

ဘဝထဲမှာ အကုန်အလုံး နိဿယ

ပထမတွဲ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။
နမော တဿ ဓမ္မဿ သ္မာက္ခာတဿ သန္တိဋ္ဌိကဿ။
နမော တဿ သံဃဿ သုပ္ပဋိပန္နဿ ဥဇ္ဈပဋိပန္နဿ။

ဂန္ထာရုံန္တကထာ

၂။ (ဋ္ဌ-၁) ၁။ (အဟံ၊ အကျုန်ပါသည်။) ကရုဏာသီတလဟဒယံ၊ မဟာကရုဏာတော်ဖြင့် ချမ်းမြေ့သော စိတ်နှလုံး ရှိတော်မူထသော။ ပညာပဇ္ဇောတဝိဟတ မောဟတမံ၊ အရဟတ္တမဂ်ပညာ ဒေသနာပညာ အနာဝရဏပညာ တည်းဟူသော ဆီမီးရောင်တို့ဖြင့် ပယ်ဖျောက် အပ်ပြီးသော မောဟတည်းဟူသော အမှိုက်တိုက် ရှိတော်မူထသော။ သနရာမရလောကဂရုံ၊ လူနတ်တို့နှင့် တကွသော သတ္တလောက၏ ဆရာဖြစ်တော် မူထသော။ ဂတိဝိမုတ္တံ၊ ဂတိငါးပါးမှ လွတ်တော်မူပြီးထသော။ သုဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္ဓေ-ဝန္ဓာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၂။ ဗုဒ္ဓေါပိ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်လည်း။ ယံ ဓမ္မံ၊ အကြင် ဆယ်ပါးသော တရားမြတ်ကို။ ဘာဝေတွာ စေဝ၊ ပွားစေ၍လည်းကောင်း။ သန္တိကတွာ စ၊ မျက်မှောက်ပြု၍ လည်းကောင်း။ ဗုဒ္ဓဘာဝံ၊ သဗ္ဗညုဘုရားအဖြစ်သို့။ ဥပဂတော၊ ရောက်တော်မူပြီ။ ဂတမလံ၊ ကင်းသော ကိလေသာတည်းဟူသော အညစ်အကြေး ရှိတော်မူထသော။ အနုတ္တရံ၊ မိမိထက် လွန်မြတ်သောတရား မရှိထသော။ တံ ဓမ္မံ၊ ထို ဆယ်ပါးသော တရားတော်မြတ်ကို။ (အဟံ၊ အကျုန်ပါသည်။) ဝန္ဓေ-ဝန္ဓာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၃။ မာရသေနမထနာနံ၊ မာရ်မင်း မာရ်မင်း၏ စစ်သည်ကို ဖျက်ဆီး တတ်ကုန်သော။ အဋ္ဌန္တမ္ပိ၊ ရှစ်ယောက်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သုဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဩရသာနံ၊ ရင်၌ဖြစ်ကုန်သော။ ပုတ္တာနံ၊ သားတော်တို့ ၏။ သမ္ပဟံ၊ အပေါင်းဖြစ်သော။ (တံ) အရိယသံဃံ၊ ထို အရိယသံဃာတော် မြတ်ကို။ (အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။) သိရသာ၊ ဦးဖြင့်။ ဝန္ဓေ-ဝန္ဓာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၄။ ဣတိ (ဣမိနာ ပကာရေန)၊ ဤသို့ ကရုဏာသီတလဟဒယံ-အစရှိ သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ပသန္နမတိနော၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသော။ မေ၊ ငါသည်။ ရတနတ္ထယဝန္ဓနာမယံ၊ ရတနာတို့၏ သုံးပါးတို့၏ အပေါင်းအား ရှိခိုးခြင်းတည်းဟူသော။ ယံ ပညံ၊ အကြင် ကုသိုလ်ကို။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်ပြီ။ တဿ (ပုညဿ)၊ ထို ကုသိုလ်၏။ အာနုဘာဝေန၊ အစွမ်း အာနုဘော်အားဖြင့်။ သုဝိဟတန္တရာယော၊ ကောင်းစွာ ပယ်ဖျောက်အပ်ပြီးသော အန္တရာယ်ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။

၅။ ဓမ္မကထိကပုဂ္ဂိုလိနံ၊ တရား ဟောတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ် မြတ်တို့၏။ ဝိစိတ္တပဋိဘာနဇနဿ၊ ဆန်းကြယ်သော ဉာဏ်ပညာကို ဖြစ်စေတတ်သော။ ကောကဒုကာဒိပဋိမဏ္ဍိတဿ၊ ကောက ဒုက-အစရှိသော နိပါတ်တို့ဖြင့် တန်ဆာ ဆင်အပ်သော။ အင်္ဂုတ္တရာဂမဝရဿ၊ မြတ်သော အင်္ဂုတ္တိုရ် ပါဠိတော်၏။

၆။ အတ္ထပကာသနတ္ထံ၊ အနက်ကိုပြခြင်း အကျိုးငှာ။ ယာ အဋ္ဌကထာ၊ အကြင် အဋ္ဌကထာကို။ ပဉ္စဟိ၊ ဝသိသတေဟိ၊ အရှင်မဟာကဿပ အမှူးရှိ သော ငါးရာသော ရဟန္တာတို့သည်။ အာဒိတော-အာဒိမ္ပိ၊ အစဖြစ်သော ပထမ သင်္ဂါယနာ တင်သောအခါ၌။ သင်္ဂီတာ၊ ပထမသင်္ဂါယနာ တင်အပ် ပြီ။ ပစ္ဆာပိ စ၊ နောက်ဖြစ်သော ဒုတိယ သင်္ဂါယနာ၊ တတိယ သင်္ဂါယနာ တင်သောအခါ၌လည်း။ (ဝသီဟိ၊ အရှင်ယသထေရ် အမှူးရှိသော ခုနစ်ရာ သော ရဟန္တာ၊ အရှင်မောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿထေရ် အမှူးရှိသော တထောင်သော ရဟန္တာတို့သည်။) အနုသင်္ဂီတာ၊ တဖန် ဒုတိယ သင်္ဂါယနာ၊ တတိယ သင်္ဂါ ယနာ တင်အပ်ပြီ။

၇။ ပန-တထာပိ၊ ထိုသို့ သင်္ဂါယနာသုံးတန် တင်အပ် ပြီးသော်လည်း။ ဝသိနာ၊ အဘိညာဉ် ဖျာန်သမာပတ်တို့၌ လေ့လာခြင်း တည်းဟူသော ဝသီ ဘော်ရှိသော။ မဟာမဟိန္ဒေန၊ မဟာမဟိန္ဒ အမည်ရှိသော။ (ထေရေန၊ မထေရ် သည်။ တတော၊ ဇေမ္ဗုဒ္ဓိပါ၊ ထိုဇေမ္ဗုဒ္ဓိပိကျန်းမှ။) သီဟဋ္ဌဒီပံ၊ သီဟိုဠ်ကျွန်း သို့။ အာဘုတာ၊ ဆောင်အပ်ပြီ။ အထ-ပစ္ဆာ၊ ထိုသို့ သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့ ဆောင်

ပြီးသည်မှ နောက်ကာလ၌။ ဒီပဝါသီနံ၊ သိဟိဋ္ဌိကျန်း၌ နေလေ့ရှိကုန်သော သူတို့၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှာ။ သိဟဋ္ဌတာသာယ၊ သင်တိုင်းဦးစွပ်နှင့် တူသော သိဟိဋ္ဌတာသာဖြင့်။ ဌပိတာ၊ ထားအပ်ပြီ။

၉ (၄-၂) ဂ။ အဟံ၊ ငါသည်။ တတော-အဋ္ဌကထာတော၊ ထို အဋ္ဌကထာဟောင်းမှ။ သိဟဋ္ဌတာသံ၊ သင်တိုင်းဦးစွပ်နှင့်တူသော သိဟိဋ္ဌတာသာကို။ အပနေတာန၊ ပယ်၍။ ဝိဂတဒေါသံ၊ ကင်းသော ဘာသာတပါးတို့နှင့် ရောယှက်ခြင်းတည်းဟူသော အပြစ်ရှိသော။ တန္တိနယာနုစ္ဆဝိကံ၊ ပါဠိတော်နည်းအား လျောက်ပတ်စွာထသော။ မနောရမံ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဖွယ် ရှိတသော။ ဘာသံ၊ မဂဘောသာသို့။ အာရောပေန္တော၊ ပေထက် တင်လျက်။

၉။ သုနိပုဏ္ဏဝိနိစ္ဆယာနံ၊ အလွန်သိမ်မွေ့သော အဆုံးအဖြတ်စကား ရှိကုန်သော။ မဟာဝိဟာရဝါသီနံ၊ မဟာဝိဟာရကျောင်း၌ နေလေ့ရှိကုန်သော။ ထေရဝံသပုဒိပါနံ၊ အရှင်မဟာကဿပ—သော မထေရ်တို့၏ အနွယ်ကိုပြတတ်ကုန်သော။ ထေရနံ၊ တိပိဋကစူဠနာဂ—အစရှိသော မထေရ်တို့၏။ သမယံ၊ အယူကို။ အဝိလောမေန္တော၊ မဆန့်ကျင်စေမူ၍။

၁၀။ ပုနပုနာဂတံ၊ အဖန်တလဲလဲ အောက်၌လာပြီးသော။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ဟိတွာ၊ ပယ်စွန့်၍။ သုဇနဿ၊ သူတော်ကောင်း အပေါင်း၏။ တဋ္ဌတ္ထဉ္စ၊ နှစ်သက်ခြင်း အကျိုးငှာလည်းကောင်း။ ဓမ္မဿ၊ သူတော်ကောင်းတရား၏။ စိရဋ္ဌိတတ္ထဉ္စ၊ ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး တည်ခြင်းအကျိုးငှာလည်းကောင်း။ (ဒီပဝါသီနံ၊ ဇမ္ဗုဒိပ်ကျန်း၌ နေလေ့ရှိကုန်သော သူတို့၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှာ။) အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ပကာသယိဿာမိ၊ ပြပေအံ့။

၁၁။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ဒီဃဿ စ၊ ဒီဃနိကာယ်၏ လည်းကောင်း။ မဇ္ဈိမဿ စ၊ မဇ္ဈိမနိကာယ်၏ လည်းကောင်း။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ဝဒန္တေန၊ ဆိုသော။ မေ-မယာ၊ ငါသည်။ သာဝတ္ထိပဘူတီနံ၊ သာဝတ္ထိ-အစရှိကုန်သော။ နဂရာနံ၊ မြို့တို့၏။ ယာ ဝဏ္ဏနာ၊ အကြင် အဖွင့်ကို။ ကတာ၊ ပြုအပ်ပြီ။

၁၂။ တတ္ထ၊ ထို သာဝတ္ထိ-အစရှိသော မြို့တို့၏ အဖွင့်၌။ ယာနိ ဝတ္ထုနိ စ၊ အကြင်ဝတ္ထုတို့ကိုလည်း။ ဝိတ္တာရဝသေန၊ အကျယ်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝတ္တာနိ၊ ဆိုအပ်ကုန်ပြီ။ တေသမ္ပိ၊ ထို သာဝတ္ထိ-အစရှိသော မြို့တို့၏အဖွင့် ဝတ္ထုတို့၏ လည်း။ ဝိတ္တာရကတံ၊ အကျယ်ဖြစ်သော စကားကို။ ဣမ၊ ဤ မနောရထပူရဏီ

၁။ မဟာဝိဟာရေ နိဝါသီနံ = (ဆဋ္ဌ) ၂။ ထေရဝံသပုဒိပါနံ = (ဆဋ္ဌ)

အမည်ရှိသော အင်္ဂုတ္တရနိကာယ် အဋ္ဌကထာ၌။ ဘိယျော၊ တဖန်။ န ကရိယာမိ၊ မပြု (မဆို)ပေအံ့။

၁၃။ ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး။ သုတ္တာနံ၊ ပါဠိတော်တို့၏။ ယေ အတ္ထာ၊ အကြင် အနက်တို့သည်။ ဝတ္ထုဟိ၊ ဝတ္ထုတို့နှင့်။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ န ပကာသန္တိ၊ မထင်ရှားကုန်။ တေသံ၊ ထို ဝတ္ထုတို့နှင့်ကင်း၍ မထင်ရှားကုန်သော ပါဠိ တော်တို့၏ အနက်တို့ကို။ ပကာသနတ္ထံ၊ ထင်ရှားစိမ့်သောငှာ။ ဝတ္ထုနိပိ၊ ဝတ္ထု တို့ကိုလည်း။ ကထေဿာမိ၊ ဆိုပေအံ့။

၁၄။ (ပန၊ ဂန္ထဂရုကို ပယ်ဦးအံ့။^၁) သီလကထာ စ၊ သီလကိုဆိုရာ ဖြစ်သော စကားသည် လည်းကောင်း။ ဓုတဓမ္မာ စ၊ ဓုတင်ကျေးဇူးတို့သည် လည်းကောင်း။ သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ကမ္မဋ္ဌာနာနိ စေ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း တို့သည်လည်းကောင်း။ စရိယာဝိဓာနသဟိတော၊ စရိုက်သဘောကို စီရင်ခြင်း နှင့်တကွဖြစ်သော။ ဈာနသမာပတ္တိ ဝိတ္ထာရော စ၊ ဈာန်သမာပတ် အကျယ် သည်လည်းကောင်း။

၁၅။ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ အဘိညာယော စ၊ အဘိညာဉ်တို့သည် လည်းကောင်း။ ပညာသင်္ကလနနိစ္ဆယော စေ၊ ပညာကိုပေါင်းရုံး၍ ဆုံး ဖြတ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ခန္ဓာဓာတာယတနိ နြိယာနိ၊ ခန္ဓာ ဓာတ် အာယတန ဣန္ဒြေတို့သည် လည်းကောင်း။ အရိယာနိ၊ မြတ်ကုန်သော။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။

၁၆။ သစ္စာနိ စေ၊ သစ္စာတို့သည် လည်းကောင်း။ သုပရိသုဒ္ဓနိပုဏ- နယာ၊ အလွန်စင်ကြယ် သိမ်မွေ့သော နည်းရှိသော။ ပစ္စယာကာရဒေသနာ စ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဒေသနာသည် လည်းကောင်း။ အဝိမုတ္တတန္တိမဂ္ဂါ၊ ပဋိ သမ္ဘိဒါမဂ် အစရှိသော ပါဠိတော်တို့မှ မလွတ်သော ပါဠိအစဉ်ရှိသော။ ဝိပဿနာဘာဝနာ စေ၊ ဝိပဿနာဘာဝနာသည် လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။

၁၇။ ဣတိ (ဣဒံ)သဗ္ဗံ၊ ဤအလုံးစုံကို။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း၌။ သုပရိသုဒ္ဓံ၊ အလွန်စင်ကြယ်စွာ။ မယာ၊ ငါသည်။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်ပြီ။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တံ၊ ထို သီလကထာ စသည်ကို။ ဣဓ၊ ဤ မနောရထပူရဏီ အမည်ရှိသော အင်္ဂုတ္တရနိကာယ် အဋ္ဌကထာ၌။ ဘိယျော၊ တဖန်။ န ဝိစာရယိဿာမိ၊ မစိစစ် မစီရင်ပေအံ့။

၁။ ဒဿယိယာမိ=(ဆဋ္ဌ)၊ ၂။ ဆဋ္ဌ-ဌမပါ

နိပါတ်]

၁-ရူပါဒိဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၅

၁၈။ “ဧသ(ဧသော)ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေါ၊ ဤ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းသည်။ စတုန္တံ၊ လေးပါးကုန်သော။ အာဂမာနံ၊ နိကာယ်တို့၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ ဌတော၊ တည်၍။ တတ္ထ၊ ထို လေးပါးသော နိကာယ်တို့၌။ ဘာသိတံ၊ ဟောအပ်သော။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ယထာ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ပကာသယိဿတံ၊ ပြလတ္တံ့။”

၁၉။ ဣစ္စေဝ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်သာလျှင်။ ဟိ- ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ကတော၊ ပြုအပ်ပြီ။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တမ္ပိ၊ ထို ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကိုလည်း။ ဂဟေတွာန၊ ယူ၍။ တောယ၊ အဋ္ဌကထာယ၊ ဤ ငါးယခုပြုလတ္တံ့သော မနောရထပုရဏီ အမည်ရှိသော အင်္ဂုတ္တရနိကာယ် အဋ္ဌကထာနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အင်္ဂုတ္တရနိဿိတံ၊ အင်္ဂုတ္တရနိကာယ်ကို မှီသော။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ဝိဇာနထ၊ သိလင့်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ရတနတ္ထယပဏာမ စသည်ကိုဆိုသော စကားရပ် အပြီးသတ်သတည်း။

၁-ရူပါဒိဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

☞ (ဋ္ဌ-၃) တတ္ထ(တသ္မိံ ဝစနေ)၊ ထို အင်္ဂုတ္တရာဂမဝရဿ အတ္ထံ ပကာသယိဿာမိ- ဟူသောစကား၌။ အင်္ဂုတ္တရာဂမော နာမ၊ အင်္ဂုတ္တရနိကာယ်မည်သည်ကား။ ဧကကနိပါတော၊ ဧကနိပါတ်လည်းကောင်း။ ဒုကကနိပါတော၊ ဒုကနိပါတ်လည်းကောင်း။ တိကနိပါတော၊ တိကနိပါတ်လည်းကောင်း။ စတုက္ကနိပါတော၊ စတုက္ကနိပါတ်လည်းကောင်း။ ပဉ္စကနိပါတော၊ ပဉ္စကနိပါတ်လည်းကောင်း။ ဆက္ကနိပါတ်တော၊ ဆက္ကနိပါတ်လည်းကောင်း။ သတ္တကနိပါတော၊ သတ္တကနိပါတ်လည်းကောင်း။ အဋ္ဌကနိပါတော၊ အဋ္ဌက နိပါတ်လည်းကောင်း။ နဝကနိပါတော၊ နဝကနိပါတ်လည်းကောင်း။ ဒသကနိပါတော၊ ဒသကနိပါတ်လည်းကောင်း။ ဧကာဒသကနိပါတော၊ ဧကာဒသက နိပါတ်လည်းကောင်း။ ဣတိ (ဣမိနာ ပဘောဒေန)၊ ဤသို့သော အပြားအားဖြင့်။ ဧကာဒသ နိပါတာ၊ တဆယ့်တပါးသောနိပါတ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သုတ္တတော၊ သုတ်အားဖြင့်-

အင်္ဂုတ္တရာဂမေ၊ အင်္ဂုတ္တရနိကာယ်၌။ နဝ သုတ္တသဟဿာနိ စ၊ ကိုးထောင်သော သုတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ ပဉ္စ သုတ္တသဟာနိ စ၊ ငါးရာသော သုတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ သတ္တပညာသသုတ္တာနိ စ၊ ငါးဆယ့်ခုနစ်သုတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

တဿ၊ ထို အင်္ဂုတ္တရနိကာယ်၏၊ နိပါတေသု၊ နိပါတ်တို့တွင်။ ကောကနိပါတေ၊ ကောကနိပါတ်သည်။ အာဒိ၊ အစတည်း။ သုတ္တေသု၊ သုတ်တို့တွင်။ စိတ္တပရိယာဒါန သုတ္တံ၊ စိတ္တပရိယာဒါန-သုတ်သည်။ အာဒိ၊ အစတည်း။ ဘဿာပိ၊ ထို စိတ္တပရိယာဒါန-သုတ်၏လည်း။ “ဧဝံ မေ သုတံ-ဤသို့အစရှိသော။ အာယသ္မတာ အာနန္ဓေန၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်။ ပဌမမဟာသင်္ဂတိကာလေ၊ ပထမ မဟာသင်္ဂါယနာတင်သောအခါ၌။ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်သော။ နိဒါနံ၊ နိဒါန်းသည်။ အာဒိ၊ အစတည်း။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ သာ သော ပဌမ မဟာသင်္ဂတိ၊ ထို ပထမ မဟာသင်္ဂါယနာတင်ခြင်းကို။ သုမင်္ဂလဝိလာသိနိယာ၊ သုမင်္ဂလဝိလာသိနိမည်သော။ ဒိဃနိကာယဋ္ဌကထာယ၊ ဒိဃနိကာယ်အဋ္ဌကထာ၏။ အာဒိမ္ပိ၊ အစ၌။ (ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။) ဝိတ္တာရိတာ၊ ချဲ့အပ်ပြီ။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သာ(ပဌမ မဟာသင်္ဂတိ)၊ ထို ပထမ မဟာ သင်္ဂါယနာကို။ တတ္ထ၊ ထို သုမင်္ဂလဝိလာသိနိ အမည်ရှိသော ဒိဃနိကာယ်အဋ္ဌကထာ၌။ ဝိတ္တာရိတနယေနေဝ၊ ချဲ့အပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။

၁။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ “ဧဝံ မေ သုတံ” နှ့် အာဒိကံ၊ ဧဝံ မေ သုတံ-ဤသို့ အစရှိသော။ ယံ တေံ နိဒါနံ၊ အကြင်နိဒါန်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တတ္ထ၊ ထိုနိဒါန်း၌။ ဝေန္တိ ဣဒံ၊ ဧဝံ-ဟူသော ဤပုဒ်သည်။ နိပါတပဒံ၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း။ မေတိအာဒိနိ၊ မေ-ဤသို့အစရှိသော ပုဒ်တို့သည်။ နာမပဒါနိ၊ နာမ်ပုဒ်တို့တည်း။ သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတီတိ ဧတ္ထ၊ သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတီ ဟူသော ဤဝါကျ၌။ ဝီတိ ဣဒံ၊ ဝိ-ဟူသော ဤပုဒ်သည်။ ဥပသဂ္ဂပဒံ၊ ဥပသဒ္ဒါပုဒ်တည်း။ ဟရတီတိ ဣဒံ၊ ဟရတီ-ဟူသော ဤပုဒ်သည်။ အာချာတပဒံ၊ အာချာတ်ပုဒ်တည်း။ ဣမိနာ နယေန၊ ဤနည်းဖြင့်။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ပဒဝိဘာဂေါ၊ ပုဒ်ကို ခွဲဝေခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။

ပန၊ ပဒဝိဘာဂမှ တပါး ပဒတ္ထကိုဆိုဦးအံ့။ အတ္ထတော၊ ပဒတ္ထအားဖြင့်။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဧဝံ-သဒ္ဓေါ၊ ဧဝံ-သဒ္ဓါသည်။ ဥပမူပဒေသသမ္ပဟံသနဂရဟဏ ဝစန သမ္ပုဋ္ဌိဂ္ဂဟာကာရနိဒဿနာဝဓာရဏာဒိ အနေကတ္ထပ္ပဘေဒေါ၊ နှိုင်းယှဉ်ခြင်းဟူသောအနက် နည်းပေးခြင်းဟူသောအနက် ရှင်ခြင်းဟူသော အနက် ကဲ့ရဲ့ခြင်း ဟူသောအနက် စကားကို ဝန်ခံခြင်းဟူသော အနက် အခြင်းအရာ ဟူသောအနက် ညွှန်ပြခြင်းဟူသောအနက် အဝဓာရဏ ဟူသောအနက်အစရှိသော များစွာသော အနက်အတူးရှိ၏။ ဟထာ(တံဝစနံ)၊ ထို စကားသည်။ ဟိ(သစ္စံ)၊ မှန်၏။ သေ သော(ဧဝံ-သဒ္ဓေါ)၊ ဤ ဧဝံ-သဒ္ဓါသည်။ “ဧဝံ

ဇာတေန မစ္စေန၊ ကတ္တဗ္ဗံ ကုသလံ ဗဟံ”န္တိ အာဒိသု၊ ဧဝံ ဇာတေန မစ္စေန၊ ကတ္တဗ္ဗံ ကုသလံ ဗဟံ-ဤသ္မိအစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌၊ ဥပမာယံ၊ နှိုင်းယှဉ်ခြင်းအနက်၌။ အာဂတော၊ လာ၏။ [“ဇာတေန၊ ဖြစ်သော။ မစ္စေန၊ သတ္တဝါသည်။ ဗဟံ၊ များစွာ။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏။”]

“ဧဝံ ဧတံ အဘိက္ကမိတဗ္ဗံ၊ ဧဝံ ဧတ ပဋိက္ကမိတဗ္ဗံ”န္တိ အာဒိသု၊ ဧဝံ ဧတ အဘိက္ကမိတဗ္ဗံ ဧဝံ ဧတ ပဋိက္ကမိတဗ္ဗံ-ဤသ္မိအစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌၊ ဥပဒေသေ၊ နည်းပေးခြင်းအနက်၌။ အာဂတော၊ လာ၏။ [“ဧတံ၊ သင်သည်။ ဧဝံ၊ ဤသ္မိ။ အဘိက္ကမိတဗ္ဗံ၊ ရွှေ့သို့တက်အပ်၏။ ဧတံ၊ သင်သည်။ ဧဝံ၊ ဤသ္မိ။ ပဋိက္ကမိတဗ္ဗံ၊ နောက်သို့ဆုတ်အပ်၏။”] “ဧဝမေတံ ဘဂဝါ၊ ဧဝမေတံ သုဂတာ”တိအာဒိသု၊ ဧဝမေတံ ဘဂဝါ၊ ဧဝမေတံ သုဂတ-ဤသ္မိအစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌၊ သမ္ပဟံသနေ၊ ရွှင်ခြင်းဟူသောအနက်၌။ အာဂတော၊ လာ၏။ [“ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား။ ဧတံ၊ ဤစကားတော်သည်။ ဧဝံ၊ ဤသ္မိပေတည်း။ သုဂတ၊ ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရား။ ဧတံ၊ ဤစကားတော်သည်။ ဧဝံ၊ ဤသ္မိပေတည်း။”]

“ဧဝမေဝံ ပနာယံ ဝသလီ ယသ္မိံ ဝါတသ္မိံ ဝါတဿ မုဏ္ဍကဿ သမဏကဿ ဝဏ္ဏံ ဘာသတိ” တိ အာဒိသု၊ ဧဝမေဝံ ပနာယံ ဝသလီ ယသ္မိံ ဝါတသ္မိံ ဝါတဿ မုဏ္ဍကဿ သမဏကဿ ဝဏ္ဏံ ဘာသတိ-ဤသ္မိ အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌၊ ဂရဟဏေ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းဟူသော အနက်၌။ အာဂတော၊ လာ၏။ [“အဟံ ဝသလီ၊ ဤသူယုတ်မာသည်။ ယသ္မိံ ဝါတသ္မိံ ဝါ၊ ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြားသော အရပ်၌။ မုဏ္ဍကဿ၊ ဦးပြည်းသော။ တဿ သမဏကဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို။ ဧဝမေဝံ၊ ဤသ္မိသာလျှင်။ ဘာသတိ၊ ဆို၏။”]

“ဧဝံ ဘန္တေတိ ခေါ၊ တေ ဘိက္ခု၊ ဘဂဝတော ပစ္စယောသု”န္တိ အာဒိသု၊ ဧဝံ ဘန္တေတိ ခေါ၊ တေ ဘိက္ခု၊ ဘဂဝတော ပစ္စယောသု-ဤသ္မိအစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌၊ ဝစနသမ္ပုဋ္ဌိန္တေန၊ စကားကိုဝန်ခံခြင်းဟူသော အနက်၌။ အာဂတော၊ လာ၏။ [“ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧဝံ (သာဓု)၊ ကောင်းပါပြီ။ ဣတိ ခေါ၊ ဤသ္မိ သာလျှင်။ တေ ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝစနံ၊ စကားတော်ကို။ ပစ္စယောသု၊ ရှေးရှု နာကုန်၏။”]

“ဧဝံ ဗျာခေါ အဟံ ဘန္တေ ဘဂဝတာ ဓမ္မံ ဒေသိတံ အာဇာနာမိ”တိ အာဒိသု၊ ဧဝံ ဗျာခေါ အဟံ ဘန္တေ ဘဂဝတာ ဓမ္မံ ဒေသိတံ အာဇာနာမိ ဤသ္မိအစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌။ အာကာရေ၊ အခြင်းအရာဟူသော အနက်၌။

အာဂတော၊ လာ၏။ [“ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဘဂ-
ဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မံ၊ တရား
ကို။ ဧဝံ ဗျာခေါ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ အာဇာနာမိ၊ သိ၏။”]

“ဟေ တံ မာဏဝက ။ပ။ ဥပါဒါယာ” တိအာဒိသု၊ ဟေ တံ
မာဏဝက ။ပ။ ဥပါဒါယ-ဤသို့ အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌။ နိဒဿနေ၊
ညွှန်ပြခြင်းဟူသော အနက်၌။ အာဂတော၊ လာ၏။ [“မာဏဝက၊ လုလင်။
ဟေ၊ လာလှည့်။ တံ၊ သင်သည်။ ယေန၊ အကြင် အရပ်၌။ သမဏော
အာနန္ဒော၊ ရဟန်း အာနန္ဒာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဟေန၊ ထို အာနန္ဒာရှိရာ
အရပ်သို့။ ဥပသကံမ၊ ကပ်လေလော့။ ဥပသကံမိတော၊ ကပ်လေပြီး၍။ (ဋ္ဌ-
၄) မမ၊ ငါ၏။ ဝစနေန၊ စကားဖြင့်။ သမဏံ အာနန္ဒံ၊ ရဟန်း အာနန္ဒာကို။
အပ္ပါဟာမံ၊ အနာကင်းသည်ကို။ အပ္ပါတကံ၊ ဆင်းရဲကင်းသည်ကို။ လဟုဋ္ဌာနံ၊
လျင်မြန်စွာ ထကြွနိုင်သည်ကို။ ဗလံ၊ ခွန်အားရှိသည်ကို။ ဖာသုဝိဟာရံ၊ ချမ်း
သာစွာ နေရသည်ကို။ ပုစ္ဆံ၊ မေးလျှောက်လေလော့။ (ကိံ ပုစ္ဆံ၊ အဘယ်သို့
မေးလျှောက်ရာသနည်း။) တောဒေယျပုတ္တော၊ တောဒေယျပုဏ္ဏား၏ သား
ဖြစ်သော။ သုဘော၊ သုဘအမည်ရှိသော။ မာဏဝေါ၊ လုလင်သည်။ ဘဝန္တံ
အာနန္ဒံ၊ အရှင် အာနန္ဒာကို။ အပ္ပါဟာမံ၊ အနာမရှိသည်ကို။ အပ္ပါတကံ၊ ဆင်း
ရဲမရှိသည်ကို။ လဟုဋ္ဌာနံ၊ လျင်စွာ ထကြွနိုင်သည်ကို။ ဗလံ၊ အားနှင့် ပြည့်စုံ
သည်ကို။ ဖာသုဝိဟာရံ၊ ချမ်းသာစွာ နေရသည်ကို။ ပုစ္ဆတိ၊ မေးလျှောက်၏။
ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆံ၊ မေးလျှောက်လေလော့။ သာဓု (အာယာစာမိ)၊ တောင်း
ပန်ပါ၏။ ဘဝံ အာနန္ဒော၊ အရှင် အာနန္ဒာသည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။
တောဒေယျပုတ္တဿ၊ တောဒေယျ ပုဏ္ဏား၏ သားဖြစ်သော။ သုဘဿ၊ သုဘ
အမည်ရှိသော။ မာဏဝဿ၊ လုလင်၏။ နိဝေသနံ၊ အိမ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
ဟေန၊ ထို သုဘလုလင်၏ အိမ်ရှိရာအရပ်သို့။ အနုကမ္ပံ၊ အစဉ်သနားသည်ကို။
ဥပါဒါယ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဥပသကံမတု ကိရ၊ ကပ်တော်မူလေသတတ်။
ဧဝဉ္စ၊ ဤသို့လည်း။ ဝဒေဟိ၊ လျှောက်ဆိုလေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊
ဆို၏။”]

“တံ ကိံ မညထ ကာလာမာ ။ပ။ ဟောတိ” တိ အာဒိသု၊ တံ ကိံ မညထ
ကာလာမာ ။ပ။ ဟောတိ - ဤသို့ အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌။ အဝဇာရဏော၊
အဝဇာရဏ အနက်၌။ အာဂတော၊ လာ၏။ [“ကာလာမာ၊ ကာလာမအမည်
ရှိသော မင်းတို့။ မယာ၊ ငါသည်။ ဝုစ္စမာနံ၊ ဆိုအပ်လတ္တံ့သော။ ယံ ဝစနံ၊
အကြင် စကားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ ဝစနံ၊ ထိုစကားကို။ တုမေ၊ သင်တို့

သည်။ ကိံ မညထ၊ အဘယ်သို့ အောက်မေ့ကုန်သနည်း။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်။ ကုသလာ ဝါ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သလော။ အကုသလာ ဝါ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်။ အကုသလာ၊ အကုသိုလ်မည်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေ ခုံ၊ လျှောက်ကုန်၏။ သာဝဇ္ဇော ဝါ၊ အပြစ်ရှိကုန်သလော။ အနဝဇ္ဇော ဝါ၊ အပြစ်မရှိကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သာဝဇ္ဇော၊ အပြစ်ရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေ ခုံ၊ လျှောက်ကုန်၏။ ဝိညဂရဟိတာ ဝါ၊ ပညာရှိတို့သည် ကဲ့ရဲ့အပ်ကုန်သလော။ ဝိညပ္ပသတ္တာ ဝါ၊ ပညာရှိတို့သည် ချီးမွမ်းအပ်ကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်။ ဝိညဂရဟိတာ၊ ပညာရှိတို့သည် ကဲ့ရဲ့အပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေ ခုံ၊ လျှောက်ကုန်၏။ သမတ္တာ၊ ပြည့်စုံစေအပ်ကုန်သည် ရှိသော်။ သမာဒိန္နာ၊ ဆောက်တည်စေအပ်ကုန်သည် ရှိသော်။ အဟိတာယ၊ စီးပွားမရှိခြင်းငှာ။ ဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းငှာ။ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သလော။ နော ဝါ (သံဝတ္တန္တိ)၊ မဖြစ်ကုန်သလော။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ ကထံ ဝါ ဟောတိ၊ အသို့မူလည်း အယူဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သမတ္တာ၊ ပြည့်စုံစေအပ်ကုန်သည် ရှိသော်။ သမာဒိန္နာ၊ ဆောက်တည်စေအပ်ကုန်သည် ရှိသော်။ အဟိတာယ၊ စီးပွားမရှိခြင်းငှာ။ ဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းငှာ။ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့၏။ မတိ၊ အယူသည်။ ဧဝံ ဟောတိ၊ ဤသို့ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေ ခုံ၊ လျှောက်ကုန်၏။ သွာယံ-သော အယံ (ဧဝံ-သဒ္ဓေါ)၊ ထို ဧဝံ-သဒ္ဓါကို။ ဣမေ၊ ဤအရာ၌။ အာကာရ-နိဒ္ဓယနာဝဓာရဏေသု၊ အခြင်းအရာဟူသောအနက် ညွှန်ပြခြင်းဟူသောအနက် အဝဓာရဏ ဟူသောအနက်တို့၌။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။

တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးသော အနက်ရှိသော ဧဝံ-သဒ္ဓါတို့တွင်။ အာကာရဋ္ဌေန၊ အာကာရ-အနက်ရှိသော။ ဧဝံသဒ္ဓေန၊ ဧဝံသဒ္ဓါဖြင့်။ တေမတ္ထံ၊ ဤသို့ ဆိုလတ္တံ့သော အနက်ကို။ ဒီပေတိ၊ ပြ၏။—နာနာနယနိပုဏံ၊ အထူးထူးသောနည်းတို့ဖြင့် သိမ်မွေ့သော။ အနေကဇ္ဈာသယသမုဋ္ဌာနံ၊ များသော အလိုအဇ္ဈာသယလျှင် ဖြစ်ကြောင်းရှိသော။ အတ္ထဗျဉ္ဇနသမ္ပန္နံ၊ အနက် သဒ္ဓါနှင့်ပြည့်စုံသော။ ဝိဝိဓပါဠိဟာရိယံ၊ အထူးထူးသော ပြာဠိဟာရိသော။ ဓမ္မတ္ထဒေသနာ-ပဋိဝေဓဂမ္ဘီရံ၊ ဓမ္မ အတ္ထ ဒေသနာ ပဋိဝေဓ-တည်းဟူသော နက်နဲခြင်းရှိ

သော။ သဗ္ဗသတ္တန်၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့၏။ သကသကဘာသာန-
 ရူပတော၊ မိမိမိမိတို့ ဘာသာအားလျော်စွာ။ သောတပထံ၊ သောတဒွါရသို့။
 အာဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်သော။ တဿ ဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ ဝစနံ၊
 စကားတော်ကို။ သဗ္ဗပ္ပကာရေန၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ကော၊
 အဘယ်သူသည်။ ဝိညာတုံ၊ သိခြင်းငှာ။ သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်အံ့နည်း။ သဗ္ဗ-
 ထာမေန၊ ခပ်သိမ်းသော အားဖြင့်။ သောတုကာမတံ၊ နာခြင်းငှာ အလိုရှိသော
 သူ၏ အဖြစ်ကို။ ဗနေတောပိ၊ ဖြစ်စေ၍လည်း။ ဧဝံ ဤ တပါးသော အခြင်း
 အရာဖြင့်။ မေ၊ တပည့်တော် အာနန္ဒာသည်။ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။ မယာပိ၊
 တပည့်တော် စင်လျက်လည်း။ ဧကေနာကာရေန၊ တခုသော အခြင်းအရာဖြင့်။
 သုတံ၊ ကြားအပ်၏။ ဣတိ (ဣမံ အတ္ထံ)၊ ဤ ဆိုအပ်ပြီးသော အနက်ကို။
 (ဒီပေတိ၊ ပြ၏။)

နိဒဿနတ္ထေန၊ ညွှန်ခြင်း အနက်ရှိသော။ (ဧဝံ-သဒ္ဓေန၊ ဧဝံ-သဒ္ဓါဖြင့်။)
 “အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ န သယမ္ဘူ၊ သယမ္ဘူမဟုတ်။ မယာ၊ တပည့်
 တော်သည်။ ဣဒံ သုတ္တံ၊ ဤသုတ်ကို။ န သစ္စိကတံ၊ မျက်မှောက်မပြုနိုင်ချေ။”
 ဣတိ၊ ဤသို့။ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ပရိမောစေန္ဓော၊ အတ္တုက္ကံသန သဘော
 မှ လွတ်စေသည်ဖြစ်၍။ “ဧဝံ ဤသို့။ မေ၊ တပည့်တော်သည်။ သုတံ၊ ကြား
 လိုက်ရ၏။ မယာပိ၊ တပည့်တော်သည်လည်း။ ဧဝံ ဤသို့။ သုတံ၊ ကြားလိုက်
 ရ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်လတ္တံ့သော။
 သကလံ သုတ္တံ၊ အလုံးစုံသော သုတ်ကို။ နိဒဿေတိ၊ ညွှန်း၏။

အဝဓာရဏတ္ထေန၊ အဝဓာရဏအနက်ရှိသော။ (ဧဝံ-သဒ္ဓေန၊ ဧဝံ-သဒ္ဓါဖြင့်။)
 “ဧတဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝကာနံ ဘိက္ခူနံ ဗဟုဿုတာနံ ယဒိဒံ အာနန္ဒော၊
 သတိမန္တာနံ၊ ဂတိမန္တာနံ၊ ဓိတိမန္တာနံ၊ ဥပဋ္ဌာကာနံ ယဒိဒံ အာနန္ဒော” တိ၊
 ဧတဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝကာနံ ဘိက္ခူနံ ဗဟုဿုတာနံ ယဒိဒံ အာနန္ဒော၊
 သတိမန္တာနံ၊ ဂတိမန္တာနံ၊ ဓိတိမန္တာနံ၊ ဥပဋ္ဌာကာနံ ယဒိဒံ အာနန္ဒော-ဟူ၍။
 ဧဝံ ဤသို့။ ဘဂဝတာ စ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် လည်းကောင်း။ “အာ-
 ယသ္မာ အာနန္ဒော အတ္တကုသလော ဓမ္မကုသလော ဗျဉ္ဇနကုသလော နိရုတ္တိကု-
 သလော ပုဗ္ဗာပရကုသလော” တိ၊ အာယသ္မာ အာနန္ဒော အတ္တကုသလော
 ဓမ္မကုသလော ဗျဉ္ဇနကုသလော နိရုတ္တိကုသလော ပုဗ္ဗာပရကုသလော-ဟူ၍။
 ဧဝံ ဤသို့။ ဓမ္မသေနာပတိနာ၊ စ၊ တရားစစ်သူကြီး ဖြစ်သော အရှင်သာရိ-
 ပုတ္တရာ မထေရ်သည် လည်းကောင်း။ ပသတ္ထဘာဝါနုရူပံ၊ ချီးမွမ်းအပ်သည်
 ၏ အဖြစ်အားလျော်စွာ။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဓာရဏဗလံ၊ ဆောင်ခြင်း၏

အစွမ်းကို။ ဒသေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည် ဖြစ်၍။ “ဝေ၊ ဤသို့။ မေ၊ တပည့်တော်သည်။ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။ တဉ္စ ခေါ၊ ထို ကြားအပ်သော သုတ်သည်လည်း။ အတ္တတော ဝါ၊ အနက်အားဖြင့် လည်းကောင်း။ ဗျဉ္ဇနတော ဝါ၊ သဒ္ဓါအားဖြင့် လည်းကောင်း။ အန္တနံ၊ မယုတ်။ အနဓိကံ၊ မလွန်။ ဧဝမေဝ၊ ဤသို့သာလျှင်။ ဒဠဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ အညထာ၊ တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ န ဒဠဗ္ဗံ၊ မမှတ်အပ်။” ဣတိ၊ ဤသို့။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သောတုကာမတံ၊ နာခြင်းငှာ အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။

၁။[“ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဗဟုဿုတာနံ၊ အကြားအမြင် များကုန်သော။ မမ၊ ငါဘုရား၏။ သာဝကာနံ၊ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့တွင်။ ယဒိဒံ-ယံ ဣဒံ (ယော အယံ) အာနန္ဒော၊ အကြင် အာနန္ဒာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ (ဧသော) အာနန္ဒော၊ ဤ အာနန္ဒာသည်။ အဂ္ဂံ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏။

သတိမန္တာနံ၊ ငါဘုရား၏ စကားတော်ကို ဆောင်ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သော သတိရှိကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့တွင်။ ယဒိဒံ-ယံ ဣဒံ (ယော အယံ) အာနန္ဒော၊ အကြင် အာနန္ဒာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ (ဧသော) အာနန္ဒော၊ ဤ အာနန္ဒာသည်။ အဂ္ဂံ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏။

ဂတိမန္တာနံ၊ ငါဘုရား၏ စကားတော်ကို သိခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သော ပညာရှိကုန်သော ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့တွင်။ ယဒိဒံ-ယံ ဣဒံ (ယော အယံ) အာနန္ဒော၊ အကြင် အာနန္ဒာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ (ဧသော) အာနန္ဒော၊ ဤ အာနန္ဒာသည်။ အဂ္ဂံ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏။

ဓိတိမန္တာနံ၊ သံင်ခြင်း သရဇ္ဈာယ်ခြင်း လုပ်ကျွေးခြင်း၌ အားထုတ်ခြင်းရှိကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့တွင်။ ယဒိဒံ-ယံ ဣဒံ (ယော အယံ) အာနန္ဒော၊ အကြင် အာနန္ဒာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ (ဧသော) အာနန္ဒော၊ ဤ အာနန္ဒာသည်။ အဂ္ဂံ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏။

ဥပဋ္ဌာကာနံ၊ ငါဘုရားကို လုပ်ကျွေးတတ်ကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့တွင်။ ယဒိဒံ-ယံ ဣဒံ (ယော အယံ) အာနန္ဒော၊ အကြင် အာနန္ဒာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ (ဧသော) အာနန္ဒော၊ ဤ အာနန္ဒာသည်။ အဂ္ဂံ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏။”]

၂။ [“အာယသ္မာ၊ အာနန္ဒော၊ အရုဋ် အာနန္ဒာသည်။ အတ္ထကု-
သလော၊ အနက်၌လိမ္မာ၏။ ဓမ္မကုသလော၊ ပါဠိ၌လိမ္မာ၏။ ဗျဉ္ဇန-
ကုသလော၊ သဒ္ဒါ၌လိမ္မာ၏။ နိရုတ္တိကုသလော၊ ဝိပြိဟ်၌လိမ္မာ၏။
ပုဗ္ဗာပရကုသလော၊ ရှေ့နောက်အစဉ်၌ လိမ္မာ၏။”]

☞ (ဋ္ဌ-၅) မေ-သဒ္ဓေါ၊ မေ-သဒ္ဓါသည်။ တီသု၊ သုံးပါးကုန်သော။ အတ္ထေ-
သု၊ အနက်တို့၌။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ တထာ(တံ ဝစနံ)၊ ထိုစကားသည်။
ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ အဿ၊ ထို မေ-သဒ္ဓါ၏။ “ဂါထာဘိဂီတံ မေ အဘော-
ဇနေယျ”န္တိ အာဒိသု၊ ဂါထာဘိဂီတံ မေ အဘောဇနေယျ-ဤသို့အစရှိသော
ပါဠိရပ်တို့၌။ မယာတိ အတ္ထော၊ မယာ-ဟူသောအနက်ကို။ (ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်
အပ်၏။) [“မေ၊ ငါသည်။ ဂါထာဘိဂီတံ၊ ဂါထာသီရိ ရသောအစာကို။
အဘောဇနေယျ၊ မစားထိုက်။”] “သာဓု မေ ဘန္တေ ဘဂဝါ သံခိတ္တေန ဓမ္မံ
ဒေသေတူ”တိ အာဒိသု၊ သာဓု မေ ဘန္တေ ဘဂဝါ သံခိတ္တေန ဓမ္မံ ဒေသေတူ
ဤသို့အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌။ မယန္တိ အတ္ထော၊ မယံ-ဟူသောအနက်ကို။
(ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။) [“သာဓု (အာယာစာမိ)၊ တောင်းပန်ပါ၏။ ဘန္တေ၊
အရှင်ဘုရား။ ဘဂဝါ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ သံခိတ္တေန၊
အကျဉ်းအားဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတူ၊ ဟောတော်မူပါလော့။”]
“ဓမ္မဒါယာဒါ မေ ဘိက္ခဝေ ဘဝထာ”တိ အာဒိသု၊ ဓမ္မဒါယာဒါ မေ
ဘိက္ခဝေ ဘဝထာ-ဤသို့အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌။ မမာတိ အတ္ထော၊ မမ
ဟူသော အနက်ကို။ (ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။) [“ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တုဗ္ဗေ၊
သင်တို့သည်။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ ဓမ္မဒါယာဒါ၊ တရားတည်းဟူသော အမေ
ကို ယူကုန်သည်။ ဘဝထာ၊ ဖြစ်ကုန်လော့။”] ဣဓ ပန၊ ဤအရာ၌ကား။
“မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။” ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်း
ကောင်း။ “မမ၊ ငါ၏။ သုတံ၊ ကြားခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။)”
ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ အတ္ထဒ္ဓယေ၊ အနက်နှစ်ခုတို့၏ အပေါင်း၌။
ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။

သုတန္တိ(တ္ထေ)၊ သုတံဟူသော ဤဝါကျ၌။ သဥပသဂ္ဂေါ စ၊ ဥပသာရ
ပုဒ် ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ အနုပသဂ္ဂေါ စ၊ ဥပသာရပုဒ် မရှိသည်လည်း
ဖြစ်သော။ အယံ သုတသဒ္ဓေါ၊ ဤ သုတ-သဒ္ဓါသည်။ ဂမနဝိဿုတကိလိန္ဒ-
ဥပစိတာနုယောဂသောတာဝိညေယျ သောတဒ္ဓါရာနုသာရဝိညာတာဒိ အနေ-
ကတ္ထပ္ပဘေဒေါ၊ သွားခြင်းဟူသောအနက် ထင်ရှားခြင်းဟူသောအနက် စိုစွတ်
ခြင်းဟူသောအနက် ဆည်းပူးခြင်းဟူသောအနက် အားထုတ်ခြင်း ဟူသော

အနက် သောတဝိညာဉ်ဖြင့် သိအပ်သောအနက်သောတဒ္ဓါရကိုအစဉ်လျှောက်၍
သိအပ်သောအနက် အစရှိသော များစွာသော အနက်အထူးရှိ၏။ တထာ
(တံ ဝစနံ)၊ ထိုစကားသည်။ ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ အဿ၊ ထို သုတ-သဒ္ဓါ၏။
“သေနာယ ပသုတော”တိအာဒိသု၊ သေနာယ ပသုတော-ဤသို့အစရှိသော
ပါဠိရပ်တို့၌။ ဂစ္ဆန္တောတိ အတ္ထော၊ ဂစ္ဆန္တော-ဟူသော အနက်ကို။
(ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။) [“သေနာယ၊ စစ်သည်ဘောင်သို့။ ပသုတော၊
သွား၏။”] “သုတဓမ္မဿ ပဿတော”တိ အာဒိသု၊ သုတဓမ္မဿ ပဿတော
ဤသို့အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌။ ဝိဿုတဓမ္မဿာတိ အတ္ထော၊ ဝိဿုတဓမ္မဿ
ဟူသောအနက်ကို။ (ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။) [“သုတဓမ္မဿ၊ ထင်ရှားသော
တရားရှိသော။ ပဿတော၊ သစ္စာလေးပါးတရားကိုမြင်သော။”] “အဝဿုတာ
အဝဿုတဿာ”တိ အာဒိသု၊ အဝဿုတာ အဝဿုတဿာ-ဤသို့အစရှိသော
ပါဠိရပ်တို့၌။ ကိလိန္နာကိလိန္နဿာတိ အတ္ထော၊ ကိလိန္နာကိလိန္နဿ-ဟူသော
အနက်ကို။ (ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။) [“အဝဿုတာ၊ ကိလေသာဖြင့် စွတ်သော
ရဟန်းမိန်းမသည်။ အဝဿုတဿ၊ ကိလေသာဖြင့် စွတ်သော ယောက်ျား၏။”]
“တုမေဟိ ပုညံ ပသုတံ အနပ္ပက”န္တိ အာဒိသု၊ တုမေဟိ ပုညံ ပသုတံ အနပ္ပကံ
ဤသို့ အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌။ ဥပစိတန္တိ အတ္ထော၊ ဥပစိတံ-ဟူသောအနက်ကို။
(ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။) [“တုမေဟိ၊ သင်တို့သည်။ အနပ္ပကံ၊ အနည်းငယ်မဟုတ်
သော။ ပုညံ၊ ကုသိုလ်ကို။ ပသုတံ၊ ဆည်းပူးအပ်၏။”] “ယေ ဈာနပ္ပသုတာ
ဓီရာ”တိ အာဒိသု၊ ယေ ဈာနပ္ပသုတာ ဓီရာ-ဤသို့အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌။
ဈာနာနုယုတ္တာတိ အတ္ထော၊ ဈာနာနုယုတ္တာ-ဟူသော အနက်ကို။ (ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊
မှတ်အပ်၏။) [“ဓီရာ၊ ပညာရှိကုန်သော။ ယေ၊ အကြင် သူတို့သည်။
ဈာနပ္ပသုတာ၊ ဈာန်၌ အားထုတ်ကုန်၏။”] “ဒိဋ္ဌံ သုတံ မုတ”န္တိ အာဒိသု၊
ဒိဋ္ဌံ သုတံ မုတံ-ဤသို့ အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌။ သောတဝိညေယျန္တိ
အတ္ထော၊ သောတဝိညေယျံ-ဟူသော အနက်ကို။ (ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။)
[“ဒိဋ္ဌံ၊ စက္ခုဝိညာဉ်ဖြင့် မြင်အပ်၏။ သုတံ၊ သောတဝိညာဉ်ဖြင့် ကြားအပ်၏။
မုတံ၊ သာနဝိညာဉ် ဇိဝှာဝိညာဉ်ကာယဝိညာဉ် တို့ဖြင့်ရောက်စေအပ်၏။”] “သုတ-
ဓရော သုတသန္နိစယော”တိ အာဒိသု၊ သုတဓရော သုတသန္နိစယော-ဤသို့
အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌။ သောတဒ္ဓါရာနုသာရ ဝိညာတဓရောတိ အတ္ထော၊
သောတဒ္ဓါရာနုသာရ ဝိညာတဓရော-ဟူသော အနက်ကို။ (ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်
အပ်၏။) [“သုတဓရော၊ သောတဒ္ဓါရကို အစဉ်လျှောက်၍ ကြားသိအပ်သော
တရားကို ဆောင်၏။ သုတသန္နိစယော၊ သောတဒ္ဓါရကို အစဉ်လျှောက်၍

ကြားသိအပ်သော တရားကို ဆည်းပူး၏။”] ဣစ္စပန၊ ဤ အရာ၌ကား။ အဿ၊ ထို သုတသဒ္ဓါ၏။ သောတဒ္ဓါရာနုသာရေန၊ သောတဒ္ဓါရကို အစဉ် လျှောက်သဖြင့်။ ဥပဓာရိတံ၊ မှတ်အပ်၏။ ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ ဥပဓာရဏံ၊ မှတ်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ (ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။)

ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ မေ-သဒ္ဓဿ၊ မေ-သဒ္ဓါ၏။ မယာတိ အတ္ထော၊ မယာ ဟူသော အနက်သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ “ဧဝံ၊ ဤသို့။ မယာ၊ တပည့်တော် သည်။ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။ သောတဒ္ဓါရာနုသာရေန၊ သောတဒ္ဓါရကို အစဉ်လျှောက်သဖြင့်။ ဥပဓာရိတံ၊ ဆောင်အပ်၏။” ဣတိ (အယံ အတ္ထော)၊ ဤသို့သော အနက်သည်။ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ (မေ-သဒ္ဓဿ၊ မေ-သဒ္ဓါ၏။) မမာတိ အတ္ထော၊ မမ-ဟူသော အနက်သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ “ဧဝံ၊ ဤသို့။ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ သုတံ၊ ကြားခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) သောတဒ္ဓါရာနုသာရေန၊ သောတဒ္ဓါရကို အစဉ်လျှောက်သဖြင့်။ ဥပဓာရဏံ၊ ဆောင်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။)” ဣတိ (အယံ အတ္ထော)၊ ဤသို့သော အနက်သည်။ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ တိသု၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဧတေသု ပဒေသု၊ ထိုပုဒ်တို့တွင်။ ဝေန္တိ (ဣဒံ ပဒံ)၊ ဧဝံ-ဟူသော ဤပုဒ်သည်။ “သောတဝိညာဏာဒိ ဝိညာဏ- ကိစ္စနိဒဿနံ၊ သောတဝိညာဉ် အစရှိသော ဝိညာဉ်၏ကိစ္စကို ညွှန်ပြသော ပုဒ်တည်း။ မေတိ (ဣဒံ ပဒံ)၊ မေ-ဟူသော ဤပုဒ်သည်။ ဝုတ္တဝိညာဏ- သမဂ္ဂပုဂ္ဂလနိဒဿနံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော ဝိညာဉ်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ညွှန်ပြသောပုဒ်တည်း။ သုတန္တိ (ဣဒံ ပဒံ)၊ သုတံ-ဟူသော ဤပုဒ်သည်။ အဿဝနဘာဝပုဋ္ဌိက္ခေပတော၊ မကြားနာအပ်သည်၏ အဖြစ်ကို ပုံပယ်ခြင်းကြောင့်။ အနုနာဓိကာဝိပရိတဂ္ဂဟဏ နိဒဿနံ၊ မယုတ်မလွန် မဖောက်မပြန် ယူခြင်းကို ပြသောပုဒ်တည်း။ တထာ၊ ထိုမှတစ်ပါး။ ဝေန္တိ (ဣဒံ ပဒံ)၊ ဧဝံ ဟူသော ဤပုဒ်သည်။ သောတဒ္ဓါရာနုသာရေန၊ သောတဒ္ဓါရကို အစဉ်လျှောက်သဖြင့်။ ပဝတ္ထာယ၊ ဖြစ်သော။ တဿာ ဝိညာဏဝိထိယာ၊ ထိုဝိညာဉ်အစဉ်၏။ နာနပ္ပကာရေန၊ အထူးထူးသော အခြင်းအရာဖြင့်။ အာရမ္မဏေ၊ အာရုံ၌။ ပဝတ္ထ ဘာဝပုပ္ဖကာသနံ၊ ဖြစ်ခြင်း၏ ထင်ရှားသည်၏ အဖြစ်ကို ပြသော ပုဒ်တည်း။ မေတိ (ဣဒံ ပဒံ)၊ မေ-ဟူသော ဤပုဒ်သည်။ အတ္ထပ္ပကာသနံ၊ မိမိကိုယ်ကိုပြသော ပုဒ်တည်း။ သုတန္တိ (ဣဒံ ပဒံ)၊ သုတံ-ဟူသော ဤပုဒ်သည်။ ဓမ္မပ္ပကာသနံ၊ ကြားနာအပ်သော ဓမ္မကို ပြသောပုဒ်တည်း။ ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်

၏။ အယံ၊ ဤ ဆိုလ်တို့ သည်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤ ဧဝံ မေ သုတံ-ဟူသောပုဒ်၌။ သင်္ခေပေါ၊ အကျဉ်းတည်း။ “နာနပ္ပကာရေ၊ အထူးထူး အပြားပြားသော။ အာရမ္မဏေ၊ အာရုံ၌။ ပဝတ္ထာယ၊ ဖြစ်သော။ ဝိညာဏဝိထိယာ၊ ဝိညာဉ် အစဉ်ဖြင့်။ အညံ၊ ကြားနာခြင်းကိစ္စမှ တပါးသောကိစ္စကို။ မယာ၊ ငါသည်။ န ကတံ၊ မပြုအပ်။ ဣဒံ ပန၊ ကြားနာခြင်း ကိစ္စကိုကား။ ကတံ၊ ပြုအပ် ၏။ အယံ ဓမ္မော၊ ဤတရားကို။ သုတော၊ ကြားအပ်၏။” ဣတိ (အယံ)၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား။ သင်္ခေပေါ၊ အကျဉ်းတည်း။

တထာ၊ ထိုမှတပါး။ ဧဝန္တိ (ဣဒံ ပဒံ)၊ ဧဝံ-ဟူသော ဤပုဒ်သည်။ နိဒ္ဒိသိတဗ္ဗပ္ပကာသနံ၊ ညွှန်ပြအပ်သောပုဒ်ကို ပြသောပုဒ်တည်း။ မေတိ (ဣဒံ ပဒံ)၊ မေ-ဟူသော ဤပုဒ်သည်။ ပုဂ္ဂလပ္ပကာသနံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပြသော ပုဒ် တည်း။ သုတန္တိ (ဣဒံ ပဒံ)၊ သုတံ-ဟူသော ဤပုဒ်သည်။ ပုဂ္ဂလကိစ္စပု- ကာသနံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏ကိစ္စကို ပြသောပုဒ်တည်း။ ဣဒံ (အယံ အဓိပ္ပာယ်ော)၊ ဤသို့သော အဓိပ္ပာယ်ကို။ ဝုတ္တံ (ဝုတ္တော)၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယံ သုတ္တံ၊ အကြင်သုတ်ကို။ နိဒ္ဒိသိသာမိ၊ ပြအံ့။ တံ (သုတ္တံ)၊ ထို ပြလတ္တံ သော သုတ်ကို။ မယာ၊ တပည့်တော်သည်။ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။ (ဣတိ အယံ အဓိပ္ပာယ်ော၊ ဤသို့သော အဓိပ္ပာယ်ကို။ ဝုတ္တံ၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။)

(၄-၆) တထာ၊ ထိုမှတပါး။ ဧဝန္တိ (ဧသော သဒ္ဓေါ)၊ ဧဝံ-ဟူသော ဤသဒ္ဓါသည်။ ယဿ၊ စိတ္တသန္တာနဿ၊ အကြင်စိတ်အစဉ်၏။ နာနာကာရပု- ဝတ္ထိယာ၊ အထူးထူးသော အခြင်းအရာဖြင့် ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ နာနတ္ထဗျဉ္ဇနဂ္ဂ- ဟဏံ၊ အထူးထူးသော အနက်သဒ္ဓါကို ယူခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ (စိတ္တသန္တာနဿ)၊ ထို စိတ်အစဉ်၏။ နာနာကာရနိဒ္ဓေသော၊ အထူးထူး သော အခြင်းအရာကို ပြသောသဒ္ဓါတည်း။ ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ ဧဝန္တိ အယံ၊ ဧဝံ-ဟူသော ဤပညတ်သည်။ အာကာရပညတ္တိ၊ အခြင်းအရာကို အပြားအားဖြင့် သိစေတတ်သော ပညတ်တည်း။ မေတိ (ဧသော သဒ္ဓေါ)၊ မေ-ဟူသော ဤသဒ္ဓါ သည်။ ကတ္တုနိဒ္ဓေသော၊ ကတ္တားကို ညွှန်ပြသော သဒ္ဓါတည်း။ သုတန္တိ (ဧသော သဒ္ဓေါ)၊ သုတံ-ဟူသော ဤသဒ္ဓါသည်။ ဝိသယနိဒ္ဓေသော၊ အရာကိုညွှန်ပြသော သဒ္ဓါတည်း။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော ဧဝံ မေ သုတံ ဟူသော စကားအစဉ်ဖြင့်။ နာနာကာရပုဝတ္ထေန၊ အထူးထူးသော အခြင်းအရာဖြင့် ဖြစ်သော။ စိတ္တသန္တာနေန၊ စိတ်အစဉ်ဖြင့်။ တံသမဂ္ဂိနေ၊ ထို စိတ်အစဉ်နှင့် ပြည့်စုံသော။ ကတ္တု၊ ကတ္တားဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဝိသယဂ္ဂဟဏသန္နိဋ္ဌာနံ၊ အရာကိုယူခြင်းကို ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

အထဝါ၊ တနည်းကား။ ဧဝန္တိ (ဧသော သဒ္ဓေါ)၊ ဧဝံ-ဟူသော ဤသဒ္ဓါသည်။ ပုဂ္ဂလကိစ္စနိဒ္ဒေသော။ ပုဂ္ဂိုလ်၏ ကိစ္စကို ညွှန်ပြသော သဒ္ဓါတည်း။ သုတန္တိ (ဧသော သဒ္ဓေါ)၊ သုတံ-ဟူသော ဤသဒ္ဓါသည်။ ဝိညာဏကိစ္စနိဒ္ဒေသော၊ ဝိညာဉ်၏ကိစ္စကို ညွှန်ပြသော သဒ္ဓါတည်း။ မေတိ (ဧသော သဒ္ဓေါ)၊ မေ-ဟူသော ဤသဒ္ဓါသည်။ ဥဘယကိစ္စယုတ္တပုဂ္ဂလနိဒ္ဒေသော။ နှစ်ပါးသော ကိစ္စနှင့် ယှဉ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ညွှန်ပြသော သဒ္ဓါတည်း။ အယံ ပန၊ ဤဆိုးအပ်ပြီးသည်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤ ဧဝံ မေ သုတံ ဟူသောပုဒ်၌။ သင်္ခေပေါ၊ အကျဉ်းတည်း။- သဝနကိစ္စ- ဝိညာဏသမဂ္ဂိနာ၊ ကြားနာခြင်းကိစ္စရှိသော ဝိညာဉ်နှင့် ပြည့်စုံသော၊ ဗုဒ္ဓလောန၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သော။ ဝိညာဏဝသေန၊ ဝိညာဉ်၏ အစွမ်းဖြင့်။ လဒ္ဓသဝနကိစ္စ- ဝေါဟာရေန၊ ရအပ်သော သဝနကိစ္စဖြင့် ခေါ်ဝေါ်အပ်သော။ မယာ၊ ငါသည်။ သုတံ၊ ကြားအပ်သတည်း။ ဣတိ (အယံ)၊ ဤဆိုးအပ်ပြီးသည်ကား။ (သင်္ခေပေါ၊ အကျဉ်းတည်း။)

တတ္ထ၊ ထို ဧဝံ မေ သုတံ ဟူသောပုဒ်၌။ ဧဝန္တိ စ၊ ဧဝံ-ဟူသော ဤပညတ်သည်လည်းကောင်း။ မေတိ စ၊ မေ-ဟူသော ဤပညတ်သည်လည်းကောင်း။ သစ္စိကတ္ထပရမတ္ထဝသေန၊ ဆတ်ဆတ်သော ပရမတ္ထ၏ အစွမ်း အားဖြင့်။ အဝိဇ္ဇမာနပညတ္တိ၊ ထင်ရှားမရှိသည်ကို အပြားအားဖြင့် သိစေ တတ်သော ပညတ်တည်း။ ဟိ (သစ္စိ)၊ မှန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤ ဧဝံ မေ သုတံ ဟူသောပုဒ်၌။ ယံ (ဓမ္မဇာတံ)၊ အကြင်တရားသဘောသည်။ ဧဝန္တိ ဝါ၊ ဧဝံ ဟူ၍လည်းကောင်း။ မေတိ ဝါ၊ မေ-ဟူ၍လည်းကောင်း။ နိဒ္ဒေသံ၊ ညွှန်ပြခြင်းကို။ လဘေယျ၊ ရရာ၏။ တံ (ဓမ္မဇာတံ)၊ ထိုတရားသဘောသည်။ ပရမတ္ထတော၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်။ ကိံ အတ္ထိ၊ အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း။ သုတန္တိ (အယံ ပညတ္တိ)၊ သုတံ-ဟူသော ဤပညတ်သည်။ (သစ္စိကတ္ထပရမတ္ထဝသေန၊ ဆတ်ဆတ်သော ပရမတ္ထ၏အစွမ်းအားဖြင့်။) ဝိဇ္ဇမာနပညတ္တိ၊ ထင်ရှားရှိသည်ကို အပြားအားဖြင့် သိစေတတ်သော ပညတ်တည်း။ ဟိ (ယသ္မာ)၊ အကြင်ကြောင့်။ ဧတ္ထ၊ ဤ သုတံ ဟူသောပုဒ်၌။ ယံ တံ (ဓမ္မဇာတံ)၊ အကြင်တရားသဘောကို။ သောတေန၊ သောတဝိညာဉ်ဖြင့်။ ဥပလဒ္ဓံ၊ ရအပ်၏။ တံ (ဓမ္မဇာတံ)၊ ထို တရားသဘောသည်။ ပရမတ္ထတော၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်။ ဝိဇ္ဇမာနံ၊ ထင်ရှားရှိ၏။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ (ဝိဇ္ဇမာနပညတ္တိ၊ ဝိဇ္ဇမာနပညတ်မည်၏။) တထာ၊ ထိုမှတပါး။ ဧဝန္တိ စ၊ ဧဝံ-ဟူသောပုဒ်သည် လည်းကောင်း။ မေတိ စ၊ မေ-ဟူသောပုဒ်သည်လည်းကောင်း။ တံ တံ၊ ထိုထိုသို့သော အခြင်းအရာကို။ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ ဝတ္ထဗ္ဗတော၊ ဆိုးအပ်သောကြောင့်။ ဥပါဒါပညတ္တိ၊ ဥပါဒါ ပညတ်တည်း။ သုတန္တိ (အယံ)၊ သုတံ-ဟူသော ဤပညတ်သည်။ ဒိဋ္ဌာဒီနိ၊ မြင်ခြင်း အစရှိ

သည်တို့ကို။ ဥပနိဓာယ၊ ထောက်၍။ ဝတ္ထုဗွဲတော၊ ဆိုအပ်သောကြောင့်။
ဥပနိဓာပညတ္တိ၊ ဥပနိဓာပညတ်တည်း။

စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤ ဧဝံ မေ သုတံ ဟူသော ပုဒ်အပေါင်းတို့
တွင်။ ဧဝန္တိ ဝစနေန၊ ဧဝံ-ဟူသော ဤသဒ္ဒါဖြင့်။ အသမ္မောဟံ၊ မတွေဝေ
ခြင်းကို။ ဒီပေတိ၊ ပြ၏။ ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ သမ္မုဇ္ဈော၊ တွေဝေသောပုဂ္ဂိုလ်
သည်။ နာနပ္ပကာရပဋိဝေဓသမတ္ထော၊ အထူးထူးသောအခြင်းအရာကို ထိုးထွင်း
၍ သိခြင်းငှာစွမ်းနိုင်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ သုတန္တိ ဝစနေန၊ သုတံ
ဟူသောဤသဒ္ဒါဖြင့်။ သုတဿ၊ ကြားနာအပ်သော ဓမ္မ၏။ အသမ္မောသံ၊
မမေ့မလျော့ခြင်းကို။ ဒီပေတိ၊ ပြ၏။ ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ ယဿ၊ အကြင်
ပုဂ္ဂိုလ်အား။ သုတံ၊ ကြားနာအပ်သောတရားသည်။ သမ္မုဇ္ဈံ၊ မေ့လျော့သည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော(ပုဂ္ဂလော)၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကာလန္တရေန၊ ကာလ
တပါးဖြင့်။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
န ပဋိဇာနာတိ၊ ဝန်မခံ။ (တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အသမ္မောသံ၊ မတွေဝေ
ခြင်းကို။ ဒီပေတိ၊ ပြ၏။) ဣတိ၊ ဤသို့။ အဿ၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာမထေရ်
အား။ အသမ္မောဟေန၊ မတွေမဝေခြင်းဖြင့်။ ပညာသိဒ္ဓိ၊ ပညာ၏ပြီးခြင်း
သည်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) အသမ္မောသေန၊ မမေ့လျော့ခြင်းဖြင့်။ သတိ-
သိဒ္ဓိ၊ သတိ၏ပြီးခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) တတ္ထ၊ ထို ပညာ သတိ
နှစ်ပါးတို့တွင်။ ပညာပုဗ္ဗင်္ဂမာယ၊ ပညာပြဋ္ဌာန်းသော။ သတိယာ၊ သတိဖြင့်။
ဗျဉ္ဇနာဝဓာရဏသမတ္ထတာ၊ သဒ္ဓါကို မှတ်ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင် သည်၏ အဖြစ်
သည်။ (သိဒ္ဓိ၊ ပြီး၏။) သတိပုဗ္ဗင်္ဂမာယ၊ သတိပြဋ္ဌာန်းသော။ ပညာယ၊
ပညာဖြင့်။ အတ္ထပဋိဝေဓသမတ္ထတာ၊ အနက်ကို ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းငှာ
စွမ်းနိုင် သည်၏ အဖြစ်သည်။ (သိဒ္ဓိ၊ ပြီး၏။) တဒုဘယသမတ္ထတာ-
ယောဂေန၊ ထို သဒ္ဓါ အနက် နှစ်ပါးစုံကို မှတ်သိခြင်းငှာ စွမ်းနိုင် သည်၏
အဖြစ်နှင့် ယှဉ်ခြင်းကြောင့်။ အတ္ထဗျဉ္ဇနသမ္ပန္နဿ၊ အနက်သဒ္ဓါနှင့် ပြည့်စုံ
သော။ ဓမ္မကောသဿ၊ တရားတည်းဟူသော တဏှာတိုက်ကို။ အနုပါလနသ-
မတ္ထတော၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းငှာစွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဓမ္မတဏှာဂါရိ-
ကတ္တသိဒ္ဓိ၊ တရားတဏှာစိုး အဖြစ်၏ ပြီးခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။)

အပရော နယော၊ နည်းတပါးကို။ မယာ၊ ငါသည်။ ဝုစ္စတေ၊ မိန့်ဦးအံ့။
ဧဝန္တိ ဝစနေန၊ ဧဝံ-ဟူသော ဤသဒ္ဓါဖြင့်။ ယောနိသောမနသိကာရံ၊ အသင့်
အတင့် နှလုံးသွင်းခြင်းကို။ ဒီပေတိ၊ ပြ၏။ (ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း
ဟူမကား။) အယောနိသော၊ မသင့်သော အားဖြင့်။ မနသိကရောတော၊

၁။ အသမ္မောသေန ပန- (ဆဋ္ဌ) ၂။ မနသိကရောတော ဟိ- (ဆဋ္ဌ) ၊
အင်္ဂုတ္တိုရ်-၌ ၂

နှလုံးသွင်းခြင်းကို ပြုသော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ နာနပ္ပကာရပဋိဝေဓာဘာဝတော၊ အထူးထူးသော အခြင်းအရာကို ထိုးထွင်း၍မသိခြင်း၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ သုတန္တိ ဝစနေန၊ သုတံ-ဟူသော ဤသဒ္ဒါဖြင့်။ အဝိက္ခေပုံ၊ မပျံ့လွင့်ခြင်းကို။ ဒီပေတိ၊ ပြ၏။ (ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။) ဝိက္ခိတ္တစိတ္တဿ၊ ပျံ့လွင့်သော စိတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ သဝနာဘာဝတော၊ ကြားနာခြင်း၏ မရှိခြင်းကြောင့်တည်း။ တထာ (တံ ဝစနံ)၊ ထိုစကားသည်။ ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ ဝိက္ခိတ္တစိတ္တော၊ ပျံ့လွင့်သော စိတ်ရှိသော။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သဗ္ဗသမ္ပတ္တိယာ၊ အလုံးစုံတို့၏ ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်။ ဝုစ္စမာနောပိ၊ ခိုအပ်သော်လည်း။ “မယာ၊ ငါသည်။ န သုတံ၊ မကြားအပ်သေး။ ပုန ဘဏထ၊ တဖန်ဆိုကုန်ဦးလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဏတိ၊ ဆိုရ၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤ ယောနိသောမနသိကာရ၊ အဝိက္ခေပ နှစ်ပါးတို့တွင်။ ယောနိသောမနသိကာရေန၊ ယောနိသောမနသိကာရဖြင့်။ အတ္တသမ္မာပဏိဓိဉ္စ၊ ကိုယ်စိတ်ကိုကောင်းစွာ ကျင့်ဆောက်တည်ခြင်းကို လည်းကောင်း။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌။ ကတပုညတဉ္စ၊ ပြုအပ်ပြီးသော ကောင်းမှုရှိသည်၏ အဖြစ်ကို လည်းကောင်း။ သာဓေတိ၊ ပြီးစေ၏။ (ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။) သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ အပ္ပဏိဟိတတ္တဿ စ၊ ကျင့်ဆောက်တည်အပ်သော ကိုယ်စိတ်မရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား လည်းကောင်း။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌။ အကတပုညဿ-စ၊ မပြုအပ်သော ကောင်းမှုရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား လည်းကောင်း။ တဒဘာဝတော၊ ထို ယောနိသော မနသိကာရ၏ မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ တထာ၊ ထိုမှတစ်ပါး။ အဝိက္ခေပေန၊ မပျံ့လွင့်ခြင်းဖြင့်။ သဒ္ဓမ္မဿဝနဉ္စ၊ သူတော်ကောင်းတရားကို နာခြင်းကိုလည်းကောင်း။ (ဌ-၇)သပ္ပုရိသုပနိဿယဉ္စ၊ သူတော်ကောင်းတည်းဟူသော မှီရာကိုလည်းကောင်း။ သာဓေတိ၊ ပြီးစေ၏။ ဟိ (ယသ္မာ)၊ အကြင်ကြောင့်။ ဝိက္ခိတ္တစိတ္တော၊ ပျံ့လွင့်သော စိတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သောတုံ၊ နာခြင်းငှာ။ န သက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်။ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ သပ္ပုရိသော၊ သူတော်ကောင်းတို့ကို။ အနုပသေဝမာနဿ၊ မမှီဝဲသော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ သဝနံ၊ ကြားနာရခြင်းသည်။ န အတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ (သာဓေတိ၊ ပြီးစေ၏။)

အပရော နယော၊ နည်းတပါးကို။ (မယာ၊ ငါသည်။ ဝုစ္စတေ၊ မိန့်ဦးအံ့။) ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ “ဧဝန္တိ ယဿ စိတ္တသန္တာနဿ နာနာကာရပ္ပဝတ္ထိယာ နာနတ္ထဗျဉ္ဇနဂ္ဂဟဏံ ဟောတိ၊ တဿ နာနာကာရနိဓဋ္ဌေသော”တိ၊ ဧဝန္တိ

ယဿ စိတ္တသန္တာနဿ နာနာကာရပုဝတ္ထိယာ နာနတ္ထဗျဉ္ဇနဂဟဏံ ဟောတိ၊
တဿ နာနာကာရနိဒ္ဒေသော-ဟူ၍။ (မယာ၊ ငါသည်။) ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏။
ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဘဒ္ဒကော၊ ကောင်းသော။ သော စ အာကာရော၊ ထိုအခြင်း
အရာသည်လည်း။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ အပ္ပဏိဟိတတ္ထနော ဝါ၊ ကျင့်ဆောက်
တည်အပ်သော ကိုယ်စိတ်မရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား လည်းကောင်း။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး
ဘဝ၌။ အကတပုညဿ ဝါ၊ မပြုအပ်သော ကောင်းမှုရှိသော သူအားလည်း
ကောင်း။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဝေန္တိ ဣမိနာ၊ ဧဝံ-ဟူ
သော ဤပုဒ်ဖြင့်။ ဘဒ္ဒကေန၊ ကောင်းသော။ အာကာရေန၊ အခြင်းအရာဖြင့်။
အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပစ္ဆိမစက္ကဒ္ဓယသမ္ပတ္တိံ၊ နောက်ဖြစ်သော စက်နှစ်ပါး၏ပြည့်
စုံခြင်းကို။ ဒီပေတိ၊ ပြ၏။ သုတန္တိ ဣမိနာ၊ သုတံ-ဟူသော ဤပုဒ်ဖြင့်။
သဝနယောဂေန၊ နာခြင်း၌ အားထုတ်ခြင်းကြောင့်။ ပုရိမစက္ကဒ္ဓယသမ္ပတ္တိံ၊
ရှေ့ဖြစ်သော စက်နှစ်ပါး၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ (ဒီပေတိ၊ ပြ၏။) ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်
၏။ အပ္ပတိရူပဒေသော၊ မသင့်တင့် မလျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ ဝသတော
ဝါ၊ နေသော ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း။ သပ္ပုရိသုပနိဿယဝိရဟိတဿ ဝါ၊
သုတော်ကောင်းတည်းဟူသော မှီရာမှကင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း။
သဝနံ၊ ကြားနာခြင်းသည်။ န အတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဿ၊ ထိုအရှင်
အာနန္ဒာမထေရ်အား။ ပစ္ဆိမစက္ကဒ္ဓယသိဒ္ဓိယာ၊ နောက်ဖြစ်သော စက်နှစ်ပါး၏
ပြီးခြင်းဖြင့်။ အာသယသုဒ္ဓိ၊ အလို၏ စင်ခြင်းသည်။ သိဒ္ဓါ၊ ပြီးသည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပုရိမစက္ကဒ္ဓယသိဒ္ဓိယာ၊ ရှေ့ဖြစ်သော စက်နှစ်ပါး၏ ပြီး
ခြင်းဖြင့်။ ပယောဂသုဒ္ဓိ၊ လုံ့လ၏ စင်ခြင်းသည်။ (သိဒ္ဓါ၊ ပြီးသည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။) စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ တာယ အာသယသုဒ္ဓိယာ၊ ထိုအလို၏စင်ကြယ်
ခြင်းဖြင့်။ အဓိဂမဗျတ္တိသိဒ္ဓိ၊ ပဋိပတ်၏ ပြီးခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။)
ပယောဂသိဒ္ဓိယာ၊ အလို၏ပြီးခြင်းဖြင့်။ အာဂမဗျတ္တိသိဒ္ဓိ၊ ပရိယတ်၏ပြီးခြင်း
သည်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) ဣတိ၊ ဤသို့။ ပယောဂါသယသုဒ္ဓဿ၊ စင်ကြယ်
သော လုံ့လ အလိုရှိသော။ အာဂမာဓိဂမသမ္ပန္နဿ၊ ပရိယတ် ပဋိပတ်နှင့်
ပြည့်စုံသောသူ၏။ ဝစနံ၊ စကားသည်။ အရုဏ္ဏဂ္ဂမနံ၊ အရုဏ်တက်ခြင်း
သည်။ ဥဒယတော၊ တက်သော။ သူရိယဿ၊ နေ၏။ (ပုဗ္ဗင်္ဂမံ၊ ရှေ့သွား
သည်။ ဘဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ။ အရဟတိ) ဝိယ စ၊ ထိုက်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။
ယောနိသော မနသိကာရော၊ အသင့်အတင့် နှလုံးသွင်းခြင်းသည်။ ကုသလ-
ကမ္မဿ၊ ကုသိုလ်ကံ၏။ (ပုဗ္ဗင်္ဂမံ၊ ရှေ့သွားသည်။ ဘဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ။ အရ-

ဟတိ) ဝိယ စ၊ ထိုက်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝစနဿ၊ စကားတော်၏။ ပုဗ္ဗမံ၊ ရှေ့သွားသည်။ ဘဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ။ အရဟတိ၊ ထိုက်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဌာနေ၊ လျှောက်ပတ်သောအရာ၌။ နိဒါနံ၊ နိဒါန်းကို။ ဌပေန္တော၊ ထားလိုသည် ဖြစ်၍။ ဧဝံ မေ သုတန္တိ အာဒိ၊ ဧဝံ မေ သုတံ-ဤသို့ အစရှိသောစကားကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

အပရော နယော၊ နည်းတပါးကို။ (မယာ၊ ငါသည်။ ဝုစ္စတော၊ မိန့်ဦးအံ့။) နာနပ္ပကာရပဋိဝေဓီပကေန၊ အထူးထူးသော အခြင်းအရာဖြင့် ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းကိုပြတတ်သော။ ဝေန္တိ ဣမိနာ ဝစနေန၊ ဧဝံ-ဟူသော ဤသဒ္ဒါဖြင့်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အတ္ထပဋိဘာနပဋိသမ္ဘိဒါသမ္ပတ္တိသဗ္ဗာဝံ၊ အတ္ထပဋိသမ္ဘိဒါပဋိဘာန ပဋိသမ္ဘိဒါတို့၏ ပြည့်စုံခြင်း၏ ထင်ရှားသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဒီပေတိ၊ ပြ၏။ သောတဗ္ဗပ္ပဘေဒပဋိဝေဓီပကေန၊ ကြားနာအပ်သော တရားအထူးကို ထိုးထွင်း၍သိခြင်းကိုပြတတ်သော။ သုတန္တိ ဣမိနာ ဝစနေန၊ သုတံ-ဟူသော ဤသဒ္ဒါဖြင့်။ (အတ္တနော၊ မိမိ၏။) ဓမ္မနိရုတ္တိ ပဋိသမ္ဘိဒါသမ္ပတ္တိသဗ္ဗာဝံ၊ ဓမ္မပဋိသမ္ဘိဒါ နိရုတ္တိပဋိသမ္ဘိဒါတို့၏ ပြည့်စုံခြင်း၏ ထင်ရှားသည်၏အဖြစ်ကို။ (ဒီပေတိ၊ ပြ၏။) စ၊ တနည်းလည်း။ ဝေန္တိ၊ ဧဝံ-ဟူသော။ ဣဒံ ယောနိသော မနသိကာရဒီပကဝစနံ၊ ဤ ယောနိသော မနသိကာရကို ပြတတ်သော စကားကို။ ဘာသမာနော၊ ဆိုသော အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ “ဧတေ ဓမ္မာ၊ ထို တရားတို့ကို။ မယာ၊ ငါသည်။ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ အနုပေက္ခိတာ၊ အဖန်တလဲလဲ ရှုဆင်ခြင်အပ်ကုန်၏။ ဒိဋ္ဌိယာ၊ ပညာဖြင့်။ သုပ္ပုဒ္ဓိဝိဒ္ဓါ၊ ကောင်းစွာထိုးထွင်း၍ သိအပ်ကုန်၏။” ဣတိ (ဣမံ အတ္ထံ)၊ ဤသို့သောအနက်ကို။ ဒီပေတိ၊ ပြ၏။ သုတန္တိ၊ သုတံ-ဟူသော။ ဣဒံ သဝနာနုယောဂဒီပကဝစနံ၊ ဤကြားနာခြင်း၌ ယှဉ်ခြင်းကိုပြတတ်သော စကားကို။ ဘာသမာနော၊ ဆိုသော အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ “မယာ၊ ငါသည်။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တရားတို့ကို။ သုတ၊ ကြားနာအပ်ကုန်၏။ ဓာတာ၊ ဆောင်အပ်ကုန်၏။ ဝစသ၊ နှုတ်ဖြင့်။ ပရိစိတာ၊ လေ့လာအပ်ကုန်၏။” ဣတိ (ဣမံ အတ္ထံ)၊ ဤသို့သောအနက်ကို။ ဒီပေတိ၊ ပြ၏။ တဒုတယေနပိ၊ ထို ဧဝံ သုတံ-ဟူသော ပုဒ်နှစ်ခုတို့၏ အပေါင်းဖြင့်လည်း။ အတ္ထဗျဉ္ဇနပရိပူရိ၊ အနက်သဒ္ဒါတို့၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဒီပေန္တော၊ ပြသောမထေရ်သည်။ (သုဏန္တာနံ၊ ကြားနာကုန်သော သူတို့အား။) သဝနေ၊ ကြားနာခြင်း၌။

အာဒရံ၊ ရိသေခြင်းကို။ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ အတ္တ-
ဗျဉ္ဇနပရိပုဏ္ဏံ၊ အနက်သဒ္ဓါနှင့်ပြည့်စုံသော။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ အာဒရေန၊
ရိသေသဖြင့်။ အဿုဏန္တော၊ မကြားနာသောသူသည်။ မဟတာ၊ များစွာ
သော။ ဟိတာ၊ အစီးအပွားမှ။ ပရိဗာဟိရော၊ အပဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ဣတိ(တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ အာဒရံ၊ ရိသေခြင်းကို။ ဇနေတော၊ ဖြစ်စေ၍။
သက္ကစ္စံ၊ ရိသေစွာ။ (အယံ) ဓမ္မော၊ ဤတရားကို။ သောတဗ္ဗော၊ ကြား
နာအပ်၏။

ပန၊ အစိတ် အစိတ်သောပုဒ်ဖြင့် ပြအပ်သောအကျိုးမှတစ်ပါး အပေါင်း
ဖြစ်သောပုဒ်ဖြင့် ပြသောအကျိုးကို ဆိုဦးအံ့။ သကလေန၊ အလုံးစုံသော။
ဧဝံ မေ သုတန္တိ ဣမိနာ ဝစနေန။ ဧဝံ မေ သုတံ-ဟူသော ဤသဒ္ဓါဖြင့်။
အာယသ္မာ အာနန္တော၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ ပဝေဒိတံ၊ ဟောအပ်သော။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ အတ္တနော၊
မိမိအား။ အဒဟန္တော၊ မဆောင်သည်ဖြစ်၍။ အသပ္ပုရိသဘူမိံ၊ သူတော်
မဟုတ်သူယုတ်တို့၏အရာကို။ အတိက္ကမတိ၊ လွန်၏။ သာဝကတ္ထံ၊ သာဝက၏အဖြစ်
ကို။ ပဋိဇာနန္တော၊ ဝန်ခံသည်ဖြစ်၍။ သပ္ပုရိသဘူမိံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏
အရာသို့။ ဩက္ကမတိ၊ သက်၏။ တထာ၊ ထိုမှတစ်ပါး။ အသဒ္ဓမ္မာ၊ မသူတော်တို့
၏ တရားမှ။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဝုဠာပေတိ၊ တစေ၏။ သဒ္ဓမ္မေ၊ သူတော်
ကောင်းတရား၌။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပတိဋ္ဌာပေတိ၊ တည်စေ၏။ “ကေဝလံ၊
သက်သက်။ တဿေဝ ပန ဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏သာလျှင်။ ဧတံ
ဝစနံ၊ ဤစကားကို။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏”။
ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒီပေန္တော၊ ပြသည်ဖြစ်၍။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ (ဋ-ဂ)
ပရိမောစေတိ၊ လွတ်စေ၏။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အပဒိသတိ၊
ညွှန်းပြတော်မူ၏။ ဇိနဝစနံ၊ မြတ်စွာဘုရားစကားတော်အဖြစ်ကို။ အပ္ပေတိ၊
ဖြစ်စေ၏။ ဓမ္မနေတ္ထိံ၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိက သမ္မရာယိကတို့၌ ထိုက်သည်အားလျော်စွာ
သတ္တဝါကိုဆောင်တတ်သောတရားကို။ ပတိဋ္ဌာပေတိ၊ တည်စေ၏။

အပိစ၊ တနည်းလည်း။ “ဧဝံ မေ သုတ”န္တိ၊ ဧဝံ မေ သုတံ-ဟူ၍။
အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ဥပ္ပါဒိတဘာဝံ၊ ဖြစ်စေအပ်သည်၏အဖြစ်ကို။ အပ္ပဋိဇာ-
နန္တော၊ ဝန်ခံသော အရှင်အာနန္ဒာသည်။ ပရိမဝစနံ၊ ရှေးဖြစ်သော

၁။ ဆဋ္ဌ-၌ ဣတိ-ပါသည်။ ၂။ တထာဂတပွဝေဒိတံ=(ဆဋ္ဌ)

၃။ သုတမေဝ=(ဆဋ္ဌ)

၂။ ဂိဇာသေတိ = (သိဋ္ဌ)

[ဧဝံ မေ သုတမိစ္ဆေဝံ၊ ဧဝံ မေ သုတံ-ဟူသော ဤစကားတော်ကို။
 ဝဒံ (ဝဒန္တော)၊ ဆိုတော်မူသော။ ဂေါတမသာဝကော။ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏ တပည့် ဖြစ်သော အရှင်အာနန္ဒာသည်။ သာသနော၊ သာ
 သနာတော်၌။ (ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏။) အဿဒ္ဓံ၊ မယုံကြည်
 ခြင်းကို။ ဝိနာသယတိ၊ ဖျက်ဆီး၏။ သဒ္ဓံ၊ ယုံကြည်ခြင်းကို။ ဝဇေတိ၊
 ပွားစေ၏။]

ဧကန္တိ (ဧသော သဒ္ဓေါ)၊ ဧကံ-ဟူသော ဤသဒ္ဓါသည်။ ဂဏနပရိစ္ဆေဒ-
 နိဒ္ဒေသော၊ ရေတွက်ခြင်း ပိုင်းခြားခြင်းကို ညွှန်းကြောင်းဖြစ်သော သဒ္ဓါ
 တည်း။ သမယန္တိ (ဧသော သဒ္ဓေါ)၊ သမယံ-ဟူသော ဤ သဒ္ဓါသည်။
 ပရိစ္ဆိန္နနိဒ္ဒေသော၊ ပိုင်းခြားအပ်သော သမယကို ညွှန်းကြောင်း ဖြစ်သော
 သဒ္ဓါတည်း။ ဧကံ သမယန္တိ (ဣဒံ ပဒေသံ)၊ ဧကံ သမယံ-ဟူသော ဤပုဒ်
 နှစ်ခုအပေါင်းသည်။ အနိယမိတပရိဒီပနံ၊ မမှတ် အပ်သော သမယကို
 ပြကြောင်းဖြစ်သော ပုဒ်တည်း။ တတ္ထ၊ ထို ဧကံ သမယံ-ဟူသော ပုဒ်၌။
 (သမတိနိဝိဇ္ဇော၊ ကောင်းစွာအကျုံးဝင်သော။) သမယ-သဒ္ဓေါ၊ သမယ-
 သဒ္ဓါသည်။—

သမဝါယေ စ၊ အကြောင်းတို့၏ ညီညွတ်ခြင်းဟူသော အနက်၌
 လည်းကောင်း။ ခဏော စ၊ အခွင့်ဟူသော အနက်၌လည်းကောင်း။
 ကာလေ စ၊ အခါဟူသော အနက်၌လည်းကောင်း။ သမူဟေ စ၊
 အပေါင်းဟူသော အနက်၌လည်းကောင်း။ ဟေတုဒိဋ္ဌိသု စ၊ အကြောင်း
 ဟူသောအနက်၊ အယူဟူသော အနက်တို့၌ လည်းကောင်း။ ပဋိလာ-
 တေ စ၊ ရခြင်းဟူသော အနက်၌လည်းကောင်း။ ပဟာနေ စ၊ ပယ်
 ခြင်းဟူသော အနက်၌ လည်းကောင်း။ ပဋိဝေဓေ စ၊ ထိုးထွင်း၍
 သိခြင်းဟူသော အနက်၌လည်းကောင်း။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။

တထာ (တံ ဝစနံ)၊ ထိုစကားကို။ ဟိ (ဝိတ္ထာရေမိ)၊ ချဲ့ဦးအံ့။ အဿ၊
 ထို သမယ-သဒ္ဓါ၏။ “အပ္ပေဝ နာမ သွေပိ ဥပသင်္ကမေယျာမ ကာလဉ္စ
 သမယဉ္စ ဥပါဒါယာ”တို့ဝေမာဒိသု၊ အပ္ပေဝ နာမ သွေပိ ဥပသင်္ကမေယျာမ
 ကာလဉ္စ သမယဉ္စ ဥပါဒါယ-ဤသို့အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌။ သမဝါယော၊
 အကြောင်းတို့၏ ညီညွတ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ အတ္ထော၊ အနက်သည်။
 (ဒိဿတိ၊ ထင်၏။) ကာလဉ္စ၊ သင့်တင့် လျောက်ပတ်သော အခါကိုလည်း
 ကောင်း။ သမယဉ္စ၊ အကြောင်းတို့၏ ညီညွတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဥပါ-
 ဒါယ၊ စုံ၍။ သွေပိ၊ နက်ဖြန်လည်း။ အပ္ပေဝ နာမ ဥပသင်္ကမေယျာမ၊

၂၂၂၂

ကပ်နိုင်ကုန်ငြားအံ့လည်းမသိ။] “ကောဝ ခေါ် ဘိက္ခုဝေ ခဏော စ သမယော စ ဗြဟ္မစရိယဝါသာယာ” တိ အာဒိဿ၊ ကောဝ ခေါ် ဘိက္ခုဝေ ခဏော စ သမယော စ ဗြဟ္မစရိယဝါသာယာ-ဤသို့ အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌။ ခဏော၊ အခွင့်ဟုဆိုအပ်သော။ အတ္ထော၊ အနက်သည်။ (ဒိဿတိ၊ ထင်၏။)

[ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကောဝ၊ တခုတည်းသော ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒနဝမဏေ သည်သာလျှင်။ ဗြဟ္မစရိယဝါသာယာ၊ မဂ်တည်းဟူသော မြတ်သော အကျင့် ဖြင့် နေခြင်း၏။ ခဏော စ၊ အခွင့်သည်လည်းကောင်း။ သမယော စ၊ အခါ သည်လည်းကောင်း။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။)]

“ဥဏှသမယော ပရိဋ္ဌာဟသမယော” တိ အာဒိဿ၊ ဥဏှသမယော၊ ပရိ-
ဋ္ဌာဟသမယော-ဤသို့ အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌။ ကာလော၊ အခါဟူသော။
(အတ္ထော၊ အနက်သည်။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။) [ဥဏှသမယော၊ ပူသော
အခါ။ ပရိဋ္ဌာဟသမယော၊ အိုက်သောအခါ။] “မဟာသမယော ပဝနသ္မိ” ဟိ
အာဒိဿ၊ မဟာသမယော ပဝနသ္မိ-ဤသို့ အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌။
သမ္ပဟော၊ အပေါင်း ဟူသော။ (အတ္ထော၊ အနက်သည်။ ဒိဿတိ၊
ထင်၏။) [ပဝနသ္မိ၊ ကပ်လဝတ်ပြည်၏ အနီး တောအုပ်ကြီး၌။ မဟာ-
သမယော၊ များစွာသော နတ်တို့၏အပေါင်းသည်။ (သန္နိပတတိ၊ စည်း
ဝေး၏။)] “သမယောပိ ခေါ တေ ဘဒ္ဒါလိ။ပ။ အပ္ပဋ္ဌိဝိဒ္ဓေါ အဟောသိ”
တိအာဒိဿ၊ သမယောပိ ခေါ တေ ဘဒ္ဒါလိ။ပ။ အပ္ပဋ္ဌိဝိဒ္ဓေါ အဟောသိ-
ဤသို့အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌။ ဟေတု၊ အကြောင်း ဟူသော။ (အတ္ထော၊
အနက်သည်။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။) [ဘဒ္ဒါလိ၊ ဘဒ္ဒါလိ။ တေ၊ သင်သည်။
သမယောပိ ခေါ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို ဖြည့်ခြင်း၏ အကြောင်းကိုလည်း။ အပ္ပဋ္ဌိ-
ဝိဒ္ဓေါ၊ ထိုးထွင်း၍ မသိအပ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဘဂဝါ ခေါ၊ မြတ်
စွာဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။
ဘဂဝါပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ ‘ဘဒ္ဒါလိ နာမ၊ ဘဒ္ဒါလိအမည်ရှိသော။
ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ သတ္ထု၊ ငါဘုရား၏။ သာသနော၊ သာသနာ၌။ သိက္ခာ-
ယ၊ သိက္ခာသုံးပါး၌။ အပရိပူရကာရီ၊ ဖြည့်ခြင်းကိုပြုလေ့မရှိ။’ ဣတိ၊ ဤသို့။
မံ၊ ငါ့ကို။ ဇာနိဿတိ၊ သိလတ္တံ။ ဘဒ္ဒါလိ၊ ဘဒ္ဒါလိ။ တေ၊ သင်သည်။
အယမ္ပိ သမယော၊ ဤအကြောင်းကိုလည်း။ အပ္ပဋ္ဌိဝိဒ္ဓေါ၊ ထိုးထွင်း၍မသိ
သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။] “တေန ခေါ ပန သမယေန။ပ။ ပဋိဝသတိ”
တိအာဒိဿ၊ တေန ခေါ ပန သမယေန။ပ။ ပဋိဝသတိ-ဤသို့ အစရှိသော
ပါဠိရပ်တို့၌။ ဒိဋ္ဌိ၊ အယူဟူသော။ (အတ္ထော၊ အနက်သည်။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။)

[တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ ဥဂ္ဂါဟမာနော၊ စိုးစဉ်းသောအတတ်ကို သင်ဖူးသော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ပရိဗ္ဗိဇ်ဖြစ်သော။ သမဏမုဏ္ဍိကာပုတ္တော၊ ရဟန်းဦးပြည်၏ သားသည်။ သမယပ္ပဝါဒကော၊ အယူကိုဆိုရာ ဖြစ်သော။ တိန္ဒြကာစိရေ၊ တည်ပင်စဉ်လျှင် အရံရှိသော။ ဧကသာလကော၊ တဆောင်သော ဇရပ်ရှိသော။ မဇ္ဈိကာယ၊ မဇ္ဈိကာ မိဖုရား၏။ အာရာမေ၊ အရံ၌။ ပဋိဝသတိ၊ နေ၏။]

(၄-၉) “ဒိဋ္ဌေ ဓမ္မေ စ ယော အတ္ထော၊ ယော စတ္ထော သမ္ပရာယိကော။ အတ္တာဘိသမယာ ဓိရော၊ ပဏ္ဍိတောတိ ပဝုစ္စတိ” တိ-အာဒိသု၊ ဒိဋ္ဌေ ဓမ္မေ စ ယော အတ္ထော၊ ယော စတ္ထော သမ္ပရာယိကော။ အတ္တာဘိသမယာ ဓိရော၊ ပဏ္ဍိတောတိ ပဝုစ္စတိ-ဤသို့အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌။ ပဋိလာဘော၊ ရခြင်းဟူသော။ အတ္ထော၊ အနက်သည်။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။

[ဒိဋ္ဌေ ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌။ ယော စ အတ္ထော၊ အကြင် အကျိုးသည်လည်းကောင်း။ သမ္ပရာယိကော၊ တမလွန်၌ဖြစ်သော။ ယော စ အတ္ထော၊ အကြင် အကျိုးသည် လည်းကောင်း။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ (တသ္မာ) အတ္တာဘိသမယာ၊ ထို အကျိုးနှစ်ပါးကို ရခြင်းကြောင့်။ ဓိရော၊ မြဲမြံခိုင်ခံ့သော သမာဓိရှိသောသူကို။ ပဏ္ဍိတောတိ၊ ပညာရှိဟူ၍။ ပဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။]

“သမ္မာ မာနာဘိသမယာ အန္တမကာသိ ဒုက္ခဿာ” တိအာဒိသု၊ သမ္မာ မာနာဘိသမယာ အန္တမကာသိ ဒုက္ခဿ-ဤသို့အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌။ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းဟူသော။ (အတ္ထော၊ အနက်သည်။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။) [သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ မာနာဘိသမယာ၊ မာနကိုပယ်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏။ အန္တံ၊ အဆုံးကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။] “ဒုက္ခဿ ပိဋ္ဌနဋ္ဌော သင်္ခတဋ္ဌော သန္တာပဋ္ဌော ဝိပရိဏာမဋ္ဌော အဘိသမယဋ္ဌော” တိအာဒိသု၊ ဒုက္ခဿ ပိဋ္ဌနဋ္ဌော သင်္ခတဋ္ဌော သန္တာပဋ္ဌော ဝိပရိဏာမဋ္ဌော အဘိသမယဋ္ဌော-ဤသို့အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌။ ပဋိဝေဓော၊ ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းဟူသော။ (အတ္ထော၊ အနက်သည်။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။) [ဒုက္ခဿ၊ ဒုက္ခသစ္စာ၏။ ပိဋ္ဌနဋ္ဌော၊ နှိပ်စက်ခြင်းအနက်။ သင်္ခတဋ္ဌော၊ အကြောင်းတရားတို့သည် ပြုပြင်အပ်သော အနက်။ သန္တာပဋ္ဌော၊ ပူပန်စေတတ်သော အနက်။ ဝိပရိဏာမဋ္ဌော၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းအနက်။ အဘိသမယဋ္ဌော၊ ထိုးထွင်း၍သိအပ်သောအနက်။]

ဣဒ ပန၊ ဤအရာ၌ကား။ အဿ၊ ထို သမယသဒ္ဓါ၏။ ကာလော၊ အခါ
ဟု ဆိုအပ်သော။ အတ္ထော၊ အနက်သည်။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ တေန၊ ထို
ကာလအနက်ရှိသော။ သမယ-သဒ္ဓါဖြင့်။ သံဝစ္ဆရာဥတုမာသအစုမာသရတ္ထိဒိဝ-
ပုဗ္ဗဏှမဇ္ဈိကသာယနုပဌမမဇ္ဈိမပစ္စိမယာမမဟုတ္တာဒိသ၊ နှစ် ဥတု လ လခွဲ
ည၌ နေ့ နံနက်အခါ မုန်းတည့်အခါ ညချမ်းအခါ ပဌမယံ မဇ္ဈိမယံ ပစ္စိမယံ
တမဟုတ် အစရှိကုန်သော။ ကာလပွဘေဒဘူတေသု၊ ကာလအထူး ဖြစ်၍ဖြစ်
ကုန်သော။ သမယေသု၊ သမယတို့တွင်။ ဧကံ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ
၌။ ဣတိ (ဣမံ အတ္ထံ)၊ ဤသို့သော အနက်ကို။ ဒိပေတိ၊ ပြ၏။

တတ္ထ၊ ထို ဧကံ သမယံ-ဟူသော ပုဒ်၌။ သံဝစ္ဆရာဒိသ၊ နှစ် အစရှိကုန်
သော။ ဧတေသု (သမယေသု)၊ ထို အခါတို့တွင်။ ယံ ယံ သုတ္တံ၊ အကြင်
အကြင် သုတ်ကို။ ယမိ ယမိ သံဝစ္ဆရေ ဝါ၊ အကြင် အကြင်သို့သော နှစ်၌
လည်းကောင်း။ (ယမိ ယမိ) ဥတုမိ ဝါ၊ အကြင် အကြင် ဥတု၌လည်း
ကောင်း။ (ယမိ ယမိ) မာသေ ဝါ၊ အကြင် အကြင် လ၌လည်းကောင်း။
(ယမိ ယမိ) ပက္ခေ ဝါ၊ အကြင် အကြင် ပက္ခ၌ လည်းကောင်း။ (ယမိ
ယမိ) ရတ္တိဘာဂေ ဝါ၊ အကြင် အကြင် ည၌အဖို့၌ လည်းကောင်း။
(ယမိ ယမိ) ဒိဝသဘာဂေ ဝါ၊ အကြင် အကြင် နေ့အဖို့၌ လည်း
ကောင်း။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော် မူအပ်၏။ သဗ္ဗံ၊ အလုံး စုံသော။ တံ၊
ထို ထို သုတ်ကို။ ယေရဿ၊ အရှင် အာနန္ဒာ မထေရ်အား။ ပညာယ၊
ပညာဖြင့်။ သုဝိဒိတံ၊ ကောင်းစွာ သိအပ်သည်။ သုဝဝတ္ထာပိတံ၊ ကောင်း
စွာ မှတ်သားအပ်သည်။ ကိဉ္ဇာပိ ဟောတိ၊ အကယ်၍ကား ဖြစ်၏။
ပန (တထာပိ)၊ ထိုသို့ပင် ဖြစ်သော်လည်း။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။
“အသုက သံဝစ္ဆရေ၊ ဤမည်သောနှစ်၌။ အသုကဥတုမိ၊ ဤမည်သော
ဥတု၌။ အသုကမာသေ၊ ဤမည်သော မာသ၌။ အသုကပက္ခေ၊ ဤမည်သော
ပက္ခ၌။ အသုကရတ္တိဘာဂေ၊ ဤမည်သော ည၌အဖို့၌။ အသုကဒိဝသ ဘာ-
ဂေ၊ ဤမည်သောနေ့ အဖို့၌။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သုတံ၊
ကြားလိုက်ရ၏။” ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ သုခေန၊
လွယ်သဖြင့်။ ဓာရေတုံ ဝါ၊ ဆောင်ခြင်းငှာလည်းကောင်း။ ဥဒ္ဓိသိတုံ ဝါ၊
မိမိသင်ခြင်းငှာလည်းကောင်း။ ဥဒ္ဓိသာပေတုံ ဝါ၊ သူတပါးကို သင်စေခြင်း
ငှာလည်းကောင်း။ နိ ဘက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ဗဟု စ၊ များစွာလည်း။
ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဧကေနော၊
တခုသာလျှင် ဖြစ်သော။ ပဒေန၊ ဧကံ သမယံ- ဟူသောပုဒ်ဖြင့်။ တမတ္ထံ၊

ထို ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နှစ် ဥတု အစရှိသော အနက်ကို။ သမောဓာနေတွာ၊ ပေါင်း၍။ “ဧကံ သမယ” နှို၊ ဧကံ သမယံ ဟူ၍။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဝါ၊ တနည်းကား။ ဂဗ္ဘောက္ကန္တိသမယော၊ မယ်တော်ဝမ်းသို့ သက်တော် မူသောအခါ။ ဇာတိသမယော၊ ဖွားတော်မူသောအခါ။ သံဝေဂသမယော၊ ထိတ်လန့်တော်မူသောအခါ။ အဘိနိက္ခမနသမယော၊ တောထွက်တော်မူသော အခါ။ ဒုက္ကရကင်္ဂရိက သမယော၊ ပြုနိုင်ခဲ့သောအမှုကို ပြုတော်မူသောအခါ။ မာရဝိဇယ သမယော၊ မာရ်မင်းကို အောင်တော်မူသောအခါ။ အဘိသမ္ဗောဓိ- သမယော၊ သစ္စာလေးပါးကို သိတော်မူသောအခါ။ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရ- သမယော၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော အတ္တဘော၌ ချမ်းသာစွာ နေတော်မူသော အခါ။ ဒေသနာသမယော၊ တရားတော် ဟောတော်မူသောအခါ။ ပရိ- နိဗ္ဗာနသမယော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူသော အခါ။ ဣတိ ဝေမာဒယော၊ ဤသို့ အစရှိကုန်သော။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်လူတို့၌။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ သုပ္ပကာသာ၊ ကောင်းစွာ ထင်ရှား ကုန်သော။ အနေကကာလပ္ပဘေဒါ ဝေ၊ များသော ကာလအထူးသာ ဖြစ် ကုန်သော။ ယေ ဣမေ သမယာ၊ အကြင် အခါတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေသု သမယေသု၊ ထိုအခါတို့တွင်။ ဒေသနာသမယသင်္ခါတံ၊ ဒေသနာ သမယဟု ဆိုအပ်သော။ ဧကံ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဣတိ (ဣမံ အတ္ထံ)၊ ဤသို့သော အနက်ကို။ ဒီပေတိ၊ ပြစ်။ စ၊ တနည်းလည်း။ ဉာဏကရုဏာ ကိစ္စသမယေသု၊ ဉာဏ်၏ ကိစ္စကို ပြုသောအခါ၊ ကရုဏာ၏ ကိစ္စကို ပြုသောအခါတို့တွင်။ ယော အယံ ကရုဏာကိစ္စ သမယော၊ အကြင် ကရုဏာ၏ ကိစ္စကိုပြုသောအခါသည်။ (အတ္ထံ၊ ရှိ၏။) အတ္တဟိတ ပရဟိတပဋိပတ္တိသမယေသု၊ ကိုယ်တော်၏ အစီးအပွားကို ကျင့်တော်မူသောအခါ သူတပါး၏ အစီးအပွား ကို ကျင့်တော်မူသော အခါတို့တွင်။ (ယော အယံ) ပရဟိတပဋိပတ္တိသမယော၊ အကြင် သူတပါး၏ အစီးအပွားကို ကျင့်သောအခါသည်။ (အတ္ထံ၊ ရှိ၏။) သန္တိပတိတာနံ၊ စည်းဝေးကုန်သော ရဟန်းတို့၏။ ကရုဏီယဒ္ဓယ သမယေသု၊ နှစ်ပါးသော ပြုဖွယ်ကိစ္စကို ပြုသောအခါတို့တွင်။ (ယော အယံ) ဓမ္မကထာ- သမယော၊ အကြင် တရားစကားကို ပြုတော်မူသောအခါသည်။ (အတ္ထံ၊ ရှိ၏။) ဒေသနာပဋိပတ္တိ သမယေသု၊ တရားဟောသောအခါ ကျင့်သောအခါ တို့တွင်။ (ယော အယံ) ဒေသနာသမယော၊ အကြင် တရားဟောသောအခါ သည်။ (အတ္ထံ၊ ရှိ၏။) တေသုပိ သမယေသု၊ ထိုအခါတို့တွင်လည်း။ အည- တရံ၊ တပါးပါးသော သမယကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ “ဧကံ သမယ” နှို၊ ဧကံ သမယံ-ဟူ၍။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိသယ

[ကေက

ပန၊ စောဒနာ သောဓနာပုဒ်ကို ထုတ်၍ဆိုဦးအံ့။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ တေ၊ ဤ စိတ္တပရိယာဒါနသုတ်၌။ အဘိဓမ္မေ၊ အဘိဓမ္မာ၌။ “ယသ္မိံ သမယေ ကာမာဝစရ” န္တိ စ၊ ယသ္မိံ သမယေ ကာမာဝစရ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဣတော၊ ဤ စိတ္တပရိယာဒါနသုတ်မှ။ အညေသု၊ တပါးကုန်သော။ သုတ္တပဒေသု စ၊ သုတ်ပုဒ်တို့၌ လည်းကောင်း။ “ယသ္မိံ သမယေ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု ဝိဝိဇ္ဇေဝ ကာမေဟိ” တိ စ၊ ယသ္မိံ သမယေ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု ဝိဝိဇ္ဇေဝ ကာမေဟိ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဘုမ္မဝစနေန၊ သတ္တမိဝိဘတ်ဖြင့်။ နိဒ္ဒေသော၊ ညွှန်းခြင်းကို။ ကတော ယထာ စ၊ ပြုသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဝိနယေ၊ ဝိနည်း၌။ “တေန သမယေန (ဋ္ဌ-၁၀) ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ” တိ၊ တေန သမယေန ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ-ဟူ၍။ ကရဏဝစနေန၊ ကရိုဏ်း ဝိဘတ်ဖြင့်။ နိဒ္ဒေသော၊ ညွှန်းခြင်းကို။ ကတော (ယထာ) စ၊ ပြုသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ တထာ၊ ထိုအတူ။ အကတော၊ မပြုမူ၍။ “ဧကံ သမယ” န္တိ၊ ဧကံ သမယံ-ဟူ၍။ ဥပယောဂဝစနေန၊ ဒုတိယာဝိဘတ်ဖြင့်။ နိဒ္ဒေသော၊ ညွှန်းခြင်းကို။ ကတော၊ ပြုအပ်သနည်း။ ဣတိ (အယံ)၊ ဤ သည်ကား။ (ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း။) တတ္ထ၊ ထိုအဘိဓမ္မာပိဋကတ် စိတ္တပရိယာဒါနသုတ်မှ တပါးသော သုတ်ပုဒ် ဝိနည်းပိဋကတ်တို့၌။ တထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ (အတ္ထသမ္ဘဝတော၊ အနက်၏ ဖြစ်သင့်သောကြောင့်။ ဘုမ္မဝစနေန စ၊ သတ္တမိဝိဘတ်ဖြင့် လည်းကောင်း။ ကရဏဝစနေန စ၊ ကရိုဏ်း ဝိဘတ်ဖြင့် လည်းကောင်း။ နိဒ္ဒေသော၊ ညွှန်းခြင်းကို။ ကတော၊ ပြုအပ်၏။) ဣစ စ၊ ဤ စိတ္တပရိယာဒါနသုတ်၌လည်း။ အညထာ၊ တပါးသောအခြင်းအရာအားဖြင့်။ အတ္ထသမ္ဘဝတော၊ အနက်၏ ဖြစ်သင့်သောကြောင့်။ (ဥပယောဂဝစနေန၊ ဒုတိယာ ဝိဘတ်ဖြင့်။ နိဒ္ဒေသော၊ ညွှန်းခြင်းကို။ ကတော၊ ပြုအပ်၏။) ဟိ (ဝိတ္တာရေမိ)၊ ထိုစကားကိုခွဲဦးအံ့။ တတ္ထ၊ ထို အဘိဓမ္မာပိဋကတ် စိတ္တပရိယာဒါနသုတ်မှ တပါးသောသုတ်ပုဒ် ဝိနည်းပိဋကတ် ဤ စိတ္တပရိယာဒါန သုတ်တို့တွင်။ အဘိဓမ္မေ စ၊ အဘိဓမ္မာပိဋကတ်၌ လည်းကောင်း။ ဣတော၊ ဤ စိတ္တပရိယာဒါနသုတ်မှ။ အညေသု၊ တပါးကုန်သော။ သုတ္တပဒေသု စ၊ သုတ်ပုဒ်တို့၌လည်းကောင်း။ အဓိကရဏတ္ထော စ၊ တည်ရာဟူသော အနက် သည်လည်းကောင်း။ ဘာဝေနဘာဝလက္ခဏတ္ထော စ၊ ကြိယာတပါးဖြင့် ကြိယာတပါးကို မှတ်ခြင်းဟူသောအနက်သည်လည်းကောင်း။ သမ္ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ ကာလတ္ထော၊ ကာလ အနက်ဟုဆိုအပ်သော။ (သမယော စ၊ သမယသည်လည်းကောင်း။) သမ္မဟတ္ထော၊ သမ္မဟ-အနက်ဟု ဆိုအပ်သော။ သမယော စ၊ သမယ သည်လည်းကောင်း။ တတ္ထ၊ ထို ကာလသမ္မဟ၌။ ဝုတ္တာနံ၊

ဆိုအပ်ကုန်သော။ ဖဿာဒိဓမ္မာနံ၊ ဖဿ-စသော တရားတို့တွင်။ အဓိကရ်-
ဏံ၊ တည်ရာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စ၊ ထိုမှတစ်ပါး။ ခဏသမဝါယဟေတု-
သင်္ခါတဿ၊ ခဏ သမဝါယ ဟေတု ဟုဆိုအပ်သော။ သမယဿ၊ သမယ
သဒ္ဓါ၏။ ဘာဝေန၊ ဖြစ်ခြင်းဖြင့်။ တေသံ၊ ထို ဖဿ-အစရှိသောတရားတို့၏။
ဘာဝေါ၊ ဖြစ်ခြင်းကို။ လက္ခိယတိ၊ မှတ်အပ်၏။ တဿှ၊ ထိုကြောင့်။
တဒတ္ထဇောတနတ္ထံ၊ ထို အဓိကရဏ-အနက် ဘာဝေန ဘာဝလက္ခဏ-အနက်ကို
ထွန်းပြခြင်းငှာ။ တတ္ထ၊ ထို အဘိဓမ္မာ ပိဋကတ် စိတ္တပရိယဒါနသုတ်မှ တစ်ပါး
သော သုတ်ပုဒ်တို့၌။ ဘုမ္မဝစနေန၊ သတ္တမိဝိဘတ်ဖြင့်။ နိဇ္ဇေသော၊ ညွှန်း
ခြင်းကို။ ကတော၊ ပြုအပ်၏။

စ၊ ထို မှတစ်ပါး။ ဝိနယေ၊ ဝိနည်း ပိဋကတ်၌။ ဟေတု အတ္ထော၊ ဟိတ်
အနက်ဟုဆိုအပ်သော။ (သမယော) စ၊ သမယသည်လည်းကောင်း။ ကရဏတ္ထော၊
ကရိုဏ်းအနက်ဟုဆိုအပ်သော။ (သမယော) စ၊ သမယသည်လည်းကောင်း။
သမ္ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ(သစ္စံ)၊ မှန်၏။ ယော သော သိက္ခာပဒပညတ္တိသမ-
ယော၊ အကြင် သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်အံ့သောအခါကို။ သာရိပုတ္တဘိဟိပိ၊
သာရိပုတ္တရာ အစရှိသည်တို့သည်လည်း။ ဒုဗ္ဗိညေယျော၊ သိနိုင်ခဲ၏။ ဟေတု-
ဘူတေန၊ အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ တေန သမယေန စ၊ ထို သမယ
ကြောင့်လည်းကောင်း။ ကရဏဘူတေန၊ ကရိုဏ်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ (တေန
သမယေန) စ၊ ထိုသမယဖြင့်လည်းကောင်း။ သိက္ခာပဒါနိ၊ သိက္ခာပုဒ်တို့ကို။
ပညာ ပယန္တော၊ ပညတ်လျက်။ သိက္ခာပဒပညတ္တိ ဟေတု၌၊ သိက္ခာပုဒ်
ပညတ်ခြင်း အကြောင်းကိုလည်း။ အပေက္ခမာနေော၊ ငဲ့သော။ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သော ရာဇဂြိုဟ် ဝေသာလီ-အစရှိ
သော ပြည်တို့၌။ ဝိဟာသိ၊ နေတော်မူ၏။ တဿှ၊ ထိုကြောင့်။ တဒတ္ထဇော-
တနတ္ထံ၊ ထိုဟိတ်အနက် ကရိုဏ်းအနက်ကို ထွန်းပြခြင်းငှာ။ တတ္ထ၊ ထို ဝိနည်း
ပိဋကတ်၌။ ကရဏဝစနေန၊ ကရိုဏ်း ဝိဘတ်ဖြင့်။ နိဇ္ဇေသော၊ ညွှန်းခြင်းကို။
ကတော၊ ပြုအပ်၏။

ဣဒ စ၊ ဤ စိတ္တပရိယာဒါနသုတ်၌လည်းကောင်း။ အညသ္မိံ၊ တပါးသော။
ဝေဇာတိကေ စ၊ ဤသို့သဘောရှိသော သုတ်၌လည်းကောင်း။ အစူန္တသ္မိ-
ယောဂတ္ထော၊ အစူန္တသယောဂအနက်သည်။ သမ္ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ (သစ္စံ)၊
မှန်၏။ ယံ သမယံ၊ အကြင်အခါပတ်လုံး။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။

ဣမံ (သုတ္တန္တံ ၀၂)။ ဤ စိတ္တပရိယာဒါနသုတ်ကို လည်းကောင်း။ အညံ သုတ္တန္တံ ၀၂။ တပါးသောသုတ်ကိုလည်းကောင်း။ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ ၏။ အစွန္တမေဝ၊ မပြတ်သာလျှင်။ တံ သမယံ၊ ထိုအခါပတ်လုံး။ ကရုဏာ-
ဝိဟာရေန၊ ကရုဏာဝိဟာရဖြင့်။ ဝိဟာသိ၊ နေတော်မူ၏။ တသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်။ တဒတ္ထဇောတနတ္ထံ၊ ထိုအစွန္တသံယောဂအနက်ကို ထွန်းပြခြင်းငှာ။
ဣဓ၊ ဤ စိတ္တပရိယာဒါနသုတ် ဤသို့သဘောရှိသောသုတ်တို့၌။ ဥပယောဂ-
ဝစနနိဒ္ဒေသော၊ ဒုတိယာဝိဘတ်ဖြင့် ညွှန်းခြင်းကို။ ကတော၊ ပြုအပ်၏။ ဣတိ၊
ဤသို့။ (ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။) တေန၊ ထိုကြောင့်။—

“တံ တံ အတ္ထမပေက္ခိတော၊ ဘုဗ္ဗေန ကရုဏေန စ။

အညတြ သမယော ဝုတ္တော၊ ဥပယောဂေန သော ဣဓ” တိ၊

တံ တံ အတ္ထမပေက္ခိတော၊ ဘုဗ္ဗေန ကရုဏေန စ။

“အညတြ သမယော ဝုတ္တော၊ ဥပယောဂေန သော ဣဓ—ဟူ၍ ဧတံ(ဝစနံ)၊
ဤစကားကို။ (အာစရိယေဟိ၊ ဆရာတို့သည်။) ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

[အညတြ၊ အဘိဓမ္မပိဋကတ် စိတ္တပရိယာဒါနသုတ်မှ တပါးသော
သုတ်ပုဒ် ဝိနည်းပိဋကတ်တို့၌။ တံ တံ အတ္ထံ၊ ထိုထိုသို့သော အဓိကရ
ဏအနက် ဘာဝေနဘာဝလက္ခဏအနက် ဟိတ်အနက် ကရိုဏ်းအနက်
ကို။ အပေက္ခိတော၊ ငဲ့၍။ ဘုဗ္ဗေန စ၊ သတ္တမိဝိဘတ်ဖြင့် လည်း
ကောင်း။ ကရုဏေန စ၊ ကရိုဏ်းဝိဘတ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ သမယော၊
သမယသဒ္ဓါကို။ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣဓ၊ ဤ စိတ္တပရိယာ
ဒါနသုတ် ဤသို့သဘောရှိသော သုတ်တို့၌။ (တံ အတ္ထံ၊ ထို အစွန္တ
သံယောဂအနက်ကို။ အပေက္ခိတော၊ ငဲ့၍။) ဥပယောဂေန၊ ဒုတိယာ
ဝိဘတ်ဖြင့်။ သော၊ ထို သမယသဒ္ဓါကို။ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။]

ပန၊ အထူးကို ဆိုဦးအံ့။ ပေါရာဏာ၊ ရှေးအဋ္ဌကထာ ဆရာကြီး
တို့သည်။— “တသ္မိံ သမယေ” တိ ဝါ၊ တသ္မိံ သမယေ—ဟူ၍လည်း
ကောင်း။ “တေန သမယေန” တိ ဝါ၊ တေန သမယေန—ဟူ၍လည်း
ကောင်း။ “တံ သမယ” န္တိ ဝါ၊ တံ သမယံ—ဟူ၍ လည်းကောင်း။ သေ
(သော ဘေဒေါ)၊ ဤအပြားသည်။ အဘိလာပမတ္တဘေဒေါ၊ သဒ္ဓါမျှဖြင့်
သာထူး၏။ သဗ္ဗတ္ထံ၊ အလုံးစုံသော တသ္မိံ သမယေ၊ တေန သမယေန၊ တံ
သမယံ—ဟူသောပုဒ်တို့၌။ ဘုဗ္ဗမေဝတ္တော၊ သတ္တမိဝိဘတ် အနက်သည်သာလျှင်။

နိပါတ်]

၁-ရူပါဒိဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၃၁

ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဏ္ဏယန္တိ၊ ဖွင့်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ “ကေ သမယ” န္တိ၊ ကေ သမယံ ဟူ၍။ ဝုတ္တေပိ၊ ဆိုအပ် သော်လည်း။ “ကေသ္မိံ သမယေ” တိအတ္ထော၊ ကေသ္မိံ သမယေ ဟူသော ဤအနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

ဘဂဝတိ၊ ဘဂဝါ-ဟူသည်ကား။ ဂရု၊ အလေးအမြတ် ပြုအပ်သောသူ တည်း။ ဟိ၊ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ ဂရု၊ အလေးအမြတ် ပြုအပ်သောသူကို။ လော- ကော၊ လောကဉ္စ။ “ဘဂဝါ” တိ၊ ဘဂဝါ ဟူ၍။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ အယုဉ္ဇ ဘဂဝါ၊ ဤ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ သဗ္ဗဂုဏဝိသိဋ္ဌတာယ၊ အလုံးစုံသော ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ဖြင့် ထူးမြတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ အလုံးစုံ သော သတ္တဝါတို့၏။ ဂရု၊ ဆရာ ဖြစ်တော်မူ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ “ဘဂဝါ” တိ၊ ဘဂဝါ-ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ပေါရာဏေဟိပိ၊ ရှေးဆရာတို့သည်လည်း။

“ဘဂဝတိ ဝစနံ သေဋ္ဌံ၊ ဘဂဝတိ ဝစနမုတ္တမံ။

ဂရု ဂါရဝယုတ္တော သော၊ ဘဂဝါ တေန ဝုစ္စတိ” တိ၊

ဘဂဝတိ ဝစနံ သေဋ္ဌံ၊ ဘဂဝတိ ဝစနမုတ္တမံ။

ဂရု ဂါရဝယုတ္တော သော၊ ဘဂဝါ တေန ဝုစ္စတိ-ဟူ၍။

ဝုတ္တံ၊ မိန့်ဆိုအပ်၏။

[ဘဂဝတိ ဝစနံ၊ ဘဂဝါ-ဟူသော ဤသဒ္ဒါသည်။ သေဋ္ဌံ (သေဋ္ဌ- ဝါစကံ)၊ ချီးမွမ်းအပ်သောသူ ဟူသောအနက်ကို ဟော၏။ ဘဂဝါ- တိ၊ ဝစနံ၊ ဘဂဝါ-ဟူသော ဤသဒ္ဒါသည်။ ဥတ္တမံ (ဥတ္တမဝါစကံ)၊ မြတ်သောသူ ဟူသောအနက်ကို ဟော၏။ သော ဘဂဝါ၊ ထို မြတ် စွာဘုရားသည်။ ဂရု၊ လူနတ်တို့၏ဆရာ ဖြစ်တော်မူ၏။ ဂါရဝယုတ္တော၊ အရိုအသေ ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်နှင့် ယှဉ်တော်မူ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ ဘဂဝတိ၊ ဘဂဝါ-ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။]

(ဋ္ဌ-၁၁) အပိစ (အပရောနယော)၊ နည်းတပါးကို။ (မယာ၊ ငါသည်။

ဝုစ္စတေ၊ မိန့်ဦးအံ့။) -

[“ဘဂ္ဂဝါ၊ အထွတ်အထိပ်သို့ရောက်သော ကောင်းမှုရှိတော်မူ၏။ ဘဂ္ဂဝါ၊ ကိလေသာကို ချိုးဖဲ့ဖျက်ဆီးတော် မူတတ်၏။ ဘဂ္ဂေဟိ၊ ဣဿရိယ အစရှိသော ဘဂ-တရား ခြောက်ပါးတို့နှင့်။ ယုတ္တော၊ ယှဉ် တော်မူ၏။ ဝိဘတ္တဝါ၊ တရားရတနာ မြတ်ဥစ္စာကို ဝေဖန်တော်မူတတ်

၏။ ဘတ္တဝါ၊ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မသို့ ဆည်းကပ်တော်မူတတ်၏။ ဘဝေသု၊
 ဘဝသုံးပါးတို့၌။ ဝန္တဂမနော၊ ထွေးအန်အပ်ပြီးသော တဏှာတည်း
 ဟူသော သွားခြင်းရှိတော်မူ၏။ တတော (တသ္မာ ကာရဏာ)၊ ထို
 ကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါ မည်တော်မူ၏။”]

ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဂတာယ၊ လာသော။) ဣမိဿံပိ ဂါထာယ၊ ဤ
 ဂါထာ၏လည်း။ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ အဿ ပဒဿ၊ ထို ဘဂဝါ-ဟူသော
 ပုဒ်၏။ ဝိတ္တာရတော၊ အကျယ်အားဖြင့်။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
 သိအပ်၏။ သော (ဝိတ္တာရတ္ထော)၊ ထို အကျယ်ဖြစ်သော အနက်ကို။ ဝိသုဒ္ဓိ-
 မဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌။ ဗုဒ္ဓါနုဿတိနိဒ္ဒေသေ၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ နိဒ္ဒေသ၌။ (မယာ၊
 ငါသည်။) ဝုတ္တောယေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။

စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ဣတ္ထိ၊ ဤ ဧဝံ မေ သုတံ-အစရှိသော သဒ္ဓါအပေါင်း
 တို့တွင်။ ဣတ္ထာဝတာ (ဣတ္ထကေန)၊ ဤမျှ အတိုင်း အရှည်ရှိသော။ ဧဝံ မေ-
 သုတန္တံ ဝစနေန၊ ဧဝံ မေ သုတံ-ဤသို့ အစရှိသော သဒ္ဓါဖြင့်။ ယထာသုတံ၊
 အကြင်အကြင် ကြားအပ်သော။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒဿေန္တော၊ ပြသည်ဖြစ်၍။
 ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မသရိရံ၊ တရားတည်းဟူသော ကိုယ်တော်
 ကို။ ပစ္စက္ခံ၊ မျက်မှောက်ကို။ ကရောတိ၊ ပြုတော်မူ၏။ တေန၊ ထိုမြတ်စွာ
 ဘုရား၏ တရားတည်းဟူသော ကိုယ်တော်ကို မျက်မှောက်ပြုသဖြင့်။ “ဣဒံ
 ပါဝစနံ၊ ဤ မြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော်သည်။ အတိက္ကန္တသတ္တုကံ၊ လွန်
 ပြီးသောဘုရားရှိသည်။ န၊ မဟုတ်။ အယံ၊ ဤ တရားတော်သည်။ ဝေါ၊
 သင်တို့၏။ သတ္ထာ၊ ဆရာတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ သတ္ထု အဒဿနေန၊ ဘုရား
 သခင်ကို မမြင်လိုက်ရသဖြင့်။ ဥက္ကဏ္ဍိတံ၊ ဆန့်ကျင်သော။ ဇနံ၊ လူအပေါင်းကို။
 သမဿာသေတိ၊ သက်သာရာ ရစေ၏။ ဧကံ သမယံ ဘဂဝါတိ ဝစနေန၊
 ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ-ဟူသော ဤသဒ္ဓါဖြင့်။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထို ပထမ
 သင်္ဂါယနာ တင်သောအခါ၌။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ အဝိဇ္ဇမာန-
 ဘာဝံ၊ ထင်ရှား မရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဒဿေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။
 ရူပကာယပရိနိဗ္ဗာနံ၊ ရူပကာယ၏ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းကို။ သာဓေတိ၊ ပြီးစေ
 ၏။ တေန၊ ထိုသို့ ရူပကာယ၏ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုခြင်းကို ပြီးစေသဖြင့်။ “ဧဝံ-
 ဝိဇ္ဇာ နာမ၊ ဤသို့ သဘောရှိသည် မည်သော။ အရိယဓမ္မဿ၊ မြတ်သော
 တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူသော။ ဒသဗလဓရော၊ ဆယ်ပါး

ခ။ ဒေသဧကော=(ဆဋ္ဌ)

သော ကာယဗလ ဉာဏဗလကို ဆောင်တော် မူသော။ ဝဇီရသင်္ခါဒု-
သမာနကာယော၊ ဝဇီရ စိန်တုံးနှင့် တူသော ကိုယ်ရှိတော်မူသော။ သောပိ-
ဘဂဝါ၊ ထို မြတ်စွာဘုရား စဉ်လျက်လည်း။ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြု
ရချေသေး၏။ အညေန၊ ဘုရားမှတပါးသော။ ကေန၊ အဘယ်မည်သောသူ
သည်။ ဇီဝိတေ၊ အသက်ရှင်ခြင်း၌။ အာသ၊ တောင့်တခြင်းကို။ ဇနေ-
တဗ္ဗာ၊ ဖြစ်စေသင့်အံ့နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇီဝိတမဒမတ္တံ၊ အသက်ရှင်
ခြင်းကိုစွဲ၍ ယစ်ခြင်းဖြင့် မေ့လျော့သော။ ဇနံ၊ လူအပေါင်းကို။ သံဝေဇေတိ၊
ထိတ်လန့်စေ၏။ စ၊ ထိုမှတပါး။ အဿ၊ ထိုအသက်ရှင်ခြင်းကိုစွဲ၍ ယစ်ခြင်းဖြင့်
မေ့လျော့သောသူကို။ သဒ္ဓမ္မေ၊ သူတော်ကောင်းတရား၌။ ဥဿာဟံ၊ အားထုတ်
ခြင်းကို။ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ စ၊ တနည်းလည်း။ ဝေန္တိ၊ ဝေ-ဟူ၍။ ဘဏန္တော၊
ဆိုသော အရှင်အာနန္ဒာသည်။ (ဓမ္မဿ၊ တရားတော်၏။) ဒေသနာသမ္ပတ္တိံ၊ ဒေ-
သနာတော်၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ နိဒ္ဒိသတိ၊ ညွှန်းပြ၏။ မေ သုတန္တိ၊ မေ သုတံ
ဟူ၍။ (ဘဏန္တော၊ ဆိုသောအရှင်အာနန္ဒာသည်။ ဓမ္မဿ၊ တရားတော်၏။)
သာဝကသမ္ပတ္တိံ၊ သာဝက၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ (နိဒ္ဒိသတိ၊ ညွှန်းပြ၏။) ဧကံ
သမယန္တိ၊ ဧကံ သမယံ ဟူ၍။ (ဘဏန္တော၊ ဆိုသောအရှင်အာနန္ဒာသည်။
ဓမ္မဿ၊ တရားတော်၏။) ကာလသမ္ပတ္တိံ၊ ကာလ၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ (နိဒ္ဒိ-
သတိ၊ ညွှန်းပြ၏။) ဘဂဝါတိ၊ ဘဂဝါ-ဟူ၍။ (ဘဏန္တော၊ ဆိုသော အရှင်
အာနန္ဒာသည်။ ဓမ္မဿ၊ တရားတော်၏။) ဒေသကသမ္ပတ္တိံ၊ ဟောတတ်သော
ပုဂ္ဂိုလ်၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ (နိဒ္ဒိသတိ၊ ညွှန်းပြ၏။)

သာဝတ္ထိယန္တိ၊ သာဝတ္ထိယံ ဟူသည်ကား။ ဧဝံနာမကေ၊ ဤသို့ အမည်
ရှိသော။ နဂရေ၊ မြို့၌။ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ဧတံ၊ ဤ သာဝတ္ထိယံ ဟူ
သောပုဒ်သည်။ သမိပတ္ထေ၊ အနီးဖြစ်သောအနက်၌။ ဘုဗ္ဗဝစနံ၊ သတ္တမ
ဝိဘတ်ရှိသောပုဒ်တည်း။ ဝိဟရတီတိ (ဧတံ ပဒံ)၊ ဝိဟရတိ ဟူသော ဤပုဒ်
သည်။ အဝိသေသေန၊ သာမညအားဖြင့်။ ဣရိယာပတဒိဗ္ဗဗြဟ္မာအရိယ-
ဝိဟာရေသု၊ ဣရိယာပထဝိဟာရ ဒိဗ္ဗဝိဟာရ ဗြဟ္မဝိဟာရ အရိယဝိဟာရတို့
တွင်။ အညတရဝိဟာရသမာယောဂပရိဒီပနံ၊ တပါးပါးသော ဝိဟာရနှင့်
ယှဉ်ခြင်းကို ပြသောပုဒ်တည်း။ ဣဓ ပန၊ ဤအရာ၌ကား။ ဌာနဂမနနိ-
သဇ္ဇာသယနပုဏေဒေသု၊ ရပ်ခြင်း သွားခြင်း ထိုင်ခြင်း လျောင်းခြင်း အထူး
ရှိကုန်သော။ ဣရိယာပထေသု၊ ဣရိယာပထတို့တွင်။ အညတရဣရိယာပထ-

၁။ အညတရဝိဟာရသမာယောဂပရိဒီပနမေတံ = (ဆဋ္ဌ)
အင်္ဂုတ္တိုရ်-ဋ္ဌ၊ ၃

သမာယောဂပရိဒီပနံ၊ တပါးပါးသော ဣရိယာပုထိနှင့် ယှဉ်ခြင်းကို ပြသော ပုဒ်တည်း။ တေန စ^၁၊ ထိုသို့ ပြရသဖြင့်လည်း။ ဌိတောပိ၊ ရပ်တော်မူသည် လည်းဖြစ်သော။ ဂစ္ဆန္တောပိ၊ သွားတော်မူသည်လည်းဖြစ်သော။ နိသိန္တောပိ၊ ထိုင်တော်မူသည်လည်းဖြစ်သော။ သယာနောပိ၊ လျောင်းတော်မူသည်လည်း ဖြစ်သော။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝိဟရတိစေတံ၊ နေ၏-ဟူ၍သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဟိ(သစ္စံ)၊ မှန်၏။ သော (ဘဂဝါ)၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ဧကံ၊ တပါးသော။ ဣရိယာပထဗာဓနံ၊ ဣရိယာပုထ်ကြောင့် ကြင်နာခြင်းကို။ ဧကေန၊ တပါးသော။ ဣရိယာပထေန၊ ဣရိယာပုထ်ဖြင့်။ ဝိစ္ဆိန္နိတော၊ ပယ်ဖြတ်၍။ အပရိပတန္တံ၊ မကျစေသည်ကို (ပြု၍)။ အတ္တဘာဝံ၊ အတ္တဘောကို။ ဟရတိ၊ ရွက်ဆောင်၏။ ပဝတ္ထေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ “ဝိဟရတိ”တိ၊ ဝိဟရတိ-ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ဇေတဝနေတိ၊ ဇေတဝနေ-ဟူသည်ကား။ ဇေတဿ၊ ဇေတ-အမည်ရှိသော။ ရာဇကုမာရဿ၊ မင်းသား၏။ ဝနေ၊ ဥယျာဉ်တော်၌။ ဟိ(သစ္စံ)၊ မှန်၏။ တံ(ဝနံ)၊ ထိုဥယျာဉ်ကို။ တေန၊ ထိုဇေတ-အမည်ရှိသော မင်းသားသည်။ ရောပိတံ၊ ချီစိုက်ပျိုးအပ်၏။ နိသံဝနိတံ၊ ကြီးပွားစေအပ်၏။ ပရိပါလိတံ၊ စောင့်ရှောက်အပ်၏။ သော၊ ထိုမင်းသားသည်။ အဿ၊ ထိုဥယျာဉ်၏။ သာမီ၊ အရှင်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဇေတဝနန္တိသင်္ခံ၊ ဇေတဝန်ဟူသော ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့။ ဂတံ၊ ရောက်၏။ တသ္မိံ ဇေတဝနေ၊ ထိုဇေတဝန်ဥယျာဉ်၌။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ အာရာမေတိ၊ အနာထပိဏ္ဍိ- ကဿ အာရာမေ-ဟူသည်ကား။ အနာထပိဏ္ဍိကေန၊ အနာထပိဏ္ဍိ အမည် ရှိသော။ ဂဟပတိနာ၊ သူကြွယ်သည်။ စတုပညာသဟိရညကောဋိဓနပရိစ္စာ- ဂေန၊ ငါးဆယ်လေးကုဋေသော အသပြာဥစ္စာကို စွန့်သဖြင့်။ ဗုဒ္ဓဗုဓု- ခဿ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းအပေါင်းအား။ နိယျာ- တိတတ္တာ၊ ဆောင်နှင်းအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အနာထပိဏ္ဍိကဿာတိ သင်္ခံ၊

☞ အနာထပိဏ္ဍိကဿ ဟူသောခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့။ ဂတေ၊ ရောက်သော။ (ဋ-၁၂) အာရာမေ၊ အရံ၌။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤ မှုနောရထပူ ရဏီအမည်ရှိသော အင်္ဂုတ္တရနိကာယ် အဋ္ဌကထာ၌။ သင်္ခေပေါ၊ အကျဉ်းတည်း။ ဝိတ္တာရော ပန၊ အကျယ်ကိုကား။ ပပဉ္စသုဒ္ဓနိယာ၊ ပပဉ္စသုဒ္ဓနိ အမည်ရှိသော။

၁။ တေန=(ဆဋ္ဌ) ၂။ အညေန=(ဆဋ္ဌ) ၃။ သော စ=(ဆဋ္ဌ)
 ၄။ စတုပညာသဟိရညကောဋိ ပရိစ္စာဂေန=(ဆဋ္ဌ)

မဇ္ဈိမဋ္ဌကထာယ၊ မဇ္ဈိမအဋ္ဌကထာ၌။ သဗ္ဗာသဝသုတ္တဝဏ္ဏနာယံ၊ သဗ္ဗာသဝသုတ်၏အဖွင့်၌။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်ပြီ။

တတ္ထ၊ ထို ဧကံသမယံ။ ပ။ အာရာမေ ဟူသောဝါကျ၌။ (ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သော။ စောဒကဿ၊ စောဒနာ တတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ စောဒနာ၊ စောဒနာ ခြင်းသည်။) သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ (ကိံ သိယာ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်ရာသနည်း။) တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ ယဒိဝိဟရတိ၊ အကယ်၍ နေသည်ဖြစ်အံ့။ (ဧဝံသတိ၊ ဤသို့နေသည်ရှိသော်။) “ဇေတဝနေ”တိ၊ ဇေတဝနေ-ဟူသော အာဓာရကို။ န ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်သင့်။ အထ၊ ထိုသို့မဟုတ်။ တတ္ထ၊ ထိုဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ (ယဒိ) ဝိဟရတိ၊ အကယ်၍ နေသည်ဖြစ်အံ့။ (ဧဝံသတိ၊ ဤသို့နေသည်ရှိသော်။) “သာဝတ္ထိယ”န္တိ၊ သာဝတ္ထိယံဟူသော အာဓာရကို။ န ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်သင့်။ ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ ဥဘယတ္ထ၊ နှစ်ပါးစုံသော ဇေတဝန်ကျောင်း သာဝတ္ထိပြည်၌။ ဧကံသမယံ၊ တပြိုင်နက်သော အခါ၌။ ဝိဟရိတုံ၊ နေခြင်းငှာ။ န သက္ကာ၊ မတုတ်ကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (စောဒနာ၊ စောဒနာခြင်းသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။) ဧတံ၊ ဤ ဧကံသမယံ အစရှိသောစကားကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့ စောဒနာ ဆရာဆိုတိုင်း။ န ခေါ ပန ဒဠဗ္ဗံ၊ မမှတ်အပ်။ “သမိပတ္တေ ဘုမ္မဝစန”န္တိ၊ သမိပတ္တေ ဘုမ္မဝစနံ ဟူ၍။ အဝေါစုမ္မ နန္ဒ၊ ငါတို့ဆိုခဲ့ကုန်ပြီးသည် မဟုတ်တုံလော။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဂင်္ဂိယမုနာဒိနံ၊ ဂင်္ဂိယမုနာ အစရှိသော မြစ်တို့၏။ သမိပေ၊ အနီး၌။ ဂေါယုထာနိ၊ နွားအပေါင်းတို့ကို။ စရန္တာနိ၊ ကျက်စား ကုန်သည်တို့ကို။ “ဂင်္ဂိယံ၊ ဂင်္ဂါမြစ်၌။ စရန္တိ၊ ကျက်စားကုန်၏။ ယမုနာယ၊ ယမုနာမြစ်၌။ စရန္တိ၊ ကျက်စားကုန်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုစ္စန္တိ ယထာ၊ ဆိုအပ်ကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံ (တထာ)၊ ထိုအတူ။ ဣဓာပိ၊ ဤ ဧကံသမယံ-အစရှိသော စကား၌လည်း။ သာဝတ္ထိယာ၊ သာဝတ္ထိပြည်၏။ သမိပေ၊ အနီး၌။ ယဒိဒံ (ယံ ဣဒံ) ဇေတဝန်၊ အကြင် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တတ္ထ၊ ထိုဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေသော မြတ်စွာဘုရားကို။ “သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ ဇေတဝနေ”တိ၊ သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ ဇေတဝနေ-ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဟိ၊ အကျိုးကို ဆိုဦးအံ့။ အဿ (ဘဂဝတော)၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ ဂေါစရဂါမနိဒဿနတ္ထံ၊ ဆွမ်းခံရွာကို ပြခြင်းငှာ။ သာဝတ္ထိဝစနံ၊ သာဝတ္ထိ-ဟူသော စကားကို။ (ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။) ပဗ္ဗဇိတာနုရူပနိဝါသဋ္ဌာနနိဒဿနတ္ထံ၊ ရဟန်းတို့အား လျောက်ပတ်သော နေရာအရပ်ကို

ပြခြင်းငှာ။ သေသဝစနံ၊ ကြွင်းသော ဇေတဝနေ အစရှိသော သဒ္ဓါကို။
(ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။)

တတ္ထ၊ ထိုသာဝတ္ထိ-အစရှိသော သဒ္ဓါအပေါင်းတို့တွင်။ သာဝတ္ထိဝစ-
နေန၊ သာဝတ္ထိ-ဟူသော သဒ္ဓါဖြင့်။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာ
မထေရ်သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဂဟဋ္ဌာနုဂ္ဂဟကရဏံ၊ လူတို့
အား ချီးမြှောက်ခြင်းကို။ ဒဿေတိ၊ ပြတော်မူ၏။ ဇေတဝနာဒိကိတ္တနေန၊
ဇေတဝနေ အစရှိသော သဒ္ဓါကို ကြားသဖြင့်။ ပဗ္ဗဇိတာနုဂ္ဂဟ ကရဏံ၊
ရဟန်းတို့အား ချီးမြှောက်ခြင်းကို ပြခြင်းကို။ ဒဿေတိ၊ ပြတော်မူ၏။ တထာ၊
ထိုမှတပါး။ ပုရိမေန၊ ရှေးဖြစ်သော သာဝတ္ထိသဒ္ဓါဖြင့်။ ပစ္စယဂ္ဂဟဏတော၊
ပစ္စည်းလေးပါးကို ခံသောကြောင့်။ အတ္တကိလမထာနုယောဂဝိဝဇ္ဇနံ၊ ကိုယ်
တော်ပင်ပန်းခြင်းနှင့် ယှဉ်ခြင်းမှ ကြဉ်ခြင်းကို။ (ဒဿေတိ၊ ပြတော်မူ၏။)
ပစ္စိမေန၊ နောက်ဖြစ်သော ဇေတဝနေ အစရှိသောသဒ္ဓါဖြင့်။ ဝတ္ထုကာမပ္ပဟာ-
နတော၊ ဝတ္ထုကာမကို ပယ်ခြင်းကြောင့်။ ကာမသုခလ္လိကာနုယောဂဝိဝဇ္ဇန-
ပါယဒဿနံ၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာ၌ ကပ်ငြိခြင်းနှင့် ယှဉ်ခြင်းမှ ကြဉ်ခြင်း၏
အကြောင်းကို ပြခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) ၈၊ တနည်းလည်း။ ပုရိ-
မေန၊ ရှေးဖြစ်သော သာဝတ္ထိ-သဒ္ဓါဖြင့်။ ဓမ္မဒေသနာဘိယောဂံ၊ တရားဟော
ခြင်း၌ အားထုတ်ခြင်းကို။ (ဒဿေတိ၊ ပြတော်မူ၏။) ပစ္စိမေန၊ နောက်
ဖြစ်သော ဇေတဝနေ အစရှိသောသဒ္ဓါဖြင့်။ ဝိဝေကာဓိမုတ္တိတံ၊ ဆိတ်ငြိမ်
ခြင်းသို့ ညွတ်သည်၏အဖြစ်ကို။ (ဒဿေတိ၊ ပြတော်မူ၏။) ပုရိမေန၊ ရှေး
ဖြစ်သော သာဝတ္ထိသဒ္ဓါဖြင့်။ ကရုဏာယ၊ ကရုဏာတော်ဖြင့်။ ဥပဂမနံ၊
ကပ်ခြင်းကို။ (ဒဿေတိ၊ ပြတော်မူ၏။) ပစ္စိမေန၊ နောက်ဖြစ်သော ဇေတ
ဝနေ အစရှိသောသဒ္ဓါဖြင့်။ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်။ အပဂမနံ၊ ဖဲခြင်းကို။
(ဒဿေတိ၊ ပြတော်မူ၏။) ပုရိမေန၊ ရှေးဖြစ်သော သာဝတ္ထိ သဒ္ဓါဖြင့်။
သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ ဟိတသုခနိပ္ပာဒနာဓိမုတ္တိတံ၊ စီးပွားချမ်းသာကို ပြီး
စေခြင်းသို့ ညွတ်သည်၏ အဖြစ်ကို။ (ဒဿေတိ၊ ပြတော်မူ၏။) ပစ္စိမေန၊
နောက်ဖြစ်သော ဇေတဝနေ အစရှိသောသဒ္ဓါဖြင့်။ ပရဟိတသုခကရဏေ၊
သူတပါးတို့၏ စီးပွားချမ်းသာကို ပြခြင်း၌။ နိရုပလေပတံ၊ တဏှာဖြင့်
လိမ်းကုံးခြင်း မရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ (ဒဿေတိ၊ ပြတော်မူ၏။) ပုရိမေန၊
ရှေးဖြစ်သော သာဝတ္ထိသဒ္ဓါဖြင့်။ ဓမ္မိကသုခါပရိစ္စာဂနိမိတ္တ ဖာသုဝိဟာရံ၊
တရားနှင့်လျော်သော ချမ်းသာကိုမစွန့်ခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိသော ချမ်းသာ

စွာနေခြင်းကို။ (ဒဿေတိ၊ ပြတော်မူ၏။) ပစ္ဆိမေန၊ နောက်ဖြစ်သောဇေတဝနေ အစရှိသောသဒ္ဓါဖြင့်။ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မာနုယောဂနိမိတ္တံ၊ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မကို အားထုတ်ခြင်းလျှင်အကြောင်းရှိသော။ (ဗဒ္ဓိပဝိဟာရံ၊ ချမ်းသာစွာနေခြင်းကို။ ဒဿေတိ၊ ပြတော်မူ၏။) ပုရိမေန၊ ရှေးဖြစ်သော သာဝတ္ထိသဒ္ဓါဖြင့်။ မနုဿန္တံ၊ လူတို့အား။ ဥပကာရဗဟုလတံ၊ ကျေးဇူးများသည်၏ အဖြစ်ကို။ (ဒဿေတိ၊ ပြတော်မူ၏။) ပစ္ဆိမေန၊ နောက်ဖြစ်သောဇေတဝနေအစရှိသောသဒ္ဓါဖြင့်။ ဒေဝတနံ၊ နတ်တို့အား။ (ဥပကာရဗဟုလတံ၊ ကျေးဇူးများသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဒဿေတိ၊ ပြတော်မူ၏။) ပုရိမေန၊ ရှေးဖြစ်သော သာဝတ္ထိသဒ္ဓါဖြင့်။ လောကေ၊ လောက၌။ ဇာတဿ၊ ဖြစ်သောမြတ်စွာဘုရား၏။ လောကေ၊ လောက၌။ သံဝုဘာဝံ၊ ကြီးပွားသည်၏ အဖြစ်ကို။ (ဒဿေတိ၊ ပြတော်မူ၏။) ပစ္ဆိမေန၊ နောက်ဖြစ်သော ဇေတဝနေ အစရှိသောသဒ္ဓါဖြင့်။ လောကေန၊ လူ၌။ အနုပလိတ္တတံ၊ မလိမ်းကျံသည်၏ အဖြစ်ကို။ (ဒဿေတိ၊ ပြတော်မူ၏။) ပုရိမေန၊ ရှေးဖြစ်သော သာဝတ္ထိသဒ္ဓါဖြင့်။ “ကေပုဂ္ဂလော ဘိက္ခဝေ ။ပ။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ” တိ၊ ကေပုဂ္ဂလော ဘိက္ခဝေ ။ပ။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဟူ၍။ ဝစနတော၊ ဟောတော်မူသောကြောင့်။ ယဒတ္ထံ၊ အကြင်သတ္တလောက အကျိုးငှာ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ တဒတ္ထပရိနိပ္ပုဒ်နံ၊ ထိုအကျိုးကို ပြီးစေခြင်းကို။ (ဒဿေတိ၊ ပြတော်မူ၏။) [“ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကေပုဂ္ဂလော၊ တယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ လောကေ၊ လောက၌။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဗဟုဇနဟိတာယ၊ များစွာသောလူတို့၏ စီးပွားခြင်းငှာ။ ဗဟုဇနသုခါယ၊ များစွာသောလူတို့၏ချမ်းသာခြင်းငှာ။ လောကာနုကမ္မာယ၊ လူအပေါင်းကို အစဉ် စောင့်ရှောက်ခြင်းငှာ။ ဒေဝမနုဿန္တံ၊ နတ်လူတို့၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှာ၊ ဟိတာယ၊ စီးပွားခြင်းငှာ။ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှာ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ကတမော၊ အဘယ်မည်သော။ ကေပုဂ္ဂလော၊ တယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ (ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သနည်း။) အရဟံ၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်တသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မဖောက်မပြန် ကိုယ်တော်တိုင်အလုံးစုံသော တရားတို့ကို သိတော်မူတတ်သော။ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ (ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။)”] ပစ္ဆိမေန၊ နောက်ဖြစ်သော ဇေတဝနေ အစရှိသောသဒ္ဓါဖြင့်။ ယတ္ထံ၊ အကြင်တောအရပ်၌။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ တဒန္တရူပဝိဟာရံ၊ ထို ဖြစ်ရာတောအရပ်အားလျောက်ပတ်သောနေခြင်းကို။ (ဒဿေတိ၊ ပြတော်မူ၏။) ဟိ(သစ္စံ)၊ မှန်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ လုမ္ဗိနီဝနေ၊ လုမ္ဗိနီအမည်ရှိသော အင်ကြင်းဥယျာဉ် တော၌။ (ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်တော်မူ၏။) ဒုတိယံ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်။ ဗောဓိမဏ္ဍေ၊ ဗောဓိ

မဏ္ဍိုင်၌။ (ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်တော်မူ၏။) ဣတိ၊ ဤသို့။ လောကီယ လောကုတ္တရာ-
 ယ၊ လောကီ လောကုတ္တရာဖြစ်သော။ ဥပ္ပတ္တိယှာ၊ ဖြစ်ခြင်းဖြင့်။ ဝနေယေဝ၊
 တော၌သာလျှင်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ အဿ၊ ထို
 မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝနေယေဝ၊ တော၌သာလျှင်။ ဝိဟာရံ၊ နေခြင်းကို။ ဒဿေ-
 တိ၊ ပြတော်မူ၏။ ဣတိ ဝေမာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော။ နယေန၊ နည်းဖြင့်။
 ဧတ္ထ၊ ဤသောဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ အစရှိသောစကား၌။ အတ္ထယောဇနာ၊ အနက်
 ကိုယှဉ်ခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။

တတြာတိ (ဣဒံ ပဒံ)၊ တတြ-ဟူသော ဤပုဒ်သည်။ ဒေသကာလပရိဒီပနံ၊
 တရားဟောရာအရပ် တရားဟောရာကာလကို ပြသောပုဒ်တည်း။ ဟိ (သစ္စံ)၊
 မှန်၏။ ယံ သမယံ၊ အကြင်အခါ၌။ ဝိဟရဟိ၊ နေတော်မူ၏။ တတြ သမယေ၊
 ထိုအခါ၌။ ယသိဉ္စ အာရာမေ၊ အကြင်အရံ၌လည်း။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။
 တတြ အာရာမေ၊ ထိုအရံ၌။ ဣတိ (ဣမံ အတ္ထံ)၊ ဤသို့သော အနက်ကို။
 ဒီပေတိ၊ ပြ၏။ (ဋ္ဌ-၁၃) ဝါ၊ တနည်းကား။ ဘာသံတဗ္ဗယုတ္တေ၊ ဟောအပ်သည်
 အားလျောက်ပတ်သော။ ဒေသကာလေ၊ တရားဟောရာကာလ၌။ (ဣတိ ဣမံ
 အတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို။ ဒီပေတိ၊ ပြ၏။) ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ အယုတ္တေ၊ မသင့်တင့် မလျောက်ပတ်သော။ ဒေသေ ဝါ၊
 အရပ်၌လည်းကောင်း။ ကာလေ ဝါ၊ အခါ၌လည်းကောင်း။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။
 န ဘာသတိ၊ မဟော။ “အကာလော ခေါ် တာဝ ဗာဟိယာ” တိအာဒိ စ၊
 အကာလော ခေါ် တာဝ ဗာဟိယ-ဤသို့အစရှိသည်လည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤမသင့်
 တင့် မလျောက်ပတ်သောအရပ် ကာလ၌ တရားမဟောရာ၌။ သာကေ၊ သက်
 သေတည်း။ [ဗာဟိယ၊ ဗာဟိယတိုင်း၌ဖြစ်သော ဒါရုစိရ၊ တာဝ၊ ရွေးဦးစွာ။
 အကာလော ခေါ်၊ တရားဟောခြင်းငှာ လျောက်ပတ်သောအခါ မဟုတ်သေး။]
 ခေါတိ (ဧသော သဒ္ဓေါ)၊ ခေါ-ဟူသော ဤသဒ္ဓါသည်။ ပဒပူရဏမတ္ထေ၊
 ပုဒ်ပြည့်ကာမျှ၌။ (ပဝတ္ထော၊ ဖြစ်သော။ နိပါတော၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း။
 ဝါ၊ တနည်းကား။) အဝဓာရဏေ၊ အဝဓာရဏအနက်၌။ (ပဝတ္ထော၊ ဖြစ်
 သော။ နိပါတော၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း။) ဝါ၊ တနည်းကား။ အာဒိကာ-
 လတ္ထေ၊ အစကာလ ဟူသောအနက်၌။ (ပဝတ္ထော၊ ဖြစ်သော။) နိပါတော၊
 နိပါတ်ပုဒ်တည်း။ ဘဂဝါတိ (ဣဒံ ဝစနံ)၊ ဘဂဝါ-ဟူသော ဤသဒ္ဓါသည်။
 လောကဂရုဒီပနံ၊ သတ္တလောက၏ ဆရာဖြစ်သောသူကို ပြသောသဒ္ဓါတည်း။
 ဘိက္ခုတိ (ဣဒံ ဝစနံ)၊ ဘိက္ခု-ဟူသော ဤသဒ္ဓါသည်။ ကတာသဝနယုတ္တ-
 ပုဂ္ဂလဝစနံ၊ စိတ္တပရိယာဒါနသုတ်တည်းဟူသော တရားစကားကို နာခြင်းငှာ

နိပါတ်]

၁-ရူပါဒိဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၃၉

လျှောက်ပတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဟောသောသဒ္ဓါတည်း။ အပိ စ (အပရော)၊ တပါးသော။ (နယော၊ နည်းကို။ မယာ၊ ငါသည်။ ဝုစ္စတေ၊ မိန့်ဦးအံ့။) ဧတ္ထ၊ ဤ၊ ဘိက္ခု-ဟူသောပုဒ်၌။ “ဘိက္ခုကော၊ အရိယာတို့၏ တောင်းခြင်းဖြင့် တောင်းတတ်၏။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုမည်၏။ ဘိက္ခာစရိ-ယံ၊ ဆွမ်းခံခြင်းအကျင့်သို့။ အဇ္ဈပဂတော၊ ကပ်တတ်၏။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုမည်၏။” ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော။ နယေန၊ နည်းဖြင့်။ ဝစနတ္ထော၊ ဝိဂ္ဂိုဟ်ကို၊ ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်၏။

အာမန္တေသီတိ၊ အာမန္တေသိ-ဟူသည်ကား။ အာလပိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ အဘာသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ သမ္မောဓေသိ၊ သိစေတော်မူ၏။ ဣတိ အယံ၊ ဤ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤ၊ အာမန္တေသိ-ဟူသောပုဒ်၌။ အတ္ထော၊ အနက် တည်း။ အညတြ ပန၊ တပါးသော အရာ၌ကား။ ဉပနေပိ၊ သိစေခြင်းဟူ သော အနက်၌လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယထာဟ၊ ဘုရား အဘယ်ကဲ့သို့ ဟောတော်မူသနည်း။ “အာမန္တယာမိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ ပဋိဝေဒယာမိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ” တိ၊ အာမန္တယာမိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ ပဋိဝေဒယာမိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ-ဟူ၍။ (အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။) [ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဝေါ၊ သင်တို့ အား။ (အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။) အာမန္တယာမိ၊ သိစေတော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ (အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။) ပဋိဝေဒယာမိ၊ သိစေတော်မူ၏။] ပက္ခောသနေပိ၊ ခေါ်ခြင်းဟူသော အနက်၌လည်း။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) ယထာဟ၊ ဘုရား အဘယ်ကဲ့သို့ ဟောတော်မူသနည်း။ “ဧဟိ တံ ဘိက္ခု မမ ဝစနေန သာရိပုတ္တံ အာမန္တေဟိ” တိ၊ ဧဟိ တံ ဘိက္ခု မမ ဝစနေန သာရိပုတ္တံ အာမန္တေဟိ-ဟူ၍။ (အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။) [ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဧဟိ၊ လာလှည့်။ တံ၊ သင်သည်။ မမ၊ ငါဘုရား၏။ ဝစနေန၊ စကားတော်ဖြင့်။ သာရိပုတ္တံ၊ သာရိပုတ္တရာကို။ အာမန္တေဟိ၊ ခေါ်ချေလော့။]

ဘိက္ခဝေါတိ (ဣဒံ ဝစနံ)၊ ဘိက္ခဝေါ-ဟူသော ဤသဒ္ဓါသည်။ အာမန္တ-နာကာရပရိဒီပနံ၊ ခေါ်ဝေါ်သော အခြင်းအရာကို ပြသောသဒ္ဓါတည်း။ တဉ္စ၊ ထို ဘိက္ခဝေါ-ဟူသောစကားကိုလည်း။ ဘိက္ခနသီလတာဒိဂုဏယောဂသိဒ္ဓတ္တာ၊ တောင်းခြင်းအလေ့ရှိသည်၏ အဖြစ် အစရှိသောဂုဏ်နှင့် ယှဉ်ခြင်းဖြင့် ပြီးသည် ၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ ဘိက္ခန-သီလဟာဂုဏယုတ္တောပိ ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခနဓမ္မတာဂုဏယုတ္တောပိ ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခနေ သာဓုကာရိတာဂုဏယုတ္တောပိတိ၊ ဘိက္ခနသီလတာဂုဏယုတ္တောပိ ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခန-ဓမ္မတာဂုဏယုတ္တောပိ ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခနေ သာဓုကာရိတာဂုဏယုတ္တောပိ-ဟူ၍။

သဒ္ဓဝိဒ္ဓ၊ သဒ္ဓါကိုသိကုန်သော ဆရာတို့သည်။ မညန္တိ၊ အောက်မေ့ကုန်၏။
 [ဘိက္ခုနသီလတာဂုဏယုတ္တောပိ၊ တောင်းခြင်းအလေ့ရှိသည်၏အဖြစ် တည်းဟူ
 သောဂုဏ်နှင့် ယှဉ်သည်လည်း။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထို
 ကြောင့်။ ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုမည်၏။ ဘိက္ခုနဓမ္မတာဂုဏယုတ္တောပိ၊ တောင့်တခြင်း
 သဘောရှိသည်၏ အဖြစ် တည်းဟူသောဂုဏ်နှင့် ယှဉ်သည်လည်း။ (ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။) ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုမည်၏။ ဘိက္ခုနေ၊
 တောင်းခြင်း၌။ သာဓုကာရိတာဂုဏယုတ္တောပိ၊ ကောင်းစွာ ပြုလေ့ရှိသည်၏
 အဖြစ် တည်းဟူသောဂုဏ်နှင့် ယှဉ်သည်လည်း။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) ဣတိ
 (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ (ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုမည်၏။) နေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။
 ဘိက္ခုနသီလတာဒိဂုဏ ယောဂသိဒ္ဓေန၊ တောင်းခြင်းအလေ့ရှိသောသူ၏ အဖြစ်
 အလေ့ရှိသော ဂုဏ်နှင့် ယှဉ်ခြင်းဖြင့်ပြီးသော။ တေန ဝစနေန၊ ထို ဘိက္ခုဝေ-
 သဒ္ဓါဖြင့်။ ဟိနာဓိကဇနသေဝိတံ၊ ယုတ်သောသူ လွန်မြတ်သောသူတို့သည် မှီဝဲ
 အပ်သော။ ဝုတ္တိံ၊ အသက်မွေးခြင်းကို။ ပကာသေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်
 ဖြစ်၍။ ဥဒ္ဓတဒီနဘာဝနိဂ္ဂဟံ၊ တက်ကြွသောသူ၏ အဖြစ်ကို နှိပ်ခြင်း အထီး
 ကျန်သော သူဆင်းရဲအဖြစ်ကို နှိပ်ခြင်းကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ကရုဏာဝိပ္ပာ-
 ရသောဗ္ဗဟဒယနယနနိပါတပုဗ္ဗဂ်မေန၊ ကရုဏာတော်ဖြင့် ပျံ့နှံ့သော ချမ်းမြေ့
 သော နှလုံး မျက်စိတို့၏ ဖြစ်ခြင်းလျှင် ရှေးရှိသော။ ဘိက္ခုဝေတိ ဣမိနာ
 ဝစနေန၊ ဘိက္ခုဝေ-ဟူသော ဤသဒ္ဓါဖြင့်။ တေ (ဘိက္ခု)၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။
 အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏။ မုခါဘိမုခံ၊ မျက်မှောက်တော်သို့ ရှေးရသည်ကို။
 ကရောတိ၊ ပြု၏။ ကထေတုကမျတာဒိပကေန၊ ဖြေခြင်းငှာ အလိုရှိသည်၏အဖြစ်
 ကို ပြတတ်သော။ တေန ဝစနေန၊ ထိုစကားဖြင့် သာလျှင်။ တေသံ၊ ထို
 ရဟန်းတို့၏။ သောတုကမျဟဉ္စ၊ နာခြင်းငှာ အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်း။
 ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ သဗ္ဗောဓနတ္ထေန၊ သိစေခြင်းအနက်ရှိသော။ တေန
 (ဝစနေန)၊ ထိုစကားဖြင့်။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ သဝန မနသိကာရေပိ၊ ကြား
 နာခြင်း၊ နှလုံးသွင်းခြင်း၌လည်း။ ဟေ(ဘိက္ခု)၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ နိယောဇေတိ၊
 ယှဉ်စေ၏။ ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ သာသနသမ္ပတ္တိ၊ သာသနာတော်၏ ပြည့်စုံ
 ခြင်းသည်။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ သဝန မနသိကာရာယတ္တာ၊ နာခြင်း၊ နှလုံး
 သွင်းခြင်းနှင့် စပ်၏။

အပရေသု၊ တပါးကုန်သော။ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်လူတို့သည်။ ဝိဇ္ဇမာ-
 နေသုပိ၊ ထင်ရှားရှိကုန်လျက်လည်း။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဘိက္ခုယေဝ၊

၁။ တေန စ = (သဉ္ဇ) ၂။ မုခါဘိမုခေ = (ဇေဋ္ဌ) ၃။ တေန ဝစ = (ဆဋ္ဌ)

ရဟန်းတို့ကို သာလျှင်။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 စေ (ဝဒေယျ)၊ အကယ်၍ ဆိုငြားအံ့။ ဇေဋ္ဌသေဋ္ဌာသန္နသဒါသန္နိဟိတဘာ-
 ဝတော၊ ကြီးသည်၏အဖြစ်၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်၊ နီးသည်၏အဖြစ်၊ အခါခပ်သိမ်း
 အနီး၌တည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ (အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။) ဟိ (သစ္စံ)၊
 မှန်၏။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရား ဟောခြင်းသည်။
 သဗ္ဗပရိသသာဓာရဏာ၊ အလုံးစုံသော ပရိသတ်နှင့် ဆက်ဆံ၍။ ပရိသာယ စ၊
 ပရိသတ်၌လည်း။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ပဌမပ္ပန္နတ္တာ၊ ရှေးဦးစွာ ဖြစ်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဇေဋ္ဌာ၊ ကြီးကုန်၏။ အနဂါရိယဘာဝံ၊ အိမ်၌နေခြင်းကို
 မပြုခြင်းအစရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ အာဒိ၊ ကတော၊ အစပြု၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏။ စရိယာနုဝိဓာယကတ္တာ စ၊ အကျင့်သို့အတုလိုက်၍ စီရင်တတ်သည်
 ၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ သကလသာသနပတိဋ္ဌာပကတ္တာ စ၊ အလုံး
 စုံသော သာသနာကို တည်စေတတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ (ပရိသာယ၊
 ပရိသတ်၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။) သေဋ္ဌာ၊ မြတ်ကုန်၏။ တတ္ထု၊ ထိုပရိ-
 သတ်၌။ နိသိန္ဓေသု၊ ထိုင်နေကုန်သောသူတို့တွင်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။
 သန္တိကတ္တာ၊ နီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ (ပရိသာယ၊ ပရိသတ်၌။) တေ (ဘိက္ခု)၊
 ထိုရဟန်းတို့သည်။ အာသန္နာ၊ နီးကုန်၏။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိ-
 ကာဝစရတ္တာ၊ အနီး၌ကျင်လည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ (ပရိသာယ၊ ပရိသတ်၌။
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။) သဒါသန္နိဟိတာ၊ အခါခပ်သိမ်း အနီး၌တည်ကုန်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။) အပိစ (အပရော)၊ တပါးသော။
 (နယော၊ နည်းကို။ မယာ၊ ငါသည်။ ဝုစ္စတေ၊ မိန့်ဦးအံ့။) တေ၊ ထိုရဟန်း
 တို့သည်။ ဓမ္မဒေသနာယ၊ တရားဟောခြင်း၏။ ဘာဇနာ၊ တည်ရာတို့သည်။
 (ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။) ယထာနု-
 သိဋ္ဌံ၊ ဆုံးမတော်မူတိုင်း။ ပဋိပတ္တိသဗ္ဗာဝတော၊ ကျင့်ခြင်း၏ ထင်ရှားရှိသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဣတိပိ၊ ထိုကြောင့်လည်း။ တေ ဝေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို
 သာလျှင်။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။

၉-၁၄) ကိမတ္ထံ၊ အဘယ်အကျိုးငှာ။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
 ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူသည်ရှိသော်။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ အာမန္တေသိ ပန၊ ခေါ်တော်မူသနည်း။ ဓမ္မမေဝ၊
 ဟောအပ်သောတရားကိုသာလျှင်။ န ဒေသေသိ၊ မဟောသနည်း။ ဣတိ (အယံ)၊
 ဤသည်ကား။ (ပုစ္ဆံ၊ အမေးတည်း။) သတိဇနနတ္ထံ၊ သတိကိုဖြစ်စေခြင်း

၁။... ပဋိပတ္တိဟကတ္တာ စ- (ဆဋ္ဌ) ၂။ ဘာဇနံ- (ဆဋ္ဌ)

အကျိုးငှာ။ (အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။)ဟိ(သစ္စံ)၊ မှန်၏။ ဘိက္ခု။ ရဟန်းတို့သည်။ အညံ၊ တပါးသောအရာကို။ စိန္တန္တာပိ၊ ကြံကုန်သည်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း။ ဝိက္ခိတ္တစိတ္တာပိ၊ ပျံ့လွင့်သောစိတ်ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍လည်း ကောင်း။ ဓမ္မံ၊ မိမိတို့ လေ့ကျက်သောတရားကို။ ပစ္စဝေက္ခန္တာပိ၊ ဆင်ခြင် ကုန်သည် ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ မနသိကရောန္တာပိ၊ နှလုံးသွင်းကုန်သည် ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ နိသိန္နာ၊ ထိုင်နေကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ(ဘိက္ခု)၊ ထို ရဟန်းတို့ကို။ အနာမန္တေတွာ၊ ခေါ်တော်မမူပဲ။ ဓမ္မေ၊ တရားကို။ ဒေသိယမာနေ၊ ဟောတော်မူသည်ရှိ သော်။ “အယံ ဒေသနာ၊ ဤဒေသနာတော်ကို။ ကိံ နိဒါနာ၊ အဘယ်လျှင် အကြောင်းရှိသနည်း။ ကိံ ပစ္စယာ၊ အဘယ်လျှင် အထောက်အပံ့ရှိသနည်း။ ကတမာယ၊ အဘယ်မည်သော။ အဋ္ဌပ္ပတ္တိယာ၊ အကြောင်း၏ဖြစ်ခြင်းဖြင့်။ ဒေသိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်သနည်း။” ဣတံ၊ ဤသို့။ သလ္လက္ခေတံ၊ မှတ် ခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တာ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဒုဂ္ဂဟိတံ ဝါ၊ မကောင်း သဖြင့်ယူခြင်းကိုမူလည်း။ ဂဏှေယျ၊ ယူကုန်ရာ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ နေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ သတိဇနနတ္ထံ၊ သတိကိုဖြစ်စေခြင်းငှာ။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ အာမန္တေတွာ၊ ခေါ်တော်မူ၍။ ပစ္စာ၊ နောက်၌။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဘဒန္တေတိ တေ(ဝစနံ)၊ ဘဒန္တ-ဟူသော ဤသဒ္ဒါသည်။ ဂါရဝ ဝစနံ၊ အရိုအသေပြု၍ ခေါ်သောသဒ္ဒါတည်း။ ဝါ၊ တနည်းကား။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာ ဘုရားအား။ ပဋိဝစနဒါနံ၊ စကားတို့ကိုပေးသော သဒ္ဒါတည်း။ အပိစ (အပရေ)၊ တပါးသော။ (နယော၊ နည်းကို။ မယာ၊ ငါသည်။ ဝုစ္ဆတေ၊ မိန့်ဦးအံ့။) ဧတ္ထ၊ ဤ ဘိက္ခဝေါတိ၊ ဘဒန္တေတိ၊ တေ ဘိက္ခု-အစရှိသော သဒ္ဒါအပေါင်းတို့တွင်။ “ဘိက္ခဝေါ”တိ၊ ဘိက္ခဝေါ ဟူ၍။ ဝဒမာနော၊ မိန့်ဆိုတော်မူသော။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေ ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်း တို့ကို။ အာလပတိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ “ဘဒန္တေ”တိ၊ ဘဒန္တေ ဟူ၍။ ဝဒမာနာ၊ ဆိုကုန်သော။ တေ ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝန္တိ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပစ္စာလပန္တိ၊ တဖန် လျှောက်ကုန်၏။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ “ဘိက္ခဝေါ”တိ၊ ဘိက္ခဝေါ-ဟူ၍။ (ဝဒမာနော၊ မိန့်ဆိုတော်မူသော။)ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဒိမ္ပိ၊ အစ၌။ ဘာသတိ၊ ဆိုတော်မူ၏။ “ဘဒန္တေ”တိ၊

၁။ ဆဋ္ဌ-၌ န ဝါ ဂဏှေယျ-ဝါကျပါသည်။

နိပါတ်]

၁-ရူပဒိဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၄၃

ဘဒ္ဒန္တ-ဟူ၍။ (ဝဒမာနာ၊ ဆိုကုန်သော။) တေ (ဘိက္ခု)၊ ထို ရဟန်း
 တို့သည်။ ပစ္စာ ဘာသန္တိ၊ တဖန် ဆိုကုန်၏။ “ဘိက္ခဝေါ” တိ၊ ဘိက္ခဝေါ-
 ဟူ၍။ (ဝဒမာနော၊ မိန့်တော်မူသော။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းတို့ကို။) ပဋိဝစနံ၊ စကားတို့ကို။ ဒါပေတိ၊ ပေးစေတော်မူ၏။ “ဘ-
 ဒန္တ” တိ၊ ဘဒ္ဒန္တ-ဟူ၍။ (ဝဒမာနာ၊ ဆိုကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။
 ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။) ပဋိဝစနံ၊ စကားတို့ကို။ ဒေန္တိ၊ ပေးကုန်
 ၏။ တေ ဘိက္ခုတိ၊ တေ ဘိက္ခု-ဟူသည်ကား။ ယေ (ဘိက္ခု)၊ အကြင်ရဟန်း
 တို့ကို။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ တေ
 (ဘိက္ခု)၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝတော ပစ္စသောသန္တိ၊ ဘဂဝတော ပစ္စ-
 သောသို-ဟူသည်ကား။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ အာမန္တနံ၊ ခေါ်
 တော်မူသောစကားကို။ ပဋိအသောသံ၊ ရှေးရှုနာကုန်၏။ အဘိမုခ၊ ရှေးရှု
 ကုန်သည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်ကုန်၍။ သုဏိံ သု၊ နာကုန်၏။ သမ္ပုဋ္ဌိစိံ သု၊ ဝန်ခံကုန်၏။
 ပဋိဂ္ဂဟေသံ၊ ခံယူကုန်၏။ ဣတိ (အယံ)၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။
 ဘဂဝါ တေဒဝေါစာတိ၊ ဘဂဝါ တေဒဝေါစ ဟူသည်ကား။ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်လတ္တံ့သော။
 သကလံ၊ အလုံးစုံသော။ တေ သုတ္တံ၊ ဤ စိတ္တပရိယာဒါန သုတ်ကို။
 အဝေဠိစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ စ၊ ဆက်၍ ဆိုဦးအံ့။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်း
 အရှည်ရှိသော “ဧဝံ မေ သုတ်” အစရှိသော စကားအစဉ်ဖြင့်။ အာယသ္မတာ
 အာနန္တေန၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်။ ဣမဿ သုတ္တဿ၊ ဤ စိတ္တပရိယာဒါန
 သုတ်ကို။ သုခါဝဂဟဏတ္ထံ၊ ချမ်းသာစွာယူခြင်းအကျိုးငှာ။ ကာလဒေသ-
 ဒေသကပရိသာပဒေသပဋိမဏ္ဍိတံ၊ ကာလ၊ ဒေသ၊ ဒေသက၊ ပရိသတ်၊ အရပ်
 တို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော။ ယံ နိဒါနံ၊ အကြင်နိဒါန်းကို။ ဘာသိတံ၊
 ဟောတော်မူအပ်၏။ တဿ၊ ထိုနိဒါန်း၏။ အတ္ထဝဏ္ဏနာ၊ အနက်အဖွင့်သည်။
 သမတ္တာ၊ ပြီးပြီ။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်၊ နိဒါန်း၏ အဖွင့်ကို ဆိုသောစကား
 ရပ် အပြီးသတ်တည်း။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ နာဟံ ဘိက္ခဝေ အညံ ကေရူပမ္ပိ သမနုပဿာမိတိ-
 အာဒိနာ၊ နာဟံ ဘိက္ခဝေ အညံ ကေရူပမ္ပိ သမနုပဿာမိ-အစရှိသော။
 နယေန၊ နည်းဖြင့်။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ နိက္ခိတ္တဿ၊ ထား
 အပ်သော။ သုတ္တဿ၊ သုတ်ကို။ ဝဏ္ဏနာယ၊ ဖွင့်ခြင်း၏။ ဩကာသော၊
 အခွင့်သည်။ အနုပ္ပတ္တော၊ ရောက်ပြီ။ ပန၊ ဆက်၍ ဆိုဦးအံ့။ သာ သော
 သုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ ထိုသုတ်၏ အဖွင့်သည်။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ သုတ္တနိက္ခေပံ၊
 ထားအပ်သော သုတ်ကို။ ဝိစာရေတွာဝ၊ စိစစ်၍သာ။ ဝုစ္စမာနာ၊ ဆိုအပ်

သည်ရှိသော်။ ပါကဋ္ဌာ၊ ထင်ရှားသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်။ သုတ္တနိက္ခေပဝိစာရဏာ၊ ထားအပ်သောသုတ်ကို စိစစ်ခြင်းကို။ တာဝ၊
 ရှေးဦးစွာ။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ သုတ္တနိက္ခေပ၊
 ထားအပ်သော သုတ်တို့သည်။ အတ္တဇ္ဈာသယော၊ မိမိအလိုဟူသော အကြောင်း
 ရှိသော ထားခြင်းလည်းကောင်း။ ပရဇ္ဈာသယော၊ သူတပါးအလိုဟူသော
 အကြောင်းရှိသော ထားခြင်းလည်းကောင်း။ ပုစ္ဆာဝသိကော၊ ပုစ္ဆာ အစွမ်း
 ဟူသော အကြောင်းရှိသော ထားခြင်းလည်းကောင်း။ အဋ္ဌပုတ္တိကော၊ ဒေသ
 နာဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော ဝတ္ထုဖြစ်ခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိသော
 ထားခြင်းလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စတ္တာရော၊ လေးပါးတို့တည်း။
 တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးသော နိက္ခေပတို့တွင်။ ယာနိ သုတ္တာနိ၊ အကြင်သုတ်
 တို့ကို။ အဂ္ဂါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပရေဟိ၊ သူတပါးတို့သည်။ အနဇ္ဈိဋ္ဌော၊
 မတိုက်တန်းအပ်သည် ဖြစ်၍။ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ အတ္တနော။ ကိုယ်
 တော်၏။ အဇ္ဈာသယေနော၊ အလိုတော်အားဖြင့် သာလျှင်။ ကထေသိ၊
 ဟောတော်မူ၏။ သေယျထိဒံ၊ မိမိအလိုဖြင့် ဟောသောသုတ်တို့ဟူသည် အဘယ်
 သည်တို့နည်း ဟူမကား။ အာကဓေယျသုတ္တံ၊ အာကဓေယျသုတ်လည်းကောင်း။
 ဝတ္ထသုတ္တံ၊ ဝတ္ထသုတ်လည်းကောင်း။ ဣတိ ဝေမာဒိနိ၊ ဤသို့ အစရှိသော
 သုတ်တို့တည်း။ တေသံ၊ ထိုသုတ်တို့၏။ အတ္တဇ္ဈာသယော၊ မိမိအလိုဖြင့်
 ဟောခြင်းသည်။ နိက္ခေပေါ၊ ထားကြောင်းမည်၏။

ပန၊ အဖို့တပါးကိုဆိုဦးအံ့။ ယာနိ (သုတ္တာနိ)၊ အကြင်သုတ်တို့ကို။ “ပရိ-
 ပက္ကာ ခေါ ရာဟုလဿ ဝိမုတ္တိပရိပါစနိယာ ဓမ္မာ၊ ယံနန္နာဟံ ရာဟုလံ
 ဥတ္တရိ အာသဝါနံ ခယေ ဝိနေယျ”န္တိ၊ ပရိပက္ကာ ခေါ ရာဟုလဿ ဝိမုတ္တိ-
 ပရိပါစနိယာ ဓမ္မာ၊ ယံနန္နာဟံ ရာဟုလံ ဥတ္တရိ အာသဝါနံ ခယေ ဝိနေယျ-
 ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏။ အဇ္ဈာသယဉ္စ၊ အလိုကိုလည်း
 ကောင်း။ ခန္တိံ စ၊ နှစ်သက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ မနဉ္စ၊ စိတ်ကိုလည်း
 ကောင်း။ အဘိနိဟာရဉ္စ၊ တောင့်တခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဗုဇ္ဈနဘာဝဉ္စ၊
 သစ္စာလေးပါးကို သိလတ္တံ့သည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ဩလောကေတွာ၊
 ကြည့်တော်မူ၍။ ပရဇ္ဈာသယဝသေန၊ သူတပါးတို့၏ အလို၏အစွမ်းဖြင့်။
 ကထိတာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ သေယျထိဒံ၊ သူတပါးတို့၏ အလို၏
 အစွမ်းဖြင့် ဟောအပ်သော သုတ်တို့ဟူသည် အဘယ်သည်တို့နည်း ဟူမကား။
 (၄-၁၅) ရာဟုလောဝါဒ သုတ္တံ၊ ရာဟုလောဝါဒသုတ် လည်းကောင်း။
 ဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္တနံ၊ ဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္တန သုတ်လည်းကောင်း။ ဣတိ ဝေမာဒိနိ၊ ဤသို့

၂၁

အစရှိသော သုတ်တို့တည်း။ တေသံ၊ ထိုသုတ်တို့၏။ ပရဇ္ဈာသယော၊ သူတပါး
 တို့၏ အလိုသည်။ နိက္ခေပေါ၊ ထားကြောင်းမည်၏။ ပန၊ ပရဇ္ဈာသယမှ
 တပါး ပုစ္ဆာဝသိကကို ဆိုဦးအံ့။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဥပသင်္ကမိတော၊
 ကပ်၍။ တေ တေ ဒေဝမနုဿ၊ ထိုထို နတ်လူတို့သည်။ တထာ တထာ၊ ထိုထို
 သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆန္တိ၊ မေးလျှောက်ကုန်၏။
 ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပုဠေန၊ မေးအပ်သော။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒေဝတာ-
 သံယုတ္တဗောဇ္ဈင်္ဂသံယုတ္တာဒိနိ၊ ဒေဝတာသံယုတ်ဗောဇ္ဈင်္ဂသံယုတ်အစရှိကုန်သော။
 ယာနိ (သုတ္တာနိ)၊ အကြင်သုတ်တို့ကို။ ကထိတာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။
 တေသံ၊ ထိုသုတ်တို့၏။ ပုစ္ဆာဝသိကော၊ မေးအပ်သောအနက်၏ အစွမ်း
 ဖြင့်ဖြစ်သော လျှောက်ထားတောင်းပန်သောစကားသည်။ နိက္ခေပေါ၊ ထား
 ကြောင်းမည်၏။ ပန၊ ပုစ္ဆာဝသိကမှတပါး အဋ္ဌပုတ္တိကကို ဆိုဦးအံ့။ ဥပ္ပန္နံ၊
 ဖြစ်သော။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ဓမ္မဒါယာဒသုတ္တ ပုတ္တ-
 မံသုပမာဒိနိ၊ ဓမ္မဒါယာဒ-သုတ် ပုတ္တမံသုပမ-သုတ် အစရှိ ကုန်သော။ ယာနိ
 (သုတ္တာနိ)၊ အကြင်သုတ်တို့ကို။ ကထိတာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ တေသံ၊
 ထိုသုတ်တို့၏။ အဋ္ဌပုတ္တိကော၊ ဒေသနာဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်း ဖြစ်သော
 ဝတ္ထု ဖြစ်ခြင်းသည်။ နိက္ခေပေါ၊ ထားကြောင်းမည်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။
 စတုသု၊ လေးပါး ကုန်သော။ ဣမေသု နိက္ခေပေသု၊ ဤထားကြောင်းတို့
 တွင်။ ဣမဿ သုတ္တဿ၊ ဤစိတ္တပရိယာဒါန-သုတ်၏။ ပရဇ္ဈာသယော၊ သူတ
 ပါးအလိုသည်။ နိက္ခေပေါ၊ ထားကြောင်းမည်၏။ ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ ဧတံ၊
 ဤသို့ထားခြင်းကို။ ပရဇ္ဈာသယဝသေန၊ သူတပါးအလို၏ အစွမ်းဖြင့်။
 နိက္ခိတ္တံ၊ ထားခြင်းမည်၏။ ဧကေသံ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ အဇ္ဈာသယေန၊ အလို
 ဖြင့်။ (နိက္ခိတ္တံ၊ ထားအပ်သနည်း။) ဣတိ (အယံ)၊ ဤသည်ကား။ (ပုစ္ဆာ၊
 အမေးတည်း။) ရူပဂရုကာနံ၊ ရူပါရုံ၌အလေးပြုကုန်သော။ ပုရိသာနံ၊ ယောက်ျား
 တို့၏။ (အဇ္ဈာသယေန၊ အလိုဖြင့်။ နိက္ခိတ္တံ၊ ထားအပ်၏။)

တတ္ထ၊ ထိုစိတ္တပရိယာဒါန-သုတ်၌၊ နာဟံ ဘိက္ခဝေတိအာဒိသု၊ နာဟံ ဘိက္ခ-
 ဝေ ဤသို့အစရှိသော ပုဒ်တို့၌။ န ကာရော၊ န-အက္ခရာသည်။ ပဋိသေခတ္ထော၊
 ပဋိသေခ-အနက်ရှိ၏။ အဟန္တိ (ဣမိနာ)၊ အဟံ-ဟူသော ဤပုဒ်ဖြင့်။ အတ္တာနံ၊
 ကိုယ်တော်ကို။ နိဒ္ဒိသတိ၊ ညွှန်းပြအပ်၏။ ဘိက္ခဝေတိ (ဣမိနာ)၊ ဘိက္ခဝေ-ဟူ
 သော ဤပုဒ်ဖြင့်။ တေ ဘိက္ခု၊ ထို ရဟန်းတို့ကို။ အာလပတိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။
 အညန္တိ၊ အညံဟူသည်ကား။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဝတ္တဗ္ဗာ၊ ဆိုအပ်သော။
 ဣတ္ထိရူပတော၊ မိန်းမအဆင်းမှ။ အညံ၊ တပါးသော။ ဧကရူပမ္ပိတံ၊ ဧကရူပမ္ပိ

ဟူသည်ကား။ ကေမိ ရူပံ၊ တခုသော အဆင်းကိုလည်း။ သမနုပဿာမိတိ (ဧတ္ထ)၊ သမနုပဿာမိ ဟူသောဤပါဌ၌။ သမနုပဿနာ၊ အဖန်တလဲလဲရှုခြင်းတို့သည်။ ဉာဏသမနုပဿနာ စ၊ ဉာဏ်ဖြင့်ကောင်းစွာ အဖန်တလဲလဲရှုခြင်းလည်းကောင်း။ ဒိဋ္ဌိသမနုပဿနာ စ၊ ဒိဋ္ဌိဖြင့်ကောင်းစွာ အဖန်တလဲလဲ ရှုခြင်းလည်းကောင်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့။) ဒွေ၊ နှစ်ပါးတို့တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်။ “အနိစ္စတော၊ မမြဲသောအားဖြင့်။ သမနုပဿတိ၊ ကောင်းစွာအဖန်တလဲလဲရှု၏။ နိစ္စတော၊ အမြဲအားဖြင့်။ နော(သမနုပဿတိ)၊ မရှိ။” ဣတိ အယံ၊ ဤသို့စသည်ဖြင့် ရှုခြင်းသည်။ ဉာဏသမနုပဿနာ နာမ၊ ဉာဏ်ဖြင့်ကောင်းစွာ အဖန်တလဲလဲရှုသည်မည်၏။ “ရူပံ၊ ရူပက္ခန္ဓာကို။ အတ္တတော၊ ငါ့ကိုယ်အားဖြင့်။ သမနုပဿတိ၊ ဒိဋ္ဌိဖြင့်ကောင်းစွာအဖန်တလဲလဲရှု၏။” ဣတိ အာဒိကာ ပန၊ ဤသို့အစရှိသော ရှုခြင်းသည်ကား။ ဒိဋ္ဌိသမနုပဿနာ နာမ၊ ဒိဋ္ဌိဖြင့် ကောင်းစွာ အဖန်တလဲလဲ ရှုခြင်းမည်၏။ တာသု၊ ထို နှစ်ပါးသော ရှုခြင်းတို့တွင်။ ဣမ၊ ဤ သမနုပဿတိဟူသောပုဒ်၌။ ဉာဏသမနုပဿနာ၊ ဉာဏ်ဖြင့် ကောင်းစွာအဖန်တလဲလဲ ရှုခြင်းကို။ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏။ ဣမဿ ပန ပဒဿ၊ ဤ သမနုပဿာမိ ဟူသော ပုဒ်ကိုကား။ န-ကာရေန၊ န-အက္ခရာနှင့်။ သမ္ပန္နောဝ (သမ္ပန္နော ဧဝ)၊ စပ်ခြင်းကိုသာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိရှိအပ်၏။ ဣဒံ (အယံ အဓိပ္ပာယ်ယော)၊ ဤသို့သော အဓိပ္ပာယ်ကို။ ဝုတ္တံ(ဝုတ္တော)၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ -ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ သဗ္ဗညုတညာဏေန၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ဖြင့်။ ဩလောကောန္တောပိ၊ ကြည့်သော်လည်း။ အညံ၊ မိန်းမ၊ အဆင်းမှ တပါးသော။ ကေရူပမ္ပိ၊ တခုသောအဆင်းကိုမျှလည်း။ န သမနုပဿာမိ၊ မြင်တော်မမူ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝုတ္တံ ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) ယံ ဧဝံ ပုရိသဿ စိတ္တံ ပရိယာဒါယ တိဋ္ဌတိတိ၊ ယံ ဧဝံ ပုရိသဿ စိတ္တံ ပရိယာဒါယ တိဋ္ဌတိ ဟူသည်ကား။ ယံ ရူပံ၊ အကြင်အဆင်းသည်။ ရူပဂရုကဿ၊ အဆင်း၌အလေးပြုသော။ ပုရိသဿ၊ ယောက်ျား၏။ စတုဘူမကကုသလစိတ္တံ၊ ဘုံလေးပါး၌ဖြစ်သော ကုသိုလ်စိတ်ကို။ ပရိယာဒိယိဘွာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ယူ၍။ ဂဏိဘွာ၊ ယူ၍။ ခေပေဘွာ၊ ကုန်စေ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ “သဗ္ဗံ ဟတ္ထိကာယံ ပရိယာဒိယိဘွာ” တိအာဒိသု၊ သဗ္ဗံ ဟတ္ထိကာယံ ပရိယာဒိယိဘွာ-ဤသို့ အစရှိသည်တို့၌။ ဂဟဏံ၊ ယူခြင်းသည်။ ပရိယာဒါနံ နာမ၊ ပရိယာဒါန-မည်၏။ “အနိစ္စသညာဘိက္ခဝေ ဘာဝိတာ ဗဟုလိကတာ သဗ္ဗံ ကာမရာဂံ ပရိယာဒိယတိ” တိ အာဒိသု၊ အနိစ္စသညာ ဘိက္ခဝေ၊ ဘာဝိတာ ဗဟုလိကတာ သဗ္ဗံ ကာမရာဂံ ပရိယာဒိယတိ ဤသို့ အစရှိသည်တို့၌။ ခေပနံ၊ ကုန်စေခြင်းသည်။ (ပရိယာဒါနံ နာမ၊ ပရိယာဒါန-မည်

၏။) ဣမ၊ ဤအရာ၌။ ဥဘယမ္ပိ၊ နှစ်ပါးသောယူခြင်း၊ ကုန်စေခြင်းသည်လည်း။
 ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ တတ္ထ၊ ထို နှစ်ပါးသောယူခြင်း၊ ကုန်စေခြင်း၌။ ဣဒံ ရူပံ၊ ဤ
 မိန်းမတို့၏ အဆင်းသည်။ စတုဘူမကကုသလစိတ္တံ၊ ဘုံလေးပါး၌ ဖြစ်သော
 ကုသိုလ်စိတ်ကို။ ဂဏန္တံ၊ ယူသည်ရှိသော်။ ပရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ နိလုပ္ပလ-
 ကလာပံ၊ ကြာညှိစည်းကို။ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်။ ဂဏှာတိ ဝိယ၊ ယူသကဲ့သို့။
 န ဂဏှာတိ၊ မယူ။ (ဣဒံ ရူပံ၊ ဤမိန်းမ၏အဆင်းသည်။ စတုဘူမကကုသလ-
 စိတ္တံ၊ ဘုံလေးပါး၌ ဖြစ်သော ကုသိုလ်စိတ်ကို။) ခေပယမာနံ၊ ကုန်စေသည်
 ရှိသော်။ အဂ္ဂိ၊ မီးသည်။ ဥဒ္ဓုနေ၊ ခုံလောက်၌။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ သန္တာပေတွာ၊
 ပူစေ၍။ ခေပေတိ ဝိယ၊ ကုန်စေသကဲ့သို့။ နာပိ ခေပေတိ၊ ကုန်စေသည်
 လည်း မဟုတ်။ စ၊ ဆက်၍ ဆိုဦးအံ့။ အဿ၊ ထိုကုသိုလ်၏။ ဥပ္ပတ္တိံ၊ ဖြစ်
 ခြင်းကို။ နိဝါရယမာနမေဝ၊ မြစ်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ စတုဘူမကမ္ပိ၊ ဘုံလေး
 ပါး၌လည်းဖြစ်သော။ ကုသလစိတ္တံ၊ ကုသိုလ်စိတ်ကို။ ဂဏှာတိ စေဝ၊ ယူ
 လည်းယူ၏။ ခေပေတိ စ၊ ကုန်လည်းကုန်စေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
 သိအပ်၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ “ပရိသဿ စိတ္တံ ပရိယာဒါယ တိဋ္ဌတိ” တိ၊
 ပရိသဿ စိတ္တံ ပရိယာဒါယ တိဋ္ဌတိ-ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

ယထယိဒန္တိ (ပဒဿ)၊ ယထယိဒံ-ဟူသောပုဒ်၏။ ယထာ ဣဒ (န္တိ ပဒစ္ဆေ-
 ဒေါ)၊ ယထာ ဣဒံ-ဟူ၍ ပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို။ (ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏။) ဣတ္ထိ-
 ရူပန္တိ၊ ဣတ္ထိရူပံ ဟူသည်ကား။ ဣတ္ထိယာ၊ မိန်းမ၏။ ရူပံ၊ အဆင်းတည်း။
 စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ တတ္ထ၊ ထိုဣတ္ထိရူပံ-ဟူသောပုဒ်၌။ “ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ရူပံ၊ ရုပ်ဟူ၍။ ဝဒေထ၊ ဆိုကြကုန်သနည်း။
 (ဣတိ၊ ဤသို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အကယ်၍ဆိုငြားအံ့။) ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။
 ရုပ္ပတိ၊ အချမ်း၊ အပူစသော ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်သော အကြောင်းတို့ကြောင့်
 ဖောက်ပြန်တတ်၏။ ဣတိ (တသ္မာ) ခေါ၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်။ ရူပန္တိ၊ ရုပ်
 ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဧကေန၊ အဘယ် အကြောင်းကြောင့်။ ရုပ္ပတိ၊
 ဖောက်ပြန်တတ်သနည်း။ သီတေနပိ၊ အချမ်းကြောင့်လည်း။ ရုပ္ပတိ၊ ဖောက်
 ပြန်တတ်၏။ ဥဏှေနပိ၊ အပူကြောင့်လည်း။ ရုပ္ပတိ၊ ဖောက်ပြန်တတ်၏။”
 ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတ္တာနုသာရေန၊ ပါဠိကို အစဉ် လျှောက်သဖြင့်။ ရူပဿ၊
 ရူပ-သဒ္ဒါ၏။ (ဋ္ဌ-၁၆) ဝစနတ္ထော စေဝ၊ ဝိဂ္ဂိုဟ်ကို လည်းကောင်း။
 သာမညလက္ခဏဉ္စ၊ သာမည လက္ခဏာကို လည်းကောင်း။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်
 ၏။ ပန၊ ဝစနတ္ထမှ တပါး သဒ္ဒတ္ထကိုဆိုဦးအံ့။ အယံ ရူပသဒ္ဒေါ၊ ဤ ရူပ-
 သဒ္ဒါသည်။ ခန္ဓဘဝနိမိတ္တပစ္စယသရီရဝဏ္ဏသဏ္ဌာနာဒိသု၊ ခန္ဓာဟူသောအနက်၊

ဘဝဟူသောအနက်၊ ကသိုဏ်းအစရှိသော နိမိတ်ဟူသောအနက်၊ အကြောင်း
ဟူသော အနက်၊ ကိုယ်ဟူသော အနက်၊ အဆင်းဟူသော အနက်၊ သဏ္ဌာန်ဟူ
သောအနက်-အဓိပ္ပာယ်တော်သော။ အနေကေသု၊ များစွာကုန်သော။ အတ္ထေသု၊
အနက်တို့၌။ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ အယံ (ရူပသဒ္ဓေါ)၊ ဤ
ရူပသဒ္ဓါသည်။ “ယံ ကိဉ္စိ ရူပံ အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန်” န္တိ ဧတ္ထ၊ ယံ
ကိဉ္စိ ရူပံ အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန်-ဟူသောဤပါဌ်၌။ ရူပက္ခန္ဓေ၊ ရူပက္ခန္ဓာ၌။
ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ [ယံ ကိဉ္စိ၊ အလုံးစုံသော။ အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန်၊ အတိတ်
အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော။ ရူပံ၊ ရူပက္ခန္ဓာကို။] “ရူပပပတ္တိယာ မဂ္ဂံ ဘာ-
ဝေတိ” တိ ဧတ္ထ၊ ရူပပပတ္တိယာ မဂ္ဂံ ဘာဝေတိ-ဟူသော ဤပါဌ်၌။ ရူပ-
ဘဝေ၊ ရူပဘုံ၌။ (ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။) [ရူပပပတ္တိယာ၊ ရူပဘုံ၌ ဖြစ်ခြင်းငှာ။
မဂ္ဂံ၊ အကြောင်းဖြစ်သော ဈာန်ကို။ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။] “အဇ္ဈတ္တံ
အရူပသညီ ဗဟိဒ္ဓါ ရူပါနိ ပဿတိ” တိ ဧတ္ထ၊ အဇ္ဈတ္တံ အရူပသညီ ဗဟိဒ္ဓါ
ရူပါနိ ပဿတိ-ဟူသော ဤပါဌ်၌။ ကသိဏနိမိတ္တေ၊ ပထဝီကသိုဏ်းစသည်
ဖြင့် မှတ်အပ်သော ပဋိဘာဂနိမိတ်-ဟူသော အနက်၌။ (ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။)
[အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌။ အရူပသညီ၊ အရူပ-ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဗဟိဒ္ဓါ၊
အပသန္တာန်၌။ ရူပါနိ၊ ကသိုဏ်းရုပ်တို့ကို။ ပဿတိ၊ ရှု၏။] “သရူပါ ဘိက္ခဝေ
ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ ပါပကာ အကုသလာ ဓမ္မာ နော အရူပါ” တိ ဧတ္ထ၊ သရူပါ
ဘိက္ခဝေ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ ပါပကာ အကုသလာ ဓမ္မာ နော အရူပါ-ဟူသော ဤ
ပါဌ်၌။ ပစ္စယေ၊ အကြောင်းဟူသောအနက်၌။ (ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။) [ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့။ သရူပါ၊ အကြောင်းနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော။ ပါပကာ၊ ယုတ်မာ
ကုန်သော။ အကုသလာ၊ မလိမ္မာခြင်းကို ဖြစ်စေ တတ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊
သဘောတို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အရူပါ၊ အကြောင်း မရှိကုန်သော
တရားတို့သည်။ နော (ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ)၊ မဖြစ်ကုန်။ “အာကာသော ပရိဝါရိတော
ရူပန္ဓေဝ သဓံ ဂစ္ဆတိ” တိ ဧတ္ထ၊ အာကာသော ပရိဝါရိတော ရူပန္ဓေဝ
သဓံ ဂစ္ဆတိ-ဟူသော ဤပါဌ်၌။ သရီရေ၊ ကိုယ်ဟူသောအနက်၌။ (ဝတ္တတိ၊
ဖြစ်၏။) [အာကာသော ပရိဝါရိတော၊ ကောင်းကင်ဖြင့် ပိုင်းခြားအပ်သော
ဝတ္ထုကို။ ရူပန္ဓေဝ၊ ကိုယ်ဟူ၍သာလျှင်။ သဓံ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊
ရောက်၏။] “စက္ခုဉ္စ ပဋိစ္စ ရူပေ စ ဥပ္ပဇ္ဇတိ စက္ခုဝိညာဏံ” န္တိ ဧတ္ထ၊ စက္ခုဉ္စ
ပဋိစ္စ ရူပေ စ ဥပ္ပဇ္ဇတိ စက္ခုဝိညာဏံ-ဟူသော ဤပါဌ်၌။ ဝဏ္ဏေ၊ အဆင်းဟူ
သော အနက်၌။ (ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။) [စက္ခုဉ္စ၊ စက္ခုပသာဒကို လည်းကောင်း။
ရူပေ စ၊ အဆင်းတို့ကို လည်းကောင်း။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ စက္ခု
ဝိညာဉ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။] “ရူပပ္ပမာဏော ရူပပ္ပသန္ဓော” တိ ဧတ္ထ၊

ရူပပုမာဏော ရူပပုသန္ဓော-ဟူသော ဤပါဌ်၌။ သဏ္ဌာနေ၊ သဏ္ဌာန်ဟူသော အနက်၌။ (ဝတ္ထတိ၊ ဖြစ်၏။) [ရူပပုမာဏော၊ သဏ္ဌာန်လျှင် အတိုင်းအရှည်ရှိ ၏။ ရူပပုသန္ဓော၊ သဏ္ဌာန်၌ ကြည်ညို၏။] အာဒိ-သဒ္ဓေန၊ အာဒိ-သဒ္ဓါဖြင့်။ “ပိယရူပံ သာတရူပံ၊ အရသရူပေါ” တိ အာဒိနိပိ၊ ပိယရူပံ သာတရူပံ၊ အရသ- ရူပေါ-ဤသို့ အစရှိသည်တို့ကိုလည်း။ သင်္ဂဏိတဗ္ဗာနိ၊ အကျဉ်းပေါင်းအပ် ကုန်၏။ ဣမ ပန၊ ဤအရာ၌ကား။ ဧသ (ဧသော)၊ ဤ ရူပသဒ္ဓါသည်။ ဣတ္ထိယာ၊ မိန်းမ၏။ စတုသမုဋ္ဌာနေ၊ လေးပါးသော အကြောင်းကြောင့်ဖြစ် သော။ ရူပါယတနသင်္ခါတေ၊ ရူပါယတန-ဟု ဆိုအပ်သော။ ဝဏ္ဏေ၊ အဆင်း ၌။ ဝတ္ထတိ၊ ဖြစ်၏။

အပိစ (အပရော)၊ တပါးသော။ (နယော၊ နည်းကို။ မယာ၊ ငါသည်။ ဝုစ္စတေ၊ မိန်းမအံ့။) ယော ကောစိ၊ အမှတ်မရှိသော။ ဣတ္ထိယာ၊ မိန်းမ၏။ နိဝတ္ထနိဝါသနဿ ဝါ၊ ဝတ်သောအဝတ်၏လည်းကောင်း။ အလင်္ကာရဿ ဝါ၊ ဆင်သောတန်ဆာ၏လည်းကောင်း။ ဂဒ္ဓဝဏ္ဏကာဒိနံ ဝါ၊ နံ့သာပျောင်း အစရှိ သည်တို့၏လည်းကောင်း။ ပိဋန္တနမာလာဒိနံ ဝါ၊ ပန်သောပန်း အစရှိသည်တို့၏ လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကာယပုဋ္ဌိဗဒ္ဓော၊ ကိုယ်နှင့်စပ်သော။ ဝဏ္ဏောစ၊ အဆင်းသည်လည်း။ ပုရိသဿ၊ ယောက်ျား၏။ စက္ခုဝိညာဏဿ၊ စက္ခု ဝိညာဉ်၏။ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံသည်။ ဟုတု၊ ဖြစ်၍။ (ပရိယာဒါနာယ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှယူခြင်းငှာ။) ဥပကပ္ပတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧတံ သဗ္ဗံ၊ ဤအလုံးစုံကို။ ဣတ္ထိရူပန္တေဝ၊ မိန်းမအဆင်းဟူ၍သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဣတ္ထိရူပံ ဘိက္ခဝေ ပုရိသဿ စိတ္တံ ပရိယာဒါယ တိဋ္ဌတိတိ ဣဒံ၊ ဣတ္ထိရူပံ ဘိက္ခဝေ ပုရိသဿ စိတ္တံ ပရိယာဒါယ တိဋ္ဌတိ-ဟူသော ဤစကားကို။ ပုရိမသေဝ၊ ရှေးဖြစ်သောအနက်ကိုသာလျှင်။ ဒဠိကရဏတ္ထံ၊ မြဲမြံစွာပြုခြင်းငှာ။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ပုရိမံ၊ ရှေးဖြစ်သော။ “ယထယံဒံ ဘိက္ခဝေ ဣတ္ထိရူပ”န္တိ၊ ယထယံဒံ ဘိက္ခဝေ ဣတ္ထိရူပံ-ဟူသော စကားကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဩပမ္မဝသေန၊ ဥပမာ၏အစွမ်းဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣဒံ၊ ဤဣတ္ထိရူပံ ဘိက္ခဝေ ပုရိသဿ စိတ္တံ ပရိယာဒါယ တိဋ္ဌတိ-ဟူသော ဤစကားကို။ ပရိယာဒါနဘာဝဒဿနဝသေန၊ ထက်ဝန်းကျင်မှယူခြင်း၌ ဖြစ်ခြင်းကိုပြသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

တတြ (တသ္မိံ ဝစနေ)၊ ထိုစကား၌။ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား။ ဣတ္ထိ- ရူပဿ၊ မိန်းမအဆင်း၏။ ပရိယာဒါနဘာဝေ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှယူသည်၏

၁။ ပရိယာဒါနာနဘာဝဒဿနဝသေန- (ဆဋ္ဌ)

၅၀

အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ

[ကေက

အဖြစ်၌။ ဝတ္ထု၊ ညွှန်းကြောင်းဖြစ်သော ဝတ္ထုတည်း။ - ကိရ (ဝိတ္ထာရေမိ)၊
ထိုစကားကို အကျယ်ချဲ့ဦးအံ့။ မဟာဒါဠိကနာဂရာဇာ။ မဟာဒါဠိက နာဂ
အမည်ရှိသော မင်းသည်။ စေတိယဂိရိမ္မိ၊ စေတိယတောင်၌။ အဗ္ဗတ္ထလေ၊
အရှင်မဟာမဟိန္ဒ စသော မထေရ်တို့၏ သက်ရာဖြစ်သော ဆရာပင်ပျိုတို့ဖြင့်
တင့်တယ်သော ကုန်းထိပ်၌။ မဟာထူပုံ၊ စေတိကြီးကို။ ကာရာပေတာ၊ တည်
နေ၍။ ဂိရိဘဏ္ဍပူဇံ နာမ၊ အပြေအပြစ်ပြုအပ်ပြီးသောစွဲ စေတိယဂိရိကို ပူဇော်
ခြင်းမည်သည်ကို။ ကံတွာ၊ ပြု၍။ ကာလေန္တကာလံ၊ ရံခါ ရံခါ၊ သြရောဇ-
ဂဏပရိဝုတော၊ မင်း မောင်းမအပေါင်း ခြံရံလျက်။ စေတိယဂိရိ၊ စေတိယ
တောင်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းအပေါင်းအား။ မဟာ
ဒါနံ၊ မြတ်သော အလှူကို။ ဒေတိ၊ ပေးလှူ၏။ ဗဟုနံ၊ များစွာကုန်သော
သူတို့၏။ သန္တိပါတဋ္ဌာနေ နာမ၊ စည်းဝေးရာအရပ်၌ မည်သည်ကား။ သဗ္ဗေ-
သံ၊ အလုံးစုံသောသူတို့အား။ သတိ၊ သတိသည်။ သူပဋိတာ၊ ကောင်းစွာ
ထင်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ရညော စ၊ မင်းအားလည်း။ ဒမိဋ္ဌဒေဝီ နာမ၊
ဒမိဋ္ဌဒေဝီ အမည်ရှိသော။ မဟေသိ၊ မိဖုရားသည်။ ပဌမဝယော၊ ပထမအရွယ်
၌။ ဌိတာ၊ တည်၏။ ဒဿနိယာ၊ ရှုချင်ဖွယ်ရှိ၏။ ပါယာဒိကာ၊ ကြည်လင်
ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကော၊ တယောက်သော။ စိတ္တတ္ထေ-
ရော နာမ၊ စိတ္တထေရ်မည်သော။ ဝုဗ္ဗပဗ္ဗဇိကော၊ ကြီးပြီးမှ ရဟန်းပြုသော
တောထွက်ကြီးသည်။ အသံဓရနိယာမေန၊ မစောင့်စည်းသော အမှတ်ဖြင့်။
သြလောကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ တဿ၊ ထို ဒမိဋ္ဌ မိဖုရား၏။ ရူပါ-
ရမ္မဏေ၊ ရူပါရှိ၍။ နိမိတ္တံ၊ တင့်တယ်၏ဟူသော အမှတ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။
ဥမ္မာဒပတ္တော ဝိယ၊ ရူးခြင်းသို့ရောက်သကဲ့သို့။ ဌိတနိသန္တဋ္ဌာနေသု၊ ရပ်ရာထိုင်ရာ
အရပ်တို့၌။ “ဟန္တဒမိဋ္ဌဒေဝီ၊ ရှင်မ-ဒမိဋ္ဌဒေဝီ။ ဟန္တ ဒမိဋ္ဌဒေဝီ၊ ရှင်-မဒမိဋ္ဌဒေဝီ။”
ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဌ-၁၇) ဝဒန္တော၊ မြည်တမ်းလျက်။ ဝိစရတိ၊ လှည့်လည်၏။
စ၊ ဆက်၍ ဆိုဦးအံ့။ တဇေတွာ၊ ထိုအခါမှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ အထ၊ ထို စိတ္တ
မထေရ်အား။ ဒမာရသာမဏေရာ၊ သာမဏေငယ်တို့သည်။ ဥမ္မတ္တကစိတ္တတ္ထေ-
ရောတွေဝံ နာမ၊ ဥမ္မတ္တကစိတ္တထေရ်ဟူသော အမည်ကို။ ကံတွာ၊ ပြု၍။
ဝေါဟရီသု၊ ခေါ်ဝေါ်ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သာ ဒေဝီ၊ ထို
ဒမိဋ္ဌဒေဝီ မိဖုရားသည်။ နစိရဿေဝ၊ မကြာမြင့်မီလျှင်။ ကာလံ၊ သေ
ခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြုလေ၏။ ဘိက္ခုသံဃေ၊ ရဟန်းအပေါင်းသည်။
သိဝထိကဒဿနံ၊ အသုဘရှုရာသချိုင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ အာဂတေ၊
ပြန်လာသည်ရှိသော်။ ဒမာရသာမဏေရာ-သာမဏေငယ်တို့သည်။ တဿ၊
ထို စိတ္တမထေရ်၏။ သန္တိကံ၊ အသံသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ “တန္တေ စိတ္တ-

တ္ထေရ၊ အရှင်ဘုရား စိတ္တမထေရ်။ ယဿ၊ အကြင်မိဖုရား၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုး
 ဌာ။ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ ဝိလပသိ၊ မြည်တမ်း၏။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။
 တဿာ ဒေဝိယာ၊ ထိုမိဖုရား၏။ သိဝထိကဒဿနံ၊ အသုဘရူရာသချိုင်းသို့။
 ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ အာဂတာ၊ လာခဲ့ကုန်၏။” ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊
 ဆိုကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေပိ၊ ဆိုအပ်သော်လည်း။ အဿဒ္ဓဟန္တော၊ မယုံ
 ကြည်သည်ဖြစ်၍။ “တုမေပိ၊ သင်တို့သည်လည်း။ ယဿ ဝါ တဿာ ဝါ၊
 ဟုတ်ဟုတ် ငြားငြားသော မိန်းမ၏လည်း။ သိဝထိက ဒဿနတ္ထာယ၊
 သချိုင်းကို ရှုခြင်းငှာ။ ဂတာ၊ သွားကုန်၏။ တုမ္ဘာကံ၊ သင်တို့၏။ မခံ၊
 မျက်နှာသည်။ ဓမ္မဝဏ္ဏံ၊ မီးခိုးတောက်ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။
 ဥမ္မတ္တကဝစနမေဝ၊ သူရူးတို့၏ စကားကိုသာ။ အဝေ၊ ဆို၏။ ဧဝံ၊
 ဤသို့။ (ဣတ္ထိ၊ မိန်းမကို။ ဩလောကေန္တာနံ၊ ကြည့်ကုန်သော သူတို့တို့။)
 ဥမ္မတ္တကစိတ္တတ္ထေရဿ၊ ဥမ္မတ္တကစိတ္တမထေရ်ရူး၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပရိယာဒါယ၊
 ထက်ဝန်းကျင်မှ ယူ၍။ ဣဒံ ဣတ္ထိရူပံ၊ ဤမိန်းမတို့၏ အဆင်းသည်။ (အဋ္ဌာသိ၊
 တည်၏။)

အပရမ္ပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော။ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုကို။ (ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော
 နည်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။) — ကိရ (ဝိတ္တာရေမိ)၊ ချဲ့၍ဆိုဦးအံ့။ သံဒ္ဓါ-
 တိဿမဟာရာဇော၊ သဒ္ဓါတိဿ အမည်ရှိသော မင်းကြီးသည်။ ဧကေဒိဝသံ၊ တနေ့
 သံ၌။ ဩရောဓဂဏပရိဝုတော၊ မင်းမောင်းမအပေါင်းခြံရံလျက်။ ဝိဟာရံ၊
 ကျောင်းသို့။ အာဂတော၊ လာ၏။ ဧကော၊ တယောက်သော။ ဒဟရော၊ ပဉ္စင်း
 ပျံသည်။ လောဟပါသာဒဒ္ဓါရကောဋ္ဌကေ၊ ကြေးပြာသာဒ်တံခါးမုခ်၌။ ဌာတာ၊
 ရပ်၍။ အသံဝရေန၊ မစောင့်စည်းခြင်းဖြင့်။ ဧကံ၊ တယောက်သော။ ဣတ္ထိ၊ မိန်း
 မကို။ ဩလောကေသိ၊ ကြည့်၏။ သာပိ၊ ထိုမိန်းမသည်လည်း။ အာဂမနံ၊
 လာခြင်းကို။ ပစ္ဆိန္နိတွာ၊ ဖြတ်၍၊ တံ၊ ထိုပဉ္စင်းပျံကို။ ဩလောကေသိ၊ ကြည့်၏။
 ဥဘောပိ၊ နှစ်ပါးစုံသောရဟန်းပျံ မိန်းမတို့သည်လည်း။ အဗ္ဘန္တရေ၊ ကိုယ်
 တွင်း၌။ ဥဋ္ဌိတေန၊ ထသော။ ရာဂဂ္ဂိနာ၊ ရာဂတည်းဟူသောမီးဖြင့်။ ဥယျံတွာ၊
 လောင်၍။ ကာလံ၊ သေခြင်းကို။ အကံသု၊ ပြုကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဣတ္ထိရူပံ၊
 မိန်းမတို့၏ အဆင်းသည်။ ဒဟရဿ၊ ပဉ္စင်းပျံ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပရိယာဒါယ၊
 ထက်ဝန်းကျင်မှယူ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။

အပရမ္ပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော။ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုကို။ (ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့
 သောနည်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။) ကိရ၊ ကြားဖူး သည်ကား။

၁။ တုမေ- (ဆဋ္ဌ) ၂။ အသံဝရေ ဌိတော- (ဆဋ္ဌ) ၃။ ဂမနံ- (ဆဋ္ဌ)

ကလျာဏိယ မဟာဝိဟာရတော၊ ကလျာဏိယ အမည်ရှိသော ကျောင်းကြီးမှ။
 ကော၊ တယောက်သော။ ဒဟရော၊ ပဉ္စင်းပျိုသည်။ ဥဒ္ဓေသတ္ထာယ၊ ပါဠိ
 သင်ခြင်းငှာ။ ကာလဒီဃဝါပိဂါမဒ္ဓါရဝိဟာရံ၊ ကာလဒီဃဝါပိ မည်သော
 ရွာတံခါး၏ အနီးဖြစ်သောကျောင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ နိဋ္ဌိတုဒ္ဓေသကံစ္ဓော၊
 ပြီးပြီးသော ပါဠိသင်ခြင်းကိစ္စရှိသည်။ (ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။) အတ္ထကာမာနံ၊
 အကျိုးစီးပွားကို အလိုရှိကုန်သော ဆရာတို့၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ အဂ္ဂဟေတွာ၊
 မယူမူ၍။ “ဂတဌာနေ၊ ရောက်ရာအရပ်၌။ ဒဟရသာမဏေရေဟံ၊ သာမဏေ
 ငယ်တို့သည်။ ပုဋ္ဌေန၊ မေးအပ်သောငါသည်။ ဂါမဿ၊ ရွာ၏။ နိဝိဌာ-
 ကာရော၊ တည်သောအခြင်းအရာကို။ ကထေတဗ္ဗော၊ ပြောဆိုအပ်သည်။
 ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့လုံးသွင်း၍။ ဂါမေ၊ ရွာ၌။ ပိဏ္ဏာယ၊
 ဆွမ်းအလို့ငှာ။ စရန္တော၊ လှည့်လည်သည်ရှိသော်။ ဝိသဘာဂါရမ္မဏေ၊
 ဇာတ်အားဖြင့် သဘောမတူသော မိန်းမအာရုံ၌။ နိမိတ္တံ၊ တင့်တယ်၏ဟူသော
 အမှတ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝသနဌာနံ၊ နေရာအရပ်သို့။
 ဂတော၊ သွားသည်ရှိသော်။ တာယ၊ ထိုမိန်းမ၏။ နိဝတ္ထဝတ္ထံ၊ ဝတ်သော
 အဝတ်ကို။ သဉ္ဇာနိတွာ၊ သိ၍။ “တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣဒံ၊ ဤအဝတ်ကို။
 ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်၌။ လဒ္ဓံ၊ ရသနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆန္တော၊ မေး
 သည်ရှိသော်။ တဿာ၊ ထိုမိန်းမ၏။ မတဘာဝံ၊ သေသောအဖြစ်ကို။ ဥတွာ၊
 သိ၍။ “ဝေရူပါ နာမ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်မည်သော။ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမသည်။
 မံ၊ ငါ့ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ မတာ၊ သေခဲ့၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တန္တော၊
 ကြံသည်ဖြစ်၍။ အန္တော ဥဋ္ဌိတေန၊ အတွင်း၌ ထသော။ ရာဂဂ္ဂိနာ၊ ရာဂ
 မီးဖြင့်။ ဥယျိတွာ၊ လောင်၍။ ဇီဝိတက္ခယံ၊ အသက်၏ကုန်ခြင်းသို့။ ပါပုဏိ၊
 ရောက်၏။ ဧဝမ္ပိ၊ ဤသို့ အသက်ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်သည်တိုင်အောင်လည်း။
 ဣဒံ ဣတ္ထိရူပံ၊ ဤ မိန်းမတို့၏ အဆင်းသည်။ ပုရိသဿ၊ ယောက်ျား၏။
 စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပရိယာဒါယ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှယူ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ (ပဌမသုတ္တံ၊ ပထမ-သုတ်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊
 ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။)”

၂။ ဒုတိယာဒိနိ၊ ဒုတိယ အစရှိသော သုတ်တို့ကို။ သဒ္ဓဂရုကာဒိနံ၊ သဒ္ဓါ
 ရှိ၌ အလေးပြုသောသူ အစရှိသည်တို့၏။ အာသယဝသေန၊ အလို၏ အစွမ်း
 ဖြင့်။ ဝုတ္တာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ တေသု၊ ထိုဒုတိယ အစရှိသော
 သုတ်တို့၌။ (အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေ၊ ဤ ဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်။ ဝေဒိ-

နိပါတ်]

၁-ရူပါဒိဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၅၃

တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။) ဣတ္ထိသဒ္ဓေါတိ၊ ဣတ္ထိသဒ္ဓေါ ဟူသည်ကား။ ဣတ္ထိယာ၊ မိန်းမ၏။ စိတ္တသမုဋ္ဌာနော၊ စိတ်ကြောင့်ဖြစ်သော။ ကထိတဂီတဝါဒိတသဒ္ဓေါ၊ ပြောဆိုသောအသံ၊ သီချင်းသီသော အသံ၊ တီးမှုတ်သောအသံတည်း။ အပိစ၊ တနည်းလည်း။ ဣတ္ထိယာ၊ မိန်းမ၏။ နိဝတ္ထနိဝါသနဿာပိ၊ ဝတ်သော အဝတ်၏ လည်းကောင်း။ အလင်္ကာတာလင်္ကာရဿာပိ၊ ဆင်သော လင်္ကာကောက် လင်္ကာကြပ်စသော တန်ဆာ၏လည်းကောင်း။ (သဒ္ဓေါ)ပိ၊ အသံကိုလည်း။ ဣတ္ထိပယောဂနိပ္ပုဒိတော၊ မိန်းမ၏လုံ့လသည် ပြီးစေအပ်သော။ ဝိဏာသခံပဏဝါဒိ သဒ္ဓေါပိ၊ စောင်း ခရုသင်း ထက်စည် အစရှိသည်တို့၏ အသံကိုလည်းကောင်း။ ဣတ္ထိသဒ္ဓေါတွေဝ၊ မိန်းမ၏အသံ ဟူ၍သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ သဗ္ဗော၊ အလုံးစုံသော။ သောပိ၊ ထို မိန်းမ၏စိတ်ကြောင့်ဖြစ်သောအသံ၊ အဝတ်တန်ဆာသံ၊ မိန်းမ၏ လုံ့လသည် ပြီးစေအပ်သောအသံသည်လည်း။ ပုရိသဿ၊ ယောက်ျား၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပရိယာဒါယ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှယူ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။

(၄-၁၈) တတ္ထ၊ ထို မိန်းမ၏အသံ ယောက်ျား၏ စိတ်ကို ထက်ဝန်းကျင်မှယူ၍ တည်ရာ၌။ သုဝဏ္ဏကက္ကဋ္ဌကသုဝဏ္ဏမောရဒဟရသိက္ခ၊ အာဒိနံ၊ ရွှေပုစွန် ရွှေဥဒေါင်း ရဟန်းပျို အစရှိသည်တို့၏။ ဝတ္ထုနံ၊ ဝတ္ထုတို့ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာနံ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ကိရ (ဝိတ္တာရေမိ)၊ ထိုစကားကို ချဉ်းအံ့။ ပဗ္ဗတန္တရံ၊ တောင်နှစ်လုံးတို့၏ အကြားကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ မဟန္တံ၊ ကြီးသော။ ဟတ္ထိနာဂကုလံ၊ ဆင်ပြောင်မျိုးသည်။ ဝသတိ၊ နေ၏။ အဝိဒူရဋ္ဌာနေ စ၊ မနီးမဝေးသော အရပ်၌လည်း။ အဿ၊ ထို ဆင်ပြောင်မျိုး၏။ မဟာပရိဘောဂသရော၊ များစွာသော သတ္တဝါတို့၏ သုံးဆောင်ရာဖြစ်သော ရေအိုင်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တသ္မိံ၊ ထိုရေအိုင်၌။ ကာယူပပန္နော၊ ကြီးသော ကိုယ်နှင့် ပြည့်စုံသော။ သုဝဏ္ဏကက္ကဋ္ဌကော၊ ရွှေပုစွန်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သော၊ ထို ရွှေပုစွန်သည်။ တံ သရံ၊ ထိုအိုင်သို့။ ဩတိဏ္ဏောတိဏ္ဏော၊ သက်တိုင်းသက်တိုင်းသော သတ္တဝါတို့ကို။ သဏ္ဌာသေန၊ ညှပ်ဖြင့်။ (ဂဏှာတိ) ဝိယ၊ ယူသကဲ့သို့။ အဋ္ဌေဟိ၊ တက်မတို့ဖြင့်။ ပါဒေ၊ ခြေ၌။ ဂဟေတွာ၊ ဖမ်း၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သို့။ နေတွာ၊ ဆောင်၍။ မာရေတိ၊ သေစေ၏။ တဿ၊ ထို ရွှေပုစွန်၏။ ဩတာရာပေက္ခာ၊ အခွင့်ကို ကြည့်ကုန်သော။ ဟတ္ထိနာဂါ၊ ဆင်ပြောင်တို့သည်။ ဧကံ၊ တစီးသော။ မဟာဟတ္ထိံ၊ ဆင်ပြောင်ကြီးကို။

ဇေဋ္ဌကံ၊ အကြီးကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဝိစရန္တိ၊ လှည့်လည်ကုန်၏။ သော၊ ထို
ရွှေပုစွန်သည်။ ကေဒိဝသံ၊ တနေသ၌။ တံ ဟတ္ထိနာဂံ၊ ထို ဆင်ပြောင်ကို။
ဂဏှိ၊ ဖမ်းယူ၏။ ထာမသတိသမ္ပန္နော၊ အားအစွမ်း သတိနှင့် ပြည့်စုံသော။
(သော ပိ) ဟတ္ထိနာဂေါ၊ ထို ဆင်ပြောင်သည်လည်း။ “အဟံ၊ ငါသည်။
ဘိတရဝံ၊ ကြောက်သောသူတို့၏ မြည်ခြင်းကို။ သစေ ရဝိသာမိ၊ အကယ်၍
မြည်အံ့။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသော ဆင်တို့သည်။ ယထာရုစိယာ၊ အလိုရှိတိုင်း။
အကိဋ္ဌိတွာ၊ မကစားမူ၍။ ပလာယိသန္တိ၊ ပြေးကုန်လတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။
စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ (ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတွာ၊ ကြံပြီး၍။) နိစ္စလောဝ၊ မတုန်
မလှုပ်သာလျှင်။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံ
သော ဆင်တို့၏။ ဥတ္တိဏ္ဏဘာဝံ၊ တက်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဥ တွာ၊ သိ၍။
တေန၊ ထိုရွှေပုစွန်သည်။ ဂဟိတဘာဝံ၊ ဖမ်းယူအပ်သည်၏အဖြစ်ကို။ အတ္တ-
နော၊ မိမိ၏။ ဘရိယံ၊ မယားဖြစ်သော ဆင်မကို။ ဇနာပေတံ၊ သိစေခြင်း
ငှာ။ ဝိရဝိတွာ၊ မြည်တမ်း၍။—

“သိကံ၊ ခက်မာထက်မြက်သည်ဖြစ်၍ သားချိုကဲ့သို့ဖြစ်သော ရှည်
သော တက်မရှိသော။ မိဂေါ၊ ရွှေအဆင်း၊ ကြိုးသောခွန်အားရှိသည်
ဖြစ်၍ ခြင်္သေ့ ဆင် မြင်းစသော သားတို့ကဲ့သို့ ဖြစ်သော။ အာယတ-
စက္ခုနေတ္ထော၊ ထိုထိုသို့သော ကိစ္စ၌ ဆောင်တတ်သော ရှည်သော ပြုံး
ပြုံးပြက် ထွက်သော မျက်လုံးရှိသော။ အဋ္ဌိတ္တစော၊ အရိုးသာလျှင်
အရှေ့ရှိသော။ ဝါရိသယော၊ ရေသာလျှင် ကိန်းဝပ်ရာ ရှိသော။
အလောမော၊ အမွေးမရှိသော။ (သုဝဏ္ဏကဏ္ဍကော၊ ရွှေပုစွန်သည်။
အတ္တိ၊ ရှိ၏။) တေန၊ ထို ရွှေပုစွန်သည်။ အဘိဘူတော၊ နှိပ်စက်အပ်
သည်ဖြစ်၍။ ကပဏံ၊ အထီးကျန်သောသူတို့၏ ငိုခြင်းကို။ ရူဒါမိ၊ ငို၏။
ပါဏသမံ၊ အသက်နှင့်တူသော။ မံ၊ ငါ့ကို။ (တံ၊ သင် ဆင်မသည်။)
မာ၊ ဟောဝ ဟောယျ၊ မစွန့်ရာ။” ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့ အာဟုဆို၏။
သော၊ ထိုဆင်မသည်။ တံ၊ ထိုအသံကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ သာမိကဿ၊
လင်ဖြစ်သော ဆင်မင်းအား။ ဂဟိတဘာဝံ၊ ဖမ်းယူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကို။
ဉာတွာ၊ သိ၍။ ဧတံ၊ ထိုဆင်မင်းကို။ တမ္မာ ဘယာ၊ ထို ဖမ်းယူခြင်းတည်းဟူ
သောဘေးမှ။ မောစေတံ၊ လွတ်စေခြင်းငှာ။ ဟတ္ထိနာ စ၊ ဆင်ပြောင်နှင့်လည်း
ကောင်း။ ကဋ္ဌိရေန စ၊ ပုစွန်နှင့် လည်းကောင်း။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သလ္လပန္တိ၊
ပြောဆိုလိုသည်ဖြစ်၍။—

“အယျ၊ အရှင်ဆင်မင်း။ သဠိဟာယနံ၊ အနှစ် ခြောက်ဆယ်ရှိမှ အားယုတ်သော။ ကုဉ္ဇရံ၊ ကြိုးကြာသံကဲ့သို့သော အသံကို ကျူးရင့် သည်ဖြစ်၍ သွားတတ်သော။ တံ၊ အရှင်ဆင်မင်းကို။ (အဟံ၊ အကျွန်ုပ် သည်။) န ဟေိဿာမိ၊ မစွန့်ပါအံ့။ ဣတုရန္တာယ၊ သမုဒ္ဒရာလေးစင်း အပိုင်းအခြားရှိသော။ ပုဗ္ဗဗျာ၊ မြေ၌။ မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တုဝံ၊ သင်ဆင်မင်းကို။ သုပ္ပိယော၊ အလွန်ချစ်အပ်သည်။ ဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သမုဒ္ဒသိဉ္စ၊ သမုဒ္ဒရာ၌ လည်းကောင်း။ ဂင်္ဂိယံ စ၊ ဂင်္ဂါမြစ်၌ လည်းကောင်း။ ယမုနာယ စ၊ ယမုနာမြစ်၌ လည်းကောင်း။ ယေ ကုဉ္ဇရော၊ အကြင် ပုစုန်တို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) တေသံ၊ ထို ပုစုန်တို့တွင်။ ဝါရီဇော၊ ရေ၌ဖြစ်သော။ တံ၊ သင် ရှေ့ပုစုန်သည်။ သေဋ္ဌော၊ မြတ်၏။ ရောဒန္တိယာ၊ ငိုသော။ (မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။) ပတိံ၊ လင်ကို။ မဉ္ဇ၊ လွတ်လော။ ဣတိ ဧဝံ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။

ကုဉ္ဇရော၊ ပုစုန်သည်။ ဣတ္ထိသဒ္ဓဿဝနေန၊ ဆင်မသံကို ကြားသည်နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ ဂဟဏံ၊ တက်မဖြင့် ဖမ်းယူသည်ကို။ သိထိလံ၊ လျော့လျော့။ အကာသိ၊ ပြု၍။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ (နံ၊ ထိုပုစုန်ကို။) ဟတ္ထိနာဂေါ၊ ဆင် ပြောင်သည်။ “အယမေဝ၊ ဤ အခါသည်သာလျှင်။ တေသ၊ ထို ရန်သူဖြစ်သော ပုစုန်ကိုနှိပ်နင်းခြင်း၏။ ဩကာသော၊ အခွင့်တည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍။ ဧကံ ပါဒံ၊ တချောင်းသော ခြေကို။ ဂဟိတာကာရေနော၊ သိမ်းယူသော အခြင်းအရာ ဖြင့်သာလျှင်။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ ဒုတိယံ (ပါဒံ)၊ နှစ်ခုမြောက် သောခြေကို။ ဥက္ခိပိတွာ၊ မြောက်၍။ တံ၊ ထိုရှေ့ပုစုန်ကို။ ပိဋ္ဌကပါလေ၊ ကျောက်ခုံ၌။ အက္ကမိတွာ၊ နင်း၍။ ဝိစက္ကံ၊ မှန်မှန်ညက်ညက်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ထောကံ၊ အတန်ငယ်။ အာကမိတွာ၊ ငင်၍။ တိရေ၊ ကမ်းနား၌။ ခိပိ၊ ပစ်လိုက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုပုစုန်ကို။ သဗ္ဗဟတ္ထိနော၊ အလုံးစုံသော ဆင်တို့သည်။ သန္တိပတိတွာ၊ စည်းဝေး၍။ “အဗ္ဗာကံ၊ ငါတို့၏။ ဝေရီ၊ ရန်သူ တည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့ မြည်တမ်းကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဝိစက္ကယံ သု၊ မှန်မှန်ညက် ညက်ပြုကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဣတ္ထိသဒ္ဓေါ၊ မိန်းမအသံ သည်။ သုဝဏ္ဏကက္ကဋ္ဌကဿ၊ ရှေ့ပုစုန်၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပရိယာဒိယိတွာ၊ ထက် ဝန်းကျင်မှယူ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။

(ဋ္ဌ-၁၉) သုဝဏ္ဏမောရောပိ၊ ရှေ့ဥဒေါင်းသည်လည်း။ ဟိမဝန္တံ၊ ဟိမ ဝန္တာသို့။ အနုပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ မဟန္တံ ပဗ္ဗတဂဟနံ၊ ကြီးစွာသော တောင် ပိတ်ပေါင်းကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဝသန္တော၊ နေလျက်။ နိစ္စကာလံ၊ အခါ ခပ်သိမ်း။ သူရိယဿ၊ နေ၏။ ဥဒယကာလေ၊ တက်သောအခါ၌။ သူရိယ-

၅၆

အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ

[ကောက

မဏ္ဍလံ၊ နေဝန်းကို။ ဥလ္လောကေတွာ၊ မျော်ကြည့်၍။ အတ္တနော၊ မိမိအား။ ရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို။ ကရောဇ္ဇော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍။—

“ဥဒေတယံ စက္ခုမာ။ပ။စရတိသေနာ”တိ၊ ဥဒေတယံ စက္ခုမာ။ပ။စရတိသေနာ—ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒတိ၊ ဆို၏။

“စက္ခုမာ၊ အလုံးစုံ စကြဝဠာ၌ နေကုန်သောသူတို့၏ မျက်စိ သဖွယ်ဖြစ်တော်မူထသော။ ကေရာဇာ၊ အလုံးစုံ စကြဝဠာ၌ နေကုန်သောသူတို့၏ နှစ်သက်ခြင်းကိုဖြစ်စေသဖြင့် မြတ်သောမင်းဖြစ်တော်မူထသော။ ဟရိယဝဏ္ဏော၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိတော်မူထသော။ ပထဝိပ္ပဘာသော၊ မြေအပြင်၌ ထွန်းလင်းတော်မူထသော။ အယံ၊ ဤနေမင်းသည်။ (ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။) ဥဒေတိ၊ တက်လတ်၏။ တံ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ ဟရိယဝဏ္ဏံ၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိတော်မူသော။ ပထဝိပ္ပဘာသံ၊ မြေအပြင်၌ ထွန်းလင်းတော် မူသော။ တံ၊ သင်ရှင်နေမင်းကို။ (အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။) နမဿာမိရှိခိုးပါ၏။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ တယာ၊ သင်ရှင်နေမင်းသည်။ ဂုတ္တာ၊ စောင့်ရှောက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဒိဝသံ၊ တနေ့ပတ်လုံး။ (မယံ၊ ငါတို့သည်။) ဝိဟရေမု၊ နေပါကုန်အံ့။

ယေ (ဗုဒ္ဓါ)၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ ဗြာဟ္မဏာ၊ အပပြုပြီးသော မကောင်းမှုရှိကုန်၏။ သဗ္ဗဓမ္မေ၊ အလုံးစုံသော တရားတို့ကို။ ဝေဒဂူ၊ ထင်စွာပြုသည်ဖြစ်၍ဖြစ်တတ်ကုန်၏။ တေ (ဗုဒ္ဓါ)၊ ထို လွန်လေပြီးသော ရှေးဘုရားတို့သည်။ မေ (မမ)၊ အကျွန်ုပ်၏။ နမော (နမကာရံ)၊ ရှိခိုးခြင်းကို။ (သဗ္ဗဋ္ဌိစ္ဆန္တု၊ ခံစေကုန်သတည်း။) တေ စ (ဗုဒ္ဓါ)၊ ထို လွန်လေပြီးသောရှေးဘုရားတို့သည်လည်း။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ ပါလယန္တု၊ စောင့်ရှောက်စေကုန်သတည်း။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားတို့အား။ (မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။) နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဗောဓိယာ၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိတတ်သော မဂ်ဉာဏ်ဖိုလ်ဉာဏ်အား။ (မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။) နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဝိမုတ္တာနံ၊ ကိလေသာမှလွတ်ကုန်ပြီးသောရှေးဘုရားတို့အား။ (မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။) နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ (အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။) ဝိမုတ္တိယာ၊ တဒဂ်-ဝိမုတ္တိ စသော ငါးပါးသော ဝိမုတ္တိတရားအား။ (မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။) နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ (အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။) သော မောရော၊ ထိုဥဒေါင်းမင်းသည်။ ဣမံ ပရိတ္တံ၊ ဤ အရံအတားကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ သေနာ (သေနာယ)၊ အစာရှာခြင်းငှာ။ စရတိ၊ လှည့်လည်၏။”

သော (မောရော)၊ ထို ဥဒေါင်းမင်းသည်။ ဒီဝသံ၊ တနေ့ပတ်လုံး။
 ဂေါစရံ၊ အစာကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ သာယနသမယေပိ၊ ညချမ်းသော
 အခါ၌လည်း။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သို့။ ပဝိသန္ဓေ၊ ဝင်သည်ရှိသော်။
 အတ္ထဂံတံ၊ ဝင်ခြင်းသို့ရောက်သော။ သုရိယမဏ္ဍလံ၊ နေအဝန်းကို။ ဩလော-
 ကေတွာပိ၊ ကြည့်၍လည်း။ (ပဗ္ဗတမတ္ထကေ၊ တောင်ထိပ်၌။ နိသီဒိတွာ၊ နေ၍။) —
 အပေတယံ စက္ခုမာ။ ပ။ မောရောဝါသမကပ္ပယံ”တံ၊ အပေတယံ စက္ခုမာ
 ။ ပ။ မောရောဝါသမကပ္ပယံ—ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ ဝဒတိ၊ ဆို၏။

“ဤစက္ခုမာ၊ အလုံးစုံသော စကြဝဠာ၌ နေထိုင်သောသူတို့၏ မျက်စိ
 ။ ဤသမ္ပယုတ္တံ ဖြစ်တော်မူတသော။ ဧကရာဇာ၊ အလုံးစုံသော စကြဝဠာ၌
 နေထိုင်သောသူတို့၏ နှစ်သက်ခြင်းကို ဖြစ်စေသဖြင့် မြတ်သောမင်း
 ။ ဖြစ်တော်မူတသော။ ဟရိသိဝဏ္ဏော၊ ရွှေအဆင်းနှင့် တူသော
 အဆင်းရှိတော်မူတသော။ ပထဝိပ္ပဘာသော၊ မြေအပြင်၌ ထွန်းလင်း
 တော်မူတသော။ အဟံ၊ ဤနေမင်းသည်။ (ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။)
 အပေတံ၊ ဝင်၏။ တံ(တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ ဟရိသိဝဏ္ဏံ၊ ရွှေအဆင်း
 နှင့်တူသောအဆင်းရှိသော။ ပထဝိပ္ပဘာသံ၊ မြေအပြင်၌ ထွန်းလင်း
 သော။ တံ၊ သင်ရှင်နေမင်းကို။ (အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။) နမဿာမိ၊
 ရှိခိုးပါ၏။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ တယာ၊ သင်ရှင်နေမင်းသည်။ ဗုတ္တော၊
 စေခြင်ရှောက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ရတ္တံ၊ ည၌။ (မယံ၊ ငါတို့သည်။)
 ဝိဟရေမ္မိ၊ နေပါကုန်အံ့။

ယေ (ဗုဒ္ဓါ)၊ အကြင် လွန်လေပြီးသော ရှေးဘုရားတို့သည်။
 ဗြာဟ္မဏာ၊ အပဉ္စအုပ်ပြီးသော မကောင်းမှုရှိကုန်၏။ သဗ္ဗဓမ္မေ၊ အလုံး
 စုံသော တရားတို့ကို။ ဝေဒဂ္ဂ၊ တင်စွာပြုသည်ဖြစ်၍ဖြစ်တတ်ကုန်၏။ တေ
 (ဗုဒ္ဓါ)၊ ထိုလွန်လေပြီးသောရှေးဘုရားတို့သည်။ ဧမ(မမ)၊ အကျွန်ုပ်၏။
 နမော (နမကုဉ္စရံ)၊ ရှိခိုးခြင်းကို။ (သမ္ပဋိစ္ဆန္တံ၊ ခံစေကုန်သတည်း။)
 တေ စ (ဗုဒ္ဓါ)၊ ထိုလွန်လေပြီးသောရှေးဘုရားတို့သည်လည်း။ မံ၊
 အကျွန်ုပ်ကို။ ပါလယန္တု၊ စောင့်ရှောက်စေကုန်သတည်း။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားတို့အား။ (မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။) နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊
 ဖြစ်စေသတည်း။ ဗောဓိယာ၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိတတ်သောမဂ်ဉာဏ်
 ဖိုလ်ဉာဏ်အား။ (မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။) နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊
 ဖြစ်စေသတည်း။ ဝိမုတ္တာနံ၊ ကိလေသာမှလွတ်ကုန်ပြီးသောရှေးဘုရားတို့
 အား။ (မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။) နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ (အတ္ထု၊ ဖြစ်

စေသတည်း။) ဝိမုတ္တိယာ၊ တဒဂ်ဝိမုတ္တိ—စသော ငါးပါးသောဝိမုတ္တိ
တရားအား။ (မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။) နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ (အတ္ထု၊
ဖြစ်စေသတည်း။) သော၊ မောရော၊ ထို ဥဒေါင်းမင်းသည်။ ဣမံ၊
ပရိတ္တံ၊ ဤ အရံအတားကို။ ကတော၊ ပြု၍။ ဝါသိ၊ နေခြင်းကို။
အကပ္ပယံ၊ ပြု၏။”

ဣမိနာ နိယာမေန၊ ဤသို့သော အမှတ်ဖြင့်။ သတ္တ ဝသသတံနိ၊ အနှစ်
ခုနစ်ရာတို့ကို။ ဝိတိနာမေတော၊ လွန်စေ၍။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ပရိတ္တ-
ကမ္မတော၊ အရံအတားကိုပြုသည်မှ။ ပုရေတရမေဝ၊ ရှေးအဖို့၌သာလျှင်။
မောရကုက္ကုဒ္ဓိကာယ၊ ကြက်မနှင့်တူသော ဥဒေါင်းမ၏။ သဒ္ဓိ၊ အသံကို။
သုတော၊ ကြား၍။ ပရိတ္တကမ္မံ၊ အရံအတားပြုခြင်းကို။ အသရိတော၊ မအောက်
မေ့မိ၍။ ရညာ၊ ဗာရာဏသီမင်းသည်။ ပေသိတဿ၊ စေလွှတ်အပ်သော။
လုဒ္ဓကဿ၊ မုဆိုး၏။ ဝသံ၊ အလိုသို့။ ဥပဂတော၊ လိုက်ရ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။
ဣတ္ထိသဒ္ဓေါ၊ မိန်းမအသံသည်။ သုဝဏ္ဏမောရဿ၊ ရွှေဥဒေါင်းမင်း၏။ စိတ္တံ၊
စိတ်ကို။ ပရိယာဒိယိတော၊ ယူ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ဆာတပဗ္ဗတဝါသိ၊
ဆာတအမည်ရှိသောတောင်၌ သီတင်းသုံးနေသော။ (ဧကော၊ တယောက်
သော။) ဒဟရော စ၊ ပဉ္စင်းပျိုသည်လည်းကောင်း။ ပဏမုဂါမဏ္ဍိတဝါသိ၊
ပဏမုဂါမဏ္ဍိတ—အရပ်၌ သီတင်းသုံးနေသော။ ဒဟရော စ၊ ပဉ္စင်းပျိုသည်
လည်းကောင်း။ ဣတ္ထိသဒ္ဓိ၊ မိန်းမ၏အသံကို။ သုတော၊ ကြား၍။ အနယ-
ဗျသနံ၊ အကျိုးမရှိ ပျက်စီးခြင်းသို့။ ပတ္တာ(ကိရ)၊ ရောက်ဖူးကုန်သတတ်။
ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဒုတိယသုတ်အဖွင့်အပြီးတည်း။

☞ (ဋ္ဌ-၂၀) ၃။ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌။ (အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဧဝံ၊ ဤ
ဆိုလတ္တံ့ သောနည်းဖြင့်။) ဧဝံဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ကိံ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ အတယ်သို့
သိအပ်သနည်း။) ဣတ္ထိဂန္ဓောတိ၊ ဣတ္ထိဂန္ဓော—ဟူသည်ကား။ ဣတ္ထိယာ၊ မိန်းမ၏။
စတုသမုဋ္ဌာနိကံ၊ လေးပါးသော အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်သော။ ဂန္ဓာယတနံ၊
ဂန္ဓာရုံတည်း။ ဣတ္ထိယာ၊ ပကတိသောမိန်းမ၏။ သွာယံ(သော အယံ)သရီရ-
ဂန္ဓော၊ ထို ကိုယ်၏အနံ့သည်။ ဒုဂ္ဂန္ဓော၊ မကောင်းသောအနံ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ ပန၊ ထိုသို့မကောင်းသော အနံ့ရှိသော်လည်း။ ကာယာရဇ္ဇော၊ ကိုယ်
၌တင်အပ်သော။ အာဂန္တုကအနုလေပနာဒိဂန္ဓော၊ အာဂန္တုကဖြစ်သော
လိမ်းကံ့အပ်သော နံ့သာအစရှိသည်တို့၏ အနံ့ကို။ (ဣတ္ထိဂန္ဓောတိ၊ ဣတ္ထိ -

၁။ ဒဟရော ပန သုဝေဓုဏ္ဏကဝါသိ။ ၂။ ဆဋ္ဌမူ၌ “ကိရ” ဝေပါ။

ဂန္ဓ ဟူ၍။) ဣမ၊ ဤအရာ၌။ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏။ ဟိ(သစ္စံ)၊ မှန်၏။ ကေစ္စော၊ အချို့သော။ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမသည်။ အဿဂန္ဓိနိ၊ မြင်း၏ အနံ့ကဲ့သို့သော အနံ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကေစ္စော၊ အချို့သော။ (ဣတ္ထိ၊ မိန်းမသည်။) မေဏ္ဍကဂန္ဓိနိ၊ ဆိတ်၏အနံ့ကဲ့သို့သော အနံ့ရှိသည်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) ကေစ္စော၊ အချို့သော။ (ဣတ္ထိ၊ မိန်းမသည်။) သေဒဂန္ဓိနိ၊ ချွေး၏အနံ့ကဲ့သို့သော အနံ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကေစ္စော၊ အချို့သော။ (ဣတ္ထိ၊ မိန်းမသည်။) သောဏိတဂန္ဓိနိ၊ ဥတုသွေး၏အနံ့ကဲ့သို့သော အနံ့ရှိသည်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) ကေစ္စော၊ အချို့သော။ အန္ဓဗာလော၊ အလွန်မိုက်သော ပုထုဇဉ်သည်။ ဧဝရူပါယပိ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ဣတ္ထိယာ၊ မိန်းမ၌။ ရဇ္ဇတေဝ၊ တပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ပန၊ အထူးကိုဆိုဦးအံ့။ စက္ကဝတ္ထိနော၊ စကြဝတေးမင်း၏။ ဣတ္ထိရတနဿ၊ မိန်းမရတနာ၏။ ကာယတော၊ ကိုယ်မှ။ စန္ဒနဂန္ဓော၊ စန္ဒကူးကဲ့သို့သော အနံ့သည်။ ဝါယတိ၊ လှိုင်၏။ မုခတော စ၊ ခံတွင်းမှလည်း။ ဥပ္ပလဂန္ဓော၊ ကြာညိုကဲ့သို့သော အနံ့သည်။ (ဝါယတိ၊ လှိုင်၏။) အယံ ဤစန္ဒကူးနံ၊ ကြာညိုနံကဲ့သို့သော အနံ့၏ လှိုင်ခြင်းသည်။ သဗ္ဗာသံ၊ အလုံးစုံသောမိန်းမတို့အား။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အာဂန္တုကအနုလေပနာဒိဂန္ဓောဝ၊ အာဂန္တုကဖြစ်သော လိမ်းကျံ အပ်သော နံ့သာ အစရှိသည်တို့၏ အနံ့ကိုသာ။ ဣမ၊ ဤအရာ၌။ (ဣတ္ထိ-ဂန္ဓောတိ၊ ဣတ္ထိဂန္ဓ-ဟူ၍။) အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ တိရစ္ဆာနဂတာ၊ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်ကုန်သော။ ဟတ္ထိ အဿဂေါဏာဒယော၊ ဆင်မြင်း နွား အစရှိသည်တို့သည်။ တိရစ္ဆာနဂတာနံ၊ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်ကုန်သော။ သဇာတိဣတ္ထိနံ၊ မိမိနှင့်ဇာတ်တူကုန်သော မိန်းမတို့၏။ ဥတုဂန္ဓေန၊ ဥတုနံဖြင့်။ ယောဇနိဒ္ဓိယောဇနတိယောဇနစတုယောဇနမ္ပိ၊ တယူဇနာ နှစ်ယူဇနာ သုံးယူဇနာ လေးယူဇနာ အရပ်သို့လည်း။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ ဣတ္ထိကာယော၊ မိန်းမ၏ကိုယ်၌။ ဂန္ဓော ဝါ၊ အနံ့သည်မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ ဣတ္ထိယာ၊ မိန်းမ၏။ နိဝတ္ထနိဝါသနအနုလိတ္တာလေပနပိဋ္ဌန္ဓမာလာဒိဂန္ဓော ဝါ၊ ဝတ်သောအဝတ် လိမ်းကျံသောနံ့သာ ပန်သောပန်း အစရှိသည်တို့၏ အနံ့သည်မူလည်း။ (ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။) သဗ္ဗောပိ၊ အလုံးစုံသော အနံ့ကိုလည်း။ ဣတ္ထိဂန္ဓောတေဝ၊ မိန်းမနံ့ ဟူ၍သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

၄။ စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထသုတ်၌။ (အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော နည်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။) ဣတ္ထိရသောတိ၊ ဣတ္ထိရသော-ဟူသည် ကား။ ဣတ္ထိယာ၊ မိန်းမ၏။ စတုသမုဋ္ဌာနိကံ၊ လေးပါးသော အကြောင်း

ကြောင့်ဖြစ်သော။ ရိယာယတနံ၊ ရသရံတည်း။ ပန၊ အထူးကို ဆိုဦးအံ့။
 တိပိဋကစူဠနာဂ စူဠာဘယတ္ထေရာ၊ တိပိဋကစူဠနာဂ၊ စူဠာဘယမထေရ်တို့သည်။
 “ဣတ္ထိယာ၊ မိန်းမ၏။ ကိံ၊ ကာရပဋိသာဝိတာဒိဝဋ္ဌေန၊ အဘယ်အမှုကို ပြုရ
 အံ့နည်းဟု ကြားစေသော အသံ အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ သဝနရသော
 စေဝ၊ ကြားနာခြင်း၌ဖြစ်သော ရသသည် လည်းကောင်း။ ပရိဘောဂရသော
 စ၊ သုံးဆောင်ခြင်း၌ဖြစ်သော ရသသည်လည်းကောင်း။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။)
 အယံ၊ ဤကြားနာခြင်း၌ ဖြစ်သောရသ သုံးဆောင်ခြင်း၌ ဖြစ်သောရသကို။
 ဣတ္ထိရသောတိ၊ ဣတ္ထိရသ”ဟူ၍။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ တေန၊ ထို ကြားနာ
 ခြင်း၌ဖြစ်သောရသ သုံးဆောင်ခြင်း၌ ဖြစ်သောရသဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုး
 ရှိအံ့နည်း။ ဣတ္ထိယာ၊ မိန်းမ၏။ ယော အယံ သြဋ္ဌမံသသမ္ပက္ခနခေဋ္ဌာဒိ-
 ရသောပိ၊ အကြင် နှုတ်ခမ်းသား၌ တပ်သော တံတေးအစရှိသော ရသသည်
 လည်းကောင်း။ သာမိကဿ၊ လင်အား။ ဒိန္နာနံ၊ ပေးအပ် ကုန်သော။
 ယာဂုဘတ္တာဒိနံ၊ ယာဂုထမင်း စသည်တို့၏။ ရသောပိ၊ အရသာသည်လည်း
 ကောင်း။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) သော သဗ္ဗော၊ ထိုအလုံးစုံသော ရသကို။ ဣတ္ထိ-
 ရသောတွေဝ၊ ဣတ္ထိရသ-ဟူ၍သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဟိ (သစ္စံ)၊
 မှန်၏။ အနေကေ၊ များစွာကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ အတ္တနော၊
 မိမိ၏။ မာတုဂါမေန၊ မာတုဂါမသည်။ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိသော။ သဟတ္တာ၊
 မိမိလက်ဖြင့်။ ဒိန္နမေဝ၊ ပေးအပ်သော ဝတ္ထုကိုသာ။ မဓုရန္တိ၊ ချိုမြိန်ကောင်း
 မြတ်၏ဟူ၍။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အနယဗျသနံ၊ အကျိုးမဲ့ ဖျက်စီးခြင်းသို့။
 ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် စတုတ္ထ-သုတ်အဖွင့် အပြီးတည်း။

၅။ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမ-သုတ်၌။ (အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သော
 နည်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။) ဣတ္ထိဖောဋ္ဌဗ္ဗောတိ၊ ဣတ္ထိဖောဋ္ဌဗ္ဗော
 ဟူသည်ကား။ ဣတ္ထိယာ၊ မိန်းမ၏။ ကာယ သမ္ပယောပိ၊ ကိုယ်အတွေ့
 ကိုလည်းကောင်း။ ဣတ္ထိသရိရာရဋ္ဌာနံ၊ မိန်းမကိုယ်၌ တင်အပ် ကုန်သော။
 ဝတ္ထာလင်္ကာရမာလာဒိနံ၊ အဝတ်တန်ဆာ ပန်းအစရှိသည်တို့၏။ ဖသောပိ၊
 အတွေ့ကိုလည်းကောင်း။ ဣတ္ထိဖောဋ္ဌဗ္ဗောတွေဝ၊ မိန်းမ၏ အတွေ့ဟူ၍ သာ
 လျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ သဗ္ဗောပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်သော။
 သေဋ္ဌံ (သော ဣတ္ထိဖောဋ္ဌဗ္ဗော)၊ ဤ မိန်းမ၏ အတွေ့သည်။ ပရိသဿ၊
 ယောကျ်ား၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပရိယာဒိယတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှယူ၏။ (ကိမိဝ၊
 အဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမကား။) မဟာစေတိယင်္ဂဏေ၊ မဟာစေတီ ရင်ပြင်၌။

၁။ ဒိန္နယာဂုဘတ္တာဒိနံ = (ဆဋ္ဌံ)

ဂဏသဇ္ဈာယံ၊ အပေါင်း သရဇ္ဈာယံခြင်းကို။ ဂဏန္တဿ၊ ယူသော။ (သရဇ္ဈာယံ သော။) ဒဟရတိက္ခုနော၊ ပဉ္စင်းငယ်၏။ (စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။) ဝိသဘာဂါမ္မရဏ-
 ဖဿော၊ ဇာတ်၏အစွမ်းဖြင့် သဘောမတူသော မိန်းမ၏ အတွေ့ဟု ဆိုအပ်
 သော ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံသည်။ (ပရိယာဒိယတိ) ဝိယ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ယူသကဲ့
 သို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ပဉ္စမ-သုတ်၏အဖွင့် အပြီးတည်း။

ဣတိ၊ ဤသို့။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရား သခင်သည်။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါ
 တို့၏။ အာသယာနုသယဝသေန၊ အလို၏ အစွမ်းဖြင့်။ ရူပါဒိသု၊ အဆင်းအစ
 ရှိသည်တို့တွင်။ ဧကေကံ၊ တခုတခုကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အညံ၊ တပါးသော။
 ဤဒိသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော အာရုံကို။ န ပဿာမိ၊ မြင်တော်မမူ။ ဣတိ၊ ဤ
 သို့။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ ဣတ္ထိရူပံ၊ မိန်းမ၏အဆင်း
 သည်။ ရူပဂရုကဿ၊ အဆင်း၌ အလေးပြုသော။ ပုရိသဿ၊ ယောက်ျား၏။
 စိတ္တုပ္ပါဒံ၊ စိတ္တုပ္ပါဒ်ကို။ (ဝိက္ခေပံ၊ ပျံလွင့်ခြင်းသို့။) ဂမေတိ ယထာ၊ ရောက်စေ
 သကဲ့သို့။ ပလိဗုန္နတိ (ယထာ)၊ တားမြစ်သကဲ့သို့။ ဗဇ္ဈာပေတိ (ယထာ)၊ နှောက်
 ယှက်သကဲ့သို့။ ဗဒ္ဓါပေတိ (ယထာ)၊ ဖွဲ့စေသကဲ့သို့။ မောဟေတိ (ယထာ)၊ မိုက်
 စေသကဲ့သို့။ သံမောဟေတိ (ယထာ)၊ ပြင်းစွာ မိုက်စေသကဲ့သို့။ တထာ၊ ထို
 အတူ။ သေသ၊ ကြွင်းကုန်သော။ သဒ္ဓါဒယော၊ အသံအစရှိသည်တို့သည်။
 (ရူပဂရုကဿ၊ အဆင်း၌ အလေးပြုသော။ ပုရိသဿ၊ ယောက်ျား၏။ စိတ္တုပ္ပါဒံ၊
 စိတ္တုပ္ပါဒ်ကို။ ဝိက္ခေပံ၊ ပျံလွင့်ခြင်းသို့။) န (ဂမေန္တိ)၊ မရောက်စေကုန်။ န
 (ပလိဗုန္တိ)၊ မတားမြစ်ကုန်။ န (ဗဇ္ဈာပေန္တိ)၊ မနှောက်ယှက်ကုန်။ န (ဗဒ္ဓါ-
 ပေန္တိ)၊ မဖွဲ့စေကုန်။ န (မောဟေန္တိ)၊ မမိုက်စေကုန်။ န (သံမောဟေန္တိ)၊ ပြင်း
 စွာ မမိုက်စေကုန်။ စ၊ ထိုမှတပါး။ သဒ္ဓါဒိဂရုကာနံ၊ အသံအစရှိသည်တို့၌
 အလေးပြုကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ သဒ္ဓါဒယော၊ မိန်းမ၏အသံ အစရှိသည်
 တို့သည်။ (စိတ္တုပ္ပါဒံ၊ စိတ္တုပ္ပါဒ်ကို။ ဝိက္ခေပံ၊ ပျံလွင့်ခြင်းသို့။ ဂမေန္တိ)
 ယထာ၊ ရောက်စေကုန်သကဲ့သို့။ (ပလိဗုန္တိ ယထာ၊ တားမြစ်ကုန်သကဲ့သို့။
 ဗဇ္ဈာပေန္တိ ယထာ၊ နှောက်ယှက်ကုန်သကဲ့သို့။ ဗဒ္ဓါပေန္တိ ယထာ၊ ဖွဲ့စေကုန်သကဲ့
 သို့။ မောဟေန္တိ ယထာ၊ မိုက်စေကုန်သကဲ့သို့။ သံမောဟေန္တိ ယထာ၊ ပြင်း
 စွာ မိုက်စေကုန်သကဲ့သို့။) တထာ၊ ထိုအတူ။ ရူပါဒိနိ၊ အဆင်း အစရှိကုန်
 သော။ အာရမ္မဏာနိ၊ အာရုံတို့သည်။ (သဒ္ဓါဒိဂရုကာနံ၊ အသံအစရှိသည်
 တို့၌ အလေးပြုကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ စိတ္တုပ္ပါဒံ၊ စိတ္တုပ္ပါဒ်ကို။ ဝိက္ခေပံ၊
 ပျံလွင့်ခြင်းသို့။) န (ဂမေန္တိ)၊ မရောက်စေကုန်။ န (ပလိဗုန္တိ)၊ မတားမြစ်
 ကုန်။ န (ဗဇ္ဈာပေန္တိ)၊ မနှောက်ယှက်စေကုန်။ န (ဗဒ္ဓါပေန္တိ)၊ မဖွဲ့စေကုန်။ န
 (မောဟေန္တိ)၊ မမိုက်စေကုန်။ န (သံမောဟေန္တိ)၊ ပြင်းစွာမမိုက်စေကုန်။

၆၂

၈။ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ကေစွဿ၊ အချို့သော။ (ပုရိသဿ၊ ယောက်ျားအား။) ရူပါဒီသု၊ အဆင်း ၊ အစရှိသည်တို့တွင်။ ဧကမေဝ၊ တပါးသာလျှင်ဖြစ်သော။ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံသည်။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပရိယာဒိယတံ၊ ယူ၏။ ကေစွဿ၊ အချို့သော။ (ပုရိသဿ၊ ယောက်ျား၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။) ဒေဝံ၊ နှစ်ပါးသော အာရုံတို့သည်လည်းကောင်း။ တီဏိပိ၊ သုံးပါးသော အာရုံတို့သည်လည်းကောင်း။ စတ္တာရိပိ၊ လေးပါးသော အာရုံတို့သည်လည်းကောင်း။ ပဉ္စပိ၊ ငါးပါးသော အာရုံတို့သည်လည်းကောင်း။ (ပရိယာဒိယန္တိ၊ ယူကုန်၏။) ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ (ဋ္ဌ-၂၁) ၊ ဣမေ ပဉ္စ သုတ္တန္တာ၊ ဤငါးပါးသော သုတ်တို့ကို။ ပဉ္စဂရုကဝသေန၊ ငါးပါးသောအာရုံ၌ အလေးပြုသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ပဉ္စဂရုကဇာတကဝသေန၊ ပဉ္စဂရုက-ဇာတ်၏ အစွမ်းဖြင့်။ န (ကထိတာ)၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်။ ပန၊ ထိုသို့ မဟောအပ်သော်လည်း။ ပဉ္စဂရုကဇာတကံ၊ ပဉ္စဂရုကဇာတ်ကို။ သက္ခိတာဝတ္ထာယ၊ သက်သေဖြစ်ခြင်း အကျိုးငှာ။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်၍။ ကထေတဗ္ဗံ၊ ဟောအပ်၏။ ဟိ (ဝိတ္ထာရေမိ)၊ ထိုစကားကို အကျယ် ချဲ့ဦးအံ့။ တတြ၊ ထို ပဉ္စဂရုက-ဇာတ်၌။ အမနုဿေဟိ၊ ဘီလူးတို့သည်။ ကန္တာရမဇ္ဈေ၊ ခရီးခဲ၏ အလယ်၌။ ကတာယ၊ ပြုအပ်သော။ အာပဏာဒိဝိစာရဏာယ၊ အိမ်ဈေး အစရှိသော အစီအရင်သည်။ (သတိယာ၊ ရှိသည် ရှိသော်။) မဟာပုရိသဿ၊ ငါး ဘုရားလောင်း၏။ ပဉ္စသု၊ ငါးယောက်ကုန်သော။ သဟာယေသု၊ အဖော်တို့တွင်။ ရူပဂရုကော၊ အဆင်း၌ အလေးပြုသောသူသည်။ ရူပါရမ္မဏေ၊ ရူပါရုံ၌။ ရဇိတွာ၊ တပ်၍။ အနယဗျသနံ၊ အကျိုးမဲ့ ပျက်စီးခြင်းသို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ပူး၏။ သဒ္ဓါဒိဂရုကော၊ အသံအစရှိသည်၌ အလေးပြုကုန်သော သူတို့သည်။ သဒ္ဓါရမ္မဏာဒီသု၊ သဒ္ဓါရုံအစရှိသည်တို့၌။ (ရဇိတွာ၊ တပ်၍။ အနယဗျသနံ၊ အကျိုးမဲ့ ပျက်စီးခြင်းသို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်၏။) ဣတိ၊ ဤသို့။ တံ၊ ထို ပဉ္စဂရုက-ဇာတ်ကို။ သက္ခိတာဝတ္ထာယ၊ သက်သေဖြစ်ခြင်း အကျိုးငှာ။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်၍။ ကထေတဗ္ဗံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣမေ ပန ပဉ္စသုတ္တန္တာ၊ ဤ ငါးသုတ်တို့ကိုကား။ ပဉ္စဂရုကဝသေနေဝ၊ အာရုံငါးပါး၌ အလေးပြုကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်။ ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။

၉။ ၈။ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ ပုရိသာယေဝ၊ ယောက်ျားတို့သည်သာလျှင်။ ပဉ္စဂရုကော၊ အာရုံငါးပါး၌အလေး

ပြုကုန်သည်။ န ဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ဣတ္ထိယောပိ၊ မိန်းမတို့သည်လည်း။ (ပဉ္စ-
 ဂရုကာ၊ အာရုံငါးပါး၌ အလေးပြုကုန်သည်။) ဟောန္တိ ယေဝ၊ ဖြစ်ကုန်သည်
 သာလျှင်တည်း။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တာသမ္ပိ၊ ထိုမိန်းမတို့၏လည်း။ ဝသေန၊
 အစွမ်းဖြင့်။ ပုန၊ တဖန်။ ပဉ္စ သုတ္တန္တေ၊ ငါးပါးသော သုတ်တို့ကို။ (ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်။) ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဧတသမ္ပိ၊ ထိုသုတ်တို့၏လည်း။
 အဝိတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဝုတ္တနယေနဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။
 ဧဝံဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဝတ္ထုသုပိ၊ ဝတ္ထုတို့တွင်လည်း။ ပဌမသုတ္တေ၊
 ပထမ-သုတ်၌။ လောဟပါသာဒဒ္ဓါရေ၊ ကြေးပြာသာဒ တံခါး၌။ ဌိတံ၊ ရပ်
 သော။ ဒုဟရံ၊ ပဉ္စင်းပျိုကို။ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ မတဝယ၊ သေ
 သော။ ရာဇောရောဓာယ၊ မင်းမောင်းမ၏။ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိ
 အပ်၏။ တံ၊ ထိုဝတ္ထုကို။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ဝိတ္တာရိတမေဝ၊ ချဲ့အပ်ပြီး
 သည်သာတည်း။

၇။ ဒုတိယသုတ္တေ၊ ဒုတိယ-သုတ်၌။ ဗာရာဏသီယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌။
 ရူပပဇိဝိနော၊ အဆင်းကိုမီ၍ အသက်မွေးသော။ မာတုဂါမဿ၊ မာတုဂါမ
 ၏။ ဝုတ္ထု၊ ဝတ္ထုကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ကိရ (ဝိတ္တာရေမိ)၊ ထိုစကားကို
 ချဲ့ပြီးအံ့။ ဂုတ္တိလဝိကာဝါဒကော၊ ဂုတ္တိလ-စောင်းသမားသည်။ ကေဿ၊
 တယောက်သော။ ဣတ္ထိယာ၊ မိန်းမအား။ သဟဿံ၊ တထောင်သော ဥစ္စာကို။
 ပဟိတိ၊ ပို့သစေ၏။ သာ၊ ထိုမိန်းမသည်။ တံ၊ ထိုဥစ္စာကို။ ဥပ္ပဏေတွာ၊ ပြက်
 ရယ်ပြု၍။ ဂဏိတံ၊ ယူခြင်းငှာ။ န ဣစ္ဆိ၊ အလိုမရှိ။ သော၊ ထိုစောင်းသမား
 သည်။ “တ္ထေ၊ ဤအရာ၌။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သော ကိစ္စကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။”
 ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ သာယန္တကာလသမနန္တရေ၊ ညချမ်း ကာလ၏
 အခြားမဲ့ဖြစ်သော ကာလ၌။ အလင်္ကတပုဋိယတ္ထော၊ တန်ဆာ ဆင်ခြင်းနှင့်
 စပ်သည်ဖြစ်၍။ တဿ၊ ထိုပြည့်တန်ဆာမ၏။ ဂေဟဿ၊ အိမ်၏။ အဘိမုခ-
 ဌာနေ၊ ရှေးရှုရာ အရပ်၌။ အညသ္မိ၊ တပါးသော။ ဂေဟဒ္ဓါရေ၊ အိမ်တံခါး
 ၌။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေလျက်။ ဝိဏာယ၊ စောင်း၏။ တန္တိယော၊ ညှိတို့ကို။
 သမေ ဂုဏေ၊ ညီမျှသော အဖွဲ့၌။ ပတိဌာပေတွာ၊ တည်စေ၍။ တန္တိယရေန၊
 စောင်းညှိသံနှင့်။ ဂီတဿရံ၊ သီချင်းသံကို။ အနတိက္ကမန္တော၊ မလွန်စေသည်
 ဖြစ်၍။ ဂါယိ၊ သီ၏။ သာ ဣတ္ထိ၊ ထို ပြည့်တန်ဆာမသည်။ တဿ၊ ထို
 စောင်းသမား၏။ ဂီတသဒ္ဓံ၊ သီချင်းသံကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ဒ္ဓါရံ၊ တံခါး
 တည်း။ ဣတိ သညာယ၊ ဤသို့သောအမှတ်ဖြင့်။ “ဝိဝဋ္ဌဝါတပါနေန၊ ဟင်း
 လင်းသော လေသောက်တံခါးဖြင့်။ တဿ၊ ထိုစောင်းသမား၏။ သန္တိကံ၊

အထံသို့။ ဂမိဿာမိ၊ သွားအံ။” ဣတိ၊ ဤသို့သောအကြံဖြင့် ခုန်သည်ရှိသော်။ အာကာသေယေဝ၊ ကောင်းကင်၌ သာလျှင်။ ဇီဝိတက္ခယံ၊ အသက်၏ကုန်ခြင်းသို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်၏။

၈။ တတိယသုတ္တေ၊ တတိယ-သုတ်၌။ စက္ကဝတ္တိရညော၊ ကာယတော စန္ဒန-ဂန္ဓော ဝါယတိ၊ မုခတော စ ဥပ္ပလဂန္ဓောတိ၊ ဣဒံ၊ စက္ကဝတ္တိရညော ကာယ-တော စန္ဒနဂန္ဓော ဝါယတိ၊ မုခတော စ ဥပ္ပလဂန္ဓော ဟူသောဤစကားကို။ အာဟရိတဗ္ဗံ၊ ဆောင်အပ်၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ။ ဧတ္ထ၊ ဤ တတိယ-သုတ်၌။ ဣဒံ ဝတ္ထု၊ ဤ ဆိုလတ္တံ့သော ဝတ္ထုကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ကိရ(ဝိတ္တာရေမိ)၊ ထိုစကားကိုချဲ့ဦးအံ။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ ဧကိဿာ၊ တယောက်သော။ ကုဋ္ဌုမ္ပိကမိတာယ၊ သူကြွယ်၏သမီး၏။ သာမိကော၊ လင်သည်။ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဒေသနာကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ “မယာ၊ ငါသည်။ အယံ ဓမ္မော၊ ဤ တရားကို။ ဂိဟိဘူတေန၊ လူဖြစ်၍ ဖြစ်သဖြင့်။ ပူရေထုံ၊ ပြည့်စေခြင်းငှာ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။” ဣတိ၊ ဤသို့လုံးသွင်း၍။ အညတရဿ၊ တပါးသော။ ပိဏ္ဍပါတိကတ္ထေရဿ၊ ပိဏ္ဍပါတိဓုတင်ကို ဆောက်တည်သောမထေရ်၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြု၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုသူကြွယ်၏။ ဘရိယံ၊ မယားကို။ “အယံ၊ ဤမိန်းမသည်။ အဿာမိကာ၊ လင်မရှိ။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥတွာ၊ သိ၍။ ပသေ-နဒိ ကောသလော၊ ပသေနဒိကောသလ-မည်သော။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ အန္ဓေ-ပုရံ၊ နန်းတော်တွင်းသို့။ အာဟရာပေတွာ၊ ဆောင်စေ၍။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ဧကံ၊ တခုသော။ နိလုပ္ပလကလာပံ၊ ကြာညိုစည်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ အန္ဓေပုရံ၊ နန်းတော်တွင်းသို့။ ပဝိဋ္ဌော၊ ဝင်သည်ဖြစ်၍။ ဧကေကိဿာ၊ တယောက် တယောက်သော မိန်းမအား။ ဧကေကံ၊ တပွင့် တပွင့်သော။ နိလုပ္ပလံ၊ ကြာညိုပန်းကို။ ဒါပေသိ၊ ပေးစေ၏။ ပုပ္ဖေသု၊ ပန်းတို့ကို။ ဘာဇိယ-မာနေသု၊ ဝေဖန် အပ်ကုန်သည် ရှိသော်။ တဿာ ဣတ္ထိယာ၊ ထိုမိန်းမအား။ ဒေ၊ နှစ်ပွင့်ကုန်သော ပန်းတို့သည်။ (ဋ္ဌ-၂၂) ဟတ္ထံ၊ လက်သို့။ ပတ္တာနိ၊ ရောက်ကုန်၏။ သာ၊ ထိုမိန်းမသည်။ ပဟဋ္ဌာကာရံ၊ ရှင်သော အခြင်း အရာကို။ ဒသေတွာ၊ ပြ၍။ ဥပသိသိတွာ၊ နှမ်း၍။ ပရောဒိ၊ ငို၏။ ရာဇာ၊ ပသေနဒိ ကောသလ မင်းသည်။ တဿာ၊ ထိုမိန်းမ၏။ ဥဘယာကာရံ၊ ရှင်ခြင်း၊ ငိုကြွေးခြင်း ဟုဆိုအပ်သော နှစ်ပါးသော အခြင်းအရာကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ တံ၊ ထိုမိန်းမကို။ ပက္ခောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ ပုစ္ဆိ၊ မေ၏။ သာ(ပိ)၊ ထိုမိန်းမသည်လည်း။

အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပဟဋ္ဌကာရဏဉ္စ၊ ရှင်ခြင်း၏အကြောင်းကို လည်းကောင်း။ ရောဒနကာရဏဉ္စ၊ ငိုခြင်း၏ အကြောင်းကို လည်းကောင်း။- ကထေသိ၊ လျှောက်ဆို၏။ ယာဝတတိယံ၊ သုံးကြိမ်တိုင်အောင်။ ကထိတေပိ၊ လျှောက်ဆိုသော်လည်း။ ရာဇာ၊ ပဿေနဒီ ကောသလ မင်းသည်။ အဿဒ္ဒဟန္တော၊ မယုံကြည်သည်ဖြစ်၍။ ပုနဒိဝသေ၊ တဖန်မိုးသောက်သောနေ့၌။ သကလရာဇ-နိဝေသနေ၊ အလုံးစုံသော မင်း၏နန်းတော်၌။ သဗ္ဗမာလ ဝိလေပနာဒိ-သုဂန္ဓဂန္ဓံ၊ အလုံးစုံသော ပန်းနံ့သာအစရှိသော ကောင်းသော အနံ့ရှိသော ပန်းနံ့သာမျိုးကို။ ဟရာပေတွာ၊ ပယ်ရှားစေ၍။ ဗုဒ္ဓပုဗ္ဗဿ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းအပေါင်း၏။ (အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။) အာသနာနိ၊ နေရာတို့ကို။ ပညာပေတွာ၊ ခင်းစေ၍။ ဗုဒ္ဓပုဗ္ဗဿ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းအပေါင်းအား။ မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသော အလှူကို။ ဒတွာ၊ လှူ၍။ ဘတ္တကိစ္စပရိယောသာနေ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စ၏ အဆုံး၌။ တံ ဣတ္ထိံ၊ ထိုမိန်းမကို။ “တေ၊ သင်၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ ကတ-ရော၊ အဘယ်မထေရ်နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေးသောကြောင့်။ “အယံ၊ ဤမထေရ်တည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ လျှောက်တင်အပ်သည် ရှိသော်။ ဥတွာ၊ သိ၍။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တုမေဟိ၊ အရှင်ဘုရားတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဘိက္ခုသံဃော၊ ရဟန်းအပေါင်းသည်။ ဂစ္ဆတု၊ ကြွတော်မူပါလော။ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။ အသုကတ္ထေရော၊ ဤမည်သော မထေရ်သည်။ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို။ ကရိဿတိ၊ ပြုလတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တံ ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို။ ဌပေတွာ၊ ထားခဲ့၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂတော၊ ကြွတော်မူ၏။ ထေရေ၊ မထေရ်သည်။ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို။ ဝတ္တံ၊ ဆိုခြင်းငှာ။ အာရဒ္ဓမတ္ထေ၊ အားထုတ်ခါမျှ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ သကလံ၊ အလုံးစုံသော။ ရာဇနိဝေသံ၊ မင်း၏နန်းတော်သည်။ ဂန္ဓပူရံ ဝိယ၊ နံ့သာဖြင့်ပြည့်သကဲ့သို့။ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ “သော၊ ဤမိန်းမသည်။ သစ္စမေဝ၊ ဟုတ်မှန်သည်ကိုသာ။ အာဟ၊ ဆိုပေ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပသဒိတွာ၊ ကြည်ညို၍။ ပုနဒိဝသေ၊ တဖန်မိုးသောက်သောနေ့၌။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ တံ ကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ “အယံ၊ ဤရဟန်းသည်။ အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ သုဏန္တော၊ ကြားနာသည်ရှိသော်။ ‘သဓု သာဓု’တိ၊ ကောင်းစွာ ကောင်းစွာဟူ၍။ (အနုမောဒနာဝသေ-န၊ ဝမ်းမြောက်သည်၏အစွမ်းဖြင့်။) သာဓုကာရံ၊ ကောင်းချီးကို။ ပဝတ္ထေန္တော၊

ဖြစ်စေလျက်။ သက္ကဋ္ဌံ၊ ရီသေစွာ။ အသောသိ၊ ကြားနာ၏။ မဟာ-
ရာဇ၊ မင်းမြတ်။ တေန (ဘိက္ခုနာ)၊ ထိုရဟန်းသည်။ တဗ္ဗလကော၊ ထို ‘သာဓု’
သာဓု’ဟု အနုမောဒနာပြုသည်၏ အစွမ်းဖြင့် ရီသေစွာနာခြင်းလျှင် အရင်းရှိ
သော။ အယံ အာနိသံသော၊ ဤ ကြာညိနံ ကဲ့သို့ ခံတွင်း၏မှူးခြင်းတည်း
ဟူသော အကျိုးကို။ လဇ္ဈေ၊ ရအပ်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာစိက္ခံ၊ ကြား
တော်မူ၏။

သဒ္ဓမ္မဒေသနာကာလေ၊ သူတော်ကောင်း တရားကို ဟောသော
အခါ၌။ သာဓု သာဓုတိ၊ ကောင်းစွာ ကောင်းစွာ ဟူ၍။ (အနုမော-
ဒနာဝသေန၊ ဝမ်းမြောက်သည်၏အစွမ်းဖြင့်။) ဘာသတော၊ ဆိုသော
သူ၏။ မုခတော၊ ခံတွင်းမှ။ ဂန္ဓော၊ ကြာညိနံ သည်။ ဇာယတေ၊
ဖြစ်၏။ (ကိံ ဝိယ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမကား။) ဥဒကေ၊ ရေ၌။
ဥပ္ပလံ၊ ကြာသည်။ (ဇာယတိ)ဣဝ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤ
သည်သာလျှင် တတိယသုတ်အဖွင့်အပြီးတည်း။

သေသံ၊ ကြွင်းသောသုတ်သည်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောအရာ၌။ ဥတ္တာန-
မေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမသ္မိံ၊ ဝဂ္ဂေ၊ ဤဝဂ်၌။
ဝဋ္ဋမေဝ၊ ဝဋ်တရားကိုသာ။ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

ရူပါဒိဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ ရူပါဒိဝဂ်အဖွင့်သည်။ (နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။) :

၂- နိဝရဏပ္ပဟာနဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၁၁။ ဒုတိယဿ၊ ဒုတိယဝဂ်၏။ ပဌမေ၊ ပထမသုတ်၌။ (အတ္ထော၊ အနက်
ကို။ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။) ဧကဓမ္မမ္ပိ-
တိတ္ထေ၊ ဧကဓမ္မမ္ပိ-ဟူသော ဤပုဒ်၌။ “တသ္မိံ ခေါ ပန သမယေ ဓမ္မာ
ဟောန္တိ” တိအာဒိသု ဝိယ၊ တသ္မိံ ခေါ ပန သမယေ ဓမ္မာ ဟောန္တိ-အစရှိသည်
တို့၌ကဲ့သို့။ နိဿတ္တဋ္ဌေန၊ သတ္တ-မဟုတ် သဘာဝဓမ္မဖြစ်သော အနက်သဘော
ကြောင့်။ ဓမ္မော၊ ဓမ္မ-ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ [တသ္မိံ ခေါ ပန
သမယေ၊ ထိုပထမ မဟာကုသိုလ်စိတ်ဖြစ်သောအခါ၌။ ဓမ္မော၊ ဖဿ ဝေဒနာ
အစရှိသောသဘောတရားတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။] တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။
ဧကဓမ္မမ္ပိတိတ္ထေ၊ ဧကဓမ္မမ္ပိ-ဟူသော ဤပုဒ်၌။ နိဿတ္တံ၊ သတ္တမဟုတ်သော။
ဧကသဘာဝမ္ပိ၊ တခုသော သဘောကိုလည်း။ ဣတိ အယံ အတ္ထော၊ ဤသို့
သော အနက်ကို။ (ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။) အနုပ္ပန္နော ဝါတိ တ္ထေ

ပန၊ အနုပ္ပန္နော ဝါ-ဟူသော ဤပါဌ်၌ကား။ “ဘူတာနံ၊ ဖြစ်ပြီးကုန်သော။ သတ္တာနံ ဝါ၊ သတ္တဝါတို့၏လည်း။ ဌိတိယာ၊ တည်ခြင်းငှာ။ သမ္ဘဝေသိနံ၊ ဖြစ်ဆဲကုန်သော။ (သတ္တာနံ) ဝါ၊ သတ္တဝါတို့အားလည်း။ အနုဂ္ဂဟာယ၊ ချီးမြှောက်ခြင်းငှာ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက် ကုန်သော။ အပဒါ၊ အခြေမရှိကုန်သော။ သတ္တာ ဝါ၊ သတ္တဝါတို့သည် လည်းကောင်း။ ဌိပဒါ၊ အခြေနှစ်ချောင်း ရှိကုန်သော။ (သတ္တာ) ဝါ၊ သတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) ဣတိ ဝေမာဒိသု(၄-၂၃) ဝိယ၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌ ကဲ့သို့။ သမုစ္စယတ္ထော၊ သမုစ္စည်း အနက်ဟူ၍။ ဝါသဒ္ဓေါ၊ ဝါသဒ္ဓါကို။ ဒဠဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ ဝိကပ္ပနတ္ထော၊ ဝိကပ်အနက် ဟူ၍။ န (ဒဠဗ္ဗော)၊ မမှတ်အပ်။ ဟိ(သစ္စံ)၊ မှန်၏။ အယံ၊ ဤ ဆိုလတ္တံ့ သည်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤ နာဟံ ဘိက္ခဝေ အစရှိသော ပါဌ်တော်ပါဌ်၌။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ -ယေန ဓမ္မေန၊ အကြင် သုဘနိမိတ်တည်းဟူသော သဘော ကြောင့်။ အနုပ္ပန္နော၊ မဖြစ်ဖူးသော။ ကာမတ္ထန္တော စ၊ ကာမတ္ထန္တ-သည်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်ပြီးသော။ ကာမတ္ထန္တော စ၊ ကာမတ္ထန္တသည် လည်း။ ဘိယျောဘာဝါယ၊ လွန်စွာပွားများခြင်းငှာ။ ဝေပုလ္လာယ၊ ပြန့်ပြော ခြင်းငှာ။ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ သုဘနိမိတ္တံ၊ ထို သုဘနိမိတ်ကို။ အဟံ၊ ငါ ဘုရားသည်။ (ပဿာမိ)ယထာ၊ မြင်သကဲ့သို့။ ဧဝံ(တထာ)၊ ထိုအတူ။ အညံ၊ သုဘနိမိတ်မှ တပါးသော။ (ဧကဓမ္မမ္ပိ၊ တခုသော သဘောကိုလည်း။) န ပဿာမိ၊ မြင်တော်မမူ။ ဣတိ(အယံ)၊ ဤသည်ကား။ (အတ္ထော၊ အနက်တည်း။)

တတ္ထ၊ ထို အနုပ္ပန္နော ကာမတ္ထန္တော အစရှိသောပါဌ်၌။ အနုပ္ပန္နောတိ၊ အနုပ္ပန္နော ဟူသည်ကား။ အဇာတော၊ မဖြစ်။ အသဉ္ဇာတော၊ ကောင်းစွာ မဖြစ်။ အပါတုဘူတော၊ ထင်စွာမဖြစ်။ အသမုဒါဂတော၊ ကောင်းစွာအထက် အထက်၌မဖြစ်။ ကာမတ္ထန္တောတိ၊ ကာမတ္ထန္တော ဟူသည်ကား။ “ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့၌။ ယော ကာမတ္ထန္တော၊ အကြင် လိုချင်တတ်သည်အဖြစ် ဟု ဆိုအပ်သော ဆန္ဒသည်။ (ယော)ကာမရာဂေါ၊ အကြင် လိုချင်တတ်သည် ဟုဆိုအပ်သော ရာဂသည်။ (ယာ)ကာမနန္ဒိ၊ အကြင် လိုချင်တတ် နှစ်သက် တတ်သည်ဟုဆိုအပ်သော လောဘသည်။ (ယာ)ကာမတဏှာ၊ အကြင် လိုချင် တတ် တောင့်တတတ်သည်ဟုဆိုအပ်သော လောဘသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။)” ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော။ နယေန၊ နည်းဖြင့်။ ဝိတ္တာရိတံ၊ ချဲ့အပ်သော။ ကာမတ္ထန္တနိဝရဏံ၊ ကာမတ္ထန္တနိဝရဏတည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိတိ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဟူသည် ကား။ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ပါတုဘာဝတိ၊ ထင်စွာဖြစ်၏။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။

သော (သေ-သော-ကာမစ္ဆန္ဓော)၊ ထို ကာမစ္ဆန္ဓသည်။ အသမုဒါစရဝသေန
 ဝါ၊ ကောင်းစွာ အထက်အထက်၌ မဖြစ်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း။
 အနန္တဘူဘာရမ္မဏဝသေန ဝါ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝဝယ် ရှေး၌ မခံစားဖူးသော
 အာရုံ၏ အစွမ်းဖြင့် လည်းကောင်း။ အနုပ္ပန္နော၊ မဖြစ်ဖူးသော ကာ
 မစ္ဆန္ဓသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဟိ၊
 ဗျတိရိက်ကိုဆိုဦးအံ့။ အညထာ၊ ရှေး၌မဖြစ်ဖူးခြင်း ရှေး၌မခံစားဖူးသော
 အာရုံ၏အစွမ်းဖြင့် မဖြစ်ဖူးသည်မှတစ်ပါး ဥပါဒိ ဌိ ဘင်၏အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သော
 အခြင်းအရာအားဖြင့်။ အနုမတဂ္ဂေ၊ မသိအပ်သော အစရှိသော။ သံသာရေး၊
 သံသရာ၌။ အနုပ္ပန္နော နာမ၊ မဖြစ်ဖူးသော ကာမစ္ဆန္ဓမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

တတ္ထ၊ ထိုမဖြစ်ဖူးသော ကာမစ္ဆန္ဓဖြစ်ရာ၌။ ကေစ္စဿ၊ အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်
 အား။ ဝတ္ထဝသေန၊ ပြုကျင့်အပ်သော ဝတ်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ကိလေသော၊
 ကိလေသာသည်။ န သမုဒါစရတိ၊ ကောင်းစွာ အထက်အထက်၌ မဖြစ်။
 ကေစ္စဿ၊ အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဂန္ထဓုတဂံသမာဓိဝိပဿနာနဝကမ္မာဒိနံ၊
 ကျမ်းဂန်ကိုသင်ခြင်း၊ ဓုတင်ကိုဆောင်ခြင်း၊ သမာဓိကိုဖြစ်စေခြင်း၊ ဝိပဿနာကို
 ပွားစေခြင်း၊ အမှုသစ်ကို ပြုလုပ်ခြင်း အစရှိသည်တို့တွင်။ အညတရဝသေန၊
 တစ်ပါးပါး၏ အစွမ်းဖြင့်။ (န သမုဒါစရတိ၊ ကောင်းစွာ အထက်အထက်၌
 မဖြစ်။) ကထံ (န သမုဒါစရတိ)၊ အဘယ်သို့လျှင် ကောင်းစွာ အထက်
 အထက်၌ မဖြစ်သနည်း။ ဟိ (ဝိတ္တာရေမိ)၊ ထိုစကားကို ချဲ့ဦးအံ့။ ကေစ္စော၊
 အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝတ္ထသမ္ပန္နော၊ ဝတ်နှင့် ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဒွေအသိတိ၊ ရှစ်ဆယ့် နှစ်ပါးကုန်သော။
 ခုဒ္ဒကဝတ္ထာနိ (၈)၊ ကံပြုသော ရဟန်းတို့သည် ကျင့်ရာသော ငယ်သောဝတ်
 တို့ကို လည်းကောင်း။ စုဒ္ဒသ၊ တဆယ့်လေးပါးကုန်သော။ မဟာဝတ္ထာနိ (၈)၊
 ပကတိသော ရဟန်းတို့သည် ပြုရာသော အာဂန္တုက ဝတ်စသော ကြီးသော
 ဝတ်တို့ကို လည်းကောင်း။ စေတိယဂံဏ ဗောဓိယဂံဏ ပါနိယမာဠက ဥပေါ-
 သထာဂါရ အာဂန္တုက ဂမိကဝတ္ထာနိ ၈၊ စေတိပြင်၌ ပြုရာသောဝတ်၊ ဗောဓိ
 ပြင်၌ ပြုရာသောဝတ်၊ စည်းဝေးရာတန်ဆောင်း၌ ပြုရာသောဝတ်၊ ဥပုသ်အိမ်၌
 ပြုရာသောဝတ်၊ အာဂန္တုကရဟန်းတို့အား ပြုရာသောဝတ်၊ ခရီးသွားရဟန်းတို့
 အား ပြုရာသောဝတ် တို့ကိုလည်းကောင်း။ ကရောန္တဿေဝ၊ ပြုစဉ်သာလျှင်။
 ကိလေသော၊ ကိလေသာသည်။ ဩကာသံ၊ ဖြစ်ရာအခွင့်ကို။ န လဘတိ၊
 မရ။ ပန၊ အခွင့်မရသည်မှတစ်ပါး အခွင့်ရသည်ကို ဆိုဦးအံ့။ အပရဘာဂေ၊
 နောက်အဖို့၌။ အဿ၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဝတ္ထံ၊ ဝတ်ကို။ ဝိဿဇေတော၊ စွန့်
 လွှတ်၍။ ဘိန္နဝတ္ထဿ၊ ပျက်သော ဝတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ စေတော၊ ကျင့်သည်

ရှိသော်။ အယောနိသောမနသိကာရဉ္စေ။ မသင့်သော အကြောင်းဖြင့် နှလုံး
သွင်းခြင်းကို လည်းကောင်း။ သတိဝေဿဂ္ဂဉ္စေ။ သတိကို စွန့်လွှတ်ခြင်းကို
လည်းကောင်း။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ (ကိလေသော၊ ကိလေသာသည်။) ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊
ဖြစ်၏။ ဧဝမ္ပိ၊ ဤသို့လည်း။ အသမုဒါစာရဝသေန၊ မဖြစ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်။
အနုပ္ပန္နော၊ မပြတ်ဖူးသော ကာမစွန္ဒသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ နာမ၊ ဖြစ်သည်မည်၏။

ကေစော၊ အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဂန္ထယုတ္တော၊ ကျမ်းဂန်၌ ယှဉ်သည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧကမ္ပိ နိကာယံ၊ တပါးသော နိကာယ်ကိုလည်း။ ဂဏှာတိ၊
သင်ယူ၏။ ဒေဝိ (နိကာယေ)၊ နှစ်ပါးကုန်သော နိကာယ်တို့ကိုလည်းကောင်း။
တယောပိ (နိကာယေ)၊ သုံးပါးကုန်သော နိကာယ်တို့ကို လည်းကောင်း။
စတ္တာရောပိ (နိကာယေ)၊ လေးပါးကုန်သော နိကာယ်တို့ကို လည်းကောင်း။
ပဉ္စပိ (နိကာယေ)၊ ငါးပါးကုန်သော နိကာယ်တို့ကို လည်းကောင်း။ (ဂဏှာ-
တိ၊ သင်ယူ၏။) တဿ၊ ထိုရဟန်းသည်။ တေပိဋကံ၊ ပိဋကတ်သုံးပုံဟု ဆိုအပ်
သော။ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ မြတ်စွာဘုရား စကားတော်ကို။ အတ္ထဝသေန (စ)၊ အနက်
၏အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ပါဠိဝသေန (စ)၊ ပါဠိ၏ အစွမ်းဖြင့် လည်း
ကောင်း။ အနုသန္ဓိ ဝသေန (စ)၊ အနုသန္ဓေ၏ အစွမ်းဖြင့် လည်းကောင်း။
ပုဗ္ဗာပရဝသေန (စ)၊ ရွှေ့နောက်၏ အစွမ်းဖြင့် လည်းကောင်း။ ဂဏှန္တဿ၊
ဆရာတံ၌ သင်ယူသည်ရှိသော်။ သဇ္ဈာယန္တဿ၊ မိမိအလိုလို သရဇ္ဈာယ်သည်ရှိ
သော်။ ဝါစေန္တဿ၊ သူတပါးတို့အား ပို့ချသည် ရှိသော်။ ဒေသေန္တဿ၊
တရားဟောသည် ရှိသော်။ ပကာသေန္တဿ၊ မေးလျှောက်လာသော သူတို့
အား အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို ထင်စွာပြသည်ရှိသော်။ ကိလေသော၊ ကိလေသာ
သည်။ ဩကာသံ၊ ဖြစ်ခြင်းအခွင့်ကို။ န လဘတိ၊ မရ။ ပန၊ အခွင့်မရသည်
မှဟပါး ရသည်ကိုဆိုဦးအံ့။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ အဿ၊ ထိုရဟန်း
သည်။ ဂန္ထကမ္ပိ၊ ကျမ်းဂန်အမှုကို။ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍။ ကုသိတဿ၊ ပျင်း
ရိသည်ဖြစ်၍။ စရတော၊ ကျင့်သည်ရှိသော်။ အယောနိသော မနသိကာရ-
သတိဝေဿဂ္ဂေ၊ မသင့်သော အကြောင်းဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်း၊ သတိကိုစွန့်
လွှတ်ခြင်းတို့ကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ (ကိလေသော၊ ကိလေသာသည်။) ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊
ဖြစ်၏။ ဧဝမ္ပိ၊ ဤသို့လည်း။ အသမုဒါစာရ ဝသေန၊ ကောင်းစွာ အထက်
အထက်၌ မဖြစ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ အနုပ္ပန္နော၊ မဖြစ်သေးသော ကိလေ
သာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ နာမ၊ ဖြစ်သည်မည်၏။

ကေစော ပန၊ အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား။ ဓုတင်္ဂဓရော၊ ဓုတင်္ဂကိုဆောင်
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေရဿ၊ တဆယ့်သုံးပါးကုန်သော။ ဓုတင်္ဂဂုဏေ၊

ခုံတင်ကျေးဇူးတို့ကို။ သမာဒါယ၊ ဆောက်တည်၍။ ဝတ္တတိ၊ ကျင့်၏။ တဿ ပန၊ ထိုရဟန်းသည်ကား။ ဓုတင်္ဂဂုဏေ၊ ဓုတင်ကျေးဇူးတို့ကို။ ပရိဟရန္တဿ၊ ဆောင်သည်ရှိသော်။ ကိလေသော၊ ကိလေသာသည်။ ဩကာသံ၊ ဖြစ်ရာအခွင့်ကို။ န လဘတိ၊ မရ။ ပန၊ အခွင့်မရသည်မှတစ်ပါး ရသည်ကို ဆိုဦးအံ့။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ အဿ၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဓုတင်္ဂါနိ၊ ဓုတင်တို့ကို။ ဝိဿဇ္ဇေတွာ၊ စွန့်လွှတ်၍။ ဗာဟုလ္လာယ၊ သင်္ကန်းစသော ပစ္စည်းများစိမ့်သောငှာ။ အာဝတ္တဿ၊ လည်သည်ဖြစ်၍။ စရတော၊ ကျင့်သည်ဖြစ်၍။ အယောနိသော မနသိကာရ သတိဝေါဿဂ္ဂေ၊ မသင့်သော အကြောင်းဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်း၊ သတိကိုစွန့်လွှတ်ခြင်းတို့ကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ (ကိလေသော၊ ကိလေသာသည်။) ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝမ္ပိ၊ ဤသို့လည်း။ အသမုဒါစာရဝသေန၊ ကောင်းစွာ အထက်အထက်၌ မဖြစ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ အနုပ္ပန္နော၊ မဖြစ်သေးသော ကိလေသာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ နာမ၊ ဖြစ်သည်မည်၏။

☞ (ဋ္ဌ-၂၄) ကေစော၊ အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အဋ္ဌသု၊ ရှစ်ပါးကုန်သော။ သမာပတ္တိသု၊ သမာပတ်တို့၌။ စိဏ္ဏဝသိ၊ လေ့လာပြီးသော ဝသိဘော်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်းသည်။ ပဌမဇ္ဈာနာဒိသု၊ ပဌမဈာန်အစရှိသည်တို့၌။ အာဝဇ္ဇနဝသိအာဒိနံ၊ အာဝဇ္ဇနဝသိ အစရှိသည်တို့၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ ဝိဟရန္တဿ၊ နေသည်ရှိသော်။ ကိလေသော၊ ကိလေသာသည်။ ဩကာသံ၊ ဖြစ်ရာအခွင့်ကို။ န လဘတိ၊ မရ။ ပန၊ အခွင့်မရသည်မှတစ်ပါး ရသည်ကိုဆိုဦးအံ့။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ အဿ၊ ထိုရဟန်းသည်။ ပရိဟရန္တဿ ဝါ၊ တစုံတခုသော အကြောင်းကြောင့် လျှောက်ပြီးသော ဈာန်ရှိသည် ဖြစ်၍ လည်းကောင်း။ ဝိဿဋ္ဌဇ္ဈာနဿ ဝါ၊ စွန့်လွှတ်အပ်ပြီးသော ဈာန်ရှိသည်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း။ ဘဿာဒိသု၊ စကားများခြင်း အစရှိသည်တို့၌။ အနုယုတ္တဿ (ဝါ)၊ အားထုတ်သည်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း။ ဝိဟရတော၊ နေသည်ရှိသော်။ အယောနိသောမနသိကာရသတိဝေါဿဂ္ဂေ၊ မသင့်သော အကြောင်းဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်း၊ သတိကိုစွန့်လွှတ်ခြင်းတို့ကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ (ကိလေသော၊ ကိလေသာသည်။) ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝမ္ပိ၊ ဤသို့လည်း။ အသမုဒါစာရဝသေန၊ ကောင်းစွာ အထက်အထက်၌ မဖြစ်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ အနုပ္ပန္နော၊ မဖြစ်ပူးသော ကာမစွန္ဒသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ နာမ၊ ဖြစ်သည်မည်၏။

ဝိပဿကေစော၊ ပန၊ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား။ ဝိပဿကော၊ ဝိပဿနာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သတ္တသု၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။ အနုပဿနာသု ဝါ၊

နိပါတ်]

၂-နိဝရဏပွဟာနဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၇၁

အနုပဿနာတို့၌ လည်းကောင်း။ အဋ္ဌာရသသု၊ တဆယ့်ရှစ်ပါး ကုန်သော။
 မဟာဝိပဿနာသု ဝါ၊ မဟာဝိပဿနာတို့၌ လည်းကောင်း။ ကမ္မံ၊ ဝိပဿနာ
 ရှုခြင်းတည်းဟူသော အမှုကို။ ကရောဇ္ဇော၊ ပြုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။
 တဿ၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝိဟရတော၊ နေသည်ရှိသော်။
 ကိလေသော၊ ကိလေသာသည်။ ဩကာသံ၊ 'ဖြစ်ရာအခွင့်ကို။ န လဘတိ၊
 မရ။ အပရဘာဂေ ပန၊ နောက်အဖို့ ၌ကား။ အဿ၊ ထိုရဟန်းသည်။
 ဝိပဿနာကမ္မံ၊ ဝိပဿနာ အမှုကို။ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍။ ကာယဒဠိဗဟုလဿ၊
 ကိုယ်၏ ဆူပြီးခြင်းကို ပြုခြင်းများသည် ဖြစ်၍။ ဝိဟရတော၊ နေသည်
 ရှိသော်။ အယောနိသော၊ မနသိကာရ သတိဝေဿဂ္ဂေ၊ မသင့်သော
 အကြောင်းဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်း၊ သတိကို စွန့်လွှတ်ခြင်းတို့ကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။
 (ကိလေသော၊ ကိလေသာသည်။) ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝမ္ပိ၊ ဤသို့လည်း။
 အသမုဒါစာရဝသေန၊ ကောင်းစွာ အထက်အထက်၌ မဖြစ်ခြင်း၏ အစွမ်း
 ဖြင့်။ အနုပ္ပဇ္ဇော၊ မဖြစ်ဖူးသော ကာမစွန္ဒသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ နာမ၊ ဖြစ်သည်
 မည်၏။

ဧကစော၊ အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ နဝကမ္မိကော၊ အမှုသစ်ကိုပြုသည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပေါသထာဂါရ ဘောဇနသလ္လာဒီနိ၊ ဥပုသ်အိမ် ဆွမ်း
 စားဇရပ် စသည်တို့ကို။ ကာရေတိ၊ ပြုစေ၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်းသည်။ တေသံ၊
 ထို ဥပုသ်အိမ် ဆွမ်းစားဇရပ် စသည်တို့၏။ ဥပကရဏာနိ၊ အဆောက်အဦ
 တို့ကို။ စိန္တေန္တဿ၊ ကြံသည်ရှိသော်။ ကိလေသော၊ ကိလေသာသည်။
 ဩကာသံ၊ ဖြစ်ရာအခွင့်ကို။ န လဘတိ၊ မရ။ အပရဘာဂေ ပန၊ နောက်
 အဖို့၌ကား။ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ နဝကမ္မေ၊ အမှုသစ်သည်။ နိဠိတေ
 ဝါ၊ ပြီးပြီးသော်လည်းကောင်း။ (နဝကမ္မေ၊ အမှုသစ်ကို။) ဝိဿဇ္ဇေ ဝါ၊
 စွန့်လွှတ်အပ်သော် လည်းကောင်း။ အယောနိသော မနသိကာရ သတိဝေ-
 ဿဂ္ဂေ၊ မသင့်သောအကြောင်းဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်း၊ သတိကို စွန့်လွှတ်ခြင်း
 တို့ကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ (ကိလေသော၊ ကိလေသာသည်။) ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဧဝမ္ပိ၊ ဤသို့လည်း။ အသမုဒါစာရဝသေန၊ ကောင်းစွာ အထက်အထက်၌
 မဖြစ်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ အနုပ္ပဇ္ဇော၊ မဖြစ်ဖူးသော ကာမစွန္ဒသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ
 နာမ၊ ဖြစ်သည်မည်၏။

ပန၊ ထိုမှတပါး။ ဧကစော၊ အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဗြဟ္မလောကာ၊
 ဗြဟ္မာ့ပြည်မှ။ အာဂတော၊ လာသည်ဖြစ်၍။ သုဒ္ဓသတ္တော၊ စင်ကြယ်သော
 သတ္တဝါသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ အနာသေဝန-

တာယ၊ ရှေးဘဝ၌ အဖန်တလဲလဲမှီဝဲခြင်း၏ မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ကိလေ-
သော၊ ကိလေသာသည်။ သြကာသံ၊ ဖြစ်ရာအခွင့်ကို။ န လဘတိ၊ မရ။
အပရဘာဂေ ပန၊ နောက်အဖို့၌ကား။ အဿ၊ ထို မုဂ္ဂိုလ်သည်။ လဒ္ဓါသေဝ-
နဿ၊ ရအပ်ပြီးသောမှီဝဲခြင်းရှိသည်ရှိသော်။ အယောနိသောမနသိကာရသတိ-
ဝေ၊ ယဂ္ဂေ၊ မသင့်သော အကြောင်းဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်း၊ သတိကိုစွန့်လွှတ်ခြင်း
တို့ကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ (ကိလေသော၊ ကိလေသာသည်။) ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။
ဝေမှီ၊ ဤသို့လည်း။ အသမုဒါစာရဝသေန၊ ကောင်းစွာ အထက် အထက်၌
မဖြစ်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်။ အနုပ္ပန္နော၊ မဖြစ်ဖူးသော ကာမတ္တန္တသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ
နာမ၊ ဖြစ်သည်မည်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ အသမုဒါစာရ-
ဝသေန၊ ကောင်းစွာ အထက်အထက်၌ မဖြစ်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ အနုပ္ပန္နဿ၊
မဖြစ်ဖူးသော ကာမတ္တန္တ၏။ ဥပ္ပန္နတာ၊ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊
သိအပ်၏။

အနန္တဘူတာရမ္မဏဝသေန၊ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝဝယ် ရှေး၌မခံစားဖူးသော အာရုံ၏
အစွမ်းဖြင့်။ (အနုပ္ပန္နော၊ မဖြစ်ဖူးသော ကာမတ္တန္တသည်။) ကထံ (ဥပ္ပဇ္ဇတိ)၊
အသို့ဖြစ်သနည်း။ ဣမ၊ ဤလောက၌။ ဧကစ္စော၊ အချို့သောသူသည်။ အနန္တ-
ဘူတပုဗ္ဗ၊ ရှေး၌မခံစားဖူးသော။ မနာပိယံ၊ ချစ်နှစ်လိုအပ်သော။ (ယံ) ရူပါဒိ-
အာရမ္မဏံ၊ အကြင် ရူပါရုံ အစရှိသော အာရုံကို။ လဘတိ၊ ရ၏။ တဿ၊ ထို
ပုဂ္ဂိုလ်အား။ တတ္ထ၊ ထို ချစ်နှစ်လိုအပ်သော ရူပါရုံအစရှိသည်တို့၌။ အယောနိ-
သောမနသိကာရသတိဝေ၊ ယဂ္ဂေ၊ မသင့်သော အကြောင်းဖြင့် နှလုံးသွင်း
ခြင်း၊ သတိကိုစွန့်လွှတ်ခြင်းတို့ကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ ရာဂေ၊ ရာဂသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊
ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အနန္တဘူတာရမ္မဏဝသေန၊ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝဝယ် ရှေး၌မခံစား
ဖူးသော အာရုံ၏အစွမ်းဖြင့်။ အနုပ္ပန္နော၊ မဖြစ်ဖူးသော ကာမတ္တန္တသည်။
ဥပ္ပဇ္ဇတိ နာမ၊ ဖြစ်သည်မည်၏။

ဥပ္ပန္နောတိ၊ ဥပ္ပန္နော-ဟူသည်ကား။ ဇာတော၊ ဖြစ်သော။ သဉ္ဇာတော၊
ကောင်းစွာဖြစ်သော။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်သော။ အဘိနိဗ္ဗတ္တော၊ လွန်စွာဖြစ်သော။
ပါတုဘူတော၊ ထင်စွာဖြစ်သော။ ဘိယျောဘာဝါယာတိ၊ ဘိယျောဘာဝါယ
ဟူသည်ကား။ ပုနပ္ပုနဘာဝါယ၊ အဖန်တလဲလဲဖြစ်ခြင်းငှာ။ ဝေပုလ္လာယာတိ၊
ဝေပုလ္လာယဟူသည်ကား။ ဝိပုလဘာဝါယ၊ ပြန့်ပြောသည်၏ အဖြစ်ငှာ။ ရာသိ-
ဘာဝါယ၊ အပေါင်းအစု၏ဖြစ်ခြင်းငှာ။ တတ္ထ၊ ထို ဥပ္ပန္နော ကာမတ္တန္တော
ဘိယျောဘာဝါယ ဝေပုလ္လာယ-ဟူသောပါဠိတော်၌။ သကံ၊ တကြိမ်။ ဥပ္ပန္နော၊
ဖြစ်ပြီးသော။ ကာမတ္တန္တော၊ ကာမတ္တန္တသည်။ န နိရုဇ္ဈိသတိ၊ မချုပ်လတ္တံ့။ သကံ၊

တကြိမ်။ (ဋ္ဌ-၂၅) နိရုဒ္ဓေါ ဝါ၊ ချုပ်ပြီးသည်လည်း ဖြစ်သော။ (ကာမစွန္ဒာ၊ ကာမစွန္ဒာသည်။) ပုနံ၊ တဖန်။ ဥပ္ပဇ္ဇိယတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ ဧတံ၊ ဤသို့ဖြစ်ပြီးသော ကာမစွန္ဒာ၏မချုပ်ခြင်း၊ ချုပ်ပြီးသော ကာမစွန္ဒာ၏ တဖန်ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းသည်။ အဋ္ဌာနံ၊ အကြောင်းမဟုတ်။ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ ဧကသ္မိံ၊ တခုသော ကာမစွန္ဒာသည်။ နိရုဒ္ဓေါ၊ ချုပ်သည်ရှိသော်။ တသ္မိံ ဝါ အာရမ္မဏေ၊ ထိုခံစားဖူးသော အာရုံ၌လည်းကောင်း။ အညသ္မိံ၊ တပါးသော။ အာရမ္မဏေ ဝါ၊ အာရုံ၌လည်းကောင်း။ အပရာပရံ၊ အဆင့်ဆင့်။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနေ၊ ဖြစ်သော ကာမစွန္ဒာသည်။ ဘိယျောဘာဝါယ၊ လွန်စွာပွားခြင်းငှာ။ ဝေပုလ္လံယ၊ ပြန့်ပြောခြင်းငှာ။ သံဝတ္တတိ နာမ၊ ဖြစ်သည်မည်၏။

သုတနိမိတ္တန္တိ၊ သုတနိမိတ္တံ ဟူသည်ကား။ ရာဂဋ္ဌာနိယံ၊ ရာဂ၏အကြောင်း ဖြစ်သော။ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သနိမိတ္တာ၊ အကြောင်း ရှိကုန်သော။ ပါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ အကုသလာ ဓမ္မာ၊ အကုသိုလ်တရား တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အနိမိတ္တာ၊ အကြောင်းမရှိကုန်သော။ (ပါပ-ကာ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ အကုသလာဓမ္မာ၊ အကုသိုလ်တရားတို့သည်။) နော (ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ)၊ မဖြစ်ကုန်။” ဣတိ ဧတ္ထ၊ ဤပါဠိ၌။ နိမိတ္တန္တိ (နာမံ)၊ နိမိတ္တံဟူသော အမည်သည်။ ပစ္စယဿ၊ အကြောင်း၏။ နာမံ၊ အမည်တည်း။ “ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အဓိစိတ္တံ၊ သမထဝိပဿနာနှင့် ယှဉ်သော လွန်ကဲသောစိတ်ကို။ အနုယုတ္တေန၊ အားထုတ်သော။ ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်းသည်။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန် သော။ နိမိတ္တာနိ၊ အကြောင်းတို့ကို။ ကာလေန ကာလံ၊ ရံခါရံခါ။ မနသိကာ-တဗ္ဗာနိ၊ နှလုံးသွင်းအပ်ကုန်၏။” ဣတိ ဧတ္ထ၊ ဤပါဠိ၌။ (နိမိတ္တန္တိ နာမံ၊ နိမိတ္တံ-ဟူသောအမည်သည်။) ကာရဏဿ၊ အကြောင်း၏။ (နာမံ၊ အမည်တည်း။) “သော (ဘိက္ခု)၊ ထိုရဟန်းသည်။ တံ နိမိတ္တံ၊ ထို သမာဓိတည်းဟူသော အကြောင်းကို။ အာသေဝတိ၊ မှီဝဲ၏။ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။” ဣတိ ဧတ္ထ၊ ဤပါဠိ၌။ (နိမိတ္တန္တိ နာမံ၊ နိမိတ္တံ-ဟူသောအမည်သည်။) သမာဓိဿ၊ သမာဓိ၏။ (နာမံ၊ အမည်တည်း။) “ယံ နိမိတ္တံ၊ အကြင်ဝိပဿနာတည်းဟူသောအကြောင်း ကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ ယံ နိမိတ္တံ၊ အကြင်ဝိပဿနာတည်းဟူသောအကြောင်း ကို။ မနသိကရောတော၊ နှလုံးသွင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ အနန္တရာယေန၊ အန္တရာယ် မရှိသဖြင့်။ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါ တရားတို့၏။ ခယော၊ ကုန်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။” ဣတိ ဧတ္ထ၊ ဤပါဠိ၌။ (နိမိတ္တန္တိ နာမံ၊ နိမိတ္တံ-ဟူသော အမည်သည်။) ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာ၏။ (နာမံ၊

အမည်တည်း။) ဣဓ ပန၊ ဤအရာ၌ကား။ ရာဂဋ္ဌာနိယော၊ ရာဂ၏အကြောင်းဖြစ်သော။ ဣဋ္ဌာရမ္မဏဓမ္မော၊ ဣဋ္ဌာရုံဖြစ်သော သဘောကို။ “သုဘနိမိတ္တ” န္တိ၊ သုဘနိမိတ်ဟူ၍။ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏။

အယောနိသော မနသိကရောတောတိ၊ အယောနိသော မနသိကရောတောဟူသည်ကား။ “တတ္ထ၊ ထို အယောနိသောမနသိကရောတော ဟူသောပါဌ်၌။ ကတမော၊ အဘယ်သည်။ အယောနိသော မနသိကာရော၊ မသင့်သော အကြောင်းဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းမည်သနည်း။ အနိစ္စေ၊ မမြဲသော တေဘုမ္မကသင်္ခါရဟုဆိုအပ်သော ခန္ဓာငါးပါး တရားအပေါင်း၌။ နိစ္စန္တိ၊ မြဲ၏ဟူ၍။ ဒုက္ခေ၊ ဆင်းရဲခြင်းသဘောရှိသော တေဘုမ္မကသင်္ခါရဟုဆိုအပ်သော ခန္ဓာငါးပါး တရားအပေါင်း၌။ သုခန္တိ၊ ချမ်းသာ၏ဟူ၍။ အနတ္တနိ၊ ကိုယ်မဟုတ်သော တေဘုမ္မကသင်္ခါရဟုဆိုအပ်သော တရားအပေါင်း၌။ အတ္တာတိ၊ ကိုယ်ဟုတ်၏ဟူ၍။ အသုဘေ၊ မတင့်တယ်သော တေဘုမ္မကသင်္ခါရဟုဆိုအပ်သော တရားအပေါင်း၌။ သုဘန္တိ၊ တင့်တယ်၏ဟူ၍။ အယောနိသောမနသိကာရော၊ မသင့်မတင့်အားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းသည်။ ဥပ္ပထမနသိကာရော၊ မသင့်သောအကြောင်းဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းတည်း။ ဝါ၊ တနည်းကား။ သစ္စဝိပ္ပဋိကူလေန၊ သစ္စာကိုထိုးထွင်း၍ သိခြင်း၏ ဆန့်ကျင်ဘက်အားဖြင့်။ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏။ အာဝဇ္ဇနာ၊ ဆင်ခြင်ခြင်းသည်။ အန္နာဝဇ္ဇနာ၊ အဖန်တလဲလဲ ဆင်ခြင်ခြင်းသည်။ အာဘောဂေါ၊ ဘဝင်၏အာရုံမှ တပါးသောအာရုံကို နှလုံးသွင်းခြင်းသည်။ သမန္နာဟာရော၊ ဘဝင်၏အာရုံမှ တပါးသောအာရုံသို့ စိတ်ကို ကောင်းစွာ ဆောင်ခြင်းသည်။ မနသိကာရော၊ ဘဝင်၏အာရုံမှ တပါးသော အာရုံသို့ စိတ်၌ပြုခြင်းသည်။ (အတ္တိ၊ ရှိ၏။) အယံ၊ ဤသဘော တရားကို။ အယောနိသောမနသိကာရော” တိ၊ အယောနိသောမနသိကာရ-ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏ ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမဿ မနသိကာရဿ၊ ဤ မနသိကာရ၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ အနုပါယေန၊ မသင့်သောအကြောင်းဖြင့်။ မနသိကရောန္တဿ၊ နှလုံးသွင်းသောပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ပထမသုတ်အဖွင့်အပြီးတည်း။

၁၂။ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌။ (အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဝေ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။) ဗျာပါဒေါတိ၊ ဗျာပါဒေါဟူသည်ကား။ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏။ (ဗျာပတ္တိ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ရောက်ခြင်းသည်။) ဘတ္တဗျာပတ္တိ၊ ဝိယ၊ ထမင်း၏ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းကဲ့သို့။ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏။ ဗျာပဇ္ဇနံ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းသည်။ ပကတိဝိဟေနဘာဝေါ၊ ပြုကတေ့သောသဘောကို စွန့်သည်၏အဖြစ်သည်။ “တတ္ထ၊ ထို

နိပါတ်

၂-နိဝရဏပုဟာနဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၇၅

ဗျာပါဒနိဝရဏ-စသည်တို့တွင်။ ကတမံ၊ အဘယ်သည်။ ဗျာပါဒနိဝရဏံ၊
 ဗျာပါဒနိဝရဏ မည်သနည်း။ မေ၊ ငါ၏။ အနတ္တံ၊ အကျိုးစီးပွားမဲ့ကို။ အစရိ၊
 ကျင့်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာသံဘတော၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းသည်။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။”
 ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝိတ္တာရိတဿ၊ ချဲ့အပ်သော။ ဗျာပါဒနိဝရဏဿ၊ ဗျာပါဒ-
 နိဝရဏ၏။ ဧတံ အဓိဝစနံ၊ ဤအမည်တည်း။ ပဋိသနိမိတ္တန္တိ၊ ပဋိသနိမိတ္တံ ဟူ
 သည်ကား။ အနိဋ္ဌံ၊ အလိုမရှိအပ်သော။ နိမိတ္တံ၊ နိမိတ်တည်း။ ဧတံ၊ ဤ ပဋိသ
 ဟူသောအမည်သည်။ ပဋိသဿပိ၊ ဒေါသ၏လည်းကောင်း။ ပဋိသာရမ္မ-
 ဏဿပိ၊ ဒေါသ၏အကြောင်းဖြစ်သော အနိဋ္ဌာရုံ၏လည်းကောင်း။ အဓိ-
 ဝစနံ၊ အမည်တည်း။ စ(သစ္စံ)၊ မှန်၏။ အဋ္ဌကထာယံ၊ အဋ္ဌကထာဟောင်း၌။
 “ပဋိသမ္ပိ ပဋိသနိမိတ္တံ၊ ပဋိသာရမ္မဏောပိ ဓမ္မော ပဋိသနိမိတ္တံ”န္တိ၊ ပဋိသမ္ပိ
 ပဋိသနိမိတ္တံ၊ ပဋိသာရမ္မဏောပိ ဓမ္မော ပဋိသနိမိတ္တံ-ဟူ၍။ ဧတံ(ဝစနံ)၊ ဤ
 စကားကို။ ဝုတ္တမ္ပိ(ဝုတ္တံ ဧဝံ)၊ ဟောတော်မူအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ [ပဋိသမ္ပိ၊
 ဒေါသသည်လည်းကောင်း။ ပဋိသနိမိတ္တမ္ပိ၊ ဒေါသ၏ အကြောင်းဖြစ်သော
 အနိဋ္ဌာရုံသည်လည်းကောင်း။ ပဋိသာရမ္မဏော၊ ဒေါသ၏အကြောင်းဖြစ်သော
 အနိဋ္ဌာရုံလျှင် အာရုံရှိသော။ ဓမ္မောပိ၊ တရားသည်လည်းကောင်း။ ပဋိသ-
 နိမိတ္တံ၊ ပဋိသနိမိတ်မည်၏။]သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားကို။ ဧတ္ထ၊ ဤ ဒုတိယ
 သုတ်၌။ ကာမစ္ဆန္နေ၊ ကာမစ္ဆန္န၌။ ဝုတ္တနယေနဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်
 သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤဒုတိယသုတ်၌။
 (သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားကို။ ကာမစ္ဆန္နေ၊ ကာမစ္ဆန္န၌။ ဝုတ္တနယေနဝ၊
 ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ)ယထာ၊ သိအပ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ
 (တထာ)၊ ထိုအတူ။ ဣတော၊ ဤ ဒုတိယသုတ်မှ။ ပရေသုပိ၊ နောက်ဖြစ်
 သော သုတ်တို့၌လည်း။ (သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားကို။ ကာမစ္ဆန္နေ၊ ကာ
 မစ္ဆန္န၌။ ဝုတ္တနယေနဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိ
 အပ်၏။)ဟိ(သစ္စံ)၊ မှန်၏။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သော သုတ်၌။ ဝိသေသမတ္ထ-
 မေဝ၊ ထူးသောအနက်ကိုသာလျှင်။ ဝက္ခာမ၊ ဆိုကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်
 ဒုတိယသုတ်အဖွင့်အပြီးတည်း။ [ဝိသေသမတ္ထမေဝ ဝက္ခာမာတိ=ဆဋ္ဌ။]

၁၃။ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌။ (အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊
 သောနည်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။) ထိနမိဒ္ဓန္တိ၊ ထိနမိဒ္ဓံ ဟူသည်ကား။
 ထိနဉ္ဇေဝ၊ ထိန-သည်လည်းကောင်း။ မိဒ္ဓု၊ မိဒ္ဓ-သည်လည်းကောင်း။ တေသု၊
 ထို ထိနမိဒ္ဓနှစ်ပါးတို့တွင်။ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏။ အကမ္မညတာ၊ အမှု၌မကောင်းသည်
 ၏အဖြစ်သည်။ ထိနံ၊ ထိန-မည်၏။ ဧတံ၊ ဤ ထိန-ဟူသော အမည်သည်။

အာလသိယဘာဝဿ၊ ပျင်းရိသောသု၏ အဖြစ်၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။
 တိဏ္ဍံ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ခန္ဓာနံ၊ နာမက္ခန္ဓာတို့ကို။ အကမ္မညတာ၊ အမှု၌
 မကောင်းသည်၏အဖြစ်သည်။ မိဒ္ဓံ၊ မိဒ္ဓ-မည်၏။ (၄-၂၆) ဧတံ၊ ဤ မိဒ္ဓ-ဟူ
 သောအမည်သည်။ ကပိမိဒ္ဓဿ၊ မျောက်မြည်းအိပ်ခြင်း၏။ ပစလာယိကဘာ-
 ဝဿ၊ မျက်လွှာတလှုပ်လှုပ် ရှိသောသု၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ဥဘိန္ဒမ္ပိ၊
 နှစ်ပါးကုန်သော ထိန မိဒ္ဓ တို့၏လည်း။ “တတ္ထ ကတမံ ထိနံ။ပ။ ပရိယော-
 နာဟော” တိအာဒိနာ၊ တုတ္ထ ကတမံ ထိနံ ။ပ။ ပရိယောနာဟော-ဤသို့
 အစရှိသော။ နယေန၊ နည်းဖြင့်။ ဝိတ္ထာရော၊ အကျယ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
 သိအပ်၏။ [တတ္ထ၊ ထို ထိန မိဒ္ဓနှစ်ပါးတို့တွင်။ ကတမံ၊ အဘယ်သည်။ ထိနံ၊
 ထိနမည်သနည်း။ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏။ ယာ အကလျတာ၊ အကြင် အမှု၌မကောင်း
 သည်၏ အဖြစ်သည်။ (ယာ) အကမ္မညတာ၊ အကြင် အမှု၌မခံသည်၏ အဖြစ်
 သည်။ (ယာ) သြလိယနာ၊ အကြင် တွန့်သော အခြင်းအရာသည်။ (ယာ)
 သလ္လိယနာ၊ အကြင် ပြင်းစွာတွန့်သော အခြင်း အရာသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
 အယံ၊ ဤသဘောတရားသည်။ ထိနံ၊ ထိနမည်၏။) တတ္ထ၊ ထို ထိန မိဒ္ဓနှစ်
 ပါးတို့တွင်။ ကတမံ၊ အဘယ်သည်။ မိဒ္ဓံ၊ မိဒ္ဓ-မည်သနည်း။ ကာယဿ၊
 ဝေဒနာ-စသော ခန္ဓာသုံးပါးအပေါင်း၏။ ယာ အကလျတာ၊ အကြင် အမှု၌
 မကောင်းသည်၏အဖြစ်သည်။ (ယာ) အကမ္မညတာ၊ အကြင် အမှု၌ မခံသည်
 ၏အဖြစ်သည်။ (ယော) သြနာဟော၊ အကြင် မြေးယှက်ခြင်းသည်။ (ယော)
 ပရိယောနာဟော၊ အကြင် ထက်ဝန်းကျင်မှ မြေးယှက် ခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၊
 ရှိ၏။ အယံ၊ ဤသဘောတရားသည်။ မိဒ္ဓံ၊ မိဒ္ဓ-မည်၏။)] အရတိတိ အာဒိနိ၊
 အရတိ-အစရှိသည်တို့ကို။ ဝိဘဏံ၊ ဝိဘင်းပါဠိတော်၌။ ဝိဘတ္တနယေနော၊
 ဝေဖန်သော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ဟိ (သစ္စံ)၊
 မှန်၏။ “တတ္ထ ကတမာ အရတိ ။ပ။ စေတသော စ လိနတ္ထံ” န္တိ၊ တတ္ထ
 ကတမာ အရတိ ။ပ။ စေတသော စ လိနတ္ထံ-ဟူသော။ ဧတံ ဝစနံ၊ ဤစကား
 ကို။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။-

[“တတ္ထ၊ ထို အရတိ တန္တိ-အစရှိသည်တို့တွင်။ ကတမာ၊ အဘယ်
 သည်။ အရတိ၊ အရတိ မည်သနည်း။ ပန္နေသု၊ အစွန်ဖြစ်ကုန်သော။
 သေနာသနေသု ဝါ၊ ကျောင်းတို့၌ လည်းကောင်း။ အညတရည-
 တရေသု၊ အမှတ်မရှိ တပါးပါးကုန်သော။ အဓိကုသလေသု၊ လွန်ကဲ
 သောကုသိုလ်ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ ဓမ္မေသု ဝါ၊ သမထ ဝိပဿနာ
 တရားတို့၌ လည်းကောင်း။ အရတိ၊ မမ္မေလျော်ခြင်းသည်။ အရတိ-

တာ၊ မဇ္ဈေလျော်သည်၏ အဖြစ်သည်။ အနဘိရတိတာ^၁၊ အလွန်မဇ္ဈ
လျော်သောသူ၏ အဖြစ်သည်။ အနဘိရမနာ၊ အလွန်မဇ္ဈလျော်ခြင်း
သည်။ ဥက္ကဏ္ဍိတာ၊ ဆန့်ကျင်သည်၏ အဖြစ်သည်။ ပရိတဿိတာ၊
တောင့်တသည်၏ အဖြစ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) အယံ၊ ဤ သဘော
တရားကို။ အရတိ၊ အရတိ-ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထို
အရတိ တန္တိ-စသည်တို့တွင်။ ကတမာ၊ အဘယ်သည်။ တန္တိ၊ တန္တိ-
မည်သနည်း။ ယာ တန္တိ၊ အကြင် ပျင်းရိခြင်းသည်။ (ယာ) တန္တိ-
ယနာ၊ အကြင် ပျင်းရိသောသူ၏ အဖြစ်သည်။ (ယာ) တန္တိမနတာ၊
အကြင် ပျင်းရိခြင်း နှိပ်စက်အပ်သော စိတ်ရှိသော သူ၏ အဖြစ်သည်။
ယံ အာလသျှံ၊ အကြင်ပျင်းရိသော သူ၏ အဖြစ်သည်။ (ယာ) အာ-
လသျှနာ၊ အကြင် ပျင်းရိသော အခြင်း အရာသည်။ (ယံ) အာ-
လဿာယိတတ္ထံ၊ အကြင် ပျင်းရိခြင်းသည် ဖြစ်စေအပ်သည်၏ အဖြစ်
သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) အယံ၊ ဤသဘောတရားကို။ တန္တိ၊ တန္တိ-ဟူ၍။
ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထို အရတိ တန္တိ-စသည်တို့တွင်။ ကတမာ၊
အဘယ်သည်။ ဝိဇမ္ဘိတာ၊ ဝိဇမ္ဘိတာ-မည်သနည်း။ ကာယဿ၊ ကိုယ်
၏။ ယာ ဇမ္ဘနာ၊ အကြင် တုန်လှုပ်ခြင်းသည်။ (ယာ) ဝိဇမ္ဘနာ၊
အကြင် အဖန်တလဲလဲ တုန်လှုပ်ခြင်းသည်။ (ယာ) အာနမနာ၊ အကြင်
ရွှေ့သို့ညွတ်ခြင်းသည်။ (ယာ) ဝိနမနာ၊ အကြင် နောက်သို့ညွတ်ခြင်း
သည်။ (ယာ) သန္ဓမနာ၊ အကြင် ထက်ဝန်းကျင်မှ ညွတ်ခြင်းသည်။
(ယာ) ပဏမနာ၊ အကြင် ကိုယ်ကို အထက်၌ထားခြင်းသည်။ (ယံ)
ဗျာဓိယကံ၊ အကြင် ဖြစ်သော ကိလေသာတည်းဟူသော အနာရှိသည်
၏ အဖြစ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) အယံ၊ ဤ သဘော တရားကို။
ဝိဇမ္ဘိတာ၊ ဝိဇမ္ဘိတာ-ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

တတ္ထ၊ ထို အရတိ တန္တိ-စသည်တို့တွင်။ ကတမာ၊ အဘယ်သည်။
ဘတ္တသမ္ပဒေါ၊ ဘတ္တသမ္ပဒ-မည်သနည်း။ ဘုတ္တာဝိဿ၊ စားပြီးသော
ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ယာ ဘတ္တမုစ္ဆာ၊ အကြင် ထမင်းကြောင့်ဖြစ်သော တောဝေ
ခြင်းသည်။ (ယော) ဘတ္တကိလမထော၊ အကြင် ထမင်းကြောင့်ဖြစ်
သော ပင်ပန်းခြင်းသည်။ (ယော) ဘတ္တပရိဋ္ဌာဟော၊ အကြင်ထမင်း
ကြောင့်ဖြစ်သော ပူပန်ခြင်းသည်။ (ယံ) ကာယဒုဋ္ဌုလ္လံ၊ အကြင်
ထမင်းကိုမှီဝဲ၍ ကိုယ်၏ အမှည့်မကောင်းခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။)

၁။ အနဘိရတိ-(ဆဋ္ဌ) ၂။ အာလသျှံ၊ အာလဿာယနာ-(ဆဋ္ဌ)

အယံ၊ ဤသဘောတရားကို။ ဘတ္တသမ္ပဒေါ၊ ဘတ္တသမ္ပဒ-ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထို အရတိ တန္တိ-စသည်တို့တွင်။ ကတမံ၊ အဘယ် သည်။ စေတသော စ၊ နှိမ့်စိတ်၏လည်း။ လိနတ္ထံ၊ တွန့်သည်၏ အဖြစ် မည်သနည်း။ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏။ ယာ အကလျတော၊ အကြင်အမှု၌ မကောင်းသည်၏အဖြစ်သည်။ (ယာ) အကမ္မညတော၊ အကြင် အမှု၌မခံ သည်၏ အဖြစ်သည်။ (ယာ) သြလိယနာ၊ အကြင် တွန့်သောအခြင်းအရာ သည်။ (ယာ) သလ္လိယနာ၊ အကြင် ပြင်းစွာတွန့်သောအခြင်းအရာသည်။ (ယံ) သြလိယိတတ္ထံ၊ အကြင်တွန့်သည်၏အဖြစ်သည်။ (ယံ) လိနံ၊ အကြင် တွန့်ခြင်းသည်။ (ယာ) လိယနာ၊ အကြင်တွန့်သော အခြင်း အရာသည်။ (ယံ) လိယိတတ္ထံ၊ အကြင်တွန့်သည်၏ အဖြစ်သည်။ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏။ (ယံ) ထိနံ၊ အကြင်ခိုင်မာခြင်းသည်။ (ယာ) ထိယနာ၊ အကြင် ခိုင်မာ သော အခြင်းအရာသည်။ (ယံ) ထိယိတတ္ထံ၊ အကြင်ခိုင်မာသည်၏ အဖြစ် သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) ဣဒံ၊ ဤ သဘောတရားကို။ စေတသော စ လိနတ္ထံ”န္တိ၊ စေတသော စ လိနတ္ထံ-ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။]

စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤ အရတိ တန္တိ-စသည်တို့တွင်။ ပုရိမာ၊ ရှေး၌ ဖြစ်ကုန်သော။ စတ္တာရော၊ အရတိ တန္တိ ဝိဇ္ဇမ္ဘိတ ဘတ္တသမ္ပဒ-၏အစွမ်းဖြင့် လေးပါးကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်။ ထိနမိဒ္ဓန္တိဝရဏဿ၊ ထိနမိဒ္ဓ- နှိဝရဏအား။ သဟဇာတဝသေနာပိ၊ တကွဖြစ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့် လည်း ကောင်း။ ဥပနိဿယဝသေနာပိ၊ ဥပနိဿယ၏ အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ပစ္စယာ၊ ကျေးဇူးပြုတတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ စ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ စေတသော၊ စိတ်၏။ လိနတ္ထံ၊ တွန့်သည်၏ အဖြစ်သည်။ အတ္တနောဝ၊ မိမိ၏ သာလျှင်။ အတ္တနာ၊ မိမိနှင့်။ သဟဇာတံ၊ တကွဖြစ်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဥပနိဿယကောဋိယာ ပန၊ ဥပနိဿယ အစွမ်းအားဖြင့်ကား။ (ပစ္စယော၊ ကျေးဇူးပြုသည်။) ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် တတိယသုတ် အဖွင့် အပြီးတည်း။

၁၄။ စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထ-သုတ်၌။ (အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဧဝံ၊ ဤဆို လတ္တံ့သောနည်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။) ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စန္တိ၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စ ဟူသည်ကား။ ဥဒ္ဓစ္စဉ္စေဝ၊ ဥဒ္ဓစ္စ-သည်လည်းကောင်း။ ကုက္ကုစ္စ၊ ကုက္ကုစ္စ သည်လည်းကောင်း။ တတ္ထ၊ ထို ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စ နှစ်ပါးတို့တွင်။ ဥဒ္ဓစ္စံ နာမ၊ ဥဒ္ဓစ္စ-မည်သည်ကား။ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏။ ဥဒ္ဓတာကာရော၊ တွန့်လှုပ်သော

အခြင်းအရာတည်း။ ကုက္ကုစ္စံ နာမ၊ ကုက္ကုစ္စမည်သည်ကား။ အကတကလျာဏဿ၊ မပြုမိသော ကောင်းမှုရှိသော၊ တကပါယဿ၊ ပြုအပ်ပြီးသော မကောင်းမှုရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ တပုစ္စယာ၊ ထိုမပြုမိသော ကောင်းမှု၊ ပြုအပ်ပြီးသော မကောင်းမှုဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဝိပုဋ္ဌိသာရော၊ နှလုံးမသာယာခြင်းတည်း။ စေတသော အဝူပသမောတိ ဧတံ နာမံ၊ စေတသော အဝူပသမောဟူသော ဤအမည်သည်။ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စဿေဝ၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စ-၏သာလျှင်။ (နာမံ၊ အမည်တည်း။) အဝူပသန္တစိတ္တဿာတိ၊ အဝူပသန္တစိတ္တဿ-ဟူသည်ကား။ ဈာနေန ဝါ၊ ဈာန်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝိပဿနာယ ဝါ၊ ဝိပဿနာဖြင့်လည်းကောင်း။ အဝူပသမိတစိတ္တဿ၊ မငြိမ်းစေအပ်သော စိတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ အယံ ပန အဝူပသမော၊ ဤ မငြိမ်သက်ခြင်းသည်။ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စဿ။ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စအား။ ဥပနိဿယကောဋိယာ၊ ဥပနိဿယ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ပစ္စယော၊ ကျေးဇူးပြုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် စတုတ္ထ-သုတ်အဖွင့်အပြီးတည်း။

☞ (ဋ္ဌ-၂၇) ၁၅။ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမ-သုတ်၌။ (အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော နည်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။) ဝိစိကိစ္ဆာတိ၊ ဝိစိကိစ္ဆာဟူသည်ကား။ “သတ္ထရိ ကခံတိ”တိ အာဒိနာ၊ သတ္ထရိ ကခံတိ ဤသို့အစရှိသော။ နယေန၊ နည်းဖြင့်။ ဝိတ္တာရိတံ၊ ချဲ့အပ်သော။ ဝိစိကိစ္ဆာနိဝရဏံ၊ ဝိစိကိစ္ဆာနိဝရဏ-တည်း။ အယောနိသော မနသိကာရော၊ မသင့်မတင့် နှလုံးသွင်းခြင်းသည်။ ဝုတ္တလက္ခဏော ယေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော လက္ခဏာရှိသည် သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ပဉ္စမသုတ်အဖွင့် အပြီးတည်း။

၁၆။ ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌။ (အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော နည်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။) အနုပ္ပန္နော ဝါ ကာမတ္ထန္တော နုပ္ပဇ္ဇတိတိ၊ အနုပ္ပန္နော ဝါ ကာမတ္ထန္တော နုပ္ပဇ္ဇတိ ဟူသည်ကား။ အသမုဒါ-စာရဝသေန ဝါ၊ ကောင်းစွာ အထက်အထက်၌ မဖြစ်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း။ အနုနုတ္တုတာရမ္မဏဝသေန ဝါ၊ ရှေး၌ မခံစားဖူးသောအာရုံ၏ အစွမ်းအားဖြင့် လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒွိဟေဝ၊ နှစ်ပါးသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ကာရဏေဟိ၊ အကြောင်းတို့ကြောင့်။ အနုပ္ပန္နော၊ မဖြစ်ဖူးသော ကာမတ္ထန္တသည်။ န ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ တထာ ဝိက္ခမ္ဘိတောဝ၊ ထိုသို့ ခွါတိုင်းသာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပုန၊ တဖန်။ ဟေတု ဝါ၊ ဇနကအကြောင်းကိုလည်းကောင်း။ ပစ္စယံ ဝါ၊ ဥပထမ္ဘက အကြောင်းကိုလည်းကောင်း။ န လတတိ၊ မရ။ ဣဓာပိ၊ ဤအရာ၌လည်း။ ဝတ္တာဒိနိယေဝ၊ ဖြည့်ကျင့်အပ်

သော ဝတ် အစရှိသည်တို့၏သာလျှင်။ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ အသမုဒါစာရော၊
 ကောင်းစွာ အထက်အထက်၌ မဖြစ်ခြင်းကို။ ဝေဒိတဗွေ၊ သိအပ်၏။ ဟိ
 (ဝိတ္တာရေမိ)၊ ထိုစကားကိုခွဲဦးအံ့။ ကေစ္စဿ၊ အချို့သောသူသည်။ ဝုတ္တ-
 နယေနဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့် သာလျှင်။ ဝတ္ထေ၊ ကျင့်ဝတ်တရား၌။
 ယုတ္တဿ၊ ယှဉ်သည်ဖြစ်၍။ ဝတ္တံ၊ ကျင့်ဝတ်တရားကို။ ကရောန္တဿေဝ၊
 ပြုသော်သာလျှင်။ ကိလေသော၊ ကိလေသာသည်။ ဩကာသံ၊ ဖြစ်ရာအခွင့်ကို။
 န လဘတိ၊ မရ။ ဝတ္ထဝသေန၊ ဖြည့်ကျင့်အပ်သောဝတ်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝိက္ခမ္ဘိ-
 တော၊ ခွာအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော(ပုဂ္ဂလော)၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တံ၊ ထို
 ကိလေသာကို။ တထာဝိက္ခမ္ဘိတမေဝ၊ ထိုသို့ ခွာအပ်သည်ကိုသာ။ ကတော၊ ပြု၍။
 ဝိဝဇ္ဇေတော၊ လည်စေ၍။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဂဏှာတိ၊ ယူ၏။
 (ကော ဝိယ၊ အဘယ်မထေရ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမကား။) မာလကတိဿတ္ထေရေ-
 ဝိယံ၊ မာလကတိဿ-မထေရ်ကဲ့သို့တည်း။

ကိရ(ဝိတ္တာရေမိ)၊ ခွဲဦးအံ့။ သော အာယသွာ၊ ထိုအရှင်သည်။ ရောဟဏ-
 ဇနပဒေ။ ရောဟဏ ဇနပုဒ်၌။ ဂါမေဏ္ဍဝါလမဟာဝိဟာရဿ၊ ဂါမေဏ္ဍဝါလ
 အမည်ရှိသော ကျောင်းကြီး၏။ ဘိက္ခာစာရေ၊ ဆွမ်းခံရာ၌။ နေသာဒ-
 ကုလေ၊ မုဆိုးမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏။ ဝယံ၊ သားမယားမွေးခြင်းငှာလျှောက်
 ပတ်သောအရွယ်ကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ ကတဗရာဝါသော၊ ပြုအပ်သောအိမ်ရာ
 ထောင်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ “ပုတ္တဒါရံ၊ သားမယားကို။ ပေါသေဿာမိ၊ မွေးကျွေး
 အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍။ အဒ္ဓဟလသတံ၊ ဖိ တရာကို။ သဏ္ဌပေတော၊
 ကောင်းစွာဖြစ်စေ၍။ ပါသသတံ၊ ကျော့ကွင်း တရာကို။ ယောဇေတော၊
 ယှဉ်စေ၍။ သူလသတံ၊ တံကျင် တရာကို။ ရောပေတော၊ စိုက်ထောင်၍။
 ဗဟံ ပါပံ၊ များစွာသော မကောင်းမှုကို။ အာယုဟန္တော၊ အားထုတ်သည်
 ဖြစ်၍။ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ဂေဟတော၊ အိမ်မှ။ အဂ္ဂိဉ္စ၊ မီးကိုလည်း
 ကောင်း။ လောဏဉ္စ၊ ဆားကိုလည်းကောင်း။ ဂဟေတော၊ ယူ၍။ အရညံ၊
 တောသို့။ ဂတော၊ သွားသည်ရှိသော်။ ပါသေ၊ ကျော့ကွင်း၌။ ဗဒ္ဓမိဂံ၊ ဖွဲ့မိ
 သော သားသမင်ကို။ ဝဓိတော၊ သတ်၍။ အင်္ဂါရပက္ကမံသံ၊ မီးကျိုးဖြင့် ကျက်
 သော အသားကို။ ခါဒိတော၊ စား၍။ ပိပါသိတော၊ ရေငတ်သည်။ ဟုတော၊
 ဖြစ်၍။ ဂါမေဏ္ဍဝါလမဟာဝိဟာရံ၊ ဂါမေဏ္ဍဝါလ-မည်သောကျောင်းသို့။
 ပဝိဋ္ဌော၊ ဝင်၏။ ပါနိယမာဠကေ၊ ရေအိုးစင်၌။ ဒသမတ္တေသု၊ ဆယ်လုံး

၁။ ဖိလက္ခတိဿတ္ထေရော ဝိယ=(ဆဋ္ဌ)

အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ ပါနီယသဋ္ဌေသု၊သောက်ရေးအိုးတို့၌။ ပိပါသာ-
ဝိနောဒနမတ္တမ္ပ၊ မှတ်သိပ်ခြင်းကို ဖျောက်လောက်ရုံမျှလည်းဖြစ်သော။ ပါနီယံ၊
သောက်ရေးကို။ အလဘန္တော၊မရသည်ဖြစ်၍။ “တ္ထကဏံ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်
ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ၊ရဟန်းတို့၏။ ဝသနဋ္ဌာနေ၊ နေရာအရပ်၌။ ပိပါသာယ၊
မှတ်သိပ်ခြင်းဖြင့်။ အာဂတာနံ၊ လာကုန်သောသူတို့၏။ ပိပါသာဝိနောဒနမတ္တံ၊
မှတ်သိပ်ခြင်းကို ဖျောက်လောက်ရုံမျှသော။ ပါနီယံ၊ သောက်ရေးသည်။ နတ္ထိ၊
မရှိ။ ဧတံ၊ ဤသို့ မရှိခြင်းသည်။ ကိံ နာမ၊ အဘယ်နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့ဆို
၍။ ဥဇ္ဈာယိတုံ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းငှာ။ အာရဇ္ဈေါ၊ အားထုတ်၏။

စူဠပိဏ္ဍပါတိကတိဿတ္ထေရော၊ စူဠပိဏ္ဍပါတိကတိဿ-မထေရ်သည်။ တဿ၊
ထိုမုဆိုး၏။ ကထံ၊ စကားကို။ သုတု၊ ကြား၍။ တဿ၊ ထိုမုဆိုး၏။ သန္တိကံ၊
အထံသို့။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ ပါနီယမာဠကေ၊ ရေးအိုးဝင်၌။
ဒဿမတ္ထေ၊ ဆယ်လုံးအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ ပါနီယသဋ္ဌေ၊ သောက်ရေး
အိုးတို့ကို။ ပူရေ၊ ရေဖြင့်ပြည့်သည်တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ “အယံ သတ္တော၊
ဤသတ္တဝါသည်။ ဇီဝမာနပေတကသတ္တော၊ အသက်ရှင်စဉ်ပင် ပြိတ္တာအဖြစ်သို့
ရောက်သော သတ္တဝါသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။
စိန္တေတု၊ ကြံ၍။ “ဥပါသက၊ ဥပါသက။ ပိပါသိတော၊ မှတ်သိပ်သည်။
သစေ အသိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ ပါနီယံ၊ သောက်ရေးကို။ ပိဝ၊ သောက်
လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတု၊ ဆို၍။ ဗဲဋ္ဌံ၊ ရေးအိုးကို။ ဥက္ခိပိတု၊ ချီ၍။
တဿ၊ ထိုမုဆိုး၏။ ဟတ္ထေသု၊ လက်တို့၌။ အာသိဉ္စ၊ သွန်းလောင်း၏။ တဿ၊
ထိုမုဆိုး၏။ ကမ္မံ၊ အကုသိုလ်ကံကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ပိတံ ပိတံ၊ သောက်တိုင်း
သောက်တိုင်းသော။ ပါနီယံ၊ ရေးသည်။ တတ္တကပါလေ၊ လောလောပူသော
အိုးကင်း၌။ ပက္ခိတ္တမိဝ၊ ထည့်အပ်သော ရေကဲ့သို့။ နဿတိ၊ ပျောက်၏။
သကလမ္ပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။ ဗဋ္ဌံ၊ ရေးအိုးကို။ ပိဝတောပိ၊ သောက်
သော မုဆိုးအားလည်း။ ပိပါသာ၊ မှတ်သိပ်ခြင်းသည်။ နပစ္ဆိဇ္ဇိ၊ မပြတ်။
အဿ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုမုဆိုးကို။ ထေရော၊ စူဠပိဏ္ဍပါတိကတိဿ-မထေရ်
သည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ (ကိံ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။) “ဥပါသက၊ ဥပါ
သက။ တေ၊သင်သည်။ ယာဝ(အတိဝိယ)၊ အလွန်လျှင်။ ဒါရုဏဉ္စ (ဒါရုဏံ
ဧဝ)၊ ကြမ်းကြုတ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ကမ္မံ၊ အမှုကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။
ဣဒါနေဝ၊ ဤ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌သာလျှင်။ ပေတော၊ ပြိတ္တာသည်။ ဇာတော၊
ဖြစ်၏။ (တယာ၊သင်သည်။ ကတကမ္မဿ၊ ပြုအပ်သော မကောင်းမှုကံ၏။)

၁။ ဣဋ္ဌံ - (ဆဋ္ဌ) ၂။ သကလေပိ ဗဲဋ္ဌေ - (ဆဋ္ဌ)
အင်္ဂုတ္တိုရ်-၅၊ ၆

ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်။ ကိဒိသော၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။)

သော၊ ထိုမုဆိုးသည်။ တဿ၊ ထိုစဉ်ပိဏ္ဍပိတိကတိဿ—မထေရ်၏။ ကထံ၊ စကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ လဒ္ဓသံဝေဂေ၊ ရအပ်သောထိတ်လန့်ခြင်း ရှိသည် ဖြစ်၍။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ တာနိ အဗ္ဗဟလာဒိနိ၊ ထိုဖိ-အစ ရှိသည်တို့ကို။ ဝိသင်္ခရိတွာ၊ ချိုးဖဲ့ဖျက်ဆီး၍။ ဝေဂေန၊ လျင်စွာ။ သရံ၊ အိမ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ပုတ္တဒါရံ၊ သားမယားကို။ သြလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ (၄-၂၀) သတ္တာနိ၊ လက်နက်တို့ကို။ ဘိန္ဒိတွာ၊ ဖျက်ဆီး၍။ ဒီပကမိဂပက္ခိနော၊ တိန်ညင်ဖြစ်သောသားငှက်တို့ကို။ အရညော၊ တော၌။ ဝိသင်္ဇေတွာ၊ လှတ်၍။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ပစ္စုပသကမိတွာ၊ တဖန်ကပ်၍။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရှင်ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ယာစိ၊ တောင်းပန်၏။ အာဝုသော၊ တကာမုဆိုး။ ပဗ္ဗဇ္ဇော၊ ရှင်ရဟန်းအဖြစ်သည်။ ခုက္ကရာ၊ ခဲယဉ်းလှ၏။ တံ၊ သင်သည်။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ပဗ္ဗဇိဿသိ၊ ရဟန်းပြု အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝတွာ၊ ဆို၍။) ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ ပစ္စက္ခကာရဏံ၊ မျက်မှောက်၌ဖြစ်သောအကြောင်းကို။ ဒိဿော၊ မြင်၍။ ကထံ န ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ အဘယ်မှာ ရဟန်းမပြုပဲရှိအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ လျှောက်၏။) ထေရော၊ မထေရ်သည်။ တစပဉ္စကကမ္မဋ္ဌာနံ၊ တစပဉ္စက ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ပဗ္ဗာဇေသိ၊ ရှင်ပြုစေ၏။

သော၊ ထို သာမဏေသည်။ ဝတ္တာဘိရတော၊ ဖြည့်ကျင့်အပ်သောကျင့် ဝတ်၌ မွေ့လျော်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ မြတ်စွာဘုရားစကား တော်ကို။ ဥဂ္ဂဏန္တော၊ သင်သည်ရှိသော်။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ဒေဝ- ဒုတသုတ္တေ၊ ဒေဝဒုတ-သုတ်၌။ “တမေနံ ဘိက္ခဝေ နိရယပါလာ ပုန မဟာ- နိရယေ ပက္ခိပန္နိ”တိ၊ တမေနံ ဘိက္ခဝေ နိရယပါလာ ပုန မဟာနိရယေ ပက္ခိပန္နိ-ဟူသော။ ဣမံ ဌာနံ၊ ဤအရာကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ “တ္ထေကံ၊ ဤမျှလောက်သော။ ဒုတ္တရာသိ၊ ဆင်းရဲအစကို။ အနုဘဝိတသတ္တံ၊ ခံစားရ သောသတ္တဝါကို။ ပုန၊ တဖန်။ မဟာနိရယော၊ ငရဲကြီး၌။ ပက္ခိပန္နိ၊ တည့် ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မဟာနိရယော၊ ငရဲကြီးသည်။ အဟော ဘာရိယော၊ ဩော်-ဝန်လေးစွတကား။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ လျှောက် ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်သာမဏေ။ အာမ ဘာရိယော၊ ဩော်-ဝန်လေး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ပဿိတံ၊ မြင်ခြင်းငှာ။

၁။ ဝတ္တာဘိရတော-(ဆဋ္ဌ)

သက္ကာ၊ တတ်ကောင်းအံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ လျှောက်၏။)
 “ပဿိတုံ၊ မြင်ခြင်းငှာ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ဒိဋ္ဌသဒိသံ၊ မြင်အပ်
 သည်နှင့် တူသည်ကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ ဧကံ ကာရဏံ၊ တခုသောအကြောင်း
 ကို။ ဒဿေဿာမိ၊ ပြအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝတွာ၊ ဆို၍။) သာမဏေရေ၊
 သာမဏေတို့ကို။ သမာဒပေတွာ၊ တိုက်တွန်းနှိုးဆော်၍။ ပါသာဏပိဋ္ဌေ၊
 ကျောက်ဖျာအပြင်၌။ အလ္လဒါရုရာသိ၊ စိုသောထင်းအစုကို။ ကာရေဟိ၊ ပြုစေ
 လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) သော၊ ထိုသာမဏေသည်။ တထာ၊
 ထိုမထေရ်ဆိုတိုင်း။ ကာရေသိ၊ ပြုစေ၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ ယထာ-
 နိသိန္ဓောဝ၊ ထိုင်မြဲတိုင်းသာလျှင်။ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုးဖြင့်။ အဘိသင်္ခရိတွာ၊
 ပြုပြင်စီရင်၍။ မဟာနိရယတော၊ အဝိစင်ရဲကြီးမှ။ ခဇ္ဇောပနကမတ္တံ၊ ပိုးစုန်း
 ကြီးမျှလောက်သော။ အဂ္ဂိပပဋိကံ၊ မီးပွားကို။ နိဟရိတွာ၊ ထုတ်ဆောင်၍။
 တဿ ထေရဿ၊ ထိုမထေရ်သည်။ ပဿန္တဿောဝ၊ မြင်စဉ်ပင်လျှင်။ ဒါရု-
 ရာသိမ္ပိ၊ ထင်းအစု၌။ ပက္ခိပိ၊ ထည့်၏။ တဿ၊ ထိုင်ရဲမီးပွား၏။ တတ္ထ၊ ထို
 စိုသောထင်းစု၌။ နိပါတောစ၊ ကျခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဒါရုရာသိနော၊
 စိုသောထင်းစု၏။ ဖျာယိတွာ၊ လောင်၍။ ဆာရိကဘာဝူပဂမနဉ္စ၊ ပြာ၏
 အဖြစ်သို့ ရောက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အပဏ္ဍာ အပူရိမံ၊ မရှေးမနှောင်း
 တပြိုင်နက်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

သော၊ ထိုမာလကတိဿ မထေရ်သည်။ တံ၊ ထိုင်ရဲမီးပွား၏ စိုသောထင်း
 စုံ၌ကျခြင်း၊ စိုသောထင်းစု၏ ပြာ၏အဖြစ်သို့ တပြိုင်နက်ရောက်ခြင်းကို။ ဒိဿွာ၊
 မြင်၍။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣမသ္မိံ သာသနေ၊ ဤသာသနာ၌။ ကတိ၊
 အဘယ်တို့သည်။ ဓုရာနိ နာမ၊ ဆောင်ရွက်အပ်သော ဝန်တို့မည်ကုန်သနည်း။”
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ဝါသဓုရဉ္စ၊
 ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းကို စီးဖြန်းခြင်းတည်းဟူသော ဝန်သည်လည်းကောင်း။
 ဂန္ထဓုရဉ္စ၊ စာပေကျမ်းဂန်ကို သင်ကြားလေ့ကျက်ခြင်းတည်းဟူသော ဝန်သည်
 လည်းကောင်း။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) “ဘန္တေ၊
 အရှင်ဘုရား။ ဂန္ထော နာမ၊ ဂန္ထ-မည်သည်ကား။ ပဋိဗလဿ၊ ကျမ်းဂန်ကို
 သင်ခြင်း၊ သရဇ္ဈာယ်ခြင်းစသည်တို့၌ စွမ်းနိုင်သောပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဘာရော၊ ဝန်
 တည်း။ မယံ ပန၊ အကျွန်ုပ်အားမူကား။ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားသည်။ ဒုက္ခု-
 ပနိသ၊ ဆင်းရဲလျှင် အားကြီးစွာသော အကြောင်းရှိ၏။ ဝိပဿနာဓုရံ၊

၁။ တဿ သာမဏေရဿ- (နိဿယ-မူဟောင်း) ၂။ ဝိပဿနာရနံ- (ခဏှ)

ဝိပဿနာခုရကို။ ပူရေဿာမိ၊ ဖြည့်အံ့။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ မေ၊
အကျွန်ုပ်အား။ ဒေထ၊ ပေးကုန်လော။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝန္တိတု၊
ရှိခိုး၍။ နိသိဒ္ဓိ၊ ထိုင်နေ၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ “(အယံ ဘိက္ခု၊
ဤရဟန်းသည်။) ဝတ္တသမ္ပန္နော၊ ဖြည့်ကျင့်အပ်သော ကျင့်ဝတ်နှင့် ပြည့်
စုံသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍။ ဝတ္တ-
သိသေ၊ ကျင့်ဝတ်ကို အရင်းပြုခြင်း၌။ ဌတု၊ တည်၍။ တဿ၊ ထို မာလက
တိဿ-မထေရ်အား။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ကထေသိ၊ ဟော၏။ သော၊
ထို မာလကတိဿ-မထေရ်သည်။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဂဟေတု၊ ယူ၍။
ဝိပဿနာယ စ၊ ဝိပဿနာ၌လည်း။ ကမ္မံ၊ ပွားစေခြင်း အမှုကို။ ကရော-
တိ၊ ပြု၏။ ဝတ္တံ၊ ကျင့်ဝတ်ကိုလည်း။ ပူရေတိ၊ ပြည့်စေ၏။ ဧကဒိ-
ဝသံ၊ တနေ့သ၌။ စိတ္တလပဗ္ဗတမဟာဝိဟာရေ၊ စိတ္တလပဗ္ဗတ-မည်သောကျောင်း
ကြီး၌။ ဝတ္တံ၊ ဝတ်ကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ဂါမေဏ္ဍ-
ဝါလမဟာဝိဟာရေ၊ ဂါမေဏ္ဍဝါလ-မည်သော ကျောင်းကြီး၌။ ဝတ္တံ၊
ဝတ်ကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ဂေါစရဂါမမဟာဝိဟာ-
ရေ၊ ဆွမ်းခံရာ ကျောင်းကြီး၌။ ဝတ္တံ၊ ဝတ်ကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ထိနမိဒ္ဓေ၊
ထိနမိဒ္ဓသည်။ ဩက္ကန္တမတ္တေ၊ သက်ကာမျှ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဝတ္တ-
ပရိဟာနိဘယေန၊ ကျင့်ဝတ်၏ ယုတ်ခြင်းမှ ကြောက်သောကြောင့်။ ပလာလ-
ဝရဏကံ၊ ကောက်ရိုးအစုကို။ တေမေတု၊ ရေဆွတ်၍။ သိသေ၊ ဦးခေါင်း
၌။ ဌပေတု၊ ထား၍။ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို။ ဥဒကေ၊ ရေ၌။ ဩတု၊ ရေ-
တု၊ ချ၍။ နိသိဒ္ဓတိ၊ ထိုင်၏။ သော၊ ထို မာလကတိဿ မထေရ်သည်။
ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ စိတ္တလပဗ္ဗတမဟာဝိဟာရေ၊ စိတ္တလပဗ္ဗတ-မည်သော
ကျောင်းကြီး၌။ ဒွေ ယာမေ၊ ပထမယံ ပစ္စိမယံ-ဟု ဆိုအပ်သော နှစ်ယံ
တို့ပတ်လုံး။ ဝတ္တံ၊ ဝတ်ကို။ ကတု၊ ပြု၍။ ဗလဝပစ္စုသကာလေ၊ မိုး
သောက်အားကြီးသော အခါ၌။ နိဒ္ဒါယ၊ အိပ်ခြင်းသို့။ ဩက္ကမိတုံ၊ သက်
ခြင်းငှာ။ အာရဒ္ဓါယ၊ အားထုတ်အပ်သည်ရှိသော်။ အလ္လပလာလံ၊ စိုသော
ကောက်ရိုးကို။ သိသေ၊ ဦးခေါင်း၌။ ဌပေတု၊ ထား၍။ နိသိန္နော၊ ထိုင်
နေသည်ရှိသော်။ ပါစီနပဗ္ဗတပသေ၊ အရှေ့မျက်နှာ တောင်၏နိပါး၌။ အရု-
ဏဝတိယသုတ္တန္တံ၊ အရုဏဝတိယ သုတ်ကို။ သဇ္ဈာယန္တဿ၊ သရဇ္ဈာယ်အပ်
သော။ သာမဏေရဿ၊ သာမဏေ၏။—

“အာရမ္မထ နိက္ကမထ၊ ယုဉ္ဇထ ဗုဒ္ဓံသာသနေ။
ဓုနာထ မစ္စုနော သေနံ၊ နဋ္ဌာဂါရံဝ ကုဉ္ဇရေ။

နိပါတ်]

၂-နိဝရဏပုပ္ဖာနဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၈၅

(၄-၂၉) ယော ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ၊ အပ္ပမတ္တော ဝိဟဿတိ။

ပဟာယ ဇာတိသံသာရံ၊ ဒုက္ခဿန္တံ ကရိဿတိ” တိ”၊ အာရတထ
 ။ပ။ကရိဿတိ-ဟူသော။ ဣဒံ ဌာနံ၊ ဤအရာကို။ သုတံ၊ ကြား၍။ “မာဒိ-
 သဿ၊ ငါကဲ့သို့ သဘောရှိသော။ အာရဒ္ဓ ဝိရိယဿ၊ အားထုတ်အပ်သော
 လုံ့လရှိသော။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်။ ဣဒံ၊ ဤ အရုဏဝတိယ-သုတ်ကို။ ကထိတံ၊ ဟောအပ်သည်။ ဘဝိ-
 သတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပီတိံ၊ နှစ်သက်ခြင်းကို။ ဥပ္ပါဒေတွာ၊
 ဖြစ်စေ၍။ ဈာနံ၊ ဈာန်ကို။ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ တဒေဝ၊ ထိုဈာန်ကို
 ပင်လျှင်။ ပါဒကံ၊ အခြေကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ အနာဂါမိဖလေ၊ အနာဂါမိ၊
 ဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍။ အပရာပရံ၊ အဆင့်ဆင့်။ ဝါယမန္တော၊ အား
 ထုတ်အပ်သည်ရှိသော်။ ပဋိသမ္ဘိဒါဟိ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါ-တို့နှင့်။ သဟ၊ တကွ။
 အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။

[အာရမ္မထ၊ သမထ၊ ဝိပဿနာ-အစရှိသည်တို့၌ အားထုတ်ကုန်
 လော။ နိက္ကမထ၊ ပျင်းခြင်းမှ ထွက်မြောက်ကုန်လော။ ဗုဒ္ဓသံသနေ၊
 ငါဘုရား၏ သုံးပါးသော သာသနာတော်၌။ ယူဉ္ဇထ၊ လုံ့လပြုကုန်
 လော။ (ဧဝံ၊ ဤသို့။ အနုယူဉ္ဇန္တော၊ အားထုတ် ကုန်သော။ တုမေ၊
 သင်တို့သည်။) ကုဉ္ဇရော၊ ဆင်ပြောင်သည်။ နဠာဂါရံ၊ ကျူးဖြင့်မိုး
 အပ်သော အိမ်ကို။ (ဓုနာတိ) ဣဝံ၊ ဖျက်ဆီး သကဲ့သို့။ မစ္စုနော၊
 သေမင်း၏။ သေနံ၊ စစ်သည်အပေါင်းကို။ ဓုနာထ၊ ဖျက်ဆီးကုန်လော။

ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ၊ ဤ သုတ်၊ အဘိ
 ဓမ္မာ၊ ဝိနည်း-ဟုဆိုအပ်သော သာသနာတော်၌။ အပ္ပမတ္တော၊ သင်
 ခြင်း၊ သရဇ္ဈာယ်ခြင်း၊ နှလုံးသွင်းခြင်း-အစရှိသည်တို့၌ မမေ့ မလျော့
 သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟဿတိ၊ နေလတ္တံ့။ (သော၊ ထိုသူသည်။) ဇာတိ-
 သံသာရံ၊ အဖန်တလဲလဲ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းတည်းဟူသော သံသရာဝဋ်
 ဆင်းရဲကို။ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍။ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏။ အန္တံ၊ အဆုံး
 ကို။ ကရိဿတိ၊ ပြုရလတ္တံ့။]

ပရိနိဗ္ဗာနကာလေ စ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုကာနီးသော ကာလ၌လည်း။ တဒေဝ-
 ကာရဏံ၊ ထို ရှေးအကြောင်းကိုပင်လျှင်။ ဒဿေန္တော၊ ပြုလျက်။-

“အလ္လံ ပလာလပုဉ္ဇံဟံ၊ သိသေနာဒါယ စကံမိ”။

ပတ္တောသ္မိ တတိယံ ဌာနံ၊ ဧတ္ထ မေ နတ္ထိ သံသယော”တိ၊ အလ္လံ။ပ။
သံသယော-ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

[အဟံ၊ ငါသည်။ အလ္လံ ပလာလပုဉ္ဇံ၊ စိုသော ကောက်ရိုးစုကို။
သိသေန၊ ဦးခေါင်းဖြင့်။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ စကံမိ၊ သွား၏။ တတိယံ၊
သုံးခုမြောက်သော။ ဌာနံ၊ အနာဂါမိဖိုလ် တည်းဟူသော အရာသို့။
(အဟံ၊ ငါသည်။) ပတ္တော၊ ရောက်သည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ ဧတ္ထ၊
ဤအရာ၌။ သံသယော၊ ယုံမှားခြင်းသည်။ မေ၊ ငါ့အား။ နတ္ထိ၊ မရှိ။]

ဝေရူပဿ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ ဝတ္ထဝသေန၊ ဖြည့်ကျင့် အပ်သော
ကျင့်ဝတ်၏အစွမ်းဖြင့်။ ဝိက္ခမ္ဘိတကိလေသော၊ ခွါအပ်သော ကိလေသာသည်။
တထာဝိက္ခမ္ဘိတောဝ၊ ထိုသို့ ခွါအပ်တိုင်း သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဧကစ္စဿ၊ အချို့သော ရဟန်းသည်။ ဝုတ္တနယေနဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်း
ဖြင့်သာလျှင်။ ဂန္ဓေ၊ ကျမ်းဂန်၌။ ယုတ္တဿ စ၊ အားထုတ်သော် လည်း
ကောင်း။ ဂန္ဓေ၊ ကျမ်းဂန်ကို။ ဥဂ္ဂဏန္တဿ စ၊ ဆရာအထံ၌ သင်ယူသော်
လည်းကောင်း။ သဇ္ဈာယန္တဿ စ၊ သရဇ္ဈာယ်သော် လည်းကောင်း။ ဝါ-
စေန္တဿ စ၊ သူတပါးတို့အား ပို့ချသော် လည်းကောင်း။ ဒေသေန္တဿ စ၊
သူတပါးတို့အား ဟောကြားအပ်သော် လည်းကောင်း။ ပကာသေန္တဿ စ၊
သူတပါးတို့ မေးလျှောက်အပ်သော အနက် အဓိပ္ပါယ်ကို ပြသသော် လည်း
ကောင်း။ ကိလေသော၊ ကိလေသာသည်။ ဩကာသံ၊ ဖြစ်ခြင်း၏ အခွင့်
ကို။ န လဘတိ၊ မရ။ ဂန္ဓဝသေန၊ ကျမ်းဂန်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝိက္ခမ္ဘိတောဝ၊
ခွါအပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တံ၊ ထို
ကိလေသာသည်။ တထာ ဝိက္ခမ္ဘိတမေဝ၊ ထိုသို့ ခွါအပ်တိုင်းကို သာလျှင်။
ကတွာ၊ ပြု၍။ ဝိဝဇ္ဇေတွာ၊ နစ်စေ၍။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဂဏှာတိ၊
ယူ၏။ (ကော ဝိယ၊ အဘယ်မထေရ်ကဲ့သို့နည်းဟူမကွား။) မလိယဒေဝတ္ထေ-
ရော ဝိယ၊ မလိယဒေဝ မထေရ်ကဲ့သို့တည်း။ ကိရ(ဝိတ္ထာရေမိ)၊ ချဲ့ဦးအံ့။
သော အာယသ္မာ၊ ထို အရှင်သည်။ တိဝဿဘိက္ခုကာလေ၊ သုံးဝါရှိသော
ရဟန်းဖြင့်မှတ်အပ်သော ကာလ၌။ ကလ္လဂါမကေ၊ ကလ္လ-အမည်ရှိသောရွာ၌။
မဏ္ဍလာရာမမဟာဝိဟာရေ၊ မဏ္ဍလာရာမ-မည်သော ကျောင်းကြီး၌။ ဥဒ္ဓေ-
သဉ္စ၊ ပါဠိကိုလည်း။ ဂဏှာတိ၊ ယူ၏။ ဝိပဿနာယ စ၊ ဝိပဿနာ၌လည်း။
ကမ္မံ၊ ပွားစေခြင်းအမှုကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ တဿ၊ ထိုမလိယဒေဝ-မထေရ်
အား။ ဧကမိဝသံ၊ တနေသ၌။ ကလ္လဂါမေ၊ ကလ္လ-မည်သောရွာ၌။ ဘိက္ခာယ၊

ဆွမ်းအလို့ငှာ။ စရတော၊ လှည့်လည်သည်ရှိသော်။ ကော၊ တယောက်သော။ ဥပါသိကာ၊ ဥပါသိကာမသည်။ ယာဂုဉ္ဇဉ္ဇုကံ၊ ယာဂုတမှုတ်ကို။ ဒေတု၊ ပေးလှူ၍။ ပုတ္တသိနေဟံ၊ သားကဲ့သို့ ချစ်ချင်းကို။ ဥပ္ပါဒေတု၊ ဖြစ်စေ၍။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ အန္တောနိဝေသနေ၊ အိမ်တွင်း၌။ နိသိဒါပေတု၊ ထိုင်နေစေ၍။ ပဏိတဘောဇနံ၊ မွန်မြတ်သော စားဖွယ်ကို။ ဘောဇာပေတု၊ စားစေ၍။ “တဒုတ၊ ချစ်သား။ (တံ၊ သင်သည်။) ကတရဂါမဝါသိကော၊ အဘယ်မည်သောရွာ၌နေသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဥပါသိကေ၊ ဥပါသိကာမ။ မဏ္ဍလာရာမမဟာဝိဟာရေ၊ မဏ္ဍလာရာမ မည်သော ကျောင်းကြီး၌။ ဂန္ထကမ္ပံ၊ ကျမ်းဂန်လျှင်အရာရှိသော သင်ခြင်း၊ သရဇ္ဈာယ်ခြင်း-အစရှိသောအမှုကို။ ကရောမံ၊ ပြု၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) တာတ၊ ချစ်သား။ တေန ဟိ၊ ထိုသို့ ကျမ်းဂန်ကို သင်တပြီးကား။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ ဂန္ထကမ္ပံ၊ ကျမ်းဂန်ကို သင်ခြင်းကို။ ကရောသိ၊ ပြု၏။ (တာဝ၊ ထို မျှလောက်။) ဣဓေဝ၊ ဤ အကျွန်ုပ်၏အိမ်၌ သာလျှင်။ နိဗဒ္ဓံ၊ မပြတ်။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ ဂဏှ၊ ခံတော်မူပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ လျှောက်၏။) သော၊ ထိုမထေရ်သည်။ တံ၊ ထို ဥပါသိကာမကြီးလျှောက်သော စကားကို။ အဝိဝါသေတု၊ ဝန်ခံ၍။ တတ္ထ၊ ထို ဥပါသိကာမကြီး၏ အိမ်၌။ နိဗဒ္ဓံ၊ မပြတ်။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ ဂဏှာတိ၊ ခံ၏။ ဘတ္တကိစ္စာဝသာနေ၊ ဆွမ်း စားခြင်းကိစ္စ၏ အဆုံး၌။ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို။ ကရောန္တော၊ ပြုသည် ရှိသော်။ “သုခံ ဟောတုဒုက္ခာ မုဉ္ဇတူ”တိ ပဒဒ္ဓယမေဝ၊ သုခံ ဟောတုဒုက္ခာ မုဉ္ဇတု-ဟူသော ပုဒ်နှစ်ခုအပေါင်းကိုသာလျှင်။ ကယေတု၊ ဟော၍။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ အန္တောဝယေ စ၊ ဝါတွင်း၌လည်း။ တေမာသံ၊ သုံးလပတ်လုံး။ တဿာယေဝ၊ ထို ဥပါသိကာမကြီးအား သာလျှင်။ သင်္ဂဟံ၊ သင်္ဂြိုဟ် ချီးမြှင့်ခြင်းကို။ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ဖြစ်၍။ ပိဏ္ဏာပစိတံ၊ ဆွမ်းအားဖြင့် ကိလေသာကုန်ခြင်းကိုပြုသဖြင့် ပူဇော်ခြင်းကို။ ကတု၊ ပြု၍။ မဟာပဝါရဏာ-ယ၊ သီတင်းကျွတ် လပြည့်နေ့၌။ ပဋိသမ္ဘိဒါဟံ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါတို့နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ နေဝါသိက မဟာ-ထေရော၊ ကျောင်းနေဖြစ်သော မထေရ်ကြီးသည်။ “အာဝုသော မဟာ-ဒေဝ၊ ငါ့ရှင်မဟာဒေဝ။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌။ မဟာဇနော၊ များစွာသော လူအပေါင်းသည်။ သန္နိပတိဿတိ၊ စည်းဝေး လတ္တံ့။ တဿ၊ ထို များစွာသောလူအပေါင်းအား။ ဓမ္မဒါနံ၊ တရားအလှူကို။ ဒဒေ-

ယျာသိ၊ ပေးလော့။”ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ထေရော၊ မဟာဒေဝ မထေရ်သည်။ အဓိဝါသေသိ၊ ဝန်ခံ၏။

☸ (၄-၃၀) ဒဟရသာမဏေရာ၊ သာမဏေငယ် တို့သည်။ ဥပါသိကာယ၊ ဥပါသိကာမအား။ သညံ၊ အမှတ်ကို။ အဒံသု၊ ပေးကုန်၏။ “အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ တေ၊ သင် ဥပါသိကာမကြီး၏။ ပုတ္တော၊ သားဖြစ်သော မလိယဒေဝ-မထေရ် သည်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ကထေသတိ၊ ဟောလတ္တံ့။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ (ဓမ္မံ၊ တရားကို။) သုဏေယျာသိ၊ နာလှည့်လော့။”ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။) တာတာ၊ ချစ်သားတို့။ သဗ္ဗေဝ၊ ခပ်သိမ်းသော ရဟန်းတို့ သည်ပင်လျှင်။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ (ကထိတုံ၊ ဟောခြင်းငှာ။) န ဇာနန္တံ၊ မသိကုန်။ မမ၊ ငါ၏။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည် ရှိ သော။ ကာလံ၊ ကာလပတ်လုံး။ မယံ၊ ငါ့အား။ ကထေန္တော၊ ဟောသည်ရှိသော်။ “သုခံ ဟောတု၊ ဒုက္ခာမုဉ္ဇတု” တိ ပဒဒ္ဒယမေဝ၊ သုခံ ဟောတု၊ ဒုက္ခာမုဉ္ဇတု-ဟူ သော ပုဒ်နှစ်ခုအပေါင်းကိုသာလျှင်။ ကထေသိ၊ ဟော၏။ (တာတာ၊ ချစ်သားတို့။ တုဗ္ဗေ၊ သင်တို့သည်။) ကေဠိံ၊ ပြက်ရယ်မှုကို။ မာကရောထ၊ မပြု ကုန်လင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) ဥပါသိကေ၊ ဥပါသိကာမကြီး။ တံ၊ သင်သည်။ (ဓမ္မကထာယ၊ တရားဟောခြင်းကို။) ဇာနနံ ဝါ၊ သိသည်ကို လည်း ကောင်း။ အဇာနနံ ဝါ၊ မသိသည်ကိုလည်းကောင်း။ မာ ဥပဋ္ဌဟသု၊ နှလုံး မထားလင့်။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဓမ္မမေဝ၊ တရားကိုသာ လျှင်။ သုဏာဟိ၊ နာလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။) ဥပါသိကာ၊ ဥပါသိကာမကြီးသည်။ ဂန္ဓမာလာဒိနိ၊ ပန်းနံသာ စသည်တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ ၍။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ပုဇေတွာ၊ ပုဇော်၍။ ပရိသန္တေ၊ ပရိသတ်အစွန့်၍။ ဓမ္မံ၊ တရား ကို။ သုဏမာနာ၊ နာလျက်။ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေ၏။ ဒိဝါ၊ နေ့အခါ၌။ ဓမ္မကထိကော စ၊ တရားဟော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း။ သရဘာဏကော စ၊ ပါဠိကို သရဇ္ဈာယ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် လည်းကောင်း။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်ကို။ ဥဟာ၊ သိ၍။ ဥဋ္ဌဟိံသု၊ ထကုန်၏။ တတော၊ ထို နောက်မှ။ မလိယဒေဝတ္ထေရော၊ မလိယဒေဝ-မထေရ်သည်။ ဓမ္မာသနေ၊ တရားဟောရာနေရာ၌။ နိသိဒိတွာ၊ ထိုင်၍။ စိတ္တဗီဇနိံ၊ ဆန်းကြယ်သောယပ် ကို။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ အနုပုဗ္ဗိံ ကထံ၊ အစဉ်ဖြစ်သော တရားစကားကို။ ဝတွာ၊ ဟော၍။ “မယာ၊ ငါသည်။ မဟာဥပါသိကာယ၊ ဥပါသိကာမကြီး အား။ တယောမာသေ၊ ဝါတွင်းသုံးလတို့ပတ်လုံး။ ဒွိဟေဝ ပဒေဟိ၊ နှစ် ပုဒ်တို့ဖြင့်သာလျှင်။ အနုမောဒနာ၊ အနုမောဒနာကို။ ကတာ၊ ပြုအပ်၏။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့၊ သဗ္ဗရတ္တိံ၊ အလုံးစုံသော ညဉ့်သုံးယံပတ်လုံး။ တိဟိ ပိဋကေဟိ၊

နိပါတ်]

၂-နိဝရဏပုပ္ဖာနဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၈၉

ပိဋကတ်သုံးပုံတို့ဖြင့်။ သမ္မသိတော၊ သုံးသပ်၍။ တသေဝ ပဒေယဿ၊ ထို သူခံ ဟောတု-ဟူသော ပုဒ်၊ ဒုက္ခာ မုဉ္ဇတု-ဟူသော ပုဒ်နှစ်ခုအပေါင်း၏ သာ လျှင်။ အတ္တံ၊ အနက်ကို။ ကထေဿာမိ၊ ဟောအံ။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံး ပိုက်၍။ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဟောခြင်းကို။ အာရတိတော၊ အားထုတ်၍။ သဗ္ဗ- ရတ္တိံ၊ အလုံးစုံသော ညဉ့်သုံးယံပတ်လုံး။ ကထေသိ၊ ဟော၏။ အရုဏဂ္ဂမနေ၊ အရုဏ်တက်သော အခါ၌။ ဒေသနာပရိယောဿာနေ၊ တရားဒေသနာ၏ အဆုံး ၌။ မဟာဥပါသိကာ၊ ဥပါသိကာမကြီးသည်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သော တာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။

အပရောပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော။ တသ္မိံ ယေဝ ဝိဟာရေ၊ ထို မဏ္ဍလာ ရာမ-အမည်ရှိသော ကျောင်းကြီး၌ပင်လျှင်။ တိဿဘူတိတ္ထေရေ နာမ၊ တိဿ ဘူတိ-အမည်ရှိသော မထေရ်သည်။ ဝိနယံ၊ ဝိနည်းကို။ ဂဏ္ဍန္တော၊ သင်ယူ သည်ရှိသော်။ ဘိက္ခာစာရဇေလဿံ၊ ဆွမ်းခံအံ့သော အခါ၌။ အန္တောဂါမိ၊ ရွာတွင်းသို့။ ပဝိဋ္ဌော၊ ဝင်သည်ရှိသော်။ ဝိသဘာဂါရမ္မဏံ၊ ဇာတ်အားဖြင့် သဘော မတူသော မာတုဂါမ၏ အဆင်းဟု ဆိုအပ်သော အာရုံကို။ ဩလောကေသိ၊ ကြည့်မိ၏။ တဿ၊ ထို မထေရ်အား။ လောဘော၊ တပ် ခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုမထေရ်သည်။ ပတိဋ္ဌိတပါဒံ၊ ရပ်သော ခြေကို။ အစာလေတော၊ မလုပ်စေမူ၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပတ္ထေ၊ သပိတ်၌။ ယာဂုံ၊ ယာဂုကို။ ဥပဋ္ဌာကဒဟရဿ၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော ပဉ္စင်းငယ်၏။ ပတ္ထေ၊ သပိတ်၌။ အာကိရိတော၊ လောင်း၍။ “အယံ ဝိတက္ကော၊ ဤ ကာမ ဝိတက်သည်။ ဝစုမာနော၊ ပွားသည်ရှိသော်။ မံ၊ ငါ့ကို။ စတုသု အပါ- ယေသု၊ အပါယ် လေးပါးတို့၌။ သံသုမ္ဘိဿတိံ၊ ချောက်ချား စေလတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ တတောဝ၊ ထို ဆွမ်းခံရွာမှသာလျှင်။ နိဝတ္တိတော၊ ပြန်ခဲ့၍။ အာစရိယဿ၊ ဆရာ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ ဝန္တိတော၊ ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ ဌိတော၊ တည်လျှက်။ “မေ၊ တပည့်တော်အား။ ဧကော၊ တခုသော။ ဗျာမိ၊ ကိလေသာတည်းဟူ သော အနာသည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ဧတံ၊ ဤ ကိလေသာ တည်းဟူသော အနာကို။ တိကိစ္ဆိတုံ၊ ကုစားခြင်းငှာ။ သက္ကောန္တော၊ တတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ အာဂမိဿာမိ၊ လာခဲ့၏။ ဣတရထာ၊ ကုစားခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သည်မှ တပါးသော ကုစားခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်သော အခြင်းအရာသည်။

၁။ သံသိဒါပေဿတိ၊ နှစ်မွန်း (မြိုင်) စေလတ္တံ့ = (ဆဋ္ဌ)

၉၀

အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ

ကြောက်

သင်္က၊ ရှိသော်။ နာဂမိဿာမိ၊ မလာအံ့။ တုမေ၊ အရှင် ဘုရားတို့သည်။
 ဒိဝံ၊ နေအခါ၌။ ဥဒ္ဓေသဉ္စ၊ ပါဠိသင်ခြင်းကို လည်းကောင်း။ သာယံ၊ ည
 ချမ်းအခါ၌။ ဥဒ္ဓေသဉ္စ၊ ပါဠိသင်ခြင်းကို လည်းကောင်း။ မံ၊ တပည့်တော်
 ကို။ သြလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ ဌပေထ၊ ထားကုန်လော့။ ပစ္စုသကာလေ၊
 မိုးသောက်ထ အခါ၌။ ဥဒ္ဓေသံ ပန၊ ပါဠိသင်ခြင်းကိုကား။ မာ ဌပယိတ္ထ၊
 မဖြစ်ကုန်လင့်။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ လျှောက်၏။) ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊
 လျှောက်ဆိုပြီး၍။ မလယစါသိမဟာသံဃရက္ခိတတ္ထေရဿ၊ မလယ-အရပ်၌ သီ
 တင်းသုံးနေသော မဟာသံဃရက္ခိတ-မထေရ်၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အဂ-
 မာသိ၊ သွား၏။ ဧတေရော၊ မဟာသံဃရက္ခိတ-မထေရ်သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ
 ၏။ ပဏ္ဏသာလာယံ၊ သစ်ရွက်မိုးသောက်ကုန်၌။ ပရိတဏ္ဍံ၊ အပြေအပြစ်ပြုအပ်
 သော အမှုကို။ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ဖြစ်၍။ တံ၊ ထို တိဿဘူတိ-မထေရ်ကို။
 အနာလောကေတွာဝ၊ မကြည့်မှ၍သာလျှင်။ “အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ တေ၊
 သင်၏။ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ ပဋိသာမေဟိ၊ သိမိုးလော။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဧကော၊
 တခုသော။ ဗျာမိ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော အနာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တုမေ၊
 အရှင်ဘုရားတို့သည်။ တံ၊ ထို ကိလေသာတည်းဟူသော အနာကို။ တိကိစ္ဆိတုံ၊
 ကုစားခြင်းငှာ။ သစေ သက္ကောထ၊ အကယ်၍ စွမ်းနိုင်ကုန်အံ့။ ပဋိသာမေ-
 သာမိ၊ သိမိုးပါအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။
 ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော။ ရောဂံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော ရောဂါကို။ တိကိစ္ဆိတုံ၊
 ကုစားခြင်းငှာ။ သမတ္ထဿ၊ စွမ်းနိုင်သောသူ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ တံ၊ သင်
 သည်။ အာဂတော၊ လာသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ပဋိသာမေဟိ၊ သိမိုးလော့။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) သုဗ္ဗစော၊ ဆိုလွယ်သော စကားရှိသော။ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းသည်။ “အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ အာစရိယော၊ ဓရာသည်။ အဇာနိတွာ၊ မသိ
 မူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ န ဝက္ခတိ၊ မဆိုလတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ ပတ္တ-
 စိဝရံ၊ သပိတ် သင်္ကန်းကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ ထေရဿ၊ မထေရ်အား။ ဝတ္ထံ၊
 ဝတ်ကို။ ဒသေတွာ၊ ပြ၍။ “ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။” ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်
 ပတ်သော အရပ်၌။ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေ၏။

☞ (ဌ-၃၁) ဧတေရော၊ မထေရ်သည်။ “အယံ၊ ဤရဟန်းသည်။ ရာဂစရိ-
 တော၊ ရာဂစရိုက်ပြောသော ရဟန်းတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥတွာ၊ သိ၍။
 အသုဘကမ္မဋ္ဌာနံ၊ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ကထေသိ၊ ဟော၏။ သော၊ ထို
 ရဟန်းသည်။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အံသေ၊ ပခုံး

ထက်၌။ လက္ခေတွာ၊ လွယ်၍။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။
ဝန္တံ၊ ရှိခိုး၏။ အာရုဿော မဟာဘူတံ၊ ငါ့ရှင် မဟာဘူတံ၊ အတိရေကံ၊ လွန်
ကဲစွာသော။ နိပစ္စကာရံ၊ ရှိသေသော အခြင်းအရာကို။ ကံ၊ အဘယ်ကြောင့်။
(တံ၊ သင်သည်။) ဒဿေသိ၊ ပြသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။)
ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကိစ္စံ၊ ကိစ္စကို။ ကာတံ၊ ပြုခြင်း
ငှာ။ သစေ သက္ခိယာမိ၊ အကယ်၍စွမ်းနိုင်အံ့။ ဣစ္စေတံ (ဣတိ-တေ)၊
ဤသို့ စွမ်းနိုင်ခြင်းသည်။ ကုသလံ၊ ကောင်း၏။ နော စေ (သက္ခိယာမိ)၊
အကယ်၍ မစွမ်းနိုင်အံ့။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဣဒံ၊ ဤသို့ ဖူးမြင်ခြင်းသည်။
ပစ္စိမဒဿနံ၊ အဆုံးဖြစ်သော ဖူးမြင်ခြင်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊
လျှောက်၏။) အာရုဿော မဟာဘူတံ၊ ငါ့ရှင် မဟာဘူတံ၊ တာဒိသဿ၊
ထိုသို့သဘောရှိသော။ ယုတ္တယောဂဿ၊ အားထုတ်ခြင်း၌ လုံ့လပြုသော။
ကုလပုတ္တဿ၊ အမျိုးသားအား။ ဈာနံ ဝါ၊ ဈာန်သည် လည်းကောင်း။
ဝိပဿနာံ ဝါ၊ ဝိပဿနာသည် လည်းကောင်း။ မဂ္ဂေ ဝါ၊ မဂ်သည်လည်း
ကောင်း။ ဖလံ ဝါ၊ ဖိုလ်သည်လည်းကောင်း။ ဒုလ္လဘံ၊ ရခဲသည်။ န
(ဟောတိ)၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) သော၊ ထို မဟာ
ဘူတံ-မထေရ်သည်။ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ ကထံ၊ စကားကို။ သုတွာ၊ ကြား
၍။ နိပစ္စကာရံ၊ ရှိသေသောအခြင်းအရာကို။ ဒဿေတွာ၊ ပြပြီး၍။ အာဂ-
မနကာလေ၊ လာသောအခါ၌။ ဝဝတ္တာပိတံ၊ မှတ်အပ်သော။ ဆန္တံ၊ အခက်
အရှက်စသည်တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော။ သေပဏ္ဏိဂစ္ဆမ္ပလံ၊ ယမနေချုပ်ရင်းသို့။
ဂန္တော၊ သွား၍။ ပလ္လက္ခေနံ၊ ထက်ဝယ်ဖြင့်။ နိသိန္ဓော၊ ထိုင်နေလျက်၊ အသုဘ-
ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ပါဒကံ၊ အခြေကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။
ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို။ ပဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ အရဟတ္တေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်
၌။ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍။ ပစ္စုသကာလေ၊ မိုးသောက်ထ အခါ၌။ ဥဒ္ဓေသံ၊
ပါဠိသင်ခြင်းသို့။ သမ္မာပုဏိ၊ ရောက်၏။ ဝေရူပါနံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော
ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ဂန္ထဝသေန၊ ကျမ်းဂန်ကိုသင်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝိက္ခမ္ဘိ-
တာ၊ ခွာအပ်ကုန်သော။ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့သည်။ တထာ ဝိက္ခမ္ဘိ-
တာဝ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာဖြင့် ခွာအပ်ကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တံ၊
ဖြစ်ကုန်၏။

ကေစူဿ ပန၊ အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်အားကား။ ဝုတ္တနယေနဝ၊ ဆိုအပ်ပြီး
သော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဓုတင်္ဂါနိ၊ ဓုတင်တို့ကို။ ပရိဟရတော၊ ရှက်ဆောင်
သည်ရှိသော်။ ကိလေသော၊ ကိလေသာသည်။ သြကာသံ၊ ဖြစ်ရာအခွင့်ကို။
န လဘတိ၊ မရ။ ဓုတင်္ဂဝသေန၊ ဓုတင်၏အစွမ်းဖြင့်။ ဝိက္ခမ္ဘိကောဝ၊ ခွာ

အပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတံ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တံ၊ ထို ကိလေ
သာကို။ တထာ ဝိက္ခမ္ဘိတမေဝ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာဖြင့် ခွာအပ်သည်
ကိုသာလျှင်။ ကတော၊ ပြု၍။ ဝိဝဇ္ဇေတော၊ လည်စေ၍။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တ
ဖိုလ်ကို။ ဂဏှာတံ၊ ယူ၏။ (ကော ဝိယ၊ အဘယ်မထေရ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမ
ကား။) ဂါမန္တပဗ္ဗာရဝါသီမဟာသီဝတ္ထေရော ဝိယ၊ ရွာ၏အနီး တောင်ဝှမ်း
ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေသော မဟာသီဝ-မထေရ်ကဲ့သို့တည်း။ ကိရ(ဝိတ္ထာ-
ရေမိ)၊ ချဲ့ဦးအံ့။ ထေရော၊ မဟာသီဝ-မထေရ်သည်။ မဟာဂါမေ၊ ရွာကြီး၌။
တိဿမဟာဝိဟာရေ၊ တိဿမည်သော ကျောင်းကြီး၌။ ဝသန္တော၊ နေလျက်။
တေပိဋကံ၊ ပိဋကတ်သုံးပုံကို။ အတ္ထဝသေန၊ စ၊ အနက်၏အစွမ်းဖြင့် လည်း
ကောင်း။ ပါဠိဝသေန၊ စ၊ ပါဠိ၏ အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း။ အဋ္ဌာရသ
မဟာဂဏှ၊ တဆယ့်ရှစ်ရပ်သော များစွာသောဂိုဏ်းတို့ကို။ ဝါစေသိ၊ ပို့ချ၏။
ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ ဩဝါဒေ၊ အဆုံးအမ၌။ ဌတော၊ တည်၍။ သဌိသဟဿ
ဘိက္ခု၊ ခြောက်သောင်းသော ရဟန်းတို့သည်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။
ပါပုဏီသု၊ ရောက်ကုန်၏။ တေသု၊ ထိုရဟန်းအပေါင်းတို့တွင်။ ဧကော၊
တပါးသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပဋိဝိဒ္ဓမေ၊ ထိုးထွင်း
၍ သိအပ်သော မဂ်ဖိုလ်တရားကို။ အာရဗ္ဘ၊ အာရုံပြု၍။ ဥပ္ပန္နသောမန-
ဿော၊ ဖြစ်သော ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည် ဖြစ်၍။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ “ဣဒံ
သုခံ၊ ဤ မဂ် ဖိုလ် ဟုဆိုအပ်သော ချမ်းသာသည်။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ အာစရိ-
ယဿ၊ ဆရာအား။ အတ္ထိနု ခေါ၊ ရှိပါသလော။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (စိန္တေသိ၊
ကြံ၏။ စိန္တေတောနု၊ ကြံပြီး၍။) အာဝဇ္ဇန္တော၊ ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်။ ထေရဿ၊
မထေရ်၏။ ပုထုဇ္ဇနဘာဝံ၊ ပုထုဇဉ်၏အဖြစ်ကို။ ဥ တော၊ သိ၍။ “ဧကေန၊ တခု
သော။ ဥပါယေန၊ အကြောင်းဖြင့်။ ထေရဿ၊ မထေရ်အား။ သံဝေဂံ၊ ထိတ်
လန့်ခြင်းကို။ ဥပ္ပါဒေဿာမိ၊ ဖြစ်စေအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ အတ္တ-
နော၊ မိမိ၏။ ဝသနဋ္ဌာနတော၊ နေရာအရပ်မှ။ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ သန္တိ-
ကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ ဝန္တိတော၊ ရှိခိုး၍။ ဝတ္တံ၊ ဝတ်ကို။ ဒဿေတော၊
ပြု၍။ နိသိဒ္ဓိ၊ နှုတ်နိုင်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုမထေရ်ကို။ ထေရော၊
မဟာသီဝ-မထေရ်သည်။ “အာဝုသော ပိဏ္ဍပါတိက၊ ငါ့ရှင် ပိဏ္ဍပါတိက။ တံ၊
သင်သည်။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ အာဂတော၊ လာသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သ
နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ “မေ၊ အကျွန်ုပ်
အား။ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို။ သဓမ္မေကရိယထ၊ အကယ်၍ ပြုကုန်အံ့။ ဧကံ၊
တခုသော။ ●ဗ္ဗပဒံ၊ တရားအစုကို။ ဂဏှိယာမိ၊ ယူအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံး
ပိုက်၍။ အာဂတော၊ လာသည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊

လျှောက်၏။) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သောရဟန်းတို့သည်။ ဂဏန္တိ၊ ယူကုန်၏။ တုယံ၊ သင့်အား။ သြကာသော၊ အခွင့်သည်။ န ဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) သော၊ ထိုမထေရ်သည်။ သဗ္ဗေသု၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ရတ္တိဒိဝသဘာဂေသု၊ ညဉ့် နေ့အဖို့တို့၌။ သြကာသံ၊ အခွင့်ကို။ အလဘန္တော၊ မရသည်ရှိသော်။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သြကာသေ၊ အခွင့်သည်။ အသတိ၊ မရှိသော်။ မုရဏဿ၊ သေခြင်း၏။ သြကာသံ၊ အခွင့်ကို။ ကထံ လဘိဿထ၊ အဘယ်သို့ ရကုန်အံ့နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ “အယံ၊ ဤရဟန်းသည်။ ဥဒ္ဓေသတ္ထာယ၊ ပါဠိသင်ခြင်းငှာ။ န အာဂတော၊ မလာ။ ဧသ(ဧသော)၊ ဤရဟန်းသည်။ မယံ၊ ငါ့အား။ သံဝေဂဇနနတ္ထာယ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းကိုဖြစ်စေခြင်းငှာ။ အာဂတော၊ လာ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။) သောပိ ထေရော၊ ထိုမထေရ်သည်လည်း။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဘိက္ခုနာ နာမ၊ ရဟန်းမည်သည်ကား။ မာဒိသေန၊ အကျွန်ုပ်ကဲ့သို့ သဘောရှိသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတှာ၊ ဆို၍။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ဝန္တိတှာ၊ ရှိခိုး၍။ မဏိဝဏ္ဏေ၊ ဣန္ဒြိယာပတ္တမြား အဆင်းရှိသော။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ဥပ္ပတိတှာ၊ ပျံတက်၍။ အဂမာသိ၊ သွား၏။

☞ (ဋ္ဌ-၃၂) ထေရော၊ မထေရ်သည်။ တဿ၊ ထိုရဟန္တာမထေရ်၏။ ဂတကာလတော၊ သွားသောကာလမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဇာတသံဝေဂေါ၊ ဖြစ်သော ထိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဒိဝါ၊ နေ့၌။ ဥဒ္ဓေသဉ္စ၊ ပါဠိသင်ခြင်းကို လည်းကောင်း။ သာယံ၊ ညချမ်းအခါ၌။ ဥဒ္ဓေသဉ္စ၊ ပါဠိသင်ခြင်းကို လည်းကောင်း။ ဝါစေတှာ၊ ပို့ချ၍။ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ ဟတ္ထပါသေ၊ ဟတ္ထပါသ်၌။ ဌပေတှာ၊ ထား၍။ ပစ္စုသကာလေ၊ မိုးသောက်ထ အခါ၌။ ဥဒ္ဓေသံ၊ ပါဠိသင်ခြင်းကို။ ဂဟေတှာ၊ ယူ၍။ သြတရန္တေန၊ သက်သော။ ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ သြတိဏ္ဏော၊ သက်၏။ တေရသ ဓုတဂုဏေ၊ တဆယ့်သုံးပါးသော ဓုတင်၏ ကျေးဇူးတို့ကို။ ပရိပုဏ္ဏေ၊ ပြည့်စုံသည်တို့ကို။ အဓိဋ္ဌာယ၊ ဆောက်တည်၍။ ဂါမန္တပဗ္ဗာရသေနာသနံ၊ ရွာ၏အနီး တောင်ဝှမ်း ကျောင်းသို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ ပဗ္ဗာရံ၊ တောင်ဝှမ်းကို။ ပဋိဇေတှာ၊ သုတ်သင်၍။ မဉ္ဇပိဋံ၊ ညောင်စောင်း အင်းပျဉ်ကို။ ဥဿပေတှာ၊ ထောင်၍။ “အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ အပတှာ၊ မရောက်မူ၍။ မဉ္ဇေ၊ ညောင်စောင်း၌။ ပိဋံ၊ ကျောက်ကုန်းကို။ န ပဿာရေဿာမိ၊ မဆန့်အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ မာနသံ၊ စိတ်ကို။ ဗန္တိတှာ၊ ဖွဲ့၍။

စက်မံ၊ စကြံသ္မိ။ ဩတရိ၊ သက်၏။ တဿ၊ ထိုမဟာသီဝထေရ်သည်။ “အဇ္ဇ၊
ယနေ။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဂဏှိဿာမိ၊ ယူအံ။ အဇ္ဇ၊ ယနေ။
အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဂဏှိဿာမိ၊ ယူအံ။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။
သဋ္ဌေန္တဿေဝ၊ အားထုတ်စဉ် သာလျှင်။ ပဝါရဏာ၊ ပဝါရဏာနေသည်။
သမ္ပတ္တာ၊ ရောက်၏။ သော၊ ထိုမထေရ်သည်။ ပဝါရဏာယ၊ ပဝါရဏာနေ
သည်။ ဥပကဋ္ဌာယ၊ နီးလတ်သည်ရှိသော်။ “ပုထုဇ္ဇနဘာဝံ၊ ပုထုဇဉ်၏ အဖြစ်ကို။
ပဟာယ၊ စွန့်၍။ ဝိသုဒ္ဓိံ ပဝါရဏံ၊ စင်ကြယ်သော ပဝါရဏာကို။ ပဝါရေဿာမိ၊
ပြုအံ။” ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေန္တော၊ ကြံသည်ဖြစ်၍။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။
ကိလမတိ၊ ပင်ပန်း၏။ သော၊ ထိုမထေရ်သည်။ တာယ ပဝါရဏာယ၊ ထို
ပဝါရဏာနေ၌။ မဂ္ဂံ ဝါ၊ မဂ်ကိုလည်းကောင်း။ ဖလံ ဝါ၊ ဖိုလ်ကိုလည်း
ကောင်း။ ဥပ္ပါဒေတုံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှာ။ အသက္ခောန္တော၊ မစွမ်းနိုင်သည် ဖြစ်
၍။ “မာဒိသောပိ နာမ၊ ငါကဲ့သို့သော ရဟန်းမည်လည်လည်း။ အာရဒ္ဓဝိပဿ-
ကော၊ အားထုတ်အပ်သော ဝိပဿနာရှိပါလျက်။ (အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်
ကို။) န လဘတိ၊ မရ။ ဣဒံ အရဟတ္တံ၊ ဤ အရဟတ္တဖိုလ်သည်။ ယာဝ (အတိ
ဝိယ)၊ အလွန်လျှင်။ ဒုလ္လဘံ ဝတ၊ ရခံစွတကား။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတော၊ ဆို၍။
တေနော နိယာမေန၊ ထို အမှတ်ဖြင့်သာလျှင်။ ဌာနစက်မဗဟုလော၊ ရပ်ခြင်း
သွားခြင်းများသည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ တိံသ ဝဿာနိ၊ အနှစ်သုံးဆယ်တို့
ပတ်လုံး။ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို။ ကတော၊ ပြု၍။ မဟာပဝါရဏာယ၊
မဟာပဝါရဏာနေ၌။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ ဌိတံ၊ တည်သော။ ပုဏ္ဏစန္ဒံ၊ ပြည့်
သောလကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ “စန္ဒမဏ္ဍလံ၊ လဝန်းသည်။ ဝိသုဒ္ဓိံ ကိံ နု ခေါ၊
စင်ကြယ်သလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ မယံ၊ ငါ၏။ သီလံ၊ သီလသည်။ (ဝိသုဒ္ဓိံ
နု ခေါ၊ စင်ကြယ်သလော။)” ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေန္တော၊ ကြံလျက်။ “စန္ဒမဏ္ဍ-
လေ၊ လဝန်း၌။ သသလက္ခဏံ၊ ယုန်ရေးအမှတ်သည်။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။ မယံ
ပန၊ ငါ့မှာမှုကား။ ဥပသမ္ပဒကာလတော၊ ပဉ္စင်းဖြစ်သော အခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊
စ၍။ ယာဝဇ္ဇဒိဝသ၊ ယနေထက်တိုင်အောင်။ သီလသ္မိံ၊ သီလ၌။ ကာဠကံ
ဝါ၊ မှည့်မည်းကဲ့သို့ ကြီးသော အပြစ်သည်လည်းကောင်း။ တိလကော ဝါ၊
ဝက်ခြံကဲ့သို့ ငယ်သော အပြစ်သည်လည်းကောင်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။” ဣတိ၊ ဤ
သို့။ အာဝဇ္ဇေတွာ၊ ဆင်ခြင်၍။ သဉ္ဇာတပီတိသောမနသော၊ ဖြစ်သော နှစ်
သက် ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပရိပက္ခဉာဏတ္တာ၊ ရင့်ကျက်သော ဉာဏ်
ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပီတိံ၊ နှစ်သက်ခြင်းကို။ ဝိက္ခမ္ဘေတွာ၊ ခွါ၍။
ပဋိသမ္ဘိဒါဟိ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါတို့နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။
ပါပုဏ္ဏံ၊ ရောက်၏။ ဝေရူပဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဓုတဂ-

ဝသေန၊ ဓုတင်၏အစွမ်းဖြင့်။ ဝိက္ခမ္ဘိတော၊ ခွါအပ်သော။ ကိလေသော၊ ကိလေသာသည်။ တထာ ဝိက္ခမ္ဘိတောဝ၊ ထိုသို့သော အခြင်း အရာအားဖြင့် ခွါအပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ကေစ္စဿ၊ အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဝုတ္တနယေနော၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ ပဌမဇ္ဈာနာဒိသမာပဇ္ဇနဗဟုလတာယ၊ ပထမဈာန် အစရှိ သည်ကို ဝင်စားခြင်း များသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ကိလေသော၊ ကိလေသာ သည်။ ဩကာသံ၊ ဖြစ်ရာအခွင့်ကို။ န လဘတိ၊ မရ။ သမာပတ္တိဝသေန၊ သမာပတ်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝိက္ခမ္ဘိတောဝ၊ ခွါအပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တံ၊ ထို ကိလေသာကို။ တထာ ဝိက္ခမ္ဘိတမေဝ၊ ထိုသို့သော အခြင်း အရာဖြင့် ခွါအပ်သည်ကို သာလျှင်။ ကတော၊ ပြု၍။ ဝိဝဇ္ဇေတော၊ နစ်စေ၍။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဂဏှာတိ၊ ယူ၏။ (ကော ဝိယ၊ အဘယ်မထေရ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား။) မဟာတိဿတ္ထေရော ဝိယ၊ မဟာတိဿ-မထေရ်ကဲ့သို့တည်း။ ကိရ (ဝိတ္ထာရေမိ)၊ ချဲ့ဦးအံ့။ ထေရော၊ မဟာတိဿ-မထေရ်သည်။ အဋ္ဌဝဿိကကာလတော၊ ရှစ်ဝါရသော အခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ အဋ္ဌသမာပတ္တိလာဘိ၊ ရှစ်ပါးသော သမာပတ်ကိုရသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထို မဟာတိဿ-မထေရ်သည်။ သမာပတ္တိ ဝိက္ခမ္ဘိတာနံ၊ သမာပတ်ဖြင့် ခွါအပ်ကုန်ပြီးသော။ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့၏။ အသမုဒါစာရေန၊ ကောင်းစွာ အထက်အထက်၌ မဖြစ်ခြင်းဖြင့်။ ဥဂ္ဂဟပရိပုစ္ဆာဝသေနော၊ ပါဠိသင်ခြင်း အဋ္ဌကထာသင်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်။ အရိယမဂ္ဂ သာမန္တံ၊ အရိယမဂ်၏ အနီးဖြစ်သော စကားကို။ ကထေတိ၊ ဆို၏။ သဋ္ဌိဝဿကာလေပိ၊ ဝါခြောက်ဆယ်ရသော အခါ၌လည်း။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပုထုဇ္ဇနဘာဝံ၊ ပုထုဇဉ်၏ အဖြစ်ကို။ န ဇာနာတိ၊ မသိ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧဝံ၊ တနေသ၌။ မဟာဂါမေ၊ မဟာဂါမ၌။ တိဿမဟာဝိဟာရတော၊ တိဿ-မည်သော ကျောင်းကြီးမှ။ ဘိက္ခု သံသော၊ ရဟန်းအပေါင်း သည်။ ဝါလင်္ကရ၊ ဝါသိဓမ္မဒိန္နတ္ထေရဿ၊ ဝါလင်္ကရ-အရပ်၌ သီတင်းသုံးနေ သော ဓမ္မဒိန္န-မထေရ်အား။ သာသနံ၊ သတင်း စကားကို။ ပေသေသိ၊ စေ၏။ “ထေရော၊ ဓမ္မဒိန္န-မထေရ်သည်။ အာဂန္တော၊ လာလတ်၍။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ ကထေတု၊ ဟောလော။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပေသေသိ၊ စေ၏။ ထေရော၊ ဓမ္မဒိန္န-မထေရ်သည်။ အဓိဝါသေတော၊

၁။ အဝဿိကကာလတော = (ဆဋ္ဌ)၊ ၂။ တလင်္ကရ = (ဆဋ္ဌ)။

သည်းခံ၍။ “မမ၊ ငါ၏။ သန္တိကော၊ အထံ၌။ မဟတ္ထကတရော၊ အထူးသဖြင့်
ကြီးသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ခေါ၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။
မဟာတိဿတ္ထေရော၊ မဟာတိဿ-မထေရ်သည်။ မေ၊ ငါ၏။ ကမ္မဋ္ဌာနာစရိ-
ယော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းပေးသော ဆရာတည်း။ တံ၊ ထို မဟာတိဿ-မထေရ်ကို။
သံဃတ္ထေရံ၊ သံဃထေရ်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ (ဋ-၃၃) ဂမိဿာမိ၊ သွားအံ့။”
ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေန္တော၊ ကြံလျက်။ ဘိက္ခုသံဃပရိဝုတော၊ ရဟန်းအပေါင်း
သည် ခြံရံအပ်သည် ဖြစ်၍။ ထေရဿ၊ မဟာတိဿ-မထေရ်၏။ ဝိဟာရံ၊
ကျောင်းသို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ ဒိဝါဌာနေ၊ နေ့နေရာအရပ်၌။ ထေရဿ၊
မဟာတိဿ-မထေရ်အား။ ဝတ္ထံ၊ ဝတ်ကို။ ဒဿေတွာ၊ ပြု၍။ ကေမန္တံ၊ သင့်
တင့် လျှောက်ပတ်သော အရပ်၌။ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေ၏။

ထေရော၊ မဟာတိဿ-မထေရ်သည်။ “ဓမ္မဒိန္န၊ ဓမ္မဒိန္န၊စိရဿံ၊ ကြာမြင့်မှ။
အာဂတော၊ လာသည်။ အသိ ကိံ၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်လော။” ဣတိ၊ ဤသို့။
အာဟ၊ ဆို၏။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ ဪ-ကြာမြင့်မှလာသည်မှန်
၏။ တိဿမဟာဝိဟာရတော၊ တိဿမည်သော ကျောင်းကြီးမှ။ မေ၊ အကျွန်ုပ်
အား။ ဘိက္ခုသံဃော၊ ရဟန်းအပေါင်းသည်။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။
ပေသေသိ၊ စေလွှတ်၏။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ကေကော၊ တယောက်ထီး
တည်း။ န ဂမိဿာမိ၊ မသွားအံ့။ တုဗ္ဗေဟိ ပန၊ သင်တို့နှင့်ကား။ သဒ္ဓိံ၊
တကွ။ ဂန္တုကာမော၊ သွားခြင်းငှာ အလိုရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ အာဂတော၊
လာသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ လျှောက်၏။ ဧသော၊ ထို
ဓမ္မဒိန္န-မထေရ်သည်။) သာရဏီယံ၊ အသက်ထက်ဆုံး အောက်မွေအပ်သော။
ကထံ၊ စကားကို။ ကထေန္တောဝ၊ ဆိုလျက်သာလျှင်။ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍။
“ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌။ တုဗ္ဗေဟိ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။
အယံ ဓမ္မော၊ ဤတရားကို။ အဓိဂတော၊ ရအပ်သနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆံ၊
မေးလျှောက်၏။ အာဝုသော ဓမ္မဒိန္န၊ ငါရှင် ဓမ္မဒိန္န။ သဌိမတ္တာနိ ဝဿာနံ၊
အနှစ်ခြောက်ဆယ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊
ဆို၏။) ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သမာပတ္တိံ၊ သမာပတ်ကို။ ဝဋ္ဌေဇ္ဇေယ ပန၊
သုံးဆောင်နိုင်ကုန်ပါ၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝုတ္တေ၊ လျှောက်ဆိုသည်ရှိ
သော်။) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ အာမ၊ ဪ-သုံးဆောင်နိုင်ကုန်၏။ ဣတိ၊
ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ (တုဗ္ဗေ၊ အရှင်ဘုရားတို့
သည်။) ဧကံ ပေါက္ခရဏိံ၊ တခုသော ရေကန်ကို။ မာပေတုံ၊ ဖန်ဆင်းခြင်းငှာ။

သက္ကုဏေယျာထ၊ စွမ်းနိုင်ပါကုန်၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်၏။) “အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ တေ၊ ဤဖန်ဆင်းခြင်းသည်။ န ဘာရိယံ၊ ဝန်ခံလေး။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတော၊ ဆို၍။ သမ္ပုဓဋ္ဌာနေ၊ ရွှေတူရိယအရပ်၌။ ပေါက္ခရဏိ၊ ရေကန်ကို။ မာပေသိ၊ ဖန်ဆင်း၏။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တေ၊ ဤရေကန်၌။ ဧကံ၊ တခုသော။ ပဒုမဂစ္ဆံ၊ ပဒုမ္မာကြာရုံကို။ မာပေထ၊ ဖန်ဆင်းကုန်လော။” ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်း။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ တမ္ပိ၊ ထို ပဒုမ္မာကြာရုံကိုလည်း။ မာပေသိ၊ ဖန်ဆင်း၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ တေ၊ ဤပဒုမ္မာကြာရုံ၌။ မဟန္တံ၊ ကြီးသော။ ပုပ္ဖံ၊ ပန်းပွင့်ကို။ ဒဿေထ၊ ပြကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ လျှောက်၏။) ထေရော၊ မထေရ်သည်။ တမ္ပိ၊ ထိုပဒုမ္မာကြာပွင့်ကိုလည်း။ ဒဿေသိ၊ ပြ၏။ တေ၊ ဤပဒုမ္မာအပွင့်၌။ သောဠသဝဿုဒ္ဓေသိကံ၊ တဆယ့်ခြောက်နှစ် အရွယ်ရှိသော။ ဣတ္ထိရူပံ၊ မိန်းမရုပ်ကို။ ဒဿေထ၊ ပြကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ လျှောက်၏။) ထေရော၊ မဟာတိဿ မထေရ်သည်။ သောဠသဝဿုဒ္ဓေသိကံ၊ တဆယ့်ခြောက်နှစ် အရွယ်ရှိသော။ ဣတ္ထိရူပံ၊ မိန်းမရုပ်ကို။ ဒဿေသိ၊ ပြ၏။ တတော၊ ထိုနောက်မှ။ နံ၊ ထို မဟာတိဿ-မထေရ်ကို။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣဒံ၊ ဤမိန်းမရုပ်ကို။ ပုနပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ သုဘတော၊ တင့်တယ်သောအားဖြင့်။ မနသိကရောထ၊ နှလုံးသွင်းကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ ထေရော၊ မဟာတိဿ မထေရ်သည်။ အတ္တနာဝ၊ မိမိသည်သာလျှင်။ မာပိတံ၊ ဖန်ဆင်းအပ်သော။ ဣတ္ထိရူပံ၊ မိန်းမရုပ်ကို။ သြလောကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ လောတံ၊ တပ်ခြင်းကို။ ဥပ္ပါဒေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပုထုဇ္ဇနဘာဝံ၊ ပုထုဇဉ်၏အဖြစ်ကို။ ဥ တော၊ သိ၍။ “သပ္ပုရိသ၊ သူတော်ကောင်း။ မေ၊ ငါ၏။ အဝဿယော၊ ကိုးကွယ်ရာသည်။ ဟောဟိ၊ ဖြစ်လော။” ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ အန္တေဝါသိကဿ၊ အနီးနေတပည့်၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဥက္ကဋ္ဌိကံ၊ ဆောင့်ကြောင့်။ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေ၏။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တေဒတ္ထမေဝ၊ ထိုအရှင်ဘုရားတို့၏ ကိုးကွယ်ရာ အလို့ငှာသာလျှင်။ (ခေါ၊ စင်စစ်။) အာဂတော၊ လာသည်။ အမ္ပိ၊ ဖြစ်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၍။ ထေရဿ၊ မဟာတိဿ-မထေရ်အား။ အသုဘဝသေန၊ အသုဘ၏အစွမ်းဖြင့်။ သလ္လဟကံ၊ ပေါ့သည်ကို။ ကတော၊ ပြု၍။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ကထေတွာ၊ ဟော၍။ ထေရဿ၊ မဟာတိဿ-မထေရ်အား။ သြကာသံ၊ အခွင့်ကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ ဗဟိ၊ အပသို့။ နိက္ခန္တော၊ ထွက်၏။ သုပရိမဒ္ဓိတသင်္ခါရော၊ ကောင်းစွာသုံးသပ်အပ်ပြီးသော သင်္ခါရရှိသော။ ထေရော၊ မဟာတိဿ-မထေရ်သည်။ တသ္မိံ၊ ထို

အင်္ဂုတ္တိုရ်-၈၊ ၇

မဟာတိဿ မထေရ်သည်။ ဒိဝါဠာနတော၊ နေနေသောအရပ်မှ။ နိက္ခန္တ-
မတ္တေယေဝ၊ ထွက်ခါမျှ၌သာလျှင်။ ပဋိသမ္ဘိဒါဟိ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါတို့နှင့်။ သဟ၊
တကွ။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊
ထို မဟာတိဿ မထေရ်ကို။ သံသတ္တေရံ၊ သံသာထေရ်ကို။ ကတော၊ ပြု၍။ ဓမ္မ-
ဒိန္နတ္ထေရော၊ ဓမ္မဒိန္န မထေရ်သည်။ တိဿမဟာဝိဟာရံ၊ တိဿမည်သော ကျောင်း
ကြီးသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ သံဃဿ၊ သံဃာအား။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။
ကထေသိ၊ ပြောဟော၏။ ဧဝရူပဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား။
သမာပတ္တိဝသေန၊ သမာပတ်၏အစွမ်းဖြင့်။ ဝိက္ခမ္ဘိတော၊ ခွာအပ်သော။
ကိလေသော၊ ကိလေသာသည်။ တထာ ဝိက္ခမ္ဘိတောဝ၊ ထိုသို့သော အခြင်း
အရာဖြင့် ခွာအပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ကေစ္စဿ ပန၊ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား။ ဝုတ္တနယေနဝ၊ ဆိုအပ်
ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာ၌။ ကမ္မံ၊ အမှုကို။
ကရေန္တဿ၊ ပြုသည်ရှိသော်။ ကိလေသော၊ ကိလေသာသည်။ ဩကာသံ၊
ဖြစ်ရာအခွင့်ကို။ န လဘတိ၊ မရ။ ဝိပဿနာဝသေန၊ ဝိပဿနာ၏ အစွမ်းဖြင့်။
ဝိက္ခမ္ဘိတောဝ၊ ခွာအပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
သည်။ တံ၊ ထိုကိလေသာကို။ တထာ ဝိက္ခမ္ဘိတမေဝ၊ ထိုသို့သော အခြင်း
အရာဖြင့် ခွာအပ်သည်ကိုသာလျှင်။ ကတော၊ ပြု၍။ ဝိဝေဒေတွာ၊ နစ်စေ၍။
အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဂဏှာတိ၊ ယူ၏။ (ကော ဝိယ၊ အဘယ်ရဟန်း
တို့ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား။) ဗုဒ္ဓကာလေ၊ မြတ်စွာဘုရား လက်ထက်တော်၌။
သဗ္ဗမတ္တာ၊ ခြောက်ကျိပ်အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ အာရဒ္ဓဝိပဿကာ၊ အား
ထုတ်အပ်သော ဝိပဿနာရှုခြင်းရှိကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ဝိယ၊ ရဟန်းတို့ကဲ့သို့တည်း။
ကိရ (ဝိတ္တာရေမိ)၊ ချဉ်းအံ့။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ
ကုန်၍။ ဝိဝိတ္တံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာဖြစ်သော။ အရညံ၊ တောသို့။ ပဝိသိတွာ၊
ဝင်ကုန်၍။ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာ၌။ ကမ္မံ၊ အမှုကို။ ကရေန္တော၊ ပြု
ကုန်သော်။ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့၏။ အသမုဒါစာရဝသေန၊ ကောင်း
စွာ အထက်အထက်၌ မဖြစ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ “မယံ၊ ငါတို့သည်။ ပဋိဝိဒ္ဓ-
မဂ္ဂဖလော၊ ထိုးထွင်း၍သိအပ်သော မဂ်ဖိုလ်ရှိကုန်၏။” ဣတိ သညာယ၊ ဤသို့
သောအမှတ်ဖြင့်။ (ဋ္ဌ-၃၄) မဂ္ဂဖလတ္ထာယ၊ မဂ်ဖိုလ်အလို့ငှာ။ ဝါယာမံ၊
အားထုတ်ခြင်းကို။ အကတွာ၊ မပြုကုန်မူ၍။ “အဓမ္မဟိ၊ ငါတို့သည်။ ပဋိဝိဒ္ဓ-
ဓမ္မံ၊ ထိုးထွင်း၍သိအပ်သော မဂ်ဖိုလ်တရားကို။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား

၉၇

အား။ အာရောစေသာမ၊ ကြားကုန်အံ။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်ကုန်၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာကုန်၏။

သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ အာဂမနတော၊ လာသောအခါမှ။ ပုရေဝ၊ ရှေးမဆွဉ်သာလျှင်။ အာနန္ဒတ္ထရံ၊ အာနန္ဒာ မထေရ်ကို။ “နာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ပဓာနကမ္မိကာ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အားထုတ်ခြင်း အမှု၌ ယှဉ်ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ အဇ္ဇေ၊ ယနေ့။ မံ၊ ငါဘုရား ကို။ ပဿိတံ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ အာဂမိယန္တိ၊ လာကုန်လတ္တံ့။ တေသံ၊ ထို ရဟန်းတို့အား။ မမ၊ ငါဘုရားအား။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို။ အကတော၊ မပြုမူ၍။ ‘အာမကသုသာနံ၊ သူကောင်ဖုတ်ရာသင်္ချိုင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ အလ္လအသုဘဘာဝနံ၊ စိုသောအသုဘကောင်၌ ပွားစေခြင်းကို။ ကရောထ၊ ပြုကုန်လော့။’ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ (တံ၊ သင်သည်။) ပဟိဏေ- ယျာသိ၊ စေလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ထေရော၊ အရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်သည်။ တေသံ၊ ထို ရဟန်းတို့သည်။ အာဂတာနံ၊ လာကုန်သည်ရှိသော်။ သတ္ထာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကထိတသာသနံ၊ မိန့် တော်မူအပ်သော သတင်းစကားကို။ အာရောစေသိ၊ ကြား၏။ တေ၊ ထို ရဟန်းတို့သည်။ “တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဇာနိတော၊ မသိ မူ၍။ န ကထေသတိ၊ မိန့်တော်မူလတ္တံ့။ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းသည်။ ဘဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက် ၍။ အာမကသုသာနံ၊ သူကောင်ဖုတ်ရာ သင်္ချိုင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွားကုန်၍။ အလ္လအသုဘံ၊ စိုသော အသုဘကောင်၌ ပွားစေခြင်းကို။ ဩလောကေန္တာ၊ ကြည့်ကုန်သည်ရှိသော်။ လောဘံ၊ တပ်ခြင်းကို။ ဥပ္ပါဒေတော၊ ဖြစ်စေကုန်၍။ “သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣဒံ (ကာရဏံ)၊ ဤအကြောင်းကို။ နူန၊ စင်စစ်။ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်အပ်သည်။ ဘဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇာတသံဝေဂါ၊ ဖြစ်သောထိတ်လန့်ခြင်း ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ လဒ္ဓမဂ္ဂံ၊ ရအပ် ပြီးသော အကြောင်းရှိသော။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ အာဒိတော၊ အစမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ အာရဘိံသု၊ အားထုတ်ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာ၏။ အာရဒ္ဓဘာဝံ၊ အား ထုတ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဥတော၊ သိတော်မူ၍။ ဂန္ဓကုဋိယံ၊ ဂန္ဓကုဋိ တိုက်တော်၌။ နိသိန္ဓောဝ၊ ထိုင်နေလျက် သာလျှင်။—

“ယာနိမာနိ အသတ္တာနိ၊ အလာဗုနေဝ သာရဒေ။
ကာပေါတကာနိ အဋ္ဌိနိ၊ တာနိ ဒိသ္မာန ကာ ရတိ”တိ။

ယာနိမာနိ ။ပ။ ကာ ရတိ-ဟူသော။ ဣဒံ ဩဘာသဂါထံ၊ ဤဩဘာသ
ဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

[သာရဒေါ တန်ဆောင်မုန်းလအခါ၌။ အလာဗုနိ၊ ဗူးတို့ကို။
အသတ္တာနိ ဣဝ၊ စွန့်အပ်ကုန်သကဲ့သို့။ (အာမကသုသာနေ၊ သူကောင်
ဖုတ်ရာသင်္ချိုင်း၌။) ကာပေါတကာနိ၊ ခိုခြေအဆင်းရှိကုန်သော။ ယာနိ-
မာနိ (ယာနိ-ဣမာနိ) အဋ္ဌိနိ၊ အကြင်အရိုးတို့ကို။ အသတ္တာနိ၊ စွန့်အပ်
ကုန်၏။ တာနိ၊ ထိုခိုခြေအဆင်းရှိကုန်သော အရိုးတို့ကို။ ဒိသ္မာန၊
မြင်၍။ ရတိ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါး၌ မွေ့လျော်ခြင်းသည်။ (တုမ္မာကံ၊
သင်တို့အား)။ ကာ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။]

ဂါထာပရိယောသာနေ၊ ဂါထာ၏ အဆုံး၌။ (နေ၊ ထို ရဟန်းတို့သည်။)
အရဟတ္တဖလေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ သု၊ တည်ကုန်၏။ ဝေရူပါနံ၊
ဤသို့သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ဝိပဿနာ ဝသေန၊ ဝိပဿနာ၏ အစွမ်း
ဖြင့်။ ဝိက္ခမ္ဘိတာ၊ ခွာအပ်ကုန်သော။ ကိလေသာ၊ ကိလေသာ တို့သည်။
တထာ ဝိက္ခမ္ဘိတာဝ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာဖြင့် ခွာအပ်သည့်အတိုင်းသာ
လျှင်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

ကေစွဿ၊ အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်း
ဖြင့်သာလျှင်။ နဝကမ္မံ၊ အမှုသစ်ကို။ ကရောန္တဿ၊ ပြုသည်ရှိသော်။ ကိလေ-
သော၊ ကိလေသာသည်။ ဩကာသံ၊ ဖြစ်ရာအခွင့်ကို။ န လဘတိ၊ မရ။
နဝကမ္မဝသေန၊ နဝကမ္မ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝိက္ခမ္ဘိတောဝ၊ ခွာအပ်သည် သာ
လျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တံ၊ ထိုကိလေသာကို။ တထာ
ဝိက္ခမ္ဘိတမေဝ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာဖြင့် ခွာအပ်သည်ကိုသာလျှင်။ ကတွာ၊
ပြု၍။ ဝိဝဇ္ဇေတွာ၊ နှစ်စေ့၍။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဂဏှာတိ၊ ယူ၏။
(ကော ဝိယ၊ အဘယ်မထေရ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမကား။) စိတ္တလပဗ္ဗတေ၊ စိတ္တလ
တောင်၌။ တိဿတ္ထေဂျေ ဝိယ၊ တိဿ-မထေရ်ကဲ့သို့တည်း။ ကိရ(ဝိတ္ထာရေမိ)၊
ချဲ့ဦးအံ့။ တဿ၊ ထို တိဿ-မထေရ်အား။ အဋ္ဌဝဿိကကာလေ၊ ရွှစ်ဝါရသော
အခါ၌။ အနဘိရတိ၊ မမွေ့လျော်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထို
တိဿ-မထေရ်သည်။ တံ၊ ထို မမွေ့လျော်ခြင်းကို။ ဝိနောဒေတံ၊ ဖျောက်ခြင်း
ငှာ။ အသက္ခောန္တော၊ မစွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ စိဝရံ၊ သက်နိုး
ကို။ ဓောဝိတွာ၊ ဖွပ်၍။ ရဇိတွာ၊ ဆိုး၍။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ပစိတွာ၊ ဖုတ်
၍။ ကေသေ၊ ဆံတို့ကို။ ဩဟာရေတွာ၊ ချ၍။ ဥပဇ္ဈာယံ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ
ကို။ ဝဒ္ဓိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထို

တိဿ-မထေရ်ကို။ ထေရော၊ ဆရာဖြစ်သော မထေရ်သည်။ “အာရုသော-
မဟာတိဿ၊ ငါ့ရှင် မဟာတိဿ။ ကိံ၊ အသိနည်း။ အတုဋ္ဌဿ၊ မနှစ်သက်သော
သူ၏။ (အာကာရော) ဝိယ၊ အခြင်းအရာကဲ့သို့။ တေ၊ သင်၏။ အာကာရော၊
အခြင်းအရာသည်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏တကား။)” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။
ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ ဩော်-ဖြစ်သည်မှန်ပေ၏။ အနဘိရတိ၊ မမွေ့
လျော်ခြင်းသည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထို မမွေ့လျော်
ခြင်းကို။ ဝိနောဒေတုံ၊ ဖျောက်ခြင်းငှာ။ န သက္ကောမိ၊ မစွမ်းနိုင်။ ဣတိ၊ ဤသို့။
(အာဟ၊ လျှောက်၏။) ထေရော၊ ဆရာဖြစ်သော မထေရ်သည်။ တဿ၊ ထို
မဟာတိဿ-မထေရ်၏။ အာသယံ၊ အလိုကို။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်သည်
ရှိသော်။ အရဟတ္တဿ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏။ ဥပနိဿယံ၊ မှီရာကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။
အနုကမ္မာဝသေန၊ အစဉ်သနားခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်။ “အာရုသော တိဿ၊ ငါ့ရှင်
မဟာတိဿ။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ မဟလ္လကာ၊ ကြီးရင့်ကုန်ပြီ။ နော၊ ငါတို့
အား။ ဧကံ၊ တခုသော။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအစပ်ကို။ ကရောဟိ၊ ပြုလော့။”
ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဒုတိယကထံ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်
ဖြစ်သော နှစ်ခုမြောက်သောစကားကို။ အကထိတပုဗ္ဗော၊ မဆိုဖူးသော။ ဘိက္ခု၊
ရဟန်းသည်။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သာဓု၊ ကောင်းပါပြီ။” ဣတိ၊ ဤသို့။
သမ္ပုဋိစ္စိ၊ ဝန်ခံ၏။

☞ (ဋ္ဌ-၃၅) အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထို မဟာတိဿ-မထေရ်ကို။ ထေရော၊
ဆရာဖြစ်သော မထေရ်သည်။ “အာရုသော၊ ငါ့ရှင်။ နဝကမ္မံ၊ အမှုသစ်ကို။
ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်။ ဥဒ္ဓေသမဂ္ဂဉ္စ၊ ပါဠိအစဉ်ကိုလည်း။ မာ ဝိဿဇ္ဇိ၊
မလွတ်လင့်။ ကမ္မဋ္ဌာနဉ္စ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုလည်း။ မနသိကရောဟိ၊ နှလုံးသွင်းလော့။
ကာလေန စ ကာလံ၊ အခါမပြတ်လည်း။ ကသိဏပရိကမ္မံ၊ ကသိုဏ်းပရိကံကို။
ကရောဟိ၊ ပြုလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။
ဧဝံ၊ ဤသို့။ အရှင်ဘုရားဆိုတိုင်း။ ကရိဿာမိ၊ ပြုပါအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၍။
ထေရံ၊ ဥပဇ္ဈာယ်မထေရ်ကို။ ဝဇ္ဇိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ တထာရူပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိ
သော။ ပဗ္ဗာရဋ္ဌာနံ၊ ချိုင့်ဝှမ်းရာ အရပ်ကို။ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။
“ဧတ္ထ၊ ဤအရပ်၌။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏။” ဣတိ၊
ဤသို့ဆို၍။ ဒါရူဟိ၊ ထင်းတို့ဖြင့်။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ ဈာပေတွာ၊ မီးတိုက်
၍။ သောဓေတွာ၊ သုတ်သင်၍။ ဣဋ္ဌကာဟိ၊ အုတ်တို့ဖြင့်။ ပရိက္ခိပိတွာ၊

ကာရံ၍။ ခွါရဝါတပါနာဒီနိ၊ တံခါးမလေသောက်တံခါး အစရှိသည်တို့ကို။
ယောဇေတွာ၊ ယှဉ်စေ၍။ စက်မနဘူမိတိတ္ထိပရိကမ္မာဒီဟိ၊ စကြံမြေ နံရံကို
အပြေအပြစ်ပြုခြင်း အစရှိသည်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ လေဏံ၊ လိုက်ကို။
နိဋ္ဌာပေတွာ၊ ပြီးစေ၍။ မဉ္ဇူပိဌံ၊ ညောင်စောင်း အင်းပျဉ်ကို။ သန္တရိတွာ၊
ခင်း၍။ ထေရဿ၊ ဥပဇ္ဈာယ်မထေရ်၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တံ၊ သွား၍။
ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ လေဏေ၊ လိုက်၍။ ပရိကမ္မံ၊
ပရိကံသည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။ ဝသထ၊ နေတော်မူပါကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။
အာဟ၊ လျှောက်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ဒုက္ခေန၊ ဆင်းရဲသဖြင့်။ တယာ၊
သင်သည်။ ဧတံ ကမ္မံ၊ ဤအမှုကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ အဇ္ဇေ၊ ယနေ့။ ဧကဒိ-
ဝသံ၊ တနေ့ပတ်လုံး။ တုညေဝ၊ သင်သည်ပင်လျှင်။ ဧတ္ထ၊ ဤလိုက်၍။ ဝသဟိ၊
နေဦးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သော၊ ထို မဟာတိဿ-မထေရ်
သည်။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သာဓု၊ ကောင်းပါပြီ။” ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၍။
ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို။ ဓောဝိတွာ၊ ရေဆေး၍။ လေဏံ၊ လိုက်
သို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ ပလ္လကံ၊ ထက်ဝယ်ကို။ အာဘုဇိတွာ၊ ခွေ၍။
နိသိန္ဓော၊ ထိုင်နေလျက်။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ကတကမ္မံ၊ ပြုအပ်သောအမှုကို။
အာဝဇ္ဇိ၊ ဆင်ခြင်၏။ တဿ၊ ထို မဟာတိဿ-မထေရ်သည်။ “မယာ၊ ငါသည်။
ဥပဇ္ဈာယဿ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာအား။ မနာပံ၊ နှစ်သက်ဖွယ်သော။ ကာယဝေ-
ယျာဝစ္စံ၊ ကိုယ်ဖြင့်ပြုသော အမှုကြီးငယ်ကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။” ဣတိ၊
ဤသို့။ စိန္တန္တဿ၊ ကြံသည်ရှိသော်။ အဗ္ဘန္တရေ၊ ကိုယ်တွင်း၌။ ပိတိ၊ နှစ်
သက်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထို မဟာတိဿ-မထေရ်သည်။ တံ၊ ထို
နှစ်သက်ခြင်းကို။ ဝိက္ခမ္ဘေတွာ၊ ခွါ၍။ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို။ ဝဇေတွာ၊
ပွားစေ၍။ အဂ္ဂုဗလံ၊ မြတ်သောဖိုလ်ဟု ဆိုအပ်သော။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တ-
ဖိုလ်သို့။ ပါပုဏံ၊ ရောက်၏။ ဧဝရူပဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား။
နဝကမ္မဝသေန၊ အမှုသစ်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝိက္ခမ္ဘိတော၊ ခွါအပ်သော။ ကိလေ-
သော၊ ကိလေသာသည်။ တထာ ဝိက္ခမ္ဘိတောဝ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်
ခွါအပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ကောဇ္ဇော ပန၊ အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား။ ဗြဟ္မလောကတော၊ ဗြဟ္မာ
ပြည်မှ။ အာဂတော၊ လာသော။ သုဒ္ဓသတ္တော၊ စင်ကြယ်သော သတ္တဝါ
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထို ဗြဟ္မာ့ပြည်မှလာသော သတ္တဝါအား။

နိပါတ်]

၂-နိဝရဏပုပ္ဖာနဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၁၀၃

အနာသေဝနတာယ၊ အဖန်တလဲလဲ မှီဝဲခြင်းမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ကိ-
 လေသော၊ ကိလေသာသည်။ န သမုဒါစရတိ၊ ကောင်းစွာ အထက်အထက်၌
 မဖြစ်။ ဘဝဝသေန၊ ဘဝ၏အစွမ်းဖြင့်။ ဝိက္ခမ္ဘိတော၊ ခွာအပ်သည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ သော၊ ထို သတ္တဝါသည်။ တံ၊ ထို ကိလေသာကို။ တတာ ဝိက္ခမ္ဘိတ-
 မေဝ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာဖြင့် ခွာအပ်သည်ကိုသာလျှင်။ ကတွာ၊ ပြု၍။
 ဝိဝဇ္ဇေတွာ၊ နစ်စေ၍။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဂဏှာတိ၊ ယူ၏။ (ကော
 ဝိယ၊ အဘယ်မထေရ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။) အာယသ္မာ မဟာကဿပေ၊ ဝိယ၊
 အရှင်မဟာကဿပ-ကဲ့သို့တည်း။ ဟံ(ဝိတ္ထာရေမိ)၊ ချဲ့ဦးအံ့။ သော အာယသ္မာ၊
 ထို အရှင်မဟာကဿပ-သည်။ အဂါရမဇ္ဈေပိ၊ အိမ်၏အလယ်၌ နေသော်လည်း။
 ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို။ အပရိဘူတိတွာ၊ မခံစားမူ၍။ မဟာသမ္ပတ္တိံ၊ များ
 မြတ်သော စည်းစိမ်ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍။
 နိက္ခန္ဓော၊ တောထွက်သည်ရှိသော်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ ပစ္စုပ္ပန်မ-
 နတ္တာယ၊ ခရီးဦး ကြိုဆိုခြင်းငှာ။ အာဂတံ၊ ကြွတော်မူလာသော။ သတ္တာရံ၊
 မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်
 သော။ သြဝါဒေဟိ၊ အဆုံးအမတော်တို့ဖြင့်။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို။
 လဘိတွာ၊ ရ၍။ အဋ္ဌမေ၊ ရှစ်ရက်မြောက်သော။ အရုဏေ၊ အရုဏ်၌။
 ပဋိသမ္ဘိဒါဟိ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါတို့နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။
 ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ ဧဝရူပဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဘဝ-
 ဝသေန၊ ဘဝ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝိက္ခမ္ဘိတော၊ ခွာအပ်သော။ ကိလေသော၊
 ကိလေသာသည်။ တတာ ဝိက္ခမ္ဘိတောဝ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာဖြင့် ခွာအပ်
 သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ယော ပန၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား။ အနန္တဘူတပုဗ္ဗံ၊ ဤ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ
 ဝယ် ရှေး၌မခံစားဖူးသော။ ရူပါဒိအာရမ္မဏံ၊ ရူပါရုံ အစရှိသော အာရုံကို။
 လဘိတွာ၊ ရ၍။ တတ္ထေဝ၊ ထို ရူပါရုံ အစရှိသော အာရုံ၌ပင်လျှင်။ ဝိပဿနံ၊
 ဝိပဿနာကို။ ပဋ္ဌပေတွာ၊ ပြစ်စေ၍။ ဝိဝဇ္ဇေတွာ၊ နစ်စေ၍။ အရဟတ္တံ၊ အရ-
 ဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဂဏှာတိ၊ ယူ၏။ ဧဝရူပဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား။
 အနန္တဘူတာရမ္မဏဝသေန၊ ရှေး၌ မခံစားဖူးသော အာရုံ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ကာ-
 ပစ္ဆန္နော၊ ကာမစ္ဆန္နသည်။ အနုပ္ပန္နပုဗ္ဗောဝ၊ ရှေး၌ မဖြစ်ဖူးသည် ဖြစ်၍သာ
 လျှင်။ နုပ္ပဇ္ဇတိ နာမ၊ မဖြစ်သည်မည်၏။

ဥပ္ပန္နော ဝါ ကာမစ္ဆန္နော ပဟိယတိတိ ဧတ္ထ၊ ဥပ္ပန္နော ဝါ ကာမစ္ဆန္နော
 ပဟိယတိ-ဟူသောပုဒ်၌။ ဥပ္ပန္နောတိ၊ ဥပ္ပန္နော ဟူသည်ကား။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။

၁၁၄

အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ

[ကောက

၂

ဘူတော၊ ဖြစ်၏။ သမုဒါဂတော၊ ကောင်းစွာဖြစ်၏။ ပဟိယတိတိ၊ ပဟိယတိ ဟူသည်ကား။ တဒဂ်ပ္ပဟာနံ၊ တဒဂ် ပဟာန်လည်းကောင်း။ ဝိက္ခမ္ဘနပ္ပဟာနံ၊ ဝိက္ခမ္ဘန ပဟာန်လည်းကောင်း။ သမုဇ္ဈေဒပ္ပဟာနံ၊ သမုဇ္ဈေဒ ပဟာန်လည်း ကောင်း။ ပဋိပဿဒ္ဓိပ္ပဟာနံ၊ ပဋိပဿဒ္ဓိ ပဟာန်လည်းကောင်း။ နိဿရဏပ္ပဟာနံ၊ နိဿရဏ ပဟာန်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဣမေဟိ ပဟာနေဟိ၊ ဤ ပဟာန်တို့ဖြင့်။ ပဟိယတိ၊ ပယ်အပ်၏။ (ဋ-၃၆) ပုန၊ တဖန်။ န ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ (အယံ)၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုငါးပါးသော ပဟာန်တို့တွင်။ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာဖြင့်။ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို။ တဒဂ်ဝသေန၊ တဒဂ်၏အစွမ်းဖြင့်။ ပဟိယန္တိ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ ဝိပဿနာ၊ ဝိပဿနာသည်။ တဒဂ်ပဟာနံ၊ တဒဂ် ပဟာန်မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ပန၊ တဒဂ် ပဟာန်ဖြင့် ပယ်အပ်သည်မှတစ်ပါး ဝိက္ခမ္ဘန ပဟာန်ဖြင့် ပယ်အပ်သည်ကိုဆိုခြင်းအံ့။ သမာပတ္တိ၊ သမာပတ်သည်။ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို။ ဝိက္ခမ္ဘေတိ၊ ခွာ၏။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ သာ၊ ထိုသမာပတ်သည်။ ဝိက္ခမ္ဘနပ္ပဟာနံ၊ ဝိက္ခမ္ဘန ပဟာန်မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်သည်။ (ကိလေသေ၊ ကိလေ သာတို့ကို။) သမုစိန္တန္တော၊ ဖြတ်သည်ဖြစ်၍။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဖလံ၊ ဖိုလ် သည်။ (ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို။) ပဋိပဿမ္ဘယမာနံ၊ ငြိမ်းစေသည်ဖြစ်၍။ (ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။) နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သည်။ သဗ္ဗကိလေသေဟိ၊ အလုံးစုံသော ကိလေသာ တို့မှ။ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ရာ ထွက်မြောက်ကြောင်းသည်။ (ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။) ဣတိ ဣမာနိ တီဏိ၊ ဤ သုံးပါးသော မဂ် ဖိုလ် နိဗ္ဗာန် တို့သည်။ သမုဇ္ဈေဒပဋိပဿဒ္ဓိနိဿရဏပ္ပဟာနာနံ၊ သမုဇ္ဈေဒပဟာန် ပဋိပဿဒ္ဓိ ပဟာန် နိဿရဏပဟာန်တို့မည်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုစ္ဆန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန် ၏။ လောကိယ လောကုတ္တရေဟိ၊ လောကီ လောကုတ္တရာ ဖြစ်ကုန်သော။ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဣမေဟိ ပဟာနေဟိ၊ ဤပဟာန် တို့ဖြင့်။ ပဟိ- ယတိ၊ ပယ်အပ်၏။ ဣတိ (အယံ)၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

အသုဘနိမိတ္တန္တိ၊ အသုဘနိမိတ္တံ ဟူသည်ကား။ ဒသသု၊ ဆယ်ပါးကုန် သော။ အသုဘေသု၊ အသုဘတို့၌။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော။ ရူပါရမ္မဏံ၊ ရူပါရုံလျှင် အာရုံရှိသော။ ပဌမဇ္ဈာနံ၊ ပထမဈာန်တည်း။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ ပေါရာဏာ၊ ရှေးဆရာတို့သည်။ “အသုဘမ္ပိ အသုဘနိမိတ္တံ၊ အသုဘာရမ္မဏာ ဓမ္မာပိ အသုဘ-

နိမိတ္တ”န္တိ။ အသုဘမိ အသုဘနိမိတ္တံ၊ အသုဘာရမ္မဏာ ဓမ္မာပိ အသုဘ-
 နိမိတ္တံ-ဟူ၍။ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။ [“အသုဘမိ၊ အသုဘသည်လည်း။ အသုဘ-
 နိမိတ္တံ၊ အသုဘနိမိတ်မည်၏။ အသုဘာရမ္မဏာ၊ အသုဘ၏အာရုံ ဖြစ်ကုန်
 သော။ ဓမ္မာပိ၊ တရားတို့သည်လည်း။ အသုဘနိမိတ္တံ၊ အသုဘနိမိတ်မည်၏။”]
 ယောနိသော မနသိကရောတောတိ၊ ယောနိသော မနသိကရောတော ဟူသည်
 ကား။ “တတ္ထ ကတမော ယောနိသော မနသိကရော၊ အနိစ္စေ အနိစ္စ”န္တိ
 အာဒိနာ၊ တတ္ထ ကတမော ယောနိသော မနသိကရော၊ အနိစ္စေ အနိစ္စ-ဤသို့
 အစရှိသော။ နယေန၊ နည်းဖြင့်။ ဝုတ္တဿ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဥပါယ-
 မနသိကရဿ၊ သင့်သောအကြောင်းဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်း၏။ ဝသေန၊ အစွမ်း
 ဖြင့်။ မနသိကရောတော၊ နှလုံးသွင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ အနုပ္ပန္နော စေဝ
 ကာမစ္ဆန္နော နုပ္ပဇ္ဇတိတိ၊ အနုပ္ပန္နော စေဝ ကာမစ္ဆန္နော နုပ္ပဇ္ဇတိ-ဟူသည်ကား။
 အသမုဒါဂတော၊ ကောင်းစွာ အထက်အထက်၌ မဖြစ်ဖူးသော ကာမစ္ဆန္န
 သည်။ န သမုဒါဂစ္ဆတိ၊ ဖြစ်ခြင်းသို့ မရောက်။ ဥပ္ပန္နော စ ကာမစ္ဆန္နော
 ပဟိယတိတိ၊ ဥပ္ပန္နော စ ကာမစ္ဆန္နော ပဟိယတိ-ဟူသည်ကား။ သမုဒါ-
 ဂတော စ၊ ကောင်းစွာ အထက်အထက်၌လည်း ဖြစ်သော။ ကာမစ္ဆန္နော၊
 ကာမစ္ဆန္နကို။ ပဉ္စဝိဓေန၊ ငါးပါးအပြားရှိသော။ ပဟာနေန၊ ပဟာန်ဖြင့်။
 ပဟိယတိ၊ ပယ်အပ်၏။

အပိစ (အပရော)၊ တပါးသော။ (နယော၊ နည်းကို။ မယာ၊ ငါသည်။
 ဝုစ္စတေ၊ မိန့်ဦးအံ့။)—အသုဘနိမိတ္တဿ၊ အသုဘနိမိတ်ကို။ ဥဂ္ဂဟော၊ သင်
 ယူခြင်းလည်းကောင်း။ အသုဘဘာဝနာနုယောဂေါ၊ အသုဘကို ပွားခြင်း၌
 အားထုတ်ခြင်းလည်းကောင်း။ ဣန္ဒြိယေသု၊ ဣန္ဒြေတို့၌။ ဂုတ္တဒ္ဓါရတာ၊ လုံသော
 တံခါးရှိသည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း။ ဘောဇနေ၊ စားဖွယ်၌။ မတ္တညူတာ၊
 အတိုင်းအရှည်ကို သိသည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း။ ကလျာဏ မိတ္တတာ၊
 ကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းရှိသည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း။ သပ္ပာယကဏာ၊
 ကာမစ္ဆန္နကိုပယ်ခြင်းအား လျှောက်ပတ်သောစကားကို ပြောဆိုခြင်း လည်း
 ကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဆ ဓမ္မာ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော တရားတို့သည်။
 ကာမစ္ဆန္နဿ၊ ကာမစ္ဆန္နကို။ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှာ။ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
 ၏။ ဟိ (ဝိတ္တာရေမိ)၊ ချဲ့ဦးအံ့။ ဒသဝိဓံ၊ ဆယ်ပါးအပြားရှိသော။ အသုဘ-
 နိမိတ္တံ၊ အသုဘနိမိတ်ကို။ ဥဂ္ဂဏန္တဿာပိ၊ သင်သော ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း။
 ကာမစ္ဆန္နော၊ ကာမစ္ဆန္နကို။ ပဟိယတိ၊ ပယ်အပ်၏။ (အသုဘနိမိတ္တံ၊ အသုဘ
 နိမိတ်ကို။) ဘာဝေန္တဿာပိ၊ ပွားစေသော ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း။ (ကာမစ္ဆန္နော၊

ကာမစ္ဆန္တကို။ ပဟိယတိ၊ ပယ်အပ်၏။) ဣန္ဒြိယေသု၊ ဣန္ဒြေတို့၌။ ပိဟိတဒ္ဓါရဿာပိ၊ ပိတ်အပ်သောတံခါးရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း။ (ကာမစ္ဆန္တော၊ ကာမစ္ဆန္တကို။ ပဟိယတိ၊ ပယ်အပ်၏။) စတုန္တံ၊ ပဉ္စန္တံ၊ လေးလုတ် ငါးလုတ်ကုန်သော။ အာလောပါနံ၊ ဆွမ်းလုတ်တို့၏။ ဩကဝသေ၊ အခွင့်သည်။ သတိ၊ ရှိလျက်။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ ပိဝိတု၊ သောက်၍။ ယာပန သီလတာယ၊ မျှသောအလေ့ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဘောဇနော၊ စားဖွယ်၌။ မတ္တညုနောပိ၊ အတိုင်းအရှည်ကိုသိသောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း။ (ကာမစ္ဆန္တော၊ ကာမစ္ဆန္တကို။ ပဟိယတိ၊ ပယ်အပ်၏။) တေန၊ ထို့ကြောင့်။—

“စတ္တာရော ပဉ္စ အာလောပေါ အဘုတု ဥဒကံ ပိဝေ။
 အလံ ဖာသုဝိဟာရာယ၊ ပဟိတတ္ထဿ ဘိက္ခုနော”တိ၊
 စတ္တာရော။ပ။ဘိက္ခုနော—ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

[“စတ္တာရော ပဉ္စ အာလောပေါ လေးလုတ် ငါးလုတ်တို့ကို။ အဘုတု၊ မစားမူ၍။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ ပိဝေ၊ သောက်ရာ၏။ အယံ၊ ဤလေးလုတ် ငါးလုတ်သော ဆွမ်းကို မစားမူ၍ ရေကိုသောက်ခြင်းသည်။ ပဟိတတ္ထဿ၊ ကိုယ်အသက်ကို မငဲ့မူ၍ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသော။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား။ ဖာသုဝိဟာရာယ၊ ချမ်းသာစွာနေခြင်းငှာ။ အလံ၊ လျောက်ပတ်၏။”]

အသုဘကမ္မိကတိဿထေရသဒိသေ၊ အသုဘကို ပွားစေခြင်းအမှု၌ ယှဉ်သော တိဿထေရ်နှင့် တူကုန်သော။ အသုဘဘာဝနာရတေ၊ အသုဘကို ပွားစေခြင်း၌ မွေ့လျော်ကုန်သော။ ကလျာဏမိတ္တေ၊ ကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းတို့ကို။ သေဝန္တဿာပိ၊ မှီဝဲသောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း။ ကာမစ္ဆန္တော၊ ကာမစ္ဆန္တကို။ ပဟိယတိ၊ ပယ်အပ်၏။ ဌာနနိသဇ္ဇာဒိသု၊ ရပ်ခြင်း ထိုင်ခြင်း အစရှိသည်တို့၌။ ဒသအသုဘနိဿိတသပ္ပယကထာယပိ၊ ဆယ်ပါးသော အသုဘကို မှီသော လျောက်ပတ်သော စကားဖြင့်လည်း။ (ကာမစ္ဆန္တော၊ ကာမစ္ဆန္တကို။) ပဟိယတိ၊ ပယ်အပ်၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ “ဆ ဓမ္မာ ကာမစ္ဆန္တဿ ပဟာနာယ သံဝတ္တန္တိ”တိ၊ ဆ ဓမ္မာ ကာမစ္ဆန္တဿ ပဟာနာယ သံဝတ္တန္တိ-ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ဆဋ္ဌသုတ်အဖွင့် အပြီးတည်း။

၁၇။ သတ္တမေ၊ သတ္တမ-သုတ်၌။ (အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဧဝံ၊ ဤဆို လတ္တံသော နည်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။) မေတ္တာ စေတောမုတ္တိတိ၊ မေတ္တာ စေတောဝိမုတ္တိ-ဟူသည်ကား။ သဗ္ဗသတ္တေသု၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့၌။ ဟိတဖရဏကာ၊ အစီးအပွားကို နှံ့စေတတ်သော။ မေတ္တာ၊ မေတ္တာတည်း။

နိပါတ်]

၂-နိဝရဏပ္ပဟာနဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၁၀၇

ပန၊ ထင်ရှားအောင် ပြဦးအံ့။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ တံသမ္ပယုတ္တစိတ္တံ၊
 ထိုမေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော စိတ်သည်။ နိဝရဏာဒိဟိ၊ နိဝရဏ အစရှိကုန်
 သော၊ ပစ္စနိကဓမ္မေဟိ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်တရားတို့မှ။ ဝိမုစ္စတိ၊ လွတ်၏။
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သာ၊ ထို မေတ္တာစိတ်ကို။ “စေတောဝိမုတ္တိ”တိ၊ စေတော
 ဝိမုတ္တိ-ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ဝိသေသတော၊ အထူး
 အားဖြင့်။ သဗ္ဗဗျာပါဒပရိယုဋ္ဌာနေန၊ အလုံးစုံသော ဗျာပါဒ-တည်းဟူသော
 ထိုးကျင့်နှိပ်စက်ခြင်းမှ။ ဝိမုတ္တတ္တာ၊ လွတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သာ၊
 ထို မေတ္တာစိတ်ကို။ စေတောဝိမုတ္တိတိ၊ စေတောဝိမုတ္တိ ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊
 သိအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထို စေတောဝိမုတ္တိ-ဟူသောပုဒ်၌။ “မေတ္တာ”တိ၊ မေတ္တာ
 ဟူသည်ကား။ (ဋ္ဌ-၃၇) တောဝတ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော စကားမျှ
 ဖြင့်။ ပုဗ္ဗဘာဂေါပိ၊ အပ္ပနာ၏ ရှေ့အဖို့၌ဖြစ်သော မေတ္တာသည်လည်း။
 ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ပန၊ ထိုသို့သင့်သော်လည်း။ “စေတောဝိမုတ္တိ”တိ၊ စေတော-
 ဝိမုတ္တိ ဟူ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဣဓ၊
 ဤအရာ၌။ တိကစတုက္ကဇ္ဈာနဝသေန၊ တိက စတုက္ကဇ္ဈာန်၏ အစွမ်းဖြင့်။
 အပ္ပနာဝ၊ အပ္ပနာကိုသာလျှင်။ အဓိပ္ပေတာ၊ အလိုရှိအပ်၏။ ယောနိသော
 မနသိကရောတောတိ၊ ယောနိသော မနသိကရောတော ဟူသည်ကား။ တံ
 မေတ္တံ၊ ထို မေတ္တာကို။ စေတောဝိမုတ္တိ၊ စေတောဝိမုတ္တိ ဟူ၍။ ဝုတ္တ-
 လက္ခဏေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသော လက္ခဏာဖြင့်။ ဥပါယမနသိကာရေန၊ သင့်သော
 အကြောင်းဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်။ မနသိကရောန္တဿ၊ နှလုံးသွင်းသော
 ပုဂ္ဂိုလ်အား။

အပိစ (အပရော)၊ တပါးသော။ (နယော၊ နည်းကို။ မယာ၊ ငါသည်။
 ဝုစ္စတေ၊ မိန့်ဦးအံ့။) —မေတ္တာနိမိတ္တဿ၊ မေတ္တာနိမိတ်ကို။ ဥဂ္ဂဟော၊ သင်ယူ
 ခြင်းလည်းကောင်း။ မေတ္တာဘာဝနာနုယောဂေါ၊ မေတ္တာကို ပွားစေခြင်း၌
 အားထုတ်ခြင်းလည်းကောင်း။ ကမ္မဿကတာ၊ ပစ္စဝေက္ခဏတာ၊ ကံသာလျှင်
 မိမိဥစ္စာ ရှိသည်၏အဖြစ်ကို ဆင်ခြင်သည်၏အဖြစ် လည်းကောင်း။ ပဋိသင်္ခါန-
 ဗဟုလတာ၊ ဒေါသ မေတ္တာတို့၏ အပြစ်အကျိုးကို ဆင်ခြင်ခြင်း များသည်
 ၏အဖြစ် လည်းကောင်း။ ကလျာဏမိတ္တတာ၊ မေတ္တာဖြင့် နေလေ့ရှိသော
 ကောင်းသောအဆွေခင်ပွန်း ရှိသည်၏အဖြစ် လည်းကောင်း။ သပ္ပာယ်ကထာ၊
 မေတ္တာအား လျှောက်ပတ်သော စကားလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဆ
 ဓမ္မာ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော တရားတို့သည်။ ဗျာပါဒဿ၊ ဗျာပါဒကို။
 ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှာ။ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဟိ(ဝိတ္တာရေမိ)၊ ချဲ့ဦး
 အံ့။ သြဒိဿက အနောဒိဿက ဒိသာဖရဏာနံ၊ ရည်ညွှန်းအပ်သော အရပ်

၁၀၀

အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ

ကောက

ကို နှံ့စေခြင်း၊ မရည်ညွှန်းအပ်သောအရပ်ကို နှံ့စေခြင်းတို့တွင်။ အညတရ-
ဝံသေန၊ တပါးပါး၏ အစွမ်းဖြင့်။ မေတ္တံ၊ မေတ္တာကို။ ဥဂ္ဂုဏန္တဿာပိ၊
သင်ယူသော ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း။ ဗျာပါဒေါ၊ ဗျာပါဒကို။ ပဟိယတိ၊
ပယ်အပ်၏။ ဩဓိသောအနောဓိသော ဒိသာဖရဏဝသေန၊ ပိုင်းခြားအပ်သော
အရပ်ကို နှံ့စေခြင်း၊ မပိုင်းခြားအပ်သော အရပ်ကို နှံ့စေခြင်းတို့၏ အစွမ်းဖြင့်။
မေတ္တံ၊ မေတ္တာကို။ ဘာဝေန္တဿာပိ၊ ပွားစေအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း။
(ဗျာပါဒေါ၊ ဗျာပါဒကို။ ပဟိယတိ၊ ပယ်အပ်၏။) “တံ၊ သင်သည်။
တေဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ ကုဒ္ဓေါ၊ အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍။ ကိံ ကရိဿသိ၊
အဘယ်မှုစအံ့နည်း။ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ သီလာဒီနိ၊ သီလ-အစရှိသည်တို့
ကို။ နာသေတုံ၊ ဖျက်ဆီးခြင်းငှာ။ သက္ခိဿသိ ကိံ၊ တတ်နိုင်လတ္တံ့လော။
တံ၊ သင်သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကမ္မေန၊ ကံဖြင့်။ အာဂန္တော၊ လာလတ်
၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကမ္မေနော၊ ကံဖြင့်သာလျှင်။ ဂမိဿသိ နနု၊ သွားရ
လတ္တံ့သည် မဟုတ်လော။ ပရဿ၊ သူတပါးအား။ ကုဇ္ဈနံ နာမ၊ အမျက်ထွက်
ခြင်း မည်သည်ကား။ ဝိတစ္ဆိတင်္ဂါရတတ္ထအယသလကဂူထာဒီနိ၊ အလျှံ ကင်း
သော မီးကျိုး၊ လောလော ပူသော သံချောင်း၊ မစင်အစရှိသည်တို့ကို။ ဂဟေ-
တွာ၊ ယူ၍။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ ပဟရိတုကာမတာသဒိသံ၊ ပုတ်ခတ်ခြင်း
ငှာ အလိရှိသည်အဖြစ်နှင့် တူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧသောပိ၊ ဤသူ
သည်လည်း။ တဝ၊ သင်အား။ ကုဒ္ဓေါ၊ အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍။ ကိံ ကရိဿ-
တိ၊ အသို့ ပြုလတ္တံ့နည်း။ တေ၊ သင်၏။ သီလာဒီနိ၊ သီလ-အစရှိသည်တို့ကို။
နာသေတုံ၊ ဖျက်ဆီးခြင်းငှာ။ သက္ခိဿတိ ကိံ၊ စွမ်းနိုင်လတ္တံ့လော။ ဧသ
(ဧသော)၊ ဤသူသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကမ္မေန၊ ကံဖြင့်။ အာဂန္တော၊
လာလတ်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကမ္မေနော၊ ကံဖြင့်သာလျှင်။ ဂမိဿတိ၊ သွား
လတ္တံ့။ အပ္ပဋ္ဌိစ္ဆိတပဟေဏကံ ဝိယ စ၊ သူတပါးတို့သည် မခံအပ်သော လက်
ဆောင်ကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ ပဋိဝါတံ၊ လေညာသို့။ ခိတ္တရဇောမုဋ္ဌိ ဝိယ စ၊
ပစ်အပ်သော မြူဆုပ်ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဧသ (ဧသော) ကောဓော၊ ဤ
အမျက်သည်။ တေဿေဝ၊ ဤသူ၏သာလျှင်။ မတ္ထကေ၊ ထိပ်ထက်၌။
ပဟိယတိ၊ ကျလတ္တံ့။ ”ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အတ္တနော စ၊ မိမိ၏လည်းကောင်း။
ပရဿ စ၊ သူတပါး၏လည်းကောင်း။ ကမ္မဿကတံ၊ ကံသာလျှင် မိမိဥစ္စာ
ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ပစ္စဝေက္ခတောပိ၊ ဆင်ခြင်သော ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း။
(ဗျာပါဒေါ၊ ဗျာပါဒကို။ ပဟိယတိ၊ ပယ်အပ်၏။) ဥဘယကမ္မဿကတံ၊
မိမိသူတပါးဟု ဆိုအပ်သော နှစ် ပါး စုံသောသူ၏ ကံသာလျှင် မိမိဥစ္စာ
ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍။ ပဋိသင်္ခါနေ၊ ဒေါသ

နိပါတ်]

၂-နိဝရဏပုဟာနဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၁၀၉

မေတ္တာတို့၏ အပြစ် အကျိုးကိုဆင်ခြင်ခြင်း၌။ ဌိတဿာပိ၊ တည်သောပုဂ္ဂိုလ် အားလည်း။ (ဗျာပါဒေါ၊ ဗျာပါဒကို။ ပဟိယတိ၊ ပယ်အပ်၏။) အဿ-
 ဂုတ္တတ္ထေရသဒိသေ၊ အဿဂုတ္တ-မထေရ်နှင့်တူကုန်သော။ မေတ္တာဘဝနာရတေ၊
 မေတ္တာကို ပွားခြင်း၌ မွေ့လျော်ကုန်သော။ ကလျာဏမိတ္တေ၊ အဆွေခင်ပွန်း
 ကောင်းတို့ကို။ သေဝန္တဿာပိ၊ မှီဝဲသော ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း။ ဗျာပါဒေါ၊
 ဗျာပါဒကို။ ပဟိယတိ၊ ပယ်အပ်၏။ ဌာနနိသဇ္ဇာဒိသု၊ ရပ်ခြင်း ထိုင်ခြင်း
 စသည်တို့၌။ မေတ္တာနိဿိတသပ္ပယကထာယပိ၊ မေတ္တာကိုမှီသော လျောက်
 ပတ်သော စကားဖြင့်လည်း။ (ဗျာပါဒေါ၊ ဗျာပါဒကို။) ပဟိယတိ၊ ပယ်
 အပ်၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ “ဆ ဓမ္မာ ဗျာပါဒဿ ပဟာနာယ သံဝတ္တန္တိ”-
 တိ၊ ဆ ဓမ္မာ ဗျာပါဒဿ ပဟာနာယ သံဝတ္တန္တိ-ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်
 မူအပ်၏။ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားကို။ ဣဓ စ၊ ဤသုတ်၌ လည်းကောင်း။
 ဣတော၊ ဤသုတ်မှ။ ပရေသု စ၊ တပါးသောသုတ်တို့၌ လည်းကောင်း။ ဝုတ္တ-
 နယေနော၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ပန၊
 စင်စစ်သော်ကား။ ဝိသေသမတ္တမေဝ၊ အထူးမျှကို သာလျှင်။ (မယံ၊ ငါတို့
 သည်။) ဝက္ခာမ၊ ဆိုကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် သတ္တမ-သုတ်အဖွင့် အပြီး
 တည်း။

၁၀။ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမ-သုတ်၌။ (အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့
 သော နည်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။) အာရမ္မဓာတုတိအာဒိသု၊ အာ-
 ရမ္မဓာတု-ဤသို့အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌။ အာရမ္မဓာတု နာမ၊ အာရမ္မ-ဓာတ်
 မည်သည်ကား။ ပဌမာရမ္မဝီရိယံ၊ ရှေးဦးစွာ အားထုတ်အပ်သော ဝီရိယတည်း။
 နိက္ကမဓာတု နာမ၊ နိက္ကမ-ဓာတ် မည်သည်ကား။ ကောသဇ္ဇတော၊ ပျင်းရိခြင်း
 မှ။ နိက္ခန္တတ္တာ၊ ထွက်မြောက် တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တတော၊ ထို
 အာရမ္မဓာတ် ဟု ဆိုအပ်သော ဝီရိယထက်။ ဗလဝတရံ၊ အထူးသဖြင့် အား
 ကြီးသော ဝီရိယတည်း။ ပရက္ကမဓာတု နာမ၊ ပရက္ကမ-ဓာတ် မည်သည်ကား။
 ပရံ ပရံ၊ အဆင့်ဆင့်သော။ ဌာနံ၊ ပျင်းရိခြင်းဟု ဆိုအပ်သော အရာကို။
 အက္ကမနတော၊ နင်းနယ်တတ်သောကြောင့်။ တတောပိ၊ ထို နိက္ကမ-ဓာတ်ဟု
 ဆိုအပ်သော ဝီရိယထက်လည်း။ ဗလဝတရံ၊ အထူးသဖြင့် အားကြီးသော ဝီရိယ
 တည်း။ ပန၊ အထူးကို ဆိုဦးအံ့။ အဋ္ဌကထာယံ၊ မဟာအဋ္ဌကထာ၌။ “အာ-
 ရမ္မော စေတသော ကာမာနံ ပန္နဒနာယ၊ နိက္ကမော စေတသော ပလိစ္ဆက္ခာဒ္ဓ-
 နာယ၊ ပရက္ကမော စေတသော ဗန္ဓနစ္ဆေဒနာယာ” တိ၊ အာရမ္မော။ ပ။ ဗန္ဓ-
 နစ္ဆေဒနာယ-ဟူ၍။ ဝတော၊ ဆို၍။ “တိဟိပိ၊ သုံးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။
 ဧတေဟိ၊ ထို အာရမ္မော-အစရှိသောပုဒ်တို့ဖြင့်။ အဓိမတ္တဝီရိယမေဝ၊ လွန်ကဲ

သော ဝီရိယကိုသာလျှင်။ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။

“အာရမ္မော၊ အာရမ္မ-ဓာတ်ဟု ဆိုအပ်သော ဝီရိယသည်။ စေတသော၊ စိတ်၏။ ကာမာနံ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို။ ပန္နဒနာယ၊ ပယ်ဖျောက် ခြင်းငှာ။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) နိက္ကမော၊ နိက္ကမ-ဓာတ်ဟု ဆိုအပ်သော ဝီရိယသည်။ စေတသော၊ စိတ်၏။ ပလိသုဂ္ဂာဋ္ဌနာယ၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော တံခါးကျည် ကို ဖွင့်လှစ်ခြင်းငှာ။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) ပရက္ကမော၊ ပရက္ကမ-ဓာတ်ဟု ဆို အပ်သော ဝီရိယသည်။ စေတသော၊ စိတ်၏။ ဗန္ဓနဓမ္မဒနာယ၊ နှောင်ဖွဲ့တတ် သော ကိလေသာကို ဖြတ်ခြင်းငှာ။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။)”]

☞ (ဋ္ဌ-၃၈) အာရဒ္ဓဝီရိယဿာတိ၊ အာရဒ္ဓဝီရိယဿ-ဟူသည်ကား။ ပရိပုဏ္ဏ- ဝီရိယဿ ဝေဝေ၊ ပြည့်စုံသော ဝီရိယရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား လည်းကောင်း။ ပဂ္ဂဟိတဝီရိယဿ စ၊ ချီးပင့်အပ်သော ဝီရိယရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား လည်း ကောင်း။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) တတ္ထ၊ ထို အာရဒ္ဓဝီရိယဿ-ဟူသောပုဒ်၌။ အတိလီနဉ္စ၊ အလွန်တုန်သည်လည်း။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အတိပဂ္ဂဟိတဉ္စ၊ အလွန်ချီးပင့်အပ်သည်လည်း။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌။ သံခိတ္တဉ္စ၊ တုန်သည်လည်း။ န (ဟောတိ)၊ မဖြစ်။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပသန္တာန်၌။ ဝိက္ခိတ္တဉ္စ၊ ပျံ့လွင့်သည်လည်း။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ (ဣတိ၊ ဤသို့။) စတု- ဒေါသာပဂတံ၊ လေးပါးသော အပြစ်မှ ကင်းသော။ ဝီရိယံ၊ ဝီရိယကို။ အာရဒ္ဓန္တိ၊ အာရဒ္ဓ-ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ တဒေတံ တံ-ဧတံ (ဝီရိယံ)၊ ထို ဝီရိယသည်။ ကာယိကဉ္စ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သော ဝီရိယလည်းကောင်း။ စေတသိ- ကဉ္စ၊ စိတ်၌ဖြစ်သော ဝီရိယလည်းကောင်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့။) ဒုဝိဓံ၊ နှစ်ပါး အပြားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်။ “(ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။) ဣဓ၊ ဤ ငါဘုရား သာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဒိဝသံ၊ နေ၌။ စက္ကမေန၊ စံကြံသွားခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း။ နိသဇ္ဇာယ၊ ထိုင်ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း။ အာဝရဏိယေဟိ၊ ပိတ်ပင် တားမြစ် တတ် ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ နိဝရဏ တရားတို့မှ။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပရိသောဓေတိ၊ သုတ်သင်၏။” ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ရတ္ထိဒိဝဿ၊ ညဉ့်နေ၏။ ပဉ္စ ကော- ဋ္ဌာသေ၊ ငါးဖွဲ့တို့ပတ်လုံး။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ နိသဇ္ဇန္တယ၊ စေ့ဆော် သော။ ဝါယမန္တယ၊ လုံ့လ ပြုသော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ (ဝီရိယံ၊ လုံ့လကို။) ကာယိကံ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သော။ ဝီရိယန္တိ၊ လုံ့လဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

“ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ မေ၊ ငါ၏။ အနုပါဒါယ၊ တဏှာ ဒိဋ္ဌိအားဖြင့် တစုံတခုသောအာရုံကို မစွဲလမ်းမူ၍။ အာသဝေဟိ၊ အာသဝေ၊ တရားတို့မှ။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ န ဝိမုစ္စတိ၊ မလွတ်သေး။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣတော လောကော၊ ဤလိုက်မှ။ န နိက္ခမိဿာမိ၊ မထွက်အံ့။” ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဩကာသပရိစ္ဆေဒေန ဝါ၊ အရပ်ကိုပိုင်းခြားခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း။ (“ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ မေ၊ ငါ၏။ အနုပါဒါယ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိအားဖြင့် တစုံတခုသောအာရုံကို မစွဲလမ်းမူ၍။ အာသဝေဟိ၊ အာသဝေ၊ တရားတို့မှ။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ န ဝိမုစ္စတိ၊ မလွတ်သေး။) တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမံ ပလ္လက္ခံ၊ ဤထက်ဝယ်ကို။ န ဘိန္ဒိဿာမိ၊ မဖျက်အံ့။” ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ နိသဇ္ဇာဒိပရိစ္ဆေဒေန ဝါ၊ ထိုင်ခြင်း အစရှိသော ဣရိယာပုထ်ကို ပိုင်းခြားခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ မာနသံ၊ စိတ်ကို။ ဗန္ဓိတော၊ ဖွဲ့၍။ သဋ္ဌေန္တဿ၊ စေ့ဆော်သော။ ဝါယမန္တဿ၊ လုံ့လပြုသောပုဂ္ဂိုလ်၏။ (ဝီရိယံ၊ လုံ့လကို။) စေတသိကံ၊ စိတ်၌ဖြစ်သော။ ဝီရိယန္တိ၊ လုံ့လဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ တဒုဘယမ္ပိ၊ ထို ကိုယ်၌ဖြစ်သော လုံ့လ၊ စိတ်၌ဖြစ်သောလုံ့လ နှစ်ပါးစုံသည် လည်း။ ဣမ၊ ဤအရာ၌။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဟိ(သစ္စံ)၊ မှန်၏။ ဒုဝိနေနာပိ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ဣမိနာ ဝီရိယေန၊ ဤ ကိုယ်၌ဖြစ်သော လုံ့လ၊ စိတ်၌ဖြစ်သော လုံ့လဖြင့်။ အာရဒ္ဓဝီရိယဿ၊ အားထုတ် အပ်သော လုံ့လရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား။ အနုပ္ပန္နံ၊ မဖြစ်သေးသော။ ထိနမိဒ္ဓဉ္စေ၊ ထိနမိဒ္ဓသည်လည်း။ နုပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ပြီးသော။ ထိနမိဒ္ဓဉ္စ၊ ထိနမိဒ္ဓကိုလည်း။ ပဟိယတိ၊ ပယ်အပ်၏။ (ကဿ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ပဟိယတိ ဝိယ၊ ပယ်အပ်သကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား။) မာလကတိဿတ္ထေရဿ၊ မာလကတိဿ မထေရ်အား။ (ပဟိယတိ) ဝိယ၊ ပယ်အပ်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ ဂါမန္တပဗ္ဗာရဝါသိမဟာသီဝတ္ထေရဿ၊ ဂါမန္တပဗ္ဗာရဝါသိ မဟာသီဝ မထေရ်အား။ (ပဟိယတိ) ဝိယ စ၊ ပယ်အပ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ပိတိမလ္လကတ္ထေရဿ၊ ပိတိမလ္လက-မထေရ်အား။ (ပဟိယတိ) ဝိယ စ၊ ပယ်အပ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ကုဋ္ဌုမ္ပိယပုတ္တတိဿတ္ထေရဿ၊ သူကြွယ်သားဖြစ်သော တိဿမထေရ်အား။ (ပဟိယတိ) ဝိယ စ၊ ပယ်အပ်သကဲ့သို့လည်းကောင်းတည်း။ ဟိ (ဝိတ္ထာ-ရေမိ)၊ ချဲ့ဦးအံ့။ ဧတေသု၊ ထို လေးယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ ပုရိမာ၊ ရှေးဖြစ်ကုန်သော။ တယောစ၊ သုံးယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်းကောင်း။ အညေ၊ တပါးကုန်သော။ ဧဝရူပါ စ၊ ဤသို့သဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်

၁။ စေတသိကဝီရိယံ ဝေဒိတဗ္ဗံ = (ဆဋ္ဌ) ၂။ မိလက္ခိတိဿတ္ထေရဿ = (ဆဋ္ဌ)

လည်းကောင်း။ ကာယိကဝီရိယေန၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သောလုံ့လဖြင့်။ အာရဒ္ဓဝီရိယာ၊ အားထုတ်အပ်သော လုံ့လရှိကုန်၏။ ကုဋုမ္ဗိယပုတ္တတိဿတ္ထေရော စ၊ ကုဋုမ္ဗိယပုတ္တတိဿ မထေရ်သည်လည်းကောင်း။ အညေ၊ တပါးကုန်သော။ ဧဝရူပါ စ၊ ဤသို့သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်းကောင်း။ စေတသိကဝီရိယေန၊ စိတ်၌ ဖြစ်သော လုံ့လဖြင့်။ အာရဒ္ဓဝီရိယာ၊ အားထုတ်အပ်သော လုံ့လရှိကုန်၏။ ဥစ္စာဝါလုကဝါသိမဟာနာဂတ္ထေရော ပန၊ ဥစ္စာဝါလုက မည်သောကျောင်း၌သီတင်းသုံးနေသော မဟာနာဂ-မထေရ်သည်ကား။ ဒွိဟိပိ၊ နှစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဝီရိယေဟိ၊ လုံ့လတို့ဖြင့်။ အာရဒ္ဓဝီရိယောဝ၊ အားထုတ်အပ်သော လုံ့လရှိသည်သာတည်း။ ကိရ (ဝိတ္တာရေမိ)၊ ချဲ့ဦးအံ့။ ထေရော၊ မဟာနာဂ-မထေရ်သည်။ ဧကံ၊ တခုသော။ သတ္တာဟံ၊ သတ္တာဟ ပတ်လုံး။ စင်္ကမတိ၊ စင်္ကြံသွား၏။ ဧကံ၊ တခုသော။ (သတ္တာဟံ၊ သတ္တာဟပတ်လုံး။) တိဋ္ဌတိ၊ ရပ်၏။ ဧကံ၊ တခုသော။ (သတ္တာဟံ၊ သတ္တာဟပတ်လုံး။) နိသိဒတိ၊ ထိုင်၏။ ဧကံ၊ တခုသော။ (သတ္တာဟံ၊ သတ္တာဟပတ်လုံး။) နိပဇ္ဇတိ၊ လျောင်း၏။ မဟာထေရဿ၊ မဟာနာဂ-မထေရ်၏။ ဧကဏှရိယာပထောပိ၊ တခုသော အရိယာပုထ်သည်လည်း။ အသပ္ပါယော နာမ၊ မလျောက်ပတ်သည် မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ စတုတ္ထေ၊ လေးခုမြောက်သော။ သတ္တာဟေ၊ သတ္တာဟ ၌။ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို။ ဝဇေတော၊ ပွားစေ၍။ အရဟတ္ထေ၊ အရဟတ္တ ဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။

အပိစ(အပရော)၊ တပါးသော။ (နယော၊ နည်းကို။ မယာ၊ ငါသည်။ ဝုစ္စတေ၊ မိန့်ဦးအံ့။) —အတိဘောဇနေ၊ အလွန်စားခြင်း၌။ နိမိတ္တဂ္ဂါဟော၊ ထိနမိဒ္ဓတို့၏ အကြောင်းကို ယူခြင်းလည်းကောင်း။ ဣရိယာပထသမ္ပရိဝတ္တနတာ၊ ဣရိယာ ပုထ်ကို ပြောင်းလှယ်သည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း။ အာလောကသညာမနသိကာရော၊ အာလောကသညာကို နှလုံးသွင်းခြင်းလည်းကောင်း။ အဗ္ဗောကာသဝါသော၊ လွင်တီးခေါင်၌ နေခြင်း လည်းကောင်း။ ကလျာဏမိတ္တတာ၊ ကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းရှိသည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း။ သပ္ပါယကတာ၊ ထိနမိဒ္ဓကိုပယ်ခြင်းအား လျောက်ပတ်သော စကား လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဆ ဓမ္မာ၊ ခြောက်ပါးသော တရားတို့သည်။ ထိနမိဒ္ဓဿ၊ ထိနမိဒ္ဓကို။ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှာ။ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဟိ (ဝိတ္တာရေမိ)၊ ချဲ့ဦးအံ့။ အာဟရဟတ္ထကဘုတ္တဝမိတကတတြဝဋ္ဋကအလံသာဋ္ဌကကာကမာသက မြာဟူဏာဒယော ဝိယ၊ အာဟရဟတ္ထက ပုဏ္ဏား၊ ဘုတ္တဝမိတက ပုဏ္ဏား၊ တတြဝဋ္ဋက ပုဏ္ဏား၊ အလံသာဋ္ဌက ပုဏ္ဏား၊ ကာကမာသက ပုဏ္ဏား—အစ ရှိသည်တို့ ကဲ့သို့။ ဘောဇနံ၊ စားဖွယ်ကို။ ဘုဉ္ဇိတော၊ စား၍။ ရတ္တိဋ္ဌာန-

ဒိဝါဠာနေ၊ ညဉ့်သန့်ရာ နေသန့်ရာ အရပ်၌။ နိသိန္ဓဿ၊ ထိုင်နေသည် ဖြစ်
၍။ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို။ ကရောတော၊ ပြုသော ပုဂ္ဂိုလ်အား။
ထိနမိဒ္ဓံ၊ ထိနမိဒ္ဓသည်။ မဟာဟတ္ထိ ဝိယ၊ ကြီးစွာသော ဆင်ကဲ့သို့။ ဩတ္တရန္တံ၊
လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍။ အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏။ စတုပဉ္စအာလောပ ဩကာသံ
ပန၊ လေးလုတ် ငါးလုတ်သော ဆွမ်း၏ အရာကိုကား။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။
ပါနီယံ၊ သောက်ရေကို။ ပိဝိတွာ၊ သောက်၍။ ယာပနသီလဿ၊ မျှသော
အလေ့ရှိသော။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား။ တံ၊ ထို ထိနမိဒ္ဓသည်။ န ဟောတိ၊
မပြစ်။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အတိဘောဇနေ၊ အလွန်စားခြင်း၌။ နိမိတ္တံ၊
နိမိတ်ကို။ ဂဏန္တဿာပိ၊ ယူသော ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း။ ထိနမိဒ္ဓံ၊ ထိနမိဒ္ဓကို။
ပဟိယတိ၊ ပယ်အပ်၏။ ယသ္မိံ၊ ဣရိယာပထေ၊ အကြင် ဣရိယာပုထ်၌။
ထိနမိဒ္ဓံ၊ ထိနမိဒ္ဓသည်။ ဩက္ကမတိ၊ သက်၏။ တတော၊ ထို ဣရိယာပုထ်မှ။
အညံ၊ တပါးသော ဣရိယာပုထ်ကို။ ပရိဝတ္တေန္တဿာပိ၊ ပြောင်းလှယ်သော
ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း။ ရတ္တိံ၊ ညဉ့်၌။ စန္ဒာလောကဒီပါလောကဥက္ကာ-
သောကော၊ လရောင်၊ ဆီမီးရောင်၊ ကြယ်ရောင်တို့ကို လည်းကောင်း။ ဒိဝါ၊
နေ၌။ သူရိယာလောကံ၊ နေရောင်ကိုလည်းကောင်း။ (ဌ-၃၉) မနသိ-
ကရောန္တဿာပိ၊ နှလုံးသွင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း။ (ထိနမိဒ္ဓံ၊ ထိနမိဒ္ဓကို။
ပဟိယတိ၊ ပယ်အပ်၏။) အဗ္ဗောကာသေ၊ လွင်တီးခေါင်၌။ ဝသန္တဿာပိ၊
နေသောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း။ (ထိနမိဒ္ဓံ၊ ထိနမိဒ္ဓကို။ ပဟိယတိ၊ ပယ်အပ်၏။)
မဟာကဿပတ္ထေရသဒိသေ၊ မဟာကဿပ မထေရ်နှင့် တူကုန်သော။ ပဟိန-
ထိနမိဒ္ဓေ၊ ပယ်အပ်သော ထိန မိဒ္ဓ ရှိကုန်သော။ ကလျာဏမိတ္တေ၊ အဆွေ
ခင်ပွန်းကောင်းတို့ကို။ သေဝန္တဿာပိ၊ မှီဝဲသော ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း။ ထိနမိဒ္ဓံ၊
ထိနမိဒ္ဓကို။ ပဟိယတိ၊ ပယ်အပ်၏။ ဌာနနိသဇ္ဇာဒိသု၊ ရပ်ခြင်း ထိုင်ခြင်း
စသည်တို့၌။ ဓုတင်္ဂနိသိတသပ္ပယကထာယပိ၊ ဓုတင်္ဂကိုမှီသော လျှောက်ပတ်
သော စကားဖြင့်လည်း။ ပဟိယတိ၊ ပယ်အပ်၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။
“ဆ ဓမ္မာ ထိနမိဒ္ဓဿ ပဟာနာယ သံဝတ္တန္တိ” တိ၊ ဆ ဓမ္မာ ထိနမိဒ္ဓဿ
ပဟာနာယ သံဝတ္တန္တိ-ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်
လျှင် အဋ္ဌမ-သုတ်အဖွင့်အပြီးတည်း။

၁၉။ နဝမေ၊ နဝမ-သုတ်၌။ ဝုပသန္တစိတ္တဿာတိ၊ ဝုပသန္တစိတ္တဿ ဟူသည်
ကား။ ဈာနေန ဝါ၊ ဈာန်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝိပဿနာယ ဝါ၊ ဝိပဿနာ
ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝုပသမိတစိတ္တဿ၊ ငြိမ်းစေအပ်သော စိတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်
အား။

အပိစ္စ (အပရော)၊ တပါးသော။ (နယော၊ နည်းကို။ မယော၊ ငါသည်။
ဝုစ္ဆတေ၊ မိန့်ဦးအံ့။) - ဗဟုသုတတာ၊ များသောအကြားအမြင် ရှိသည်၏
အဖြစ်လည်းကောင်း။ ပရိပုစ္ဆကတာ၊ ဆွေးနွေး မေးမြန်းခြင်း များသည်၏
အဖြစ်လည်းကောင်း။ ဝိနယေ၊ ဝိနည်း၌။ ပကတညူတာ၊ လိမ္မာသည်၏
အဖြစ်လည်းကောင်း။ ဝုဒ္ဓသေဝိတာ၊ ကြီးသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို မှီဝဲသည်၏အဖြစ်
လည်းကောင်း။ ကလျာဏမိတ္တတာ၊ ကောင်းသောအဆွေခင်ပွန်း ရှိသည်၏
အဖြစ်လည်းကောင်း။ သပ္ပာယ်ကထာ၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စ-ကို ပယ်ခြင်းအား
လျောက်ပတ်သော စကားလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဆ ဓမ္မာ၊ ခြောက်
ပါးကုန်သော တရားတို့သည်။ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စဿ၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စကို။ ပဟာနာယ၊
ပယ်ခြင်းငှာ။ သံဝတ္တန္တံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဟိ (ဝိတ္ထာရေမိ)၊ ချဲ့ဦးအံ့။ ဗဟုသစ္စေ-
နာပိ၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်လည်း။ ဧကံ၊ တပါး
သော။ (နိကာယံ) ဝါ၊ နိကာယ်ကို လည်းကောင်း။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။
(နိကာယေ) ဝါ၊ နိကာယ်တို့ကို လည်းကောင်း။ တယော၊ သုံးပါးကုန်
သော။ (နိကာယေ) ဝါ၊ နိကာယ်တို့ကို လည်းကောင်း။ စတ္တာရော၊ လေး
ပါးကုန်သော။ (နိကာယေ) ဝါ၊ နိကာယ်တို့ကို လည်းကောင်း။ ပဉ္စ၊ ငါးပါး
ကုန်သော။ နိကာယေ ဝါ၊ နိကာယ်တို့ကို လည်းကောင်း။ ပါဠိဝသေန စ၊
ပါဠိ၏အစွမ်းဖြင့် လည်းကောင်း။ အတ္ထဝသေန စ၊ အနက်၏ အစွမ်းဖြင့်
လည်းကောင်း။ ဥဂ္ဂဟန္တဿာပိ၊ သင်ယူသော ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း။ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စံ၊
ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စကို။ ပဟိယတိ၊ ပယ်အပ်၏။ (ဌာနနိသဇ္ဇာဒိသု၊ ရပ်ခြင်း ထိုင်
ခြင်းစသည်တို့၌။) ကပ္ပိယာကပ္ပိယပရိပုစ္ဆာဗဟုလဿာပိ၊ အပ်-မအပ်သည်ကို
ဆွေးနွေးမေးမြန်းခြင်း များသော ပုဂ္ဂိုလ်အား လည်းကောင်း။ ဝိနယ-
ပညတ္တိယံ၊ ဝိနည်း ပညတ်တော်၌။ စိတ္တဝသီဘာဝတာယ၊ လေ့လာအပ်
သော ဝသီဘော် ရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ပကတညူနောပိ၊ သဘောကို
သိသော ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း။ ဝုဇေ၊ မဟလ္လကတ္ထေရေ၊ ကြီးသော
မထေရ်တို့သို့။ ဥပသင်္ကမန္တဿာပိ၊ ကပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား လည်းကောင်း။
ဥပါလိတ္ထေရသဒိသေ၊ ဥပါလိမထေရ်နှင့် တူကုန်သော။ ဝိနယဓရေ၊ ဝိနည်းကို
ဆောင်ကုန်သော။ ကလျာဏမိတ္တေ၊ အဆွေခင်ပွန်း ကောင်းတို့ကို။ သေ-
ဝန္တဿာပိ၊ မှီဝဲသော ပုဂ္ဂိုလ်အား လည်းကောင်း။ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စံ၊ ဥဒ္ဓစ္စ-
ကုက္ကုစ္စကို။ ပဟိယတိ၊ ပယ်အပ်၏။ ဌာနနိသဇ္ဇာဒိသု၊ ရပ်ခြင်း ထိုင်ခြင်းစသည်
တို့၌။ ကပ္ပိယာကပ္ပိယနိဿိတသပ္ပာယ်ကထာယပိ၊ အပ်-မအပ်ကို မှီသောလျောက်
ပတ်သော စကားဖြင့်လည်း။ (ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စံ၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စကို။) ပဟိယတိ၊ ပယ်
အပ်၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ “ဆ ဓမ္မာ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စဿ ပဟာနာယ

နိပါတ်]

၂-နိဝရဏပ္ပဟာနဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၁၁၅

သံဝတ္တန္တိ” တိ၊ ဆ ဓမ္မာ ဥဒ္ဓစ္စက္ကန္တုဿ ပဟာနာယ သံဝတ္တန္တိ-ဟူ၍။
ဝုတ္တံ၊ ဟောတော် မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် နဝမ-သုတ်၏ အဖွင့်
အပြီးတည်း။

၂၀။ ဒသမေ၊ ဒသမ-သုတ်၌။ ယောနိသော ဘိက္ခဝေ မနသိကရော-
တောတိ၊ ယောနိသော ဘိက္ခဝေ မနသိကရောတော-ဟူသည်ကား။ ဝုတ္တ-
နယေနဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဥပါယတော၊ သင့်သော
အကြောင်းဖြင့်။ မနသိကရောန္တဿ၊ နှလုံးသွင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်အား။

အပိစ (အပရော)၊ တပါးသော။ (နယော၊ နည်းကို။ မယာ၊ ငါသည်။
ဝုစ္စတေ၊ မိန့်ဦးအံ့။) -ဗဟုဿတတာ၊ များသော အကြားအမြင်ရှိသောသူ၏
အဖြစ် လည်းကောင်း။ ပရိပုစ္ဆကတာ၊ ဆွေးနွေး မေးမြန်းခြင်း များသည်၏
အဖြစ် လည်းကောင်း။ ဝိနယေ၊ ဝိနည်း၌။ ပကတညတ၊ လိမ္မာသည်၏
အဖြစ် လည်းကောင်း။ အဓိမောက္ခဗဟုလတာ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်း များသည်၏
အဖြစ် လည်းကောင်း။ ကလျာဏမိတ္တတာ၊ ကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်း
ရှိသည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း။ သပ္ပာယကထာ၊ ဝိစိကိစ္ဆာကို ပယ်ခြင်းအား
လျှောက်ပတ်သောစကား လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဆ ဓမ္မာ၊ ခြောက်
ပါးသော တရားတို့သည်။ ဝိစိကိစ္ဆာယ၊ ဝိစိကိစ္ဆာကို။ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်း
ငှာ။ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဟိ (ဝိတ္ထာရေမိ)၊ ချဲ့ဦးအံ့။ ဗာဟုသစ္စေနာပိ၊
များသော အကြားအမြင်ရှိသော သူ၏ အဖြစ်ဖြင့်လည်း။ ဧကံ၊ တပါးသော။
(နိကာယံ) ဝါ၊ နိကာယ်ကို လည်းကောင်း။ ပ။ ပဉ္စ၊ ငါးပါး ကုန်သော။
နိကာယေ ဝါ၊ နိကာယ်တို့ကို လည်းကောင်း။ ပါဠိဝသေန စ၊ ပါဠိ၏အစွမ်း
ဖြင့် လည်းကောင်း။ အတ္ထဝသေန စ၊ အနက်၏အစွမ်းဖြင့် လည်းကောင်း။
ဥဂ္ဂဏန္တဿာပိ၊ သင်သော ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း။ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ ဝိစိကိစ္ဆာကို။ ပဟိ-
ယတိ၊ ပယ်အပ်၏။ တီဏိ ရတနာနိ၊ ရတနာသုံးပါးတို့ကို။ အာရတ္ထ၊ အာရုံ
ပြု၍။ ပရိပုစ္ဆာဗဟုလဿာပိ၊ ဆွေးနွေး မေးမြန်းခြင်း များသော ပုဂ္ဂိုလ်အား
လည်းကောင်း။ ဝိနယေ၊ ဝိနည်း၌။ စိဏ္ဏဝသိဘာဝဿာပိ၊ လေ့လာအပ်
သော ဝသိဘော်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား လည်းကောင်း။ တီသု၊ သုံးပါးကုန်
သော။ ရတနေသု၊ ရတနာတို့၌။ ဩကပ္ပနိယသဒ္ဓါသင်္ခါတအဓိမောက္ခဗဟု-
လဿာပိ၊ သက်ဝင်၍ ယုံကြည်ခြင်း သဒ္ဓါဟု ဆိုအပ်သော ဆုံးဖြတ်ခြင်းများ
သော ပုဂ္ဂိုလ်အား လည်းကောင်း။ သဒ္ဓါဓိမုတ္တေ၊ သဒ္ဓါ၌ ညွတ်ကုန်သော။
ဝက္ကလိတ္ထေရသဒိသေ၊ ဝက္ကလိ-မထေရ်နှင့် တူကုန်သော။ ကလျာဏမိတ္တေ၊
ကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းတို့ကို။ သေဝန္တဿာပိ၊ မှီဝဲသော ပုဂ္ဂိုလ်အား

လည်းကောင်း။ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ ဝိစိကိစ္ဆာကို။ ပဟိယတိ၊ ပယ်အပ်၏။ ဌာန-
 နိသဇ္ဇာဒီသု၊ ရပ်ခြင်း ထိုင်ခြင်း စသည်တို့၌။ တိဏ္ဍံ၊ သုံးပါးကုန်သော။
 ရတနာနံ၊ ရတနာတို့၏။ ဂုဏ်နိဿိတသပ္ပာယ်ကထာယပိ၊ ဂုဏ်ကိုမှီသော ဝိစိ-
 ကိစ္ဆာကိုပယ်ခြင်းအားလျောက်ပတ်သော စကားဖြင့်လည်း။ ပဟိယတိ၊ ပယ်
 အပ်၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ “ဆ ဓမ္မာ ဝိစိကိစ္ဆာယ ပဟာနာယ သံဝတ္တန္တိ”
 တိ၊ ဆ ဓမ္မာ ဝိစိကိစ္ဆာယ ပဟာနာယ သံဝတ္တန္တိ-ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်
 မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ဒသမသုတ်၏အဖွင့် အပြီးတည်း။

ဣမသ္မိံ နိဝရဏပ္ပဟာနဝဂ္ဂေ၊ ဤ နိဝရဏပ္ပဟာနဝဂ်၌။ ဝဇ္ဇဝိဝဇ္ဇံ၊ ဝဋ်
 ဖြစ်သောတရား ဝဋ်ကင်းသော တရားကို။ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။)

နိဝရဏပ္ပဟာနဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ နိဝရဏပ္ပဟာနဝဂ်အဖွင့်သည်။
 (နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။)

၃-အကမ္မနိယံဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

☞ (ဋ-၄၀) ၂၁-၂၂။ တတိယဿ၊ တတိယ-ဝဂ်၏။ ပဌမေ၊ ပထမ-သုတ်
 ၌။ အဘာဝိတန္တိ၊ အဘာဝိတံ-ဟူသည်ကား။ အဝစိုတံ၊ မပွားစေအပ်သော။
 ဘာဝနာဝသေန၊ သမထဘာဝနာ၊ ဝိပဿနာဘာဝနာ၏အစွမ်းဖြင့်။ အပ္ပဝတ္တိ-
 တံ၊ မဖြစ်စေအပ်သော။ အကမ္မနိယံ ဟောတိတိ၊ အကမ္မနိယံ ဟောတိ-ဟူ
 သည်ကား။ ကမ္မက္ခမံ၊ သမထဘာဝနာ၊ ဝိပဿနာဘာဝနာ အမှုအား ခံသည်။
 ကမ္မယောဂံ၊ သမထဘာဝနာ၊ ဝိပဿနာဘာဝနာ အမှုအား လျောက်ပတ်သည်။
 န ဟောတိ၊ မဖြစ်။

ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌။ ဝုတ္တဝိပရိယာယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှ ပြန်သော
 အားဖြင့်။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦး
 အံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤ နှစ်သုတ်တို့တွင်။ ပဌမေ၊ ပထမသုတ်၌။ စိတ္တန္တိ၊ စိတ္တံ-ဟူသည်
 ကား။ ဝဇ္ဇဝသေန၊ ဝဋ်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဥပ္ပန္နစိတ္တံ၊ ဖြစ်သောစိတ်တည်း။
 ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌။ ဝိဝဇ္ဇဝသေန၊ ဝဋ်ကင်းရာဖြစ်သော တရား၏ အစွမ်း
 အားဖြင့်။ ဥပ္ပန္နစိတ္တံ၊ ဖြစ်သောစိတ်တည်း။ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ တတ္ထ၊ ထို
 ဝဇ္ဇဝိဝဇ္ဇဝသေန-ဟူသောပုဒ်၌။ ဝဋ္ဌံ၊ ဝဋ်ဖြစ်သော တရား လည်းကောင်း။
 ဝဋ္ဌပါဒံ၊ ဝဋ်၏အကြောင်းဖြစ်သော တရားလည်းကောင်း။ ဝိဝဋ္ဌံ၊ ဝဋ်ကင်းရာ
 ဖြစ်သော တရားလည်းကောင်း။ ဝိဝဋ္ဌပါဒံ၊ ဝဋ်၏ကင်းရာဖြစ်သော တရား၏

အကြောင်းဖြစ်သော တရားလည်းကောင်း။ ဣတိ အယံ ပဘေဒေါ၊ ဤသို့
 သောအပြားကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဝဋ္ဋံ နာမ၊ ဝဋ္ဋမည်သည်ကား။
 တေဘူမကဝဋ္ဋံ၊ ဘုံသုံးပါး၌ ဖြစ်သော ဝဋ္ဋတရားတည်း။ ဝဋ္ဋပါဒံ နာမ၊
 ဝဋ္ဋ၏အကြောင်း မည်သည်ကား။ ဝဋ္ဋပဋိလာဘာယ၊ ဘုံသုံးပါး၌ဖြစ်သော
 ဝဋ္ဋတရားကို ရခြင်းငှာ။ (ဥပနိဿယဘူတံ၊ အားကြီးစွာသောအကြောင်း ဖြစ်၍
 ဖြစ်သော။) ကမ္မံ၊ ကံတည်း။ ဝိဝဋ္ဋံ နာမ၊ ဝိဝဋ္ဋ မည်သည်ကား။ နဝ လော-
 ကုတ္တရဓမ္မော၊ ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာတရားတည်း။ ဝိဝဋ္ဋပါဒံ နာမ။
 ဝိဝဋ္ဋပါဒ မည်သည်ကား။ ဝိဝဋ္ဋပဋိလာဘာယ၊ ဝဋ္ဋ၏ကင်းရာ လောကုတ္တရာ
 တရားကို ရခြင်းငှာ။ (ဥပနိဿယဘူတံ၊ အားကြီးစွာသော အကြောင်းဖြစ်၍
 ဖြစ်သော။) ကမ္မံ၊ ကံတည်း။ ဣတိ ဣမေသု သုတ္တေသု၊ ဤသုတ်တို့၌။ ဝဋ္ဋ-
 ဝိဝဋ္ဋမေဝ၊ ဝဋ္ဋဖြစ်သောတရား ဝဋ္ဋကင်းရာဖြစ်သော တရားကိုသာလျှင်။
 ကတိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။)

၂၃-၂၄။ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌။ ဝဋ္ဋဝသေနေဝ၊ ဝဋ္ဋ၏ အစွမ်း
 ဖြင့်သာလျှင်။ ဥပ္ပန္နစိတ္တံ၊ ဖြစ်သော စိတ်ကို။ (စိတ္တန္တိ၊ စိတ္တံ-ဟူ၍။) ဝေဒိ-
 တဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ မဟတော အနတ္တာယ သံဝတ္တတိတံ၊ မဟတော အနတ္တာယ
 သံဝတ္တတိ ဟူသည်ကား။ ဒေဝမနုဿသမ္ပတ္တိယော စ၊ နတ်လူတို့၏ စည်း
 စိမ့်တို့ကိုလည်းကောင်း။ မာရဗြဟ္မဣဿရိယာနိ စ၊ မာရ်မင်း ဗြဟ္မာမင်းတို့၏
 အစိုးရခြင်းတို့ကို လည်းကောင်း။ ဒေမာနမ္ပိ၊ ပေးသော်လည်း။ ပုနပုနံ၊
 အဖန်တလဲလဲ၊ ဇာတိဇရာဗျာဓိမရဏ သောကပရိဒေဝ ဒုက္ခဒေါမနဿပယာ-
 သေ စ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း အိုခြင်း နာခြင်း သေခြင်း စိုးရိမ်ခြင်း ငိုကြွေး
 ခြင်း ကိုယ်၏ ဆင်းရဲခြင်း စိတ်၏ဆင်းရဲခြင်း ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်းတို့ကို လည်း
 ကောင်း။ ခန္ဓဓာတုအာယတနပဋိစ္စသမုပ္ပါဒဝဋ္ဋာနိ စ၊ ခန္ဓာ ဓာတ် အာယ
 တန ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဝဋ္ဋတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဒေမာနံ၊ ပေးသည်ဖြစ်၍။
 ကေဝလံ၊ သက်သက်။ ဒုက္ခက္ခန္ဓမေဝ၊ ဆင်းရဲအစုကိုသာလျှင်။ ဒေတိ၊ ပေး
 ၏။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထို့ကြောင့်။ မဟတော၊ ကြီးစွာသော။ အနတ္တာယ၊
 အကျိုးမဲ့အလို့ငှာ။ သံဝတ္တတိ နာမ၊ ဖြစ်စေသည်မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 (ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။) စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထသုတ်၌။ စိတ္တန္တိ၊ စိတ္တံ-ဟူသည်
 ကား။ ဝိဝဋ္ဋဝသေနေဝ၊ ဝိပါကဝဋ္ဋ ကင်းခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်။ ဥပ္ပန္န-
 စိတ္တံ၊ ဖြစ်သော စိတ်တည်း။

၂၅-၂၆။ ပဉ္စမဆဋ္ဌေသု၊ ပဉ္စမသုတ် ဆဋ္ဌသုတ်တို့၌။ အဘာဝိတံ အပါတု-
 ဘူတန္တိ၊ အဘာဝိတံ အပါတုဘူတံ ဟူသည်ကား။ အယံ၊ ဤပါဠိသည်။

ဝိသေသော။ ထူး၏။ တကြ၊ ထို အဘာဝိတံ အပါတုဘူတံ-ဟူသောပုဒ်၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ အဓိပ္ပါယော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အလိုတော် တည်း။-ဝဋ္ဋဝသေန၊ ဝဋ္ဋ၏အစွမ်းဖြင့်။ ဥပ္ပန္နစိတ္တံ နာမ၊ ဖြစ်သော စိတ် မည်သည်ကား။ ဥပ္ပန္နမ္ပိ၊ ခဏတ္တယအားဖြင့် ဖြစ်သော်လည်း။ အဘာဝိတံ၊ သမာဓိ၏အစွမ်းဖြင့် မပွားစေအပ်သည်ဖြစ်၍။ အပါတုဘူတမေဝ၊ ထင်ရှား မရှိသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူ ကား။ လောကုတ္တရပါဒကဗျာနဝိပဿနာမဂ္ဂဖလနိဗ္ဗာနေသု၊ လောကုတ္တရ၏ အခြေဖြစ်သော ဈာန် ဝိပဿနာ မဂ် ဖိုလ် နိဗ္ဗာန်တို့၌။ ပက္ခန္ဓိတုံ၊ သက် ဝင်ခြင်းငှာ။ သမတ္တတ္တာ၊ စွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဝိဝဋ္ဋ- ဝသေန၊ ဝိဝဋ္ဋ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော။ စိတ္တံ ပန၊ စိတ်သည်ကား။ ဘာဝိတံ၊ သမာဓိ၏အစွမ်းဖြင့် ပွားစေအပ်သည်ဖြစ်၍။ ပါတုဘူတံ နာမ၊ ထင်ရှားသည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ တေသု ဓမ္မေသု၊ ထို လောကုတ္တရ၏ အခြေဖြစ်ကုန်သော ဈာန် ဝိပဿနာ မဂ် ဖိုလ် နိဗ္ဗာန်တရားတို့၌။ ပက္ခန္ဓိတုံ၊ သက်ဝင်ခြင်းငှာ။ သမတ္တတ္တာ၊ စွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ကုရုန္တကဝါသိ သုမိတ္တတ္ထေရော ပန၊ ကုရုန္တကအရပ်၌နေသော သုမိတ္တ မထေရ်သည်ကား။ “အာဝုသော။ ငါ့ရှင်တို့။ မဂ္ဂစိတ္တမေဝ၊ မဂ်စိတ်သည်သာလျှင်။ ဘာဝိတံ၊ ပွားစေအပ်သည် ဖြစ်၍။ ပါတုဘူတံ နာမ၊ ထင်ရှားသည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။

၂၇-၂၈။ သတ္တမဋ္ဌမေသု၊ သတ္တမသုတ်အဋ္ဌမသုတ်တို့၌။ အပဟုလိကတန္တိ၊ အပဟုလိကတံ ဟူသည်ကား။ ပုနပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ အကတံ၊ မပြုအပ်သော။ ဣမာနိပိ ဒွေ၊ ဤ သတ္တမသုတ် အဋ္ဌမသုတ်၌ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော နှစ်ပါးကုန်သော စိတ်တို့ကိုလည်း။ ဝဋ္ဋဝိဝဋ္ဋဝသေန၊ ဝဋ္ဋ ဝိဝဋ္ဋတို့၏ အစွမ်း ဖြင့်။ ဥပ္ပန္နစိတ္တာနေဝ၊ ဖြစ်သောစိတ်တို့ ဟူ၍သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် သတ္တမ၊ အဋ္ဌမသုတ်၏အဖွင့် အပြီးတည်း။

၂၉။ နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌။ “ဇာတိပိ ဒုက္ခာ”တံ အာဒိနာ၊ ဇာတိပိဒုက္ခာ- ဤသို့အစရှိသော။ နယေန၊ နည်းဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်း ရဲကို။ အဓိဝဟတိ အာဟရတိ၊ ဆောင်တတ်၏။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ (စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။) ဒုက္ခာဓိဝဟံ၊ ဒုက္ခာဓိဝဟ မည်၏။ ဒုက္ခာဓိဝါဟန္တိပိ၊ ဒုက္ခာဓိ- ဝါဟံ-ဟူ၍လည်း။ ပါဠိ၊ ပါဠိသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တဿ၊ ထို ဒုက္ခာဓိဝါဟံ ဟူသောပါဠိ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ (ဧဝံ၊ ဤ ဆိုလတ္တံ့သော နည်းဖြင့်။

၁။ဗုဿမိတ္တတ္ထေရော= (ဆဋ္ဌ)

ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ (ဟံ စိတ္တံ၊ အကြင်စိတ်သည်။) (ဋ္ဌ-၄၁) လောကုတ္တရ-
 ပါဒကဗျာနာဒိအရိယဓမ္မာဘိမုခံ၊ လောကုတ္တရာ၏ အခြေဖြစ်သော ဈာန်အစရှိ
 သော အရိယာတို့၏ တရားသို့ ရှေးရှု။ ဒုက္ခေန၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်သဖြင့်။ အဓိဝါ-
 ဟိယတိ ပေသိယတိ၊ စေအပ်၏။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ (တံ စိတ္တံ၊ ထိုစိတ်
 သည်။) ဒုက္ခာဓိဝါဟံ၊ ဒုက္ခာဓိဝါဟ-မည်၏။ ဣဒမ္ပိ၊ ဤ နဝမသုတ်၌ ဟော
 အပ်သော စိတ်သည်လည်း။ ဝဋ္ဋဝသေန၊ ဝဋ္ဋ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဥပ္ပန္နစိတ္တမေဝ၊
 ဖြစ်သော စိတ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ တံ၊ ထို နဝမသုတ်
 ၌ ဟောတော်မူအပ်သော ဝဋ္ဋ၏ အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သော စိတ်သည်။ ဝုတ္တပ္ပကာ-
 ရာ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိကုန်သော။ ဒေဝမနုဿာဒိသမ္ပတ္တိယော၊ နတ်
 လူ အစရှိသည်တို့၏ စည်းစိမ်တို့ကို။ ဒဒမာနမ္ပိ၊ ပေးသော်လည်း။ ဇာတိအာဒိနံ၊
 ဇာတိ အစရှိသည်တို့ကို။ အဓိဝဟနတော၊ ဆောင်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။
 ဒုက္ခာဓိဝါဟံ၊ ဒုက္ခာဓိဝါဟ-မည်၏။ အရိယာဓမ္မာဓိဂမာယ၊ အရိယာတို့၏ တရား
 ကို ရခြင်းငှာ။ ဒုပ္ပေသနတော၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်သဖြင့် စေအပ်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်။ ဒုက္ခာဓိဝါဟဉ္စ နာမ၊ ဒုက္ခာဓိဝါဟ မည်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် နဝမသုတ်၏အဖွင့် အပြီးတည်း။

၃၀။ ဒသမေ၊ဒသမသုတ်၌။ ဝိဝဋ္ဋဝသေန၊ဝိဝဋ္ဋ၏အစွမ်းဖြင့်။ ဥပ္ပန္နစိတ္တ-
 မေဝ၊ ဖြစ်သောစိတ်သည်သာလျှင်။ စိတ္တံ၊စိတ်မည်၏။ ဟိ (သစ္စံ)၊မှန်၏။ တံ၊
 ထို ဒသမသုတ်၌ ဟောတော်မူအပ်သော ဝဋ္ဋကင်းခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်သော
 စိတ်သည်။ မာနုသကသုခတော၊ လူချမ်းသာထက်။ ဒိဗ္ဗသုခံ၊ နတ်ချမ်းသာ
 ကို။ ဒိဗ္ဗသုခတော၊ နတ်ချမ်းသာထက်။ ဈာနသုခံ၊ ဈာန်ချမ်းသာကို။
 ဈာနသုခတော၊ ဈာန်ချမ်းသာထက်။ ဝိပဿနာသုခံ၊ ဝိပဿနာချမ်းသာကို။
 ဝိပဿနာသုခတော၊ဝိပဿနာချမ်းသာထက်။ မဂ္ဂသုခံ၊မဂ်ချမ်းသာကို။မဂ္ဂသုခ-
 တော၊ မဂ်ချမ်းသာထက်။ ဖလသုခံ၊ ဖိုလ်ချမ်းသာကို။ ဖလသုခတော၊ ဖိုလ်
 ချမ်းသာထက်။ နိဗ္ဗာနသုခံ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို။ အဓိဝဟတိ အာဟရတိ၊
 ဆောင်တတ်၏။ ဣတိ(တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ သုခါဓိဝဟံ နာမ၊ သုခါဓိဝဟ
 မည်သည်။ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သုခါဓိဝါဟံ ဝါ၊ သုခါဓိဝါဟ-မည်သည်လည်း။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ(သစ္စံ)၊ မှန်၏။ တံ၊ ထိုဒသမသုတ်၌ ဟောတော်မူအပ်
 သော ဝဋ္ဋကင်းခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်သောစိတ်သည်။ လောကုတ္တရပါဒ-
 ကဗျာနာဒိအရိယဓမ္မာဘိမုခံ၊ လောကုတ္တရာ၏ အခြေဖြစ်သော ဈာန်အစရှိသော
 အရိယာတို့၏တရားသို့ ရှေးရှု။ သုပေသယံ၊ ချမ်းသာသဖြင့် စေအပ်သည်။
 ဝိဿဋ္ဌဣန္ဒြိယဒိရသဒိသံ၊ လွှတ်အပ်သော သိကြားမင်း၏ ဝရဇိန်လက်နက်နှင့် တူ

သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ သုခါဓိဝါဟန္တိပိ၊ သုခါဓိ-
ဝါဟံ-ဟူ၍လည်း။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣမသ္မိမ္မိ ဝဇ္ဇေ၊ ဤဝဂ်၌လည်း။
ဝဇ္ဇဝိဝဇ္ဇမေဝ၊ ဝဇ္ဇဝိဝဇ္ဇကိုသာလျှင်။ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊
ဤသည်လျှင် ဒသမသုတ်အဖွင့် အပြီးတည်း။

အကမ္မနိယဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ အကမ္မနိယဝဂ်အဖွင့်သည်။
(နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။)

၄-အဒန္တဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၃၁။ စတုတ္ထဿ၊ စတုတ္ထဝဂ်၏။ ပဌမေ၊ ပထမသုတ်၌၊ အဒန္တန္တိ၊ အဒန္တ
ဟူသည်ကား။ သဝိသေဝနံ၊ ကိလေသာ တည်းဟူသော ဆူးငြောင့်နှင့်တကွ
ဖြစ်သော။ အဒန္တဟတ္ထိအဿာဒိသဒိသံ၊ မဆုံးမအပ်သော ဆင်၊ မြင်း၊ အစရှိ
သည်တို့နှင့်တူသော။ စိတ္တန္တိ၊ စိတ္တံ-ဟူသည်ကား။ ဝဇ္ဇဝသေန၊ ဝဇ္ဇ၏အစွမ်း
ဖြင့်။ ဥပ္ပန္နစိတ္တမေဝ၊ ဖြစ်သောစိတ်သည်သာလျှင်တည်း။

၃၂။ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌။ ဒန္တန္တိ၊ ဒန္တံ-ဟူသည်ကား။ နိဗ္ဗိသေဝနံ၊
ကိလေသာ တည်းဟူသော ဆူးငြောင့်မရှိသော။ ဒန္တဟတ္ထိအဿာဒိသဒိသံ၊
ဆုံးမအပ်ပြီးသော ဆင်၊ မြင်း အစရှိသည်တို့နှင့်တူသော စိတ်တည်း။ ဣမသ္မိမ္မိ
သုတ္တဒ္ဓယေ၊ ဤသုတ်နှစ်ခုအပေါင်း၌လည်း။ ဝဇ္ဇ ဝိဝဇ္ဇဝသေန၊ ဝဇ္ဇ ဝိဝဇ္ဇ၏
အစွမ်းဖြင့်။ ဥပ္ပန္နစိတ္တမေဝ၊ ဖြစ်သောစိတ်ကိုသာလျှင်။ ကထိတံ၊ ဟောတော်
မူအပ်၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤသုတ်နှစ်ပါးအပေါင်း၌။ (ဝဇ္ဇ ဝိဝဇ္ဇ-
ဝသေန၊ ဝဇ္ဇ ဝိဝဇ္ဇ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဥပ္ပန္နစိတ္တမေဝ၊ ဖြစ်သောစိတ်ကိုသာလျှင်။
ကထိတံ) ယထာ၊ ဟောတော်မူအပ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ (တထာ)၊ ထိုအတူ။ ဣတော၊
ဤသုတ်မှ။ ပရေသုပိ၊ တပါးသောသုတ်တို့၌လည်း။ (ဝဇ္ဇ ဝိဝဇ္ဇဝသေန၊ ဝဇ္ဇ
ဝိဝဇ္ဇ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဥပ္ပန္နစိတ္တမေဝ၊ ဖြစ်သောစိတ်ကိုသာလျှင်။ ကထိတံ၊
ဟောတော်မူအပ်၏။) ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ဒုတိယသုတ်အဖွင့် အပြီးတည်း။

၃၃။ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌။ အဂ္ဂုတ္တန္တိ၊ အဂ္ဂုတ္တံ-ဟူသည်ကား။
အဂေါပိတံ၊ မလုံခြုံစေအပ်သော။ သတိသံဝရ ရဟိတံ၊ သတိတည်းဟူသော
စောင့်ရှောက်ခြင်းမှ ကင်းသော။ အဂ္ဂုတ္တဟတ္ထိအဿာဒိသဒိသံ၊ မလုံခြုံစေအပ်
သော ဆင် မြင်း အစရှိသည်တို့နှင့် တူသော စိတ်တည်း။

၃၄။ စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထသုတ်၌။ ဂ္ဂုတ္တန္တိ၊ ဂ္ဂုတ္တံ-ဟူသည်ကား။ ဂေါပိတံ၊
လုံခြုံစေအပ်သော။ အဝိဿဋ္ဌသတိသံဝရံ၊ မလွှတ်အပ်သော သတိတည်းဟူ

နိပါတ်]

၅-ပဏိဟိတအစ္ဆဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၁၂၁

သော စောင့်ရှောက်ခြင်းရှိသော။ ဂုတ္တဟတ္ထိအဿာဒိသဒိသံ၊ လုံခြုံစေအပ်သော ဆင် မြင်း အစရှိသည်တို့နှင့် တူသော စိတ်တည်း။

၃၅-၃၆။ ပဉ္စမဆဋ္ဌာနိ၊ ပဉ္စမသုတ်၊ ဆဋ္ဌသုတ်တို့ကို။ အရက္ခိတံ ရက္ခိတန္တိ ပဒဝသေန၊ အရက္ခိတံ ရက္ခိတံ-ဟူသောပုဒ်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဗုဇ္ဈနကာနိ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို သိလတ္တံ့ ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ အဇ္ဈာသယေန၊ အလိုအားဖြင့်။ ဝုတ္တာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤ ပဉ္စမသုတ် ဆဋ္ဌသုတ်တို့၌။ အတ္ထော ပန၊ အနက်သည်ကား။ ပုရိမသဒိသောယေဝ၊ ရှေးသုတ်နှင့် တူသည်သာလျှင်တည်း။

☞ (ဋ္ဌ-၄၂) ၃၇-၃၈။ သတ္တမဋ္ဌမေသုပိ၊ သတ္တမသုတ်၊ အဋ္ဌမသုတ်တို့၌လည်း။ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင် နည်းရှိ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤ သတ္တမသုတ် အဋ္ဌမသုတ်၌။ ဥပမာ ပန၊ ဥပမာကိုကား။ အသံဝုတဿရဒ္ဓါရာဒိဝသေန၊ မပိတ်အပ်သော တံခါးရှိသောအိမ် အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

၃၉-၄၀။ နဝမ ဒသမာနိ၊ နဝမသုတ် ဒသမသုတ်တို့ကို။ စတုဟိပိ၊ လေးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ပဒေဟိ၊ ပုဒ်တို့နှင့်။ ယောဇေတွာ၊ ယှဉ်၍။ ဝုတ္တာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ဣမသ္မိမ္မိ ဝဂ္ဂေ၊ ဤ အဒန္တဝဂ်၌လည်း။ ဝဋ္ဋဝိဝဋ္ဋမေဝ၊ ဝဋ္ဋ ဝိဝဋ္ဋ ကိုသာလျှင်။ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ဒသမသုတ်အဖွင့် အပြီးတည်း။

အဒန္တဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ အဒန္တဝဂ်အဖွင့်သည်။
(နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။)

၅-ပဏိဟိတအစ္ဆဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၄၁။ ပဉ္စမဿ၊ ပဉ္စမဝဂ်၏။ ပဌမေ၊ ပထမသုတ်၌။ သေယျတာပီတိ- (သောသဒ္ဓေါ)၊ သေယျတာပီ-ဟူသော ဤသဒ္ဓါသည်။ ဩပမ္မတ္ထေ၊ ဥပမာအနက်၌။ (ပဝတ္ထော၊ ဖြစ်သော။) နိပါတော၊ နိပါတ်တည်း။ တတြ၊ ထို ဥပမာအနက်ကို ညွှန်းပြရာ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကတ္တစိ၊ အချို့သောသုတ်၌။ အတ္ထေန၊ အနက်ဖြင့်။ ဥပမံ၊ ဥပမာကို။ ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံ၍။ ဒဿေတိ၊ ပြတော်မူ၏။ (ကိသ္မိ ဝိယ၊ အဘယ်သုတ်၌ကဲ့သို့နည်း ဟူမကား။) ဝတ္ထသုတ္တေ ဝိယ စ၊ ဝတ္ထသုတ်၌ကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ ပါရိစ္ဆတ္တကောပမ အဂ္ဂိက္ခန္ဓောပမာဒိ သုတ္တေသု ဝိယ စ၊ ပါရိစ္ဆတ္တကောပမ သုတ်၊

အင်္ဂုက္ခန္ဓောပမသုတ် အစရှိသော သုတ်တို့၌ကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ ကတ္တစိ၊ အချို့
 သောသုတ်၌။ ဥပမာယ၊ ဥပမာဖြင့်။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံ
 ၍။ ဒဿေတိ၊ ပြတော်မူ၏။ (ကိသ္မိံ ဝိယ၊ အဘယ်သုတ်၌ကဲ့သို့နည်း ဟူမူ
 ကား။) လောဏမ္ဗိလသုတ္တေ ဝိယ စ၊ လောဏမ္ဗိလ-သုတ်၌ကဲ့သို့ လည်းကောင်း။
 သုဝဏ္ဏကာရသုတ္တသုရိယောပမာဒိသုတ္တေသု ဝိယ စ၊ သုဝဏ္ဏကာရ-သုတ်၊ သုရိ
 ယောပမသုတ် အစရှိသော သုတ်တို့၌ကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ ဣမသ္မိံ ပန သာ-
 လိသုကောပမေ၊ ဤ သာလိသုကောပမ သုတ်၌ကား။ ဥပမာယ၊ ဥပမာဖြင့်။
 အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံ၍။ ဒဿေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်
 ၍။ သေယျထာပိ ဘိက္ခဝေတိအာဒိ၊ သေယျထာပိ ဘိက္ခဝေ-ဤသို့အစရှိ
 သော စကားကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌။ သာလိသုကန္တိ၊
 သာလိသုကံ-ဟူသည်ကား။ သာလိဖလဿ၊ သလေးသီး၏။ သူကံ၊ ဆူးတည်း။
 ယဝသုကေပိ၊ မုယောဆူး၌လည်း။ ဒေသဝနယော၊ ဤနည်းလျှင် နည်းရှိ၏။
 ဝါ-သဒ္ဓေါ၊ ဝါ-သဒ္ဓါသည်။ ဝိကပ္ပတ္တော၊ ဝိကပ်အနက်ရှိ၏။ မိစ္ဆာပဏိဟိတန္တိ၊
 မိစ္ဆာပဏိဟိတံ-ဟူသည်ကား။ မိစ္ဆာဌပိတံ၊ မှားသောအားဖြင့် ထားအပ်သော။
 ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်။ (ဌပိတေ၊ ထားအပ်သည်ရှိသော်။) ဝိဇ္ဇိတုံ၊
 စူးဝင်ခြင်းငှာ။ သက္ကောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏။ ဧဝံ (တထာ)၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်။ ဥဒ္ဓဂ္ဂံ၊
 အထက်၌အဖျားရှိသည်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ န ဌပိတံ၊ မထားအပ်။ ဣတိ (အယံ)၊
 ဤသည်ကား။ အတ္တော၊ အနက်တည်း။ ဘိဇ္ဇိယတိတိ၊ ဘိဇ္ဇိယတိ-ဟူသည်
 ကား။ ဘိဇ္ဇိယတိ၊ ဖျက်ဆီးလတ္တံ့။ ဆဝိံ၊ အရေကို။ ဆိန္ဒိယတိ၊ ဖြတ်
 လတ္တံ့။ ဣတိ (အယံ)၊ ဤသည်ကား။ အတ္တော၊ အနက်တည်း။ မိစ္ဆာပဏိ-
 ဟိတေန စိတ္တေနာတိ၊ မိစ္ဆာပဏိဟိတေန စိတ္တေန-ဟူသည်ကား။ မိစ္ဆာဌပိတေ-
 န၊ မှားသောအားဖြင့် ထားအပ်သော။ စိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်။ ဝဋ္ဋဝသေန၊ ဝဋ္ဋ
 ၏အစွမ်းဖြင့်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ တေ၊ ဤ
 သုတ်ကို။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အဝိဇ္ဇန္တိ၊ အဝိဇ္ဇာ-ဟူသည်ကား။ အဋ္ဌသု၊
 ရှစ်ပါးကုန်သော။ ဌာနေသု၊ အရာတို့၌။ အညာဏဘူတံ၊ မသိခြင်း ဖြစ်၍
 ဖြစ်သော။ ဃနုဗဟလံ၊ တခဲနက်ထူထဲသော။ မဟာအဝိဇ္ဇံ၊ ကြီးစွာသော
 အဝိဇ္ဇာတည်း။ ဝိဇ္ဇံ ဥပ္ပါဒေသတိတိ ဧတ္ထ၊ ဝိဇ္ဇံ ဥပ္ပါဒေသတိ ဟူသော ဤ
 ပုဒ်၌။ ဝိဇ္ဇန္တိ၊ ဝိဇ္ဇာ ဟူသည်ကား။ အဟရတ္တမဂ္ဂဉာဏံ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်တည်း။
 နိဗ္ဗာနန္တိ၊ နိဗ္ဗာနံ ဟူသည်ကား။ တဏှာဝါနတော၊ တဏှာဟုဆိုအပ်သော
 ဝါနမှ၊ နိက္ခန္တဘာဝေန၊ ထွက်မြောက်ရာ၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။

နိပါတ်]

၅-ပဏိဟိတအတ္ထဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၁၂၃

ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော နိဗ္ဗာန်သည်။ အမတံ၊ အမတ-မည်၏။ သစ္စိ-
ကရိယတိတိ၊ သစ္စိကရိယတိ-ဟူသည်ကား။ ပစ္စက္ခံ၊ မျက်မှောက်ကို။ ကရိယတိ၊
ပြုလတ္တံ့။

၄၂။ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌။ သမ္မာပဏိဟိတန္တိ၊ သမ္မာပဏိဟိတံ-
ဟူသည်ကား။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်။ (ဌပိတေ၊ ထားအပ်သည်
ရှိသော်။) ဘိဒ္ဓိတံ၊ ဖျက်ဆီးခြင်းငှာ။ သက္ကောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏။ ဧဝံ(တထာ)၊
ထိုအခြင်းအရာဖြင့်။ ဥဒ္ဓဂ္ဂံ၊ အထက်၌ အဖျားရှိသည်ကို။ ကတော၊ ပြု၍။ သုဋ္ဌ၊
ဌပိတံ၊ ကောင်းစွာ ထားအပ်သော။ အက္ကန္တန္တိ၊ အက္ကန္တံ-ဟူသည်ကား။
ဧတ္ထ၊ ဤသုတ်၌။ ပါဒေနေဝ၊ ခြေဖြင့်သာလျှင်။ (အဝမဒ္ဓနံ၊ နင်းနယ်ခြင်း
သည်။) အက္ကန္တံ နာမ၊ အက္ကန္တ-မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟတ္ထေန၊
လက်ဖြင့်။ ဥပ္ပိဋ္ဌိတံ၊ နှိပ်နယ်အပ်သည်ကို။ ရုဇ္ဈိသဒ္ဓဝသေန၊ ရုဇ္ဈိသဒ္ဓါ၏
အစွမ်းဖြင့်။ အက္ကန္တန္တေဝ၊ အက္ကန္တံ-ဟူ၍သာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။
ဟိ (သစ္စံ) မှန်၏။ အယံ၊ ဤသို့ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသည်။ ဧတ္ထ၊ ဤ အက္ကန္တံ
ဟူသောပုဒ်၌၊ အရိယဝေါဟာရေ၊ မဂရောင်တိုင်း၌ဖြစ်သော သူတို့၏ ခေါ်
ဝေါ်ခြင်းတည်း။ ပန၊ စောဒနာ သောနောပုဒ်ကို ထုတ်၍ဆိုဦးအံ့။ ကသ္မာ၊
အဘယ်ကြောင့်။ အညေ၊ တပါးကုန်သော။ သေပဏ္ဍိကဏ္ဍကမဒနကဏ္ဍကာ-
ဒယော၊ ယမနေဆူး၊ သမင်စာဆူး အစရှိကုန်သော။ မဟန္တေ၊ ကြီးစွာသော
ဆူးတို့ကို။ အဂ္ဂဟေတု၊ မယူမ၍။ သုခမံ၊ သိမ်မွေ့သော။ ဒုဗ္ဗလံ၊ အား
နည်းသော။ သာလိသုက ယဝသုကမေဝ၊ သလေးသီးဖျား၌ ရောက်သောဆူး၊
မုသောသီးဖျား၌ ရောက်သော ဆူးကိုသာလျှင်။ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်သနည်း။
ဣတိ (အယံ)၊ ဤသည်ကား။ (ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း။) (ဋ-၄၃) အပ္ပမတ္တ-
ကဿာပိ၊ အနည်းငယ်လည်းဖြစ်သော။ ကုသလကမ္မဿ၊ ကုသိုလ်ကံ၏။
ဝိဝဇ္ဇာယ၊ ဝိပါကဝဋ်မှ ထွက်မြောက်ခြင်းငှာ။ သမတ္တဘာဝဒဿနတ္ထံ၊ စွမ်း
နိုင်သည်၏ အဖြစ်ကို ပြခြင်းငှာ။ (ဂဟိတံ၊ ယူအပ်၏။ ဣတိ အယံ၊ ဤ
သည်ကား။ ဝိဿဇ္ဇနာ၊ အဖြေတည်း။) ဟိ (ဝိတ္ထာရေမိ)၊ ချဲ့ဦးအံ့။ သုခမံ၊
သိမ်မွေ့သော။ ဒုဗ္ဗလံ၊ အားနည်းသော။ သာလိသုကံ ဝါ၊ သလေးသီး
အဖျား၌ ရောက်သော ဆူးသည်မူလည်း။ (ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။) ယဝသုကံ
ဝါ၊ မုယောသီးအဖျား၌ရောက်သော ဆူးသည်မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။
မဟန္တမဟန္တာ၊ ကြီးကုန်၊ ကြီးကုန်သော။ သေပဏ္ဍိကဏ္ဍကမဒနကဏ္ဍကာ-
ဒယော ဝါ၊ ယမနေဆူး၊ သမင်စာဆူး အစရှိသည်တို့သည်မူလည်း။ (ဟောန္တု၊

ဖြစ်စေကုန်။) ဧတေသု၊ ထိုဆူးတို့တွင်။ ယံကိဉ္စ၊ အမှတ်မရှိသော။ မိစ္ဆာ
ဌပိတံ၊ မှားသောအားဖြင့် ထားအပ်သော ဆူးသည်။ ဟတ္ထံ ဝါ၊ လက်ကို
လည်းကောင်း။ ပါဒံ ဝါ၊ ခြေကိုလည်းကောင်း။ ဆိန္နိတုံ ဝါ၊ ဖြတ်ခြင်းငှာလည်း
ကောင်း။ လောဟိတံ၊ သွေးကို။ ဥပ္ပါဒေတုံ ဝါ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှာ လည်းကောင်း။
န သက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်။ သမ္မာ ဌပိတံ ပန၊ ကောင်းစွာ ထားအပ်သော
ဆူးသည်ကား။ (ဟတ္ထံ ဝါ၊ လက်ကိုလည်းကောင်း။ ပါဒံ ဝါ၊ ခြေကိုလည်း
ကောင်း။ ဆိန္နိတုံ ဝါ၊ ဖြတ်ခြင်းငှာလည်းကောင်း။ လောဟိတံ၊ သွေးကို။ ဥပ္ပါ-
ဒေတုံ ဝါ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှာလည်းကောင်း။) သက္ကောတိ (ယထာ)၊ စွမ်းနိုင်သကဲ့
သို့။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ အပ္ပမတ္တကံ၊ အနည်းငယ်သော။ ပဏ္ဏမုဋ္ဌိ၊ မတ္တ-
ဒါနံ၊ ဟင်းရွက်တဆုပ်မျှကို ပေးလှူခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ ကုသလံ ဝါ၊
ကုသိုလ်သည်မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ ဝေလာမ-
ဒါနံ၊ ဝေလာမပုဏ္ဏား၏ ပေးလှူခြင်းဟုဆိုအပ်သော။ ကုသလံ ဝါ၊ ကုသိုလ်
သည်မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ ဝဇ္ဇသမ္ပတ္တိံ၊ ဝဋ်၏ပြည့်စုံခြင်းကို။ ပတ္ထေ-
တု၊ တောင့်တ၍။ ဝဇ္ဇသန္တိသိတဝသေန၊ ဝဋ်ကိုမှီသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။
မိစ္ဆာ ဌပိတံ၊ မကောင်းသဖြင့် ထားအပ်သည်။ သစေ ဟောတိ၊ အကယ်၍
ဖြစ်အံ့။ ဝဇ္ဇမေဝ၊ ဝဋ်ကိုသာလျှင်။ အာဟရိတုံ၊ ဆောင်ခြင်းငှာ။ သက္ကောတိ၊
စွမ်းနိုင်၏။ ဝိဝဇ္ဇံ၊ ဝဋ်မှကင်းခြင်းကို။ (အာဟရိတုံ၊ ဆောင်ခြင်းငှာ။) နော
(သက္ကောတိ)၊ မစွမ်းနိုင်။ “မေ၊ ငါ၏။ ဣဒံ ဒါနံ၊ ဤအလှူသည်။ အာ-
သဝက္ခယာဝဟံ၊ အာသဝေဝါတရားတို့၏ ကုန်ရာနိဗ္ဗာန်ကို ရွက်ဆောင်နိုင်သည်။
ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။” ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝိဝဇ္ဇံ၊ ဝဋ်၏ကင်းခြင်းကို။
ပတ္ထေန္တေန၊ တောင့်တသဖြင့်။ ဝိဝဇ္ဇဝသေန၊ ဝိပါကဝဋ်ကင်းသည်၏ အစွမ်း
ဖြင့်။ သမ္မာ ဌပိတံ၊ ကောင်းစွာ ထားအပ်သည်ရှိသော်။ အရဟတ္တမ္ပိ၊ အရ
ဟတ္တဖိုလ်ကို လည်းကောင်း။ ပစ္စေကဗောဓိဉာဏမ္ပိ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏ ဉာဏ်ကို
လည်းကောင်း။ သဗ္ဗညုတညာဏမ္ပိ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်ကိုလည်းကောင်း။ ဒါတုံ၊
ပေးခြင်းငှာ။ သက္ကောတိယေဝ၊ စွမ်းနိုင်သည်သာလျှင်တည်း။ ဟိ (သစ္စံ)၊
မှန်၏။—

“ပဋိသမ္ဘိဒါ ဝိမောက္ခာ စ၊ ယာ စ သာဝကပါရမီ။
ပစ္စေကဗောဓိ ဗုဒ္ဓဘူမိ၊ သဗ္ဗမေတေန လဗ္ဗတိ”တိ၊
ပဋိသမ္ဘိဒါ ဝိမောက္ခာ စ၊ ယာ စ သာဝကပါရမီ။

၁။ ဘိန္နိတုံ = (ဆဋ္ဌ) ၂။ တိဏမုဋ္ဌိ = (ဆဋ္ဌ)
၃။ ဝေလာမဒါနာဒိ ကုသလံ = (ဆဋ္ဌ)

နိပါတ်]

၅-ပဏိဟိတအတ္ထဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၁၂၅

ပစ္စေကဗောဓိ၊ ဗုဒ္ဓဘူမိ၊ သဗ္ဗမေတေန လဗ္ဘတိ-ဟူသော။ ဧတံ ဝစနံ၊ ဤ
စကားကို။ ဝတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

“ယာ စ ပဋိသမ္ဘိဒါ၊ အကြင် လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါ တို့သည်
လည်း။ ယာ စ ဝိမောက္ခာ၊ အကြင် ရှစ်ပါးသော ဝိမောက္ခတို့သည်
လည်းကောင်း။ ယာ စ သာဝကပါရမီ၊ အကြင် သာဝကတို့၏ ပါ
ရမီသည်လည်းကောင်း။ ယာ စ ပစ္စေကဗောဓိ၊ အကြင် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ
၏ ဉာဏ်သည်လည်းကောင်း။ ယာ စ ဗုဒ္ဓဘူမိ၊ အကြင် သဗ္ဗညုတ
မြတ်စွာဘုရား၏ ဉာဏ်သည်လည်းကောင်း။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။)
သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောဉာဏ်ကို။ ဧတေန၊ ထို ဒါနကုသိုလ် စေတနာ
ကြောင့်။ လဗ္ဘတိ၊ ရအပ်၏။”]

ဣမသ္မိံ သုတ္တဗ္ဗယေ စ၊ ဤသုတ်နှစ်ခု အပေါင်း၌ လည်း။ ဝဇ္ဇ ဝိဝဇ္ဇံ၊ ဝဇ္ဇ-
ဝိဝဇ္ဇကို။ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

၄၃။ တတိယေ၊ တတိယ-သုတ်၌။ ပဒုဋ္ဌစိတ္တန္တိ၊ ပဒုဋ္ဌစိတ္တံဟူသည်ကား။
ဒေါသေန၊ အမျက်သည်။ ပဒုဋ္ဌစိတ္တံ၊ ဖျက်ဆီးအပ်သော စိတ်တည်း။ စေ-
တသာ စေတောပရိစ္စာတိ၊ စေတသာ စေတောပရိစ္စ ဟူသည်ကား။ အတ္တနော၊
ကိုယ်တော်၏။ စိတ္တေန၊ စေတောပရိယ အဘိညာဉ်စိတ်ဖြင့်။ ပရဿံ၊ သူတပါး
၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပရိစ္ဆန္နိတော၊ ပိုင်းခြား၍။ ယထာဘတံ နိက္ခိတ္တောတိ၊
ယထာဘတံ နိက္ခိတ္တော ဟူသည်ကား။ အာဟာရိတော၊ ဆောင်၍။ (နိက္ခိတ္တော)
ဌပိတော ယထာ၊ ထားအပ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ နိရယေတိ၊ ဧဝံနိရယေ-ဟူသည်ကား။
ဧဝံ၊ ဤအတူ။ နိရယေ၊ ငရဲ၌။ ဌပိတောယေဝ၊ ထားအပ်သည်သာလျှင်
တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒုဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ အပါယန္တိအာဒိ၊ အပါယံ
ဤသို့အစရှိသော။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသည်။ နိရယဝေဝစနမေဝ။ နိရယ-သဒ္ဓါ၏
ဝေဝစ ဖြစ်သောစကားသာလျှင်တည်း။ ဟိ(သစ္စံ)၊ မှန်၏။ နိရယော၊ ငရဲသည်။
အယသင်္ခါတာ၊ အယ-ဟုဆိုအပ်သော။ သုခါ၊ ချမ်းသာမှု။ အပေတော၊
ကင်းသည်တည်း။ ဣတိ(တသ္မာ)၊ ထို့ကြောင့်။ အပါယော၊ အပါယံ-မည်၏။
ဒုက္ခဿ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သောဆင်းရဲခြင်း၊ စိတ်၌ဖြစ်သောဆင်းရဲခြင်း၏။ ဂတိ၊ ဖြစ်ရာ
တည်း။ ပဋိသရဏံ၊ လဲလျောင်းရာတည်း။ ဣတိ(တသ္မာ)ထို့ကြောင့်။ ဒုဂ္ဂတိ၊
ဒုဂ္ဂတိ-မည်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤငရဲ၌။ ဒုက္ခဒုက္ခကာရိနော၊ မကောင်းမှုကို ပြုလေ့ရှိသော
သူတို့သည်။ ဝိဝဿ၊ အလိုကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍။ နိပတန္တိ၊ ဖောက်ပြန်၍ကျတတ်
ကုန်၏။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထို့ကြောင့်။ ဝိနိပါတော၊ ဝိနိပါတ-မည်၏။

နိရဿာဒတ္ထေန၊ သာယာအပ်သောသဘောမှ ကင်းသောအနက်ကြောင့်။ နိရယော၊ နိရယ-မည်၏။

၄၄။ စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထသုတ်၌။ ပသန္တန္တိ၊ ပသန္တံ-ဟူသည်ကား။ သဒ္ဓါပသာဒေန၊ သဒ္ဓါတရားတည်းဟူသောကြည်ခြင်းဖြင့်။ ပသန္တံ၊ ကြည်သော။ သုဂတိန္တိ၊ သုဂတိ-ဟူသည်ကား။ သုဓဿ၊ ချမ်းသာ၏။ ဂတိံ၊ ဖြစ်ရာတည်း။ သဂ္ဂလောကန္တိ၊ သဂ္ဂ လောကံ-ဟူသည်ကား။ ရူပါဒီဟိ၊ ရူပါရုံအစရှိကုန်သော။ သမ္ပတ္တိဟိ၊ ပြည့်စုံခြင်းတို့ဖြင့်။ သုဋ္ဌ၊ ကောင်းစွာ။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ လောကံ၊ နတ်ပြည်၌။

၄၅။ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမ-သုတ်၌။ ဥဒကရဟဒေါတိ၊ ဥဒကရဟဒေါ-ဟူသည်ကား။ ဥဒကဒဟော၊ ရေဖြင့်ပြည့်သော အိုင်တည်း။ အာဝိလောတိ၊ အာဝိလောဟူသည်ကား။ အဝိပ္ပသန္နော၊ မကြည်။ လုဠိတောတိ၊ လုဠိတော-ဟူသည်ကား။ (ဝါတေနံ၊ လေကြောင့်။) အပရိသဏ္ဌိတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ကောင်းစွာမတည်။ ကလလိဘူတောတိ၊ ကလလိဘူတော-ဟူသည်ကား။ ကဒ္ဓမိဘူတော၊ ညွှန်ကဲ့သို့ဖြစ်၍ဖြစ်၏။ သိပ္ပိသမ္ပကန္တိအာဒိသု၊ သိပ္ပိသမ္ပကံ-ဤသို့အစရှိသည်တို့၌။ သိပ္ပိယော စ၊ ယောက်သွားတို့လည်း။ သမ္ပကာ စ၊ ခရုတို့လည်း။ သိပ္ပိသမ္ပကံ၊ ယောက်သွား ခရု။ သက္ခရာ စ၊ ကျောက်စစ်တို့လည်း။ ကဋ္ဌလာနိ စ၊ အိုးခြမ်းတို့လည်း။ သက္ခရကဋ္ဌလံ၊ ကျောက်စစ် အိုးခြမ်း။ မစ္ဆာနံ၊ ငါးတို့၏။ ဂုဗ္ဗံ သဋ္ဌာ၊ အပေါင်းတို့တည်း။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ မစ္ဆဂုဗ္ဗံ၊ မစ္ဆဂုဗ္ဗ မည်၏။ စရန္တမ္ပိ တိဋ္ဌန္တမ္ပိတိ တေ၊ စရန္တမ္ပိ၊ တိဋ္ဌန္တမ္ပိ-ဟူသော ဤပါ၌။ သက္ခရကဋ္ဌလံ၊ ကျောက်စစ်အိုးခြမ်းသည်။ တိဋ္ဌတိယေဝ၊ ရပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတရာနိ၊ ဤ ကျောက်စစ်အိုးခြမ်းမှတစ်ပါးကုန်သော ယောက်သွား ခရု ငါးအပေါင်းတို့သည်။ စရန္တိပိ၊ သွားလည်းသွားကုန်၏။ တိဋ္ဌန္တိပိ၊ ရပ်လည်းရပ်ကုန်၏။ ပန (တံ ပါကဋ္ဌံ ကရောမိ)၊ ထိုစကားကိုထင်စွာပြဦးအံ့။ အန္တရန္တရာ၊ အကြားအကြား၌။ ဌိတာသုပိ၊ ရပ်ကုန်သော် လည်းကောင်း။ နိသိန္နာသုပိ၊ နေကုန်သော်လည်းကောင်း။ နိပဇ္ဇမာနာသုပိ၊ လျောင်းကုန်သော်လည်းကောင်း။ “တော(ဋ္ဌ-၄၄)ဂါဝိယော၊ ထိုနှားမတို့သည်။ စရန္တိ၊ သွားကုန်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ စရန္တိယော၊ သွားသောနှားမတို့ကို။ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ ဣတရာပိ၊ ဤသွားသောနှားမမှတစ်ပါးသော မသွားသော နှားမတို့ကိုလည်း။ “စရန္တိ”တိ၊ သွားကုန်၏ ဟူ၍။ ဝုစ္ဆန္တိ ယထာ၊ ဆိုအပ်ကုန် သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ (တထာ)၊ ထိုအတူ။ တိဋ္ဌန္တမေဝ၊ ရပ်သည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ သက္ခရ-

၀၃

နိပါတ်]

၅-ပဏိဟိတအတ္ထဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၁၂၇

ကဌလံ၊ ကျောက်စစ် အိုးခြမ်းကို။ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ ဣတရမ္ပိ၊ ဤ
 ကျောက်စစ်အိုးခြမ်းမှ တပါးလည်း ဖြစ်သော်။ ဒွယံ၊ ယောက်သွား ခရု-
 ဟုဆိုအပ်သော နှစ်ပါးအပေါင်းကို။ “တိဋ္ဌန္တ” န္တိ၊ ရပ်၏ ဟူ၍။ န ဝုတ္တံ၊
 မဆိုအပ်။ (စရန္တံ၊ သွားသော။) ဣတရံ ဒွယံ၊ ကျောက်စစ်အိုးခြမ်းမှတပါးသော
 ယောက်သွား ခရု-ဟုဆိုအပ်သော နှစ်ပါးတို့၏ အပေါင်းကို။ စရန္တံ၊ သွား
 သည်ကို။ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ သက္ခရကဌလမ္ပိ၊ ကျောက်စစ် အိုးခြမ်းကိုလည်း။
 “စရန္တ” န္တိ၊ သွား၏ဟူ၍။ န ဝုတ္တံ၊ မဆိုအပ်။

အာဝိလေနာတိ၊ အာဝိလေန-ဟူသည်ကား။ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော။
 နိဝရဏေဟိ၊ နိဝရဏ-တို့သည်။ ပရိယောနဒ္ဓေန၊ မြေးယုက် အပ်သော။
 အတ္တတ္ထံ ဝါတိအာဒိသု၊ အတ္တတ္ထံ ဝါ-ဤသို့ အစရှိသည်တို့၌။ အတ္တနော၊
 မိမိ၏။ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကော၊ မျက်မှောက်၌ ဖြစ်သော။ လောကီယလောကုတ္တရမိဿ-
 ကော၊ လောကီ လောကုတ္တရာနှင့် ရောသော။ အတ္တော၊ အကျိုးသည်။
 အတ္တတ္တော နာမ၊ အတ္တတ္ထ-မည်၏။ အတ္တနောဝ၊ မိမိ၏သာလျှင်။ သမ္ပရာ-
 ယေ၊ တမလွန်ဘဝ၌။ လောကီယလောကုတ္တရမိဿကော၊ လောကီ လော-
 ကုတ္တရာနှင့် ရောသော။ အတ္တော၊ အကျိုးသည်။ ပရတ္တော နာမ၊ ပရတ္တ-မည်
 ၏။ ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ သော၊ ထို တမလွန်ဘဝ၌ဖြစ်သော အကျိုးသည်။
 ပရတ္တံ၊ တမလွန်ဘဝ၌။ (ပဝတ္တော၊ ဖြစ်သော။)၊ အတ္တော၊ အကျိုးတည်း။
 ဣတိ (တဿ)၊ ထို့ကြောင့်။ ပရတ္တော၊ ပရတ္တ-မည်၏။ တဒုဘယံ၊ ထို
 မိမိ၏ပစ္စုပ္ပန်၌ ဖြစ်သောအကျိုး တမလွန်၌ဖြစ်သော အကျိုး နှစ်ပါးစုံသည်။
 ဥဘယတ္တော နာမ၊ ဥဘယတ္တ-မည်၏။ အပိစ (အပရော)၊ တပါးသော။
 (နယော၊ နည်းကို။ မယာ၊ ငါသည်။ ဝုစ္စတေ၊ မိန့်ဦးအံ့။) အတ္တနော၊ မိမိ
 ၏။ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကသမ္ပရာယိကောပိ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ တမလွန်၌လည်း ဖြစ်သော။ လောကီ-
 ယ လောကုတ္တရော၊ လောကီ၊ လောကုတ္တရာဖြစ်သော။ အတ္တော၊ အကျိုးသည်။
 အတ္တတ္တော နာမ၊ အတ္တတ္ထ-မည်၏။ ပရဿ၊ သူတပါး၏။ တာဒိသောဝ၊ ထို
 သို့ သဘောရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ အတ္တော၊ အကျိုးသည်။ ပရတ္တော
 နာမ၊ ပရတ္တ-မည်၏။ တဒုဘယမ္ပိ၊ ထို မိမိ၏ ပစ္စုပ္ပန် သံသရာဖြစ်သော
 လောကီ လောကုတ္တရာအကျိုး၊ သူတပါး၏ ပစ္စုပ္ပန်သံသရာ၌ဖြစ်သော လောကီ
 လောကုတ္တရာအကျိုး နှစ်ပါးစုံသည်လည်း။ ဥဘယတ္တော နာမ၊ ဥဘယတ္တ
 မည်၏။ ဥတ္တရိံ ဝါ မနုဿဓမ္မာတိ၊ ဥတ္တရိံ ဝါ မနုဿဓမ္မာ-ဟူသည်ကား။

ဒသကုသလကမ္မပထသင်္ခါတာ၊ ဆယ်ပါးသော ကုသလကမ္မပထ—ဟု ဆိုအပ်
ကုန်သော။ မနုဿဓမ္မော၊ လူတို့၏တရားထက်။ ဥတ္တရိ၊ လွန်သော။ ဟိ (သစ္စံ)၊
မှန်၏။ ဒသဝိဓော၊ ဆယ်ပါးအပြားရှိသော။ အယံ ဓမ္မော၊ ဤတရားကို။
အညံ၊ တပါးသော။ သမာဒိပကံ၊ ဆောက်တည်စေတတ်သောသူကို။ ဝိနာပိ၊
ကြဉ်၍လည်း။ သတ္တန္တရကပ္ပဝိသာနေ၊ သတ္တန္တရကပ်၏ အဆုံး၌။ ဇာတ-
သံဝေဂေဟိ၊ ဖြစ်သောထိတ်လန့်ခြင်း ရှိကုန်သော။ မနုဿေဟိ၊ လူတို့သည်။
သယမေဝ၊ မိမိအလိုလိုသာလျှင်။ သမာဒိန္နတ္တာ၊ ကောင်းစွာ ဆောက်တည်
အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ မနုဿဓမ္မောတိ၊ မနုဿဓမ္မော—ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆို
အပ်၏။ တတော၊ ထိုသူတို့၏ ကုသလကမ္မပထတရား ဆယ်ပါးထက်။ ဥတ္တရိ
ပန၊ လွန်သောတရားကိုကား။ ဈာနဝိပဿနာမဂ္ဂဖလာနိ၊ ဈာန် ဝိပဿနာ မဂ်
ဖိုလ်တို့ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏။ အလမရိယဉာဏဒဿနဝိသေသန္တိ၊
အလမရိယဉာဏဒဿနဝိသေသံ—ဟူသည်ကား။ အရိယာနံ၊ အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့
အား။ ယုတ္တံ၊ သင့်သော။ ဝါ၊ တနည်းကား။ အရိယဘာဝံ၊ အရိယာ၏
အဖြစ်ကို။ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ သမတ္ထံ၊ စွမ်းနိုင်သော။ ဉာဏဒဿနသင်္ခါတ-
ဝိသေသံ၊ ဉာဏ်အမြင်ဟု ဆိုအပ်သော အထူးရှိသော။ ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။
ဉာဏမေဝ၊ ဉာဏ—သည်သာလျှင်။ ဇာနနဋ္ဌေန၊ သိတတ်သော အနက်ကြောင့်။
ဉာဏံ၊ ဉာဏ်မည်၏။ ဒဿနဋ္ဌေန၊ မြင်တတ်သော အနက်ကြောင့်။ ဒဿနံ၊
ဒဿန—မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဧတံ၊ ဤ ဉာဏဒဿန
ဟူသော အမည်သည်။ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ ဝိပဿနာဉာဏ မဂ္ဂဉာဏ ဖလဉာဏ
ပစ္စဝေက္ခဏဉာဏာနံ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်၊ ဝိပဿနာဉာဏ်၊ မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ်၊
ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်တို့၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။

၄၆။ ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌။ အစ္စောတိ၊ အစ္စော—ဟူသည်ကား။ အဗဟ-
လော၊ မနောက်ကျ။ ပသန္နောတိပိ၊ ပသန္နော—ဟူ၍လည်း။ ဝတ္တံ၊ ဆိုခြင်း
ငှာ။ ဝန္တတိ၊ သင့်၏။ ဝိပုသန္နောတိ၊ ဝိပုသန္နော—ဟူသည်ကား။ သုဋ္ဌ၊ ကောင်း
စွာ။ ပသန္နော၊ ကြည်၏။ အနာဝိလောတိ၊ အနာဝိလော—ဟူသည်ကား။ န အာ-
ဝိလော၊ နောက်ကျခြင်းမရှိ။ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ စင်ကြယ်၏။ ဣတိ (အယံ)၊ ဤ
သည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဖေဏပုဗ္ဗုဋ္ဌသင်္ခိသေဝါလပဏကဝိရဟိ-
တော၊ ညွှန် ရေပွက် မှော်သေး မှော်ညင်း ရေညှိမှကင်း၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ဝုတ္တံ (ဝုတ္တော)၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အနာဝိလေနာတိ၊ အနာဝိ-
လေန ဟူသည်ကား။ ပဉ္စနိဝရဏဝိမုတ္တေန၊ ငါးပါးသော နိဝရဏမှလွတ်သော။
သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သော စကားရပ်သည်။ စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထသုတ်၌။ ဝုတ္တနယ-

မေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣမသ္မိမ္မိ သုတ္တဒ္ဓယေ၊ ဤ သုတ် ရှစ်ခုအပေါင်း၌လည်း။ ဝဋ္ဋဝိဝဋ္ဋမေဝ၊ ဝဋ္ဋ ဝိဝဋ္ဋကိုသာလျှင်။ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

၄၇။ သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌။ ရုက္ခဇာတာနန္တိ (ဧတံ)၊ ရုက္ခဇာတာနံ ဟူ သော ဤသဒ္ဓါသည်။ ပစ္စုတ္တေ၊ ပထမအနက်၌။ သာမိဝစနံ၊ သာမိဝိဘတ်တည်း။ ရုက္ခဇာတာနံ၊ သစ်ပင်တို့သည်။ ဣတိ (အယံ)၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက် တည်း။ ဧတံ၊ ဤ ရုက္ခဇာတာနံ-ဟူသော အမည်သည်။ ရုက္ခာနံ၊ သစ်ပင်တို့၏။ အမိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ယဒိဒန္တိ (ဧတံ)၊ ယဒိဒံ-ဟူသော ဤ သဒ္ဓါသည်။ နိပါကမတ္ထံ၊ နိပါတ်မျှသာတည်း။ မုဒုတာယာတိ၊ မုဒုတာယ-ဟူသည်ကား။ မုဒုတာဝေန၊ နူးညံ့သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဟိ (ဝိတ္တာရေမိ)၊ ချဲ့ဦးအံ့။ ကောစိ၊ အချို့သော။ ရုက္ခော၊ စန္ဒကူးနီစသော သစ်ပင်သည်။ ဝဏ္ဏေန၊ အဆင်းဖြင့်။ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကောစိ၊ အချို့သော။ (ရုက္ခော၊ ဂေါသိတ-စန္ဒကူးစသော သစ်ပင်သည်။) ဝဏ္ဏေန၊ အနံ့ဖြင့်။ (အဂ္ဂေါ၊ မြတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) ကောစိ၊ အချို့သော။ (ရုက္ခော၊ ရှား စသော သစ်ပင်သည်။) ရသေန၊ အရသာဖြင့်။ (အဂ္ဂေါ၊ မြတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) ကောစိ၊ အချို့သော။ (ရုက္ခော၊ စကား-စသော သစ် ပင်သည်။) ဖဋ္ဌတာယံ၊ တွေ့အပ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ (အဂ္ဂေါ၊ မြတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) ဖန္ဒနော ပန၊ ကြို့ပင်သည်ကား။ မုဒုတာယ စေဝ၊ နူးညံ့သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ကမ္မညတာယ စ၊ အမွှ်ခံ့သည်၏ အဖြစ်ဖြင့် လည်းကောင်း။ အဂ္ဂေါ သေဋ္ဌော၊ မြတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒဿေတိ၊ ပြ၏။ စိတ္တံ ဘိက္ခဝေ ဘာဝိတံ ဗဟုလိကတန္တိ ဧတ္ထံ၊ စိတ္တံ ဘိက္ခဝေ ဘာဝိတံ ဗဟုလိကတံ-ဟူသော ဤပါဌ်၌။ သမထဝိပဿနာဝသေန၊ သမထဝိပဿနာ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဘာဝိတဉ္စေဝ၊ ပွားစေအပ်သည်လည်း ဖြစ် သော။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ကတဉ္စ၊ ပြုအပ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ (၄-၄၅) စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ အဓိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏။ ကုရုန္တကဝါသိ ဖုဿ- မိတ္တတ္ထေရော ပန၊ ကုရုန္တက အရပ်၌ သိတင်းသုံးနေသော ဖုဿမိတ္တ-မထေရ် သည်ကား။ “အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ကေန္တံ၊ စင်စစ်။ မုဒုစေဝ၊ နူးညံ့သည် လည်း ဖြစ်သော။ ကမ္မနိယဉ္စ၊ အမွှ်ခံ့သည်လည်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ နာမ၊ စိတ်မည်သည်ကား။ အဘိညာပါဒက စတုတ္ထဇ္ဈာနစိတ္တမေဝ၊ အဘိညာဉ်၏

၂၃

အခြေပြစ်သော စတုတ္ထဈာန် စိတ်သည်သာလျှင်တည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။
အာဟ၊ ဆို၏။ (ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် သတ္တမ-သုတ်၏အဖွင့်အပြီးတည်း။)

၄၈။ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမ-သုတ်၌။ ဧဝံ လဟုပရိဝတ္တန္တိ၊ ဧဝံ လဟုပရိဝတ္တိ
ဟူသည်ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ လဟံ၊ လျှင်စွာ။ ဥပ္ပဇ္ဇိတော၊ ဖြစ်၍။ လဟံ၊
လျှင်စွာ။ နိရုဇ္ဈနကံ၊ ချုပ်လတ္တံ့သော။ ယာဝဉ္စာတိ (ဧသော သဒ္ဓေါ)၊
ယာဝဉ္စ-ဟူသော ဤသဒ္ဓါသည်။ အဓိမတ္တပမာဏတ္ထေ၊ လွန်သော အတိုင်း
အရှည် ဟူသောအနက်၌။ (ပဝတ္တော၊ ဖြစ်သော။) နိပါတော၊ နိပါတ်
တည်း။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ န သုကရာ၊ မလွယ်။ ဣတိ (အယံ)၊
ဤသည်ကား။ အတ္တော၊ အနက်တည်း။ ဣဒန္တိ (ဧတံ)၊ ဣဒံ-ဟူသော
ဤသဒ္ဓါသည်။ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်မျှသာတည်း။ စိတ္တန္တိ (ဧတ္တ)၊ စိတ္တံ
ဟူသော ဤပုဒ်၌။ တာဝ၊ ရွေးဦးစွာ။ ဧကေစ္စ၊ အချို့ကုန်သော။ အာ-
စရိယာ၊ ဆရာတို့သည်။ “ဘဝဂ်စိတ္တံ၊ ဘဝင်စိတ်ကို။” စိတ္တန္တိ၊ စိတ္တံ၊
ဟူ၍။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ တံ ပန၊ ထိုဧကေစ္စဆရာတို့၏ စကားကိုကား။
ပဋိက္ခိပိတော၊ ပယ်၍။ “ဣဓ၊ ဤအရာ၌။ စိတ္တန္တိ (ဣမိနာ)၊ စိတ္တံ-ဟူသော
ဤပါဌ်ဖြင့်။ ယံကိဉ္စ၊ အလုံးစုံသော။ အန္တမသော၊ ယုတ်သောအပိုင်းအခြား
အားဖြင့်။ စက္ခုဝိညာဏမ္ပိ၊ စက္ခုဝိညာဉ်ကိုလည်း။ အဓိပ္ပေတမေဝ၊ အလို
ရှိအပ်သည်သာလျှင်တည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏။ ပန၊ ဆက်၍
ဆိုဦးအံ့။ ဣမသ္မိံ အတ္တေ၊ ဤအရာ၌။ မိလိန္ဒရာဇာ၊ မိလိန္ဒမင်းသည်။ ဓမ္မ-
ကထိကံ၊ တရားဟောဖြစ်သော။ နာဂသေနတ္ထေရံ၊ နာဂသိန် မထေရ်ကို။
ပုစ္ဆံ၊ မေးလျှောက်၏။ (ကိံ ပုစ္ဆံ၊ အဘယ်သို့ မေးလျှောက်သနည်း။)
“ဘန္တေ နာဂသေန၊ အရှင်ဘုရား နာဂသိန်။ ဧကသ္မိံ အတ္ထရာက္ခဏေ၊
လက်ဖျတ်တတွက်သော ခဏ၌။ ပဝတ္တိတ စိတ္တသင်္ခါရာ၊ ဖြစ်သော စိတ် စေ
တသိက် တရားတို့သည်။ (ပိဏ္ဍော၊ ပေါင်းအပ်သည်။) သစေ အဿ၊
အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့။ (ဧဝံ သတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။) ကိဝ မဟာ-
ရာသိ၊ အဘယ်မျှလောက် များသော အစုရှိသည်။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာအံ့နည်း။”
ဣတိ၊ ဤသို့။ (ပုစ္ဆံ၊ မေး၏။) “မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ ခေါ၊ စင်စစ်။
ဝါဟသတာနံ၊ ဝါဟ-တရာကုန်သော။ ဝိဟိနံ၊ ကောက်တို့၏။ အစူစူဉ္စ၊
အနည်းငယ်ယုတ်သော ထက်ဝက်သည်လည်းကောင်း။ (ဝိဟိနံ၊ ကောက်
တို့၏။) ဝါဟာ စ၊ ဝါဟ-တို့သည် လည်းကောင်း။ သတ္တအဓမ္မဏာနိ စ၊

၁။ ဘဝင်္ဂစိတ္တံ = (ဆဋ္ဌ) ၂။ သစ္စေ ရှိနေော အဿု - (ဆဋ္ဌ)

၃။ ဝိဟိ သတ္တုဏ္ဍာနိ = (ဆွေ)

ခုနစ်အမ္မဏ-တို့သည်လည်းကောင်း။ ဒေဝ စ တုဗ္ဗာ၊ နှစ်တုဗ္ဗတို့သည် လည်းကောင်း။ ကေစ္ဆရာက္ခဏေ၊ လက်ဖျစ်တတ်သော ခဏ၌။ ပဝတ္တိတဿ၊ ဖြစ်စေအပ်သော။ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏။ သင်္ခမ္ပိ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့လည်း။ န ဥပေန္တိ၊ မရောက်ကုန်။ ကလမ္ပိ၊ တဆယ့်ခြောက်စိတ်စိတ်၍ တစိတ်သို့လည်း။ န ဥပေန္တိ၊ မရောက်ကုန်။ ကလဘာဂမ္ပိ၊ တစိတ်သော အဖို့သို့လည်း။ န ဥပေန္တိ၊ မရောက်ကုန်။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝိဿဇ္ဇေတိ၊ ဖြေတော်မူ၏။) အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ “ဥပမာပိ၊ ဥပမာသည်လည်း။ န သုကရာ၊ မလွယ်။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သနည်း။ ဟိ(ဝိတ္ထာရေမိ)၊ ချဲ့ဦးအံ့။ ဥပမံ၊ ဥပမာကို။ ပဋိက္ခိပိတုာပိ၊ ပယ်၍လည်း။ ကပ္ပဒီသဘာဝဿ၊ ကမ္ဘာရှည်သည်၏ အဖြစ်၏။ ယောဇနိကပဗ္ဗတေန၊ တယူဇနာရှိသော တောင်ဖြင့် လည်းကောင်း။ ယောဇနိကသာသပုဏ္ဏနဂရေန၊ တယူဇနာရှိသော မုန့်ညင်းဖြင့် ပြည့်သော မြို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ နိရယ ဒုက္ခဿ၊ ငရဲ၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲခြင်း၏။ သတ္တိသတာဟတောပမေန၊ လုံချက်တရာ ထိုးသော ဥပမာဖြင့် လည်းကောင်း။ သဂ္ဂသုခဿ၊ နတ်ပြည်၌ဖြစ်သော ချမ်းသာခြင်း၏။ စက္ကဝတ္တိသမ္ပတ္တိယာ စ၊ စကြဝတေးမင်း၏ စည်းစိမ်ဖြင့် လည်းကောင်း။ ဥပမာ၊ ဥပမာကို။ ကတာ ယထေဝ၊ ပြုအပ်သကဲ့သို့ သာလျှင်။ ဧဝံ (တထာ)၊ ထို့ အတူ။ ဣဓာပိ၊ ဤ စိတ်၏လျင်မြန်သော အပြန်ရှိသည်၏ အဖြစ်၌လည်း။ (ဥပမာ၊ ဥပမာကို။) ကာတဗ္ဗာ၊ ပြုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆံ၊ မေး၏။ တတ္ထ၊ ထိုသံသရာ၏ နှုတ်သည်၏အဖြစ် ငရဲ၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲခြင်း နတ်ပြည်၌ ဖြစ်သော ချမ်းသာခြင်း၌။ “သက္ကာ ပန ဘန္တေ ဥပမာ ကာတု” န္တိ၊ သက္ကာ ပန ဘန္တေ ဥပမာ ကာတု-ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆာဝသေန၊ မေးလျှောက်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဥပမာ၊ ဥပမာကို။ ကတာ၊ ပြုအပ်၏။ ဣမသ္မိံ သုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌။ ပုစ္ဆာယ၊ မေးလျှောက်ခြင်း၏။ အဘာဝေန၊ မရှိခြင်းကြောင့်။ (ဥပမာ၊ ဥပမာကို။) န ကတာ၊ မပြုအပ်။ ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ ဣဒံ သုတ္တံ၊ ဤသုတ်ကို။ ဓမ္မဒေသနာပရိယောသာနေ၊ တရားဟောသည်၏ အဆုံး၌။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထို့ကြောင့်။ ဣမသ္မိံ သုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌။ စိတ္တရာသိ နာမ၊ စိတ်အစုမည်သည်ကို။ ကထိတော၊ ဟောအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝိဿဇ္ဇေတိ၊ ဖြေဆို၏။)

၄၉။ နဝမေ၊ နဝမ-သုတ်၌။ ပဘဿရန္တိ၊ ပဘဿရံ-ဟူသည်ကား။ ပဏ္ဏရံ၊ ဖြူစင်၏။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်၏။ စိတ္တန္တိ၊ စိတ္တံ ဟူသည်ကား။ ဘဝဂံ-စိတ္တံ၊ ဘဝင်စိတ်တည်း။ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏။ ဝဇ္ဇေတာ နာမ၊ အဆင်းမည်သည်

ကား။ အတ္တိ ကိံ ပန၊ ရှိသလော။ ဣတိ (အယံ)၊ ဤသည်ကား။ (ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း။) နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ နီလာဒိနံ၊ အညို-အစရှိသည် တို့တွင်။ အညတရဝဏ္ဏံ ဝါ၊ တပါးပါးသော အဆင်းသည်မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ သုဝဏ္ဏံ ဝါ၊ ရွှေ၏ အဆင်းသည်မူလည်း။ (ဟောတု၊ ဖြစ် စေ။) ယံကိဉ္စ၊ အမှတ်မရှိသော အဆင်းကို။ ပရိသုဒ္ဓတာယ၊ စင်ကြယ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ “ပဘဿရ” န္တိ၊ ပဘဿရံ-ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣဒမ္ပိ၊ ဤစိတ်သည်လည်း။ နိရုပက္ခိလေသတာယ၊ ညစ်ညူးကြောင်း ကိလေသာ မရှိ သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်၏။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ဤကြောင့်။ ပဘဿရံ၊ ပဘဿရ-မည်၏။ တဉ္စ ခေါတိ၊ တဉ္စ ခေါ-ဟူသည်ကား။ တံ ဘဝဂ်စိတ္တံ၊ ထိုဘဝင်စိတ်သည်။ အာဂန္တုကေဟိတိ၊ အာဂန္တုကေဟိ-ဟူသည် ကား။ အသဟဇာတေဟိ၊ တကွဖြစ်သည် မဟုတ်ကုန်သော။ ပစ္ဆာ၊ နောက် မှ။ ဇဝနက္ခဏေ၊ ဇောခဏ၌။ ဥပုဇ္ဇနကေဟိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ကုန်သော။ ဥပက္ခိ- လေသေဟိတိ၊ ဥပက္ခိလေသေဟိ-ဟူသည်ကား။ ရာဂါဒိဟိ၊ ရာဂ-အစရှိသည် တို့သည်။ ဥပက္ခိလိဋ္ဌတ္တာ၊ ကပ်၍နှိပ်စက်အပ် ပူပန်စေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဥပက္ခိလိဋ္ဌံ နာမ၊ ကပ်၍ နှိပ်စက်အပ် ပူပန်စေအပ်သည်မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ကထံ (ဝုစ္စတိ)၊ အဘယ်သို့ဆိုအပ်သနည်းဟူမူကား။ ဟိ (ဝိတ္ထာရေမိ)၊ ချဲ့ဦးအံ့။ သီလဝန္တာ၊ သီလရှိကုန်သော။ အာစာရသမ္ပန္နာ၊ အကျင့်နှင့် ပြည့်စုံကုန်သော။ မာတာပိတရော ဝါ၊ အမိအဖတို့သည် လည်း ကောင်း။ အာစရိယုပဇ္ဈာယာ ဝါ၊ ဆရာ ဥပဇ္ဈာယ်တို့သည် လည်းကောင်း။ ဒုဿီလာနံ၊ သီလမရှိကုန်သော။ ဒုရာစာရာနံ၊ မကောင်းသော အကျင့်ရှိကုန် သော။ အဝတ္ထသမ္ပန္နာနံ၊ ဝတ်နှင့်မပြည့်စုံကုန်သော။ ပုတ္တာနုဉ္ဇေဝ၊ သားတို့၏ လည်းကောင်း။ အန္တေဝါသိကသဒ္ဓိဝိဟာရိကာနဉ္စ၊ အနီးနေတပည့်၊ အတူနေ တပည့်တို့၏ လည်းကောင်း။ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်။ “အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပုတ္တေ ဝါ၊ သားတို့ကို လည်းကောင်း။ အန္တေဝါသိကသဒ္ဓိဝိဟာရိကေ” ဝါ၊ အနီးနေတပည့်၊ အတူနေတပည့်တို့ကို လည်းကောင်း။ န၊ တံဇ္ဇေန္တိ၊ မခြိမ်း ချောက်ကုန်။ န သိက္ခာပေန္တိ၊ မသင်စေကုန်။ န ဩဝဒေန္တိ၊ မဆုံးမကုန်။ (၄-၄၆) နာနုသာသန္တိ၊ မကမြစ်ကုန်။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူး မဲ့ကို။ အကိတ္တိံ၊ အကျော် အစောမဲ့ကို။ လဘန္တိ ယထာ၊ ရကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံ (တထာ)၊ ထိုအတူ။ ဣဒံ သမ္ပဒံ၊ ဤ ဥပမာ၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဝေဒိ- တဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဟိ၊ ဥပမာ ဥပမေယျကို မြှင့်၍ပြဦးအံ့။ အာစာရသမ္ပန္နာ၊

၁။ အဝဏ္ဏံ ဝါ = (ဆဋ္ဌ) ၂။ ဆဋ္ဌံ မပါ။

အကျင့်နှင့် ပြည့်စုံကုန်သော။ မာတာပိတရော ဝိယ စ၊ အမိ အဖ တို့ကဲ့သို့လည်း
 ကောင်း။ အာစရိယပဇ္ဈာယာ ဝိယ စ၊ ဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့ကဲ့သို့လည်းကောင်း။
 ဘဝဂ်စိတ္တံ၊ ဘဝင်စိတ်ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ ပုတ္တာဒိနံ၊ သားစသည်တို့၏။
 ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ တေသံ၊ ထို အမိအဖ ဆရာ ဥပဇ္ဈာယ် တို့၏။
 အကိတ္တိလာဘော ဝိယ၊ အကျော် အစောမဲ့ကို ရခြင်းကဲ့သို့။ ဇေနက္ခဏေ၊
 ဇောခဏ၌။ ရဇ္ဇနဒုဿနမုယုနသဘာဝါနံ၊ တပ်ခြင်း အမျက်ထွက်ခြင်း တွေ
 ဝေခြင်း သဘောရှိကုန်သော။ လောဘသဟဂတာဒိနံ၊ လောဘသဟဂတ်
 အစရှိကုန်သော။ စိတ္တာနံ၊ စိတ်တို့၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ ဥပ္ပန္နေဟိ၊ ဖြစ်
 ကုန်သော။ အာဂန္တုကေဟိ၊ ဧည့်သည် ဖြစ်ကုန်သော။ ဥပက္ကိလေသေဟိ၊
 ညစ်ညူးကြောင်း ဖြစ်သော ကိလေသာတို့သည်။ ပကတိပရိသုဒ္ဓမ္မံ၊ ပြကတေ
 စင်ကြယ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ဘဝဂ်စိတ္တံ၊ ဘဝင်စိတ်သည်။ ဥပက္ကိလိဋ္ဌိ-
 နာမ၊ ညစ်နွမ်းသည် မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်
 နဝမသုတ်-အဖွင့် အပြီးတည်း။

၅၀။ ဒသမေပိ၊ ဒသမ-သုတ်၌လည်း။ ဘဝဂ်စိတ္တမေဝ၊ ဘဝင်စိတ်သည်သာ
 လျှင်။ စိတ္တံ၊ စိတ်မည်၏။ ဝိပ္ပမုတ္တန္တိ၊ ဝိပ္ပမုတ္တံ-ဟူသည်ကား။ ဇေနက္ခဏေ၊
 ဇောခဏ၌။ အရဇ္ဇမာနံ၊ မတပ်သော။ အဒုဿမာနံ၊ မပြစ်မှားသော။ အမုယု-
 မာနံ၊ မတွေဝေသော။ တိဟေတုကဉာဏသမ္ပယုတ္တာဒိကုသလဝသေန၊ တိ
 ဟိတ် ဉာဏသမ္ပယုတ်-အစရှိသော ကုသိုလ်၏အစွမ်းဖြင့်။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနံ၊ ဖြစ်
 သော စိတ်သည်။ အာဂန္တုကေဟိ၊ ဧည့်သည်ဖြစ်ကုန်သော။ ဥပက္ကိလေသေ-
 ဟိ၊ ညစ်ညူးကြောင်း ဖြစ်သော ကိလေသာတို့မှ။ ဝိပ္ပမုတ္တံ နာမ၊ ထွက်သည်
 မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဓာပိ၊ ဤဒသမ-သုတ်၌လည်း။ သီလဝန္တာနံ၊
 သီလရှိကုန်သော။ အာစာရသမ္ပန္နာနံ၊ အကျင့်နှင့် ပြည့်စုံကုန်သော။ ပုတ္တာ-
 ဒိနံ၊ သား အစရှိသည်တို့၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ မာတာဒယော၊ အမိ
 အစရှိသည်တို့သည်။ “သောဘနာ၊ တင့်တယ်သောသီလ အကျင့် ရှိကုန်သည်
 ဖြစ်၍။ ဧတေဟေဝံ၊ ဤ တင့်တယ်သော သီလ အကျင့်တို့ဖြင့် သာလျှင်။
 အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပုတ္တကာဒယော၊ သား အစရှိသည်တို့ကို။ သိက္ခာပေန္တိ၊
 သင်စေကုန်၏။ ဩဝဒန္တိ၊ ဆုံးမကုန်၏။ အနုသာသန္တိ၊ ကမြစ်ကုန်၏။” ဣတိ၊
 ဤသို့။ ဝဏ္ဏကိတ္တိလာဘိနော၊ ချီးမွမ်းခြင်း အကျော်အစောကို ရခြင်းရှိကုန်
 သည်။ ဟောန္တိ ယထာ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံ(တထာ)၊ ထိုအတူ။ ဇေနက္ခ-

ဏေ၊ ဇောဓဏဉ္စ။ ဥပ္ပန္နကုသလစိတ္တဝသေန၊ ဖြစ်သော ကုသိုလ်စိတ်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဣဒံ ဘဝဂ်စိတ္တံ၊ ဤ ဘဝင်္ဂစိတ်သည်။ အာဂန္တုကေဟိ၊ ဧည့်သည် ဖြစ်ကုန်သော။ ဥပက္ကိလေသေဟိ၊ ညစ်ညူးကြောင်းဖြစ်သော ကိလေသာတို့ မှ။ ဝိပုမုတ္တံ၊ ထွက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ဒဿမ သုတ်အဖွင့် အပြီးတည်း။

ပဏိဟိတအတ္ထဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ ပဏိဟိတအတ္ထဝဂ်အဖွင့်သည်။
(နိဋ္ဌိတ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။)

၆-အတ္ထရာသင်္ခာတဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၅၁။ ဆဋ္ဌဿ၊ ဆဋ္ဌဝဂ်၏။ ပဌမေ၊ ပထမ-သုတ်၌။ တံ အဿုတဝါ ပုထုဇ္ဇနောတိ၊ တံ အဿုတဝါ ပုထုဇ္ဇနော-ဟူသည်ကား။ တံ ဘဝဂ်စိတ္တံ၊ ထို ဘဝင်္ဂစိတ်ကို။ သုတဝိရဟိတော၊ အကြားအမြင်မှ ကင်းသော။ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထု ဇဉ်သည်။ တတ္ထ၊ ထို တံ အဿုတဝါ ပုထုဇ္ဇနော-ဟူသောပုဒ်၌။ အာဂမာဓိဂမာ- ဘာဝ၊ သင်ကြားအပ်သောပရိယတ် ထိုးထွင်း၍ သိအပ်သောမဂ်ဖိုလ်၏မရှိသည် ၏အဖြစ်ကြောင့်။ အဿုတဝါ ဣတိ၊ အဿုတဝါ-ဟူ၍။ ဥေယျေ၊ သိအပ်၏။ ဟိ(ဝိတ္ထာရေမိ)၊ ချဲ့ဦးအံ့။ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဣဒံ သုတ္တံ၊ ဤပါဠိကို။ အာဒိတော၊ အစမှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ အတ္ထဝသေန၊ အနက်၏အစွမ်းဖြင့်။ ဥပ- ပရိက္ခန္ဓော၊ စုံစမ်း ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်။ “ဣဒံ ဘဝဂ်စိတ္တံ နာမ၊ ဤ ဘဝင်္ဂ စိတ်မည်သည်ကား။ ပကတိပရိသုဒ္ဓမ္မံ၊ ပြကတေ စင်ကြယ်သော်လည်း။ ဇေနက္ခ- ဏေ၊ ဇောဓဏဉ္စ။ ဥပ္ပန္နဟိ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ လောဘာဒိဟိ၊ လောဘ အစရှိ ကုန်သော။ ဥပက္ကိလေသေဟိ၊ ညစ်ညူးကြောင်း ဖြစ်သော ကိလေသာတို့သည်။ ဥပက္ကိလိဋ္ဌံ၊ ညစ်ညူးစေအပ်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဂမဝသေန၊ အနက် ပါဠိကိုသိခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ နေဝ ဇာနာတိ၊ မသိ။ အဓိဂမဝသေန၊ ထိုး ထွင်း၍ သိအပ်သော မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်၏ အစွမ်းဖြင့်။ န ဇာနာတိ၊ မသိ။ ယဿ စ၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း။ ခန္တ ဓာတု အာယတန ပစ္စယာက- ရ- သတိပဋ္ဌာနာဒိသု၊ ခန္ဓာဓာတ် အာယတန ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် သတိပဋ္ဌာန်အစရှိ သည်တို့၌။ ဥဂ္ဂဟပရိပုစ္ဆာဝိနိစ္ဆယဝိရဟိတတ္တာ၊ ပရိယတ်ကို နှုတ်တက်လေ့ကျက် ဆောင်ရွက်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့် သင်ခြင်း၊ အနက်ကို အဖန်တလဲလဲ ဆွေးနွေး မေးမြန်းခြင်း၊ အနက် အဓိပ္ပါယ်ကို ဆုံးဖြတ်ခြင်းမှကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ယထာဘူတဉာဏပဋိဝေသောဓကော၊ မဖောက်မပြန် ဟုတ်မှန်သော အတိုင်း သိသောဉာဏ်ဖြင့်ထိုးထွင်းခြင်းကို ပြီးစေတတ်သော။ အာဂမော၊ ပါဠိသည်။

နေဝ (အတ္ထိ)၊ မရှိ။ ပဋိပတ္တိယာ၊ အကျင့်ဖြင့်။ အဓိဂန္ဓဗ္ဗဿ၊ ထိုးထွင်း၍သိအပ်သော မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်၏။ အနဓိဂတတ္တာ၊ မရအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အဓိဂမော၊ ထိုးထွင်း၍သိအပ်သော မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်သည်။ န အတ္ထိ၊ မရှိ။ သော (ပုဂ္ဂလော)၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အာဂမာဓိဂမာ ဘာဝါ၊ သင်ခြင်း လေ့ကျက်အပ်သော အနက်ပါဠိကိုထိုးထွင်း၍ သိအပ်သောမဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်၏ မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အဿုတဝါ ဣတိ၊ အကြားအမြင်မရှိသောသူ ဟူ၍။ ဥေ၊ ယျော၊ သိအပ်၏။ သွာယံ-သော အယံ (ပုဂ္ဂလော)၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။—

ပုထုနံ၊ များစွာသော ကိလေသာတို့ကို။ ဇနနာဒိဟိ၊ ဖြစ်စေခြင်းအစရှိကုန်သော။ ကာရဏေဟိ၊ အကြောင်းတို့ကြောင့်။ ပုထုဇ္ဇေနော၊ ပုထုဇဉ်မည်၏။ အယံ ဇနော၊ ဤလူအပေါင်းသည်။ ပုထုဇ္ဇနန္တောဂဓတ္တာ၊ ပုထုဇဉ်တို့၏အတွင်း၌ဝင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပုထုဝ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့မှ အသီးအခြားသည်သာလျှင်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) ဣတိ (တသ္မာ)၊ ယို့ကြောင့်။ ပုထုဇ္ဇေနော၊ ပုထုဇဉ်မည်၏။

☞ (ဋ္ဌ-၄၇) ဟိ (ဝိတ္ထာရေမိ)၊ ချဲ့ဦးအံ့။ သော (ပုဂ္ဂလော)၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပုထုနံ နာနပ္ပကာရာနံ၊ များသော အထူးထူးအပြားပြား ရှိကုန်သော။ ကိလေသာဒိနံ၊ ကိလေသာအစရှိသည်တို့ကို။ ဇနနာဒိဟိ၊ ဖြစ်စေခြင်းအစရှိကုန်သော။ ကာရဏေဟိ၊ အကြောင်းတို့ကြောင့်။ ပုထုဇ္ဇေနော၊ ပုထုဇဉ်မည်၏။ ယထာဟ (ကိ-အာဟ)၊ ဘုရားအဘယ်ကဲ့သို့ ဟောတော်မူသည်း ဟူမကား။—

“ပုထု ကိလေသေ။ ပ။ ပုထုဇ္ဇေနာ”တိ၊ ပုထု ကိလေသေ။ ပ။ ပုထုဇ္ဇေနာ ဟူ၍။ (အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။)

[“ပုထု ကိလေသေ၊ များစွာသော ကိလေသာတို့ကို။ ဇနန္တိ၊ ဖြစ်စေတတ်ကုန်၏။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ ပုထုဇ္ဇေနော၊ ပုထုဇဉ်မည်ကုန်၏။ ပုထု အဝိဟတသက္ကာယဒိဋ္ဌိကာ၊ များစွာ မဂ်ဖြင့်မပယ်အပ်သော သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ရှိကုန်၏။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ ပုထုဇ္ဇေနော၊ ပုထုဇဉ်မည်ကုန်၏။ ပုထု သတ္တာရာနံ၊ များစွာသော ဆရာတို့၏။ မုခုလ္လောကိကာ၊ မျက်နှာကို မော်၍ကြည့်တတ်ကုန်၏။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ ပုထုဇ္ဇေနော၊ ပုထုဇဉ်မည်ကုန်၏။ ပုထု သဗ္ဗဂတိဟိ၊ များစွာသော အလုံးစုံသော ဂတိတို့မှ။ အဝုဋ္ဌိတာ၊ မထကုန်သေး။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ ပုထုဇ္ဇေနော၊ ပုထုဇဉ်မည်ကုန်၏။ ပုထု နာနာဘိသင်္ခါရေ၊ များစွာသော အထူးထူးသော

ကုသိုလ် အကုသိုလ်ကံတို့ကို။ အဘိသင်္ခရောန္တိ၊ ပြုပြင်စီရင်တတ်ကုန်၏။
ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ ပုထုဇ္ဇနာ၊ ပုထုဇ္ဇန-မည်ကုန်၏။ ပုထု
နာနာသြဗေဟိ၊ များစွာသော အထူးထူးသော သြဗံတို့သည်။ ဝုယန္တိ၊
မျှောအပ်ကုန်၏။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ ပုထုဇ္ဇနာ၊ ပုထုဇ္ဇန
မည်ကုန်၏။ ပုထု နာနာသန္တာပေဟိ၊ များစွာသော အထူးထူးသော
ရာဂမီးအစရှိသောပူလောင်ခြင်းတို့ဖြင့်။ သန္တပုန္တိ၊ ပူလောင်တတ်ကုန်၏။
ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ ပုထုဇ္ဇနာ၊ ပုထုဇ္ဇန-မည်ကုန်၏။
ပုထု နာနာပရိဋ္ဌာပေဟိ၊ များစွာသော အထူးထူးသော ပူပန်ခြင်းတို့
ပရိဋ္ဌယန္တိ၊ ပူလောင်တတ်ကုန်၏။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ ပြင့်။
ပုထုဇ္ဇနာ၊ ပုထုဇ္ဇန-မည်ကုန်၏။ ပုထု ပဉ္စသု ကာမဂုဏေသု၊ များ
စွာသော ငါးပါးသော ကာမဂုဏ်တို့၌။ ရတ္တာ၊ တပ်စွန်းတတ်ကုန်၏။
ဂိဒ္ဓါ၊ လိုချင်တတ်ကုန်၏။ ဂမိတာ၊ မက်မောတတ်ကုန်၏။ မုစ္ဆိတာ၊
မိန်းမောတတ်ကုန်၏။ အဇ္ဈောပန္နာ၊ လွမ်းမိုး၍ ရောက်တတ်ကုန်၏။
လဂ္ဂါ၊ ကပ်ငြိတတ်ကုန်၏။ လဂ္ဂိတာ၊ ကပ်ငြိသောအားဖြင့် ဖြစ်တတ်
ကုန်၏။ ပလိဗုဒ္ဓါ၊ နှိပ်စက်အပ်ကုန်၏။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။
ပုထုဇ္ဇနာ၊ ပုထုဇ္ဇန-မည်ကုန်၏။ ပုထု ပဉ္စဟိ နိဝရဏေဟိ၊ များစွာ
သော ငါးပါးကုန်သော နိဝရဏတို့ဖြင့်။ အာဝုတာ၊ ပိတ်ပင်အပ်
ကုန်၏။ နိဝုတာ၊ တားမြစ်အပ်ကုန်၏။ သြဝုတာ၊ ရစ်ပတ်အပ်ကုန်၏။
ပိဟိတာ၊ ပိတ်အပ်ကုန်၏။ ပဋိစ္ဆန္တာ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်ကုန်၏။ ပဋိ-
ကုဇ္ဇိတာ၊ မှောက်အပ်ကုန်၏။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ ပုထုဇ္ဇနာ၊
ပုထုဇ္ဇန-မည်ကုန်၏။”]

ဝါ၊ တနည်းကား။ ဂဏနပထံ၊ ရေတွက်ခြင်း၏ အကြောင်းကို။ အတိ-
တာနံ၊ လွန်ကုန်သော။ အရိယဓမ္မပရမ္ပူခါနံ၊ အရိယာတို့၏ တရားမှ မျက်
ကွယ် ဖြစ်ကုန်သော။ နိစဓမ္မသမာစာရာနံ၊ ယုတ်နိမ့်သောတရား အကျင့်ရှိကုန်
သော။ (ပုထုနံ၊ များစွာကုန်သော။) ဇနာနံ၊ လူတို့၏။ အန္တောဂတ္ထောပိ၊
အတွင်း၌ ဝင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇ္ဇန-မည်၏။
ဝါ၊ တနည်းကား။ သီလသုတာဒိဂုဏယုတ္တေဟိ၊ သီလ သုတ-အစရှိသော
ဂုဏ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော။ အရိယေဟိ၊ အရိယာဖြစ်ကုန်သော။ (ဇနေဟိ၊ လူတို့မှ။)
အယံ ဇနေ၊ ဤသူသည်။ ပုထု (ဝိသုယေဝ)၊ အသီးသာလျှင်။ သင်္ခံ၊ ရေ
တွက်ခြင်းသို့။ ဂတော၊ ရောက်၏။ ဝိသံသဋ္ဌော၊ မနှိုးနှော။ ဣတိ (တသ္မာ)၊
ထိုကြောင့်။ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇ္ဇန-မည်၏။ ဧဝံဤသို့။ “အယုတဝါ ပုထုဇ္ဇနော

တိ။” အဿုတဝါ ပုထုဇ္ဇနော - ဟူကုန်သော။ ဒွိဟိ၊ နှစ်ပါး ကုန်သော။
ဧတေဟိ ပဒေဟိ၊ ဤပုဒ်တို့ဖြင့်။—

ဒုဝေ ပုထုဇ္ဇနာ ဝုတ္တာ၊ ဗုဒ္ဓေနာဒိစ္စဗန္ဓုနာ။

အန္ဓော ပုထုဇ္ဇနော ဧကော၊ ကလျာဏေကော ပုထုဇ္ဇနောတိ။—

ဒုဝေ ပုထုဇ္ဇနာ ဝုတ္တာ၊ ဗုဒ္ဓေနာဒိစ္စဗန္ဓုနာ။ အန္ဓောပုထုဇ္ဇနော ဧကော၊ ကလျာ
ဏေကော ပုထုဇ္ဇနော-ဟူ၍။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ယေ တေ ပုထုဇ္ဇနာ၊
အကြင် ပုထုဇ္ဇတို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ တေသု၊ ထိုနှစ်
ယောက်တို့တွင်။ အန္ဓပုထုဇ္ဇနော ဧဝ၊ အန္ဓပုထုဇ္ဇတို့သည် သာလျှင်။ ဝုတ္တော၊
ဟောတော်မူအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗျော၊
သိအပ်၏။

[အန္ဓော ပုထုဇ္ဇနော၊ အန္ဓပုထုဇ္ဇတို့လည်း။ ဧကော၊ တယောက်။
ကလျာဏော ပုထုဇ္ဇနော၊ ကလျာဏ ပုထုဇ္ဇတို့လည်း။ - ဧကော၊
တယောက်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒုဝေ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ပုထုဇ္ဇနာ၊
ပုထုဇ္ဇတို့ကို။ အာဒိစ္စဗန္ဓုနာ၊ နေမင်း၏အဆွေ ဖြစ်တော်မူသော။
ဗုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။]

ယထာဘူတံ နပ္ပဇာနာတိတိ၊ ယထာဘူတံ နပ္ပဇာနာတိ ဟူသည်ကား။
“ဣဒဉ္စိ ဘဝဂ်စိတ္တံ၊ ဤ ဘဝင်စိတ်သည်လည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဂန္တုကေဟိ၊
ညွှော်သည်ဖြစ်ကုန်သော။ ဥပက္ကိလေလေဟိ၊ ညစ်ညူးကြောင်းဖြစ်သော ကိလေ
သာတို့သည်။ ဥပက္ကိလိဋ္ဌံ နာမ၊ ညစ်ညူးစေအပ်သည် မည်သည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ (အာဂန္တုကေဟိ၊ ညွှော်သည်ဖြစ်ကုန်သော။ ဥပက္ကိလေ-
သေဟိ၊ ညစ်ညူးကြောင်းဖြစ်သော ကိလေသာတို့မှ။) ဝိပ္ပမုတ္တံ နာမ၊ လွတ်
သည်မည်သည်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။)”ဣတိ၊ ဤသို့။ ယထာသဘာဝတော၊
သဘောအားလျော်စွာ။ န ဇာနာတိ၊ မသိ။ တသ္မာတိ၊ တသ္မာ ဟူသည်ကား။
ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ န ဇာနာတိ၊ မသိ။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ စိတ္တဘာဝနာ
နတ္ထိတိ(ဣမိနာ)၊ စိတ္တဘာဝနာ နတ္ထိ-ဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်။ စိတ္တဋ္ဌိတိ၊ စိတ်၏
အာရုံ၌ ကောင်းစွာတည်ခြင်းသည်။ စိတ္တပရိဂ္ဂဟော၊ စိတ်ကို သိမ်းဆည်းခြင်း
သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ (တဿ၊ ထိုစိတ်၏ အာရုံ၌ ကောင်းစွာတည်ခြင်း၊ စိတ်ကို သိမ်း
ဆည်းခြင်း၏။) နတ္ထိဘာဝေနေဝ၊ မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်။ “နတ္ထိ”
တိ၊ နတ္ထိ-ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒဿေတိ၊ ပြတော်မူ၏။

☞ (ဋ္ဌ-၄၈) ၅၂။ ဒုတိယေ။ ဒုတိယသုတ်၌။ သုတဝါတိ။ သုတဝါ
ဟူသည်ကား။ သုတသမ္ပန္နော၊ အကြားအမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်တည်း။

ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ။ ဧတ္ထ၊ ဤ သုတဝါ-ဟူသော ပုဒ်၌။ အတ္ထော၊ အနက်
ကို။ ဝိတ္ထာရတော၊ အကျယ်အားဖြင့်။ အဿုတဝါတိ ပဒေသ၊ အဿုတဝါ
ဟူသောပုဒ်၏။ ပဋိပက္ခတော၊ ဆန့်ကျင်ဘက်အားဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်
၏။ အရိယသာဝကောတိ၊ အရိယသာဝကော-ဟူသည်ကား။ အရိယော၊
အရိယာသာ ဖြစ်သော။ န သာဝကော၊ သာဝက မဟုတ်သော။ (ပုဂ္ဂလော၊
ပုဂ္ဂိုလ်သည်။) အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဗုဒ္ဓံ၊ စေတ။ ဘုရားတို့သည်လည်းကောင်း။ ပစ္စေ-
ကဗုဒ္ဓံ၊ စ၊ ပစ္စေက ဗုဒ္ဓံဟူသည် လည်းကောင်း။ (ဟောန္တိ) သေယျထာပိ၊
ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့တည်း။ သာဝကော၊ သာဝကသာ ဖြစ်သော။ န အရိယော၊
အရိယာ မဟုတ်သော။ (ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။) အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သေယျ-
ထာပိ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား။ ဂိဟိ၊ လူဖြစ်သော။ အနာ-
ဂတဖလော၊ မရောက်အပ်သော ဖိုလ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ (ဟောတိ သေ-
ယျထာပိ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့တည်း။) နေဝ အရိယော၊ အရိယာလည်း မဟုတ်သော။
န သာဝကော၊ သာဝကလည်း မဟုတ်သော။ (ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။) အတ္ထိ၊
ရှိ၏။ ပုသု၊ များစွာကုန်သော။ တိတ္ထိယာ၊ တိတ္ထိတို့သည်။ (ဟောန္တိ) သေယျထာပိ၊
ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့တည်း။ အရိယောစေတ။ အရိယာလည်း ဖြစ်သော။ သာဝကော
စ၊ သာဝကလည်း ဖြစ်သော။ (ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။) အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သမဏာ၊
ရဟန်းဖြစ်ကုန်သော။ သက္ခပုတ္တိယာ၊ သာကီဝင် မင်းသား၏ အနွယ်ဖြစ်ကုန်
သော။ အာဂတဖလာ၊ ရောက်အပ်သော ဖိုလ်ရှိကုန်သော။ ဝိညာတသာသနာ၊
သိအပ်သောသာသနာရှိကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ (ဟောန္တိ) သေယျထာပိ၊ ဖြစ်
ကုန်သကဲ့သို့တည်း။ ဣဓ ပန၊ ဤသုတ်၌ကား။ ဂိဟိ ဝါ၊ လူသည်မူလည်း။
ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ ပဗ္ဗဇိတော ဝါ၊ ရဟန်းသည်မူလည်း။ (ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။)
ယော ကောစိ၊ အမှတ်မရှိတယောက်ယောက်သော။ သုတဝါတိ ဧတ္ထ၊
သုတဝါ-ဟူသော ဤပုဒ်၌။ ဝိတ္ထာယ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ အတ္ထာယ၊
အနက်၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်။ သုတသမ္ပန္နော၊ အကြားအမြင်နှင့်
ပြည့်စုံသော။ အယံ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အရိယသာဝကောတိ၊ အရိယာသာဝက
ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ယထာဘူတံ ပဇာနာတိတိ၊ ယထာဘူတံ ပဇာ-
နာတိ ဟူသည်ကား။ “ဝေ၊ ဤသို့။ ဣဒံ ဘဝဂ်စိတ္တံ၊ ဤဘဝင်စိတ်သည်။
အာဂန္တု ကေဟိ၊ ဧည့်သည်ဖြစ်ကုန်သော။ ဥပက္ကိလေသေဟိ၊ ညစ်ညူး
ကြောင်းဖြစ်သော ကိလေသာတို့မှ။ ဝိပုမုတ္တံ၊ လွတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ဝေ၊ ဤသို့။ (အာဂန္တု ကေဟိ၊ ဧည့်သည်ဖြစ်ကုန်သော။ ဥပက္ကိလေသေဟိ၊

ညစ်ညူးကြောင်း ဖြစ်သော ကိလေသာတို့သည်။) ဥပက္ကိလိဋ္ဌံ၊ ညစ်ညူးစေအပ်သည်။ (ဟောတံ၊ ဖြစ်၏။) ”ဣတံ၊ ဤသို့။ ယထာသဘာဝတော၊ ဟုတ်မှန်စွာ။ ဇာနာတံ၊ သိ၏။ စိတ္တဘာဝနာ အတ္တိတံ ဣမိနာ၊ စိတ္တဘာဝနာအတ္တိ- ဤသို့ အစရှိသည်ဖြင့်။ စိတ္တဋ္ဌိတံ၊ စိတ်၏ အာရုံ၌ ကောင်းစွာတည်ခြင်းသည်။ စိတ္တပရိဂ္ဂဟော၊ စိတ်ကိုသိမ်းဆည်းခြင်းသည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ (တဿ၊ ထိုစိတ်၏ အာရုံ၌ ကောင်းစွာတည်ခြင်း၊ စိတ်ကို သိမ်းဆည်းခြင်း၏။) အတ္တိ-ဘာဝေနေဝ၊ ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်။ “အတ္တိ”တံ၊ အတ္တိ-ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဣတံ၊ ဤသို့။ ဒဿေတံ၊ ပြတော်မူ၏။ ဣမသ္မိံ သုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌။ ဗလဝဝိပဿနာ၊ အားကြီးသော ဝိပဿနာကို။ ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ကေစိ၊ အချို့သော ဆရာတို့သည်။ တရုဏဝိပဿနာ၊ နှုသော ဝိပဿနာကို။ (ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။) ဣတံ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။

၅၃။ တတိယံ၊ တတိယ(သုတ်ကို။ အဋ္ဌပုတ္တိယံ၊ အကြောင်း၏ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ကတရာယံ၊ အဘယ်သို့သော။ အဋ္ဌပုတ္တိယံ၊ အကြောင်း၏ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ (ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သနည်း။) အဂ္ဂိက္ခန္ဓောပမသုတ္တန္တ အဋ္ဌပုတ္တိယံ၊ အဂ္ဂိက္ခန္ဓောပမ-သုတ်ကို ဟောခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော အကြောင်း၏ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ (ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။) ကိရ(ဝိတ္ထာရေမိ)၊ ချဲ့ဦးအံ့။ ဘဂ္ဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကေသ္မိံ၊ တပါးသော။ သမယေ၊ အခါ၌။ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်ကို။ ဥပနိဿာယ၊ ဆွမ်းခံအမှုပြု၍။ ဇေတဝန မဟာဝိဟာရေ၊ ဇေတဝန် အမည်ရှိသော ကျောင်းကြီး၌။ ပဋိဝသတိ၊ နေတော်မူ၏။ ဗုဒ္ဓါနဉ္စ၊ မြတ်စွာဘုရား တို့သည်လည်း။ ယတ္ထ ကတ္ထစိ၊ တစုံ တခုသော အရပ်၌။ ပဋိဝသန္တာနံ၊ နေတော်မူကုန်သည် ရှိသော်။ ပဉ္စဝိမံ၊ ငါးပါး အပြားရှိသော။ ကိစ္စံ၊ ပြုဖွယ်ကို။ အဝိဇဟိ-တမေဝ၊ မစွန့်အပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတံ၊ ဖြစ်၏။ ပဉ္စ ဗုဒ္ဓကိစ္စံ နာမံ၊ ငါးပါးသော ဘုရားပြုဖွယ်မည်သည်ကား။ ပုရေဘတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းမစားမီ ရှေးအဖို့၌ ပြုဖွယ် လည်းကောင်း။ ပစ္ဆာဘတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းစား ပြီးသည်မှ နောက်၌ ပြုဖွယ် လည်းကောင်း။ ပုရိမယာမကိစ္စံ၊ ညဉ့်ဦးယံ၌ ပြုဖွယ် လည်းကောင်း။ မဇ္ဈိမယာမကိစ္စံ၊ သန်းခေါင်ယံ၌ ပြုဖွယ် လည်းကောင်း။ ပစ္ဆိမယာမကိစ္စံ၊ မိုးသောက်ယံ၌ ပြုဖွယ် လည်းကောင်း။ ဣတံ (ဣဒံ)၊ ဤသည်တည်း။

တတြ၊ ထိုငါးပါးသော ပြုဖွယ်တို့တွင်။ ဣဒံ၊ ဤ ဆိုလတ္တံ့သည်ကား။
 ပုရေဘတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းမစားမိရှေးအဖို့၌ပြုဖွယ်တည်း။ ဟိ(ဝိတ္တာရေမိ)၊ ချဲ့ဦးအံ့။
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပါတောဝ၊ နံနက်စောစောကလျှင်။ ဝုဠာယ၊
 ထတော်မူ၍။ ဥပဋ္ဌာကာနုဂ္ဂဟတ္ထဉ္စ၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော ရဟန်းတို့အား
 ချီးမြှောက်ခြင်းငှာလည်းကောင်း။ သရီရဗာသုကတ္ထဉ္စ၊ ကိုယ်တော်၏ချမ်းသာ
 ခြင်းအကျိုးငှာလည်းကောင်း။ မုခဓောဝနာဒိသရီရပရိကမ္ပံ၊ မျက်နှာသစ်
 ခြင်း အစရှိသော ကိုယ်လက်သုတ်သင်ခြင်း အမှုကို။ ကတွာ၊ ပြုတော်မူ၍။
 ယာဝ ဘိက္ခာစာရဓေလော၊ ဆွမ်းခံအံ့သော အခါတိုင်အောင်သော။ (ကာလော၊
 အခါသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ ဝိဝိတ္တာသနေ၊ ဆိတ်ငြိမ်သော၊
 နေရာ၌။ ဝိတိနာမေတွာ၊ လွန်စေဟော်မူ၍။ ဘိက္ခာစာရဓေလောယ၊ ဆွမ်းခံအံ့
 သောအခါ၌။ နိဝါသေတွာ၊ ကျောင်းဝတ်သင်းပိုင် လဲလှယ်သောအားဖြင့်
 ဝတ်၍။ ကာယဗန္ဓနံ၊ ခါးပန်းကို။ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍။ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို။ ပါရု-
 ပိတွာ၊ ရံ၍။ ပတ္တံ၊ သမိတ်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ကဒါစိ၊ ရံခါ။ ကေ-
 ကောဝ၊ ကိုယ်တော်တည်းသာလျှင်။ ကဒါစိ၊ ရံခါ။ ဘိက္ခုသံဃပရိဝုတော၊
 ရဟန်းအပေါင်းခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဂါမံ ဝါ၊ ရွာသို့လည်းကောင်း။ နိဂမံ
 ဝါ၊ နိဂုံးသို့လည်းကောင်း။ ကဒါစိ၊ ရံခါ။ ပကတိယာ၊ သဘောအားဖြင့်။
 ကဒါစိ၊ ရံခါ။ ဝတ္တမာနေဟိ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ အနေကေဟိ၊ များစွာကုန်သော။
 ပါဠိဟာရိယေဟိ၊ တန်ခိုးပြာဠိဟာတို့ဖြင့်။ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ ပဝိသ-
 တံ၊ ဝင်တော်မူ၏။ သေယျထိဒံ၊ များစွာသော တန်ခိုးပြာဠိဟာတို့ ဟူသည်
 အဘယ်နည်းဟူမူကား။ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ ပဝိသတော၊ ဝင်သော။
 ဇီလာကနာထဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပုရတော ပုရတော၊ ရွှေ၌ ရွှေ၌။ ဂန္ဓာ၊
 သွား၍။ မုဒုဂတဝါတာ၊ နူးညံ့စွာဖြစ်ကုန်သောလေတို့သည်။ ပထဝီ၊ မြေကို။
 သောဓေန္တိ၊ သုတ်သင်ကုန်၏။ ဝလာဟကာ၊ တိမ်တိုက်တို့သည်။ ဥဒကဗုသိ-
 တာနိ၊ ရေပေါက်တို့ကို။ မုဉ္ဇန္တာ၊ လွတ်ကုန်လျက်။ မဂ္ဂေ၊ ခရီး၌။ ရေဏံ၊
 မြေကို။ ဝုပသမေတွာ၊ ငြိမ်းစေ၍။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ ဝိတာနံ၊ ဗိတာနံသည်။
 ဟံတွာ၊ ဖြစ်၍။ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ အပရေ၊ တပါးကုန်သော။ ဝါတာ၊
 လေတို့သည်။ ဝါလုကာနိ စိ၊ သဲတို့ကို လည်းကောင်း။ ပုပ္ဖါနိ စ၊ ပန်းတို့ကို
 လည်းကောင်း။ ဥပသံဟရိတွာ၊ အနီးသို့ဆောင်ကုန်၍။ မဂ္ဂေ၊ ခရီး၌။ ဩကိ-
 ရန္တိ၊ ကြံကုန်၏။ (ဋ-၄၉) ဥန္နတာ၊ မြင့်ကုန်သော။ ဘူမိပ္ပဒေသာ၊ မြေအရပ်တို့
 သည်။ ဩဏမန္တိ၊ ညွတ်ကုန်၏။ ဩနတာ၊ နိမ့်ကုန်သော။ (ဘူမိပ္ပဒေသာ၊

မြေအရပ်တို့သည်။) ဥန္တမန္တိ၊ မြင့်ကုန်၏။ ပါဒနိက္ခေပသမယေ၊ ခြေတော်ကို
ချသောအခါ၌။ သမုတုလဘူမိ၊ ညီညွတ်သော အပြင်ရှိသော မြေသည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သုခသမ္ပဿာနိ၊ ကောင်းသောအတွေ့ရှိကုန်သော။ ပဒုမ-
ပုပ္ဖဂါနိ ဝါ၊ ကြာပန်းတို့သည်မလည်း။ ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို။ သမ္ပုဋ္ဌိန္တန္တိ၊ ခံကုန်
၏။ ဣန္ဒြိယ၊ တံခါးခုံ၏။ အန္တော၊ အတွင်း၌။ ဒက္ခိဏပါဒေ၊ လက်
ယာခြေတော်ကို။ ဌပိတမတ္တေ၊ ထားအပ်ကာမျှဖြစ်သည်ရှိသော်။ သရီရတော၊
ကိုယ်တော်မှ။ ဆဗ္ဗဏ္ဏရသ္မိယော၊ ခြောက်ပါးသောအဆင်းရှိသော ရောင်ခြည်
တို့သည်။ နိက္ခမိတော၊ ထွက်ကုန်၍။ သုဝဏ္ဏရသပိဉ္ဇရာနိ ဝိယ စ၊ ရွှေရည်ဖြင့်
သွန်းလောင်းကုန်ဘိသကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ စိတြပဋ္ဌပရိက္ခိတ္တာနိ ဝိယ စ၊
ဆန်းကြယ်သောပုဆိုးဖြင့် ရံကုန်ဘိသကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ ပါသာဒကဋ္ဌာ-
ဂါရာဒီနိ၊ ပြာသာဒ် စုလစ်မွန်းချွန် အထွဋ်တို့ကို။ ကရောန္တိယော၊ ပြုကုန်
လျက်။ ဣတော စိတော စ၊ ဤမှ ထိုမှလည်း။ ဓာဝန္တိ၊ ပြေးကုန်၏။ ဟတ္ထိ-
အဿမဟိ သာဒယော၊ ဆင်၊ မြင်း၊ ကျွဲ-အစရှိသည်တို့သည်။ သကသကဋ္ဌာ-
နေသု၊ မိမိ မိမိတို့၏ နေရာတို့၌။ ဌိတာယေဝ၊ တည်ကုန်လျက်သာလျှင်။ မဇ္ဇ-
ရေနာကာရေန၊ သာယာသောအခြင်းအရာဖြင့်။ သဒ္ဓိ၊ အသံကို။ ကရောန္တိ၊
ပြုကုန်၏။ တထာ၊ ထိုအတူ။ ဘေရိဝိဏ္ဏာဒီနိ၊ စည်ကြီး၊ စောင်း-အစရှိကုန်သော။
တူရိယာနိ စ၊ တူရိယာတို့သည်လည်းကောင်း။ မနုဿာနိ၊ လူတို့၏။ ကာယု-
ပဂါနိ၊ ကိုယ်သို့ရောက်ကုန်သော။ အာသရဏာနိ စ၊ တန်းဆာတို့ သည်လည်း
ကောင်း။ (မဇ္ဇရေနာကာရေန၊ သာယာသောအခြင်းအရာဖြင့်။ သဒ္ဓိ၊ အသံကို။
ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။) တေန သညာဏေန၊ ထို အမှတ်ဖြင့်။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။
“အဇ္ဇ၊ ယနေ။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမ၊ ဤ တို့မြို့ရွာသို့။
ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်း အလို့ငှာ။ ပဝိဋ္ဌောတိ၊ ဝင်တော်မူ၏” ဟူ၍။ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်
၏။ တေ၊ ထိုလူတို့သည်။ သုနိဝတ္ထာ၊ ကောင်းစွာဝတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သုပါ-
ရတာ၊ ကောင်းစွာရံကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဂန္ဓပုပ္ဖဂါဒီနိ၊ နံသာ ပန်းအစရှိသည်တို့ကို။
အုဒါယ၊ ယူ၍။ သရာ၊ အိမ်မှ။ နိက္ခမိတော၊ ထွက်ကုန်၍။ အန္တရိယံ၊ ခရီး
မကို။ ပဋိပဋ္ဌိတော၊ သွားကုန်၍။ ဘဂဝန္တိ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဂန္ဓပုပ္ဖဂါဒီဟိ၊
နံသာ ပန်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်။ သက္ကစံ၊ ရှိသေစွာ။ ပုဇေတော၊ ပုဇော်ကုန်၍။ ဝန္တိ-
တော၊ ရှိခိုးကုန်၍။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။ ဒသ
ဘိက္ခု၊ တကျိပ်သောရဟန်းတို့ကို။ ဒေထ၊ ပေးကုန်လော့။ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့

၁။ သမာဝ ဘူမိ = (ဆဋ္ဌ) ၂။ အလက်ရောန္တိယော = (ဆဋ္ဌ)
၃။ ဟတ္ထိအဿပိဟင်္ဂါဒယော = (ဆဋ္ဌ)

အား။ ဝိသတိ (ဘိက္ခု)၊ နှစ်ကျိပ်သော ရဟန်းတို့ကို။ ဒေထ၊ ပေးကုန်လော့။
‘အမှောက်၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။ ပညာသံ(ဘိက္ခု)၊ ငါးဆယ်သော ရဟန်းတို့ကို။ ပ။
(အမှောက်၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။) သံဟံ(ဘိက္ခု)၊ တရံသော ရဟန်းတို့ကို။ ဒေထ၊
ပေးကုန်လော့။’ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယာစိတွံ၊ တောင်း၍။ ဘဂဝတောပိ၊ မြတ်
စွာဘုရား၏လည်း။ ပတ္တိ၊ သပိတ်တော်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အာသနံ၊
နေရာကို။ ပညာပေတွာ၊ ခင်း၍။ သက္ကစ္စံ၊ ရှိသေစွာ။ ပိဏ္ဍပိတေန၊ ဆွမ်း
ဖြင့်။ ပဋိမာနေန္တိ၊ လုပ်ကျွေးကုန်၏။ ဘဂဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကတ-
ဘတ္တကိစ္စော၊ ပြုအပ်ပြီးသော ဆွမ်းဘုဉ်းပေးခြင်း ပြုပြီးသည်ရှိသော်။ တေသံ၊
ထိုလူတို့၏။ စိတ္တသန္တာနာနိ၊ ဤဘဝ ရှေးဘဝ၌ဖြစ်သော စိတ်အစဉ်တို့ကို။
ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်တော်မူ၍။ ယထာ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။
(ဓမ္မေ၊ တရားတော်ကို။ ဒေသိယမာနေ၊ ဟောတော်မူအပ်သည် ရှိသော်။)
ကေစိ၊ အချို့သောသူတို့သည်။ သရုဏဂမနေသု၊ သရုဏဂုံတို့၌။ ပတိဋ္ဌဟန္တိ၊
တည်ကုန်၏။ ကေစိ၊ အချို့သောသူတို့သည်။ ပဉ္စသု သိလေသု၊ ငါးပါးကုန်
သော သီလတို့၌။ (ပတိဋ္ဌဟန္တိ၊ တည်ကုန်၏။) ကေစိ၊ အချို့သော သူတို့
သည်။ သောတာပတ္တိ သကဒါဂါမိ အနာဂါမိဖလသနံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၊
သကဒါဂါမိဖိုလ်၊ အနာဂါမိဖိုလ်တို့တွင်။ အညတရံသ္မိံ၊ တပါးပါးသော
ဖိုလ်၌။ (ပတိဋ္ဌဟန္တိ၊ တည်ကုန်၏။) ကေစိ၊ အချို့သောသူတို့သည်။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊
ရှင်ပြု၍။ အဂ္ဂုဖလေ၊ မြတ်သောဖိုလ်ဟု ဆိုအပ်သော။ အရဟတ္တေ၊ အရဟတ္တ
ဖိုလ်၌။ (ပတိဋ္ဌဟန္တိ၊ တည်ကုန်၏။) ဣတိ၊ ဤသို့။ တထာ၊ ထို အခြင်း
အရာဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မဟာ-
ဇနံ၊ လူအပေါင်းကို။ အနုဂ္ဂဟေတွာ၊ ချီးမြှောက်တော်မူ၍။ အာသနာ၊
နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထတော်မူ၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတော်သို့။ ဂစ္ဆတိ၊
ကြွသွားတော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုကျောင်းတော်သို့။ ဥ ဂန္ဓာ၊ ကြွတော်မူ၍။
ဂန္ဓမဏ္ဍလမာဠေ၊ နံသာမျိုးလေးပါးတို့ဖြင့် အပြေအပြစ် ပြုအပ်သော တန်
ဆောင်းဝန်း၌။ ပညတ္တဝရဗုဒ္ဓါသနေ၊ ခင်းထားအပ်သော မြတ်သော ဘုရား
နေရာ၌၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ ဘတ္တကိစ္စပရိယောသာနံ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကို
ပြု၍ပြီးဆုံးခြင်းကို။ အာဂမယမာနေ၊ ငုံလင့်တော်မူလျက်။ နိသိဒ္ဓတိ၊ ထိုင်နေ
တော်မူ၏။ တတော၊ ထိုနောက်မှ။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ ဘတ္တကိစ္စ-
ပရိယောသာနေ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိုပြု၍ ပြီးဆုံးသောအခါ။ ဥပဋ္ဌာကော၊
အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော ရဟန်းသည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။

နိဝေဒေတိ၊ သိစေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဂန္ဓကုဋိ၊ ဂန္ဓကုဋိသို့။ ပဝိသတိ၊ ဝင်တော်မူ၏။ ဣဒံ၊ ဤ ဆိုခဲ့ပြီးသည်ကား။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ပုရေတတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းစားမီ ရှေးအဖို့၌ ပြုဖွယ်မည်၏။

အထ (ပစ္စာ)၊ ထိုနောက်မှ။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကတပုရေတတ္တကိစ္စော၊ ဆွမ်းစားမီ ရှေးအဖို့၌ ပြုဖွယ်ကို ပြုပြီးသည်ဖြစ်၍။ ဂန္ဓကုဋိယာ၊ ဂန္ဓကုဋိ၏။ ဥပဋ္ဌာနေ၊ အနီး၌။ နိသိဒိတာ၊ ထိုင်နေတော်မူ၍။ ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို။ ပက္ခာလေတာ၊ ဆေး၍။ ပါဒပိဋေ၊ ခြေဆေးအင်းပျဉ်၌။ ဌတာ၊ ရပ်တော်မူ၍။ “ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အပ္ပမာဒေန၊ မမေ့မလျော့ခြင်းဖြင့်။ သမ္ပါဒေထ၊ သိက္ခာသုံးပါးကို ပြည့်စုံစေကုန်လော့။ လောကသ္မိံ၊ လောက၌။ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေါ၊ ဘုရားပွင့်တော်မူသော အခါကို။ ဒုလ္လဘော၊ ရခဲ၏။ မနုဿတ္ထပဋိလာဘော၊ လူ၏အဖြစ်ကို ရခြင်းကို။ ဒုလ္လဘော၊ ရခဲ၏။ သဒ္ဓါသမ္ပတ္တိံ၊ သဒ္ဓါတရား၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဒုလ္လဘာ၊ ရခဲ၏။ ပဗ္ဗဇော၊ ရဟန်း၏အဖြစ်ကို။ ဒုလ္လဘာ၊ ရခဲ၏။ သဒ္ဓမ္မဿဝနံ၊ သူတော်ကောင်းတရားကို ကြားနာရခြင်းကို။ ဒုလ္လဘံ၊ ရခဲ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းအပေါင်းကို။ ဩဝဒေတိ၊ ဆုံးမတော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုရဟန်းအပေါင်းတို့တွင်။ ကေစိ၊ အချို့သော ရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ပုစ္ဆန္တိ၊ မေးလျှောက်ကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ စရိယာနုရူပံ၊ စရိုက်အားလျော်သော။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဒေတိ၊ ပေးတော်မူ၏။ တတော (ပစ္စာ)၊ ထိုနောက်မှ။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့သည်လည်း။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္တိတာ၊ ရှိခိုးကုန်၍။ အတ္တနော၊ အတ္တနော၊ မိမိ မိမိ၏။ ရတ္တိဋ္ဌာနဒိဝါဋ္ဌာနာနိ၊ ညဉ့်နေရာ၊ နေ့နေရာတို့သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ ကေစိ၊ အချို့သော ရဟန်းတို့သည်။ အရညံ၊ တောသို့။ (ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။) ကေစိ၊ အချို့သော ရဟန်းတို့သည်။ ရုက္ခမူလံ၊ သစ်ပင်ရင်းသို့။ (ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။) ကေစိ၊ အချို့သော ရဟန်းတို့သည်။ ပဗ္ဗတာဒိနံ၊ တောင် အစရှိသည်တို့တွင်။ အညတရံ၊ တပါးပါးသော အရပ်သို့။ (ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။) ကေစိ၊ အချို့သော ရဟန်းတို့သည်။ စာတုမဟာရာဇိကဘဝနံ၊ စာတုမဟာရာဇ် နတ်ပြည်သို့။ (ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။)။ ပ။ ကေစိ၊ အချို့သော ရဟန်းတို့သည်။ (ဋ္ဌ-၅၀) ဝသဝတ္တိဘဝနံ၊ ဝသဝတ္တိနတ်ပြည်သို့။ (ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။) တတော၊ ထိုနောက်မှ။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ ဘုရား

သည်။ -ဂန္ဓကုဋိံ၊ ဂန္ဓကုဋိသ္မိ။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်တော်မူ၍။ သစေ အာ-
ကခံတိ၊ အကယ်၍ အလိုရှိသည် ဖြစ်အံ့၊ ဒက္ခိဏေန ပဿေန၊ လက်ယာ
နံ့ရှောင်းဖြင့်။ သတော၊ သတိနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ သမ္ပဇာနော၊ ပညာ
အဆင်အခြင်နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ မဟုတ္တံ၊ တဏှမ္ပ။ သိဟသေယံ၊
ခြံသေ့မင်းကဲ့သို့သော အိပ်ခြင်းကို။ ကပ္ပေတိ၊ ပြုတော်မူ၏။ အထ (ပစ္စာ)၊
ထိုနောက်မှ။ သမဿာသိတကာယော၊ သက်သာရာရသော ကိုယ်ရှိတော်မူသည်
ဖြစ်၍။ ဥဠဟိတွာ၊ ထတော်မူ၍။ ဒုတိယဘာဂေ၊ နှစ်ခုမြောက်သော အဖို့၌။
လောကံ၊ သတ္တလောကကို။ ဝေါလောကေတိ၊ ကြည့်၏။ တတိယဘာဂေ၊
သုံးခုမြောက်သော အဖို့၌။ ယံ ဂါမံ ဝါ၊ အကြင် ရွာကို လည်းကောင်း။
(ယံ) နိဂမံ ဝါ၊ အကြင် နိဂုံးကိုလည်းကောင်း။ ဥပနိဿာယ၊ ဆွမ်းခံအမှီ
ပြု၍။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထို ရွာ နိဂုံး၌။ မဟာဇနော၊ လူ
အပေါင်းသည်။ ပုရေဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစားမီး ရှေးအဖို့၌။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒတွာ၊
လှူ၍။ ပစ္စာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်မှ နောက်၌။ သုနိဝတ္ထော၊ ကောင်းစွာ
ဝတ်သည်ဖြစ်၍။ သုပါရတော၊ ကောင်းစွာ ရံ့သည်ဖြစ်၍။ ဂန္ဓပုပ္ဖာဒီနိ၊ နံသာ
ပန်း-အစရှိသည်တို့ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌။ သန္နိပတတိ၊
စည်းဝေး၏။ တတော၊ ထိုနောက်မှ။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။
သမ္ပတ္တပရိသာယ၊ ရောက်လာသော ပရိသတ်အား။ အနုရူပေန၊ လျောက်ပတ်
သော။ ပါဠိဟာရိယေန၊ တန်ခိုး ပြာဠိဟာဖြင့်။ ဂန္ဓာ၊ ကြွသွား၍။ ဓမ္မသ-
ဘာယံ၊ တရားသဘင်၌။ ပညတ္တဝရဗုဒ္ဓါသနေ၊ ခင်းထားအပ်သော မြတ်သော
ဘုရားနေရာ၌။ နိသဇ္ဇ၊ ထိုင်နေတော်မူ၍။ ကာလယုတ္တံ၊ ဟောအပ်သော ကာ
လအား လျောက်ပတ်သော။ သမယယုတ္တံ၊ ဟောအပ်သော အခါနှင့်ယှဉ်သော။
ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ အထ (ပစ္စာ)၊ ထိုမှနောက်၌။
ကာလံ၊ အခါကို။ ဝိဒိတွာ၊ သိတော်မူ၍။ ပရိသံ၊ ပရိသတ်ကို။ ဥယျောဇေတိ၊
လွှတ်တော်မူလိုက်၏။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။
ဝဒ္ဓိတွာ၊ ရှိခိုးကုန်ပြီး၍။ ပက္ကမန္တိ၊ ဖဲသွားကုန်၏။ ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်
ကား။ ပစ္စာဘတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်မှ နောက်၌ ပြုဖွယ်မည်၏။

သော ဘဂဝါ၊ ထို မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ နိဋ္ဌိတပစ္စာဘတ္တ-
ကိစ္စော၊ ပြီးပြီးသော ဆွမ်းစားခြင်းကို ပြုပြီးသည်ဖြစ်၍။ ဂတ္တာနိ၊ ကိုယ်တော်
တို့ကို။ ဩသိဉ္စိတုကာမော၊ ရေသွန်းခြင်းငှာ အလိုရှိသည်။ သစေ ဟောတိ၊
အကယ်၍ ဖြစ်အံ့။ ဗုဒ္ဓါသနာ၊ ဘုရားနေရာမှ။ ဥဠာယ၊ ထတော်မူ၍။ နှာန-
ကောဠကံ၊ ရေချိုးအံ့သို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်တော်မူ၍။ ဥပဠာကေန၊ အလုပ်

အကျွေးဖြစ်သော ရဟန်းသည်။ ပဋိယာဒိတဥဒကေန၊ စိရင်အပ်သော ရေဖြင့်။
 ဂတ္တာနိ၊ ကိုယ်တော် တို့ကို။ ဥတုံ၊ အငွေ့ကို။ ဂဏှာပေတိ၊ ယူစေ၏။
 ဥပဋ္ဌာကောပိ၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော ရဟန်းသည်လည်း။ ဗုဒ္ဓါသနံ၊ ဘုရား
 နေရာကို။ အာနေတော၊ ဆောင်၍။ ဂန္ဓကုဋိပရိဝေဏေ၊ ဂန္ဓကုဋိ ပရိဝုဏ်၌။
 ပညပေတိ၊ ခင်းထား၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သုရတ္ထံ၊ ကောင်းစွာ
 တပ်သော။ ဒုပဇ္ဇံ၊ နှစ်ထပ်သော။ (နိဝါသနံ၊ သင်းပိုင်ကို။) နိဝါသေတော၊
 ဝတ်တော်မူ၍။ ကာယဗန္ဓနံ၊ ခါးပန်းကို။ ဗန္ဓိတော၊ ဖွဲ့၍။ ကေသံ (ကေသိ -
 အံသ)၊ လက်ဝဲတဘက် ပခုံးထက်၌။ ဥတ္တရာသဂံ၊ ကိုယ်ဝတ်စံပယ်တင်သည်
 ကို။ ကတော၊ ပြု၍။ တတ္ထံ၊ ထို ခင်းထားအပ်သော မြတ်သော ဘုရားနေရာ၌။
 အာဂန္ဓာ၊ ကြွလာတော်မူ၍။ နိသိဒတိ၊ ထိုင်နေတော်မူ၏။ (နိသိဒိတော၊ ထိုင်
 နေတော်မူ၍။) ဧကကောဝ၊ ကိုယ်တော်တပါး တည်းသာလျှင်။ မုဟုတ္တံ၊
 တဒဏမ္ပ။ ပဋိသလ္လိနော၊ ကိန်းအောင်းတော် မူ၏။ အထ၊ ထိုမှ နောက်၌။
 ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ တတော တတော၊ ထိုထိုအရပ်မှ။ အာဂမ္မ၊ လာ
 လတ်၍။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ အနီးဖြစ်သော အရပ်သို့။
 အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာကုန်၏။ တတ္ထံ၊ ထို ရဟန်းအပေါင်းတို့တွင်။ ဧကဇ္ဇေ၊ အချို့
 ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆန္တိ၊ မေးလျှောက် ကုန်၏။
 ဧကဇ္ဇေ၊ အချို့ ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ (ယာစန္တိ၊
 ဘောင်းကုန်၏။) ဧကဇ္ဇေ၊ အချို့ ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ ဓမ္မသဝနံ၊
 တရားနာခြင်းကို။ ယာစန္တိ၊ တောင်းပန်ကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
 ဧကသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ အဓိပ္ပာယ်၊ အလိုကို။ သမ္မာဒေန္တော၊ ပြီးစေလျက်။
 ပုရိမယာမံ၊ ပုရိမယံကို။ ဝိတိနာမေတိ၊ လွန်စေ၏။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။
 ပုရိမယာမကိစ္စံ၊ ပုရိမယံ၌ ပြုဖွယ်တည်း။

ပုရိမယာမကိစ္စပရိယောသာနေ ပန၊ ပုရိမယံ၌ ပြုဖွယ်၏ အဆုံး၌ကား။
 ဘိက္ခူသု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝဇ္ဇိတော၊ ရှိခိုးကုန်
 ၍။ ပက္ကန္တေသု၊ ဖဲကုန်သည်ရှိသော်။ သကလဒသသဟဿလောကဓာတု-
 ဒေဝတာယော၊ အလုံးစုံသော တသောင်းသော လောကဓာတ်၌ နေကုန်သော
 နတ်တို့သည်။ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို။ လဘမာနာ၊ ရကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝန္တံ၊
 မြတ်စွာဘုရားသို့။ ဥပသကံမိတော၊ ဆည်းကပ်ကုန်၍။ ယထာဘိသင်္ခတံ၊ အကြင်
 သို့သောအခြင်းအရာဖြင့် စိရင်အပ်သော။ အန္တမသော၊ ယုတ်သော အပိုင်း
 အခြားအားဖြင့်။ စတုရက္ခရမ္ပိ၊ လေးလုံးသောအက္ခရာ ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။
 ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆန္တိ၊ မေးလျှောက်ကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား

သည်။ တာသံ ဒေဝတာနံ၊ ထိနတ်တို့၏။ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို။ ဝိဿဇ္ဇန္တော၊
ဖြေတော်မူလျက်။ မဇ္ဈိမယာမံ၊ မဇ္ဈိမယံကို။ ဝီတိနာမေတိ၊ လွန်စေ၏။ ဣဒံ၊
ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား။ မဇ္ဈိမယာမကိစ္စံ၊ မဇ္ဈိမယံ၌ ပြုဖွယ်တည်း။

ပဏ္ဍိမယာမံ ပန၊ ပဏ္ဍိမယံကိုကား။ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော။
ကောဠာသေ၊ အစုတို့ကို။ ကတော၊ ပြုတော်မူ၍။ ပုရောဘတ္တတော၊ နံနက်အခါမှ။
ပဠာယ၊ စ၍။ နိသဇ္ဇာပိဋ္ဌတဿ၊ ထိုင်ခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်အပ်သော။ သရီရဿ၊
ကိုယ်တော်၏။ ကိလာသုဘာဝမောစနတ္တံ၊ ပင်ပန်းသည်အဖြစ်မှ လွတ်စေခြင်း
ငှာ။ ကေ၊ တခုသော။ ကောဠာသံ၊ အစုကို။ စက္ကမေန၊ စကြံဖြင့်။ ဝီတိနာ-
မေတိ၊ လွန်စေ၏။ ဒုတိယကောဠာသေ၊ နှစ်ခုမြောက်သော အစု၌။ ဂန္ဓကုဋ္ဌိံ၊
ဂန္ဓကုဋ္ဌိတိုက်သို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်တော်မူ၍။ ဒက္ခိဏေန ပဿေန၊ လက်ယာ
နံတောင်းဖြင့်။ သတော၊ သတိနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ သမ္ပဇာနော၊ ပညာ
နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ သိဟသေယံ၊ ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့ အိပ်ခြင်းကို။ ကပ္ပေတိ၊
ပြု၏။ တတိယကောဠာသေ၊ သုံးခုမြောက်သော အစု၌။ ပစ္စုဠာယ၊ ထ၍။
နိသိဒိတွာ၊ ထိုင်တော်မူ၍။ ပုရိမဗုဒ္ဓါနံ၊ ရှေးဘုရားတို့၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။
ဒါနသီလာဒိဝသေန၊ ဒါန သီလ-အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ ကတာဓိကာရ-
ပုဂ္ဂလဒဿနတ္တံ၊ ပြုအပ်ပြီးသော ကောင်းမှုရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ကြည့်ခြင်းငှာ။
ဗုဒ္ဓစက္ခုနာ၊ အာသယာနုသယဉာဏ်၊ ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တိဉာဏ်-တည်းဟူသော
ဗုဒ္ဓစက္ခုဖြင့်။ လောကံ၊ သတ္တလောကကို။ ဝေါလောကေတိ၊ ကြည့်တော်မူ၏။
ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား။ ပဏ္ဍိမယာမကိစ္စံ၊ ပဏ္ဍိမယံ၌ ပြုဖွယ်တည်း။

☞ (ဋ္ဌ-၅၁) တမ္ပိ ဒိဝသံ၊ ထို အင်္ဂုက္ခန္ဓောပမ-သုတ်ကို ဟောတော်မူသော
နေ့၌လည်း။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမသ္မိံယေဝ ကိစ္စေ၊ ဤ
ပဏ္ဍိမယံကိစ္စ၌သာလျှင်။ ဌိတော၊ တည်လျက်။ လောကံ၊ သတ္တလောကကို။
ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်တော်မူသည်ရှိသော်။ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော
အကြောင်းကို။ အဒ္ဓသ၊ မြင်တော်မူ၏။ (ကိံ အဒ္ဓသ၊ အဘယ်သို့မြင်တော်
မူသနည်း။) -မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ကောသလရဋ္ဌေ၊ ကောသလတိုင်း၌။
စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို။ စရန္တေန၊ လှည့်လည်တော်မူရာဖြင့်။ အင်္ဂုက္ခန္ဓေန၊
မီးပုံဖြင့်။ ဥပမေတွာ၊ နှိုင်းယှဉ်၍။ ကေသ္မိံ၊ တခုသော။ သုတ္တေ၊ သုတ်ကို။
ဒေသိတေ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ သဋ္ဌိ ဘိက္ခု၊ ခြောက်ကျိပ်သော
ရဟန်းတို့သည်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိဿန္တိ၊ ရောက်ကုန်လတ္တံ့။
သဋ္ဌိမတ္တာနံ၊ ခြောက်ကျိပ် အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့အား။ ဥဏံ၊
ပူသော။ လောဟိတံ၊ သွေးသည်။ မုခတော၊ ခံတွင်းမှ။ ဥဂ္ဂစ္ဆိယတိ၊ အန်လတ္တံ့။

သဠိမတ္တာ၊ ခြောက်ကျိပ် အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ ဂိဟိဘာဝံ၊ လူ၏အဖြစ်သို့။ ဂမိဿန္တိ၊ ရောက်ကုန်လတ္တံ့။ (ဣတိ ဣဒံ ကာရဏံ၊ ဤ အကြောင်းကို။ အဒ္ဓသ၊ မြင်တော်မူ၏။) တတ္ထ၊ ထို ရဟန်းအပေါင်းတို့တွင်။ ယေ၊ အကြင် ရဟန်းတို့သည်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိဿန္တိ၊ ရောက်ကုန်လတ္တံ့။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ယံကိဉ္စ၊ အမှတ်မရှိသော။ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားစကားကို။ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍။ (အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။) ပါပုဏိဿန္တေဝ၊ ရောက်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတရေသံ ပန ဘိက္ခုနံ၊ ဤမှတပါးကုန်သော ရဟန်းတို့အားကား။ သင်္ဂဟတ္ထာယ၊ ချီးမြှောက်ခြင်းငှာ။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို။ စရိတုကာမော၊ လှည့်လည်ခြင်းငှာအလိုရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ “အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ အာရောစေဟိ၊ ကြားလော့”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

ထေရော၊ အာနန္ဒာ မထေရ်သည်။ အနုပရိဝေဏံ၊ ပရိဝုဏ်တိုင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ “အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မဟာဇနဿ၊ လူအပေါင်းအား။ သင်္ဂဟတ္ထာယ၊ ချီးမြှောက်ခြင်းငှာ။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို။ စရိတုကာမော၊ လှည့်လည်ခြင်းငှာ အလိုရှိတော်မူ၏။ ဂန္ဓုကာမာ၊ လိုက်ခြင်းငှာ အလိုရှိသော ရဟန်းတို့သည်။ အာဂစ္ဆထ၊ လိုက်ကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ မဟာလာဘံ၊ ကြီးစွာသော လာဘ်ကို။ လဘိတွာ ဝိယ၊ ရကုန်သကဲ့သို့။ တုဋ္ဌမာနသ၊ နှစ်သက်သောစိတ် ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ “မဟာဇနဿ၊ လူအပေါင်းအား။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တဿ၊ ဟောသော။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ၊ ရွှေအဆင်းနှင့် တူသော အဆင်းရှိသော။ သရီရဉ္စ၊ ကိုယ်တော်ကိုလည်း။ ဩလောကေတုံ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ မဇုရံ၊ သာယာစွာသော။ ဓမ္မကထဉ္စ၊ တရားစကားကိုလည်း။ သောတုံ၊ နာအံ့သောငှာ။ လဘိဿာမ ဝတ၊ ရကုန်အံ့သည်သာလျှင်တည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာရုဋ္ဌကေသေ၊ စည်ပင် ရှည်သောဆံတို့ကို။ ဩဟာရေတွာ၊ ပယ်ချ၍။ မလဂ္ဂဟိတပတ္တာ၊ အညစ်အကြေးတို့သည် ယူအပ်သောသပိတ်ရှိသော ရဟန်းတို့သည်။ ပတ္တေ၊ သပိတ်တို့ကို။ ပစိတွာ၊ ဖုတ်ကုန်၍။ ကိလိဋ္ဌစိဝရာ၊ ညစ်နွမ်းသောသင်္ကန်းရှိသော ရဟန်းတို့သည်။ စိဝရာနိ၊ သင်္ကန်းတို့ကို။ ဓောဝိတွာ၊ ဖွပ်၍။ ဂမနသဇ္ဇော၊ သွားအံ့သော အစီအရင်ရှိကုန်သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အပရိစ္ဆန္နေန၊ အပိုင်း

၁။ ပရုဋ္ဌကေသော ကေသေ-(ဆန)

အခြားမရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ ရဟန်းအပေါင်းသည်။ ပရိဝုတော၊ ခြံရံ
 အပ်သည်ဖြစ်၍။ ကောသလရဋ္ဌံ၊ ကောသလတိုင်းသို့။ စာရိကဿ၊ လှည့်လည်
 ခြင်းငှာ။ နိက္ခန္ဓော၊ ထွက်တော်မူသည်ရှိသော်။ ဂါမနိဂမပဋိပါဠိယာ၊ ရွာ နိဂုံး
 အစဉ်ဖြင့်။ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ဂါဝုတံ၊ တဂါဝုတ်။ အနုယောဇနံ၊ ယူဇနာခွဲ။
 တိဂါဝုတံ၊ သုံးဂါဝုတ်။ ယောဇနပရမံ၊ တယူဇနာအတိုင်းအရှည်။ စာရိကံ၊
 ဒေသစာရိကံ။ စရန္တော၊ လှည့်လည်သည် ရှိသော်။ ကေသ္မံ၊ တခုသော။ ပဒေ-
 သေ၊ အရပ်၌။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ သုသိရရက္ခံ၊ အခေါင်းရှိသော သစ်ပင်ကို။
 အဂ္ဂိနာ၊ မီးသည်။ သမ္ပဇ္ဇလိတံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ အလျှံတပြောင်ပြောင်တောက်
 လောင်သည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍။ “ဣမမေဝ၊ ဤ ထက်ဝန်းကျင်မှအလျှံ
 တပြောင်ပြောင်တောက်လောင်သော ကြီးစွာသောအခေါင်းရှိသောသစ်ပင်ကို
 ပင်လျှင်။ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုကို။ ကတော၊ ပြု၍။ သတ္တဟိ၊ ခုနစ်ပါး ကုန်သော။
 အင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါတို့ဖြင့်။ ပဋိမဏ္ဍေတော၊ တန်ဆာဆင်၍။ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရား
 စကားကို။ ကထေဿာမိ၊ ဟောအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍။ ဂမနံ၊ သွား
 ခြင်းကို။ ပစ္စိန္နိတော၊ ဖြတ်၍။ အညတရံ၊ အမှတ်မရှိသော။ ရုက္ခမူလံ၊ သစ်ပင်
 ရင်းသို့။ ဥပသင်္ကမိတော၊ ကပ်တော်မူ၍။ နိသဇ္ဇာကာရံ၊ ထိုင်နေအံ့သော အခြင်း
 အရာကို။ ဒေသေသိ၊ ပြတော်မူ၏။ အာနန္ဒတ္ထေရော၊ အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ သတ္ထု၊
 မြတ်စွာဘုရား၏။ အဓိပ္ပာယ်၊ အလိုတော်ကို။ ဥတော၊ သိ၍။ “အဒ္ဓါ၊ မချွတ်။
 ကာရဏံ၊ အကြောင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ အကာရဏေန၊ အကြောင်း
 မရှိပဲ၊ တထာဂတာ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ ဂမနံ၊ သွားခြင်းကို။ ပစ္စိန္နိတော၊
 ဖြတ်၍။ နနိသိဒန္တိ၊ နေထိုင်တော်မမူကုန်။” ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍။ စတုဂ္ဂုဏံ၊
 လေးထပ်သော။ သံဃာဋ္ဌံ၊ ဒုက္ခကို။ ပညာပေသိ၊ ခင်း၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်။ နိသိဒိတော၊ ထိုင်တော်မူ၍။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ အာမန္တေတော၊ ခေါ်
 တော်မူ၍။ “ပဿထ နော တုမေ ဘိက္ခဝေ အမ္မံ မဟန္တံ အဂ္ဂိက္ခန္ဓံ” ဟိ။
 ပဿထ နော တုမေ ဘိက္ခဝေ အမ္မံ မဟန္တံ အဂ္ဂိက္ခန္ဓံ-ဟူ၍။ အဂ္ဂိက္ခန္ဓောပမ-
 သုတ္တံ၊ အဂ္ဂိက္ခန္ဓောပမ-သုတ်ကို။ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဣမသ္မိံ စ ပန ဝေယျာကရဏေ၊ ဂါထာမပါ၊ အမေးအဖြေ မျှသာ ဖြစ်
 သော ဤ ဗျာကရုဏ်းဒေသနာကို။ ဘညမာနေ၊ ဟောအပ်သည် ရှိသော်။
 သဋ္ဌိမတ္တာနံ၊ ခြောက်ကျိပ် အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား။
 ဥဏံ၊ ပူသော။ လောဟိတံ၊ သွေးသည်။ (ဟုတော၊ ဖြစ်၍။) မုခတော၊ ခံတွင်းမှ။
 ဥဂ္ဂုဉ္ဇံ၊ အန်ထွက်၏။ သဋ္ဌိမတ္တာ၊ ခြောက်ကျိပ် အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော။
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ သိက္ခံ၊ သိက္ခာကို။ ပစ္စိန္နာယ၊ ချ၍။ ဟိနာယ၊ ယုတ်

သော လူ၏အဖြစ်သို့၊ အာဝတ္တံ သူ၊ လည်ကုန်၏။ သဠိမတ္တာနံ၊ ခြောက်ကျိပ် အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ အနုပါဒါယ၊ တဏှာ ဒိဋ္ဌိ အားဖြင့် တစုံတခုသော အာရုံကိုမစွဲလမ်းမူ၍။ အာသဝေဟိ၊ အာသဝေ၊ တရား တို့သည်။ စိတ္တာနိ၊ စိတ်တို့ကို။ ဝိမုစ္စံ သူ၊ လွတ်ကုန်၏။ ဟိ(သစ္စံ)၊ မှန်၏။ တံ ဝေယျာကရဏံ၊ ထို ဂါထာမပါ အမေးအဖြေမျှသာ ဖြစ်သော ဗျာကရဏ်း ဒေသနာတော်ကို။ သုတော၊ ကြားနာ၍။ သဠိမတ္တာနံ၊ ခြောက်ကျိပ်မျှကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ နာမကာယော၊ နာမကာယသည်။ သန္တတော၊ ပူလောင် ၏။ နာမကာယော၊ နာမကာယသည်။ သန္တတော၊ ပူလောင်သည်ရှိသော်။ ကရဇ- ကာယော၊ ကရဇကာယသည်။ သန္တတော၊ ပူလောင်၏။ ကရဇကာယော၊ ကရဇကာယသည်။ သန္တတော၊ ပူလောင်သည် ရှိသော်။ နိဓာနဂတံ၊ နှလုံး သား၏အတွင်း၌ သိမ့်ခြင်းသို့ ရောက်သော။ ဥဏှံ၊ ပူသော။ လောဟိတံ၊ သွေးသည်။ မုခတော၊ ခံတွင်းမှ။ ဥဂ္ဂုဉ္ဇံ၊ အန်ထွက်၏။ သဠိမတ္တာ၊ ခြောက် ကျိပ်မျှကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ “ဗုဒ္ဓသာသနော၊ မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်စုံစွာ။ ပရိ- သုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်စွာ။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ စရိတံ၊ ကျင့်ခြင်းငှာ။ ဒုက္ကရံ ဝတ၊ ခဲယဉ်းစွာတကား။” ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍။ သိက္ခံ၊ သိက္ခာကို။ ပစ္စက္ခာယ၊ ချ၍။ ဟိနာယ၊ ယုတ်သောလူ၏အဖြစ်သို့။ အာဝတ္တာ၊ လည်ကုန်၏။

☞ (ဋ-၅၂) သဠိမတ္တာ၊ ခြောက်ကျိပ် အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဒေသနာဘိမုခံ၊ ဒေသနာတော်သို့ ရှေးရှု။ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်ကို။ ပေသေတော၊ စေ၍။ သဟ ပဋိသမ္ဘိဒါဟိ၊ ပဋိသမ္ဘိ- ဒါ တို့နှင့် တကွ။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်၏။

တတ္ထ၊ ထို ရဟန်းအပေါင်းတို့တွင်။ ယေသံ၊ အကြင် ရဟန်းတို့အား။ ဥဏှံ၊ ပူသော။ လောဟိတံ၊ သွေးသည်။ မုခတော၊ ခံတွင်းမှ။ ဥဂ္ဂုဉ္ဇံ၊ အန်ထွက် ၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ပါရာဇိကံ၊ ပါရာဇိက အာပတ်သို့။ အာပဇ္ဇံ သူ၊ ရောက်ကုန်၏။ ယေ၊ အကြင် ရဟန်းတို့သည်။ ဂိဟိဘာဝံ၊ လူ၏ အဖြစ်သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ခုဒ္ဒါနုဒ္ဒကာနိ၊ ငယ်ကုန် အလွန် ငယ်ကုန်သော။ သိက္ခာပဒါနိ၊ သိက္ခာပုဒ်တို့ကို။ မဒ္ဒန္တာ၊ နင်းနယ်ကုန်လျက်။ ဝိစရိံ သူ၊ လှည့်လည်ကုန်၏။ ယေ၊ အကြင် ရဟန်းတို့သည်။ အရဟတ္တံ၊ အရ ဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ပရိသုဒ္ဓသိလံ၊ စင်ကြယ်သောသိလ ရှိကုန်သည်သာလျှင်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဒေသနာသည်။ ဣမေသံ တိဏ္ဍမ္ပိ၊ ဤ

သုံးဦးကုန်သော ရဟန်းတို့ အားလည်း။ သဖလော၊ အကျိုးရှိသည် သာ
လျှင်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။) အရဟတ္တံ၊ အရ
ဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တာနံ၊ ရောက်ကုန်သော ရဟန်းတို့အား။ သဖလော၊ အကျိုး
ရှိသည်။ တာဝ ဟောတု၊ ဖြစ်စေလော့။ ဣတရေသံ၊ ဤမှတပါးသော သွေး
အန်သောရဟန်း၊ လူထွက်သော ရဟန်းတို့အား။ ကထံ၊ အဘယ်သို့။ သဖလော၊
အကျိုးရှိသည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်အံ့နည်း။ ဣတိ (အယံ)၊ ဤသည်ကား။ (ပုစ္ဆာ၊
အမေးတည်း။) ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ တေပိ၊ ထို သွေးအန်သောရဟန်း၊ လူ
ထွက်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်လည်း။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဤ အဂ္ဂိက္ခန္ဓောပမ
သုတ်တည်းဟူသောတရားဒေသနာကို။ သစေ န သုဏေယျံ၊ အကယ်၍ မကြား
နာရကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ ပမတ္တာဝ၊ မေ့လျော့ကုန်သည်သာလျှင်။ ဟုတော၊ ဖြစ်
၍။ ဌာနံ၊ မိမိတို့ ရဟန်းဟု ဝန်ခံသောအရာကို။ ဇဟိတုံ၊ စွန့်ခြင်းငှာ။ န
သက္ကုဏေယျံ၊ မတတ်နိုင်ကုန်ရာ။ တတော၊ ထိုသို့ စွန့်ခြင်းငှာ မတတ်နိုင်ကုန်
သောကြောင့်။ နေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ တံ ပါပံ၊ ထို မကောင်းမှုကံသည်။
ဝဇုမာနံ၊ ပွားသည်ဖြစ်၍။ အပါယေသုယေဝ၊ အပါယ်ဘုံတို့၌ သာလျှင်။
သံသီဒါပေယျ၊ နှစ်စေရာ၏။ ဣမံ ပန ဒေသနံ၊ ဤ အဂ္ဂိက္ခန္ဓောပမ-သုတ်
တည်းဟူသော ဒေသနာတော်ကိုကား။ သုတော၊ ကြားနာရ၍။ ဇာတာသံဝေဂါ၊
ဖြစ်သော ထိတ်လန့်ခြင်း ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဌာနံ၊ မိမိတို့ ရဟန်းဟု ဝန်ခံသော
အရာကို။ ဇဟိတော၊ စွန့်၍။ သာမဏေရတုမိယံ၊ သာမဏေ၏ အရာ၌။ ဌိတာ၊
တည်ကုန်လျက်။ ဒေသ သီလာနိ၊ ဆယ်ပါးသော သီလတို့ကို။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်
စေ၍။ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်။ မနသိကာရေ၊ နှလုံးသွင်းခြင်း၌။
ယုတ္တပ္ပယုတ္တာ၊ လွန်စွာ အားထုတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ကေစိ၊ အချို့ကုန်သော
သူတို့သည်။ သောတာပန္နာ၊ သောတာပန်တို့သည်။ (အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။)
ကေစိ၊ အချို့ကုန်သော သူတို့သည်။ သကဒါဂါမိနော၊ သကဒါဂါမိတို့သည်။
(အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။) ကေစိ၊ အချို့ကုန်သော သူတို့သည်။ အနာဂါမိနော၊
အနာဂါမိတို့သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကေစိ၊ အချို့ကုန်သော သူတို့
သည်။ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တိံ သု၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝေ၊ ဤသို့။
ပါရာဇိကာပန္နာနမ္ပိ၊ ပါရာဇိကသို့ ရောက်သော သူတို့အားလည်း။ သဖလော၊
အကျိုးရှိသည်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်၏။

ဣတရေ ပန၊ ဤမှတပါးသော သွေးအန်ကုန်သော ရဟန်း၊ လူထွက်ကုန်
သော ရဟန်းတို့သည်ကား။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဤ အဂ္ဂိက္ခန္ဓောပမ-သုတ်တည်း
ဟူသော ဒေသနာတော်ကို။ သစေ န သုဏေယျံ၊ အကယ်၍ မကြားမနာ

ရကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ ကာလေ၊ အခါသည်။ ဂစ္ဆန္တေ ဂစ္ဆန္တေ၊ လွန်လတ် လွန်
 လတ်သော်။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ သံဃာဒိသေသမ္ပိ၊ သံဃာဒိသိသ်အာ
 ပတ်သို့ လည်းကောင်း။ ပါရာဇိကမ္ပိ၊ ပါရာဇိက အာပတ်သို့ လည်းကောင်း။
 ပါပုဏိတွာ၊ ရောက်ကုန်၍။ အပါယေသုယေဝ၊ အပါယ်တုံတို့၌သာလျှင်။
 ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဖြစ်၍။ မဟာဒုက္ခံ၊ ကြီးစွာသော ဆင်းရဲကို။ အနုဘဝေယျံ၊
 ခံစားကုန်ရာ၏။ ဣမံ ပန ဒေသနံ၊ ဤ အဂ္ဂိက္ခန္ဓောပမ-သုတ်တည်းဟူသော
 ဒေသနာကိုကား။ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍။ “ဗုဒ္ဓသာသနံ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သာသနာတော်သည်။ အဟောသလ္လေခိတံ၊ အလွန် ကိလေသာကို ခေါင်းပါး
 စေခြင်းဖြင့် ဖြစ်၏။ အမေဟိ၊ ငါတို့သည်။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ ဣမံ
 ပဋိပတ္တိံ၊ ဤ ကျင့်ဝတ်ကို။ ပူရေတွံ၊ ပြည့်စေခြင်းငှာ။ န သက္ကာ၊ မစွမ်းနိုင်
 ကုန်။ သိက္ခံ၊ သိက္ခာကို။ ပစ္စက္ခာယ၊ ချ၍။ ဥပါသကဓမ္မံ၊ ဒါယကာတို့၏ တရား
 ကို။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲမှ။ မုဉ္ဇိသာမ၊ လွတ်ကုန်အံ့။” ဣတိ၊
 ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ ဂိဟိဘာဝံ၊ လူ၏အဖြစ်သို့။ ဥပဂမိသု၊ ကပ်ကုန်၏။
 တေသံ၊ ထိုသူတို့တွင်။ ကေစိ၊ အချို့ကုန်သောသူတို့သည်။ တီသု၊ သုံးပါး
 ကုန်သော။ သရဏေသု၊ သရဏဂုံတို့၌။ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍။ ပဉ္စ သီလာနိ၊
 ငါးပါးကုန်သော သီလတို့ကို။ ရက္ခိတွာ၊ စောင့်ရှောက်ကုန်၍။ ဥပါသကဓမ္မံ၊
 ဥပါသကာတို့၏ တရားကို။ ပူရေန္တိ၊ ပြည့်စေကုန်၏။ ကေစိ၊ အချို့ကုန်သော
 သူတို့သည်။ သောတာပန္နာ၊ သောတာပန်တို့သည်။ (ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။)
 ကေစိ၊ အချို့ကုန်သောသူတို့သည်။ သကဒါဂါမိနော၊ သကဒါဂါမိတို့သည်။
 (ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။) ကေစိ၊ အချို့ကုန်သော သူတို့သည်။ အနာဂါမိနော၊
 အနာဂါမိတို့သည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ [ကေစိ၊ အချို့ကုန်သော သူတို့သည်။
 ခိကာသဝါ၊ ရဟန္တာတို့သည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။] ကေစိ၊ အချို့ကုန်
 သော သူတို့သည်။ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ
 ဧဝံ၊ ဤသို့။ တေသမ္ပိ၊ ထို သွေးအန်ကုန်သောရဟန်း၊ လူထွက်ကုန်သောရဟန်း
 တို့အားလည်း။ သမလာဝ၊ အကျိုးရှိသည်သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဣမံ ပန ဓမ္မဒေသနံ၊ ဤ အဂ္ဂိက္ခန္ဓောပမ-သုတ်
 တည်းဟူသော တရားစကားကို။ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍။ ဒေဝသံဃာ၊ နတ်
 အပေါင်းတို့သည်။ ယေဟိပိ၊ အကြင်နတ်တို့သည်လည်း။ သုတာ၊ ကြားအပ်
 ၏။ ယေဟိပိ၊ အကြင်နတ်တို့သည်လည်း။ န သုတာ၊ မကြားအပ်။ သဗ္ဗေသံ-

၁။ တေ=(ဆဋ္ဌ) ၂။ ဆဋ္ဌ-၌ မပါ။ ၃။ ပူရေတွာ=(ဆဋ္ဌ)
 ၄။ ဤ [...] ထောင့်ကွင်းအတွင်း ဆဋ္ဌ-၌ မပါ။

ယေဝ၊ ခပ်သိမ်းသော နတ်တို့အားသာလျှင်။ အာရောစေန္ဒာ၊ ကြားကုန်လျက်။
ဝိစရိံသု၊ လှည့်လည်ကုန်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ (ဓမ္မံ၊ တရားကို။) သုတူာ
သုတူာ၊ ကြား၍ ကြား၍။ “ဘော၊ အချင်းတို့။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားရှင်တို့၏။ သာ-
သနေ၊ သာသနာတော်၌။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ထက်ဝန်းကျင်
မှ ပြည့်စုံစွာ။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ စင်ကြယ်စွာ။ ပြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်
သောအကျင့်ကို။ စရိတုံ၊ ကျင့်ခြင်းငှာ။ ဒုက္ကရံ၊ ခဲယဉ်း၏။” ဣတိ၊ ဤသို့
နှလုံးပိုက်၍။ ဧကက္ခဏေနဝ၊ တပြိုင်နက်သော ဧကဖြင့်သာလျှင်။ ဒသပိ
ဘိက္ခု၊ တကျိပ်သော ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း။ ဝိသတိပိ (ဘိက္ခု)၊
နှစ်ကျိပ်သော ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း။ သဠိပိ (ဘိက္ခု)၊ ခြောက်ကျိပ်
သော ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း။ သတမ္ပိ (ဘိက္ခု)၊ တရာသော ရဟန်း
တို့သည်လည်းကောင်း။ သဟဿမ္ပိ ဘိက္ခု၊ တထောင်သော ရဟန်းတို့သည်
လည်းကောင်း။ ဂိဟိ၊ လူတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သတ္တုာ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ ယထာရုစိယာ၊ အလိုတော်ရှိတိုင်း။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို။ စရိတူာ၊
လှည့်လည်၍။ ပုန၊ တဖန်။ ဇေတဝနမေဝ၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်သို့သာ
လျှင်။ အာဂန္တုာ၊ ကြွတော်မူလာ၍။ “ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တထာဂတော၊
ငါဘုရားသည်။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို။ စရမာနော၊ လှည့်လည်သည်ရှိသော်။
စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ။ အာကိဏ္ဏော၊ လူတို့နှင့်ပြွမ်းသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟာသံ၊ နေ
ရ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ အခုမာသံ၊ လခွဲပတ်
လုံး။ ပဋိသလ္လိယိတုံ၊ တပါးတည်း ကိန်းအောင်းခြင်းငှာ။ ဣစ္ဆာမိ၊ အလို
ရှိတော်မူ၏။ ဧကေန၊ တယောက်သော။ ပိဏ္ဏပါတနိဟာရကေန၊ ဆွမ်းကို
ဆောင်သော ရဟန်းကို။ အညတြ (ဌပေတူာ)၊ ထား၍။ ကေနစိ၊ တစုံ
တယောက်သော ရဟန်းသည်။ ဥပသကံမိတဗ္ဗော၊ ဆည်းကပ်အပ်သည်။ န
အမ္ပိ၊ မဖြစ်။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်
တော်မူ၏။ (ဌ-၅၃) အခုမာသံ၊ လခွဲပတ်လုံး။ ဧကိဘာဝေန၊ တပါးတည်း
အဖြစ်ဖြင့်။ ဝိတိနာမေတူာ၊ လွန်စေ၍။ ပဋိသလ္လာနာ၊ တပါးတည်း ကိန်း
အောင်းရာမှ။ ဝုဠိတော၊ ထတော်မူသည်ရှိသော်။ အာနန္တတ္ထေရေန၊ အာနန္ဒာ
မထေရ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဝိဟာရစာရိကံ၊ ကျောင်းစဉ်လှည့်လည်ခြင်းကို။
စရမာနော၊ လှည့်လည်တော်မူသည်ရှိသော်။ ဩလောကိတောလောကိတဌာနေ၊
ကြည့်တိုင်းကြည့်တိုင်းသော အရပ်၌။ တနုဘူတံ၊ ပါးသည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။
ဘိက္ခုသံသံ၊ ရဟန်းအပေါင်းကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဇာနန္တောယေဝ၊ သိတော်
မူလျက်ပင်လျှင်။ “အာနန္တ၊ အာနန္ဒာ။ အညသ္မိံ၊ တပါးသော။ ကာလေ၊
အခါ၌။ တထာဂတော၊ ငါဘုရားသည်။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို။ စရိတူာ၊

နိပါတ်]

၆-အစ္ဆာရာသသံဘတဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၁၅၃

လှည့်လည်၍။ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့။ အာဂတေ၊ ရောက်သည်ရှိသော်။ သကလဝိဟာရော၊ အလုံးစုံသောကျောင်းသည်။ ကာသာဝ-
 ပဇ္ဇောတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ လှည့်လည်သွားလာသော ရဟန်းတို့၏ သင်္ကန်းရောင်ဖြင့် တောက်ပသည်။ ဣသိဝါတပ္ပဋ္ဌိဝါတော၊ ရဟန်းတို့၏ကိုယ်လက်ကို လှုပ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သောလေ၊ ဝတ်ရုံသောသင်္ကန်းမှဖြစ်သောလေတို့ဖြင့် ထက်ဝန်းကျင်မှလာလော လေရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဒါနိ ပန၊ ယခုအခါ၌ကား။ တနုဘူတော၊ ပါးသည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ ဘိက္ခုသံဃော၊ ရဟန်းအပေါင်းသည်။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ယေဘုယျေန စ၊ များသောအားဖြင့်လည်း။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဥပ္ပဏ္ဍုပဏ္ဍုကဇာတာ၊ ဖြစ်သော ဖက်ရှက်လျော်အဆင်းကဲ့သို့ ဖျော့တော့သော အဆင်း ရှိကုန်၏။ ဧတံ၊ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိံ န ခေါ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ထေရံ၊ အာနန္ဒာ-မထေရ်ကို၊ ပုစ္ဆိမေးတော်မူ၏။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော အရှင်ဘုရား။ တုမ္ဟာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ အဂ္ဂိက္ခန္ဓောပမံ၊ အဂ္ဂိက္ခန္ဓောပမ-သုတ်တည်းဟူသော။ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားစကားကို။ ကထိတကာလတော၊ ဟောတော်မူသောအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ သံဝေဂပ္ပပတ္တာ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်ကုန်၍။ “မယံ ငါတို့သည်။ ဧတံ ဓမ္မံ၊ ဤတရားကို။ သဗ္ဗကာရေန၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာဖြင့်။ ပရိပူရိတုံ၊ ဖြည့်ခြင်းငှာ။ န သက္ခိယာမ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်အံ့။ အသမ္မာဝတ္တန္တာနုဉ္စ၊ ကောင်းစွာမကျင့်သော ရဟန်းတို့အားလည်း။ ဇနဿ၊ လူအပေါင်း၏။ သဒ္ဓါဒေယျံ၊ သဒ္ဓါယုံကြည်၍ လူအပ်သော ပစ္စည်းကို။ ပရိဘုဉ္စိတုံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းငှာ။ အယုတ္တံ၊ မသင့်။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ ဂိဟိဘာဝံ၊ လူ၏အဖြစ်သို့။ သင်္ကမန္တိ၊ ပြောင်းကုန်၏။ ဣတိ၊ (ဤသို့။ အဝေဝါစ၊ လျှောက်၏။)

တသ္မိံ ခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ဓမ္မသံဝေဂေါ၊ တရားသဖြင့် ဖြစ်သော ထိတ်လန့်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏။ တတော၊ ထိုနောက်မှ။ ထေရံ၊ အာနန္ဒာ မထေရ်ကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ “မယံ ငါဘုရားသည်။ ပရိသလ္လာနေန၊ တပါးတည်း ကိန်းအောင်းခြင်းဖြင့်။ ဝီတိနာမေန္တေ၊ လွန်စေသည်ရှိသော်။ မမ၊ ငါဘုရား၏။ ပုတ္တာနံ၊ သားတော်တို့အား။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်။ ဧကံ၊ တခုသော။ အဿာ-

၁။ သဗ္ဗပ္ပကာရေန = (ဆဋ္ဌ) ၂။ ပရိပူရေတုံ = (ဆဋ္ဌ)
 ၃။ ပရိသလ္လာနေန = (ဆဋ္ဌ)

သဋ္ဌာနံ၊ သက်သာခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော အရာကို။ န ကထေသိ၊ မပြော
ဟော။ ဟိ၊ ဥပမာဆောင် ထင်အောင်ပြဦးအံ့။ သာဂရဿ၊ သမုဒ္ဒရာ၏။
ဩတရဏတိတ္တာနိ ဝိယ၊ သက်ရာဖြစ်သော ဆိပ်တို့ကဲ့သို့။ ဗဟူနိ၊ များစွာ
ကုန်သော။ ဣမသ္မိံ သာသနေ၊ ဤ သာသနာတော်၌။ အဿာသကာ-
ရဏာနိ၊ သက်သာခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော အရာတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်
၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ဂစ္ဆ၊ သွားလော့။ ဂန္ဓကုဋ္ဌိပရိဝေဏ၊ ဂန္ဓကုဋ္ဌိ ပရိ
ဝုဏ်၌။ ဗုဒ္ဓါသနံ၊ ဘုရားနေရာကို။ ပညာပေတွာ၊ ခင်း၍။ ဘိက္ခုသံသံ၊ ရဟန်း
အပေါင်းကို။ သန္တိပါတေဟိ၊ စည်းဝေးစေလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊
မိန့်တော်မူ၏။ ယေရော၊ အာနန္ဒာ မထေရ်သည်။ တထာ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
မိန့်တော်မူတိုင်း။ အကာသိ၊ ပြု၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗုဒ္ဓါသနဝရ-
ဂတော၊ မြတ်သော ဘုရားနေရာတော်သို့ ကပ်လျက်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။
အာမန္တေတွာ၊ ခေါ်တော်မူ၍။ “ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မေတ္တာယ၊ မေတ္တာ၏။
သဗ္ဗုပ္ပတာဂေါ နာမ၊ အလုံးစုံသောကိစ္စတို့၏ ရှေ့အဖို့၌ဖြစ်သော မေတ္တာ
မည်သည်ကား။ အပ္ပနာ၊ အပ္ပနာသည်။ နေဝ၊ မဟုတ်။ ဥပစာရော၊ ဥပစာရ-
သည်။ န၊ မဟုတ်။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ ဟိတဖရဏမတ္တမေဝ၊ အစီး
အပွားကို ပြီးစေခြင်းမျှသည်သာလျှင်တည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ဟော
တော်မူ၍။ ဣမိဿ အဋ္ဌပ္ပတ္တိယာ၊ ဤအကြောင်း၏ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ဣမံ
အစ္ဆရာသင်္ဘာတသုတ္တံ၊ ဤ အစ္ဆရာသင်္ဘာတ-သုတ်ကို။ ဒေသေသိ၊ ဟော
တော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုအစ္ဆရာသင်္ဘာတ-သုတ်၌။ အစ္ဆရာသင်္ဘာတမတ္တန္တိ၊ အစ္ဆရာ-
သင်္ဘာတမတ္တ-ဟူသည်ကား။ အစ္ဆရံ၊ လက်ဖျစ်ကို။ ပဟရဏမတ္တံ၊ ခတ်ကာ
မျှတည်း။ ဒွေ၊ နှစ်ခုကုန်သော။ အင်္ဂုလိယော၊ လက်ချောင်းတို့ကို။
ပဟရိတွာ၊ ခတ်၍။ သဒ္ဓကရဏမတ္တံ၊ အသံကို ပြုခြင်းမျှတည်း။ ဣတိ (အယံ)၊
ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ မေတ္တာစိတ္တန္တိ၊ မေတ္တာစိတ္တံ-ဟူသည်
ကား။ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့၏။ ဟိတဖရဏစိတ္တံ၊ အစီး
အပွားကို ပြီးစေခြင်းအစွမ်းဖြင့် ဖြစ်သောစိတ်တည်း။ အာသေဝတိတိ (ဇေတ္ထ)၊
အာသေဝတိ-ဟူသောပုဒ်၌။ ကထံ၊ အဘယ်သို့။ အာသေဝတိ၊ မှီဝဲသနည်း။
အာဝဇ္ဇေန္တော၊ အာဝဇ္ဇန်းစိတ်ဖြင့် ဆင်ခြင်သည်ဖြစ်၍။ အာသေဝတိ၊ မှီဝဲ
၏။ ဇာနန္တော၊ ဉာဏ်ပညာဖြင့် သိသည်ဖြစ်၍။ အာသေဝတိ၊ မှီဝဲ၏။ ပဿန္တော၊
ပညာစက္ခုဖြင့် ရှုသည်ဖြစ်၍။ အာသေဝတိ၊ မှီဝဲ၏။ ပစ္စဝေက္ခန္တော၊ ဉာဏ်

၁။ ဣမံ စူဠာဓမ္မရာသင်္ဘာတသုတ္တံ - (ဆဋ္ဌ)

နိပါတ်]

၆-အတ္ထရာသသံဘတဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၁၅၅

ပညာဖြင့် ဆင်ခြင်သည်ဖြစ်၍။ အာသေဝတိ၊ မှီဝဲ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ အဓိဋ္ဌ-
ဟန္တော၊ လုံ့လဖြင့်ဆောက်တည်သည်ဖြစ်၍။ အာသေဝတိ၊ မှီဝဲ၏။ သဒ္ဓါယ၊
ယုံကြည်သဖြင့်။ အဓိမုစ္စန္တော၊ ညွတ်သည်ဖြစ်၍။ အာသေဝတိ၊ မှီဝဲ၏။
ဝီရိယံ၊ လုံ့လလို့။ ပဂ္ဂဏန္တော၊ ချီးမြှောက်သည်ဖြစ်၍။ အာသေဝတိ၊ မှီဝဲ၏။
သတိံ၊ သတိကို။ ပစ္စုပဋ္ဌာပေန္တော၊ ရှေးရှု ဖြစ်စေသည်ဖြစ်၍။ အာသေဝတိ၊
မှီဝဲ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ သမာဒဟန္တော၊ ကောင်းစွာထားသည်ဖြစ်၍။ အာသေ-
ဝတိ၊ မှီဝဲ၏။ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်။ ပဇာနန္တော၊ အပြားအားဖြင့် သိသည်ဖြစ်၍။
အာသေဝတိ၊ မှီဝဲ၏။ အဘိညေယျံ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိအပ်သော ခန္ဓာ၊
အာယတန၊ ဓာတ်ကို။ အဘိဇာနန္တော၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိသည်ဖြစ်၍။
အာသေဝတိ၊ မှီဝဲ၏။ ပရိညေယျံ၊ ပိုင်းခြား၍ သိအပ်သော ဒုက္ခသစ္စာကို။
ပရိဇာနန္တော၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိသည်ဖြစ်၍။ အာသေဝတိ၊ မှီဝဲ၏။
ပဟာတဗ္ဗံ၊ ပယ်အပ်သော သမုဒယသစ္စာကို။ ပဇဟန္တော၊ ပယ်သည်ဖြစ်၍။
အာသေဝတိ၊ မှီဝဲ၏။ ဘာဝေတဗ္ဗံ၊ ပွားစေအပ်သော မဂ္ဂသစ္စာကို။ ဘာဝေန္တော၊
ပွားစေသည်ဖြစ်၍။ အာသေဝတိ၊ မှီဝဲ၏။ သစ္စိကာတဗ္ဗံ၊ မျက်မှောက်
ပြုအပ်သော နိရောဓသစ္စာကို။ သစ္စိကရေန္တော၊ မျက်မှောက်ပြုသည်ဖြစ်၍။
အာသေဝတိ၊ မှီဝဲ၏။ [ဣတိ၊ ဤသို့။ အာသေဝတိ၊ မှီဝဲ၏။-နိဿယ၌မပါ။]
ဣဓ ပန၊ ဤအရာ၌ကား။ ဟိတဖရဏပုဝတ္တန မတ္တေနေဝ၊ အစီးအပွားကို
ပြီးစေခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်ကာမျှသည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ မေတ္တာပုဗ္ဗ-
ဘာဂေန၊ မေတ္တာစွာန်၏ ရှေ့အဖို့၌ဖြစ်သော မေတ္တာဖြင့်။ အာသေဝတိ၊
မှီဝဲ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

☞ (ဋ္ဌ-၅၄) အရိတ္တဇ္ဈာနောတိ၊ အရိတ္တဇ္ဈာနော-ဟူသည်ကား။ အတုစ္စဇ္ဈာ-
နော၊ မဆိတ်သော ဈာန်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ တနည်းကား။ အပရိစ္စတ္တဇ္ဈာနော၊
မစွန့်အပ်သော ဈာန်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိတိ၊ ဝိဟရတိ-ဟူသည်ကား။
ဣရိယတိ၊ ရပ်ခြင်း၊ ထိုင်ခြင်း-စသော အမူအရာဖြစ်၏။ ပဝတ္တတိ၊ ရပ်ခြင်း၊
ထိုင်ခြင်း-စသော အမူအရာတည်၏။ ပါလေတိ၊ ဣရိယာပုထ်ဖြင့် ကျင်နာခြင်း
ကို စောင့်၏။ ယပေတိ၊ ဣရိယာပုထ်ကို မျှစေ၏။ ယာပေတိ၊ ဣရိယာပုထ်ကို
မျှစေ၏။ စရတိ၊ ရပ်ခြင်း ထိုင်ခြင်း-စသော ဣရိယာပုထ်ဖြစ်၏။ ဝိဟရတိ၊
ဣရိယာပုထ်တပါးဖြင့် ကျင်နာခြင်းကိုဖြတ်၍ အတ္တဘောကိုဆောင်၏။ တေန၊
ထို့ကြောင့်။ ဝိဟရတိတိ၊ ဝိဟရတိ-ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣမိနာ ပဒေန၊
ဤ ဝိဟရတိ-ဟူသောပုဒ်ဖြင့်။ မေတ္တံ၊ မေတ္တာကို။ အာသေဝန္တဿ၊ မှီဝဲသော၊
ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏။ ဣရိယာပထဝိဟာရော၊ ဣရိယာပုထ်တည်းဟူသော

နေခြင်းကို။ ကထိတော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ သတ္ထုသာသနကရောတိ၊ သတ္ထုသာသနကရော-ဟူသည်ကား။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ အနုသာသနိကရော၊ ဆုံးမ ကြစ်ခြင်းကို လိုက်နာ၏။ သြဝါဒပဋိကရောတိ၊ သြဝါဒပဋိကရော ဟူသည်ကား။ သြဝါဒကာရကော၊ အဆုံးအမကို လိုက်နာ၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤအနုသာသန၊ သြဝါဒ-နှစ်ပါးတို့တွင်။ သကိံ၊ တကြိမ်။ ဝစနံ၊ ဆိုဆုံးမခြင်းသည်။ သြဝါဒေါ၊ သြဝါဒ-မည်၏။ ပုနပ္ပနဝစနံ၊ အဖန်တလဲလဲ ဆိုဆုံးမခြင်းသည်။ အနုသာသနိ၊ အနုသာသနိ-မည်၏။ သမ္ပုခါဝစနမ္ပိ၊ မျက်မှောက်၌ ဆိုဆုံးမခြင်းသည်လည်း။ သြဝါဒေါ၊ သြဝါဒမည်၏။ ပေသေတော၊ သူတပါးကို စေလွှတ်၍။ ပရမ္ပုခါဝစနံ၊ မျက်ကွယ်၌ ဆိုဆုံးမခြင်းသည်။ အနုသာသနိ၊ သနုသာသနိ-မည်၏။ ဝတ္ထုသ္မိံ၊ ဝတ္ထုသည်။ သြတိဇ္ဈော၊ သက်သည်ရှိသော်။ ဝစနံ၊ ဆိုဆုံးမခြင်းသည်။ သြဝါဒေါ၊ သြဝါဒ-မည်၏။ ဝတ္ထုသ္မိံ၊ ဝတ္ထုသည်။ သြတိဇ္ဈော ဝါ၊ သက်သည်ရှိသော် လည်းကောင်း။ အနော တိဇ္ဈော ဝါ၊ မသက်သည်ရှိသော်လည်းကောင်း။ တန္တိဌပနဝသေန၊ ပါဠိအစဉ်ကို ထားခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်။ ဝစနံ၊ ဆိုဆုံးမခြင်းသည်။ အနုသာသနိ၊ အနုသာသနိ-မည်၏။ ဧဝံ ဝိသေသော၊ ဤသို့သြဝါဒ၊ အနုသာသနိ-တို့၏ အထူးကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ပရမတ္ထတော ပန၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်ကား။ သြဝါဒေါတိ ဝါ၊ သြဝါဒေါ-ဟူသော သဒ္ဒါသည်လည်းကောင်း။ အနုသာသနိတိ ဝါ၊ အနုသာသနိ-ဟူသောသဒ္ဒါသည်လည်းကောင်း။ ဧသေ (ဧသော)၊ ထိုသြဝါဒ-သည်ပင် ထိုအနုသာသနိ-မည်၏။ ဧကေ (ဧကော)၊ တူ၏။ ဧကဋ္ဌေ (ဧကဋ္ဌော)၊ တူသောအနက်ရှိ၏။ သမေ (သမော)၊ တူမျှ၏။ သမဘာဂေ (သမဘာဂေါ)၊ တူမျှသောအဖို့ရှိ၏။ တဇ္ဇာတေ (တဇ္ဇာတော)၊ ထို သြဝါဒ-ပင် အနုသာသနိ သဘောရှိ၏။ တညေဝ (တညေဝ)၊ ထို သြဝါဒ-သည်ပင် အနုသာသနိမည်သည်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။) စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤ အစ္ဆရာသဃိဘာတ-သုတ်၌။ “အစ္ဆရာသဃိဘာတ မတ္တမ္ပိ စေ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု၊ မေတ္တာစိတ္တံ အာသေဝတိ” တိ ဣဒမေဝ၊ အစ္ဆရာသဃိဘာတမတ္တမ္ပိ စေ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု၊ မေတ္တာ စိတ္တံ အာသေဝတိ-ဟူသော ဤစကားသည်သာလျှင်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနဉ္စေ၊ အဆုံးအမတော်သည်လည်း။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) သြဝါဒေါစ၊ သြဝါဒ-သည်လည်း။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) တဿ၊ ထို ဆုံးမကြစ်ခြင်း၊ အဆုံးအမပေးခြင်းကို။ ကရဏတော၊ လိုက်နာတတ်သောကြောင့်။ ဧသေ (ဧသော)၊ ဤ ရဟန်းကို။ သာသနကရော သြဝါဒပဋိကရောတိ၊ သာသနကရော၊ သြဝါဒပဋိကရော-ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

အမောသန္တိ၊ အမောသံ ဟူသည်ကား။ အတုန္တံ၊ အချည်းနှီးမဟုတ်သော။
ရဋ္ဌပိဏ္ဏန္တိ၊ ရဋ္ဌပိဏ္ဏံ ဟူသည်ကား။ ဉာတိပရိဝဋ္ဌံ၊ ဆွေမျိုးအဆက်ကို။ ပဟာယ၊
ပယ်စွန့်၍။ ရဋ္ဌံ၊ တိုင်းနိုင်ငံကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ပဗ္ဗဇိတေန၊ ရဟန်းပြုသော
ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏။ ဂေဟတော၊ အိမ်မှ။ ပဋိလဒ္ဓတ္တာ၊
ရအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပိဏ္ဏပါတော၊ ဆွမ်းကို။ ရဋ္ဌပိဏ္ဏော နာမ၊
ရဋ္ဌပိဏ္ဏ-မည်၏ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ပရိဘုဉ္ဇတိတံ (ဧတ္ထ)၊ ပရိဘုဉ္ဇတိ ဟူ
သောဤပုဒ်၌။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ ပရိဘောဂါ၊ သုံးဆောင်ခြင်း
တို့သည်။ ထေယျပရိဘောဂေါ၊ ခိုးသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် သုံးဆောင်ခြင်း လည်း
ကောင်း။ ဣဏပရိဘောဂေါ၊ ကြွေးမြီ၏ အဖြစ်ဖြင့် သုံးဆောင်ခြင်း လည်း
ကောင်း။ ဒါယဇ္ဇပရိဘောဂေါ၊ အမွေခံ၏အဖြစ်ဖြင့် သုံးဆောင်ခြင်း လည်း
ကောင်း။ သာမိပရိဘောဂေါ၊ အရှင်၏အဖြစ်ဖြင့် သုံးဆောင်ခြင်း လည်း
ကောင်း။ ဣတိ (ဣမေ)၊ ဤသည်တို့တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးတို့တွင်။ ဒုဿိ-
လဿ၊ သီလမရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ပရိဘောဂေါ၊ သုံးဆောင်ခြင်းသည်။ ထေယျ-
ပရိဘောဂေါ နာမ၊ ခိုးသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် သုံးဆောင်ခြင်း မည်၏။ သီလဝ-
တော၊ သီလရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏။ အပစ္စဝေက္ခိတပရိဘောဂေါ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာ
မဆင်ခြင်ပဲ သုံးဆောင်ခြင်းသည်။ ဣဏပရိဘောဂေါ နာမ၊ ကြွေးမြီ၏ အဖြစ်
ဖြင့် သုံးဆောင်ခြင်းမည်၏။ သတ္တန္တံ၊ ခုနစ်ယောက်ကုန်သော။ သေက္ခာနံ၊ သေက္ခ
ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ပရိဘောဂေါ၊ သုံးဆောင်ခြင်းသည်။ ဒါယဇ္ဇပရိဘောဂေါ နာမ၊
အမွေခံ၏ အဖြစ်ဖြင့် သုံးဆောင်ခြင်းမည်၏။ ခိဏာသဝဿ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏။
ပရိဘောဂေါ၊ သုံးဆောင်ခြင်းသည်။ သာမိ ပရိဘောဂေါ နာမ၊ အရှင်၏အဖြစ်
ဖြင့် သုံးဆောင်ခြင်းမည်၏။ တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးတို့တွင်။ ဣမဿ ဘိက္ခုနော၊ ဤ
မေတ္တာကို ပွားစေသော ရဟန်း၏။ အယံ ရဋ္ဌပိဏ္ဏပရိဘောဂေါ၊ ဤတိုင်း
နိုင်ငံသူတို့၏ ဆွမ်းကို သုံးဆောင်ခြင်းသည်။ ဒွိဟိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ကာရ-
ဏဟိ၊ အကြောင်းတို့ကြောင့်။ အမောသော၊ အချည်းနှီး မဟုတ်သည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အစ္ဆရာသင်္ဃာတမတ္တမ္ပိ၊ လက်ဖျစ်တတွက် ကာလမျှလည်း။
မေတ္တာစိတ္တံ၊ မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သောစိတ်ကို။ အာသေဝေန္တော၊ ရှေးဦးစွာ
မှီဝဲသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ရဋ္ဌပိဏ္ဏဿ၊ တိုင်းနိုင်ငံသူတို့၏ ဆွမ်း၏။
သာမိကော၊ အရှင်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ အဏဏော၊ ကြွေးမြီ မရှိသည်။
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဒါယာဒေါ၊ အမွေခံသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ပရိဘုဉ္ဇတိ၊ သုံး
ဆောင်၏။ ဣတိ(တသ္မာ)ပိ၊ ထိုကြောင့်လည်း။ အဿ၊ ထိုမေတ္တာကိုပွားစေ
သော ရဟန်း၏။ အမောသော၊ အချည်းနှီး မဟုတ်သော။ ရဋ္ဌပိဏ္ဏပရိဘော-
ဂေါ၊ တိုင်းနိုင်ငံသူတို့၏ ဆွမ်းကို သုံးဆောင်ခြင်းတည်း။ အစ္ဆရာသင်္ဃာတ-

မတ္တမ္ပိ၊ လက်ဖျက်တတုက် ကာလမျှလည်း။ မေတ္တံ (စိတ္တံ) ၁။ မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော စိတ်ကို။ အာသေဝန္တဿ၊ ရှေးဦးစွာ မှီဝဲသော။ (ဣမဿ) သိက္ခုနော၊ ဤ ရဟန်းအား။ ဒိန္နဒါနံ၊ ပေးအပ်သောအလှူသည်။ မဟိဒ္ဓိကံ၊ ကြီးသော အကျိုး ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မဟမ္မလံ၊ ပြန်ပြောသောအကျိုးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာနိသံသံ၊ ကြီးသော အကျိုးအာနိသင်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာဇုတိကံ၊ ကြီးမြတ်သော အရောင်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာ ဝိပ္ပာရိ၊ ကြီးသောပျံ့နှံ့ခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ (တသ္မာ) ပိ၊ ထို ကြောင့်လည်း။ အဿ၊ ထိုမေတ္တာကိုပွားစေသော ရဟန်း၏။ အမောဃော၊ အချည်းနှီး မဟုတ်သော။ ရဋ္ဌပိဏ္ဍပရိဘောဂေါ၊ တိုင်းနိုင်ငံသူတို့၏ ဆွမ်းကို သုံးဆောင်ခြင်းတည်း။ ကော ပန ဝါဒေါ ယေ နံ ဗဟုလိကရောန္တိတိ၊ ကော ပန ဝါဒေါ ယေ နံ ဗဟုလိကရောန္တိ-ဟူသည်ကား။ ယေ ပန၊ အကြင်ရဟန်း တို့သည်ကား။ ဣမံ မေတ္တာစိတ္တံ၊ ဤ မေတ္တာစိတ်ကို။ ဗဟုလံ၊ အကြိမ်များ စွာ။ အာသေဝန္တိ၊ မှီဝဲကုန်၏။ ဘာဝေန္တိ၊ ပွားစေကုန်၏။ ပုနပုနံ၊ အဖန် တလဲလဲ။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ အမောဃံ၊ အချည်း နှီးမဟုတ်သော။ ရဋ္ဌပိဏ္ဍံ၊ တိုင်းနိုင်ငံသူတို့၏ ဆွမ်းကို။ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ သုံး ဆောင်ကုန်၏။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ ဧတ္ထ၊ ဤ အဖန်တလဲလဲ မေတ္တာ ကိုပွားစေရာ၌။ ဝတ္ထဗ္ဗမေဝ၊ ဆိုဖွယ်သည်သာလျှင်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ (ဣတိ၊ ဤ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။) ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ ဝေရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိ ကုန်သော။ သိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ရဋ္ဌပိဏ္ဍဿ၊ တိုင်းနိုင်ငံသူတို့၏ ဆွမ်း၏။ သာမိနော၊ အရှင်တို့သည်။ အဏဏာ၊ မြီကင်းကုန်သည်။ ဒါယာဒေါ၊ အမွေခံ တို့သည်။ ဟုတု၊ ဖြစ်ကုန်၍။ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ သုံးဆောင်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။)

☞ (ဋ္ဌ-၅၅) ၅၄-၅၅။ စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထ-သုတ်၌။ ဘာဝေတိတိ၊ ဘာဝေ တိ-ဟူသည်ကား။ ဥပ္ပာဒေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဝဇေတိ၊ ပွားစေ၏။ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမ-သုတ်၌။ မနသိကရောတိတိ၊ မနသိကရောတိ-ဟူသည်ကား။ မနသိ၊ စိတ်၌။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သောစကားရပ် အဆုံးအဖြတ် ကို။ ဣမေသုဒ္ဓိသုပိ၊ ဤ နှစ်သုတ်တို့၌လည်း။ တတိယေ၊ တတိယ-သုတ်၌။ ဝုတ္တနယေနော၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ ယော၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အာသေဝတိ၊ မှီဝဲ၏။

၃။ ဆဋ္ဌ-၌ (စိတ္တံ) မပါ။ ၂။ မဟဒ္ဓိယံ (ဆဋ္ဌ) ၃။ ကိံ - (ဆဋ္ဌ)

အယမေဝ၊ ဤ ပုဂ္ဂိုလ် သည်ပင်လျှင်။ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ အယံ၊ ဤ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ မနသိကရေတိ၊ နှလုံးသွင်း၏။ ယေန စိတ္တေန၊ အကြင်စိတ် ဖြင့်။ အာသေဝတိ၊ မှီဝဲ၏။ တေနေဝ၊ ထိုစိတ်သည်ပင်လျှင်။ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ တေန၊ ထိုစိတ်ဖြင့်။ မနသိကရေတိ၊ နှလုံးသွင်း၏။ (ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။) သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ပန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်ကား။ ယာယ ဓမ္မဓာတုယာ၊ အကြင် သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်တည်းဟူသော ဓမ္မဓာတ်၏။ သုပ္ပဋ္ဌိဝိဒ္ဓတ္တာ၊ ကောင်းစွာ ထိုးထွင်း၍ သိအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဒေသနာဝိလာသပ္ပတ္တော နာမ၊ ဒေသနာတော်၏ တင့်တယ် စံပယ်ခြင်းသို့ ရောက်သည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿာ(ဓမ္မဓာတုယာ)၊ ထို သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်တည်းဟူသော ဓမ္မဓာတ်၏။ သုပ္ပဋ္ဌိဝိဒ္ဓတ္တာ၊ ကောင်းစွာ ထိုးထွင်း၍ သိအပ် သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏။ ဒေသနာဝိလာသံ စ၊ ဒေသနာတော်၏တင့်တယ်ခြင်း စံပယ်ခြင်းကို လည်းကောင်း။ ဓမ္မိယာရိယတဉ္စ၊ တရားတော်ကို အစိုးရသည် အဖြစ်ကို လည်းကောင်း။ ပဋိသမ္ဘိဒါ- ပဘေဒကုသလတဉ္စ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါအပြား၌ လိမ္မာတော်မူသည်၏ အဖြစ်ကို လည်းကောင်း။ အပ္ပဋ္ဌိဟဋ္ဌသဗ္ဗညုတညာဏဉ္စ၊ ခပ်သိမ်းသော ကာလ၌ အပိတ် အပင် အဆီးအတား မရှိသော သဗ္ဗညုတဉာဏ် ရှိတော်မူသည်၏ အဖြစ်ကို လည်းကောင်း။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဧကက္ခဏေ၊ တပြိုင်နက်သော ခဏ၌။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော။ ဧကစိတ္တမေဝ၊ တခုသော စိတ်ကိုသာလျှင်။ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန် သော။ ကောဋ္ဌာသေဟိ၊ အာသေဝန၊ ဘာဝန၊ မနသိကာရ-တည်းဟူသော သုံးပါးသော အဖို့အစုတို့ဖြင့်။ ဝိဘဇိတွာ၊ ဝေဖန်၍။ ဒဿေတိ၊ ပြတော်မူ ၏။ ဣတိ (အယံ)၊ ဤသည်ကား။ (အတ္ထော၊ အနက်တည်း။)

၅၆။ ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌ-သုတ်၌။ ယေ ကေစိတိ ဣဒံ (ဝစနံ)၊ ယေ ကေစိ-ဟူ သော ဤစကားသည်။ အနိယာမိတဝစနံ၊ မမှတ်အပ်သော ဓမ္မကို ဟောသော သဒ္ဓါတည်း။ အကုသလာတိ (ဧတံ)၊ အကုသလာ-ဟူသော ဤစကားသည်။ နိယာမိတဝစနံ၊ ယေကေစိ-ဟူသောပုဒ်ဖြင့် မမှတ်မူ၍ ပြအပ်သော ဓမ္မကို မှတ်ကြောင်းဖြစ်သော သဒ္ဓါတည်း။ တောဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော ယေကေစိ အကုသလာ-ဟူသော စကားအစဉ်ဖြင့်။ သဗ္ဗာကုသလာ၊ အလုံး စုံသော အကုသိုလ်တို့သည်။ အသေသတော၊ အကြွင်းမရှိသော အားဖြင့်။ ပရိယာဒိန္နာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ပိုင်းခြား၍ ယူအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန် ၏။ အကုသလာဘာဂိယာ အကုသလပက္ခိကာတိ ဧတံ (နာမံ)၊ အကုသလာဘာဂိ- ယာ အကုသလပက္ခိကာ-ဟူသော ဤ အမည်သည်။ အကုသလာနမေဝ၊ အကုသိုလ်တို့၏ သာလျှင်။ နာမံ၊ အမည်တည်း။ ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ အကု-

သလာယေဝ၊ အကုသိုလ်တို့သည် ပင်လျှင်။ ကေစွေ၊ အချို့ကုန်သော။ အကုသလာ၊ အကုသိုလ် တို့သည်။ သဟဇာတဝသေန (၈)၊ တကွ ဖြစ်ခြင်းအားဖြင့် လည်းကောင်း။ ကေစွေ၊ အချို့ကုန်သော။ အကုသလာ၊ အကုသိုလ်တို့သည်။ ဥပနိဿယဝသေန (၉)၊ အားကြီးသောအကြောင်း၏ အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း။ အကုသလေ၊ အကုသိုလ်တို့သို့။ ဘဇန္တိစေဝ၊ ကပ် လည်းကပ်ကုန်၏။ တေသံ (အကုသလာနံ)၊ ထိုအကုသိုလ်တို့၏။ ပက္ခာ ၈၊ အပင်းအသင်းတို့သည်လည်း။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ [ဤ အကုသလာယေဝ- အစချီသောဝါကျ ဆဋ္ဌ-မူနှင့် ဝိဘတုန္တ-စသည်မတူသဖြင့် ဆဋ္ဌ-မူအရ ယော ဇနာလျှင်-ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ အကုသလာယေဝ၊ အကုသိုလ်တို့သည်ပင်လျှင်။ ကေစွေ၊ အချို့ကုန်သော အကုသိုလ်တို့သည်။ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်ကို။ သဟဇာတဝသေန၊ တကွဖြစ်ခြင်းအားဖြင့်။ ကေစွေ၊ အချို့ကုန်သော အကုသိုလ်တို့သည်။ (အကုသလံ၊ အကုသိုလ်ကို။) ဥပနိဿယဝသေန၊ အားကြီးသော အကြောင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဘဇန္တိစေဝ၊ ကပ်လည်းကပ်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုအကုသိုလ်တို့၏။ ပက္ခာ၊ အပင်းအသင်းတို့သည်။ ဘဝန္တိ ၈၊ ဖြစ်လည်းဖြစ် ကုန်၏။-ဟုယောဇနာရာ၏။-စာတည်း။] ဣတိ(တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ “အကုသလဘာဂိယာ အကုသလပက္ခိကာ” တိ၊ အကုသလဘာဂိယာ အကုသလပက္ခိကာ-ဟူ၍။ ဝုစ္ဆန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ သဗ္ဗေ တေ မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာတိ (ဧတ္ထ)၊ သဗ္ဗေတေ မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာ-ဟူသော ဤပုဒ်၌။ ဧတေသံ၊ ထို အကုသိုလ်စေတသိက်တို့အား။ မနော၊ စိတ်သည်။ ပုဗ္ဗပဌမတရံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဂစ္ဆတိ၊ ဖြစ်တတ်၏။ ဣတိ(တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာ၊ မနောပုဗ္ဗင်္ဂမ-မည်၏။ ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ ဧတေ၊ ထို အကုသိုလ်စေတသိက်တို့သည်။ မနေန၊ စိတ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကေပ္ပုဒါဒါ၊ ကေဝတ္ထုကာ၊ ကေနိရောမံ၊ ကောရမ္မဏာ၊ စိတ်နှင့် တူသော ဖြစ်ခြင်း၊ တူသောမှီရာ၊ တူသောချုပ်ခြင်း၊ တူသောအာရုံ ရှိကုန်သည်။ ကိဉ္ဇာပိ ဟောန္တိ၊ အကယ်၍ဖြစ်ကုန်၏။ ပန (တထာပိ)၊ ထိုသို့ပင် ဖြစ်သော်လည်း။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ တေသံ၊ ထို စေတသိက်တို့ကို။ မနော၊ စိတ်သည်။ ဥပ္ပုဒကော၊ မိမိသို့ အစဉ်လိုက်သောအားဖြင့် ဖြစ်စေတတ်သည်။ ကာရကော၊ ပြုပြင်တတ်သည်။ ဇနကော၊ ဖြစ်စေတတ်သည်။ သမုဋ္ဌာပကော၊ ကောင်းစွာ အထက်၌ဖြစ်စေတတ်သည်။ နိဗ္ဗတ္တကော၊ ထင်ရှားစွာ ဖြစ်တတ်သည်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာ နာမ၊ စိတ်လျှင် ရှေ့သွားရှိသည် မည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

ပဌမံ ဥပ္ပုဇ္ဇတိတိ(ဧတ္ထ)၊ ပဌမံ ဥပ္ပုဇ္ဇတိ-ဟူသော ဤပုဒ်၌။ ယထာ နာမ၊ ဥပမာ မည်သည်ကား။ “ရာဇာနိက္ခန္ဓော” တိ၊ ရာဇာ နိက္ခန္ဓော-ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊

ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ “ရာဇာယေဝ၊ မင်းသည်သာလျှင်။ နိက္ခန္ဓော၊ ထွက်သလော။ ရာဇပရိသာ၊ မင်း၏ပရိသတ်တို့သည်။ အနိက္ခန္ဓော၊ မထွက်ကုန်သလော။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတဗ္ဗကာရဏံ၊ မေးခြင်း၏အကြောင်းသည်။ နတ္ထိ(ယထာ)၊ မရှိသကဲ့သို့။ သဗ္ဗော၊ မင်းနှင့်တကွသော ပရိသတ်တို့သည်။ နိက္ခန္ဓာယေဝ၊ ထွက်ကုန်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ ပညာယန္တိ(ယထာ)၊ ထင်ကုန်သကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ မနော၊ စိတ်သည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ တဿ၊ ထိုစိတ်၏။ ဥပ္ပါဒကာလတော၊ ဖြစ်သောအခါမှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ အဝသေသာ၊ ကြွင်းကုန်သော။ သဟဇာတသံသဠသမ္ပယုတ္တာ၊ တကွဖြစ်ကုန်၊ နှိုးနှောကုန်၊ ယှဉ်ကုန်သော အကုသိုလ်စေတသိက်တို့သည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်ကုန်သလော။ န ဥပ္ပန္နော၊ မဖြစ်ကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတဗ္ဗကာရဏံ၊ မေးခြင်း၏အကြောင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ တေ၊ ထိုစိတ်နှင့်တကွသော စေတသိက်တို့သည်။ ဥပ္ပန္နာယေဝ၊ ဖြစ်ကုန်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ ပညာယန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ တေမတ္ထိ၊ ဤအနက်ကို။ သမ္ပုဋ္ဌိစ္စိတေဟိ၊ ဝန်ခံကုန်သောသူတို့သည်။ သံသဠသမ္ပယုတ္တောပိ၊ နှိုးနှော ယှဉ်သည်လည်းကောင်း။ ကေပ္ပါဒေကနိရောဓောပိ၊ တကွဖြစ်ခြင်း၊ တကွချုပ်ခြင်းရှိသည်လည်းကောင်း။ သမာနော(ပိ)၊ ဖြစ်သော်လည်း။ မနော၊ စိတ်သည်။ တေသံဓမ္မာနံ၊ ထို အကုသိုလ်စေတသိက်တရားတို့၏။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။ အနုဒ္ဓေဝါတိ၊ အနုဒ္ဓေဝ-ဟူသည်ကား။ အနုဒ္ဓေဝ၊ အစဉ်လိုက်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ သဟေဝ၊ တကွသာလျှင်။ ကေတောယေဝ၊ တပေါင်းတည်းသာလျှင်။ ဣတိ(အယံ)၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ပန၊ ဗျတ်ရိုက်ကို ဆိုဦးအံ့။ ဗျဉ္ဇနန္တယံ၊ ပဌမံ ဥပ္ပဇ္ဇတိဟူသော-သဒ္ဒါရိပ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ပစ္ဆော၊ နောက်မှ။ စေတသိကာ၊ စေတသိက်တို့သည်။ (ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။) ဣတိ၊ ဤသို့။ န ဂဟေတဗ္ဗံ၊ မယူအပ်။ ဟိ(သစ္စံ)၊ မှန်၏။ အတ္ထော၊ အနက်သည်။ (ဌ-၅၆) ပဋိသရဏံ၊ လဲလျောင်းရာတည်း။ ဗျဉ္ဇနံ၊ သဒ္ဒါသည်။ န (ပဋိသရဏံ)၊ လဲလျောင်းရာမဟုတ်။ “မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာ ဓမ္မော၊ မနောသေဠာမနောမယာ”တိ ဂါထာယပိ၊ မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာ ဓမ္မော၊ မနောသေဠာ မနောမယာ-ဟူသော ဂါထာ၌လည်းကောင်း။ သေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။

၁။ သေသာရာဇသေနာ နိက္ခန္ဓာ အနိက္ခန္ဓာ = (ဆဋ္ဌ) ၃+၃။...တေဝ = (ဆဋ္ဌ)
 ၂။ ...တိ ဝုတ္တကာလတော = (ဆဋ္ဌ) ၄+၄။ တေမတ္ထဝသံ ပဋိစ္စတေဟိ = (ဆဋ္ဌ)
 အင်္ဂုတ္တိရ်-၄၊ ၁၃

၅၇။ သတ္တမေ၊ သတ္တမ-သုတ်၌။ ကုသလာတိ (ဣမိနာ)၊ ကုသလာ
 ဟူသောဤပုဒ်ဖြင့်။ စတုဘူမကာပိ၊ ဘုံလေးပါး၌လည်း ဖြစ်ကုန်သော။
 ကုသလာ ဓမ္မာ၊ ကုသိုလ်တရားတို့ကို။ ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။
 သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သော စကားရပ်ကို။ ဆဠေ၊ ဆဠသုတ်၌။ ဝုတ္တနယေနော၊
 ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

၅၈။ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမ-သုတ်၌။ ယထာယိဒံ ဘိက္ခဝေ ပမာဒေါတိ ဧတ္ထ၊
 ယထာယိဒံ ဘိက္ခဝေ ပမာဒေါ-ဟူသော ဤပုဒ်၌။ ဘိက္ခဝေတိ(တေံ ပဒံ)၊
 ဘိက္ခဝေ-ဟူသော ဤပုဒ်သည်။ အာလပနံ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းတည်း။ ယထာ၊
 မဖြစ်သေးသော အကုသိုလ်တရားတို့၏ဖြစ်ခြင်း ဖြစ်ပြီးသောကုသိုလ်တရားတို့
 ၏ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းအကြောင်းဖြစ်သောတရားတို့ဟူသည် အဘယ်သည်တို့နည်း။
 အယံ ပမာဒေါ၊ ဤ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့၌ မေ့လျော့ခြင်းပင်တည်း။ ဣဟိ
 (အယံ)၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ပမာဒေါတိ၊ ပမာဒေါ
 ဟူသည်ကား။ ပမဇ္ဇနာကာရော၊ မေ့လျော့သောအခြင်းအရာတည်း။ ဟိ(သစ္စံ)၊
 မှန်၏။ “တတ္ထ ကတမော ပမာဒေါ။ ပ။ အယံ ဝုစ္စတိ ပမာဒေါ”တိ၊ တတ္ထ
 ကတမော ပမာဒေါ။ ပ။ အယံ ဝုစ္စတိ ပမာဒေါ-ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကား
 ကို။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။—

“တတ္ထ၊ ထို မဒ ပမာဒ-စသည်တို့တွင်။ ကတမော၊ အဘယ်သည်။
 ပမာဒေါ၊ ပမာဒ—မည်သနည်း။ ကာယဒုစ္စရိတေ ဝါ၊ ကိုယ်ဖြင့်
 မကောင်းသော အကျင့်၌ လည်းကောင်း။ ဝစီဒုစ္စရိတေ ဝါ၊ နှုတ်
 ဖြင့် မကောင်းသောအကျင့်၌ လည်းကောင်း။ မနောဒုစ္စရိတေ ဝါ၊
 စိတ်ဖြင့် မကောင်းသောအကျင့်၌ လည်းကောင်း။ ပဉ္စသု၊ ငါးပါးကုန်
 သော။ ကာမဂုဏေသု ဝါ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌ လည်းကောင်း။ စိတ္တဿ၊ စိတ်
 ကို။ ဝေဝိဿဂ္ဂေါ၊ စွန့်လွှတ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဝေဝိဿဂ္ဂါ-
 နုပုဒါနံ၊ စွန့်လွှတ်ခြင်းကို အဖန်တလဲလဲ ယူခြင်းသည်လည်းကောင်း။
 (အနုပုဇ္ဈာနံ၊ မဖြစ်ကုန်သေးသော။) ကုသလာနံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။
 ဓမ္မာနံ ဝါ၊ တရားတို့၏လည်းကောင်း။ (ဥပ္ပါဒါယ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ။)
 အသက္ကစ္စကိရိယတာ၊ အရိုအသေမပြုသည်၏ အဖြစ်သည် လည်း
 ကောင်း။ အသာတစ္စကိရိယတာ၊ အမြဲမပြုသည်၏ အဖြစ်သည် လည်း
 ကောင်း။ အနဋ္ဌိတကိရိယတာ၊ အမြဲမတည်သောအမှုအရာရှိသည်၏အဖြစ်
 သည်လည်းကောင်း။ ဩလိနဝုတ္တိတာ၊ တူန့်သော အခြင်းအရာရှိသည်၏
 အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ နိက္ခိတ္တဆန္ဒတာ၊ ချအပ်သော ဆန္ဒရှိသည်၏

အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ နိက္ခိတ္တဓုရတာ၊ ချအပ်သော ဝီရိယတည်းဟူသော ဝန်ရှိသည်၏ အဖြစ်သည် လည်းကောင်း။ ဩသက္ကိတမာနသတာ၊ လျောကျသောစိတ် ရှိသည်၏ အဖြစ်သည် လည်းကောင်း။ အနဓိဋ္ဌာနံ၊ မစီရင်ခြင်းသည် လည်းကောင်း။ အနန္တယောဂေါ၊ အားမထုတ်ခြင်းသည် လည်းကောင်း။ အနာသေဝနာ၊ မမှီဝဲခြင်းသည် လည်းကောင်း။ အဘာဝနာ၊ မပွားစေခြင်းသည် လည်းကောင်း။ အပဟုလီကမ္မံ၊ အကြိမ်များစွာ အလေ့အလာမပြုမူသည် လည်းကောင်း။ (ပမာဒေါ၊ ပမာဒ-မည်၏။) ဝေရူပေါ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ ယော ပမာဒေါ၊ အကြင် မေ့လျော့ခြင်းသည်။ (ယာ) ပမဇ္ဇနာ၊ အကြင် မေ့လျော့သော အခြင်းအရာသည်။ (ယံ) ပမဇ္ဇိတတ္ထံ၊ အကြင် မေ့လျော့သည်၏ အဖြစ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အယံ၊ ဤသဘောတရားကို။ ပမာဒေါ၊ ပမာဒ-ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ဥပ္ပန္နာ စ ကုသလာဓမ္မာ ပရိဟာယန္တိတိ ဣဒံ၊ ဥပ္ပန္နာ စ ကုသလာဓမ္မာ-ပရိဟာယန္တိ-ဟူသော ဤသဒ္ဒါကို။ ဈာနဝိပဿနာနံ၊ ဈာန် ဝိပဿနာတို့၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ သကံ၊ တကြိမ်။ ဥပ္ပန္နာနံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီးသော။ မဂ္ဂဖလာနံ၊ မဂ်ဖိုလ်တို့၏။ ပုန၊ တဖန်။ ပရိဟာနံ နာမ၊ ယုတ်သောမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

၅၉။ နဝမေ၊ နဝမ-သုတ်၌။ အပ္ပမာဒေါ၊ အပ္ပမာဒ-ကို။ ပမာဒဿ၊ ပမာဒ-၏။ ပဋိပက္ခဝသေန၊ ဆန့်ကျင်ဘက်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝိတ္ထာရတော၊ အကျယ်အားဖြင့်။ ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်၏။

၆၀။ ဒသမေ၊ ဒသမ-သုတ်၌။ ကောသဇ္ဇန္တိ၊ ကောသဇ္ဇိ-ဟူသည်ကား။ ကုသိတဘာဂေါ၊ ပျင်းရိသည်၏အဖြစ်တည်း။ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သောစကား ရပ်သည်။ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ဒသမ-သုတ်အဖွင့် အပြီးတည်း။

အစ္ဆရာသင်္ဃာတဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ အစ္ဆရာသင်္ဃာတ-ဝဂ်၏ အဖွင့်သည်။
(နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။)

၇-ဝိရိယာရမ္ဘာဒိဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၆၁။ သတ္တမဿ၊ သတ္တမ-ဝဂ်၏။ ပဌမေ၊ ပထမ-သုတ်၌။ ဝိရိယာရမ္ဘာ-
တိ၊ ဝိရိယာရမ္ဘာ-ဟူသည်ကား။ စတုက္ကိစ္စဿ၊ လေးပါးသော ကိစ္စရှိသော။
သမ္ပပ္ပဓာနဝိရိယဿ၊ ကောင်းစွာ အားထုတ်ခြင်း တည်းဟူသော လုံ့လကို။
အာရမ္ဘော၊ အားထုတ်ခြင်းတည်း။ ပဂ္ဂဟိတပရိပုဏ္ဏဝိရိယတာ၊ ချီးပင့်အပ်
သော ပြည့်စုံသော လုံ့လရှိသည်၏ အဖြစ်တည်း။ ဣတိ (အယံ)၊ ဤသည်
ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

☞ (ဋ္ဌ-၅၇) ၆၂။ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယ-သုတ်၌။ မဟိစ္ဆတာတိ၊ မဟိစ္ဆတာ-
ဟူသည်ကား။ မဟာလောဘော၊ ကြီးစွာသော လိုချင်ခြင်းတည်း။ ယံ၊
အကြင် ကြီးစွာသော လိုချင်ခြင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ “တတ္ထ ကတမာ-
မဟိစ္ဆတာ။ပ။ အယံ ဝုစ္စတိ မဟိစ္ဆတာ” တိ၊ တတ္ထ ကတမာ မဟိစ္ဆတာ။ပ။
အယံ ဝုစ္စတိ မဟိစ္ဆတာ-ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။—

“တတ္ထ၊ ထို မဟိစ္ဆတာ၊ အပ္ပိစ္ဆတာ နှစ်ပါးတို့တွင်။ ကတမာ၊
အတယ်သည်။ မဟိစ္ဆတာ၊ မဟိစ္ဆတာ-မည်သနည်း။ ဣတရိတရ-
စီဝရပိဏ္ဏပါတသေနာသနဂိလာနပစ္စယဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရေဟိ ဝါ၊ ယုတ်
ယုတ် မြတ်မြတ် ကုန်သော သင်္ကန်း၊ ဆွမ်း၊ ကျောင်း၊ သူနာတို့၏
အထောက်အပံ့အသက်၏ အရံအတားဖြစ်သော ဆေးတို့ဖြင့် လည်း
ကောင်း။ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ကာမဂုဏေဟိ ဝါ၊ ကာမဂုဏ်
တို့ဖြင့် လည်းကောင်း။ အသန္တုဋ္ဌဿ၊ မရောင့်ရဲသောသူ၏။ ဘိယေျာ-
ကမ္ပတာ၊ များသည်ကို အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်တည်း။ ဝေရူပါ၊ ဤသို့
သဘောရှိသော။ ယာ ဣစ္ဆာ၊ အကြင်အလိုသည်။ (ယာ) ဣစ္ဆာ-
ဂတာ၊ အကြင် အလို၏အဖြစ်သည်။ (ယာ) မဟိစ္ဆတာ၊ အကြင်
ကြီးစွာသော ပစ္စည်းလေးပါး စသည်တို့၌ လိုချင်တတ်သော လောဘ
ရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ (ယော) ဇရာဂေါ၊ အကြင် တပ်စွမ်းခြင်းသည်။
စိတ္တဿ၊ စိတ်၏။ (ယော) သာရာဂေါ၊ အကြင် ပြင်းစွာတပ်စွမ်း
ခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) အယံ၊ ဤသဘောတရားကို။ မဟိစ္ဆတာ၊
မဟိစ္ဆတာ-ဟူ၍။ (ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။)

၆၃။ တတိယေ၊ တတိယ-သုတ်၌။ အပ္ပိစ္ဆတာတိ၊ အပ္ပိစ္ဆတာ-ဟူသည်ကား။
အလောဘော၊ အလိုမရှိခြင်းတည်း။ အပ္ပိစ္ဆဿာတိ၊ အပ္ပိစ္ဆဿ— ဟူသည်

၁။ အာရဒ္ဒိပဂ္ဂဟိတ... = (ဆဋ္ဌ)

ကား။ အနိစ္စဿ၊ ပစ္စည်းလေးပါး စသည်တို့၌ လိုချင်တတ်သော လောဘ
မရှိသောသူ၏။ ဟိ(သစ္စံ)၊ မှန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤအပ္ပိစ္ဆတ-ဟူသောပုဒ်၌။ ဗျဉ္ဇနံ၊
သဒ္ဒါသည်။ သာဝသေသံ ဝိယ၊ အကြွင်းရှိသကဲ့သို့။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) အတ္ထော
ပန၊ အနက်သည်ကား။ နိရဝသေသော၊ အကြွင်းမရှိသည်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏။) ဟိ(သစ္စံ)၊ မှန်၏။ အပ္ပမတ္တိကာယ၊ နည်းသော အတိုင်းအရှည်ရှိသော။
ဣစ္ဆာယ၊ အလို၏။ အတ္ထိဘာဝေန၊ ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
ကို။ အပ္ပိစ္ဆောတိ၊ အပ္ပိစ္ဆ-ဟူ၍။ န ဝုတ္တော၊ မဆိုအပ်။ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။
ဣစ္ဆာယ၊ အလို၏။ အဘာဝေန၊ မရှိခြင်းကြောင့်။ ပုနပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။
အာသေဝိတဿ၊ မှီဝဲအပ်သော။ အလောဘဿေဝ၊ အလောဘ၏သာလျှင်။
ဘာဝေန၊ ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အပ္ပိစ္ဆောတိ၊ အပ္ပိစ္ဆ-ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊
ဆိုအပ်၏။

အပ္ပိစ္စ၊ တနည်းလည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤ အပ္ပိစ္ဆတ-ဟူသောပုဒ်၌။ အတြိစ္ဆ-
တာ၊ ထိုထိုသို့သော ပစ္စည်း၌ အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ ပါပိစ္ဆတာ၊ ယုတ်
မာသော အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ မဟိစ္ဆတာ၊ ကြီးသောအလိုရှိသည်၏
အဖြစ်သည်။ အပ္ပိစ္ဆတာ၊ အလိုကင်းသောသူ၏အဖြစ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) ဣတိ
အယံ ဘေဒေါ၊ ဤသို့သော အပြားကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ တတ္ထ၊
ထိုလေးပါးတို့တွင်။ သကလာဘော၊ မိမိရအပ်သော လာဘ်၌။ အတိတ္ထဿ၊
မရောင့်ရဲသောပုဂ္ဂိုလ်၏။ ပရလာဘော၊ သူတပါးရအပ်သောလာဘ်၌။ ပတ္တနာ၊
တောင့်တခြင်းသည်။ အတြိစ္ဆတာ နာမ၊ ထိုထိုသို့သောပစ္စည်း၌ အလိုရှိသည်၏
အဖြစ်မည်၏။ ဤတာယ၊ ဤ ထိုထိုသို့သောပစ္စည်း၌ အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်နှင့်။
သမန္နာဂတဿ၊ ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဧကဘာဇနေ၊ တအိုးတည်း၌။
ပက္ကပူဝေပိ၊ ကျက်သောမုန့်၌လည်း။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပတ္တေ၊ သပိတ်၌။
ပတိတေ၊ ကျသောမုန့်၌။ ဒုပက္ခောဝိယ စ၊ မကောင်းသဖြင့်ကျက်သကဲ့သို့
လည်းကောင်း။ ခုဒ္ဒကော ဝိယ စ၊ ငယ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ခါယတိ၊
ထင်၏။ သေဝ၊ ထို တအိုးတည်း၌ ကျက်သောမုန့်ကိုပင်လျှင်။ ပရဿ၊ သူတ
ပါး၏။ ပတ္တေ၊ သပိတ်၌။ ပက္ခိတ္တော၊ ထည့်အပ်သည်ရှိသော်။ သုပက္ခော
ဝိယ စ၊ ကောင်းစွာကျက်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ မဟန္တော ဝိယ စ၊ ကြီးသကဲ့
သို့လည်းကောင်း။ ခါယတိ၊ ထင်၏။ အသန္တဂုဏ ပကာသနတာ စ၊ ထင်
ရှားမရှိသောဂုဏ်ကို ပြတတ်သည်၏ အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ ပဋိဂ္ဂဟဏေ၊
ခံယူခြင်း၌။ အမတ္တညုတာ စ၊ အတိုင်းအရှည်ကို မသိသည်၏ အဖြစ်သည်

၁။ န သုပက္ခော ဝိယ-(ဆဋ္ဌ)၊ ၂။ အသန္တဂုဏသန္တာဝနတာ ပန-(ဆဋ္ဌ)

လည်းကောင်း။ မဟိစ္ဆတာ နာမ၊ ယုတ်မာသောအလိုရှိသည်၏အဖြစ်မည်၏။ သာပိ၊ ထိုယုတ်မာသောအလိုရှိသည်၏ အဖြစ်သည်လည်း။ “ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ကေစော၊ အချို့သောသူသည်။ အဿဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါတရားရှိသည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ သဒ္ဓေါတိ၊ သဒ္ဓါတရားရှိသောသူ ဟူ၍။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဇနော၊ လူပေါင်းသည်။ ဇာနာတု၊ သိစေသတည်း။” ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့ အစရှိသော။ နယေန၊ နည်းဖြင့်။ အဘိဓမ္မေ၊ အဘိဓမ္မာ၌။ အာဂတာယေဝ၊ လာသည်သာလျှင်တည်း။ တာယ၊ ထိုယုတ်မာသောအလိုရှိသည်၏အဖြစ်နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကောဟညေ၊ အံ့ ဖွယ် သရဲကို ပြုခြင်း၌။ ပတိဋ္ဌာတိ၊ တည်၏။ သန္တဂုဏပ္ပကာသနတာ စ၊ ထင်ရှားရှိသောဂုဏ်ကို ပြတတ်သည်၏အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ ပဋိဂ္ဂဟဏေ၊ ခံခြင်း၌။ အမတ္တညတော စ၊ အတိုင်းအရှည်ကိုမသိသည်၏ အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ မဟိစ္ဆတာ နာမ၊ ကြီးသောအလိုရှိသည်၏ အဖြစ်မည်၏။ သာပိ၊ ထို ကြီးသောအလိုရှိသည်၏ အဖြစ်သည်လည်း။ “ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ကေစော၊ အချို့သောသူသည်။ သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါတရားရှိသည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ သဒ္ဓေါတိ၊ သဒ္ဓါတရားရှိသောသူဟူ၍။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဇနော၊ လူအပေါင်းသည်။ ဇာနာတု၊ သိစေသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣစ္ဆတိ၊ အလိုရှိ၏။ သီလဝါ၊ သီလရှိသည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ သီလဝါတိ၊ သီလရှိသောသူ ဟူ၍။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဇနော၊ လူအပေါင်းသည်။ ဇာနာတု၊ သိစေသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဣစ္ဆတိ၊ အလိုရှိ၏။)” ဣမိနာနယေန၊ ဤနည်းဖြင့်။ အာဂတာယေဝ၊ လာသည်သာလျှင်တည်း။ တာယ၊ ထိုကြီးသော အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်နှင့်။ သမန္နာ ဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒုတ္တပ္ပိယော၊ သူတပါးတို့ ရောင့်ရဲစေနိုင်ခဲ့သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိဇာတမာတာပိ၊ ဖွားသောအမိ သည်လည်း။ အဿ၊ ထိုကြီးသောအလိုရှိသည်၏ အဖြစ်နှင့် ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဂဟေတု၊ ယူခြင်းငှာ။ န သက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်။ တေန၊ ထိုကြောင့်။—

“အဂ္ဂိက္ခန္ဓော သမုဒ္ဓေါ စ၊ မဟိစ္ဆော စာပိ ပုဂ္ဂလော။
သကဋ္ဌေန ပစ္စယေ ဒေန္တု၊ တယောပေတေ အတပ္ပိယာ”တိ။

အဂ္ဂိက္ခန္ဓော သမုဒ္ဓေါ စ၊ မဟိစ္ဆော စာပိ ပုဂ္ဂလော။ သကဋ္ဌေန ပစ္စယေ ဒေန္တု၊ တယောပေတေ အတပ္ပိယာ-ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အာစရိယေဟိ၊ ဆရာတို့သည်။ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။

၁။ သန္တဂုဏသန္တာဝနတာ၊ ပန = (ဆဋ္ဌ) ... ၂။ ဒုဿန္တပ္ပယော = (ဆဋ္ဌ)

“အဂ္ဂိက္ခန္ဓော စ၊ မီးပုံလည်းကောင်း။ သမုဒ္ဓေါ စ၊ သမုဒ္ဓရာလည်းကောင်း။ မဟိစ္ဆော၊ ကြီးသောအလိုရှိသော။ ပုဂ္ဂလော စာပိ၊ ပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း။ ဧတေ တယောပိ၊ ဤ သုံးပါးတို့ သည်လည်း။ သကဋ္ဌေန၊ လည်းဖြင့်။ ပစ္စယေ၊ ပစ္စည်းတို့ကို။ ဒေန္တု၊ ပေးသည်ဖြစ်စေကုန်။ အတပ္ပိယာ၊ မရောင့်ရဲစေအပ် ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

≡(ဋ-၅၈) ပန၊ မဟိစ္ဆမုတပါး အပ္ပိစ္ဆကိုဆိုဦးအံ့။ သန္တဂုဏနိဂူဟနတာ စ၊ ထင်ရှားရှိသောဂုဏ်ကိုလျှို့ဝှက်သည်၏ အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ ပဋိဂ္ဂဟဏေ၊ ခံယူခြင်း၌။ မတ္တညတာ စ၊ အတိုင်းအရှည်ကို သိသောသူ၏ အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ အပ္ပိစ္ဆတာ နာမ၊ ကင်းသော အလိုရှိသည်၏အဖြစ်မည်၏။ တာယ၊ ထို ကင်းသော အလိုရှိသည်၏အဖြစ်နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္တနိ၊ မိမိ၌။ ဝိဇ္ဇမာနမ္ပိ၊ ထင်ရှားရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကို။ ပဋိစ္ဆာဒေတုကာမတာယ၊ ဖုံးလွှမ်းခြင်းငှာ အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါတရားရှိသည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ “သဒ္ဓေါတိ၊ သဒ္ဓါတရားရှိသောသူ ဟူ၍။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဇနော၊ လူအများသည်။ ဇာနာတု၊ သိစေသတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ န ဣစ္ဆတိ၊ အလိုမရှိ။ သီလဝါ၊ သီလရှိသည်။ ပုဝိဝိတ္တော၊ အကုသိုလ်တို့မှ ဆိတ်သည်။ ဗဟုသုတော၊ များသော အကြားအမြင်ရှိသည်။ အာရဒ္ဓဝိရိယော၊ အားထုတ်အပ်သော လုံ့လရှိသည်။ သမာဓိသမ္ပန္နော၊ သမာဓိနှင့်ပြည့်စုံသည်။ ပညဝါ၊ ပညာရှိသည်။ ခိဏာသဝေါ၊ ကုန်ပြီးသော အာသဝေါရှိသည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ “ခိဏာသဝေါတိ၊ ကုန်ပြီးသော အာသဝေါရှိသောသူ ဟူ၍။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဇနော၊ လူအပေါင်းသည်။ ဇာနာတု၊ သိစေသတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ န ဣစ္ဆတိ၊ အလိုမရှိ။ သေယျထာပိ၊ အဘယ်မထေရ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမကား။ မဇ္ဈန္တိကတ္ထေရော(ဝိယ)၊ မဇ္ဈန္တိက-မထေရ်ကဲ့သို့တည်း။

ကိရ(ဝိတ္တာရေမိ)၊ ချဲ့ဦးအံ့။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ မဟာခိဏာသဝေါ၊ မြတ်သောရဟန္တာသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အဿ၊ ထိုမထေရ်၏။ ပတ္တဝီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းသည်။ ပါဒမတ္တမေဝ၊ တမတ်မျှဖြစ်သော အဖိုးကိုသာ။ အဂ္ဂတိ၊ ထိုက်၏။ သော၊ ထိုမထေရ်သည်။ အသောကဿ၊ အသောက-အမည်ရှိသော။ ဓမ္မရညော၊ တရားမင်း၏။ ဝိဟာရမဟဒိဝသေ၊ ကျောင်းပူဇော်သောနေ၌။ သံသတ္ထေရော၊ သံသမထေရ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုမထေရ်၏။ အတိလူခဘာဝံ၊ အလွန်ခေါင်း

ပါးသည်၏အဖြစ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ “ဘန္တေ၊ အရှင်
ဘုရား။ ထောက်၊ အတန်ငယ်။ ဗဟိ၊ အပ၌။ ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်ဦးလော။”
ဣတိ၊ ဤသို့။ အာတံသု၊ ဆိုကုန်၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ “မာဒိသေ၊
ငါကဲ့သို့သဘောရှိသော။ ခိဏာသဝေ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ရညော၊ မင်း
အား။ သင်္ဂဟံ၊ ချီးမြှောက်ခြင်းကို။ အကရောန္တေ၊ မပြုသည်ရှိသော်။
အညော၊ ငါမှတပါးသော။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ (သင်္ဂဟံ၊ ချီးမြှောက်
ခြင်းကို။) ကရိဿတိ၊ ပြုလတ္တံ့နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍။ ပထဝိယံ၊
မြေ၌။ နိမ္မဇ္ဇိတော၊ ငုပ်၍။ သံဃတ္ထေရဿ၊ သံဃမထေရ်အား။ ဥက္ခိတ္တပိဏ္ဍံ၊
ချိုကြွအပ်သော ဆွမ်းကို။ ဂဏ္ဍန္တောယေဝ၊ ခံယူလျက်လျှင်။ ဥမ္မဇ္ဇိ၊
ပေါ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ခိဏာသဝေ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သမာနော၊
ဖြစ်လျက်။ “ခိဏာသဝေတိ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဇနော၊
လူအပေါင်းသည်။ ဇာနာတု၊ သိစေသတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ နဣစ္ဆတိ၊
အလိုမရှိ။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အပ္ပိစ္ဆော၊ အလိုနည်းသော။
ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အနုပ္ပန္နံ၊ မဖြစ်သေးသော။ လာဘံ၊ လာဘ်ကို။
ဥပ္ပါဒေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ပြီးသော။ (လာဘံ၊ လာဘ်ကို။) တာဝရံ၊
အမြဲတည်သည်ကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ဒါယကာနံ၊ လူတတ်ကုန်သောသူတို့၏။
စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ အာရာဇေတိ၊ နှစ်သက်စေ၏။ ဟိ(သစ္စံ)၊ မှန်၏။ ယထာယထာ၊
အကြင်အကြင်သို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ သော၊ ထို အလိုကင်းသော ရဟန်း
သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အပ္ပိစ္ဆတာယ၊ အလိုကင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။
အပ္ပံ၊ အနည်းငယ်။ ဂဏှာတိ၊ ခံယူ၏။ တထာ တထာ၊ ထိုထိုသို့သောအခြင်းအရာ
ဖြင့်။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ဝတ္ထေ၊ ဝတ်၌။ ပသန္နာ၊ ကြည်ညိုကုန်သော။
မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ဗဟုံ၊ များစွာ။ ဒေန္တိ၊ လူကုန်၏။

အပရောပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော။ အပ္ပိစ္ဆော၊ အလိုကင်းသောရဟန်းသည်။
ပစ္စယအပ္ပိစ္ဆော၊ ပစ္စည်းလေးပါး၌ အလိုကင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း။
ဓုတင်္ဂအပ္ပိစ္ဆော၊ ဓုတင်၌ အလိုကင်းသော ပုဂ္ဂိုလ် လည်းကောင်း။ ပရိယတ္တိ-
အပ္ပိစ္ဆော၊ ပရိယတ်၌ များသောအကြားအမြင်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို ထင်စွာပြု
ခြင်း၌ အလိုကင်းသောပုဂ္ဂိုလ် လည်းကောင်း။ အဓိဂမအပ္ပိစ္ဆော၊ ရအပ်သော
မဂ်ဖိုလ်ကို ထင်စွာပြုခြင်း၌အလိုကင်းသောပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
စတုဗ္ဗိဓော၊ လေးပါးအပြားရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထို လေးယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။
စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော။ ပစ္စယေသု၊ ပစ္စည်းတို့၌။ အပ္ပိစ္ဆော၊ အလိုကင်း
သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပစ္စယအပ္ပိစ္ဆော နာမ၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့၌ အလိုကင်း

နိပါတ်]

၇-ဝိရိယာရမ္ဘာဒိဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၁၆၉

သည်မည်၏။ သော၊ ထိုပစ္စည်းလေးပါးတို့၌ အလိုကင်းသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒါယကဿ၊ ပေးလှူတတ်သောသူ၏။ ဝသံ၊ အလိုကို။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဒေယျဓမ္မဿ၊ လူဖွယ်ဝတ္ထု၏။ ဝသံ၊ အစွမ်းကို။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ထာမံ၊ အားစွမ်းကို။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဟိ၊ ချဲ့၍ဆိုဦးအံ့။ ဒေယျဓမ္မော၊ လူဖွယ်ဝတ္ထုသည်။ ဗဟု၊ များသည်။ ယဒိ ဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ ဒါယကော၊ ပေးလှူတတ်သောသူသည်။ အပ္ပမတ္တကံ၊ အနည်းငယ်မျှကို။ ဒါတုကာမော၊ ပေးလှူခြင်းငှာ အလိုရှိသည်။ (ယဒိ ဟောတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့။) ဒါယကဿ၊ ပေးလှူတတ်သော သူ၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ အပ္ပံ၊ အနည်းငယ်။ ဂဏှာတိ၊ ခံယူ၏။ ဒေယျဓမ္မော၊ လူဖွယ်ဝတ္ထုသည်။ အပ္ပေ၊ နည်းသည်။ (ယဒိ ဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။) ဒါယကော၊ ပေးလှူတတ်သောသူသည်။ ဗဟံ၊ များစွာ။ ဒါတုကာမော၊ လှူခြင်းငှာအလိုရှိသည်။ (ယဒိ ဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။) ဒေယျဓမ္မဿ၊ လူဖွယ်ဝတ္ထု၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ အပ္ပံ၊ အနည်းငယ်။ ဂဏှာတိ၊ ခံယူ၏။ ဒေယျဓမ္မောပိ၊ လူဖွယ်ဝတ္ထုသည်လည်း။ ဗဟု၊ များသည်။ (ယဒိ ဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။) ဒါယကောပိ၊ ပေးလှူတတ်သော သူသည်လည်း။ ဗဟံ၊ များစွာ။ ဒါတုကာမော၊ ပေးလှူခြင်းငှာ အလိုရှိသည်။ (ယဒိ ဟောတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့။) အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ထာမံ၊ အားစွမ်းကို။ ဥတု၊ သိ၍။ ပမာဏေနော၊ မျှတလောက်ရုံဖြင့်သာလျှင်။ ဂဏှာတိ၊ ခံယူ၏။

ဓုတင်္ဂသမာဒါနဿ၊ ဓုတင်္ဂကို ဆောက်တည်ခြင်း၏။ အတ္တနိ၊ မိမိ၌။ အတ္ထိတာဝံ၊ ရှိသည်အဖြစ်ကို။ န ဇာနာပေတုကာမော၊ သိစေခြင်းငှာ အလိုမရှိသောသူသည်။ ဓုတင်္ဂအပ္ပိစ္ဆော နာမ၊ ဓုတင်္ဂ၌ အလိုကင်းသည်၏ အဖြစ်မည်၏။ တဿ၊ ထို ဓုတင်္ဂ၌ အလိုကင်းသောပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဝိဘာဝနတ္ထံ၊ ထင်ရှားဖြစ်စေခြင်းငှာ။ ဣမာနိ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်တို့ကား။ ဝတ္ထုနိ၊ ဝတ္ထုတို့တည်း။ ကိရ (ဝိတ္ထာရေမိ)၊ ချဲ့ဦးအံ့။ သောသာနိကမဟာကုမာရတ္ထေရော၊ သောသာနိက-ဓုတင်္ဂကိုဆောင်သော မဟာကုမာရထေရ်သည်။ သဌိ ဝဿာနိ၊ အဝါခြောက်ဆယ်တို့ပတ်လုံး။ သုသာနေ၊ သုသာန်၌။ ဝသိ၊ နေ၏။ အညော၊ တပါးသော။ ဧကဘိက္ခုပိ၊ တယောက်သော ရဟန်းသည်လည်း။ န အညာသိ၊ မသိ။ တေနော၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်။—

ဇ(ဋ-၅၉) “သုသာနေ သဌိဝဿာနိ၊ အပ္ပေကိဏ္ဍံ ဝသာမဟံ။

ဒုတိယော မံ န ဇာနေယျ၊ အဟော သောသာနိကုတ္တမော” တိ-
ကုတ္တမော ဟူ၍။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

“အဟံ၊ ငါသည်။ အဗ္ဗောကိဏ္ဏံ၊ လူတို့နှင့်မပြုမ်းပဲ။ သဠိ ဝဿာနိ၊ ဝါခြောက်ဆယ်တို့ပတ်လုံး။ သုသာနေ၊ သုသာန်၌။ ဝဿာမ၊ နေပါကုန်၏။ ဒုတိယော၊ နှစ်ယောက်မြောက်သော သူသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ န ဇာနေယျ၊ မသိရာ။ အဟော၊ ဩော်-အံ့ဖွယ်ရှိပေစွ။ (အဟံ၊ ငါသည်။) သောသာနိကုတ္တမော၊ သောသာနိကဓုတင်ကို ဆောက်တည်သော သူတို့ထက် မြတ်သည်။ (အမိ၊ ဖြစ်၏။)”

စေတိယပဗ္ဗတေ၊ စေတိယတောင်၌။ ဒွေ ဘာတိကတ္ထေရာ၊ နှစ်ပါးသော ညီနောင် မထေရ်တို့သည်။ ဝသိ သု၊ နေကုန်၏။ ကနိဋ္ဌော၊ ညီဖြစ်သော မထေရ်သည်။ ဥပဋ္ဌာကေန၊ အလုပ်အကျွေးသည်။ ပေသိတော၊ စေအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဥစ္ဆုခဏ္ဍိကံ၊ ကြံပိုင်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဇေဋ္ဌကဿ၊ အစ်ကိုဖြစ်သော မထေရ်၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ပရိဘောဂံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းကို။ ကရောထ၊ ပြုကုန်လော။” ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ အဂမာသိ၊ သွား၏။ ထေရဿ စ၊ အစ်ကိုကြီးဖြစ်သော မထေရ်အားလည်း။ ဘတ္ထကိစ္စံ၊ ဆွမ်းစားခြင်း ကိစ္စကို။ ကတွာ၊ ပြုပြီး၍။ မုခံ၊ ခံတွင်းကို။ ဝိက္ခာလနကာလော၊ ဆေးသောအခါသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သော (ထေရေ)၊ ထို အစ်ကိုကြီးဖြစ်သော မထေရ်သည်။ “အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ အလံ၊ တန်ပြီ။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကစ္စိ၊ အသိနည်း။ ကောသနိကာ၊ ကောသနိကဓုတင် ဆောက်တည်တော်မူသည်။ အတ္ထ၊ ဖြစ်တော်မူသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ဥစ္ဆုခဏ္ဍိကံ၊ ကြံပိုင်းကို။ အာဟရ၊ ဆောင်ခဲ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ ပညာသဝဿာနိ၊ အဝါငါးဆယ်တို့ပတ်လုံး။ ကောသနိကော၊ ကောသနိက ဓုတင်ဆောက်တည်သည်။ သမာနောပိ၊ ဖြစ်သော်လည်း။ ဓုတင်၊ ဓုတင်ကို။ နိဂ္ဂဟမာနေော၊ လျှိုဝှက်လိုသည် ဖြစ်၍။ ပရိဘောဂံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ မုခံ၊ ခံတွင်းကို။ ဝိက္ခာလေတွာ၊ ဆေး၍။ ပုန၊ တဖန်။ ဓုတင်၊ ဓုတင်ကို။ အဓိဋ္ဌာယ၊ ဆောက်တည်၍။ ဂတော၊ သွား၏။

ပန၊ ဓုတင်အပို့စွမှ တပါး ပရိယတ္တိအပို့စွကို ဆိုဦးအံ့။ ယော၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သာကေတတိဿတ္ထေရေ ဝိယ၊ သာကေတ-ပြည်၌ နေသော တိဿ-မထေရ်ကဲ့သို့။ ဗဟုသုတဘာဝံ၊ အကြားအမြင် များသည် အဖြစ်ကို။ ဇာနာပေတုံ၊ သိစေခြင်းငှာ။ န ဣစ္ဆတိ၊ အလိုမရှိ။ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်

သည်။ ပရိယတ္တိအပ္ပိစ္ဆော နာမ၊ ပရိယတ္တိအပ္ပိစ္ဆ-မည်၏။ ကိရ(ဝိတ္တာရေမိ)၊
 ချဲ့ဦးအံ့။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ “ခဏော၊ အားလပ်သော အခွင့်သည်။
 နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥဒ္ဓေသပရိပုစ္ဆာယ၊ ပါဠိသင်ခြင်း အဋ္ဌကထာ သင်
 ခြင်းတို့၌။ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို။ အကရောန္တော၊ မပြုသည်ဖြစ်၍။ ဘန္တေ၊
 အရှင်ဘုရား။ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌။ မရဏက္ခဏံ၊ သေခြင်း အခွင့်ကို။
 လဘိဿထ၊ ရကုန်လတ္တံ့နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (သိဿေဟိ၊ တပည့်တို့သည်။)
 စောဒိတော၊ တိုက်တွန်းအပ်သည် ဖြစ်၍။ ဂဏံ၊ ဂိုဏ်းကို။ ဝိဿဇ္ဇေ-
 တော၊ စွန့်၍။ ကဏိကာရဝါလိကသမုဒ္ဒဝိဟာရံ၊ ကဏိကာရဝါလိက-မည်သော
 သမုဒ္ဒရာ၏အနီး ကျောင်းသို့။ ဂတော၊ သွား၏။ တတ္ထ၊ ထိုကျောင်း၌။
 အန္တောဝဿံ၊ ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး။ ထေရနဝမဇ္ဈိမာနံ၊ သီတင်းကြီး၊
 သီတင်းငယ်၊ သီတင်းလတ်တို့အား။ ဥပကာရော၊ ကျေးဇူးများသည်။
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ မဟာပဝါရဏာယ၊ မဟာပဝါရဏာနေ၌။ ဥပေါသထ-
 ဒိဝသေ၊ ဥပုသ်နေ့၌။ ဓမ္မကထာယ၊ တရားစကားဖြင့်။ ဇနပဒံ၊ ဇနပုဒ်ကို။ ခေါ-
 ဘေတွာ၊ ချောက်ချားစေ၍။ ဂတော၊ သွား၏။

ပန၊ ပရိယတ္တိအပ္ပိစ္ဆ-မှတပါး အဓိဂမအပ္ပိစ္ဆ-ကို ဆိုဦးအံ့။ ယော၊ အကြင်
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သောတာပန္နာဒိယ၊ သောတာပန် အစရှိသည်တို့တွင်။ အည-
 တရော၊ တပါးသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ သောတာပန္နာဒိဘာဝံ၊ သောတာပန်
 အစရှိသောအဖြစ်ကို။ ဇာနာပေတုံ၊ သိစေခြင်းငှာ။ န ဣစ္ဆတိ၊ အလိုမရှိ။
 အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အဓိဂမအပ္ပိစ္ဆော နာမ၊ အဓိဂမအပ္ပိစ္ဆ-မည်၏။
 (ကေ ဝိယ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကဲ့သို့နည်း ဟူမကား။) တယော၊ သုံးယောက်
 ကုန်သော။ ကုလပုတ္တာ ဝိယ စ၊ အမျိုးသားတို့ကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ ဃဋ္ဌိ-
 ကာရကုမ္ဘကာရော ဝိယ စ၊ ဃဋ္ဌိကာရ-မည်သော အိုးထိန်းကဲ့သို့ လည်း
 ကောင်းတည်း။ ဣမသ္မိံ အတ္ထေ၊ ဤအရာ၌။ လဒ္ဓါသေဝနေန၊ ရအပ်သော
 အာသေဝန-ပစ္စည်းရှိသော။ ဗလဝအလောဘေန၊ အားကြီးသော အလောဘ
 နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ သေက္ခောပိ၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်သည် လည်း
 ကောင်း။ ပုထုဇ္ဇေနောပိ၊ ပုထုဇဉ်သည်လည်းကောင်း။ အပ္ပိစ္ဆော၊ အလိုကင်း
 သည်မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

၆၄။ စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထ-သုတ်၌။ အသန္တုဋ္ဌိတာတိ၊ အသန္တုဋ္ဌိတာ-ဟူ
 သည်ကား။ အသန္တုဋ္ဌေ၊ ရောင့်ရဲခြင်း မရှိကုန်သော။ ပုဂ္ဂလေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။
 သေဝန္တဿ၊ မှီဝဲသော။ ဘဇန္တဿ၊ ဆည်းကပ်သော။ ပယိရုပါသန္တဿ၊

ဓယသော။ (ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား။) ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သော။ အသန္တောသသင်္ခါ-
တော၊ ရောင့်ရဲခြင်း မရှိသည်ဟု ဆိုအပ်သော။ လောဘော၊ လောဘတည်း။

၆၅။ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမ-သုတ်၌။ သန္တုဋ္ဌိတာတိ၊ သန္တုဋ္ဌိတာ-ဟူသည်ကား။
သန္တုဋ္ဌေ၊ ရောင့်ရဲကုန်သော။ ပုဂ္ဂလေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ သေဝန္တဿ၊ မှီစသော။
ဘဇန္တဿ၊ ဆည်းကပ်သော။ ပယိရူပါသန္တဿ၊ ဓယသော။ (ပုဂ္ဂလဿ၊
ပုဂ္ဂိုလ်အား။) ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သော။ အလောဘသင်္ခါတော၊ အလောဘ-
ဟု ဆိုအပ်သော။ သန္တောသော၊ ရောင့်ရဲခြင်းတည်း။ သန္တုဋ္ဌဿာတိ၊
သန္တုဋ္ဌဿ ဟူသည်ကား။ ဣတရိတရပစ္စယသန္တောသေန၊ ရရသမျှသော
ပစ္စည်းဖြင့် ရောင့်ရဲခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတဿ၊ ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်အား။

သော ပနေသ(သော ပန သော) (ဋ္ဌ-၆၀)သန္တောသော၊ ထိုရောင့်ရဲခြင်း
သည်ကား။ ဒွါဒသဝိဓော၊ တဆယ့်နှစ်ပါး အပြားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
သေယျထိဒံ၊ တဆယ့်နှစ်ပါးအပြားရှိသော ရောင့်ရဲခြင်းဟူသည် အတယ်နည်း
ဟူမူကား။ စိဝရေ၊ သင်္ကန်း၌။ ယထာလာဘသန္တောသော၊ ရရသမျှသော
လာဘ်ဖြင့် ရောင့်ရဲခြင်းလည်းကောင်း။ ယထာဗလသန္တောသော၊ အစွမ်းအား
လျော်သော ပစ္စည်းဖြင့် ရောင့်ရဲခြင်းလည်းကောင်း။ ယထာသာရူပသန္တော-
သော၊ မိမိနှင့်လျောက်ပတ်သော ပစ္စည်းဖြင့် ရောင့်ရဲခြင်း လည်းကောင်း။
ဣတိ၊ ဤသို့။ တိဝိဓော၊ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ပိဏ္ဏပါတာဒိသု၊ ဆွမ်းအစရှိသည်
တို့၌။ ဧဝံ၊ ဤအတူတည်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒွါဒသဝိဓော၊ တဆယ့်နှစ်ပါး
အပြားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။)

တဿ၊ ထိုတဆယ့်နှစ်ပါးသော ရောင့်ရဲခြင်း၏။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့
သည်ကား။ ပတေဒသံဝဏ္ဏနာ၊ အပြားဖြစ်သော အဖွင့်တည်း။ ဣဓ၊ ဤ
သာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို။ သုန္ဓရံ ဝါ၊
အကောင်းကိုလည်းကောင်း။ အသုန္ဓရံ ဝါ၊ အဖျင်းအညံ့ကိုလည်းကောင်း။
လဘတိ၊ ရ၏။ သော(ဘိက္ခု)၊ ထိုရဟန်းသည်။ တေနော၊ ထိုရရသမျှသော
သင်္ကန်းဖြင့်သာလျှင်။ ယာပေတိ၊ မျှ၏။ အညံ၊ တပါးသောသင်္ကန်းကို။ န
ပတ္တေတိ၊ မတောင့်တ။ လဘန္တောပိ၊ ရသော်လည်း။ န ဂဏှာတိ၊ မခံယူ။ အယံ၊
ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ စိဝရေ၊ သင်္ကန်း၌။ ယထာလာဘ-
သန္တောသော၊ ရရသမျှသောလာဘ်ဖြင့် ရောင့်ရဲခြင်းမည်၏။ အပရော ပန၊
တပါးသောရဟန်းသည်ကား။ ပကတိဗုဗ္ဗလော ဝါ၊ သဘောအားဖြင့် အား

နည်းသည်လည်းကောင်း။ အာဗာဇေရာဘိဘူတော ဝါ၊ အနာရောဂါ၊ အိုမင်းခြင်းသည် နှိပ်စက်အပ်သည်လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဂရုံစီဝရံ၊ လေးသောသင်္ကန်းကို။ ဓာရေန္တော၊ ဆောင်သည်ရှိသော်။ ကိလမတိ၊ ပင်ပန်း၏။ သော(ဘိက္ခု)၊ ထိုရဟန်းသည်။ သဘာဂေန၊ သဘောတူသော။ ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ တံ၊ ထိုလေးသောသင်္ကန်းကို။ ပရိဝတ္တေတွာ၊ လဲလှယ်၍။ လဟုကေန၊ ပေါ့သောသင်္ကန်းဖြင့်။ ယာပေန္တောပိ၊ မျှသော်လည်း။ သန္တုဋ္ဌောဝ၊ ရောင့်ရဲသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (ဣတိ)အယံ၊ ဤသည်ကား။ အယ၊ ထိုရဟန်း၏။ စီဝရေ၊ သင်္ကန်း၌။ ယထာဗလသန္တောသော၊ အစွမ်းအားလျော်သောပစ္စည်းဖြင့် ရောင့်ရဲခြင်းမည်၏။ အပရော၊ တပါးသောရဟန်းသည်။ ပဏိတပစ္စယလာဘိ၊ မွန်မြတ်သောပစ္စည်းကို ရသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော(ဘိက္ခု)၊ ထိုရဟန်းသည်။ ပတ္တစီဝရာဒိနံ၊ သပိတ် သင်္ကန်းစသည်တို့တွင်။ အညတရံ၊ တပါးပါးသော။ မဟန္တံ၊ အဖိုးများစွာ ထိုက်သော။ စီဝရံ၊ သင်္ကန်းကို။ (လဘိတွာ၊ ရ၍။) ဝါ ပန၊ တနည်း သော်ကား။ ဗဟုနိ၊ များစွာကုန်သော။ စီဝရာနိ၊ သင်္ကန်းတို့ကို။ လဘိတွာ၊ ရ၍။ “ဣဒံ၊ ဤ အဖိုးများစွာ ထိုက်သော သင်္ကန်းသည်။ ထေရာနံ၊ သီတင်းကြီး ဖြစ်ကုန်သော။ စိရပဗ္ဗဇိတာနံ၊ ကြာမြင့်သောအခါ၌ ရဟန်းပြုခြင်း ရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ အနုရူပံ၊ လျောက်ပတ်၏။ ဣဒံ၊ ဤ အဖိုးများစွာ ထိုက်သော သင်္ကန်းသည်။ ဗဟုဿုတာနံ၊ များသော အကြားအမြင်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ အနုရူပံ၊ လျောက်ပတ်၏။ ဣဒံ၊ ဤ အဖိုးများစွာ ထိုက်သော သင်္ကန်းသည်။ ဂိလာနာနံ၊ နာကုန်သော ရဟန်းတို့အား။ (ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။) ဣဒံ၊ ဤအဖိုးများစွာထိုက်သော သင်္ကန်းသည်။ အပ္ပလာဘိနံ၊ နည်းသောလာဘ်ရှိသော ရဟန်းတို့အား။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ ပုရာဏစီဝရံ၊ သင်္ကန်းဟောင်းကို။ ဝါ ပန၊ တနည်းသော်ကား။ သင်္ကာရက္ခဋ္ဌာဒိတော၊ တံမြက်ချေးစုရာအရပ် စသည်မှ။ နန္တကာနိ၊ အနားမရှိကုန်သော အဝတ်စုတ်တို့ကို။ ဥဒ္ဓရိတွာ၊ ထုတ်ယူ၍။ တေဟိ၊ ထိုအနားမရှိကုန်သော အဝတ်စုတ်တို့ဖြင့်။ သဿံဋ္ဌိံ၊ ဒုက္ခကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဓာရေန္တောပိ၊ ဆောင်သော ရဟန်းသည်လည်း။ သန္တုဋ္ဌောဝ၊ ရောင့်ရဲသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်

၁။ ပါရုပန္တော = (ဆဋ္ဌ) ၂။ ပဋ္ဌစီဝရာဒိနံ = (ဆဋ္ဌ) ၃။ အပ္ပလာဘာနံ = (ဆဋ္ဌ)

၄။ ဆဋ္ဌ မှ၌ ပန-မပါ။ ဝါ-သဒ္ဓါများသာ...စီဝရံ ဝါ...ဒိတော ဝါ-ဟူ၍သည်။

၅။ ဥဒ္ဓရိတွာ = (ဆဋ္ဌ)

ပြီးသည်ကား။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ စီဝရေ၊ သင်္ကန်း၌။ ယထာသာရပ္ပသန္ဓေသော(နာမ)၊ မိမိနှင့်လျောက်ပတ်သော ပစ္စည်းဖြင့် ရောင်ရဲခြင်းမည်၏။

ပန၊ စီဝရသန္ဓေသ-မှ တပါး ပိဏ္ဏပါတသန္ဓေသ-ကို ဆိုဦးအံ့။ ဣဓ၊ ဤ သာသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ပိဏ္ဏပါတံ၊ ဆွမ်းကို။ လူခံဝါ၊ ကြမ်းကြမ်းတမ်းတမ်းကိုလည်းကောင်း။ ပဏီတံ ဝါ၊ မှန်မှန်မြတ်မြတ်ကိုလည်းကောင်း။ လဘတိ၊ ရ၏။ သော(ဘိက္ခု)၊ ထိုရဟန်းသည်။ တေနဝ၊ ထို ရရသမျှသော ဆွမ်းဖြင့်သာလျှင်။ ယာပေတိ၊ မျှတ၏။ အညံ၊ တပါးသော ဆွမ်းကို။ န ပတ္တေတိ၊ မတောင့်တ။ လဘန္ဓောပိ၊ ရသော်လည်း။ န ဂဏှာတိ၊ မယူ။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ပိဏ္ဏပါတေ၊ ဆွမ်း၌။ ယထာလာဘသန္ဓေသော၊ ရရသမျှသောလာဘ်ဖြင့် ရောင်ရဲခြင်းမည်၏။ ပန၊ ယထာလာဘသန္ဓေသ-မှတပါး ယထာဗလသန္ဓေသ-ကို ဆိုဦးအံ့။ ယော(ဘိက္ခု)၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပကတိဝိရုဒ္ဓံ ဝါ၊ သဘောအားဖြင့် ဆန့်ကျင်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ဗျာဓိဝိရုဒ္ဓံ ဝါ၊ အနာရောဂါအားဖြင့် ဆန့်ကျင်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ပိဏ္ဏပါတံ၊ ဆွမ်းကို။ လဘတိ၊ ရ၏။ အဿ၊ ထို ရဟန်းအား။ ပရိဘုတ္တေန၊ သုံးဆောင်အပ်သော။ ယေန၊ အကြင် ဆွမ်းဖြင့်။ အဖာသု၊ မချမ်းသာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော(ဘိက္ခု)၊ ထို ရဟန်းသည်။ သဘာဂဿ၊ သဘောတူသော။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား။ တံ၊ ထို မိမိဆန့်ကျင်သော ဆွမ်းကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ တဿ၊ ထိုသဘောတူသော ရဟန်း၏။ ဟတ္ထတော၊ လက်မှ။ သပ္ပာယဘောဇနံ၊ လျောက်ပတ်သော စားဖွယ်ကို။ ဘူဉ္စိတွာ၊ သုံးဆောင်၍။ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို။ ကရောန္ဓောပိ၊ ပြုသော်လည်း။ သန္တုဋ္ဌောဝ၊ ရောင်ရဲသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ပိဏ္ဏပါတေ၊ ဆွမ်း၌။ ယထာဗလသန္ဓေသော၊ အစွမ်းအားလျော်သော ပစ္စည်းဖြင့် ရောင်ရဲခြင်းမည်၏။ အပရော၊ တပါးသောရဟန်းသည်။ ဗဟုံ၊ များစွာသော။ ပဏီတံ၊ မှန်မြတ်သော။ ပိဏ္ဏပါတံ၊ -ဆွမ်းကို။ လဘတိ၊ ရ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ တံ၊ ထို ဆွမ်းကို။ စီဝရံ ဝိယ၊ သင်္ကန်းကိုကဲ့သို့။ ထေရစိရပဗ္ဗဇိတဗဟုဿတအပ္ပလာဘဂိသာနာနံ၊ မထေရ်ကြီး၊ ကြာမြင့်စွာ ရဟန်းပြုသောပုဂ္ဂိုလ်၊ များသောအကြား အမြင်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၊ နည်းသော လာဘ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၊ နာသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ သန္တကံ ဝါ၊ ဥစ္စာကိုလည်း

ကောင်း။ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ စရိတွာ၊ လှည့်လည်၍။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်သော၊
 မိဿကာဟာရံ ဝါ၊ အရောရောသော အာဟာရကိုလည်းကောင်း။ ဘုဉ္ဇန္တောပိ၊
 သုံးဆောင်သောရဟန်းသည်လည်း။ သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲသည်သာလျှင်။ ဟော-
 တံ၊ ဖြစ်၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ပိဏ္ဏပါတေ၊ ဆွမ်း၌။
 ယထာသာရူပသန္တောသော၊ မိမိနှင့်လျောက်ပတ်သောပစ္စည်းဖြင့် ရောင့်ရဲခြင်း
 မည်၏။

ပန၊ ပိဏ္ဏပါတသန္တောသ-မှတပါး သေနာသနသန္တောသ-ကို ဆိုဦးအံ့။
 ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ သေနာသနံ၊ ကျောင်းအိပ်
 ရာ နေရာကို။ မနာပံ ဝါ၊ နှလုံးကို ပွားစေတတ်သည်ကို လည်းကောင်း။
 အမနာပံ ဝါ၊ နှလုံးကိုမပွားစေတတ်သည်ကို လည်းကောင်း။ လဘတိ၊ ရ၏။
 သော(ဘိက္ခု)၊ ထို ရဟန်းသည်။ တေန၊ ထိုကျောင်းအိပ်ရာနေရာဖြင့်။ သော-
 မနဿံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို။ နေဝ ဥပ္ပါဒေတိ၊ မဖြစ်စေ။ ပဋိဗ္ဗံ၊ ဒေါသ
 ကို။ န ဥပ္ပါဒေတိ၊ မဖြစ်စေ။ အန္တမသော၊ ယုတ်သော အပိုင်းအခြား
 အားဖြင့်။ (ဋ-၆၁) ယထာလဒ္ဓေနော၊ အကြင်အကြင် ရအပ်သည်သာ
 ဖြစ်သော။ တိဏသန္တာရကေနာပိ၊ မြက်အခင်းဖြင့်လည်း။ တုဿတိ၊ နှစ်သက်
 ၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ သေနာသနေ၊ ကျောင်း
 အိပ်ရာ နေရာ၌။ ယထာလာဘသန္တောသော၊ ရရသမျှသော ကျောင်းဖြင့်
 ရောင့်ရဲခြင်း မည်၏။ ပန၊ ယထာလာဘသန္တောသ-မှတပါး ယထာဗလ
 သန္တောသ-ကို ဆိုဦးအံ့။ ယော (ဘိက္ခု)၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ အတ္တနော၊
 မိမိ၏။ ပကတိဝိရုဒ္ဓံ ဝါ၊ သဘောအားဖြင့် ဆန့်ကျင်သည်လည်း ဖြစ်သော။
 ဗျာခိဝိရုဒ္ဓံ ဝါ၊ အနာရောဂါအားဖြင့် ဆန့်ကျင်သည်လည်းဖြစ်သော။ သေနာ-
 သနံ၊ ကျောင်း အိပ်ရာ နေရာကို။ လဘတိ၊ ရ၏။ ယတ္ထ၊ အကြင် ကျောင်း
 အိပ်ရာ နေရာ၌။ အဿ၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဝသတော၊ နေသည်ရှိသော်။ အဖာ-
 သု၊ မချမ်းသာခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော (ဘိက္ခု)၊ ထိုရဟန်းသည်။
 တံ၊ ထိုဆန့်ကျင်သော ကျောင်း အိပ်ရာ နေရာကို။ သဘာဂဿ၊ သဘော
 တူသော။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ တဿ၊ ထိုသဘောတူ
 သော ရဟန်း၏။ သန္တကေ၊ ဥစ္စာဖြစ်သော။ သပ္ပာယသေနာသနေ၊ လျောက်
 ပတ်သော ကျောင်း အိပ်ရာ နေရာ၌။ ဝသန္တောပိ၊ နေသော်လည်း။ သန္တုဋ္ဌော-
 ဝ၊ ရောင့်ရဲသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အဿ၊
 ထိုရဟန်း၏။ သေနာသနေ၊ ကျောင်း အိပ်ရာ နေရာ၌။ ယထာဗလသန္တော-
 သော၊ အစွမ်းအားလျော်သော ပစ္စည်း၌ ရောင့်ရဲခြင်းမည်၏။

အပရော၊ တပါးသောရဟန်းသည်။ မဟာပုညော၊ ကြီးသော ဘုန်းရှိသည် ဖြစ်၍။ လေဏမဏ္ဍပက္ခဋ္ဌာဂါရာဒီနိ၊ လိုဏ် မဏ္ဍပ် စုလစ်မွန်းချွန် အထွတ်တပ် သောကျောင်း အစရှိကုန်သော။ ဗဟူနိ၊ များစွာကုန်သော။ ပဏီတသေနာ- သနာနိ၊ ကောင်းမြတ်သော ကျောင်း အိပ်ရာ နေရာတို့ကို။ လဘတိ၊ ရ၏။ သော (ဘိက္ခု)၊ ထိုရဟန်းသည်။ တာနိ၊ ထိုကျောင်းတို့ကို။ စီဝရာဒီနိ ဝိယ၊ သင်္ကန်း စသည်တို့ ကဲ့သို့။ ထေရစိရပဗ္ဗဇိတဗဟုသုတအပ္ပလာဘဂီလာနာနိ၊ မထေရ်ကြီး၊ ကြာမြင့်စွာ ရဟန်းပြုသော ပုဂ္ဂိုလ်၊ များသော အကြားအမြင်ရှိ သောပုဂ္ဂိုလ်၊ နည်းသောလာဘ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၊ နာသောရဟန်းတို့အား။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ယတ္ထ ကတ္ထစိ၊ အမှတ်မရှိသော ကျောင်း အိပ်ရာ နေရာ၌။ ဝသန္ဓောပိ၊ နေသော်လည်း။ သန္တုဋ္ဌောဝ၊ ရောင့်ရဲသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ သေနာသနေ၊ ကျောင်း အိပ်ရာ နေရာ ၌။ ယထာသာရူပသန္ဓောသော၊ မိမိနှင့် လျောက်ပတ်သောပစ္စည်းဖြင့် ရောင့်ရဲ ခြင်းမည်၏။ ယောပိ၊ အကြင် ရဟန်းသည်လည်း။ “ဥတ္တမသေနာသနံ နာမ၊ မြတ်သော ကျောင်း အိပ်ရာ နေရာ မည်သည်ကား။ ပမာဒဌာနံ၊ မေ့လျော့ ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထို ကျောင်း အိပ်ရာ နေရာ၌။ နိသိန္ဓဿ၊ ထိုင်နေသော ရဟန်းအား။ ထိနမိဒ္ဓံ၊ ထိနမိဒ္ဓသည်။ ဩက္ကမတိ၊ သက်၏။ နိဒ္ဓါတိဘူတဿ၊ အိပ်ပျော်ခြင်းသည် နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ ပုန၊ တဖန်။ ပဋိဗုဇ္ဈတော၊ နိုးသောရဟန်းအား။ ပါပဝိတက္ကာ၊ အကုသလဝိတက်တို့သည်။ ပါတုဘဝန္တိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိသဉ္စိက္ခိတော၊ ဆင်ခြင် ၍။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ သေနာသနံ၊ မွန်မြတ်သော ကျောင်း အိပ်ရာ နေရာကို။ ပတ္တမ္ပိ၊ မိမိအား ရောက်သော်လည်း။ န သမ္ပုဋ္ဌိစ္ဆတိ၊ မခံ။ သော (ဘိက္ခု)၊ ထိုရဟန်းသည်။ တံ၊ ထိုမွန်မြတ်သော ကျောင်း အိပ်ရာ နေ ရာကို။ ပဋိက္ခိပိတော၊ ပယ်၍။ အဗ္ဗောကာသရုက္ခမူလာဒိသု၊ လွင်တီးခေါင်၊ သစ် ပင်ရင်း စသည်တို့၌။ ဝသန္ဓောပိ၊ နေသော်လည်း။ သန္တုဋ္ဌောဝ၊ ရောင့်ရဲ သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အယမ္ပိ၊ ဤသည်လည်း။ အဿ၊ ထို ရဟန်း၏။ သေနာသနေ၊ ကျောင်း အိပ်ရာ နေရာ၌။ ယထာသာရူပသန္ဓော- သော၊ မိမိနှင့် လျောက်ပတ်သော ပစ္စည်းဖြင့် ရောင့်ရဲခြင်းမည်၏။

ပန၊ သေနာသနသန္ဓောသ-မှတပါး ဂီလာနပစ္စယသန္ဓောသ-ကို ဆိုဦးအံ့။ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ လူခံ ဝါ၊ ခေါင်းပါးသည် လည်းဖြစ်သော။ ပဏီတံ ဝါ၊ မွန်မြတ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ဘောသဇ္ဇံ၊ ဆေးကို။ လဘတိ၊ ရ၏။ သော (ဘိက္ခု)၊ ထိုရဟန်းသည်။ ယံ၊ အကြင်

ဆေးကို။ လတတိ၊ ရ၏။ တေနော၊ ထိုဆေးဖြင့်သာလျှင်။ တုဿတိ၊ ရောင့်ရဲ၏။ အညံ၊ တပါးသောဆေးကို။ န ပတ္တေတိ၊ မတောင့်တ။ လတန္တောပိ၊ ရသော်လည်း။ န ဂဏှာတိ၊ မခံယူ။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ဂိလာနပစ္စယေ၊ သူနာတို့၏ နှစ်သက်ခြင်းကို ပြုသော ဆေး၌။ ယထာလာဘသန္တောသော၊ ရရသမျှသော ပစ္စည်းဖြင့် ရောင့်ရဲခြင်းမည်၏။ ပန၊ ယထာလာဘသန္တောသ-မှတပါး ယထာဗလသန္တောသ-ကို ဆိုဦးအံ့။ ယော(ဘိက္ခု)၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ တေလေန၊ ဆီဖြင့်။ အတ္တိကော၊ အလိုရှိလျက်။ ဖာဏိတံ၊ တင်လဲကို။ လတတိ၊ ရ၏။ သော (ဘိက္ခု)၊ ထိုရဟန်းသည်။ တံ၊ ထိုတင်လဲကို။ သဘာဂဿ၊ သဘောတူသော။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ တဿ (ဘိက္ခုနော)၊ ထိုရဟန်း၏။ ဟတ္ထတော၊ လက်မှ။ တေလံ၊ ဆီကို။ ဂဟေတွာ ဝါ၊ ယူ၍လည်းကောင်း။ အညဒေဝ၊ တပါးသောဆီကိုသာလျှင်။ ပရိယေသိတွာ ဝါ၊ ရှာ၍လည်းကောင်း။ ဘေသဇ္ဇံ၊ ဆေးကို။ ကရောန္တောပိ၊ ပြုသော်လည်း။ သန္တုဋ္ဌောဝ၊ ရောင့်ရဲသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ဂိလာနပစ္စယေ၊ သူနာတို့၏ နှစ်သက်ခြင်းကို ပြုသော ဆေး၌။ ယထာဗလသန္တောသော၊ အစွမ်းအား လျော်သော ပစ္စည်းဖြင့် ရောင့်ရဲခြင်းမည်၏။

အပရော၊ တပါးသော ရဟန်းသည်။ မဟာပုညော၊ ကြီးသော တုန်းရှိသည် ဖြစ်၍။ ဗဟံ၊ များစွာသော။ တေလမဓုဖါဏိတာဒိပဏိတဘေသဇ္ဇံ၊ ဆီ ပျားတင်လဲ အစရှိသော မွန်မြတ်သော ဆေးကို။ လတတိ၊ ရ၏။ သော (ဘိက္ခု)၊ ထိုရဟန်းသည်။ တံ၊ ထိုဆေးကို။ စိဝရံ ဝိယ၊ သင်္ကန်း ကိုကဲ့သို့။ ထေရစိရပဗ္ဗဇိတဗဟုဿုတအပ္ပလာဘဂိလာနာနံ၊ မထေရ်ကြီး၊ ကြာမြင့်စွာ ရဟန်းပြုသောပုဂ္ဂိုလ်၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၊ နည်းသော လာဘ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၊ နာသောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ အာဘတေန၊ ဆောင်အပ်သော။ ယေန ကေနစိ၊ အမှတ်မရှိသောဆေးဖြင့်။ ယာပေန္တောပိ၊ မျှတသော်လည်း။ သန္တုဋ္ဌောဝ၊ ရောင့်ရဲသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ ယော(ဘိက္ခု)၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ကေသ္မိံ၊ တခုသော။ ဘာဇနေ၊ ခွက်၌။ မုတ္တဟရီတကံ၊ နွားကျင်ငယ်ပုပ်ဖြင့်ထုပ်အပ်သော သဖန်းခါးသီးကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ ကေသ္မိံ၊ တခုသော။ (ဘာဇနေ၊ ခွက်၌။) စတုမဓုရံ၊ စတုမဓုကို။ (ဌပေတွာ၊ ထား၍။) “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ယဒိစ္ဆကံ၊ အလိုရှိသောဆေးကို။ ဂဏှာထ၊ ယူတော်မူကုန်လော။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုစ္စမာနော၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။

“အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ တေသု၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်။ အညတရေနပိ၊ တပါး-
 ပါးဖြင့်လည်း။ ရောဂေါ၊ အနာသည်။ သစေ ဝူပသမတိ၊ အကယ်၍ ငြိမ်း
 သည်ဖြစ်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့ငြိမ်းသည်ရှိသော်။ မုတ္တဟရိတကံ နာမ၊ နွားကျင်
 ငယ်ပုပ်ဖြင့် ထုံအပ်သော သဖန်းခါးသီးဆေးကို။ ဗုဒ္ဓါဒီဟိ၊ ဘုရား အစရှိသည်
 တို့သည်။ ဝဏ္ဏိတံ၊ ချီးမွမ်းအပ်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ စတုမဇ္ဈရံ၊
 စတုမဇ္ဈဆေးကို။ ပဋိက္ခိပိတော၊ ပယ်၍။ မုတ္တဟရိတကေန၊ နွားကျင်ငယ်ပုပ်
 ဖြင့် ထုံအပ်သော သဖန်းခါးသီးဖြင့်။ ဘေသဇ္ဇံ၊ ဆေးကို။ ကရောန္တောပိ၊
 ပြုသော်လည်း။ ပရမသန္တုဋ္ဌောဝ၊ လွန်လွန်ကဲကဲ ရောင့်ရဲသည်သာလျှင်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ဂိလာနပစ္စ-
 ယေ၊ သူနာတို့၏ နှစ်သက်ခြင်းကို ပြုတတ်သော ဆေး၌။ ယထာသာရူပ-
 သန္တောသော၊ မိမိအားလျောက်ပတ်သောပစ္စည်းဖြင့် ရောင့်ရဲခြင်းမည်၏။
 ဣမေသု ပန စတုသု ပစ္စယေသု၊ ဤ လေးပါးကုန်သော ပစ္စည်းတို့၌။ တိဏ္ဍိ-
 တိဏ္ဍိ၊ သုံးပါး သုံးပါးကုန်သော။ သန္တောသာနံ၊ ရောင့်ရဲခြင်းတို့တွင်။
 ယထာသာရူပသန္တောသောဝ၊ မိမိအားလျောက်ပတ်သောပစ္စည်းဖြင့် ရောင့်ရဲ
 ခြင်းသည်သာလျှင်။ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏။

☞(ဋ-၆၂) ၆၆-၆၇။ ဆဋ္ဌသတ္တမေသု၊ ဆဋ္ဌ-သုတ် သတ္တမ-သုတ်တို့၌။
 အယောနိသောမနသိကာရယောနိသောမနသိကာရာ၊ အယောနိသောမနသိ-
 ကာရ၊ ယောနိသောမနသိကာရ-တို့သည်။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ဝုတ္တလက္ခ-
 ဏာဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောလက္ခဏာ ရှိကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
 သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သောစကားရပ်သည်။ ဧတ္ထ၊ ဤ ဆဋ္ဌ သတ္တမ-သုတ်၌။
 ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ ပေါ်သောအနက် ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 (ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။)

၆၈။ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမ-သုတ်၌။ အသမ္ပဇညန္တိ၊ အသမ္ပဇညံ-ဟူသည်ကား။
 အသမ္ပဇာနဘာဝေါ၊ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် မသိသည်၏အဖြစ်တည်း။
 ဧတံ၊ ဤ အသမ္ပဇညံ-ဟူသောအမည်သည်။ မောဟဿ၊ မောဟ၏။ အဓိ-
 ဝစနံ၊ အမည်တည်း။ အသမ္ပဇာနဿာတိ၊ အသမ္ပဇာနဿ-ဟူသည်ကား။
 အဇာနန္တဿ၊ မသိသောပုဂ္ဂိုလ်အား။ သမ္ပဋ္ဌဿ၊ ပြင်းစွာ တွေ့ဝေသော
 ပုဂ္ဂိုလ်အား။

၆၉။ နဝမေ၊ နဝမ-သုတ်၌။ သမ္ပဇညန္တိ၊ သမ္ပဇညံ-ဟူသည်ကား။
 သမ္ပဇာနဘာဝေါ၊ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် သိသည်၏ အဖြစ်တည်း။

တေံ၊ ဤသမ္ပဗည-ဟူသော အမည်သည်။ ပညာယ၊ ပညာ၏။ နာမံ၊ အမည်တည်း။ သမ္ပဗောနဿာတိ၊ သမ္ပဗောနဿ-ဟူသည်ကား။ သမ္ပဗောနန္တဿ၊ အပြားအားဖြင့်သိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား။

၇၀။ ဒသမေ၊ ဒသမ-သုတ်၌။ ပါပမိတ္တတာတိ၊ ပါပမိတ္တတာ-ဟူသည်ကား။ ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ပါပါလာမကာ၊ ယုတ်မာကျန်သော။ မိတ္တာ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပါပမိတ္တာ၊ ပါပမိတ္တ-မည်၏။ ပါပမိတ္တဿ၊ ယုတ်မာသော အဆွေခင်ပွန်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဘာဝေ၊ အဖြစ်တည်း။ ပါပမိတ္တတာ၊ ယုတ်မာသော အဆွေခင်ပွန်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏အဖြစ်။ တေံ၊ ဤ ပါပမိတ္တတာ-ဟူသော အမည်သည်။ တေနာကာရေန၊ ထို ယုတ်မာသော အဆွေခင်ပွန်းကို နှစ်သက်ခြင်းစသော အခြင်းအရာဖြင့်။ ပဝတ္တာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ စတုန္တံ၊ လေးပါးကုန်သော။ ခန္ဓာနမေဝ၊ နာမက္ခန္ဓာတို့၏သာလျှင်။ နာမံ၊ အမည်တည်း။ စ(သစ္စံ)၊ မှန်၏။—

“တတ္ထ ကတမာ ပါပမိတ္တတာ။ ပ ။ အယံ ဝုစ္စတိ ပါပမိတ္တတာ”တိ၊ တတ္ထ ကတမာ ပါပမိတ္တတာ။ ပ ။ အယံ ဝုစ္စတိပါပမိတ္တတာ-ဟူသော။ တေံ ဝစနံ၊ ဤစကားကို။ (ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။) ဝုတ္တမ္ပိ(ဝုတ္တံ ဧဝ)၊ ဟော—တော်မူအပ်သည်သာလျှင်တည်း။

“တတ္ထ၊ ထို ကလျာဏမိတ္တတာ၊ ပါပမိတ္တတာ-တို့တွင်။ ကတမာ၊ အတယ်သည်။ ပါပမိတ္တတာ၊ ယုတ်မာသော အဆွေခင်ပွန်း ရှိသည်၏ အဖြစ် မည်သနည်း။ ယေတေ ပုဂ္ဂလာ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ အဿဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားမရှိကုန်။ ဒုဿီလာ၊ သီလမရှိကုန်။ အပ္ပဿတော၊ အကြားအမြင်မရှိကုန်။ မစ္ဆရိနော၊ ဝန်တိုကုန်၏။ ဒုပ္ပညာ၊ ပညာမရှိကုန်။ တေသံ (ပုဂ္ဂလာနံ)၊ ထို သဒ္ဓါ၊ သီလ-စသည် မရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ယာ သေဝနာ၊ အကြင် မှီဝဲခြင်းသည်။ (ယာ) နိသေဝနာ၊ အကြင် အမြဲမှီဝဲခြင်းသည်။ (ယာ) သံသေဝနာ၊ အကြင် အဖန်တလဲလဲ မှီဝဲခြင်းသည်။ (ယာ) ဘဇနာ၊ အကြင် ဆည်းကပ်ခြင်းသည်။ (ယာ) သမ္ဘဇနာ၊ အကြင် အဖန်တလဲလဲ ဆည်းကပ်ခြင်းသည်။ (ယာ) ဘတ္တိ၊ အကြင် စေားခြင်းသည်။ (ယာ) သမ္ဘတ္တိ၊ အကြင် အဖန်တလဲလဲ စေားခြင်းသည်။ (ယာ) သမ္ပဝင်္ကတာ၊ အကြင် ကိုင်းညွတ်သည်၏ အဖြစ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) အယံ၊ ဤ

သဘောတရားကို။ ပါပမိတ္တတာ၊ ယုတ်မာသော အဆွေ ခင်ပွန်း
ရှိသည်၏ အဖြစ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။
ဝီရိယာရမ္ဘာဒိဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ ဝီရိယာရမ္ဘာဒိဝဂ္ဂ အဖွင့်သည်။
(နိဋ္ဌိကာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။)

ဂ-ကလျာဏမိတ္တတာဒိဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၇၁။ အဋ္ဌမဿ၊ အဋ္ဌမ-ဝဂ်၏။ ပဌမေ၊ ပထမ-သုတ်၌။ ကလျာဏ-
မိတ္တတာတိ၊ ကလျာဏမိတ္တတာ ဟူသည်ကား။ အဿ၊ ထို ပုဂ္ဂိုလ်အား။
ကလျာဏာ၊ ကောင်းကုန်သော။ မိတ္တာ၊ အဆွေခင်ပွန်း တို့သည်။ (သန္တိ၊
ရှိကုန်၏။) ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ (သော ပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။)
ကလျာဏမိတ္တော၊ ကလျာဏမိတ္တ-မည်၏။ တဿ၊ ထိုကောင်းသော အဆွေ
ခင်ပွန်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဘာဝေါ၊ အဖြစ်တည်း။ ကလျာဏ မိတ္တတာ၊
ကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏အဖြစ်။ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်
သော စကားရပ်ကို။ ဝုတ္တပဋိပက္ခနယေန၊ ဒသမသုတ်-၌ ဆိုအပ်ပြီးသော
စကား၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော နည်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

၇၂-၇၃။ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယ-သုတ်၌။ အနုယောဂေါတိ၊ အနုယောဂေါ-
ဟူသည်ကား။ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းတည်း။ ပယောဂေါ၊ လုံ့လပြု
ခြင်းတည်း။ အနုနုယောဂေါတိ၊ အနုနုယောဂေါ-ဟူသည်ကား။ အယော-
ဂေါ၊ အားမထုတ်ခြင်းတည်း။ အပ္ပယောဂေါ၊ လုံ့လမပြုခြင်းတည်း။ အနု-
ယောဂေါတိ၊ အနုယောဂေါ-ဟူသည်ကား။ အနုယောဂေန၊ အားထုတ်ခြင်း
ဖြင့်။ အနုနုယောဂေါတိ၊ အနုနုယောဂေါ ဟူသည်ကား။ အနုနုယောဂေန၊
အားမထုတ်ခြင်းဖြင့်။ ကုသလာနံ ဓမ္မာနန္တိ၊ ကုသလာနံ ဓမ္မာနံ ဟူသည်ကား။
စတုဘူမကကုသလဓမ္မာနံ၊ ဘုံလေးပါး၌ဖြစ်သော ကုသိုလ်ဟု ဆိုအပ်ကုန်
သော တရားတို့၏။ တတိယံ၊ တတိယ သုတ်သည်။ ဥတ္တာနုတ္တမေဝ၊ ပေါ်
သော အနက် ရှိသည်သာလျှင်တည်း။

၇၄။ စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထ-သုတ်၌။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါတိ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ-ဟူသည်ကား။
ဗုဒ္ဓေနကသတ္တဿ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိလတ္တံ့သော သတ္တဝါ၏။ အဂ်ဘူတာ၊
အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တ ဓမ္မာ၊ ခုနစ်ပါးသော တရားတို့တည်း။
ဝါ၊ တနည်းကား။ ယာယ ဓမ္မသာမဂ္ဂိယာ၊ အကြင် သတိ-စသော တရား
အပေါင်းဖြင့်။ သော (ပုဂ္ဂလော)၊ ထို ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ (စတ္တာရိ သစ္စာနိ၊
သစ္စာလေးပါးတို့ကို။) ဗုဒ္ဓတိ၊ သိတတ်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ကိလေသ-

နိဒ္ဒါတော^၁၊ ကိလေသာတည်း ဟူသော အိပ်ပျော်ခြင်းမှ။ (ဗုဇ္ဈတိ) ဝုဋ္ဌာတိ၊
 ၁။ ယတတ်၏။ (ဋ္ဌ-၆၃) ဝါ၊ တနည်းကား။ စတုသစ္စဓမ္မံ၊ သစ္စာလေးပါး
 တရားကို။ (ဗုဇ္ဈတိ)သစ္စိကရောတိ၊ မျက်မှောက်ပြုတတ်၏။ တဿာ ဗောဓိယာ၊
 ထိုသစ္စာလေးပါး တရားအပေါင်း၏။ အင်္ဂတူတာ၊ အစိတ်ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်၏။
 ဣတိပိ၊ ထိုကြောင့်လည်း။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂ မည်ကုန်၏။ “ဗောဇ္ဈင်္ဂါတိ(တ္ထေ)၊
 ဗောဇ္ဈင်္ဂါ-ဟူသောဤပုဒ်၌။ ကေနဌေန၊ အဘယ် အနက်ကြောင့်။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊
 ဗောဇ္ဈင်္ဂ-မည်ကုန်သနည်း။ ဗုဇ္ဈန္တိ၊ သိတတ်ကုန်၏။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။
 ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂ-မည်ကုန်၏။ အနုဗုဇ္ဈန္တိ၊ လျောက်ပတ်စွာ သိတတ်ကုန်
 ၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂ-မည်ကုန်၏။ ပဋိဗုဇ္ဈန္တိ၊ ရှေး
 ရှုသိတတ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂ-မည်ကုန်၏။
 သမ္ပုဇ္ဈန္တိ၊ ကောင်းစွာသိတတ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊
 ဗောဇ္ဈင်္ဂ - မည်ကုန်၏။ ဗောဓာယ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို သိခြင်းငှာ။
 သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်တတ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂ-မည်
 ကုန်၏။” ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဧတံ ပန ပဒံ၊ ဤ ဗောဇ္ဈင်္ဂ-ဟူသောပုဒ်ကို။
 ဝိဘတ္တမေဝ၊ ဝေဖန်အပ်သည်သာလျှင်တည်း။

၇၅။ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမ-သုတ်၌။ ဘာဝနာပါရိပူရိ၊ ဂစ္ဆန္တိတိ ဣမိနာ ပဒေန၊
 ဘာဝနာပါရိပူရိ ဂစ္ဆန္တိ-ဟူသောဤပုဒ်ဖြင့်။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါနံ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂတို့၏။ ယာထာ
 ဝ သရသဘူမိ နာမ၊ မဖောက်မပြန် မိမိတို့၏ ကိစ္စဟုဆိုအပ်သော ဘုံမည်
 သည်ကို။ ကထိတာ၊ ဟောအပ်၏။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ သာ သော(ယာထာဝ-
 သရသဘူမိ)၊ အကြင်န္တိ၊ မဖောက်မပြန် မိမိတို့၏ ကိစ္စဟုဆိုအပ်သော ဘုံမည်
 သည်။ ဝိပဿနာ၊ ဝိပဿနာလည်းကောင်း။ ဝိပဿနာပါဒကဇ္ဈာန်၊ ဝိပဿနာ
 ၏ အခြေဖြစ်သော ဈာန်လည်းကောင်း။ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်လည်းကောင်း။ ဖလံ၊
 ဖိုလ်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စတုဗ္ဗိဓာ၊ လေးပါး အပြားရှိသည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထို လေးပါးတို့တွင်။ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာ၏။
 ဥပ္ပဇ္ဇနကာလေ၊ ဖြစ်သောအခါ၌။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂတို့သည်။ ကာမာဝစ-
 ရာ၊ ကာမာဝစရ-တရားတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝိပဿနာပါဒကဇ္ဈာ-
 နမိ၊ ဝိပဿနာ၏ အခြေဖြစ်သော ဈာန်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇနကာလေ၊ ဖြစ်သော
 အခါ၌။ ရူပါဝစရ အရူပါဝစရာ၊ ရူပါဝစရ အရူပါဝစရ-တရားတို့သည်။
 (ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။) မဂ္ဂဖလေသု၊ မဂ်ဖိုလ်တို့၌။ ဥပ္ပဇ္ဇနကာလေ၊ ဖြစ်သော

၁။ သမ္မောဟနိဒ္ဒါတော၊ ပြင်းစွာတွေဝေခြင်းဟူသော အိပ်ပျော်ခြင်းမှ။ (ဆဋ္ဌ)

အခါ၌။ လောကုတ္တရာ၊ လောကုတ္တရာ-တရားတို့သည်။ (ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။) လူတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ ဣမသ္မိံ သုတ္တေ၊ ဤ ပဉ္စမ-သုတ်၌။ စတုဘူ-မကာ၊ ဘုံလေးပါး၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဗောဇ္ဈင်တို့ကို။ ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။

၇၆။ ဆဋ္ဌဿ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၏။ အဋ္ဌပုတ္တိကော၊ အကြောင်းဖြစ်ခြင်း ဟု ဆိုအပ်သော။ နိက္ခေပေါ၊ ထားခြင်းတည်း။ ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ တေ (သုတ္တံ)၊ ဤ ဆဋ္ဌသုတ်ကို။ အဋ္ဌပုတ္တိယံ၊ အကြောင်း၏ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ နိက္ခိတ္တံ၊ ထားအပ်၏။ ကိရ (ဝိတ္တာရေမိ)၊ ချဲ့ဦးအံ့။ လမ္မဟုလော၊ များစွာ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဓမ္မသဘာယံ၊ တရားသဘင်၌။ သန္နိသိန္နာ၊ အညီ အညွတ်ထိုင်နေကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ အန္တရေ၊ အလယ်၌။ ဗန္ဓုလ-မလ္လသေနာပတိံ၊ ဗန္ဓုလ-မည်သော လက်ပန်းသည် စစ်သူကြီးကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ အယံ ကထာ၊ ဤစကားသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ “အာဝုသော၊ ငါရှင်တို့။ အသုကံ နာမ ကုလံ၊ ဤအမည်ရှိသော အမျိုးသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးအခါ၌။ ဗဟုညတိကံ၊ များသော အဆွေအမျိုးရှိသည်။ အဟော-သိ၊ ဖြစ်၏။ ဗဟုပက္ခံ၊ များသော အပင်းအသင်းရှိသည်။ (ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။) ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အပ္ပညတိကံ၊ နည်းသော အဆွေအမျိုးရှိသည်။ အပ္ပပက္ခံ၊ နည်းသော အပင်းအသင်းရှိသည်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။” လူတိ အယံ ကထာ၊ ဤ သို့သော စကားသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ စိတ္တာစာရံ၊ စိတ်၏ဖြစ်ခြင်းကို။ ဥတု၊ သိတော်မူ၍။ “မယိ၊ ငါဘုရားသည်။ ဂတေ၊ ကြွတော်မူသည် ရှိသော်။ မဟတိ၊ ကြီးစွာသော။ ဒေသနာ၊ ဒေသနာသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။” လူတိ၊ ဤသို့။ ဥတု၊ သိတော်မူ၍။ ဂန္ဓကုဋိတော၊ ဂန္ဓကုဋိတိုက်တော်မူ။ နိက္ခမ္မ၊ ထွက်တော်မူ၍။ ဓမ္မသဘာယံ၊ တရားသဘင်၌။ ပညတ္တဝရ-ဗုဒ္ဓါသနေ၊ ခင်းထားအပ်သော မြတ်သော ဘုရားနေရာတော်၌။ နိသိဒ္ဓိတု၊ ထိုင်နေတော်မူ၍။ “ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တေရဟံ၊ ဤ ငါဘုရားကြွလာတော်မူသော အခါ၌။ (တုမေ၊ သင်တို့သည်။) ကာယ ကထာယ၊ အဘယ်စကားဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ အညီအညွတ် ထိုင်နေကုန်သည်။ အတ္ထ နု၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။” လူတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော အရှင်ဘုရား။ အညာ၊ တပါးသော။ ဂါမနိဂမာဒိကထာ၊ ရွာ နိဂုံး စသည်ကိုစွဲ၍ဖြစ်သော စကားသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အသုကံ နာမ ကုလံ၊ ဤအမည်ရှိသော အမျိုးသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးအခါ၌။ ဗဟုညတိကံ၊ များသော အဆွေအမျိုး ရှိသည်။ ဗဟု-ပက္ခံ၊ များသော အပင်းအသင်း ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဒါနိ၊

နိပါတ်]

ဂ-ကလျာဏမိတ္တတာဒိဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၁၈၃

ယခုအခါ၌။ အပ္ပဉာတိကံ၊ နည်းသော အဆွေအမျိုးရှိသည်။ အပ္ပပက္ခံ၊ နည်းသော အပင်းအသင်း ရှိသည်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တာ၊ ပြောဆိုကုန်သည် ဖြစ်၍။ နိသိန္နာ၊ ထိုင်နေကုန်သည်။ အမှ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အဝေ၊ လျှောက်ကုန်၏။) သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမိဿ၊ အဋ္ဌပုတ္တိယ၊ ဤအကြောင်း၏ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ အပ္ပမတ္တိကာသော ဘိက္ခဝေ ပရိဟာနီတိ၊ အပ္ပမတ္တိကာ သော ဘိက္ခဝေ ပရိဟာနိ-ဟူသော။ ဣဒံ သုတ္တံ၊ ဤသုတ်ကို။ အာရတိ၊ အားထုတ်တော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုသုတ်၌။ အပ္ပမတ္တိကာတိ၊ အပ္ပမတ္တိကာ-ဟူသည်ကား။ ပရိတ္တာ၊ နည်း၏။ ပရိတ္တပမာဏာ၊ နည်းသော အတိုင်း အရှည်ရှိ၏။ ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ ဧတေယ ပရိဟာနိယာ၊ ဤ ဆွေမျိုး၏ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းဖြင့်။ သဂ္ဂတော ဝါ၊ နတ်ပြည်မှ လည်းကောင်း။ မဂ္ဂတော ဝါ၊ မဂ်မှ လည်းကောင်း။ ပရိဟာနိ နာမ၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်း မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဧတံ၊ ထို ဆွေမျိုးတို့၏ ဆုတ်ယုတ် ခြင်းသည်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကပရိဟာနိမတ္တမေဝ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌ အစီးအပွား၏ ယုတ်ခြင်းမျှ သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဧတံ ပတိကိဋ္ဌန္တိ၊ ဧတံ ပတိကိဋ္ဌ-ဟူသည်ကား။ ဧတံ၊ ဤပညာ၏ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည်။ ပစ္စိမံ၊ အယုတ်ဆုံး ဖြစ်၏။ ဧတံ၊ ဤပညာ၏ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည်။ လာမကံ၊ ယုတ်၏။ ယဒိဒံ၊ ပညာပရိဟာနီတိ၊ ယဒိဒံ ပညာပရိဟာနိ-ဟူသည်ကား။ မမ၊ ငါဘုရား၏။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ ကမ္မဿကတပညာယ စ၊ ကံသာလျှင် မိမိဥစ္စာရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုသိသော ပညာ၏ လည်းကောင်း။ ဈာနပညာယ စ၊ ဈာန်နှင့်ယှဉ်သော ပညာ၏ လည်းကောင်း။ ဝိပဿနာပညာယ စ၊ ဝိပဿနာပညာ၏လည်းကောင်း။ မဂ္ဂပညာယ စ၊ မဂ်နှင့်ယှဉ်သော ပညာ၏ လည်းကောင်း။ ဖလပညာယ စ၊ ဖိုလ်နှင့် ယှဉ်သော ပညာ၏လည်းကောင်း။ ဟာ သော ပရိဟာနိ၊ အကြင် ဆုတ်ယုတ် ခြင်းသည်။ (အတ္ထံ၊ ရှိ၏။) သော၊ ဤ ပညာ၏ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည်။ ပစ္စိမံ၊ အယုတ်ဆုံးမည်၏။ သော၊ ဤပညာ၏ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည်။ လာမကံ၊ ယုတ်၏။ သော၊ ဤပညာ၏ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည်။ ဆဒ္ဓနီယာ၊ စွန့်အပ်သည်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) ဣတိ(အယံ)၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

☸(၄-၆၄) ၇၇။ သတ္တမမ္ပိ၊ သတ္တမ-သုတ်ကိုလည်း။ အဋ္ဌပုတ္တိယမေဝ၊ အကြောင်း၏ဖြစ်ခြင်းကြောင့်သာလျှင်။ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ နိရ(ဝိတ္တာရေမိ)၊ ချဲ့ဦးအံ့။ ဓမ္မသဘာယံ၊ တရားသဘင်၌။ နိသိန္နေသု၊ ထိုင်နေ

ကုန်သော။ ဘိက္ခုသု၊ ရဟန်းတို့တွင်။ ကောစေ၊ အချို့သော ရဟန်းတို့သည်။
 ဝေ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ “အသုကံ နာမ ကုလံ၊ ဤအမည်ရှိသော
 အမျိုးသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးအခါ၌။ အပ္ပဉာတိကံ၊ နည်းသော အဆွေအမျိုးရှိ
 သည်။ အပ္ပပက္ခံ၊ နည်းသော အပင်းအသင်းရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။
 ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ တံ၊ ထိုအမျိုးသည်။ ဗဟုဉာတိကံ၊ များသောအဆွေ
 အမျိုးရှိသည်။ ဗဟုပက္ခံ၊ များသော အပင်းအသင်းရှိသည်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။”
 ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ ကံ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်
 ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်သနည်း။ ဣတိ(အယံ)၊ ဤသည်ကား။
 (စောဒနာ၊ စောဒနာခြင်းတည်း။) ဝိသာခံ ဥပါသိကဉ္စ၊ ဝိသာခါ ဒါယိကာမ
 ကိုလည်းကောင်း။ ဝေသာလိကေ၊ ဝေသာလီပြည်၌နေကုန်သော။ လိစ္ဆဝီ စ၊
 လိစ္ဆဝီမင်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ (သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။)
 သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ စိတ္တာစာရံ၊ စိတ်၏
 ဖြစ်ခြင်းကို။ ဥတု၊ သိတော်မူ၍။ ပုရိမနယေနေဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်။
 အာဂန္ဓာ၊ ကြွတော်မူလာ၍။ ဓမ္မာသနေ၊ တရားဟောနေရာ၌။ နိသိန္ဓော၊
 ထိုင်နေတော်မူလျက်။ “ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တေရဟိ၊ ဤငါဘုရား ကြွလာ
 တော်မူသော အခါ၌။ (တုမေ၊ သင်တို့သည်။) ကာယ ကထာယ၊ အဘယ်
 စကားဖြင့်။ သန္နိသိန္ဓာ၊ အညီအညွတ် ထိုင်နေကုန်သည်။ အတ္ထ နု၊ ဖြစ်ကုန်
 သနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆံ၊ မေးတော်မူ၏။ တေ(ဘိက္ခု)၊ ထိုရဟန်း
 တို့သည်။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း။ ကထာယံသု၊ လျှောက်ကုန်၏။
 သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမိဿာ အဋ္ဌပုတ္တိယာ၊ ဤအကြောင်း၏ ဖြစ်
 ခြင်းကြောင့်။ ဣမံ သုတ္တံ၊ ဤသုတ်ကို။ အာရဟိ၊ အားထုတ်တော်မူ၏။
 တတ္ထ၊ ထိုသုတ်၌။ အပ္ပမတ္တိကာတိ၊ အပ္ပမတ္တိကာ ဟူသည်ကား။ တံ သမ္ပတ္တိံ၊
 ထို ဆွေမျိုးတို့၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ သဂ္ဂံ ဝါ၊ နတ်ပြည်သို့
 လည်းကောင်း။ မဂ္ဂံ ဝါ၊ မဂ်သို့လည်းကောင်း။ သမ္ပတ္တာနံ၊ ရောက်ကုန်
 သော သူတို့၏။ အဘာဝတော၊ မရှိခြင်းကြောင့်။ ပရိတ္တာ၊ နည်း၏။ ယဒိဒံ၊
 ပညာဝုဒ္ဓိတိ၊ ယဒိဒံ ပညာဝုဒ္ဓိ-ဟူသည်ကား။ ကမ္မဿကတပညာဒီနံ၊ ကံသာ
 လျှင် မိမိဥစ္စာရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုသိသော ပညာ စသည်တို့၏။ ဝုဒ္ဓိ၊ ကြီးပွား
 ခြင်းသည်။ တသ္မာတိ၊ တသ္မာ ဟူသည်ကား။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။
 ဉာတိနံ၊ ဆွေမျိုးတို့၏။ ဝုဒ္ဓိ နာမ၊ ကြီးပွားခြင်းမည်သည်ကား။ ဒိဋ္ဌဓမ္မိက-
 မတ္တာ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏ အဖြစ်၌ ကြီးပွားခြင်းမျှသာတည်း။ အပ္ပါ
 ပရိတ္တာ၊ နည်း၏။ သာ၊ ထို ဆွေမျိုးတို့၏ ကြီးပွားခြင်းသည်။ သဂ္ဂံ ဝါ၊
 နတ်ပြည်သို့လည်းကောင်း။ မဂ္ဂံ ဝါ၊ မဂ်သို့လည်းကောင်း။ ပါပေတုံ၊ ရောက်စေ

နိပါတ်]

ဂ-ကလျာဏမိတ္တာဒိဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၁၈၅

ခြင်းငှာ။ အသမတ္တာ၊ မစွမ်းနိုင်။ တသွံ၊ ထိုကြောင့်။ ပညာဝုဒ္ဓိယာတိ၊ ပညာ
ဝုဒ္ဓိယာ ဟူသည်ကား။ ကမ္မဿကတာဒိပညာယ၊ ကံသာလျှင် မိမိဥစ္စာရှိသည်၏
အဖြစ်ကို သိတတ်သောပညာ၏။ ဝုဒ္ဓိယာ၊ ပွားခြင်း၏။

၇၈။ အဋ္ဌမမ္ပိ၊ အဋ္ဌမ-သုတ်ကိုလည်း။ အဋ္ဌပုတ္တိယမေဝ၊ အကြောင်း၏
ဖြစ်ခြင်းကိုသာလျှင်။ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူ၏အပ်၏။ ကိရ (ဝိတ္တာရေမိ)၊
ချဲ့ဦးအံ့။ သမ္ပဟုလ၊ များစွာကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဓမ္မ-
သဘာယံ၊ တရားသဘင်၌။ သန္နိသိန္နာ၊ အညီအညွတ် ထိုင်နေကုန်လျက်။
မဟာဓနသေဋ္ဌိပုတ္တံ၊ မဟာဓန သဌေးသားကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။
“အသုကံ နာမ ကုလံ၊ ဤအမည်ရှိသော အမျိုးသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးအခါ၌။
မဟာဘောဂံ၊ များသောစည်းစိမ်ရှိသည်။ မဟာဟိရညသုဝဏ္ဏံ၊ များသော
ရွှေ ငွေရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုအမျိုးသည်။ ဣဒါနိ၊ ယခု
အခါ၌။ အပ္ပဘောဂံ၊ နည်းသောစည်းစိမ်ရှိသည်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။” ဣတိ၊
ဤသို့။ ကထယိံသု၊ ဆိုကုန်၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပုရိမနယေနေဝ၊
ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်။ အာဂန္နာ၊ ကြွတော်မူလာ၍။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။
ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတ္တာ၊ ကြားတော်မူ၍။ ဣမံ သုတ္တံ၊ ဤ အဋ္ဌမ-သုတ်
ကို။ အာရဘိ၊ အားထုတ်တော်မူ၏။

၇၉။ နဝမမ္ပိ၊ နဝမ-သုတ်ကိုလည်း။ အဋ္ဌပုတ္တိယမေဝ၊ အကြောင်း၏
ဖြစ်ခြင်းကြောင့်သာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ကိရ (ဝိတ္တာရေမိ)၊ ချဲ့ဦး
အံ့။ ဓမ္မသဘာယံ၊ တရားသဘင်၌။ သန္နိသိန္နာ၊ အညီအညွတ် ထိုင်နေကုန်သော။
ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ကာကဝလိယသေဋ္ဌိဉ္စ၊ ကာကဝလိယ သဌေးကိုလည်း
ကောင်း။ ပုဏ္ဏသေဋ္ဌိဉ္စ၊ ပုဏ္ဏသဌေးကိုလည်းကောင်း။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်း
ပြု၍။ “အသုကံ နာမ ကုလံ၊ ဤအမည်ရှိသော အမျိုးသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးအခါ
၌။ အပ္ပဘောဂံ၊ နည်းသော စည်းစိမ်ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊
ထိုအမျိုးသည်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မဟာဘောဂံ၊ များသောစည်းစိမ်ရှိ
သည်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ကထယိံသု၊ ပြောဆိုကုန်၏။ သတ္တာ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပုရိမနယေနေဝ၊ ရှေးနည်း ဖြင့်သာလျှင်။ အာဂန္နာ၊
ကြွတော်မူလာ၍။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတ္တာ၊
ကြား၍။ ဣမံ သုတ္တံ၊ ဤ နဝမ-သုတ်ကို။ အာရဘိ၊ အားထုတ်တော်မူ၏။
ဒီသုပိ၊ နှစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေသု၊ ဤသုတ်တို့၌။ သေသံ၊ ကြွင်း
ကျန်သော စကားရပ်ကို။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီး
သော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

၈၀။ ဒသမဗ္ဗိ၊ ဒသမ-သုတ်ကိုလည်း။ အဋ္ဌပုတ္တိယံ၊ အကြောင်း၏ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ကိရ (ဝိတ္တာရေမိ)၊ ချဲ့ဦးအံ့။ ဓမ္မသဘာယံ၊ တရားသဘင်၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ကောသလမဟာရာဇာနံ၊ ကောသလမင်းကြီးကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ “အသုကံ နာမ ကုလံ၊ ဤအမည်ရှိသော အမျိုးသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးအခါ၌။ မဟာယသံ၊ များသော စည်းစိမ်ရှိသည်။ မဟာပရိဝါရံ၊ များသော အခြံအရံရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အပ္ပယသံ၊ နည်းသော စည်းစိမ်ရှိသည်။ အပ္ပပရိဝါရံ၊ နည်းသောအခြံအရံရှိသည်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ကထယိံသု၊ ဆိုကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပုရိမနယေနဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်။ အာဂန္ဓာ၊ ကြွတော်မူလာ၍။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတွာ၊ ကြားတော်မူ၍။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ အာရဘိ၊ အားထုတ်တော်မူ၏။ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သောစကားရပ်ကို။ ဝုတ္တနယေနဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ဒသမ-သုတ်အဖွင့် အပြီးတည်း။

ကလျာဏမိတ္တတာဒိဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ ကလျာဏမိတ္တတာဒိဝဂ်အဖွင့်သည်။

(နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။)

၉-ပမာဒါဒိဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၉(၉-၆၅) ၈၁။ နဝမဿာပိ၊ နဝမ-ဝဂ်၏လည်း။ ပဌမံ၊ ပထမသုတ်ကို။ အဋ္ဌပုတ္တိယမေဝ၊ အကြောင်း၏ ဖြစ်ခြင်းကို သာလျှင်။ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ကိရ(ဝိတ္တာရေမိ)၊ ချဲ့ဦးအံ့။ သမ္မဟုလော၊ များစွာကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဓမ္မသဘာယံ၊ တရားသဘင်၌။ နိသိန္ဓာ၊ ထိုင်နေကုန်လျက်။ ကုမ္ဘဿေသကံ၊ ကုမ္ဘဿေသက သဌေးသားကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ “အသုကံ နာမ ကုလံ၊ ဤအမည်ရှိသော အမျိုးသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးအခါ၌။ အပ္ပယသံ၊ နည်းသော စည်းစိမ်ရှိသည်။ အပ္ပပရိဝါရံ၊ နည်းသော အခြံအရံရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မဟာယသံ၊ များသော စည်းစိမ်ရှိသည်။ မဟာပရိဝါရံ၊ များသော အခြံအရံရှိသည်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ကထယိံသု၊ ဆိုကုန်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပုရိမနယေနဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်။ အာဂန္ဓာ၊ ကြွတော်မူလာ၍။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတွာ၊ ကြားတော်မူ၍။ ဣမံ သတ္ထံ၊

နိပါတ်]

၁၀-ဒုတိယပမာဒါဒိဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၁၈၇

ဤ ပထမ-သုတ်ကို။ အာရဘိ၊ အားထုတ်တော်မူ၏။ တဿ၊ ထိုသုတ်၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

၈၂။ ဒုတိယာဒီသု၊ ဒုတိယသုတ် အစရှိသည်တို့၌။ မဟတော အနတ္ထာယာတိ၊ မဟတော အနတ္ထာယ-ဟူသည်ကား။ မဟန္တဿ၊ များသော။ အနတ္တဿ၊ အကျိုးမဲ့၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှာ။ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သော စကားရပ်သည်။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အပြီးတည်း။

ပမာဒါဒိဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ ပမာဒါဒိဝဂ် အဖွင့်သည်။
(နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။)

၁၀-ဒုတိယပမာဒါဒိဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၉၈။ ဒသမေ၊ ဒသမ-ဝဂ်၌။ အဇ္ဈတ္တိကန္တိ၊ အဇ္ဈတ္တိကံ-ဟူသည်ကား။ နိယကဇ္ဈတ္တဝသေန၊ မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ အဇ္ဈတ္တိကံ၊ အတွင်းသန္တာန်၌ဖြစ်သော။ အင်္ဂန္တိ၊ အင်္ဂ-ဟူသည်ကား။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းတည်း။ ဣတိ ကရိတာတိ၊ ဣတိကရိတာံ ဟူသည်ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့ အကြောင်းဟူ၍။ ကတာ၊ ပြု၍။ ဣဒံ (အယံ အဓိပ္ပာယ်ော)၊ ဤသို့သော အဓိပ္ပာယ်ကို။ ဝုတ္တံ (ဝုတ္တော)၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။-ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အဇ္ဈတ္တိ၊ မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်သော။ ပစ္စတ္တံ၊ အတ္တဘောကို စွဲ၍ဖြစ်သော။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သန္တာနေ၊ ခန္ဓာအစဉ်၌။ သမုဋ္ဌိတံ၊ ဖြစ်သောတရားကို။ ကာရဏန္တိ၊ အကြောင်းဟူ၍။ ကတာ၊ ပြု၍။ အညံ၊ တပါးသော။ ဧကံ၊ တခုသော။ ကာရဏမ္ပိ၊ အကြောင်းကိုလည်း။ န သမနုပဿာမိ၊ မြင်တော်မမူ။

၁၁၀-၁၁၄။ ဗာဟိရန္တိ၊ ဗာဟိရံ-ဟူသည်ကား။ အဇ္ဈတ္တသန္တာနတော၊ မိမိ၏ခန္ဓာအစဉ်မှ။ ဗဟိ၊ အပ၌။ ဘဝံ၊ ဖြစ်သည်တည်း။ သဒ္ဓမ္မဿာတိ၊ သဒ္ဓမ္မဿ ဟူသည်ကား။ သုဓမ္မဿ၊ ကောင်းသော တရား၏။ သာသနဿ၊ သာသနာတော်၏။ ဣတိ (အယံ)၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ သမ္မောဿာယာတိ၊ သမ္မောဿာယ ဟူသည်ကား။ ဝိနာဿာယ၊ ပျက်စီးခြင်းငှာ။ အန္တရဓာနာယာတိ၊ အန္တရဓာနာယ ဟူသည်ကား။ အပညာယနတ္ထာယ၊ ထင်ရှားမဖြစ်ခြင်း အကျိုးငှာ။

၁၁၅။ ဌိတိယာတိ၊ ဌိတိယာ-ဟူသည်ကား။ စိရဋ္ဌိတတ္ထံ၊ ကြာမြင့်စွာ တည်ခြင်းအကျိုးငှာ။ အသမ္မောသာယ အနန္တရဓာနာယာတိ(တ္ထေ)၊ အသမ္မောသာယ အနန္တရဓာနာယ-ဟူသောဤပုဒ်၌။ (အတ္ထော၊ အနက်ကို။) ဝုတ္တပဋိပက္ခနယေနဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှ ဆန့်ကျင်ဘက်အားဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ သေသံ၊ ကြွင်းသော စကားရပ်ကို။ တ္ထေ၊ ဤသုတ်၌။ စတုက္ကောဋ္ဌိကေ၊ အနုယောဂေါ အကုသလာနံ အနန္တယောဂေါ ကုသလာနံ-စသော လေးပါးသော အစွန်းရှိသော သုတ်၌။ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်သာတည်း။

၁၂၀။ ဣတော၊ ဤသုတ်မှ။ ပရေသု၊ နောက်၌ ဖြစ်ကုန်သော။ အဓမ္မဓမ္မောတိ ဒီပေန္တိတိအာဒိသု၊ အဓမ္မ ဓမ္မောတိ ဒီပေန္တိ-ဤသို့ အစရှိသည်တို့၌။ သုတ္တန္တပရိယာယေန၊ သုတ္တန်ဒေသနာတော် နည်းအားဖြင့်။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဒသ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော။ ကုသလကမ္မပထာ၊ ကုသိုလ်ကမ္မပထတို့သည်။ ဓမ္မော၊ ဓမ္မမည်၏။ ဒသ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော။ အကုသလ ကမ္မပထာ၊ အကုသိုလ် ကမ္မပထတို့သည်။ အဓမ္မော၊ အဓမ္မမည်၏။ တထာ၊ ထိုအတူ။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ သတိပဋ္ဌာနာ၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့သည်။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ သမ္ပပ္ပဓာနာ၊ သမ္ပပ္ပဓာန်တို့သည်။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ ဣဒ္ဓိပါဒါ၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့သည်။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ ဣန္ဒြေတို့သည်။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဗလာနိ၊ ဗိုလ်တို့သည်။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဗောဇ္ဈင်တို့သည်။ အရိယော၊ ဖြူစင်သော။ အဋ္ဌဂီကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော။ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်သည်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သတ္တတိံသ၊ သုံးဆယ့်ခုနစ်ပါးကုန်သော။ ဗောဓိပက္ခိယဓမ္မော၊ ဗောဓိပက္ခိယ တရားတို့သည်။ ဓမ္မော နာမ၊ ဓမ္မမည်၏။ တယော သတိပဋ္ဌာနာ၊ သုံးပါးသော သတိပဋ္ဌာန်တို့သည်။ (ဋ္ဌ-၆၆) တယော သမ္ပပ္ပဓာနာ၊ သုံးပါးသော သမ္ပပ္ပဓာန်တို့သည်။ တယော ဣဒ္ဓိပါဒါ၊ သုံးပါးသောဣဒ္ဓိပါဒ်တို့သည်။ ဆ ဣန္ဒြိယာနိ၊ ခြောက်ပါးသော ဣန္ဒြေတို့သည်။ ဆ ဗလာနိ၊ ခြောက်ပါးသော ဗိုလ်တို့သည်။ အဋ္ဌဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ရှစ်ပါးသော ဗောဇ္ဈင်တို့သည်။ နဝဂီကော၊ အင်္ဂါကိုးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော။ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်သည်။ ဣတိ(ဣမေ ဓမ္မော) စ၊ ဤတရားတို့သည် လည်းကောင်း။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ ဥပါဒါနာ၊ ဥပါဒါန်တို့သည်။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော။ နိဝရဏာနိ၊ နိဝရဏတို့သည်။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။ အနုသယာ၊ အနုသယတို့သည်။ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော။ မိစ္ဆတ္တာ၊ မိစ္ဆတ္တတရားတို့သည်။ ဣတိ အယံ (ဓမ္မော) စ၊ ဤတရားသည် လည်းကောင်း။ အဓမ္မော၊ မတရားမည်၏။

တတ္ထ၊ ထို ဓမ္မ အဓမ္မ နှစ်ပါးတို့တွင်။ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိသော။ ဧကံ၊ တခုသော။ အဓမ္မကောဋ္ဌာသံ၊ အကုသလကမ္မပထတရား ဆယ်ပါး စသော အဓမ္မအစုကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ “ဣမံ အဓမ္မံ၊ ဤ မတရားကို။ ဓမ္မောတိ၊ တရားဟူ၍။ ကရိဿာမ၊ ပြုကုန်အံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ပြုသည်ရှိသော်။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ အာစရိယကုလံ၊ ဆရာ၏အနွယ်သည်။ နိယျာနိကံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှထွက်မြောက်တတ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ မယံ စ၊ ငါတို့သည်လည်း။ လောကေ၊ လောက၌၊ ပါကဋ္ဌာ၊ ထင်ရှားကုန်သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍။ တံ အဓမ္မံ၊ ထိုမတရားကို။ “ဓမ္မော၊ တရားသည်ကား။ အယံ၊ ဤသည်ပင်တည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ကထယန္တော၊ ပြောဆိုကုန်သောသူတို့သည်။ အဓမ္မံ၊ မတရားကို။ ဓမ္မောတိ၊ တရားဟူ၍။ ဒီပေန္တိ နာမ၊ ပြသည်မည်ကုန်၏။ တထေဝ၊ ထိုအတူလျှင်။ ဓမ္မကောဋ္ဌာသေသု၊ ကုသလကမ္မပထတရားဆယ်ပါးစသော တရားအစုတို့၌။ ဧကံ၊ တခုသော။ (ဓမ္မကောဋ္ဌာသံ၊ တရားအစုကို။) ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ “အယံ၊ ဤသည်ကား။ အဓမ္မော”တိ၊ မတရားဟူ၍။ ကထေန္တော၊ ပြောဆိုကုန်သောသူတို့သည်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ အဓမ္မောတိ၊ မတရားဟူ၍။ ဒီပေန္တိ နာမ၊ ပြသည်မည်ကုန်၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ ဝိနယပရိယာယေန၊ ဝိနည်းဒေသနာတော်အားဖြင့်။ ဘူတေန၊ ဟုတ်မှန်သော။ ဝတ္ထုနာ၊ အကြောင်းဖြင့်။ စောဒေတွာ၊ တိုက်တွန်း၍။ သာရေတွာ၊ အောက်မေ့စေ၍။ ယထာပဋိညာယ၊ ဝန်ခံသောအတိုင်း။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သော။ ကမ္မံ၊ ကံသည်။ ဓမ္မော နာမ၊ တရားမည်၏။ အဘူတေန၊ မဟုတ်မမှန်သော။ ဝတ္ထုနာ၊ အကြောင်းဖြင့်။ အစောဒေတွာ၊ မတိုက်တွန်းမူ၍။ အသာရေတွာ၊ မအောက်မေ့စေမူ၍။ အပဋိညာယ၊ ဝန်မခံပဲ။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သော။ ကမ္မံ၊ အမှုသည်။ အဓမ္မော နာမ၊ မတရားမည်၏။

သုတ္တန္တပရိယာယေန၊ သုတ္တန် ဒေသနာတော် အားဖြင့်။ ရာဂဝိနယော၊ ရာဂကို ပယ်ဖျောက် ခြင်းသည်။ ဒေါသဝိနယော၊ ဒေါသကို ပယ်ဖျောက် ခြင်းသည်။ မောဟဝိနယော၊ မောဟကိုပယ်ဖျောက်ခြင်းသည်။ သံဝရော၊ စောင့်စည်းခြင်းသည်။ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းသည်။ ပဋိသင်္ခါ၊ ဆင်ခြင် ခြင်းသည်။ (အတ္ထံ၊ ရှိ၏။) ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ဝိနယော နာမ၊ ဝိနည်း မည်၏။ ရာဂါဒိနံ၊ ရာဂ အစရှိသည်တို့ကို။ အဝိနယော၊ မပယ်ဖျောက်ခြင်းသည်။ အသံဝရော၊ မစောင့်စည်းခြင်းသည်။ အပ္ပဟာနံ၊ မပယ်ခြင်းသည်။ အပဋိသင်္ခါ၊ မဆင်ခြင်ခြင်းသည်။ (အတ္ထံ၊ ရှိ၏။) ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အဝိနယော နာမ၊ အဝိနယ မည်၏။ ဝိနယပရိယာယေန၊ ဝိနည်းဒေသနာတော်အားဖြင့်။

ဝတ္ထုသမ္ပတ္တိ၊ ဝတ္ထု၏ပြည့်စုံခြင်းသည်။ ဥတ္တိသမ္ပတ္တိ၊ ဥတ၏ပြည့်စုံခြင်းသည်။ အနုဿာဝနသမ္ပတ္တိ၊ ကမ္မဝါစာ၏ပြည့်စုံခြင်းသည်။ သီမာသမ္ပတ္တိ၊ သိမ်၏ပြည့်စုံခြင်းသည်။ ပရိသသမ္ပတ္တိ၊ ပရိသတ်၏ပြည့်စုံခြင်းသည်။ (အတ္တိ၊ ရှိ၏။) ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ဝိနယော နာမ၊ ဝိနည်းမည်၏။ ဝတ္ထုဝိပတ္တိ၊ ဝတ္ထု၏ပျက်စီးခြင်းသည်။ ဥတ္တိဝိပတ္တိ၊ ဥတ၏ပျက်စီးခြင်းသည်။ အနုဿာဝနဝိပတ္တိ၊ ကမ္မဝါစာ၏ပျက်စီးခြင်းသည်။ သီမာဝိပတ္တိ၊ သိမ်၏ပျက်စီးခြင်းသည်။ ပရိသဝိပတ္တိ၊ ပရိသတ်၏ပျက်စီးခြင်းသည်။ (အတ္တိ၊ ရှိ၏။) ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အဝိနယော နာမ၊ အဝိနယ မည်၏။

သုတ္တန္တပရိယာယေန၊ သုတ္တန်ဒေသနာတော်အားဖြင့်။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ သတိပဋ္ဌာနာ၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့သည်။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ သမ္ပပ္ပဓာနာ၊ သမ္ပပ္ပဓာန်တို့သည်။ ပ။ အရိယော၊ ဖြူစင်သော။ အဋ္ဌဂီကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော။ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်သည်။ ဣတိ၊ ဣဒံ၊ ဤသဘောတရားကို။ တထာဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ လပိတံ၊ မြွက်တော်မူအပ်၏။ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော။ သတိပဋ္ဌာနာ၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့သည်။ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော။ သမ္ပပ္ပဓာနာ၊ သမ္ပပ္ပဓာန်တို့သည်။ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဣဒ္ဓိပါဒေါ၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့သည်။ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ ဣန္ဒြိယတို့သည်။ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ ဗလာနိ၊ ဗိုလ်တို့သည်။ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဗောဇ္ဈင်တို့သည်။ နဝဂီကော၊ အင်္ဂါကိုးပါးရှိသော။ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်သည်။ ဣတိ၊ ဣဒံ၊ ဤသဘောတရားကို။ တထာဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်။ အလပိတံ၊ မိန့်တော်မူအပ်။ ဝိနယပရိယာယေန၊ ဝိနည်းဒေသနာတော်အားဖြင့်။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ ပါရာဇိကော၊ ပါရာဇိကတို့သည်။ တေရသ၊ တဆယ့်သုံးပါးကုန်သော။ သံဃာဒိသေသာ၊ သံဃာဒိသိသ်တို့သည်။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ အနိယတာ၊ အနိယတတို့သည်။ တိံသ၊ သုံးဆယ့်ကုန်သော။ နိဿဂ္ဂိယာ၊ နိဿဂ္ဂိ အမည်ရှိကုန်သော။ ပါစိတ္တိယာ၊ ပါစိတ်တို့သည်။ ဣတိ၊ ဣဒံ၊ ဤသဘောတရားကို။ တထာဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ လပိတံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏။ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော။ ပါရာဇိကော၊ ပါရာဇိကတို့သည်။ စုဒ္ဓသ၊ တဆယ့်လေးပါးကုန်သော။ သံဃာဒိသေသာ၊ သံဃာဒိသိသ်တို့သည်။ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော။ အနိယတာ၊ အနိယတတို့သည်။ ဧကတိံသ၊ သုံးဆယ့်တပါးကုန်သော။ နိဿဂ္ဂိယာ၊ နိဿဂ္ဂိ အမည်ရှိကုန်သော။

ပါစိတ္တိယာ၊ ပါစိတ်အာပတ်တို့သည်။ ဣတိ ဣဒံ၊ ဤသဘောတရားကို။ တထာဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဘာသိတံ၊ ဟောတော်မမူအပ်။ အလ-
ပိတံ၊ မိန့်တော်မမူအပ်။

သုတ္တန္တပရိယာယေန၊ သုတ္တန်ဒေသနာတော်အားဖြင့်။ ဒေဝသိကံ၊ နေ-
တိုင်း။ ဖလသမာပတ္တိသမာပဇ္ဇနံ၊ ဖလသမာပတ်ကို ဝင်စားခြင်းသည်။ မဟာ-
ကရုဏာသမာပတ္တိသမာပဇ္ဇနံ၊ မဟာကရုဏာသမာပတ်ကို ဝင်စားခြင်းသည်။
ဗုဒ္ဓစက္ခုနာ၊ အာသယာနုသယဉာဏ် ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တိဉာဏ် တည်းဟူသော
ဗုဒ္ဓစက္ခုဖြင့်။ လောကံ ဝေါလောကနံ၊ လောကကို ကြည့်တော်မူခြင်းသည်။
အဋ္ဌပ္ပတ္တိဝသေန၊ အကြောင်း၏ ဖြစ်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်။ သုတ္တန္တဒေသနာ၊
သုတ္တန်ကိုဟောတော်မူခြင်းသည်။ ဇာတကကထာ၊ ဇာတ်ကိုဟောတော်မူခြင်း
သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) ဣတိ ဣဒံ၊ ဤသဘောတရားကို။ အာစိဏ္ဏံ၊ လေ့ကျက်
တော်မူအပ်၏။ ဒေဝသိကံ၊ နေတိုင်း။ န ဖလသမာပတ္တိသမာပဇ္ဇနံ၊ ဖလ-
သမာပတ်ကို ဝင်စားတော်မူခြင်းသည်။ ပ။ န ဇာတကကထာ၊ ဇာတ်ကို
ဟောတော်မူခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) ဣတိ ဣဒံ၊ ဤသဘောတရားကို။
အနာစိဏ္ဏံ၊ လေ့ကျက်တော်မမူအပ်။ (ဋ-၆၇) ဝိနယပရိယာယေန၊ ဝိနည်း
ဒေသနာတော်အားဖြင့်။ နိမန္တိတဿ၊ ပင်မိတ်အပ်သောသူအား။ ဝဿာဝါ-
သိကံ၊ ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး နေတော်မူခြင်းကို။ ဝသိတွာ၊ နေပြီး၍။
အပလောကေတွာ၊ ပန်ကြား၍။ စာရိကာပက္ကမနံ၊ ဒေသစာရိ ကြွတော်မူ
ခြင်းသည်။ ပဝါရေတွာ၊ ပဝါရဏာပြုတော်မူပြီး၍။ စာရိကာပက္ကမနံ၊
ဒေသစာရိ ကြွတော်မူခြင်းသည်။ အာဂန္တုကေဟိ၊ ဧည့်သည်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊
တကွ။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ပဋိသန္တာရကရဏံ၊ စေ့စပ်ခြင်းကို ပြုတော်မူ
ခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) ဣတိ ဣဒံ၊ ဤသဘောတရားကို။ အာစိဏ္ဏံ၊
လေ့ကျက်တော်မူအပ်၏။ တဿေဝ အာစိဏ္ဏဿ၊ ထို လေ့ကျက်တော်မူအပ်
သည်ကိုသာလျှင်။ အကရဏံ၊ ပြုတော်မမူခြင်းသည်။ အနာစိဏ္ဏံ နာမ၊ မလေ့
ကျက်အပ်သည်မည်၏။

သုတ္တန္တ ပရိယာယေန၊ သုတ္တန်ဒေသနာတော်အားဖြင့်။ စတ္တာရော၊ လေး
ပါးကုန်သော။ သတိပဋ္ဌာနာ၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့သည်။ ပ။ အဋ္ဌင်္ဂိကော၊ အင်္ဂါ
ရှစ်ပါးရှိသော။ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) ဣတိ ဣဒံ၊ ဤသဘော
တရားသည်။ ပညတ္တံ နာမ၊ ပညတ်အပ်သည်မည်၏။ တယော၊ သုံးပါးကုန်

သော။ သတိပဋ္ဌာနာ၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့သည် ။ပ။ နဝင်္ဂီကော၊ အင်္ဂါကိုးပါး ရှိသော။ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) ဣတိ ဣဒံ၊ ဤသဘောတရား သည်။ အပညတ္တံ နာမ၊ မပညတ်အပ်သည်မည်၏။ ဝိနယပရိယာယေန၊ ဝိနည်း ဒေသနာတော်အားဖြင့်။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ ပါရာဇိကော၊ ပါရာဇိကတို့သည်။ပ။ ဘိံသ၊ သုံးဆယ်ကုန်သော။ နိဿဂ္ဂိယာ၊ နိဿဂ္ဂိ-အမည်ရှိကုန် သော။ ပါစိတ္တိယာ၊ ပါစိတ်တို့သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။) ဣတိ ဣဒံ၊ ဤ သဘောတရားသည်။ ပညတ္တံ နာမ၊ ပညတ်အပ်သည်မည်၏။ တယော၊ သုံး ပါးကုန်သော။ ပါရာဇိကော၊ ပါရာဇိကတို့သည် ။ပ။ ကေတိံသ၊ သုံးဆယ် တပါးကုန်သော။ နိဿဂ္ဂိယာ၊ နိဿဂ္ဂိ-အမည်ရှိကုန်သော။ ပါစိတ္တိယာ၊ ပါ စိတ်တို့သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။) ဣတိ ဣဒံ၊ ဤ သဘောတရားသည်။ အ- ပညတ္တံ နာမ၊ မပညတ်အပ်သည်မည်၏။

သဗ္ဗသုတ္တာနံ၊ အလုံးစုံသော သုတ်တို့၏။ ပရိယောသာနေ၊ အဆုံး၌။ တေစိမံ သဒ္ဓမ္မံ အန္တရဓာပေန္တိတိ၊ တေစိမံ သဒ္ဓမ္မံ အန္တရဓာပေန္တိ-ဟူသော။ ယံ ပန ဧတံ (ဝစနံ)၊ အကြင်စကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ တတ္ထ (ဝစနေ)၊ ထိုစကားရပ်၌။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော။ အန္တရဓာနာနိ နာမ၊ ကွယ်ခြင်းတို့ မည်သည်ကား။ အဓိဂမအန္တရဓာနံ၊ မဂ်ဖိုလ်၏ကွယ်ခြင်း။ ပဋိ- ပတ္တိအန္တရဓာနံ၊ အကျင့်၏ကွယ်ခြင်း။ ပရိယတ္တိအန္တရဓာနံ၊ သင်ခြင်း၏ ကွယ် ခြင်း။ လိဂ်အန္တရဓာနံ၊ အသွင်၏ကွယ်ခြင်း။ ဓာတုအန္တရဓာနံ၊ ဓာတ်တော် ၏ကွယ်ခြင်း။ ဣတိ (ဣမေ)၊ ဤသည်တို့တည်း။ တတ္ထ၊ ထို ငါးပါးသော ကွယ်ခြင်းတို့တွင်။ အဓိဂမောတိ၊ အဓိဂမ-ဟူသည်ကား။ စတ္တာရော၊ လေး ပါးကုန်သော။ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်တို့သည် လည်းကောင်း။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန် သော။ ဖလာနိ၊ ဖိုလ်တို့သည်လည်းကောင်း။ စတဿော၊ လေးပါးကုန်သော။ ပဋိသမ္ဘိဒါ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါ တို့သည်လည်းကောင်း။ တိဿော၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဝိဇ္ဇော၊ ဝိဇ္ဇာတို့သည် လည်းကောင်း။ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ အဘိညာ၊ အဘိညာဉ်တို့သည် လည်းကောင်း။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) ဣတိ (အယံ)၊ ဤ သည်တည်း။ သော၊ ထိုရအပ်သော မဂ် ဖိုလ် ပဋိသမ္ဘိဒါ ဝိဇ္ဇာ အဘိညာဉ် သည်။ ပရိဟာယမာနေ၊ ယုတ်သည်ရှိသော်။ ပဋိသမ္ဘိဒါတော၊ ပဋိသမ္ဘိဒါ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ပရိဟာယတိ၊ ယုတ်၏။ ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ ပရိနိဗ္ဗာနတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူသည်မှ။ ဝဿသဟ- သမေဝ၊ အနှစ်တထောင် ပတ်လုံးသာလျှင်။ ပဋိသမ္ဘိဒါ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို။ နိဗ္ဗုတ္တေတုံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှာ။ သက္ကောန္တိ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်၏။ တတော၊ ထိုအနှစ်

တထောင်မှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ ဆ အဘိညာ၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို။
 (နိဗ္ဗတ္တတုံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှာ။ သက္ကောန္တိ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်၏။) တတော၊ ထိုနောက်မှ။
 တာပိ၊ ထို အဘိညာဉ်တို့ကိုလည်း။ နိဗ္ဗတ္တတုံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တာ၊
 မစွမ်းနိုင်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ တိဿော ဝိဇ္ဇာ၊ သုံးပါးကုန်သော ဝိဇ္ဇာတို့ကို။
 နိဗ္ဗတ္တန္တိ၊ ဖြစ်စေကုန်၏။ ကာလေ၊ ရှည်မြင့်စွာသောအခါသည်။ ဂစ္ဆန္တေ-
 ဂစ္ဆန္တေ၊ လွန်လတ် လွန်လတ်သည် ရှိသော်။ တာပိ၊ ထို ဝိဇ္ဇာတို့ကိုလည်း။
 နိဗ္ဗတ္တတုံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တာ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သုက္ခ-
 ဝိပဿကာ၊ သုက္ခဝိပဿက-တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧတေနော ဥပါ-
 ယေန၊ ဤသို့သော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ အနာဂါမိနော၊ အနာဂါမိတို့သည်။
 သကဒါဂါမိနော၊ သကဒါဂါမိ တို့သည်။ သောတာပန္နာ၊ သောတာပန်တို့
 သည်။ (ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။) ဣတိ၊ ဤသို့။ တေသု၊ ထိုအနာဂါမိ သက-
 ဒါဂါမိ သောတာပန်တို့သည်။ ဓရန္တေသု၊ ထင်ရှားရှိကုန်သည်ရှိသော်။ အဓိ-
 ဂမော၊ ရအပ်သော မဂ် ဖိုလ်သည်။ အန္တရဟိတော နာမ၊ ကွယ်သည်မည်
 သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်သေး။ ပန၊ မကွယ်သည်မှတစ်ပါး ကွယ်သည်ကိုဆို
 ဦးအံ့။ ပစ္ဆိမကဿ၊ အလုံးစုံတို့၏ နောက်ဆုံး ဖြစ်သော။ သောတာပန္နဿ၊
 သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဇီဝိတက္ခယေန၊ အသက်ကုန်ခြင်းဖြင့်။ အဓိဂမော၊
 ရအပ်သော မဂ် ဖိုလ်သည်။ အန္တရဟိတော နာမ၊ ကွယ်သည် မည်သည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဒံ၊ ဤသို့ ကွယ်ခြင်းသည်။ အဓိဂမအန္တရဓာနံ နာမ၊
 မဂ် ဖိုလ်၏ ကွယ်ခြင်းမည်၏။

ပဋိပတ္တိအန္တရဓာနံ နာမ၊ အကျင့်၏ကွယ်ခြင်း မည်သည်ကား။ ဈာနဝိပဿ-
 နာမဂ္ဂဖလာနိ၊ ဈာန် ဝိပဿနာ မဂ် ဖိုလ်တို့ကို။ နိဗ္ဗတ္တတုံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှာ။
 အသက္ကောန္တာ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလမတ္တံ၊ စတု-
 ပါရိသုဒ္ဓိသီလမျှကို။ ရက္ခန္တိ၊ စောင့်ရှောက်ကုန်၏။ ကာလေ၊ ရှည်မြင့်စွာသော
 အခါသည်။ ဂစ္ဆန္တေ ဂစ္ဆန္တေ၊ လွန်လတ် လွန်လတ်သည် ရှိသော်။ “သီလံ၊
 သီလကို။ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်စုံစွာ။ ကတော၊ ပြု၍။ ရက္ခာမ၊ စောင့်ကုန်အံ့။ ပဓာ-
 နဉ္စ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုလည်း။ အနုယုဉ္ဇာမ၊ အားထုတ်ကုန်အံ့။ မဂ္ဂံ ဝါ၊ မဂ်ကို
 လည်းကောင်း။ ဖလံ ဝါ၊ ဖိုလ်ကိုလည်းကောင်း။ သစ္စိကာတုံ၊ မျက်မှောက်ပြု
 ခြင်းငှာ။ န စ သက္ကောမ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်အံ့။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အရိယဓမ္မပဋိ-
 ဝေဓော၊ အရိယာတို့၏တရားကို ထိုးထွင်း၍သိခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။” ဣတိ၊
 ဤသို့။ ဝေဝိသာနံ၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇိတော၊ ရောက်၍။ ကောသဇ္ဇ-
 ဗဟုလာ၊ ပျင်းရိခြင်း များကုန်သည်ဖြစ်၍။ အညမည်၊ အချင်းချင်း။ န စော-

ဒေန္တိ၊ အပြစ်ကို မစောဒနာကုန်။ န သာရေန္တိ၊ အပြစ်ကို မအောက်မေ့စေ
 ကုန်။ အကုက္ကုစ္စကာ၊ အလို့လို့ မရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တတော၊
 ထိုအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ခုဒ္ဒါနုဒ္ဒကာနိ၊ ငယ်ကုန် အလွန်ငယ်ကုန်သော
 သိက္ခာပုဒ်တို့ကို။ မဒ္ဒန္တိ၊ နင်းနယ်ကုန်၏။ ကာလေ၊ ရှည်မြင့်စွာသော အခါ
 သည်။ ဂစ္ဆန္တေ ဂစ္ဆန္တေ၊ လွန်လတ် လွန်လတ်သည်ရှိသော်။ ပါစိတ္တိယ-
 ထုလ္လစယာနိ၊ ပါစိတ် ထုလ္လစဉ်းတို့သို့။ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ တတော၊
 ထိုနောက်မှ။ ဂရုကာပတ္တိံ၊ သံဃာဒိသိသ် အာပတ်သို့။ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ရောက်ကုန်
 ၏။ ပါရာဇိကမတ္ထမေဝ၊ ပါရာဇိကမျှသည်သာလျှင်။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ စိတ္တာရိ၊
 လေးပါးကုန်သော။ ပါရာဇိကာနိ၊ ပါရာဇိကတို့ကို။ ရက္ခန္ဓာနိ၊ စောင့်ကုန်
 သော။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ သတေပိ၊ အရာသည်လည်းကောင်း။ သဟ-
 သေပိ၊ အထောင်သည်လည်းကောင်း။ ဓရမာနေ၊ ထင်ရှားရှိကုန်သည်ရှိသော်။
 ပဋိပတ္တိအန္တရဟိတာ နာမ၊ အကျင့်၏ ကွယ်ခြင်းမည်သည်။ န ဟောတိ၊
 မဖြစ်သေး။ ပန၊ မကွယ်သည်မှတစ်ပါး ကွယ်သည်ကိုဆိုဦးအံ့။ ပစ္ဆိမကံသ၊
 အလုံးစုံတို့၏ နောက်ဆုံးဖြစ်သော။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏။ (ဋ္ဌ-၆၇)
 သီလဘေဒေန ဝါ၊ သီလပျက်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ဇီဝိတက္ခယေန ဝါ
 အသက်ကုန်ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း။ အန္တရဟိတာ၊ ကွယ်သည်မည်သည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ ဣဒံ၊ ဤသို့ကွယ်ခြင်းသည်။ ပဋိပတ္တိအန္တရဓာနံ နာမ၊
 အကျင့်၏ကွယ်ခြင်းမည်၏။

ပရိယတ္တိတိ၊ ပရိယတ္တိ ဟူသည်ကား။ တေပိဋကံ၊ ပိဋကတ်သုံးပုံ ဟု ဆို
 ဆိုအပ်သော။ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ ဘုရားစကားတော်ဖြစ်သော။ သာဠကထာ၊ ပါဠိ၊
 အဋ္ဌကထာနှင့်တကွ ပါဠိတော်တည်း။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ သာ၊ ထို
 အဋ္ဌကထာနှင့်တကွသော ပိဋကတ်သုံးပုံဟု ဆိုအပ်သော ပါဠိတော်သည်။
 တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ ပရိယတ္တိပရိပုဏ္ဏံ နာမ၊ ပရိယတ်၏
 ပြည့်စုံခြင်းမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကာလေ၊ ရှည်မြင့်စွာသော အခါ
 သည်။ ဂစ္ဆန္တေ ဂစ္ဆန္တေ၊ လွန်လတ် လွန်လတ်သည်ရှိသော်။ ရာဇယုဝရာဇာ-
 နော၊ မင်း အိမ်ရှေ့မင်းတို့သည်။ အဓမ္မိကာ၊ တရားမစောင့်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏။ တေသု၊ ထိုမင်း အိမ်ရှေ့မင်းတို့သည်။ အဓမ္မိကေသု၊ တရား
 မစောင့်ကုန်သည်ရှိသော်။ ရာဇာမစ္စာဒယော၊ မင်း၏အမတ် အစရှိသည်တို့
 သည်။ အဓမ္မိကာ၊ တရားမစောင့်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တံတော၊
 ထိုနောက်မှ။ ရဋ္ဌဇနပဒဝါသိနော၊ တိုင်းကား ဇနပုဒ်၌နေကုန်သောသူတို့သည်။
 (အဓမ္မိကာ၊ တရားမစောင့်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။) ဣတိ၊ ဤသို့။

တောသံ၊ ထိုမင်းအိမ်ရှေ့မင်း စသည်တို့၏။ အဓမ္မိကတာယ၊ တရားမစောင့်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဒေဝေါ၊ မိုးသည်။ န သမ္မာ ဝဿတိ၊ အရည်ထန်စွာ မရွာ။ တတော၊ ထိုသို့ မရွာခြင်းကြောင့်။ သဿာနိ၊ ကောက်တို့သည်။ န သမ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကောင်းစွာ မမုည့်ကုန်။ တေသု၊ ထိုကောက်တို့သည်။ အသမ္ပဇ္ဇန္တေသု၊ ကောင်းစွာ မမုည့်ကုန်သည်ရှိသော်။ ပစ္စယဒါယကာ၊ ပစ္စည်းလေးပါးကိုလှူကုန်သောသူတို့သည်။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းအပေါင်းအား။ ပစ္စယေ၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့ကို။ ဒါတုံ၊ လှူခြင်းငှာ။ န သက္ကောန္တိ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ပစ္စယေဟိ၊ ပစ္စည်းတို့ဖြင့်။ ကိလမန္တာ၊ ပင်ပန်းကုန်သည်ဖြစ်၍။ အန္တေဝါသိကေ၊ အနီးနေ တပည့်တို့ကို။ သင်္ဂဟေတုံ၊ ချီးမြှောက်ခြင်းငှာ။ န သက္ကောန္တိ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်။ ကာလေ၊ ရှည်မြင့်စွာသော အခါသည်။ ဂစ္ဆန္တေ ဂစ္ဆန္တေ၊ လွန်လတ် လွန်လတ်သည်ရှိသော်။ ပရိယတ္တိ၊ ပရိယတ်သည်။ ပရိဟာယတိ၊ ယုတ်၏။ အတ္တဝေသေန၊ အနက်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဓာရေတုံ၊ ဆောင်ခြင်းငှာ။ န သက္ကောန္တိ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်။ ပါဠိဝေသေနော၊ ပါဠိ၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်။ ဓာရေန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ တတော၊ ထိုနောက်မှ။ ကာလေ၊ ရှည်မြင့်စွာသော အခါသည်။ ဂစ္ဆန္တေ ဂစ္ဆန္တေ၊ လွန်လတ် လွန်လတ်သည်ရှိသော်။ ပါဠိမ္ပိ၊ ပါဠိကိုလည်း။ သကလံ၊ အလုံးစုံ။ ဓာရေတုံ၊ ဆောင်ခြင်းငှာ။ န သက္ကောန္တိ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်။

ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ အဘိဓမ္မာပိဋကံ၊ အဘိဓမ္မာပိဋကတ်သည်။ ပရိဟာယတိ၊ ယုတ်၏။ ပရိဟာယမာနံ၊ ယုတ်သည်ရှိသော်။ မတ္တကတော၊ အထက်မှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ ပရိဟာယတိ၊ ယုတ်၏။ ဟိ(သစ္စံ)၊ မှန်၏။ ပဌမမေဝ၊ ရှေးဦးစွာသာလျှင်။ ပဌာနမဟာပကရဏံ၊ ပဌာန်းကျမ်းကြီးသည်။ ပရိဟာယတိ၊ ယုတ်၏။ တသ္မိံ၊ ထို ပဌာန်းကျမ်းကြီးသည်။ ပရိဟိနေ၊ ယုတ်သည်ရှိသော်။ ယမကံ၊ ယမိုက်ကျမ်းသည်။ (ပရိဟာယတိ၊ ယုတ်၏။) ကထာဝတ္ထု၊ ကထာဝတ္ထုကျမ်းသည်။ (ပရိဟာယတိ၊ ယုတ်၏။) ပုဂ္ဂလပညတ္တိ၊ ပုဂ္ဂလပညတ်ကျမ်းသည်။ (ပရိဟာယတိ၊ ယုတ်၏။) ဓာတုကထာ၊ ဓာတုကထာကျမ်းသည်။ (ပရိဟာယတိ၊ ယုတ်၏။) ဝိဘင်္ဂေ၊ ဝိဘင်းကျမ်းသည်။ (ပရိဟာယတိ၊ ယုတ်၏။) ဓမ္မသင်္ဂဟော၊ ဓမ္မသင်္ဂဟိကျမ်းသည်။ (ပရိဟာယတိ၊ ယုတ်၏။)

ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အဘိဓမ္မာပိဋကေ၊ အဘိဓမ္မာပိဋကတ်သည်။ ပရိဟိနေ၊ ယုတ်သည်ရှိသော်။ မတ္တကတော၊ အထက်မှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ သုတ္တန္တပိဋကံ၊ သုတ္တန်ပိဋကတ်သည်။ ပရိဟာယတိ၊ ယုတ်၏။ ဟိ(သစ္စံ)၊ မှန်၏။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ အင်္ဂုတ္တရနိကာယော၊ အင်္ဂုတ္တရ နိကာယ်သည်။ ပရိဟာယတိ၊ ယုတ်၏။

တသ္မိမ္မိ၊ ထိုအင်္ဂုတ္တရ နိကာယ်၌လည်း။ ပဌမံ၊ ရှေးစွာ၊ ကောဒသကနိပါတော၊ ကောဒသက နိပါတ်သည်။ (ပရိဟာယတိ၊ ယုတ်၏။) တတော၊ ထိုနောက်မှ။ ဒသကနိပါတော၊ ဒသကနိပါတ်သည်။ (ပရိဟာယတိ၊ ယုတ်၏။) ပ။ တတော၊ ထိုနောက်မှ။ ကောကနိပါတော၊ ကောကနိပါတ်သည်။ (ပရိဟာယတိ၊ ယုတ်၏။) ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အင်္ဂုတ္တရေ၊ အင်္ဂုတ္တရ နိကာယ်သည်။ ပရိဟိနေ၊ ယုတ်သည်ရှိသော်။ မတ္ထကတော၊ အထက်မှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ သံယုတ္တနိကာယော၊ သံယုတ္တ နိကာယ်သည်။ ပရိဟာယတိ၊ ယုတ်၏။ ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ မဟာဝဂ္ဂေါ၊ မဟာဝဂ်သည်။ ပရိဟာယတိ၊ ယုတ်၏။ တတော၊ ထိုနောက်မှ။ သဠာယတနဝဂ္ဂေါ၊ သဠာယတန ဝဂ်သည်။ (ပရိဟာယတိ၊ ယုတ်၏။) တတော၊ ထိုနောက်မှ။ ခန္ဓဝဂ္ဂေါ၊ ခန္ဓဝဂ်သည်။ (ပရိဟာယတိ၊ ယုတ်၏။) တတော၊ ထိုနောက်မှ။ နိဒါနဝဂ္ဂေါ၊ နိဒါန ဝဂ်သည်။ (ပရိဟာယတိ၊ ယုတ်၏။) တတော၊ ထိုနောက်မှ။ သဂါတာဝဂ္ဂေါ၊ သဂါတာဝဂ်သည်။ (ပရိဟာယတိ၊ ယုတ်၏။) ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ 'သံယုတ္တနိကာယေ၊ သံယုတ္တ နိကာယ်သည်။ ပရိဟိနေ၊ ယုတ်သည်ရှိသော်။ မတ္ထကတော၊ အထက်မှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ မဇ္ဈိမနိကာယော၊ မဇ္ဈိမနိကာယ်သည်။ ပရိဟာယတိ၊ ယုတ်၏။ ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဥပရိပဏ္ဏာသကော၊ ဥပရိပဏ္ဏာသက သည်။ ပရိဟာယတိ၊ ယုတ်၏။ တတော၊ ထိုနောက်မှ။ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသကော၊ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသက-သည်။ (ပရိဟာယတိ၊ ယုတ်၏။) တတော၊ ထိုနောက်မှ။ မူလပဏ္ဏာသကော၊ မူလပဏ္ဏာသက-သည်။ (ပရိဟာယတိ၊ ယုတ်၏။) ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မဇ္ဈိမနိကာယေ၊ မဇ္ဈိမနိကာယ်သည်။ ပရိဟိနေ၊ ယုတ်သည်ရှိသော်။ မတ္ထကတော၊ အထက်မှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ ဒိဃနိကာယော၊ ဒိဃနိကာယ်သည်။ ပရိဟာယတိ၊ ယုတ်၏။ ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ပါထိကဝဂ္ဂေါ၊ ပါထိကဝဂ်သည်။ ပရိဟာယတိ၊ ယုတ်၏။ တတော၊ ထိုနောက်မှ။ မဟာဝဂ္ဂေါ၊ မဟာဝဂ်သည်။ (ပရိဟာယတိ၊ ယုတ်၏။) တတော၊ ထိုနောက်မှ။ သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂေါ၊ သီလက္ခန္ဓ-ဝဂ်သည်။ (ပရိဟာယတိ၊ ယုတ်၏။) ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဒိဃနိကာယေ၊ ဒိဃနိကာယ်သည်။ ပရိဟိနေ၊ ယုတ်သည်ရှိသော်။ သုတ္တန္တပိဋကံ၊ သုတ္တန်ပိဋကတ်သည်။ ပရိဟိနံ နာမ၊ ယုတ်သည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိနယပိဋကေန၊ ဝိနည်းပိဋကတ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဇာတကမေဝ၊ ဇာတ်ကိုသာလျှင်။ ဓာရေန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ ဝိနယပိဋကံ၊ ဝိနည်းပိဋကတ်ကို။ လဇ္ဇိနောဝ၊ လဇ္ဇိရဟန်းတို့သည်သာလျှင်။ ဓာရေန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ လာဘကာမာ၊ လာဘကိုအလိုရှိကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ “သုတ္တန္တေ၊ သုတ္တန်ကို။ ကထိတေပိ၊ ဟောအပ်သော်လည်း။ သလ္လက္ခေန္တာ၊ မှတ်ကုန်သောသုတ္တံသည်။

နတ္ထိ (န သန္တိ)၊ မရှိကုန်။” ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ ဇာတကမေဝ၊
 ဇာတ်ကိုသာလျှင်။ ဓာရေန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ (ဋ-၆၉) ကာလေ၊ ရှည်မြင့်
 စွာသော အခါသည်။ ဂစ္ဆန္တေ ဂစ္ဆန္တေ၊ လွန်လတ် လွန်လတ်သည်ရှိသော်။
 ဇာတကမ္ပိ၊ ဇာတ်ကိုလည်း။ ဓာရေတုံ၊ ဆောင်ခြင်းငှာ။ န သက္ကောန္တိ၊
 မစွမ်းနိုင်ကုန်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နေသံ၊ ထိုဇာတ်တို့တွင်။ ပဌမံ၊ ရှေး
 ဦးစွာ။ ဝေဿန္တရဇာတကံ၊ ဝေဿန္တရာ ဇာတ်သည်။ ပရိဟာယတိ၊ ယုတ်၏။
 တတော၊ ထိုနောက်မှ။ ပဋိလောမက္ကမေန၊ ပဋိလုံအစဉ်အားဖြင့်။ ပုဏ္ဏက-
 ဇာတကံ၊ ပုဏ္ဏက-ဇာတ်သည်။ မဟာနာရဒဇာတကံ၊ မဟာနာရဒ-ဇာတ်သည်။
 (ပရိဟာယတိ၊ ယုတ်၏။) ဣတိ၊ ဤသို့။ ပရိယောသာနေ၊ အဆုံး၌။
 အပဏ္ဏကဇာတကံ၊ အပဏ္ဏက-ဇာတ်သည်။ ပရိဟာယတိ၊ ယုတ်၏။ ဧဝံ၊
 ဤသို့။ ဇာတကေ၊ ဇာတ်သည်။ ပရိဟိနေ၊ ယုတ်သည်ရှိသော်။ ဝိနယပိဋက-
 မေဝ၊ ဝိနည်းပိဋကတ်ကိုသာလျှင်။ ဓာရေန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။

ကာလေ၊ ရှည်မြင့်စွာသော အခါသည်။ ဂစ္ဆန္တေ ဂစ္ဆန္တေ၊ လွန်လတ်
 လွန်လတ်သည် ရှိသော်။ ဝိနယပိဋကမ္ပိ၊ ဝိနည်းပိဋကတ် သည်လည်း။ မတ္ထ-
 ကတော၊ အထက်မှ။ ပဌာယံ၊ စ၍။ ပရိဟာယတိ၊ ယုတ်၏။ ဟိ(သစ္စံ)၊
 မှန်၏။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ပရိဝါရော၊ ပရိဝါသည်။ ပရိဟာယတိ၊ ယုတ်၏။
 တတော၊ ထိုနောက်မှ။ ခန္ဓကော၊ စူဠဝါခန္ဓက၊ မဟာဝါခန္ဓက-သည်။
 ဘိက္ခုနီဝိဘဂေါ၊ ဘိက္ခုနီဝိဘင်းသည်။ မဟာဝိဘဂေါ၊ မဟာဝိဘင်းသည်။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ အနုက္ကမေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ (ပရိဟာယတိ၊ ယုတ်၏။) ဥပေါသ
 ထက္ခန္ဓကမတ္ထမေဝ၊ ဥပေါသထက္ခန္ဓက-မျှကိုသာလျှင်။ ဓာရေန္တိ၊ ဆောင်ကုန်
 ၏။ တဒါပိ၊ ထိုအခါ၌လည်း။ ပရိယတ္တိ၊ ပရိယတ်သည်။ အန္တရဟိတာ၊ ကွယ်
 ခြင်းသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်သေး။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ယာဝ၊ အကြင်
 မျှလောက်။ မနုဿေသု၊ လူတို့၌။ စာတုပ္ပဒိကဂါထာပိ၊ လေးပါဒရှိသော ဂါထာ
 သည်လည်း။ ပဝတ္ထတိ၊ ဖြစ်အံ့။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ ပရိယတ္တိ၊ ပရိယတ်သည်။
 အန္တရဟိတာဝ၊ ကွယ်ခြင်းသည်သာလျှင်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်သေး။ ယဒါ၊
 အကြင်အခါ၌။ သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့် ပြည့်စုံသော။ ပသန္နော၊ ရတနာ
 သုံးပါး၌ ကြည်ညိုသော။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဟတ္ထိက္ခန္ဓေ၊ ဆင်ကျောက်ကုန်း၌။
 သုဝဏ္ဏစင်္ကောဋကမ္ပိ၊ ရွှေတောင်း၌။ သဟဿတ္ထဝိကံ၊ တထောင်သော ဥစ္စာ
 ထုပ်ကို။ ဥပါပေတွာ၊ ထားစေ၍။ “ဗုဒ္ဓေဟိ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ ကထိ-
 တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ စတုပ္ပဒိကဂါထံ၊ လေးပါဒရှိသော ဂါထာကို။

ဇာနန္ဒော၊ သိသောသူသည်။ ဣမံ သဟဿံ၊ ဤတထောင်သော ဥစ္စာကို။
 ဂဏှာတု၊ ယူစေသတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ နဂရေ၊ မြို့၌။ ဘေရိံ၊ စည်ကို။
 စရာပေတွာ၊ လည်စေ၍။ ဂဏှနကံ၊ ယူစိမ့်သောသူကို။ အလဘိတွာ၊ မရမူ
 ၍။ “ကေဝါရံ၊ တကြိမ်။ စရာပိတေ၊ လှည့်လည်စေအပ်သော်။ သုဏန္တာပိ
 နာမ၊ ကြားနာ ကုန်သော သူတို့ မည်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
 အသုဏန္တာပိ နာမ၊ မကြားကုန်သော သူတို့မည်သည်လည်း။ (ဟောန္တိ၊ ဖြစ်
 ကုန်၏။)” ဣတိ၊ ဤသို့။ ယာဝတတိယံ၊ သုံးကြိမ်တိုင်အောင်။ စရာပေတွာ၊
 လှည့်လည်စေ၍။ ဂဏှနကံ၊ ယူစိမ့်သောသူကို။ အလဘိတွာ၊ မရမူ၍။ ရာဇ-
 ပုရိသ၊ မင်းချင်းယောက်ျားတို့သည်။ တံ သဟဿတ္ထဝိကံ၊ ထို တထောင်
 သော ဥစ္စာထုပ်ကို။ ပုန၊ တဖန်။ ရာဇကုလံ၊ မင်း၏နန်းတော်သို့။ ပဝေသေန္တိ၊
 သွင်းစေကုန်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ပရိယတ္တိ၊ ပရိယတ်သည်။ အန္တရဟိတာ နာမ၊
 ကွယ်သည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ ပရိယတ္တိအန္တရ-
 ဓာနံ နာမ၊ ပရိယတ်၏ ကွယ်ခြင်းမည်၏။

ကာလေ၊ ရှည်မြင့်စွာသော အခါသည်။ ဂစ္ဆန္တေ ဂစ္ဆန္တေ၊ လွန်လတ်လွန်
 လတ်သည်ရှိသော်။ စိဝရဂ္ဂဟဏံ၊ သင်္ကန်းကို ကိုင်ခြင်းသည် လည်းကောင်း။
 ပတ္တဂ္ဂဟဏံ၊ သပိတ်ကို ကိုင်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ သမိဉ္ဇနပသာရဏံ၊ ကွေး
 ခြင်း၊ ဆန့်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အလောကိတဝိလောကိတံ၊ တူရုကြည့်ခြင်း၊
 တစောင်းကြည့်ခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ပါသာဒိကံ၊ ကြည်ညိုဖွယ်ရှိသည်။
 န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ နိဂဏ္ဌသမဏာ၊ တက္ကတွန်းရဟန်းတို့သည်။ အလာဗုပတ္တံ၊
 ဗူးသပိတ်ကို။ (အဂ္ဂဗာဟာယ၊ မောင်းဖျား၌။ ပက္ခိပိတွာ၊ ဆွဲ၍။ အာဒါယ၊
 ယူ၍။ ဝိစရန္တိ ဝိယ၊ လှည့်လည်ကုန်သကဲ့သို့။) ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ပတ္တံ၊
 သပိတ်ကို။ အဂ္ဂဗာဟာယ၊ မောင်းဖျား၌။ ပက္ခိပိတွာ၊ ဆွဲ၍။ အာဒါယ၊ ယူ
 ၍။ ဝိစရန္တိ၊ လှည့်လည်ကုန်၏။ တောဝတာပိ၊ ဤသို့တက္ကတွန်း ရဟန်းတို့ကဲ့
 သို့ လှည့်လည်ကာမျှဖြင့်လည်း။ လိဂံ၊ အသွင်သည်။ အန္တရဟိတမေဝ၊ ကွယ်
 သည်သာလျှင်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်သေး။ ပန၊ မကွယ်သည်မှ တပါး ကွယ်
 သည်ကိုဆိုဦးအံ့။ ကာလေ၊ ရှည်မြင့်စွာသော အခါသည်။ ဂစ္ဆန္တေ ဂစ္ဆန္တေ၊
 လွန်လတ် လွန်လတ်သည်ရှိသော်။ အဂ္ဂဗာဟတော၊ မောင်းဖျား၌။ ဩတုာ-
 ရေတွာ၊ ဆွဲ၍။ ဟုတ္ထေန ဝါ၊ လက်ဖြင့်လည်းကောင်း။ သိက္ခာယ ဝါ၊ အိတ်
 ၌လည်းကောင်း။ ဩလမ္ပိတွာ၊ ဆွဲ၍။ ဝိစရန္တိ၊ လှည့်လည်ကုန်၏။ စိဝရမ္ပိ၊

၁။ အနန္တရဟိတမေဝ ဟောတိ- (ဆဋ္ဌ)

သင်္ကန်းကိုလည်း။ ရဇနသာရပုံ၊ ဆိုးခြင်းအား လျောက်ပတ်သည်ကို။ အက-
 တွာ၊ မပြုမူ၍။ သြဋ္ဌပိဋ္ဌဝဏ္ဏံ။ ကုလားအုတ်ကျောက်ကုန်း အဆင်းနှင့်တူသော
 အဆင်းရှိသည်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဝိစရန္တိ၊ လှည့်လည်ကုန်၏။ ကာလေ၊ ရှည်
 မြင့်စွာသော အခါသည်။ ဂစ္ဆန္တေ ဂစ္ဆန္တေ၊ လွန်လတ် လွန်လတ်သည်ရှိသော်။
 ရဇနမ္ပိ၊ ဆိုးရည်ဖြင့် ဆိုးခြင်းသည် လည်းကောင်း။ န၊ ဟောတံ၊ မဖြစ်။
 ဒသစိန္တနမ္ပိ၊ အဆာမျှကိုဖြတ်အပ်ပြီးသော သင်္ကန်းကိုလည်းကောင်း။ သြဝဋ္ဌိက-
 ဝိဇ္ဈနမ္ပိ၊ လည်စီးမျှ ချုပ်ပြီးသော သင်္ကန်းကိုလည်းကောင်း။ ကပ္ပမတ္တံ၊
 ကပ္ပမိန္ဒုမျှကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဝဋ္ဌဉ္ဇေန္တိ၊ သုံးဆောင်ကုန်၏။ ပုန၊ တဖန်။
 သြဝဋ္ဌိကံ၊ လည်စီးမျှကို။ ဝိဇ္ဈိတွာ၊ ချုပ်၍။ ကပ္ပံ၊ ကပ္ပမိန္ဒုကို။ န ကရေန္တိ၊
 မပြုကုန်။ တတော၊ ထိုနောက်မှ။ ဥဘယမ္ပိ၊ လည်စီးမျှချုပ်ခြင်း ကပ္ပမိန္ဒုထိုး
 ခြင်း နှစ်ပါးစုံကိုလည်း။ အကတွာ၊ မပြုမူ၍။ ဒသ၊ အဆာတို့ကို။
 ဆေတွာ၊ ဖြတ်ကုန်၍။ ပရိဗ္ဗာဇကာ ဝိယ၊ ပရိဗ္ဗိဇ်ဟိုကဲ့သို့။ စရန္တိ၊ လှည့်လည်
 ကုန်၏။ ကာလေ၊ ရှည်မြင့်စွာသော အခါသည်။ ဂစ္ဆန္တေ ဂစ္ဆန္တေ၊ လွန်လတ်
 လွန်လတ်သည် ရှိသော်။ “ဣမိနာ၊ ဤသင်္ကန်းဖြင့်။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။
 ကော အတ္ထော၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။” ဣတံ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍။ ခုဒ္ဒကံ၊
 ငယ်သော။ ကာသာဝကဏ္ဏံ၊ သင်္ကန်းပိုင်းကို။ ဟတ္ထေ ဝါ၊ လက်၌ လည်း
 ကောင်း။ ဂီဝါယ ဝါ၊ လည်၌ လည်းကောင်း။ ဗန္ဓန္တိ၊ ဖွဲ့ကုန်၏။ ကေသေ-
 သု ဝါ၊ ဆံတို့၌လည်း။ အလ္လိယာပေန္တိ၊ ငြိစေကုန်၏။ ဒါရဘရဏံ ဝါ၊
 မယားကို မွေးမြူခြင်းကိုလည်း။ ကရေန္တော၊ ပြုကုန်သည်ဖြစ်၍။ ကသိတွာ၊
 ထွန်ကုန်၍။ ဝပိတွာ၊ စိုက်ပျိုးကုန်၍။ ဇီဝိကံ၊ အသက် မွေးသည်ကို။
 ကပ္ပေန္တော၊ ပြုကုန်လျက်။ ဝိစရန္တိ၊ လှည့်လည်ကုန်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။
 ဒက္ခိဏံ၊ အလှူကို။ ဒေန္တော၊ ပေးလှူကုန်သောသူတို့သည်။ သံဃံ၊ သံဃာကို။
 ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်မှတ်၍။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ ပုဒေန္တိ၊ ပေးလှူကုန်၏။
 ဣဒံ၊ ဤသို့ပေးလှူခြင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်။ “ဘဝိဿန္တိ ခေါ ပနာနန္တံပ။ အပ္ပမေယျံ ဝဒါမိ” တံ၊ ဘဝိဿန္တိ-
 ခေါ ပနာနန္တံပ။ အပ္ပမေယျံ ဝဒါမိ-ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

“အာနန္တ၊ အာနန္တ။ အနာဂတမဗ္ဗါနံ၊ အနာဂတ်ကာလ၌။ ဂေါ-
 တြဘုနော၊ ရဟန်းကောင်းတို့၏ အနွယ်ကို ဖြတ်တတ် ကုန်သော။
 ကာသာဝကဏ္ဏာ၊ လည်၌ သင်္ကန်းရှိကုန်သော။ ဒုဿိလာ၊ သီလမရှိကုန်

၁။ သြဋ္ဌပိဋ္ဌဝဏ္ဏံ = (ဆဋ္ဌ) ၂။ ဤ၌ ဝါကျခွဲပုံ ဆဋ္ဌမုနှင့်မတူ။

သော။ ပါပဓမ္မာ၊ ယုတ်မာသော သဘောရှိကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။
ဘဝိဿန္တိ ခေါ် ပန၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့ သည်သာ လျှင်တည်း။ ဒုဿိ-
လေသု၊ သီလမရှိကုန်သော။ တေသု (ပါပဓမ္မေသု)၊ ထိုယုတ်မာသော
သဘောရှိကုန်သော ရဟန်းတို့၌။ သံဃံ၊ သံဃာကို။ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်
ညွှန်း၍။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒဿန္တိ၊ ပေးလှူကုန် လတ္တံ့။ အာ-
နန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ တဒါပိ၊ ထိုအခါ၌လည်း။ သံဃဂတံ၊ သံဃာ၌ဖြစ်
သော။ ဒက္ခိဏံ၊ အလှူသည်။ (ဋ္ဌ-၇၀) အသင်္ချေယျံ၊ မရေတွက်
နိုင်သော အကျိုးရှိ၏။ အပ္ပမေယျံ၊ မနှိုင်းယှဉ်နိုင်သော အကျိုးရှိ၏။
ဣတိ၊ ဤသို့။ အဟံ၊ ငါတုရားသည်။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။]

တတော၊ ထိုနောက်မှ။ ကာလေ၊ ရှည်မြင့်စွာသော အခါသည်။ ဂစ္ဆန္တေ
ဂစ္ဆန္တေ၊ လွန်လတ် လွန်လတ်သည်ရှိသော်။ နာနာဝိဓာနိ၊ အထူးထူးအပြား
ပြားရှိကုန်သော။ ကမ္မာနိ၊ အမှုတို့ကို။ ကရောန္တာ၊ ပြုကုန်လျက်။ “ဇော
(ဇေသော)၊ ဤသက်န်းသည်။ ပပဉ္စေ၊ ကြာမြင့်၏။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။
ဣမိနာ၊ ဤသက်န်းဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။
ကာသာဝခဏ္ဍံ၊ သက်န်းပိုင်းကို။ ဆိန္ဒိတု၊ ဖြတ်၍။ အရညေ၊ တော၌။
ခိပန္တိ၊ ပစ်ကုန်၏။ တေသ္မိံ ကာလေ၊ ထိုအခါ၌။ လိဂံ၊ အသွင်သည်။
အန္တရဟိတံ နာမ၊ ကွယ်သည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကဿပ-
ဒသဗလဿ၊ ကဿပ မြတ်စွာဘုရား၏။ ကာလေ၊ လက်ထက်၌။ တေသံ၊ ထို
ရဟန်းတို့အား။ သေတကာနိ၊ ဖြူကုန်သော။ ဝတ္ထာနိ၊ အဝတ်တို့ကို။
ပါရူပိတု၊ ရုံ၌။ စရဏစာရိတ္တံ၊ လှည့်လည်သော အကျင့်သည်။ ဇာတံ၊
ဖြစ်၏။ ဣတိ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ လိဂံအန္တရဓာနံ နာမ၊ အသွင်၏ကွယ်
ခြင်းမည်၏။

ဓာတုအန္တရဓာနံ ပန၊ ဓာတ်တော်တို့၏ ကွယ်ခြင်း မည်သည်ကို။ ဧဝံ၊
ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။—တိဏိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ပရိနိဗ္ဗာနာနိ၊
ပရိနိဗ္ဗာန်တို့သည်။ ကိလေသပရိနိဗ္ဗာနံ၊ ကိလေသ-ပရိနိဗ္ဗာန်။ ခန္ဓပရိနိဗ္ဗာနံ၊
ခန္ဓ-ပရိနိဗ္ဗာန်။ ဓာတုပရိနိဗ္ဗာနံ၊ ဓာတု-ပရိနိဗ္ဗာန်။ ဣတိ(ဣမေ)၊ ဤသည်
တို့တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးသော ပရိနိဗ္ဗာန်တို့တွင်။ ကိလေသပရိနိဗ္ဗာနံ၊
ကိလေသ-ပရိနိဗ္ဗာန်သည်။ ဗောဓိပလ္လင်္ဂေ၊ ဗောဓိပလ္လင်၌။ အဟောသိ၊ ဖြစ်
၏။ ခန္ဓပရိနိဗ္ဗာနံ၊ ခန္ဓ-ပရိနိဗ္ဗာန်သည်။ ကုသိနာရာယံ၊ ကုသိန္နာရုံပြည်၌။

၁။ ကာလတော ပဋ္ဌာယ ယောနကနာနံ သေတဝတ္ထံ = (ဆဋ္ဌ)

အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဓာတုပရိနိဗ္ဗာန်၊ ဓာတု-ပရိနိဗ္ဗာန်သည်။ အနာဂတေ၊
 နောင်အခါ၌။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ကလံ (ဘဝိဿတိ)၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်
 လတ္တံ့ နည်းဟူမကား။ တတော၊ ထိုနောက်မှ။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သော မြို့
 ရွာ နိဂုံး ဇနပုဒ်တို့၌။ သက္ကာရသမ္မာန်၊ အရိုအသေပြုခြင်း မြတ်နိုးခြင်းကို။
 အလဘမာနာ၊ မရကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဓာတုယော၊ ဓာတ်တော်တို့သည်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊
 မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ အဓိဋ္ဌာနဗလေန၊ အဓိဋ္ဌာန်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ သက္ကာရ-
 သမ္မာန်၊ အရိုအသေပြုခြင်း မြတ်နိုးခြင်းကို။ လဘနကဋ္ဌာန်၊ ရရာအရပ်သို့။
 ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ ကာလေ၊ ရှည်မြင့်စွာသော အခါသည်။ ဂစ္ဆန္တေ
 ဂစ္ဆန္တေ၊ လွန်လတ် လွန်လတ်သည်ရှိသော်။ သဗ္ဗဋ္ဌာနေသု၊ အလုံးစုံသော
 အရပ်တို့၌။ သက္ကာရ သမ္မာနော၊ အရိုအသေပြုခြင်း မြတ်နိုးခြင်းသည်။ န
 ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဟိ(သစ္စံ)၊ မှန်၏။ သာသနဿ၊ သာသနာတော်၏။ သြ-
 သက္ကနကာလေ၊ ဆုတ်ယုတ်သော အခါ၌။ ဣမသ္မိံ တမ္ပပဏ္ဍိဒီပေ၊ ဤ သိဟိဋ္ဌ
 ကျွန်း၌။ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ဓာတုယော၊ ဓာတ်တော်တို့သည်။ သန္တိ-
 ပတိတော၊ စုဝေး၍။ မဟာစေတီယံ၊ မဟာစေတီသို့။ (ဂမိဿန္တိ၊ ရောက်ကုန်
 လတ္တံ့။) တတော၊ ထို မဟာစေတီမှ။ နာဂဒီပေ၊ နာဂကျွန်း၌။ ရာဇာရတန-
 စေတီယံ၊ ရာဇာယတန-စေတီသို့။ (ဂမိဿန္တိ၊ ရောက်ကုန်လတ္တံ့။) တတော၊ ထို
 ရာဇာယတန-စေတီမှ။ ဗောဓိပလ္လင်္ကံ၊ ဗောဓိပလ္လင်သို့။ ဂမိဿန္တိ၊ ရောက်ကုန်
 လတ္တံ့။ နာဂဘဝနတောပိ၊ နဂါးပြည်မှလည်းကောင်း။ ဒေဝ လောက-
 တောပိ၊ နတ်ပြည်မှလည်းကောင်း။ ဗြဟ္မလောကတောပိ၊ ဗြဟ္မာပြည်မှလည်း
 ကောင်း။ ဓာတုယော၊ ဓာတ်တော်တို့သည်။ မဟာဗောဓိပလ္လင်္ကံမေဝ၊ မဟာ
 ဗောဓိပလ္လင်သို့သာလျှင်။ ဂမိဿန္တိ၊ ရောက်ကုန်လတ္တံ့။ သာသပမတ္တာပိ၊ မုန်
 ညင်းစေ့မျှလည်းဖြစ်သော။ ဓာတု၊ ဓာတ်တော်သည်။ အန္တရာ၊ အကြား၌။
 န နဿိဿတိ၊ မပျောက်ပျက်လတ္တံ့။ သဗ္ဗာ၊ ဓာတုယော၊ အလုံးစုံကုန်သော
 ဓာတ်တော်တို့သည်။ မဟာဗောဓိမဏ္ဍေ၊ မဟာဗောဓိမဏ္ဍိုင်၌။ သန္တိပတိတော၊
 စုဝေး၍။ ဗုဒ္ဓရူပံ၊ ဘုရား၏အသွင်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဗောဓိမဏ္ဍေ၊
 ဗောဓိမဏ္ဍိုင်၌။ ပလ္လင်္ကေန၊ ထက်ဝယ်ဖြင့်။ နိသိန္နဗုဒ္ဓသီရိံ၊ ထိုင်နေသော
 ဘုရား၏အသရေတော်ကို။ ဒဿေဿန္တိ၊ ပြကုန်လတ္တံ့။ ဒုတ္တိံ သံ မဟာပုရိသ-
 လက္ခဏာနိ၊ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော ယောက်ျားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာတို့သည်။
 အသိတိ အနုဗျဉ္ဇနာနိ၊ ရှစ်ဆယ်သောလက္ခဏာတော်ငယ်တို့သည်။ ဗျာမပ္ပဘာ၊
 တလံမျှလောက်သော အရောင်တို့သည်။ (ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။) ဣတိ၊ ဤသို့။
 သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော အရောင်သည်။ ပရိပုဏ္ဏမေဝ၊ ပြည့်စုံသည်သာလျှင်။

၁။ နိသိန္နဗုဒ္ဓသီရိသီရိံ - (ဆဌ) ၂။ ဒဿေဿန္တိ - (ဆဌ)

ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတော၊ ထိုနောက်မှ။ ယမကပါဠိဟာရိယဒိဝသေ ဝိယ၊ ယမိုက်ပြာဠိဟာကို ပြသောနေ့၌ကဲ့သို့။ ပါဠိဟာရိယံ၊ ရေမီးအစုံသော တန်ခိုး ပြာဠိဟာကို။ ကတော၊ ပြု၍။ ဒဿေယန္တိ၊ ပြကုန်လတ္တံ့။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ မနုဿဘူတသတ္တော နာမ၊ လူဖြစ်သော သတ္တဝါမည်သည်။ တတ္ထ၊ ထိုဗောဓိပင် သို့။ ဂတော၊ သွားသောသူသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဒသသဟဿစက္ကဝါဠေ၊ တသောင်းသောစက္ကဝါဠေ၌ နေကုန်သော။ ဒေဝတာ ပန၊ နတ်တို့သည်ကား။ သဗ္ဗာဝ၊ အကုန်တို့သည်သာလျှင်။ သန္တိပတိတာ၊ စည်းဝေးကုန်၍။ “အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ဒသဗလော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပရိနိဗ္ဗာယတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဣတော၊ ဤနေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ အန္ဓကာရံ၊ အမိုက် တိုက်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ ပရိဒေဝန္တိ၊ ငိုကြွေး ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဓာတုသရီရတော၊ ဓာတ်တော်၏ကိုယ်မှ။ တေဇော၊ တေဇောဓာတ်သည်။ သမုဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ တံ သရီရံ၊ ထိုကိုယ်ကို။ အပဏ္ဏတ္တိက- ဘာဝံ၊ မပညတ်အပ်သည်၏အဖြစ်သို့။ ဂမေတိ၊ ရောက်စေ၏။ ဓာတုသရီရတော၊ ဓာတ်တော်၏ကိုယ်မှ။ သမုဋ္ဌိတာ ဇာလာ၊ ထသောအလျှံသည်။ ယာဝဗြဟ္မာ- လောကာ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်တိုင်အောင်။ ဥဂ္ဂစ္ဆိဿတိ၊ တက်လတ္တံ့။ သာသပမတ္တာယ၊ မုန်ညင်းစေ့မျှလောက်သော။ သေသာယပိ၊ ကြွင်းသည်လည်း ဖြစ်သော။ ဓာတုယာ၊ ဓာတ်တော်သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဧကဇာလာဝ၊ တပြိုင်နက်သော အလျှံသည်သာလျှင်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဓာတုသု၊ ဓာတ်တော်တို့သည်။ ပရိယာဒါနံ၊ ကုန်ခြင်းသို့။ ဂတာသု၊ ရောက်ကုန်သည်ရှိသော်။ ပစ္ဆိဋ္ဌိဿတိ၊ ပြတ်လတ္တံ့။ ဝေံ၊ ဤသို့။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ အာနုဘာဝံ၊ အစွမ်းကို။ ဒဿေတော၊ ပြု၍။ (ဋ-၇၁) ဓာတုယော၊ ဓာတ်တော်တို့သည်။ အန္တရဓာယန္တိ၊ ကွယ်ကုန်၏။ ဟဒါ၊ ထိုအခါ၌။ သန္တိပတိတာ၊ စည်းဝေးကုန်သော။ ဒေဝ- သံဃာ၊ နတ်အပေါင်းသည်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ ပရိနိဗ္ဗုတဒိဝသေ ဝိယ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောနေ့၌ ကဲ့သို့။ ဒိဗ္ဗဂန္ဓမာလာတူရိယာဒိဟိ၊ နတ်၌ဖြစ် သော ပန်း နံသာ တူရိယာ စသည်တို့ဖြင့်။ သက္ကာရံ၊ ပူဇော်သက္ကာရကို။ ကတော၊ ပြုကုန်၍။ တိက္ခတ္တံ၊ သုံးကြိမ်။ ပဒက္ခိဏံ၊ လက်ယာရစ်လည်သည်ကို။ ကတော၊ ပြုကုန်၍။ ဝန္တိတော၊ ရှိခိုးကုန်၍။ “ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အနာဂတော၊ နောင် အခါ၌။ ဥပ္ပဇ္ဇနကံ၊ ပွင့်တော်မူလတ္တံ့ သော။ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပဿိ- တံ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ လဘိဿာမ၊ ရပါလိုကုန်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတော၊ ဆို ကုန်၍။ သကသကဋ္ဌာနမေဝ၊ မိမိ မိမိတို့ အရပ်သို့သာလျှင်။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန် ၏။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ ဓာတုအန္တရဓာနံ နာမ၊ ဓာတ်တော်၏ ကွယ်ခြင်း မည်၏။

ပဉ္စဝိဿေ၊ ငါးပါးအပြားရှိသော။ ဣမဿ အန္တရဓာနဿ၊ ဤ ကွယ်ခြင်း၏။ ပရိယတ္တိအန္တရဓာနမေဝ၊ ပရိယတ်၏ ကွယ်ခြင်းသည် သာလျှင်။ မူလံ၊ အကြောင်းတည်း။ ဟိ(သစ္စံ)၊ မှန်၏။ ပရိယတ္တိယာ၊ ပရိယတ်သည်။ အန္တရဟိတာယ၊ ကွယ်သည်ရှိသော်။ ပဋိပတ္တိ၊ ပဋိပတ်သည်။ အန္တရဓာယတိ၊ ကွယ်၏။ ပရိယတ္တိယာ၊ ပရိယတ်သည်။ (တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။) ဌိတာယ၊ တည်သည်ရှိသော်။ ပဋိပတ္တိ၊ ပဋိပတ်သည်။ ပတိဋ္ဌာတိ၊ တည်၏။ တေနေဝ၊ ထိုသို့ ပရိယတ်၏ အကြောင်းရင်းဖြစ်သောကြောင့် သာလျှင်။ ဣမသ္မိံ ဒီပေ၊ ဤ သီဟိုဠ်ကျွန်း၌။ စဏ္ဍာလတိဿမဟာဘယေ၊ စဏ္ဍာလတိဿကြောင့် ဖြစ်သော ကြီးစွာသောဘေးသည်။ (ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်လတ်သော်။) သက္ကော၊ သက္က-အမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇာ၊ နတ်တို့၏ မင်းသည်။ မဟာဥဋ္ဌမ္ပ၊ ကြီးစွာသောဖောင်ကို။ မာပေတွာ၊ ဖန်ဆင်း၍။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ “မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ ဘယံ၊ ဘေးသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ သမ္မာ၊ အရည်ထန်စွာ။ ဒေဝေါ၊ မိုးသည်။ န ဝဿိဿတိ၊ မရွာလတ္တံ့။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ပစ္စယေဟိ၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့ဖြင့်။ ကိလမန္တာ၊ ပင်ပန်းကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပရိယတ္တိံ၊ ပရိယတ်ကို။ သန္တာရေတု၊ တည်စေခြင်းငှာ။ န သက္ခိဿန္တိ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်လတ္တံ့။ ပရတီရံ၊ ထိုမှတစ်ဆင့်။ ဂန္တာ၊ သွား၍။ အယျေဟိ၊ အရှင်တို့သည်။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ ရက္ခိတု၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ ဣမံ မဟာဥဋ္ဌမ္ပ၊ ဤ ကြီးစွာသောဖောင်ထက်သို့။ အာရယု၊ တက်၍။ ဂစ္ဆထ၊ ကြွသွားကုန်လော။ ယေသံ၊ အကြင်ရဟန်းတို့အား။ ဧတ္ထေ၊ ဤဖောင်၌။ နိသဇ္ဇဌာနံ၊ ထိုင်နေရာအရပ်သည်။ နပ္ပဟောတိ၊ မလောက်။ တေ (ဘိက္ခု)၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ကဋ္ဌဓဏ္ဍေပိ၊ သစ်ပိုင်း၌လည်း။ ဥရံ၊ ရင်ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ ဂစ္ဆန္တု၊ သွားကုန်လော။ သဗ္ဗေသမ္ပိ၊ အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့အားလည်း။ ဘယံ၊ ဘေးသည်။ န ဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာရောစာပေသိ၊ လျှောက်စေ၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ သမုဒ္ဒတီရံ၊ သမုဒ္ဒရာကမ်းသို့။ ဂန္တာံ၊ သွား၍။ သဋ္ဌိ ဘိက္ခု၊ ခြောက်ကျိပ်သော ရဟန်းတို့သည်။ ကဘိကံ၊ ကတိက-ဝတ်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ “အမ္မာကံ၊ ငါတို့အား။ ဧတ္ထေ၊ ဤသမုဒ္ဒရာ တဘက်ကမ်းသို့။ ဂမနကိစ္စံ၊ သွားခြင်းကိစ္စသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဣဇေဝ၊ ဤ သီဟိုဠ်ကျွန်း၌ သာလျှင်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ တေပိဋ္ဌကံ၊ ပိဋ္ဌကတ်သုံးပုံကို။ ရက္ခိဿာမ၊ စောင့်ကုန်အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့နည်းပိုက်၍။ တတော၊ ထိုကမ်းနားမှ။ နိဝတ္တိတွာ၊ နှစ်၍။ ဒက္ခိဏံ၊ တောင်

တက် ဖြစ်သော။ မလယဇနပဒံ၊ မလယ-ဇနပုဒ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ကန္ဓမူလပဏ္ဏဟိ၊ သစ်ဖု သစ်မြစ် သစ်ရွက် တို့ဖြင့်။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ ကပ္ပေန္တာ၊ မွေးကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝသိသု၊ နေကြကုန်၏။ ကာယေ၊ ကိုယ်သည်။ ဝဟန္တေ၊ ရွက်ဆောင်နိုင်သည် ရှိသော်။ နိသိဒိတွာ၊ ထိုင်၍။ သဇ္ဈာယံ၊ သရဇ္ဈာယခြင်းကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ (ကာယေ၊ ကိုယ်သည်။) အဝဟန္တေ၊ မရွက်ဆောင်နိုင်သည် ရှိသော်။ ဝါလိကံ၊ သဲကို။ ဥဿာရေတွာ၊ ယက်၍။ ပရိဝါရေတွာ၊ ရံ၍။ သိသာနိ၊ ဦးခေါင်းတို့ကို။ ကေဠာနေ၊ တခုသော အရပ်၌။ ကတွာ၊ ထားသည်ကိုပြု၍။ ပရိယတ္တိံ၊ ပရိယတ်ကို။ သမ္ပသန္တိ၊ သုံးသပ်ကုန်၏။ ဣမိနာ နိယာမေန၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ ဒွါဒသသံဝစ္ဆရာနိ၊ တဆယ့်နှစ်နှစ်တို့ တိုင်အောင်။ သာဠကထံ၊ အဋ္ဌကထာနှင့် တကွသော။ တေပိဋကံ၊ ပိဋကတ်သုံးပုံကို။ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်စုံစွာ။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဓာရယိံသု၊ ဆောင်ကုန်၏။

ဘယေ၊ တေးသည်။ ဝူပသန္တေ၊ ငြိမ်းသည်ရှိသော်။ (ဥတ္တရကာ၊ သမုဒ္ဒရာကို ကူးကုန်သော။) သတ္တသတာ၊ ခုနစ်ရာကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဂတဠာနေ၊ ရောက်ရာအရပ်၌။ သာဠကထေ၊ အဋ္ဌကထာနှင့် တကွကုန်သော။ တေပိဋကေ၊ ပိဋကတ်သုံးပုံတို့ကို။ ကေက္ခရမ္ပိ၊ တလုံးသော အက္ခရာကိုလည်းကောင်း။ ကေဗျဉ္ဇနမ္ပိ၊ တခုသော ဝါကျကိုလည်းကောင်း။ အနာသေတွာ၊ မပျက်စေမူ၍။ ဣမမေဝ ဒီပံ၊ ဤ သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့သာလျှင်။ အာဂမ္မ၊ လာလတ်၍။ ကလ္လဂါမဇနပဒေ၊ ကလ္လ-မည်သော ရွာ ဇနပုဒ်၌။ မဏ္ဍလာရာမဝိဟာရံ၊ မဏ္ဍလာရာမ-မည်သောကျောင်းသို့။ ပဝိသိသု၊ ဝင်ကုန်၏။ (တေသံ) ထေရာနံ၊ ထို မထေရ်တို့၏။ အာဂမနပ္ပဝတ္တိံ၊ လာသောအကြောင်းကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ဣမသ္မိံ ဒီပေ၊ ဤ သီဟိုဠ်ကျွန်း၌။ ဩဟိနာ၊ ကျန်ရစ်ကုန်သော။ သဋ္ဌိ ဘိက္ခု၊ ခြောက်ကျိပ်သော ရဟန်းတို့သည်။ “ထေရေ၊ မထေရ်တို့ကို။ ပဿိယာမ၊ ဖူးမြင်ကုန်အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့သော အကြံဖြင့်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ထေရေဟိ၊ မထေရ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ တေပိဋကံ၊ ပိဋကတ်သုံးပုံကို။ သောဇေန္တာ၊ သုတ်သင်ကုန်သည် ရှိသော်။ ကေက္ခရမ္ပိ၊ တလုံးသော အက္ခရာကိုလည်းကောင်း။ ကေဗျဉ္ဇနမ္ပိ၊ တခုသော ဝါကျကိုလည်းကောင်း။ အသမေန္တိ နာမ၊ နညီညွတ်သော မည်သည်ကို။ န ပဿိသု၊ မမြင်ကုန်။ တသ္မိံ ဌာနေ၊ ထိုအရာ၌။ ထေရာနံ၊ မထေရ်တို့အား။ အယံ

ကထာ၊ ဤစကားသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ဖြစ်၏။ “ပရိယတ္တိ၊ ပရိယတ်သည်။ သာသနဿ၊ သာသနာတော်၏။ မူလံ န ခေါ၊ အကြောင်းရင်းလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ ပဋိပတ္တိ၊ ပဋိပတ်သည်။ (သာသနဿ၊ သာသနာတော်၏။ မူလံ န ခေါ၊ အကြောင်းရင်းလော။) ဣတိ၊ ဤသို့။ (အယံ ကထာ၊ ဤစကားသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ဖြစ်၏။) ပံသုကူလိကတ္ထေရာ၊ ပံသကူကို ဆောင်ကုန်သော မထေရ်တို့သည်။ “ပဋိပတ္တိ၊ ပဋိပတ်သည်။ မူလံ၊ အကြောင်းရင်းတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ ဓမ္မကထိကာ၊ တရားဟောသော မထေရ်တို့သည်။ “ပရိယတ္တိ၊ ပရိယတ်သည်။ (မူလံ၊ အကြောင်းရင်းတည်း။)” ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။) အထ၊ ထိုအခါ၌။ တေ၊ ထေရာ၊ ထို မျက်မှောက်၌ဖြစ်သော မထေရ်တို့သည်။ “တုမ္မာကမ္ပိဒ္ဓန္တံ ဇနာနံ၊ သင်တို့နှစ်ယောက်တို့၏။ (ဝစနံ၊ စကားကို။) ဝစနမတ္ထေနေဝ၊ စကားမျှဖြင့်သာလျှင်။ န ကရောမ၊ မလိုက်နာကုန်အံ့။ ဇိနဘာသိတံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောတော်မူအပ်သော။ သုတ္တံ၊ ပါဠိတော်ကို။ အာဟရထ၊ ဆောင်ကုန်လော။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ သုတ္တံ၊ ပါဠိတော်ကို။ အာဟရိတံ၊ ဆောင်ခြင်းငှာ။ န ဂရ၊ ဝန်မလေး။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ “ဣမေ စေ (၄-၇၂) သုဘဒ္ဓ ဘိက္ခု၊ သမ္မာ ဝိဟရေယျ၊ အသုညော လောကော အရဟန္တေဟိ အဿာတိ၊ ဣမေ စေ သုဘဒ္ဓ ဘိက္ခု၊ သမ္မာ ဝိဟရေယျ၊ အသုညော လောကော အရဟန္တေဟိ အဿ-ဟူ၍လည်းကောင်း။ ပဋိပတ္တိမူလကံ မဟာရာဇ သတ္ထုသာသနံ ပဋိပတ္တိသာရကံ။ ပဋိပတ္တိယာ ဓရန္တယ တိဋ္ဌတိ” တိ၊ ပဋိပတ္တိမူလကံ မဟာရာဇ သတ္ထုသာသနံ ပဋိပတ္တိသာရကံ။ ပဋိပတ္တိယာ ဓရန္တယ တိဋ္ဌတိ-ဟူ၍လည်းကောင်း။ သုတ္တံ၊ ပါဠိကို။ အာဟရိသု၊ ဆောင်ကုန်၏။

☞

[သုဘဒ္ဓ၊ သုဘဒ္ဓ။ ဣမေ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းတို့သည်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ စေ ဝိဟရေယျ၊ အကယ်၍ ‘နေကုန်ငြားအံ့။ လောလော၊ လောကသည်။ အရဟန္တေဟိ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့မှ။ အသုညော၊ မဆိတ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။]

[မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ သတ္ထုသာသနံ၊ မြတ်စွာဘုရား သာသနာသည်။ ပဋိပတ္တိမူလကံ၊ ပဋိပတ်လျှင် အကြောင်းရင်းရှိ၏။ ပဋိပတ္တိသာရကံ၊ ပဋိပတ်ကို ဆောင်ခြင်းသည်။ (သာဓကံ၊ ကောင်း၏။)]

၁။ နေ = (ဆဋ္ဌ) ၂။ န ဘာဇရာ = (ဆဋ္ဌ) ၃။ ဣမေ စ = (ဆဋ္ဌ)။

ပဋိပတ္တိယာ၊ ပဋိပတ်သည်။ ရေန္တာယ၊ တည်သည်ရှိသော်။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။]

ဣမံ သုတ္တံ၊ ဤပါဠိကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ ဓမ္မကထိကာ၊ ဓမ္မကထိကပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝါဒဌပနတ္တာယ၊ အယူကို တည်စေခြင်း အကျိုးငှာ—

“ယာဝ တိဋ္ဌန္တိ သုတ္တန္တာ။ ပ။ ယောဂက္ခေမာ န ဓံသတိ”တိ။
ယာဝ တိဋ္ဌန္တိ သုတ္တန္တာ ။ ပ။ ယောဂက္ခေမာ န ဓံသတိ-ဟူသော။
ဣမံ သုတ္တံ၊ ဤပါဠိကို။ အာဟရိံသု၊ ဆောင်ကုန်၏။

[ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ သုတ္တန္တာ၊ သုတ္တန်တို့သည်။ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်အံ့။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ ဝိနယော၊ ဝိနည်းသည်။ ဒိဗ္ဗတိ၊ ထွန်းပအံ့။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ သူရိယေ၊ နေသည်။ အပ္ပုဋ္ဌိတေ၊ တက်သည်ရှိသော်။ အာလောကံ၊ အလင်းကို။ (ရက္ခတိ) ယထာ၊ စောင့်သကဲ့သို့။ (တထာ၊ ထိုအတူ။ အာလောကံ၊ သာသနာတော်တည်းဟူသော အရောင်အလင်းကို။ ရက္ခန္တိ၊ စောင့်ကုန်၏။)

သုတ္တန္တေသု၊ သုတ္တန်တို့သည်။ အသန္တေသု၊ မရှိကုန်သည်ရှိသော်။ ဝိနယမ္ပိ စ၊ ဝိနည်းသည်လည်း။ ပမုဋ္ဌေ၊ မေ့လျော့သည် ရှိသော်။ သူရိယေ၊ နေသည်။ အတ္တဂံတေ၊ ဝင်သည်ရှိသော်။ တမော၊ အမှိုက်သည်။ (ဘဝတိ) ယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ (တထာ၊ ထိုအတူ။) လောကေ၊ လောက၌။ တမော၊ အမှိုက်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။

သုတ္တန္တေ၊ သုတ္တန်သည်။ ရက္ခိတေ၊ စောင့်ခြင်းသည်။ သန္တေ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ ပဋိပတ္တိ၊ ပဋိပတ်သည်။ ရက္ခိတာ၊ စောင့်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဋိပတ္တိယံ၊ ပဋိပတ်၌။ ဌိတော၊ တည်သော။ ဓိရော၊ ပညာရှိသည်။ ယောဂက္ခေမာ၊ ယောဂလေးပါးဖြင့် ဘေးမရှိသော နိဗ္ဗာန်မှ။ န ဓံသတိ၊ မပျက်စီး။]

ဣမသ္မိံ သုတ္တေ၊ ဤပါဠိကို။ အာဟဋ္ဌေ၊ ဆောင်အပ်သည်ရှိသော်။ ပံသုက္ကလိကတ္ထေရာ၊ ပံသုက္ကုတင်ကို ဆောင်ကုန်သော မထေရ်တို့သည်။ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဓမ္မကထိကတ္ထေရာနံယေဝ၊ ဓမ္မကထိက-မထေရ်တို့၏သာလျှင်။ ဝစနံ၊ စကားသည်။ ပုရတော၊ ရှေးမှ။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ(တံ ပါကဋ္ဌံ ကရောမိ)၊ ထိုစကားကို ထင်စွာပြဦးအံ့။ ဂဝသတဿ ဝါ၊

နွားအရာ၏ လည်းကောင်း။ ဂဝသဟဿဿ ဝါ၊ နွားအထောင်၏ လည်းကောင်း။ အန္တရေ၊ အတွင်း၌။ ပဝေဏိပါလိကာယ၊ အစဉ်အဆက်ကို စောင့်ရှောက်တတ်သော။ ဓေနယာ၊ နွားမသည်။ အသတိ(ယေဝ)၊ မရှိသော်သာလျှင်။ သော ဝံသော၊ ထိုနွားတို့၏ အနွယ်သည်။ သာ ပဝေဏိ၊ ထိုနွားတို့၏ အစဉ်အဆက်သည်။ န ဗဒ္ဓိယတိ ယထာ၊ မစပ်သကဲ့သို့။ ဝေမေဝံ၊ ဤအတူသာလျှင်။ အာရဒ္ဓဝိပဿကာနံ၊ အားထုတ်အပ်သော ဝိပဿနာရှိကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ သတေပိ၊ အရာသည်လည်းကောင်း။ သဟဿေပိ၊ အထောင်သည်လည်းကောင်း။ သံဝိဇ္ဇမာနေ၊ ထင်ရှားရှိသည်ရှိသော်။ ပရိယတ္တိယာ၊ ပရိယတ်သည်။ အသတိ၊ မရှိသော်။ အရိယမဂ္ဂပ္ပဋ္ဌိဝေဓော နာမ၊ အရိယမဂ်ကို ထိုးထွင်း၍သိခြင်းမည်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ စ၊ ဥပမာတနည်း ဆိုဦးအံ့။ နိဓိကုမ္ဘိယာ၊ ဥစ္စာအိုးကို။ ဇာနနတ္ထာယ၊ သိခြင်းအကျိုးငှာ။ ပါသာဏမိဋ္ဌေ၊ ကျောက်ဖျာအပြင်၌။ အက္ခရေသု၊ အက္ခရာတို့ကို။ ဌပိတေသု၊ တင်ထားအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ အက္ခရာနိ၊ အက္ခရာတို့သည်။ ဓရန္တိ၊ ထင်ရှားတည်ကုန်၏။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ နိဓိကုမ္ဘိ၊ ဥစ္စာအိုးသည်။ နဌာ နာမ၊ ပျောက်ပျက်သည်မည်သည်။ န ဟောတိ (ယထာ)၊ မဖြစ်သကဲ့သို့။ ဝေမေဝံ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ပရိယတ္တိယာ၊ ပရိယတ်သည်။ ဓရမာနာယ၊ တည်သည်ရှိသော်။ သာသနံ၊ သာသနာတော်သည်။ အန္တရဟိတံ နာမ၊ ကွယ်သည်မည်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။)

ဒုတိယပမာဒါဒိဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ ဒုတိယပမာဒါဒိဝဂ်အဖွင့်သည်။
(နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။)

၁၁-အဓမ္မဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၁၄၀။ ကောဒသမေ ဝဂ္ဂေ၊ ကောဒသမ-ဝဂ်၌။ အဓမ္မံ အဓမ္မောတိ-အာဒိနိ၊ အဓမ္မံ အဓမ္မော-ဤသို့အစရှိသော စကားတို့ကို။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏။ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သောစကားရပ်သည်။ ဧတ္ထ၊ ဤ ကောဒသမ-ဝဂ်၌။ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း

အဓမ္မဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ အဓမ္မဝဂ်အဖွင့်သည်။
(နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။)

၁၂-အနာပတ္တိဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာအဖွင့်

☞ (ဋ္ဌ-၇၃) ၁၅၀။ ဒွါဒသမေ ပန၊ ဒွါဒသမ-ဝဂ်၌ကား။ အနာပတ္တိံ အာပတ္တိတိအာဒိသု၊ အနာပတ္တိံ အာပတ္တိ-ဤသို့အစရှိသည်တို့၌။ “အနာပတ္တိံ အဇာနန္တဿ အထေယျစိတ္တဿ န မရဏာဓိပ္ပာယဿ အနုလ္လပနာဓိပ္ပာယဿ န မောစနာဓိပ္ပာယဿ” တိ၊ အနာပတ္တိံ အဇာနန္တဿ အထေယျစိတ္တဿ နမရဏာဓိပ္ပာယဿ အနုလ္လပနာဓိပ္ပာယဿ နမောစနာဓိပ္ပာယဿ-ဟူ၍။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သော သိက္ခာပုဒ်တို့၌။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ အနာပတ္တိံ၊ အာပတ်မသင့်ခြင်းသည်။ အနာပတ္တိံ နာမ၊ အနာပတ္တိမည်၏။ “ဇာနန္တဿ ထေယျစိတ္တဿ” တိအာဒိနာ၊ ဇာနန္တဿ ထေယျစိတ္တဿ-ဤသို့အစရှိသော။ နယေန၊ နည်းဖြင့်။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ အာပတ္တိံ၊ အာပတ်သည်။ အာပတ္တိံ နာမ၊ အာပတ်သင့်သည်မည်၏။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော။ အာပတ္တိ-ကန္တာ၊ အာပတ်အစုတို့သည်။ လဟုကာပတ္တိံ နာမ၊ ပေါ့သောအာပတ်တို့ မည်ကုန်၏။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ အာပတ္တိကန္တာ၊ အာပတ်အစုတို့သည်။ ဂရုကာပတ္တိံ နာမ၊ လေးသောအာပတ်တို့ မည်ကုန်၏။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ္တိကန္တာ၊ အာပတ်အစုတို့သည်။ ဒုဋ္ဌုလ္လာပတ္တိံ နာမ၊ ရုန့်ရင်းသော အာပတ်တို့ မည်ကုန်၏။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော။ အာပတ္တိကန္တာ၊ အာပတ်အစုတို့သည်။ အဒုဋ္ဌုလ္လာပတ္တိံ နာမ၊ မရုန့်ရင်းသော အာပတ်တို့မည်ကုန်၏။ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ အာပတ္တိကန္တာ၊ အာပတ်အစုတို့သည်။ သာဝသေသာပတ္တိံ နာမ၊ သာဝသေသ-အာပတ်တို့ မည်ကုန်၏။ ဧကော၊ တခုသော။ ပါရာဇိကာပတ္တိကန္တာ၊ ပါရာဇိက - အာပတ်အစုသည်။ အနဝသေသာပတ္တိံ နာမ၊ အနဝသေသ-အာပတ်တို့ မည်၏။ သာဝသေသာပတ္တိယေဝ၊ သာဝသေသ-အာပတ်သည်ပင်လျှင်။ သပ္ပဋိကမ္မာပတ္တိံ နာမ၊ ကုစားကောင်းသော အာပတ်မည်၏။ အနဝသေသာပတ္တိယေဝ၊ အနဝသေသ-အာပတ် သည်ပင်လျှင်။ အပ္ပဋိကမ္မာပတ္တိံ နာမ၊ မကုစားကောင်းသော အာပတ် မည်၏။ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သော စကားရပ်သည်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောသုတ်၌။ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အပြီးတည်း။

အနာပတ္တိဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ အနာပတ္တိဝဂ်အဖွင့်သည်။

(နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။)

၁၃-ကေပုဂ္ဂလဝဂ္ဂ ဝဏ္ဏနာအဖွင့်

၁၇၀။ ကေပုဂ္ဂလဝဂ္ဂဿ၊ ကေပုဂ္ဂလ-ဝဂ်၏။ ပဌမေ၊ ပထမသုတ်၌။ ကေပုဂ္ဂလောတိ [ကေပုဂ္ဂလော-ဟူသည်ကား။ ကော၊ တယောက်သော။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်တည်း။] ဣတ္ထေ၊ ကေပုဂ္ဂလော-ဟူသော ဤပုဒ်၌။ ကောတိ၊ ကော-ဟူသော ဤသဒ္ဒါသည်။ ဒုတိယာဒိပဋိက္ခေပတ္တော၊ ဒုတိယ-စသည်ကို ပယ်ခြင်းအနက်ရှိသော။ ဂဏနုပရိစ္ဆေဒေါ၊ ရေတွက်ကြောင်း ပိုင်းခြားကြောင်းဖြစ်သော သဒ္ဒါတည်း။ ပုဂ္ဂလောတိ၊ ပုဂ္ဂလော-ဟူသော ဤသဒ္ဒါသည်။ သမ္ပတိကထာ၊ ပညတ်ကို ဟောသော စကားတည်း။ ပရမတ္ထကထာ၊ ပရမတ်ကို ဟောသော စကားသည်။ န၊ မဟုတ်။ ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ ဗုဒ္ဓဿ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိတော်မူသော။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဒေသနာ၊ ဒေသနာတော်သည်။ သမ္ပတိဒေသနာ စ၊ သမ္ပတိဒေသနာလည်းကောင်း။ ပရမတ္ထဒေသနာ စ၊ ပရမတ္ထဒေသနာ လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒုဝိဓော၊ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်။ “ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်။ သတ္တော၊ သတ္တဝါ။ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမ။ ပုရိသော၊ ယောက်ျား။ ခတ္တိယော၊ မင်း။ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏား။ ဒေဝေါ၊ နတ်။ မာရော၊ မာရ်။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေရူပါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော ဒေသနာသည်။ သမ္ပတိ-ဒေသနာ၊ ပညတ်ကိုဟောကြောင်းဖြစ်သော ဒေသနာမည်၏။ “အနိစ္စံ၊ အနိစ္စ။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခ။ အနတ္တံ၊ အနတ္တ။ ခန္ဓာ ဓာတူ အာယတနာနိ၊ ခန္ဓာ ဓာတ် အာယတန-တို့။ သတိပဋ္ဌာနာ၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေရူပါ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော ဒေသနာသည်။ ပရမတ္ထဒေသနာ၊ ပရမတ်ကို ဟောကြောင်းဖြစ်သော ဒေသနာမည်၏။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ယေ (သတ္တာ)၊ အကြင် သတ္တဝါတို့သည်။ သမ္ပတိ-ဝသေန၊ ပညတ်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဒေသနံ၊ ဒေသနာကို။ သုတု၊ ကြား၍။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ပဋိဝိဇ္ဇိတု၊ ထိုးထွင်း၍။ မောဟံ၊ မောဟကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ ဝိသေသံ၊ မဂ် ဖိုလ် နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော တရားအထူးကို။ အဓိဂန္တု၊ ရခြင်းငှာ၊ သမတ္တာ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့အား။ သမ္ပတိ-ဒေသနံ၊ သမ္ပတိဒေသနာကို။ ဒေသေတိ၊ ဟောကြားတော်မူ၏။ ယေ ပန၊ အကြင် သတ္တဝါ တို့သည်ကား။ ပရမတ္ထဝသေန၊ ပရမတ္ထ၏ အစွမ်းဖြင့်။

၁။ ဤ [...] ထောင့်ကွင်း အတွင်းရှိအဖွင့် နိဿယမူဟောင်းတွင်မပါ။ ဆဋ္ဌမူအရ ထည့်သွင်းပေးထားခြင်းဖြစ်၍ ၎င်း [...] ထောင့်ကွင်းတွင်းရှိ အဖွင့်ကို ပယ်လိုက်လျှင် နိဿယမူဟောင်း (၎င်း) အတိုင်းဖြစ်ပါမည်။—[အယ်ဒီတာ။]

ဒေသနံ၊ ဒေသနာကို။ သုတံ၊ ကြား၍။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ပဋိဝိဇ္ဈိတံ၊
ထိုးထွင်း၍။ မောဟံ၊ မောဟကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ ဝိသေသံ၊ မဂ် ဖိုလ်
နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော တရားအထူးကို။ အဓိဂန္တု၊ ရခြင်းငှာ။ သမတ္တာ၊ စွမ်း
နိုင်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထို သတ္တဝါတို့အား။ ပရမတ္ထဒေသနံ၊ ပရမတ္ထဒေသနာကို။
ဒေသေတိ၊ ဟောကြားတော်မူ၏။

တတြ၊ ထိုစကားရပ်၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ ဥပမာ၊ ဥပမာ
တည်း။—ဟိ (တံ ပါကဋ္ဌိကရောမိ) ၊ ထိုစကားကို ထင်စွာပြဦးအံ့။ ဒေသ-
ဘာသာကုသလော၊ အထူးထူးသော အရပ်၌ဖြစ်သော ဘာသာ၌ လိမ္မာသော။
တိဏ္ဏံ ဝေဒါနံ၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့၏။ အတ္ထသံဝဏ္ဏနကော၊ အနက်ကို ဖွင့်တတ်
သော။ အာစရိယော၊ လောကဆရာသည်။ ယေ၊ အကြင်လူလင်တို့သည်။
ဒမိဋ္ဌဘာသာယ၊ တောင်သူဘာသာဖြင့်။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ အတ္ထံ၊
အနက်ကို။ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုလူလင်တို့အား။ ဒမိဋ္ဌဘာသာယ၊
တောင်သူဘာသာဖြင့်။ အာစိက္ခတိ၊ ကြား၏။ ယေ၊ အကြင် လူလင်တို့သည်။
အန္ဓဘာသာဒိယ၊ ကျည်းဘာသာ စသည်တို့တွင်။ အညတရာယ၊ တပါး
ပါးသော။ (ဋ-၇၄) ဘာသာယ၊ ဘာသာဖြင့်။ (ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်
ရှိသော်။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။) တေသံ၊ ထိုလူလင်တို့
အား။ တာယ တာယ ဘာသာယ၊ ထိုထိုဘာသာဖြင့်။ (အာစိက္ခတိ၊ ကြား
၏)။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တေ မာဏဝကော၊ ထိုလူလင်တို့သည်။ ဆေကံ၊ လိမ္မာ
သော။ ဗျတ္တံ၊ ထက်မြက်သော။ အာစရိယံ၊ ဆရာသို့။ အာဂမ္မ၊ ကပ်၍။
ခိပ္ပမေဝ၊ လျင်စွာသာလျှင်။ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို။ ဥဂ္ဂဏ္ဌန္တိ (ယထာ)၊
သင်ယူကုန်သကဲ့သို့တည်း။ တတ္ထံ၊ ထို ဥပမာ၌။ အာစရိယော ဝိယ၊ ဆရာ
ကဲ့သို့။ ဗုဒ္ဓေ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိတော်မူသော။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားကို။ (ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်၏။) တယော ဝေဒါ၊ ဝိယ၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့
ကဲ့သို့။ ကထေတဗ္ဗဘာဝေ၊ ဟောတော်မူအပ်သော အဖြစ်၌။ ဌိတာနိ၊ တည်
ကုန်သော။ တိဏ္ဏံ မိဋ္ဌကနိ၊ သုံးပါးသော ပိဋကတ်တို့ကို။ (ဝေဒိတဗျော၊
သိအပ်ကုန်၏။) ဒေသဘာသာယ၊ အရပ်ဘာသာကို။ ကောသလ္လမိဝ၊ လိမ္မာ
သကဲ့သို့။ သမ္မုတိပရမတ္ထကောသလ္လံ၊ သမ္မုတိ ပရမတ်၌ လိမ္မာခြင်းကို။ (ဝေဒိတဗျံ၊
သိအပ်၏။) နာနာဒေသဘာသာ မာဏဝကော ဝိယ၊ အထူးထူးသော အရပ်၌
ဖြစ်သော ဘာသာကို တတ်သော လူလင်တို့ကဲ့သို့။ သမ္မုတိပရမတ္ထဝသေန၊
ပညတ် ပရမတ်၏အစွမ်းဖြင့်။ ပဋိဝိဇ္ဈနသမတ္တာ၊ ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းငှာ စွမ်း
နိုင်ကုန်သော။ ဝေနေယျသတ္တာ၊ ဝေနေယျသတ္တဝါတို့ကို။ (ဝေဒိတဗျော၊ သိ

နိပါတ်]

၁၃-ကေပုဂ္ဂလဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၂၁၁

အပ်ကုန်၏။) အာစရိယဿ၊ ဆရာ၏။ ဒမိဋ္ဌဘာသာဒိအာစိက္ခန္တံ ဝိယ၊ တောင်
သူဘာသာ အစရှိသည်ကို ကြားခြင်းကဲ့သို့။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။
သမ္မုတိပရမတ္ထဝသေန၊ ပညတ် ပရမတ်၏အစွမ်းဖြင့်။ ဒေသနာ၊ ဟောခြင်း
ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ စ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။—

“ဒုဝေ သစ္စာနိ အက္ခာသိ။ပ။ မုသာဝါဒေါ န ဇာယတိ” တိ။

ဒုဝေ သစ္စာနိ အက္ခာသိ။ပ။ မုသာဝါဒေါ န ဇာယတိ-ဟူ၍။ အာဟုဒိ၊
ဆိုကုန်၏။

[“ဝဒတံ၊ ဆိုတတ်သော သူအပေါင်းတို့တွင်။ ဝရော၊ မြတ်စွာ
သော။ သမ္မုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သမ္မုတိဉ္စ၊ သမ္မုတိ သစ္စာ
လည်းကောင်း။ ပရမတ္ထဉ္စ၊ ပရမတ္ထ သစ္စာလည်းကောင်း။ (ဣတိ၊ ဤ
သို့။) ဒုဝေ သစ္စာနိ၊ နှစ်ပါးသော သစ္စာတို့ကို။ အက္ခာသိ၊ ဟော
ကြားတော်မူ၏။ တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သော သစ္စာကို။ နုပလဗ္ဗတိ၊
မရအပ်။

သင်္ကေတ ဝစနံ၊ ကမ္ဘာဦးသူ လူပညာရှိတို့၏ အမှတ် ဖြစ်သော
သင်္ကေတ စကားသည်။ သစ္စံ၊ မှန်၏။ လောကသမ္မုတိကာရဏံ၊ လူတို့
သမုတ်ခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိ၏။ ပရမတ္ထဝစနံ၊ ပရမတ္ထစကားသည်။
သစ္စံ၊ မှန်၏။ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့၏။ ဘူတကာရဏံ၊ ဟုတ်မှန်ခြင်း
လျှင် အကြောင်းရှိ၏။

တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဝေါဟာရကုသလဿ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်း၌
လိမ္မာသော။ သမ္မုတိံ၊ ပညတ်ကို။ ဝေါဟရန္တဿ၊ ဟောတော်မူ
သော။ လောကနာထဿ၊ လူသုံးပါးတို့၏ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူ
သော။ သတ္ထုနော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ မုသာဝါဒေါ၊ မုသာဝါဒ
သည်။ န ဇာယတိ၊ မဖြစ်။”]

အဝိစ (အပရော)၊ တပါးသော။ (နယော၊ နည်းကို။ ယော၊ ငါသည်။
ဝုစ္စတေ၊ မိန့်ဦးအံ့။)—ဟိရေတ္တပုဒိပနတ္ထဉ္စ၊ ဟိရီ သြတ္တပုကို ပြခြင်းအကျိုးငှာ
လည်းကောင်း။ ကမ္မဿကတာဒိပနတ္ထဉ္စ၊ ကံသာလျှင် မိမိဥစ္စာရှိသည်၏ အဖြစ်
ကို ပြခြင်းအကျိုးငှာလည်းကောင်း။ ပစ္စတ္တပုရိသကာရဒိပနတ္ထဉ္စ၊ အသီးအသီး
ယောက်ျားတို့ပြုအပ်သောအမှုကို ပြခြင်းအကျိုးငှာ လည်းကောင်း။ အာနန္တ-
ရိယဒိပနတ္ထဉ္စ၊ အာနန္တရိယကံကို ပြခြင်းအကျိုးငှာ လည်းကောင်း။ ဗြဟ္မဝိဟာရ-
ဒိပနတ္ထဉ္စ၊ ဗြဟ္မဝိဟာရကို ပြခြင်းအကျိုးငှာ လည်းကောင်း။ ပုဗ္ဗေနိဝါသ—

၁။ အာဟ = (ဆဋ္ဌ)၊ ၂။ ကာရဏာ = (ဆဋ္ဌ)၊

ဒီပနတ္ထဉ္စ၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသညာဏ်ကို ပြခြင်းအကျိုးငှာ လည်းကောင်း။ ဒက္ခိဏာ-
ဝိသုဒ္ဓိဒီပနတ္ထဉ္စ၊ အလ္လ၏ စင်ကြယ်ခြင်းကို ပြခြင်းအကျိုးငှာ လည်းကောင်း။
လောကသမ္ပုတိယာ၊ လောကပညတ်ကို။ အပ္ပဟာနတ္ထဉ္စ၊ မပယ်ခြင်းအကျိုးငှာ
လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဋ္ဌဟိ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော။ ကာရဏေဟိ၊
အကြောင်းတို့ဖြင့်။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပုဂ္ဂလကထံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်စကား
ကို။ ကထေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ (ဝိတ္ထာရေမိ)၊ ချဲ့ဦးအံ့။ “ခန္ဓာတု-
အာယတနာနိ၊ ခန္ဓာ ဓာတ် အာယတန-တို့သည်။ ဟိရိယန္တိ၊ ကာယဒုစရိုက်
စသည်ကိုရှက်ကုန်၏။ ဩတ္တပ္ပန္နိ၊ ကာယဒုစရိုက် စသည်ကို ကြောက်ကုန်၏။”
ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဟောတော်မူအပ်သည် ရှိသော်။ မဟာဇနော၊ လူများ
သည်။ န ဇာနာတိ၊ မသိ။ သမ္မောဟံ၊ ပြင်းစွာ တွေ့ဝေခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊
ရောက်၏။ “ဣဒံ (ဣမေ) ခန္ဓာတု အာယတနာနိ၊ ဤ ခန္ဓာ ဓာတ် အာယ-
တန-တို့သည်။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဟိရိယန္တိ (နာမ)၊ ကာယဒုစရိုက်
စသည်ကို ရှက်သည်မည်ကုန်သနည်း။ (ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။) ဩတ္တပ္ပန္နိ
နာမ၊ ကာယဒုစရိုက် စသည်ကို ကြောက်သည်မည်ကုန်သနည်း။” ဣတိ၊ ဤ
သို့။ (သမ္မောဟံ၊ ပြင်းစွာ တွေ့ဝေခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။) ပဋိသတ္တု၊
ဆန့်ကျင်ဘက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ “ဣတ္ထိ၊ မိန်းမသည်။ ဟိရိယတိ၊
ကာယဒုစရိုက် စသည်ကို ရှက်တတ်၏။ ဩတ္တပ္ပတိ၊ ကာယဒုစရိုက် စသည်ကို
ကြောက်တတ်၏။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ ခတ္ထိယော၊ မင်းသည်။
ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ ဒေဝေါ၊ နတ်သည်။ မာရော၊ မာရ်သည်။
(ဟိရိယတိ၊ ကာယဒုစရိုက် စသည်ကို ရှက်တတ်၏။ ဩတ္တပ္ပတိ၊ ကာယဒုစရိုက်
စသည်ကို ကြောက်တတ်၏။)” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ ပန၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်
ကား။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ သမ္မောဟံ၊ ပြင်းစွာ တွေ့ဝေခြင်းသို့။ န အာပဇ္ဇတိ၊
မရောက်။ ပဋိသတ္တု၊ ဆန့်ကျင်ဘက်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဟိရေတ္တပ္ပဒီပနတ္ထံ၊ ဟိရိ ဩတ္တပ္ပကို
ပြခြင်းအကျိုးငှာ။ ပုဂ္ဂလကထံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်စကားကို။ ကထေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။
“ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာတို့သည်။ ကမ္မဿကာ၊ ကံသာလျှင် မိမိဥစ္စာရှိကုန်၏။ ဓာတု-
ယော၊ ဓာတ်တို့သည်။ (ကမ္မဿကာ၊ ကံသာလျှင် မိမိဥစ္စာရှိကုန်၏။) အာယ-
တနာနိ၊ အာယတန-တို့သည်။ (ကမ္မဿကာနိ၊ ကံသာလျှင် မိမိဥစ္စာရှိကုန်၏။)”
ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေပိ၊ ဆိုအပ်သော်လည်း။ ဧသေဝ နယော၊ ဤနည်းလျှင်
နည်းရှိ၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကမ္မဿ-
ကတာဒီပနတ္ထံ၊ ကံသာလျှင် မိမိဥစ္စာရှိသည်အဖြစ်ကို ပြခြင်းအကျိုးငှာ။ ပုဂ္ဂလ-
ကထံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်စကားကို။ ကထေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။

နိပါတ်]

၁၃-ကေပုဂ္ဂလဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၂၁၃

“ဝေဠုဝနာဒယော၊ ဝေဠုဝန် အစရှိကုန်သော။ မဟာဝိဟာရာ၊ ကျောင်းကြီးတို့ကို။ ခန္ဓဟိ၊ ခန္ဓာတို့သည်။ ကာရာပိတာ၊ ဆောက်လုပ်အပ်ကုန်၏။ ဓာတုဟိ၊ ဓာတ်တို့သည်။ (ကာရာပိတာ၊ ဆောက်လုပ်အပ်ကုန်၏။)” အာယတနေဟိ၊ အာယတနတို့သည်။ (ကာရာပိတာ၊ ဆောက်လုပ်အပ်ကုန်၏။)” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေပိ၊ ဆိုအပ်သော်လည်း။ ယေဝ နယော၊ ဤနည်းလျှင် နည်းရှိ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပစ္စတ္တပရိယကာရဒီပနတ္ထံ၊ အသီးအသီး ယောက်ျားတို့သည် ပြုအပ်သောအမှုကို ပြခြင်းအကျိုးငှာ။ ပုဂ္ဂလကထံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်စကားကို။ ကထေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။

☞(၄-၇၅) “ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာတို့သည်။ ဓာတရံ၊ အမိကို။ ဇီဝိတာ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေမှ။ ဝေါရောပေန္တိ၊ ချကုန်၏။ ပိတရံ၊ အဖကို။ အရဟန္တံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို။ (ဇီဝိတာ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေမှ။ ဝေါရောပေန္တိ၊ ချကုန်၏။) ရဟိရပ္ပါဒကမ္မံ၊ ဘုရားရှင်အား သွေးစိမ်းတည်အောင်ပြုသော အမှုကို။ သံဃာတေဒကမ္မံ၊ သံဃာကို ကွဲပြားအောင်ပြုသော အမှုကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ဓာတုယော၊ ဓာတ်တို့သည်။ အာယတနာနိ၊ အာယတန-တို့သည်။ (ဓာတရံ၊ အမိကို။ ဇီဝိတာ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေမှ။ ဝေါရောပေန္တိ၊ ချကုန်၏။)” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေပိ၊ ဆိုအပ်သော်လည်း။ ယေဝ နယော၊ ဤနည်းလျှင် နည်းရှိ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာနန္တရိယဒီပနတ္ထံ၊ အာနန္တရိယကံကို ပြခြင်းအကျိုးငှာ။ ပုဂ္ဂလကထံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်စကားကို။ ကထေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။

“ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာတို့သည်။ မေတ္တာယန္တိ၊ မေတ္တာကို ဖြစ်စေကုန်၏။ ဓာတုယော၊ ဓာတ်တို့သည်။ အာယတနာနိ၊ အာယတန-တို့သည်။ (မေတ္တာယန္တိ၊ မေတ္တာကို ဖြစ်စေကုန်၏။)” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေပိ၊ ဆိုအပ်သော်လည်း။ ယေဝ နယော၊ ဤနည်းလျှင် နည်းရှိ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗြဟ္မဝိဟာရဒီပနတ္ထံ၊ ဗြဟ္မဝိဟာရကို ပြခြင်းအကျိုးငှာ။ ပုဂ္ဂလကထံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်စကားကို။ ကထေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။

“ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာတို့သည်။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရှေး၌ နေဖူးသော ခန္ဓာကို။ အနုဿရန္တိ၊ အောက်မေ့ကုန်၏။ ဓာတုယော၊ ဓာတ်တို့သည်။ အာယတနာနိ၊ အာယတနတို့သည်။ (ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရှေး၌ နေဖူးသော ခန္ဓာကို။ အနုဿရန္တိ၊ အောက်မေ့ကုန်၏။)” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေပိ၊ ဆိုအပ်သော်လည်း။ ယေဝ နယော၊ ဤနည်းလျှင် နည်းရှိ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပုဗ္ဗေနိဝါသဒီပနတ္ထံ၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသ ဉာဏ်ကို ပြခြင်းအကျိုးငှာ။ ပုဂ္ဂလကထံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်စကားကို။ ကထေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။

“ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာတို့သည်။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ပဋိဂ္ဂဏန္တိ၊ ခံယူကုန်၏။ ဓာတု-
ယော၊ ဓာတ်တို့သည်။ အာယတနာနိ၊ အာယတန-တို့သည်။ (ဒါနံ၊ အလှူကို။
ပဋိဂ္ဂဏန္တိ၊ ခံယူကုန်၏။)”ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေပိ၊ ဆိုအပ်သော်လည်း။
မဟာဇနော၊ လူပျားသည်။ န ဇာနာတိ၊ မသိ။ သမ္မောဟံ၊ ပြင်းစွာ
တောဝေခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ပဋိသတ္တု၊ ဆန့်ကျင်ခြင်းသည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ “ဣဒံ (ဣမာနိ) ခန္ဓဓာတု အာယတနာနိ၊ ဤ ခန္ဓာ
ဓာတ် အာယတန-တို့သည်။ ကံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ပဋိဂ္ဂဏန္တိ နာမ၊ ခံယူ
သည် မည်ကုန်အံ့နည်း။”ဣတိ၊ ဤသို့။ (သမ္မောဟံ၊ ပြင်းစွာ တောဝေခြင်းသို့။
အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ပဋိသတ္တု၊ ဆန့်ကျင်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။)
ပန၊ ဗျုတ်ရိက်မှတစ်ပါး အန္တယ-ကိုဆိုဦးအံ့။ “သီလဝန္ဓော၊ သီလ ရှိကုန်
သော။ ကလျာဏဓမ္မာ၊ ကောင်းသောသဘော ရှိကုန်သော။ ပုဂ္ဂလော၊
ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ (ဒါနံ၊ အလှူကို။) ပဋိဂ္ဂဏန္တိ၊ ခံယူကုန်၏။”ဣတိ၊ ဤသို့။
ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည် ရှိသော်။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ သမ္မောဟံ၊ ပြင်းစွာ တော
ဝေခြင်းသို့။ န အာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်။ ပဋိသတ္တု၊ ဆန့်ကျင်ခြင်းသည်။
န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
ဒက္ခိဏာဝိသုဒ္ဓိဒီပနတ္ထံ၊ အလှူ၏ စင်ကြယ်ခြင်းကို ပြခြင်းအကျိုးငှာ။ ပုဂ္ဂလကထံ၊
ပုဂ္ဂိုလ်စကားကို။ ကထေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။

လောကသမ္မုတိဉ္စ၊ လောကသမ္မုတိ ကိုလည်း။ ဗုဒ္ဓါ၊ သစ္စာလေးပါးကို
သိတော်မူကုန်သော။ ဘဂဝန္ဓော၊ ဘုရားရှင်တို့သည်။ နပ္ပဗဟန္တိ၊ မစွန့်
ကုန်။ လောကသမညာယ၊ လူတို့၏ သမုတ်ခြင်းဖြင့်။ လောကနိရုတ္တိယာ၊
လူတို့၏ စကားဖြင့်။ လောကာဘိလာပေ၊ လူတို့၏ စကား၌။ ဌိတာယေဝ၊
တည်ကုန်သည် ဖြစ်၍သာလျှင်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တိ၊ ဟောတော်မူ
ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ လောက-
သမ္မုတိယာ၊ လောကပညတ်ကို။ အပ္ပဟာနတ္ထမ္ပိ၊ မပယ်ခြင်းအကျိုးငှာလည်း။
ပုဂ္ဂလကထံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်စကားကို။ ကထေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧကော စ၊ တယောက်တည်းသည်လည်း။ (ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။) သော၊ ထိုတယောက်တည်း ဟူသည်။ ပုဂ္ဂလော စ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်
လည်း။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထို့ကြောင့်။ ဧကပုဂ္ဂလော၊
ဧကပုဂ္ဂလ-မည်၏။ ဧကနဌေန၊ အဘယ်အနက်ကြောင့်။ ဧကပုဂ္ဂလော၊ ဧက
ပုဂ္ဂလ-မည်သနည်း။ အသဒိသဌေန၊ သူတစ်ပါးတို့နှင့် မတူသော အနက်သဘော
ကြောင့် လည်းကောင်း။ ဂုဏဝိသိဋ္ဌဌေန၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးဖြင့် ထူးသောအနက်

သဘောကြောင့်လည်းကောင်း။ အသမသမဋ္ဌေန၊ သူတပါးတို့နှင့် မတူသော ရှေး
 ဘုရားတို့နှင့်သာတူသော အနက်သဘောကြောင့်လည်းကောင်း။ (ကေပုဂ္ဂလော၊
 ကေပုဂ္ဂလ-မည်၏။) ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်၏။) ဟိ (ဝိတ္တာရေမိ)၊
 ထိုစကားကိုချဲ့ဦးအံ့။ သော (ဘဂဝါ)၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒသန္တံ၊ ဆယ်ပါး
 ကုန်သော။ ပါရမီနံ၊ ပါရမီတို့ကို။ ပဋိပါငြိယာ၊ အစဉ်အတိုင်း။ အာဝဇ္ဇနပဋိ-
 ဝဇ္ဇနံ၊ ရှေးဦးစွာ နှလုံးသွင်းခြင်း အဖန်တလဲလဲ နှလုံးသွင်းခြင်းကို။ အာဒိ
 ကတွာ၊ အစပြု၍။ ဗောဓိသမ္ဘာရဂုဏေဟိ စေဝ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် သဗ္ဗညုတ
 ဉာဏ်၏ အဆောက်အဦဖြစ်ကုန်သော ပါရမီသုံးဆယ် စွန့်ခြင်းကြီးငါးပါး စရိယ
 သုံးပါးတည်းဟူသော ဂုဏ်တော်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း။ ဗုဒ္ဓဂုဏေဟိ စ၊ ဒသဗလ
 ဉာဏ် ဆ-အသာဓာဏဉာဏ် အစရှိသော ဘုရားဂုဏ်တော်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။
 သေသမဟာဇနေန၊ ကြွင်းသော လူအပေါင်းနှင့်။ အသဒိသော၊ တူတော်မူ။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ အသဒိသဋ္ဌေနပိ၊ သူတပါးတို့နှင့်မတူသော အနက်သဘော
 ကြောင့်လည်း။ ကေပုဂ္ဂလော၊ ကေပုဂ္ဂလ-မည်တော်မူ၏။ အဿ၊ ထိုမြတ်စွာ
 ဘုရားအား။ ယေ တေ ဂုဏာ စ၊ အကြင် ဂုဏ်တို့သည်လည်း။ သန္တိ၊ ရှိကုန်
 ၏။ တေ၊ ထိုဂုဏ်တို့သည်။ သေသသတ္တာနံ၊ ကြွင်းကုန်သော သတ္တဝါတို့၏။
 ဂုဏေဟိ၊ ဂုဏ်တို့မှ။ ဝိသိဋ္ဌာ၊ ထူးကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂုဏဝိသိဋ္ဌဋ္ဌေနပိ၊
 ဂုဏ်ကျေးဇူးဖြင့်ထူးသော အနက်သဘောကြောင့်လည်း။ ကေပုဂ္ဂလော၊ ကေ-
 ပုဂ္ဂလ-မည်တော်မူ၏။ ပုရိမကာ၊ ရှေး၌ပွင့်တော်မူကုန်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊
 ဘုရားရှင်တို့သည်။ သဗ္ဗသတ္တေဟိ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့နှင့်။ အသမာ၊
 မတူကုန်။ တေဟိ၊ ထိုရှေးဘုရားတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကော၊ တဆူတည်းသော။
 အယမေဝ၊ ဤ ငါတို့မြတ်စွာဘုရားသည်သာလျှင်။ ရူပကာယဂုဏေဟိ စေဝ၊
 ရူပကာယ ဂုဏ်တော်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ နာမကာယဂုဏေဟိ စ၊ နာမကာယ
 ဂုဏ်တော်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ သမော၊ တူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အသမသမ-
 ဋ္ဌေနပိ၊ သူတပါးတို့နှင့်မတူသော ရှေးဘုရားတို့နှင့်သာတူသော အနက်သဘော
 ကြောင့်လည်း။ ကေပုဂ္ဂလော၊ ကေပုဂ္ဂလ-မည်တော်မူ၏။

လောကေတိ(ဧတ္ထ)၊ လောကေ ဟူသော ဤပါဌ၌။ လောကာ၊ လောက
 တို့သည်။ သတ္တလောကော၊ သတ္တလောက။ ဩကာသလောကော၊ ဩကာသ
 လောက။ သင်္ခါရလောကော၊ သင်္ခါရလောက။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တယော၊
 သုံးပါးတို့သည်။ (ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။) တေသံ၊ ထိုသုံးပါးသော လောက
 တို့၏။ ဝိတ္တာရကထာ၊ အကျယ်ဖြစ်သော စကားကို။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်

ကျမ်း၌။ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်၏။ တေသု၊ ထိုသုံးပါးသော လောကတို့တွင်။ ဣမ၊ ဤအရာ၌။ သတ္တလောကော၊ သတ္တလောကကို။ အဓိပ္ပတော၊ အလိုရှိအပ်၏။ သတ္တလောကေ၊ သတ္တလောက၌။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနောပိ၊ ဖြစ်သော်လည်း။ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌။ န(ဥပ္ပဇ္ဇတိ)၊ မဖြစ်။ ဗြဟ္မလောကေ၊ ဗြဟ္မာပြည်၌။ န(ဥပ္ပဇ္ဇတိ)၊ မဖြစ်။ မနုဿလောကေ ယေဝ၊ လူ့ပြည်၌သာလျှင်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ (ဋ-၇၆) မနုဿလောကေပိ၊ လူ့ပြည်၌လည်း။ အညသ္မိ၊ စက္ကဝါဠေ၊ တပါးသော စကြဝဠာ၌။ န(ဥပ္ပဇ္ဇတိ)၊ မဖြစ်။ ဣမသ္မိ၊ ယေဝ စက္ကဝါဠေ၊ ဤ ငါတို့စကြဝဠာ၌သာလျှင်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တတြာပိ၊ ထိုငါတို့စကြဝဠာ၌လည်း။ သဗ္ဗဋ္ဌာနေသု၊ ခပ်သိမ်းသော အရပ်တို့၌။ န(ဥပ္ပဇ္ဇတိ)၊ မဖြစ်။

“ပုရတ္ထိမာယ၊ အရှေ့မျက်နှာ ဖြစ်သော။ ဒိသာယ၊ အရပ်၌။ ဂဇင်္ဂလံ နာမ၊ ဂဇင်္ဂလ-မည်သော။ နိဂမော၊ နိဂုံးသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တဿ၊ ထို ဂဇင်္ဂလ-မည်သောနိဂုံး၏။ ပရေန၊ ပြင်ပ၌။ မဟာသာလာ၊ အင်ကြင်းပင်ကြီးသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တတော၊ ထိုအင်ကြင်းပင်ကြီးမှ။ ပရာ၊ ပြင်ပသည်။ ပစ္စန္ဒိမာ ဇနပဒါ၊ ပစ္စန္ဒရစ် ဇနပုဒ်မည်၏။ သြရတော၊ အတွင်းဘက်သည်။ မဇ္ဈေ၊ မဇ္ဈိမ-တိုက်မည်၏။ ပုရတ္ထိမဒက္ခိဏာယ၊ အရှေ့တောင်ဖြစ်သော။ ဒိသာယ၊ (အထောင်ဖြစ်သော) အရပ်၌။ သလ္လဝတီ နာမ၊ သလ္လဝတီ မည်သော။ နဒီ၊ မြစ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တတော၊ ထို သလ္လဝတီ မည်သောမြစ်မှ။ ပရာ၊ ပြင်ဘက်သည်။ ပစ္စန္ဒိမာ ဇနပဒါ၊ ပစ္စန္ဒရစ်ဇနပုဒ်မည်၏။ သြရတော၊ အတွင်းဘက်သည်။ မဇ္ဈေ၊ မဇ္ဈိမ-တိုက်မည်၏။ ဒက္ခိဏာယ၊ တောင်ဖြစ်သော။ ဒိသာယ၊ အရပ်မျက်နှာ၌။ သေတကဏ္ဍိကံ နာမ၊ သေတကဏ္ဍိက-မည်သော။ နိဂမော၊ နိဂုံးသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တတော၊ ထို သေတကဏ္ဍိက-မည်သော နိဂုံးမှ။ ပရာ၊ ပြင်ဘက်သည်။ ပစ္စန္ဒိမာ၊ ပစ္စန္ဒရစ်မည်သော။ ဇနပဒါ၊ ဇနပုဒ်မည်၏။ သြရတော၊ အတွင်းဘက်သည်။ မဇ္ဈေ၊ မဇ္ဈိမ-တိုက်မည်၏။ ပစ္စိမာယ၊ အနောက်ဖြစ်သော။ ဒိသာယ၊ အရှေ့မျက်နှာ၌။ ထူဏံ နာမ၊ ထူဏ-မည်သော။ ဗြာဟ္မဏဂါမော၊ ပုဏ္ဏားရွာသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တတော၊ ထိုထူဏ-မည်သော ပုဏ္ဏားရွာမှ။ ပရာ၊ ပြင်ဘက်သည်။ ပစ္စန္ဒိမာ၊ ပစ္စန္ဒရစ်မည်သော။ ဇနပဒါ၊ ဇနပုဒ်မည်၏။ သြရတော၊ အတွင်းဘက်သည်။ မဇ္ဈေ၊ မဇ္ဈိမ-တိုက်မည်၏။ ဥတ္တရာယ၊ မြောက်ဖြစ်သော။ ဒိသာယ၊ အရှေ့မျက်နှာ၌။ ဥသီရဒ္ဒဇော နာမ၊ ဥသီရဒ္ဒဇ-မည်သော။ ပဗ္ဗတော၊ တောင်သည်။ (အတ္ထိ၊

၁။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနောပိ စေသ = (ဆဋ္ဌ)

၂၁၇

ဥပ္ပဇ္ဇမာနော ဥပ္ပဇ္ဇတိတိ၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနော ဥပ္ပဇ္ဇတိ—ဟူသော၊ ဣဒံ ဥဘ-
ယမ္ပိ၊ ဤ ပုဒ်နှစ်ခုအပေါင်းသည်လည်း။ ဝိပ္ပကတဝစနမေဝ၊ မပြီးသေးသော
ကြံယာကိုဟောသော သဒ္ဓါသည်သာလျှင်တည်း။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ဧတ္ထ၊
ဤဥပ္ပဇ္ဇမာနော ဥပ္ပဇ္ဇတိ—ဟူသောပုဒ်နှစ်ခုအပေါင်း၌။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တော၊ ဖြစ်သည်
ရှိသော်။ ဗဟုဇနဟိတာယ၊ များစွာသော လူအပေါင်း၏ စီးပွားခြင်းငှာ။
ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ အညေန၊ တပါးသော။ ကာရုဏေန၊ အကြောင်းကြောင့်။
န (ဥပ္ပဇ္ဇတိ)၊ မဖြစ်။ ဣတိ ဧဝံ အတ္ထော၊ ဤသို့သောအနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
သိအပ်၏။ ဟိ(သစ္စံ)၊ မှန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိ
သော။ လက္ခဏံ၊ သဒ္ဓါ၏ လက္ခဏာသည်၊ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) ဧတံ (လက္ခဏံ)၊

၂။ ဥပဋ္ဌမာနော = (ဆဋ္ဌ)

211 ... 6288 = (6288)

ဤလက္ခဏာကို။ အညေန၊ တပါးသော။ သဒ္ဓလက္ခဏေန၊ သဒ္ဓါ၏ လက္ခဏာဖြင့်။ ပဋိဗာဟိတုံ၊ တားမြစ်ခြင်းငှာ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။

အပိစ(အပရော)၊ တပါးသော။ (နယော၊ နည်းကို။ မယာ၊ ငါအဋ္ဌကထာ ဆရာသည်။ ဝုစ္စတေ၊ မိန့်ဦးအံ့။) ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနော နာမ။ ဖြစ်ထိုက်သည်မည်၏။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ နာမ၊ ဖြစ်ဆဲမည်၏။ ဥပ္ပန္နော နာမ၊ ဖြစ်ပြီး သည်မည်၏။ ဣတိ အယံဘေဒေါ၊ ဤသို့သောအပြားကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိ အပ်၏။ ဟိ (ဝိတ္ထာရေမိ)၊ ချဲ့ဦးအံ့။ ဒီပင်္ကရပါဒမူလတော၊ ဒီပင်္ကရာဘုရား ရှင်၏ ခြေတော်ရင်းမှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ လဒ္ဓဗျာကရဏော၊ ရအပ်သောဗျာဒိတ် ရှိတော်မူသော။ သေ (သော သဂဝါ)၊ ဤ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗုဒ္ဓကာရ- ကေ၊ ဘုရား၏အဖြစ်ကိုပြုတတ်ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ ပါရမီဆယ်ပါးတရားတို့ကို။ ပရိယေသန္တော၊ ရှာမိုးသည်ရှိသော်။ ဒသပါရမီယော၊ ဆယ်ပါးသောပါရမီ တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ “ဣမေ ဓမ္မာ၊ ဤပါရမီဆယ်ပါးတရားတို့ကို။ မယာ၊ ငါသည်။ ပူရေတဗ္ဗာ၊ ဖြည့်အပ်ကုန်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ကတသန္နိဋ္ဌာနော၊ ပြုအပ်သော နေခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဒါနပါရမိံ၊ ဒါနပါရမီကို။ ပူရေန္တောပိ၊ ဖြည့်သော်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနော နာမ၊ ဖြစ်ထိုက်သည်မည်၏။ သီလပါရမိံ၊ သီလပါရမီကို။ ပ။ ဥပေက္ခာပါရမိံ၊ ဥပေက္ခာပါရမီကို။ ပူရေန္တောပိ၊ ဖြည့်သော် လည်း။ (ဥပ္ပဇ္ဇမာနော နာမ၊ ဖြစ်ထိုက်သည်မည်၏။) ဒသ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော။ ဣမာ ပါရမီယော၊ ဤပါရမီတို့ကို။ ပူရေန္တောပိ၊ ဖြည့်သော်လည်း။ (ဥပ္ပဇ္ဇမာ- နော နာမ၊ ဖြစ်ထိုက်သည်မည်၏။) ဒသ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော။ ဥပပါရမီယော၊ ဥပပါရမီတို့ကို။ ပူရေန္တောပိ၊ ဖြည့်သော်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနော နာမ၊ ဖြစ်ထိုက် သည်မည်၏။ ဒသ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော။ ပရမတ္ထပါရမီယော၊ ပရမတ္ထပါရမီ တို့ကို။ ပူရေန္တောပိ၊ ဖြည့်သော်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနော နာမ၊ ဖြစ်ထိုက်သည်သာမည် ၏။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော။ မဟာပရိစ္စာဂေ၊ မြတ်သောစွန့်ခြင်းတို့ကို။ ပရိစ္စ- ဇန္တောပိ၊ စွန့်သော်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနော နာမ၊ ဖြစ်ထိုက်သည်မည်၏။ အတ္တတ္ထစရိ- ယံ၊ မိမိ၏ဘုရားဖြစ်ခြင်း အကျိုးစီးပွားအလို့ငှာ ကျင့်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဉာတတ္ထစရိယံ၊ ဆွေတော်မျိုးတော်တို့၏ အကျိုးစီးပွားအလို့ငှာ ကျင့်ခြင်းကို လည်းကောင်း။ လောကတ္ထစရိယံ၊ လူအပေါင်းတို့၏အကျိုးစီးပွား အလို့ငှာ ကျင့်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဗုဒ္ဓတ္ထစရိယံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်အကျိုးငှာကျင့်ခြင်း ကိုလည်းကောင်း။ ပူရယမာနောပိ၊ ဖြည့်ကျင့်သော်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနော နာမ၊ ဖြစ်ထိုက်သည်မည်၏။ ကပ္ပသတသဟဿာဓိကာနိ၊ ကမ္ဘာတသိန်းအလွန်ရှိကုန်

၁။ ...ပါရမီ = (ဆဋ္ဌ) ၂။ နိဿယ-၌မပါ။ ၃။ ဆဋ္ဌ-မူ၌မပါ။

သော။ စတ္တာရိ အသင်္ချေယျာနိ၊ လေးအသင်္ချေတို့ပတ်လုံး။ ဗုဒ္ဓကာရကေ၊
 ဘုရားအဖြစ်ကိုပြတတ်ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို။ မတ္တကံ၊ အပြီးအဆုံးသို့။
 ပါပေန္တောပိ၊ ရောက်စေသော်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနော နာမ၊ ဖြစ်ထိုက်သည် မည်
 ။ ဝေဿန္တရတ္တဘာဝံ၊ ဝေဿန္တရာမင်း၏ အဖြစ်ကို။ (ဋ္ဌ-၇၇) ပဟာယ၊
 ပယ်၍။ တုသိတပုရေ၊ တုသိတာ နတ်ပြည်၌။ ပဋိသန္နိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို။
 ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ သဋ္ဌိဝဿ သတသဟဿာဓိကာ၊ အနှစ် ခြောက်သန်း
 အလွန်ရှိသော။ သတ္တပဏ္ဏာသဝဿကောဋီယော၊ အနှစ် ငါးဆယ့် ခုနှစ်
 ကုဋေတို့ ပတ်လုံး။ တိဋ္ဌန္တောပိ၊ တည်သော်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနော နာမ၊
 ဖြစ်ထိုက်သည်မည်၏။ ဒေဝတာဟိ၊ နတ်တို့သည်။ ယာဓိတော၊ တောင်းပန်
 အပ်သည် ဖြစ်၍။ ပဉ္စမဟာဝိလောကီတံ၊ ငါးပါးသော ကြည့်ခြင်းကြီး
 ကို။ ဝိလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ မဟာမာယာဒေဝိယာ၊ မဟာမာယာ
 မည်သော မိဖုရား၏။ ကုဏ္ဍိမ္ပိ၊ ဝမ်း၌။ ပဋိသန္နိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဏှန္တောပိ၊
 ယူသော်လည်းကောင်း။ အနုနာဓိကေ၊ မယုတ်မလွန်ကုန်သော။ ဒသ မာသေ၊
 ဆယ်လတို့ပတ်လုံး။ ဂဗ္ဘဝါသံ၊ အမိဝမ်း၌ နေခြင်းကို။ ဝသန္တောပိ၊ နေသော်
 လည်းကောင်း။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနော နာမ၊ ဖြစ်ထိုက်သည်မည်၏။ ဧကုနတိံသဝဿာ-
 နိ၊ အနှစ် တခုယုတ်သုံးဆယ်တို့ပတ်လုံး။ အဂါရမဇ္ဈေ၊ အိမ်၏ အလယ်၌။
 တိဋ္ဌန္တောပိ၊ တည်သော်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနော နာမ၊ ဖြစ်ထိုက်သည်မည်၏။
 ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌။ အာဒိနဝံ၊ အပြစ်ကို။ နေက္ခမ္မေ စ၊ တောထွက်
 တော်မူခြင်း၌လည်း။ အာနိသံသံ၊ အကျိုးဆက်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ရာဟုလ-
 ဘဒ္ဒဿ၊ ရာဟုလာ သတို့သား၏။ ဇာတဒိဝသေ၊ ဖွားသောနေ့၌။ ဆန္ဒ-
 သဟာယော၊ ဆန္ဒအမတ်လျှင် အဖော်ရှိသည် ဖြစ်၍။ ကဏ္ဍကံ၊ ကဏ္ဍက-
 အမည်ရှိသော။ ဝါဟနဝရံ၊ မြတ်သောယာဉ်ထက်သို့။ အာရုယျ၊ တက်စီး၍။
 နိက္ခမန္တောပိ၊ တောထွက်သော်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနော နာမ၊ ဖြစ်ထိုက်သည်
 သာမည်၏။ တိဏိ ရဇ္ဇာနိ၊ သုံးပြည်ထောင်တို့ကို။ အတိက္ကမန္တောပိ၊ လွန်သော်
 လည်းကောင်း။ အနောမာနဒီတိရေ၊ အနောမာမည်သော မြစ်ကမ်းနား၌။
 ပဗ္ဗဇန္တောပိ၊ ရဟန်းပြုသော် လည်းကောင်း။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနော နာမ၊ ဖြစ်ထိုက်
 သည် မည်၏။ ဆဗ္ဗဿာနိ၊ ခြောက်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ မဟာပဓာနံ၊ ပြင်းစွာသော
 အားထုတ်ခြင်းကို။ ကရောန္တောပိ၊ ပြုသော်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနော နာမ၊ ဖြစ်
 ထိုက်သည်မည်၏။ ဉာဏေ၊ ဉာဏ်သည်။ ပရိပက္ခဂတေ၊ ရင့်ခြင်းသို့ ရောက်သည်
 ရှိသော်။ သြဋ္ဌာရိကာဟာရံ၊ ရန်ရင်းသော အစာအာဟာရကို။ အာဟာရန္တောပိ၊
 မျှီသော်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနော နာမ၊ ဖြစ်ထိုက်သည်သာမည်၏။ သာယန-
 သမယေ၊ ညချမ်းသော အခါ၌။ ဝိသာခပုဏ္ဏမာယ၊ ကဆုန်လပြည့်နေ့၌။

မဟာဗောဓိမဏ္ဍိ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်၏ ကြည်ရာဖြစ်သော ဗောဓိပင်သို့။ အာရယျ၊
တက်၍။ မာရဗလံ၊ မာရ်၏စစ်သည်ကို။ ဝိဓမေတွာ၊ ဖျက်ဆီး၍။ ပဌမယာ-
မေ၊ ပထမ-ယံ၌။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရှေး၌ နေဖူးသော ခန္ဓာကို။ အနုဿရိတွာ၊
အောက်မေ့၍။ မဇ္ဈိမယာမေ၊ မဇ္ဈိမ-ယံ၌။ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုကို။ ပရိသော-
ဓေတွာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ သုတ်သင်၍။ ပစ္ဆိမယာမသမနန္တရေ၊ ပစ္ဆိမ-ယံ၏
အခြားမဲ့၌။ ဒွါဒသဂံ၊ တဆယ့်နှစ်ပါးသော အင်္ဂါရှိသော။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၊
ပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒ်ကို။ အနုလောမပဋိလောမတော၊ အနုလုံ ပဋိလုံ အားဖြင့်။
သမ္မသိတွာ၊ သုံးသပ်၍။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂံ၊ သောတာပတ္တိမဂ်ကို။ ပဋိဝိဇ္ဇန္တော-
ပိ၊ ထိုးထွင်း၍ သိသော်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနောဝ နာမ၊ ဖြစ်ထိုက်သည်သာ
မည်၏။ သောတာပတ္တိဖလက္ခဏေပိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် ခဏ၌လည်းကောင်း။
သကဒါဂါမိမဂ္ဂက္ခဏေပိ၊ သကဒါဂါမိမဂ် ခဏ၌ လည်းကောင်း။ သကဒါ-
ဂါမိဖလက္ခဏေပိ၊ သကဒါဂါမိဖိုလ် ခဏ၌လည်းကောင်း။ အနာဂါမိမဂ္ဂက္ခ-
ဏေပိ၊ အနာဂါမိမဂ် ခဏ၌ လည်းကောင်း။ အနာဂါမိဖလက္ခဏေပိ၊ အနာ-
ဂါမိဖိုလ် ခဏ၌လည်းကောင်း။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနောဝ နာမ၊ ဖြစ်ထိုက်သည်သာမည်
၏။ အရဟတ္တမဂ္ဂက္ခဏေ ပန၊ အရဟတ္တမဂ် ခဏ၌ကား။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ နာမ၊ ဖြစ်ဆဲ
မည်၏။ အရဟတ္တဖလက္ခဏေ၊ အရဟတ္တဖိုလ် ခဏ၌။ ဥပ္ပန္နော နာမ၊ ဖြစ်ပြီး
မည်၏။ ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ သာဝကနံ၊ သာဝကတို့အား။ (ပဋိပါဒိယာ၊
အစဉ်အတိုင်း။ ဣဒ္ဓိဝိဓညဏာဒိနိ၊ ဣဒ္ဓိဝိဓညဏ် အစရှိသည်တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ)
ဝိယ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့အား။ ပဋိပါဒိယာ၊ အစဉ်
အတိုင်း။ ဣဒ္ဓိဝိဓညဏာဒိနိ၊ ဣဒ္ဓိဝိဓညဏ် အစရှိသည်တို့သည်။ န ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊
မဖြစ်ကုန်။ အရဟတ္တမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်နှင့်။ သဟေဝံ၊ တကွသာလျှင်။
သကလောပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။ သဗ္ဗညုတညာဏာဒိဂုဏရာသိ၊ သဗ္ဗညုတ
ညာဏ် အစရှိသော ဂုဏ်တော်အစုသည်။ အာဂတောဝ နာမ၊ လာသည်
သာလျှင် မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တေ၊ ထို
သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ နိမ္မတ္တသဗ္ဗကိစ္စတ္တာ၊ ပြီးစေအပ်သော အလုံးစုံ
သော ကိစ္စ ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အရဟတ္တဖလက္ခဏေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်
ခဏ၌။ ဥပ္ပန္နော နာမ၊ ဖြစ်ပြီးသည်မည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣမသ္မိမ္မိ
သုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌လည်း။ အရဟတ္တဖလက္ခဏံယေဝံ၊ အရဟတ္တဖိုလ် ခဏကို
သာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ “ဥပ္ပဇ္ဇတိ” တိ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ-ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
သိအပ်၏။ ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ (ဥပ္ပဇ္ဇတိတိ) တွေ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ-ဟူသောဤပါဌ၌။
ဥပ္ပန္နော ဟောတိတိ အယံ အတ္ထော၊ ဥပ္ပန္နော ဟောတိ-ဟူသော ဤအနက်ကို။
(ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။)

ဗဟုဇနဟိတာယာတိ၊ ဗဟုဇနဟိတာယ-ဟူသည်ကား။ မဟာဇနဿ၊ လူများအပေါင်း၏။ ဟိတတ္ထာယ၊ အစီးအပွား အလို့ငှာ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗဟုဇနသုခါယာတိ၊ ဗဟုဇနသုခါယ-ဟူသည်ကား။ မဟာဇနဿ၊ လူများအပေါင်း၏။ သုခတ္ထာယ၊ ချမ်းသာခြင်း အကျိုးငှာ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ (ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒဠဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။) လောကနုကမ္မာယာတိ၊ လောကနုကမ္မာယ-ဟူသည်ကား။ သတ္တလောကဿ၊ သတ္တလောကကို။ အနုကမ္မံ၊ အစဉ်သနားသည်ကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ကတရသတ္တလောကဿ၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိသော သတ္တလောကကို။ (အနုကမ္မံ၊ အစဉ်သနားသည်ကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သနည်း။) ဣတိ (အယံ)၊ ဤသည်ကား။ (ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း။) ယော (သတ္တလောကော)၊ အကြင် သတ္တလောကသည်။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဒေသနာကို။ သုတံ၊ ကြားနာ၍။ အမတပါနံ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော အဖျော်ကို။ ပိဝိတံ၊ သောက်၍။ ဓမ္မံ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို။ ပဋိဝိဇ္ဇိ၊ ထိုးထွင်း၍သိ၏။ တဿ (သတ္တလောကဿ)၊ ထိုသတ္တလောက၏။ (အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှာ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။) ဟိ(သစ္စံ)၊ မှန်၏။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မဟာဗောဓိမဏ္ဍေ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်၏ ကြည်ရာဖြစ်သော မဟာဗောဓိပင်၌။ သတ္တသတ္တာဟံ၊ ခုနစ်သတ္တာဟကို။ ဝီတိနာမေတွာ၊ လွန်စေ၍။ ဗောဓိမဏ္ဍော၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်၏ ကြည်ရာဖြစ်သော ဗောဓိပင်မှ။ ဣသိပတံ၊ မိဂဒါဝုန်တောသို့။ အာဂမ္မ၊ ကပ်၍။ “ဒွေမေ ဘိက္ခဝေ အန္တာ ပဗ္ဗဇိတေန န (ဋ-၇၈) သေဝိတဗ္ဗာ”တိ၊ ဒွေမေ ဘိက္ခဝေ အန္တာ ပဗ္ဗဇိတေန န သေဝိတဗ္ဗာ-ဟူ၍။ ဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္တန-သုတ္တေ၊ ဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္တန-သုတ်ကို။ ဒေသိတေ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ အာယသ္မတာ၊ အညာသိကောဏှညတ္ထေရေန၊ အရှင်အညာသိကောဏှည-မထေရ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အဋ္ဌာရသကောဋ္ဌိသင်္ခါ၊ တဆယ့်ရှစ်ကုဋေ အရေအတွက်ရှိကုန်သော။ ဗြဟ္မာနော၊ ဗြဟ္မာတို့သည်။ အမတပါနံ၊ အမြိုက် နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော အဖျော်ကို။ ပိဝိသု၊ သောက်ရကုန်၏။ ဧတဿ သတ္တလောကဿ၊ ထိုသတ္တလောကကို။ အနုကမ္မာယ၊ အစဉ်စောင့်ရှောက်ခြင်းငှာ။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏။ ပဉ္စမဒိဝသေ၊ ငါးရက်မြောက်သောနေ့၌။ အနတ္တလက္ခဏသုတ္တန္တပရိယောသာနေ၊ အနတ္တလက္ခဏ-သုတ်ကို ဟောတော်မူသည်၏ အဆုံး၌။ ပဉ္စဝဂ္ဂိယာ၊ ငါးပါးအစုဖြစ်ကုန်သော(ပဉ္စဝဂ္ဂိ ဖြစ်ကုန်သော)။ တေရာ၊ မထေရ်တို့သည်။ အရဟတ္တေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိသု၊ တည်ကုန်၏။ ဧတသပိသတ္တလောကဿ၊ ထိုသတ္တလောကကိုလည်း။ အနုကမ္မာယ၊ အစဉ်သနားခြင်းငှာ။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ တတော၊ ထိုနောက်မှ။ ယသဒါရကပ္ပမုခေ၊

၉

ယသ-သတ္တိသား အမှူးရှိကုန်သော။ ပဉ္စပဏ္ဏာသ ပုရိသေ၊ ငါးကျိပ်ငါးယောက်
သော၊ ယောက်ျားတို့ကို။ အရဟတ္တေ၊ အရဟတ္တ ဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊
တည်စေ၏။ တတော၊ ထိုနောက်မှ။ ကပ္ပုါသိကဝနသဏ္ဏေ၊ ကပ္ပုါသိက-
အမည်ရှိသော တောအုပ်၌။ တိံသ ဘဒ္ဒဝဂ္ဂိယေ၊ သုံးကျိပ်သော ဘဒ္ဒဝဂ္ဂိ
မင်းလားတို့ကို။ တယော မဂ္ဂေ စ၊ သုံးပါးသော မဂ်တို့ကိုလည်းကောင်း။
တိဏိ ဖလာနိ စ၊ သုံးပါးသော ဖိုလ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ သမ္ပါပေသိ၊
ရောက်စေ၏။ တေဿပိ သတ္တလောကဿ၊ ထိုသတ္တလောကကိုလည်း။ အနု-
ကမ္မာယ၊ အစဉ်သနားသဖြင့်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ ဂယာသိသေ၊ ဂယာ
သီသ-မည်သော အရပ်၌။ အာဒိတ္တပရိယာယသုတ္တပရိယောသာနေ၊ အာဒိတ္တ
ပရိယာယ-သုတ်ကို ဟောတော်မူသည်၏ အဆုံး၌။ ဇဋ္ဌိလသဟဿံ၊ ရသေ့
တထောင်ကို။ အရဟတ္တေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ တည်စေ၏။
တာလဋ္ဌိဝနေ၊ ထန်းတောဥယျာဉ်၌။ ဗိမ္ဗိသာရပ္ပမုခါ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်း အမှူးရှိ
ကုန်သော။ ကောဒသ နဟုတာ၊ တသိန်းတသောင်းကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏ-
ဂဟပတိကာ၊ ပဏ္ဏား သူကြွယ်တို့သည်။ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မဒေသနံ၊
တရားဒေသနာကို။ သုတ္တာ၊ ကြားနာရ၍။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာ
ပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိံသု၊ တည်ကုန်၏။ ဧကံ နဟုတံ၊ တသောင်းသော
သတ္တဝါသည်။ သရဏေသု၊ သရဏဂုံတို့၌။ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်၏။ တိရောကုဋ္ဌ-
အနုမောဒနာဝသာနေ၊ တိရောကုဋ္ဌ-သုတ်ဖြင့် အနုမောဒနာပြုသည်၏ အဆုံး၌။
စတုရာသီတိယာ ပါဏသဟဿေဟိ၊ ရှစ်သောင်း လေးထောင်သော သတ္တဝါ
တို့သည်။ အမတပါနံ၊ အမြှိုက်နိဗ္ဗာန် တည်းဟူသော အဖျော်ကို။ ပီတံ၊
သောက်အပ်၏။ သုမနမာလာကာရသမာဂမေ၊ သုမန-မည်သောပန်းသည်၏
အစည်းအဝေး၌။ စတုရာသီတိယာ စ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သောသတ္တဝါတို့
သည်လည်းကောင်း။ ဓနပါလကသမာဂမေ၊ ဓနပါလ-အမည်ရှိသောနာဠာဂီရိ
ဆင်၏ အစည်းအဝေး၌။ ဒသဟိ ပါဏသဟဿေဟိ စ၊ တသောင်းသောသတ္တဝါ
တို့သည်လည်းကောင်း။ ခဒိရဂ်ါရဇာတကသမာဂမေ၊ ခဒိရဂ်ါရ-ဇာတ်ကို ဟော
သောအစည်းအဝေး၌။ စတုရာသီတိယာ ပါဏသဟဿေဟိ စ၊ ရှစ်သောင်း
လေးထောင်သော သတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း။ ဇမ္ဗုကအာဇီဝက သမာ-
ဂမေ၊ ဇမ္ဗုက-အမည်ရှိသော တက္ကတုန်း၏ အစည်းအဝေး၌။ စတုရာသီ-
တိယာ စ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော သတ္တဝါတို့သည် လည်းကောင်း။
အာနန္ဒသေဋ္ဌိသမာဂမေ၊ အာနန္ဒာ-အမည်ရှိသော သဌေး၏ အစည်းအဝေး၌။
စတုရာသီတိယာ စ ပါဏသဟဿေဟိ၊ ရှစ်သောင်း လေး ထောင် သော
သတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း။ အမတပါနံ၊ အမြှိုက်နိဗ္ဗာန်တည်း ဟူသော

အဖျော်ကို။ ပီတံ၊ သောက်အပ်၏။ ပါသာဏကစေတီယေ၊ ပါသာဏက-
စေတီ၌။ ပါရာယနသုတ္တန္တကထာဒီဝသေ၊ ပါရာယန-သုတ်ကို ဟောတော်
မူသော နေ့၌။ စုဒ္ဓသကောဋိယော၊ တဆယ့်လေးကုဋေတို့သည်။ အမတ-
ပါနံ၊ အမြိုက် နိဗ္ဗာန်တည်း ဟူသော အဖျော်ကို။ ပီဝိံသု၊ သောက်ရ
ကုန်၏။ ယမကပါဋိဟာရိယဒီဝသေ၊ ရေမီးအစုံ အစုံသော တန်ခိုးပြာဋိ-
ဟာကို ပြတော်မူသော နေ့၌။ ဝိသတိ ပါဏကောဋိယော၊ ကုဋေနှစ်
ဆယ်သော သတ္တဝါတို့သည်။ (အမတပါနံ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်တည်း ဟူသော
အဖျော်ကို။ ပီဝိံသု၊ သောက်ရကုန်၏။) တာဝတိံသဘဝနေ၊ တာဝတိံသ
နတ်ပြည်၌။ ပဏ္ဍုကမ္မလသိလာယ၊ ပဏ္ဍုကမ္မလာ မြကျောက်ဖျာ၌။ နိသိဒ္ဓိတွာ၊
ထိုင်နေတော်မူ၍။ မာတရံ၊ မယ်တော်ဖြစ်ဖူးသော သန္တုဿိတနတ်သားကို။
ကာယသက္ခိ၊ နာမကာယဖြင့် တရားဒေသနာကို ခံယူသည်၏အစွမ်းဖြင့် မျက်
မှောက်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ သတ္တပုကရဏံ၊ ခုနစ်ကျမ်း အပြားရှိသော။
အဘိဓမ္မံ၊ အဘိဓမ္မာ ဒေသနာတော်ကို။ ဒေသန္တဿ၊ ဟောတော်မူသော
မြတ်စွာဘုရားအား။ အသိတိ ပါဏကောဋိယော၊ ကုဋေ ရှစ်ဆယ်သော
သတ္တဝါတို့သည်။ (အမတပါနံ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်တည်း ဟူသော အဖျော်ကို။
ပီဝိံသု၊ သောက်ရကုန်၏။) ဒေဝေါရောဟနေ၊ နတ်ပြည်မှ သက်သောနေ့၌။
တိံသ ပါဏကောဋိယော၊ ကုဋေသုံးဆယ်သော သတ္တဝါတို့သည်။ (အမတပါ-
နံ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်တည်း ဟူသော အဖျော်ကို။ ပီဝိံသု၊ သောက်ရကုန်၏။)
သက္ကပဉ္စသုတ္တန္တေ၊ သက္ကပဉ္စ-သုတ်ကို ဟောတော်မူသော နေ့၌။ အသိတိ-
ဒေဝတာသဟဿာနိ၊ ရှစ်သောင်းသော နတ်တို့သည်။ အမတပါနံ၊ အမြိုက်
နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော အဖျော်ကို။ ပီဝိံသု၊ သောက်ရကုန်၏။ မဟာသမယ-
သုတ္တန္တေ၊ မဟာသမယ - သုတ်ကို ဟောတော်မူသော နေ့၌ လည်းကောင်း။
မဂ်လသုတ္တန္တေ၊ မဂ်လ-သုတ်ကို ဟောတော်မူသော နေ့၌ လည်းကောင်း။
စူဠရာဟုလောဝါဒေ၊ စူဠရာဟုလောဝါဒ-သုတ်ကို ဟောတော်မူသော နေ့၌
လည်းကောင်း။ သမစိတ္တပဋိပဒါယ၊ သမစိတ္တပဋိပဒါ-သုတ်ကို ဟောတော်
မူသော နေ့၌လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စတုသု၊ လေးပါး ကုန်သော။
ဣမေသု ဌာနေသု၊ ဤအရာတို့၌။ အဘိသမယံ၊ သစ္စာလေးပါး တရားကို
သိခြင်းသို့။ ပတ္တသတ္တာနံ၊ ရောက်သောသတ္တဝါတို့၏။ ပရိစ္ဆေဒေါ၊ အပိုင်း
အခြားသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တေဿပိ သတ္တလောကဿ၊ ဤ သတ္တလောကကို
လည်း။ အနုကမ္မာယ၊ အစဉ်သနားတော် မူသဖြင့်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်တော်မူ၏။
ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဒဋ္ဌဗျော၊ မှတ်အပ်၏။) ယာဝဇ္ဇဒီဝသာ၊ ယနေ့ထက်တိုင်
အောင်လည်းကောင်း။ ဣတော၊ ဤယနေ့မှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ အနာဂတေ စ၊

နောင်အခါ၌လည်းကောင်း။ သာသနံ၊ သာသနာတော်ကို။ နိဿယ၊ မိ၍။ သဂ္ဂမောက္ခမဂ္ဂေ၊ နတ်ရွာ နိဗ္ဗာန် ခရီး၌။ ပတိဋ္ဌဟန္တာနမ္ပိ၊ တည်ကုန်သော သတ္တဝါတို့၏လည်း။ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ အယံ အတ္ထော၊ ဤအနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

ဒေဝမနုဿာနန္တိ၊ ဒေဝမနုဿာနံ-ဟူသည်ကား။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ ဒေဝမနုဿာနံယေဝ၊ နတ်လူတို့၏သာလျှင်။ (အတ္ထာယ၊ လောကီ လောကုတ္တရာ အကျိုးငှာ။ ဟိတာယ၊ လောကီ လောကုတ္တရာ စီးပွားခြင်းငှာ။ သုခါယေဝ၊ လောကီ လောကုတ္တရာ ချမ်းသာခြင်းငှာသာလျှင်။) န (ဥပ္ပန္နော)၊ ဖြစ်တော်မူသည် မဟုတ်သေး။ အဝသေသာနံ၊ နတ်လူမှ ကြွင်းကုန်သော။ နာဂသုပဏ္ဏာဒိနမ္ပိ၊ နဂါး ဂဠုန်တို့၏လည်း။ အတ္ထာယ၊ လောကီ လောကုတ္တရာ အကျိုးငှာ။ ဟိတာယ၊ လောကီ လောကုတ္တရာ စီးပွားခြင်းငှာ။ သုခါယေဝ၊ လောကီ လောကုတ္တရာ ချမ်းသာခြင်းငှာသာလျှင်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ (ဋ္ဌ-၇၉) ပန၊ ထိုသို့ နဂါး ဂဠုန် စသည်တို့၏လည်း အကျိုးငှာ ဟောတော်မူအပ်သော်လည်း။ သဟေတုက ပဋိသန္ဓိဝသေန၊ သဟိတ်ပဋိသန္ဓေ၏ အစွမ်းဖြင့်။ မဂ္ဂဖလသစ္စိကိရိယာယ၊ မဂ်ဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှာ။ ဘဗ္ဗေ၊ ထိုက်ကုန်သော။ ပုဂ္ဂလေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ဒဿေတံ၊ ပြတော်မူခြင်းငှာ။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဒေဝမနုဿာနံ-ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဧတေသမ္ပိ၊ ထို နဂါး ဂဠုန် အစရှိသည်တို့၏လည်း။ အတ္ထာယ-(ဧဝံ)၊ လောကီ လောကုတ္တရာ အကျိုးငှာသာလျှင်။ ဟိတာယ (ဧဝံ)၊ လောကီ လောကုတ္တရာ စီးပွားအလို့ငှာသာလျှင်။ သုခါယ ဧဝံ၊ လောကီ လောကုတ္တရာ ချမ်းသာအလို့ငှာသာလျှင်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

ကတမော ကေပုဂ္ဂလောတိ အယံ၊ ကတမော ကေပုဂ္ဂလော-ဟူသော ဤစကားသည်။ ပုစ္ဆော၊ အမေးမည်၏။ သော ပုစ္ဆံ စ နာမ၊ ဤ ပုစ္ဆာမည်သည်ကား။ အဒိဋ္ဌဇောတနာ ပုစ္ဆော၊ မမြင်အပ်သည်ကို ထွန်းပြခြင်းငှာ မေးခြင်း။ ဒိဋ္ဌသံသန္ဓနာ ပုစ္ဆော၊ မြင်အပ်ပြီးသည်ကို နှိုးနှောခြင်းငှာ မေးခြင်း။ ဝိမတိစ္ဆေဒနာ ပုစ္ဆော၊ ယုံမှားကိုပယ်ဖျောက်ခြင်းငှာ မေးခြင်း။ အနုမတိပုစ္ဆော၊ အလိုကိုစုံစမ်းခြင်းငှာ မေးခြင်း။ ကဝေတုကမ္ပတာ ပုစ္ဆော၊ ဖြေခြင်းငှာ အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် မေးခြင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဉ္စဝိဓော ငါးပါး အပြားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

၁။ သဟေတုကပဋိသန္ဓိကေ=(ဆဋ္ဌ)

နိပါတ်]

၁၃-ကေပုဂ္ဂလဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၂၂၅

တတ္ထံ၊ ထိုငါးပါးတို့တွင်။—ကတမာ၊ အဘယ်သည်။ အဒိဋ္ဌဇောတနာ ပုစ္ဆာ၊ မမြင်အပ်သည်ကို ထွန်းပြခြင်းငှာ မေးခြင်း မည်သနည်း။ ပကတိယာ၊ သဘောအားဖြင့်။ လက္ခဏံ၊ လက္ခဏာသည်။ အညာတံ၊ မသိအပ်သည်။ အဒိဋ္ဌံ၊ မျက်စိသဖွယ်ဖြစ်သော ဉာဏ်ဖြင့် မမြင်အပ်သည်။ အတုလိတံ၊ ချိန်သဖွယ် ဖြစ်သော ဉာဏ်ဖြင့် မနှိုင်း ချိန်အပ်သည်။ အတိရိတံ၊ ဝိမံသပညာဖြင့် မကူးမြောက်အပ်သည်။ အဝိဘူတံ၊ ဉာဏ်အား ထင်စွာမဖြစ်သည်။ အဘာဝိတံ၊ ဉာဏ်ဖြင့် မပွားများ အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုလက္ခဏာကို။ ဉာဏာယ၊ သိခြင်းငှာ။ ဒဿနာယ၊ မျက်စိသဖွယ်ဖြစ်သော ဉာဏ်ဖြင့်မြင်ခြင်းငှာ။ တုလနတ္ထာယ၊ ချိန်သဖွယ် ဖြစ်သော ဉာဏ်ဖြင့် နှိုင်းချိန်ခြင်းငှာ။ တိရဏာယ၊ ဝိမံသပညာဖြင့် ကူးမြောက်ခြင်းငှာ။ ဝိဘူတတ္ထာယ၊ ဉာဏ်အား ထင်စွာဖြစ် ခြင်းငှာ။ ဝိဘာဝနတ္ထာယ၊ ဉာဏ်ဖြင့် ထင်စွာပွားများခြင်းငှာ။ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏။ အယံ၊ ဤမေးခြင်းသည်။ အဒိဋ္ဌဇောတနာ ပုစ္ဆာ၊ မမြင်အပ်သည်ကို ထွန်းပြခြင်းငှာ မေးခြင်း မည်၏။

ကတမာ၊ အဘယ်သည်။ ဒိဋ္ဌသံသန္ဓနာပုစ္ဆာ၊ မြင်အပ်ပြီးသည်ကိုနှိုးနှောခြင်းငှာ မေးခြင်းမည်သနည်း။ ပကတိယာ၊ သဘောအားဖြင့်။ လက္ခဏံ၊ လက္ခဏာသည်။ ဉာတံ၊ သိအပ်သည်။ ဒိဋ္ဌံ၊ မျက်စိသဖွယ်ဖြစ်သော ဉာဏ်ဖြင့် မြင်အပ်သည်။ တုလိတံ၊ ချိန်သဖွယ် ဖြစ်သော ဉာဏ်ဖြင့် နှိုင်းချိန်အပ်သည်။ တိရိတံ၊ ဝိမံသပညာဖြင့် ကူးမြောက်အပ်သည်။ ဝိဘူတံ၊ ဉာဏ်အား ထင်စွာ ဖြစ်သည်။ ဝိဘာဝိတံ၊ ဉာဏ်ဖြင့်ထင်စွာ ပြုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အညေဟိ၊ တပါးကုန်သော။ ပဏ္ဍိတေဟိ၊ ပညာရှိတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သံသန္ဓနတ္ထာယ၊ နှိုးနှောခြင်းအကျိုးငှာ။ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏။ အယံ၊ ဤ မေးခြင်းသည်။ ဒိဋ္ဌသံသန္ဓနာ ပုစ္ဆာ၊ မြင်အပ်ပြီးသည်ကို နှိုးနှောခြင်းငှာ မေးခြင်းမည်၏။

ကတမာ၊ အဘယ်သည်။ ဝိမတိစ္ဆေဒနာ ပုစ္ဆာ၊ ယုံမှားကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းငှာ မေးခြင်းမည်သနည်း။ ပကတိယာ၊ သဘောအားဖြင့်။ သံသယပက္ခန္ဓော၊ ယုံမှားခြင်းသို့ပြေးဝင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ “ဧဝံ နု ခေါ၊ ဤသို့ဖြစ်သလော။ န နု ခေါ၊ ဤသို့မဖြစ်သလော။ ကိံ နု ခေါ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း။ ကထံ နု ခေါ၊ အဘယ်သို့သောအခြင်းအရာဖြင့် ဖြစ်သနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိမတိပက္ခန္ဓော၊ ယုံမှားခြင်းသို့ပြေးဝင်သည်။ ဒွေဠကဇာတော၊

၁။ တာသံ ဣဒံ နာနတ္ထံ = (ဆဋ္ဌ)

၂။ တုလနာယ = (ဆဋ္ဌ)

အင်္ဂုတ္တိုရ်-ဋ္ဌ၊ ၁၅

ဖြစ်သော နှလုံးနှစ်ခု ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော (ပုဂ္ဂလော)၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝိမတိစ္ဆေဒနတ္ထာယ၊ ယုံမှားကို ဖျောက်ခြင်းအကျိုးငှာ။ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏။ အယံ၊ ဤမေးခြင်းသည်။ ဝိမတိစ္ဆေဒနာ ပုစ္ဆာ၊ ယုံမှားကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းငှာ မေးခြင်းမည်၏။

ကတမာ၊ အဘယ်သည်။ အနုမတိပုစ္ဆာ၊ အလိုကိုစုံစမ်းခြင်းငှာ မေးခြင်းမည်သနည်း။ ဟိ (ဝိတ္တာရေမိ)၊ ထိုစကားကို ချဲ့ဦးအံ့။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ အနုမတိယာ၊ အလိုအားဖြင့်။ (မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ယံ ဝစနံ၊ အကြင်စကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။) “တံ(ဝစနံ)၊ ထိုစကားကို။ တုမောသင်တို့သည်။ ကံ” မညထ၊ အဘယ်သို့အောက်မေ့ကုန်သနည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ရူပံ၊ ရူပက္ခန္ဓာ သည်။ နိစ္စံ ဝါ၊ မြဲ၏ဟု မှတ်အပ်သောသဘောရှိသလော။ အနိစ္စံ ဝါ၊ မမြဲဟု မှတ်အပ်သောသဘောရှိသလော။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆတိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အနိစ္စံ၊ မမြဲဟု မှတ်အပ်သောသဘောရှိပါ၏။ (ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေဝါစုံ၊ လျှောက်ကုန်၏။) ယံ ပန၊ အကြင်ရူပက္ခန္ဓာ သည်ကား။ အနိစ္စံ၊ မမြဲဟု မှတ်အပ်သော သဘောရှိ၏။ တံ၊ ထို မမြဲဟု မှတ်အပ်သောသဘောရှိသော ရူပက္ခန္ဓာသည်။ ဒုက္ခံ ဝါ၊ ဆင်းရဲ၏ဟုမှတ်အပ်သောသဘောရှိသလော။ သုခံ ဝါ၊ ချမ်းသာ၏ဟု မှတ်အပ်သော သဘောရှိသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆတိ၊ မေးတော်မူ၏။) ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏ဟု မှတ်အပ်သောသဘောရှိပါ၏။ (ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေဝါစုံ၊ လျှောက်ကုန်၏။) ယံ ပန၊ အကြင် ရူပက္ခန္ဓာသည်ကား။ အနိစ္စံ၊ မမြဲဟု မှတ်အပ်သောသဘောရှိ၏။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏ဟု မှတ်အပ်သော သဘောရှိ၏။ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်း သဘောရှိ၏။ တံ၊ ထို အနိစ္စ ဒုက္ခ ဝိပရိဏာမသဘောရှိသော ရူပက္ခန္ဓာကို။ တေ၊ ဤရူပက္ခန္ဓာသည်။ မမ၊ ငါ၏။ (သန္တကံ၊ ဥစ္စာတည်း။) ဧသော၊ ဤ ရူပက္ခန္ဓာသည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ ဧသော၊ ဤ ရူပက္ခန္ဓာသည်။ မေ၊ ငါ၏။ အတ္တာ၊ ကိုယ်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (တဏှာ မာနဒိဋ္ဌိဟိ၊ တဏှာ မာန ဒိဋ္ဌိ တို့ဖြင့်။) သမနုပဿိတုံ၊ အဖန်တလဲလဲ ရှုခြင်းငှာ။ ကလ္လံ နု ခေါ၊ သင့်မြတ်လျောက်ပတ်မည်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆတိ၊ မေးတော်မူ၏။) ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ (တံ၊ ထို ရူပက္ခန္ဓာကို ငါ၏ ဥစ္စာ ငါ့ကိုယ် ငါပင်တည်းဟု တဏှာ မာနဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် အဖန်တလဲလဲ ရှုခြင်းသည်။ နော ဟိ (နော ဝေ ကလ္လံ)၊ မသင့်မြတ်မလျောက်ပတ်သည်သာ လျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အဝေဝါစုံ၊ လျှောက်

နိပါတ်]

၁၃-ကေပုဂ္ဂလဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၂၂၇

ကုန်၏။) အယံ၊ ဤ မေးခြင်းသည်။ အနုမတိပုစ္ဆာ၊ အလိုကိုစုံစမ်းခြင်းငှာ မေးခြင်းမည်၏။

ကတမာ၊ အဘယ်သည်။ ကထေတုကမ္ပတာ ပုစ္ဆာ၊ ဖြေခြင်းငှာ အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် မေးခြင်း မည်သနည်း။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ကထေတုကမ္ပတာယ၊ ဖြေခြင်းငှာ အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆတိ၊ မေးတော်မူ၏။ “ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သတိပဋ္ဌာနာ၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့သည်။ ဣမေ စတ္တာရော၊ ဤလေးပါး တို့တည်း။ စတ္တာရော၊ လေးပါးတို့ ဟုကုန်သည်။ ကတမေ၊ အဘယ်သည် တို့နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆတိ၊ မေးတော်မူ၏)။ အယံ၊ ဤမေးခြင်းသည်။ ကထေတုကမ္ပတာပုစ္ဆာ၊ ဖြေခြင်းငှာ အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် မေးခြင်းမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဒဠဗ္ဗာ၊ မှတ်အပ်၏။)

တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးသော ပုစ္ဆာတို့တွင်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့အား။ ပုရိမာ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော။ တိဿော၊ သုံးပါးကုန်သော။ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတို့သည်။ နတ္ထိ (န သန္တိ)၊ မရှိကုန်။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမကား။ ဟိ(ယသ္မာ)၊ အကြင်ကြောင့်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့အား။ တိသု၊ သုံးပါးကုန်သော။ အဒ္ဓါသု၊ ကာလတို့၌။ ကိဉ္စ၊ တစုံတခုသော။ သင်္ခတံ ဝါ၊ သင်္ခတ တရားသည် လည်းကောင်း။ အဒ္ဓါဝိနိမုတ္တံ၊ ကာလသုံးပါးမှ လွတ်သော။ အသင်္ခတံ ဝါ၊ အသင်္ခတ တရားသည်လည်းကောင်း။ အဒိဋ္ဌံ (နာမ)၊ မမြင်အပ်သည် မည်သည်။ အဇာနိတံ (နာမ)၊ မသိအပ်သည် မည်သည်။ အတုလိတံ(နာမ)၊ ချိန်သဖွယ်ဖြစ်သောဉာဏ်ဖြင့် မနှိုင်းချိန်အပ်သည် မည်သည်။ အတိရိတံ(နာမ)၊ ဝိမံသပညာဖြင့် မကူးမြောက်အပ်သည် မည်သည်။ အဝိဘူတံ (နာမ)၊ ဉာဏ်အား ထင်စွာမဖြစ်သည် မည်သည်။ အဝိဘာဝိတံ နာမ၊ ဉာဏ်ဖြင့် ထင်စွာ မပြုအပ်သည် မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တေသံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့အား။ အဒိဋ္ဌဇောတနာပုစ္ဆာ၊ မမြင်အပ်သည်ကို ထွန်းပြခြင်းငှာ မေးတော်မူခြင်း မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပန၊ အဒိဋ္ဌဇောတနာပုစ္ဆာ မရှိခြင်း၏ အကြောင်းမှတစ်ပါး ဒိဋ္ဌသံသန္ဓနာ ပုစ္ဆာ မရှိခြင်း၏ အကြောင်းကို ဆိုဦးအံ့။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏။ ဉာဏေန၊ ဉာဏ်တော်ဖြင့်။ ယံ (ဓမ္မံ)၊ အကြင်တရားကို။ ပဋိဝိဒ္ဓံ၊ ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူအပ်၏။ တဿ (ဓမ္မဿ)၊ ထိုတရားကို။ အညေန၊ တပါးသော။ သမဏေန ဝါ၊ ရဟန်းနှင့် လည်းကောင်း။ ပြာဟ္မဏေန ဝါ၊ ပုဏ္ဏားနှင့်လည်းကောင်း။ ဒေဝေန ဝါ၊ နတ်နှင့်လည်းကောင်း။

မာရေန ဝါ၊ မာရ်နှင့်လည်းကောင်း။ ဗြဟ္မနာ ဝါ၊ ဗြဟ္မာနှင့်လည်းကောင်း။
သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ (၄-၈၀) သံသန္ဓနကိစ္စံ၊ နှီးနှောခြင်း ကိစ္စသည်။ နတ္ထိ၊
မရှိ။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ အဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား။ ဒိဋ္ဌသံသန္ဓနာ-
ပုစ္ဆာ၊ မြင်အပ်သည်ကို နှီးနှောခြင်းငှာ မေးတော်မူခြင်း မည်သည်။ နတ္ထိ၊
မရှိ။ ပန၊ ဒိဋ္ဌသံသန္ဓနာ ပုစ္ဆာ မရှိခြင်း၏ အကြောင်းမှတစ်ပါး ဝိမတိစ္ဆေဒနာ
ပုစ္ဆာ မရှိခြင်း၏ အကြောင်းကို ဆိုဦးအံ့။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဧတ္ထိ၊
ဤငါးပါးသော ပုစ္ဆာတို့တွင်။ သေ-သော၊ ဤ မြတ်စွာဘုရားသည်။
အကထံကထိ၊ သို့လော သို့လော တွေးတောခြင်းကင်းတော်မူ၏။ တိဏ္ဏဝိစိ-
ကိစ္ဆော၊ ကူးမြောက်အပ်ပြီးသော ယုံမှားခြင်း ရှိတော်မူ၏။ သဗ္ဗဓမ္မေသု၊
အလုံးစုံသော တရားတို့၌။ ဝိဟတသံသယော၊ ပယ်ဖျောက်အပ် ပြီးသော
ယုံမှားခြင်း ရှိတော်မူ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ အဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား။
ဝိမတိစ္ဆေဒနာပုစ္ဆာ၊ ယုံမှားကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းငှာ မေးတော်မူခြင်းသည်။
နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတရာ ပန၊ ဤမှတစ်ပါးကုန်သော။ ဒေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။
ပုစ္ဆာ၊ မေးခြင်းတို့သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ အတ္ထိ (သန္တိ)၊
ရှိကုန်၏။ တာသု၊ ထိုငါးပါးသော မေးခြင်းတို့တွင်။ အယံ၊ ဤမေးခြင်း
သည်။ ကဝသတုကမ္ပတာပုစ္ဆာ၊ ဖြေခြင်းငှာ အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် မေး
တော်မူခြင်း မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။

ကုဒါနိ၊ ခုအခါ၌။ တာယ ပုစ္ဆာယ၊ ထိုမေးခြင်းငှာ အလိုရှိသည်၏
အဖြစ်ဖြင့်။ ပုဋ္ဌံ၊ မေးအပ်သော အနက်ကို။ ဧကပုဂ္ဂလံ၊ တယောက်သော
ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဝိဘာဝေဇ္ဇော၊ ထင်စွာပြလျက်။ တထာဂတော အရဟံ သမ္မာ-
သမ္ဗုဒ္ဓေ၊ တထာဂတော အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေ-ဟူ၍။ အာဟ၊ ဟော
တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထို တထာဂတော အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေ-ဟူသော ပုဒ်၌။
တထာဂတောဟံ (ဧတ္ထ)၊ တထာဂတော-ဟူသောပါဌ်၌။ အဋ္ဌဟိ၊ ရှစ်ပါးကုန်
သော။ ကာရဏေဟိ၊ အကြောင်းတို့ကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
တထာဂတော၊ တထာဂတ မည်တော်မူ၏။—တထာ၊ ထို ဝိပဿိ အစရှိသော
ရှေးဘုရားတို့နှင့် အတူ။ အာဂတော၊ လာတော်မူတတ်၏။ ဣတိ (တသ္မာ)၊
ထိုကြောင့်။ တထာဂတော၊ တထာဂတ-မည်တော်မူ၏။ တထာ၊ ထို ဝိပဿိ
အစရှိသော ရှေးဘုရားတို့နှင့် အတူ။ ဂတော၊ ကြွသွားတော် မူတတ်၏။
ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ တထာဂတော၊ တထာဂတ - မည်တော်မူ၏။

တထလက္ခဏံ၊ မဖောက်မပြန် ဟုတ်မှန်သော လက္ခဏာသို့။ အာဂတော၊ ရောက်တော်မူ၏။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ တထာဂတော၊ တထာဂတ မည်တော်မူ၏။ တထဓမ္မေ၊ ဟုတ်မှန်သော သဘောတရားတို့ကို။ ယာထာ-
ဂတော၊ မဖောက်မပြန်သော အားဖြင့်။ အဘိသမ္မုဒ္ဓေါ၊ ယိုးဒွင်း၍ သိတော်မူတတ်၏။ ဣတိ(တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ တထာဂတော၊ တထာဂတ မည်တော်မူ၏။ တထဒဿိတာယ၊ မဖောက်မပြန် မြိုင်တော် မူသည့်အံ့ အဖြစ်ကြောင့်။ တထာဂတော၊ တထာဂတ - မည်တော်မူ၏။ တဇာဝိဒိ-
တာယ၊ မဖောက်မပြန် ဆိုတော်မူတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တထာဂတော၊ တထာဂတ - မည်တော်မူ၏။ တထာကာရိတာယ၊ နှုတ်တော်ပြု၍ ဆိုတော်မူ သော ကိုယ်တော်ဖြင့် ပြုတော်မူလေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တထာဂတော၊ တထာဂတ - မည်တော်မူ၏။ အဘိဘဝနဋ္ဌေန၊ လွှမ်းမိုး နှိပ်နင်းတော် မူတတ်သော သဘောကြောင့်။ တထာဂတော၊ တထာဂတ-မည်တော်မူ၏။

ကထံ၊ အဘယ်သို့။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တထာ၊ ဝိပဿိ အစ ရှိသော ရှေးဘုရားတို့နှင့်အတူ။ အာဂတော၊ လာတော်မူတတ်၏။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ တထာဂတော၊ တထာဂတ မည်တော်မူသနည်း။ သဗ္ဗ-
လောကဟိတာယ၊ အလုံးစုံသော သတ္တလောက၏ အစီးအပွား အလို့ငှာ။ ဥဿုက္ကံ၊ လုံ့လပြုခြင်းသို့။ အာပန္နာ၊ ရောက်ကုန်သော။ ပုရိမကာ၊ ရှေး၌ဖြစ် ကုန်သော။ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ အာဂတာယထာ၊ လာ တော်မူကုန်သကဲ့သို့။ (အာဂတော၊ လာတော်မူ၏။) ဝိပဿိ၊ ဝိပဿိအမည် တော်ရှိသော။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဂတော ယထာ၊ လာတော် မူသကဲ့သို့။ (အာဂတော၊ လာတော်မူ၏။) သိခိ၊ သိခိ အမည်တော်ရှိသော။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ (အာဂတော)ယထာ၊ လာတော်မူသကဲ့သို့။ (အာဂတော၊ လာတော်မူ၏။) ဝေဿဘူ၊ ဝေဿဘူ အမည်တော်ရှိသော။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ (အာဂတော)ယထာ၊ လာတော်မူသကဲ့သို့။ (အာဂတော၊ လာတော်မူ၏။) ကကုသန္ဓော၊ ကကုသန် အမည်တော်ရှိသော။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ (အာဂတော)ယထာ၊ လာတော်မူသကဲ့သို့။ (အာဂတော၊ လာတော်မူ၏။) ကောဏာဂမနော၊ ကောဏာဂုံ အမည်တော် ရှိသော။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ (အာဂတော)ယထာ၊ လာတော်မူ သကဲ့သို့။ (အာဂတော၊ လာတော်မူ၏။) ကဿပေါ၊ ကဿပ အမည်တော် ရှိသော။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဂတော ယထာ၊ လာ တော်မူသကဲ့သို့။ (အာဂတော၊ လာတော်မူ၏။) ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်၏။) ကိ (ကော အဓိပ္ပာယ်ော)၊ အဘယ်သို့သော အဓိပ္ပာယ်ကို။ ဝုတ္တံ

(ဝုတ္တော)။ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။—ယေန အဘိနိဟာရေန၊ အကြင် ဆုတောင်းခြင်းဖြင့်။ ဧတေ ဘဂဝန္တော၊ ထို မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ အာဂတော၊ လာတော်မူကုန်၏။ တေနော (အဘိနိဟာရေန)၊ ထိုဆုတောင်း ခြင်းဖြင့်သာလျှင်။ အမှာကမ္ပိ၊ ငါတို့၏လည်း။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဂတော၊ လာတော်မူ၏။ အထ ဝါ၊ တနည်းကား။ ဝိပဿိ၊ ဝိပဿိ အမည်တော်ရှိသော။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပ။ ကဿပေါ၊ ကဿပ အမည်တော်ရှိသော။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒါနပါရမီ၊ ဒါနပါရမီ ကို။ ပူရေတွာ၊ ဖြည့်တော်မူ၍။ သီလနေက္ခမ္ပပညာဝီရိယခန္တိသစ္စာအဓိဋ္ဌာန- မေတ္တာဥပေက္ခာပါရမီ၊ သီလပါရမီ နေက္ခမ္ပပါရမီ ပညာပါရမီ ဝီရိယပါရမီ ခန္တိပါရမီ သစ္စာပါရမီ အဓိဋ္ဌာန်ပါရမီ မေတ္တာပါရမီ ဥပေက္ခာပါရမီကို။ ပူရေတွာ၊ ဖြည့်တော်မူ၍။ ဣမာ ဒသ ပါရမီယော၊ ဤ ဆယ်ပါးသောပါရမီ တို့လည်းကောင်း။ (ဣမာ) ဒသ ဥပပါရမီယော၊ ဤ ဆယ်ပါးသော ဥပ- ပါရမီတို့လည်းကောင်း။ (ဣမာ) ဒသ ပရမတ္ထပါရမီယော၊ ဤဆယ်ပါးသော ပရမတ္ထပါရမီတို့လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမတိံသ ပါရမီယော၊ အမျှ သုံးဆယ်သော ပါရမီတို့ကို။ ပူရေတွာ၊ ဖြည့်တော်မူ၍။ (အာဂတော) ယထာ၊ လာတော်မူသကဲ့သို့။ (အာဂတော၊ လာတော်မူ၏။) အင်္ဂပရိစ္စာဂံ၊ ခြေ လက်စသော အင်္ဂါကြီးငယ်ကို စွန့်ခြင်းလည်းကောင်း။ နယနပရိစ္စာဂံ၊ မျက်စိ ကိုစွန့်ခြင်း လည်းကောင်း။ ဇီဝိတပရိစ္စာဂံ၊ အသက်ကိုစွန့်ခြင်းလည်းကောင်း။ နေရဇ္ဇပရိစ္စာဂံ၊ ဥစ္စာပြည်ရွာတိုင်းကားကို စွန့်ခြင်းလည်းကောင်း။ ပုတ္တဒါရ- ပရိစ္စာဂံ၊ သားမယားကို စွန့်ခြင်းလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဉ္စ၊ ငါးပါး ကုန်သော။ ဣမေ ပဉ္စ မဟာပရိစ္စာဂေ၊ ဤငါးပါးသော မြတ်သော စွန့်ခြင်း တို့ကို။ ပရိစ္စတိတွာ၊ စွန့်၍။ ပုဗ္ဗယောဂပုဗ္ဗစရိယဓမ္မက္ခန္ဓာနညတတ္ထစရိယာဒယော၊ ဂတပစ္စာဂတဝတ်၊ အဘိညာဉ်သမာပတ်တို့ကို ပြီးစေခြင်းဟုဆိုအပ်သော ရှေး လုံ့လ၊ ဒါန အစရှိသည်တို့၌ လွန်ကဲစွာပြုကျင့်ခြင်းကို ပြီးစေခြင်းဟုဆိုအပ် သော ရှေးအကျင့်၊ ဗောဓိသုံးပါးတို့၌ တည်စေခြင်း ရင့်စေခြင်းအစွမ်းဖြင့် ဖြစ်သောတရားစကားကို ဟောတော်မူခြင်း၊ ဆွေတော်မျိုးတော်တို့၏ အကျိုး စီးပွားအလို့ငှာ ကျင့်တော်မူခြင်း အစရှိသည်တို့ကို။ ပူရေတွာ၊ ဖြည့်တော်မူ၍။ ဗုဒ္ဓစရိယာယ၊ ဘုရားဖြစ်ခြင်းငှာ ကျင့်တော်မူခြင်း၏။ ကောဋီ၊ အထွတ်အထိပ် သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်၍။ အာဂတော၊ လာတော်မူ၏။ တထာ၊ ထိုအတူ။ အမှာ-

၁။ ဆဋ္ဌ-မူ၌ နယနဓနရဇ္ဇပုတ္တဒါရပရိစ္စာဂန္တိ-ဟု သမာဓ်ပုဒ်ဖြင့်ရှိသည်။
၂။ ဗုဒ္ဓစရိယာယ-(ဆဋ္ဌ)

နိပါတ်]

၁၃-ကေပုဂ္ဂလဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၂၃၁

ကမ္ပိ၊ ငါတို့၏လည်း။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဂတော၊ လာတော်
 မူ၏။ စ၊ တနည်းလည်း။ ဝိပဿိ၊ ဝိပဿိ အမည်တော်ရှိသော။ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပ။ ကဿပေါ၊ ကဿပ အမည်တော်ရှိသော။ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ စတ္တာရော၊ လေးပါး ကုန်သော။ သတိပဋ္ဌာနေ၊
 သတိပဋ္ဌာန်တို့ကို။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ သမ္ပပ္ပဓာနေ၊ သမ္ပပ္ပ
 ဓာန်တို့ကို။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ ဣဒ္ဓိပါဒေ၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့ကို။
 ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ ဣန္ဒြေတို့ကို။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော။
 ဗလာနိ၊ ဗိုလ်တို့ကို။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊ ဗောဇ္ဈင်
 တို့ကို။ အရိယံ၊ မြတ်သော။ အဋ္ဌဂံကံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော။ မဂ္ဂံ၊ မဂ်ကို။
 ဘာဝေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ဗြူဟေတွာ၊ ပွားစေ၍။ အာဂတော ယထာ၊
 လာတော်မူသကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုအတူ။ အမ္ဘာကံ၊ ငါတို့၏။ ဘဂဝါပိ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်လည်း။ အာဂကော၊ လာတော်မူ၏။ ဣတိ(တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။
 တထာဂတော၊ တထာဂတ မည်တော်မူ၏။ (ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ-ဝုတ္တော၊ ဆို
 လိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယထာဟ-ကိ အာဟ၊ ဘုရားအဘယ်ကဲ့သို့
 ဟောတော်မူသနည်း ဟူမူကား။) -

☞ (ဋ္ဌ-၈၁) ယထေဝလောကမ္ပိ၊ ။ပ။စက္ခုမာတိ၊ ယထေဝ လောကမ္ပိ။ပ။
 စက္ခုမာ-ဟူ၍။ (အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။)

ဣဓ လောကမ္ပိ၊ ဤလောက၌။ ဝိပဿိအာဒယော၊
 ဝိပဿိ-အစရှိကုန်သော။ မုနယော၊ ဘုရားရှင်တို့သည်။ သဗ္ဗညုဘာဝံ၊
 သဗ္ဗညုဘုရားအဖြစ်သို့။ အာဂတာ ယထေဝ၊ လာတော်မူကုန်သကဲ့
 သို့လျှင်။ တထာ၊ ထိုအတူ။ အယံ သကျမုနိပိ၊ ဤ သာကီဝင်မင်း
 မျိုးဖြစ်သော ငါတို့မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ အာဂတော၊ လာတော်
 မူ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ စက္ခုမာ၊ ငါးပါးသော မျက်စိအမြင်
 ရှိတော်မူသော။ (အယံ သကျမုနိပိ၊ ဤ သာကီဝင်မင်းသားဖြစ်သော
 ငါတို့မြတ်စွာဘုရား ကိုလည်း။) တထာဂတော၊ တထာဂတ-ဟူ၍။
 ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ တထာ၊ ထိုအတူ။ အာဂတော၊ လာတော်မူတတ်၏။ ဣတိ
 (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ တထာဂတော၊ တထာဂတ-မည်တော်မူ၏။ (၁)

ကထံ၊ အဘယ်သို့။ တထာ၊ ထိုအတူ။ ဂတော၊ ကြွသွားတော်မူတတ်၏။
 ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ တထာဂတော၊ တထာဂတ-မည်တော်မူသနည်း။
 သမ္ပတိဇာတော၊ ယခုဖွားစဖြစ်သော။ ဝိပဿိ၊ ဝိပဿိ-အမည်တော်ရှိသော။

အဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဂတော ယထာ၊ ကြွသွားတော်မူသကဲ့သို့။ ပ။
ကဿပေါ၊ ကဿပ-အမည်တော် ရှိသော။ အဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
ဂတော (ယထာ)၊ ကြွသွားတော် မူသကဲ့သို့။ (တထာ စ၊ ထိုအတူလည်း။
အမှာကမ္ပိ၊ ငါတို့၏လည်း။ အဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဂတော၊ ကြွသွား
တော်မူတတ်၏။) ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထို့ကြောင့်။ တထာဂတော၊ တထာဂတ
မည်တော်မူ၏။ ဟိ (ဝိတ္တာရေမိ)၊ ထိုစကားကို ချဲ့ဦးအံ့။ သမ္ပတိဇာတောဝ၊
ယခုဖွားသစ်စသလျှင် ဖြစ်သော။ သော (အဂဝါ)၊ ထို မြတ်စွာဘုရား
သည်။ သမေဟိ၊ ညီညွတ်ကုန်သော။ ပါဒေဟိ၊ ခြေတော်တို့ဖြင့်။ ပထဝိယံ၊
မြေ၌။ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍။ ဥတ္တရာဘိမုခေါ၊ မြောက်အရပ်သို့ ရှေးရှု။
သတ္တပဒဝိတိဟာရေန၊ ခုနစ်ဖဝါး ကြွတော်မူသဖြင့်။ ဂတော၊ ကြွတော်မူ၏။
ယထာဟ (ကိံ အာဟ)၊ ဘုရားအဘယ်ကဲ့သို့ ဟောတော်မူသနည်း ဟူမူကား။
“သမ္ပတိဇာတော အာနန္ဒ။ ပ။ ဒါနိ ပုနဗ္ဗဝေါ”တိ၊ သမ္ပတိဇာတော အာနန္ဒ။ ပ။
ဒါနိ ပုနဗ္ဗဝေါ-ဟူ၍။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ [“အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊
သမ္ပတိဇာတော၊ ယနေ ဖွားသစ်စဖြစ်သော။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်း
သည်။ သမေဟိ၊ ညီညွတ်ကုန်သော။ ပါဒေဟိ၊ ခြေတော်တို့ဖြင့်။ ပထဝိယံ၊
မြေ၌။ ပတိဋ္ဌဟိတွာ၊ တည်၍။ ဥတ္တရာဘိမုခေါ၊ မြောက်အရပ်သို့ ရှေးရှု။
သတ္တပဒဝိတိဟာရေန၊ ခုနစ်ဖဝါး လွမ်းသဖြင့်။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ သေတမ္ပိ
ဆတ္တော၊ နတ်တို့၏ ထီးဖြူကို။ အနုဓာရိယမာနေ၊ ဆောင်းအပ်သည် ရှိသော်။
သဗ္ဗာ စ၊ ခပ်သိမ်းလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဒိသာ၊ အရပ်မျက်နှာတို့ကို။ အနု-
ဝိလောကေတိ၊ စောင်းလှည့်၍ ကြည့်တော်မူ၏။ ‘အဟံ၊ ငါသည်။ လောကဿ၊
လူအပေါင်းထက်။ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်သည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။
လောကဿ၊ လူအပေါင်းထက်။ ဇေဋ္ဌော၊ ကြီးသည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ၊
ငါသည်။ လောကဿ၊ လူအပေါင်းထက်။ သေဋ္ဌော၊ အထူးသဖြင့် မြတ်သည်။
အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ အယံ၊ ဤပဋိသန္ဓေသည်။ အန္တိမာ၊ အဆုံးဖြစ်သော။ ဇာတိ၊
ပဋိသန္ဓေတည်း။ ဒါနိ (ဣဒါနိ)၊ ယခုအခါ၌။ ပုနဗ္ဗဝေါ၊ တဖန် တဝသစ်၌
ဖြစ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။’ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာသဘိံ၊ မြတ်သော။ ဝါစဉ္စ၊
စကားကိုလည်း။ ဘာသတိ၊ ဆိုတော်မူ၏။”] အဿ (အဂဝတော)၊ ထိုမြတ်
စွာဘုရား၏။ တဉ္စ ဂမနံ၊ ထိုသွားတော်မူခြင်း သည်လည်း။ အနေကေသံ၊
မျှားစွာကုန်သော။ ဝိသေသာဓိဂမာနံ၊ တရားအထူးကို ရခြင်းတို့၏။ ပုဗ္ဗ-

၁။ ကဿ သော ဂတောတိ?ဟု-ဆဋ္ဌမ္ပိ ဤ တထာစ-စသောဝါကျနေရာတွင် ရှိသည်။

နိမိတ္တဘာဝေန၊ ရှေးဖြစ်သော အကြောင်း နိမိတ်၏ အဖြစ်ဖြစ်။ တထံ၊ မှန်သည်။ အဝိတထံ၊ မချွတ်ယွင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ သမ္ပတိဇာတောဝ၊ ယနေ့ဖွားသစ်စ ဖြစ်တော်မူသည် သာလျှင်ဖြစ်သော။ သော (ဘဂဝါ)၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ သမေဟိ၊ ညီညွတ်ကုန်သော။ ပါဒေဟိ၊ ခြေတော်တို့ဖြင့်။ (ပထဝိယံ၊ မြေ၌။) ယံ ပတိဋ္ဌဟိ၊ အကြင်တည်၏။ ဣဒံ၊ ဤသို့ ညီညွတ်သောခြေတို့ဖြင့် မြေ၌တည်ခြင်းသည်။ အဿ (ဘဂဝတော)၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ စတုရိဒ္ဓိပါဒပဋိလာဘဿ၊ လေးပါးသော ဣဒ္ဓိပါဒ်ကို ရခြင်း၏။ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ၊ ပုဗ္ဗနိမိတ်တည်း။ ဥတ္တရာဘိမုခဘာဝေါပန၊ မြောက်အရပ်သို့ ရှေးရှု မျက်နှာပြုသော အဖြစ်သည်ကား။ သဗ္ဗလောကုတ္တရပဋိလာဘဿ၊ အလုံးစုံသော လောကုတ္တရာ တရားကို ရခြင်း၏။ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ၊ ပုဗ္ဗနိမိတ်တည်း။ သတ္တပဒဝိတိဟာရော၊ ခုနစ်ဖဝါး လှမ်းခြင်းသည်။ သတ္တဗောဇ္ဈင်္ဂရတနပဋိလာဘဿ၊ ခုနစ်ပါးသော ဗောဇ္ဈင်္ဂရတနာကို ရခြင်း၏။ (ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ၊ ပုဗ္ဗနိမိတ်တည်း။) “သုဝဏ္ဏဒဏ္ဍာ ဝိတိပတန္တိ စာမရာ” တိ ဧတ္ထ၊ သုဝဏ္ဏဒဏ္ဍာဝိတိပတန္တိစာမရာ-ဟူသော ဤပုဒ်၌။ ဝုတ္တစာမရုက္ခေပေါပန၊ ဆိုအပ်သော စာမရီသားမြီးယပ်ကို ချီကြွခြင်းသည်ကား။ သဗ္ဗတိတ္ထိယနိမ္မထနဿ၊ အလုံးစုံသော တိတ္ထိတို့ကို နှိပ်နင်းတော်မူခြင်း၏။ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ၊ ပုဗ္ဗနိမိတ်တည်း။ သေတစ္ဆတ္တဓာရဏံ၊ နတ်တို့၏ထီးဖြူကို ဆောင်းခြင်းသည်။ အရဟတ္တဖလဝိမုတ္တိဝရဝိမလသေတစ္ဆတ္တပဋိလာဘဿ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ဟု ဆိုအပ်သောမြတ်သောအညစ်အကြေးကင်းသောထီးဖြူကိုရခြင်း၏။ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ၊ ပုဗ္ဗနိမိတ်တည်း။ သဗ္ဗဒိသာနုဝိလောကနံ၊ အလုံးစုံသော အရပ်မျက်နှာတို့ကိုစောင်းလှည့်၍ကြည့်တော်မူခြင်းသည်။ သဗ္ဗညုတာနာဝရဏဉာဏပဋိလာဘဿ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ် အနဝရဏဉာဏ်ကို ရခြင်း၏။ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ၊ ပုဗ္ဗနိမိတ်တည်း။ အာသဘဝါစာဘာသနံ၊ မြတ်သောစကားကို ဆိုခြင်းသည်။ အပ္ပဋိဝတ္တိယဝရဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္တနဿ၊ သူတပါးတို့သည် မဟောကြားအပ်သော ဓမ္မစကြာ တရားကို ဟောတော်မူခြင်း၏။ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ၊ ပုဗ္ဗနိမိတ်တည်း။ တထာ၊ ထိုအတူ။ အယံ ဘဂဝါပိ၊ ဤ သာကီဝင်မင်းသားဖြစ်သော ငါတို့မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ ဂတော၊ ကြွသွားတော်မူတတ်၏။ အဿ၊ ထို မြတ်စွာဘုရား၏။ တဉ္စ ဂမနံ၊ ထိုသို့ကြွသွားတော်မူခြင်းသည်လည်း။ အနေကေသံ၊ များစွာကုန်သော။ ဝိသေသာဓိဂမာနံ၊ တရားအထူးကို ရခြင်းတို့၏။ ပုဗ္ဗနိတ္တဘာဝေန၊ ပုဗ္ဗနိမိတ်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ တထံ၊ မှန်သောစကားကို ဆိုတတ်သည်။ အဝိတထံ၊ မချွတ်

၁။ သဗ္ဗလောကုတ္တရဘာဝဿ- (ဆဋ္ဌ) ၂။ တေသံယေဝဏ- (ဆဋ္ဌ)

မယွင်းသောစကားကိုဆိုတတ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ ပေါရာဏာ၊ ရှေးဆရာတို့သည်။—

“မုဟုတ္တဇာတော။ပ။ ပဗ္ဗတမုဒ္ဒနိဋ္ဌိတော”တိ၊ မုဟုတ္တဇာတော။ပ။ ပဗ္ဗတ-မုဒ္ဒနိဋ္ဌိတော-ဟူ၍။ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ။

“မုဟုတ္တဇာတော၊ ထိုခဏ၌ ဖွားစဖြစ်သော။ ဂဝမ္ပတိ၊ သတ္တဝါ တို့၏ အကြီးအမှူးဖြစ်သော ရှေးဘုရားလောင်းသည်။ သမေဟိ၊ ညီညွတ် ကုန်သော။ ပါဒေဟိ၊ ခြေတို့ဖြင့်။ ဝသုန္ဓရံ၊ မြေကို။ ဖုသိ ယထာ၊ ထိုစေသကဲ့သို့။ ဂေါတမော၊ ဂေါတမအနွယ် ဖြစ်သော။ သော၊ ထို ငါတို့ဘုရားလောင်းသည်။ သတ္တ ပဒါနိ၊ ခုနစ်ဖဝါးတို့ တိုင်တိုင်။ ဝိက္ကမိ၊ နင်းကြွတော်မူ၏။ မရူ၊ နတ်တို့သည်။ သေတဉ္စ ဆတ္တံ၊ နတ်တို့၏ထီးဖြူကိုလည်း။ အနုဓာရယံ၊ ဆောင်းကုန်၏။

≡ (ဋ္ဌ-ဂ၂) ဂေါတမော၊ ဂေါတမ အနွယ်ဖြစ်သော။ သော၊ ထို ငါတို့ဘုရားလောင်းသည်။ သတ္တပဒါနိ၊ ခုနစ်ဖဝါးတို့ တိုင်တိုင်၊ ဂန္ဓာန၊ နင်းသွားတော်မူပြီး၍။ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ သမာ၊ ကြည့်ရှုအပ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့် တူကုန်သော။ ဒိသာ၊ အရပ်မျက်နှာတို့ ကို။ ဝိလောကေသိ၊ တစောင်းလှည့်၍ ကြည့်တော်မူ၏။ ပဗ္ဗတမုဒ္ဒနိ၊ တောင်ထိပ်၌။ ဌိတော၊ တည်သော။ သိဟော၊ ခြင်္သေ့သည်။ (အဋ္ဌဂုံ-ပေတံ၊ ရှစ်ပါးသောအင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော။ ဂိရံ၊ အသံကို။ အဗ္ဘုဒီရယိ) ယထာ၊ ဟောက်သကဲ့သို့။ အဋ္ဌဂုံပေတံ၊ ရှစ်ပါးသောအင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံ သော။ ဂိရံ၊ အသံတော်ကို။ အဗ္ဘုဒီရယိ၊ မြှက်ဆိုတော်မူ၏။ ”

ဧဝံ၊ ဤသို့။ တထာ၊ ထိုအတူ။ ဂတော၊ ကြွသွားတော်မူတတ်၏။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ တထာဂတော၊ တထာဂတ မည်တော်မူ၏။

အထ ဝါ၊ တနည်းကား။ ဝိပဿိ၊ ဝိပဿိ အမည်တော်ရှိသော။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ (ဂတော)ယထာ၊ ကြွသွားတော်မူသကဲ့သို့။ ပ။ ကဿပေါ၊ ကဿပ-အမည်တော်ရှိသော။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ (ဂတော)ယထာ၊ ကြွသွားတော်မူသကဲ့သို့။ အယမ္ပိ ဘဂဝါ၊ ဤ သာကီဝင်မင်းသား ဖြစ်သော ငါတို့မြတ်စွာဘုရား သည်လည်း။ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်။ နေက္ခမေန္၊ အကုသိုလ်တရားတို့မှ ထွက်မြောက်ကြောင်း ဖြစ်သော ကုသိုလ် တရားဖြင့်။ ကာမစ္ဆန္နံ၊ ကာမစ္ဆန္ဒကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ ဂတော၊ ကြွသွားတော် မူ၏။

၁။ ဆဋ္ဌ-မူ၌...ဇာတောဝ-ဟု ‘ဣဝ’ နှင့် ရှိသည်။

အဗျာပါဒေန၊ အဒေါသဖြင့်။ ဗျာပါဒံ၊ ဒေါသကို။ (ပဟာယ၊ ပယ်၍။) အာလောကသညာယ၊ အာလောကသညာဖြင့်။ ထိနမိဒ္ဓံ၊ ထိနမိဒ္ဓကို။ (ပဟာယ၊ ပယ်၍။) အဝိက္ခေပေန၊ မပျံ့လွင့်ခြင်းဖြင့်။ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စံ၊ ဥဒ္ဓစ္စ ကုက္ကုစ္စကို။ (ပဟာယ၊ ပယ်၍။) ဓမ္မဝဓတ္ထာနေ၊ ကုသိုလ် စသောတရားကို ပိုင်းခြားခြင်းဖြင့်။ ဝိစိကိစ္ဆံ၊ ဝိစိကိစ္ဆာကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ ဂတော၊ ကြွသွားတော်မူ၏။ ဉာဏေန၊ ဉာဏ်ဖြင့်။ အဝိဇ္ဇံ၊ အဝိဇ္ဇာကို။ ပဒါလေတော၊ ဖောက်ခွဲ၍။ ဂတော၊ ကြွသွားတော်မူ၏။ ပါမောဇ္ဇေန၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းဖြင့်။ အရတိံ၊ ဆိတ်ငြိမ်သောအရပ် လွန်ကဲသောကုသိုလ်တရားတို့၌ မမွေ့လျော်ခြင်းကို။ ဝိနောဒေတွာ၊ ပယ်ဖျောက်၍။ ပဌမဇ္ဈာနေ၊ ပထမဈာန်ဖြင့်။ နိဝရဏကဝါဠိ၊ နိဝရဏတည်းဟူသော တံခါးရွက်ကို။ ဥစ္ဆှါဋ္ဌေတွာ၊ ဖွင့်လှစ်တော်မူ၍။ ဒုတိယဇ္ဈာနေ၊ ဒုတိယဈာန်ဖြင့်။ ဝိတက္ကဝိစာရဓမ္မံ၊ ဝိတက် ဝိစာရ တည်းဟူသော အခိုးကို။ ဝုပသမေတွာ၊ ငြိမ်းစေ၍။ တတိယဇ္ဈာနေ၊ တတိယ ဈာန်ဖြင့်။ ပိတိံ၊ ပိတိကို။ ဝိရာဇေတွာ၊ ကင်းစေ၍။ စတုတ္ထဇ္ဈာနေ၊ စတုတ္ထ ဈာန်ဖြင့်။ သုခဒုက္ခံ၊ သုခဝေဒနာ ဒုက္ခဝေဒနာကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ အာကာသာနဉ္စာယတနသမာပတ္တိယာ၊ အာကာသာနဉ္စာယတန-သမာပတ်ဖြင့်။ ရူပသညာပဋိသသညာနာနတ္ထသညာယော၊ ကသိုဏ်းရုပ်၌ ဖြစ်သောသညာ ဝတ္ထုအာရုံတို့၏ အချင်းချင်း ထိပါးခြင်းကြောင့် ဖြစ်သောသညာ အထူးထူးသော သဘောရှိသော ကာမာဝစရ ကုသိုလ် သညာတို့ကို။ သမတိက္ကမိတွာ၊ လွန်မြောက်၍။ ဝိညာဏဉ္စာယတန သမာပတ္တိယာ။ ဝိညာနဉ္စာယတန သမာပတ်ဖြင့်။ အာကာသာနဉ္စာယတနသည်၊ အာကာသာနဉ္စာယတန-ဈာန်၌ ဖြစ်သော သညာကို။ အာကိဉ္စညာယတနသမာပတ္တိယာ၊ အာကိဉ္စညာယတန သမာပတ်ဖြင့်။ ဝိညာဏဉ္စာယတနသည်၊ ဝိညာဏဉ္စာယတန ဈာန်၌ ဖြစ်သော သညာကို။ နေဝသညာ နာသညာယတန သမာပတ္တိယာ၊ နေဝသညာနာသညာယတန-သမာပတ်ဖြင့်။ အာကိဉ္စညာယတနသည်၊ အာကိဉ္စညာယတန-ဈာန်၌ဖြစ်သော သညာကို။ သမတိက္ကမိတွာ၊ လွန်မြောက်၍။ ဂတော၊ ကြွသွားတော်မူ၏။

အနိစ္စာနုပဿနာယ၊ မမြဲသည်ကို အဖန်တလဲလဲ ရှုခြင်းဖြင့်။ နိစ္စသည်၊ မြဲ၏ဟုဖြစ်သော အမှတ်ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ ဒုက္ခာနုပဿနာယ၊ ဆင်းရဲသည်ကို အဖန်တလဲလဲ ရှုခြင်းဖြင့်။ သုခသည်၊ ချမ်းသာ၏ဟု ဖြစ်သော အမှတ်ကို။ အနတ္တာနုပဿနာယ၊ အနတ္တကို အဖန်ဖန်တလဲလဲ ရှုခြင်းဖြင့်။

အတ္တသည်။ ကိုယ်ဟူ၍ဖြစ်သော အမှတ်ကို။ နိဗ္ဗိဒါနုပဿနာယ။ သင်္ခါရ
 တရားတို့၌ ငြီးငွေ့သော အားဖြင့် အဖန်တလဲလဲ ရှုခြင်းဖြင့်။ နန္ဒိ။ သင်္ခါရ
 တရားတို့၌ နှစ်သက်ခြင်းကို။ ဝိရာဂါနုပဿနာယ။ သင်္ခါရတရားတို့၌ တပ်ခြင်း
 ကင်းသောအားဖြင့် အဖန်တလဲလဲရှုခြင်းဖြင့်။ ရာဂံ။ သင်္ခါရ တရားတို့၌ တပ်
 ခြင်းကို။ နိရောဓာနုပဿနာယ။ သင်္ခါရတရားတို့၏ တဖန်မဖြစ်သောအားဖြင့်
 ချုပ်ခြင်းကို အဖန်တလဲလဲရှုခြင်းဖြင့်။ သမုဒယံ။ သင်္ခါရတရားတို့၏ ဖြစ်ခြင်းကို။
 ဥပသမာနုပဿနာယ။ သင်္ခါရတရားတို့၏ ငြိမ်းခြင်းကို အဖန်တလဲလဲ ရှုခြင်း
 ဖြင့်။ အာဒါနံ။ သင်္ခါရတရားတို့၌ နိစ္စ အစရှိသောအားဖြင့် ယူခြင်းကို။
 ခယာနုပဿနာယ။ သင်္ခါရတရားတို့၏ ကုန်ခြင်းကို အဖန်တလဲလဲ ရှုခြင်းဖြင့်။
 စာနသညံ။ တခဲနက်ဟူသော အမှတ်ကို။ ဝယာနုပဿနာယ။ သင်္ခါရတရား
 တို့၏ ပျက်ခြင်းကို အဖန်တလဲလဲ ရှုခြင်းဖြင့်။ အာယူဟနံ။ သင်္ခါရတရားတို့၌
 အားထုတ်ခြင်းကို။ ဝိပရိဏာမာနုပဿနာယ။ သင်္ခါရတရားတို့၏ ဖောက်ပြန်
 ခြင်းကို အဖန်တလဲလဲ ရှုခြင်းဖြင့်။ ဓုဝသညံ။ သင်္ခါရတရားတို့၏ မြဲ၏ဟူသော
 အမှတ်ကို။ အနိမိတ္တာနုပဿနာယ။ သင်္ခါရတရားတို့၏ နိစ္စနိမိတ် စသည်၏
 မရှိခြင်းကို အဖန်တလဲလဲ ရှုခြင်းဖြင့်။ နိမိတ္တသညံ။ သင်္ခါရတရားတို့၏ နိစ္စနိမိတ်
 စသည်ရှိ၏ ဟူသော အမှတ်ကို။ အပ္ပဏိဟိတာနုပဿနာယ။ ရာဂ - စသော
 တောင့်တခြင်း၏ မရှိခြင်းကို အဖန်တလဲလဲရှုခြင်းဖြင့်။ ပဏိဓိ။ ရာဂ-စသော
 တောင့်တခြင်းကို။ သုညတာနုပဿနာယ။ အတ္တမှဆိတ်ခြင်းကို အဖန်တလဲလဲ
 ရှုခြင်းဖြင့်။ အဘိနိဝေသံ။ အတ္တ-စသော အားဖြင့် မှားသော နှလုံးသွင်း
 ခြင်းကို။ အဓိပညာဓမ္မဝိပဿနာယ။ သင်္ခါရတရားတို့၌ အနိစ္စ အစရှိသော
 အထူးထူးသောအခြင်းအရာဖြင့် ရှုခြင်းဟုဆိုအပ်သော လွန်ကဲသော ဝိပဿနာ
 ပညာဖြင့်။ သာရာဒါနာဘိနိဝေသံ။ အသာရ-၌ သာရ-ဟု ယူခြင်းဟုဆိုအပ်
 သော မှားသော နှလုံးသွင်းခြင်းကို။ ယထာဘူတဉာဏဒဿနေန။ မဖောက်
 မပြန် ဟုတ်မှန်စွာ သိတတ်သော ဉာဏ်အမြင်ဖြင့်။ သမ္မောဟာဘိနိဝေသံ။
 တွေဝေသောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းကို။ အာဒိနဝါနုပဿနာယ။ သင်္ခါရ
 တရားတို့၌ အပြစ်အားဖြင့် အဖန်တလဲလဲ ရှုခြင်းဖြင့်။ အာလယာဘိနိဝေသံ။
 သင်္ခါရတရားတို့၏ ပုန်းအောင်းရာ မှီခိုရာ ယုံမှားသောအားဖြင့် နှလုံးသွင်း
 ခြင်းကို။ ပဋိသင်္ခါနုပဿနာယ။ တဖန်ဆင်ခြင်သောအားဖြင့် ရှုခြင်းဖြင့်။
 အပ္ပဋိသင်္ခံ။ တဖန် မဆင်ခြင်ခြင်းကို။ ဝိဝဇ္ဇာနုပဿနာယ။ သံသရာဝဋ်၏
 ကင်းခြင်းကို အဖန်တလဲလဲ ရှုခြင်းဖြင့်။ သံယောဂါဘိနိဝေသံ။ သင်္ခါရတရား

တို့၌ ယှဉ်သောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းကို။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂေန၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့်။ ဒိဋ္ဌေကဋ္ဌေ၊ ဒိဋ္ဌိနှင့် သဟဇေကဋ္ဌ ပဟာနေကဋ္ဌအားဖြင့် တူသော တည်ရာရှိကုန်သော။ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို။ ဘဉ္ဇိတွာ၊ ချိုးဖဲ့ ဖျက်ဆီး၍။ သကဒါဂါမိမဂ္ဂေန၊ သကဒါဂါမိမဂ်ဖြင့်။ ဩဋ္ဌာရိကေ၊ ရုန့်ရင်းကုန်သော။ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ အနာဂါမိမဂ္ဂေန၊ အနာဂါမိမဂ်ဖြင့်။ အဏုသဟဂတေ၊ သိမ်မွေ့ကုန်သော။ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို။ သမုဉ္ဇဂါတေတွာ၊ ခွါ၍။ အရဟတ္တမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တ မဂ်ဖြင့်။ သဗ္ဗကိလေသေ၊ အလုံးစုံသော ကိလေသာတို့ကို။ သမုဉ္ဇိန္ဒိတွာ၊ အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်၍။ ဂတော၊ ကြွသွားတော်မူ၏။ ဝေဓိမ္မိ၊ ဤသို့လည်း။ တထာ၊ ထိုအတူ။ ဂတော၊ ကြွသွားတော်မူ၏။ ဣတိ(တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ တထာဂတော၊ တထာဂတ မည်တော်မူ၏။ (၂)

☞ (ဋ္ဌ-၈၃) ကထံ၊ အဘယ်သို့။ တထလက္ခဏံ၊ မဖောက်မပြန်သော လက္ခဏာသို့။ အာဂတော၊ ရောက်တော်မူတတ်၏။ ဣတိ(တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ တထာဂတော၊ တထာဂတ-မည်တော်မူသနည်း။ ပထဝီဓာတုယာ၊ ပထဝီဓာတ်၏။ ကက္ခဋ္ဌတ္တလက္ခဏံ၊ ခိုင်မာခြင်း လက္ခဏာသည်။ တထံ၊ မှန်၏။ အဝိတထံ၊ မချွတ်မယွင်း။ အာပေါဓာတုယာ၊ အာပေါဓာတ်၏။ ပဉ္စရဏလက္ခဏံ၊ ယိုစီးခြင်း လက္ခဏာသည်။ (တထံ၊ မှန်၏။ အဝိတထံ၊ မချွတ်မယွင်း။) တေဇောဓာတုယာ၊ တေဇောဓာတ်၏။ ဥဏ္ဍတ္တလက္ခဏံ၊ ပူသည်၏ အဖြစ်တည်းဟူသော လက္ခဏာသည်။ (တထံ၊ မှန်၏။ အဝိတထံ၊ မချွတ်မယွင်း။) ဝါယောဓာတုယာ၊ ဝါယောဓာတ်၏။ ဝိတ္ထမ္ဘနလက္ခဏံ၊ ဖူးရောင်ခြင်းလက္ခဏာသည်။ (တထံ၊ မှန်၏။ အဝိတထံ၊ မချွတ်မယွင်း။) အာကာသဓာတုယာ၊ အာကာသဓာတ်၏။ အသမ္ပုဋ္ဌလက္ခဏံ၊ ထိုထိုသို့သော ရုပ်ကလာပ်တို့နှင့် မထိခြင်း လက္ခဏာသည်။ (တထံ၊ မှန်၏။ အဝိတထံ၊ မချွတ်မယွင်း။) ဝိညာဏဓာတုယာ၊ ဝိညာဏဓာတ်၏။ ဝိဇာနနလက္ခဏံ၊ အာရုံကို အထူးသဖြင့် သိခြင်း လက္ခဏာသည်။ (တထံ၊ မှန်၏။ အဝိတထံ၊ မချွတ်မယွင်း။)

ရူပဿ၊ ရုပ်၏။ ရူပုနလက္ခဏံ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်း လက္ခဏာသည်။ (အထံ၊ မှန်၏။ အဝိတထံ၊ မချွတ်မယွင်း။) ဝေဒနာယ၊ ဝေဒနာ၏။ ဝေဒယိတလက္ခဏံ၊ အာရုံ၏ အရသာကို ခံစားသော အခြင်းအရာဖြင့်ဖြစ်ခြင်း လက္ခဏာသည်။ (တထံ၊ မှန်၏။ အဝိတထံ၊ မချွတ်မယွင်း။) သညာယ၊ သညာ၏။ သညာနနလက္ခဏံ၊ အာရုံ

ကိုအမှတ်ပြု၍သိခြင်း လက္ခဏာသည်။ (တထံ၊ မှန်၏။ အဝိတထံ၊ မချွတ်မယွင်း။) သင်္ခါရာနံ၊ သင်္ခါရတို့၏။ အဘိသင်္ခရဏလက္ခဏံ၊ ပြုပြင်စီရင်ခြင်း လက္ခဏာသည်။ (တထံ၊ မှန်၏။ အဝိတထံ၊ မချွတ်မယွင်း။) ဝိညာဏဿ၊ ဝိညာဉ်၏။ ဝိဇာနနလက္ခဏံ၊ အာရုံကို အထူးသဖြင့်သိခြင်း လက္ခဏာသည်။ (တထံ၊ မှန်၏။ အဝိတထံ၊ မချွတ်မယွင်း။)

ဝိတက္ကဿ၊ ဝိတက်၏။ အဘိနိရောပနလက္ခဏံ၊ သမ္ပယုတ်တရားကို အာရုံသို့ ရှေးရှုတင်ခြင်း လက္ခဏာသည်။ (တထံ၊ မှန်၏။ အဝိတထံ၊ မချွတ်မယွင်း။) ဝိစာရဿ၊ ဝိစာရ၏။ အနုမဇ္ဇနလက္ခဏံ၊ အာရုံကို အဖန်တလဲလဲ သုံးသပ်ခြင်း လက္ခဏာသည်။ (တထံ၊ မှန်၏။ အဝိတထံ၊ မချွတ်မယွင်း။) ပီတိယာ၊ ပီတိ၏။ ဖရဏလက္ခဏံ၊ အာရုံ၌နွံခြင်း လက္ခဏာသည်။ ပီဏနလက္ခဏံ၊ အာရုံကို နှစ်သက်ခြင်း လက္ခဏာသည်။ (တထံ၊ မှန်၏။ အဝိတထံ၊ မချွတ်မယွင်း။) သုခဿ၊ သုခ၏။ သာတလက္ခဏံ၊ အာရုံကိုသာယာစေခြင်း လက္ခဏာသည်။ (တထံ၊ မှန်၏။ အဝိတထံ၊ မချွတ်မယွင်း။) စိတ္တေကဂ္ဂတာယ၊ စိတ္တေကဂ္ဂတာ၏။ အဝိက္ခေပလက္ခဏံ၊ အာရုံ၌ မပျံ့လွင့်ခြင်း လက္ခဏာသည်။ (တထံ၊ မှန်၏။ အဝိတထံ၊ မချွတ်မယွင်း။) ဖဿဿ၊ ဖဿ၏။ ဗုသနလက္ခဏံ၊ အာရုံကိုတွေ့ခြင်း လက္ခဏာသည်။ (တထံ၊ မှန်၏။ အဝိတထံ၊ မချွတ်မယွင်း။)

သဒ္ဓိန္ဒြိယဿ၊ သဒ္ဓိန္ဒြေ၏။ အဓိမောက္ခလက္ခဏံ၊ အာရုံ၌ညွတ်ခြင်း လက္ခဏာသည်။ (တထံ၊ မှန်၏။ အဝိတထံ၊ မချွတ်မယွင်း။) ဝီရိယိန္ဒြိယဿ၊ ဝီရိယိန္ဒြေ၏။ ပဂ္ဂဟလက္ခဏံ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို ချီးမြှောက်ခြင်း လက္ခဏာသည်။ (တထံ၊ မှန်၏။ အဝိတထံ၊ မချွတ်မယွင်း။) သတိန္ဒြိယဿ၊ သတိန္ဒြေ၏။ ဥပဋ္ဌာနလက္ခဏံ၊ အာရုံ၌ကပ်၍တည်ခြင်း လက္ခဏာသည်။ (တထံ၊ မှန်၏။ အဝိတထံ၊ မချွတ်မယွင်း။) သမာဓိန္ဒြိယဿ၊ သမာဓိန္ဒြေ၏။ အဝိက္ခေပလက္ခဏံ၊ အာရုံ၌ မပျံ့လွင့်ခြင်း လက္ခဏာသည်။ (တထံ၊ မှန်၏။ အဝိတထံ၊ မချွတ်မယွင်း။) ပညိန္ဒြိယဿ၊ ပညိန္ဒြေ၏။ ပဇာနနလက္ခဏံ၊ အာရုံကို အပြားအားဖြင့် သိခြင်း လက္ခဏာသည်။ (တထံ၊ မှန်၏။ အဝိတထံ၊ မချွတ်မယွင်း။)

သဒ္ဓါဗလဿ၊ သဒ္ဓါဗိုလ်၏။ အသဒ္ဓိယေ၊ မယုံကြည်သော သူ၏အဖြစ်တည်းဟူသော အကုသိုလ်ကြောင့်။ အကမ္မိယလက္ခဏံ၊ မတုန်မလှုပ်ခြင်း လက္ခဏာသည်။ (တထံ၊ မှန်၏။ အဝိတထံ၊ မချွတ်မယွင်း။) ဝီရိယဗလဿ၊ ဝီရိယဗိုလ်၏။ ကောသဇ္ဇေ၊ ပျင်းရိသောသူ၏ အဖြစ်တည်းဟူသော အကုသိုလ်

ကြောင့်။ (အကမ္မိယလက္ခဏံ၊ မတုန်မလှုပ်ခြင်း လက္ခဏာသည်။ တထံ၊ မှန်၏။ အဝိတထံ၊ မချွတ်မယွင်း။) သတိဗလဿ၊ သတိဗိုလ်၏။ မုဋ္ဌဿစေ၊ လွတ်သောသတိရှိသူ၏ အဖြစ်တည်းဟူသော အကုသိုလ်ကြောင့်။ (အကမ္မိယလက္ခဏံ၊ မတုန်မလှုပ်ခြင်း လက္ခဏာသည်။ တထံ၊ မှန်၏။ အဝိတထံ၊ မချွတ်မယွင်း။) သမာဓိဗလဿ၊ သမာဓိဗိုလ်၏။ ဥဒ္ဓစေ၊ ပျံ့လွင့်သောသူ၏ အဖြစ်တည်းဟူသော အကုသိုလ်ကြောင့်။ (အကမ္မိယလက္ခဏံ၊ မတုန်မလှုပ်ခြင်း လက္ခဏာသည်။ တထံ၊ မှန်၏။ အဝိတထံ၊ မချွတ်မယွင်း။) ပညာဗလဿ၊ ပညာဗိုလ်၏။ အဝိဇ္ဇာယ၊ အဝိဇ္ဇာကြောင့်။ အကမ္မိယလက္ခဏံ၊ မတုန်မလှုပ်ခြင်း လက္ခဏာသည်။ (တထံ၊ မှန်၏။ အဝိတထံ၊ မချွတ်မယွင်း။)

သတိသမ္မောဇ္ဈိကဿ၊ သတိသမ္မောဇ္ဈင်၏။ ဥပဋ္ဌာနလက္ခဏံ၊ အာရုံ၌ကပ်၍ တည်ခြင်း လက္ခဏာသည်။ (တထံ၊ မှန်၏။ အဝိတထံ၊ မချွတ်မယွင်း။) ဓမ္မဝိစယသမ္မောဇ္ဈိကဿ၊ ဓမ္မဝိစယ သမ္မောဇ္ဈင်၏။ ပဝိစယလက္ခဏံ၊ သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို စုံစမ်းခြင်း လက္ခဏာသည်။ (တထံ၊ မှန်၏။ အဝိတထံ၊ မချွတ်မယွင်း။) ဝီရိယသမ္မောဇ္ဈိကဿ၊ ဝီရိယသမ္မောဇ္ဈင်၏။ ပဂ္ဂဟလက္ခဏံ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို ချီးမြှောက်ခြင်း လက္ခဏာသည်။ (တထံ၊ မှန်၏။ အဝိတထံ၊ မချွတ်မယွင်း။) ပီတိသမ္မောဇ္ဈိကဿ၊ ပီတိသမ္မောဇ္ဈင်၏။ ပီဏနလက္ခဏံ၊ အာရုံကိုနှစ်သက်ခြင်း လက္ခဏာသည်။ (တထံ၊ မှန်၏။ အဝိတထံ၊ မချွတ်မယွင်း။) ပဿဒ္ဓိသမ္မောဇ္ဈိကဿ၊ ပဿဒ္ဓိသမ္မောဇ္ဈင်၏။ ဝုပသမလက္ခဏံ၊ ကိုယ်စိတ်တို့၏ ပူပန်ခြင်းမှ ငြိမ်းခြင်းလက္ခဏာသည်။ (တထံ၊ မှန်၏။ အဝိတထံ၊ မချွတ်မယွင်း။) သမာဓိသမ္မောဇ္ဈိကဿ၊ သမာဓိသမ္မောဇ္ဈင်၏။ အဝိက္ခေပလက္ခဏံ၊ အာရုံ၌မပျံ့လွင့်ခြင်း လက္ခဏာသည်။ (တထံ၊ မှန်၏။ အဝိတထံ၊ မချွတ်မယွင်း။) ဥပေက္ခာသမ္မောဇ္ဈိကဿ၊ ဥပေက္ခာ သမ္မောဇ္ဈင်၏။ ပဋိသင်္ခါနလက္ခဏံ၊ အားထုတ်ခြင်းမရှိသဖြင့် လျစ်လျူရှုခြင်း လက္ခဏာသည်။ (တထံ၊ မှန်၏။ အဝိတထံ၊ မချွတ်မယွင်း။)

သမ္မာဒိဋ္ဌိယာ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၏။ ဒဿနလက္ခဏံ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုမြင်ခြင်း လက္ခဏာသည်။ (တထံ၊ မှန်၏။ အဝိတထံ၊ မချွတ်မယွင်း။) သမ္မာသင်္ကပ္ပဿ၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပ၏။ အဘိနိရောပနလက္ခဏံ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို အာရုံသို့ရှေးရှု တင်ခြင်း လက္ခဏာသည်။ (တထံ၊ မှန်၏။ အဝိတထံ၊ မချွတ်မယွင်း။) သမ္မာဝါစာယ၊ သမ္မာဝါစာ၏။ ပရိဂ္ဂဟလက္ခဏံ၊ သမ္ပယုတ်တရား၊ ကောင်းသော

စကားကို နာယူတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို သိမ်းဆည်းခြင်း လက္ခဏာသည်။
 (တထံ၊ မှန်၏။ အဝိတထံ၊ မချွတ်မယွင်း။) သမ္မာကမ္မန္တဿ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၏။
 သမုဋ္ဌာပနလက္ခဏံ၊ ကောင်းသော အမူအရာကို ဖြစ်စေခြင်း လက္ခဏာသည်။
 (တထံ၊ မှန်၏။ အဝိတထံ၊ မချွတ်မယွင်း။) သမ္မာအာဇီဝဿ၊ သမ္မာအာဇီဝ
 ၏။ ဝေဝါဒါနလက္ခဏံ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေ တည်ခြင်း၏ ဖြူစင်ခြင်း လက္ခဏာသည်။
 (တထံ၊ မှန်၏။ အဝိတထံ၊ မချွတ်မယွင်း။) သမ္မာဝါယာမဿ၊ သမ္မာဝါယာမ
 ၏။ ပဂ္ဂဟလက္ခဏံ၊ သမ္မယုတ်တရားတို့ကို ချီးမြှောက်ခြင်း လက္ခဏာသည်။
 (တထံ၊ မှန်၏။ အဝိတထံ၊ မချွတ်မယွင်း။) သမ္မာသတိယာ၊ သမ္မာသတိ၏။
 ဥပဋ္ဌာနလက္ခဏံ၊ အာရုံ၌ကပ်၍ တည်ခြင်း လက္ခဏာသည်။ (တထံ၊ မှန်၏။
 အဝိတထံ၊ မချွတ်မယွင်း။) သမ္မာသမာဓိဿ၊ သမ္မာသမာဓိ၏။ အဝိက္ခေပ-
 လက္ခဏံ၊ အာရုံ၌ မပျံ့လွင့်ခြင်း လက္ခဏာသည်။ (တထံ၊ မှန်၏။ အဝိတထံ၊
 မချွတ် မယွင်း။)

အဝိဇ္ဇာယ၊ အဝိဇ္ဇာ၏။ အညာဏလက္ခဏံ၊ မသိခြင်းလက္ခဏာသည်။ (တထံ၊
 မှန်၏။ အဝိတထံ၊ မချွတ်မယွင်း။) သင်္ခါရာနံ၊ သင်္ခါရတရားတို့၏။ စေတနာ-
 လက္ခဏံ၊ စေ့ဆော်ခြင်းလက္ခဏာသည်။ (တထံ၊ မှန်၏။ အဝိတထံ၊ မချွတ်မယွင်း။)
 ဝိညာဏဿ၊ ဝိညာဉ်၏။ ဝိဇာနနလက္ခဏံ၊ အရုံကိုအထူးသဖြင့်သိခြင်းလက္ခဏာ
 သည်။ (တထံ၊ မှန်၏။ အဝိတထံ၊ မချွတ်မယွင်း။) နာမဿ၊ နာမ်တရား၏။
 နမနလက္ခဏံ၊ အာရုံ၌ညွတ်ခြင်းလက္ခဏာသည်။ (တထံ၊ မှန်၏။ အဝိတထံ၊
 မချွတ်မယွင်း။) ရူပဿ၊ ရုပ်၏။ ရူပနလက္ခဏံ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းလက္ခဏာသည်။
 (တထံ၊ မှန်၏။ အဝိတထံ၊ မချွတ်မယွင်း။) သဋ္ဌာယတနဿ၊ သာဋ္ဌာယတန
 ၏။ အာယတနလက္ခဏံ၊ တည်ရာအကြောင်း ပေါင်းစုခြင်း လက္ခဏာသည်။
 (တထံ၊ မှန်၏။ အဝိတထံ၊ မချွတ်မယွင်း။) ဖဿဿ၊ ဖဿ၏။ ဖုသနလက္ခဏံ၊
 အာရုံကိုတွေ့ထိခြင်းလက္ခဏာသည်။ (တထံ၊ မှန်၏။ အဝိတထံ၊ မချွတ်မယွင်း။)
 ဝေဒနာယ၊ ဝေဒနာ၏။ ဝေဒယိတလက္ခဏံ၊ အာရုံကိုခံစားခြင်းလက္ခဏာသည်။
 (တထံ၊ မှန်၏။ အဝိတထံ၊ မချွတ်မယွင်း။) တဏှာယ၊ တဏှာ၏။ ဟေတုလက္ခဏံ၊
 ဝဋ်၏အကြောင်းလက္ခဏာသည်။ (တထံ၊ မှန်၏။ အဝိတထံ၊ မချွတ်မယွင်း။)
 ဥပါဒါနဿ၊ ဥပါဒါန်၏။ ဂဟဏလက္ခဏံ၊ အာရုံကိုစွဲလမ်းခြင်းလက္ခဏာသည်။
 (တထံ၊ မှန်၏။ အဝိတထံ၊ မချွတ်မယွင်း။) ဘဝဿ၊ ဘဝ၏။ အာယူဟန-
 လက္ခဏံ၊ အားထုတ်ခြင်းလက္ခဏာသည်။ (တထံ၊ မှန်၏။ အဝိတထံ၊ မချွတ်
 မယွင်း။) ဇာတိယာ၊ ဇာတိ၏။ နိဗ္ဗတ္တိလက္ခဏံ၊ ဖြစ်ခြင်းလက္ခဏာသည်။

(တထံ၊ မှန်၏။ အဝိတထံ၊ မချွတ်မယွင်း။) ဇရာယ၊ ဇရာ၏။ ဇီရဏလက္ခဏံ၊ ရင့်ခြင်းလက္ခဏာသည်။ (တထံ၊ မှန်၏။ အဝိတထံ၊ မချွတ်မယွင်း။) မရဏဿ၊ မရဏ၏။ စုတိလက္ခဏံ၊ ရွှေ့လျော့ခြင်းလက္ခဏာသည်။ (တထံ၊ မှန်၏။ အဝိတထံ၊ မချွတ်မယွင်း။)

☞ (ဋ္ဌ-၈၄) ဓာတုနံ၊ ဓာတ်တို့၏။ သုညတာလက္ခဏံ၊ အတ္တ သတ္တတို့မှ ဆိတ်သည်၏ အဖြစ်တည်းဟူသောလက္ခဏာသည်။ (တထံ၊ မှန်၏။ အဝိတထံ၊ မချွတ်မယွင်း။) အာယတနာနံ၊ အာယတနတို့၏။ အာယတနလက္ခဏံ၊ တည်ရာအကြောင်း ပေါင်းစုံခြင်းလက္ခဏာသည်။ (တထံ၊ မှန်၏။ အဝိတထံ၊ မချွတ်မယွင်း။) သတိပဋ္ဌာနာနံ၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့၏။ ဥပဋ္ဌာနလက္ခဏံ၊ အာရုံ၌ ကပ်၍တည်ခြင်း လက္ခဏာသည်။ (တထံ၊ မှန်၏။ အဝိတထံ၊ မချွတ်မယွင်း။) သမ္မပ္ပဓာနာနံ၊ သမ္မပ္ပဓာန်တို့၏။ ပဂ္ဂဟ လက္ခဏံ၊ သမ္မယုတ်တရားတို့ကို ချီးမြှောက်ခြင်းလက္ခဏာသည်။ (တထံ၊ မှန်၏။ အဝိတထံ၊ မချွတ်မယွင်း။) ဣဒ္ဓိ-ပါဒါနံ၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့၏။ ဣဇ္ဈနလက္ခဏံ၊ ပြည့်စုံခြင်းလက္ခဏာသည်။ (တထံ၊ မှန်၏။ အဝိတထံ၊ မချွတ်မယွင်း။) ဣန္ဒြိယာနံ၊ ဣန္ဒြေတို့၏။ အဓိပတိလက္ခဏံ၊ အစိုးရခြင်းလက္ခဏာသည်။ (တထံ၊ မှန်၏။ အဝိတထံ၊ မချွတ်မယွင်း။) ဗလာနံ၊ မိုလ်တို့၏။ အကမ္မိယလက္ခဏံ၊ မတုန်မလှုပ်ခြင်းလက္ခဏာသည်။ (တထံ၊ မှန်၏။ အဝိတထံ၊ မချွတ်မယွင်း။) ဗောဇ္ဈင်္ဂါနံ၊ ဗောဇ္ဈင်တို့၏။ နိယျာနလက္ခဏံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်ခြင်း လက္ခဏာသည်။ (တထံ၊ မှန်၏။ အဝိတထံ၊ မချွတ်မယွင်း။) မဂ္ဂဿ၊ မဂ်၏။ ဟေတုလက္ခဏံ၊ နိဗ္ဗာန်၏အကြောင်းလက္ခဏာသည်။ (တထံ၊ မှန်၏။ အဝိတထံ၊ မချွတ်မယွင်း။)

သစ္စာနံ၊ သစ္စာတို့၏။ တထလက္ခဏံ၊ ဟုတ်မှန်ခြင်း လက္ခဏာသည်။ (တထံ၊ မှန်၏။ အဝိတထံ၊ မချွတ်မယွင်း။) သမထဿ၊ သမထ၏။ အဝိက္ခေပလက္ခဏံ၊ မပျံ့လွင့်ခြင်းလက္ခဏာသည်။ (တထံ၊ မှန်၏။ အဝိတထံ၊ မချွတ်မယွင်း။) ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာ၏။ အနုပဿနာလက္ခဏံ၊ အဖန်တလဲလဲရှုခြင်းလက္ခဏာသည်။ (တထံ၊ မှန်၏။ အဝိတထံ၊ မချွတ်မယွင်း။) သမထဝိပဿနာနံ၊ သမထဝိပဿနာတို့၏။ ကေရသလက္ခဏံ၊ အချင်းချင်း မလွန်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော တပါးတည်းသောကိစ္စရှိခြင်းလက္ခဏာသည်။ (တထံ၊ မှန်၏။ အဝိတထံ၊ မချွတ်မယွင်း။) ယုဂနုဒ္ဓါနံ၊ အစုံဖွဲ့အပ်သော သမထ ဝိပဿနာတို့၏။ အနုတိဝတ္ထနလက္ခဏံ၊ အချင်းချင်း မလွန်ခြင်း လက္ခဏာသည်။ (တထံ၊ မှန်၏။ အဝိတထံ၊ မချွတ်မယွင်း။)

၁။ ပဒဟနလက္ခဏံ - (ဆဋ္ဌ)

အင်္ဂုတ္တိုရ်-ဋ္ဌ၊ ၁၆

သီလဝိသုဒ္ဓိယာ၊ သီလဝိသုဒ္ဓိ၏။ သံဝရဏလက္ခဏံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းလက္ခဏာသည်။ (တထံ၊ မှန်၏။ အဝိတထံ၊ မချွတ်မယွင်း။) စိတ္တဝိသုဒ္ဓိယာ၊ စိတ္တဝိသုဒ္ဓိ၏။ အဝိက္ခေပလက္ခဏံ၊ မပျံ့လွင့်ခြင်းလက္ခဏာသည်။ (တထံ၊ မှန်၏။ အဝိတထံ၊ မချွတ်မယွင်း။) ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိယာ၊ ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိ၏။ ဒဿနလက္ခဏံ၊ နာမ်ရုပ်တို့၏ အကြောင်းကို မြင်ခြင်း လက္ခဏာသည်။ (တထံ၊ မှန်၏။ အဝိတထံ၊ မချွတ်မယွင်း။)

ခယေ ဉာဏဿ၊ ကိလေသာတို့၏ ကုန်ခြင်း၌ဖြစ်သော အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၏။ သမုစ္ဆေဒလက္ခဏံ၊ ကိလေသာကို အကြွင်းမဲ့ဖြတ်ခြင်း လက္ခဏာသည်။ (တထံ၊ မှန်၏။ အဝိတထံ၊ မချွတ်မယွင်း။) အနုပ္ပါဒေ ဉာဏဿ၊ ကိလေသာတို့၏ မဖြစ်ခြင်း အဆုံး၌ဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ဉာဏ်၏။ ပဿဒ္ဓိလက္ခဏံ၊ ကိလေသာတို့၏ ငြိမ်းခြင်း လက္ခဏာသည်။ (တထံ၊ မှန်၏။ အဝိတထံ၊ မချွတ်မယွင်း။)

ဆန္ဒဿ၊ ဆန္ဒ၏။ မူလလက္ခဏံ၊ တည်ရာလက္ခဏာသည်။ (တထံ၊ မှန်၏။ အဝိတထံ၊ မချွတ်မယွင်း။) မနသိကာရဿ၊ မနသိကာရ၏။ သမုဋ္ဌာနလက္ခဏံ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့၏ ဖြစ်ကြောင်း လက္ခဏာသည်။ (တထံ၊ မှန်၏။ အဝိတထံ၊ မချွတ်မယွင်း။) ဖဿဿ၊ ဖဿ၏။ သမောဓာနလက္ခဏံ၊ ပေါင်းမိခြင်း လက္ခဏာသည်။ (တထံ၊ မှန်၏။ အဝိတထံ၊ မချွတ်မယွင်း။) ဝေဒနာယ၊ ဝေဒနာ၏။ သမောသရဏလက္ခဏံ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့၏စုဝေးရာလက္ခဏာသည်။ (တထံ၊ မှန်၏။ အဝိတထံ၊ မချွတ်မယွင်း။) သမာဓိဿ၊ သမာဓိ၏။ ပမုခလက္ခဏံ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့၏ အကြီးအမှူးဖြစ်ခြင်း လက္ခဏာသည်။ (တထံ၊ မှန်၏။ အဝိတထံ၊ မချွတ်မယွင်း။) သတိယာ၊ သတိ၏။ အာဓိပတေယျလက္ခဏံ၊ အကြီးအမှူးဖြစ်ခြင်း လက္ခဏာသည်။ (တထံ၊ မှန်၏။ အဝိတထံ၊ မချွတ်မယွင်း။) ပညာယ၊ ပညာ၏။ တဒုတ္တရိလက္ခဏံ၊ ထိုသမ္ပယုတ်တရားတို့ထက် ပြဋ္ဌာန်းခြင်း လက္ခဏာသည်။ (တထံ၊ မှန်၏။ အဝိတထံ၊ မချွတ်မယွင်း။) ဝိမုတ္တိယာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏။ သာရလက္ခဏံ၊ သီလ အစရှိသော ဂုဏ်တို့၏ အစွမ်းဖြင့် မြတ်ခြင်းလက္ခဏာသည်။ (တထံ၊ မှန်၏။ အဝိတထံ၊ မချွတ်မယွင်း။) အမတောဂဓဿ၊ အမြိုက်တရား၌ အကျုံးဝင်သော။ နိဗ္ဗာနဿ၊ နိဗ္ဗာန်၏။ ပရိယောသာနလက္ခဏံ၊ ပြီးဆုံးခြင်း လက္ခဏာသည်။ တထံ၊ မှန်၏။ အဝိတထံ၊ မချွတ်မယွင်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တထာလက္ခဏံ၊ မှန်ခြင်း လက္ခဏာသို့။ ဉာဏဂတိယာ၊ ဉာဏ်တည်းဟူသော ရောက်ခြင်းဖြင့်။ အာဂတော၊ လာတော်မူ၏။ အဝိရဇ္ဈိတော၊ မချွတ်ယွင်းမူ၍။ ပတ္တော အနုပ္ပတ္တော၊ ရောက်တော်မူ၏။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထို့ကြောင့်။ တထာဂတော၊ တထာဂတ-မည်တော်မူ၏။ ဧဝံ၊

ဤသို့။ တထလက္ခဏံ၊ မှန်သော လက္ခဏာသို့။ အာဂတော၊ ရောက်တော်
မူ၏။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထို့ကြောင့်။ တထာဂတော၊ တထာဂတ-မည်တော်
မူ၏။ (၃)

ကထံ၊ အဘယ်သို့။ တထဓမ္မေ၊ မဖောက်မပြန် မှန်သော တရားတို့ကို။
ယာထာဂတော၊ မဖောက်မပြန် မှန်သောအားဖြင့်။ အဘိသမ္မုဒ္ဓေါ၊ ထိုး
ထွင်း၍ သိတော်မူတတ်၏။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထို့ကြောင့်။ တထာဂတော၊
တထာဂတ-မည်တော်မူသနည်း။ တထဓမ္မာ နာမ၊ မဖောက်မပြန် မှန်သော
တရားတို့မည်သည်ကား။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယ
သစ္စာတို့တည်း။ ယထာဟ (ကိံ အာဟ)၊ ဘုရားအဘယ်ကဲ့သို့ ဟောတော်မူ
သနည်း ဟူမူကား။ “စတ္တာရိမာနိ ဘိက္ခဝေ တထာနိ။ပ။အနုညထမေတ”န္တိ၊
စတ္တာရိမာနိ ဘိက္ခဝေ တထာနိ။ပ။အနုညထမေတံ ဟူ၍။ အာဟ၊ ဟောတော်
မူ၏။ ဣတိ (အာဒိ)၊ ဤသို့ အစရှိသော။ ဝိတ္ထာရော၊ အကျယ်ကို။ (ဝေဒိ-
တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။) [ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တထာနိ၊ မှန်ကုန်သော။
အဝိတထာနိ၊ မချွတ်မယွင်းကုန်သော။ အနုညထာနိ၊ တပါးသော အခြင်း
အရာဖြင့် မဖြစ်ကုန်သော တရားတို့သည်။ ဣမာနိ စတ္တာရိ၊ ဤလေးပါး
တို့တည်း။ ကတမာနိ စတ္တာရိ၊ အဘယ်လေးပါးတို့နည်း ဟူမူကား။ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့။ ‘ဣဒံ၊ ဤသဘောတရားသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသစ္စာမည်၏။’ ဣတိ၊
ဤသို့။ (ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။) ဧတံ၊ ဤ ဒုက္ခသစ္စာဟု ဆိုအပ်သော တရားသည်။
တထံ၊ မှန်၏။ ဧတံ၊ ဤ ဒုက္ခသစ္စာဟုဆိုအပ်သော တရားသည်။ အဝိတထံ၊
မချွတ်မယွင်း။ ဧတံ၊ ဤ ဒုက္ခသစ္စာဟု ဆိုအပ်သော တရားသည်။ အနုညထံ၊
တပါးသော အခြင်းအရာဖြင့် မဖြစ်။] ကာနိ စ၊ ထိုမဖောက်မပြန် မှန်သော
သစ္စာလေးပါး တရားတို့ကိုလည်း။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဘိ-
သမ္မုဒ္ဓေါ၊ ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူ၏။ တထာနိ၊ မှန်သောတရားတို့၏။ တသ္မာ
အဘိသမ္မုဒ္ဓတ္တာ၊ ထိုသို့ ထိုးထွင်း၍ သိအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တထာ-
ဂတောတိ၊ တထာဂတ-ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။
ဧတ္ထံ၊ ဤ တထာဂတော ဟူသောပုဒ်၌။ ဂတသဒ္ဓေါ၊ ဂတ သဒ္ဓါသည်။
အဘိသမ္မောဓတ္ထော၊ ထိုးထွင်း၍သိခြင်းဟူသော အနက်ရှိ၏။

အပိစ (အပရော)၊ တပါးသော။ (နယော၊ နည်းကို။ မယာ၊ ငါသည်။
ဝုစ္စတေ၊ မိန့်ဦးအံ့။) ဇရာမရဏဿ၊ ဇရာမရဏ၏။ ဇာတိပစ္စယသမ္ဘူတ-
သမုဒါဂတဋ္ဌော၊ ဇာတိဟူသော အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်၍ မိမိ၏ အကြောင်း
အားလျော်စွာ အထက်အထက်၌ လာခြင်း သဘောသည်။ တထော၊ မှန်၏။

အဝိတထော၊ မချွတ်မယွင်း။ အနညထော၊ တပါးသော အခြင်းအရာအား
 ဖြင့် မဖြစ်။ ပ။ သင်္ခါရာနံ၊ သင်္ခါရတို့၏။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယသမ္ဘူတသမုဒါဂတဋ္ဌော၊
 အဝိဇ္ဇာဟူသော အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်၍ မိမိ၏ အကြောင်းအားလျော်စွာ
 အထက်အထက်၌ ဖြစ်ခြင်းသဘောသည်။ တထော၊ မှန်၏။ အဝိတထော၊
 မချွတ်မယွင်း။ အနညထော၊ တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် မဖြစ်။ တထာ၊
 ထိုအတူ။ အဝိဇ္ဇာယ၊ အဝိဇ္ဇာ၏။ သင်္ခါရာနံ၊ သင်္ခါရတို့အား။ ပစ္စယဋ္ဌော၊
 ကျေးဇူးပြုခြင်း သဘောသည်။ (တထော၊ မှန်၏။ အဝိတထော၊ မချွတ်မယွင်း။
 အနညထော၊ တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် မဖြစ်။) သင်္ခါရာနံ၊ သင်္ခါရ
 တို့၏။ ဝိညာဏဿ၊ ဝိညာဉ်အား။ ပစ္စယဋ္ဌော၊ ကျေးဇူးပြုခြင်း သဘောသည်။
 (တထော၊ မှန်၏။ အဝိတထော၊ မချွတ်မယွင်း။ အနညထော၊ တပါးသော
 အခြင်းအရာအားဖြင့် မဖြစ်။) ။ ပ။ ဇာတိယာ၊ ဇာတိ၏။ ဇရာမရဏဿ၊
 ဇရာမရဏအား။ ပစ္စယဋ္ဌော၊ ကျေးဇူးပြုခြင်း သဘောသည်။ တထော၊ မှန်၏။
 အဝိတထော၊ မချွတ်မယွင်း။ အနညထော၊ တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်
 မဖြစ်။ တံ သဗ္ဗံ၊ ထို အလုံးစုံသော အဝိဇ္ဇာ သင်္ခါရ စသော အကြောင်း
 အကျိုး သဘောကို။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုးထွင်း
 ၍ သိတော်မူ၏။ (ဋ္ဌ-၈၅) တထာနံ၊ မှန်သော အဝိဇ္ဇာ သင်္ခါရ အစရှိသော
 အကြောင်းအကျိုး သဘောတို့၏။ တသ္မာပိ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓတ္တာ၊ ထိုသို့ ထိုးထွင်း
 ၍ သိအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ တထာဂတောတိ၊ တထာဂတ-ဟူ၍။
 ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တထဓမ္မေ၊ မှန်သောတရားတို့ကို။ ယာတာ-
 ဝတော၊ မဖောက်မပြန် မှန်သောအားဖြင့်။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုးထွင်း၍ သိ
 တော်မူတတ်၏။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ တထာဂတော၊ တထာဂတ
 မည်တော်မူ၏။ (၄)

ကထံ၊ အဘယ်သို့။ ကထဒဿိတာယ၊ မဖောက်မပြန် မြင်တတ်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်။ တထာဂတော၊ တထာဂတ-မည်တော်မူသနည်း။ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ သဒေဝကေ၊ နတ်ပြည် ခြောက်ထပ်နှင့် တကွသော။
 လောကေ၊ ဩကာသလောက၌။ ပ ။ သဒေဝမနုဿာယ၊ သမ္မုတိနတ်တည်း
 ဟူသောမင်း ကြွင်းသောလူနှင့် တကွသော။ ပဇာယ၊ သတ္တလောက၌။ အပရိ-
 မာဏာသု၊ အတိုင်းအရှည် မရှိကုန်သော။ လောကဓာတုသု၊ လောကဓာတ်
 တို့၌။ အပရိမာဏာနံ၊ အတိုင်းအရှည် မရှိကုန်သော။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။
 စက္ခုဒ္ဓါရေ၊ စက္ခုဒ္ဓါရ်၌။ အာပါထံ၊ ထင်ခြင်းသို့။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်သော။
 ယံ ရူပါရမ္မဏံ နာမ၊ အကြင် ရူပါရုံမည်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထို ရူပါရုံ
 ကို။ သဗ္ဗာကာရတော၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဇာနာတိ၊ သိ

တော်မူ၏။ ပဿတိ၊ မြင်တော်မူ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဇာနတာ စ၊ သိတော်မူသည်လည်းဖြစ်သော။ ပဿတာ စ၊ မြင်တော်မူသည်လည်း ဖြစ်သော။ တေန (ဘဂဝတာ)၊ ထို မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣဋ္ဌာနိဋ္ဌာဒိဝသေန ဝါ၊ ဣဋ္ဌ အနိဋ္ဌ အစရှိသည်၏ အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ဒိဋ္ဌသုတမုတဝိညာတေသု၊ ဒိဋ္ဌ-ဟူသောပုဒ် သုတ-ဟူသောပုဒ် မုတ-ဟူသောပုဒ် ဝိညာတ-ဟူသော ပုဒ်တို့တွင်။ လဗ္ဗမာနကပဒဝသေန ဝါ၊ ရအပ်သော ပုဒ်၏ အစွမ်းဖြင့် လည်းကောင်း။ “ကတမံ တံ ရူပံ ရူပါယတနံ၊ ယံ ရူပံ စတုန္တံ မဟာဘူတာနံ ဥပါဒါယ ဝဏ္ဏနိဘာ သနိဒဿနံ သပ္ပဋိသံ နီလံ ပီတကံ” န္တိ အာဒိနာ၊ ကတမံ တံ ရူပံ ရူပါယတနံ၊ ယံ ရူပံ စတုန္တံ မဟာဘူတာနံ ဥပါဒါယ ဝဏ္ဏနိဘာ သနိဒဿနံ သပ္ပဋိသံ နီလံ ပီတကံ-ဤသို့အစရှိသော။ နယေန၊ နည်းဖြင့်။ အနေကေဟိ၊ များစွာကုန်သော။ နာမေဟိ၊ အမည်တို့ဖြင့်။ တေရသဟိ၊ တဆယ့်သုံးပါးကုန်သော။ ဝါရေဟိ၊ ဝါရတို့ဖြင့်။ ခွေ ပညာသာယ၊ ငါးဆယ့်နှစ်ပါးကုန်သော။ နယေဟိ၊ နည်းတို့ဖြင့်။ ဝိဘဇ္ဇမာနံ၊ ဝေဖန်တော်မူအပ်သော။ တံ(ရူပါရမ္မဏံ)၊ ထိုရူပါရုံသည်။ တထမေဝ၊ ဝေဖန်တော်မူတိုင်းသာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိတထံ၊ ချွတ်ယွင်းခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သောတဒ္ဓါရာဒိသုပိ၊ သောတဒ္ဓါရ အစရှိသည်တို့၌လည်း။ အာပါထံ၊ ထင်ခြင်းသို့။ အာဂစ္ဆန္တေသု၊ ရောက်ကုန်သော။ သဒ္ဓါဒိသု၊ သဒ္ဓါရုံ အစရှိသည်တို့၌။ သေ (ဧသော) နယော၊ ဤ ရူပါရုံ၌ ဆိုအပ်သော နည်းကို။ (ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။) ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ “ယံ ဘိက္ခဝေ သဒေဝကဿ လောကဿ ။ပ။ န ဥပဋ္ဌာသိ” တိ၊ ယံ ဘိက္ခဝေ သဒေဝကဿ လောကဿ ။ပ။ န ဥပဋ္ဌာသိ-ဟူသော။ ဧတံ (ဝစနံ)၊ ဤစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော် မူအပ်၏။ [ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သဒေဝကဿ၊ နတ်ပြည်ခြောက်ထပ်နှင့် တကွသော။ လောကဿ၊ သြကာသလောက၏။ ပ။ သဒေဝမနုဿာယ၊ သမ္မုတိနတ်ဟု ဆိုအပ်သောမင်း ကြွင်းသောလူနှင့်တကွသော။ ပဇာယ၊ သတ္တလောက၏။ ယံ၊ အကြင် ရူပါရုံကို။ ဒိဋ္ဌံ၊ စက္ခုဝိညာဉ်ဖြင့် မြင်အပ်၏။ သုတံ၊ သောတဝိညာဉ်ဖြင့် ကြားအပ်၏။ မုတံ၊ သုံးပါးသောဝိညာဉ်ဖြင့် ရောက်အပ်၏။ ဝိညာတံ၊ မနောဝိညာဉ်ဖြင့် သိအပ်၏။ ပတ္တံ၊ ရောက်အပ်၏။ ပရိယေသိတံ၊ ရှာမှီးအပ်၏။ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ အနုဝိစရိတံ၊ ဆင်ခြင် စဉ်းစားအပ်၏။ တံ၊ ထို ရူပါရုံကို။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဇာနာမိ၊ သိတော်မူ၏။ တံ၊ ထို ရူပါရုံကို။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ အဘညာသိ၊ ထူးသောညာဏ်ဖြင့် သိတော်မူ၏။ တံ၊ ထို ရူပါရုံကို။

ဂထာ ဂတဿ၊ ငါဘုရားသည်။ ဝိဒိတံ၊ သိအပ်၏။ တံ၊ ထို ရူပါရုံသည်။ တထာ-
တတဿ၊ ငါဘုရားအား။ ဥပဋ္ဌာသိ၊ ထင်၏။ ဤသို့။ တထ ဒဿိတာ-
ယ၊ မဖောက်မပြန် မြင်တော်မူတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တထာဂတော၊
တထာဂတ - မည်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထို ကောင်းရပ်၌။ တထဒဿိအတ္ထေ၊
မဖောက်မပြန်မြင်ခြင်း ဟူသော အနက်၌။ တထာဂတောတိ ပဒသမ္ဘဝေါ၊
တထာဂတော-ဟူသော ပုဒ်၏ ဖြစ်သင့်ခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ (၅)

ကထံ၊ အဘယ်သို့။ တထာဂါဒိတာယ၊ မဖောက်မပြန် ဆိုတော်မူတတ်
သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တထာဂတော၊ တထာဂတ-မည်တော်မူသနည်း။
ယံ ရတ္တိံ၊ အကြင် ည၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗောဓိမဏ္ဍေ၊ သဗ္ဗညု-
တညာဏ်၏ ကြည်လင်ရာ ဖြစ်သော။ အပရာဇိတပလ္လင်္ကေ၊ မာရ်ငါးပါးကို
အောင်တော်မူရာဖြစ်သော ပလ္လင်၌။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေတော်မူလျက်။ တိဏ္ဍံ၊
သုံးပါးကုန်သော။ မာရာနံ၊ မာရ်တို့၏။ မတ္တကံ၊ အထွတ်အထိပ်ကို။ မဒ္ဒိတော၊
နှိပ်နင်းတော်မူ၍။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော။ သမ္မာသမ္မောဓိံ၊ အရဟတ္တမဂ်
ညာဏ်သဗ္ဗညုတညာဏ်ကို။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုးထွင်း၍သိတော်မူ၏။ ယဉ္စ ရတ္တိံ၊
အကြင် ည၌လည်း။ ယမကသာလာနံ၊ အစုံသော အင်ကြင်း ပင်တို့၏။
အန္တရေ၊ အကြား၌။ အနုပါဒိသေသာယ၊ ဝိပါက်နာမက္ခန္ဓာ ကဋတ္တာရုပ်
အကြွင်းမရှိသော။ နိဗ္ဗာနဓာတုယ၊ နိဗ္ဗာနဓာတ်ဖြင့်။ ပရိနိဗ္ဗာယံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်
စံတော်မူ၏။ ဧတ္ထန္တရေ၊ ဤ နှစ်ည၌အတွင်း၌။ ပဉ္စ ဟာလီသပရိမာဏကာ-
လေ၊ လေးဆယ့်ငါးဝါ အတိုင်းအရှည်ရှိသော ကာလ၌။ ပဌမဗောဓိယာပိ၊
ပထမဗောဓိ၌ လည်းကောင်း။ မဇ္ဈိမဗောဓိယာပိ၊ မဇ္ဈိမဗောဓိ၌ လည်းကောင်း။
ပစ္ဆိမဗောဓိယာပိ၊ ပစ္ဆိမဗောဓိ၌ လည်းကောင်း။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်။ ယံ သုတ္တံ၊ အကြင်သုတ်ကို။ (ယံ) ဂေယျံ၊ အကြင်ဂေယျ-ကို။ ပ။
(ယံ) ဝေဒလ္လံ၊ အကြင် ဝေဒလ္လ-ကို။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ သဗ္ဗံ၊
အလုံးစုံသော။ ဝံ၊ ထို သုတ္တံ ဂေယျ-အစရှိသည်သည်။ အတ္ထတော စ၊ အနက်
အားဖြင့်လည်းကောင်း။ ဗျဉ္ဇနတော စ၊ သဒ္ဓါအားဖြင့် လည်းကောင်း။ အနု-
ပဝဇ္ဇံ၊ မကဲ့ရဲ့အပ်။ အနုနံ၊ မယုတ်။ အနဓိကံ၊ မလွန်။ သဗ္ဗာကာရပရိပုဏ္ဏံ၊
အလုံးစုံသော အခြင်းအရာဖြင့် ပြည့်၏။ ရာဂမဒနိမ္မဒနံ၊ ရာဂဖြင့် ယစ်ခြင်းကို
နှိပ်နင်းတတ်၏။ ဒေါသမောဟမဒနိမ္မဒနံ၊ ဒေါသဖြင့်ယစ်ခြင်း၊ မောဟဖြင့်ယစ်
ခြင်းကို နှိပ်နင်းတတ်၏။ တတ္ထ၊ ထို သုတ္တံ ဂေယျ-အစရှိသည်၌။ ဝါလဂ္ဂမတ္တမ္ပိ၊

၁။ တထာဂတော န ဥပဋ္ဌာသိ= (ဆဋ္ဌ)
၂။ ပဉ္စတ္တာလီသဝဿပရိမာဏေ ကာလေ= (ဆဋ္ဌ)

သားမြီးဖျားမျှလည်း။ ပက္ခလိတံ။ ချွတ်ချော်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ တံ၊ ထိုသုတ္တ ဂေယျ-အစရှိသည်သည်။ ကေမုဒ္ဒိကာယ၊ တခုသော တံဆိပ်ဖြင့်။ လညိတံ ဝိယ၊ ခတ်ဘိသကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ ကေနာဠိကာယ၊ တခုသော တင်းဖြင့်။ မိတံ ဝိယ စ၊ ခြင်ဘိသကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ ကေတုလာယ၊ တခုသော ချိန်ဖြင့်။ တုလိတံ ဝိယ စ၊ ချိန်ဘိသကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ တထမေဝ၊ မဖောက်မပြန် မှန်သည်သာလျှင်။ အဝိတထံ၊ မချွတ်မယွင်းသည်။ ဟောတံ၊ ဖြစ်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ “ယဉ္ဇ ဓုန္တ ရုတ္တိ”။ ပ။ တထာဂတောတိ ဝုစ္စတိ” တံ၊ ယဉ္ဇ ဓုန္တ ရုတ္တိ”။ ပ။ တထာဂတောတိ ဝုစ္စတိဟူ၍။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ [ဓုန္တ၊ ဓုန္တ။ တထာဂတော၊ ငါဘုရားသည်။ ယဉ္ဇ ရုတ္တိ၊ အကြင်ညဉ့်လည်း။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော။ သမ္မာသမ္ဗောဓိ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် သဗ္ဗညုတညာဏ်ကို။ အဘိသမ္ဗုဇ္ဈတံ၊ ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူ၏။ ယဉ္ဇ ရုတ္တိ၊ အကြင်ညဉ့်လည်း။ အနုပဒိသေသာယ၊ ဝိပင်္ဂိကမ္မဇရုပ်အကြွင်းမရှိသော။ နိဗ္ဗာနဓာတုယ၊ နိဗ္ဗာနဓာတ်ဖြင့်။ ပရိနိဗ္ဗာယတံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူ၏။ တေသ္မိံ အန္တရေ၊ ဤ နှစ်ညဉ့်အတွင်း၌။ ယံ (သုတ္တဂေယျာ-ဒိကံ)၊ အကြင် သုတ္တ ဂေယျ-အစရှိသည်ကို။ (၄-၈၆) ဘာသတံ၊ ဟောတော်မူ၏။ လပတံ၊ မိန့်တော်မူ၏။ နိဒ္ဒိသတံ၊ ညွှန်ပြတော်မူ၏။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ တံ၊ ထိုသုတ္တ ဂေယျ-အစရှိသည်သည်။ တထမေဝ၊ မဖောက်မပြန်သည်သာလျှင်။ ဟောတံ၊ ဖြစ်၏။ အနုညတာ၊ တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် မဖြစ်သည်။ ဟောတံ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တထာဂတောတံ၊ တထာဂတ-ဟူ၍။ ဝုစ္စတံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤ တထာဂတော-ဟူသောပုဒ်၌။ ဂတသဒ္ဓေါ၊ ဂတ-သဒ္ဓါသည်။ ဂဒတ္ထော၊ ဆိုခြင်းဟူသော အနက်ရှိ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တထဝါဒီတာယ၊ မဖောက်မပြန် ဆိုတော်မူတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တထာဂတော၊ တထာဂတ-မည်တော်မူ၏။

အပိစ္ဆ (အပရော)၊ တပါးသော။ (နယော၊ နည်းကို။ မယာ၊ ငါသည်။ ဝုစ္စတေ၊ မိန့်ဦးအံ့။) အာဂဒနံ၊ ဆိုခြင်း။ အာဂဒေါ၊ ဆိုခြင်း။ ဝစနံ၊ ဆိုခြင်း။ ဣတိ (အယံ)၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ အဿ (ဘဂဝတော)၊ ထို မြတ်စွာဘုရားအား။ တထော အဝိပရိတော၊ မဖောက်မပြန်သော။ အာဂဒေါ၊ ဆိုတော်မူခြင်းသည်။ (အတ္ထံ၊ ရှိ၏။) ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထို

၁။ အဝက္ခလိတံ = (ဆဋ္ဌ)
၂။ တထေဝ ဟောတိ နော အညထာ = (ဆဋ္ဌ)

ကြောင့်။ ဒကာရဿ၊ ဒ-အက္ခရာ၏။ တကာရံ၊ တ-အက္ခရာကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။
 တထာဂတောတိ၊ တထာဂတ-ဟူ၍။ (ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။) ဝေဓိ၊ ဤသို့လည်း။
 တေသ္မိ၊ အတ္ထေ၊ ထို တထော အဝိပရိတော အာဂဒေါ အဿ-ဟူသော ဗဟုဗွေ-
 ဟိသမာသ် အနက်၌။ ပဒသိဒ္ဓိ၊ ပုဒ်၏ပြီးခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ (၆)

ကထံ၊ အဘယ်သို့။ တထာကာရိတာယ၊ နှုတ်တော်ဖြင့် မြှောက်တိုင်းသာ ကိုယ်
 တော်ဖြင့် ပြုတော်မူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တထာဂတော၊ တထာဂတ
 မည်သနည်း။ [ဟိ (ဝိတ္ထာရေမိ)၊ ချဲ့ဦးအံ့။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
 ယံ ဝါစံ၊ အကြင်စကားကို။ ဘာသတိ၊ ဆိုတော်မူ၏။ တထေဝ၊ ထိုနှုတ်မြှောက်
 တော် မှုတိုင်းသာလျှင်။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ ကရောတိ၊ ပြုတော်မူ၏။]
 ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝါစာယ၊ နှုတ်တော်
 အား။ ကာယော၊ ကိုယ်တော်သည်။ အနုလောမေတိ၊ လျော်၏။ ကာယဿပိ၊
 ကိုယ်တော်အားလည်း။ ဝါစာ၊ နှုတ်တော်သည်။ (အနုလောမေတိ၊ လျော်၏။)
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ယထာ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ဝါဒီ၊
 ဆိုတော်မူလေ့ရှိ၏။ တထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ကာရီ၊ ပြုတော်မူ
 လေ့ရှိ၏။ ယထာ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ကာရီ၊ ပြုတော်မူလေ့ရှိ၏။
 တထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ဝါဒီ စ၊ ဆိုတော်မူလေ့ရှိသည်လည်း။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဘူတဿ၊ မှန်သော။ အဿ(ဘဂဝတော)၊ ထို
 မြတ်စွာဘုရားအား။ ယထာ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ဝါစာပိ၊ နှုတ်တော်
 သည် လည်းကောင်း။ ကာယောပိ၊ ကိုယ်တော်သည် လည်းကောင်း။ (ဂတော၊
 ဆိုတော်မူ၏။) တထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ (ဝါစာပိ၊ နှုတ်တော်
 သည် လည်းကောင်း။ ကာယောပိ၊ ကိုယ်တော်သည် လည်းကောင်း။)
 ဂတော ပဝတ္ထော၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ ဣတိ (အယံ)၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း။ ယထာ စ၊ အကြင် အခြင်းအရာဖြင့်လည်း။ ကာယော ပိ၊
 ကိုယ်တော်သည် လည်းကောင်း။ ဝါစာပိ၊ နှုတ်တော်သည် လည်းကောင်း။
 ဂတာ၊ ဆိုတော်မူ၏။ တထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာ အားဖြင့်။ (ကာ
 ယောပိ၊ ကိုယ်တော်သည် လည်းကောင်း။ ဝါစာပိ၊ နှုတ်တော်သည် လည်း
 ကောင်း။ ဂတာ၊ ဆိုတော်မူ၏။) ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ တထာ-
 ဂတော၊ တထာဂတ - မည်တော်မူ၏။ တေနေဝ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်။
 “ယထာဝါဒီ။ ပ။ ‘တထာဂတော’တိ ဝုစ္စတိ”တိ၊ ယထာဝါဒီ။ ပ။ တထာ-

၁။ ဤ[...]ထောင့်ကွင်း အတွင်းရှိ စကားရပ်များဆဋ္ဌ-မူတွင် မထည့်သွင်းပဲ
 အချို့စာအုပ်များ၌ရှိကြောင်း အောက်တွင်ပြသည်။

ဂတောတိ ဝုစ္စတိ-ဟူ၍။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ [ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။
 တထာဂတော၊ ငါဘုရားသည်။ ယထာ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။
 ဝါဒီ၊ ဆိုတော်မူလေ့ရှိ၏။ တထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ကာရီ၊
 ပြုတော်မူလေ့ရှိ၏။ ယထာ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ကာရီ၊ ပြုတော်
 မူလေ့ရှိ၏။ တထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ဝါဒီ၊ ဆိုတော်မူလေ့ရှိ၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ယထာ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ဝါဒီ၊ ဆိုတော်
 မူလေ့ရှိ၏။ တထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ကာရီ၊ ပြုတော်မူလေ့ရှိ၏။
 ယထာ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ကာရီ၊ ပြုတော်မူလေ့ရှိ၏။
 တထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ဝါဒီ၊ ဆိုတော်မူလေ့ရှိ၏။ တသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်။ ‘တထာဂတော’တိ၊ တထာဂတ-ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။]
 ဝေ၊ ဤသို့။ တထာကာရိတာယ၊ ထိုသို့ နှုတ်တော်ဖြင့် မြှောက်တော်ဖြင့်မူတိုင်း
 သာ ကိုယ်တော်ဖြင့် ပြုတော်မူတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တထာဂတော၊
 တထာဂတ-မည်တော်မူ၏။ (၇)

ကထံ၊ အဘယ်သို့။ အဘိဘဝနဋ္ဌေန၊ လွှမ်းမိုး နှိပ်နင်းတော်မူတတ်သော
 အနက်ကြောင့်။ တထာဂတော၊ တထာဂတ-မည်သနည်း။ ဥပရိ၊ အထက်၌။
 ဘဝဂ္ဂံ၊ ဘဝဂ်ကို။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ အဝီစိ၊ အဝီစိငရဲကို။ ပရိယန္တံ၊
 အပိုင်းအခြားကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ တိရိယံ၊ ဖိလော။ အပရိမာဏာသု၊ အတိုင်း
 အရှည် မရှိကုန်သော။ လောကဓာတုသု၊ လောကဓာတ်တို့၌။ သဗ္ဗသတ္တေ၊
 အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့ကို။ သီလေနပိ၊ သီလဖြင့် လည်းကောင်း။ သမာဓိ-
 နာပိ၊ သမာဓိဖြင့်လည်းကောင်း။ ပညာယပိ၊ ပညာဖြင့်လည်းကောင်း။
 ဝိမုတ္တိယာပိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ အဘိဘဝတိ၊ လွှမ်းမိုး နှိပ်နင်း
 တော်မူနိုင်၏။ တဿ (ဘဂဝတော)၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား။ တုလာ ဝါ၊
 တူသောသူသည်လည်းကောင်း။ ပမာဏံ ဝါ၊ နှိုင်းယှဉ်ဖက် ဖြစ်သောသူသည်
 လည်းကောင်း။ န အတ္ထိ၊ မရှိ။ အတုလော၊ တူသောသူမရှိ။ အပ္ပမေယျော၊
 နှိုင်းယှဉ်အပ်သောသူ မရှိ။ အနုတ္တရော၊ အတုမရှိမြတ်တော်မူ၏။ ရာဇရာဇော၊
 မင်းထက်မင်း ဖြစ်တော်မူ၏။ ဒေဝဒေဝေါ၊ နတ်ထက်နတ် ဖြစ်တော်မူ၏။
 သက္ကာနံ၊ သိကြားတို့ထက်။ အတိသက္ကော၊ လွန်သောသိကြား ဖြစ်တော်
 မူ၏။ ဗြဟ္မာနံ၊ ဗြဟ္မာတို့ထက်။ အတိဗြဟ္မာ၊ လွန်သောဗြဟ္မာ ဖြစ်တော်
 မူ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ “သဒေဝကေ လောကေ။ပ။ ‘တထာဂတော’တိ
 ဝုစ္စတိ”တိ။ သဒေဝကေ လောကေ။ပ။တထာဂတောတိ ဝုစ္စတိ-ဟူ၍။ အာဟ၊
 ဟောတော်မူ၏။ [ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သဒေဝကေ၊ နတ်ပြည်နှင့် တကွ
 သော။ လောကေ၊ သြကာသလောက၌။ သဒေဝမနုဿာယ၊ သမ္မုတိ နတ်ဟု

ဆိုအပ်သောမင်း ကြွင်းသော လူနှင့်တကွသော။ ပဇာယ၊ သတ္တလောက၌။ တထာဂတော၊ ငါတုရားသည်။ အဘိဘူ၊ သူတပါးကို နှိပ်နင်းတော်မူနိုင်၏။ အနဘိဘူတော၊ သူတပါးတို့သည် မနှိပ်နင်းနိုင်။ အညဒတ္ထ၊ စင်စစ်။ ဒသော၊ ခပ်သိမ်းသော တရားကို မြင်တော်မူ၏။ ဝသဝတ္ထိ၊ ကိုယ်တော်၏ အလိုသို့ လိုက်စေတော်မူနိုင်၏။ ဘသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ 'တထာဂတော'တိ၊ တထာဂတ-ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။]

တကြ၊ ထို တထာဂတော - ဟူသောပုဒ်၌။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဒသိဒ္ဓိ၊ တထာဂတော - ဟူသော ပုဒ်၏ ပြီးခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ - အဂဒေါ ဝိယ၊ ဆေးကဲ့သို့။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။) အဂဒေါ၊ အဂဒ-မည်တော်မူ၏။ သေ (ဧသော)၊ ဤဆေးနှင့် တူ၏ဟူသည်။ ကော ပန၊ အဘယ်နည်း။ ဒေသနာဝိလာသော စေဝ၊ ဒေသနာတော်၏ တင့်တယ် စံပယ်ခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ပုညဿယော စ၊ ဘုန်းတော်၏ ပြန့်ပြောခြင်းသည်လည်းကောင်း။ (အဂဒေါ၊ အဂဒ-မည်၏။) သေ(ဧသော ဘဂဝါ)၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်။ တေန၊ ထို ဆေးကဲ့သို့ ဖြစ်သော ဒေသနာဝိလာသ ပုညဿယ-ဖြင့်။ မဟာနုဘာဝေါ၊ ကြီးသော အာနုဘော်ရှိသော။ ဘိသက္ကော၊ ဆေးသမားသည်။ ဒိဗ္ဗာဂဒေန၊ နတ်ဆေးဖြင့်။ သပ္ပေ၊ မြေတို့ကို။ (အဘိဘဝတိ) ဝိယ၊ နှိပ်နင်းသကဲ့သို့။ သဗ္ဗပရပ္ပဝါ-ဒိနော၊ အလုံးစုံသော တပါးသောအယူရှိသော သူတို့ကိုလည်းကောင်း။ သဒေ-ဝကံ၊ နတ်နှင့်တကွသော။ လောကဉ္စ၊ လူကိုလည်းကောင်း။ အဘိဘဝတိ၊ နှိပ်နင်းတော်မူနိုင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဿ(ဘဂဝတော)၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား။ သဗ္ဗလောကာဘိဘဝနေ၊ အလုံးစုံသောလောကကို နှိပ်နင်းခြင်း၌။ အဂဒေါ၊ ဆေးသမားဖြစ်သော။ တထော အဝိပရီတော၊ မဖောက်မပြန်သော။ ဒေသနာဝိလာသော စေဝ၊ ဒေသနာတော်၏ တင့်တယ်စံပယ်ခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ပုညဿယော စ၊ ဘုန်းတော်၏ ပြန့်ပြောခြင်းသည်လည်းကောင်း။ (အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။) ဣတိ(တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ အဂဒေါ၊ အဂဒ-မည်၏။ ဒကာရဿ၊ ဒ-အက္ခရာ၏။ တကာရာဒေသံ၊ တ-အက္ခရာအပြုကို။ ကတော၊ ပြု၍။ တထာဂတောတိ၊ တထာဂတ ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အဘိဘဝနဋ္ဌေန၊ လွှမ်းမိုးနှိပ်နင်းတော်မူတတ်သော အနက်ကြောင့်။ တထာဂတော၊ တထာဂတ-မည်တော်မူ၏။ (ဂ)

≡(ဋ္ဌ-၈၇) အပိစ(အပရော)၊ တပါးသော။ (နယော၊ နည်းကို။ မယာ၊ ငါသည်။ ဝုစ္စတေ၊ မိန့်ဦးအံ့။) တထာယ၊ မဖောက်မပြန်သော တိရဏ-ပရိညာဉ်ဖြင့်။ ဂတော၊ ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူ၏။ ဣတိ (တသ္မာ) ပိ၊ ထို

ကြောင့်လည်း။ တထာဂတော၊ တထာဂတ-မည်တော်မူ၏။ တထံ၊ မဖောက်
 မပြန်သော လောက၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်ကို။
 ဂတော၊ ကျင့်တော်မူ၏။ ဣတိ(တသ္မာ)ပိ၊ ထို့ကြောင့်လည်း။ တထာဂတော၊
 တထာဂတ-မည်တော်မူ၏။ ဂတောတိ၊ ဂတော-ဟူသည်ကား။ အဝဂတော၊
 ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူ၏။ အတိတော၊ လွန်တော်မူ၏။ ပစ္ဆေခ၊ ရောက်တော်
 မူ၏။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်တော်မူ၏။ ဣတိ(အယံ)၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း။ တတ္ထ၊ ထို တထာဂတော ဟူသောဝါကျ၌။ သကလလောကံ၊
 အလုံးစုံသောလောကကို။ တထာယ၊ မဖောက်မပြန်သော။ တိရုဏပရိညာယ၊
 တိရုဏ-ပရိညာဉ်ဖြင့်။ ဂတော အဝဂတော၊ ထိုးထွင်း၍သိတော်မူ၏။ ဣတိ
 (တသ္မာ)၊ ထို့ကြောင့်။ တထာဂတော၊ တထာဂတ-မည်တော်မူ၏။ လောက-
 သမုဒယံ၊ လောက၏ အကြောင်းဖြစ်သော သမုဒယသစ္စာကို။ တထာယ၊
 မဖောက်မပြန်သော။ ပဟာနပရိညာယ၊ ပဟာန-ပရိညာဉ်ဖြင့်။ ဂတော
 အတိတော၊ လွန်တော်မူ၏။ ဣတိ(တသ္မာ)၊ ထို့ကြောင့်။ တထာဂတော၊
 တထာဂတ-မည်တော်မူ၏။ လောကနိရောဓံ၊ လောက၏ ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့။
 တထာယ၊ မဖောက်မပြန်သော။ သစ္စကိရိယာယ၊ မျက်မှောက်ပြုသောအား
 ဖြင့်။ ဂတော ပစ္ဆေခ၊ ရောက်တော်မူ၏။ ဣတိ(တသ္မာ)၊ ထို့ကြောင့်။
 တထာဂတော၊ တထာဂတ-မည်တော်မူ၏။ တထံ၊ မဖောက်မပြန်မှန်သော။
 လောကနိရောဓဂါမိနိ၊ လောက၏ချုပ်ရာ-နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။
 ပဋိပဒံ၊ အကျင့်ကို။ ဂတော ပဋိပန္နော၊ ကျင့်တော်မူ၏။ ဣတိ(တသ္မာ)၊
 ထို့ကြောင့်။ တထာဂတော၊ တထာဂတ-မည်တော်မူ၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။-

“လောကော ဘိက္ခဝေ။ပ။ ‘တထာဂတော’ တိဝုစ္စတိ”တိ၊ လောကော
 ဘိက္ခဝေ။ပ။တထာဂတောတိ ဝုစ္စတိ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

[ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ လောကော၊ လောကကို။ တထာဂတေန၊
 ငါဘုရားသည်။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူအပ်၏။ လော-
 ကသ္မာ၊ လောကမှ။ တထာဂတော၊ ငါဘုရားသည်။ ဝိသယုတ္တော၊
 ကင်းတော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ လောကသမုဒယော၊ လောက
 ၏ အကြောင်းကို။ တထာဂတေန၊ ငါဘုရားသည်။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊
 ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူ၏။ (ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။)လောကသမုဒယော၊
 လောက၏ အကြောင်းကို။ တထာဂတဿ၊ ငါဘုရားသည်။ ပဟိနေ၊

၁။ တထာယ-(ဆဋ္ဌ) ၂။ နိဿယ-ဟောင်းတွင် လောကသ္မိ-ဟူ၍၏။

ပယ်တော်မူအပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ လောကနိရောဓော၊ လောက၏
 ချုပ်ခြင်းကို။ တထာဂတေန၊ ငါဘုရားသည်။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊
 ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူအပ်၏။ လောကနိရောဓော၊ လောက၏ ချုပ်
 ခြင်းကို။ တထာဂတဿ၊ ငါဘုရားသည်။ သစ္စိကတော၊ မျက်မှောက်
 ပြုတော်မူအပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ လောကနိရောဓဂါမိနိ၊ လောက
 ၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်ကို။
 တထာဂတေန၊ ငါဘုရားသည်။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုးထွင်း၍ သိတော်
 မူအပ်၏။ (ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။) လောကနိရောဓဂါမိနိ၊ လောက
 ၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်ကို။
 တထာဂတဿ၊ ငါဘုရားသည်။ ဘာဝိတာ၊ ပွားစေအပ်၏။ ဘိက္ခု-
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သဒေဝကဿ၊ နတ်နှင့်တကွသော။ လောကဿ၊
 လူအပေါင်းသည်။ ပ။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ တံ၊ ထိုအာရုံကို။ တထာ-
 ဂတေန၊ ငါဘုရားသည်။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူအပ်၏။
 တဿ၊ ထို့ကြောင့်။ 'တထာဂတော'တံ၊ တထာဂတ-ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊
 ဆိုအပ်၏။]

တဿ၊ ထို့ တထာဂတော ဟူသောပုဒ်၏။ ဝေမ္ဗိ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသော
 နည်းဖြင့်လည်း။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ စ၊
 ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ဣဒမ္ဗိ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော နည်းသည်လည်း။ တထာဂတဿ၊
 မြတ်စွာဘုရား၏။ တထာဂတဘာဝဒီပနေ၊ တထာဂတ-မည်သည်၏အဖြစ်ကို
 ပြခြင်း၌။ မုခမတ္တမေဝ၊ အမြှက်မျှ သာတည်း။ သဗ္ဗာကာရေန ပန၊ ခပ်သိမ်း
 သော အခြင်းအရာ အားဖြင့်ကား။ တထာဂတောဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်
 သာလျှင်။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ တထာဂတဘာဝံ၊ တထာဂတ-
 မည်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဝဇ္ဇေယျ၊ ဖွင့်နိုင်ရာ၏။

အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါတိ ပဒဒ္ဒယေ ပန၊ အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဟူသော
 ပုဒ်နှစ်ခုအပေါင်း၌ကား။ (အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဝေ၊ ဤ ဆိုလတ္တံ့သော
 နည်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။) အာရကတ္တာ၊ ကိလေသာတို့မှ လွန်စွာ
 ဝေးတော်မူဟတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။ အရိနံ၊ ကိလေသာ
 တည်းဟူသော ရန်သူတို့၏။ ဟတတ္တာ စ၊ သတ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
 လည်းကောင်း။ အရာနံ၊ သံသရာစက် အကန့်အကွက်တို့၏။ ဟတတ္တာ စ၊
 ဖျက်ဆီးအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။ ပစ္စယာဒိနံ၊ ပစ္စည်း
 လေးပါးအစရှိသည်တို့ကို။ အရဟတ္တာ စ၊ ထိုက်တော်မူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်

လည်းကောင်း။ ပါပကရဏေ၊ မကောင်းမှုကို ပြုခြင်း၌။ ရဟဘာဝါ စ၊ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ် မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဣမေဟိ ကာရဏေဟိ၊ ဤအကြောင်းတို့ကြောင့်။ အရဟံ၊ အရဟ-မည်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ သမ္မာ၊ မဖောက်မပြန်။ သာမဉ္ဇ(သာမံ ဝေ)၊ ကိုယ်တော်တိုင် သာလျှင်။ သဗ္ဗဓမ္မာနံ၊ ခပ်သိမ်းသော တရားတို့၏။ ပုဒ္ဒတ္တာ ပန၊ သိတော်မူအပ် သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ကား။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ-မည်တော်မူ၏။ ဣတိ အယံ၊ ဤ ဆိုအပ်ပြီးသော စကားသည်။ ဧတ္ထ၊ ဤ အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဟူသော နှစ်ပုဒ်၌။ သင်္ခေပေါ၊ အကျဉ်းတည်း။ ဝိတ္တာရတောပန၊ အကျယ်အားဖြင့်ကား။ တေ ပဒဒ္ဓယံ၊ ဤ ပုဒ်နှစ်ခု အပေါင်းကို။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌။ ပုဒ္ဓါ-နုဿတိဝဏ္ဏနာယံ၊ ပုဒ္ဓါနုဿတိ အဖွင့်၌။ ပကာသိတံ၊ ပြအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤ သည်လျှင် ပထမသုတ်၏အဖွင့်ကို ဆိုသောစကားရပ် အပြီးသတ်တည်း။

၁၇၁။ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌။ ပါတုဘာဝေ၊ ပါတုဘာဝေ၊ ဟူသည်ကား။ ဥပ္ပတ္တိ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်း။ နိပ္ပတ္တိ၊ အရိယာ၏ အဖြစ်ဖြင့် ဖြစ်ခြင်းတည်း။ ဒုလ္လဘော လောကသိန္နိ၊ ဒုလ္လဘော လောကသိန္နိ ဟူသည်ကား။ ဣမသ္မိံ သတ္တလောကေ၊ ဤ သတ္တလောက၌။ ဒုလ္လဘော သုဒ္ဓလ္လဘော ပရမဒုလ္လဘော၊ အလွန်ရဲခဲ၏။ (ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။) ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဒုလ္လဘော၊ ရဲခဲသနည်း။ ဣတိ (အယံ)၊ ဤသည်ကား။ (ပုစ္ဆံ၊ အမေးတည်း။) ဧကဝါရံ၊ တကြိမ်၊ ဒါနပါရမိံ၊ ဒါနပါရမီကို။ ပူရေတွာ၊ ဖြည့်၍။ ဗုဒ္ဓေန၊ ဘုရားသည်။ ဘဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ဒွေ ဝါရေ၊ နှစ်ကြိမ်တို့ပတ်လုံး။ ဒသ ဝါရေ၊ ဆယ်ကြိမ်တို့ပတ်လုံး။ ဝိသတိ ဝါရေ၊ အကြိမ်နှစ်ဆယ်တို့ပတ်လုံး။ ပညာသဝါရေ၊ အကြိမ်ငါးဆယ်တို့ပတ်လုံး။ ဝါရသတံ၊ အကြိမ်တရာပတ်လုံး။ ဝါရသဟဿံ၊ အကြိမ်တထောင်ပတ်လုံး။ ဝါရသတသဟဿံ၊ အကြိမ် တသိန်းပတ်လုံး။ ဝါရကောဋိ၊ အကြိမ်တကုဋေပတ်လုံး။ ဝါရသတကောဋိ၊ အကြိမ်တကုဋေတရာတို့ပတ်လုံး။ ဝါရသဟဿကောဋိ၊ အကြိမ်တကုဋေတထောင်တို့ပတ်လုံး။ ဝါရသတသဟဿကောဋိ၊ အကြိမ် တကုဋေတသိန်းတို့ ပတ်လုံး။ ဒါနပါရမိံ၊ ဒါနပါရမီကို။ ပူရေတွာ၊ ဖြည့်ကျင့်၍။ ဗုဒ္ဓေန၊ ဘုရားသည်။ (ဋ-၈၈) ဘဝိတုံ၊

☞

၁။ ဆဋ္ဌ-မုဋ္ဌ မပါ။
၂။ ဆဋ္ဌ-မုဋ္ဌ ဤပုဒ်များမပါ။ ဝါရကောဋိသတသဟဿမ္ပိ-ဟူသောရှိသည်။

ဖြစ်ခြင်းငှာ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ ကေဒိဝသံ၊ တရက်
ပတ်လုံး။ ဒေ ဒိဝသေ၊ နှစ်ရက်တို့ပတ်လုံး။ ဒသ ဒိဝသေ၊ ဆယ်ရက်တို့ပတ်လုံး။
ဝိသတိ၊ ဒိဝသေ၊ အရက်နှစ်ဆယ်တို့ပတ်လုံး။ ပညာသ ဒိဝသေ၊ အရက်ငါးဆယ်
တို့ပတ်လုံး။ ဒိဝသသတံ၊ အရက်တရာတို့ပတ်လုံး။ ဒိဝသသဟဿံ၊ အရက်
တထောင်တို့ပတ်လုံး။ ဒိဝသသတသဟဿံ၊ အရက် တသိန်းတို့ ပတ်လုံး။
ဒိဝသကောဋ္ဌိသဟဿံ၊ အရက်ကုဋေ တထောင်တို့ ပတ်လုံး။ ဒိဝသကောဋ္ဌိ-
သတသဟဿံ၊ အရက် ကုဋေတသိန်းတို့ ကာလပတ်လုံး။ ကေမာသံ၊ တလ ပတ်
လုံး။ ဒေ မာသေ၊ နှစ်လတို့ပတ်လုံး ။ပ။ မာသကောဋ္ဌိသတသဟဿံ၊ ကုဋေ
တသိန်းသော လတို့ပတ်လုံး။ ကေသံဝစ္ဆရံ၊ တနှစ်ပတ်လုံး။ ဒေ သံဝစ္ဆ-
ရေ၊ နှစ်နှစ် တို့ပတ်လုံး ။ပ။ သံဝစ္ဆရကောဋ္ဌိသတသဟဿံ၊ အနှစ်ကုဋေ
တသိန်းတို့ ပတ်လုံး။ ကေကပ္ပံ၊ တကမ္ဘာပတ်လုံး။ ဒေ ကပ္ပေ၊ နှစ်ကမ္ဘာ
တို့ပတ်လုံး။ ပ။ ကပ္ပကောဋ္ဌိသတသဟဿံ၊ ကမ္ဘာကုဋေတသိန်းပတ်လုံး။ ကပ္ပါနံ၊
ကမ္ဘာတို့၏။ ကံ အသင်္ချေယျံ၊ တခုသော အသင်္ချေပတ်လုံး။ ဒေ အသင်္ချေ-
ယျာနံ၊ နှစ်သင်္ချေတို့ပတ်လုံး။ တိဏိ အသင်္ချေယျာနံ၊ သုံးသင်္ချေတို့ပတ်လုံး။
ပါနပါရမိံ၊ ဒါနပါရမိကို။ ပူရေတွာ၊ ဖြည့်ကျင့်၍။ ဗုဒ္ဓေန၊ ဘုရားသည်။
ဘဝိတံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ သိလပါရမိနေက္ခမ္မပါရမိ။ ပ။
ဥပေက္ခာ ပါရမိသုပ္ပံ၊ သိလပါရမိ နေက္ခမ္မပါရမိ။ ပ။ ဥပေက္ခာ ပါရမိတို့၌လည်း။
ဧသေဝ နယော၊ ဤနည်းလျှင် နည်းရှိ၏။ ပန၊ ဗျတိရိက်မှတပါး အနွယ်ကို
ဆိုဦးအံ့။ ပစ္ဆိမကောဋ္ဌိယာ၊ ယုတ်သောအစွန်းဖြင့်။ ကပ္ပသတသဟဿာမိကာနိ၊
ကမ္ဘာတသိန်း အလွန်ရှိကုန်သော။ စတ္တာရိ အသင်္ချေယျာနံ၊ လေးအင်္ချေတို့
ပတ်လုံး။ ဒသ ပါရမိယော၊ ဆယ်ပါးသောပါရမိတို့ကို။ ပူရေတွာ၊ ဖြည့်
ကျင့်၍။ ဗုဒ္ဓေန၊ ဘုရားသည်။ ဘဝိတံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ။ သက္ကာ၊ တတ်
ကောင်း၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ဤသို့သော အကြောင်း
ကြောင့်။ ဒုလ္လဘော၊ ရခဲသည်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။)

၁၇၂။ တတိယေ၊ တတိယ-သုတ်၌။ အတ္ထရိယမနုဿောတိ၊ အတ္ထရိယ-
မနုဿော-ဟူသည်ကား။ အတ္ထရိယော၊ အံ့ဖွယ်ဖြစ်သော။ မနုဿော၊ လူတည်း။
(စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။) အတ္ထရိယောတိ၊ အတ္ထရိယော-ဟူသည်ကား။ အနွဿ၊
သူကန်း၏။ ပဗ္ဗတာရောဟဏံ၊ တောင်သို့ တက်ခြင်းသည်။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ န
ဟောတိ ဝိယ၊ မဖြစ်သကဲ့သို့။ (နိစ္စံ၊ အမြဲ။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။) ဣတိ(အယံ)၊

ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ အယံ၊ ဤ ဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဂဒ္ဒနယော၊ သဒ္ဒါနည်းတည်း။ အယံ ပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား။ အဋ္ဌကထာနယော၊ အဋ္ဌကထာနည်းတည်း။— အတ္ထရာယောဂေါ၊ လက်ဖျစ်တီးခြင်းငှာ လျှောက်ပတ်သည်တည်း။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထို့ကြောင့်။ အတ္ထရိယော၊ အတ္ထရိယ-မည်၏။ အတ္ထရံ၊ လက်ဖျစ်ကို။ ပဟရိတွာ၊ တီး၍။ ပဿိတဗျော၊ ရှုအပ်၏။ ဣတိ (အယံ)၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက် တည်း။ အပိစ (အပရော)၊ တပါးသော။ (နယော၊ နည်းကို။ မယာ၊ ငါသည်။ ဝုစ္ဆတေ၊ မိန့်ဦးအံ့။) “ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အရဟတော၊ တထောင်ငါးရာ ကိလေသာတို့မှ လွန်စွာဝေးတော် မူပြီးထသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သခံတ၊ အသခံတ-အားဖြင့် ပြားသော ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို မဖောက်မပြန် သယမ္ဘုဉာဏ်ဖြင့် မိမိအလိုလို ကိုယ်တော်တိုင်သာလျှင် သိတော်မူတတ်သော။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပါတုဘာဝါ၊ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ အတ္ထရိယာ၊ အံ့ဖွယ်ဖြစ်ကုန်သော။ အဗ္ဘုတ ဓမ္မာ၊ မဖြစ်ဖူးမြဲသော သဘောတို့သည်။ ပါတုဘဝန္တိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်၏။” ဣတိ ဝေမာဒီဟိ၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော။ အနေကေဟိ၊ များစွာကုန်သော။ အတ္ထရိယဗ္ဘုတဓမ္မဟိ၊ အံ့ဖွယ်မဖြစ်ဖူးမြဲသော တရားတို့နှင့်။ သမန္နာဂတတ္တာပိ၊ ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ အတ္ထရိယမနုဿော၊ အံ့ဖွယ်သရဲရှိသော သူသည်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ တသ္မာပိ၊ ထို့ကြောင့်လည်း။ အတ္ထရိယ-မနုဿော၊ အတ္ထရိယမနုဿ မည်တော်မူ၏။) အာဝိဏ္ဏမနုဿော၊ အသာဓာ-ရဏဖြစ်သော ဂုဏ်ကျေးဇူး၌ လေ့ကျက်သောသူသည်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) ဣတိ (တသ္မာ)ပိ၊ ထို့ကြောင့်လည်း။ အတ္ထရိယမနုဿော၊ အတ္ထရိယမနုဿ မည်တော်မူ၏။

ဟိ (ဝိတ္တာရေမိ)၊ ထိုစကားကိုခွဲဦးအံ့။ အဘိနိဟာရဿ၊ ဘုရားဆုကို တောင်းခြင်းကို။ သမ္မာဒကေ၊ ပြီးစေတတ်ကုန်သော။ အဋ္ဌ ဓမ္မေ၊ ရှစ်ပါး သော တရားတို့ကို။ သမောဓာနေတွာ၊ ပေါင်း၍။ ကေဗုဒ္ဓဿ၊ တဆူသော ဘုရားရှင်၏။ သမ္ဗုဓေ၊ မျက်မှောက်တော်၌။ မဟာဗောဓိမဏ္ဍေ၊ ကြည်လင် သော အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် သဗ္ဗညုတညာဏ်၌။ မာနသံ၊ စိတ်ကို။ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍။ နိသဇ္ဇနံ နာမ၊ ထိုင်ခြင်းမည်သည်ကား။ အညဿ၊ ဘုရားလောင်းမှ တပါးသော။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သောသူ၏။ အာဝိဏ္ဏံ၊ အလေ့အကျက် သည်။ န၊ မဟုတ်။ သဗ္ဗညုဗောဓိသတ္တဿေဝ၊ သဗ္ဗညုဘုရားလောင်း၏သာ

၁။ နိပ္ပဇ္ဇနံ-ဟု နိဿယ-မူဟောင်းရှိ၏။

လျှင်။ အာစိဏ္ဏံ၊ အလေ့အကျက်တည်း။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားရှင်တို့၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဗျာကရဏံ၊ ဘုရားဖြစ်အံ့ဟူသော ဗျာဒိတ်စကားကို။ လဘိတော၊ ရ၍။ အနိဝတ္တကေန၊ ဘုရားလောင်းအဖြစ်၌ မဆုတ်နစ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ ဝီရိယာဓိဋ္ဌာနံ၊ ဝီရိယကို ဓိဋ္ဌာန်ခြင်းကို။ အဓိဋ္ဌာယ၊ ဆောက်တည်၍။ ဗုဒ္ဓကာရကဓမ္မာနံ၊ ဘုရားအဖြစ်ကို ပြုတတ်ကုန်သော ပါရမီဆယ်ပါးတရားတို့ကို။ ပုရဏမ္ပိ၊ ဖြည့်ခြင်းသည်လည်း။ အညဿ၊ တပါးသော။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သော သူ၏။ အာစိဏ္ဏံ၊ အလေ့ အကျက်သည်။ န၊ မဟုတ်။ သဗ္ဗညုဗောဓိသတ္တဿေဝ၊ သဗ္ဗညု ဘုရားလောင်း၏ သာလျှင်။ အာစိဏ္ဏံ၊ အလေ့အကျက် တော်တည်း။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ ပါရမီယော၊ ပါရမီတို့ကို။ ဂဗ္ဘံ၊ အဖုံး အလုံးကို။ ဂဏှာပေတော၊ ယူစေ၍။ ဝေဿန္တရတ္တဘာဝသဒိဿေ၊ ဝေဿန္တရာကိုယ်၏ အဖြစ် နှင့်တူသော။ အတ္တဘာဝေ၊ သုံးခုမြောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌။ ဌတော၊ တည်၍။ သဗ္ဗာလင်္ကာရပဋိမဏ္ဍိတာနံ၊ အလုံးစုံသော တန်ဆာတို့ဖြင့် တန်ဆာ ဆင်အပ်ကုန်သော။ ဟတ္ထိနံ၊ ဆင်တို့၏။ သတ္တသတနံ၊ ခုနစ်ရာတို့ လည်းကောင်း။ အဿာနံ၊ မြင်းတို့၏။ သတ္တသတနံ၊ ခုနစ်ရာတို့လည်းကောင်း။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သတ္တသတ္တကမဟာဒါနံ၊ ခုနစ်ပါး ခုနစ်ပါးသော အလှူကြီးကို။ ဒတော၊ ပေးလှူ၍။ ဇာလိကုမာရသဒိသံ၊ ဇာလီမင်းသားနှင့်တူသော။ ပုတ္တည၊ သားကိုလည်းကောင်း။ ကဏှာဇိနာသဒိသံ၊ ကဏှာဇိန်သတို့သမီး နှင့်တူသော။ ဓိတရဉ္စ၊ သမီးကိုလည်းကောင်း။ မဒ္ဒိဒေဝိသဒိသံ၊ မဒ္ဒိမိဖုရား နှင့်တူသော။ ဘရိယဉ္စ၊ မယားကိုလည်းကောင်း။ ဒါနမုခေ၊ ဒါနကို အရင်း ပြုခြင်း၌။ နိယျာတေတော၊ ဆောင်နှင်း၍။ ယာဝတာယုကံ၊ အသက်ထက် ဆုံး။ ဌတော၊ တည်၍။ ဒုတိယေ၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ အတ္တဘာဝေ၊ ကိုယ်၏အဖြစ်၌။ တုသိတဘဝနေ၊ တုသိတာ နတ်ပြည်၌။ ပဋိသန္ဓိဂ္ဂဟဏမ္ပိ၊ ပဋိသန္ဓေယူခြင်းသည်လည်း။ အညဿ၊ ဘုရားလောင်းမှ တပါးသော။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သောသူ၏။ အာစိဏ္ဏံ၊ အလေ့အကျက်သည်။ န၊ မဟုတ်။ သဗ္ဗညုဗောဓိသတ္တဿေဝ၊ သဗ္ဗညုဘုရားလောင်း၏သာလျှင်။ အာစိဏ္ဏံ၊ အလေ့အကျက်တည်း။ တုသိတပုရေ၊ တုသိတာနတ်ပြည်၌။ ယာဝတာယုကံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ ဌတော၊ တည်၍။ ဒေဝတာနံ၊ နတ်တို့၏။ အာယာစနံ၊ ဘုရားဖြစ်စိမ့်သောငှာ တောင်းပန်ခြင်းကို။ သမ္ပုဋ္ဌိစိတော၊ ဝန်ခံ၍။ ပဉ္စ မဟာဝိလောကနံ၊ ငါးပါးသော ကြည့်ခြင်းကို။ ဝိလောကေတော၊ ကြည့်

၁။ သတ္တသတကမဟာဒါနံ (ဆဋ္ဌ)

တော်မူ၍။ (ဋ္ဌ-၈၉) သတဿ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ သမ္ပဇာနဿ၊ ပညာအဆင်ခြင်နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ တုသိတပုရာ၊ တုသိတာနတ်ပြည်မှ။ စဝိ-
တု၊ စုတေ၍။ မဟာဘောဂကုလေ၊ များသောစည်းစိမ်ရှိသော အမျိုး၌။
ပဋိသန္ဓိဂ္ဂဟဏမ္ပိ၊ ပဋိသန္ဓေယူခြင်းသည်လည်း။ အညဿ၊ ဘုရားလောင်းမှ
တပါးသော။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သောသူ၏။ အာစိဏ္ဏံ၊ အလေ့အကျက်
သည်။ န၊ မဟုတ်။ သဗ္ဗညုဗောဓိသတ္တဿေဝ၊ သဗ္ဗညုဘုရားလောင်း၏သာ
လျှင်။ အာစိဏ္ဏံ၊ အလေ့အကျက်တော်တည်း။

တဏှာ၊ ထိုမှတပါး။ ပဋိသန္ဓိဂ္ဂဟဏဒီဝသေ၊ ပဋိသန္ဓေယူသောနေ၌။
ဒသသဟသီလောကဓာတုကမ္ပနမ္ပိ၊ တသောင်းသောလောကဓာတ်၏ တုန်လှုပ်
ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ သတဿ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ သမ္ပဇာနဿ၊
ပညာအဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ မာတုကုစ္ဆိယံ၊ မယ်တော်ဝမ်း၌။ နိဝါ-
သောပိ၊ နေခြင်းသည်လည်းကောင်း။ သတဿ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။
သမ္ပဇာနဿ၊ ပညာအဆင်ခြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ မာတုကုစ္ဆိတော၊ မယ်တော်
ဝမ်းမှ။ နိက္ခမနဒီဝသေ၊ ဖွားတော်မူသောနေ၌။ ဒသသဟသီလောက-
ဓာတုကမ္ပနမ္ပိ၊ တသောင်းသောလောကဓာတ်၏ တုန်လှုပ်ခြင်း သည်လည်း
ကောင်း။ သမ္ပတိဇာတဿ၊ ယခုဖွားစဖြစ်သော ဘုရားလောင်း၏။ သတ္တ-
ပဒဝီတိဟာရဂမနမ္ပိ၊ ခုနစ်ဖဝါးဖြန့်သဖြင့် ကြွတော်မူခြင်းသည်လည်းကောင်း။
ဒိဗ္ဗသေတစ္ဆတ္ထဓာရဏမ္ပိ၊ နတ်၌ဖြစ်သောထီးဖြူကို ဆောင်းတော်မူခြင်းသည်
လည်းကောင်း။ ဒိဗ္ဗဝါဠဗီဇနုက္ခေပေါပိ၊ နတ်၌ဖြစ်သော သားမြီးယပ်ကို
ချီမြှောက်ခြင်းသည် လည်းကောင်း။ သဗ္ဗဒိသာသု၊ ခပ်သိမ်းသော အရပ်
မျက်နှာတို့၌။ သီဟဝိလောကနံ၊ ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့သော ကြည့်ခြင်းကို။ ဝိလော-
ကေတွာ၊ ကြည့်တော်မူ၍။ အတ္တနာ၊ မိမိနှင့်။ ပဋိသမံ၊ တုဖက်ဖြစ်သော။
ကဉ္စိ၊ တစုံတယောက်သော။ သတ္တံ၊ သတ္တဝါကို။ အဒိသ္မာ၊ မမြင်မူ၍။ “အဂ္ဂေါ-
ဟမသ္မိ လောကဿာ”တိ။ အဂ္ဂေါဟမသ္မိ လောကဿာ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သီဟ-
နာဒနဒနမ္ပိ၊ ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့သော ရဲတင်းသောစကားကို မိန့်တော်မူခြင်းသည်
လည်းကောင်း။ ဉာဏေ၊ ဉာဏ်သည်။ ပရိပါကဂတေ၊ ရင့်ခြင်းသို့ရောက်တော်
မူသည်ရှိသော်။ မဟာသမ္ပတ္တိံ၊ များမြတ်သော စည်းစိမ်ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်
စွန့်၍။ မဟာဘိနိက္ခမနမ္ပိ၊ မြတ်သော တောထွက်တော်မူခြင်းသည် လည်း
ကောင်း။ မဟာဗောဓိမဏ္ဍေ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် သဗ္ဗညုတဉာဏ်၏ ကြည်လင်
ရာဖြစ်သော မဟာဗောဓိပင်၌။ ပလ္လကေန၊ ထက်ဝယ်ဖြင့်။ နိသိန္ဓဿ၊ ထိုင်နေ
တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏။ မာရဝိဇယံ၊ မာရ်မင်းကိုအောင်တော်မူခြင်းကို။

အာဒိံ ကတော၊ အစပြု၍။ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဒိဗ္ဗစက္ခုဝိသောဓနာနိ၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိအဘိညာဉ် ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ကို သုတ်သင်ခြင်းတို့ကို။ ကတော၊ ပြု၍။ ပစ္စုသသမယေ၊ မိုးသောက်သောနေ့၌။ သဗ္ဗညုတညာဏဂုဏရာသိပဋိဝိဒ္ဓက္ခဏေ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တည်းဟူသော ဂုဏ်တော်အစုကို ထိုးထွင်းသောခဏ၌။ ဒသသဟဿလောကဓာတုကမ္ပနမ္ပိ၊ တသောင်းသောလောကဓာတ်၏ တုန်လှုပ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ပဌမဓမ္မဒေသနာယ၊ ရှေးဦးစွာ တရားဟောတော်မူခြင်း၌၊ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိမြတ်သော။ တိပရိဝဇ္ဇံ၊ သုံးပါးသော အပြန်ရှိသော။ ဓမ္မစက္ခုဝတ္တနမ္ပိ၊ ဓမ္မစကြာတရားကို ဟောတော်မူခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဣတိ ဝေမာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော ဂုဏ်တော်သည်။ အညဿ၊ ဘုရားလောင်းမှတပါးသော။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သောသူ၏။ အာစိဏ္ဏံ၊ အလေ့အကျက်သည်။ န၊ မဟုတ်။ သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓဿေဝ၊ သဗ္ဗညုဘုရားရှင်၏သာလျှင်။ အာစိဏ္ဏံ၊ အလေ့အကျက်တော်တည်း။ ဝေ၊ ဤသို့။ အာစိဏ္ဏမနုဿော၊ အသာဓာရဏဖြစ်သော ဂုဏ်တော်တို့နှင့်လေ့ကျက်ပြီးသောသူသည်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) ဣတိ(တသွာ)ပိ၊ ထိုကြောင့်လည်း။ အစ္ဆရိယမနုဿော၊ အစ္ဆရိယမနုဿ မည်တော်မူ၏။

၁၇၃။ စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထ—သုတ်၌။ ကာလကိရိယာတိ၊ ကာလကိရိယာဟူသည်ကား။ ဧကသ္မိံ ကာလေ၊ တခုသောကာလ၌။ ပါကဋ္ဌာ၊ ထင်ရှားသော။ ကိရိယာ၊ အမှုအရာတည်း။ ဣတိ(တသွာ)၊ ထိုကြောင့်။ ကာလကိရိယာ၊ ကာလကိရိယာ မည်၏။ ဟိ(ဝိတ္ထာရေမိ)၊ ထိုစကားကို ချဲ့ဦးအံ့။ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပဉ္စစတ္တာလီသ ဝဿာနိ၊ လေးဆယ့်ငါးဝါတို့ပတ်လုံး။ ဌတော၊ တည်တော်မူ၍။ တီဏိ ပိဋကနိ၊ ပိဋကတ်သုံးပုံတို့ကို လည်းကောင်း။ ပဉ္စနိကာယေ၊ နိကာယ်ငါးရပ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ နဝဂံ၊ ကိုးပါးသောအင်္ဂါရှိသော။ သတ္ထုသာသနံ၊ မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်ကို လည်းကောင်း။ စတုရသီတိ ဓမ္မက္ခန္ဓသဟဿာနိ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော ဓမ္မက္ခန္ဓာတို့ကိုလည်းကောင်း။ ပကာသေတော၊ ပြတော်မူ၍။ မဟာဇနံ၊ လူအပေါင်းကို။ နိဗ္ဗာနနိဇ္ဇံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ညွတ်သည်ကို။ နိဗ္ဗာနပေါဏံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ကိုင်းသည်ကို။ ကတော၊ ပြတော်မူ၍။ ယမကသာလာနံ၊ အစုံသော အင်ကြင်းပင်တို့၏။ အန္တရေ၊ အကြား၌။ နိပဇ္ဇော၊ လျောင်းတော်မူလျက်။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းအပေါင်းကို။ အာမဇ္ဇေတော၊ ခေါ်တော်မူ၍။ အပ္ပမာဒေန၊ အပ္ပမာဒတရားဖြင့်။ ဩဝဒိတော၊ ဆုံးမတော်မူ၍။ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ သမ္ပဓာနေ၊ ပညာအဆင်ခြင်နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ အနုပါဒိသေ-

သာယ၊ ဝိပါကိနာမက္ခန္ဓာ ကဋတ္တာရုပ်အကြွင်းမရှိသော။ နိဗ္ဗာနဓာတုယာ၊
 နိဗ္ဗာနဓာတ်ဖြင့်။ ပရိနိဗ္ဗာယံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် စံလွန်တော်မူ၏။ အဿ၊ ထိုမြတ်စွာ
 ဘုရား၏။ အယံ ကာလကိရိယာ၊ ဤတခုသောကာလ၌ဖြစ်သော အမူအရာ
 သည်။ ယာဝဇ္ဇတနာ၊ ယခုထက်တိုင်အောင်။ ပါကဋ္ဌာ၊ ထင်ရှား၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ ကေသ္မိံ ကာလေ၊ တခုသောကာလ၌။ ပါကဋ္ဌာ၊ ထင်ရှားသော။
 ကိရိယာ၊ အမူအရာသည်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) ဣတိ(တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။
 ကာလကိရိယာ၊ ကာလကိရိယ-မည်တော်မူ၏။ (ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊
 သိအပ်၏။) အနုတပ္ပ၊ ဟောတိတိ၊ အနုတပ္ပ၊ ဟောတိ ဟူသည်ကား။
 အနုတာပကရာ၊ စိတ်၏ပူပန်ခြင်းကို ပြုတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊
 ထိုစိတ်ပူပန်ခြင်းကို ပြုရာ၌။ စက္ကဝတ္ထိရညော၊ စကြဝတေမင်း၏။ ကာလ-
 ကိရိယာ၊ သေခြင်းသည်။ ကေစက္ကဝါဠေ၊ တခုသောစကြဝဠာ၌။ ဒေဝ-
 မနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏။ အနုတာပကရာ၊ စိတ်၏ပူပန်ခြင်းကို ပြုတတ်သည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ ကာလကိရိယာ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်
 စံလွန်တော်မူခြင်းသည်။ ဒသသဟဿစက္ကဝါဠေသု၊ တသောင်းသော စကြ
 ဝဠာတို့၌။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏။ အနုတာပကရာ၊ စိတ်၏ပူပန်ခြင်းကို
 ပြုတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ “ဗဟုနော ဇနဿ
 အနုတပ္ပ၊ ဟောတိ”တိ၊ ဗဟုနော ဇနဿ အနုတပ္ပ၊ ဟောတိ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊
 ဟောတော်မူအပ်၏။

၁၇၄။ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမ-သုတ်၌။ အဒုတိယောတိ၊ အဒုတိယော ဟူသည်
 ကား။ ဒုတိယဿ၊ နှစ်ဆူမြောက်သော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဘုရား၏။ အဘာဝါ၊ မရှိ
 ခြင်းကြောင့်။ အဒုတိယော၊ အဒုတိယ-မည်တော်မူ၏။ ဟိ(ဝိတ္ထာရေမိ)၊
 ချဉ်းအံ့။ ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်။ သုတဗုဒ္ဓေါ၊ သုတဗုဒ္ဓလည်းကောင်း။
 စတုသစ္စဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကိုသိတတ်သော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ် လည်း
 ကောင်း။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါလည်းကောင်း။ သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓေါ၊ သဗ္ဗညု
 ဘုရားလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စတ္တာရော၊ လေးပါးတို့သည်။ (ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏။) တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးသော ဗုဒ္ဓတို့တွင်။ ဗဟုဿုတော၊ များသော
 အကြားအမြင်ရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ သုတဗုဒ္ဓေါ နာမ၊ သုတဗုဒ္ဓ
 မည်၏။ ဝိကာသဝေ၊ ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ စတုသစ္စဗုဒ္ဓေါ(၄-၉၀)နာမ၊
 စတုသစ္စဗုဒ္ဓ မည်၏။ ကပ္ပသတသဟဿာဝိကာနိ၊ ကမ္ဘာတသိန်း အလွန်ရှိကုန်
 သော။ ခန္ဓ အသင်္ချေယျာနိ၊ နှစ်သင်္ချေတို့ပတ်လုံး။ ပါရမိယော၊ ပါရမိတို့ကို။

ပူရေတွာ၊ ဖြည့်ကျင့်၍။ သာမံ၊ ကိုယ်တော်တိုင်။ ပဋိဝိဒ္ဓပစ္စေကဗောဓိဉာ-
ဏော၊ ထိုးထွင်း၍သိတော်မူအပ်သော ပစ္စေကဗောဓိဉာဏ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။
ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ နာမ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ မည်၏။ ကပ္ပသတသဟဿာဓိကာနိ၊
ကမ္ဘာတသိန်းအလွန်ရှိကုန်သော။ စတ္တာရိ (အသင်္ချေယျာနိ) ဝါ၊ လေးအသင်္ချေ
တို့ ပတ်လုံး လည်းကောင်း။ အဋ္ဌ(အသင်္ချေယျာနိ) ဝါ၊ ရှစ်အသင်္ချေတို့ ပတ်
လုံး လည်းကောင်း။ သောဠသ အသင်္ချေယျာနိ ဝါ၊ တဆယ့်ခြောက်သင်္ချေ
တို့ပတ်လုံး လည်းကောင်း။ ပါရမိယော၊ ပါရမိတို့ကို။ ပူရေတွာ၊ ဖြည့်တော်
မူ၍။ တိဏ္ဏံ၊ သုံးပါးကုန်သော။ မာရာနံ၊ မာရ်တို့၏။ မတ္ထကံ၊ အထွတ်
အထိပ်ကို။ မဒ္ဒိတွာ၊ နှိပ်နင်းတော်မူ၍။ ပဋိဝိဒ္ဓသဗ္ဗညုတညာဏော၊ ထိုးထွင်း
၍ သိတော်မူအပ်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓေါ
နာမ၊ သဗ္ဗညုဘုရားမည်၏။ စတူသု၊ လေးပါးကုန်သော။ ဣမေသု ဗုဒ္ဓေသု၊
ဤ ဗုဒ္ဓတို့တွင်။ သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓေါ ဝ၊ သဗ္ဗညုဘုရားသည်သာလျှင်။ အဒုတိယော
နာမ၊ အဒုတိယ-မည်တော်မူ၏။ ဟိ(ယသ္မာ)၊ အကြင်ကြောင့်။ တေန၊ ထို
သဗ္ဗညုဘုရားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အညော၊ တပါးသော။ သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓေါ နာမ၊
သဗ္ဗညုဘုရားမည်သည်။ န ဥပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ (ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။
အဒုတိယော နာမ၊ အဒုတိယ-မည်တော်မူ၏။)

အသဟာယောတိ၊ အသဟာယော ဟူသည်ကား။ အဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
အား။ အတ္တဘာဝေန ဝါ၊ အတ္တဘောအားဖြင့် လည်းကောင်း။ ပဋိဝိဒ္ဓ-
ဓမ္မေဟိ ဝါ၊ ထိုးထွင်း၍သိအပ်သော တရားတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ သဒိသော၊
တူသော။ သဟာယော နာမ၊ အဖော်မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ(တသ္မာ)၊
ထိုကြောင့်။ အသဟာယော၊ အသဟာယ-မည်၏။ “ခေါပန၊ စင်စစ်သဖြင့်။
သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ပဋိပဒါနံ၊ အကျင့်ရှိကုန်သော။ သေ-
ခါနဉ္စေဝ၊ သေကွပုဂ္ဂိုလ်တို့အားသာလျှင်။ အလဒ္ဓသဟာယော၊ ‘မရအပ်
သော အဖော်ရှိ၏’။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣဒိနာ ပန ပရိယာယေန၊ ဤသို့သော
အကြောင်းအားဖြင့်ကား။ သေခါသေခါ၊ သေကွပုဂ္ဂိုလ် အသေကွပုဂ္ဂိုလ်တို့
သည်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ သဟာယာ နာမ၊ အဖော်တို့မည်ကုန်
သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အပ္ပဋ္ဌိမောတိ ဧတ္ထ၊ အပ္ပဋ္ဌိမော ဟူသောပါဌ်
၌။ အတ္တဘာဝေါ၊ အတ္တဘောကို။ ပဋိမာ၊ ပဋိမာဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

၁။ လဒ္ဓသဟာယော = (ဆဋ္ဌ)

၂။ နိဿယမူဟောင်းတွင်-သေက္ခာ၊ သေကွပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သေက္ခဗုဒ္ဓါနံ၊ သေက္ခ
မြတ်စွာဘုရားတို့၏-ဟူ၍သည်။

တဿ၊ ထိမြတ်စွာဘုရား၏။ အတ္တဘာဝသဒိဿ၊ အတ္တဘောနှင့်တူသော။ အညာ၊ တပါးသော။ ပဋိမာ၊ အတ္တဘောသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ အပ္ပဋ္ဌိမော၊ အပ္ပဋ္ဌိမ မည်၏။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ သုဝဏ္ဏရဇ-တာဒိမယာ၊ ရွှေငွေ အစရှိသည်တို့ဖြင့်ပြီးကုန်သော။ ယာပိ စ ပဋိမာ၊ အကြင် ဆင်းတုတို့ကိုလည်း။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ တာသု၊ ထိုဆင်းတုတို့၌။ ဝါလဂ္ဂမတ္တမ္ပိ၊ သားမြီးဖျားမျှလည်းဖြစ်သော။ ဩကာသံ၊ အရပ်သည်။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ အတ္တဘာဝသဒိသံ၊ အတ္တဘောတော်နှင့် တူသည်ကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ သမတ္ထော နာမ၊ စွမ်းနိုင်သောသူ မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗထာပိ၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း။ အပ္ပဋ္ဌိမော၊ တူသော အတ္တဘောရှိသောသူ မရှိ။

အပ္ပဋ္ဌိသမောတိ၊ အပ္ပဋ္ဌိသမော ဟူသည်ကား။ အဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား။ အတ္တဘာဝေနော၊ အတ္တဘောဖြင့်သာလျှင်။ ပဋိသမော နာမ၊ တူသည်မည်သော။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ အပ္ပဋ္ဌိသမော၊ အပ္ပဋ္ဌိသမ-မည်တော်မူ၏။ အပ္ပဋ္ဌိဘာဂေါတိ၊ အပ္ပဋ္ဌိဘာဂေါ ဟူသည်ကား။ တထာဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ “စတ္တာရော သတိပဋ္ဌာနာတိအာဒိနာ၊ စတ္တာရော သတိပဋ္ဌာနာ-ဤသို့အစရှိသော။ နယေန၊ နည်းဖြင့်။ ယေမ္မေ၊ အကြင် တရားတို့ကို။ ဒေသိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ တေသု၊ ထိုလေးပါးသော သတိပဋ္ဌာန်အစရှိသော တရားတို့၌။ “န စတ္တာရော သတိပဋ္ဌာနာ၊ တယော ဝါ ပဉ္စ ဝါ”တိအာဒိနာ၊ န စတ္တာရော သတိပဋ္ဌာနာ၊ တယော ဝါ ပဉ္စ ဝါ-ဤသို့အစရှိသော။ နယေန၊ နည်းဖြင့်။ (တဿ တထာဂတဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။) ပဋိဘာဂံ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော အဖို့ကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ သမတ္ထော နာမ၊ စွမ်းနိုင်သောသူ မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ(တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ အပ္ပဋ္ဌိဘာဂေါ၊ အပ္ပဋ္ဌိဘာဂ-မည်တော်မူ၏။ အပ္ပဋ္ဌိပုဂ္ဂလောတိ၊ အပ္ပဋ္ဌိပုဂ္ဂလော ဟူသည်ကား။ “အံဟံ ငါသည်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားတည်း။” ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဋိညံ၊ ဝန်ခံခြင်းကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်သော။ အညော၊ တပါးသော။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ အပ္ပဋ္ဌိပုဂ္ဂလော၊ အပ္ပဋ္ဌိပုဂ္ဂလ-မည်တော်မူ၏။ အသမောတိ၊ အသမော ဟူသည်ကား။ အပ္ပဋ္ဌိပုဂ္ဂလတ္တာဝ၊ တုမက်ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်။ သဗ္ဗသတ္တေဟိ၊ အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့နှင့်။ အသမော၊ တူတော်မူ။ အသမသမောတိ ဧတ္ထ၊ အသမသမော ဟူ

သော ဤပါဌ်၌။ အတိတာနာဂတာ၊ အတိတ် အနာဂတ်ဖြစ်ကုန်သော။ သဗ္ဗ-
ဗုဒ္ဓါ၊ အလုံးစုံသောဘုရားတို့ကို။ အသမာ၊ အသမ တို့ဟူ၍။ ဝုစ္ဆန္တိ၊ ဆိုအပ်
ကုန်၏။ တေဟိ အသမေဟိ၊ ထို သူတပါးတို့နှင့် မတူကုန်သော အတိတ်
အနာဂတ်ဖြစ်သော ခပ်သိမ်းသောဘုရားရှင်တို့နှင့်။ သမော၊ တူတော်မူ၏။
ဣတိ(တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ အသမသမော၊ အသမသမ-မည်တော်မူ၏။

ဒွိပဒါနံ အဂ္ဂေါတိ၊ ဒွိပဒါနံ အဂ္ဂေါ-ဟူသည်ကား။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်။ အပဒါနံ၊ အခြေမရှိကုန်သော။ (သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါ
တို့ထက်။) ဒွိပဒါနံ၊ အခြေနှစ်ချောင်းရှိကုန်သော။ (သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့
ထက်။) စတုပ္ပဒါနံ၊ အခြေလေးချောင်းရှိကုန်သော။ (သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့
ထက်။) ဗဟုပ္ပဒါနံ၊ များသောအခြေရှိကုန်သော။ (သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့
ထက်။) ရူပိ အရူပီသည်အသည်နေဝသည်နာသည်သတ္တာနံ၊ ရုပ်ရှိသောသတ္တဝါ
ရုပ်မရှိသောသတ္တဝါ သညာရှိသောသတ္တဝါ သညာမရှိသောသတ္တဝါ ရုန့်ရင်း
သောသညာကားမရှိ သိမ်မွေ့သောသညာမရှိသည်လည်းမဟုတ်သော သတ္တဝါ
တို့ထက်။ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်တော်မူသည်သာတည်း။ [ရူပိနံ၊ ရုပ်ရှိကုန်သော။
(သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့ထက်။) အရူပိနံ၊ ရုပ်မရှိကုန်သော။ (သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါ
တို့ထက်။) သညီနံ၊ သညာရှိကုန်သော။ (သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့ထက်။) အသည်-
နံ၊ သညာမရှိကုန်သော။ (သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့ထက်။) နေဝသည်နာသည်နံ၊
ရုန့်ရင်းသော သညာကားမရှိ သိမ်မွေ့သောသညာမရှိသည် မဟုတ်ကုန်သော။
သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့ထက်။ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်တော်မူသည်သာတည်း။ -ဆဋ္ဌမူပါဌ်
ရှိအတိုင်း “ရူပိနံ” အစရှိသောပုဒ်တို့ကို “ဆရာတော်၏-မူဟောင်း” မှ ပြုပြင်၍
ယောဇနာထားသည်။ -အယ်ဒီတာ။]ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဣမ၊ ဤအရာ၌။
ဒွိပဒါနံ၊ အခြေနှစ်ချောင်းရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့ထက်။ အဂ္ဂေါတိ၊ မြတ်၏
ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်သနည်း။ သေဋ္ဌတရဝသေန၊ မြတ်သည်ထက်
မြတ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်။ (ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။) ဟိ(သစ္စံ)၊ မှန်၏။
ဣမသ္မိံ လောကေ၊ ဤလောက၌။ သေဋ္ဌော နာမ၊ မြတ်သောပုဂ္ဂိုလ်မည်
သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အပဒစတုပ္ပဒဗဟုပ္ပဒေသု၊ အခြေမရှိ
သောသတ္တဝါ အခြေလေးချောင်းရှိသောသတ္တဝါ များသောအခြေရှိသော
သတ္တဝါတို့၌။ န ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ ဒွိပဒေသုယေဝ၊ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသော
သတ္တဝါတို့၌သာလျှင်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ကတရဒွိပဒေသု၊ အဘယ် အခြေ
နှစ်ချောင်းရှိသော သတ္တဝါတို့၌။ (ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သနည်း။) ဣတိ(အယ်)၊

ဤသည်ကား။ (ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း။) မနုဿေသု စေဝ၊ လူတို့၌လည်း
 ကောင်း။ ဒေဝေသု စ၊ နတ်တို့၌လည်းကောင်း။ (ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်ကား။ ဝိသုဒ္ဓိနာ၊ အဖြေတည်း။) မနုဿေသု၊ လူတို့၌။
 ဥပ္ပဇ္ဇမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ တိသဟဿိမဟာသဟဿိလောကဓာတု၊
 ကုဋေတသိန်းသော လောကဓာတ်ကို။ ဝသေ၊ အလိုသို့။ ဝတ္ထေတုံ၊ လိုက်စေ
 ခြင်းငှာ၊ (ဋ-ဇဝ) သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်သော။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။
 ဟုတု၊ ဖြစ်၍။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒေဝေသု၊ နတ်ဗြဟ္မာတို့၌။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနော၊
 ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဒသသဟဿိလောကဓာတု၊ တသောင်းသော လောကဓာတ်
 ကို။ ဝသဝတ္ထိ၊ မိမိအလိုသို့လိုက်စေနိုင်သော။ မဟာဗြဟ္မာ၊ မဟာဗြဟ္မာသည်။
 ဟုတု၊ ဖြစ်၍။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုဗြဟ္မာကြီးသည်။ တဿ၊
 ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ ကပ္ပိယကာရကော ဝ၊ အပ်သောအမှုကြီးငယ်ကိုပြုတတ်
 သော သူသည်လည်းကောင်း။ အာရာမိကော ဝ၊ အရံစောင့် သည်လည်း
 ကောင်း။ (ဟုတု၊ ဖြစ်၍။) သမ္ပဇ္ဇတိ၊ ပြည့်စုံ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တတောပိ၊
 ထိုဗြဟ္မာကြီးထက်လည်း။ သေဋ္ဌတရဝသေန၊ အထူးသဖြင့် မြတ်သည်၏
 အစွမ်းဖြင့်။ သေ(သော ဘဂဝါ)၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ ဒွိပဒါနံ၊ အခြေ
 နှစ်ချောင်းရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့ထက်။ အဂ္ဂေါတိ၊ မြတ်၏ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊
 ဆိုအပ်၏။

၁၇၅-၁၈၆။ ဆဋ္ဌာဒိသု၊ ဆဋ္ဌ-အစရှိသော သုတ်တို့၌။ ကေပုဂ္ဂလဿ
 ဘိက္ခဝေ ပါတုဘာဝါ၊ မဟတော စက္ခုဿ ပါဟုဘာဝေါ ဟောတိတိ၊ ကေ
 ပုဂ္ဂလဿ ဘိက္ခဝေ ပါတုဘာဝါ၊ မဟတော စက္ခုဿ ပါတုဘာဝေါ ဟောတိ
 ဟူသည်ကား။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အရဟတော၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူ
 ထိုက်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မဖောက်မပြန် သယမ္ဘုဉာဏ်ဖြင့် မိမိအလိုလို
 ကိုယ်တော်တိုင် သိတော်မူသော၊ ကေပုဂ္ဂလဿ၊ တယောက်တည်း ဖြစ်တော်
 မူသော၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပါတုဘာဝေန၊ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်း
 ကြောင့်။ မဟန္တဿ၊ ကြီးစွာသော။ စက္ခုဿ၊ ပညာစက္ခု၏။ ပါတုဘာဝေါ၊
 ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မိ ပုဂ္ဂလေ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
 ဟု ဆိုအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပါတုဘူတေ၊ ထင်ရှားဖြစ်၍ ဖြစ်သည်ရှိသော်။
 တံ၊ ထို ပညာစက္ခုသည်။ ပါတုဘူတမေဝ၊ ထင်ရှားဖြစ်သည်သာလျှင်။ ဟော-
 တိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ ပါတုဘာဝေန၊ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်း
 နှင့်။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ (တံ၊ ထို ပညာစက္ခုသည်။) န ပါတုဘဝတိ၊ ထင်စွာ
 မဖြစ်။ ပါတုဘာဝေါတိ၊ ပါတုဘာဝေါ-ဟူသည်ကား။ ဥပ္ပတ္တိ၊ ရှေးဦးစွာ
 ဖြစ်ခြင်းသည်။ နိပ္ပတ္တိ၊ အထက်၌ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကတမဿ၊ အဘယ်မည်

သော သဘောရှိသော။ စက္ခုဿ၊ စက္ခု၏။ (ပါတုဘာဝေါ၊ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။) ဣတိ(အယံ)၊ ဤသည်ကား။ (ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း။) ပညာစက္ခုဿ၊ ပညာစက္ခု၏။ (ပါတုဘာဝေါ၊ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ဝိဿဇ္ဇနာ၊ အဖြေတည်း။) ကိဝရူပဿ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသော။ (ပညာစက္ခုဿ၊ ပညာစက္ခု၏။ ပါတုဘာဝေါ၊ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။) ဣတိ (အယံ)၊ ဤသည်ကား။ (ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း။) သာရိပုတ္တတ္ထေရဿ၊ သာရိပုတ္တရာမထေရ်၏။ ဝိပဿနာပညာသဒိသဿ၊ ဝိပဿနာပညာနှင့် တူသော။ (ပညာစက္ခုဿ၊ ပညာစက္ခု၏ လည်းကောင်း။) မဟာမောဂ္ဂလ္လာနတ္ထေရဿ၊ မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်မထေရ်၏။ သမာဓိပညာသဒိသဿ၊ သမာဓိနှင့် ယှဉ်သော ပညာနှင့်တူသော။ (ပညာစက္ခုဿ၊ ပညာစက္ခု၏လည်းကောင်း။ ပါတုဘာဝေါ၊ ထင်ရှား ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) ဣတိ(အယံ)၊ ဤသည်ကား။ ဝိဿဇ္ဇနာ၊ အဖြေတည်း။) အာလောကာဒိသုပိ၊ အာလောက အစရှိသည်တို့၌လည်း။ ဧသေဝ နယော၊ ဤ နည်းလျှင် နည်းရှိ၏။ ဟိ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ထွေ၊ ဤ အာလောကဿပါတုဘာဝေါ အစရှိသောပုဒ်၌။ ဥဘိန္နံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ အဂ္ဂသာဝကနံ၊ အဂ္ဂသာဝကတို့၏။ ပညာအာလောက သဒိသောယေဝ၊ ပညာတည်းဟူသော အလင်းနှင့်တူသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ အာလောကော၊ အလင်းကိုလည်းကောင်း။ ပညာဩဘာသသဒိသောယေဝ၊ ပညာတည်းဟူသော အရောင်နှင့်တူသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ဩဘာသော၊ အရောင်ကိုလည်းကောင်း။ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ “မဟတော စက္ခုဿ၊ မဟတော အာလောကဿ၊ မဟတော ဩဘာသဿ”တိ၊ မဟတော စက္ခုဿ၊ မဟတော အာလောကဿ၊ မဟတော ဩဘာသဿ-ဟူကုန်သော။ တိဏိပိ၊ သုံးပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဣမာနိ (သုတ္တာနိ)စ၊ ဤသုတ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ လောကီ၊ လောကုတ္တရမိဿကာနိ၊ လောကီလောကုတ္တရာ ရှေ့သည်တို့ကို။ ကထိတာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏။

ဆန္ဒံ အနုတ္တရိယာနန္တိ၊ ဆန္ဒံ အနုတ္တရိယာနံ-ဟူသည်ကား။ ဥတ္တရိတရဝိရဟိတာနံ၊ လွန်မြတ်သောတရားမှကင်းကုန်သော။ ဆန္ဒံ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ ဥတ္တမ ဓမ္မာနံ၊ မြတ်သောတရားတို့၏။ တတ္ထ၊ ထို ဆန္ဒံ အနုတ္တရိယာနံ-ဟူသောပုဒ်၌။ ဒဿနာနုတ္တရိယံ၊ မြင်အပ်သောတရားအပေါင်းတို့တွင် လွန်မြတ်သောတရားလည်းကောင်း။ သဝနာနုတ္တရိယံ၊ ကြားအပ်သော တရားအပေါင်းတို့တွင် လွန်မြတ်သော တရားလည်းကောင်း။ လာဘာနုတ္တရိယံ၊ ရအပ်သော လာဘ်

အပေါင်းတို့တွင်လွန်မြတ်သောလတ်လည်းကောင်း။ သိက္ခာနုတ္တရိယံ၊ ဖြည့်ကျင့်
အပ်သော တရားတို့တွင် လွန်မြတ်သော သိက္ခာ လည်းကောင်း။ ပါရိစရိယာ-
နုတ္တရိယံ၊ လုပ်ကျွေးခြင်း တကာတို့တွင် လွန်မြတ်သော လုပ်ကျွေးခြင်း
လည်းကောင်း။ အနုဿတာနုတ္တရိယံ၊ အောက်မေ့ခြင်းတကာတို့တွင် လွန်မြတ်
သော အောက်မေ့ခြင်းလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဓာ၊ ခြောက်ပါးကုန်
သော။ ဣမာနိ အနုတ္တရိယာနိ၊ ဤ လွန်မြတ်သော တရားတို့သည်။ (ဟောန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏။) ဣမေသံ၊ ဤ လွန်မြတ်သော ခြောက်ပါးသော တရားတို့၏။
ပါတုဘာဝေါ၊ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ (အယံ)၊
ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဟိ(ဝိတ္တာရေမိ)၊ ထိုစကားကိုခွဲဦး
အံ့။ အာယသ္မာ အာနန္ဒတ္ထရော၊ အရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်သည်။ သာယံပါတံ၊
ညဉ့်နံနက်။ တထာဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ စက္ခုဝိညာဏေန၊ စက္ခုဝိညာဉ်ဖြင့်။
ဒဋ္ဌံ၊ မြင်ခြင်းငှာ။ လဘတိ၊ ရ၏။ ဣဒံ၊ ဤသို့ မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ခြင်း
ငှာ ရခြင်းသည်။ ဒဿနာနုတ္တရိယံ၊ ဒဿနာနုတ္တရိယာ-မည်၏။ ဟိ၊ ဆက်၍
ဆိုဦးအံ့။ အညောပိ၊ အာနန္ဒာ-မထေရ်မှ တပါးလည်းဖြစ်သော။ သောတာ-
ပန္နော ဝါ၊ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည် လည်းကောင်း။ သကဒါဂါမိ ဝါ၊
သကဒါဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် လည်းကောင်း။ အနာဂါမိ ဝါ၊ အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်
သည်လည်းကောင်း။ အာနန္ဒတ္ထရော ဝိယ၊ အာနန္ဒာ-မထေရ်ကဲ့သို့။ တထာဂတံ၊
မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ လဘတိ၊ ရ၏။ ဣဒမ္ပိ၊ ဤသို့မြတ်စွာ
ဘုရားကို ဖူးမြင်ခြင်းငှာ ရခြင်းသည်လည်း။ ဒဿနာနုတ္တရိယံ၊ ဒဿနာနုတ္တရိယာ-
မည်၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ အပရော၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်မှ တပါးသော။ ပုထုဇ္ဇန
ကလျာဏော၊ ပုထုဇဉ်သူတော်ကောင်းသည်။ အာနန္ဒတ္ထရော ဝိယ၊ အာနန္ဒာ-
မထေရ်ကဲ့သို့။ ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။
လဘိတူ၊ ရ၍။ တံ ဒဿနံ၊ ထို ဖူးမြင်ခြင်းကို။ ဝစေတူ၊ ပွားစေ၍။ သော-
တာပတ္တိမဂ္ဂံ၊ သောတာပတ္တိမဂ်သို့။ ပါပေတိ၊ ရောက်စေ၏။ ဣဒံ၊ ဤသို့
သောတာပတ္တိမဂ်သို့ ရောက်စေခြင်းသည်။ ဒဿနမေဝ နာမ၊ ဒဿန-သာ
မည်၏။ မူလဒဿနံ ပန၊ အကြောင်းရင်းဖြစ်သော မြင်ခြင်းသည်ကား။
ဒဿနာနုတ္တရိယံ နာမ၊ ဒဿနာနုတ္တရိယာ-မည်၏။

စ၊ ဒဿနာနုတ္တရိယာ-မှတစ်ပါး သာဝနာနုတ္တရိယာ-ကို ဆိုဦးအံ့။ အာနန္ဒာ-
တ္ထရောယေဝ၊ အာနန္ဒာ-မထေရ်သည်သာလျှင်။ အဘိက္ခဏံ၊ မပြတ်။ ဒသ-
ဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝစနံ၊ စကားတော်ကို။ သောတဝိညာဏေန၊

၁။ ဆဋ္ဌ-မူ၌ မပါ။ ၂။ ပုထုဇ္ဇနကလျာဏကော=(ဆဋ္ဌ)

သောတဝိညာဉ်ဖြင့်။ သောတုံ၊ နာခြင်းငှာ။ လဘတိ၊ ရ၏။ ဣဒံ၊ ဤသို့ မြတ်စွာဘုရား၏စကားတော်ကို ကြားနာခြင်းငှာ ရခြင်းသည်။ သဝနာနုတ္တရိယံ၊ သဝနာနုတ္တရိယ-မည်၏။ အညေပိ၊ အာနန္ဒာ-မထေရ်မှ တပါးလည်းဖြစ်ကုန် သော။ သောတာပန္နာဒယော၊ သောတာပန် အစရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ အာနန္ဒတ္ထေရော ဝိယ၊ အာနန္ဒာ-မထေရ်ကဲ့သို့။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာ ဘုရား၏။ ဝစနံ၊ စကားတော်ကို။ သဝနာယ၊ ကြားနာခြင်းငှာ။ လဘန္တိ၊ ရကုန်၏။ ဣဒမ္ပိ၊ ဤသို့ အာနန္ဒာ-မထေရ်မှ တပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ မြတ်စွာ ဘုရားစကားတော်ကို ကြားနာခြင်းငှာ ရခြင်းသည်လည်း။ သဝနာနုတ္တရိယံ၊ သဝနာနုတ္တရိယ-မည်၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ အပရော၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်မှ တပါး သော။ ပုထုဇ္ဇနကလျာဏကော၊ ပုထုဇဉ် သူတော်ကောင်းသည်။ အာနန္ဒတ္ထေရော ဝိယ၊ အာနန္ဒာ-မထေရ်ကဲ့သို့။ (၄-၉၂) တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာ ဘုရား၏။ ဝစနံ၊ စကားတော်ကို။ သောတုံ၊ ကြားနာခြင်းငှာ။ လဘိတော၊ ရ၍။ တံ သဝနံ၊ ထို ကြားနာခြင်းကို။ ဝဇေတော၊ ပွားစေ၍။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂံ၊ သောတာပတ္တိမဂ်သို့။ ပါပေတိ၊ ရောက်စေ၍။ ဣဒံ၊ ဤသို့ သောတာပတ္တိမဂ်သို့ ရောက်စေခြင်းသည်။ သဝနမေဝ နာမ၊ သဝန-သာ မည်၏။ မူလသဝနံ ပန၊ အကြောင်းဖြစ်သော ကြားခြင်းသည်ကား။ သဝနာနုတ္တရိယံ နာမ၊ သဝနာနုတ္တရိယ-မည်၏။

၈။ သဝနာနုတ္တရိယ-မှတပါး လာဘာနုတ္တရိယကို ဆိုဦးအံ့။ အာနန္ဒတ္ထေရောယေဝ၊ အာနန္ဒာ-မထေရ်သည်သာလျှင်။ ဒသဗလေ၊ မြတ်စွာဘုရား၌။ သဒ္ဓံ၊ သဒ္ဓါတရားကို။ ပဋိလဘတိ၊ ရ၏။ ဣဒံ၊ ဤသို့ သဒ္ဓါတရားကိုရခြင်းသည်။ လာဘာနုတ္တရိယံ၊ လာဘာနုတ္တရိယ-မည်၏။ အညေပိ၊ အာနန္ဒာ-မထေရ်မှ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ သောတာပန္နာဒယော၊ သောတာပန် အစရှိသည်တို့ သည်။ အာနန္ဒတ္ထေရော ဝိယ၊ အာနန္ဒာ-မထေရ်ကဲ့သို့။ ဒသဗလေ၊ မြတ်စွာဘုရား၌။ သဒ္ဓါပဋိလဘတံ၊ သဒ္ဓါတရားကိုရခြင်းကို။ လဘန္တိ၊ ရကုန်၏။ ဣဒမ္ပိ၊ ဤသို့ သဒ္ဓါတရားကိုရခြင်းသည်လည်း။ လာဘာနုတ္တရိယံ၊ လာဘာနုတ္တရိယ-မည်၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ အပရော၊ အာနန္ဒာမထေရ်မှ တပါးသော။ ပုထုဇ္ဇနကလျာဏကော၊ ပုထုဇဉ် သူတော်ကောင်းသည်။ အာနန္ဒတ္ထေရော ဝိယ၊ အာနန္ဒာ-မထေရ်ကဲ့သို့။ ဒသဗလေ၊ မြတ်စွာဘုရား၌။ သဒ္ဓါပဋိလဘတံ၊ သဒ္ဓါတရားကို ရခြင်းကို။ လဘိတော၊ ရ၍။ တံ လာဘံ၊ ထို သဒ္ဓါတရားကို ရခြင်းကို။ ဝဇေတော၊ ပွားစေ၍။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂံ၊ သောတာပတ္တိမဂ်သို့။ ပါပေတိ၊ ရောက်စေ၏။ အယံ၊ ဤသို့ သောတာပတ္တိမဂ်သို့ ရောက်ခြင်းသည်။ လာဘော-

ယေဝနာမ၊ လာဘ-သာ မည်၏။ မူလလာဘော ပန၊ အကြောင်းရင်းဖြစ်သော ရခြင်းသည်ကား။ လာဘာနုတ္တရိယံ နာမ၊ လာဘာနုတ္တရိယ-မည်၏။

စ၊ လာဘာနုတ္တရိယ-မှတပါး သိက္ခာနုတ္တရိယ-ကို ဆိုဦးအံ့။ အာနန္ဒတ္ထေ-
ရောယေဝ၊ အာနန္ဒာ-မထေရ်သည်သာလျှင်။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။
သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ တိဿော၊ သုံးပါးကုန်သော။ သိက္ခာ၊ သိက္ခာ
တို့ကို။ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏။ ဣဒံ၊ ဤသို့ သိက္ခာသုံးပါးကို ဖြည့်ကျင့်ခြင်းသည်။
သိက္ခာနုတ္တရိယံ၊ သိက္ခာနုတ္တရိယ-မည်၏။ အညေပိ၊ အာနန္ဒာမထေရ်မှ တပါး
လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သောတာပန္နာဒယော၊ သောတာပန် စသည်တို့သည်။
အာနန္ဒတ္ထေရော ဝိယ၊ အာနန္ဒာ-မထေရ်ကဲ့သို့။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။
သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ တိဿော ပိ၊ သုံးပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သိက္ခာ၊
သိက္ခာတို့ကို။ သိက္ခန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏။ ဣဒမ္ပိ၊ ဤသို့ သိက္ခာသုံးပါးကို ဖြည့်
ကျင့်ခြင်းသည်လည်း။ သိက္ခာနုတ္တရိယံ၊ သိက္ခာနုတ္တရိယ-မည်၏။ ပန၊ ထိုမှ
တပါး။ အပရော၊ တပါးသော။ ပုထုဇ္ဇနကလျာဏကော၊ ပုထုဇဉ် သူတော်
ကောင်းသည်။ အာနန္ဒတ္ထေရော ဝိယ၊ အာနန္ဒာ-မထေရ်ကဲ့သို့။ ဒသဗလဿ၊
မြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ တိဿော၊ သုံးပါးကုန်
သော။ သိက္ခာ၊ သိက္ခာတို့ကို။ သိက္ခိတော၊ ဖြည့်ကျင့်၍။ တာ သိက္ခာ၊
ထို သိက္ခာတို့ကို။ ဝဇ္ဇေတော၊ ပွားစေ၍။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂံ၊ သောတာပတ္တိမဂ်
သို့။ ပါပေတိ၊ ရောက်စေ၏။ အယံ၊ ဤသို့ သောတာပတ္တိမဂ်သို့ ရောက်စေ
ခြင်းသည်။ သိက္ခာယေဝ နာမ၊ သိက္ခာ-သာ မည်၏။ မူလသိက္ခာ-ပန၊
အကြောင်းဖြစ်သော သိက္ခာသည်ကား။ သိက္ခာနုတ္တရိယံ နာမ၊ သိက္ခာ-
နုတ္တရိယ-မည်၏။

စ၊ သိက္ခာနုတ္တရိယ-မှတပါး ပါရိစရိယာနုတ္တရိယကို ဆိုဦးအံ့။ အာနန္ဒ-
တ္ထေရောယေဝ၊ အာနန္ဒာ-မထေရ်သည်သာလျှင်။ အဘိဏှံ၊ မပြတ်။ ဒသဗလံ၊
မြတ်စွာဘုရားကို။ ပရိစရတိ၊ လုပ်ကျွေး၏။ ဣဒံ၊ ဤသို့ မြတ်စွာဘုရားကို
မပြတ်လုပ်ကျွေးခြင်းသည်။ ပါရိစရိယာနုတ္တရိယံ၊ ပါရိစရိယာ၊ နုတ္တရိယ
မည်၏။ အညေပိ၊ အာနန္ဒာ-မထေရ်မှ တပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။
သောတာပန္နာဒယော၊ သောတာပန် အစရှိသည်တို့သည်။ အာနန္ဒတ္ထေရော
ဝိယ၊ အာနန္ဒာ-မထေရ်ကဲ့သို့။ အဘိဏှံ၊ မပြတ်။ ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။
ပရိစရန္တိ၊ လုပ်ကျွေးကုန်၏။ ဣဒမ္ပိ၊ ဤသို့ လုပ်ကျွေးခြင်းသည်လည်း။ ပါရိ-
စရိယာနုတ္တရိယံ၊ ပါရိစရိယာနုတ္တရိယ-မည်၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ အပရော၊
တပါးသော။ ပုထုဇ္ဇနကလျာဏကော၊ ပုထုဇဉ် သူတော်ကောင်းသည်။

အာနန္ဒတ္ထေရော ဝိယ၊ အာနန္ဒာ-မထေရ်ကဲ့သို့။ ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပရိစရိတာ၊ လုပ်ကျွေး၍။ တံ ပါရိစရိယံ၊ ထို လုပ်ကျွေးခြင်းကို။ ဝဇေတု၊ ပွားစေ၍။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂံ၊ သောတာပတ္တိမဂ်သို့။ ပါပေတိ၊ ရောက်စေ၏။ အယံ၊ ဤသို့ သောတာပတ္တိမဂ်သို့ ရောက်စေခြင်းသည်။ ပါရိစရိယာယေဝ နာမ၊ ပါရိစရိယ-သာ မည်၏။ မူလပါရိစရိယာ ပန၊ အကြောင်းဖြစ်သော ပါရိစရိယ-သည်ကား။ ပါရိစရိယာနုတ္တရိယံ နာမ၊ ပါရိစရိယာနုတ္တရိယ-မည်၏။

စ၊ ပါရိစရိယာနုတ္တရိယ-မှတစ်ပါး အနုဿတာနုတ္တရိယ-ကို ဆိုဦးအံ့။ အာနန္ဒတ္ထေရောယေဝ၊ အာနန္ဒာ-မထေရ်သည်သာလျှင်။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ လောကိယလောကုတ္တရေ ဂုဏေ၊ လောကီ လောကုတ္တရာ ကျေးဇူးတို့ကို။ အနုဿရတိ၊ အောက်မေ့၏။ ဣဒံ၊ ဤသို့ မြတ်စွာဘုရား၏ လောကီ လောကုတ္တရာကျေးဇူးကို အောက်မေ့ခြင်းသည်။ အနုဿတာနုတ္တရိယံ၊ အနုဿတာနုတ္တရိယ-မည်၏။ အညေပိ၊ အာနန္ဒာ-မထေရ်မှ တစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ သောတာပန္နာဒယော၊ သောတာပန် အစရှိသည်တို့သည်။ အာနန္ဒတ္ထေရော ဝိယ၊ အာနန္ဒာ-မထေရ်ကဲ့သို့။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ လောကိယလောကုတ္တရေ ဂုဏေ၊ လောကီ လောကုတ္တရာဂုဏ်တို့ကို။ အနုဿရန္တိ၊ အောက်မေ့ကုန်၏။ ဣဒမ္ပိ၊ ဤသို့။ အာနန္ဒာ-မထေရ်မှ တစ်ပါးသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ မြတ်စွာဘုရား၏ လောကီ လောကုတ္တရာကျေးဇူးကို အောက်မေ့ခြင်းသည်လည်း။ အနုဿတာနုတ္တရိယံ၊ အနုဿတာနုတ္တရိယ-မည်၏။ ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး။ အပရော၊ တစ်ပါးသော။ ပုထုဇ္ဇနကလျာဏကော၊ ပုထုဇဉ် သူတော်ကောင်းသည်။ အာနန္ဒတ္ထေရော ဝိယ၊ အာနန္ဒာ-မထေရ်ကဲ့သို့။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ လောကိယလောကုတ္တရေ၊ လောကီ လောကုတ္တရာဖြစ်ကုန်သော။ ဂုဏေ၊ ဂုဏ်တို့ကို။ အနုဿရိတာ၊ အောက်မေ့၍။ တံ အနုဿတိ၊ ထို အောက်မေ့ခြင်းကို။ ဝဇေတု၊ ပွားစေ၍။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂံ၊ သောတာပတ္တိမဂ်သို့။ ပါပေတိ၊ ရောက်စေ၏။ အယံ၊ ဤသို့ သောတာပတ္တိမဂ်သို့ ရောက်စေခြင်းသည်။ အနုဿတိယေဝ နာမ၊ အနုဿတိ-သာ မည်၏။ မူလာနုဿတိ ပန၊ အကြောင်းရင်းဖြစ်သော အောက်မေ့ခြင်းသည်ကား။ အနုဿတာနုတ္တရိယံ နာမ၊ အနုဿတာနုတ္တရိယ-မည်၏။ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ ဣမာနိ အနုတ္တရိယာနိ၊ ဤ အနုတ္တရိယ-တို့သည်။ (ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။) ဣမေသံ၊ ဤခြောက်ပါးသော အနုတ္တရိယ-တရားတို့၏။ ပါတုဘာဝေ၊ ထင်စွာ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ ဣမာနိ စ အနုတ္တရိယာနိ၊ ဤ အနုတ္တရိယ-တရားတို့ကိုလည်း။

လောကီယလောကုတ္တရမိဿကာနိ၊ လောကီ လောကုတ္တရာနှင့် ရောသည်တို့ကို။ ကထိတာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏။

≡ (၄-၉၃) စတုန္တံ ပဋိသမ္ဘိဒါနံ သစ္စိကိရိယာ ဟောတိတိ ဧတ္ထ၊ စတုန္တံ ပဋိသမ္ဘိဒါနံ သစ္စိကိရိယာ ဟောတိ-ဟူသောပုဒ်၌။ ဟိ၊ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့၏ သရုပ်ကို ဆိုဦးအံ့။ ပဋိသမ္ဘိဒါယော၊ ပဋိသမ္ဘိဒါတို့သည်။ အတ္ထပဋိသမ္ဘိဒါ၊ အတ္ထပဋိသမ္ဘိဒါလည်းကောင်း။ ဓမ္မပဋိသမ္ဘိဒါ၊ ဓမ္မပဋိသမ္ဘိဒါလည်းကောင်း။ နိရုတ္တိပဋိသမ္ဘိဒါ၊ နိရုတ္တိပဋိသမ္ဘိဒါလည်းကောင်း။ ပဋိဘာန ပဋိသမ္ဘိဒါ၊ ပဋိဘာနပဋိသမ္ဘိဒါလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စတသော၊ လေးပါးတို့တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့တွင်။ အတ္ထေသု၊ အကျိုးတို့၌။ ဉာဏံ၊ သိသောဉာဏ်သည်။ အတ္ထပဋိသမ္ဘိဒါ၊ အတ္ထပဋိသမ္ဘိဒါမည်၏။ ဓမ္မေသု၊ အကြောင်းတို့၌။ ဉာဏံ၊ သိသောဉာဏ်သည်။ ဓမ္မပဋိသမ္ဘိဒါ၊ ဓမ္မပဋိသမ္ဘိဒါမည်၏။ အတ္ထဓမ္မနိရုတ္တာဘိလာပေ၊ အကျိုးအကြောင်းကို ထုတ်ခြင်း ဆိုခြင်းဟုဆိုအပ်သော သဘာဝနိရုတ္တိဖြစ်သော မာဂဘောသာ သဒ္ဓါ၌။ ဉာဏံ၊ သိသောဉာဏ်သည်။ နိရုတ္တိပဋိသမ္ဘိဒါ၊ နိရုတ္တိပဋိသမ္ဘိဒါမည်၏။ (တေသု) ဉာဏေသု၊ ထိုသုံးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ်တို့၌။ ဉာဏံ၊ သိသောဉာဏ်သည်။ ပဋိဘာနပဋိသမ္ဘိဒါ၊ ပဋိဘာန ပဋိသမ္ဘိဒါမည်၏။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောစကားသည်။ ဧတ္ထ၊ ဤ မနောရထပုရုဏ်မည်သော အဋ္ဌကထာ၌။ သခေပေါ၊ အကျဉ်းတည်း။ တာသံ၊ ထိုလေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့၏။ ဝိတ္တာရော ပန၊ အကျယ်သည်ကား။ အဘိဓမ္မေ၊ အဘိဓမ္မာ၌။ အာဂတောယေဝ၊ လာသည်သာလျှင်တည်း။ စတသန္တံ၊ လေးပါးကုန်သော။ ဣမာသံ ပဋိသမ္ဘိဒါနံ၊ ဤ ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို။ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဘုရား၏ဖြစ်ရာဖြစ်သော နဝမဓဏ၌။ ပစ္စက္ခကိရိယာ၊ မျက်မှောက်ပြုရခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒါ၊ ဘုရားဖြစ်ခြင်းမှ။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ (ပစ္စက္ခကိရိယာ၊ မျက်မှောက် ပြုရခြင်းသည်။) န (ဟောတိ)၊ မဖြစ်။ တောသံ၊ ထိုလေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို။ သစ္စိကိရိယာ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ (အယံ)၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဣမာပိ၊ ဤ ပဋိသမ္ဘိဒါ လေးပါးတို့ကိုလည်း။ လောကီယ လောကုတ္တရာဝ၊ လောကီ လောကုတ္တရာဖြစ်သော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကိုသာလျှင်။ ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။

အနေကဓာတု ပဋိဝေဓောတိ၊ အနေကဓာတုပဋိဝေဓော-ဟူသည်ကား။ “စက္ခုဓာတု ရူပဓာတု”တိအာဒိနံ၊ စက္ခုဓာတ် ရူပဓာတ် အစရှိကုန်သော

အဋ္ဌာရသန္တံ၊ တဆယံ ရှစ်ပါးကုန်သော။ ဓာတုနံ၊ ဓာတ်တို့ကို။ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ-
ယော၊ ဘုရားဖြစ်သော အခါ၌သာလျှင်။ ပဋိဝေဓော၊ ထိုးထွင်း၍သိခြင်း
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေန၊ ဘုရားဖြစ်ခြင်းနှင့်။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။
(ပဋိဝေဓော၊ ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းသည်။) န (ဟောတိ)၊ မဖြစ်။ ဣတိ(အယံ)၊
ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ နာနာဓာတုပဋိဝေဓောတိ၊ အတ္ထ၊ နာနာ-
ဓာတုပဋိဝေဓောဟူသော ဤ ပါဌ်၌။ အဋ္ဌာရသ၊ တဆယံရှစ်ပါး ကုန်သော။
ဣမာဝ ဓာတုယော၊ ဤဓာတ်တို့သည်သာလျှင်။ နာနာသဘာဝတော၊ အထူး
ထူးသော သဘောရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ နာနာဓာတုယော၊ အထူးထူး
သော ဓာတ်တို့သည်။ (ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။) ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊
သိအပ်ကုန်၏။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ တောသံ၊ ထိုဓာတ်တို့ကို။ “တော၊ ထို
ဓာတ်တို့သည်။ နာနာသဘာဝ၊ အထူးထူးသော သဘောရှိကုန်၏။” ဣတိ
ဧဝံ၊ ဤသို့။ နာနာကရဏတော၊ အထူးထူးသော အကြောင်းအားဖြင့်။
ယော ပဋိဝေဓော၊ အကြင် ထိုးထွင်း၍သိခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။)
အယံ၊ ဤ ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းသည်။ နာနာဓာတု ပဋိဝေဓော နာမ၊ အထူး
ထူးသော ဓာတ်ကို ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းမည်၏။ ဝိဇ္ဇာဝိမုတ္တိဖလသစ္စိကိရိယာတိ
တ္ထေ၊ ဝိဇ္ဇာဝိမုတ္တိဖလသစ္စိကိရိယာ-ဟူသော ဤပါဌ်၌။ ဝိဇ္ဇာတိ၊ ဝိဇ္ဇာ-ဟူသည်
ကား။ ဖလေ၊ ဖိုလ်၌။ (ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော။) ဉာဏံ၊ ဉာဏ်တည်း။ ဝိမုတ္တိတိ၊ ဝိမုတ္တိ
ဟူသည်ကား။ တဒဝသေသာ၊ ထိုဉာဏ်မှ ကြွင်းကုန်သော။ ဖလသမ္ပယုတ္တာ၊
ဖိုလ်နှင့် ယှဉ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တရားတို့တည်း။ သောတာပတ္တိဖလသစ္စိ-
ကိရိယာတိ၊ တော၊ သောတာပတ္တိဖလသစ္စိကိရိယာ ဟူသောပါဌ်၌။ သော-
တောတိ၊ သောတောဟူသည်ကား။ ပဌမမဂ္ဂေါ၊ သောတာပတ္တိ မဂ်တည်း။
တေန သောတေန၊ ထိုသောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့်။ ပတ္တဗ္ဗံ၊ ရောက်အပ်သော။
ဖလံ၊ ဖိုလ်တည်း။ ဣတိ(ကသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ သောတာပတ္တိဖလံ၊ သောတာ
ပတ္တိဖိုလ်မည်၏။ သကဒါဂါမိဖလဒီနိ၊ သကဒါဂါမိဖိုလ် အစရှိသည်တို့
သည်။ ပါကဋ္ဌာနေဝ၊ ထင်ရှားကုန်သည်သာလျှင်တည်း။

၁၀၇။ အနုတ္တရန္တိ၊ အနုတ္တရံ-ဟူသည်ကား။ နိရုတ္တရံ၊ လွန်ကဲသောတရား
မရှိ။ ဓမ္မစက္ကန္တိ၊ ဓမ္မစက္ကံ ဟူသည်ကား။ သေဋ္ဌစက္ကံ၊ မြတ်သောစက်တည်း။
(ဟိ) သစ္စံ၊ မှန်၏။ သေ (သော) စက္ကသဒ္ဓေါ၊ ဤစက္ကသဒ္ဓါသည်။-

“စတုပ္ပိ အဋ္ဌဇ္ဈဂမာ၊ ပ။ စက္ကံ ဘမတိ မတ္ထကေ”တိ တေ၊ စတုပ္ပိ အဋ္ဌဇ္ဈ-
ဂမာ၊ ပ။ စက္ကံ ဘမတိ မတ္ထကေ ဟူသော ဤပါဌ်၌။ ခုရစက္ကေ၊ သင်ဇုန်း
စက်၌။ အာဂတော၊ လာ၏။

[စတုတ္ထိ၊ လေးကောင်သော ခွေးတို့မှ။ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ကောင်သော ခွေးတို့သည်။ အဇ္ဈဂမာ၊ ကပ်ရောက်လာကုန်၏။ အဋ္ဌာဟိပိစ၊ ရှစ်ကောင်သော ခွေးတို့မှလည်း။ သောဋ္ဌသ၊ တဆယ့်ခြောက်ကောင်သော ခွေးတို့သည်။ (အဇ္ဈဂမာ၊ ကပ်ရောက်လာကုန်၏။) သောဋ္ဌသာဟိ စ၊ တဆယ့်ခြောက်ကောင်သော ခွေးတို့မှလည်း။ ဗာတ္ထိံသ၊ သုံးဆယ့်နှစ်ကောင်သော ခွေးတို့သည်။ (အဇ္ဈဂမာ၊ ကပ်ရောက်လာကုန်၏။) အတြိစ္စံ၊ အလွန် အလို့ကြီးသော တဏှာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သို့။ စက္ကံ၊ သင်ဓုန်းစက်သည်။ အာသဒေါ၊ ကပ်ရောက်၏။ ဣစ္ဆာဟတဿ၊ အလို့ရမှတ်သည် နှိပ်စက်အပ်သော။ ပေါသဿ၊ ယောက်ျား၏။ မတ္ထကေ၊ ထိပ်ထက်၌။ စက္ကံ၊ သင်ဓုန်းစက်သည်။ ဘမတိ၊ လည်၏။]

“စက္ကသမာရုဇ္ဇာ ဇာနပဒါ ပရိယာယန္တိ”တိ ဧတ္ထ၊ စက္ကသမာရုဇ္ဇာ ဇာနပဒါ ပရိယာယန္တိ ဟူသောဤပုဒ်၌။ ဣရိယာပထစက္ကေ၊ ဣရိယာပုထ်တည်းဟူသောစက်၌။ (အာဂတော၊ လာ၏။) [စက္ကသမာရုဇ္ဇာ၊ သွားခြင်းစသော ဣရိယာပုထ်တည်းဟူသောစက်သို့ တက်ကုန်သော။ ဇာနပဒါ၊ ဇာနပုဒ်၌ နေကုန်သော သူတို့သည်။ ပရိယာယန္တိ၊ လှည့်လည်ကုန်။] “အထ ခေါ သော ဘိက္ခဝေ ရထကာရော ယံ တံ စက္ကံ ဆဟိ မာသေဟိ နိဋ္ဌိတံ၊ တံ ပဝတ္ထေသိ”တိ ဧတ္ထ၊ အထ ခေါ သော ဘိက္ခဝေ ရထကာရော ယံ တံ စက္ကံ ဆဟိ မာသေဟိ နိဋ္ဌိတံ၊ တံ ပဝတ္ထေသိ ဟူသောဤပါဒ်၌။ ဒါရုစက္ကေ၊ သစ်ဖြင့်ပြီးသောစက်၌။ (အာဂတော၊ လာ၏။) [ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ သော ရထကာရော၊ ထို ရထားကိုပြုလုပ်တတ်သောသူသည်။ ဆဟိ မာသေဟိ၊ ခြောက်လတို့ဖြင့်။ ယံ တံ စက္ကံ၊ အကြင် စက်ကို။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်စေ၏။ တံ၊ ထိုစက်ကို။ ပဝတ္ထေသိ၊ လည်စေ၏။] “အဒ္ဓသာ ခေါ ဒေါဏော ဗြာဟ္မဏော ဘဂဝတော ပါဒေသု စက္ကာနိ သဟဿရာနိ”တိ ဧတ္ထ၊ အဒ္ဓသာ ခေါ ဒေါဏော ဗြာဟ္မဏော ဘဂဝတော ပါဒေသု စက္ကာနိ သဟဿရာနိ ဟူသော ဤပါဒ်၌။ လက္ခဏစက္ကေ၊ လက္ခဏာတည်းဟူသောစက်၌။ (အာဂတော၊ လာ၏။) [ဒေါဏော၊ ဒေါဏ-အမည်ရှိသော။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပါဒေသု၊ ခြေတော်တို့၌။ (ဇာတာနိ၊ ဖြစ်ကုန်သော။) သဟဿရာနိ၊ အကုန်တထောင် ရှိကုန်သော။ စက္ကာနိ၊ စက်လက္ခဏာတော်တို့ကို။ အဒ္ဓသာ ခေါ (အဒ္ဓသာ ဝေ)၊ မြင်သည်သာလျှင်တည်း။]

“စတ္တာရိမာနိ ဘိက္ခဝေ စက္ကာနိ၊ ယေဟိ သမန္နာဂတာနံ (ဋ္ဌ-၉၄) ဒေဝမနုဿာနံ စတုစက္ကံ ဝတ္ထတိ”တိ ဧတ္ထ၊ စတ္တာရိမာနိ ဘိက္ခဝေ စက္ကာနိ၊ ယေဟိ

သမန္နာဂတာနံ စတုစက္ကံ ဝတ္တတိ-ဟူသော ဤပါဌ်၌။ သမ္ပတ္တိစက္ကေ၊ သမ္ပတ္တိစက်၌။ (အာဂတော၊ လာ၏။) [ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ စက္ကာနိ၊ စက်တို့သည်။ ဣမာနိ စက္ကာရိ၊ ဤလေးပါးတို့တည်း။ ယေဟိ၊ အကြင် လေးပါးသော စက်တို့နှင့်။ သမန္နာဂတာနံ၊ ပြည့်စုံကုန်သော။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့အား။ စတုစက္ကံ၊ လေးပါးသောစက်သည်။ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။] “ဒိဗ္ဗံ စက္ကရတနံ ပါတုဘဝတိ”တိ ဧတ္ထ၊ ဒိဗ္ဗံ စက္ကရတနံ ပါတုဘဝတိ ဟူသောဤပါဌ်၌။ ရတန-စက္ကေ၊ ရတနာတည်းဟူသောစက်၌။ (အာဂတော၊ လာ၏။) [ဒိဗ္ဗံ၊ နတ်၌ ဖြစ်သော။ စက္ကရတနံ၊ စကြာရတနာသည်။ ပါတုဘဝတိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။] ဣဓ ပန၊ ဤအရာ၌ကား။ ဓမ္မစက္ကေ၊ တရားတည်းဟူသော စက်၌။ အာဂတော၊ လာ၏။

ပဝတ္တိတန္တိ ဧတ္ထ စ၊ ပဝတ္တိတံ ဟူသောဤပါဌ်၌လည်း။ ဓမ္မစက္ကံ၊ တရားတည်းဟူသောစက်ကို။ အဘိနိဟရတိ နာမ၊ ရှေးရှုဆောင်သည်မည်၏။ အဘိနိဟဋ္ဌံ နာမ၊ ရှေးရှုဆောင်ပြီးသည်မည်၏။ ဥပ္ပါဒေတိ နာမ၊ ဖြစ်စေသည်မည်၏။ ဥပ္ပါဒိတံ နာမ၊ ဖြစ်စေအပ်ပြီးသည်မည်၏။ ပဝတ္တိတံ နာမ၊ လည်စေသည်မည်၏။ ပဝတ္တိတံ နာမ၊ လည်စေအပ်ပြီးသည်မည်၏။ ဣတိ အယံ ပတေဒေါ၊ ဤသို့သောအပြားကို။ ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်၏။ ကုတော၊ အဘယ်အခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဓမ္မစက္ကံ၊ တရားတည်းဟူသောစက်ကို။ အဘိနိဟရတိ နာမ၊ ရှေးရှုဆောင်သည် မည်သနည်း။ ဣတိ (အယံ)၊ ဤသည်ကား။ (ပုစ္ဆော၊ အမေးတည်း။) ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ သုမေဓဗြာဟ္မဏော၊ သုမေဓာပုဏ္ဏားသည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌။ အာဒိနဝဉ္စ၊ အပြစ်ကိုလည်းကောင်း။ နေက္ခမေ၊ ကာမတို့မှ ထွက်မြောက်ခြင်း၌။ အာနိသံသဉ္စ၊ အကျိုးဆက်ကို လည်းကောင်း။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ သတ္တသတ္တကမဟာဒါနံ၊ ခုနစ်ပါးခုနစ်ပါးစီသော အလှူကြီးကို။ ဒေတာ၊ ပေးလှူ၍။ ဣသိပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၍။ ပဉ္စ အဘိညာ၊ ငါးပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ အဋ္ဌသမာပတ္တိယော၊ ရှစ်ပါးသော သမာပတ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ နိဗ္ဗုဇ္ဇေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ တတော၊ ထိုသို့ ဖြစ်စေသောအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဓမ္မစက္ကံ၊ တရားတည်းဟူသောစက်ကို။ အဘိနိဟရတိ နာမ၊ ရှေးရှုဆောင်သည်မည်၏။

ကုတော၊ အဘယ်အခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ (ဓမ္မစက္ကံ၊ တရားတည်းဟူသောစက်ကို။) အဘိနိဟဋ္ဌံ နာမ၊ ရှေးရှုဆောင်ပြီးသည် မည်သနည်း။ ဣတိ

၁။ သတ္တသတကမဟာဒါနံ= (ဆဋ္ဌ)

(အယံ)။ ဤသည်ကား။ (ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း။) ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ အဋ္ဌ ဓမ္မေ၊ ရှစ်ပါးသော အကြောင်းတို့ကို။ သမောဓာနေတွာ၊ ပေါင်း၍။ ဒီပင်္ကရပူ၊ ဒီပူလေ။ ဒီပင်္ကရမြတ်စွာဘုရား ခြေတော်ရင်း၌။ မဟာဗောဓိမဏ္ဍိုင်၊ မဟာဗောဓိမဏ္ဍိုင်၌။ မာနသံ၊ စိတ်ကို။ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍။ “ဗျာကရဏံ၊ ဗျာဒိတ်စကားကို။ အလဒ္ဓါ၊ မရသည်ဖြစ်၍။ န ဝုဠဟိဿာမိ၊ မတအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝီရိယာဓိဋ္ဌာနံ၊ ဝီရိယကို ဓိဋ္ဌာန်ခြင်းကို။ အဓိဋ္ဌာယ၊ ဆောက်တည်၍။ နိပန္နော၊ လျောင်းသော သုမေဓာရသေ့သည်။ ဒသဗလဿ၊ ဒီပင်္ကရမြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကာ၊ အထံတော်မှ။ ဗျာကရဏံ၊ ဗျာဒိတ်စကားကို။ လဘိ၊ ရ၏။ တတော၊ ထို ဗျာဒိတ်စကားကိုရသောအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဓမ္မစက္ကံ၊ တရားတည်းဟူသောစက်ကို။ အဘိနိဟဋ္ဌံ နာမ၊ ရှေးရှုဆောင်ပြီးသည်မည်၏။

ကုတော၊ အတယ်အခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ (ဓမ္မစက္ကံ၊ တရားတည်းဟူသောစက်ကို။) ဥပ္ပါဒေတိ နာမ၊ ဖြစ်စေသည်မည်သနည်း။ တတော၊ ထို ဗျာဒိတ်စကားကို ရသောအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဒါနပါရမိံ၊ ဒါနပါရမိကို။ ပူရေန္တောပိ၊ ဖြည့်သော သုမေဓာရသေ့သည်လည်း။ ဓမ္မစက္ကံ၊ တရားတည်းဟူသောစက်ကို။ ဥပ္ပါဒေတိ နာမ၊ ဖြစ်စေသည်မည်၏။ သီလပါရမိံ၊ သီလပါရမိကို။ ပူရေန္တောပိ၊ ဖြည့်သော သုမေဓာရသေ့သည်လည်း။ ပ။ ဥပေက္ခာပါရမိံ၊ ဥပေက္ခာပါရမိကို။ ပူရေန္တောပိ၊ ဖြည့်သောသုမေဓာရသေ့သည်လည်း။ ဓမ္မစက္ကံ၊ တရားတည်းဟူသောစက်ကို။ ဥပ္ပါဒေတိ နာမ၊ ဖြစ်စေသည်မည်၏။ ဒသ ပါရမိယော၊ ဆယ်ပါးသော ပါရမိတို့ကို လည်းကောင်း။ ဒသ ဥပပါရမိယော၊ ဆယ်ပါးသော ဥပပါရမိတို့ကို လည်းကောင်း။ ဒသ ပရမတ္ထပါရမိယော၊ ဆယ်ပါးသော ပရမတ္ထပါရမိတို့ကိုလည်းကောင်း။ ပူရေန္တောပိ၊ ဖြည့်သော သုမေဓာ ရသေ့သည် လည်းကောင်း။ ပဉ္စမဟာပရိစ္စာဂေ၊ ငါးပါးသော စွန့်ခြင်းကြီးတို့ကို။ ပရိစ္စာန္တောပိ၊ စွန့်သောသုမေဓာရသေ့သည် လည်းကောင်း။ ဉာတတ္ထစရိယံ၊ ဆွေတော်မျိုးတော်တို့၏ အကျိုးငှာကျင့်ခြင်းကို။ ပူရေန္တောပိ၊ ဖြည့်သော သုမေဓာရသေ့သည် လည်းကောင်း။ ဓမ္မစက္ကံ၊ တရားတည်းဟူသော စက်ကို။ ဥပ္ပါဒေတိ နာမ၊ ဖြစ်စေသည်မည်၏။ ဝေဿန္တရတ္တတာဝေ၊ ဝေဿန္တရာမင်း၏အဖြစ်၌။ ဌတွာ၊ တည်၍။ သတ္တသတ္တကမဟာဒါနံ၊ ခုနစ်ပါးခုနစ်ပါးစီသော ကြီးစွာသော အလှူကို။ ဒတွာ၊ ပေးလှူ၍။ ပုတ္တဒါရံ၊ သားမယားကို။ ဒါနမုခေ၊ အလှူ၏အဝဋ်၊ နိယျာတေတွာ၊ ဆောင်နှင်း၍။ ပါရမိ-

၁။ မဟာဗောဓိမဏ္ဍိတ္တာယ (=ဆဋ္ဌ) ၂။ သတ္တသတ္တကမဟာဒါနံ- (ဆဋ္ဌ)
အင်္ဂုတ္တိုရ်-၉၊ ၁၀၊ (က)

ကုဋ္ဌံ၊ ပါရမီတည်းဟူသော အထွတ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ဟူ၍။ တုသိတပုရေ၊ တုသိ
တာ နတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ တတ္ထ၊ ထို တုသိတာနတ်ပြည်၌။
ယာဝတာယုကံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ ဌတွာ၊ တည်၍။ ဒေဝတာဟံ၊ နတ်တို့သည်။
အာယာစိတော၊ ရှေးရှု တောင်းပန်အပ်သည် ဖြစ်၍။ ပဋိညံ၊ ဝန်ခံခြင်းကို။
ဒတွာ၊ ပေး၍။ ပဉ္စမဟာဝိလောကနံ၊ ငါးပါးသောကြည့်ခြင်းကြီးကို။
ဝိလောကေန္တောပိ၊ ကြည့်သောဘုရားလောင်းသည်လည်း။ ဓမ္မစက္ကံ၊ တရား
တည်းဟူသောစက်ကို။ ဥပ္ပါဒေတိ ယေဝ နာမ၊ ဖြစ်စေသည်သာမည်၏။

မာတုကုဏ္ဍိယံ၊ မယ်တော်ဝမ်း၌။ ပဋိသန္ဓိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဏုန္တောပိ၊
ယူသောဘုရားလောင်းသည် လည်းကောင်း။ ပဋိသန္ဓိကုဏေ၊ ပဋိသန္ဓေဧကန္တံ။
ဒသသဟဿစက္ကဝါဠံ၊ တသောင်းသော စကြဝဠာတိုက်ကို။ ကမ္မေန္တောပိ၊
တုန်လှုပ်ခြင်းသည် လည်းကောင်း။ မာတုကုဏ္ဍိတော၊ မယ်တော် ဝမ်းမှ၊
နိက္ခန္တဒိဝသေ၊ ဖွားတော်မူသော နေ၌။ တထေဝ၊ ထိုအတူ သာလျှင်။
လောကံ၊ တသောင်းသောလောကဓာတ်ကို။ ကမ္မေန္တောပိ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းသည်
လည်းကောင်း။ သမ္ပတိဇာတော၊ ယခုဖွားစဖြစ်သော ဘုရားလောင်းသည်။
သတ္တပဒါနိ၊ ခုနစ်ဖဝါးတို့တိုင်တိုင်၊ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ “အဂ္ဂေါဟမသ္မိ”တိ၊
အဂ္ဂေါဟမသ္မိ—ဟူ၍။ သီဟနာဒံ၊ မြတ်သောအသံကို။ နဒန္တောပိ၊ ကျူးရင့်
သော ဘုရားလောင်းသည် လည်းကောင်း။ ကေုနတိံ သ သံဝစ္ဆရာနိ၊ နှစ်ဆယ့်
ကိုးနှစ်တို့ပတ်လုံး။ အဂါရမဇ္ဈေ၊ အိမ်ရာထောင်သော လူတို့၏ ဘောင်၌။
ဝသန္တောပိ၊ နေသောဘုရားလောင်းသည် လည်းကောင်း။ မဟာဘိနိက္ခမနံ၊
မြတ်သောတောထွက်ခြင်းကို။ နိက္ခန္တောပိ၊ ထွက်သော ဘုရားလောင်းသည်
လည်းကောင်း။ အနောမာနဒီတိရေ၊ အနောမာ မြစ်ကမ်းနား၌။ ပဗ္ဗဇန္တော-
ပိ၊ ရဟန်းပြုသော ဘုရားလောင်းသည်လည်းကောင်း။ မဟာပဓာနေ၊ ကြီးစွာ
သော ဒုက္ကရစရိယာကျင့်ခြင်းကို အားထုတ်ခြင်း၌၊ ဆဗ္ဗဿာနိ၊ ခြောက်နှစ်တို့
ပတ်လုံး။ ဝီရိယံ၊ အားထုတ်ခြင်းကို။ ကရောန္တောပိ၊ ပြုသောဘုရားလောင်းသည်
လည်းကောင်း။ သုဇာတာယ၊ သုဇာတာမည်သော သဌေးသမီးသည်။ ဒိန္နံ၊
လှူအပ်သော။ မဓုပါယာသံ၊ နို့သနာဆွမ်းကို။ ဘုဉ္ဇိတွာ၊ သုံးဆောင်၍။
သုဝဏ္ဏပါတိံ၊ ရွှေခွက်ကို။ နဒိယာ၊ မြစ်၌။ ပဝါဟေတွာ၊ မျော၍။ သာ-
ယနုသမယေ၊ ညချမ်းအခါ၌။ ဗုဗောဓိမဏ္ဍဝရဂတော၊ မြတ်သောဗောဓိပင်သို့
ကပ်လျက်။ ပုရတ္ထိမံ လောကဓာတုံ၊ အရှေ့လောကဓာတ်ကို။ သြလော-

၁။ နိက္ခမန္တောပိ = (ဆဋ္ဌ)

ကေန္တေ၊ ကြည့်လျက်။ နိသိဒ္ဓိတွာ၊ ထိုင်နေ၍။ သူရိယေ၊ နေသည်။ ရေ-
မာနေယေဝ၊ ထင်ရှားတည်စဉ်ပင်လျှင်။ မာရဗလံ၊ မာရ်မင်း၏စစ်သည်ဗိုလ်
ပါ အထူကို။ ဝိဓမေတွာ၊ ပယ်ဖျောက်၍။ (ဋ္ဌ-၉၅) ပဌမယာမေ၊ ပထမယံ၌။
ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရှေး၌နေဖူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို။ အနုဿရန္တောပိ၊ အောက်မေ့
သော ဘုရားလောင်းသည်လည်းကောင်း။ မဇ္ဈိမယာမေ၊ မဇ္ဈိမယံ၌။ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊
ဒိဗ္ဗစက္ခု အဘိညာဉ်ကို။ ဝိသောဓေန္တောပိ၊ သုတ်သင်သော ဘုရားလောင်းသည်
လည်းကောင်း။ ပစ္စုသကာလသမနန္တရေ၊ မိုးသောက်သည်၏အခြားမဲ့၌။ ပစ္စု-
ယာကာရံ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို။ သမ္ပသိတွာ၊ သုံးသပ်၍။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂံ၊ သောတာ
ပတ္တိမဂ်ကို။ ပဋိဝိဇ္ဈန္တောပိ၊ ထိုးထွင်း၍ သိသော ဘုရားလောင်းသည်လည်း
ကောင်း။ သောတာပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို။ သစ္စိကရောန္တောပိ၊
မျက်မှောက်ပြုသော ဘုရားလောင်းသည် လည်းကောင်း။ သကဒါဂါမိမဂ္ဂံ၊
သကဒါဂါမိမဂ်ကို လည်းကောင်း။ သကဒါဂါမိဖလံ၊ သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို
လည်းကောင်း။ အနာဂါမိမဂ္ဂံ၊ အနာဂါမိမဂ်ကို လည်းကောင်း။ အနာဂါမိ-
ဖလံ၊ အနာဂါမိဖိုလ်ကိုလည်းကောင်း။ သစ္စိကရောန္တောပိ၊ မျက်မှောက်
ပြုသော ဘုရားလောင်းသည်လည်းကောင်း။ အရဟတ္တမဂ္ဂံ၊ အရဟတ္တမဂ်
ကို။ ပဋိဝိဇ္ဈန္တောပိ၊ ထိုးထွင်း၍ သိသော ဘုရားလောင်းသည်လည်းကောင်း။
ဓမ္မစက္ကံ၊ တရားတည်းဟူသော စက်ကို။ ဥပ္ပါဒေတိယေဝ နာမ၊ ဖြစ်စေသည်
သာလျှင် မည်၏။

အရဟတ္တဖလက္ခဏေ ပန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ခဏ၌ကား။ တေန၊ ထို မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ ဓမ္မစက္ကံ၊ တရားတည်းဟူသော စက်ကို။ ဥပ္ပါဒိတံ နာမ၊
ဖြစ်စေအပ်ပြီးသည် မည်၏။ ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရား
တို့၏။ သကလလောကီယလောကုတ္တရာဂုဏ်ရာသိ၊ အလုံးစုံသော လောကီ လော
ကုတ္တရာဂုဏ်တော်အစုသည်။ အရဟတ္တဖလေနော၊ အရဟတ္တဖိုလ်နှင့်သာလျှင်။
သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ ဣဇ္ဈတိ၊ ပြည့်စုံ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တေန၊ ထို
မြတ်စွာဘုရားသည်။ တသ္မိံ ခဏေ၊ ထို အရဟတ္တဖိုလ်ခဏ၌။ ဓမ္မစက္ကံ၊ တရား
တည်းဟူကောစက်ကို။ ဥပ္ပါဒိတံ နာမ၊ ဖြစ်စေအပ်ပြီးသည် မည်သည်။
ဟေတု၊ ဖြစ်၏။

ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌။ ပဝတ္တေတိ နာမ၊ လည်စေသည် မည်သနည်း။
ဗောဓိမဏ္ဍေ၊ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်၌။ သတ္တသတ္တာဟံ၊ သတ္တသတ္တာဟကို။ ဝီတိ။

၁။ နိဿယ-မူဟောင်းတွင်-အရဟတ္တဖလေနော သမိဇ္ဈာသိ-ဟု ရှိသည်။
၂။ နိဿယ-မူဟောင်းတွင် မပါ။

နာမေတွာ၊ လွန်စေ၍။ ဣသိပတနေ၊ ဘုရား ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ သာဝကဣသိတို့၏ ကျရာဖြစ်၍ ဣသိပတန-အမည်ရှိသော။ မိဂဒါယေ၊ မိဂဒါဝုန် တော၌။ အညာတကောဏ္ဍညတ္ထေရံ၊ အညာတကောဏ္ဍည-မထေရ်ကို။ ကာယသက္ခံ၊ ကိုယ်တော်၏ မျက်မှောက်ကို။ ကတွာ၊ ပြုတော်မူ၍။ ဓမ္မစက္ကပဝတ္တနသုတ္တန္တံ၊ တရားတည်းဟူသောစက်ကို လည်စေတတ်သော သုတ်ကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဓမ္မစက္ကံ၊ တရားတည်းဟူသောစက်ကို။ ပဝတ္တေတိ နာမ၊ လည်စေသည် မည်၏။

ယဒါ ပန၊ အကြင်အခါ၌ကား။ အညာတကောဏ္ဍညတ္ထေရေန၊ အညာတကောဏ္ဍည-မထေရ်သည်။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဒေသနာဉာဏာနုဘာဝနိဗ္ဗတ္တံ၊ ဒေသနာဉာဏ်၏ အစွမ်းအာနုဘော်ကြောင့် ဖြစ်သော။ သဝနံ၊ ကြားနာခြင်းကို။ လဘိတွာ၊ ရ၍။ သဗ္ဗပဌမံ၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့၏ ရွေးဦးစွာ။ ဓမ္မော၊ သစ္စာလေးပါး တရားကို။ အဓိဂတော၊ ရအပ်၏။ တတော၊ ထို သစ္စာလေးပါးတရားကို ရအပ်သည်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဓမ္မစက္ကံ၊ တရားတည်းဟူသော စက်ကို။ ပဝတ္တိတံ နာမ၊ လည်စေအပ်ပြီးသည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ဓမ္မစက္ကန္တိ ဧတံ နာမံ၊ ဓမ္မစက္ကံ ဟူသော ဤအမည်သည်။ ဒေသနာဉာဏဿပိ၊ ဒေသနာဉာဏ်၏လည်း။ နာမံ၊ အမည်သည်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) ပဋိဝေဓဉာဏဿပိ၊ ပဋိဝေဓဉာဏ်၏ လည်း။ (နာမံ၊ အမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) တေသု၊ ထိုဒေသနာဉာဏ် ပဋိဝေဓဉာဏ်တို့တွင်။ ဒေသနာဉာဏံ၊ ဒေသနာဉာဏ်သည်။ လောကီယံ၊ လောကီတည်း။ ပဋိဝေဓဉာဏံ၊ ပဋိဝေဓဉာဏ်သည်။ လောကုတ္တရံ၊ လောကုတ္တရာတည်း။ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏။ ဒေသနာပဋိဝေဓဉာဏံ၊ ဒေသနာဉာဏ် ပဋိဝေဓဉာဏ်သည်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။) ဣတိ (အယံ)၊ ဤသည်ကား။ (ပုစ္ဆော၊ အမေးတည်း။) အညဿ၊ တပါးသော။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သောသူ၏။ (ဒေသနာပဋိဝေဓဉာဏံ၊ ဒေသနာဉာဏ် ပဋိဝေဓဉာဏ်သည်။) န (ဟောတိ)၊ မဖြစ်။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿေဝ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ သာလျှင်။ ဒေသနာဉာဏဉ္စ၊ ဒေသနာဉာဏ်သည် လည်းကောင်း။ ပဋိဝေဓဉာဏဉ္စ၊ ပဋိဝေဓဉာဏ်သည်လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

သမ္မဒေဝါတိ၊ သမ္မဒေဝ ဟူသည်ကား။ ဟေတုနာ နယေနေဝ၊ သင့်သော အကြောင်းဖြင့်သာလျှင်။ (ဟေတုနာ) ကာရဏေနေဝ၊ သင့်သော

၁။ အညာကောဏ္ဍ.... (ဆဋ္ဌ)

အကြောင်းဖြင့်သာလျှင်။ အနုပ္ပဝတ္ထေတိတိ၊ အနုပ္ပဝတ္ထေတိ ဟူသည်ကား။ ပုရတော၊ ရွှေ၌။ ဂစ္ဆန္တဿ၊ သွားသောသူ၏။ ပစ္ဆတော၊ နောက်၌။ ဂစ္ဆန္တော၊ လိုက်သောသူသည်။ တံ၊ ထို ရွှေ၌သွားသောသူသို့။ အနုဂစ္ဆတိ နာမ ယထာ၊ အစဉ်လိုက်သည် မည်သကဲ့သို့။ ဧဝံ (တထာ)၊ ထိုအတူ။ ပဌမတရံ၊ ခပ်သိမ်းသော သူတို့၏ရှေးဦးစွာ။ သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပဝတ္တိတံ၊ လည်စေအပ်သော တရားဒေသနာတော်ကို။ ထေရော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်။ အနုပ္ပဝတ္ထေတိ နာမ၊ အတုလိုက်၍ လည်စေသည် မည်၏။ ကထံ (အနုပ္ပဝတ္ထေတိ နာမ)၊ အဘယ်သို့အတုလိုက်၍ လည်စေသည် မည်သနည်း ဟူကား။ ဟိ (ဝိတ္တာရေမိ)၊ ထိုစကားကိုခွဲဦးအံ့။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ “စတ္တာရောမေ ဘိက္ခဝေ သတိပဋ္ဌာနာ။ ကတမေ စတ္တာရော” တိ၊ စတ္တာရောမေ ဘိက္ခဝေ သတိပဋ္ဌာနာ။ ကတမေ စတ္တာရော-ဟူ၍။ ကထေန္တော၊ ဟောတော်မူသည်ဖြစ်၍။ ဓမ္မစက္ကံ၊ တရားတည်းဟူသော စက်ကို။ ပဝတ္ထေတိ နာမ၊ လည်စေသည်မည်၏။ ဓမ္မသေနာပတိ သာရိပုတ္တတ္ထေရောပိ၊ တရားစစ်သူကြီးဖြစ်သော ရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်လည်း။ “စတ္တာရောမေ အာဝုသော သတိပဋ္ဌာနာ” တိ၊ စတ္တာရောမေ အာဝုသော သတိပဋ္ဌာနာ-ဟူ၍။ ကထေန္တော၊ ဟောတော်မူသည်ဖြစ်၍။ ဓမ္မစက္ကံ၊ တရားတည်းဟူသော စက်ကို။ အနုပ္ပဝတ္ထေတိ နာမ၊ အတုလိုက်၍ လည်စေသည်မည်၏။ သမ္ပပ္ပဓာနာဒိသုပိ၊ သမ္ပပ္ပဓာန် အစရှိသည်တို့၌လည်း။ ဒေသဝနယော၊ ဤနည်းလျှင် နည်းရှိ၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ ဗောဓိပက္ခိယဓမ္မေသု၊ ဗောဓိပက္ခိယ-တရားတို့၌။ န (အနုပ္ပဝတ္ထေတိ နာမ)၊ အတုလိုက်၍ လည်စေသည်မဟုတ်။ “စတ္တာရိမာနိ ဘိက္ခဝေ အရိယသစ္စာနိ။ စတ္တာရောမေ ဘိက္ခဝေ အရိယဝံသာ” တိအာဒိသုပိ၊ စတ္တာရိမာနိ ဘိက္ခဝေ အရိယသစ္စာနိ။ စတ္တာရောမေ ဘိက္ခဝေ အရိယဝံသာ အစရှိသည်တို့၌လည်း။ အယံ နယော၊ ဤနည်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဓမ္မစက္ကံ၊ တရားတည်းဟူသော စက်ကို။ ပဝတ္ထေတိ နာမ၊ လည်စေသည်မည်၏။ ထေရော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်။ ဒသဗလေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပဝတ္တိတံ၊ လည်စေအပ်ပြီးသော။ ဓမ္မစက္ကံ၊ တရားတည်းဟူသောစက်ကို။ အနုပ္ပဝတ္ထေတိ နာမ၊ အတုလိုက်၍ လည်စေသည်မည်၏။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဓမ္မစက္ကံ၊ တရားတည်းဟူသော စက်ကို။ အနုပ္ပဝတ္ထေန္တေန၊ အတုလိုက်၍ လည်စေသော။ ထေရေန ပန၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်

၁။ နေတဗ္ဗောဝ (ဆဋ္ဌ)

အင်္ဂုတ္တိုရ်-၄၊ ၁၀ (ခ)

ကား။ ဓမ္မော၊ တရားတော်ကို။ ဒေသိတောပိ၊ ဟောအပ်သော်လည်းကောင်း။
 ပကာသိတောပိ၊ ပြအပ်သော်လည်းကောင်း။ သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
 ဒေသိတောဝ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်သာလျှင်။ ပကာသိတောဝ၊ ပြတော်
 မူအပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ(ဝိတ္ထာရေမိ)၊ ထိုစကားကို ချဲ့ဦး
 အံ့။ ယော ကောစိ၊ အမှတ်မရှိ တစုံတယောက်သော။ ဘိက္ခု ဝါ၊ ရဟန်း
 ယောက်ျားသည်လည်းကောင်း။ ဘိက္ခုနီ ဝါ၊ ရဟန်းမိန်းမသည်လည်းကောင်း။
 ဥပါသကော ဝါ၊ ဥပါသကာသည် လည်းကောင်း။ ဥပါသိကာ ဝါ၊ ဥပါသိ
 ကာမသည် လည်းကောင်း။ ဒေဝေါ ဝါ၊ နတ်သည်လည်းကောင်း။ သက္ကော
 ဝါ၊ သိကြားသည်လည်းကောင်း။ (ဋ္ဌ-၉၆) မာရော ဝါ၊ မာရ်သည်လည်း
 ကောင်း။ ဗြဟ္မာ ဝါ၊ ဗြဟ္မာသည်လည်းကောင်း။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတု၊
 ဟောသည်ဖြစ်စေ။ ပကာသေတု၊ ပြသည်ဖြစ်စေ။ သဗ္ဗော၊ အလုံးစုံသော။
 သော၊ ထိုတရားသည်။ သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒေသိတောဝ နာမ၊
 ဟောအပ်သည် မည်သည်သာလျှင်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) ပကာသိတောဝ
 နာမ၊ ပြအပ်သည် မည်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သေသဇနော
 ပန၊ မြတ်စွာဘုရားမှကြွင်းသော သူအပေါင်းသည်ကား။ လေခဟာရကပက္ခေ၊
 မင်း၏အမိန့်တော်စာကို ဆောင်တတ်သောသူ၏ အဖို့၌။ ဌိတောဝ နာမ၊
 တည်သည်သာလျှင်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကထံ(ဟောတိ)၊ အဘယ်သို့
 တည်သည် မည်သနည်းဟူမူကား။ ဟိ (ဝိတ္ထာရေမိ)၊ ထိုစကားကို ချဲ့ဦးအံ့။
 ရညာ၊ မင်းသည်။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သော။ ပဏ္ဏံ၊ အမိန့်တော်စာကို။ ဝါစေတွာ
 ဝါစေတွာ၊ ဖတ်၍ ဖတ်၍။ ယံ ယံ ကမ္မံ၊ အကြင် အကြင် အမှုကို။ ကရေန္တံ၊
 ပြုကုန်၏။ တံ တံ ကမ္မံ၊ ထို ထို အမှုကို။ ယေန ကေနစိ၊ အမှတ်မရှိ တစုံတယောက်
 သော သူသည်။ (တထာ၊ ထို အခြင်းအရာဖြင့်။) ကတမ္ပိ၊ မိမိပြုအပ်သော်
 လည်းကောင်း။ ကာရိတမ္ပိ၊ သူတပါးကို ပြုစေအပ်သော် လည်းကောင်း။
 ရညာ၊ မင်းသည်။ ကာရိတန္တေဝ၊ ပြုစေအပ်၏ ဟူ၍သာလျှင်။ ဝုစ္စတိ
 ယထာ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့တည်း။ ဟိ၊ ဥပမာ ဥပမေယျကို မြင့်၍ပြဦးအံ့။
 မဟာရာဇာ ဝိယ၊ ပြည့်ရှင်မင်းမြတ်ကဲ့သို့။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။
 (ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။) ရာဇပဏ္ဏံ ဝိယ၊ မင်း၏ အမိန့်စာကဲ့သို့။ တေပိဋ္ဌကံ၊
 ပိဋကတ်သုံးပုံဟု ဆိုအပ်သော။ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ မြတ်စွာဘုရား စကားတော်ကို။
 (ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။) ပဏ္ဏဒါနံ ဝိယ၊ မင်း၏အမိန့်တော်စာကို ပေးအပ်သော
 သူကဲ့သို့။ တေပိဋ္ဌကော၊ ပိဋကတ်သုံးပုံ၌။ နယမုခဒါနံ၊ နည်းအမြောက်ကို ပေး

ခြင်းကို။ (ဒဋ္ဌဗ္ဗ၊ မှတ်အပ်၏။) ပဏ္ဏ၊ အမိန့်တော်စာကို။ ဝါစေတော၊ ဖတ်စေ၍။ တံတံ ကမ္မာနံ၊ ထိုထို အမှုကိစ္စတို့ကို။ ကရဏံ ဝိယ၊ ပြုခြင်းကဲ့သို့။ စတုန္တံ၊ လေးပါးကုန်သော။ ပရိသာနံ၊ ပရိသတ်တို့၏။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဗလေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ မြတ်စွာဘုရားစကားတော်ကို။ ဥဂ္ဂဏိတော၊ သင်ယူ၍။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား။ ဒေသနာ၊ ဟောခြင်းကို။ ပကာသနာ၊ ပြခြင်းကို။ (ဒဋ္ဌဗ္ဗ၊ မှတ်အပ်၏။) တတ္ထ၊ ထို ဥပမာစကား၌။ ပဏ္ဏ၊ အမိန့်တော်စာကို။ ဝါစေတော၊ ဖတ်စေ၍။ ယေန ကေနစိ၊ အမှတ်မရှိ တစုံတယောက်သောသူသည်။ ကတမ္ပိ၊ မိမိပြုအပ်သော်လည်းကောင်း။ ကာရိတမ္ပိ၊ သူတပါးကို ပြုစေအပ်သော်လည်းကောင်း။ တံ ကမ္မံ၊ ထိုအမှုသည်။ ရညာ၊ မင်းသည်။ ကာရိတမေဝ၊ ပြုစေအပ်သည် မည်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ ယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ယေန ကေနစိ၊ အမှတ်မရှိ တစုံတယောက်သော သူသည်။ ဒေသိတောပိ၊ ဟောအပ်သော် လည်းကောင်း။ ပကာသိတောပိ၊ ပြအပ်သော် လည်းကောင်း။ ဓမ္မော၊ တရားသည်။ သတ္ထာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒေသိတောဝ နာမ၊ ဟောတော် မူအပ်သည် မည်သည်သာလျှင်။ ပကာသိတောဝ နာမ၊ ပြတော်မူအပ်သည် မည်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားသည်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောအရာ၌။ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ ပေါ်သောအနက် ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ဧကပုဂ္ဂလ-ဝဂ်၏အဖွင့်ကို ဆိုသောစကားရပ် အပြီးသတ်တည်း။

ဧကပုဂ္ဂလဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ ဧကပုဂ္ဂလဝဂ်၏ အဖွင့်သည်။
(နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။)

၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၁-ပဌမဝဂ္ဂ
တေဒဂ္ဂပဒဝဏ္ဏနာ

၁၀၀။ တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂေသု၊ တေဒဂ္ဂဝဂ်တို့တွင်။ ပဌမဝဂ္ဂဿ၊ ပထမဝဂ်၏။ ပဌမေ၊ ပထမသုတ်၌၊ တေဒဂ္ဂန္တိ (ပဒဿ)၊ တေဒဂ္ဂံ ဟူသောပုဒ်ကို။ တေဒဂ္ဂ(န္တိ)၊ တေဒဂ္ဂံ ဟူ၍။ (ပဒစ္ဆေဒေါ၊ ပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏။) စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤ တေဒဂ္ဂံ ဟူသောပုဒ်၌။ အယံ အဂ္ဂသဒ္ဓေါ၊ ဤ အဂ္ဂသဒ္ဓါသည်။ အာဒိကောဋိကောဋ္ဌာသသေဋ္ဌတ္ထေသု၊ အစဟူသောအနက် အထွတ်အဖျားဟူသောအနက် အစဟူသောအနက် အမြတ်ဟူ

သော အနက်တို့၌။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ဟိ(သစ္စံ)၊ မှန်၏။ “အဇ္ဇတဂ္ဂေ သမ္မ
ဒေါဝါရိက အာဝရာမိ ခွါရံ နိဂဏ္ဌာနံ နိဂဏ္ဌိနံ” ။ အာဒိသု၊ အဇ္ဇတဂ္ဂေ
သမ္မ ဒေါဝါရိက အာဝရာမိ ခွါရံ နိဂဏ္ဌာနံ နိဂဏ္ဌိနံ-ဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်
တို့၌။ (အဂ္ဂသဒ္ဓေါ၊ အဂ္ဂသဒ္ဓါသည်။) အာဒိမ္ပ၊ အစ ဟူသော အနက်၌။
ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ [သမ္မ ဒေါဝါရိက၊ အချင်းတံခါးစောင့်။ အဇ္ဇတဂ္ဂေ၊ ယနေ့
ကို အစပြု၍။ အဟံ၊ ငါသည်။ နိဂဏ္ဌာနံ၊ တက္ကတွန်း ယောက်ျားတို့အား
လည်းကောင်း။ နိဂဏ္ဌိနံ၊ တက္ကတွန်းမိန်းမတို့အားလည်းကောင်း။ ခွါရံ၊ တံခါး
ကို။ အာဝရာမိ၊ ပိတ်၏။] “တေနော အင်္ဂုလဂ္ဂေန တံ အင်္ဂုလဂ္ဂံ ပရာမသေယျ၊
ဥစ္ဆဂ္ဂံ ဝေဠုဂ္ဂံ” ။ အာဒိသု၊ တေနော အင်္ဂုလဂ္ဂေန တံ အင်္ဂုလဂ္ဂံ ပရာမသေယျ၊
ဥစ္ဆဂ္ဂံ ဝေဠုဂ္ဂံ-ဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌။ (အဂ္ဂသဒ္ဓေါ၊ အဂ္ဂသဒ္ဓါသည်။)
ကောဋီယံ၊ အထွတ် အဖျားဟူသော အနက်၌။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ [တေနော
အင်္ဂုလဂ္ဂေန၊ ထို့ လက်ချောင်းဖျားဖြင့်ပင်လျှင်၊ တံ အင်္ဂုလဂ္ဂံ၊ ထိုလက်ချောင်း
ဖျားကို။ ပရာမသေယျ၊ သုံးသပ်နိုင်ရာ၏။ ဥစ္ဆဂ္ဂံ၊ ကြံဖျားကို။ ဝေဠုဂ္ဂံ၊ ဝါး
ဖျားကို။] “အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ အဗ္ဗိလဂ္ဂံ ဝါ မဇ္ဈဂ္ဂံ ဝါ တိတ္ထကဂ္ဂံ ဝါ၊
အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဝိဟာရဂ္ဂေန ဝါ ပရိဝေဏဂ္ဂေန ဝါ ဘာဇေတု” ။
အာဒိသု၊ အနုဇာနာမိဘိက္ခဝေ အဗ္ဗိလဂ္ဂံ ဝါ မဇ္ဈဂ္ဂံ ဝါ တိတ္ထကဂ္ဂံ ဝါ၊
အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဝိဟာရဂ္ဂေန ဝါ ပရိဝေဏဂ္ဂေန ဝါ ဘာဇေတု-ဤသို့
အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌။ (အဂ္ဂ သဒ္ဓေါ၊ အဂ္ဂသဒ္ဓါသည်။) ကောဋ္ဌာသေ၊
အစုဟူသောအနက်၌။ (ဒိဿတိ၊ ထင်၏။) [ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အဗ္ဗိလဂ္ဂံ ဝါ၊
ချဉ်သော အရသာအစုကိုလည်းကောင်း။ မဇ္ဈဂ္ဂံ ဝါ၊ ချိုမြိန်သော အရသာ
အစုကိုလည်းကောင်း။ တိတ္ထကဂ္ဂံ ဝါ၊ ခါးသောအရသာအစုကိုလည်းကောင်း။
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဝိဟာရဂ္ဂေန ဝါ၊ ကျောင်းစုဖြင့် လည်းကောင်း။
ပရိဝေဏဂ္ဂေန ဝါ၊ ပရိဝုဏ်စုဖြင့်လည်းကောင်း။ ဘာဇေတု၊ ဝေဖန်စိမ့်သော
ငှာ။ အနုဇာနာမိ၊ ငါတုရား ခွင့်ပြုတော်မူ၏။] “ယာဝတာ ဘိက္ခဝေ သတ္တာ
အပဒါ ဝါ။ ပ။ တထာဂတော တေသံ အဂ္ဂမက္ခာယတိ” ။ အာဒိသု၊ ယာ
ဝတာ ဘိက္ခဝေ သတ္တာ အပဒါ ဝါ။ ပ။ တထာဂတော တေသံ အဂ္ဂမက္ခာ-
ယတိ-ဤသို့အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌။ (အဂ္ဂသဒ္ဓေါ၊ အဂ္ဂသဒ္ဓါသည်။) သေဠေ၊
အမြတ်ဟူသောအနက်၌။ (ဒိဿတိ၊ ထင်၏။) [ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ယာဝ-
တာ၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော။ အပဒါ၊ အခြေမရှိကုန်သော။ သတ္တာ ဝါ၊
သတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း။ ပ။ တေသံ၊ ထို သတ္တဝါတို့ထက်။ တထာဂ-

တော၊ ငါဘုရားကို။ အဂ္ဂံ(အဂ္ဂေါ)၊ မြတ်၏ဟူ၍။ အက္ခယာတိ၊ ဆိုအပ်၏။
 ဣမ၊ ဤ၊ တေဒဂ္ဂံ ဟူသောပုဒ်၌။ သွာယံ (သော-အယံ အဂ္ဂသဒ္ဓေါ)၊ ထိုအဂ္ဂ
 သဒ္ဓါသည်။ ကောဋိယမ္ပိ၊ အထွတ်အဖျားဟူသောအနက်၌လည်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်
 ၏။ သေဋ္ဌေပိ၊ အမြတ်ဟူသော အနက်၌လည်း။ (ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။) ဟိ(သစ္စံ)၊
 မှန်၏။ တေ ထေရာ၊ ထိုအရှင်မဟာကောဏ္ဍည အရှင်သာရိပုတ္တရာ အစရှိ
 သောမထေရ်တို့သည်။ အတ္တနော အတ္တနော၊ မိမိမိတို့၏။ ဌာနေ၊ အရာ၌။
 ကောဋိဘူတာ၊ လွန်ကဲသောအထွတ်ဆုံးဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ(တသ္မာ)
 ပိ၊ ထိုကြောင့်လည်း။ အဂ္ဂိ၊ မြတ်သည်မည်ကုန်၏။ သေဋ္ဌဘူတာ၊ အမြတ်ဖြစ်
 ၍ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ(တသ္မာ) ပိ၊ ထိုကြောင့်လည်း။ (အဂ္ဂိ၊ မြတ်သည်မည်
 ကုန်၏။) တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တေဒဂ္ဂန္တိ၊ တေဒဂ္ဂံဟူသည်ကား။ ဧသော၊
 ဤမထေရ်သည်။ ကောဋိ၊ အထွတ်အထိပ်ဖြစ်၏။ ဧသော၊ ဤ မထေရ်သည်။
 သေဋ္ဌော၊ မြတ်၏။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း။ သဗ္ဗသုတ္တေသု၊ အလုံးစုံသော သုတ်တို့၌။ ဧသေဝနယော
 (ဧသော-ဣဝ နယော) ဤသုတ်၌ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းကဲ့သို့သောနည်းကို။
 (ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။)

☸ (ဋ္ဌ-၉၇) အယဉ္စ တေဒဂ္ဂသန္နိက္ခေပေါ နာမ၊ ဤ တေဒဂ်ထားခြင်းမည်သည်
 ကို။ အဋ္ဌပုတ္တိတော၊ အကြောင်း၏ဖြစ်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။ အာဂမန-
 တော၊ ရှေး၌ ဖြစ်ဖူးသော အကြောင်းကြောင့် လည်းကောင်း။ စိတ္တဝသိတော၊
 လေ့ကျက်အပ်သော ဝသိဘော်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဂုဏာ-
 တိ ရေကတော၊ ဂုဏ်အားဖြင့် လွန်ကဲသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ စတူဟိ၊ လေးပါးကုန်သော။ ကာရဏေဟိ၊ အကြောင်းတို့
 ကြောင့်။ လဗ္ဘတိ၊ ရအပ်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤလေးပါးသောအကြောင်းတို့တွင်။
 ကောစိ၊ အချို့သော။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ ဧကေန၊ တပါးသော။
 ကာရဏေန၊ အကြောင်းကြောင့်။ တေဒဂ္ဂဌာနံ၊ တေဒဂ်အရာကို။ လဘတိ၊
 ရ၏။ ကောစိ၊ အချို့သော။ (ထေရော၊ မထေရ်သည်။) ဒွိတိ၊ နှစ်ပါး
 ကုန်သော။ (ကာရဏေဟိ၊ အကြောင်းတို့ကြောင့်၊ တေဒဂ္ဂဌာနံ၊ တေဒဂ်အရာ
 ကို။ လဘတိ၊ ရ၏။) ကောစိ၊ အချို့သော။ (ထေရော၊ မထေရ်သည်။)
 တိတိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ (ကာရဏေဟိ၊ အကြောင်းတို့ကြောင့်။ တေဒဂ္ဂ-
 ဌာနံ၊ တေဒဂ်အရာကို။ လဘတိ၊ ရ၏။) ကောစိ၊ အချို့သော။ (ထေရော၊

မထေရ်သည်။) သဗ္ဗေဟေဝ။ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ စတုဟိပိ၊ လေးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ (ကာရဏေဟိ၊ အကြောင်းတို့ကြောင့်။ တေဒဂ္ဂဋ္ဌာနံ၊ တေဒဂ်အရာကို။ လဘတိ၊ ရ၏။ ကော ဝိယ၊ အဘယ်မထေရ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား။) အာယသ္မိံ၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော။ သာရိပုတ္တတ္ထေရော ဝိယ၊ သာရိပုတ္တရာ မထေရ်ကဲ့သို့တည်း။ ဟိ(ဝိတ္ထာရေမိ)၊ ထို စကားကိုချွဲဦးအံ့။ သော၊ ထို သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်။ အဋ္ဌပ္ပတ္တိတောပိ၊ အကြောင်း၏ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်လည်း။ မဟာပညတာယ၊ ကြီးသောပညာရှိသည်၏အဖြစ်၌။ တေဒဂ္ဂဋ္ဌာနံ၊ တေဒဂ်အရာကို။ လဘတိ၊ ရ၏။ အာဂမနာဒိဟိပိ၊ အာဂမန အစရှိသည်တို့ကြောင့်လည်း။ (တေဒဂ္ဂဋ္ဌာနံ၊ တေဒဂ်အရာကို။ လဘတိ၊ ရ၏။) ကထံ(လဘတိ)၊ အဘယ်သို့ရသနည်း ဟူမူကား။ ဧကသ္မိံ၊ တပါးသော။ သမယေ၊ အခါ၌။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနမဟာဝိဟာရေ၊ ဇေတဝန်အမည်ရှိသော ကျောင်းကြီး၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ ကဏ္ဍမ္ပရက္ခမူလေ၊ ကဏ္ဍ-အမည်ရှိသော ဥယျာဉ်စောင့်သည် စိုက်အပ်သော သရက်ပင်၏အရင်း၌။ တိတ္ထိယမဒ္ဒနံ၊ တိတ္ထိတို့ကို နှိပ်နင်းခြင်းငှာ။ ယမကပါဠိဟာရိယံ၊ ရေမီးအစုံအစုံသော တန်ခိုးပြာဋိဟာကို။ ဒဿေတွာ၊ ပြတော်မူ၍။ “အတိတဗုဒ္ဓါ”၊ လွန်လေပြီးသော ဘုရားတို့သည်။ ယမကပါဠိဟာရိယံ၊ ရေမီး အစုံအစုံသော တန်ခိုးပြာဋိဟာကို။ ကတွာ၊ ပြတော်မူပြီး၍။ ကဟံ နု ခေါ၊ အဘယ်အရပ်၌လျှင်။ ဝဿံ၊ ဝါသို့။ ဥပဂစ္ဆန္တိ၊ ကပ်ကုန်သနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဝဇ္ဇေန္တော၊ ဆင်ခြင်တော်မူသည်ရှိသော်။ “တာဝတိ သဘဝနေ၊ တာဝတိ သာနတ်ပြည်၌။ (ဝဿံ၊ ဝါသို့။ ဥပဂစ္ဆန္တိ၊ ကပ်တော်မူကုန်၏။)” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥ တွာ၊ သိတော်မူ၍။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ပဒန္တရာနိ၊ ခြေတော်တို့ကို။ ဒဿေတွာ၊ ပြတော်မူ၍။ တတိယေန၊ သုံးခုမြောက်သော။ ပဒေန၊ ခြေတော်ဖြင့်။ တာဝတိ သဘဝနေ၊ တာဝတိ သာနတ်ပြည်၌။ ပစ္စုဋ္ဌာသိ၊ ရှေးရှုတည်၏။ သက္ကော ဒေဝရာဇာ၊ သိကြား နတ်မင်းသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ပဏ္ဍုကမ္မလာ၊ ပဏ္ဍုကမ္မလာ ကျောက်ဖျာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ တ၍။ ဒေဝဂဏေဟိ၊ နတ်အပေါင်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပစ္စုဂ္ဂမနံ၊ ခရီးဦး ကြိုဆိုခြင်းသို့။ အဂမာသိ၊ သွား၏။

ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ “သက္ကော ဒေဝရာဇာ၊ သိကြား နတ်မင်းသည်။ ဒေဝဂဏပရိဝုတော၊ နတ်အပေါင်းတို့သည် ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍။ သဒ္ဓိယော-

၁။ လဘတိ=(ဆဋ္ဌ)

၂။ ပုရိမဗုဒ္ဓါ=(ဆဋ္ဌ)

၃။ ပဏ္ဍုကမ္မလာသိလာတော=(ဆဋ္ဌ)

၄။ ဒေဝဂဏနီ=(ဆဋ္ဌ)

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၁-ပဌမဝဂ္ဂိ ဇေတဒဂ္ဂပဒာဝဏ္ဏနာ ၂၈၃

ဇနာယာမာယ၊ အလျား ယူဇနာခြောက်ဆယ်ရှိသော။ ပဏ္ဍုကမ္မလသိလာယ၊ ပဏ္ဍုကမ္မလာ ကျောက်ဖျာထက်၌။ နိသီဒိတော၊ ထိုင်၍။ သမ္ပတ္တိံ၊ နတ်တို့၏ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို။ အနုဘဝတိ၊ ခံစား၏။ ဗုဒ္ဓါနံ နာမ၊ ဘုရားတို့၏ မည်သည်ကား။ နိသိန္နကာလတော၊ ထိုင်နေတော်မူသောအခါမှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ အညေန၊ တပါးသောသူသည်။ ဧတ္ထ၊ ဤ ပဏ္ဍုကမ္မလာ ကျောက် ဖျာ၌။ ဟတ္ထမ္ပိ၊ လက်ကိုလည်း။ ဌပေတုံ၊ တင်ထားခြင်းငှာ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။”ဣတိ၊ ဤသို့။ (စိန္တယိံသု၊ ကြံကုန်၏။)သတ္တာပိ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်လည်း။ တတ္ထ၊ ထို ပဏ္ဍုကမ္မလာ ကျောက်ဖျာ၌။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေတော်မူလျက်။ တေသံ၊ ထိုနတ်တို့၏။ စိတ္တာစာရံ၊ စိတ်အကြံကို။ ဥတု၊ သိတော်မူ၍။ မဟာပိသုကူလိကော၊ မြတ်သော ပုံသကူသင်္ကန်းကို ဆောင်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ခုဒ္ဒပိဌကံ၊ အင်းပျဉ်ငယ်ကို။ (အဝတ္ထရိတု၊ လွမ်း မိုး၍။ နိသီဒိ)ဝိယ၊ ထိုင်နေသကဲ့သို့။ သဗ္ဗမေဝ၊ အလုံးစုံသည် သာလျှင် ဖြစ်သော။ ပဏ္ဍုကမ္မလသိလံ၊ ပဏ္ဍုကမ္မလာ ကျောက်ဖျာကို။ အဝတ္ထရိတု၊ လွမ်းမိုး၍။ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေတော်မူ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ နိသီဒန္တော ပန၊ ထိုင်နေတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်ကား။ အတ္တနော ဝါ၊ ကိုယ်တော် ၏လည်း။ သရီရံ၊ ကိုယ်ကို။ မဟန္တံ၊ ကြီးသည်ကို။ ကတု၊ ပြု၍။ ခာ- ပေသိ၊ ဖန်ဆင်း၏။ ပဏ္ဍုကမ္မလသိလံ ဝါ၊ ပဏ္ဍုကမ္မလာ ကျောက်ဖျာ ကိုလည်း။ ခုဒ္ဒကံ၊ ငယ်သည်ကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ န သလ္လက္ခေတဗ္ဗံ၊ မမှတ်အပ်။ ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ ဗုဒ္ဓဝိသယော၊ ဘုရားတို့၏ အရာကို။ အစိန္တေယျော၊ ကြံစည်ခြင်းငှာ မတတ်ကောင်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ နိသိန္နော ပန၊ ထိုင်နေတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်ကား။ မာတရံ၊ မယ် တော် ဖြစ်ဖူးသော သန္တုဿိတ-နတ်သားကို။ ကာယသက္ခိံ၊ နာမကာယ ဖြင့် ဒေသနာတော်ကို ခံယူသောအားဖြင့် သက်သေကို။ ကတု၊ ပြုတော် မူ၍။ ဒေသဟဿ စက္ကဝါဠဒေဝတာနံ၊ တသောင်းသော စကြဝဠာတိုက်မှ လာကုန်သော နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့အား။ “ကုသလာ ဓမ္မာ အကုသလာ ဓမ္မာ အဗျာကတာ ဓမ္မာ”တိ (အာဒိကံ)၊ ကုသလာ ဓမ္မာ အကုသလာ ဓမ္မာ အဗျာကတာ ဓမ္မာ-ဤသို့အစရှိသော။ အဘိဓမ္မပိဋကံ၊ အဘိဓမ္မာ ပိဋကတ်ကို။ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ပဂ္ဂိဟာရိယဋ္ဌာနေပိ၊ ရေမီးအစုံအစုံသော တန်ခိုးပြာဋိဟာတို့ကို ပြရာ အရပ်၌လည်း။ သဗ္ဗာပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဒွါဒေသယောဇနိကာ၊

တဆယ့်နှစ်ယူဇနာရှိသော။ ပရိသံ၊ ပရိသတ်သည်။ အနုရုဒ္ဓတ္ထေရံ၊ အနုရုဒ္ဓါ၊
မထေရ်သို့။ ဥပသင်္ကမိတော၊ ကပ်၍။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကဟံ၊ အဘယ်
အရပ်သို့။ ဒသဗလော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဂတော၊ ကြွသွားတော်မူ
သနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်၏။ တာဝတိံသ ဘဝနေ၊
တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌။ ပဏ္ဍုကမ္မလသိလာယံ၊ ပဏ္ဍုကမ္မလာကျောက်ဖျာ
ထက်၌။ ဝဿံ၊ ဝါသို့။ ဥပဂန္တော၊ ကပ်တော်မူ၍။ အဘိဓမ္မကထံ၊ အဘိ-
ဓမ္မာတရားကို။ ဒေသေတုံ၊ ဟောတော်မူခြင်းငှာ။ ဂတော၊ ကြွသွားတော်
မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။) ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယံ၊
အကျွန်ုပ်တို့သည်။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဒိသော၊ မဖူးမြင်ရ၍။ န
ဂမိဿာမ၊ မသွားကုန်အံ့။ သတ္ထော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကဒါ၊ အဘယ်
အခါ၌။ အာဂမိဿတိ၊ ကြွလာတော်မူလတ္တံ့နည်း။ ဣတိ(တသ္မာ)၊ ထို
ကြောင့်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ အာဂမနကာလံ၊ ကြွလာတော်မူလတ္တံ့သော
အခါကို။ ဇာနာထ၊ သိတော်မူကုန်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အဝေါစ၊
လျှောက်၏။ ထေရော၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါမထေရ်သည်။) မဟာမောဂ္ဂလ္လာန-
တ္ထေရဿ၊ မဟာမောဂ္ဂလာန် မထေရ်အား။ ဘာရံ၊ ဝန်ကို။ ကရောထ၊
ပြုကုန်လော။ သော၊ ထိုမဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရား
တို့၏။ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ သာသနံ၊ သတင်းကောင်း
ကို။ အာဟရိဿတိ၊ ဆောင်ရလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အဝေါစ၊ ဆို၏။)
ထေရဿ၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါ မထေရ်အား။ တတ္ထ၊ ထိုတာဝတိံသာ နတ်ပြည်
သို့။ ဂန္တံ၊ ကြွသွားခြင်းငှာ။ ဗလံ၊ အစွမ်းသည်။ နတ္ထိ ကိံ ပန၊ မရှိ
သလော။ ဣတိ (အယံ)၊ ဤသည်ကား။ (ပုစ္ဆော၊ အမေးတည်း။) အတ္ထိ၊
ရှိ၏။ ပန (တထာပိ)၊ ထိုသို့ရှိသော်လည်း။ ဝိသေသဝန္တာနံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး
အထူးရှိကုန်သောသူတို့၏။ ဝိသေသံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးအထူးကို။ ပဿန္တု၊ မြင်
စေကုန်သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။
မဟာဝနေော၊ လူမျိုးအပေါင်းသည်။ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနတ္ထေရံ၊ မဟာမောဂ္ဂ
လာန် မထေရ်သို့။ ဥပသင်္ကမိတော၊ ကပ်၍။ (ဋ္ဌ-၉၀)သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။
သာသနံ၊ သတင်းကောင်းကို။ ဂဟေတော၊ ယူ၍။ အာဂမနတ္ထာယ၊ လာစီမံ
သောငှာ။ ယာစိ၊ တောင်းပန်၏။ ထေရော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန် မထေရ်
သည်။ မဟာဝနေော၊ လူမျိုးအပေါင်းသည်။ ပဿန္တေယေဝ၊ မြင်စဉ်ပင်လျှင်။
ပဿဝိယံ၊ မြေ၌။ နိဗ္ဗေတော၊ ဝပ်၍။ အန္တောသိနေရုနော၊ မြင်းမိုရ်တောင်၏
အတွင်း၌။ ဂန္တော၊ သွား၍။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္တိတော၊ ရှိခိုး၍။
“ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ မဟာဝနေော၊ လူမျိုးအပေါင်းသည်။ တုမ္မာကံ၊

၉

ရှင်ပင်ဘုရားတို့အား။ ဒဿနကာမော၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ အလိုရှိ၏။ ဝေ၊ အရှင်
 ဘုရားတို့၏။ အာဂမနဒိဝသံ၊ ကြွလာတော်မူလတ္တံ့သောနေ့ကို။ ဇာနိတံ၊ သိ
 ခြင်းငှာ။ ဣစ္ဆတိ၊ အလိုရှိ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ တေန
 ဟိ၊ ထိုသို့တပြားကား။ “ဣတော၊ ဤနေ့မှ။ တေမာသစ္စယေန၊ သုံးလကို
 လွန်သောအခါ၌။ သင်္ကဿနဂရဒ္ဒါရေ၊ သင်္ကဿနဂိုရ်ပြည် တံခါး၌။ ပဿထ၊
 ဖူးမြင်ရကုန်လတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒေဟိ၊ ဆိုလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 (အဝေ၊ မိန့်တော်မူ၏။) ထေရော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန် မတေရ်သည်။
 ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ အဟရိတွာ၊
 ဆောင်၍။ မဟာဇနဿ၊ လူများအပေါင်းအား။ ကဝေသိ၊ ပြောဆို၏။
 မဟာဇနော၊ လူများအပေါင်းသည်။ တတ္ထေဝ၊ ထိုသင်္ကဿနဂိုရ်ပြည် တံခါး၌
 သာလျှင်။ တေမာသံ၊ သုံးလပတ်လုံး။ ခန္ဓာဝါရံ၊ သစ်တပ်ကို။ ဗန္ဓိတွာ၊
 ဖွဲ့၍။ ဝသိ၊ နေ၏။ စူဠအနာထပိဏ္ဍိကော၊ စူဠအနာထပိဏ္ဍိသဌေးသည်။ ဒွါဒေသ-
 ယောဇနာယ၊ တဆယ့်နှစ်ယူဇနာရှိသော။ ပရိသာယ၊ ပရိတ်သတ်အား။
 တေမာသံ၊ သုံးလပတ်လုံး။ ယာဂုဘတ္တံ၊ ယာဂုထမင်းကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။

သတ္တာပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ သတ္တပ္ပကရဏာနိ၊ အဘိဓမ္မာ ခုနစ်
 ကျမ်းတို့ကို။ ဒေသေတွာ၊ ဟောတော်မူပြီး၍။ မနုဿလောကံ၊ လူ့ပြည်သို့။
 အာဂမနတ္ထာယ၊ ကြွသွားတော်မူခြင်းငှာ။ အာကမ္ပ၊ အခြင်းအရာကို။ ဒဿေသိ၊
 ပြတော်မူ၏။ သက္ကော ဒေဝရာဇော၊ သိကြားနတ်မင်းသည်။ ဝိသုကမ္မံ၊ ဝိသကြုံ
 နတ်သားကို။ အာမန္တေတွာ၊ ခေါ်၍။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။
 ဩတရဏတ္ထာယ၊ သက်စရာအလို့ငှာ။ သောပါနံ၊ စောင်းတန်းကို။ မာပေတုံ၊
 ဖန်ဆင်ခြင်းငှာ။ အာဏာပေသိ၊ စေခိုင်း၏။ သော၊ ထို ဝိသကြုံနတ်သား
 သည်။ ဧကတော၊ တဘက်မှ။ သောဝဏ္ဏမယံ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသော။ (သော-
 ပါနံ၊ စောင်းတန်းကို။) ဧကတော၊ တဘက်မှ။ ရဇတမယံ၊ ငွေဖြင့်ပြီးသော။
 သောပါနံ၊ စောင်းတန်းကို။ မာပေတွာ၊ ဖန်ဆင်း၍။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ မဏိမယံ၊
 ပတ္တမြားဖြင့်ပြီးသော။ (သောပါနံ၊ စောင်းတန်းကို။) မာပေသိ၊ ဖန်ဆင်း၏။
 သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မဏိမယေ၊ ပတ္တမြားဖြင့်ပြီးသော။ သောပါနေ၊
 စောင်းတန်း၌။ ဌတွာ၊ တည်ရပ်တော်မူ၍။ “မဟာဇနော၊ လူများအပေါင်း
 သည်။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ ပဿတု၊ မြင်စေသတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အဓိဌာသိ၊
 အဓိဌာန်တော်မူ၏။ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏။ အာနုဘာဝေနော၊ အာနု

၁၊ ပဿထာ” ကိဿ ဝဒေဟိ= (ဆဋ္ဌ) ၂၊ ဝိသုကမ္မံ= (ဆဋ္ဌ)

တော်ဖြင့်သာလျှင်။ “မဟာဇနော၊ လူများ အပေါင်းသည်။ အဝီစိမဟာနိ-
ရယံ၊ အဝီစိငရဲကြီးကို။ ပဿဟု၊ မြင်စေသတည်း။” ဣတိပိ၊ ဤသို့လည်း။
အဓိဋ္ဌာသိ၊ အဓိဋ္ဌာန်တော်မူ၏။ နိရယဒဿနေန စ၊ အဝီစိငရဲကို မြင်သဖြင့်
လည်း။ အဿ၊ ထိုလူအပေါင်း၏။ ဥပ္ပန္နသံဝေဂံ၊ ဖြစ်သောထိတ်လန့်ခြင်းကို။
ဥတု၊ သိတော်မူ၍။ ဒေဝလောကံ၊ နတ်ပြည်ကို။ ဒဿေသိ၊ ပြတော်မူ၏။
အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဩတရန္တဿ၊ သက်တော်မူသော။ အဿ၊ ထိုမြတ်စွာ
ဘုရားအား။ မဟာဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာကြီးသည်။ ဆတ္တံ၊ ထီးဖြူကို။ ဓာရေသိ၊
ဆောင်း၏။ သက္ကော ဒေဝရာဇာ၊ သိကြားမင်းသည်။ ပတ္တံ၊ သပိတ်တော်ကို။
ဂဏ္ဍိ၊ ကိုင်၏။ သုယာမော၊ သုယာမ-အမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇာ၊ နတ်မင်း
သည်။ ဒိဗ္ဗံ ဝါလဗီဇနိံ၊ နတ်၌ဖြစ်သော သားမြီးယပ်ကို။ ဗီဇိ၊ ခတ်၏။ ပဉ္စသိ-
ခေါ၊ ပဉ္စသိခ-အမည်ရှိသော။ ဂန္ဓဗ္ဗဒေဝပုတ္တော၊ စောင်းတတ်သောနတ်သား
သည်။ ဗေလုဝပဏ္ဍုဝီဏံ၊ ဥသျှစ်မူည့်အဆင်းကဲ့သို့ ဖျော့တော့သော အဆင်းရှိ
သော စောင်းကို။ သမပညာသာယ၊ အမျှငါးဆယ် အတိုင်းအရှည်ရှိသော။
မုစ္ဆနာဟိ၊ မြည်ခြင်းတို့ဖြင့်။ မုစ္ဆိတု၊ မြည်စေ၍။ ဝါဒေန္တော၊ တီးမှုတ်လျက်။
ပုရတော၊ ရွှေမှ။ ဩတရိ၊ သက်၏။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ ပထဝီယံ၊
မြေ၌။ ပတိဋ္ဌိတကာလေ၊ တည်သောအခါ၌။ “အဟံ၊ ငါသည်။ ပဌမံ၊ ရှေးဦး
စွာ။ ဝန္တိဿာမိ၊ ရှိခိုးအံ့။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဝန္တိဿာမိ၊
ရှိခိုးအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ မဟာဇနော၊ လူအပေါင်းသည်။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။
ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ မဟာပထဝီအက္ကမနေန၊ မြေကြီးကိုနှင်းသည်နှင့်။ သဟ၊
တကွ။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ မဟာဇနော၊ လူအပေါင်းသည်။
(ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဝန္တိဿာမိ၊ ရှိခိုးခြင်းကို။) နေဝ (သမ္မာပုဏ္ဏံ)၊ မမီ။ အသီတိ
မဟာသာဝကော၊ ရှစ်ကျိပ်သော မဟာသာဝကတို့သည်။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။
ဝန္တိဿာမိ၊ ရှိခိုးခြင်းကို။ န သမ္မာပုဏ္ဏံ သု၊ မမီကုန်။ ပန၊ မမီသည်မှတစ်ပါးမီသည်ကို
ဆိုဦးအံ့။ ဓမ္မသေနာပတိသာရိပုတ္တတ္ထေရာယေဝ၊ တရားစစ်သူကြီး ဖြစ်သော
အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်သာလျှင်။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဝန္တိဿာမိ၊ ရှိခိုးခြင်း
ကို။ သမ္မာပုဏ္ဏံ၊ မီ၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒွါဒသယောဇနာယ၊
တဆယ့်နှစ်ယူဇနာရှိသော။ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်၏။ အန္တရေ၊ အလယ်၌။ “ထေ-
ရဿ၊ သာရိပုတ္တရာ မထေရ်၏။ ပညာနုဘာဝံ၊ ပညာ၏ အစွမ်းအာနုဘော်ကို။
ဇာနန္တု၊ သိစေကုန်သတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍။ ပုထုဇေနပဉ္စကံ၊ ပုထုဇန

၁။ ဥပ္ပန္နသံဝေဂတံ = (ဆန့်) ၂။ ပဌမကဝန္တနံ = (ဆန့်)

ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အရာဖြစ်သော ပြဿနာနှင့်တကွ ငါးခုတို့၏ အပေါင်းဖြစ်သော။
ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို။ အာရတိ၊ အားထုတ်တော်မူ၏။ ပဌမ၊ ရှေးဦးစွာ။ လော-
ကီယမဟာဇနော၊ လောကီ၌ ပြန်ဖျင်းသောလူအပေါင်းသည်။ သလ္လက္ခေယတိ၊
မှတ်နိုင်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုထုဇ္ဇနပဉ္စ၊ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အရာ ဖြစ်သော
ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ယေ ယော၊ အကြင် အကြင်ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့
သည်။ သလ္လက္ခေယ၊ မှတ်နိုင်ကုန်၏။ တေ တေ၊ ထိုထိုပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ကထ-
ယိံသု၊ ဖြေဆိုကုန်၏။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်။ ပုထုဇ္ဇနဝိသယ၊ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်
တို့၏ အရာကို။ အတိက္ကမိတွာ၊ လွန်၍။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂေ၊ သောတာပတ္တိမဂ်၌။
ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ပုထုဇ္ဇနာ၊ ပုထုဇဉ် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။
တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သောတာပန္နာဝ၊ သောတာပန်
ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်သာလျှင်။ ကထယိံသု၊ ဖြေဆိုကုန်၏။ တတော၊ ထိုနောက်မှ။
(၄-၉၀) သောတာပန္နာနံ၊ သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ဝိသယံ၊ အရာကို။
အတိက္ကမိတွာ၊ လွန်၍။ သကဒါဂါမိမဂ္ဂေ၊ သကဒါဂါမိမဂ်၌။ ပဉ္စ၊ ပြဿနာ
ကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ သောတာပန္နာ၊ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ တုဏှိ၊
ဆိတ်ဆိတ်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သကဒါဂါမိနောဝ၊ သကဒါဂါမိပုဂ္ဂိုလ်
တို့သည်သာလျှင်။ ကထယိံသု၊ ဖြေဆိုကုန်၏။ တေသမ္ပိ၊ ထို သကဒါဂါမိ
ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏လည်း။ ဝိသယံ၊ အရာကို။ အတိက္ကမိတွာ၊ လွန်၍။ အနာဂါမိ-
မဂ္ဂေ၊ အနာဂါမိမဂ်၌။ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ သကဒါဂါမိ-
နော၊ သကဒါဂါမိပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်
၏။ အနာဂါမိနောဝ၊ အနာဂါမိပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်သာလျှင်။ ကထယိံသု၊ ဖြေ
ဆိုကုန်၏။ တေသမ္ပိ၊ ထိုအနာဂါမိ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏လည်း။ ဝိသယံ၊ အရာကို။
အတိက္ကမိတွာ၊ လွန်၍။ အရဟတ္တမဂ္ဂေ၊ အရဟတ္တမဂ်၌။ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆိ၊
မေးတော်မူ၏။ အနာဂါမိနော၊ အနာဂါမိပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်။
အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အရဟန္တာဝ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့ သည်သာလျှင်။
ကထယိံသု၊ ဖြေဆိုကုန်၏။ တတော၊ ထိုနောက်မှ။ ဟေဋ္ဌမကောဋိတော၊
ယှုတ်သောအစွန်းမှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ အဘိညာတေ အဘိညာတေ၊ ထင်ရှား
ထင်ရှားကုန်သော။ သာဝကေ၊ သာဝကတို့ကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ တေ၊
ထို ထင်ရှား ထင်ရှားကုန်သော သာဝကတို့သည်။ အတ္တနော အတ္တနော၊
မိမိ မိမိတို့၏။ ပဋိသမ္ဘိဒါဝိသယေ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ်အရာ၌။ ဌတော၊ တည်
ကုန်၍။ ကထယိံသု၊ ဖြေဆိုကုန်၏။ အထ၊ ထိုနောက်မှ။ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနံ၊
မဟာမောဂ္ဂလာန်ကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ သေသသာဝကော၊ ကြွင်းသော
သာဝကတို့သည်။ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝေရောဝ၊

အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန် မထေရ်သည်သာလျှင်။ ကထေသိ၊ ပြေဆို၏။ တဿာပိ၊
ထို မဟာမောဂ္ဂလာန် မထေရ်၏လည်း။ ဝိသယံ၊ အရာကို။ အတိက္ကမိတွာ၊
လွန်၍။ သာရိပုတ္တတ္ထေရဿ၊ သာရိပုတ္တရာမထေရ်၏။ ဝိသယေ၊ အရာ၌။ ပဉ္စ၊
ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆံ၊ မေးတော်မူ၏။ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ မဟာမောဂ္ဂလာန်
မထေရ်သည်။ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သာရိပုတ္တတ္ထေရော၊
သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်သာလျှင်။ ကထေသိ၊ ပြေဆို၏။ ထေရဿာပိ၊
သာရိပုတ္တရာ မထေရ်၏လည်း။ ဝိသယံ၊ အရာကို။ အတိက္ကမိတွာ၊ လွန်၍။
ဗုဒ္ဓဝိသယေ၊ ဘုရားတို့၏အရာ၌။ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆံ၊ မေးတော်မူ၏။
ဓမ္မသေနာပတိ၊ တရားစစ်သူကြီးဖြစ်သော အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်။
အာဝဇ္ဇေန္တောပိ၊ ဆင်ခြင်သော်လည်း။ ပဿိတုံ၊ မြင်ခြင်းငှာ၊ န သက္ကောတိ၊
မစွမ်းနိုင်။ ပုရတ္ထိမပစ္ဆိမတ္တရဒက္ခိဏာ၊ အရှေ့အရပ် အနောက်အရပ် မြောက်အရပ်
တောင်အရပ်ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ စတဿော၊ လေးပါးကုန်သော။ ဒိသာ စ၊
အရပ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ စတဿော၊ လေးပါးကုန်သော။ အနုဒိသာ စ၊
အတောင့်ဖြစ်သောအရပ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဣတောစိတော စ၊ ဤမှထိုမှလည်း
ကောင်း။ သြလောကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ ပဉ္စပုတ္တိဋ္ဌာနံ၊ ပြဿနာဖြစ်
ခြင်း၏အကြောင်းကို။ သလ္လက္ခေတုံ၊ မှတ်ခြင်းငှာ၊ နာသက္ခိ၊ မစွမ်းနိုင်။

သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ထေရဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်၏။
ကိလမနဘာဝံ၊ ပင်ပန်းသည်၏အဖြစ်ကို။ ဇာနိတွာ၊ သိတော်မူ၍။ “သာရိပုတ္တော၊
သာရိပုတ္တရာသည်။ ကိလမတိ၊ ပင်ပန်း၏။ အဿ၊ ထို သာရိပုတ္တရာ မထေရ်
အား။ နယမုခံ၊ နည်းအမြွက်ကို။ ဒဿေဿာမိ၊ ပြအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံး
ပိုက်တော်မူ၍။ “အာဂမေဟိ တံ သာရိပုတ္တာ” တိ၊ အာဂမေဟိ တံ သာရိပုတ္တ
ဟူ၍။ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူ၍။ “အယံ ပဉ္စော၊ ဤပြဿနာသည်။ တုယံ၊ သင်
၏။ န ဝိသယော၊ အရာမဟုတ်၊ သေ(သော-ပဉ္စော)၊ ဤပြဿနာသည်။
သဗ္ဗညုနံ၊ ခပ်သိမ်းသောတရားကို သိတော်မူကုန်သော။ ယသဿိနံ၊ များ
သောအခြံအရံရှိကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါနံ(ဝေ)၊ ဘုရားရှင်တို့၏သာလျှင်။ ဝိသယော၊
အရာတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗုဒ္ဓဝိသယဘာဝံ၊ ဘုရားတို့၏ အရာ၏အဖြစ်ကို။
အာစိက္ခိတွာ၊ ကြားတော်မူ၍။ “သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ ဣဒံ ဘူတံ၊ ဤ
မဟာဘုတ်လေးပါးကို။ သမနုပဿာဟိ၊ ကောင်းစွာရှုလေသူ။” ဣတိ၊ ဤသို့။
အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ထေရော၊ သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်။ “စတုမဟာ-

ဘုတိကကာယပရိဂ္ဂဟံ၊ လေးပါးသော မဟာဘုတ်ကိုမှီသော ခန္ဓာကိုယ်ကို သိမ်းဆည်းခြင်းကို။ မေ၊ ငါ့အား။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဝိက္ခတိ၊ ကြားတော်မူ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥတု၊ သိ၍။ “အညာတံ ဘဂဝါ၊ အညာတံ သုဂတာ”တိ၊ အညာတံ ဘဂဝါ၊ အညာတံ သုဂတ-ဟူ၍။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ တေသ္မိံ၊ ဌာနေ၊ ဤအရပ်၌။ အယံ ကထာ၊ ဤစကားသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။—ဘော၊ အိုအချင်းတို့။ သာရိပုတ္တဇ္ဇေရော၊ သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်။ မဟာပညော ဝတ၊ ကြီးကျယ်သောပညာရှိပေစွတကား။ ယတြ ဟိ နာမ၊ အကြင်ကြောင့်လျှင်။ သဗ္ဗေဟိ၊ အလုံးစုံသော သူတို့သည်။ အနညာတံ၊ မသိအပ်သော။ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို။ ကထေသိ၊ ဖြေဆို၏။ ဗုဒ္ဓေဟိ၊ ဘုရားတို့သည်။ ဒိန္နနယေ၊ ပေးအပ်သောနည်း၌။ ဌတု၊ တည်၍။ ဗုဒ္ဓဝိသယေ၊ ဘုရားတို့၏အရာ၌။ ပဉ္စု၊ ပြဿနာကိုလည်း။ ကထေသိ၊ ဖြေဆို၏။ (ဣတိ၊ ဤသို့။ အယံ ကထာ၊ ဤစကားသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။) ဣတိ၊ ဤသို့။ ထေရဿ၊ သာရိပုတ္တရာ မထေရ်၏။ ပညာနဘာဝေ၊ ပညာ၏အစွမ်း အာနုဘော်သည်။ ယတ္တကံ၊ အကြင်မျှလောက်သော။ ဌာနံ၊ အရပ်သို့။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားရှင်တို့၏။ ကိတ္တိသဒ္ဓေန၊ ကျော်စောသောအသံဖြင့်။ ဩတ္ထဋ္ဌံ၊ ပျံ့နှံ့၏။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ (တံ ဌာနံ၊ ထိုအရပ်ကို။) အဇ္ဈောတ္ထရိတု၊ လွှမ်းမိုး၍။ ဂတော၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ ဝေ၊ ဤသို့။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ထေရော၊ သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်။ အဠုပ္ပတ္တိတော၊ အကြောင်း၏ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ မဟာပညတာယ၊ ကြီးကျယ်သော ပညာရှိသည်၏အဖြစ်၌။ တေဒဂ္ဂဌာနံ၊ တေဒဂ်အရာကို။ လဘိ၊ ရ၏။ -

ကထံ၊ အဘယ်သို့။ အာဂမနတော၊ ရှေး၌ဖြစ်ဖူးသော အကြောင်းကြောင့်။ (တေဒဂ္ဂဌာနံ၊ တေဒဂ်အရာကို။ လဘိ၊ ရသည်။) ဟိ (ဝိတ္ထာရေမိ)၊ ထိုစကားကိုချဲ့ဦးအံ့။ ဣမိဿာယေဝ အဠုပ္ပတ္တိယာ၊ ဤအကြောင်းဖြစ်ခြင်းကြောင့်သာလျှင်။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ -သာရိပုတ္တော၊ သာရိပုတ္တရာသည်။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုအခါ၌သာလျှင်။ ပညဝါ၊ ပညာရှိသည်။ န၊ မဟုတ်။ [ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတု၊ မိန့်တော်မူ၍။ အတိတေ။ ပ။ သာရိပုတ္တန္တိ၊ အတိတေ ။ ပ။ သာရိပုတ္တံ-ဟူ၍။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။] အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသော အခါ၌။ ပဉ္စဇာတိသတာနိ၊ ဘဝငါးရာတို့ပတ်လုံး။ ဣသိပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ပဗ္ဗဇိတုပိ၊ ရသေ့ရဟန်းပြု၍လည်း။ မဟာပညော၊ ကြီးကျယ်သော ပညာရှိသည်သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ -

၁။ [....] ဤထောင့်တွင်းအတွင်းရှိ စကားရှစ်များ ဆဋ္ဌ-မူတွင်မပါ။

၉ (ဋ္ဌ-၁၀၀) “ယော၊ အကြင် သာရိပုတ္တရာသည်။ မနောရမာနိ၊ နှလုံး
မွေ့လျော်ဖွယ် ရှိကုန်သော။ ကာမာနိ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို။
ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍။ ပဉ္စ ဇာတိသတာနိ၊ ဘဝငါးရာတို့
ပတ်လုံး။ (ဣသိပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်ကို။) ပဗ္ဗဇီ၊ ရသေ့
ရဟန်းပြု၏။ ဝိတရာဂံ၊ ကင်းသော ရာဂရှိသော။ သုဿမာဟိ-
တိန္ဒြိယံ၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်သော ဣန္ဒြေရှိသော။ ပရိနိဗ္ဗုတံ၊
ကိလေသာတို့မှ ငြိမ်းသော။ တံ သာရိပုတ္တံ၊ ထိုသာရိပုတ္တရာကို။
(တုဗ္ဗေ၊ သင်တို့သည်။) ဝန္တထ၊ ရှိခိုးကြကုန်လော။”

ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ဥပဗြုဟယမာနော၊ ပွား
စေအပ်သည်ရှိသော်။ ဧကသ္မိံ၊ တပါးသော။ သမယေ၊ အခါ၌။ ဗာရာ-
ဏသီယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌။ ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌။ နိဗ္ဗုတ္တော၊
ဖြစ်၏။ တယော ဝေဒေ၊ သုံးပုံသော ဗေဒင်တို့ကို။ ဥဂ္ဂဟိတော၊ သင်၍။
တတ္ထ၊ ထိုဗေဒင်သုံးပုံ၌။ သာရိ၊ အနှစ်သာရကို။ အပဿန္တော၊ မမြင်
သည်ဖြစ်၍။ “(ဣသိ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရသေ့ရဟန်း အဖြစ်သို့။) ပဗ္ဗဇီတော၊ ကပ်၍။
ဧကံ၊ တခုသော။ မောက္ခမဗ္ဗံ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်
တရားကို။ ဂဝေသိတုံ၊ ရှာမှီးခြင်းငှာ။ ဝန္တတိ၊ သင့်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။
စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဥပ္ပါဒေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ တသ္မိံ၊ ကာလေ၊ ထိုအခါ၌။
ဗောဓိသတ္တောပိ၊ ဘုရားလောင်းသည်လည်း။ ကာသိရဋ္ဌေ၊ ကာသိတိုင်း၌။
ဥဒိစ္စဗြာဟ္မဏမဟာသာလကုလေ၊ ထင်ရှားသော ပုဏ္ဏား သူကြွယ်မျိုး၌။
နိဗ္ဗုတ္တော၊ ဖြစ်၏။ ဝုဒ္ဓိံ၊ ကြီးပွားခြင်းကို။ အနွာယ၊ စွဲ၍၊ ဥဂ္ဂဟိတသိပ္ပေါ၊
သင်အပ်ပြီးသော အတတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌။ အာဒိန-
ဝဉ္စ၊ အပြစ်ကိုလည်းကောင်း။ နေက္ခမေ၊ ကာမတို့မှ ထွက်မြောက်ခြင်း၌။
အာနိသံသဉ္စ၊ အကျိုးဆက်ကိုလည်းကောင်း။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဃရာဝါသံ၊
အိမ်၌နေခြင်းကို။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။ ဟိမဝန္တံ၊ ဟိမဝန္တာတောသို့။ ပဝိသိတော၊
ဝင်၍။ ကသိဏပရိကမ္ဘံ၊ ကသိဏ်းပရိကံကို။ ကတော၊ ပြု၍။ ပဉ္စ အဘိညာ၊
ငါးပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း။ အဋ္ဌ သမာပတ္တိယော၊ ရှစ်
ပါးသော သမာပတ်တို့ကို လည်းကောင်း။ နိဗ္ဗုတ္တော၊ ဖြစ်စေ၍။ ဝနမူလ-
ဖလာဟာရော၊ တောသစ်မြစ် တောသစ်သီးလျှင် အာဟာရရှိသည်ဖြစ်၍။

၁။ နိဿယ-မူဟောင်း၌ မပါ။ ရှေ့ထောင့်ကွင်းရှိ စကားရပ်များကို ပယ်လိုက်လျှင်
ဆဋ္ဌ-မူ ပါဠိရှိအတိုင်း ဖြစ်လာပါမည်။ - [စာတည်း။]

နိပါတ်] ၁၄-ဇော်ဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၁-ပဌမဝဂ္ဂ ဇောဒဂ္ဂပဒဝဏ္ဏနာ ၂၉၁

ဟိမဝန္တပုဒေသေ၊ ဟိမဝန္တာအရပ်၌။ ဝံသတိ၊ နေ၏။ သောပိ မာဏဝေါ၊
ထို သာရိပုတ္တရာအလောင်းဖြစ်သော ပုဏ္ဏားလုလင်သည်လည်း။ (သရာဝါသာ၊
အိမ်၌နေခြင်းမှ။) နိက္ခမိတော၊ ထွက်၍။ တဿေဝ၊ ထို ဘုရားလောင်း
ရသေ့၏သာလျှင်။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ (ဣသိပဗ္ဗဇံ၊ ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်သို့။)
ပဗ္ဗဇိ၊ ကပ်၏။ ပရိဝါရော၊ အခြံအရံသည်။ မဟာ၊ များသည်။ အဟောသိ၊
ဖြစ်၏။ ပဉ္စသတမတ္တာ၊ ငါးရာမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ ဣသယော၊
ရသေ့တို့သည်။ (အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။)

အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုဘုရားလောင်း ရသေ့၏။ ဇေဋ္ဌန္တေဝါ-
သိကော၊ အတွင်းတပည့်ကြီးဖြစ်သော။ သော၊ ထိုရသေ့သည်။ ဧကဒေသံ၊
တချို့တစိတ်သော။ ပရိသံ၊ ပရိသတ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ လောဏမ္ဘိလ-
သေဝနတ္ထံ၊ ဆား ချဉ်ကို မှီဝဲအံ့သောငှာ။ မနုဿပထံ၊ လူတို့၏ ခရီးသို့။
အဂမာသိ၊ သွား၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရား
လောင်းရသေ့သည်။ တသ္မိံ ယေဝ ဟိမဝန္တပုဒေသေ၊ ထိုဟိမဝန္တာ အရပ်၌
ပင်လျှင်။ ကာလံ၊ သေခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ ကာလကိရိယသမယေဝ၊
သေခါနီးသောအခါ၌လျှင်။ နံ၊ ထိုဘုရားလောင်းရသေ့ကို။ အန္တေဝါသိကာ၊
တပည့်တို့သည်။ သန္တိပတိတွာ၊ စည်းဝေး၍။ “တုဓေဟိ၊ အရှင်တို့သည်။
အဓိဂတော၊ ရအပ်သော။ ကောစိ၊ တစုံတခုသော။ ဝိသေသော၊ တရား
အတူးသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိပါ၏လော။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိံ သု၊ မေးကုန်၏။
ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းရသေ့သည်။ “နတ္ထိ ကိဉ္စ”တိ၊ နတ္ထိ ကိဉ္စ
ဟူ၍။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ အပရိဟိနဇ္ဈာနော၊ မယုတ်သောဈာန်ရှိသည်ဖြစ်၍။
အာဘဿရဗြဟ္မလောကေ၊ အာဘဿရဗြဟ္မာဘုံ၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏။ သော၊
ထိုဘုရားလောင်းသည်။ အာကိဉ္စညာယတနံ လာဘိ၊ အာကိဉ္စညာယတန-
ဈာန်ကို ရသည်။ ကိဉ္စာပိ (ဟောတိ)၊ အကယ်၍ဖြစ်၏။ ပန (တထာပိ)၊
ထိုသို့ပင် ဖြစ်သော်လည်း။ ဗောဓိသတ္တာနံ၊ ဘုရားလောင်းတို့အား။ အရူပါ-
ဝစရေ၊ အရူပါဝစရဘုံ၌။ ပဋိသန္တိ နာမ၊ ပဋိသန္ဓေ နေခြင်းမည်သည်။
န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ အာဘဗ္ဗဋ္ဌာနတ္တာ၊
ဗျာဒိတ်ခံပြီးသော ဘုရားလောင်းတို့၏ ဖြစ်ခြင်းငှာမထိုက်သော အရပ် ဖြစ်
သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ သော၊ ထို
ဘုရားလောင်းသည်။ အရူပသမာပတ္တိ လာဘိ၊ အရူပသမာပတ်ကို ရသည်။
သမနောပိ၊ ဖြစ်လျက်လည်း။ ရူပါဝစရေ၊ ရူပါဝစရဘုံ၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။

အဿ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏။ အန္တေဝါသိကာပိ၊ တပည့်တို့သည်လည်း။
 “အာစရိယော၊ ဆရာသည်။ ‘နတ္ထိ ကိဉ္စိ’တိ၊ နတ္ထိ ကိဉ္စိ-ဟူ၍။ အာဟ၊ ဆို၏။
 တဿ၊ ထိုဆရာ၏။ ကာလကရိယာ၊ သေခြင်းသည်။ မောသ၊ အချည်းနှီး
 တည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ သက္ကာရသမ္မာနံ၊
 ရိုသေခြင်း မြတ်နိုးခြင်းကို။ န အကံသု၊ မပြုကုန်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သော
 ဇေဋ္ဌန္တေဝါသိကော၊ ထို အတွင်းတပည့်ကြီးသည်။ ဝဿာဝါသေ၊ မိုးလ၌နေ
 ခြင်းသည်။ အတိက္ကန္တေ၊ လွန်ပြီးသည်ရှိသော်။ အာဂန္တော၊ လာလတ်၍။
 “ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်၌။ အာစရိယော၊ ဆရာသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိသနည်း။)”
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ကာလံ ကတော၊ သေလွန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 (အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။) အာစရိယေန၊ ဆရာသည်။ လဒ္ဓဂုဏံ၊ ရအပ်သော
 ဂုဏ်ကို။ ပုစ္ဆိတ္ထ အပိ န၊ မေးလိုက်ကုန်၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ပုစ္ဆိ၊
 မေး၏။) အာမ ပုစ္ဆိမ္မ၊ ဪ-မေးလိုက်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝုတ္တော၊
 ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။) ကိံ ဝဒေတိ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 (ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။) နတ္ထိ ကိဉ္စိတိ၊ နတ္ထိ ကိဉ္စိ-ဟူ၍။ (အာဟ၊ ဆို၏။) မယမ္ပိ၊
 အကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း။ “အာစရိယေန၊ ဆရာသည်။ လဒ္ဓဂုဏာ နာမ၊
 ရအပ်သောဂုဏ်တို့မည်သည်။ နတ္ထိ(န သန္တိ)၊ မရှိကုန်။” ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံး
 ပိုက်၍။ အဿ၊ ထိုဆရာအား။ သက္ကာရသမ္မာနံ၊ ရိုသေခြင်း၊ မြတ်နိုးခြင်းကို။
 န ကရိမ္မ၊ မပြုကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။) တုမေ၊ သင်တို့
 သည်။ ဘာသိတဿ၊ ဆိုအပ်သောစကား၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ န ဇာနိတ္ထ၊
 မသိကုန်။ အာစရိယော၊ ဆရာသည်။ အာကိဉ္စညာယတနဿ၊ အာကိဉ္စညာ
 ယတန-ဈာန်ကို။ လာဘီ၊ ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။)

☞ (ဋ္ဌ-၁၀၁) အထ၊ ထိုအခါ၌။ တေ၊ ထိုတပည့်တို့သည်။ ဇေဋ္ဌန္တေဝါ-
 သိကဿ၊ အနီးနေဖြစ်သော တပည့်ကြီး၏။ ကထံ၊ စကားကို။ န သဒ္ဓဟိ-
 သု၊ မယုံကြည်ကုန်။ သော၊ ထို အနီးနေဖြစ်သော တပည့်ကြီးသည်။ ပုနပျုနံ၊
 အဖန်တလဲလဲ။ ကထေန္တောပိ၊ ဆိုသော်လည်း။ သဒ္ဓဟာပေတံ၊ ယုံကြည်စိမ့်
 သောငှာ။ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရား
 လောင်းသည်။ အာဝဇ္ဇမာနေ၊ ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်။ “မဟာဇနေ၊ လူများ
 အပေါင်းသည်။ အန္ဓဗာလော၊ အလွန်မိုက်စွတ်ကား။ မယံ၊ ငါ၏။ ဇေဋ္ဌန္တေ-
 ဝါသိကဿ၊ အနီးနေဖြစ်သော တပည့်ကြီး၏။ ကထံ၊ စကားကို။ န ဂဏှာတိ၊
 မယူ။ ဣမံ ကာရဏံ၊ ဤအကြောင်းကို။ ပါကဋ္ဌံ၊ ထင်ရှားစွာ။ ကရိယာမိ၊
 ပြုအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍။ ဗြဟ္မလောကတော၊ ဗြဟ္မာပြည်မှ။ ဩတ-

ရိတွာ၊ သိက်၍။ အဿမပဒမတ္ထကော၊ ကျောင်းသင်္ခမ်းထက်၌။ ဌိတော၊ တည်လျက်။ အာကာသတောဝံ၊ ကောင်းကင်မှသာလျှင်။ ဇေဋ္ဌန္တေဝါသိကဿ၊ အနီးနေပြစ်သော တပည့်ကြီး၏။ ပညာနုဘာဝံ၊ ပညာ၏အစွမ်းကို။ ဝဏ္ဏေတွာ၊ ချီးမွမ်း၍။ “ပရောသဟဿမ္ပိ။ပ။အတ္ထ”န္တိ၊ ပရောသဟဿမ္ပိ။ပ။ အတ္ထဟူ၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆို၏။—

“ပရောသဟဿံ၊ တထောင်ထက်အလွန်သည်။ သမာဂတာနံ၊ အညီအညွတ်စည်းဝေးကုန်သော ပညာနုသု လူပြိုန်း၊ ပညာရှိသောသူတို့တွင်။ အပညာ၊ ပညာမရှိကုန်သော။ တေ၊ ထို လူပြိုန်းတို့သည်။ ဝဿသတမ္ပိ၊ အနှစ်တရာပတ်လုံးလည်း။ ကန္တေယျ၊ ဆိုမြည်တမ်းကုန်ငြားအံ့။ (အတ္ထံ ဝါ၊ ဟုတ်မှန်သော အကျိုးကိုလည်းကောင်း။ ကွာရဏံ ဝါ၊ ဟုတ်မှန်သော အကြောင်းကိုလည်းကောင်း။ နေဝဘာနေယျ၊ မသိနိုင်ကုန်ရာ။ သပညော၊ ပညာရှိသော။) ယော (ပုရိသော)၊ အကြင်ယောကျ်ားသည်။ ဘာသိတဿ၊ အကျဉ်းအားဖြင့်သိအပ်သော စကား၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ဝိဇာနာတိ၊ အထူးသဖြင့်သိ၏။ သပညော၊ ပညာရှိသော။ ဧကောဝ၊ တယောက်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ (သော)ပုရိသော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ သေယျော၊ မြတ်၏။”

ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဣသိဂဏံ၊ ရသေ့အပေါင်းကို။ သညာပေတွာ၊ သိစေ၍။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ဗြဟ္မလောကမေဝ၊ ဗြဟ္မာပြည်သို့သာလျှင်။ ဂတော၊ သွား၏။ သေသဣသိဂဏောပိ၊ ကြွင်းသော ရသေ့အပေါင်းသည်လည်း။ အပုရိဟိနဇ္ဈာနော၊ မယုတ်သောချာန်ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ကာလံ၊ သေခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဗြဟ္မလောကပရာယနော၊ ဗြဟ္မာပြည်လျှင် လဲလျောင်းခြင်းသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုရသေ့အပေါင်းတို့တွင်။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ သဗ္ဗညုတံ၊ သဗ္ဗညုဘုရားအဖြစ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်၏။ ဇေဋ္ဌန္တေဝါသိကော၊ အနီးနေပြစ်သော တပည့်ကြီးသည်။ သာရိပုတ္တတ္ထေရော၊ သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ သေသ၊ ကြွင်းကုန်သော။ ဣသယော၊ ရသေ့တို့သည်။ ဗုဒ္ဓပရိသာ၊ ဘုရားပရိသတ်တို့သည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။) ဧဝံ၊ ဤသို့။ အတိတေပိ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌

၁။ အာကာသဂတောဝံ = (ဆဋ္ဌ) ၂။ နိဿယံ-မူဟောင်း၌ ‘ဝိ’မပါ။

လည်း။ သာရိပုတ္တော၊ သာရိပုတ္တရာသည်။ မဟာပညောဝ၊ ကြီးမြတ်သော ပညာရှိသည် ဖြစ်၍သာလျှင်။ သိခိတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ဘာသိတဿ၊ ဆိုအပ်သောစကား၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ဝိတ္တာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ ဇာနိတံ၊ သိခြင်းငှာ။ သမတ္တော၊ စွမ်းနိုင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

ဣဒမေဝ စ ပုထုဇ္ဇနပဉ္စကံ၊ ဤ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏အရာဖြစ်သော ပုစ္ဆာ နှင့်တကွ ငါးခုတို့၏ အပေါင်းဖြစ်သော ပုစ္ဆာကိုပင်လျှင်။ အဋ္ဌပုတ္တိံ၊ အကြောင်းဖြစ်ခြင်းကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ —“ပရောသတဉ္စေပိ။ပ။အတ္ထ”န္တိ၊ ပရောသတဉ္စေပိ။ပ။အတ္ထံ-ဟူ၍။ ဣမမ္ပိ ဇာတကံ၊ ဤ ပရောသတ-ဇာတ်ကို လည်း။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

“ပရောသတမ္ပိ၊ တရာထက်အလွန်လည်း။ သမာဂတာနံ၊ အညီ အညွတ်ဝေးစည်းလာကုန်သောပညာနဲ့သသူ လူပြိန်း၊ ပညာရှိဖြစ်သော သူတို့တွင်။ အပညာ၊ ပညာမရှိကုန်သော။ တေ၊ ထိုလူပြိန်းတို့သည်။ ဝဿသတမ္ပိ၊ အနှစ်တရာ ကာလပတ်လုံးလည်း။ ဈာယေယျံ၊ ဟုတ်မှန် စွာသိစိမ့်သောငှာ ကြံကုန်ငြားအံ့။ (အတ္ထံ ဝါ၊ ဟုတ်မှန်သောအကျိုး ကိုလည်းကောင်း။ ကာရဏံ ဝါ၊ ဟုတ်မှန်သော အကြောင်းကိုလည်း ကောင်း။ နေဝ ဇာနေယျံ၊ မသိကုန်ရာ။ သပညော၊ ပညာရှိသော။) ယော(ပုရိသော)၊ အကြင် ယောက်ျားသည်။ ဘာသိတဿ၊ အကျဉ်း အားဖြင့်ဆိုအပ်သောစကား၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ဝိဇာနာတိ၊ သိ၏။ သပညော၊ ပညာရှိသော။ ဧကောဝ၊ တယောက်တည်းသာလျှင် ဖြစ် သော။(သော) ပုရိသော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ သေယျော၊ မြတ်၏။”

တဿ၊ ထိုပရောသတ-ဇာတ်၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ပုရိမဇာတကော၊ ရှေး ဖြစ်သော ပရောသဟဿ-ဇာတ်၌။ ဝုတ္တနယေနော၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်း ဖြစ်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

အပရမ္ပိ၊ ထိုမှတပါးလည်း။ ဣဒမေဝ ပုထုဇ္ဇနပဉ္စကံ၊ ဤ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ၏ အရာဖြစ်သောပုစ္ဆာနှင့်တကွ ငါးခုတို့၏အပေါင်းဖြစ်သော ပုစ္ဆာကိုပင် လျှင်။ အဋ္ဌပုတ္တိံ၊ အကြောင်းဖြစ်ခြင်းကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ —“ယေ သညိနော ။ ပ ။ အနဂ်ဏန္တိ၊ ယေ သညိနော။ပ ။ အနဂ်ဏံ-ဟူ၍။ (ဋ-၁၀၂) ဣမံ အနဂ်ဏဇာတကံ၊ ဤအနဂ်ဏဇာတ်ကို။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

“ယေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။—သညိနော၊ သညာရှိကုန်၏။ ဇေပိ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း။ ဒုဂ္ဂတာ၊ ဆင်းရဲကုန်၏။ ယေပိ၊ အကြင်

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၁-ပဌမဝဂ္ဂ တေဒဂ္ဂပဒဝဏ္ဏနာ ၂၉၅

ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း။ အသည်နော၊ သညာမရှိကုန်။ တေပိ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
တို့သည်လည်း။ ဒဂ္ဂတာ၊ ဆင်းရဲကုန်၏။ တေ ဥဘယံ၊ ထို သညီဘဝ
အသည်ဘဝ နှစ်ပါးစုံကို။ ဝိဝဇ္ဇယ၊ ကြည့်၍။ တံ သမာပတ္တိသုခံ၊ ထို
နေဝသညာ နာသညာယတန - သမာပတ်ချမ်းသာသည်။ အနဂံဏံ၊
သညာ၌အပြစ်ကိုမြင်ခြင်း၊ ဈာန်၏ချမ်းသာကို မရခြင်း တည်းဟူသော
အပြစ်မှ ကင်း၏။”

၈၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤ အနဂံဏ-ဇာတ်၌။ အာစရိယော၊ ဆရာသည်။
ကာလံ၊ သေခြင်းကို။ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်။ အန္တေဝါသိကေဟံ၊
အနီးနေတပည့်တို့သည်။ ပုစ္ဆိတော၊ မေးအပ်သော်။ “နေဝသညီ နာသညီ”တိ၊
နေဝသညီ နာသညီ-ဟူ၍။ အာဟ၊ ဆို၏။ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားကို။
ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

အပရေဗ္ဗိ၊ တပါးလည်း။ ဣဒမေဝ ပုထုဇ္ဇနပဉ္စကံ၊ ဤ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့
၏အရာဖြစ်သော ပုစ္ဆာနှင့်တကွ ငါးခုတို့၏အပေါင်းဖြစ်သော ပုစ္ဆာကိုပင်
လျှင်။ အဗ္ဗုပ္ပတ္တိံ၊ အကြောင်းဖြစ်ခြင်းကို။ ကတော၊ ပြု၍။—“စန္ဒာဘံ။ ပ။
အာဘဿရူပဂေါ”တိ၊ စန္ဒာဘံ။ ပ။ အာဘဿရူပဂေါ-ဟူ၍။ ဣဒံ စန္ဒာဘ-
ဇာတကံ၊ ဤ စန္ဒာဘ-ဇာတ်ကို။ ကထေသံ၊ ဟောတော်မူ၏။

“ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဣမ၊ ဤလောက၌။ စန္ဒာဘဉ္စ၊
လ-၏ အရောင်ကဲ့သို့သော အရောင်ရှိသော သြဒါတ-ကသိုဏ်းကို
လည်းကောင်း။ သူရိယာဘဉ္စ၊ နေ၏အရောင်ကဲ့သို့သော အရောင်ရှိသော
ပီတ-ကသိုဏ်းကို လည်းကောင်း။ (ဣဒံ ကသိုဏ်ဒွယံ၊ ဤ ကသိုဏ်း
နှစ်ခုအပေါင်းကို။) ပညာယ၊ ပညာဖြင့်။ ဂါတေ၊ သက်ဝင်၏။
(သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။) အဝိတက္ကေန၊ ဝိတက်မရှိသော။ ဈာနေန၊
ဒုတိယဈာန်ဖြင့်။ အာဘဿရူပဂေါ၊ အာဘဿရ-ဘုံသို့ ကပ်သည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။”

ဧတ္ထေပိ၊ ဤ စန္ဒာဘ-ဇာတ်၌လည်း။ အာစရိယော၊ ဆရာသည်။ ကာလံ၊
သေခြင်းကို။ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်။ အန္တေဝါသိကေဟံ၊ အနီးနေ
တပည့်တို့သည်။ ပုစ္ဆိတော၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်။ “သြဒါတကသိဏံ၊ သြ
ဒါတ-ကသိုဏ်းသည်။ စန္ဒာဘံ နာမ၊ စန္ဒာဘ-မည်၏။ ပီတကသိဏံ၊ ပီတ
ကသိုဏ်းသည်။ သူရိယာဘံ နာမ၊ သူရိယာဘ-မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တံ
ဥဘယံ၊ ထိုသြဒါတ-ကသိုဏ်း၊ ပီတ-ကသိုဏ်းနှစ်ပါးအပေါင်းကို။ ယော၊
အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်။ ဂါတေ ပဝိသတိ၊ ဝင်၏။

၂၉၆ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိကာယ ၁၀၂ [ကောက်

ပက္ခန္ဓတံ၊ ပြေး၏။ (ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။)။ သေသ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အဝိတက္ကေန၊
ဝိတက်မရှိသော။ ဒုတိယဇ္ဈာနေန၊ ဒုတိယစွာန်ဖြင့်။ အဘဘိဇ္ဈပဂေါ၊
အဘဿရ-ဘုံသို့ကပ်သည်။ ဟောတံ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ တာဒိသော၊
ထိုသို့သဘောရှိသည်။ (အမိ၊ ဖြစ်၏။)။ ဣတိ (ဣမံ အတ္တံ)၊ ဤအနက်ကို။
သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ “စန္ဒာဘံ သုရိယာဘ”န္တံ၊ စန္ဒာဘံ သုရိယာဘ-ဟူ၍။
အာဟ၊ ဆို၏။ သေသံ၊ ကြင်းသောစကားကို။ ပုရိမနယေနော၊ ရှေးနည်း
ဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

ဣဒမေဝ ပုထုဇ္ဇနပဉ္စကံ၊ ဤပုထုဇ္ဇနပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အရာဖြစ်သော ပုစ္ဆာနှင့်
တက ငါးခုတို့၏အပေါင်းဖြစ်သော ပုစ္ဆာကိုပင်လျှင်။ အဋ္ဌပုတ္တံ၊ အကြောင်း
ဖြစ်ခြင်းကို။ ကတော၊ ပြု၍။ “အာသိသေထေဝ။ ပ။ ဇနိန္ဒ ဓီရာ”တိ၊ အာသိ-
သေထေဝ။ ပ။ ဇနိန္ဒ ဓီရာ-ဟူ၍။ တေရသနိပါတေ၊ တေရသ-နိပါတ်၌။
ဣမံ သရဘဇာတကဉ္စ၊ ဤ သရဘ-ဇာတ်ကိုလည်း။ ကထေသိ၊ ဟောတော်
မူ၏။

“ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ အာ-
သိသေထေဝ၊ သုခဖြစ်ခြင်းငှာတောင့်တရာသည် သာလျှင်တည်း။ န
နိဗ္ဗိန္ဒေယျ၊ မငြီးငွေ့ရာ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာ
ဖြင့်။ (သဋ္ဌိဟတ္ထာ၊ အတောင်ခြောက်ဆယ်ရှိသော။ နရကာ၊ နရက်
ချောက်မှ။ ဥဋ္ဌာနံ၊ ထမြောက်ခြင်းကို။) ဣတ္ထိ၊ အလိုရှိ၏။ တထာ။
ထို အခြင်းအရာဖြင့်။ (တတော။ ထို နရက်ချောက်မှ။ ဥဋ္ဌိတော။
ထမြောက်သည်။) အဟ၊ ဖြစ်ပြီ။ (ဣတိ၊ ဤသို့။) အတ္တာနံ၊ မိမိ
ကိုယ်ကို။ ပဿာမိ၊ မြင်၏။

ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ အာသိ-
သေထေဝ၊ သုခဖြစ်ခြင်းငှာတောင့်တရာသည်သာလျှင်တည်း။ န နိဗ္ဗိန္ဒေ-
ယျ၊ မငြီးငွေ့ရာ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဥဒကာ၊ ရေမှ။ ထလံ၊ ကြည်းထက်
သို့။ ဥဗ္ဘတံ၊ တက်ပြီးသော။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ပဿာမိ၊ မြင်၏။

ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ ဝိယာ-
မေထေဝ၊ လုံ့လပြုရာသည်သာလျှင်တည်း။ န နိဗ္ဗိန္ဒေယျ၊ မငြီးငွေ့ရာ။
အဟံ၊ ငါသည်။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်။ (သဋ္ဌိဟတ္ထာ၊
အတောင်ခြောက်ဆယ်ရှိသော။ နရကာ၊ နရက်ချောက်မှ။ ဥဋ္ဌာနံ၊

ထမြောက်ခြင်းကို။) ဣန္ဒိ၊ အလိုရှိပြီ။ တတ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်။
(တတော၊ ထိုနရက်ချောက်မှ။ ဥဋ္ဌတော၊ ထမြောက်သည်။) အဟ၊
ဖြစ်ပြီ။ (ဣတိ၊ ဤသို့။) အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ပဿာမိ၊ မြင်၏။

ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ ဝါယာမေ-
ထေဝ၊ လုံ့လပြုရာသည်သာ လျှင်တည်း။ န နိဗ္ဗိန္ဒေယျ၊ မငြီးငွေ့ရာ။
အဟံ၊ ငါသည်။ ဥဒကာ၊ ရေမှ။ ထလံ၊ ကြည်းထက်သို့။ ဥဗ္ဘတံ၊
တက်ပြီးသော။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ပဿာမိ၊ မြင်၏။

သပညော၊ ပညာရှိသော။ နရော၊ လူသည်။ ဒုက္ခပနီတောပိ၊ ဆင်းရဲ
ခြင်းသို့ ရောက်သော်လည်း။ သုခဂမယ၊ ချမ်းသာရောက်ခြင်းငှာ။
အာသံ၊ အလိုအာသာကို။ န ဆိန္ဒေယျ၊ မဖြတ်ရာ။ ဟိ(သစ္စံ)၊ မှန်၏။
ဗယာ၊ အတွေ့တို့သည်။ အဟိတာ စ၊ အစီးအပွားမရှိသောအတွေ့တို့
လည်းကောင်း။ ဟိတာ စ၊ စီးပွားရှိသော အတွေ့တို့ လည်းကောင်း။
(ဣတိ၊ ဤသို့။) ဗဟု၊ များသောအပြားရှိကုန်သည်။ (ဟောန္တိ၊ ဖြစ်
ကုန်၏။ တေသု၊ ထိုနှစ်ပါးသော အတွေ့တို့တွင်။ အဟိတဗယေန၊
အစီးအပွားမရှိသော တွေ့ခြင်းဖြင့်။ ဖဋ္ဌာ၊ တွေ့ကုန်သောသတ္တဝါတို့
သည်။) အဝိတက္ကိတာ၊ မကြံတတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ မစ္စံ၊ သေခြင်းသို့။
ဥပဗ္ဗဇန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။

(သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။) အစိန္တတမ္ပိ၊ မကြံအပ်သော အရာသည်
လည်း။ တဝတိ၊ ဖြစ်တတ်၏။ စိန္တတမ္ပိ၊ ကြံအပ်သောအရာသည်လည်း။
ဝိနဿတိ၊ ပျက်စီးတတ်၏။ ဟိ(သစ္စံ)၊ မှန်၏။ ဣတ္ထိယာ ဝါ၊ မိန်းမ
အား လည်းကောင်း။ ပုရိသဿ ဝါ၊ ယောက်ျားအားလည်းကောင်း။
ဘောဂါ၊ စီးစိမ် ဥစ္စာ အခြံအရံတို့သည်။ စိန္တာမယာ၊ ကြံစည်ကာမျှဖြင့်
ပြီးကုန်သည်။ န (ဟောန္တိ)၊ မဖြစ်ကုန်။

☸ (ဋ္ဌ-၁၀၃) ယံ တံ၊ အကြင် သင်မင်းမြတ်သည်။ ဂိရိဒုဂ္ဂသ္မိံ၊
ကူးခတ်သွားလာခြင်းငှာ ခဲယင်းသောတောင်၌။ သရဘံ၊ သမင်ဆီး
ဆောက်ကို။ ပုရေ၊ ယမန်နေဦး အနုသရီ၊ အစဉ်လိုက်၏။ တုဝံ၊ သင်
မင်းမြတ်သည်။ အလီနစိတ္တဿ၊ မတုန်သောစိတ်ရှိသော သမင်ဆီး
ဆောက်၏။ ဝိက္ကမံ၊ လုံ့လကို။ အနုဇီဝသိ၊ မှီ၍ အသက်ရှင်၏။

ယော သရဘော၊ အကြင် သမင်ဆီးဆောက်သည်။ သိလာယ၊
ကျောက်အဆင့်ဆင့်ဖြင့်။ ယောဂ္ဂံ၊ တက်ခြင်းငှာလျှောက်ပတ်သည်ကို။

ကရိတံ၊ ပြု၍။ ဒုက္ခပနီတံ၊ ဆင်းရဲသဖြင့် ဆောင်အပ်သော။ တံ၊
သင်မင်းမြတ်ကို။ ဝိဒ္ဓဂ္ဂါ၊ ကူးခတ် သွားလာခြင်းငှာ ခဲယဉ်းသော။
နရကာ၊ နရက်ချောက်မှု။ သမုဒ္ဓရိ၊ ထုတ်၏။ မစ္စုမ္မခါ၊ သေမင်း
ခံတွင်းမှ။ (တံ၊ သင်မင်းမြတ်သည်။) ပမောဓယံ၊ လွှတ်၏။ အလီနစိတ္တံ၊
မတုန်သောစိတ်ရှိသော။ တံ မိဂံ၊ ထို သားကို။ ဝဒေသိ၊ ချီးမွမ်း
ပြောဆို၏။

ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ တဒါ၊ ထိုတောအရပ်သို့လှည့်လည်သောအခါ၌။
တတ္ထေဝ၊ ထိုတောအရပ်၌ပင်လျှင်။ တံ၊ သင်သည်။ အဟောသိ နု၊
ဖြစ်သလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ တေ၊ သင်အား။ ကောစိ၊
တစုံတယောက်သောသူသည်။ ဧတံ (ကာရဏံ)၊ ထိုအကြောင်းကို။
အက္ခာ နု၊ ကြားသလော။ (ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ တံ၊ သင်သည်။)
သဗ္ဗဒေသိ၊ ခပ်သိမ်းသောတရားကို မြင်တော်မူ တတ်သော။ ဝိဝ-
ဇ္ဇန္တိဒ္ဓေါ၊ ဖွင့်လှစ်အပ်ပြီးသော ရာဂ-အစရှိသော ခုနစ်ပါးသောအမှိုး
ရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ အသိနု၊ ဖြစ်သလော။ တေ၊ သင်၏။
ဉာဏံ၊ ဉာဏ်သည်။ ဘိသရူပံ နု၊ အားကြီးစွာသော သဘော ရှိစွ
တကား။

ဇနိန္ဒ၊ တိုင်းနိုင်ငံသူ လူအပေါင်းတို့ကို အစိုးရသောမင်းမြတ်။
တဒါ၊ ထို တောအရပ်သို့ လှည့်လည်တော်မူသောအခါ၌။ တတ္ထေ၊ ထို
တောအရပ်၌။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ န စေဝ အဟောသိ၊ မဖြစ်။ မေ၊
အကျွန်ုပ်အား။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သည်။ ဧတံ (ကာရဏံ)၊
ဤအကြောင်းကို။ န စာပိ အက္ခာ၊ ကြာလည်းမကြား။ ဓိရာ၊ ပညာရှိ
တို့သည်။ သုဘာသိတာနံ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်ကုန်သော။ ဂါထာပဒါ-
နဉ္စ၊ ဂါထာပုဒ်တို့၏လည်း။ တံ အတ္ထံ၊ ထိုအနက်အဓိပ္ပာယ်ကို။
အာနေန္တိ၊ မှတ်ဆောင်နိုင်ကုန်၏။

ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ဣမာနိ၊ ပဉ္စပိ ဇာတကာနိ၊ ဤ ငါးပါးသော ဇာတ်တို့
ကိုလည်း။ အတိတေပိ၊ လွန်လေပြီးသောဘဝ၌လည်း။ သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်း
အားဖြင့်။ ဘာသိတဿ၊ ဆိုအပ်သောစကား၏။ အတ္ထံ၊ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို။
ဝိတ္တာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ မယံ၊ ငါ၏။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ ဇာနာတိ၊
သိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဓမ္မယေနာ-
ပတိသာရိပုတ္တုတ္တေရဿ၊ တရားစစ်သူကြီးဖြစ်သော သာရိပုတ္တရာ မိထေရ်၏။

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၁-ပဌမဝဂ္ဂ၊ တေဒဂ္ဂပဒဝဏ္ဏနာ ၂၉၉

ပညာနုဘာဝပုကာသနတ္ထမေဝ၊ ပညာ၏အစွမ်းအာနုဘော်ကို ပြခြင်းငှာသာ လျှင်။ ကထိတာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဂမန-
တောပိ၊ ရှေး၌ဖြစ်ဖူးသောအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ထေရော၊ သာရိပုတ္တရာ
မထေရ်သည်။ မဟာပညတာယ၊ ကြီးကျယ်သော ပညာရှိသည်၏အဖြစ်၌။
တေဒဂ္ဂဌာနံ၊ တေဒဂ်အရာကို။ လဘိ၊ ရ၏။

စိဏ္ဏဝသိတော၊ လေ့လာအပ်ပြီးသော ဝသီရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။
(တေဒဂ္ဂဌာနံ၊ တေဒဂ်အရာကို။) ကထံ(လဘိ)၊ အဘယ်သို့ရသနည်း။ ဣတိ
(အယံ)၊ ဤသည်ကား။ (ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း။) ကိရ(ဝိတ္တာရေမိ)၊ ထို
စကားကိုခွဲဦးအံ့။ စတုပရိသမဇ္ဈေ၊ ပရိသတ်လေးပါး အလယ်၌။ ဓမ္မံ၊ တရား
ကို။ ကထေန္တော၊ ဟောအပ်သည်ရှိသော်။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။
သစ္စာနိ၊ သစ္စာတို့ကို။ အမုဉ္ဇိတော၊ မလွတ်မူ၍။ ကထေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။
ဧဝံ၊ ဤသို့ သစ္စာလေးပါးတရားကိုမလွတ်မူ၍ ဟောခြင်းသည်။ ထေရဿ၊
သာရိပုတ္တရာ မထေရ်၏။ အာစိဏ္ဏံ၊ အလေ့အကျက်တည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။
အာစိဏ္ဏဝသိတောပိ၊ လေ့လာအပ်ပြီးသော ဝသီဘော်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
လည်း။ ထေရော၊ သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်။ မဟာပညတာယ၊ ကြီးကျယ်
သော ပညာရှိသည်၏ အဖြစ်၌။ တေဒဂ္ဂဌာနံ၊ တေဒဂ်အရာကို။ လဘိ၊ ရ၏။

ဂုဏာတိရေကတော၊ ဂုဏ်အားဖြင့် လွန်ကဲသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ (တေ-
ဒဂ္ဂဌာနံ၊ တေဒဂ်အရာကို။) ကထံ(လဘိ)၊ အဘယ်သို့ရသနည်း။ ဣတိ(အယံ)၊
ဤသည်ကား။ (ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း။) ဟိ (ဝိတ္တာရေမိ)၊ ခွဲဦးအံ့။ ဒသ-
ဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဌပေတော၊ တား၍။ အညော၊ ဘုရားမှတပါးသော။
ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော။ ကေသာဝကောပိ၊ တပါးသော သာဝကသည်
လည်း။ မဟာပညတာယ၊ ကြီးမြတ်သော ပညာရှိသည်အဖြစ်ဖြင့်။ ဓမ္မသေနာ-
ပတိနာ၊ တရားစစ်သူကြီးဖြစ်သော ရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်နှင့်။ သဒိသော
နာမ၊ တူသည်မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဂုဏာတိရေကတောပိ၊
ဂုဏ်အားဖြင့် လွန်ကဲသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ ထေရော၊ သာရိပုတ္တရာ
မထေရ်သည်။ မဟာပညတာယ၊ ကြီးမြတ်သော ပညာရှိသည်၏အဖြစ်၌။ တေ-
ဒဂ္ဂဌာနံ၊ တေဒဂ်အရာကို။ လဘိ၊ ရ၏။

၁။ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ သာရိပုတ္တတ္ထေရော၊ သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်။
(စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော။ ဣမေဟိ၊ ကာရဏေဟိ၊ ဤအကြောင်းတို့

ကြောင့်။ တေဒဂ္ဂဋ္ဌာနံ၊ တေဒဂ်အရာကို။ လဘိ)ယထာ၊ ရဲသကဲ့သို့။ ဧဝံ (တထာ)၊ ထိုအတူ၊ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနတ္ထေရောပိ၊ မဟာမောဂ္ဂလာန် မထေရ်သည်လည်း။ သဗ္ဗေဟေဝ၊ အလုံးစုံသည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ စတူဟိပိ၊ လေးပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေဟိ ကာရဏေဟိ၊ ဤအကြောင်းတို့ကြောင့်။ တေဒဂ္ဂဋ္ဌာနံ၊ တေဒဂ်အရာကို။ လဘိ၊ ရ၏။ ကထံ(လဘိ)၊ အဘယ်သို့ရသနည်းဟူမူကား။ ဟိ(ဝိတ္ထာရေမိ)၊ ချဲ့ဦးအံ့။ ထေရော၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန် မထေရ်သည်။ မဟိဒ္ဓိကော၊ ကြီးသော တန်ခိုးရှိ၏။ မဟာနုဘာဝေါ၊ ကြီးသော အာနုဘော်ရှိ၏။ နန္ဒောပနန္ဒာဒိနိ၊ နန္ဒောပနန္ဒ-အစရှိကုန်သော။ နာဂရာဇာနိ၊ နဂါးမင်းတို့ကို။ ဒမေသိ၊ ဆုံးမ၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ (ဋ္ဌ-၁၀၄) တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ အဋ္ဌပ္ပတ္တိတော၊ အကြောင်းဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ (တေဒဂ္ဂဋ္ဌာနံ၊ တေဒဂ်အရာကို။) လဘိ၊ ရ၏။ ပန၊ အဋ္ဌပ္ပတ္တိအားဖြင့် တေဒဂ်ရသည်မှတစ်ပါး အာဂမနအားဖြင့် တေဒဂ်ရသည်ကို ဆိုဦးအံ့။ ဧသ(ဧသော)၊ ဤ မောဂ္ဂလာန် မထေရ်သည်။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုဘဝ၌သာလျှင်။ မဟိဒ္ဓိကော၊ ကြီးမြတ်သော တန်ခိုးရှိသည်။ မဟာနုဘာဝေါ၊ ကြီးမြတ်သော အာနုဘော်ရှိသည်။ န၊ မဟုတ်။ အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌။ ပဉ္စ ဇာတိသတာနိ၊ ဘဝငါးရာတို့ပတ်လုံး။ ဣသိပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ပဗ္ဗဇိတောပိ၊ ရသေ့ရဟန်းပြုသော်လည်း။ မဟိဒ္ဓိကော၊ ကြီးမြတ်သော တန်ခိုးရှိသည်။ မဟာနုဘာဝေါ၊ ကြီးမြတ်သော အာနုဘော်ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။)

ယော၊ အကြင် မောဂ္ဂလာန် မထေရ်သည်။ မနောရမာနိ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဖွယ်ရှိကုန်သော။ ကာမာနိ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ ပဉ္စ ဇာတိသတာနိ၊ ဘဝငါးရာတို့ပတ်လုံး။ (ဣသိပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်ကို။) ပဗ္ဗဇိ၊ ရသေ့ရဟန်းပြု၏။ ဝိတရာဂံ၊ ကင်းသောရာဂ-ရှိသော။ သုသမာဟိတိန္ဒြိယံ၊ ကောင်းစွာစောင့်စည်းအပ်သောဣန္ဒြေရှိသော။ ပရိနိဗ္ဗုတံ၊ ကိလေသာတို့မှ ငြိမ်းပြီးသော။ တံ မောဂ္ဂလ္လာနံ၊ ထို မောဂ္ဂလာန်ကို။ (တုဗ္ဗေ၊ သင်တို့သည်။) ဝန္တထ၊ ရှိခိုးကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။)

ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဂမနတောပိ၊ ရှေး၌ဖြစ် ဖူးသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ တေဒဂ္ဂဋ္ဌာနံ၊ တေဒဂ်အရာကို။ လဘိ၊ ရ၏။ စ၊ အာဂမနအား

နိဂါထ] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၄-ပဌမဝဂ္ဂ၊ တေဒဂ္ဂပဒဝဏ္ဏနာ ၃၀၁

ဖြင့် တေဒဂ်ရသည်မှတပါး စိတ္တဝသီအားဖြင့် တေဒဂ်ရသည်ကို ဆိုဦးအံ့။
 နိရယံ၊ ငရဲပြည်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဣဒ္ဓိဗလေန၊
 တန်ခိုးအစွမ်းဖြင့်။ နိရယသတ္တာနံ၊ ငရဲသုသတ္တဝါတို့အား။ အယာသ ဇန-
 နတ္ထံ၊ သက်သာရာ ဖြစ်စိမ့်သောငှာ။ သိတံ၊ အအေးကို။ အဓိဋ္ဌာယ၊ ဆောက်
 တည်၍။ စက္ကမတ္ထံ၊ လှည်းဘီးစက် ပမာဏရှိသော။ ပဒုမံ၊ ပဒုမ္မာကြာပန်းကို။
 မာပေတွာ၊ ဖန်ဆင်း၍။ ပဒုမကဏ္ဍိကာယံ၊ ပဒုမ္မာကြာချက်၌။ နိသိဒ္ဓိတွာ၊
 ထိုင်နေ၍။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ ကထေသိ၊ ဟော၏။ ဧတံ၊ ဤ
 တန်ခိုး၏အစွမ်းဖြင့် ပဒုမ္မာဖန်ဆင်း၍ တရားဟောခြင်းသည်။ ထေရဿ၊
 အရှင်မောဂ္ဂလာန် မထေရ်၏။ စိတ္တံ၊ အလေ့အကျင့်တည်း။ ဒေဝလောကံ၊
 နတ်ပြည်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဒေဝသံဃာနံ၊ နတ်အပေါင်း တို့အား။
 ကမ္မဂတိံ၊ ကံ၏လားရာကို။ ဇာနာပေတွာ၊ သိစေ၍။ သစ္စကထံ၊ သစ္စာ
 စကားကို။ ကထေသိ၊ ဟော၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ စိတ္တဝသီတော၊
 လေ့လာအပ်ပြီးသော ဝသီရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ (တေဒဂ္ဂဌာနံ၊ တေဒဂ်
 အရာကို။) လဘိ၊ ရ၏။ (ဂုဏာတိရေကတော၊ ဂုဏ်အားဖြင့် ကြီးမြတ်
 သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တေဒဂ္ဂဌာနံ၊ တေဒဂ်အရာကို။ ကထံ လဘိ၊ အဘယ်
 သို့ ရသနည်းဟူမကား။) စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ အညော၊ ဘုရားမှတပါးသော။ မဟာ-
 မောဂ္ဂဇ္ဇာနော ဝိယ၊ မဟာမောဂ္ဂလာန် မထေရ်ကဲ့သို့။ မဟိဒ္ဓိကော၊ ကြီး
 မြတ်သော တန်ခိုးရှိသော။ မဟာနုဘာဝေ၊ ကြီးမြတ်သော အာနုဘော်ရှိသော။
 သာဝကော၊ သာဝကသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဂုဏာတိ-
 ရေကတော၊ ဂုဏ်အားဖြင့် ကြီးမြတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ (တေဒဂ္ဂဌာနံ၊
 တေဒဂ်အရာကို။) လဘိ၊ ရ၏။

စ၊ ဆက်၍ ဆိုဦးအံ့။ ဧသေ (ဧသော)၊ ဤ မဟာမောဂ္ဂလာန် မထေရ်သည်။
 (သဗ္ဗေဟိပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေဟိ ကာရဏေဟိ၊ ဤ
 အကြောင်းတို့ကြောင့်။ တေဒဂ္ဂဌာနံ၊ တေဒဂ်အရာကို။ လဘိ) ယထာ၊
 ရသကဲ့သို့။ ဧဝံ (တထာ)၊ ထိုအတူ။ မဟာကဿပတ္ထေရောပိ၊ မဟာကဿပ
 မထေရ်သည်လည်း။ သဗ္ဗေဟိပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ (စတူဟိ၊ လေး
 ပါးကုန်သော။) ဣမေဟိ ကာရဏေဟိ၊ ဤအကြောင်းတို့ကြောင့်။ တေ-

၁။ ကထေတိ-(ဆဋ္ဌ) ၂။ ဒေဝသံဃာ-(ဆဋ္ဌ) ၃။ ဆဋ္ဌ-မုဉ် မပါ။
 ၄။ သဗ္ဗေဟောဝ-(ဆဋ္ဌ)

၃၀၂ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ (၁၀) [ကောက

ဒဂ္ဂဋ္ဌာနံ၊ တေဒဂ်အရာကို။ လဘိ၊ ရ၏။ ကထံ (လဘိ)၊ အဘယ်သို့ရသနည်း ဟူမူကား။ ဟိ (ဝိတ္ထာရေမိ)၊ ချဲ့ဦးအံ့။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ထေရဿ၊ အရှင်မဟာကဿပ မထေရ်အား။ တိဂါဝုတံ၊ သုံးဂါဝုတ်ရှိသော။ မဂ္ဂံ၊ ခရီးသို့။ ပစ္စုပ္ပန်၊ ခရီးဦး ကြိုဆိုခြင်းကို။ ဂန္ထာ၊ ကြွတော်မူ၍။ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ သြဝါဒေဟိ၊ အဆုံးအမတို့ဖြင့်။ ဥပသမ္မာဒေတွာ၊ မြင့်မြတ်သော ပဉ္စင်းအဖြစ်သို့ ရောက်စေ၍။ စီဝရံ၊ သင်္ကန်းတော်ကို။ ပရိဝတ္ထေတွာ၊ လဲလှယ်တော်မူ၍။ အဒါသိ၊ ပေးတော်မူ၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုသို့ သင်္ကန်းတော်ကို လဲလှယ်၍ ပေးတော် မူသော အခါ၌။ မဟာပထဝီ၊ မြေကြီးသည်။ ဥဒကပရိယန္တံ၊ ရေအဆုံး ရှိသည်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ကမ္ပိ၊ လှုပ်၏။ မဟာဇနဿ၊ လူအပေါင်း၏။ အဗ္ဘန္တရေ၊ အလယ်၌။ ထေရဿ၊ မဟာကဿပ မထေရ်၏။ ကိတ္တိသဒ္ဓေါ၊ ကျော်စောသော အသံသည်။ အဇ္ဈောတ္တရိတွာ၊ လွှမ်းမိုး၍။ ဂတော၊ သွား၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အဋ္ဌပုတ္တိတော၊ အကြောင်းဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ (တေဒဂ္ဂဋ္ဌာနံ၊ တေဒဂ်အရာကို။) လဘိ၊ ရ၏။ စ၊ အဖို့တပါးကို ဆိုဦးအံ့။ သေ (သေသော)၊ ဤမဟာကဿပ မထေရ်သည်။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုအခါ၌သာလျှင်။ ဓုတဓရော၊ ဓုတင်ကို ဆောင်သည်။ န၊ မဟုတ်သေး။ အတီတေ၊ လွန်လေပြီးသော အခါ၌။ ပဉ္စ ဇာတိသတာနိ၊ ဘဝငါးရာတို့ ပတ်လုံး။ ဣသိပဗ္ဗဇံ၊ ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ပဗ္ဗဇိတောပိ၊ ရသေ့ရဟန်း ပြုသော်လည်း။ ဓုတဓရောဝ၊ ဓုတင်ကို ဆောင်သည်သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

ယော၊ အကြင် မဟာကဿပ မထေရ်သည်။ မနောရမာနိ၊ နှလုံး မွေ့လျော်ဖွယ်ရှိကုန်သော။ ကာမာနိ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ ပဉ္စဇာတိသတာနိ၊ ဘဝငါးရာတို့ ပတ်လုံး။ (ဣသိပဗ္ဗဇံ၊ ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်သို့။) ပဗ္ဗဇိ၊ ကပ်၏။ ဝီတရာဂံ၊ ကင်းသော ရာဂရှိသော။ သုသမာဟိတိန္ဒြိယံ၊ ကောင်းစွာ စောင့်စည်းအပ်သော ဣန္ဒြေရှိသော။ ပရိနိဗ္ဗုတံ၊ ကိလေသာတို့မှ ငြိမ်းပြီးသော။ တံ မဟာကဿပံ၊ ထို မဟာကဿပကို။ (တုမေ၊ သင်တို့သည်။) ဝန္တုဿ၊ ရှိခိုးကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။)

ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဂမနတောပိ၊ ရှေး၌ ဖြစ်ဖူးသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ (တေဒဂ္ဂဋ္ဌာနံ၊ တေဒဂ်အရာကို။) လဘိ၊ ရ၏။ စ၊ အဖို့တပါးကို ဆိုဦးအံ့။ စတုပရိသမဇ္ဈဂတော၊ လေးပါးသော ပရိသတ်အလယ်သို့ ကပ်သည်

ဖြစ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ကထေန္တော၊ ဟောတော်မူသည်ရှိသော်။ ဒသ၊ ဆယ်
ပါးကုန်သော။ ကထာဝတ္ထုနိ၊ ကထာဝတ္ထုတို့ကို။ အဝိဇ္ဇဟိတံ၊ မစွန့်
မူ၍သာလျှင်။ ကထေသိ၊ ဟော၏။ ဧတံ၊ ဤဆယ်ပါးသော ကထာဝတ္ထု
တို့ကို မစွန့်မူ၍ တရားဟောခြင်းသည်။ ထေရဿ၊ မဟာကဿပ မထေရ်၏။
စိဏ္ဏံ၊ အလေ့အကျင့်တည်း။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ စိဏ္ဏဝသိတော၊ လေ့လာ
အပ်သော ဝသိဘော်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ (တေဒဂ္ဂဋ္ဌာနံ၊ တေဒဂ်အရာကို။)
လဘိ၊ ရ၏။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ အညော၊
ဘုရားမှတပါးသော။ တေရသဟိ၊ တံဆယ့်သုံးပါးကုန်သော။ ဓုတဂုဏေဟိ၊
ဓုတင်ကျေးဇူးတို့ဖြင့်။ မဟာကဿပသဒိသော၊ မဟာကဿပ မထေရ်နှင့်တူသော။
သာဝကော(နာမ)၊ သာဝက-မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။
ဂုဏာတိရေကတော၊ ဂုဏ်အားဖြင့် လွန်ကဲသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ (တေဒဂ္ဂဋ္ဌာနံ၊
တေဒဂ်အရာကို။) (ဋ္ဌ-၁၀၅)လဘိ၊ ရ၏။ ဣမိနာဝ နိယာမေန၊ ဤသို့သော
နည်းဖြင့်သာလျှင်။ တေသံ တေသံ ထေရေနံ၊ ထိုထို ကောဏ္ဍည-စသော
မထေရ်တို့၏။ ယထာလာဘော၊ အကြင်အကြင်ရအပ်ကုန်သော။ ဂုဏေ၊ ဂုဏ်
တို့ကို။ ကိတ္တေတုံ၊ ကြားခြင်းငှာ။ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ (ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိ-
တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။)

ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ ဂုဏဝသေနော၊ ဂုဏ်၏အစွမ်းဖြင့် သာလျှင်။ သမ္မာ-
သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ယထာ နာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ စက္က-
ဝတ္ထိ၊ စကြာရတနာကို လည်စေတတ်သော။ ရာဇော၊ မင်းသည်။ စက္ကရတနာ-
နုဘာဝေန၊ စကြာရတနာ၏ အာနံဘော်ကြောင့်။ စက္ကဝါဠဂဗ္ဗေ၊ စကြ
ဝဠာတိုက်၌။ ရဇ္ဇသိရိံ၊ မင်း၏အဖြစ်တည်းဟူသော အသရေသို့။ ပတွာ၊
ရောက်၍။ “မေ၊ ငါ့အား။ ပတ္တဗ္ဗံ၊ ရောက်အပ်သော မင်း၏ အဖြစ်တည်းဟူ
သော ဂုဏ်ကျေးဇူးသို့။ ပတ္တံ၊ ရောက်အပ်ပြီ။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဩလော-
ကိတေန၊ ကြည့်အပ်သော။ မဟာဇနေန၊ လူများဖြင့်။ မေ၊ ငါ့အား။ ကိံ၊
အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အပေါဿုက္ကော၊ အားထုတ်ခြင်း
မရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ရဇ္ဇသုခံယေဝ၊ မင်း၏အဖြစ်တည်းဟူသောချမ်း
သာကိုသာလျှင်။ န အနုဘောတိ၊ မခံစား။ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ ကာလေန
ကာလံ၊ အခါမပြတ်။ ဝိနိစ္ဆယဋ္ဌာနေ၊ တရားဆုံးဖြတ်ရာ လွတ်ရုံး သဘင်၌။
နိသိဒ္ဓိတွာ၊ ထိုင်နေ၍။ နိဂ္ဂဟေတဗ္ဗေ၊ နှိပ်ခြင်းငှာထိုက်သောသူတို့ကို။ နိဂ္ဂဏှာ-

၁။ ယထာလာဘတော= [ဆဋ္ဌ] ၂။ ဝန္တတိ= [ဆဋ္ဌ]
၃။ ရဇ္ဇသိရိယေဝ= [ဆဋ္ဌ]

တိ၊ နိပိဏ်။ ပဂ္ဂဟေတိဗ္ဗေ၊ ချီးမြှောက်ခြင်းငှာထိုက်သောသူတို့ကို။ ပဂ္ဂဏှာတိ၊
 ချီးမြှောက်၏။ ဌာနန္တရေသု၊ အရာအထူးတို့၌။ ဌပေတဗ္ဗယုတ္တကေ စ၊ ထားအပ်
 သည်၏အဖြစ်တည်းဟူသော ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့်ယှဉ်သောသူတို့ကိုလည်း။ ဌာနန္တ-
 ရေသု၊ အရာအထူးတို့၌။ ဌပေတိ(ယထာ)၊ ထားအပ်သကဲ့သို့။ ဝေမေဝံ၊ ဤ
 အတူသာလျှင်။ မဟာဗောဓိမဏ္ဍေ၊ မဟာဗောဓိမဏ္ဍိုင်၌။ အဓိဂတဿ၊ ရတော်
 မူအပ်သော။ သဗ္ဗညုတညာဏဿ၊ သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်တော်၏။ အာနုဘာဝေန၊
 အာနုဘော်ဖြင့်။ အနုပုတ္တဓမ္မရဇ္ဇော၊ ရောက်အပ်သော တရားရှိသော မင်း
 မြတ်ဖြစ်သော။ ဓမ္မရာဇာပိ၊ တရားမင်းမြတ်သည်လည်း။ “ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။
 ဩလောကိတေန၊ ကြည့်အပ်သော။ လောကေန၊ လူအပေါင်းဖြင့်။ မေ ငါ
 အား။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော။ ဖလသမာ-
 ပတ္တိသုခံ၊ ဖလသမာပတ် ချမ်းသာကို။ အနုဘဝိဿာမိ၊ ခံစားတော့အံ့။ ”ဣတိ၊
 ဤသို့။ အပ္ပေါဿုက္ကတံ၊ အားထုတ်ခြင်း မရှိသည်၏အဖြစ်သို့။ အနာပဇ္ဇိတု၊
 မရောက်မူ၍။ စတုပရိသမဇ္ဈေ၊ ပရိသတ်လေးပါး အလယ်၌။ ပညတ္တဝရ-
 ဗုဒ္ဓံ၊ သနောခင်းထားအပ်သော မြတ်သောဘုရားနေရာတော်၌။ နိသိန္နော၊ ထိုင်
 နေတော်မူလျက်။ အဋ္ဌင်္ဂသမန္နာဂတံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော။ ဗြဟ္မဿရံ၊
 မြတ်သောအသံကို။ နိစ္ဆာရေတွာ၊ မြှက်တော်မူ၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသယ-
 မာနော၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ နိဂ္ဂဟေတဗ္ဗယုတ္တေ၊ နိပိခြင်းငှာ
 ထိုက်သည် အဖြစ်တည်းဟူသော အပြစ်နှင့် ယှဉ်ကုန်သော။ ကဏ္ဍဓမ္မေ၊
 မည်းညစ်သော သဘောရှိကုန်သော။ ပုဂ္ဂလေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ သိနေရူပါဒေ၊
 မြင်းမိုတောင် ခြေရင်းသို့။ ပက္ခိပန္နော ဝိယ၊ ချစ်သကဲ့သို့။ အပါယာဿ-
 သန္တဇ္ဇနေန၊ အပါယ်ဘေးဖြင့် ခြိမ်းခြောက်ခြင်းဖြင့်။ နိဂ္ဂဟေတွာ၊ နိပိ၍။
 ပုဂ္ဂဟေတဗ္ဗယုတ္တေ၊ ချီးမြှောက်ခြင်းငှာထိုက်သည်အဖြစ်တည်းဟူသော အကျိုး
 စီးပွားနှင့်ယှဉ်ကုန်သော။ ကလျာဏဓမ္မေ၊ ကောင်းသောသဘောရှိကုန်သော။
 ပုဂ္ဂလေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ဥက္ခိပိတွာ၊ ချီးမြှောက်၍။ ဘဝဂ္ဂေ၊ ဘဝင်၌။
 နိသိဒါပေန္နော ဝိယ၊ ထိုင်နေစေဘိသကဲ့သို့။ ပဂ္ဂဏှိတွာ၊ ချီးမြှောက်၍။
 ဌာနန္တရေသု၊ အရာအထူးတို့၌။ ဌပေတဗ္ဗယုတ္တကေ၊ ထားအပ်သည်၌ယှဉ်ကုန်
 သော။ အညာကောဏ္ဍညတ္ထေရာဒယော၊ အညာကောဏ္ဍည-မထေရ် အစရှိ
 ကုန်သော။ သာဝကေ၊ သာဝကတို့ကို။ ယာထာဝသရသဂ္ဂဏဝသေနော၊
 မဖောက်မပြန်သောသဘောဖြစ်သောဂုဏ်၏အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်။ ဌာနန္တရေသု၊
 အရာအထူးတို့၌။ ဌပေန္တော၊ ထားတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ တေဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၁-ပဌမဝဂ္ဂ အညာသိကောဏ္ဍညတ္ထေရဝတ္ထု ၃၀၅

သာဝကနံ ဘိက္ခုနံ ရတ္တညနံ၊ ယဒိဒံ အညာကောဏ္ဍညော^၁တိအာဒိ^၂။ တေဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝကနံ ရတ္တညနံ၊ ယဒိဒံ အညာကောဏ္ဍညော-ဤသို့ အစရှိသောစကားကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ [ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မမ၊ ငါဘုရား၏။ သာဝကနံ၊ တပည့်သားဖြစ်ကုန်သော။ ရတ္တညနံ၊ ပဉ္စင်းဖြစ်ခြင်း၊ သစ္စာလေးပါးတရားကိုသိခြင်းအစွမ်းဖြင့်ကြာမြင့်စွာသော ညဉ့်အပိုင်းအခြားကို သိကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့တွင်။ ယဒိဒံ (ယံ ဣဒံ-ယော အယံ) အညာကောဏ္ဍညော^၁၊ အကြင် အညာကောဏ္ဍညမထေရ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ (ဧသော-အညာကောဏ္ဍညော)၊ ဤ အညာကောဏ္ဍညသည်။ အဂ္ဂံ (အဂ္ဂေါ)၊ မြတ်၏။]

အညာသိကောဏ္ဍညတ္ထေရဝတ္ထု

တတ္ထ၊ ထို တေဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ-အစရှိသော ပါဠိ၌။ တေဒဂ္ဂန္တိ ပဒံ၊ တေဒဂ္ဂံ ဟူသောပုဒ်သည်။ ဝုတ္တတ္ထမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ရတ္တညန္တိ၊ ရတ္တညနံ ဟူသည်ကား။ ရတ္တိယော၊ ညဉ့်တို့ကို။ ဇာနန-ကာနံ၊ သိတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ ဟိ(သစ္စံ)၊ မှန်၏။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ အညော၊ ဘုရားမှ တပါးသော။ အညာသိကောဏ္ဍညတ္ထေရတော၊ အညာသိကောဏ္ဍည-မထေရ်မှ။ [ဤနိဿယမူဟောင်းတွင် “အညာကောဏ္ဍည” ဟူ၍ချည်းသာရှိသည်တို့ကို ဆဋ္ဌ-မူ အရဤမှစ၍ “အညာသိကောဏ္ဍည” ဟူ၍ချည်း ပြင်ဆင်ထည့်သွင်းလိုက်ပါသည်။-အယ်ဒီတာ။] ပဌမတရံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသော။ သာဝကောနာမ၊ သာဝက မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဗ္ဗဇိတကာလတော၊ ရဟန်းပြုသောအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ထေရော၊ အညာသိကောဏ္ဍည-မထေရ်သည်။ စိရကာလံ၊ ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး။ ရတ္တိယော၊ ပဉ္စင်းဖြစ်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့် ကြာမြင့်စွာသော ညဉ့်အပိုင်းအခြားတို့ကို။ ဇာနာတိ၊ သိတတ်၏။ ဣတိ(တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ ရတ္တည၊ ရတ္တည၊ မည်၏။ သဗ္ဗ-ပဌမံ၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့ထက် ရှေးဦးစွာ။ ဓမ္မဿ၊ တရား၏။ ပဋိဝိဒ္ဓတ္တာ၊ ထိုးထွင်း၍ သိအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အနေနံ၊ ဤ ကောဏ္ဍည-မထေရ်သည်။ အယံ ဓမ္မော^၃၊ ဤသစ္စာလေးပါးတရားကို။ ပဋိဝိဒ္ဓေါ၊ ထိုးထွင်း၍ သိအပ်၏။ စိရကာလတော၊ ကြာမြင့်စွာသော အခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ တံ

၁။ အညာသိကောဏ္ဍညော = (ဆဋ္ဌ) ၂။ ဇာနန္ဒာနံ = (ဆဋ္ဌ)၊
၃။ ယဒါတေန ဓမ္မော = (ဆဋ္ဌ)
အင်္ဂုတ္တိုရ်-ဌ၊ ၂၀(က)

ရတ္တိံ၊ ထို သစ္စာလေးပါးတရားကို သိခြင်း၏အစွမ်းဖြင့် ကြာမြင့်စွာသော
ညဉ့်အပိုင်းအခြားကို။ ဇာနတ်၊ သိတတ်၏။ ဣတိ (တသ္မာ)ပိ၊ ထိုကြောင့်
လည်း။ ရတ္တည၊ ရတ္တည၊ မည်၏။ အပိစ(အပရော)၊ တပါးသော။ (နယော၊
နည်းကို။ မယာ၊ ငါသည်။ ဝုစ္စတေ၊ မိန့်ဦးအံ့။) ခိဏာသဝါနံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်
တို့အား။ ရတ္တိဒိဝသပရိစ္ဆေဒေ၊ ညဉ့် နေ့ အပိုင်းအခြားသည်။ ပါကဋ္ဌောဝ၊
ထင်ရှားသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။) အယဉ္ဇ၊
ဤ ကောဏ္ဍည-မထေရ်သည်လည်း။ ပဌမခိဏာသဝေါ၊ ရှေးဦးစွာသော
ရဟန္တာတည်း။ ဣတိ ဧဝမိ၊ ဤသို့လည်း။ ရတ္တည၊ နံ၊ ညဉ့်အပိုင်းအခြားကို
သိကုန်သော။ သာဝကာနံ၊ သာဝကတို့တွင်။ အယမေဝ၊ ဤ ကောဏ္ဍည-
မထေရ်သည် သာလျှင်။ အဂ္ဂေါ ပုရိမကောဋိဘူတော၊ ရှေးအစွန်း ဖြစ်၍။
သေဋ္ဌော၊ မြတ်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ “ရတ္တည၊ နံ ယဒိဒံ အညာသိကောဏ္ဍ-
ညော”တိ၊ ရတ္တည၊ နံ ယဒိဒံ အညာသိကောဏ္ဍညော-ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်
မူအပ်၏။

☞(ဋ-၁၀၆) စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤ ရတ္တည၊ နံ ယဒိဒံ-အစရှိသော
ပါဌ်၌။ ယဒိဒန္တိ (ဧသော သဒ္ဓေါ)၊ ယဒိဒံ-ဟူသော ဤသဒ္ဓါသည်။ နိပါ-
တော၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း။ တဿ၊ ထို ယဒိဒံ-ဟူသောနိပါတ်ပုဒ်၏။ ထေရံ၊
ကောဏ္ဍညမထေရ်ကို။ အပေက္ခိတာံ၊ ဝံ့၍။ ယော ဧသောတိ၊ ယော ဧသော
ဟူ၍။ အဂ္ဂသဒ္ဓံ၊ အဂ္ဂသဒ္ဓါကို။ အပေက္ခိတာံ၊ ဝံ့၍။ ယံ တေန္တိ၊ ယံ တေ
ဟူ၍။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ (ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်၏။) အညာသိကောဏ္ဍ-
ညောတိ၊ အညာသိကောဏ္ဍညော ဟူသည်ကား။ ဉာတကောဏ္ဍညော၊ သစ္စာ
လေးပါးကိုသိပြီးသော ကောဏ္ဍညတည်း။ ပဋိဝိဒ္ဓကောဏ္ဍညော၊ သစ္စာလေး
ပါးတရားကို ထိုးထွင်း၍သိပြီးသော ကောဏ္ဍညတည်း။ တေနေဝ၊ ထိုကြောင့်
သာလျှင်။ “အညာသိ ဝတ ဘော။ ပ။ အဟောသိ”တိ၊ အညာသိ ဝတ
ဘော။ ပ။ အဟောသိ-ဟူ၍။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ [ဘော၊ အချင်းတို့။
ကောဏ္ဍညော၊ ကောဏ္ဍညသည်။ အညာသိ ဝတ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို သိ
လေပြီတကား။ ဘော၊ အချင်းတို့။ ကောဏ္ဍညော၊ ကောဏ္ဍညသည်။ အညာသိ
ဝတ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို သိလေပြီတကား။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အဝေါ၊
မိန့်တော်မူ၏။) ဣတိ ဟိ(ဣတိ-ဧဝ)၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်။ အာယသ္မတော
ကောဏ္ဍညဿ၊ အရှင် ကောဏ္ဍညထေရ်၏။ အညာသိကောဏ္ဍညောတော၊

၁။ အဝေက္ခိတာံ=(ဆဋ္ဌ)

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၁-ပဌမဝဂ္ဂ အညာသိကောဏ္ဍညတ္ထေရဝတ္ထု ၃၀၇

အညာသိကောဏ္ဍည-ဟူ၍သာလျှင်။ ဣဒံ နာမံ၊ ဤအမည်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ (ဣတိ၊ ဤသို့သိအပ်၏။)

အယံ ပန ထေရော၊ ဤမထေရ်သည်ကား။ ကတရဗုဒ္ဓကာလေ၊ အဘယ် မည်သော ဘုရားရှင်လက်ထက်၌။ ပုဗ္ဗပတ္ထနံ၊ ရှေးဆုတောင်းကို။ အဘိနိဟာရံ၊ ရှေးဦးစွာ သစ္စာလေးပါးတရားကို သိစိမ့်သောငှာ စိတ်ကိုရှေးရှုဆောင်ခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြုသနည်း။ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု သနည်း။ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌။ တေနိ၊ ထို ကောဏ္ဍည-မထေရ်သည်။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဓမ္မော၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို။ အဓိဂတော၊ သိအပ် သနည်း။ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌။ ဌာနန္တရေ၊ အရာအထူး၌။ ဌပိတော၊ ထားအပ်သနည်း။ ဣတိ ဣမိနာ နယေန၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ သဗ္ဗေသုပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ တေဒဂ္ဂေသု၊ တေဒဂ်တို့၌။ ပဉ္စကမ္ပံ၊ ပြဿနာ အမှုကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

တတ္ထ၊ ထိုပြဿနာ အမှုတို့တွင်။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဣမဿ ထေ-
ရဿ၊ ဤ ကောဏ္ဍည-မထေရ်၏။ ပဉ္စကမ္ပေ၊ ပြဿနာအမှု၌။ အယံ၊
ဤ ဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ အနုပုဗ္ဗိကထာ၊ အစဉ်အားဖြင့် ဖြစ်သော စကား
တည်း။ -ဣတော၊ ဤကမ္ဘာမှ။ ကပ္ပသတသဟဿမတ္ထကေ၊ ကမ္ဘာတသိန်း
ထက်၌။ ပဒုမုတ္တရေ နာမ၊ ပဒုမုတ္တရ-အမည်တော် ရှိသော။ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား
သည်။ လောကေ၊ လောက၌။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်တော်မူ၏။ တဿ၊
ထို ပဒုမုတ္တရ-မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ပဋိဝိဒ္ဓသဗ္ဗညုတညာဏဿ၊ ထိုးထွင်း
၍ သိအပ်ပြီးသော သဗ္ဗညုတညာဏ် ရှိတော်မူသည် ဖြစ်၍။ မဟာဗောဓိ-
ပလ္လင်္ကတော၊ မြတ်သော ဗောဓိပင်၌ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေ ထိုင်နေတော် မူသည်
မှ။ ဥဋ္ဌဟန္တဿ၊ ထတော်မူသည်ရှိသော်။ မဟာပထဝိယံ၊ မြေကြီး၌။ ဌပေတံ၊
ထားခြင်းငှာ၊ ပါဒေ၊ လက်ယာ ခြေတော်ကို။ ဥက္ခိတ္တမတ္ထေ၊ ချီးကြွကာမျှ
ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ပါဒသမ္ပုဋ္ဌိစ္ဆနတ္ထံ၊ ခြေတော်ကို ခံအံ့သောငှာ။ မဟန္တံ၊ ကြီး
စွာသော။ ပဒုမပုပ္ဖံ၊ ပဒုမ္မာကြာပန်းသည်။ ဥဂ္ဂုဉ္စိ၊ ပေါက်၏။ တဿ၊ ထို ပဒုမ္မာ
ကြာပန်း၏။ ဓုရပတ္တာနိ၊ အဦးဖြစ်သော အရွက်တို့သည်။ နဝုတိ ဟတ္တာနိ၊
အတောင်ကိုးဆယ်ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကေသရံ၊ ဝတ်ဆံသည်။
တိံ သဟတ္ထံ၊ အတောင်သုံးဆယ်ရှိ၏။ ကဏ္ဍိကာ၊ ကြာချက်သည်။ ဒွါဒသဟတ္ထာ၊
တဆယ် နှစ်တောင်ရှိ၏။ ပါဒေန၊ ခြေတော်သည်။ ပုတိဋ္ဌိတဌာနံ၊ တည်အပ်သော

အရပ်သည်။ ကောဒသဟတ္ထံ၊ တဆယံတတောင်ရှိ၏။ တဿ ပန ဘဂဝတော၊
 ထို ပဒုမ္မတ္တရ-မြတ်စွာဘုရား၏ကား။ သရီရံ၊ ကိုယ်တော်သည်။ အဋ္ဌပဏ္ဏာသ-
 ဟတ္ထုဗ္ဗေမံ၊ ငါးဆယ့်ရှစ်တောင်အစောက်ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊
 ထို ပဒုမ္မတ္တရမြတ်စွာဘုရား၏။ ပဒုမ္မကဏ္ဍိကာယ၊ ပဒုမ္မာကြာချက်၌။ ဒက္ခိဏ-
 ပါဒေ၊ လက်ျာခြေတော်သည်။ ပတိဋ္ဌဟန္တေ၊ တည်သည်ရှိသော်။ မဟာတုမ္ဗမတ္တာ၊
 ကြီးစွာသော ပြည်အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ရေဏု၊ ဝတ်မှုသည်။ ဥဂ္ဂန္ဓာ၊ တက်၍။
 သရီရံ၊ ကိုယ်တော်ကို။ ဩကိရမာနာ၊ ပြွမ်းသည်ဖြစ်၍။ ဩတရိ၊ သက်၏။ ဝါမ-
 ပါဒဿ၊ လက်ဝဲ ခြေတော်ကို။ ဌပနကာလေမိ၊ ထားသော အခါ၌လည်း။
 တထာရူပံယေဝ၊ ထိုသို့သဘောရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ ပဒုမံ၊ ပဒုမ္မာကြာပန်း
 သည်။ ဥဂ္ဂန္ဓာ၊ တက်၍။ ပါဒေ၊ ခြေတော်ကို။ သမ္ပုဋ္ဌိစ္စံ၊ ခံလင့်၏။ တတောပိ၊
 ထို လက်ဝဲခြေတော်ကိုခံသော ပဒုမ္မာကြာပန်းမှလည်း။ ဥဂ္ဂန္ဓာ၊ တက်၍။ (တဿ
 ဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။) ဝုတ္တပ္ပမာဏာဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အတိုင်း
 အရှည်ရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ရေဏု၊ ဝတ်မှုသည်။ သရီရံ၊ ကိုယ်တော်ကို။
 ဩကိရိ၊ ပြွမ်း၏။ တံ ပန ရေဏု၊ ထိုဝတ်မှုကိုကား။ အဘိဘဝမာနာ၊ လွှမ်းမိုး
 လျက်။ တဿ ဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ သရီရပ္ပဘာ၊ ကိုယ်ရောင်
 တော်သည်။ နိက္ခမိတော၊ ထွက်၍။ ယန္တနာဠိကာယ၊ ယန္တရားကျည်ဖြင့်။ ဝိဿဋ္ဌ-
 သုဝဏ္ဏရသဓာရာဝိယ၊ စွန့်လွှတ်အပ်သော ရွှေရည်အယဉ်ကဲ့သို့။ သမန္တာ၊ ထက်
 ဝန်းကျင်မှ။ ဒွါဒသယောဇနဌာနံ၊ တဆယ့်နှစ်ယူဇနာရှိသောအရပ်ကို။ ကော-
 ဘာသံ၊ တပြိုင်နက်သော အလင်းရှိသည်ကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ တတိယပါဒုဒ္ဓ-
 ရဏကာလေ၊ သုံးကြိမ်မြောက် ခြေတော်ကို ချီကြွသောအခါ၌။ ပထမဂ္ဂတံ၊
 ရှေးဦးစွာတက်သော။ ပဒုမံ၊ ပဒုမ္မာကြာပန်းသည်။ အန္တရဓာယိ၊ ကွယ်၏။
 ပါဒသမ္ပုဋ္ဌိစ္စနတ္ထံ၊ ခြေတော်ကိုခံခြင်းအကျိုးငှာ။ အညံ၊ တပါးသော။ နဝံ၊
 အသစ်ဖြစ်သော။ ပဒုမံ၊ ပဒုမ္မာကြာပန်းသည်။ ဥဂ္ဂန္ဓံ၊ တက်၏။ ဣမိနာဝ နိယာ-
 မေန၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ ယတ္ထ ယတ္ထ၊ အကြင် အကြင်အရပ်၌၊ ဂန္တု-
 ကာမော၊ ကြွသွားခြင်းငှာ အလိုရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထတတ္ထပိ၊
 ထိုထိုအရပ်၌လည်း။ မဟာပဒုမံ၊ ကြီးစွာသော ပဒုမ္မာကြာသည်။ ဥဂ္ဂန္ဓတိ၊
 တက်၏။ တေနော၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်။ အဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ “ပဒု-
 မ္မတ္တရသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ”တိ နာမံ၊ ပဒုမ္မတ္တရ မြတ်စွာဘုရားဟူသော အမည်တော်
 သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

ဝေ၊ ဤသို့။ သောဘဂဝါ၊ ထို ပဒုမ္မတ္တရ-မြတ်စွာဘုရားသည်။ လော-
 ကေ၊ လောက၌။ ဥပဇ္ဇိတော၊ ဖြစ်တော်မူ၍။ ဘိက္ခုသတသဟဿပရိဝါရော၊
 ချာန်းတသိန်းခြံရံလျက်။ မဟာဇနဿ၊ လူများအပေါင်းအား။ သင်္ဂဟတ္ထာယ၊

နိပါတ် ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၁-ပဌမဝဂ္ဂ အညာသိကောဏ္ဍညတ္ထေရဝတ္ထု ၃၀၉

ချီးမြှောက်တော်မူခြင်းအကျိုးငှာ။ ဂါမနိဂမရာဇဓာနီသု၊ ရွာ နိဂုံး မင်းနေပြည်တို့၌။ ဘိက္ခုာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ စရန္တော၊ လှည့်လည်တော်မူသည် ရှိသော်။ ဟံသာဝတီနဂရံ၊ ဟံသာဝတီမြို့သို့။ သမ္မာပုဏ်၊ ရောက်တော်မူ၏။ တဿ၊ ထို ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား၏။ အာဂတဘာဝံ၊ ကြွလာတော်မူသည် အဖြစ်ကို။ သုတော၊ ကြား၍။ ပိတော၊ ခမည်းတော်ဖြစ်သော။ မဟာရာဇော၊ အာနန္ဒာမည်သောမင်းမြတ်သည် (ဋ္ဌ-၁၀၇) ပစ္စုပ္ပန်၊ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ သတ္ထော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တဿ၊ ထို ခမည်းတော် မင်းမြတ်အား။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဒေသနာ ပရိယောသာနေ၊ တရားဟောပြီးသည်အဆုံး၌။ ကေစိ၊ အချို့သောသူတို့သည်။ သောတာပန္နော၊ သောတာပန်တို့သည်။ (အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။) ကေစိ၊ အချို့သောသူတို့သည်။ သဂဒါဂါမိ၊ သဂဒါဂါမိတို့သည်။ (အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။) ကေစိ၊ အချို့သောသူတို့သည်။ အနာဂါမိ၊ အနာဂါမိတို့သည်။ (အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။) ကေစိ၊ အချို့သောသူတို့သည်။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့။ ပါပုဏ်သု၊ ရောက်ကုန်၏။ ရာဇော၊ အာနန္ဒာမည်သော ခမည်းတော်မင်းမြတ်သည်။ သွာတနာယ၊ နက်ဖြန် ကောင်းမှုအလို့ငှာ။ ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ နိမန္တေတွာ၊ ပုဂံဖိတ်၍။ ပုနဒိဝသေ၊ မိုးသောက်သောနေ့၌။ ကာလံ၊ အခါကို။ အာရောစာပေတွာ၊ ကြားစေ၍။ ဘိက္ခုသတသဟဿပရိဝါရဿ၊ ရဟန်းတသိန်း ခြံရံအပ်သော။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ သကနိဝေသနေ၊ မိမိနန်းတော်၌။ မဟာဒါနံ၊ မြတ်သောအလှူကို။ အဒါသိ၊ လှူ၏။ သတ္ထော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သတ္ထာနုမောဒနံ၊ ဆွမ်း အနုမောဒနာကို။ ကံတွာ၊ ပြုတော်မူ၍။ ဝိဟာရမေဝ၊ ကျောင်းတော်သို့သွားလျှင်။ ဂတော၊ ကြွတော်မူ၏။ တေနေဝ နိယာမေန၊ ထိုသို့သော နည်းဖြင့်လျှင်။ ပုန ဒိဝသေ၊ တဖန် မိုးသောက်သောနေ့၌။ နာဂရာ၊ ပြည်သူတို့သည်။ ပုနဒိဝသေ၊ တဖန် မိုးသောက်သောနေ့၌။ ရာဇော၊ ခမည်းတော် မင်းမြတ်သည်။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသော အစဉ်ဖြင့်။ ဒီသံ၊ ရှည်စွာသော။ အဒ္ဓါနံ၊ ကာလပတ်လုံး။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ အဒိသု၊ ပေးလှူကုန်၏။

တသ္မိံ ကာလေ၊ ထို ပဒုမုတ္တရ-မြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသော အခါ၌။ အယံ ထေရော၊ ဤ ကောဏ္ဍည-မထေရ်သည်။ ဟံသာဝတီနဂရေ၊ ဟံသာဝတီမြို့၌။ ဂဟပတိမဟာသာလကုလေ၊ ဂဟပတိမဟာသာလ အမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊

၁။ ဤ၌-ပုနဒိဝသေ နာဂရာ၊ ပုနဒိဝသေ ရာဇော-ဟု နိဿယ မူဟောင်းတွင် ထပ်ဆိုသည်။

ဖြစ်၏။ ကေဒိဝသံ၊ တနေသဉ္စ။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ ဓမ္မဒေသနာ-
 ကာလေ၊ တရားဟောသောအခါ၌။ ဟံသာဝတီနဂရဝါသိနော၊ ဟံသာဝတီ
 မြို့၌ နေကုန်သောသူတို့သည်။ ဂန္ဓမာလာဒိဟတ္ထေ၊ ပန်းနံသာ စသည်လက်စွဲ
 ကုန်လျက်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ပဒုမုတ္တရ-မြတ်စွာဘုရားသည်။
 (အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။) ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဓမ္မော၊ တရားတော်သည်။
 (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ သံဃော၊ သံဃာသည်။ (အတ္ထိ၊
 ရှိ၏။) တန္တိန္နော၊ ထို ဘုရား တရား သံဃာသို့ ညွှတ်ကုန်လျက်။ တပေ္ဍေါဏေ၊
 ထို ဘုရား တရား သံဃာသို့ ကိုင်းကုန်လျက်။ တပ္ပဗ္ဗာရေ၊ ထို ဘုရား တရား
 သံဃာသို့ ရှိုင်းကုန်လျက်။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားကုန်သည်တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။
 တေန မဟာဇနေန၊ ထိုလူအပေါင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဓမ္မဒေသနဌာနံ၊
 တရားဟောရာ အရပ်သို့။ အဂမာသိ၊ သွား၏။ တသ္မိံ၊ စ သမယေ၊ ထို
 အခါ၌လည်း။ ပဒုမုတ္တရော၊ ပဒုမုတ္တရ-အမည်ရှိသော။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်။ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ ပဌမံ၊
 ရှေးဦးစွာ။ ပဋိဝိဒ္ဓဓမ္မံ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို ထိုးထွင်း၍သိသော။ ဧကံ၊
 တယောက်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ တေဒဂ္ဂဌာနေ၊ တေဒဂ်အရာ၌။ ဌပေသိ၊
 ထားတော်မူ၏။ သော ကုလပုတ္တော၊ ထို ကောဏ္ဍည-မထေရ်၏ အလောင်း
 ဖြစ်သော အမျိုးသားကောင်းသည်။ တံ ကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ သုတော၊
 ကြား၍။ “အယံ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်။ မဟာ ဝတ၊ ကြီးမြတ်ပေစွတကား။
 ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဌပေတော၊ ထား၍။ ဣမိနာ၊ ဤရဟန်းမှ။ ပဌမတရံ၊
 ရှေးဦးစွာ။ ပဋိဝိဒ္ဓဓမ္မော၊ သစ္စာလေးပါး တရားကို ထိုးထွင်း၍ သိသော။
 အညော နာမ၊ တပါးသောရဟန်း မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အဟမ္မိ၊ ငါသည်
 လည်း။ အနာဂတေ၊ နောင်အခါ၌။ ကေဿ၊ တဆူသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏။ သာသနေ၊ သာသနာ၌။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဓမ္မံ၊ သစ္စာလေးပါး
 တရားကို။ ပဋိဝိဇ္ဈနသမတ္ထော၊ ထိုးထွင်း၍ သိစွမ်းနိုင်သည်။ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်
 ရမှုကား။ အဟော ဝတ၊ ကောင်းလေစွ တကား။” ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတော၊
 ကြံ၍။ ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ တရားဟောပြီးသည် အဆုံး၌။ ဘဂဝန္တံ၊
 မြတ်စွာဘုရားသို့။ ဥပသင်္ကမိတော၊ ကပ်၍။ “ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ သော၊
 နက်ဖြန်။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဘိက္ခု၊ ဆွမ်းကို။ ဂဏှထ၊ ခံပါကုန်။” ဣတိ၊
 ဤသို့။ နိမန္တေသိ၊ ပင့်ဖိတ်၏။ သတ္တာ၊ ပဒုမုတ္တရ-မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဓိ-
 ဝါသေသိ၊ သာယာတော်မူ၏။

သော၊ ထို သူကြွယ်သားသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဘိဝါ-
 ဒေတော၊ ရှိသေစွာ ရှိခိုးပြီး၍။ ပဒက္ခိဏံ၊ လက်ယာရစ်လည်သည်ကို။ ကတော၊

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၁-ပဌမဝဂ္ဂ အညာသိကောဏ္ဍညတ္ထေရဝတ္ထု ၃၁၁

ပြု၍။ သကနိဝေသနံ၊ မိမိအိမ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ သဗ္ဗရတ္တိံ၊ အလုံးစုံသော
 ညဉ့်ပတ်လုံး။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ နိသဇ္ဇနဌာနံ၊ ထိုင်နေတော်မူဖို့ရာ
 အရပ်ကို။ ဝိတာနဂန္ဓဒါမမာလာဒါမာဒိဟိ၊ ဗိတာနံ နံသာဆိုင်း၊ ပန်းဆိုင်း
 အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ အလကရိတော၊ တန်ဆာဆင်၍။ ပဏီတံ၊ မွန်မြတ်သော။
 ခါဒနီယံ၊ ခဲဖွယ်ကိုလည်းကောင်း။ ဘောဇနီယံ၊ စားဖွယ်ကိုလည်းကောင်း။
 ပဋိယာဒါပေတော၊ စီရင်စေ၍။ တဿာ ရတ္တိယာ၊ ထိုညဉ့်၏။ အစ္စယေန၊
 လွန်သောအခါ၌။ သကနိဝေသနေ၊ မိမိအိမ်၌။ ဘိက္ခုသတသဟဿပရိဝါ-
 ရဿ၊ ရဟန်းတသိန်း၊ ခြံရံအပ်သော။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။
 ဝိစိတြယာဂုဗဇ္ဇကပရိဝါရံ၊ ဆန်းကြယ်သော ယာဂုဗေဇ္ဇ အခြံအရံရှိသော။
 နာနာရသဿပဗျဉ္ဇနံ၊ အထူးထူးသော အရသာရှိသော ဟင်း ဟင်းလျာရှိ
 သော။ ဂန္ဓသာလိဘောဇနံ၊ မွှေးကြိုင်သော သလေးဆွမ်းကို။ ဒတော၊ လူ၍။
 ဘတ္တကိစ္စပရိယောသာနေ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည် အဆုံး၌။ တိစိဝရပဟောနကော၊
 သင်္ကန်းသုံးထည် လောက်ကုန်သော။ နဝယုဂေ၊ အသစ် ဖြစ်သော ပုဆိုး
 အစုံတို့ကို။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပါဒမူလေ၊ ခြေတော်ရင်း
 ၌။ ဌပေတော၊ ထား၍။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ (ကိံ စိန္တေသိ၊ အဘယ်သို့ ကြံ
 သနည်း။) “အဟံ၊ ငါသည်။ ပရိတ္တကဿ၊ အနည်းငယ်သော။ ဌာနဿ၊ အရာ၏။
 အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှာ။ န စရာမိ၊ ကျင့်သည်မဟုတ်။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။
 ဌာနံ၊ အရာကို။ ပတ္ထေန္တော၊ တောင့်တ၍။ စရာမိ၊ ကျင့်၏။ ကေမေဝ ဒိဝသံ၊
 တနေ့တည်းသာလျှင်။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒတော၊ လူ၍။ တံ ဌာနန္တရံ၊ ထို့
 ရာထူးကို။ ပတ္ထေတုံ၊ တောင့်တခြင်းငှာ။ န ခေါပန သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း
 သည်သာတည်း။” ဣတိ(တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ “အနုပဋိပါဠိယာ၊ အစဉ်
 အတိုင်း။ သတ္တဒိဝသာနိ၊ ခုနစ်ရက်တို့ပတ်လုံး။ မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသော
 အလှူကို။ ဒတော၊ လူ၍။ ပတ္ထေဿာမိ၊ တောင့်တအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။
 စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ (စိန္တေတော၊ ကြံပြီး၍။) သော၊ ထိုသို့ကြွယ်သားသည်။
 တေနေဝ နိယာမေန၊ ထိုသို့သော နည်းအားဖြင့်သာလျှင်။ သတ္တ ဒိဝသာနိ၊
 ခုနစ်ရက်တို့ပတ်လုံး။ မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသောအလှူကို။ ဒတော၊ လူ၍။
 ဘတ္တကိစ္စပရိယောသာနေ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်၏ အဆုံး၌။ ဒုဿကောဌာဂါရံ၊
 ပုဆိုးတိုက်ကို။ ဝိဝရာပေတော၊ ဖွင့်စေ၍။ ဥတ္တမသုဓမ္မဝတ္ထံ၊ မြတ်သော သိမ်
 မွေ့သော ပုဆိုးကို။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ ပါဒမူလေ၊ ခြေတော်ရင်း
 ၌။ ဌပေတော၊ ထား၍။ ဘိက္ခုသတသဟဿံ၊ ရဟန်းတသိန်းကို။ တိစိဝရေန၊

သင်္ကန်းသုံးထည်ဖြင့်။ အတ္ထဝံဒေတွာ၊ ဖုံးလွှမ်း၍။ (ဋ္ဌ-၁၀၈) တထာဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။ “ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ တုမေဟိ၊ အရှင်တို့သည်။ ဣတော၊ ဤနေ့မှ။ သတ္တမဒိဝံသမတ္ထကေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သော နေ့၏ အထက်၌။ ယော သိက္ခ၊ အကြင်ရဟန်းကို။ တေဒဂ္ဂေ၊ တေဒဂ်အရာ၌။ ဌပိတော၊ ထားအပ်၏။ အဟမ္ပိ၊ အကျွန်ုပ်သည်လည်း။ သော သိက္ခ၊ ဝိယ၊ ထိုရဟန်းကဲ့သို့။ အနာဂတေ၊ နောင်အခါ၌။ ဥပ္ပဇ္ဇနကဗုဒ္ဓဿ၊ ပွင့်တော်မူလတ္တံ့သော မြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဓမ္မံ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို။ ပဋိဝိဇ္ဈိတံ၊ ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းငှာ။ သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်သည်။ ဘဝေယံ၊ ဖြစ်ရလိမ့်။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပါဒမူလေ၊ ခြေတော်ရင်း၌။ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ နိပဇ္ဇိ၊ ဝပ်၏။

သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တဿ၊ ထိုအမျိုးသား၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတွာ၊ ကြားတော်မူ၍။ “ဣမိနာ ကုလပုတ္တေန၊ ဤအမျိုးသားသည်။ မဟာအဓိကာရော၊ ကြီးစွာသော ဆုတောင်းခြင်းကို။ ကတော၊ ပြုအပ်၏။ ဧတဿ၊ ထိုအမျိုးသား၏။ အယံ ပတ္တနာ၊ ဤဆုတောင်းသည်။ သမိဇ္ဈိဿတိ နု ခေါ၊ ပြည့်စုံလတ္တံ့လော။ နော (သမိဇ္ဈိဿတိ နု ခေါ)၊ မပြည့်စုံလတ္တံ့လော။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အနာဂတံသညာဏံ၊ အနာဂတံသညာဏ်ကို။ ပေသေတွာ၊ စေတော်မူ၍။ အာဝဇ္ဇေန္တော၊ ဆင်ခြင်တော်မူသည်ရှိသော်။ “သမိဇ္ဈိဿတိ၊ ပြည့်စုံလတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဿိ၊ မြင်တော်မူ၏။ ဟိ(သစ္စံ)၊ မှန်၏။ အတိတံ ဝါ၊ အတိတ်ဖြစ်သော တရားကိုလည်းကောင်း။ အနာဂတံ ဝါ၊ အနာဂတ်ဖြစ်သော တရားကိုလည်းကောင်း။ ပစ္စုပ္ပန္နံ ဝါ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော တရားကိုလည်းကောင်း။ အာရပ္ပ၊ အာရုံပြု၍။ အာဝဇ္ဇေန္တာနံ၊ ဆင်ခြင်တော်မူကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့အား။ အာဝရဏံ နာမ၊ ပိတ်ပင်ခြင်းမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အနေကကပ္ပကောဋိသတသဟဿန္တရမ္ပိ စ၊ များစွာသော ကုဋေအသိန်း အတွင်း၌လည်း။ အတိတံ ဝါ၊ အတိတ်ဖြစ်သော တရားကိုလည်းကောင်း။ အနာဂတံ ဝါ၊ အနာဂတ်ဖြစ်သော တရားကိုလည်းကောင်း။ စက္ကဝါဠသဟဿန္တရမ္ပိ စ၊ စကြဝဠာတသောင်း အတွင်း၌လည်း။ ပစ္စုပ္ပန္နံ ဝါ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော တရားကိုလည်းကောင်း။ အာဝဇ္ဇေန-ပဋိဗဒ္ဓမေဝ၊ အာဝဇ္ဇန်းနှင့် စပ်သည်သာလျှင်။ မနသိကာရပဋိဗဒ္ဓမေဝ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းနှင့် စပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အပ္ပဋိဟတ-

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ-ပဌမဝဂ္ဂ အညာသိကောဏ္ဍညတ္ထေရဝတ္ထု ၃၁၃

ဝတ္ထိယေန၊ အပိတ်အပင် အဆီးအတားမရှိသော ဖြစ်ခြင်းရှိသော။ ဉာဏေန၊ ဉာဏ်တော်ဖြင့်။ သော ဘဂဝါ၊ ထို ပဒုမ္မတ္တရ မြတ်စွာဘုရားသည်။ “အနာဂတေ၊ နောင်အခါ၌။ သတသဟဿကပ္ပပရိယောသာနေ၊ ကမ္ဘာတသိန်းထက်၌။ ဂေါတမော နာမ၊ ဂေါတမ-အမည်တော်ရှိသော။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။ လောကေ၊ လောက၌။ ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊ ပွင့်လတ္တံ့။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဣမဿ၊ ဤအမျိုးသား၏။ ပတ္တနာ၊ ဆုတောင်းခြင်းသည်။ သမိဇ္ဈိဿတိ၊ ပြည့်စုံလတ္တံ့။” ဣတိ ဣဒံ(ကာရဏံ)၊ ဤအကြောင်းကို။ အဒ္ဓသ၊ မြင်တော်မူ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုအမျိုးသားကို။ “အမ္ဘော ကုလပုတ္တ၊ အို-အမျိုးသား။ အနာဂတေ၊ နောင်အခါ၌။ သတသဟဿကပ္ပပရိယောသာနေ၊ ကမ္ဘာတသိန်းထက်၌။ ဂေါတမော နာမ၊ ဂေါတမ-အမည်တော်ရှိသော။ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ လောကေ၊ လောက၌။ ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊ ပွင့်တော်မူလတ္တံ့။ တံ၊ သင်သည်။ တဿ၊ ထို ဂေါတမ-မြတ်စွာဘုရား၏။ ပဌမဓမ္မဒေသနာယ၊^၁ ရှေးဦးစွာတရားကို ဟောသောအခါ၌။ တေပရိဝဋ္ဋဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္တနသုတ္တန္တပရိယောသာနေ၊ သုံးပါးသောအပြန်ရှိသော ဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္တနသုတ်၏ အဆုံး၌။ အဋ္ဌာရသဟိ ဗြဟ္မကောဋီဟိ၊ တဆယ့်ရှစ်ကုဋေသော ဗြဟ္မာတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သဟဿနယသမ္ပန္နော၊ နည်းတူထောင်နှင့်ပြည့်စုံသော။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိဿသိ၊ တည်လတ္တံ့။” ဣတိ ဝေ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဣတိ၊ ဤသို့။ သတ္တာ၊ ပဒုမ္မတ္တရ-မြတ်စွာဘုရားသည်။ တံ ကုလပုတ္တံ၊ ထိုအမျိုးသားကို။ ဗျာကရိတွာ၊ ဗျာဒိတ်ကြားတော် မူပြီး၍။ စတုရာသီတိ-ဓမ္မက္ခန္ဓသဟဿာနိ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော ဓမ္မက္ခန္ဓာတို့ကို။ ဒေသေတွာ၊ ဟောတော်မူ၍။ အနုပါဒိသေသာယ၊ ဝိပါက်ကမ္မဇရုပ် အကြွင်းမရှိသော။ နိဗ္ဗာနဓာတုယာ၊ နိဗ္ဗာနဓာတ်ဖြင့်။ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် စံလွန်တော်မူ၏။ တဿ၊ ထို ပဒုမ္မတ္တရ-မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပရိနိဗ္ဗုတဿ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် စံလွန်တော်မူပြီးသည်ရှိသော်။ သရီရံ၊ ကိုယ်တော်သည်။ သုဝဏ္ဏက္ခန္ဓော ဝိယ၊ ရွှေတုံးကဲ့သို့။ ကေဂ္ဂနံ၊ တခဲနက်သည်။ အဟေသိ၊ ဖြစ်၏။ အဿ၊ ထို ပဒုမ္မတ္တရ မြတ်စွာဘုရား၏။ သရီရစေတိယံ ပန၊ သရီရဓာတ်ကို ဌာပနာရာဖြစ်သော စေတီကိုကား။ ဥဗ္ဗေဓေန၊ အစောက်အားဖြင့်။ သတ္တယောဇနိကံ၊ ခုနစ်ယူဇနာ အတိုင်းအရှည် ရှိသည်ကို။ အကံသု၊ ပြုကုန်၏။ ဣဋ္ဌကာ၊ အုတ်တို့သည်။ သုဝဏ္ဏမယာ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးကုန်သည်။ အဟေသိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဟရိတာလမနော-

၁။ အပ္ပဝိဝတ္ထိယေန = (ဆဋ္ဌ)၊ ၂။ ပဌမဏဓမ္မဒေသနာယ = (ဆဋ္ဌ)၊

သီလာယ၊ ဆေးဒန်းမြင်းသီလာဖြင့်။ မတ္တိကာကိစ္စံ၊ သရ္ဓတ်မြေကိစ္စကို။ တေ-
လေန၊ ဆီဖြင့်။ ဥဒကကိစ္စံ၊ ရေကိစ္စကို။ သာယေံ သု၊ ပြီးစေကုန်၏။ ဗုဒ္ဓါနံ၊
မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ ဓရမာနကာလေ၊ ထင်ရှား တည်တော်မူသော ကာလ၌။
သရီရပ္ပဘာ၊ ကိုယ်တော်ရောင်သည်။ ဒွါဒသယောဇနိကံ၊ တဆယ့်နှစ်ယူဇနာ
ရှိသော အရပ်ကို။ ဖရိ၊ နှံ၏။ ပရိနိဗ္ဗုတာနံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် စံလွန်ကုန်ပြီးသော။
တေသံ (ဗုဒ္ဓါနံ) ပန၊ ထို ပဒုမုတ္တရ-မြတ်စွာဘုရား တို့၏ကား။ ရသ္မိ၊ ရောင်
ခြည်တော်သည်။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ သမန္တော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ ယော-
ဇနသတံ၊ ယူဇနာတရာရှိသော အရပ်ကို။ အဝတ္ထရိ၊ လွှမ်းမိုး၏။

အယံ သေဌိ၊ ဤ သူကြွယ်သားဖြစ်သော ကောဏ္ဍည-မထေရ်၏အလောင်း
သဌေးသည်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ပဒုမုတ္တရ-မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ သရီရစေတီယံ၊ သရီရ
ဓာတ်ကို ဌာပနာရာဖြစ်သော စေတီကို။ ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံ၍။ သဟဿ-
ရတနသ္မိယာနိ၊ တထောင်သော ရတနာဖြင့်ပြီးသော စေတီတို့ကို။ ကာရေသိ၊
ပြုစေ၏။ စေတီယပတိဌာပနဒီဝသေ၊ စေတီတော် တည်သောနေ့၌။ အန္တော-
စေတီယေ၊ စေတီတော်၏ အတွင်း၌။ ရတနသရံ၊ ရတနာဖြင့်ပြီးသော အိမ်ကို။
ကာရေသိ၊ ပြုစေ၏။ သော၊ ထို သူကြွယ်သားသည်။ ဝဿသတသဟဿံ၊
အနှစ်တသိန်းပတ်လုံး။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ ဒါနာဒိမယံ၊ အလှူပေးခြင်း
အရှိသော။ ကလျာဏကမ္မံ၊ ကောင်းသောအမှုကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ တတော၊
ထိုလူ့ပြည်မှ။ စုတော၊ စုတေသည်ရှိသော်။ ဒေဝပုရေ၊ နတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊
ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထို အမျိုးသားသည်။ ဒေဝေသု စ၊ နတ်ပြည်တို့၌လည်း
ကောင်း။ မနုဿေသု စ၊ လူ့ပြည်တို့၌ လည်းကောင်း။ သံသရန္တဿေဝ၊
ကျင်လည်စဉ်ပင်လျှင်။ (ဌ-၁၀၉) နဝုတိကပ္ပသဟဿာနိ၊ ကမ္ဘာ ကိုးသောင်း
တို့သည် လည်းကောင်း။ နဝကပ္ပသဟဿာနိ၊ ကမ္ဘာ ကိုးထောင်တို့သည်
လည်းကောင်း။ နဝကပ္ပသတနိ၊ ကမ္ဘာ ကိုးရာတို့သည် လည်းကောင်း။
နဝ စ ကပ္ပ၊ ကိုးကမ္ဘာတို့သည် လည်းကောင်း။ သမတိက္ကန္တာ၊ လွန်ကုန်
၏။ ဧတ္ထကဿ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ကာလဿ၊ အခါ၏။ အစွယေန၊
လွန်သောအခါ၌။ ဣတော၊ ဤ ဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ။ ဧကနဝုတိကပ္ပမတ္ထကေ၊
ကိုးဆယ့် တကမ္ဘာ ထက်၌။ အယံ ကုလပုတ္တော၊ ဤ အမျိုးသားသည်။
ဗန္ဓုမတီနဝရဿ၊ ဗန္ဓုမတီမြို့၏။ ဒွါရသမိပေ၊ တံခါး၏ အနီးဖြစ်သော။
ဂါမေ၊ ရွာ၌။ ကုဋုမ္ပိကဿ၊ သူကြွယ်၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊
ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထို သူကြွယ်သားအား။ မဟာကာလောတိ နာမံ၊ မဟာကာလ

၃

၁+၁။ နဝနဝုတိကပ္ပသဟဿာနိ-(ဆဋ္ဌ) ၂+၂။ ကုဋုမ္ပိယဂေဟေ-(ဆဋ္ဌ)

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၁-ပဌမဝဂ္ဂ အညာသိကောဏ္ဍညတ္ထေရဝတ္ထု ၃၁၅

ဟူသော အမည်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အဿ၊ ထိုမဟာကာလ-သတို့သား၏။ ကနိဋ္ဌတာတာ ပန၊ ညီငယ်သည်ကား။ စူဠကာလော နာမ၊ စူဠကာလမည်သည်။ (အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။)

တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ ဝိပဿီ ဗောဓိသတ္တော၊ ဝိပဿီ ဘုရားလောင်းသည်။ တုသိတပုရာ၊ တုသိတာ နတ်ပြည်မှ။ စဝိတွာ၊ စုတေ၍။ ဗန္ဓုမတီ-နဂရေ၊ ဗန္ဓုမတီ မြို့၌။ ဗန္ဓုမဿ၊ ဗန္ဓုမ-မည်သော။ ရညော၊ မင်း၏။ အဂ္ဂမဟေသိယာ၊ မိဖုရားကြီး၏။ ကုဏ္ဍိသ္မိံ၊ ဝမ်း၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏။ အနုက္ကမေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ သဗ္ဗညုတံ၊ သဗ္ဗညု ဘုရားအဖြစ်သို့။ ပတုာ၊ ရောက်၍။ ဓမ္မဒေသနတ္ထာယ၊ တရားဟောခြင်းငှာ။ မဟာဗြဟ္မနာ၊ ဗြဟ္မာကြီးသည်။ အာယာစိတော၊ ရှေးရှု တောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍။ “ကဿ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေဿာမိ န ခေါ၊ ဟောရအံ့နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏။ ကနိဋ္ဌံ၊ ညီငယ်ဖြစ်သော။ ခဏ္ဍံ နာမ၊ ခဏ္ဍ-အမည်ရှိသော။ ရာဇကုမာရဉ္စ၊ မင်းသားကို လည်းကောင်း။ တိဿံ၊ တိဿ-အမည်ရှိသော။ ပုရောဟိတပုတ္တဉ္စ၊ ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏား၏ သားကိုလည်းကောင်း။ “ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ပဋိဝိဇ္ဈိတံ၊ ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းငှာ။ သမတ္တာ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒိဿာ၊ မြင်တော်မူ၍။ “တေသဉ္စ၊ ထို ခဏ္ဍ-မင်းသား၊ ပုရောဟိတ်၏သား တိဿ-တို့အားလည်း။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေဿာမိ၊ ဟောအံ့။ ပိတု စ၊ ခမည်းတော် မင်းကြီးအားလည်း။ သင်္ဂဟံ၊ ချီးမြှောက်ခြင်းကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်တော်မူ၍။ ဗောဓိမဏ္ဍတော၊ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်မှ။ အာကာသေနေဝ၊ ကောင်းကင်ခရီး ဖြင့်သာလျှင်။ အာဂန္တော၊ ကြွတော်မူလာ၍။ ခေမေ၊ ခေမာ အမည်ရှိသော။ မိဂဒါယေ၊ မိဂဒါဝုန်တော၌။ သြတိဏ္ဍော၊ သက်ဆင်းတော်မူလျက်။ တေ၊ ထိုသူတို့ကို။ ပက္ခောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဒေသနာပရိယော-သာနေ၊ တရားဟောတော်မူပြီးသည်၏ အဆုံး၌။ ဒေဝီ၊ နှစ်ဦးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တေ ဇနာ၊ ထိုမင်းသား၊ ပုရောဟိတ်၏သားတို့သည်။ စတုရာသိတိယာ-ပါဏသဟဿေဟိ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော သတ္တဝါတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အရဟတ္တဖလေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိံ သု၊ တည်ကုန်၏။

အထ၊ ထိုနောက်မှ။ အပရေပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဗောဓိသတ္တကာလေ၊ ဘုရားလောင်းဖြစ်သော အခါ၌။ အနုပဗ္ဗဇိတာ၊ အတုလိုက်၍ ရဟန်းပြုကုန်သော။ စတုရာသိတိသဟဿာ၊ ကုလပုတ္တာ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်

၃၁၆ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ [ကောက

သော အမျိုးကောင်းသားတို့သည်။ တံ ပဝတ္ထိံ၊ ထိုဘုရားဖြစ်ခြင်းကို။ သုတ္တာ၊
ကြားကုန်၍။ သတ္ထု၊ ဝိပဿီ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့။
အာဂန္နာ၊ လာလတ်ကုန်၍။ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဒေသနာတော်ကို။ သုတ္တာ၊
ကြားကုန်၍။ အရဟတ္တဖလေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိံ သု၊ တည်ကုန်၏။
သတ္ထာ၊ ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားသည်။ တတ္ထေဝ၊ ထို မိဂဒါဝုန်တော၌သာလျှင်။
ခဏ္ဍတ္ထေရံ၊ ခဏ္ဍ-မထေရ်ကို။ အဂ္ဂသာဝကဌာနေ၊ ပထမအဂ္ဂသာဝကအရာ၌။
တိဿတ္ထေရံ၊ တိဿ-မထေရ်ကို။ ဒုတိယသာဝကဌာနေ၊ ဒုတိယ အဂ္ဂသာဝက
အရာ၌။ ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏။ ရာဇာပိ၊ ဗန္ဓုမ-မင်းသည်လည်း။ တံ ပဝတ္ထိံ၊
ထို ဘုရားဖြစ်ခြင်းအကြောင်းကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ “ပုတ္တံ၊ သားဘုရားကို။
ပဿိဿာမိ၊ ဖူးမြင်အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ ဥယျာနံ၊ မိဂဒါဝုန် ဥယျာဉ်
သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဒေသနာတော်ကို။ သုတ္တာ၊ ကြားနာ၍။
တိသု၊ သုံးပါးကုန်သော။ သရဏေသု၊ သရဏဂုံတို့၌။ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍။
သတ္ထာရံ၊ ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားကို။ သွာတနာယ၊ နက်ဖြန်ကောင်းမှုအကျိုးငှာ။
နိမန္တေတု၊ ပင့်ဖိတ်၍။ အဘိဝါဒေတု၊ ရိုသေစွာရှိခိုးပြီး၍။ ပဒက္ခိဏံ၊ လက်ယာ
ရစ်လည်သည်ကို။ ကတု၊ ပြု၍။ ပက္ခာမိ၊ ဖဲသွားလေ၏။

သော၊ ထိုခမည်းတော် ဗန္ဓုမ-မင်းကြီးသည်။ ပါသာဒဝရဂတော၊
မြတ်သော ပြာသဒ်ထက်သို့ ကပ်လျက်။ နိသိဒိတု၊ ထိုင်၍။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။
(ကိံ စိန္တေသိ၊ အဘယ်သို့ကြံသနည်း။) “မယံ၊ ငါ၏။ ဇေဋ္ဌပုတ္တော၊ သားကြီး
သည်။ နိက္ခမိတု၊ တောထွက်၍။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။
မေ၊ ငါ၏။ ဒုတိယပုတ္တော၊ နှစ်ယောက်မြောက်သော သားသည်။ အဂ္ဂသာဝ-
ကော၊ ပထမအဂ္ဂသာဝကသည်။ (ဇာတော၊ ဖြစ်၏။) ပုရောဟိတပုတ္တော၊ ပုရော
ဟိတ်၏သားသည်။ ဒုတိယအဂ္ဂသာဝကော၊ ဒုတိယအဂ္ဂသာဝကသည်။ (ဇာ-
တော၊ ဖြစ်၏။) အဝသောသ၊ ကြွင်းကုန်သော။ ဣမေ စ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းတို့
သည်လည်း။ ဂိဟိကာလေပိ၊ လူဖြစ်သောအခါ၌လည်း။ မယံ၊ ငါ၏။ ပုတ္တမေဝ၊
သားကိုသာလျှင်။ ပရိဝါရေတု၊ ခြံရံ၍။ ဝိစရိံ သု၊ လှည့်လည်ကုန်၏။ ဣမေ၊ ဤ
ဘုရား၊ ရဟန္တာတို့သည်။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေးအခါ၌လည်းကောင်း။ ဒါနိပိ၊ ယခုအခါ၌
လည်းကောင်း။ မယုမေဝ၊ ငါ၏သာလျှင်။ ဘာရာ၊ ဝန်တို့တည်း။ အဟမေဝ၊
ငါသည်သာလျှင်။ တေ၊ ထို ဘုရား၊ ရဟန္တာတို့ကို။ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော။
ပစ္စယေဟိ၊ ပစ္စည်းတို့ဖြင့်။ ဥပဋ္ဌဟိဿာမိ၊ လုပ်ကျွေးအံ့။ အညေသံ၊ တပါးသော
သူတို့အား။ ဩကာသံ၊ လုပ်ကျွေးခွင့်ကို။ န ဒဿာမိ၊ မပေးအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။

နိပါတ် ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၁-ပဌမဝဂ္ဂ အညာသိကောဏ္ဍညတ္ထေရဝတ္ထု ၃၁၇

(စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ စိန္တေတွာ၊ ကြံပြီး၍။) ဝိဟာရဒ္ဓါရတော^၁၊ ကျောင်းတော် တံခါးမှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ ယာဝ ရာဇဂေဟဒ္ဓါရ၊ နန်းတော်တံခါးတိုင်အောင်။ ဥဘောသု ပဿေသု၊ နံပါးနှစ်ဘက်တို့၌။ ခဒိရပါကာရံ၊ ရှားတံတိုင်းကို။ ကာရေ- တွာ၊ ပြုစေ၍။ ဝတ္ထေဟိ၊ အဝတ်တို့ဖြင့်။ ပဋိစ္ဆာဒါပေတွာ၊ ဖုံးလွှမ်းစေ၍။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ သုဝဏ္ဏတာရကဝိစိတ္တံ၊ ရွှေကြယ်တို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်သော။ သမေ- လမ္ဗိတံ၊ ကောင်းစွာ တွဲရ၍ဆွဲအပ်သော။ တာလက္ခန္ဓမတ္တံ၊ ထန်းလုံးမျှရှိသော။ ဝိဝိဓပုပ္ဖဒါမဝိတာနံ၊ အထူးထူးသော ပန်းဆိုင်ဗိတာန်ကို။ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍။

☸ (ဌ-၁၁၀) ဟေဌာ၊ အောက်၌။ ဘူမိ၊ မြေကို။ ဝိစိတ္တတ္ထရဏေဟိ၊ ဆန်းကြယ် သော အခင်းတို့ဖြင့်။ သန္တရာပေတွာ၊ ခင်းစေ၍။ အန္တော၊ အတွင်း၌။ ဥဘော- သု ပဿေသု၊ နံပါးနှစ်ဘက်တို့၌။ မာလာဂစ္ဆကေ^၂၊ ပန်းချိုတို့ကိုလည်း ကောင်း။ သုဝဏ္ဏဃဇ္ဇေ^၃၊ ရွှေအိုးတို့ကိုလည်းကောင်း။ သကလမဂ္ဂံ၊ အလုံးစုံ သော ခရီးကို။ ဝါသတ္ထာယ စ၊ ထုံခြင်းအကျိုးငှာလည်း။ ဂန္ဓန္တရေသု၊ နံသာ ၏ အကြားတို့၌။ ပုပ္ဖါနိ စ၊ ပန်းတို့ကို လည်းကောင်း။ ပုပ္ဖန္တရေသု၊ ပန်း၏ အကြားတို့၌။ ဂန္ဓေ စ၊ နံသာတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဌပါပေတွာ၊ ထားစေ၍။ ဘဂဝတော၊ ဝိပဿိမြတ်စွာဘုရားအား။ ကာလံ၊ အခါကို။ အာရောစာပေသိ၊ ကြားလျှောက်စေ၏။ ဘဂဝါ၊ ဝိပဿိ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခုသံဃ- ပရိဝုတော၊ ရဟန်းအပေါင်းသည်ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်လျက်။ အန္တောသာဏိယာဝ၊ တင်းတိမ်အတွင်းဖြင့်သာလျှင်။ ရာဇဂေဟံ၊ နန်းတော်သို့။ ဂန္ဓာ၊ ကြွသွား၍။ ဘတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတော်သို့။ ပစ္ဆာဂစ္ဆတိ၊ ပြန်ကြွတော်မူ၏။ အညော၊ တပါးသော။ ကောစိ၊ တစုံတ ယောက်သောသည်။ ဒဠုမ္မိ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာလည်း။ န လဘတိ၊ မရ။ ပန၊ သည်သာမကသေး။ ဘိက္ခု၊ ဆွမ်းကို။ ဒါတုံ ဝါ၊ လှူခြင်းငှာလည်းကောင်း။ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို။ ကာတုံ ဝါ၊ ပြုခြင်းငှာလည်းကောင်း။ ကုတော လဘတိ၊ အဘယ်မှာရအံ့နည်း။

နာဂရာ၊ ပြည်သူတို့သည်။ စိန္တေသံ၊ ကြံကုန်၏။ (ကိံ စိန္တေသံ၊ အဘယ်သို့ ကြံကုန်သနည်း။) “အဇ္ဇေ၊ ယခု။ သတ္တုနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ လောကေ၊ လောက၌။ ဥပ္ပန္နဿ၊ ပွင့်တော်မူပါလျက်။ သတ္တမာသာမိကာနိ၊ ခုနစ်လ အလွန်ရှိကုန်သော။ သတ္တ သံဝစ္ဆရာနိ၊ ခုနစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ မယဉ္ဇေ၊ ငါတို့ သည်ကား။ ဒဠုမ္မိ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာလည်း။ န လဘာမ၊ မရကုန်။ ဘိက္ခု၊

၁။ ဝိဟာရဒ္ဓါရကောဌကတော- (ဆဋ္ဌ) ၂။ ဆဋ္ဌမုဉ္ဇ သမာသိပုဒ်နှင့်ရှိ၏။
၃။ မာလာဂစ္ဆကေသု ပုဏ္ဏိသဇ္ဇေ- (ဆဋ္ဌ)

၃၁၈ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ [ကော

ဆွမ်းကို။ ဒါတုံ ဝါ၊ လှူခြင်းငှာလည်းကောင်း။ ပူဇော်၊ ပူဇော်ခြင်းကို။ ကာတုံ
 ဝါ၊ ပြုခြင်းငှာလည်းကောင်း။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သောတုံ ဝါ၊ နာကြားခြင်း
 ငှာလည်းကောင်း။ ပဂေဝ၊ အဘယ်ဆိုဖွယ်ရာရှိအံ့နည်း။ ရာဇာ၊ ဗန္ဓုမမင်းကြီး
 သည်။ “မယံ ဧဝံ၊ ငါ၏သာလျှင်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားတည်း။ မယံ၊ ငါ၏။ ဓမ္မော၊
 တရားတည်း။ မယံ၊ ငါ၏။ သံဃော၊ သံဃာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မမာယိတော၊
 မြတ်နိုး၍။ သယမေဝ၊ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်။ ဥပဋ္ဌဟတိ၊ လုပ်ကျွေး၏။ သတ္ထာ စ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနော၊ ပွင့်တော်မူသည်ရှိသော်။ သဒေဝ-
 ကဿ၊ နတ်နှင့်တကွသော။ လောကဿ၊ လူအပေါင်း၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုး
 ငှာ။ ဥပ္ပန္နော၊ ပွင့်တော်မူ၏။ ရညောယေဝ၊ ဗန္ဓုမ-မင်းကြီး၏သာလျှင်။
 အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှာ။ န(ဥပ္ပန္နော)၊ ပွင့်တော်မူသည်မဟုတ်။ ဟိ(သစ္စံ)၊
 မှန်၏။ ရညောယေဝ၊ ဗန္ဓုမ-မင်းကြီးအားသာလျှင်။ နိရယော၊ ငရဲသည်။
 ဥဏှော၊ ပူသည်။ န(အဿ)၊ မဖြစ်ရာ။ အညေသံ၊ တပါးသောသူတို့အား။
 (နိရယော၊ ငရဲသည်။) နိလုပ္ပလဝနသဒိသော၊ ကြာညှိတောနှင့်တူသည်။
 (န အဿ၊ မဖြစ်ရာ။) တဿ၊ ထိုကြောင့်။ ရာဇာနံ၊ ဗန္ဓုမ-မင်းကြီးကို။
 ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒါမ၊ ဆိုကုန်အံ့။ နော၊ ထိုငါတို့အား။ သတ္ထာရံ၊ ဝိပဿီ
 မြတ်စွာဘုရားကို။ (ဥပဋ္ဌာတုံ၊ လုပ်ကျွေးခြင်းငှာ။) သစေ ဒေတိ၊ အကယ်၍
 ပေးသည်ဖြစ်အံ့။ ဣစ္စေတံ(ဣတိ ဧတံ ဒါနံ)၊ ဤသို့ပေးခြင်းသည်။ ကုသလံ၊
 ကောင်း၏။ နော စေ ဒေတိ၊ အကယ်၍ မပေးငြားအံ့။ ရညာ၊ ဗန္ဓုမ-မင်းနှင့်။
 သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ယုဇ္ဈိတော၊ စစ်ထိုး၍။ သသံဃံ၊ သံဃာတော်နှင့်တကွ မြတ်
 စွာဘုရားကို။ ဂဟေတော၊ ယူ၍။ ဒါနာဒိနိ၊ အလှူအစရှိကုန်သော။ ပုညာနိ၊
 ကောင်းမှုတို့ကို။ ကရောမ၊ ပြုကုန်အံ့။ ပန၊ ထိုသို့ စစ်ထိုးသော်လည်း။ သုဒ္ဓနာ-
 ဂရေဟေဝ၊ သက်သက်သော ပြည်သားတို့သည်သာလျှင်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကာတုံ၊
 ပြုခြင်းငှာ။ န သက္ကာ ခေါ၊ မတတ်နိုင်ရာသည် သာလျှင်တည်း။ ကေ၊
 တယောက်သော။ ဇေဋ္ဌကပုရိသမ္ပိ၊ အကြီးအမှူးဖြစ်သော ယောက်ျားကိုလည်း။
 ဂဏှာမ၊ ယူကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (စိန္တေသံ၊ ကြံကုန်၏။” စိန္တေတော၊
 ကြံကုန်ပြီး၍။) သေနာပတိံ၊ စစ်သူကြီးသို့။ ဥပသကံမိတော၊ ကပ်၍။ တဿ၊
 ထိုစစ်သူကြီးအား။ တမတ္ထံ၊ ထို စစ်ထိုး၍ သံဃာကိုလုပ်ကျွေးလိုသောအကြောင်း
 ကို။ အာရောစေတော၊ ကြား၍။ “သမိ၊ အရှင်စစ်သူကြီး။ အမှောက်၊ ငါ
 တို့၏။ ပက္ခော၊ အပင်းအသင်းသည်။ ဟောဟိသိ ကိံ၊ ဖြစ်အံ့လော။
 ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မှုကား။ ရညော၊ မင်းကြီး၏။ (ပက္ခော၊ အပင်းအသင်း

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၁-ပဌမဝဂ္ဂ အညာသိကောဏ္ဍညတ္ထေရဝတ္ထု ၃၁၉

သည်။ ဟောဟိသိ ကိံ၊ ဖြစ်အံ့လော။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ ယော၊ ထိုစစ်သူကြီးသည်။ “တုမ္မာကံ၊ သင်တို့၏။ ပက္ခော၊ အပင်းအသင်းသည်။ ဟောမိ၊ ဖြစ်အံ့။ အပိစ ခေါ် ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ ပဌမဒိဝယော၊ ရှေးဦးစွာသောနေ့ကို။ မယံ၊ ငါ့အား။ ဒါတဗ္ဗော၊ ပေးအပ်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ တေ၊ ထို ပြည်သားတို့သည်။ သမ္ပဒိစ္ဆိံသု၊ ဝန်ခံကုန်၏။

ယော၊ ထိုစစ်သူကြီးသည်။ ရာဇာနံ၊ ဗန္ဓုမ-မင်းသို့။ ဥပသင်္ကမိတု၊ ကပ်၍။ “ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ နာဂရာ၊ ပြည်သားတို့သည်။ တုမ္မာကံ၊ အရှင်မင်းကြီးတို့အား။ ကုပိတာ၊ အမျက်ထွက်ကုန်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ တာတ၊ အမောင်စစ်သူကြီး။ ကိမတ္ထံ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ (ကုပိတာ၊ အမျက်ထွက်ကုန်သနည်း။) ဣတိ၊ ဤသို့။ (ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။) သတ္ထာရံ၊ ဝိပဿိ မြတ်စွာဘုရားကို။ တုမ္မေဝ၊ အရှင်မင်းကြီးတို့သည်သာလျှင်။ ဥပဋ္ဌဟထ၊ လုပ်ကျွေးကုန်၏။ အမ္မေ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဥပဋ္ဌာတုံ၊ လုပ်ကျွေးခြင်းငှာ။ နလဘာမ၊ မရကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍။ (ကုပိတာ)ကိရ၊ အမျက်ထွက်ကုန်သတတ်။ အညေပိံ၊ တပါးသောသူတို့သည်လည်း။ (ဥပဋ္ဌာတုံ၊ လုပ်ကျွေးခြင်းငှာ။) သစေ လဘန္တိ၊ အကယ်၍ ရကုန်အံ့။ န ကုပုန္တိ၊ အမျက်မထွက်ကုန်။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ (ဥပဋ္ဌာတုံ၊ လုပ်ကျွေးခြင်းငှာ။) အလဘန္တော၊ မရကုန်သည် ဖြစ်၍။ တုမ္မေဟိ၊ အရှင်မင်းကြီးတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ယုဇ္ဈိတုကာမာ၊ စစ်ထိုးခြင်းငှာ အလုံရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) တာတ၊ အမောင်စစ်သူကြီး။ ယုဇ္ဈာမိ၊ စစ်ထိုးအံ့။ ဘိက္ခုသံသံ၊ ရဟန်းအပေါင်းကို။ န ဒေမိ၊ မပေးအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ တုမ္မာကံ၊ အရှင်မင်းကြီးတို့၏။ ဒါသ၊ ကျွန်တို့သည်။ တုမ္မေဟိ၊ အရှင်မင်းကြီးတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ယုဇ္ဈိဿာမ၊ စစ်ထိုးကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ တုမ္မေ၊ အရှင်မင်းကြီးတို့သည်။ ကံ၊ အဘယ်သူကို။ ဂဏိတု၊ ခေါ်၍။ ယုဇ္ဈိဿထ၊ စစ်ထိုးကုန်လတ္တံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။) တံ၊ သင်သည်။ ယေနာပတိ နနု၊ စစ်သူကြီးမဟုတ်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။) ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နာဂရေဟိ၊ ပြည်သားတို့နှင့်။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ (ယုဇ္ဈိတုံ၊ စစ်ထိုးခြင်းငှာ။) အသမတ္ထော၊ မစွမ်းနိုင်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) တတော၊ ထိုနောက်မှ။ ရာဇာ၊ ဗန္ဓုမ-မင်းသည်။ “နာဂရာ၊ ပြည်သားတို့

သည်။ ဗလဝန္တော၊ အားကြီးကုန်၏။ သေနာပတိပိ၊ စစ်သူကြီးသည်လည်း။
 တေသံယေဝ၊ ထိုပြည်သားတို့၏သာလျှင်။ ပက္ခော၊ အပင်းအသင်းတည်း။”
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥတု၊ သိ၍။ “အညာနိ၊ တပါးကုန်သော။ သတ္တမာသာဓိကောနိ၊
 ခုနစ်လ အလွန်ရှိကုန်သော။ သတ္တ သံဝစ္ဆရာနိ၊ ခုနစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ မယံ၊
 ငါ့အား။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းအပေါင်းကို။ (ဥပဋ္ဌာတုံ၊ လုပ်ကျွေးခြင်းငှာ။)
 ဒေန္တု၊ ပေးကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ နာဂရာ၊ ပြည်သားတို့
 သည်။ န သမ္ပုဋ္ဌိစိံသု၊ ဝန်မခံကုန်။ ရာဇာ၊ ဗန္ဓုမ-မင်းသည်။ “ဆဗ္ဗဿာနိ၊
 ခြောက်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ (မယံ၊ ငါ့အား။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်း အပေါင်းကို။
 ဥပဋ္ဌာတုံ၊ လုပ်ကျွေးစိမ့်သောငှာ။ ဒေန္တု၊ ပေးကုန်လော့။) ပဉ္စဝဿာနိ၊
 ငါးနှစ်တို့ ပတ်လုံး။ (မယံ၊ ငါ့အား။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းအပေါင်းကို။
 ဥပဋ္ဌာတုံ၊ လုပ်ကျွေးစိမ့်သောငှာ။ ဒေန္တု၊ ပေးကုန်လော့။)” ဣတိ ဧဝံ၊
 ဤသို့။ ဟာပေတု၊ ယုတ်စေ၍။ အညေ၊ တပါးကုန်သော။ သတ္တဒိဝသေ၊ ခုနစ်
 ရက်တို့ကို။ (ဋ္ဌ-၁၁၁) ယာစိ၊ တောင်း၏။ နာဂရာ၊ ပြည်သားတို့သည်။
 “ဒါနိ၊ ယခု။ ရညာ၊ မင်းနှင့်။ သိဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အတိကက္ခဋ္ဌံ၊ အလွန်ဆန့်ကျင်ခြင်း
 ကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မသင့်။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။
 အာနုဇာနိံသု၊ ခွင့်ပေးကုန်၏။ ရာဇာ၊ ဗန္ဓုမ-မင်းသည်။ သတ္တမာသာဓိကော-
 နိ၊ ခုနစ်လအလွန်ရှိကုန်သော။ သတ္တန္တံ သံဝစ္ဆရာနိ၊ ခုနစ်နှစ်တို့၌။ သဇ္ဇိတံ ဒါနမုခံ၊
 စီရင်အပ်သော အလှူ၏အကြောင်းဖြစ်သော လှူဖွယ်ဝတ္ထုကို။ သတ္တန္တမေဝ-
 ဒိဝသေနိ၊ ခုနစ်ရက်တို့၌သာလျှင်။ သဇ္ဇေတု၊ စီရင်စေ၍။ ဆ ဒိဝသေ၊ ခြောက်
 ရက်တို့ပတ်လုံး။ ကေသဉ္စိ၊ တစုံတယောက်သော သူတို့သည်။ အပဿန္တာနိ-
 ယေဝ၊ မမြင်ကုန်စဉ်ပင်လျှင်။ ဒါနိ၊ အလှူကို။ ဒတု၊ ပေးလှူ၍။ သတ္တမေ-
 ဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။ နာဂရေ၊ ပြည်သားတို့ကို။ ပေက္ခောသာ-
 ပေတု၊ ခေါ်စေ၍။ “တာတာ၊ အမောင်တို့။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။
 ဒါနိ၊ အလှူကို။ ဒါတုံ၊ ပေးလှူခြင်းငှာ။ သက္ခိယာယ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်လတ္တံ့ လော။”
 ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၍။ တေပိ၊ ထို ပြည်သူပြည်သားတို့ သည်လည်း။
 “အမေယေဝ၊ အကျွန်ုပ်တို့ကိုသာလျှင်။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ တံ၊ ထိုလှူဖွယ်ဝတ္ထု
 သည်။ ဒေဝဿ၊ အရှင်မင်းကြီးအား။ ဥပ္ပန္နံ နနု၊ ဖြစ်သည် မဟုတ်လော။”
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတု၊ ဆို၍။ “သက္ခိယာမ၊ စွမ်းနိုင်ပါကုန်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။
 အာဟံသု၊ လျှောက်တင်ကုန်၏။ ရာဇာ၊ ဗန္ဓုမ-မင်းသည်။ ပိဋ္ဌိဟတ္ထေန၊ လက်
 ဖမ်းဖြင့်။ အဿုနိ၊ မျက်ရည်တို့ကို။ ပုဉ္ဇမာနော၊ သုတ်လျက်။ ဘဂဝန္တံ၊

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ-ပဌမဝဂ္ဂ အညာသိကောဏ္ဍညတ္ထေရဝတ္ထု [၃၂၁

ဝိပဿီ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္တိတု၊ ရှိခိုး၍။ “ဘန္တေ၊ သားတော်ဘုရား။ အဋ္ဌသဋ္ဌိဘိက္ခုသတသဟဿံ၊ ခြောက်သန်းရှစ်သိန်းသော ရဟန်းကို။ အညဿ၊ တပါးသောသူအား။ ဝါရံ၊ အလှည့်ကို။ အကတု၊ မပြုမူ၍။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ စတူဟိ၊ လေးပါးကုန်သော။ ပစ္စယေဟိ၊ ပစ္စည်းတို့ဖြင့်။ ဥပဋ္ဌဟိဿာမိ၊ လုပ်ကျွေးအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ ဒါနံ၊ ယခု။ နာဂရာ၊ ပြည်သူပြည်သားတို့သည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ န အနုညာတံ၊ ခွင့် မပြုအပ်။ ဟိ(သစ္စံ)၊ မှန်၏။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော အရှင်ဘုရား။ နာဂရာ၊ ပြည်သူပြည်သားတို့သည်။ ‘မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒါတု၊ ပေးလှူခြင်းငှာ။ န လဘာမ၊ မရကုန်။’ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကုပ္ပန္နိ၊ အမျက်ထွက်ကုန်၏။ သေဝ၊ နက်ဖြန်မှသာလျှင်။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ တေသံ၊ ထို ပြည်သူပြည်သားတို့အား။ အနုဂ္ဂဟံ၊ ချီးမြှောက်ခြင်းကို။ ကရောထ၊ ပြုတော် မူကုန်လော။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ လျှောက်၏။

အထ၊ ထိုနောက်မှ။ ဒုတိယဒိဝသေ၊ နှစ်ရှက်မြောက်သော နေ့၌။ သေနာ-
ပတိ၊ စစ်သူကြီးသည်။ မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသောအလှူကို။ အဒါသိ၊ ပေးလှူ
၏။ တတော၊ ထိုနောက်မှ။ နာဂရာ၊ ပြည်သူ ပြည်သားတို့ သည်။ ရညာ၊
ဗန္ဓုမ-မင်းသည်။ ကတသက္ကာရတော၊ ပြုအပ်သော ပူဇော်သက္ကာရထက်။
ဥတ္တရိတရံ၊ အထူးသဖြင့်လွန်ကဲစွာ။ သက္ကာရသမ္မာနံ၊ အရိအသေပြုခြင်း မြတ်
နိုးခြင်းတို့။ ကတု၊ ပြု၍။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ အဒိသု၊ ပေးလှူကုန်၏။ ဧတေနဝ-
နိယာမေန၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ သကလနဂရဿ၊ အလုံးစုံသော
ပြည်သူ ပြည်သားအား။ ပဋိပါဠိယာ၊ အစဉ်သည်။ ဂတာယ၊ ရောက်သည်
ရှိသော်။ ဒွါရဂါမဝါသိနော၊ တံခါးအနီးရှာ၌နေသောသူတို့သည်။ သက္ကာရ-
သမ္မာနံ၊ ကောင်းစွာ အရိအသေပြုခြင်း မြတ်နိုးခြင်းကို။ (ကတု၊ ပြု၍)။
သဇ္ဇယံ၊ သု၊ စီရင်ကုန်၏။ မဟာကာလကုဋ္ဌုမ္ပိကော၊ မဟာကာလ-သူကြွယ်သည်။
စူဠကာလံ၊ စူဠကာလ-မည်သောညီငယ်ကို။ “သေဝ၊ နက်ဖြန်၌ပင်လျှင်။ ဒသ-
ဗလဿ၊ ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားအား။ သက္ကာရသမ္မာနံ၊ ကောင်းစွာ အရိအသေပြု
ခြင်း မြတ်နိုးခြင်းသည်။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏။ ကိံ၊
အဘယ်သို့သဘောရှိသော။ သက္ကာရံ၊ ပူဇော်သက္ကာရကို။ ကရိဿာမ၊ ပြုကုန်အံ့
နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘာတိက၊ နောင်တော်။ တုမေဝ၊
သင်သည်သာလျှင်။ ဇာနာဟိ၊ သိလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏)။

၁။ ဘာရံ-(ဆဋ္ဌ) ၂။ နာဂရာနံ ဒါနိ မေ အနုညာတံ=(ဆဋ္ဌ)

အင်္ဂုတ္တိရ်-ဋ္ဌ၊ ၂၁ (က)

မယံ၊ ငါ၏။ ရုစိယာ၊ အလိုဖြင့်။ သစေ ကရောသိ၊ အကယ်၍ ပြုသည်ဖြစ်
အံ့။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ သောဠသကရီသမတ္တေသု၊ တဆယ့်ခြောက်ပယ်
အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ ခေတ္တေသု၊ လယ်တို့၌။ ဂဟိတဂဗ္ဘာ၊ ယူအပ်သော
အဖုံးအလုံးရှိကုန်သော။ သာလိယော၊ သလေးတို့သည်။ အတ္တိ (သန္တိ)၊ ရှိကုန်
၏။ သာလိဂဗ္ဘံ၊ သလေးဖုံးကို။ ဖာလေတော၊ ခဲ့၍။ (တတ္ထံ၊ ထို သလေးဖုံး
၌။ လဗ္ဘမာနံ၊ ရအပ်သော။ သာလိခီရရသံ၊ သလေးနို့ရည်ကို။) အာဒါယ၊
ယူ၍။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့အား။ အနုစ္ဆဝိကံ၊ လျှောက်ပတ်စွာ။ ဒါပေ-
ဿာမိ၊ လူစေကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကယိ-
ရမာနေ၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သော သူအား။ ဥပ-
ကာရော၊ ကျေးဇူးများသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဧတံ၊
ဤသို့ သလေးစပါးဖုံးကို ခွဲခြင်းကို။ မယံ၊ ငါ့အား။ န ရုစုတိ၊ မနှစ်သက်။
ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။)

တံ၊ သင်သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သစေ န ကရောသိ၊ အကယ်၍ မပြုသည်
ဖြစ်အံ့။ အဟံ၊ ငါသည်။ မယံ၊ ငါ၏။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာကို။ မမာယိတံ၊ ငါ၏
ဥစ္စာဟု မှတ်ခြင်းငှာ။ လဘာမိ၊ ရလို၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ သောဠသကရီ-
သမတ္တံ၊ တဆယ့်ခြောက်ပယ် အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ခေတ္တံ၊ လယ်ကို။ မဇ္ဈေ၊
အလယ်၌။ ဘိန္တိတော၊ ခဲ့၍။ အဋ္ဌကရီသဌာနေ၊ ရှစ်ပယ်ရှိသော အရပ်၌။ သီမံ၊
အပိုင်းအခြားကို။ ဌပေတော၊ ထား၍။ သာလိဂဗ္ဘံ၊ သလေးဖုံးကို။ ဖာလေ-
တော၊ ခဲ့၍။ (တတ္ထံ၊ ထိုသလေးဖုံး၌။ လဗ္ဘမာနံ၊ ရအပ်သော။ သာလိခီရရသံ၊
သလေးနို့ရည်ကို။) အာဒါယ၊ ယူ၍။ အသမ္ဘိန္နေ၊ ရေနင့်မရောသော။ ခီရေ၊
နို့ရည်၌။ ပစာပေတော၊ ချက်စေ၍။ စတုမဇ္ဈံ၊ စတုမဇ္ဈကို။ ပက္ခိပိတော၊
ထည့်၍။ ဗုဒ္ဓပမုခဿ၊ ဝိပဿိ မြတ်စွာဘုရား အမှူးရှိသော။ သံသဿ၊ သံသာ
တော်အား။ အဒါသိ၊ ပေးလှူ၏။ ကုဋုမ္ပိကဿ ခေါ၊ မဟာကာလံ မည်သော
သူကြွယ်အား။ ဂဗ္ဘံ၊ သလေးဖုံးကို။ ဖာလေတော၊ ခဲ့၍။ ဂဟိတဂဟိတဌာနံ၊
ယူတိုင်းယူတိုင်းသော အရပ်သည်။ ပုန၊ တဖန်။ ပူရတိ၊ ပြည့်၏။ ပုထုက-
ကာလေ၊ မုန့်ဆန်းကာလ၌။ ပုထုကဂ္ဂံ နာမ၊ မုန့်ဆန်းဦး မည်သည်ကို။ အဒါသိ၊
ပေးလှူ၏။ ဂါမဝါသီဟိ၊ ရွာသူတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အဂ္ဂသဿံ နာမ၊ ကောက်
ဦးမည်သည်ကို။ အဒါသိ၊ ပေးလှူ၏။ လာယနေ၊ ရိတ်သောအခါ၌။ လာယနဂ္ဂံ၊
ရိတ်ဦးကို။ (အဒါသိ၊ ပေးလှူ၏။) ဝေဏိကရဏေ၊ ကောက်လှိုင်း ဖွဲ့သော
အခါ၌။ ဝေဏဂ္ဂံ၊ ကောက်လှိုင်းဦးကို။ (အဒါသိ၊ ပေးလှူ၏။) ဣလံပါဒီသု၊

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၁-ပဌမဝဂ္ဂ အညာသိကောဏ္ဍညတ္ထေရဝတ္ထု ၃၂၃

တယောက်သောယောက်ျားသည် ဆောင်ခြင်းငှာစွမ်းနိုင်သော ဝန်၏အစွမ်းဖြင့် အစည်းပြုသောအခါ စသည်တို့၌။ ကလာပဂ္ဂံ၊ အစည်းဦးကို။ (အဒါသိ၊ ပေးလှူ၏။) ခလဂ္ဂံ၊ တလင်းဦးကို။ (အဒါသိ၊ ပေးလှူ၏။) ဘဏ္ဍဂ္ဂံ၊ ကောက်ပုံဦးကို။ (အဒါသိ၊ ပေးလှူ၏။) မိနဂ္ဂံ၊ ချင်းဦးကို။ (အဒါသိ၊ ပေးလှူ၏။) ကောဠဂ္ဂံ၊ ကျီဦးကို။ (အဒါသိ၊ ပေးလှူ၏။) ဣတိ ဧဝံ ဤသို့။ သော၊ ထို မဟာကာလ-သင်္ကြယ်သည်။ ကေသသေဝံ၊ တခုသော ကောက်၌သာလျှင်။ နဝ ဝါရေ၊ ကိုးကြိမ်တို့ တိုင်တိုင်။ အဂ္ဂဒါနံ၊ ကောက်ဦးဟူသော အလှူကို။ အဒါသိ၊ ပေးလှူ၏။ တမ္ပိ သဿံ၊ ထို ကောက်သည်လည်း။ အတိရေကံ ဥဋ္ဌာနသမ္ပန္နံ၊ လွန်ကဲသော ဖြစ်ပွားခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဝိပဿီ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ရေတိ၊ ခန္ဓာထင်ရှား တည်၏။ ယာဝ၊ အကြင် မျှလောက်။ သံသော စ၊ ရဟန်း (သံဃာ) သည်လည်း။ ရေတိ၊ ခန္ဓာထင်ရှားတည်၏။ ဧတေနော နိယာမေန၊ ဤသို့သော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ ကလျာဏကမ္မံ၊ ကောင်းမှုကံကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ တတော၊ ထို လူ့ပြည်မှ။ စုတော၊ စုံတေသည်ရှိသော်။ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဒေဝေသု (ဋ-၁၁၂) စေဝ၊ နတ်ပြည်တို့၌ လည်းကောင်း။ မနုဿေသု စ၊ လူ့ပြည်တို့၌ လည်းကောင်း။ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်သည်ရှိသော်။ ကေနဂုတိကပ္ပေ၊ ကိုးဆယ်တစ်ကမ္ဘာထက်၌။ သမ္ပတ္တိံ၊ လူနတ်တို့၏ စည်းစိမ်ကို။ အနုဘဝိတွာ၊ စံစားပြီး၍။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ လောကေ၊ လောက၌။ ဥပ္ပန္နကာလေ၊ ပွင့်တော်မူသောအခါ၌။ ကပိလဝတ္ထုနဂရဿ၊ ကပိလဝတ်ပြည်၏။ အဝိဒူရေ၊ မနီးမဝေးသော အရပ်၌။ ဒေါဏဝတ္ထုဗြာဟ္မဏဂါမေ၊ ဒေါဏဝတ္ထု အမည်ရှိသော ပုဏ္ဏား၏ရွာ၌။ ဗြာဟ္မဏမဟာသာလကုလေ၊ ဗြာဟ္မဏမဟာသာလအမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိံ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုသူငယ်၏။ နာမဂ္ဂဟဏဒိဝသေ၊ အမည်မှည့်အံ့သောနေ၌။ ကောဏ္ဍညမာဏဝေ၊ တိ နာမံ၊ ကောဏ္ဍည-လုလင်ဟူသော အမည်ကို။ အကံသု၊ မှည့်ကုန်၏။ သော၊ ထို ကောဏ္ဍည-လုလင်သည်။ ဝုစိံ၊ ကြီးပွားခြင်းကို။ အန္ဓာယ၊ စွဲ၍။ တယော ဝေဒေ၊ သုံးပုံသော ဗေဒင်တို့ကို။ ဥဂ္ဂဟေတွာ၊ သင်၍။ လက္ခဏမန္တာနံ၊ ဣတ္ထိလက္ခဏာ ပုရိသလက္ခဏာကို ပြတတ်သော ဗေဒင်တို့၏။ ပါရံ၊ အပြီးအဆုံးသို့။ အဂမာသိ၊ ရောက်၏။ တေန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရား

၁။ ခလဘဏ္ဍိ = (ဆဋ္ဌ)

၁။ ဆဋ္ဌမူ၌ မပါ၊ ပါလျှင် ၁၀-ကြိမ်ဖြစ်၍ 'နဝဝါရေ' နှင့်မညီ။

လောင်းသည်။ တုသိတပုရာ၊ တုသိတာ နတ်ပြည်မှ။ စဝိတွာ၊ စုံစော၍။ ကပိလဝတ္ထုပုရေ၊ ကပိလဝတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ဘုရားလောင်း သူငယ်၏။ နာမဂ္ဂဟဏဒိဝသေ၊ အမည် မှည့်သောနေ၌။ အဋ္ဌတ္တရံ၊ ရှစ်ယောက်အလွန်ရှိသော။ ဗြာဟ္မဏသတံ၊ ပုဏ္ဏားတရာကို။ အဟတဝတ္ထေဟိ၊ အစာမချေသေးသော အဝတ်တို့ဖြင့်။ အတ္ထာဒေတွာ၊ ဝတ်စေ၍။ အပွေ-ဒကံ၊ ရေနှင့်မရောသော။ မဓုပါယာသံ၊ ချိုမြိန်သော နို့သနာကို။ ပါယေတွာ၊ သောက်စေ၍။ တေသံ၊ ထိုတရားရှစ်ယောက်သော ပုဏ္ဏားတို့၏။ အန္တရေ၊ အတွင်း၌။ အဋ္ဌ ဇနေ၊ ရှစ်ယောက်သော ပုဏ္ဏားတို့ကို။ ဥစ္စိနိတွာ၊ ရွေးကောက်၍။ မဟာတလေ၊ ပြာသာဒ်မ-၌။ နိသီဒါပေတွာ၊ ထိုင်နေစေ၍။ အလကံတပဋိယတ္တံ၊ တန်ဆာဆင်ခြင်းနှင့် စပ်သော။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ဘုရားလောင်းကို။ ဒုက္ကလဗုဒ္ဓကေ၊ ဘွဲ့ဖြူပုဆိုးအခံ၌။ နိပဇ္ဇာပေတွာ၊ လျောင်းအိပ်စေ၍။ လက္ခဏပရိဂ္ဂဟဏတ္တံ၊ လက္ခဏာကို သိမ်းဆည်းခြင်း အကျိုးငှာ။ တေသံ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အာနယိ သု၊ ဆောင်ကုန်၏။ ခုရာသနေ၊ အဦးဖြစ်သောနေရာ၌။ နိသိန္နဗြာဟ္မဏော၊ ထိုင်နေသော ပုဏ္ဏားသည်။ မဟာပုရိသဿ၊ ယောက်ျားမြတ်ဖြစ်သော ဘုရားလောင်း၏။ သရီရသမ္ပတ္တိံ၊ ကိုယ်တော်၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ ဒေ အင်္ဂုလိယော၊ လက်နှစ်ချောင်းတို့ကို။ ဥက္ခိပိ၊ မြှောက်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဋိပါဋိယာ၊ အစဉ်အတိုင်း။ သတ္တဇနာ၊ ခုနစ်ယောက်သော ပုဏ္ဏားတို့သည်။ (ဒေ အင်္ဂုလိယော၊ လက်နှစ်ချောင်းတို့ကို။) ဥက္ခိပိ သု၊ မြှောက်ကုန်၏။ ပန၊ အထူးကိုဆိုဦးအံ့။ တေသံ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့တွင်။ သဗ္ဗနဝကော၊ အလုံးစုံတို့အောက် ငယ်သော။ ကောဏ္ဍညမာဏဝေ၊ ကောဏ္ဍည-မည်သော ပုဏ္ဏားလုလင်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သော၊ ထို ကောဏ္ဍညမည်သော ပုဏ္ဏားလုလင်သည်။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဘုရားလောင်း၏။ လက္ခဏဝရနိဗ္ဗတ္တိံ၊ လက္ခဏာတော်မြတ်၏ ပြီးပြည့်စုံခြင်းကို။] ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ “အဂါရမဇ္ဈေ၊ အိမ်ရာတည်ထောင် လူ၏ဘောင်၌။ ဌာနကာရဏံ၊ တည်ခြင်း၏ အကြောင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဧကန္တေန၊ စင်စစ်သဖြင့်။ သေ(သော)၊ ဤဘုရားလောင်းသူငယ်သည်။ ဝိဝဋ္ဌန္တဒေါ၊ ဖွင့်လှစ်အပ်ပြီးသော ရာဂ-စသော ခုနစ်ပါးသော အမိုးရှိသော။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာလေး

၁။ ဤ [....] ထောင့်ကွင်းအတွင်း အနက်များမှာ ပြုပြင်ထားသော အနက်များဖြစ်သည်။ နိဿယမူဟောင်းတွင်မူ-တေသံ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့တွင်း သဗ္ဗနဝကော၊ အလုံးစုံတို့အောက်ငယ်သော။ ကောဏ္ဍညမာဏဝေ၊ ကောဏ္ဍည-မည်သော ပုဏ္ဏားလုလင်သည်။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဘုရားလောင်း၏။ လက္ခဏသနိရသမ္ပတ္တိံ၊ လက္ခဏာ၊ ကိုယ်တော်၏ ပြည့်စုံခြင်းကို-ဟုပါရှိပါသည်။- [အယ်ဒီတာ]

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၁-ပဌမဝဂ္ဂ အညာသိကောဏ္ဍညတ္ထေရဝတ္ထု ၃၂၅

ပါး တရားကိုသိသော ဘုရားသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ ဧကမေဝ အင်္ဂုလိံ၊ လက်တချောင်းကိုသာလျှင်။ ဥက္ကိပိ၊ မြောက် ၏။ ဣတရေ၊ ကောဏ္ဍည-လုလင်မှတစ်ပါးကုန်သော။ သတ္တ ဇနာ ပန၊ ခုနစ် ယောက်သောပုဏ္ဏားတို့သည်ကား။ “အဂါရံ၊ အိမ်၌။ သစေ အဇ္ဈာဝသိဿတိ၊ အကယ်၍ စိုးအုပ်၍ နေသည်ဖြစ်အံ့။ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာရတနာကိုလည်စေတတ် သော။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ သစေ ပဗ္ဗဇိဿတိ၊ အကယ် ၍ ရဟန်းပြုသည် ဖြစ်အံ့။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒွေ ဂတိယော၊ နှစ်ပါးသော အလားတို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဒွေ အင်္ဂုလိယော၊ လက်နှစ်ချောင်းတို့ကို။ ဥက္ကိပိံသု၊ မြောက်ကုန်၏။ အယံ ပန ကောဏ္ဍညော၊ ဤကောဏ္ဍည-သည်ကား။ ကတာဓိကာရော၊ ပြုအပ်သော ဆုတောင်းခြင်းရှိသော။ ပစ္ဆိမဘဝိကသတ္တော၊ မစ္ဆိမဘဝိက-သတ္တဝါတည်း။ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်။ ဣတရေ၊ မိမိမှတစ်ပါးကုန်သော။ သတ္တ ဇနော၊ ခုနစ် ယောက်သော ပုဏ္ဏားတို့ကို။ အဘိဘဝိတွာ၊ လွှမ်းမိုး၍။ “ဣမေဟိ လက္ခဏေဟိ၊ ဤလက္ခဏာတို့နှင့်။ သမန္နာဂတဿ၊ ပြည့်စုံသောသူအား။ အဂါရမဇ္ဈေ၊ အိမ်၏အလယ်၌။ ဌာနကာရဏံ နာမ၊ တည်ခြင်း၏ အကြောင်း မည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ။ နိဿံသယံ၊ မချွတ်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧကမေဝ ဂတိံ၊ တစ်ပါးသော အလားကိုသာလျှင်။ အဒ္ဓသ၊ မြင်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဧကံ အင်္ဂုလိံ၊ လက်တချောင်းကို။ ဥက္ကိပိ၊ မြောက်၏။ တတော၊ ထိုနောက်မှ။ (တေ) ဗြာဟ္မဏာ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့သည်။ အတ္ထဇနာ၊ မိမိ၏။ ဘရာနိ၊ အိမ်တို့သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ပုတ္တော၊ သားတို့ကို။ အာမန္တယိံသု၊ ခေါ်၍ဆိုကုန်၏။ “တာတာ၊ အမောင်တို့။ အမေ၊ ငါတို့သည်။ မဟလ္လကာ၊ ကြီးရင့်ကုန်ပြီ။ သုဒ္ဓေါဒနမဟာရာဇဿ၊ သုဒ္ဓေါဒန-မင်းမြတ်၏။ ပုတ္တံ၊ သားတော်ကို။ သဗ္ဗညုတပုတ္တံ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်သို့ရောက်တော်မူသည်ကို။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ န သမ္ဘာဝိဿာမ၊ မမိကုန်အံ့။ [သမ္ဘာဝေယျာမ ဝါ၊ မိကုန်ငြား အံ့လော။ နော ဝါ(သမ္ဘာဝေယျာမ)၊ မမိကုန်ငြားအံ့လော။ -ဆဋ္ဌ-ဇုဂ္ဂိပါဠိ။] တုမေ၊ သည်တို့သည်။ တသ္မိံ ကုမာရေ၊ ထိုဘုရားလောင်း မင်းသားသည်။ သဗ္ဗညုတံ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်သို့။ ပုတ္တော၊ ရောက်သည်ရှိသော်။ ဟဿ၊ ထို မြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနော၊ သာသနာတော်၌။ ပဗ္ဗဇေယျာဓာ၊ ရဟန်းပြု ရစ် ကုန်လော။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာမန္တယိံသု၊ ခေါ်၍ဆိုကုန်၏။)

... သုဒ္ဓေါဒနမဟာရာဇာပိ၊ သုဒ္ဓေါဒန-မင်းကြီးသည်လည်း။ ဗောဓိသတ္တံဿ၊ ဘုရားလောင်းအား။ ဓာတိယော၊ အထိန်းတို့ကို။ အာဒိံ ကတွာ၊ အစပြု၍။

ပရိဟာရံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို။ ဥပဋ္ဌပေန္နော၊ ထားလျက်။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ဘုရားလောင်းကို။ ဝုဒ္ဓိံ၊ ကြီးပွားခြင်းသို့။ အာပါဒေသိ၊ ရောက်စေ၏။ ဗောဓိသတ္တောပိ၊ ဘုရားလောင်းသည်လည်း။ ဝုဒ္ဓိပုတ္တော၊ ကြီးပွားခြင်းသို့ရောက်သည် ဖြစ်၍။ ဒေဝေါ ဝိယ၊ နတ်သားကဲ့သို့။ သမ္မတ္တိံ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို။ အနုဘဝိတွာ၊ ခံစား၍။ ဉာဏေ၊ ဉာဏ်သည်။ ပရိပက္ခေ၊ ရင့်ခြင်းသို့ ရောက်သည် ရှိသော်။ ကာမေယျ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌။ အာဒိနဝဉ္စ၊ အပြစ်ကိုလည်းကောင်း။ နေက္ခမ္မေ၊ မြတ်သော တောထွက်ခြင်း၌။ အာနိသံသဉ္စ၊ အကျိုးဆက်ကိုလည်းကောင်း။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ရာဟုလကုမာရဿ၊ ရာဟုလာ မင်းသား၏။ ဇာတဒိဝသေ၊ ဖွားမြင်သော နေ၌။ ဆန္ဒသဟာယော၊ ဆန္ဒအမတ်လျှင် အဖော် ရှိသည်ဖြစ်၍။ ကဏ္ဍကံ၊ ကဏ္ဍက-မြင်းတော်သို့။ အာရုယျ၊ တက်စီး၍။ ဒေဝတာဟံ၊ နတ်တို့သည်။ ဝိဝဋ္ဌေန၊ ဖွင့်လှစ်အပ်သော။ ဒွါရေန၊ တံခါး ဖြင့်။ မဟာဘိနိက္ခမနံ၊ မြတ်သော တောထွက်ခြင်းကို။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ တေနေဝ ရတ္တိတာဂေန၊ ထိုည၌အဖို့ဖြင့်ပင်လျှင်။ တိဏိ ရဇ္ဇာနိ၊ သုံးပြည် ထောင်တို့ကို။ အတိက္ကမိတွာ၊ လွန်၍။ အနောမာနဒီတိရေ၊ အနောမာမြစ် ကမ်းနား၌။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍။ ဃဒ္ဓိကာရမဟာဗြဟ္မနာ၊ ဃဒ္ဓိကာရ ဗြဟ္မာကြီးသည်။ အာဘာတေ၊ ဆောင်ယူခဲ့သော။ အရဟတ္တဓဇေ၊ ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ တံခွန်သဖွယ်ဖြစ်သော သင်္ကန်းကို။ (ဋ္ဌ-၁၁၃) ဂဟိတမတ္တေယေဝ၊ ယူကာမျှ ဖြစ်သော်သာလျှင်။ ဝဿသဋ္ဌိကတ္တေရော ဝိယ၊ အဝါခြောက်ဆယ် ရပြီးသော မထေရ်ကြီးကဲ့သို့။ ပါသာဒိကေန၊ ကြည်ညိုဖွယ်ရှိသော။ ဣရိယာပထေန၊ ဣရိယာပုထ်ဖြင့်။ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ တတ္ထ၊ ထိုရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ စရိတွာ၊ လှည့်လည်၍။ ပဏ္ဏဝပဗ္ဗတစ္ဆာယာယ၊ ပဏ္ဏဝ-အမည်ရှိသော တောင်ရိပ်၌။ ပိဏ္ဏပါတံ၊ ဆွမ်း ကို။ ပရိဘုဉ္ဇိတွာ၊ သုံးဆောင်၍။ မာဂဓေန၊ မဂရောဇ်တိုင်းသူ လူအပေါင်း ကို အစိုးရသော။ ရညာ၊ ဗိမ္ဗိသာရ-မင်းသည်။ ရဇ္ဇသိရိယာ၊ အသရေရှိသော ပြည်ဖြင့်။ နိမန္တယမာနောပိ၊ ဖိတ်အပ်သော်လည်း။ တံ၊ ထိုပြည်၏ အသရေ ကို။ ပဋိက္ခိပိတွာ၊ ပယ်၍။ အနုက္ကမေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ ဥရုဇေလံ၊ ဥရုဇေလ တောသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ “အယံ ဘူမိဘာဂေါ၊ ဤ မြေအဖို့သည်။ ရမဏီယော ဝတ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဖွယ်ရှိစွာ တကား။ ဣဒံ (ဌာနံ)၊ ဤအရပ် သည်။ ပဓာနတ္ထိကဿ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အားထုတ်ခြင်းငှာ အလို့ရှိသော။ ကုလပုတ္တဿ၊ အမျိုးကောင်းသားအား။ ပဓာနာယ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းခြင်းငှာ။

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၁-ပဌမဝဂ္ဂ အညာသိကောဏ္ဍညတ္ထေရဝတ္ထု ၃၂၇

အလံ ဝတ၊ လျှောက်ပတ်စွ တကား။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဓာနာဘိမုခံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသို့ရှေးရှုသော။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ တတ္ထ၊ ထို ဥရုဝေလတော၌။ ဝါသံ၊ နေခြင်းသို့။ ဥပဂတော၊ ကပ်၏။

တေန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ ဣတရေ၊ ကောဏ္ဍည-ပုဏ္ဏားလုလင်မှ တပါး ကုန်သော။ သတ္တ ဗြာဟ္မဏာ၊ ခုနစ်ယောက်သော ပုဏ္ဏားတို့သည်။ ယထာ-ကမ္မံ၊ ကံအားလျော်စွာ။ ဂတော၊ သွားလေကုန်ပြီ။ သဗ္ဗဒဟရော၊ အလုံးစုံတို့အောက်ငယ်သော။ လက္ခဏပရိဂ္ဂါဟကော၊ လက္ခဏာကို သိမ်းဆည်းတတ်သော။ ကောဏ္ဍညမာဏဝေါ ပန၊ ကောဏ္ဍည-ပုဏ္ဏားလုလင်သည်ကား။ အရောဂေါ၊ အနာမရှိသည်။ (အဿ၊ ဖြစ်၏။) သော၊ ထို ကောဏ္ဍည-အမည်ရှိသော ပုဏ္ဏားလုလင်သည်။ “မဟာပုရိသော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုပြီ။” ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတွာ၊ ကြား၍။ တေသံ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ ထို လက္ခဏာဖတ်ဖက်ဖြစ်သော ခုနစ်ယောက်သော ပုဏ္ဏားတို့၏။ ပုတ္တေ၊ သားတို့သို့။ ဥပသကံ-မိတွာ၊ ကပ်၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ “သိဒ္ဓတ္ထကုမာရော၊ သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားသည်။ ပဗ္ဗဇိတော ကိရ၊ ရဟန်းပြုပြီးသတတ်။ သော၊ ထို သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားသည်။ နိဿံသယံ၊ မချွတ်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။ ဘဝိဿတိ ဟိ (ဘဝိဿတိ-ဧဝ)၊ ဖြစ်လတ္တံ့သည်သာတည်း။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ ပိတရော၊ အဖတို့သည်။ အရောဂေါ၊ အနာကင်းကုန်သည်။ သစေ အဿ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ကုန်အံ့။ အဇ္ဇေ၊ ယခု။ နိက္ခမိတွာ၊ တောထွက်၍။ ပဗ္ဗဇေယျံ၊ ရဟန်းပြုကုန်ရာ၏။ တုမှေပိ၊ သင်တို့သည်လည်း။ သစေ ဣစ္ဆထ၊ အကယ်၍ အသံရှိကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ ဧဝ၊ လာလျှည့်ကုန်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ တံ မဟာပုရိ။” ထို ဘုရားလောင်းသို့။ အနုပဗ္ဗဇိဿာမ၊ အတုလိုက်၍ ရဟန်းပြုကုန်အံ့လို့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ တေ၊ ထို လက္ခဏာဖတ်ဖက်ဖြစ်သော ပုဏ္ဏား၏သားဖြစ်သော ပုဏ္ဏားတို့သည်။ ကေစ္ဆန္တာ၊ တူသော အလိုရှိကုန်သည်။ ဘဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ။ နာသက္ခံ သု၊ တေတ်နိုင်ကုန်။ တယောဇနာ၊ သုံးယောက်သော ပုဏ္ဏားတို့သည်။ န ပဗ္ဗဇိံ သု၊ ရဟန်းမပြုကုန်။ ကောဏ္ဍညဗြာဟ္မဏံ၊ ကောဏ္ဍည-ပုဏ္ဏားကို။ ဇေဋ္ဌကံ၊ အကြီးကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဣတရေ၊ ဤသုံးယောက်သော ပုဏ္ဏားမှ တပါးကုန်သော။ စတ္တာရော၊ လေးယောက်ကုန်သော။ (ဇနာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်။) ပဗ္ဗဇိံ သု၊ ရဟန်းပြုကုန်၏။ ဣမေ ပဉ္စ၊ ဤ ငါးယောက်သော ပုဏ္ဏားတို့သည်။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြုကုန်ပြီး၍။ ဂါမနိဂမရာဇောနိသု၊ ရှာ နိဂုံး မင်းနေပြည်တို့၌။ ဘိက္ခာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ စရန္တာ၊ လှည့်လည်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဘုရား

လောင်း၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အာဂမိံသု၊ ရောက်လာကုန်၏။ တေ၊ ထို
 ငါးယောက်သော ရဟန်းတို့သည်။ ဆဗ္ဗဿာနိ၊ ခြောက်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ ဗောဓိ-
 သတ္တေ၊ ဘုရားလောင်းသည်။ မဟာပဓာနံ၊ ကြီးစွာသော အားထုတ်ခြင်းကို။
 ပဒဟန္တေ၊ အားထုတ်သည်ရှိသော်။ “ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရား
 သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။
 ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ မဟာသတ္တံ၊ ဘုရား
 လောင်းကို။ ဥပဋ္ဌဟမာနာ၊ လုပ်ကျွေးကုန်သည် ဖြစ်၍။ အဿ၊ ထိုဘုရား
 လောင်း၏။ သန္တိကာဝစရာဝ၊ အနီးအပါး၌ ကျင်လည်ကုန်သည်သာလျှင်။
 အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ယဒါပန၊ အကြင်အခါ၌ကား။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရား
 လောင်းသည်။ ဧကတိလတဏှာလဒီဟိ၊ တလုံးသောနှမ်း၊ တစေ့သောဆန်-အစ
 ရှိသည်တို့ဖြင့်။ ဝိတိနာမေန္တောပိ၊ လွန်စေသည်ဖြစ်၍လည်း။ ဒုက္ကရကာရိကာယ၊
 ပြုနိုင်ခဲ့သောအမှုကို ပြုသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ အရိယဓမ္မပဋ္ဌိဝေဓဿ၊ မြတ်သော
 တရားကို ထိုးထွင်း၍သိခြင်း၏။ အဘာဝံ၊ မရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဥတုာ၊
 သိ၍။ သြဋ္ဌာရိကံ၊ ရုန့်ရင်းသော။ အာဟာရံ၊ အာဟာရကို။ အာဟာရိ၊ သုံး
 ဆောင်တော်မူ၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ တေ၊ ထို ငါးယောက်သော ပုဏ္ဏား
 ရဟန်းတို့သည်။ ပက္ကမိတုာ၊ ဖဲ၍။ ဣသိပတနံ၊ ဣသိပတန-တောသို့။ အဂမံသု၊
 သွားကုန်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ သြဋ္ဌာရိကာဟာရ-
 ပရိဘောဂေန၊ ရုန့်ရင်းသောအာဟာရကို သုံးဆောင်ခြင်းကြောင့်။ ဆဝိမံသ-
 လောဟိတပါရိပူရိ၊ အရေ၊ အသား၊ အသွေးတို့၏ပြည့်ခြင်းသို့။ ပတုာ၊ ရောက်၍။
 ဝိသာဒပုဏ္ဏမဒိဝေ၊ ကဆုန်လပြည့်နေ့၌။ သုဇာတာယ၊ သုဇာတာသည်။ ဒိန္နံ၊
 လူအပ်သော။ ဝရဘောဇနံ၊ မြတ်သော ဘောဇဉ်ကို။ ဘုဉ္ဇိတုာ၊ သုံးဆောင်
 ၍။ သုဝဏ္ဏပါတိ၊ ရွှေခွက်ကို။ နဒိယာ၊ နေရဉ္ဇရာမြစ်၏။ ပဋ္ဌိသေတံ၊
 အညာဖြစ်သော အရပ်သို့။ ခိပိတုာ၊ ပစ်၍။ “အဇ္ဇေ၊ ယနေ့၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရား
 သည်။ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ကတသန္နိဋ္ဌာနော၊ ပြုလုပ်ပြီးသော
 ဆုံးဖြတ်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ သာယနသမယေ၊ ညချမ်းအခါ၌။ ကာလေန နာဂရာ-
 ဇေန၊ ကာလ-နဂါးမင်းသည်။ အနေကေဟိ၊ များစွာကုန်သော။ ထုတိ-
 သတေဟိ၊ ချီးမွမ်းခြင်းအရာတို့ဖြင့်။ အဘိတ္ထဝိယမာနော၊ ချီးမွမ်းအပ်သည်ဖြစ်

ဟာဗောဓိမဏ္ဍံ၊ မဟာဗောဓိမဏ္ဍိုင်သို့။ အာရုယု၊ တက်၍။ အစလ-
 ဋ္ဌာနေ၊ မြေ၏မလှုပ်ရာအရပ်၌။ ပါစိနလောကဓာတုအဘိမုခေါ၊ အရှေ့လောက

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၁-ပဌမဝဂ္ဂ အညာသိကောဏ္ဍညတ္ထေရဝတ္ထု ၃၂၉

ဓာတ်သို့ ရှေးရှုသည်ဖြစ်၍။ ပလ္လင်္ကေန၊ ထက်ဝယ်ဖြင့်။ နိသီဒိတော၊ ထိုင်နေ
 ၍။ စတုရဂံသမန္ဓာဂတံ၊ အရေ အကြော အရိုးသကြွင်းစေ့ အသား အသွေး
 ခန်းခြောက်စေ-ဟူသော အင်္ဂါလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော။ ဝီရိယံ၊ လုံ့လကို။
 အဓိဋ္ဌာယ၊ အဓိဋ္ဌာန်၍။ သူရိယေ၊ နေသည်။ ဓရမာနေယေဝ၊ ထင်ရှားတည်
 စဉ်ပင်လျှင်။ မာရဗလံ၊ မာရ်မင်း၏ စစ်သည်ဗိုလ်ထူကို။ ဝိဓမ္မိတော၊ ဖျက်ဆီး
 ၍။ ပဌမယာမေ၊ ပထမယံ၌။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရှေး၌နေဖူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို။
 အနုဿရိတော၊ အောက်မေ့၍။ မဇ္ဈိမယာမေ၊ မဇ္ဈိမယံ၌။ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု
 အဘိညာဉ်ကို။ ဝိသောဓေတော၊ သုတ်သင်၍။ ပစ္စုသကာလသမနန္တရေ၊ နံနက်
 မိုးသောက်သည် အခြားမဲ့၌။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၌။ ဉာဏံ၊
 ဉာဏ်ကို။ သြတာရေတော၊ သွင်း၍။ အနုလောမပဋိလောမံ၊ အနုလုံ ပဋိလုံ
 ဖြစ်သော။ (ဋ္ဌ-၁၁၄) ပစ္စယာကာရဝဋ္ဌံ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဝဋ်တရားကို။ သမ္မု-
 သန္ဓော၊ သုံးသပ်သည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓေဟိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော ဘုရားရှင်တို့
 သည်။ ပဋိဝိဒ္ဓံ၊ ထိုးထွင်း၍သိအပ်သော။ အသာဓာရဏံ၊ တပါးသောသာဝက
 တို့နှင့် မဆက်ဆံသော။ သဗ္ဗညုတညာဏံ၊ သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်ကို။ ပဋိဝိဇ္ဇိတော၊
 ထိုးထွင်းသိ၍။ နိဗ္ဗာနာရမ္မဏာယ၊ နိဗ္ဗာန်လျှင် အာရုံရှိသော။ ဖလသမာ-
 ပတ္တိယာ၊ ဖလသမာပတ်ဖြင့်။ တတ္ထေဝ၊ ထိုဗောဓိပလ္လင်၌ပင်လျှင်။ သတ္တာဟံ၊
 စံရက်ကို။ ဝီတိနာမေသိ၊ လွန်စေ၏။

တေနေဝ ဥပါယေန၊ ဤသို့သော အကြောင်းအားဖြင့် သာလျှင်။
 သတ္တသတ္တာဟံ၊ ခုနစ်သတ္တာဟ ပတ်လုံး။ ဗောဓိမဏ္ဍေ၊ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်၌။
 ဝိဟရိတော၊ နေတော်မူပြီး၍။ ရာဇာယတနမူလေ၊ လင်းလွန်းပင်ရင်း၌။
 မရုပ်ဏ္ဍိကဘောဇနံ၊ ပျားဆုပ်မုန့် တည်းဟူသော စားဖွယ်ကို။ ပရိဘုဉ်တော၊
 သုံးဆောင်တော်မူ၍။ ပုန၊ တဖန်။ အဇပါလနိဂြောဓမူလံ၊ ဆိတ်ကျောင်း
 ညောင်ပင်ရင်းသို့။ အာဂန္ဓာ၊ လာလတ်၍။ တတ္ထ၊ ထို ဆိတ်ကျောင်းညောင်
 ပင်ရင်း၌။ နိသီန္ဓော၊ ထိုင်နေတော်မူလျက်။ ဓမ္မဂမ္ဘီရတံ၊ တရားတော်၏
 နက်နဲသည်၏ အဖြစ်ကို။ ပစ္စဝေက္ခိတော၊ ဆင်ခြင်တော်မူ၍။ အပ္ပေါသုက္က-
 တာယ၊ ကြောင့်ကြမဲ့ဖြင့်။ စိတ္တေ၊ စိတ်သည်။ နမိတေ၊ ညွတ်သည်ရှိ
 သော်။ မဟာဗြဟ္မာနာ၊ သဟမ္ပတိဗြဟ္မာကြီးသည်။ ယာစိတော၊ တောင်းပန်၍။
 ဗုဒ္ဓစက္ခုနာ၊ ဗုဒ္ဓစက္ခုဖြင့်။ လောကံ၊ သတ္တလောကကို။ ဝေဝါ လောကေ-
 နန္ဓော၊ ကြည့်တော်မူသည်ရှိသော်။ တိက္ခိန္ဒိယာဒိဘေဒေ၊ ရင့်သောဣန္ဒြေရှိ

သောသတ္တဝါ စသည်အပြားရှိကုန်သော။ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို။ ဒိသ္မာ၊
 မြင်တော်မူ၍။ မဟာဗြဟ္မာနော၊ သဟမ္ပတိ ဗြဟ္မာကြီးအား။ ဓမ္မဒေသနာယ၊
 တရားဟောခြင်းငှာ။ ပဋိညံ၊ ဝန်ခံခြင်းကို။ ဒတွာ၊ ပေးတော်မူ၍။ “ကဿ၊
 အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်အား။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဓမ္မံ၊ တရား
 ကို။ ဒေသေဿာမိ န ခေါ၊ ဟောရအံ့နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (စိန္တေန္တော၊
 ကြံတော်မူသည်ရှိသော်။) အာဠာရုဒကောနံ၊ အာဠာရရသေ့ ဥဒကရသေ့တို့၏။
 ကာလကတဘာဝံ၊ သေသည်အဖြစ်ကို။ ဥတွာ၊ သိတော်မူ၍။ ပုန၊ တဖန်။
 စိန္တေန္တော၊ ကြံတော်မူသည်ရှိသော်။ “ပဉ္စဝဂ္ဂိယာ၊ ငါးယောက်အစု ရှိကုန်
 သော။ (ဣမေ)ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းတို့သည်။ မေ၊ ငါဘုရားအား။ ဗဟူပကာရာ
 ခေါ ပန၊ များသော ကျေးဇူးရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ (ပဉ္စဝဂ္ဂိယာ၊ ငါး
 ယောက်အစုရှိကုန်သော။) ယေ (ဘိက္ခု)၊ အကြင် ရဟန်းတို့သည်။ ပဓာန-
 ပဟိတတ္ထံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အားထုတ်ခြင်းဖြင့် နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်သော စိတ်
 ရှိသော။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ ဥပဌဟိံ သု၊ လုပ်ကျွေးကုန်၏။ ယန္တူန(ယဒိ ပန)၊
 အကယ်၍။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ပဉ္စဝဂ္ဂိယာနံ၊ ပဉ္စဝဂ္ဂိ အမည်ရှိကုန်
 သော။ (တေသံ)ဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဓမ္မံ၊ တရား
 ကို။ ဒေသေယျံ၊ ဟောအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဥပ္ပါဒေသိ၊ ဖြစ်စေ
 ၏။ သဗ္ဗမေဝ၊ အလုံးစုံသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ဣဒံ ပန၊ အဘယ်သူအား
 ရှေးဦးစွာ တရားဟောရအံ့နည်းဟူသော ဤစိတ်အကြံသည်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားတို့၏။ ပရိဝိတက္ကမတ္တမေဝ၊ အကြံမျှသည်သာလျှင်တည်း။ ပန၊ ထိုသို့
 အကြံဖြစ်သော်လည်း။ ကောဏ္ဍညဗြာဟ္မဏံ၊ ကောဏ္ဍည ပုဏ္ဏားကို။ ဌပေတွာ၊
 ထား၍။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ပဋိဝိဇ္ဈိတံ၊ ထိုးထွင်း၍သိခြင်း
 ငှာ။ သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်သော။ အညော၊ တပါးသော။ ကောစိ နာမ၊ တစုံ
 တယောက်သောသူ မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သောပိ၊ ထို ကောဏ္ဍညပုဏ္ဏား
 ရဟန်းသည်လည်း။ ဧတဒတ္တမေဝ၊ ထိုရှေးဦးစွာ သစ္စာလေးပါးတရားကို ထိုး
 ထွင်း၍ သိခြင်းအကျိုးငှာသာလျှင်။ ကပ္ပံသတသဟဿံ၊ ကမ္ဘာတသိန်းပတ်လုံး။
 အဓိကာရကမ္မံ၊ လွန်ကဲစွာပြုအပ်သော ကောင်းမှုကို။ အကောသိ၊ ပြု၏။ ဗုဒ္ဓပ္ပ-
 မုဿ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းအပေါင်းအား။ “နဝ
 ဝါရေ၊ ကိုးကြိမ်တို့ပတ်လုံး။ အဂ္ဂသဿဒါနံ၊ မြတ်သော ကြောက်အလှူကို။
 အဒါသိ၊ ပေးလှူ၏။

အထ၊ ထိုအခါ။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ် သင်္ကန်း
 ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ အနုပဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ ဣသိပတနံ၊ ဣသိပတန-
 တောသို့။ ဂန္တံ၊ ကြွတော်မူ၍။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ပဉ္စဝဂ္ဂိယာ၊ ပဉ္စဝဂ္ဂိ

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၁-ပဌမဝဂ္ဂ အညာသိကောဏ္ဍညတ္ထေရဝတ္ထု ၃၃၁

အမည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခု။ ရဟန်းတို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) တေန၊ ထိုအရပ်
သို့။ ဥပသကံမိ၊ ကပ်တော်မူ၏။ တေ၊ ထိုပဉ္စဝဂ္ဂ ရဟန်းတို့သည်။ တဏှာ-
ဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ ကြွတော်မူလာသည်ကို။ ဒိသ္မာဝ၊ မြင်
တည်၍သာလျှင်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကတိကာယ၊ အချိန်းအချက်ဖြင့်။ သဏ္ဌာ-
တုံ၊ တည်ခြင်းငှာ။ နာသက္ခိံသု၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ ဧကော၊ တယောက်သော
ရဟန်းသည်။ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ ပဋိဂ္ဂဟေသိ၊ လှမ်းယူလင့်၏။
ဧကော၊ တယောက်သော ရဟန်းသည်။ အာသနံ၊ နေရာကို။ ပညာပေသိ၊
ခင်းလင့်၏။ ဧကော၊ တယောက်သောရဟန်းသည်။ ပါဒေါဒကံ၊ ခြေဆေးရေကို။
ပစ္စုပဋ္ဌာပေသိ၊ ရှေးရှုတည်၏။ ဧကော၊ တယောက်သော ရဟန်းသည်။ ပါဒေါ
ခြေတော်တို့ကို။ ဧဝံ၊ ဆေး၏။ ဧကော၊ တယောက်သော ရဟန်းသည်။
တာလဝဏ္ဏံ၊ ထန်းရွက်ယပ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ ဗိဇမာနော၊ ယပ်ခပ်
လျက်။ ဌိတော၊ တည်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တေသု၊ ထို ပဉ္စဝဂ္ဂ ရဟန်းတို့သည်။
ဝတ္တံ၊ ဝတ်ကို။ ဒသေတွာ၊ ပြ၍။ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌။ နိသိန္နေသု၊ ထိုင်
နေကုန်သည်ရှိသော်။ ကောဏ္ဍညတ္ထေရံ၊ ကောဏ္ဍည-မထေရ်ကို။ ကာယသက္ခိံ၊
နာမကာယဖြင့် တရားကိုခံယူခြင်း၏အစွမ်းဖြင့် မျက်မှောက်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။
သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိ မြတ်သော။ တေပရိဝဋ္ဌံ၊
သုံးပါးသော အပြန်ရှိသော။ ဓမ္မစက္ကပဝတ္တနသတ္တန္တံ၊ ဓမ္မစက္ကပဝတ္တန-သုတ်ကို။
အာရတိ၊ အားထုတ်တော်မူ၏။ မနုဿပရိသာ၊ လူပရိသတ်တို့သည်။ ပဉ္စ
ဇနာဝ၊ ငါးယောက်တို့သည်သာလျှင်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဒေဝပရိသာ၊
နတ် ဗြဟ္မာ ပရိသတ်တို့သည်။ အပရိစ္ဆန္ဒာ၊ မပိုင်းခြားနိုင်ကုန်သည်။ (အဟေ-
သံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။) ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ တရားတော်ဟောပြီးသည်၏
အဆုံး၌။ ကောဏ္ဍညတ္ထေရော၊ ကောဏ္ဍည-မထေရ်သည်။ အဋ္ဌာရသဟိ မဟာ-
ဗြဟ္မကောဋီဟိ၊ တဆယ့်ရှစ်ကုဋေသော နတ်ဗြဟ္မာတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သော-
တာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ “မယာ၊ ငါဘုရားသည်။
ဒုက္ကရကာရာဂတံ၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်စွာ ပြုအပ်သောအမှုကို ပြုခြင်းဖြင့်လာသော။
ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို။ ပဌမမေဝ၊ ရှေးဦးစွာသာလျှင်။ အညာသိ၊ သိ၏။
ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ အယံ၊ ဤမထေရ်သည်။ အညာသိကောဏ္ဍညော
နာမ၊ အညာသိကောဏ္ဍည-မည်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်တော်မူ၍။ ထေရံ၊

အညာသိကောဏ္ဍည မထေရ်ကို။ အာလပန္နော၊ ခေါ်တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။
 “အညာသိ ဝတ ဘော ကောဏ္ဍညော၊ အညာသိ ဝတ ဘော ကောဏ္ဍညော” တိ။
 အညာသိ ဝတ ဘော ကောဏ္ဍညော၊ အညာသိ ဝတ ဘော ကောဏ္ဍညော-
 ဟူ၍။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ [ဘော၊ အချင်းတို့။ ကောဏ္ဍညော၊ ကောဏ္ဍ-
 ညသည်။ အညာသိ ဝတ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို သိလေပြီတကား။ ဘော၊
 အချင်းတို့။ ကောဏ္ဍညော၊ ကောဏ္ဍညသည်။ အညာသိ ဝတ၊ သစ္စာလေးပါး
 တရားကို သိလေပြီတကား။] တဿ၊ ထိုမထေရ်အား။ တဒေဝ နာမံ၊ ထို
 အညာသိကောဏ္ဍည-ဟူသောအမည်သည်သာလျှင်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ တေန၊
 ထို့ကြောင့်။ “ဣတိ(ဋ္ဌ-၁၁၅)ဟိဒိ အာယသ္မတော ကောဏ္ဍညဿ အညာသိ
 ကောဏ္ဍညောတေဝ နာမံ အဟောသိ” တိ။ ဣတိ ဟိဒိ အာယသ္မတော-
 ကောဏ္ဍညဿ အညာသိကောဏ္ဍညောတေဝ နာမံ အဟောသိ-ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊
 ဟောတော်မူအပ်၏။ [ဣတိဟိ(ဣတိ ဧဝ)၊ ဤသို့သာလျှင်။ အာယသ္မတော
 ကောဏ္ဍညဿ၊ အရှင်ကောဏ္ဍည-မထေရ်၏။ အညာသိကောဏ္ဍညောတေဝ၊
 အညာသိကောဏ္ဍည-ဟူ၍သာလျှင်။ ဣဒံ နာမံ၊ ဤအမည်သည်။ အဟောသိ၊
 ဖြစ်၏။]

ဣတိ၊ ဤသို့။ ထေရော၊ ကောဏ္ဍည-မထေရ်သည်။ အာသဠိပုဏ္ဏမာယံ၊
 ဝါဆိုလပြည့်နေ့၌။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊
 တည်၏။ ပါဠိပဒေသိဝသေ၊ လဆုတ်ပက္ခ၏ အထွက်တရက်နေ့၌။ ဘဒ္ဒိယတ္ထေ-
 ရော၊ ဘဒ္ဒိယ-မထေရ်သည်။ (သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။
 ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်၏။) ဒုတိယပက္ခဒိဝသေ၊ လဆုတ်ပက္ခ၏ နှစ်ရက်နေ့၌။
 ဝပ္ပတ္ထေရော၊ ဝပ္ပ-မထေရ်သည်။ (သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။
 ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်၏။) တတိယပက္ခဒိဝသေ၊ လဆုတ်ပက္ခ၏ သုံးရက်နေ့၌။
 မဟာနာမတ္ထေရော၊ မဟာနာမ မထေရ်သည်။ (သောတာပတ္တိဖလေ၊ သော-
 တာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်၏။) ပက္ခဿ၊ လဆုတ်ပက္ခ၏။ စတုတ္ထိယံ၊
 လေးရက်မြောက်သော နေ့၌။ အဿဗိတ္ထေရော၊ အဿဗိ မထေရ်သည်။
 သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်၏။ ပက္ခဿ၊
 လဆုတ်ပက္ခ၏။ ပဉ္စမိယာပန၊ ငါးရက်မြောက်သောနေ့၌ကား။ အနတ္တလက္ခ-
 ဏ သုတ္တန္တဒေသနာ ပရိယာသာနေ၊ အနတ္တလက္ခဏသုတ်ကို ဟောတော်မူသည်
 အဆုံး၌။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံသော မထေရ်တို့သည်လည်း။ အရဟတ္ထေ၊ အရဟတ္တ
 ဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်ကုန်၏။

တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ထို ကောဏ္ဍည-အစရှိသော အလုံးစုံသော
 မထေရ်တို့သည် အရဟတ္တဖိုလ် တည်သောအခါ၌။ လောကေ၊ လောက၌။ ဆ၊

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၃-ပဌမဝဂ္ဂ အညာသိကောဏ္ဍညတ္ထေရဝတ္ထု ၃၃၃

ခြောက်ပါးကုန်သော။ အရဟန္တာ၊ လူရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်
 ကုန်၏။ တတော၊ ထိုအခါမှ၊ ပဌာယ၊ စ၍၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
 ယသဒါရကပ္ပမူခေ၊ ယသ-သူငယ် အမှူးရှိကုန်သော။ ပဉ္စပညာသ ပုရိသေ၊
 ငါးကျိပ်ငါးယောက်သော ယောက်ျားတို့ကို။ ကပ္ပုါသိယဝနသဏ္ဍေ၊ ကပ္ပုါသိယ
 တောအုပ်၌။ တိံသမတ္ထေ၊ သုံးကျိပ်အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ ဘဒ္ဒဝဂ္ဂိယေ၊
 ဘဒ္ဒဝဂ္ဂိ ညီနောင်တို့ကို။ ဂယာသိသေ၊ ဂယာအမည်ရှိသော ရှာ၏အနီးဖြစ်၍
 ဂယာအမည်ရှိသော ဆင်၏ဦးကင်းနှင့်တူသော။ ပိဋ္ဌပါသာဏေ၊ ကျောက်ဖျား၌။
 သဟဿမတ္ထေ၊ တထောင်မျှ အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ ပုရာဏဇဋ္ဌိလေ၊ ရှေး၌
 ရသေ့ဖြစ်ကုန်သော သူတို့ကို။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မဟာဇနံ၊ များစွာသောလူ
 အပေါင်းကို။ အရိယဘူမိံ၊ အရိယာအဖြစ်သို့။ ဩတာရေတွာ၊ သက်စေ၍။
 ဗိမ္ဗိသာရပ္ပမူခါနိ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်း အမှူးရှိကုန်သော။ ဧကောဒသနဟုဟာနိ၊ တသိန်း
 တသောင်းကုန်သော သူတို့ကို။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ဧကံ
 နဟုတံ၊ တသောင်းသောသူကို။ သရဏတ္ထယေ၊ သရဏဂုံသုံးပါးအပေါင်း၌။
 ပတိဋ္ဌာပေတွာ၊ တည်စေ၍။ ဇမ္ဗုဒီပတလေ၊ ဇမ္ဗုဒီပအပြင်၌။ သာသနံ၊ သာ
 သနာကို။ ပုပ္ဖိတဖလိတံ၊ အဘိညာဉ် ပဋိသမ္ဘိဒါ တည်းဟူသော အပွင့်တို့ဖြင့်
 ပွင့်သည်၊ မဂ်ဖိုလ်တည်းဟူသော အသီးတို့ဖြင့် သီးသည်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။
 သကလဇမ္ဗုဒီပမဏ္ဍလံ၊ အလုံးစုံသော ဇမ္ဗုဒီပအဝန်းကို။ ကာသာဝပဇ္ဇောတံ၊
 သင်္ကန်းရောင်ဖြင့် တောက်ပသည်ကို။ ဣသိဝါတပဋိဝါတံ၊ ရဟန်းတို့၏
 ကွေးခြင်းဆန့်ခြင်းတို့ကြောင့်ဖြစ်သော လေ၊ သင်္ကန်းကိုဝတ်ရုံခြင်းကြောင့်ဖြစ်
 သောလေတို့ဖြင့်ထက်ဝန်းကျင်မှလာသောလေရှိသည်ကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။
 ဧကသ္မိံ သမယေ။ တပါးသော အခါ၌၊ ဇေတဝနမဟာဝိဟာရံ၊ ဇေတဝန်
 ကျောင်းတော်သို့။ ပတွာ၊ ရောက်တော်မူ၍။ တတ္ထ၊ ထို ဇေတဝန်ကျောင်း
 တော်၌။ ဝံသန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ ဘိက္ခုသံဃမဇ္ဈေ၊ ရဟန်းအပေါင်း
 အလယ်၌။ ပညတ္တဝရဗုဒ္ဓါသနဂတော၊ ခင်းထားအပ်သော မြတ်သောဘုရား
 နေရာ၌ ကပ်တော်မူလျက်။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်
 မူသည်ရှိသော်။ “ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဓမ္မံ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို။ ပဋိဝိဒ္ဓဘိက္ခုနံ၊
 ထိုးထွင်း၍သိသောရဟန်းတို့၏။ အန္တရေ၊ အတွင်း၌။ မမာငါဘုရား၏။ ပုတ္တော၊
 သားတော်ဖြစ်သော။ ကောဏ္ဍညော၊ ကောဏ္ဍညသည်။ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏။”
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒဿေတံ၊ ပြတော်မူခြင်းငှာ။ တေဒဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ တေဒဂ်အရာ၌။
 ဌပေသိ၊ တားတော်မူ၏။

သေဇောဝိ၊ ကောဏ္ဍည-မထေရ်သည်လည်း။ ဒေ အဂ္ဂသာဝကေ၊ ခင်ပိုင်
 သော အဂ္ဂသာဝကတို့ကို။ အတ္တနော၊ မိမိအား။ နိပဋ္ဌကာရံ၊ ရှိသေးသော

အခြင်းအရာကို။ ကရောဇ္ဇေ၊ ပြုသည်တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ သန္တိကော၊ အထံတော်မှ။ ပက္ခမိတုကာမော၊ ဖွဲ့ခြင်းငှာအလိုရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ “ပုဏ္ဏမာဏဝေါ၊ ပုဏ္ဏလုလင်သည်။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ အဂ္ဂဓမ္မကထိကော၊ မြတ်သောတရားကိုဟောသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဒေါဏဝတ္ထုဗြာဟ္မဏဂါမံ၊ ဒေါဏဝတ္ထု ပုဏ္ဏားရှာသို့။ ဂန္ဓာ၊ ကြွသွား၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဘာဂိနေယံ၊ တူဖြစ်သော။ ပုဏ္ဏမာဏဝံ၊ ပုဏ္ဏ-လုလင်ကို။ ပဗ္ဗာဇေတွာ၊ ရဟန်းပြု၍။ “အယံ၊ ဤပုဏ္ဏ-လုလင်သည်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ သန္တိကော၊ အထံတော်၌။ ဝသိဿတိ၊ နေလတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏလုလင်၏။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ သန္တိကော၊ အထံတော်၌။ ဝါသိကဘာဝံ၊ နေလတ္တံ့သည်၏အဖြစ်ကို။ ဥတွာ၊ သိ၍။ သယံ၊ မိမိသည်။ ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်၍။ “ဘဂဝေါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောအရှင်ဘုရား။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဂါမန္တသေနာသနံ၊ ရွာနီးကျောင်း၌ နေခြင်းသည်။ အသပ္ပာယံ၊ မလျှောက်ပတ်။ အာကိဏ္ဏော၊ အပေါင်းအဖော်တို့နှင့် ပြွမ်းသည်ဖြစ်၏။ ဝိဟရိတုံ၊ နေခြင်းငှာ။ န သက္ကောမိ၊ မစွမ်းနိုင်။ ဆဒ္ဓန္တဒဟံ၊ ဆဒ္ဓန်အိုင်၏အနီးသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဝသိဿာမိ၊ နေပါအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အနုဇာနာပေတွာ၊ ခွင့်ပြုစေ၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ဆဒ္ဓန္တဒဟံ၊ ဆဒ္ဓန်အိုင်၏အနီးသို့။ ဂန္ဓာ၊ ကြွသွား၍။ ဆဒ္ဓန္တဟတ္ထိကုလံ၊ ဆဒ္ဓန်ဆင်မျိုးကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဒွါဒသ ဝဿာနံ၊ တဆယ့်နှစ်နှစ်တို့ကို။ ဝီတိနာမေတွာ၊ လွန်စေ၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုဆဒ္ဓန်အိုင်၏ အနီးအပါး၌သာယာ။ အနုပါဒိသေသာယ၊ ဝိပါက်ကမ္မဇရုပ်အကြွင်းမရှိသော။ နိဗ္ဗာနဓာတုယာ၊ နိဗ္ဗာနဓာတ်ဖြင့်။ ပရိနိဗ္ဗာယံ၊ ပရိဗ္ဗာန် စံလွန်တော်မူ၏။

သာရိပုတ္တ-မောဂ္ဂလ္လာနက္ခေရာဝတ္ထု

☞ (ဥ-၁၁၆) ၁၈၉-၁၉၀။ ဒုတိယတတိယေသု၊ ဒုတိယ-သုတ်၊ တတိယ-သုတ်တို့၌။ မဟာပညာနန္တိ၊ မဟာပညာနံ ဟူသည်ကား။ မဟာတိယာ၊ ကြီးကျယ်သော ပညာယ၊ ပညာနှင့်။ သမန္နာဂတာနံ၊ ပြည့်ဝံ့ကုန်သော။ ဣဒ္ဓိမန္နာနန္တိ၊ ဣဒ္ဓိမန္နာနံ ဟူသည်ကား။ ဣဒ္ဓိယာ၊ အဘိညာဉ် တန်ခိုးနှင့်။ သမန္နာဂတာနံ၊

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၄-ပဌမဝဂ္ဂ သာရိပုတ္တ-မောဂ္ဂလ္လာနတ္ထေရဝတ္ထု ၃၃၅

ပြည့်စုံကုန်သော။ သာရိပုတ္တော မောဂ္ဂလ္လာနောတိ (ဣဒံ)၊ သာရိပုတ္တော မောဂ္ဂလ္လာနော-ဟူသောဤအမည်သည်။ တေသံ ထေရုနံ၊ ထိုမထေရ်တို့၏။ နာမံ၊ အမည်တည်း။

ဣမေသမ္ပိ၊ ဤမထေရ်တို့၏လည်း။ ပဉ္စကမ္မေ၊ ပြဿနာကို ပြုရာ၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ အနုပုဗ္ဗိကထာ၊ အစဉ်အားဖြင့်ဖြစ်သော စကားတည်း။ -ဣတော၊ ဤ ဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ။ သတသဟဿကပ္ပာမိကေ၊ ကမ္ဘာတသိန်း အလွန်ရှိသော။ အသင်္ချေယျကပ္ပမတ္ထကေ၊ အသင်္ချေယျကပ်တို့၏အထက်၌။ သာရိပုတ္တော၊ သာရိပုတ္တရာသည်။ ဗြာဟ္မဏမဟာသာလကုလေ၊ ဗြာဟ္မဏမဟာသာလ အမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်။ သရဒမာဏဝေါ နာမ၊ သရဒ-အမည်ရှိသော ပုဏ္ဏားလုလင်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ မောဂ္ဂလ္လာနော၊ မောဂ္ဂလာန်သည်။ ဂဟပတိမဟာသာလကုလေ၊ ဂဟပတိမဟာသာလ-အမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်။ သိရိဝစုန-ကုဋ္ဌုမ္ပိယောနာမ၊ သိရိဝစုနသုကြွယ်မည်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တေ ဥဘောပိ၊ ထို နှစ်ယောက်ကုန်သော သရဒ-အမည်ရှိသော ပုဏ္ဏားလုလင်၊ သိရိဝစုန အမည်ရှိသော သုကြွယ်တို့သည်လည်း။ သဟပံသုကိဋ္ဌိတာဝ၊ တကွ မြေမှုန့်ကစားဖက်သာ ဖြစ်ကုန်သော။ သဟာယကာ၊ သူငယ်ချင်းတို့သည်။ အဟေသု၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သရဒမာဏဝေါ၊ သရဒ-လုလင်သည်။ ပိတု၊ အဘ၏။ အစ္စယေန၊ လွန်သောအခါ၌။ ကုလသန္တကံ၊ အမျိုး၏ ဥစ္စာဖြစ်သော။ မဟာဓနံ၊ များစွာသော ဥစ္စာကို။ ပဋိပဇ္ဇိတော၊ သိမ်းပိုက်၍။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ရဟောဂတော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ ကပ်လျက်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ (ကိံ စိန္တေသိ၊ အဘယ်သို့ ကြံသနည်းဟူမူကား။) “အဟံ၊ ငါသည်။ ဣဓလောကတ္တဘာဝမေဝ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောက၌ဖြစ်သော အတ္တဘောကိုသာလျှင်။ ဇာနာမိ၊ သိ၏။ ပရလောကတ္တဘာဝံ၊ တမလွန်လောက၏ အတ္တဘောကို။ နော(ဇာနာမိ)၊ မသိ။ ဇာတသတ္တာနဉ္စ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းရှိသော သတ္တဝါတို့၏လည်း။ မရဏံ နာမ၊ သေခြင်းမည်သည်။ ဓုဝံ၊ မြ၏။ မယာ၊ ငါသည်။ ဧကံ၊ တခုသော။ ပဗ္ဗဇ္ဇိ၊ ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်သို့။ ပဗ္ဗဇ္ဇိတော၊ ကပ်၍။ မောက္ခဓမ္မဂဝေသနံ၊ မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်တရားကို ရှာခြင်းကို။ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။) သော၊ ထို သရဒ-လုလင်သည်။ သဟာယကံ၊ သူငယ်ချင်းဖြစ်သော သိရိဝစုန-သုကြွယ်သို့။ ဥပသကံမိတော၊ ကပ်၍။ “သမ္ပ သိရိဝစုန၊ အဆွေ သိရိဝစုန။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပဗ္ဗဇ္ဇိတော၊ ရသေ့ရဟန်းပြု၍။ မောက္ခဓမ္မံ၊ မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်တရားကို။ ဂဝေသိဿာမိ၊ ရှာမှီးအံ့။ တံ၊ သင်သည်။ မယာ၊ ငါနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပဗ္ဗဇ္ဇိတံ၊ ရသေ့ရဟန်း

ပြုခြင်းငှာ။ သက္ခိယသိ၊ စွမ်းနိုင်လတ္တံ့လော။”ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သမ္မ၊ အဆွေသရဒ။ (အဟံ၊ ငါသည်။ ပဗ္ဗဇိတုံ၊ ရသေ့ရဟန်းပြုခြင်းငှာ)။ န သက္ခိယာမိ၊ မစွမ်းနိုင်။ တံယေဝ၊ သင်သည်သာလျှင်။ ပဗ္ဗဇာဟိ၊ ရသေ့ရဟန်းပြုလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) သော၊ ထို သရဒ လုလင်သည်။ “ပရလောကံ၊ တမလ္လန်လောကသို့။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ သဟာယံ ဝါ၊ အဖော်ကိုလည်းကောင်း။ မိတ္တံ ဝါ၊ အဆွေခင်ပွန်းကိုလည်းကောင်း။ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်၍။ ဂတော နာမ၊ သွားသည်မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အတ္တနာဝ၊ မိမိသည်သာလျှင်။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော ကုသိုလ်အကုသိုလ်ကံသည်။ အတ္တနောဝ၊ မိမိ၏သာလျှင်။ (သန္တကံ၊ ဥစ္စာသည်။) ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။”ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ တတော၊ ထိုနောက်မှ။ ရတနကောဋ္ဌာဂါရံ၊ ရတနာဖြင့် ပြည့်သောတိုက်ကို။ ဝိဝရာပေတွာ၊ ဖွင့်လှစ်စေ၍။ ကပဏဒ္ဓိကဝဏိဗ္ဗကယာစကာနံ၊ အထီးကျန်ကုန်သော သူဆင်းရဲ၊ ခရီးသွားသောသူ၊ ဒါန၏ကျေးဇူးကိုချီးမွမ်း၍ အကောင်းအမြတ်ကို တောင်းတတ်သောသူ၊ တခဲတဆုပ် တလုတ်မျှကိုတောင်းတတ်သော သူတောင်းစားတို့အား။ မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသောအလှူကို။ ဒတွာ၊ ပေးလှူ၍။ ပဗ္ဗတပါဒ၊ တောင်ခြေသို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ ဣသိပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်သို့။ ပဗ္ဗဇိ၊ ကပ်၏။ တဿ၊ ထိုသရဒ-လုလင်သို့။ ဧကော၊ တယောက်သော သူသည်။ ဧေ၊ နှစ်ယောက်သော သူတို့သည်။ တယော၊ သုံးယောက်သော သူတို့သည်။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အနုပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ အတုလိုက်၍ ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရသေ့ရဟန်းပြု၍။ စတုသတ္တတိသဟဿမတ္တာ၊ ခုနစ်သောင်းလေးထောင် အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ ဇဋ္ဌိလာ၊ ရသေ့တို့သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သော၊ ထို သရဒ ရသေ့သည်။ ပဉ္စာဘိညာ၊ ငါးပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း။ အဋ္ဌ သမာပတ္တိယော စ၊ ရှစ်ပါးသော သမာပတ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ တေသမ္ပိ ဇဋ္ဌိလာနံ၊ ထို ခုနစ်သောင်းလေးထောင်ကုန်သော ရသေ့တို့အားလည်း။ ကသိဏပရိကမ္ပံ၊ ကသိုဏ်းပရိကံကို။ အာစိက္ခံ၊ ကြိုး၏။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ တေပိ၊ ထို ခုနစ်သောင်းလေးထောင်ကုန်သော ရသေ့တို့သည်လည်း။ ပဉ္စ အဘိညာ၊ ငါးပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ အဋ္ဌသမာပတ္တိယော စ၊ ရှစ်ပါးသော သမာပတ်တို့ကို လည်းကောင်း။ နိဗ္ဗတ္တေသုံ၊ ဖြစ်စေကုန်၏။

၁။ ဂစ္ဆန္တော-စသည်ဖြင့် ဗဟုဝစ်မျှားနှင့်ဆဋ္ဌ-မူတွင်ရှိသည်။
 ၂။ အတ္တနာဝ-(ဆဋ္ဌ)] ၃။ ပဗ္ဗဇိတဝ်-(ဆဋ္ဌ)

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၁-ပဌမဝဂ္ဂ သာရိပုတ္တ-မောဂ္ဂလ္လာနတ္ထေရဝတ္ထု ၃၃၇

တေန သမယေန၊ ထိုသရဒ်-လုံလင်ရသေ့ရဟန်းပြုသော အခါ၌။ အနောမ-
 ဒဿိ နာမ၊ အနောမဒဿိ အမည်တော်ရှိသော။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။
 လောကေ၊ လောက၌။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်တော်မူ၏။ နဂရံ၊ ပြည်သည်။
 စန္ဒဝတီ နာမ၊ စန္ဒဝတီ အမည်ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ပိတာ၊ ခမည်း
 တော်သည်။ ယသဝန္တော နာမ၊ ယသဝန္တ-အမည်ရှိသော။ ခတ္တိယော၊ မင်း
 သည်။ (အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။) မာတာ၊ မယ်တော်သည်။ ယသောဓရာ နာမ၊
 ယသောဓရာ အမည်ရှိသော။ ဒေဝီ၊ မိဖုရားသည်။ (အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။)
 ဗောဓိ၊ ဗောဓိပင်သည်။ အဇ္ဇနရုက္ခော၊ ဖောက်ကြွပ်သည်။ (အဟောသိ၊
 ဖြစ်၏။) နိသတတ္ထေရော စ၊ နိသတ-မထေရ်လည်းကောင်း။ အနောမတ္ထေရော
 စ၊ အနောမ-မထေရ်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။
 အဂ္ဂသာဝကာ၊ အဂ္ဂသာဝက-တို့သည်။ (အဟောသိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။) ဝရုဏတ္ထေ-
 ရော နာမ၊ ဝရုဏ-မထေရ် အမည်ရှိသော။ ဥပဋ္ဌာကော၊ အလုပ်အကျွေးသည်။
 အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သုနန္ဒာ စ၊ သုနန္ဒာလည်းကောင်း။ သုမနာ စ၊ သုမနာလည်း
 ကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒွေ၊ နှစ်ဦးကုန်သော။ အဂ္ဂသာဝိကာ၊ တပည့်မ
 အဂ္ဂသာဝိကာတို့သည်။ (အဟောသိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။) အာယု၊ အသက်တော်
 သည်။ ဝဿသတသဟဿံ၊ အနှစ်တသိန်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သရီရံ၊
 ကိုယ်တော် အရပ်တော်သည်။ အဋ္ဌပညာသဟတ္ထုဗ္ဗေဓံ၊ ငါးဆယ့်ရှစ်တောင်
 ရှိသည်။ (အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။) သရီရပ္ပဘာ၊ ကိုယ်တော် အရောင်သည်။
 ဒွါဒသယောဇနံ၊ တဆယ့်နှစ်ယူဇနာ အရပ်ကို။ ဖရိ၊ နှံ၏။ ဘိက္ခုသတ-
 သဟဿပရိဝါရော၊ ရဟန်းတသိန်း အခြံအရံရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

☞ (ဋ္ဌ-၁၁၇) အထ၊ ထိုနောက်မှ။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ပစ္စုသကာ-
 လေ၊ မိုးသောက်ထ အခါ၌။ မဟာကရုဏာသမာပတ္တိတော၊ မဟာကရုဏာ
 သမာပတ်မှ။ ဝုဋ္ဌာယ၊ ထတော်မူ၍။ လောကံ၊ လောကကို။ ဝေါလောကေန္တော၊
 ကြည့်တော် မူသည်ရှိသော်။ သရဒတာပသံ၊ သရဒ ရသေ့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်
 မူ၍။ “အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ မယံ၊ ငါ့ဘုရား၏။ သရဒတာပသဿ၊ သရဒ-ရသေ့၏။
 သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂတပစ္စယေန၊ သွားခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဟေတိ၊
 ကြီးစွာသော။ ဓမ္မဒေသနာ စ၊ တရားဟောခြင်းသည်လည်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်
 လတ္တံ့။ သော စ၊ ထိုသရဒ-ရသေ့သည်လည်း။ အဂ္ဂသာဝကဋ္ဌာနံ၊ အဂ္ဂသာဝက
 အရာကို။ ပတ္ထေဿတိ၊ တောင်းလတ္တံ့။ တဿ၊ ထို သရဒ-ရသေ့၏။ သဟာ-
 ယကော၊ အဆွေဖြစ်သော။ သီရိဝစ္စနကုဋုမ္ဗိကော၊ သီရိဝစ္စန-သူကြွယ်သည်။

၁။ သုန္ဒရာ စ = (ဆဋ္ဌ) ၂။ နိဿယ-မူဟောင်း၌ ဗလီ။
 ၃။ သီရိဝစ္စနကုဋုမ္ဗိယော = (ဆဋ္ဌ)။

ဒုတိယသဘာဝကဋ္ဌာနံ၊ ဒုတိယ အဂ္ဂသဘာဝက-အရာကို။ (ပစ္ဆေဿတိ၊ တောင်းလတ္တံ့။) ဒေသနာပရိယောသာနေ စ၊ ဒေသနာတော်၏ အဆုံး၌လည်း။ အဿ၊ ထို သရဒ-ရသေ့၏။ ပရိဝါရာ၊ အခြံအရံဖြစ်ကုန်သော။ စတုသတ္တတိ-သဟဿဇဋ္ဌိလာ၊ ခုနစ်သောင်းလေးထောင်ကုန်သော ရသေ့တို့သည်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိဿန္တိ၊ ရောက်ကုန်လတ္တံ့။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ တတ္ထံ၊ ထို သရဒ-ရသေ့ရှိရာအရပ်သို့။ ဂန္တံ၊ ကြွသွားခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်တော်မူ၍။ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏။ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ အညံ၊ တပါးသော။ ကဉ္စံ၊ တစုံတယောက်သောရဟန်းကို။ အနာမန္တေတွာ၊ မခေါ်မူ၍။ သီဟောဝိယ၊ ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့။ ဧကစရော၊ တယောက်ထည်းတည်း ကျက်စားခြင်း ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ သရဒတာပသဿ၊ သရဒ-ရသေ့၏။ အန္တေဝါသိကေသု၊ အနီးနေ တပည့်တို့သည်။ ဖလာဖလတ္ထာယ၊ သစ်သီးကြီးငယ် အလို့ငှာ။ ဂတေသု၊ သွားကုန်သည်ရှိသော်။ “(သော၊ ထို သရဒ ရသေ့သည်။) မေ၊ ငါဘုရား၏။ ဗုဒ္ဓဘာဝံ၊ ဘုရား၏အဖြစ်ကို။ ဇာနာတု၊ သိစေသတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်တော်မူ၍။ တဿ သရဒတာပသဿ၊ ထို သရဒ-ရသေ့သည်။ ပဿန္တေယေဝ၊ မြင်စဉ်ပင်လျှင်။ အာကာသတော၊ ကောင်းကင်မှ။ သြတရိတွာ၊ သက်ဆင်းတော်မူ၍။ ပထဝိယံ၊ မြေ၌။ ပတိဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ သရဒတာပသော၊ သရဒ-ရသေ့သည်။ အဿ၊ ထို မြတ်စွာဘုရား၏။ ဗုဒ္ဓါ-နုဘာဝံ စေဝ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုး အာနုဘော်တော်ကို လည်းကောင်း။ သရိရသမ္ပတ္တိဉ္စ၊ ကိုယ်တော်၏ ပြည့်စုံခြင်းကို လည်းကောင်း။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ လက္ခဏမန္တေ၊ လက္ခဏာကိုပြတတ်သော ဗေဒင်တို့ကို။ သမ္ပသိတွာ၊ သုံးသပ်ဆင်ခြင်၍။ “ဣမေဟိ လက္ခဏေဟိ၊ ဤလက္ခဏာတော်တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော နာမ၊ ပြည့်စုံသောသူမည်သည်။ အဂါရမဇ္ဈေ၊ အိမ်၏အလယ်၌။ ဝသန္တော၊ နေသည်ရှိသော်။ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာရတနာကိုလည်စေနိုင်သော။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဗ္ဗဇန္တော၊ ရဟန်းပြုသည်ရှိသော်။ လောကေ၊ လောက၌။ ဝိဝဋ္ဌန္တိ-ဒေါ၊ ဖွင့်လှစ်အပ်ပြီးသော ရာဂ-စသော ခုနစ်ပါးသော အမိုးရှိသော။ သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓေါ၊ သဗ္ဗညုဘုရားသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံ ပုရိသော၊ ဤ ယောက်ျားမြတ်သည်။ နိဿံသယံ၊ မချွတ်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားတည်း။” [ဤ “-” ကော်မာအတွင်းရှိ စကားရပ်များကို အနည်းငယ် ပြောင်းလဲ ထားပါသည်။ မူဟောင်းတွင် သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓေါ ဟောတိ နောက်တွင်-လက္ခဏမန္တေ သမ္ပသိတွာ၊ ပါဠိရှိရာ ဆဋ္ဌမုဒ္ဒာရ ကော်မာ၏ ရှေးသို့ ထုတ်ပေးထားပါသည်-အယ်ဒီတာ။] ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇာနိတွာ၊ သိ၍။ ပစ္စုပ္ပန်၊ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းကို။ ကတွာ၊

နိပါတ် ၁၄ - တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၁ - ပဌမဝဂ္ဂ သာရိပုတ္တိ-မောဂ္ဂလ္လာနတ္ထေရဝတ္ထု ၃၃၉

ပြု၍။ ပဉ္စပတိဋ္ဌိတေန၊ ငါးပါးသော တည်ခြင်းဖြင့်။ ဝိန္ဒိတော၊ ရှိခိုး၍။ အာသနံ၊ နေရာကို။ ပညာပေတော၊ ခင်း၍။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပညတ္တာသနေ၊ ခင်းထားအပ်သော နေရာတော်၌။ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေတော်မူ၏။ သရဒတာပသောပိ၊ သရဒ ရသေ့သည်လည်း။ အတ္တနော၊ မိမိအား။ အနုစ္ဆဝိကံ၊ လျှောက်ပတ်သော။ အာသနံ၊ နေရာကို။ ဂဟေတော၊ ယူ၍။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့် လျှောက်ပတ်သော အရပ်၌။ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေ၏။

တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ စတုသတ္တတိသဟဿဇဋ္ဌိလာ၊ ခုနစ်သောင်းလေးထောင်သော ရသေ့တို့သည်။ ပဏီတပဏီတာနိ၊ မွန်မြတ်သည်ထက် မွန်မြတ်ကုန်သော။ ဩဇဝန္တာနိ၊ ဩဇာရှိကုန်သော။ ဖလာဖလာနိ၊ သစ်သီးကြီးငယ်တို့ကို။ ဂဟေတော၊ ယူ၍။ အာစရိယဿ၊ ဆရာဖြစ်သော သရဒ-ရသေ့၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ သမ္ပတ္တာ၊ ရောက်လာကုန်၏။ ဗုဒ္ဓါနုဉ္စေ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏လည်းကောင်း။ အာစရိယဿ စ၊ ဆရာဖြစ်သော သရဒ-ရသေ့၏ လည်းကောင်း။ နိသိန္ဒာသနံ၊ ထိုင်နေသောနေရာကို။ ဩလောကေတော၊ ကြည့်၍။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ “အာစရိယ၊ ဆရာ။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ‘ဣမသ္မိံ’ လောကော၊ ဤလောက၌။ တုမေဟိ၊ အရှင်ဆရာတို့ထက်။ မဟန္တတရော၊ အထူးသဖြင့် ကြီးမြတ်သောသူသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ ဝိစရာမ၊ လှည့်လည်ကုန်၏။ အယံ ပန ပုရိသော၊ ဤယောက်ျားမြတ်သည်ကား။ တုမေဟိ၊ အရှင်ဆရာတို့ထက်။ မဟန္တတရော၊ အထူးသဖြင့်ကြီးမြတ်၏။ (ဣတိ၊ ဤသို့။) မညော၊ အောက်မေ့ကုန်၏။ “ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ တာတာ၊ အမောင်တို့။ ကိံ ဝဒထ၊ အဘယ်သို့ဆိုကုန်သနည်း။ သာသပေန၊ မုန့်ညှင်းစေနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အဋ္ဌသဋ္ဌိယောဇနသတသဟဿဗ္ဗေဓံ၊ ယူဇနာ တသိန်းခြောက်သောင်းရှစ်ထောင် အစောက်မြင့်သော။ သိနေရုံ၊ မြင်းမိုရ်တောင်ကို။ သမံ၊ တူမျှသည်ကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ ဣစ္ဆထ၊ အလိုရှိကုန်သိ၏။ ပုတ္တကာ၊ ချစ်သားတို့။ သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓေန၊ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မယံ၊ ငါ့အား။ ဥပမံ၊ နှိုင်းယှဉ်ခြင်းကို။ မာ ကရိတ္ထ၊ မပြုကုန်လင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟံ၊ ဆို၏။) အထ၊ ထိုအခါ၌။ တေ တာပသာ၊ ထို ရသေ့တို့သည်။ “အယံ (သတ္တော)၊ ဤသတ္တဝါသည်။ ဣတ္ထရသတ္တော၊ ယုတ်သောသတ္တဝါသည်။ သစေ အတဝိဿ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့။ အမှောက်၊ ငါတို့၏။ အာစရိယော၊ ဆရာသည်။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဥပမံ၊ ဥပမာကို။ န အာဟရေယျ၊ မဆောင်ရာ။ အယံ ပုရိသော၊ ဤယောက်ျားသည်။ ယာဝ (အတိဝိယ)၊ အလွန်လျှင်။

မဟာဝတ၊ ကြီးမြတ်ပေစွတကား။” ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍။ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသောရသေ့တို့သည်သာလျှင်။ ပါဒေသိ၊ ခြေတော်တို့၌။ နိပတိတော၊ ဝပ်ကုန်၍။ သိရသာ၊ ဦးဖြင့်။ ဝဇ္ဇိံသု၊ ရှိခိုးကုန်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နေ၊ ထိုတပည့်ရသေ့တို့ကို။ အာစရိယော၊ ဆရာရသေ့သည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ “တတ၊ အမောင်တပည့်တို့။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့အား။ အနုစ္ဆဝိကော၊ လျှောက်ပတ်သော။ ဒေယျဓမ္မော၊ လူဖွယ်ဝတ္ထုသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သတ္တာ စ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ ဘိက္ခာစာရဝေလာယ၊ ဆွမ်းခံချိန်အခါ၌။ ဣဓ၊ ဤငါတို့နေသော တောအရပ်သို့။ အာဂတော၊ ကြွလာတော်မူ၏။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ယထာဗလံ၊ အစွမ်းအလျောက်။ ဒေယျဓမ္မံ၊ လူဖွယ်ဝတ္ထုကို။ ဒဿာမ၊ လူကုန်အံ့။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ (မယံ၊ ငါ့အား။) ပဏီတံ၊ မှန်မြတ်သော။ ယံ ယံ ဖလာဖလံ၊ အကြင်အကြင် သစ်သီးကြီးငယ်ကို။ (အာဘတံ၊ ဆောင်အပ်၏။) တံတံ (ဖလာဖလံ)၊ ထို ထို သစ်သီးကြီးငယ်ကို။ အာဟရထ၊ ဆောင်ခဲ့ကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟရာပေတော၊ ဆောင်စေ၍။ ဟတ္ထေ၊ လက်တို့ကို။ ခောဝိတော၊ ဆေး၍။ သယံ၊ မိမိကိုယ်တိုင်။ တထာဂတဿ၊ အနောမဒဿိမြတ်စွာဘုရား၏။ ပတ္တေ၊ သပိတ်တော်၌။ (ဋ္ဌ-၁၁၈) ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ တည်စေ၏။ သတ္တာရာ စ၊ အနောမဒဿိ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ ဖလာဖလေ၊ သစ်သီးကြီးငယ်တို့ကို။ ပဋိဂ္ဂဟိတမတ္တေ၊ ခံတော်မူကာမျှ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဒေဝတ၊ နတ်တို့သည်။ ဒိဗ္ဗောဇံ၊ နတ်၌ဖြစ်သော ဩဇာကို။ ပက္ခိပိံသု၊ ထည့်ကုန်၏။ တာပသော၊ သရဒ-ရသေ့သည်။ ဥဒကမ္ပိ၊ သောက်တော်ရေကိုလည်း။ သယမေဝ၊ ကိုယ်တိုင်သာပင်လျှင်။ ပရိဿာဝေတော၊ စစ်၍။ အဒါသိ၊ လူ၏။ တတော၊ ထိုနောက်မှ။ ဘတ္တကိစ္စံ၊ သစ်သီးဆွမ်း ဘုဉ်းပေးခြင်း ကိစ္စကို။ နိဋ္ဌာပေတော၊ ပြီးစေ၍။ ဟတ္တံ၊ လက်တော်ကို။ ခောဝိတော၊ ဆေး၍။ သတ္တရိ၊ အနောမဒဿိ မြတ်စွာဘုရားသည်။ နိသိန္ဓေ၊ ထိုင်နေတော် မူသည်ရှိသော်။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ အန္တေဝါသိကေ၊ အနီးနေတပည့်တို့ကို။ ပက္ခောသိတော၊ ခေါ်၍။ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌။ သာရဏီယံ၊ အသက်ထက်ဆုံး အောက်မေ့အပ်သော။ ကထံ၊ စကားကို။ ကထေန္တော၊ ပြောဆိုလျက်။ နိသိဒ္ဓိ၊ ထိုင်နေ၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ “ဒေ၊ နှစ်ဦးကုန်သော။ အဂ္ဂသာဝကော၊ အဂ္ဂသာဝက-တို့သည်။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ ရဟန်းအပေါင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အာဂစ္ဆန္တု၊ လာရောက်စေကုန်သတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံတော်မူ၏။ တေ၊ ထို အဂ္ဂသာဝက-တို့သည်။ သတ္တု၊

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၁-ပဌမဝဂ္ဂ သာဓိပုတ္တ-မောဂ္ဂလ္လာနတ္ထေရဝတ္ထု ၃၄၁

အနောမဒဿီ မြတ်စွာဘုရား၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်တော်ကို။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ သတ-
သဟဿီခိဏ္ဍာသဝပရိဝါရာ၊ တံသိန်းသော ရဟန္တာအခြံအရံ ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။
အာဂန္တာ၊ လာလတ်၍။ သတ္တာရံ၊ အနောမဒဿီ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္တိတွာ၊
ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ အဋ္ဌသု၊ ရပ်ကုန်၏။

တတော၊ ထိုနောက်မှ။ သရဒတာပသော၊ သရဒ-ရသေ့သည်။ အန္တေဝါ-
သိကော၊ အနီးနေတပည့် ရသေ့တို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ သိစေ၏။ (ကံ အာမန္တေ-
သိ၊ အဘယ်သို့ သိစေသနည်း။) “တတော၊ အမောင်တပည့်တို့။ ဗုဒ္ဓါနံ၊
မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ နိသိန္နာသနမ္ပိ၊ ထိုင်သော နေရာသည်လည်း။ နိဗ္ဗံ၊ နိမ့်၏။
သမဏသတသဟဿာနမ္ပိ၊ ရဟန္တာ တံသိန်းတို့၏လည်း။ အာသနံ၊ နေရာသည်။
နတ္ထိ၊ မရှိ။ တုမေဟိ၊ သင် တပည့်တို့သည်။ အဇ္ဇ၊ ယခု။ ဥဋ္ဌာရံ၊ မြတ်သော။
ဗုဒ္ဓသက္ကာရံ၊ ဘုရားရှင်အား ပူဇော်သက္ကာရကို။ ကံတံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊
သင့်၏။ (ဣတိ၊ ဤသို့။) ပဗ္ဗတပါဒတော၊ တောင်ခြေမှ။ ဝဏ္ဏဂန္ဓသမ္ပန္နာနိ၊
အဆင်း အနံနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော။ ပုပ္ဖါနိ၊ ပန်းတို့ကို။ အာဟရထ၊ ဆောင်ခဲ့
ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာမန္တေသိ၊ သိစေ၏။) ကထနကာလော၊
ပြောဆိုသော အခါသည်။ ပပဉ္စော ဝိယ၊ ကြာမြင့်သကဲ့သို့။ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏။ ဣဒ္ဓိမန္တာနံ ပန၊ တန်ခိုး အဘိညာဉ်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ကား။
ဝိသယော၊ အရာသည်။ အစိန္တေယျော၊ မကြံအပ်။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထို့ကြောင့်။
မုဟုတ္တမတ္ထေနော၊ တဓဏချင်း ဖြင့်သာလျှင်။ တေ တာပသ၊ ထို တပည့်
ရသေ့တို့သည်။ ဝဏ္ဏဂန္ဓသမ္ပန္နာနိ၊ အဆင်း အနံနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော။ ပုပ္ဖါနိ၊
ပန်းတို့ကို။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်ခဲ့၍။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ အနောမဒဿီ မြတ်စွာဘုရား
တို့အား။ ယောဇနပုမာဏံ၊ တယူဇနာ အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ပုပ္ဖါသနံ၊
ပန်းနေရာကို။ ပညာပေသုံ၊ ခင်းကုန်၏။ ဥဘိန္နံ၊ နှစ်ဦးကုန်သော။ အဂ္ဂသာ-
ဝကာနံ၊ အဂ္ဂသာဝက - တို့အား။ တိဂါဝုတံ၊ သုံးဂါဝုတ် ရှိသော။
(ပုပ္ဖါသနံ၊ ပန်းနေရာကို။ ပညာပေသုံ၊ ခင်းကုန်၏။) သေသဘိက္ခုနံ၊ ဘုရား
အဂ္ဂသာဝက နှစ်ပါးမှ ကြွင်းကုန်သော ရဟန်းတို့အား။ အဒ္ဓယောဇနိကာဒိ-
ဘေဒံ၊ ယူဇနာခွဲ စသည်အပြားရှိသော။ သံဃနဝကဿ၊ သံဃနဝက ရဟန်း
အား။ ဥသဘမတ္တံ၊ တဥသဘမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ (ပုပ္ဖါသနံ၊ ပန်း
နေရာသည်။) အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာသနေသု၊ နေရာတို့ကို။
ပညတ္တေသု၊ ခင်းအပ်ကုန်ပြီးသည် ရှိသော်။ သရဒတာပသော၊ သရဒ-ရသေ့
သည်။ ဘထာဂတဿ၊ အနောမဒဿီ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပုရတော၊ ရွှေမှ။
အဗ္ဗလိ၊ လက်အပ်ကို။ ပဂ္ဂဟေတွာ၊ ချီမြှောက်၍။ ဌိတော၊ တည်လှက်။

“ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဒီသရတ္ထံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော နေ့ ညဉ့်ပတ်လုံး။ ဟိတသုခတ္ထာယ၊ စီးပွားချမ်းသာခြင်း အကျိုးငှာ။ ဣမံ ပုပ္ဖါသနံ၊ ဤ ပန်းနေရာသို့။ အဘိရူပာထ၊ တက်နေတော် မူကုန်လော့။”

ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ လျှောက်၏။

နာနာပုပ္ဖု၊ အထူးထူးသော ပန်းကိုလည်းကောင်း။ ဂန္ဓဉ္စ၊ နံ့သာ ကိုလည်းကောင်း။ ကေတော၊ တပြိုင်နက်။ သမ္ပာဒေတွာန၊ ပြည့်စုံ စေ၍။ ပုပ္ဖါသနံ၊ ပန်းနေရာကို။ ပညာပေတွာ၊ ခင်း၍။ ဣဒံ တေ အာသနံ ။ပ။ သဒေဝကေတိ၊ ဣဒံ တေ အာသနံ ။ပ။ သဒေဝကေ ဟူ၍။ ဣဒံ ဝစနံ၊ ဤစကားကို။ အဗြဝံ၊ လျှောက်ဆို၏။

ဝီရ၊ ကြီးမြတ်သော လုံ့လရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။ ဣဒံ၊ ဤနေရာသည်။ တေ၊ အရှင်ဘုရား၏။ အာသနံ၊ နေရာတည်း။ တဝ၊ ရှင်ပင်ဘုရားအား။ အနုစ္ဆဝိံ၊ လျှောက်ပတ်စွာ။ ပညတ္တံ၊ ခင်းထား အပ်၏။ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပဿာဒေန္တော၊ ကြည်ညို စေသည်ဖြစ်၍။ ပုပ္ဖမာသနေ၊ ပန်းနေရာ၌။ နိသီဒ၊ ထိုင်နေတော်မူ ပါလော။ (ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ လျှောက်၏။)

သဒေဝကေ၊ နတ်နှင့်တကွသော။ (လောကေ၊ လောက၌။)ဗုဒ္ဓေါ၊ ရှင်ပင်ဘုရားသည်။ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပဿာဒေတွာ၊ ကြည်ညိုစေပြီး၍။ ဟာသယိတွာ၊ ရှင်စေ၍။ သတ္တရတ္ထိဒိဝံ၊ ခုနစ်ညဉ့် ခုနစ်နေ့ပတ်လုံး။ ပုပ္ဖမာသနေ၊ ပန်းနေရာ၌။ နိသီဒ၊ ထိုင်နေတော်မူ၏။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ သတ္တရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ နိသီန္တေ၊ ထိုင်နေတော်မူသည် ရှိသော်။ ဒေ၊ နှစ်ဦးကုန်သော။ အဂ္ဂသာဝကော စ၊ အဂ္ဂသာဝက-တို့သည် လည်းကောင်း။ သေသဘိက္ခု စ၊ ကြွင်းသော ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း။ အတ္တနော အတ္တနော၊ မိမိမိတို့အား။ ပတ္တာသနေသု၊ ရောက်သောနေရာတို့၌။ နိသီဒိံ သု၊ ထိုင်နေကုန်၏။ သရဒတာပသော၊ သရဒ-ရသေ့သည်။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ ပုပ္ဖစ္ဆတ္တံ၊ ပန်းထီးကို။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်ယူ၍။ တထာဂတဿ၊ အနောမဒဿိ မြတ်စွာဘုရား၏။ မတ္တကေ၊ အထက်၌။ ဓာရယန္တော၊ ဆောင်း မိုးလျက်။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ သတ္တာ၊ အနောမဒဿိ မြတ်စွာဘုရားသည်။ “ဇဇ္ဈိလာနံ၊ ရသေ့တို့၏။ အယံ သက္ကာရော၊ ဤ ပူဇော်သက္ကာရသည်။ မဟပူ- လော၊ များသောအကျိုးရှိသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်တော်မူ၍။ နိရောဓေမာပတ္တိံ၊ နိရောဓသမာပတ်ကို။ သမာပဇ္ဇိ၊ ဝင်စားတော်မူ၏။ သတ္တု၊ အနောမဒဿိ မြတ်စွာဘုရား၏။ သမာပန္နဘာဝံ၊

နိပါတ် ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၁-ပဌမဝဂ္ဂ သာရိပုတ္တ မောဂ္ဂလ္လာနုတ္တေရဝတ္ထု ၃၄၃

နိရောဓသမာပတ် ဝင်စားတော်မူသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဥတု၊ သိ၍။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ အဂ္ဂသာဝက၊ အဂ္ဂသာဝက တို့သည်လည်းကောင်း။

☞ သေသဘိက္ခုပိ၊ ကြွင်းသော ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း။ (ဋ္ဌ-၁၁၉)

သမာပတ္တိံ၊ နိရောဓသမာပတ်ကို။ သမာပဇ္ဇိသု၊ ဝင်စားကုန်၏။ တထာဂတေ၊ အနာမဒဿီ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ နိရောဓသမာပတ္တိံ၊ နိရောဓသမာပတ်ကို။ သမာပဇ္ဇိတု၊ ဝင်စားတော်မူပြီး၍။ နိသိန္နေ၊ ထိုင်နေတော်မူသည်ရှိသော်။ အန္တေဝါသိကာ၊ တလည့်ရသေ့တို့သည်။ ဘိက္ခဝာရကာလေ၊ အစာစားအံ့သော အခါသည်။ သမ္ပတ္တေ၊ ရောက်သည်ရှိသော်။ ဝနမူလဖလာဖလံ၊ တောသစ်မြစ် သစ်သီးကြီးငယ်ကို။ ပရိဘုဉ္ဇိတု၊ စား၍။ သေသကာလေ၊ ကြွင်းသောအခါ၌။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့အား။ အဇ္ဈလံ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဂ္ဂယ၊ ချီ၍။ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ သရဒတာပသော ပန၊ သရဒ-ရသေ့သည်ကား။ ဘိက္ခဝာရမ္ပိ၊ အစာစားရာ အရပ်သို့လည်း။ အဂန္တော၊ မသွားမူ၍။ ပုပ္ဖစ္ဆတ္တံ၊ ပန်းထီးကို။ ဂဟိတနိယာမေနေဝ၊ ကိုင်အပ်သော အမှတ်ဖြင့်သာလျှင်။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ ပီတိသုခေန၊ ပီတိချမ်းသာဖြင့်။ ဝီတိနာမေသိ၊ လွန်စေ၏။

သတ္တာ၊ အနာမဒဿီ မြတ်စွာဘုရားသည်။ နိရောဓတော၊ နိရောဓသမာပတ်မှ။ ဝုဠာယ၊ ထတော်မူ၍။ ဒက္ခိဏပဿေ၊ လက်ယာနံပါး၌။ နိသိန္နေ၊ ထိုင်နေသော။ အဂ္ဂသာဝကံ၊ အဂ္ဂသာဝကဖြစ်သော။ နိသတတ္ထေရံ၊ နိသတမထေရ်ကို။ “နိသတ၊ နိသတ။ သက္ကာရကာရကာနံ၊ ပူဇော်သက္ကာရကို ပြုကုန်သော။ တာပသာနံ၊ ရသေ့တို့အား။ ပုပ္ဖာသနာနုမောဒနံ၊ ပန်းနေရာကို အနုမောဒနာပြုခြင်းကို။ ကရောဟိ၊ ပြုလော။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ထေရော၊ နိသတ မထေရ်သည်။ စက္ကဝတ္တိရညော၊ စကြဝတေးမင်း၏။ သန္တိကာ၊ အထံမှ။ ပဋိလဒ္ဓမဟာလာဘော၊ ရအပ်သော ဆုလာဘ်ရှိသော။ မဟာယောဓော ဝိယ၊ စစ်သူကြီးကဲ့သို့။ တုဋ္ဌမာနသော၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သာဝကပါရမိဉာဏေ၊ သာဝကပါရမိဉာဏ်၌။ ဌတု၊ တည်၍။ ပုပ္ဖာသနာနုမောဒနံ၊ ပန်းနေရာ၏ အနုမောဒနာကို။ အာရံဘိ၊ အားထုတ်တော်မူ၏။ တဿ၊ ထို နိသတ-မထေရ်၏။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာတော်၏ အဆုံး၌။ ဒုတိယသာဝကံ၊ ဒုတိယသာဝက-ဖြစ်သော အနာမ-မထေရ်ကို။ “(ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။) တုမ္ပိ၊ သင်သည်လည်း။ ဓမ္မ၊ တရားကို။ ဒေသေဟိ၊ ဟောလော။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အနာမတ္ထေရော၊ အနာမ-မထေရ်သည်။ တေပိဋကံ၊ ပိဋကတ်သုံးပုံဟု

ဆိုအပ်သော။ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ မြတ်စွာဘုရား စကားတော်ကို။ သမ္မသိတွာ၊ သုံးသပ်
 ၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ကထေသိ၊ ဟော၏။ ဒိန္နံ၊ နှစ်ဦးကုန်သော။ သာဝကောနံ၊
 အဂ္ဂသာဝကတို့၏။ ဒေသနာယ၊ တရားဟောခြင်းဖြင့်။ ဧကဿပိ၊ တယောက်
 သော ရှိသော်လည်း။ အဘိသမယော၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို ထိုးထွင်း၍သိ
 ခြင်းသည်။ နာဟောသိ၊ မဖြစ်။ အထ၊ ထိုနောက်မှ။ သတ္ထာ၊ အနောမဒဿီ
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ အပရိမာဏေ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော။ ဗုဒ္ဓဝိသယေ၊
 ဘုရားအရာ၌။ ဌတွာ၊ တည်တော်မူ၍။ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဒေသနာကို။ အာရ-
 ဘိ၊ အားထုတ်တော်မူ၏။ ဒေသနာ ပရိယောသာနေ၊ ဒေသနာတော်၏
 အဆုံး၌။ သရဒတာပသံ၊ သရဒ-ရသေ့ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ သဗ္ဗေပိ၊
 အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ စတုသုတ္တတိသဟဿဇဋ္ဌိလော၊ ခုနစ်သောင်း
 လေးထောင်သော ရသေ့တို့သည်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိံသု၊
 ရောက်ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ အနောမဒဿီ မြတ်စွာဘုရားသည်။ “ဘိက္ခဝေါ၊
 ရဟန်းတို့။ အထ၊ လာလှည့်ကုန်။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူ၍။)
 ဟတ္ထံ၊ လက်တော်ကို။ ပသာရေသိ၊ ဆန့်တော်မူ၏။ တေသံ၊ ထိုရသေ့တို့အား။
 တာဝဒေဝ၊ ထို ဗေဟိ ဘိက္ခု ခေါ်တော်မူသော ခဏ၌ပင်လျှင်။ ကေသမဿ၊
 ဆံ့မှတ်ဆိတ်သည်။ အန္တရဓာယိ၊ ကွယ်၏။ အဋ္ဌ ပရိက္ခရာ၊ ရှစ်ပါးသော
 ပရိက္ခရာတို့သည်။ ကာယော၊ ကိုယ်၌။ ပဋိမုက္ကာဝ၊ စွပ်ကုန်သည်သာလျှင်။
 အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

သရဒတာပသော။ သရဒ-ရသေ့သည်။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ အရ-
 ဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ န ပတ္တော၊ မရောက်သနည်း။ ဣတိ (အယံ)၊ ဤ
 သည်ကား။ (ပုတ္တာ၊ အမေးတည်း။) ဝိက္ခိတ္တစိတ္တတ္တာ၊ ပျံ့လွင့်သောစိတ်
 ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ (အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ န ပတ္တော၊ မရောက်။)
 ကိရ- (ဝိတ္တာရေမိ)၊ ထိုစကားကိုခွဲဦးအံ့။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ ဒုတိယာ-
 သနေ၊ နှစ်ခုမြောက်သောနေရာ၌။ နေိသိဒိတွာ၊ ထိုင်နေ၍။ သာဝကပါရမီ-
 ဉာဏေ၊ သာဝကပါရမီဉာဏ်၌။ ဌတွာ၊ တည်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသ-
 ယတော၊ ဟောတော်မူသော။ အဂ္ဂသာဝကဿ၊ အဂ္ဂသာဝက ဖြစ်တော်မူ
 သော။ တဿ၊ ထိုနိသဘ-မထေရ်၏။ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို။ သောတံ၊
 နာခြင်းငှာ။ အာရဒ္ဓကာလတော၊ အားထုတ်အပ်သောအခါမှ။ ပဌာယ၊
 စ၍။ “အဟမ္မိ၊ ငါသည်လည်း။” အနာဂတေ၊ နောင်အခါ၌။ ဥပ္ပဇ္ဇနက္ခဿ၊
 ပွင့်တော်မူ လတ္တံ့သော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနေ၊ သာသနာ
 တော်၌။ ဣမိနာဝ သာဝကေန၊ ဤ သာဝကသည်သာလျှင်။ လဒ္ဓုရံ၊ ရအပ်
 သောပထမ အဂ္ဂသာဝကအရာ တည်းဟူသောဝန်ကို။ လဘေယျံ၊ ရပါမှုကား။

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂစဂ္ဂ ၁-ပဌမဝဂ္ဂ သာရိပုတ္တ-မောဂ္ဂလ္လာနတ္ထေရဝတ္ထု ၃၄၅

အဟောဝတ၊ ဪ-ကောင်းလေစ။” ဣတိ၊ ဤသို့။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ သော၊ ထို သရဒ-ရသေ့သည်။ တေန ပရိဝိတက္ကေန၊ ထိုအကြံဖြင့်။ မဂ္ဂဗလပဋိဝေဓံ၊ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းကို။ ကာဘံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ နာသက္ခိ၊ မစွမ်းနိုင်။ တထာဂတံ ပန၊ အနောမဒဿိ မြတ်စွာဘုရားကိုကား။ ဝန္တိတု၊ ရှိခိုး၍။ သမ္ပုဓေ၊ မျက်မှောက်၌။ ဌတု၊ ရပ်၍။ “ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ တုမ္ဟကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ အနန္တရာသန္တေ၊ အခြားမဲ့သော နေရာ၌။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ တုမ္ဟကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ သာသန္တေ၊ သာသနာတော်၌။ ကော နာမ၊ အဘယ် အမည်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ လျှောက်ထား၏။ ဧသော၊ ဤရဟန်းသည်။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ပဝတ္တိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်သော။ ဓမ္မစက္ကံ၊ တရားတည်းဟူသော စက်ကို။ အနုပ္ပဝတ္ထေတာ၊ အတုလိုက်၍ ဖြစ်ဝေအပ်သည်ဖြစ်၍။ သာဝကပါရမိညဏဿ၊ သာဝကပါရမိညဏ်၏။ ကောဋ္ဌိပ္ပတ္တော၊ အထွတ်အထိပ်သို့ရောက်သော။ သောဌသ ပညာ၊ တဆယ့်ခြောက်ပါးသော ပညာတို့ကို။ ပဋိဝိဇ္ဇိတု၊ ထိုးထွင်း၍ သိ၍။ ဌိတော၊ တည်သော။ မယံ၊ ငါဘုရား၏။ သာသန္တေ၊ သာသနာ၌။ အဂ္ဂသာဝကော၊ အဂ္ဂသာဝက-ဖြစ်သော၊ နိသဘတ္ထေရော နာမ၊ နိသဘ-မထေရ် အမည်ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။) “ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ ပုပ္ဖစက္ကံ၊ ပန်းထီးကို။ ဓာရေန္တေန၊ ဆောင်းသော။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ယာယံ (ယော အယံ) သက္ကာရော၊ အကြင် ပူဇော်သက္ကာရကို။ ကတော၊ ပြုအပ်၏။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဣမဿ၊ ဤအရိအသေပြုခြင်း၏။ ဖလေန၊ အကျိုးဖြင့်။ အညံ၊ တပါးသော။ သက္ကတ္တံ ဝါ၊ သိကြားမင်းအဖြစ်ကို လည်းကောင်း။ ဗြဟ္မတ္တံ ဝါ၊ ဗြဟ္မာမင်း အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ န ပတ္ထေမိ၊ မတောင့်တ။ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ အနာဂတော၊ နောင်သောအခါ၌။ အယံ နိသဘတ္ထေရော ဝိယ၊ ဤနိသဘ-မထေရ်ကဲ့သို့။ ဧကဿ၊ တဆူသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ အဂ္ဂသာဝကော၊ အဂ္ဂသာဝက-သည်။ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ရပါလိ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပတ္တနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။

☞ (ဌ-၁၂၀) သတ္တာ၊ အနောမ ဒဿိ မြတ်စွာဘုရားသည်။ “ဣမဿ ပုရိသဿ၊ ဤယောက်ျား၏။ ပတ္တနာ၊ ဆုတောင်းခြင်းသည်။ သမဇ္ဈိယတိ န ခေါ၊ ပြည့်စုံလတ္တံ့လော။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အနာဂတံသညဏံ၊ အနာဂတ်သ

ဉာဏ်တော်ကို။ ပေသေတွာ စေလွှတ်၍။ သြလောကေန္တော၊ ကြည့်တော်မူသည် ရှိသော်၊ ကပ္ပသတသဟဿာဓိကံ၊ ကမ္ဘာတသိန်းအလွန်ရှိသော။ အသချေယံ၊ အသချေယုကပ်ကို။ အတိက္ကမိတွာ၊ လွန်၍။ သမိဇ္ဈနဘာဝံ၊ ပြည့်စုံလတ္တံ့သည် ၏ အပြစ်ကို။ အဒ္ဓသ၊ မြင်တော်မူ၏။ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူပြီး၍။ သရဒတာပသံ၊ သရဒ-ရသေ့ကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ (ကိံ အာဟ၊ အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူ သနည်း။) “တေ၊ သင်၏။ အယံ ပတ္ထနာ၊ ဤဆုတောင်းခြင်းသည်။ မောဃာ၊ အချိုးနီးသည်။ န ဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့။ အနာဂတေ ပန၊ နောင်သော အခါ၌ကား။ ကပ္ပသတသဟဿာဓိကံ၊ ကမ္ဘာတသိန်းအလွန်ရှိသော။ အသချေ- ယံ၊ အသချေယုကပ်ကို။ အတိက္ကမိတွာ၊ လွန်၍။ ဂေါတမော နာမ၊ ဂေါတမ- အမည်တော်ရှိသော။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။ လောကေ၊ လောက၌။ ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊ ပွင့်တော် မူလတ္တံ့။ တဿ၊ ထို ဂေါတမ - မြတ်စွာ ဘုရား၏။ မာတာ၊ မယ်ဘော်သည်။ မဟာမာယာ နာမ၊ မဟာမာယာ မည်သော။ ဒေဝီ ဗိဗုရား သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ပိတာ၊ ခမည်းတော်သည်။ သုဒ္ဓေါဒနော နာမ၊ သုဒ္ဓေါဒန-အမည်ရှိသော။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ (ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ် လတ္တံ့။) ပုတ္တော၊ သားတော်သည်။ ရာဟုလော နာမ၊ ရာဟုလာအမည်ရှိသည်။ (ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။) ဥပဋ္ဌာကော၊ အလုပ်အကျွေးသည်။ အာနန္ဒော နာမ၊ အာနန္ဒာအမည်ရှိသည်။ (ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။) ဒုတိယသဘာဝကော၊ ဒုတိယ သဘာဝကသည်။ မောဂ္ဂလ္လာနော နာမ၊ မောဂ္ဂလာန်အမည်ရှိသည်။ (ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။) တံ ပန၊ ဆင်သည်ကား။ တဿ၊ ထို ဂေါတမဘုရား၏။ အဂ္ဂ- သာဝကော၊ အဂ္ဂသာဝက-ဖြစ်သော။ ဓမ္မသေနာပတိသာရိပုတ္တော နာမ၊ တရားစစ်သူကြီး ဖြစ်သော သာရိပုတ္တရာ အမည်ရှိသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ် လတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တာပသံ၊ သရဒ-ရသေ့ကို။ ဗျာကရိတွာ၊ ဗျာဒိတ်ကြားတော်မူ၍။ ဓမ္မကထံ၊ တရား ကောင်းကို။ ကထေတွာ၊ ဟောတော်မူ၍။ ဘိက္ခုသံဃပရိဝါရော၊ ရဟန်း အပေါင်း ခြံရံလျက်။ အာကာသံ၊ ကောင်းကင်သို့။ ပက္ခန္ဓိ၊ ပုံကြွတော်မူ၏။

သရဒတာပသေသပိ၊ သရဒ-ရသေ့သည်လည်း။ အန္တေဝါသိကတ္ထေရာနံ၊ တပည့် မထေရ်တို့၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ သဟာယကဿ၊ အဆွခင်ပွန်းဖြစ်သော။ သိရိဝစုနက္ခုမ္ဘိကဿ၊ သိရိဝစုန သူကြွယ်အား။ သာသနံ၊ သတင်းကောင်းကို။ ပေသေသိ၊ စေ၏။ (ကိံ ပေသေသိ၊ အဘယ် သို့ ဝေသနည်း။) “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ သဟာယက- ဿ၊ အဆွခင်ပွန်းအား။ “တေ၊ သင်၏။ သဟာယကေန၊ အဆွခင်ပွန်း

နိပါတ် ၁၄-ဧတဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၁-ပဌမဝဂ္ဂ သာရိပုတ္တ-မောဂ္ဂလ္လာနတ္ထေရဝတ္ထု ၃၄၇

ဖြစ်သော။ သရဒတာပသေန၊ သရဒ-ရသေ့သည်။ အနောမဒဿိဗုဒ္ဓဿ၊ အနောမဒဿိ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပါဒမူလေ၊ ခြေတော်ရင်း၌။ အနာဂတေ၊ နောင်သောအခါ၌။ ဥပ္ပဇ္ဇနကဿ၊ ပွင့်တော်မူလတ္တံ့သော။ ဂေါတမဗုဒ္ဓဿ၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ အဂ္ဂသာဝကဋ္ဌာနံ၊ အဂ္ဂသာဝက အရာကို။ ပတ္တိတံ၊ ဆုတောင်းအပ်၏။ တံ၊ သင်သည့်။ ဒုတိယ-သာဝကဋ္ဌာနံ၊ ဒုတိယသာဝက အရာကို။ ပတ္ထေဟိ၊ ဆုတောင်းလော့။ ‘ဣတိ၊ ဤသို့။’ ဝဒေထ၊ မိန့်တော်မူပါ ကုန်လော့။ (ဣတိ၊ ဤသို့။ ပေသေသိ၊ သတင်းကြား၏။) ဝေဉ္ဇ ပန၊ ဤသို့သော စကားကိုသာလျှင်။ ဝတု၊ လျှောက်ဆို၍။ ထေရေဟိ၊ မထေရ်တို့ထက်။ ပုရေတရမေဝ၊ ရှေးဦးစွာကပင် လျှင်။ ဧကပဿေန၊ တခုသောနံပါးဖြင့်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ သိရိဝဇ္ဇနဿ၊ သိရိဝဇ္ဇန-သူကြွယ်၏။ နိဝေသနဒ္ဓါရေ၊ အိမ်တံခါး၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏။

သိရိဝဇ္ဇနော၊ သိရိဝဇ္ဇန-သူကြွယ်သည်။ “မေ၊ ငါ၏။ အယျော၊ အရှင် သရဒ-ရသေ့သည်။ စိရဿိ၊ ကြာမြင့်မှ။ အာဂတော ဝတ၊ လာပေစွတကား။” ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ အာသနေ၊ နေရာ၌။ နိသီဒါပေတွာ၊ ထိုင်နေစေ၍။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ နိစာသနေ၊ နိမ့်သောနေရာ၌။ နိသိန္ဓော၊ ထိုင်နေလျက်။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား သရဒ။ ဝေါ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ အန္တေဝါသိကပရိသာ ပန၊ တပည့် ပရိသတ်တို့သည်ကား။ န ပညာယတိ၊ မထင်။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ သမ္မ၊ အဆွေသိရိဝဇ္ဇန။ အာမ- (န ပညာယတိ)၊ ဪ-မထင်သည် မှန်၏။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ အဿမံ၊ ကျောင်းသခံမ်းသို့။ အနောမဒဿိ နာမ၊ အနောမဒဿိ အမည်တော်ရှိသော။ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဂတော၊ ကြွလာတော်မူ၏။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ တဿိ၊ ထို အနောမဒဿိ မြတ်စွာဘုရားအား။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဗလေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ သက္ကာရံ၊ အရိအသေပြုခြင်းကို။ အကရိမှာ၊ ပြုကုန်ပြီ။ သတ္တာ၊ အနောမဒဿိ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံကုန်သော ဆရာ တပည့်တို့အား။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို။ ဒေသေသိ၊ -ဟောတော်မူ၏။ ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ ဒေသနာတော်၏ အဆုံး၌။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ သေသာ၊ ကြွင်းကုန်သော ခုနစ်သောင်းလေးထောင်သော တပည့် ရသေ့တို့သည်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ ပဗ္ဗဇိံသု၊ ရဟန်းပြုကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) တုမေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ န ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြုကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။) အဟံ၊ ငါသည်။ သတ္ထု၊ အနောမဒဿိ မြတ်စွာဘုရား

၏။ အဂ္ဂသာဝကံ၊ အဂ္ဂသာဝက ဖြစ်သော။ နိသတတ္ထေရံ၊ နိသတ-မထေရ်
ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အနာဂတေ၊ နောင်သောအခါ၌။ ဥပ္ပဇနကဿ၊ ပွင့်
တော်မူလတ္တံ့သော။ ဂေါတမဿ နာမ၊ ဂေါတမ-အမည်တော် ရှိသော။
ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ အဂ္ဂသာဝကဌာနံ၊
အဂ္ဂသာဝက အရာကို။ ပတ္ထေသိ၊ ဆုတောင်းပြီ။ တုမ္ပိ၊ သင်သည်လည်း။
တဿ၊ ထို ဂေါတမ-မြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ ဒုတိယ-
သာဝကဌာနံ၊ ဒုတိယသာဝက အရာကို။ ပတ္ထေဟိ၊ ဆုတောင်းလော။ ဣတိ၊
ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်အား။
ဗုဒ္ဓေဟိ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပရိစယော၊ အကျွမ်းဝင်ခြင်း
သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) ဗုဒ္ဓေဟိ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကထနံ၊ ပြောဟောရခြင်းသည်။ မယံ၊ ငါ၏။
ဘာရော၊ ဝန်သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ တံ၊ သင်သည်။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာ
သော။ အဓိကာရံ၊ လွန်ကဲစွာပြုကြောင်းဖြစ်သော လူဖွယ်ဝတ္ထုကို။ သဇ္ဇေဟိ၊
စီရင်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။)

☞ (ဋ္ဌ-၁၂၁) သိရိဝစုနော၊ သိရိဝစုန-သုကြွယ်သည်။ သရဒတာပသဿ၊
သရဒ-ရသေ့၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတော၊ ကြား၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။
နိဝေသနဒ္ဓါရေ၊ အိမ်တံခါး၌။ ရာဇမာနေန၊ မင်းတာဖြင့်။ အဋ္ဌကရိသမတ္တံ၊ ရှစ်
ပယ် အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဌာနံ၊ အရပ်ကို။ သမတလံ၊ ညီညွတ်သောအပြင်
ရှိသည်ကို။ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍။ ဝါလုကံ၊ သဲကို။ သြကိရာပေတွာ၊ ကြဲစေ၍။
လာဇပဉ္စမာနိ၊ ပေါက်ပေါက်လျှင် ငါးခုမြောက်ရှိကုန်သော။ ပုပ္ဖါနိ၊ ပန်းတို့
ကို။ ဝိကိရိတွာ၊ ကြဲ၍။ နိလပ္ပလစ္ဆဒနံ၊ ကြာညီပန်း အမိုးရှိသော။ မဏ္ဍပံ၊ မဏ္ဍပ်
ကို။ ကာရာပေတွာ၊ ပြုစေ၍။ ဗုဒ္ဓါသနံ၊ ဘုရား၏နေရာတော်ကို။ ပုညာပေတွာ၊
ခင်းစေ၍။ သေသဘိက္ခုနမ္ပိ၊ ကြွင်းသော ရဟန်းတို့အားလည်း။ အာသနာနိ၊
နေရာတို့ကို။ ပဋိယာဒါပေတွာ၊ စီရင်စေ၍။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ သက္ကာရ-
သမ္မာနံ၊ ရှိသေကြောင်း မြတ်နိုးကြောင်းဖြစ်သော လူဖွယ်ဝတ္ထုကို။ သဇ္ဇေ-
တွာ၊ စီရင်၍။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့အား။ နိမန္တနတ္ထာယ၊ ပင့်ဖိတ်ခြင်း
အကျိုးငှာ။ သရဒတာပသဿ၊ သရဒ-ရသေ့အား။ သညံ၊ အမှတ်ကို။ အဒါသိ၊
ပေး၏။

တာပသော၊ သရဒ-ရသေ့သည်။ တဿ၊ ထို သိရိဝစုန-သုကြွယ်၏။ ဝစနံ၊
စကားကို။ သုတော၊ ကြား၍။ ဗုဒ္ဓပမုခံ၊ အနောမဒဿိ ဘုရား အမူးရှိသော။

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၁-ပဌမဝဂ္ဂ သာရိပုတ္တ-မောဂ္ဂလ္လာနတ္ထေရဝတ္ထု ၃၄၉

ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းအပေါင်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ပင့်ခေါ်၍။ တဿ၊ ထို သိရိ-
 ဝုဒ္ဓန-သုကြွယ်၏။ နိဝေသနံ၊ နေအိမ်သို့။ အဂမာသိ၊ လာ၏။ သိရိဝုဒ္ဓနော၊
 သိရိဝုဒ္ဓန-သုကြွယ်သည်။ ပစ္စုဂ္ဂမနံ၊ ခရီးဦး ကြိုဆိုခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။
 တထာဂတဿ၊ အနောမဒဿိ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဟတ္ထတော၊ လက်တော်မှ။
 ပတ္တံ၊ သပိတ်တော်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ မဏ္ဍပံ၊ မဏ္ဍပ်သို့။ ပဝေသေတွာ၊
 ပင့်သွင်း၍။ ပညတ္တာသနေသု၊ ခင်းထားအပ်သော နေရာတို့၌။ နိသိန္ဓဿ၊
 ထိုင်နေတော်မူသော။ ဗုဒ္ဓပုဗ္ဗဓဿ၊ အနောမဒဿိ၊ မြတ်စွာဘုရား အမှူးရှိ
 သော။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းအပေါင်းအား။ ဒက္ခိဏောဒကံ၊ အလှူရေစက္က
 ကို။ ဒတွာ၊ ပေးလှူ၍။ ပဏိတေန၊ မွန်မြတ်သော။ ဘောဇနေန၊ ဘောဇဉ်
 ဖြင့်။ ပရိဝိသိတွာ၊ ကျွေးမွေး၍။ ဘတ္တကိစ္စပရိယောသာနေ၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီး
 သည် အဆုံး၌။ ဗုဒ္ဓပုဗ္ဗဓံ၊ အနောမဒဿိ ဘုရားအမှူးရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃံ၊
 ရဟန်းအပေါင်းကို။ မဟာရဟေဟိ၊ မြတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ထိုက်ကုန်
 သော။ ဝတ္ထေဟိ၊ အဝတ်ပုဆိုးတို့ဖြင့်။ အစ္ဆာဒေတွာ၊ ဖုံးလွှမ်း၍။ “ဘန္တေ၊
 မြတ်စွာဘုရား။ အယံ အာရမ္မော၊ ဤ အားထုတ်ခြင်းကို။ အပ္ပမတ္တကဋ္ဌာ
 နတ္ထာယ၊ ယုတ်နိမ့်သော အရာဌာနအလို့ငှာ။ န(ကတော)၊ ပြုအပ်သည်မဟုတ်။
 ဣမိနာဝ နိယာမေန၊ ဤသို့သော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်
 ပတ်လုံး။ အနုကမ္ပံ၊ အစဉ်သနားခြင်းကို။ ကရောထ၊ ပြုတော်မူကုန်လော့။”
 ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ သတ္တာ၊ အနောမဒဿိ မြတ်စွာဘုရား
 သည်။ အဓိဝါသေသိ၊ သာယာတော်မူ၏။ သော၊ ထို သိရိဝုဒ္ဓန-သုကြွယ်
 သည်။ တေနော နိယာမေန၊ ထိုသို့သော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်
 ရက်ပတ်လုံး။ မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသော အလှူကို။ ပုဝတ္ထေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။
 ဘဂဝန္တံ၊ အနောမဒဿိ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ အဉ္ဇလိံ၊ လက်
 အုပ်ကို။ ပဂ္ဂဟေတွာ၊ ချီမြှောက်၍။ ဌိတော၊ တည်လျက်။ အာဟ၊ လျှောက်
 ၏။ (ကိံ အာဟ၊ အဘယ်သို့ လျှောက်သနည်း။) “ဘန္တေ၊ အနောမဒဿိ
 မြတ်စွာဘုရား။ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ သဟာယော၊ အဆွေဖြစ်သော။ သရဒ-
 တာပသော၊ သရဒ-ရသေ့သည်။ ယဿ သတ္ထု၊ အကြင် ဂေါတမ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏။ အဂ္ဂသာဝကော၊ အဂ္ဂသာဝကသည်။ ဟောမိ၊ ဖြစ်ရလို့၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ ပတ္ထေသိ၊ ဆုတောင်း၏။ အဟမ္ပိ၊ အကျွန်ုပ်သည်သည်။ တဿေဝ (သတ္ထု)၊
 ထို ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရား၏သာလျှင်။ ဒုတိယသာဝကော၊ ဒုတိယ သာဝက
 သည်။ ဘဝါမိ၊ ဖြစ်ရလို့၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ လျှောက်၏။)

သတ္တာ၊ အနောမဒဿိမြတ်စွာဘုရားသည်။ အနာဂတံ၊ လာလတ္တံ့သော
 အကြောင်းကို။ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်တော်မူ၍။ တဿ၊ ထို သိရိဝုဒ္ဓန

၃၅၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ [ကောက

သုကြွယ်၏။ ပတ္တနာယ၊ ဆုတောင်းခြင်း၏။ သမိဇ္ဈနဘာဝံ၊ ပြည့်စုံလတ္တံ့သည်
၏။ အဖြစ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍။ “တံ၊ သင်သည်။ ဣတော၊ ဤကမ္ဘာမှ။
ကပ္ပသဘသဟံသာခိကံ၊ ကမ္ဘာတသိန်း အလွန်ရှိသော။ အသင်္ချေယံ၊ အသင်္ချေ-
ယံကပ်ကို။ အတိက္ကမိတ္တာ၊ လွန်၍။ ဂေါတမဗုဒ္ဓဿ၊ ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရား
၏။ ဒုတိယသဘဝကော၊ ဒုတိယသဘဝကသည်။ ဘဝိဿသိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။” ဣတိ၊
ဤသို့။ ဗျာကာသိ၊ ဗျာဒိတ်ကြားတော်မူ၏။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ အနောမဒဿိ မြတ်စွာ
ဘုရားတို့၏။ ဗျာကရဏံ၊ ဗျာဒိတ်စကားကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ သိရိဝစုနော၊
သိရိဝစုန-သုကြွယ်သည်။ ဟဋ္ဌပဟဋ္ဌော၊ နှစ်သက် ရှင်လန်းသော စိတ်ရှိသည်။
အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သတ္တာပိ၊ အနောမဒဿိ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။
ဘတ္တာနုမောဒနံ၊ ဆွမ်းကို အနုမောဒနာပြုခြင်းကို။ ကံတွာ၊ ပြုတော်မူ၍။
သပရိဝါရော၊ အခြံအရံနှင့်တကွ။ ဝိဟာရမေဝ၊ ကျောင်းတော်သို့သာလျှင်။
ဂံတော၊ ကြွသွားတော်မူ၏။ သိရိဝစုနော၊ သိရိဝစုန-သုကြွယ်သည်။ တတော၊
ထိုအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၌။ ကလျာဏကမ္မံ၊
ကောင်းမှုကံကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဒုတိယစိတ္တဝါရေ၊ နှစ်ခုမြောက်သော ပဋိ
သန္ဓေစိတ်အကြိမ်၌။ ကာမာဝစရဒေဝလောကေ၊ ကာမာဝစရ နတ်ပြည်၌။
နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏။ သရဒတာပသော၊ သရဒ-ရသေ့သည်။ စတ္တာရော၊
လေးပါးကုန်သော။ ဗြဟ္မဝိဟာရေ၊ ဗြဟ္မဝိဟာရ တရားတို့ကို။ ဘာဝေတွာ၊
ပွားစေ၍။ ဗြဟ္မလောကေ၊ ဗြဟ္မာပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏။

တတော၊ ထိုအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဥဘိန္နမ္ပိ၊ နှစ်ဦးလည်း ဖြစ်ကုန်
သော။ ဣမေသံ၊ ဤ သရဒ-ရသေ့၊ သိရိဝစုနသုကြွယ်တို့၏။ အန္တရာ၊ အကြား
၌။ ကမ္မံ၊ ကောင်းမှုကံကို။ န ကထိတံ၊ မဆိုအပ်။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။
ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ် စွာ ဘုရား၏။ နိဗ္ဗတ္တိတော၊ ဖြစ်လတ္တံ့သည်မှ။ ပုရေတရ-
မေဝ၊ ရှေးမဆွကပင်လျှင်။ သရဒတာပသော၊ သရဒ-ရသေ့သည်။ ရာဇ-
ဂဟနဂရဿ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၏။ အဝိဒ္ဓရေ၊ မနီးမဝေးသော အရပ်၌။
ဥပတိဿဂါမေ၊ ဥပတိဿ ရွာ၌။ သာရိဗြာဟ္မဏိယာ၊ သာရိ ပုဏ္ဏားမ၏။
ကုစ္ဆိသ္မိံ၊ ဝမ်း၌။ ပဋိသန္ဓိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဏ္ဍိ၊ ယူ၏။ စ၊ ဆက်၍
ဆိုဦးအံ့။ တံဒိဝသမေဝ၊ ထို သရဒ-ရှင်ရသေ့ ပဋိသန္ဓေ ယူသောနေ့၌ ပင်
လျှင်။ အဿ၊ ထို သရဒ-ရှင်ရသေ့၏။ သဟာယောပိ၊ အဖော်ဖြစ်သော
သိရိဝစုန-သုကြွယ်သည်လည်း။ ရာဇဂဟဿေဝ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၏ သာလျှင်။
အဝိဒ္ဓရေ၊ မနီးမဝေးသော အရပ်၌။ ကောလိတဂါမေ၊ ကောလိတ-ရွာ၌။

၁။ ဒုတိယတ္တဝါရေ-(ဆဋ္ဌ) ၂။ အမှာကံ ပန-(ဆဋ္ဌ)

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၁-ပဌမဝဂ္ဂ သာရိပုတ္တ-မောဂ္ဂလ္လာနတ္ထေရဝတ္ထု ၃၅၁

မောဂ္ဂလိဗြာဟ္မဏိယာ၊ မောဂ္ဂလိ ပုဏ္ဏေးမ၏။ ကုဏ္ဍိသ္မိံ၊ ဝမ်း၌။ ပဋိသန္ဓိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဏိ၊ ယူ၏။ ဒွေပိ၊ နှစ်ဦးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တာနိ ကုလာနိ၊ ထိုအမျိုးတို့သည်။ (ဋ္ဌ-၁၂၂) ယာဝ သတ္တမာ ကုလပရိဝဋ္ဌာ၊ အမျိုးခုနစ်ဆက် တိုင်အောင်။ အာဗဒ္ဓပဋိဗဒ္ဓသဟာယကာနေဝ၊ စပ်သော အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်သာလျှင်။ (ဟောန္တိ)ကိရ၊ ဖြစ်ကုန်သတတ်။ ဒိန္နမ္ပိ၊ နှစ်ဦးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ တေသံ၊ ထို သရဒ-ရှင်ရသေ့၊ သီရိဝဇ္ဇန-သုကြွယ် တို့အား။ ဧကဒိဝသမေဝ၊ တနေ့တည်း၌သာလျှင်။ ဂဗ္ဘပရိဟာရံ၊ ကိုယ်ဝန် ၏ အစောင့်အရှောက်ကို။ အဒိသု၊ ပေးကုန်၏။ ဒသမာသစ္စယေန၊ ဆယ်လ ကိုလွန်သောအခါ၌။ ဇာတာနမ္ပိ၊ ဖွားသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တေသံ၊ ထိုသူငယ်တို့အား။ ဆသဋ္ဌိ ဓာတိယော၊ ခြောက်ကျိပ် ခြောက်ယောက်သော အထိန်းတို့သည်။ ဥပဋ္ဌဟိ သု၊ လုပ်ကျွေး မွေးမြူကုန်၏။ နာမဂ္ဂဟဏဒိဝသေ၊ အခည်မှည့်သောနေ့၌။ သာရိဗြာဟ္မဏိယာ၊ သာရိ ပုဏ္ဏေးမ၏။ ပုတ္တဿ၊ သားအား။ ဥပတိဿဂါမေ၊ ဥပတိဿရွာ၌။ ဇေဋ္ဌကုလဿ၊ အကြီးအကဲ ဖြစ်သော အမျိုး၏။ ပုတ္တတ္တာ၊ သားဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဥပ-တိသောတိ နာမံ၊ ဥပတိဿ ဟူသောအမည်ကို။ အကံသု၊ မှည့်ကုန်၏။ ဣ-တရဿ၊ ဤမှတပါးသော သူငယ်အား။ ကောလိတဂါမေ၊ ကောလိတ ရွာ၌။ ဇေဋ္ဌကုလဿ၊ အကြီးအကဲဖြစ်သော အမျိုး၏။ ပုတ္တတ္တာ၊ သား ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ကောလိတောတိ နာမံ၊ ကောလိတ-ဟူသော အမည်ကို။ အကံသု၊ မှည့်ကုန်၏။ ဥဘောပိ၊ နှစ်ဦးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ တေ၊ ထို ဥပတိဿ၊ ကောလိတတို့သည်။ ဝုဒ္ဓိံ၊ ကြီးပွားခြင်းကို။ အန္ဓာယ၊ စုံ၍။ သဗ္ဗသိပ္ပါနံ၊ အလုံးစုံသော အတတ်တို့၏။ ပါရံ၊ ကမ်းတဘက်သို့။ အဂမံသု၊ ရောက်ကုန်၏။

ဥပတိဿမာဏဝဿ၊ ဥပတိဿ လုလင်အား။ ကိဋ္ဌနတ္ထာယ၊ မြူးထူး ကစားခြင်းငှာ။ နဒိံ ဝါ၊ မြစ်သို့လည်းကောင်း။ ဥယျာနံ ဝါ၊ ဥယျာဉ်သို့လည်း ကောင်း။ ပဗ္ဗတံ ဝါ၊ တောင်သို့လည်းကောင်း။ ဂမနကာလေ၊ သွားသော အခါ၌။ ပဉ္စ သုဝဏ္ဏသိဝိကာသတာနိ၊ ငါးရာသော ရွှေထမ်းစင်တို့သည်။ ပရိဝါရာ၊ အခြံအရံတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကောလိတမာဏဝဿ၊ ကောလိတ လုလင်အား။ ပဉ္စ အာဇညရထသတာနိ၊ ငါးရာသော အာဇာနည် မြင်းကသော ရထားတို့သည်။ (ပရိဝါရာ၊ အခြံအရံတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ် ကုန်၏။) ဒွေပိ၊ နှစ်ဦးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဇနာ၊ သူတို့သည်။ ပဉ္စပဉ္စမာ-ဏဝကသတပရိဝါရာ၊ ငါးရာ ငါးရာသော လုလင်အခြံအရံ ရှိကုန်သည်။

ဟောသန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ရာဇဂဟေ၊ စ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌လည်း။ အနုသံဝိဇ္ဇရံ၊
နှစ်တိုင်း။ ဂိရဂ္ဂသမဇ္ဇံ နာမ၊ တောင်ထိပ်ပွဲသဘင် မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ဒိန္နမ္ပိ၊ နှစ်ဦးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ တေသံ၊ ထို ဥပတိဿ ကောလိတ တို့အား။
ကေဠာနေယေဝ၊ တနေရာတည်း၌သာလျှင်။ မဉ္ဇူ၊ ညောင်စောင်းကို။ ဗန္ဓန္တိ၊
ဖွဲ့ကုန်၏။ ဒေပိ၊ နှစ်ဦးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဇနာ၊ ဥပတိဿ ကောလိတ
တို့သည်။ ကေတောဝ၊ တခုတည်းသော အရပ်၌သာလျှင်။ နိသီဒိတွာ၊ ထိုင်
နေ၍။ သမဇ္ဇံ၊ ပွဲသဘင်ကို။ ပဿန္တာ၊ ရှုကုန်သည်ရှိသော်။ ဟသိတဗ္ဗဠာနေ၊
ရယ်ဖွယ်သောအရာ၌။ ဟသန္တိ၊ ရယ်ရှင်ကုန်၏။ သံဝေဂဠာနေ၊ ထိတ်လန့်သင့်
သောအရာ၌။ သံဝိဇ္ဇန္တိ၊ ထိတ်လန့်ကုန်၏။ ဒါယံ၊ ပေးကမ်းဖွယ်ကို။ ဒါတုံ၊
ပေးခြင်းငှာ။ ယုတ္တဠာနေ၊ သင့်သောအရာ၌။ ဒါယံ၊ ပေးကမ်းဖွယ်ကို။ ဒေန္တိ၊
လှူကုန်၏။ ဣမိနာဝ နိယာမေန၊ ဤသို့သော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ ကေဒိဝသံ၊
တနေသံ၌။ သမဇ္ဇံ၊ ပွဲသဘင်ကို။ ပဿန္တာနံ၊ ကြည့်ရှုကုန်သော။ တေသံ၊
ထိုဥပတိဿ ကောလိတ-တို့အား။ ဉာဏဿ၊ ဉာဏ်၏။ ပရိပါကဂတတ္တာ၊
ရင့်ခြင်းသို့ ရောက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပရိမဒိဝသေသု ဝိယ၊ ရှေးဖြစ်
သော နေ့တို့၌ကဲ့သို့။ ဟသိတဗ္ဗဠာနေ၊ ရယ်ဖွယ်သော အရာ၌။ ဟာသော-
ဝါ၊ ရယ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ သံဝေဂဠာနေ၊ ထိတ်လန့်သင့်သော
အရာ၌။ သံဝေဇနံ ဝါ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဒါယံ၊ ပေး-
ကမ်းဖွယ်ကို။ ဒါတုံ၊ ပေးလှူခြင်းငှာ။ ယုတ္တဠာနေ၊ သင့်သောအရာ၌။
ဒါယဒါနံ ဝါ၊ ပေးကမ်းဖွယ်ကို ပေးကမ်းခြင်းသည်လည်းကောင်း။ နာ-
ဟောသိ၊ မဖြစ်။ ဒေပိ၊ နှစ်ဦးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဇနာ ပန၊ ဥပတိဿ
ကောလိတ တို့သည်ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ စိန္တယိံသု၊ ကြံကြကုန်၏။ “ဧတ္ထံ၊
ဤပွဲသဘင်၌။ သြလောကေတဗ္ဗံ၊ ကြည့် သင့်သော သဘောသည်။ ကိ-
အတ္ထံ၊ အဘယ်မှာ ရှိအံ့နည်း။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေ၊
ဤသူတို့သည်။ ဝဿသတေ၊ အနှစ်တရာသို့။ အပ္ပတ္တေ၊ မရောက်မီ။ အပဏ္ဏတ္တိက-
ဘာဝံ၊ သတ္တဝါဟု မပညတ်အပ်သည်၏ အဖြစ်သို့။ ဂမိသာန္တိ၊ ရောက်ကုန်
လတ္တံ့။ အမေဟိ ပန၊ ငါတို့သည်ကား။ ဧကံ၊ တခုသော။ မောက္ခမ္ပေ၊
မသေရာ တရားကို။ ဂဝေသိတုံ၊ ရွာမှီးခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။” ဣတိ၊
ဤသို့။ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ နိသီဒိံသု၊ ထိုင်နေကုန်၏။

တတော၊ ထိုနောက်မှ။ ကောလိတော၊ ကောလိတ-သည်။ ဥပတိဿံ၊
ဥပတိဿကို။ “သမ္ပ ဥပတိဿ၊ အဆွေ ဥပတိဿ။ တံ၊ သင်သည်။ အညေသု၊
တပါးကုန်သော။ ဒိဝသေသု ဝိယ၊ နေ့တို့၌ကဲ့သို့။ ဟဠပဟဠော၊ အလွန်ရှင်

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၁-ပဌမဝဂ္ဂ သာရိပုတ္တ-မောဂ္ဂလ္လာနတ္ထေရဝတ္ထု[၃၅၃

လန်းသည်။ အတ္တမနဓာတုကော^၁၊ နှစ်သက်သော သဘောရှိသည်။ န အသိ၊ မဖြစ်။ တေ၊ သင်သည်။ ကံ၊ အဘယ်ကို။ သလ္လကံတံ၊ မှတ်သနည်း။ ”ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) သမ္မ ကောလိတ၊ အဆွေကောလိတ။ “တေသံ၊ ထိုသူတို့ကို။ သြလောကနေ၊ ကြည့်ရာ၌။ သာဓရာ၊ အနှစ်သာရသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တေ၊ ဤ ပွဲလမ်းသဘင်ကို ကြည့်ရှုခြင်းသည်။ နိရတ္ထက (မေဝ)၊ အချည်းနှီးသာလျှင်တည်း။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ မောက္ခဓမ္မ၊ မသေရာတရားကို။ ဂဝေသိတံ၊ ရှာမှီးခြင်းငှာ။ ဘန္တတိ၊ သင့်၏။ ”ဣတိ ဣဒံ၊ ဤသို့သော အကြံကို။ စိန္တယန္တော၊ ကြံစည် လျက်။ နိသိန္တော၊ ထိုင်နေသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) တံ ပန၊ သင်ကောလိတ-သည်ကား။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ အနတ္တမနော၊ နှလုံးမသာသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သိနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) သောပိ၊ ထို ကောလိတ-သည်လည်း။ တထေဝ၊ ထို ဥပတိဿ အတူသာလျှင်။ အာဟ၊ ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထို ကောလိတ၏။ အတ္တနာ၊ မိမိ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဧကဇ္ဈာသယတံ၊ တူသော အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဥတု၊ သိ၍။ ဥပတိဿော၊ ဥပတိဿသည်။ တံ၊ ထိုကောလိတ-ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ “ဥဘိန္နမ္ပိ၊ နှစ်ဦးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ အမှာကံ၊ ငါတို့ သည်။ သုစိန္တိတံ၊ ကောင်းစွာကြံအပ်၏။ မောက္ခဓမ္မ၊ မသေရာတရားကို။ ဂဝေသန္တေဟိ ပန၊ ရှာသောငါတို့သည်ကား။ ကော၊ တပါးသော။ ပဗ္ဗဇ္ဇော၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်။ လဒ္ဓု၊ ရခြင်းငှာ။ ဝန္တတိ၊ သင့်၏။ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏။ သန္တိကော၊ အထံ၌။ ပဗ္ဗဇာမ၊ ရဟန်းပြုကုန်အံ့နည်း။ ”ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။)

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ သဉ္ဇယော၊ သဉ္ဇည်းအမည်ရှိသော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ပရိဗ္ဗိဇ်သည်။ မဟတိယာ၊ များစွာသော။ ပရိဗ္ဗာဇကပရိ- သာယ၊ ပရိဗ္ဗိဇ် ပရိသတ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ ပဋိဝသတိ၊ နေ၏။ တေ၊ ထို ဥပတိဿ၊ ကောလိတ-တို့သည်။ “တဿ၊ ထို သဉ္ဇည်းပရိဗ္ဗိဇ်၏။ သန္တိကော၊ အထံ၌။ ပဗ္ဗဇိဿာမ၊ ရဟန်းပြုကုန်အံ့။ ”ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ (ဋ-၁၂၃) ပဉ္စဟိ၊ မာဏဝကသတေဟိ၊ ငါးရာသော လုလင်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သဉ္ဇယဿ၊ သဉ္ဇည်း ပရိဗ္ဗိဇ်၏။ သန္တိကော၊ အထံ၌။ ပဗ္ဗဇိသု၊ ရဟန်းပြုကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုဥပတိဿ၊ ကောလိတ-တို့၏။ ပဗ္ဗဇိတကာလတော၊ ရဟန်းပြုသော အခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ဝ၍။ သဉ္ဇယော၊

၁။ အနတ္တမနဓာတုကောသိ- (ဆဋ္ဌ)
အင်္ဂုတ္တိုရ်-ဋ၊ ၂၃ (ဇာ)

သဉ္ဇည်း ပရိဗုဓ်သည်။ အဘိရေကလင်္ခာသဂ္ဂယသဂ္ဂပတ္တော၊ လွန်ကဲစွာ မြတ်သော
လင်္ခာ မြတ်သောအခြံအရံ ရှိသည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်
၏။ တေ၊ ထိုဥပတိဿ၊ ကောလိတ-တို့သည်။ ကတိပါဟေနေဝ၊ နှစ်ရက် သုံး
ရက်ဖြင့်သာလျှင်။ သဉ္ဇယဿ၊ သဉ္ဇည်း ပရိဗုဓ်၏။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။
သမယံ၊ အယူကို။ ပရိဂ္ဂဟိတော၊ သင်ယူ၍။ “အာစရိယ၊ ဆရာ။ တုမ္မာကံ၊
သင်တို့၏။ ဇာနည်သမယော၊ သိသော အတတ်သည်။ ဧတ္ထကောဝ၊ ဤမျှပင်
လော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မှုကား။ ဥတ္တရိပိ၊ လွန်ကဲသော အတတ်သည်
လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိသေးသလော။”ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိံသု၊ မေးကုန်၏။ သဉ္ဇ-
ယော၊ သဉ္ဇည်း ပရိဗုဓ်သည်။ “ဧတ္ထကောဝ၊ ဤမျှသာလျှင်တည်း။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံ
သော အတတ်ကို။ တုမ္မေဟိ သင်တို့သည်။ ဉာတံ၊ သိအပ်ပြီ။”ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊
ဆို၏။ တေ၊ ထိုဥပတိဿ၊ ကောလိတ-တို့သည်။ တဿ၊ ထို သဉ္ဇည်း ပရိဗုဓ်၏။
ကထံ၊ စကားကို။ သုတော၊ ကြား၍။ စိန္တယိံသု၊ ကြံကုန်၏။ “ဧဝံ သတိ၊ ဤသို့
ငါတို့ဆရာ ဤမျှသောအတတ်ကိုသာ တတ်သည်ရှိသော်။ ဣမဿ၊ ဤသဉ္ဇည်း
ပရိဗုဓ်၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ မြတ်သော အကျင့်ကို သုံး
ခြင်းသည်။ နိရတ္ထကော၊ အကျိုးမရှိ။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ မောက္ခဓမ္မံ၊ မသေရာ
တရားကို။ ဂံဝေသိတုံ၊ ရွာမှီးခြင်းငှာ။ နိက္ခန္ဓာ၊ ထွက်ကုန်၏။ သော၊ ထို မသေရာ
တရားကို။ ဣမဿ၊ ဤသဉ္ဇည်းဆရာ၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဥပ္ပာဒေတုံ၊ ဖြစ်စေ
ခြင်းငှာ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ဇမ္ဗုဒီပေါ၊ ဇမ္ဗုဒီပုဂ္ဂိုလ်များသည်။ မဟာ
ခေါ ပန၊ ကျယ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဂါမနိဂမရာဇောနိယော၊ ရွာ နိဂုံး
မင်းနေပြည်တို့သို့။ စရန္တာ၊ လှည့်လည်ကုန်သော။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ အဝဿံ၊
မချွတ်။ မောက္ခဓမ္မဒေသကံ၊ မသေရာတရားကို ဟောကြားတတ်သော။ ဧကံ၊
တယောက်သော။ အာစရိယံ၊ ဆရာကို။ လဘိဿာမ၊ ရကုန်အံ့။”ဣတိ၊ ဤသို့။
(စိန္တယိံသု၊ ကြံကုန်၏။) တေ၊ ထို ဥပတိဿ၊ ကောလိတ-တို့သည်။ တတော၊
ထိုနေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ယတ္ထ ယတ္ထ၊ အကြင်အကြင် ရွာ နိဂုံး မင်းနေပြည် အစ
ရှိသည်တို့၌။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ရဟန်း ပုဏ္ဏား
တို့သည်။ အတ္ထိ(သန္တိ)၊ ရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုဏန္တိ၊ ကြားကုန်၏။ တတ္ထ
တတ္ထ၊ ထိုထို ရွာ နိဂုံး မင်းနေပြည် အစရှိသည်တို့ကို။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။
ပဉ္စသကန္တံ၊ ပြဿနာကို တကွဆွေးနွေး မေးမြန်းခြင်းကို။ ကရောန္တိ၊ ပြု
ကုန်၏။ တေဟိ၊ ထို ဥပတိဿ၊ ကောလိတ-တို့သည်။ ပုဋ္ဌံ၊ မေးအပ်သော။
ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို။ ကထေတုံ၊ ဖြေဆိုခြင်းငှာ။ သမတ္တာ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်သော။
အညေ၊ တပါးသော ပညာရှိရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့သည်။ နတ္ထိ (နသန္တိ)၊ မရှိကုန်။
တေ ပန၊ ထို ဥပတိဿ၊ ကောလိတ-တို့သည်ကား။ တေသံ၊ ထို ပညာရှိဖြစ်

နိပါတ် ၁၄ - တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၁ - ပဌမဝဂ္ဂသာရိပုတ္တ - မောဂ္ဂလ္လာနတ္ထေရဝတ္ထု ၃၅၅

ကုန်သော ရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့၏။ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို။ ဝိဿဇေန္တိ၊ ဖြေဆိုနိုင်ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သကလဗေဒုဒ္ဓိပုံ၊ အလုံးစုံသော ဗေဒုဒ္ဓိပုံကို။ ပရိဂ္ဂဟိတော၊ စူးစမ်းရှာဖွေ၍။ နိဝတ္တိတော၊ ပြန်နစ်၍။ သကဋ္ဌာနမေဝ၊ မိမိတို့နေရာ အရပ်သို့သာလျှင်။ အာဂန္တော၊ ပြန်လာခဲ့၍။ “သမ္ပ ကောလိတ၊ အဆွေ ကောလိတ။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ အမတံ၊ အမြှိုက်နိဗ္ဗာန်ကို။ အဓိဂစ္ဆတိ၊ ရ၏။ သော၊ ထို ရှေးဦးစွာ အမြှိုက်နိဗ္ဗာန်ကို ရသော သူသည်။ အာရောစေတု၊ ကြားစတန်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ကတိကံ၊ ကတိကဝတ်ကို။ အကံသု၊ ပြုကုန်၏။

(တေန ခေါ ပန) သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ သတ္တား ဆရာဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပဌမာဘိသမ္မောဓိံ၊ ရှေးဦးစွာ သစ္စာလေးပါးတရားကို ထိုးထွင်း၍သိခြင်းသို့။ ပတော၊ ရောက်တော်မူ၍။ ပဝတ္တိတဝရဓမ္မစက္ကော၊ ဖြစ်စေအပ်သော မြတ်သော တရားတည်းဟူသော စက်ရှိသည်ဖြစ်၍။ အနုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့။ သမ္ပတ္တော၊ ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ “ကေသဋ္ဌိ၊ ခြောက်ကျိပ်တယောက်ကုန်သော။ အရဟန္တော၊ ရဟန္တာတို့သည်။ လောကေ၊ လောက၌။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တကာလေ၊ ဆိုအပ်သောအခါ၌။ “စရထ ဘိက္ခဝေ စာရိကံ ဗဟုဇနဟိတာယာ”တိ၊ စရထ ဘိက္ခဝေ စာရိကံ ဗဟုဇနဟိတာယာ-ဟူ၍။ ရတနတ္ထယဂုဏပ္ပကာသနတ္ထံ၊ ရတနာသုံးပါးအပေါင်း၏ ဂုဏ်ကို ထင်စွာပြခြင်းငှာ။ ဥယျောဇိတာနံ၊ လွှတ်အပ်ကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ အန္တရေ၊ အကြား၌။ ပဉ္စဝဂ္ဂိယဗ္ဗန္တရော၊ ပဉ္စဝဂ္ဂိရဟန်းတို့၏ အတွင်း၌ဝင်သော။ အဿဇိတ္ထေရော၊ အဿဇိ မထေရ်သည်။ ပဋိနိဝတ္တိတော၊ ပြန်နစ်၍။ ရာဇဂဟမေဝ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့သာလျှင်။ အာဂတော၊ လာ၏။ ပုနဒိဝသေ၊ တဖန်မိုးသောက်သောနေ့၌။ ပါတောဝ၊ စောစောကပင်လျှင်။ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့။ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူ၏။

တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ ဥပတိဿပရိဗ္ဗာဇကော၊ ဥပတိဿ ပရိဗ္ဗိဇ်သည်။ ပါတောဝ၊ စောစောကပင်လျှင်။ ဘတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကို။ ကတော၊ ပြု၍။ ပရိဗ္ဗာဇကာရာမံ၊ ပရိဗ္ဗိဇ်အရံသို့။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ ထေရံ၊ အဿဇိ မထေရ်ကို။ ဒိသ္မော၊ မြင်၍။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ (ကိံ စိန္တေသိ၊ အဘယ်သို့ကြံသနည်း။) “မယာ၊ ငါသည်။ ဧဝရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။

ပဗ္ဗဇိတော နာမ၊ ရဟန်းမည်သည်ကို။ န ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗော၊ မမြင်စဖူး။ ဝတ၊ စင်စစ်။
 လောကော၊ လောက၌။ ယေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ အရဟန္တာ ဝါ၊ ရဟန္တာ
 တို့သည် လည်းကောင်း။ အရဟတ္တမဂ္ဂံ၊ အရဟတ္တမဂ်သို့။ သမာပန္နာ ဝါ၊
 ရောက်ကုန်သောသူတို့သည် လည်းကောင်း။ (ဟောန္တိ၊ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏။)
 အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တေသံ ဘိက္ခုနံ၊ ထို ရဟန္တာ အရဟတ္တမဂ်သို့ရောက်
 သောရဟန်းတို့တွင်။ အညတရော၊ တယောက်အဝင်အပါတည်း။ (ဣတိ၊ ဤ
 သို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။) အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမံ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသို့။ ဥပ-
 သကံမိတာ၊ ကပ်၍။ ‘အာရုသော၊ ငါ့ရှင်။ တံ၊ သင်သည်။ ကံ၊ အဘယ်
 ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်စူး၍။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်။ အသိ၊ ဖြစ်
 သနည်း။ တေ၊ သင်၏။ သတ္တာ၊ ဆရာသည်။ ကော၊ အဘယ်သူနည်း။
 (ဣတိ) ဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ တံ၊ သင်သည်။ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏။
 ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ရောစေသိ၊ နှစ်သက်သနည်း။’ (ဣတိ) ဝါ၊ ဤသို့ လည်း
 ကောင်း။ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆေယျ၊ မေးရမူကား။ ယန္တုန၊ ကောင်းလေ
 စ။” ဣတိ၊ ဤသို့သော အကြံသည်။ (အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။) အထ၊ ထို
 နောက်မှ။ အဿ၊ ထို ဥပတိဿ၏။ တေ(စိန္တနံ)၊ ဤသို့သော အကြံသည်။
 အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြန်၏။ “ဣမံ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းကို။ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆိတံ၊
 မေးခြင်းငှာ။ အကာလော ခေါ၊ အခါမဟုတ်သေးသည် သာလျှင်တည်း။
 (အယံ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်။) အန္တရဗာရံ၊ မြို့တွင်းသို့။ ပဝိဋ္ဌော၊ ဝင်သည်
 ဖြစ်၍။ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ စရတိ၊ လှည့်လည်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။
 ဣမံ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသို့။ ပိဋ္ဌိတော ပိဋ္ဌိတော၊ နောက်မှ နောက်မှ။ အနုဗန္ဓေယျ၊
 အစဉ်လိုက်ရမူကား။ ယန္တုန၊ ကောင်းလေစ။ အတ္ထိကေဟိ၊ အလိုရှိသော
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ မဂ္ဂံ (မဂ္ဂေါ)၊ -အကြောင်းကို။ ဥပညာတံ (ဥပညာတော)၊
 သိအပ်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့သော အကြံသည်။ (အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြန်၏။
 စိန္တေတွာ၊ ကြံပြီး၍။) သော၊ ထို ဥပတိဿသည်။ လဒ္ဓပိဏ္ဏပီတံ၊ ရသော
 ဆွမ်းရှိသည်ဖြစ်၍။ (ဋ္ဌ-၁၂၄) အညတရံ၊ အမှတ်မရှိသော။ ဩကာသံ၊
 အရပ်သို့။ ဂစ္ဆန္တံ၊ သွားသော။ ထေရံ၊ အဿဇိ မထေရ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။
 အဿ၊ ထို အဿဇိမထေရ်၏။ နိသီဒိတုကာမတဉ္စ၊ ထိုင်ခြင်းငှာ အလိုရှိသည်၏
 အဖြစ်ကိုလည်း။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပရိဗ္ဗာဏေပိဋ္ဌကံ။
 ပရိဗ္ဗာဇ်တို့၏ အင်းပျဉ်ကို။ ပညာပေတွာ၊ ခင်း၍။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ အဿ၊
 ထို အဿဇိမထေရ်၏။ ဘတ္တကိစ္စပရိယောသာနေပိ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စပြီးသည်
 ၏ အဆုံး၌လည်း။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကုဏ္ဍိကာယ၊ ကရားမှ။ ဥဒကံ၊ ရေကို။
 အဒါသိ၊ ပေး၏။

နိပါတ် ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၁-ပဌမဝဂ္ဂ သာရိပုတ္တ-မောဂ္ဂလ္လာနတ္ထေရဝတ္ထု ၃၅၇

ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာစရိယဝတ္ထံ၊ ဆရာအားပြုရာသောဝတ်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ကတဘတ္တကိစ္စေန၊ ပြုအပ်ပြီးသော ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စ ရှိသော။ ထေရေန၊ အဿဇိမထေရ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဓေရပဋိသန္တာရံ၊ ချိုမြိန် သာယာသော ပြုငှာလောကဝတ် အစေ့အစပ်စကား ပြောဟောခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ “အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ တေ၊ သင်၏။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ ဣန္ဒြေတို့သည်။ ဝိပ္ပသန္တာနိ၊ အထူးသဖြင့် ကြည်ကုန်၏။ ဆဝိဝဏ္ဏော၊ အရေ အဆင်းသည်။ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ စင်ကြယ်၏။ ပရိယောဒါတော၊ ပြီးပြီးပြန်ရှိ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ တံ၊ သင်သည်။ ကံ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ တေ၊ သင်၏။ သတ္ထာ၊ ဆရာသည်။ ကော၊ အဘယ်သူနည်း။ (ဣတိ)ဝံ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ တံ၊ သင်သည်။ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ရောစေသိ၊ နှစ်သက်သနည်း။ (ဣတိ)ဝံ၊ ဤသို့ လည်းကောင်း။”

ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ထေရော၊ အဿဇိမထေရ်သည်။ “အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ သကျပုတ္တော၊ သာကီဝင်မင်းသားဖြစ်သော။ သကျကုလာ၊ သာကီဝင်မင်းမျိုးမှ။ (နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။) ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသော။ မဟာသမဏော၊ ရဟန်းကြီး ဂေါတမသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ တံ ဘဂဝန္တံ၊ ထိုဘုန်းတော် ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ရဟန်းကြီး ဂေါတမကို။ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၏။ သော စ ဘဂဝံ၊ ထို မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ မေ၊ ငါ၏။ သတ္ထာ၊ ဆရာတည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ တဿေဝ ဘဂဝတော၊ ထို မြတ်စွာဘုရား၏သာလျှင်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ရောစေမိ၊ နှစ်သက်၏။”ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထို အဿဇိ မထေရ်ကို။ “အာယသ္မတော၊ အရှင်ဘုရား၏။ သတ္ထာ၊ ဆရာသည်။ ကိံဝါဒီ ပန၊ အဘယ်သို့ အယူရှိသနည်း။ ကိံ၊ အဘယ်တရားကို။ အက္ခာယံ၊ ဟောကြားသနည်း။”ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ထေရော၊ အဿဇိမထေရ်သည်။ “ဣမေ ပရိဗ္ဗာဇကာ နာမ၊ ဤပရိဗိုဇ်တို့မည်သည်။ သာသနဿ၊ သာသနာတော်၏။ ပဋိပက္ခဘူတာ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣမဿ၊ ဤ ပရိဗိုဇ်ရဟန်းအား။ သာသနဿ၊ သာသနာတော်၏။ ဂမ္ဘီရတံ၊ နက်နဲသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဒဿေဿာမိ၊ ပြအံ့။”ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ (စိန္တေတွာ၊ ကြံပြီး၍။) အတ္တနော၊ မိမိ၏။ နဝကဘာဝံ၊ သီတင်းငယ်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဒဿေန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍။ “အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ အဟံ ခေါ(အဟံ ဧဝံ)၊ ငါသည်လျှင်။ နဝေါ၊ ရဟန်းပြုသစ်စ ဖြစ်၏။ အစိရပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၍ မကြာမြင့်သေး။ ဣမံ ဓမ္မဝိနယံ၊ ဤ သုတ် အဘိဓမ္မာ ဝိနည်းဟုဆိုအပ်သော သာသနာတော်သို့။ အဓုနာ(ယေဝ)၊ ယခုသာလျှင်။ အာဂတော၊ လာရောက်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။

တဝ၊ သင်အား။ ဝိတ္တာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတုံ၊ ဟောခြင်းငှာ။ န သက္ကောမိ၊ မစွမ်းနိုင်။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ပရိဗ္ဗိဇ်သည်။ “အဟံ၊ ငါသည်။ ဥပတိဿော နာမ၊ ဥပတိဿ အမည်ရှိ၏။ တံ၊ သင်သည်။ ယထာသတ္တိယာ၊ အစွမ်း အလျောက်။ အပ္ပံ ဝါ၊ အနည်းငယ်သောတရားကိုလည်းကောင်း။ ဗဟံ ဝါ၊ များစွာသော တရားကို လည်းကောင်း။ ဝဒ၊ ဟောလော့။ ဧတံ၊ ဤသို့ သင်ဟောသောတရားကို။ နယသတေန၊ နည်းတရာဖြင့်။ နယသဟဿေန၊ နည်းတထောင်ဖြင့်။ ပဋိဝိဇ္ဈိတုံ၊ ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းငှာ။ မယံ၊ ငါ၏။ ဘာရော၊ ဝန်တည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတော၊ ကြံ၍။—

“အပ္ပံ ဝါ၊ အနည်းငယ်သော တရားကိုလည်းကောင်း။ ဗဟံ ဝါ၊ များစွာသောတရားကိုလည်းကောင်း။ ဘာသယ၊ ဟောကြားလော့။ အတ္ထိယေဝ၊ အနက်ကိုသာလျှင်။ မေ၊ ငါ့အား။ ဗြူဟိ၊ ဟောကြား လော့။ အတ္ထေနဝ၊ အနက်ဖြင့်သာလျှင်။ မေ၊ ငါ့အား။ အတ္ထော၊ အလိုရှိ၏။ ဗဟံ၊ များစွာသော။ ဗျဉ္ဇနံ၊ သဒ္ဓါသည်။ ကိံ ကာဟသိ၊ အဘယ်သို့ ပြအံ့နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ထေရော၊ အဿဇိ မထေရ် သည်။ “ယေ ဓမ္မာ ဟေတုပ္ပဘဝါ” တိ၊ ယေ ဓမ္မာ ဟေတုပ္ပဘဝါ-ဟူ၍။ ဂါထံ၊ ဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ဥပတိဿ အမည်ရှိသော ပရိဗ္ဗိဇ်သည်။ ပဌမပဒေဒ္ဓယမေဝ၊ ရှေးဦးစွာသောပုဒ်နှစ်ခုကိုသာ လျှင်။ သုတွာ၊ ကြားနာ၍။ သဟဿနယသမ္ပန္နော၊ တထောင်သောနည်းဖြင့် ပြည့်စုံသော။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂေ၊ သောတာပတ္တိမဂ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်၏။ ဣတရံ၊ ဤမှတပါးသော။ ပဒေဒ္ဓယံ၊ ပုဒ်နှစ်ခုအပေါင်းသည်။ သောတာပန္နကာ-လေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့ရောက်သော (သောတာပန်ဖြစ်သော) အခါ၌။ နိဋ္ဌာသိ၊ ပြီးဆုံး၏။

သော၊ ထို ဥပတိဿအမည်ရှိသော ပရိဗ္ဗိဇ်သည်။ သောတာပန္နော၊ သော တာပန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဥပရိဝိသေသေ၊ အထက်ဖြစ်သောတရားအထူး သည်။ အပ္ပဝတ္တန္တေ၊ မဖြစ်မီ။ “တ္ထေ၊ ဤအရာ၌။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းသည်။ ဘဝိယာတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ သလ္လက္ခေတွာ၊ မှတ်၍။ ထေရံ၊ အဿဇိ

၁။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ နိဋ္ဌာပေသိ၊ ပြီးဆုံးစေ၏- (နိဿယ-မူဟောင်း)

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၁-ပဌမဝဂ္ဂ သာရိပုတ္တ-မောဂ္ဂလ္လာနတ္ထေရဝတ္ထု ၃၅၉

မထေရ်ကို။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဥပရိ၊ အထက်
 ဖြစ်သော။ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဒေသနာကို။ မာ ဝဇုယိတ္ထ၊ မပျိုးစေကုန်လင့်။
 တွေ့ကမေဝ၊ ဤမျှသည်သာလျှင်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့
 ၏။ သတ္တာ၊ ဆရာဖြစ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်
 ၌။ ဝသတိ၊ နေတော်မူသနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ လျှောက်၏။)
 ပရိဗ္ဗာဇက၊ ပရိဗိုဇ်။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌။ (ဝသတိ၊
 နေတော်မူ၏။) ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တုမေ၊
 အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ပုရတော၊ ရွှေမှ၊ ယာထ၊ ကြွသွားတော်မူကုန်လင့်။ မယံ၊
 အကျွန်ုပ်အား။ ကော၊ တယောက်သော။ သဟာယကော၊ အဆွေခင်ပွန်းသည်။
 အတ္တိ၊ ရှိ၏။ အမေဟိ စ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း။ အညမညံ၊ တယောက်
 သည် တယောက်အား။ “ယော၊ အကြင်သူသည်။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ အမတံ၊
 အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို။ အဓိဂစ္ဆတိ၊ ရ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ အာရောစေတု၊
 ကြားစတန်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ကတိကာ၊ ကတိက ဝတ်ကို။ ကတာ၊ ပြုအပ်
 ၏။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တံ ပဋိညံ၊ ထို ဝန်ခံခြင်းကို။ မောစေတု၊ လွတ်
 စေ၍။ (ဌ-၁၂၅) သဟာယကံ၊ အဆွေခင်ပွန်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်၍။ တု-
 မှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ ဂတမဂ္ဂေနေဝ၊ ကြွသွားသောခရီးဖြင့်သာလျှင်။
 သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့။ အာဂမိဿာမိ၊ လာပါအံ့။
 ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ ပဉ္စပတိဋ္ဌိတေန၊ ငါးပါးသောတည်ခြင်းဖြင့်။ ထေရဿ၊
 အဿဇိမထေရ်၏။ ပါဒေသု၊ ခြေတို့၌။ နိပတိတွာ၊ ဝပ်၍။ တိက္ခတ္ထံ၊ သုံး
 ကြိမ်။ ပဒက္ခိဏံ၊ လက်ယာရစ်လည်သည်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ထေရံ၊ အဿဇိ
 မထေရ်ကို။ ဥယျောဇေတွာ၊ လွတ်လိုက်၍။ ပရိဗ္ဗာဇကာရာမာဘိမုခေါ၊ ပရိ
 ဗိုဇ်အရံသို့ ရှေးရှု။ အဂမာသိ၊ သွား၏။

ကောလိတပရိဗ္ဗာဇကော၊ ကောလိတ ပရိဗိုဇ်သည်။ တံ၊ ထို ဥပတိဿ
 ပရိဗိုဇ်ကို။ ဒုရတောဝ၊ အဝေးမှသာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာသည်ကို။
 ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ “အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ မယံ၊ ငါ၏။ သဟာယကဿ၊ အဆွေခင်ပွန်း၏။
 မုခဝဏ္ဏော၊ မျက်နှာအဆင်းသည်။ အညေသု၊ တပါးကုန်သော။ ဒိဝသေသု
 ဝိယ၊ နေ့တို့၌ကဲ့သို့။ န၊ မဟုတ်။ အဒ္ဓ၊ မချွတ်။ တေန၊ ထို ငါ၏အဆွေခင်ပွန်း
 သည်။ အမတံ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို။ အဓိဂတံ၊ ရအပ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်
 လတ္တံ။” ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍။ အမတာဓိဂမံ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို ရခြင်း
 ကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ သောပိ၊ ထို ဥပတိဿ ပရိဗိုဇ်သည်လည်း။ အဿ၊
 ထို ကောလိတ-အား။ “အာဝုသော၊ ငါရှင်။ (မယာ၊ ငါသည်။) အမတံ၊ အမြိုက်

နိဗ္ဗာန်ကို။ အာမ အဓိဂတံ၊ ဩဠာ-ရဗြိ။ ”ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိဇာနိတွာ၊ ဝန်ခံ၍။
 တမေဝ ဂါထံ၊ ထို ယေ ဓမ္မာ ဟေတုပ္ပဘဝါ-အစရှိသော ဂါထာကိုပင်လျှင်။
 အဘာသိ၊ ရွတ်ဆို၏။ ဂါထာပရိယောသာနေ၊ ဂါထာ၏အဆုံး၌။ ကောလိ-
 တော၊ ကောလိတသည်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိ ဖိုလ်၌။
 ပတိဋ္ဌဟိတွာ၊ တည်ပြီး၍။ “သမ္မ၊ အဆွေ။ သတ္ထာ၊ ဆရာဖြစ်သော မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်၌။ ဝသတိ ကိရ၊ နေတော်မူသတဲနည်း။” ဣတိ၊
 ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ “သမ္မ၊ အဆွေကောလိတံ။ ဝေဠု၊ ဝနေ၊ ဝေဠု၊ ဝန်ကျောင်း
 တော်၌။ ဝသတိ ကိရ၊ နေတော်မူသတတ်။” ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ နော၊ ငါတို့
 ၏။ အာစရိယေန၊ ဆရာဖြစ်သော။ အဿဇိတ္ထေရေန၊ အဿဇိ မထေရ်သည်။
 ကထိတံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) သမ္မ၊ အဆွေ ဥပ
 တိဿ။ တေန ဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ အာယာမ၊ လာ သွားကုန်စို့။ သတ္ထာရံ၊
 မြတ်စွာဘုရားကို။ ပဿိဿာမ၊ ဖူးမြင်ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။)
 သေ(သော) သာရိပုတ္တတ္ထေရော စ နာမ၊ ဤ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်မည်
 သည်ကား။ သဒါပိ၊ အခါခပ်သိမ်းလည်း။ အာစရိယပူဇကောဝ၊ ဆရာကို
 ပူဇော်တတ်သည်သာလျှင်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သဟာယံ၊
 အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော။ ကောလိတမာဏဝံ၊ ကောလိတလုလင်ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။
 အာဟ၊ ဆို၏။ (ကိံ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။) “သမ္မ၊ အဆွေကောလိတံ။
 အမေဟိ၊ ငါတို့သည်။ အဓိဂတံ၊ ရအပ်သော။ အမတံ၊ အမြှိုက်နိဗ္ဗာန်ကို။
 အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ အာစရိယဿ၊ ဆရာဖြစ်သော။ သဉ္ဇယပရိဗ္ဗာဇကသာပိ၊
 သဉ္ဇည်း ပရိဗ္ဗိဇ်အားလည်း။ ကထေဿာမ၊ ဟောကုန်အံ့။ ဗုဇ္ဈမာနေ၊ သစ္စာ
 လေးပါးတရားကို သိထိုက်သည်ဖြစ်အံ့။ ပဋိဝိဇ္ဈိဿတိ၊ ထိုးထွင်း၍သိလတ္တံ့။
 အပဋိဝိဇ္ဈန္တော၊ ထိုးထွင်း၍မသိသည်ရှိသော်။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ သဒ္ဓ-
 ဟိတွာ၊ ယုံကြည်၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂမိဿတိ၊
 သွားလတ္တံ့။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို။ သုတွာ၊
 ကြားနာ၍။ မဂ္ဂဖလပဋိဝေဓံ၊ မဂ်ဖိုလ်ကို ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းကို။ ကရိဿတိ၊
 ပြုလတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။)

တတော၊ ထိုနောက်မှ။ ဒွေပိ၊ နှစ်ယောက်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဇနာ၊ ဥပတိဿ
 ကောလိတတို့သည်။ သဉ္ဇယဿ၊ သဉ္ဇည်းဆရာ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တော၊
 သွား၍။ “အာစရိယ၊ ဆရာ။ တံ၊ သင်သည်။ ကိံ ကရောသိ၊ အဘယ်သို့ပြုအံ့နည်း။
 ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။ လောကေ၊ လောက၌။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ ဓမ္မော၊
 တရားတော်ကို။ သွာက္ခာတော၊ ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်၏။ သံဃော၊
 သံဃာတော်သည်။ သုပ္ပုဋိပန္နော၊ ကောင်းစွာ ကျင့်တော်မူ၏။ အာယာမ၊

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၄-ပဌမဝဂ္ဂ သာရိပုတ္တ-မောဂ္ဂလ္လာနုတ္တေရဝတ္ထု ၃၆၁

လာ သွားကုန်စို့။ ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပဿိဿာမ၊ ဖူးမြင်ကုန်အံ့။”
 ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။) သော၊ ထို သဉ္ဇည်းပရိဗိုဇ်သည်။
 “တာတာ၊ အမောင်တို့။ ကိံ ဝဒေထ၊ အဘယ်သို့ ဆိုကုန်သနည်း။” ဣတိ၊
 ဤသို့။ တေပိ၊ ထို ဥပတိဿ၊ ကောလိတ-တို့ကိုလည်း။ ဝါရေတွာ၊ တား
 မြစ်၍။ တေသံ၊ ထို ဥပတိဿ၊ ကောလိတ-တို့အား။ လာဘဂ္ဂယသဂ္ဂပတ္တိ-
 မေဝ၊ လာဘ်များသည်အဖြစ် အခြံအရံများသည်အဖြစ်သို့ ရောက်ခြင်းကို
 သာလျှင်။ ဒီပေသိ၊ ပြ၏။ တေ၊ ထို ဥပတိဿ၊ ကောလိတ-တို့သည်။ “အမ္မာ-
 ကံ၊ ငါတို့အား။ ဝေရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ အန္တေဝါသိကဝါသော။
 တပည့်တို့၏ နေခြင်းသည်။ နိစ္စမေဝ၊ အမြဲသာလျှင်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။
 တုမ္မာကံ ပန၊ သင်တို့၏ကား။ ဂမနံ ဝါ၊ သွားခြင်းကိုလည်းကောင်း။ အဂ-
 မနံ ဝါ၊ မသွားခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဇာနာထ၊ သိကုန်လော။” ဣတိ၊
 ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ သဉ္ဇယော၊ သဉ္ဇည်း ပရိဗိုဇ်သည်။ “ဣမေ၊
 ဤ ဥပတိဿ၊ ကောလိတ-တို့သည်။ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော
 အတတ်ကို။ ဇာနန္တာ၊ သိကုန်သည်ဖြစ်၍။ မမ၊ ငါ၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။
 န ကရိဿန္တိ၊ မလိုက်နာကုန်လတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥတွာ၊ သိ၍။ “တာ-
 တာ၊ အမောင်တို့။ တုမ္မေ၊ သင်တို့သည်။ ဂစ္ဆထ၊ သွားကုန်လော။ အဟံ၊
 ငါသည်။ မဟလ္လကကာလေ၊ ကြီးသောအခါ၌။ အန္တေဝါသိကဝါသံ၊ တပည့်
 တို့၏ နေခြင်းကို။ ဝသိတုံ၊ နေခြင်းငှာ။ န သက္ကောမိ၊ မစွမ်းနိုင်။” ဣတိ၊
 ဤသို့။ အာဟံ၊ ဆို၏။ တေ၊ ထို ဥပတိဿ၊ ကောလိတ-တို့သည်။ အနေ-
 ကေဟိပိ၊ များစွာလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ကာရဏေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်။ တံ၊
 ထို သဉ္ဇည်းပရိဗိုဇ်ကို။ ဗောဓေတုံ၊ သိစေခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တာ၊ မတတ်နိုင်
 ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဩဝါဒေ၊ အဆုံးအမ၌။ ဝတ္တမာနံ၊
 လိုက်နာသော။ ဇနံ၊ လူအပေါင်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဝေဠုဝနံ၊ ဝေဠု
 ဝန်ကျောင်းတော်သို့။ အဂမံသု၊ သွားကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ တေသံ၊
 ထို ဥပတိဿ၊ ကောလိတ-တို့၏။ ပဉ္စသု အန္တေဝါသိကသတေသု၊ ငါးရာသော
 တပည့်တို့တွင်။ အစုတေယျသတာ၊ နှစ်ရာ့ငါးဆယ်သော တပည့်တို့သည်။
 နိဝတ္တိသု၊ ပြန်နစ်ကုန်၏။ အစုတေယျသတာ၊ နှစ်ရာ့ငါးဆယ်သော တပည့်
 တို့သည်။ တေဟိ၊ ထို ဥပတိဿ၊ ကောလိတ-တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အဂမံသု၊
 လိုက်ကုန်၏။

သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ စတုပရိသမဇ္ဈေ၊ ပရိသတ်လေးပါး အလယ်
 ၌။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူလျက်။ တေ၊ ထို ဥပတိဿ၊
 ကောလိတ-တို့ကို။ ဒုရတောဝ၊ အဝေးမှသာလျှင်။ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍။

ဘိက္ခု။ ရဟန်းတို့ကို။ “ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကောလိတော စ၊ ကောလိတ-
လည်းကောင်း။ ဥပတိဿော စ၊ ဥပတိဿ-လည်းကောင်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့။)
ဒွေ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ဧတေ သဟာယာ၊ ဤ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်။
အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာကုန်၏။ ဧတံ၊ ဤ အဆွေခင်ပွန်း နှစ်ယောက်သည်။ မေ၊
ငါတုရား၏။ သာဝကယူဂံ၊ တပည့်အစုံသည်။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ တဒ္ဒယူဂံ၊
တပည့်ကောင်း အစုံသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေ-
သိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အထ၊ ထိုနောက်မှ။ တေသံ(ပရိဗ္ဗာဇကောနံ)၊ ထို ပရိဗ္ဗာဇ-
တို့၏။ စရိယဝသေန၊ စရိုက်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရား ဒေသနာ-
တော်ကို။ ဝဇေသိ၊ ပွား၏။ ဒွေ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။ အဂ္ဂသာဝကေ၊
အဂ္ဂသာဝကတို့ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်-
သော။ အစုတေယျသတာ၊ နှစ်ရာငါးဆယ်ကုန်သော။ တေ ပရိဗ္ဗာဇကော၊
ထို ပရိဗ္ဗာဇတို့သည်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ (ဌ-၁၂၆) ပါပုဏိံ သု၊
ရောက်ကုန်၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ “ဧဝ ဘိက္ခဝေါ”တိ၊ ဧဝ-
ဘိက္ခဝေါ ဟူ၍။ ဟတ္ထံ၊ လက်တော်ကို။ ပသာရေသိ၊ ဆန့်တော်မူ၏။
သဗ္ဗေသိ၊ အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့အား။ ကေသမဿ၊ ဆံ့မုတ်ဆိတ်သည်။
အန္တရဓာယိ၊ ကွယ်၏။ ဣဒ္ဓိမယံ၊ တန်ခိုးဖြင့်ပြီးသော။ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်-
သင်္ကန်းသည်။ ကာယပ္ပဋိဗဒ္ဓံ၊ ကိုယ်နှင့်စပ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဒိန္နံ၊
နှစ်ဦးကုန်သော။ အဂ္ဂသာဝကေနမ္ပိ၊ အဂ္ဂသာဝက-တို့အားလည်း။ ဣဒ္ဓိမယ-
ပတ္တစိဝရံ၊ တန်ခိုးဖြင့်ပြီးသော သပိတ်သင်္ကန်းသည်။ အာဂတံ၊ လာရောက်-
၏။ ဥပရိမဂ္ဂတ္တယံ ကိစ္စံ ပန၊ အထက်ဖြစ်သော မဂ်သုံးပါးအပေါင်းကိစ္စသည်
ကား။ န နိဋ္ဌာသိ၊ မပြီးဆုံးသေး။ ကသ္မာ၊ အတယ်ကြောင့်နည်းဟူမကား။
သာဝကပါရမီဉာဏဿ၊ သာဝကပါရမီဉာဏ်၏။ မဟန္တတာယ၊ ကြီးမြတ်သည်။
အဖြစ်ကြောင့်တည်း။

အထ၊ ထိုနောက်မှ။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ အရှင် မဟာ-
မောဂ္ဂလာန်သည်။ ပဗ္ဗဇိတဒီဝသတော၊ ပဉ္စင်းဖြစ်သောနေ့မှ။ သတ္တမေ၊
ခုနစ်ရက်မြောက်ဖြစ်သော။ ဒီဝသေ၊ နေ့၌။ မဂဓရဋ္ဌေ၊ မဂဓတိုင်း၌။
ကလဏ္ဍဝါလဂါမန္တံ၊ ကလဏ္ဍဝါလ-အမည်ရှိသော ရွာကို။ ဥပနိဿာယ၊
မှီ၍။ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို။ ကရောန္တော၊ အားထုတ်သည်ရှိသော်။
ထိနမိဒ္ဓေ၊ ထိနမိဒ္ဓသည်။ ဩက္ကန္တေ၊ သက်သည်ရှိသော်။ သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ သံဝေဇိတော၊ ထိတ်လန့်စေအပ်သည်ဖြစ်၍။ ထိနမိဒ္ဓံ၊ ထိနမိဒ္ဓ

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၁-ပဌမဝဂ္ဂ သာရိပုတ္တ-မောဂ္ဂလ္လာနတ္ထေရဝတ္ထု ၃၆၃

ကို။ ဝိနောဒေတွာ၊ ပယ်ဖျောက်တော်မူ၍။ တထာဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒိန္နဓာတုကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ပေးအပ်သော ဓာတုကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ သုဏန္တောဝ၊ နာလျက်ပင်လျှင်။ ဥပရိမဂ္ဂတ္ထယကိစ္စံ၊ အထက်ဖြစ်သော မင်သုံးပါးကိစ္စကို။ နိဋ္ဌာပေတွာ၊ ပြီးစေ၍။ သာဝကပါရမိဉာဏဿ၊ သာဝကပါရမိဉာဏ်၏။ မတ္တကံ၊ အပြီးအဆုံးသို့။ ပတ္တော၊ ရောက်၏။ သာရိပုတ္တတ္ထေရောပိ၊ သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်လည်း။ ပဗ္ဗဇိတဒိဝသတော၊ ရဟန်းဖြစ်သောနေမူ။ အဒ္ဓမာသံ၊ လခွဲကို။ အတိက္ကမိတွာ၊ လွန်၍။ သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်။ သံဒ္ဓိံ၊ တကွ။ တမေဝ ရာဇဂဟံ၊ ထိုရာဇဂြိုဟ်ပြည်ကိုပင်လျှင်။ ဥပနိဿယ၊ မှီ၍။ သူကရခတလေဏေ၊ ဝက်တူးသော လိုက်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဘာဂိနေယျဿ၊ တူဖြစ်သော။ ဒီသနခပရိဗ္ဗာဇကဿ၊ ဒီသနခ-အမည်ရှိသော ပရိဗ္ဗိဇ်အား။ ဒေသနာပရိဂ္ဂဟသုတ္တန္တေ၊ ဒေသနာတော်ကို သိမ်းဆည်းသောသုတ်ကို။ ဒေသိယမာနေ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ သုတ္တာနုသာရေန၊ သုတ်ကို အစဉ်လျှောက်သဖြင့်။ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်ကို။ ပေသေတွာ၊ စေလွှတ်၍။ ပရဿ၊ သူတပါးအား။ ဝစိတဘတ္တံ၊ ခူးအပ်သော ထမင်းကို။ ဘုဉ္ဇန္တော ဝိယ၊ စားသောသူကဲ့သို့။ သာဝကပါရမိဉာဏဿ၊ သာဝကပါရမိ ဉာဏ်၏။ မတ္တကံ၊ အပြီးအဆုံးသို့။ ပတ္တော၊ ရောက်၏။ အဿ၊ ထို ဥပတိဿ၏။ ဘာဂိနေ ယျော ပန၊ တူဖြစ်သော ဒီသနခ-အမည်ရှိသော ပရိဗ္ဗိဇ်သည်ကား။ ဒေသနာ ပရိယောဂေ၊ ဒေသနာတော်၏အဆုံး၌။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒိန္နမ္ပိ၊ နှစ်ဦးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ မဟာသာဝကနံ၊ မဟာသာဝက-တို့၏။ တထာဂတေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ ဝိဟရန္တေယေဝ၊ နေတော်မူစဉ်ပင်လျှင်။ သာဝကပါရမိဉာဏကိစ္စံ၊ သာဝကပါရမိဉာဏ်ကိစ္စသည်။ မတ္တကံ၊ အပြီးအဆုံးသို့။ ပတ္တံ၊ ရောက်၏။ အပရဘာဂေ ပန၊ နောက်အဖို့၌ကား။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ “မဟာပညာနံ ယဒိဒံ သာရိပုတ္တော၊ ဣဒ္ဓိမန္တာနံ ယဒိဒံ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော”တိ၊ မဟာပညာနံ ယဒိဒံ သာရိပုတ္တော၊ ဣဒ္ဓိမန္တာနံ ယဒိဒံ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော-ဟူ၍။ ဒေဝံ၊ နှစ်ဦးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ မဟာသာဝကေ၊ မဟာသာဝကတို့ကို။ ဌာနန္တရေ၊ အရာဌာနအထူး၌။ ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။

မဟာကဿပတ္ထေရဝတ္ထု

၁၉၁။ စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထသုတ်၌။ ဓုတဝါဒါနန္တိ ဧတ္ထ၊ ဓုတဝါဒါနံဟူသော ဤပါဌ၌။ ဓုတော၊ ကိလေသာကို ခါတုက်တတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဓုတဝါဒေါ၊ သူတပါးတို့အား ကိလေသာကိုခါတုက်ခြင်းကို ဟောကြားတတ်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဓုတဓမ္မော၊ ကိလေသာကို ခါတုက်တတ်သောတရားတို့ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်ကုန်၏။ ဓုတင်္ဂါနိ၊ ဓုတင်တို့ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗောနိ၊ သိအပ်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထို ဓုတ ဓုတဝါဒ ဓုတင်တို့တွင်။ ဓုတောတိ၊ ဓုတော ဟူသည်ကား။ ဓုတကိလေသော၊ ခါတုက်အပ်ပြီးသော ကိလေသာရှိသော။ ပုဂ္ဂလော ဝါ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း။ ကိလေသဓုနနော၊ ကိလေသာကို ခါတုက်တတ်သော။ ဓမ္မော ဝါ၊ တရားသည်လည်းကောင်း။ (ဓုတော၊ ဓုတမည်၏။)

ဓုတဝါဒေါတိ ဧတ္ထ ပန၊ ဓုတဝါဒေါ ဟူသောဤပါဌ၌ကား။ ဓုတော၊ မိမိသာ ကိလေသာကို ခါတုက်တတ်သော။ န ဓုတဝါဒေါ၊ သူတပါးတို့အား ကိလေသာကို ခါတုက်ခြင်းကို မဟောတတ်သော။ (ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။) အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ န ဓုတော၊ မိမိကား ကိလေသာကို မခါတုက်တတ်သော။ ဓုတဝါဒေါ၊ သူတပါးတို့အား ကိလေသာကို ခါတုက်ခြင်းကို ဟောကြားတတ်သော။ (ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။) အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ နေဝ ဓုတော၊ မိမိလည်း ကိလေသာကို မခါတုက် တတ်သော။ န ဓုတဝါဒေါ၊ သူတပါးတို့အားလည်း ကိလေသာကို ခါတုက်ခြင်းကို မဟောတတ်သော။ (ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။) အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဓုတော စေဝ၊ မိမိလည်း ကိလေသာကို ခါတုက်တတ်သော။ ဓုတဝါဒေါ စ၊ သူတပါးတို့အားလည်း ကိလေသာကို ခါတုက်ခြင်းကို ဟောကြားတတ်သော။ (ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။) အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုလေးယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ ယော၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဓုတင်္ဂေန၊ ဓုတင်ဖြင့်။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ ကိလေသော၊ ကိလေသာတို့ကို။ ဓုနိ၊ ခါတုက်တတ်၏။ ပရံ ပန၊ သူတပါးကိုကား။ ဓုတင်္ဂေန၊ ဓုတင်ဖြင့်။ န ဩဝဒတိ၊ မဆုံးမ။ နာနုသာသတိ၊ မကံမြစ်။ (ကော ဝိယ၊ အဘယ်မထေရ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမကား။) ဗာကုလတ္ထေရော ဝိယ၊ ဗာကုလ-မထေရ်ကဲ့သို့တည်း။ အယံ၊ ဤ ဗာကုလ-မထေရ်သည်။ ဓုတော၊ မိမိသာ ကိလေသာတို့ကို ခါတုက်တတ်၍။ န ဓုတဝါဒေါ၊ သူတပါးတို့အား ကိလေသာကို ခါတုက်ခြင်းကို မဟောကြားတတ်။ ယထာဟ(ကိံ အာဟ)၊ ဘုရားအဘယ်သို့ ဟောတော်မူ

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၁-ပဌမဝဂ္ဂ မဟာကဿပတ္ထေရဝတ္ထု ၃၆၅

သနည်း ဟူမူကား။ “ယဒိဒံ အာယသ္မာ ဗာကုလော ဓုတော န ဓုတဝါဒေါ”တိ၊
ယဒိဒံ အာယသ္မာ ဗာကုလော ဓုတော န ဓုတဝါဒေါ-ဟူ၍။ (အာဟ၊ ဟော
တော်မူ၏။ [ယဒိဒံ (ယံ ဣဒံ အယံ) အာယသ္မာ ဗာကုလော၊ အကြင်အရှင်ဗာကုလ
မထေရ်သည်။ ဓုတော၊ မိမိသာ ကိလေသာတို့ကို ခါတုက်တတ်၏။ န ဓုတဝါ-
ဒေါ၊ သူတပါးတို့အား ကိလေသာကို ခါတုက်ခြင်းကို မဟောကြားတတ်။]

☞ ယော (ဋ္ဌ-၁၂၇) ပန၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား။ ဓုတဂေါန၊ ဓုတင်ဖြင့်။ အတ္ထ-
နော၊ မိမိ၏။ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို။ န ဓုနိ၊ မခါတုက်တတ်။ ကေဝ-
လံ၊ သက်သက်။ အညေ၊ သူတပါးတို့ကို။ ဓုတဂေါန၊ ဓုတင်ဖြင့်။ သြဝဒတိ၊
ဆုံးမတတ်၏။ အနုသာသတိ၊ ကံမြစ်တတ်၏။ (ကော ဝိယ၊ အဘယ်မထေရ်ကဲ့
သို့နည်း ဟူမူကား။) ဥပနန္တတ္ထေရော ဝိယ၊ ဥပနန္တ မထေရ်ကဲ့သို့တည်း။ အယံ၊
ဤ ဥပနန္တမထေရ်သည်။ န ဓုတော၊ မိမိကား ကိလေသာတို့ကို မခါတုက်တတ်။
ဓုတဝါဒေါ၊ သူတပါးတို့အား ကိလေသာကို ခါတုက်ခြင်းကို ဟောကြားတတ်
၏။ ယထာဟ (ကိံ အာဟ)၊ ဘုရားအဘယ်ကဲ့သို့ ဟောတော်မူသနည်း ဟူမူ
ကား။ “ယဒိဒံ အာယသ္မာ ဥပနန္တော န ဓုတော ဓုတဝါဒေါ”တိ၊ ယဒိဒံ
အာယသ္မာ ဥပနန္တော န ဓုတော ဓုတဝါဒေါ-ဟူ၍။ (အာဟ၊ ဟောတော်မူ
၏။) [(သကျပုတ္တော၊ သာကီဝင်မင်းသားဖြစ်သော။) ယဒိဒံ (ယံ ဣဒံ-ယော
အယံ) အာယသ္မာ ဥပနန္တော၊ အကြင် အရှင်ဥပနန္တသည်။ န ဓုတော၊ မိမိ
ကား ကိလေသာတို့ကို မခါတုက်တတ်။ ဓုတဝါဒေါ၊ သူတပါးတို့အား ကိလေ
သာကို ခါတုက်ခြင်းကို ဟောကြားတတ်၏။] ယော ပန၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်
သည်ကား။ ဥဘယဝိပန္နော၊ မိမိသည်လည်း ကိလေသာကို ခါတုက်ခြင်း၊ သူတပါး
အားလည်း ကိလေသာကို ခါတုက်ခြင်းကို ဟောခြင်းနှစ်ပါးမှ ချါ၏။ (ကော
ဝိယ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား။) လာဠုဒါယိတ္ထေရော ဝိယ၊ လာ
ဠုဒါယိ မထေရ်ကဲ့သို့တည်း။ အယံ၊ ဤ လာဠုဒါယိမထေရ်သည်။ နေဝ-
ဓုတော၊ မိမိလည်း ကိလေသာကို မခါတုက်တတ်။ န ဓုတဝါဒေါ၊ သူတပါး
တို့အား ကိလေသာကို ခါတုက်ခြင်းကို မဟောကြားတတ်။ ယထာဟ (ကိံ အာ
ဟ)၊ ဘုရားအဘယ်သို့ ဟောတော်မူသနည်း ဟူမူကား။ “ယဒိဒံ အာယသ္မာ
လာဠုဒါယိ နေဝ ဓုတော န ဓုတဝါဒေါ”တိ၊ ယဒိဒံ အာယသ္မာ လာဠုဒါယိ
နေဝ ဓုတော န ဓုတဝါဒေါ-ဟူ၍။ (အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။) [ယဒိဒံ (ယံ ဣဒံ
ယော အယံ) အာယသ္မာ လာဠုဒါယိ၊ အကြင် အရှင်လာဠုဒါယိ မထေရ်

၁။ တယိဒံ- (ဆဋ္ဌ) ၂။ လာဠုဒါယိ ဝိယ- (ဆဋ္ဌ)
၃။ တယိဒံ- (ဆဋ္ဌ)

သည်။ နေဝ ဓုတော၊ မိမိလည်း ကိလေသာကို ခါတုက်တတ်။ န ဓုတဝါဒေါ၊ သူတပါးတို့အား ကိလေသာကို ခါတုက်ခြင်းကို မဟောကြားတတ်။] ယော ပန၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား။ ဥဘယသမ္ပန္နော၊ မိမိလည်း ကိလေသာကိုခါတုက်ခြင်း၊ သူတပါးတို့အားလည်း ကိလေသာကို ခါတုက်ခြင်းကို မဟောခြင်းနှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (ကော ဝိယ၊ အဘယ်မထေရ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား။) မဟာကဿပတ္ထေရော ဝိယ၊ မဟာကဿပမထေရ်ကဲ့သို့တည်း။ အယံ၊ ဤ မဟာကဿပမထေရ်သည်။ ဓုတော စေဝ၊ မိမိလည်း ကိလေသာကို ခါတုက်တတ်၏။ ဓုတဝါဒေါ စ၊ သူတပါးတို့အားလည်း ကိလေသာကို ခါတုက်ခြင်းကို မဟောကြားတတ်၏။ ယထာဟ(ကံ အာဟ၊) ဘုရားအဘယ်သို့ ဟောတော်မူသနည်း ဟူမူကား။ “ယဒိဒံ အာယသ္မာ မဟာကဿပေါ ဓုတော စေဝ ဓုတဝါဒေါစာ”တိ၊ ယဒိဒံ အာယသ္မာ မဟာကဿပေါ ဓုတောစေဝ ဓုတဝါဒေါစ-ဟူ၍။ (အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။) [ယဒိဒံ (ယံ ဣဒံ-ယော အယံ) အာယသ္မာ မဟာကဿပေါ၊ အကြင် အရှင်မဟာကဿပသည်။ ဓုတော စေဝ၊ မိမိသည်လည်း ကိလေသာကို ခါတုက်တတ်၏။ ဓုတဝါဒေါ စ၊ သူတပါးတို့အားလည်း ကိလေသာကို ခါတုက်ခြင်းကို မဟောကြားတတ်၏။]

ဓုတဓမ္မာ ဝေဒိတဗ္ဗာတိ၊ ဓုတဓမ္မာ ဝေဒိတဗ္ဗာ ဟူသည်ကား။ အပ္ပိစ္ဆတာ၊ နည်းသောအလိုရှိသည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း။ သန္တုဋ္ဌိတာ၊ ရောင့်ရဲလွယ်သည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း။ သလ္လေခတာ၊ ကိလေသာလို ခေါင်းပါးစေနိုင်သည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း။ ပဝိဝေကတာ၊ ဆိတ်ငြိမ်သည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း။ ဣဒမဋ္ဌိကတာ၊ ဤခန္ဓာကိုယ်၏ တည်ခြင်းမျှဖြင့် အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဓုတင်္ဂသေဝနာယ၊ ဓုတင်္ဂကို မှီဝဲခြင်း၏။ ပရိဝါရာ၊ အခြံအရံဖြစ်ကုန်သော။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်။ “အပ္ပိစ္ဆယေဝ၊ အလိုနည်းသည်၏ အဖြစ်ကို သာလျှင်။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ (ဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။)” ဣတိအာဒိဝစနတော၊ ဤသို့ အစရှိသည်ကို ဟောတော်မူသောကြောင့်။ ဓုတဓမ္မာ နာမ၊ ဓုတဓမ္မ မည်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထို အပ္ပိစ္ဆတာ စသော ငါးပါးသောတရားတို့တွင်။ အပ္ပိစ္ဆတာ စ၊ အပ္ပိစ္ဆတာ သည်လည်းကောင်း။ သန္တုဋ္ဌိတာ စ၊ သန္တုဋ္ဌိတာ သည်လည်းကောင်း။ အလောတော၊ အလောတ-မည်၏။ သလ္လေခတာ စ၊ သလ္လေခတာ သည်လည်းကောင်း။ ပဝိဝေကတာ စ၊ ပဝိဝေကတာ သည်

၁။ ဣဒမဋ္ဌိကတာ = (ဆဋ္ဌ)၊ ၂။ ဓုတင်္ဂစေတနာယ = (ဆဋ္ဌ)

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ-ပဌမဝဂ္ဂ မဟာကဿပတ္ထေရဝတ္ထု ၃၆၇

လည်းကောင်း။ အလောဘော စေတ။ အလောဘ၌လည်းကောင်း။ အမောဟေ စ၊ အမောဟ၌လည်းကောင်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့။) ဒိဿ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ဓမ္မေ သု၊ တရားတို့၌။ အနုပတန္တိ၊ ကျကုန်၏။ ဣဒမဋ္ဌိကတာ၊ ဤခန္ဓာကိုယ်၏ တည်ခြင်းမျှဖြင့် အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ ဉာဏမေဝ၊ ဉာဏ်သည်သာလျှင် တည်း။ တတ္ထ၊ ထို အလောဘ၊ အမောဟ၊ ဉာဏ်တို့တွင်။ အလောဘေန၊ အလောဘဖြင့်။ ပဋိက္ခေပဝတ္ထုသု၊ ပယ်အပ်သော ဝတ္ထုတို့၌။ လောဘံ၊ လောဘကို။ (ဓနာတိ၊ ခါတုက်တတ်၏။) အမောဟေန၊ အမောဟဖြင့်။ တေ သေဝ၊ ထိုပယ်အပ်သောဝတ္ထုတို့၌သာလျှင်။ အာဒိနဝပ္ပဋိစ္ဆာဒကံ၊ အပြစ်ကို ဖုံးလွှမ်းတတ်သော။ မောဟံ၊ မောဟကို။ ဓနာတိ၊ ခါတုက်၏။ အလောဘေန စ၊ အလောဘဖြင့်လည်း။ အနုညာတာနံ၊ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ကုန်သော ပစ္စည်းလေးပါးတို့ကို။ ပဋိသေဝနမုခေန၊ မှီဝဲ ခြင်းကို အရင်း ပြုသဖြင့်။ ပဝတ္ထံ၊ ဖြစ်သော။ ကာမသုခလ္လိကာနုယောဂံ၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာ၌ ကပ်ငြိသည်ဖြစ်၍ အားထုတ်ခြင်းကို။ (ဓနာတိ၊ ခါတုက်၏။) အမောဟေန၊ အမောဟဖြင့်။ ဓုတဂေသု၊ ဓုတင်တို့၌။ အတိသလ္လေခမုခေန၊ အလွန်ခေါင်းပါးခြင်းကို အရင်းပြုသဖြင့်။ ပဝတ္ထံ၊ ဖြစ်သော။ အတ္တကိလမထာနုယောဂံ၊ မိမိကိုယ်ကို ပင်ပန်းအောင် အားထုတ်ခြင်းကို။ ဓနာတိ၊ ခါတုက်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်။ ဓုတဓမ္မာ၊ ဓုတဓမ္မမည်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။

ဓုတဂ်ါနိ ဝေဒိတဗ္ဗာနီတိ(တ္ထေ)၊ ဓုတဂ်ါနိ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ-ဟူသော ဤပါဌ်၌။ ပံသုကုလိကံ၊ ပံသကု ဓုတင်လည်းကောင်း။ ပ။ နေသဇ္ဇိကံ၊ နိသဇ်ဓုတင်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တေရသ၊ တဆယ့်သုံးပါးကုန်သော။ ဓုတဂ်ါနိ၊ ဓုတင်တို့ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ ဣသိအပ်ကုန်၏။

ဓုတဂ်ါဒါနံ ယဒိဒံ မဟာကဿပေါတိ၊ ဓုတဂ်ါဒါနံ ယဒိဒံ မဟာကဿပေါဟူသည်ကား။ ယတ္ထကော၊ အကြင်မျှလောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဓုတဂ်ါဒံ၊ ကိလေသာကို ခါတုက်တတ်သော စကားကို။ ဝဒန္တိ၊ ဟောကြားကုန်၏။ သဗ္ဗေသမ္ပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တေသံ၊ ထို ကိလေသာကို ခါတုက်တတ်သော စကားကို ဟောကြားတတ်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ အန္တရေ၊ အတွင်း၌။ အယံ မဟာကဿပတ္ထေရော၊ ဤမဟာကဿပ-မထေရ်သည်။ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။ ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏။ မဟာကဿပေါတိ၊ မဟာကဿပေါ ဟူသည်ကား။ ဥရုဝေဠကဿပေါ၊ ဥရုဝေဠကဿပ လည်းကောင်း။ နဒီကဿပေါ၊ နဒီကဿပလည်းကောင်း။

ဂယာကဿပေါ၊ ဂယာကဿပ - လည်းကောင်း။ ကုမာရကဿပေါ၊ ကုမာရကဿပ - လည်းကောင်း။ ဣတ္ထိ၊ ဤသို့။ ခုဒ္ဒါနုဒ္ဒကေ၊ ငယ်ကုန် အလွန်ငယ်ကုန်သော။ ဣမေ၊ ထေရေ၊ ဤမထေရ်တို့ကို။ ဥပါဒါယ၊ ထောက်၍။ အယံ၊ ဤမထေရ်သည်။ မဟာကြီးမြတ်တော်မူ၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ မဟာကဿပေါတိ၊ မဟာကဿပ-ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။

ဣမဿာပိ၊ ဤမဟာကဿပ-မထေရ်၏လည်း။ ပဉ္စ ကမ္မေ၊ ပြဿနာအမှု၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား။ အနုပုဗ္ဗိကထာ၊ အစဉ်အားဖြင့် ဖြစ်သော စကားတည်း။ -ကိရ (ဝိတ္တာရေမိ)၊ ထိုစကားကို အကျယ်ချဲ့ဦးအံ့။ အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌။ ကပ္ပသတိသဟဿမတ္ထကေ၊ ကမ္ဘာတသိန်းထက်၌။ ပဒုမုတ္တရေ နာမ၊ ပဒုမုတ္တရ-အမည်တော် ရှိသော။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်။ လောကေ၊ လောက၌။ ဥပါဒါ၊ ထင်ရှား ဖြစ်တော်မူ၏။ တသ္မိံ၊ ထို ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဟံသာဝတီနဂရံ၊ ဟံသာဝတီမြို့ကို။ ဥပ- နိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ ခေမေ၊ ခေမာအမည်ရှိသော။ ဓိဂဒါယေ၊ သားတို့အား တေးမဲ့ပေးရာဖြစ်သောတော၌။ ဝိဟရန္တေ၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်။ အသီတိ- ကောဋိဓနဝိဘဝေါ၊ ကုဋေရှစ်ဆယ် ဥစ္စာစည်းစိမ်ရှိသော။ ဝေဒေဟော နာမ၊ ဝေဒေဟ-အမည်ရှိသော။ ကုဋ္ဌုမ္ပိကော၊ သူကြွယ်သည်။ ပါတောဝ၊ စော- စောကပင်လျှင်၊ သုဘောဇနံ၊ မွန်မြတ်သော စားဖွယ်ကို။ ဘုဉ္ဇိတွာ၊ စား၍။ ဥပေါသထင်္ဂါနိ၊ ဥပုသ်အင်္ဂါတို့ကို။ (ဋ္ဌ-၁၂၈) အဓိဋ္ဌာယ၊ ဆောက်တည်၍။ ဂန္ဓပုပ္ဖါဒိနိ၊ နံသာပန်းစသည်တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်း တော်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဗုဇေတွာ၊ ပူဇော်၍။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ကေမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ နိသိဒ္ဓိ၊ ထိုင် နေ၏။ တသ္မိံ စ ခဏေ၊ ထိုခဏ၌လည်း။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မဟာ- နိသဘတ္ထေရံ နာမ၊ မဟာနိသဘ-မထေရ် အမည်ရှိသော။ တတိယသဘာဝကံ၊ တတိယသဘာဝကကို။ “တေဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ-သဘာဝကနံ ဘိက္ခုနံ ဓုတဝါ- ဒါနံ ယဒိဒ္ဓံ၊ နိသဘော”တိ၊ တေဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သဘာဝကနံ ဘိက္ခုနံ ဓုတဝါဒါနံ ယဒိဒ္ဓံ နိသဘော-ဟူ၍။ တေဒဂ္ဂေ၊ တေဒဂ်အရာ၌။ ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏။ ဥပါသကော၊ ဝေဒေဟ-အမည်ရှိသော ဥပါသကသည်။ တံ၊ ထို တေဒဂ်ထားသောစကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ပသန္နော၊ ကြည်ညိုသည် ဖြစ်၍။ ဓမ္မကထာဝသာနေ၊ တရားစကား၏ အဆုံး၌။ မဟာဇနေ၊ လူများ အပေါင်းသည်။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဂတေ၊ သွားသည်ရှိသော်။ သတ္တာရံ၊ ပဒုမုတ္တရ

၁။ နိဿယ-မူဟောင်း၌ မပါ

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၁-ပဌမဝဂ္ဂ မဟာကဿပတ္ထေရဝတ္ထု ၃၆၉

မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္တိတု၊ ရှိခိုး၍။ “ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ သေ၊ နက်ဖြန်။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ အဓိဝါသေထ၊ သာယာတော်မူကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ ဥပါသက၊ ဥပသကာ။ ဘိက္ခု၊ သံဃော၊ ရဟန်းအပေါင်းသည်။ မဟာ ခေါ်၊ များသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။) ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ (ဘိက္ခု၊ သံဃော၊ ရဟန်းအပေါင်းသည်။) ကိတ္တကော၊ အဘယ်မျှရှိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ လျှောက်၏။) အဋ္ဌသဋ္ဌိဘိက္ခု၊ သတသဟသံ၊ ခြောက်သန်းရှစ်သိန်းသော ရဟန်းသည်။ (အဟော သိ၊ ဖြစ်၏။) ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။) ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဧကံ သာမဏေရမ္ပ၊ တပါးသော သာမဏေကိုလည်း။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌။ အသေသေတု၊ မကြွင်းကျန်စေမူ၍။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ အဓိဝါသေထ၊ သာယာတော်မူကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ လျှောက်၏။) ဘဂဝါ၊ ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တုဏှိဘာဝေန၊ ဆိတ်ဆိတ်အဖြစ်ဖြင့်။ အဓိဝါသေသိ၊ သာယာတော်မူ၏။ ဥပါသကော၊ ဝေဒေဟ-ဥပါသကာသည်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ အဓိဝါသနံ၊ သာယာတော်မူသည်ကို။ ဝိဒိတု၊ သိ၍။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ မဟာဒါနံ၊ များစွာသော အလှူကို။ သဇ္ဇေတု၊ စီရင်၍။ ပုန ဒိဝသေ၊ တဖန် မိုးသောက်သောနေ့၌။ သတ္ထု၊ ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာဘုရားအား။ ကာလံ၊ အခါကို။ အာရောစာပေသိ၊ ကြားစေ၏။ သတ္ထု၊ ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဘိက္ခုသံဃပရိဝုတေ၊ ရဟန်းအပေါင်း ခြံရံလျက်။ ဥပါသကဿ၊ ဝေဒေဟ-ဥပါသကာ၏။ ဃရံ၊ အိမ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ ကြွတော်မူ၍။ ပညတ္ထေ၊ ခင်းထားအပ်သော။ အာသနေ၊ နေရာ၌။ နိသိန္ဓော၊ ထိုင်နေတော်မူလျက်။ ဒက္ခိဏောဒကာဝသာနေ၊ မြတ်သောရေစက်(ချခြင်း)၏ အဆုံး၌။ ယာဂုအာဒိနိ၊ ယာဂု အစရှိသည်တို့ကို။ သမ္ပုဋ္ဌိစ္ဆန္တော၊ ခံလျက်။ ဘတ္တဝိဿဂ္ဂံ၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏။ ဥပါသကောပိ၊ ဝေဒေဟ-ဥပါသကာသည်လည်း။ သတ္ထု၊ ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေ၏။

တသ္မိံ အန္တရေ၊ ထိုအတွင်း၌။ မဟာနိသဘတ္ထေရော၊ မဟာနိသဘ-မထေရ်သည်။ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ စရန္တော၊ လှည့်လည်တော်မူသည်ရှိသော်။ တမေဝ ဝိထိ၊ ထိုခရီးသို့ပင်လျှင်။ ပဋိပဋ္ဌိ၊ ရောက်၏။ ဥပါသကော၊ ဝေဒေဟ-ဥပါသကာသည်။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ထေရံ၊ မဟာ

၁။ ဘန္တေ- (နိဿယ-မူဟောင်း)၊ ၂။ နိဿယ-မူဟောင်း၌ မပါ။

နိဿယ-မထေရ်ကို။ ဝဋ္ဋိတုာ၊ ရှိခိုး၍။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဒေသ၊ ပေးကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ ထေရော၊ မဟာ နိဿယ-မထေရ်သည်။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင် ဘုရား။ ဣဓေဝ၊ ဤအိမ်သို့သာလျှင်။ ပဝိသထ၊ ဝင်ကုန်လော့။ သတ္တာပိ၊ ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ ‘ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ နိသိန္ဓော၊ ထိုင်နေ တော်မူ၏။’ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ လျှောက်၏။) ဥပါသက၊ ဥပါသကာ၊ န ဝဋ္ဋိဿဘိ၊ မအပ်လတ္တံ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ မိန့်၏။) ဥပါသကော။ ဝေဒေဟ-ဥပါသကာသည်။ ထေရဿ၊ မဟာနိဿယ-မထေရ်၏။ ပတ္တံ၊ သပိတ် ကို။ ဂဟေတုာ၊ ယူ၍။ ပိဏ္ဍပါတဿ၊ ဆွမ်းဖြင့်။ ပူရေတုာ၊ ပြည့်စေ၍။ နိဟရိတုာ၊ ဆောင်ခဲ့၍။ အဒါသိ၊ လှူ၏။ တတော၊ ထိုနောက်မှ။ ထေရံ၊ မဟာနိဿယ-မထေရ်ကို။ အနုဂန္ဓာ၊ အစဉ်လိုက်၍။ နိဝတ္တော၊ ပြန်နစ်သည်။ (ဟုတုာ၊ ဖြစ်၍။) သတ္ထု၊ ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံတော် ၌။ နိသိဒ္ဓိတုာ၊ ထိုင်နေ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ (ကိံ အာဟ၊ အဘယ်သို့ လျှောက်သနည်း။) “ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ မဟာနိဿယတ္ထေ- ရော၊ မဟာနိဿယ-မထေရ်သည်။ ‘သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ နိသိန္ဓော၊ ထိုင်နေတော်မူ၏။’ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂုတ္တေပိ၊ ဆိုအပ်သော် လည်း။ ပဝိသိတုံ၊ ဝင်ခြင်းငှာ။ န ဣတ္ထိ၊ အလိုမရှိ။ တေဿ၊ ထိုနိဿယ- မထေရ်အား။ တုမ္ဘကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ ဂုဏေဟိ၊ ဂုဏ်တို့ထက်။ အတိ- ရေကော၊ လွန်ကဲသော။ ဂုဏော၊ ဂုဏ်သည်။ အတ္ထိ န ခေါ၊ ရှိပါသလော။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ လျှောက်၏။) ဗုဒ္ဓါနဉ္စ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့အားလည်း။ ဂုဏမစ္ဆေရံ နာမံ၊ သူတပါးတို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူး၌ ဝန်တိုခြင်းမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သတ္တာ၊ ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ “ဥပါသက၊ ဝေဒေဟ-ဥပါသကာ၊ မယံ၊ ငါဘုရားတို့သည်။ ဘိက္ခု၊ ဆွမ်းကို။ အာဂမယမာနာ၊ ငုံ့လင့်ကုန်လျက်။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ နိသိဒ္ဓိမ၊ ထိုင်နေကုန်၏။ သော ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ နိသိဒ္ဓိတုာ၊ ထိုင်နေ၍။ ဘိက္ခု၊ ဆွမ်းကို။ န ဥဒိက္ခတိ၊ မကြည့်။ မယံ၊ ငါဘုရားတို့သည်။ ဂါမန္တသေနာသနေ၊ ရွာနီးကျောင်း၌။ ဝသာမ၊ နေကုန်၏။ သော၊ ထိုနိဿယ-မထေရ်သည်။ အရညသ္မိယေဝ၊ တော၌သာ လျှင်။ ဝသတိ၊ နေ၏။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဆန္တေ၊ မိုးအပ်သော ကျောင်း၌။ ဝသာမ၊ နေကုန်၏။ သော၊ ထို နိဿယ-မထေရ်သည်။ အဗ္ဗောကာသမ္ပိယေဝ၊

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၁-ပဌမဝဂ္ဂ မဟာကဿပတ္ထေရဝတ္ထု ၃၇၁

လွင်တီးခေါင်၌သာလျှင်။ ဝသတိ၊ နေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တဿ၊ ထို နိသဘ-
မထေရ်၏။ အယဉ္ဇ၊ ဤမည်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးသည်လည်းကောင်း။ အယဉ္ဇ၊
ဤမည်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးသည်လည်းကောင်း။ ဂုဏော၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတည်း။
ဣတိ၊ ဤသို့။ မဟာသမုဒ္ဒံ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာကို။ ပုရယမာနော ဝိယ၊ ပြည့်
စေသကဲ့သို့။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဥပါသကော၊ ဝေဒေဟ-ဥပါ
သကာသည်။ ပကတိယာပိ၊ ပကတိအားဖြင့်လည်း။ ဇလမာနဒီပေါ၊ တောက်
သော ဆီမီးသည်။ တေလေန၊ ဆီဖြင့်။ အာသိတ္တော ဝိယ၊ သွန်းလောင်းအပ်
သကဲ့သို့။ သုဠတရံ၊ အတိုင်းထက်အလွန်။ ပသန္နော၊ ကြည်ညိုသည်။ ဟုတု၊
ဖြစ်၍။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ (ကိံ စိန္တေသိ၊ အဘယ်သို့ ကြံသနည်း။) မယံ၊
ငါ့အား။ အညာယ၊ တပါးသော။ သမ္ပတ္တိယာ၊ စည်းစိမ်ဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်
အကျိုးရှိအံ့နည်း။ အနာဂတေ၊ နောင်သောအခါ၌။ ကေဿ၊ တဆူသော။
ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဓုတဝါဒါနံ၊ ဓုတင်၏ကျေး
ဇူးကို ဆိုတတ်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ အဂ္ဂတာဝတ္ထာယ၊ မြတ်သည်၏ အဖြစ်တည်း
ဟူသော အကျိုးငှာ။ ပတ္တနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ ဣတိ၊
ဤသို့။ (စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။)

☞ (ဋ္ဌ-၁၂၉) သော၊ ထို ဝေဒေဟ-ဥပါသကာသည်။ ပုနပိ၊ တဖန်လည်း။
သတ္တာရံ၊ ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာဘုရားကို။ နိမန္တေတု၊ ပင့်ဖိတ်၍။ တေနော-
နိယာမေန၊ ထိုသို့သော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ သတ္တဒိဝသာနိ၊ ခုနစ်ရက်တို့ပတ်
လုံး။ မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသောအလှူကို။ ဒတု၊ ပေးလှူ၍။ သတ္တမေဒိဝသေ၊
ခုနစ်ရက်မြောက်သော နေ့၌။ ဗုဒ္ဓပုဗ္ဗဿ၊ ပဒုမုတ္တရ ဘုရားအမှူးရှိသော။
မဟာဘိက္ခုသံဃဿ၊ များစွာသော ရဟန်းအပေါင်းအား။ တိစိဝရာနိ၊
သုံးထည်သော သင်္ကန်းတို့ကို။ ဒတု၊ ပေးလှူ၍။ သတ္တ၊ ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာ
ဘုရား၏။ ပါဒမူလေ၊ ခြေတော်ရင်း၌။ နိပဇ္ဇိတု၊ ဝပ်၍။ ဝေ၊ ဤသို့။
အာဟ၊ လျှောက်၏။ (ကိံ အာဟ၊ အဘယ်သို့လျှောက်သနည်း။) “ဘန္တေ၊
မြတ်စွာဘုရား။ သတ္တ ဒိဝသာနိ၊ ခုနစ်ရက်တို့ပတ်လုံး။ ဒါနံ၊ အလှူကို။
ဒေန္တဿ၊ ပေးလှူသော။ မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ မေတ္တံ၊ မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော။
ယံ ကာယကမ္မံ၊ အကြင် ကာယကံကိုလည်းကောင်း။ မေတ္တံ၊ မေတ္တာနှင့်ယှဉ်
သော။ ယံ ဝစီကမ္မံ၊ အကြင် ဝစီကံကိုလည်းကောင်း။ မေတ္တံ၊ မေတ္တာနှင့်
ယှဉ်သော။ ယံ မနောကမ္မံ၊ အကြင် မနောကံကိုလည်းကောင်း။ ပစ္စုပ္ပန်တံ၊
ရှေးရှု ဖြစ်စေအပ်၏။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဣမိနာ၊ ဤ ကောင်းမှုကံဖြင့်။

၁။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းအပေါင်းအား- (နိဿယ-မူဟောင်း)

အညံ၊ တပါးသော။ ဒေဝသမ္ပတ္တိံ ဝါ၊ နတ်၏ စည်းစိမ်ကိုလည်းကောင်း။ သက္ကမာရဗြဟ္မသမ္ပတ္တိံ ဝါ၊ သိကြား မာရ် ဗြဟ္မာ၏ စည်းစိမ်ကို လည်းကောင်း။ န ပစ္ဆေမိ၊ မတောင့်တ။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဣဒံ ပန ကမ္မံ၊ ဤ ကောင်းမှုကံသည်ကား။ အနာဂတေ၊ နောင်သောအခါ၌။ ကေဿ၊ တဆူသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌။ မဟာနိသဘတ္ထေရေန၊ မဟာနိသဘ-မထေရ်သည်။ ပတ္ထဌာနန္တရံ၊ ရောက်အပ်သော အရာအထူးကို။ ပါပုဏနတ္ထာယ၊ ရောက်ခြင်းအကျိုးငှာ။ တေရသဓုတင်္ဂဓရေန၊ တဆယ့်သုံးပါးသော ဓုတင်္ဂကိုဆောင်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ တေဿိ အဂ္ဂဘာဝဿ၊ ထိုမြတ်သောအဖြစ်၏။ ပဲစ္စယော၊ အထောက်အပံ့သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ သတ္တာ၊ ပဒုမ္ပတ္တရ မြတ်စွာဘုရားသည်။ “မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ ဌာနန္တရံ၊ အရာအထူးကို။ ဣမိနာ၊ ဤ ဝေဒေဟ ဥပါသကာသည်။ ပတ္ထိတံ၊ တောင့်တအပ်၏။ သမိဇ္ဈိဿတိ န ခေါ၊ ပြည့်စုံလတ္တံ့လော။ နော (သမိဇ္ဈိဿတိ န ခေါ)၊ မပြည့်စုံလတ္တံ့လော။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်တော်မူသည်ရှိသော်။ သမိဇ္ဈနဘာဝံ၊ ပြည့်စုံလတ္တံ့သော အဖြစ်ကို။ ဒိဿ၊ မြင်တော်မူ၍။ “(ဂဟပတိ၊ ဒါယကာ၊) တယာ၊ သင်သည်။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ ဌာနံ၊ အရာအထူးကို။ ပတ္ထိတံ၊ တောင့်တအပ်၏။ အနာဂတေ၊ နောင်သောအခါ၌။ သတသဟဿကပ္ပဝိသာနေ၊ ကမ္ဘာတသိန်း၏ အဆုံး၌။ ဂေါတမော နာမ၊ ဂေါတမ - အမည်ရှိသော။ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥပ္ပဇ္ဈိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ တဿ၊ ထို ဂေါတမ-မြတ်စွာဘုရား၏။ တံ၊ သင်သည်။ တတိယသဘာဝကော၊ တတိယ သဘာဝက-ဖြစ်သော။ မဟာကဿပတ္ထေရော နာမ၊ မဟာကဿပ-မထေရ် အမည်ရှိသည်။ ဘဝိဿသိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ဥပါသကော၊ ဝေဒေဟ-ဥပါသကာသည်။ “ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ ဒွေ ကထာ နာမ၊ နှစ်ခွန်းသော စကားတို့မည်သည်။ နတ္ထိ (န သန္တိ)၊ မရှိကုန်။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ ပုနဒိဝသေ၊ တဖန်မိုးသောက်သောနေ့၌။ ပတ္တဗ္ဗံ ဝိယ၊ ရောက်အံ့သကဲ့သို့။ တံ သမ္ပတ္တိံ၊ ထို တတိယ သဘာဝကအဖြစ်၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ အမညိတ္ထံ၊ မှတ်ထင်၏။ သော၊ ထိုဒါယကာသည်။ ယာဝတယကံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ (ဌတွာ၊ တည်၍။) နာနပ္ပကာရံ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိသော။

၁။ နိဿယ-မူဟောင်း၌ မပါ။ ၂။ သစ္စကာရော=(ဆဋ္ဌ)

၃။ ဌာနံ=(ဆဋ္ဌ) ၄။ တေ=(ဆဋ္ဌ) ၅။ မနုဉ္ဇပံ=(ဆဋ္ဌ)

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဏ္ဍဝဂ္ဂ-ပဌမဝဂ္ဂ မဟာကဿပတ္ထေရဝတ္ထု ၃၇၃

ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒတု၊ ပေးလှူ၍။ သီလံ၊ သီလကို။ ရက္ခိတု၊ စောင့်ရှောက်၍။ နာနပ္ပကာရံ၊ အလှူထူးအဖြစ်သို့သော။ ကလျာဏဓမ္မံ၊ စောင့်သော သဘောကို။ ကတု၊ ပြု၍။ တတ္ထ၊ ထိုလူ့ပြည်၌။ ကာလံ၊ ကတု။ သေလွန်၍။ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်၏။

တတော၊ ထိုအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဒေဝေသု၊ စ။ နတ်ပြည်တို့၌လည်းကောင်း။ မနုဿေသု၊ စ။ လူ့ပြည်တို့၌လည်းကောင်း။ သမ္ပတ္တံ၊ ဧည့်စီမံချမ်းသာကို။ အနုဘဝန္တော၊ ခံစားလျက်။ ဣတော၊ ဤ ဘဒ္ဒကပ္ပိကမ္ဘာမှ။ ဧကနဝုတိကပေ၊ ကူးဆယ်တကမ္ဘာထက်၌။ ဝိပဿသမ္ဘာသမ္ပုဒ္ဓေ၊ ဝိပဿိမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗန္ဓုမတံ၊ ဗန္ဓုမတံပြည်ကို။ နိဿာယံ၊ မှီ၍။ ခေမေ၊ ခေမာအမည်ရှိသော။ မဂဒါယေ၊ မဂဒါဝန်တော်၌။ ဝိဟရန္တေ၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်။ ဒေဝလောကာ၊ နတ်ပြည်မှ။ စဝိတု၊ စုတေ၍။ အညတရသ္မံ၊ အမှတ်မရှိသော။ ပရိဇိဏ္ဍေ၊ ပျက်စီးယိုယွင်းသော။ ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မိဉ္စ ကာလေ၊ ထိုအခါ၌လည်း။ ဝိပဿိ၊ ဝိပဿိ အမည်တော်ရှိသော။ ဘဂဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သတ္တမေ သတ္တမေ၊ ခနစ်နှစ်မြောက်ခနစ်နှစ်မြောက်သော။ သံဝစ္ဆရေ၊ နှစ်၌။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ကထေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ ကောလာဟလံ၊ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သကလဓမ္မုဒ္ဓိပေ၊ အလုံးစုံသော ဓမ္မုဒ္ဓိပါကြီး၌။ ဒေဝတော၊ နတ်တို့သည်။ “သတ္ထော၊ ဝိပဿိ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ကထေသတိ၊ ဟောတော်မူလတ္တံ။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာရောစေန္တိ၊ ကြားကုန်၏။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ တံ သာသနံ၊ ထို အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်ဖြစ်သော သတင်းစကားကို။ အဿောသိ၊ ကြား၏။ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏားအားလည်း။ နိဝါသနသင်္ဃဋ္ဌကော၊ ဝတ်သောပုဆိုးသည်။ ဧကောဝ၊ တထည်တည်းသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုအတူ။ ဗြာဟ္မဏိယာ၊ ပုဏ္ဏားမအား။ (နိဝါသနသင်္ဃဋ္ဌကော၊ ဝတ်သောပုဆိုးသည်။ ဧကောဝ၊ တထည်တည်းသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) ပါရုပနံ ပန၊ ရုံသောအဝတ်သည်ကား။ ဒိန္နမ္ပိ၊ နှစ်ယောက်သော ပုဏ္ဏား ပုဏ္ဏားမ တို့အားလည်း။ ဧကမေဝ၊ တထည်သည်သာလျှင်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) သကလနဂရေ၊ ပြည်အလုံး၌။ ဧကသဋ္ဌကဗြာဟ္မဏောတိ၊ တထည်တည်းသာ အဝတ်ရှိသော ပုဏ္ဏားဟူ၍။ ပညာယတိ၊ ထင်ရှား၏။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏။ ဧကနစိဒေဝ၊ တစုံတခုသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ကိစ္စေန၊ ကိစ္စဖြင့်။ သန္နိပါတေ၊ အစည်းအဝေး

၁။ ကလျာဏကမ္မံ။ ၂။ ကာလံ ကတော။ ၃။ ဒေဝမနုဿေသု= (ဆဋ္ဌ)
 အင်္ဂုတ္တို-၄၊ ၂၄(ခ)

သညာ၊ သတိ၊ ရှိသော်။ ပြာဟ္မဏိံ၊ ပုဏ္ဏေးမကို။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ဌပေတွာ၊ ထားခဲ့၍။ သယံ၊ မိမိသည်။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ ပြာဟ္မဏိနံ၊ ပုဏ္ဏေးမတို့၏။ သန္တိပါတေ၊ အစည်းအဝေးသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ သယံ၊ မိမိသည်။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ တိဋ္ဌတိ၊ နေ၏။ ပြာဟ္မဏိံ၊ ပုဏ္ဏေးမသည်။ တံ ဝတ္ထံ၊ ထိုအဝတ်ကို။ ပါရုပိတွာ၊ ရံ၍။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ တသ္မိံ ပန ဒိဝသေ၊ ထို တရားနာအံ့သောငှာ အတ်အတ်ကျက်ကျက် ဖြစ်သောနေ့၌ကား။ ပြာဟ္မဏော၊ ကေသာဌက ပုဏ္ဏားသည်။ ပြာဟ္မဏိံ၊ ပုဏ္ဏေးမကို။ “ဘောတိ၊ အိ-ရှင်မ။ တိ၊ အသိနည်း။ ရတ္တံ၊ ည၌။ ဓမ္မဿဝနံ၊ တရားနာခြင်းကို။ သုဏ္ဏိဿသိ၊ နာလတ္တံ လော။ (ဥဒါဟ၊ ထိုသို့မဟုတ်။) ဒိဝ၊ နေအခါ၌။ (ဓမ္မဿဝနံ၊ တရားနာခြင်းကို။ သုဏ္ဏိဿသိ၊ နာလတ္တံ လော။)” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ “မယံ မာတုဂါမဇာတိကာ နာမ၊ အကျွန်ုပ်တို့ မာတုဂါမဇာတိရှိသမည်သည်ကား။ ရတ္တံ၊ ည၌။ သောတံ၊ နာခြင်းငှာ။ န သက္ကောမ၊ မစမ်းနိုင်ကုန်။ ဒိဝ၊ နေ၌။ သောဿာမိ၊ နာပါအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ ပြာဟ္မဏိံ၊ ကေသာဌက ပုဏ္ဏားကို။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ တံ ဝတ္ထံ၊ ထိုအဝတ်ကို။ ပါရုပိတွာ၊ ရံ၍။ ဥပါသိကာဟိ၊ ဥပါသိကာမတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဒိဝ၊ နေအခါ၌။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ သတ္တာရံ၊ ဝိပဿိ

မြတ်စွာဘုရားကို။ (ဌ-၁၃၀) ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ကေမန္တေ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ နိသိန္နာ၊ ထိုင်နေလျက်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုတွာ၊ ကြားနာ၍။ ဥပါသိကာဟိယေဝ၊ ဥပါသိကာမ တို့နှင့်သာလျှင်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အာဂမာသိ၊ ပြန်ခဲ့၏။ အထ၊ ထိုနောက်မှ။ ပြာဟ္မဏော၊ ကေသာဌက ပုဏ္ဏားသည်။ ပြာဟ္မဏိံ၊ ပုဏ္ဏေးမကို။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ တံ ဝတ္ထံ၊ ထိုအဝတ်ကို။ ပါရုပိတွာ၊ ရံ၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတော်သို့။ ဂတော၊ သွား၏။

တသ္မိံ စ သမယေ၊ ထိုအခါ၌လည်း။ သတ္တာ၊ ဝိပဿိ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပရိသမဇ္ဈေ၊ ပရိသတ်အလယ်၌။ အလင်္ကတဓမ္မာသနေ၊ တန်ဆာဆင်အပ်သော တရားနေရာ၌။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေတော်မူလျက်။ စိတ္တဗိဇ္ဇနိံ၊ ဆန်းကြယ်သော ယပ်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ အာကာသဂဂံ၊ ကောင်းကင်၌စီးသော မြစ်ကို။ ဩတာရေန္တော ဝိယ၊ သက်စေတီသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ သိနေရံ၊ မြင်းမိုရ်တောင်ကို။ မန္တနံ၊ မွေကြောင်းဖြစ်သော ယောက်မကို။ ကတု၊ ပြု၍။ သာဂရံ၊ သမုဒ္ဒရာကို။ မထေန္တော၊ ဝိယ၊ မွေနှောက် ဘိသကဲ့သို့

၁။ မတ္တံ = (ဆဋ္ဌ) ၂။ နိဗ္ဗထေန္တော = (ဆဋ္ဌ)

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၁-ပဌမဝဂ္ဂ မဟာကဿပတ္ထေရဝတ္ထု ၃၇၅

လည်းကောင်း။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ ကထေသိ၊ ဟောကြားတော်မူ၏။ ပရိသန္ဓေ၊ ပရိသတ်အစုန်၌။ နိသိန္ဓဿ၊ ထိုင်နေလျက်။ ဓမ္မ၊ တရားကို။ သုဏန္ဓဿ၊ နာသော။ ပြာဟ္မဏဿ၊ ဧကသာဠက ပုဏ္ဏားအား။ ပဌမယာမသ္မိယေဝ၊ ပထမယံ၌သာလျှင်။ သကလသရီရံ၊ ကိုယ်အလုံးကို။ ပူရယမာနာ၊ ပြည့်စေလျက်။ ပုဉ္ဇဝဏ္ဏာ၊ ငါးပါးအပြားရှိသော။ ပီတိ၊ ပီတိသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထို ဧကသာဠက ပုဏ္ဏားသည်။ ဟိရတစတ္ထံ၊ အပေါ်ရုံပုဆိုးကို။ သံဟရိတွာ၊ ခေါက်လိပ်၍။ “ဒသဗလဿ၊ ဝိပဿိ မြတ်စွာဘုရားအား။ ဒဿာမိ၊ လူအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အထ၊ ထိုနောက်မှ။ အဿ၊ ထို ဧကသာဠက ပုဏ္ဏားအား။ အာဒိနဝသဟဿံ၊ အပြစ်တထောင်ကို။ ဒဿယမာနံ၊ ပြလျက်။ မစ္ဆေရံ၊ ဝန်တိုခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုဧကသာဠကပုဏ္ဏားသည်။ “ပြာဟ္မဏိယာ စ၊ ပုဏ္ဏေးမအားလည်းကောင်း။ မယုဉ္ဇ၊ ငါ့အားလည်းကောင်း။ ဧကမေဝ၊ တထည်တည်းသာလျှင်ဖြစ်သော။ ဝတ္ထံ၊ အပေါ်ရုံပုဆိုးသည်။ (အတ္ထံ၊ ရှိ၏။) အညံ၊ တပါးသော။ ကိဉ္ဇံ၊ တစုံတခုသော။ ပါရုပနံ၊ အပေါ်ရုံပုဆိုးသည်။ နတ္ထံ၊ မရှိ။ အပါရုပိတွာ စ နာမ၊ အပေါ်ရုံပုဆိုးမရှိသော ငါ့အားမည်သည်လည်း။ ဗဟိ၊ အပ၌။ စရိတုံ၊ လှည့်လည်ခြင်းငှာ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။” ဣတိ (အာဒိနာ)၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်။ သဗ္ဗထာပိ၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာဖြင့်လည်း။ အဒါတုကာမော၊ လူခြင်းငှာ အလိုမရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုနောက်မှ။ အဿ၊ ထို ဧကသာဠက ပုဏ္ဏားအား။ ပဌမယာမေ၊ ပထမယံသည်။ နိက္ခန္ဓေပိ၊ ထွက်မြောက်သော်လည်းကောင်း။ မဇ္ဈိမယာမေ ပိ၊ မဇ္ဈိမယံ၌လည်းကောင်း။ တထေဝ၊ ထို ရှေးအတူသာလျှင်။ ပီတိ၊ ပီတိသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ တထေဝ၊ ထို ရှေးအတူသာလျှင်။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ တထေဝ၊ ထိုရှေးအတူသာလျှင်။ အဒါတုကာမော၊ လူခြင်းငှာ အလိုမရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုနောက်မှ။ အဿ၊ ထို ဧကသာဠက ပုဏ္ဏားအား။ မဇ္ဈိမယာမေ၊ မဇ္ဈိမယံသည်။ နိက္ခန္ဓေပိ၊ ထွက်မြောက်သော်လည်းကောင်း။ ပစ္စိမယာမေ ပိ၊ မစ္စိမယံ၌လည်းကောင်း။ တထေဝ၊ ထို ရှေးအတူသာလျှင်။ ပီတိ၊ ပီတိသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထို ဧကသာဠက ပုဏ္ဏားသည်။ “ယံ ဝါ၊ ရှိသည်မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ တံ ဝါ၊ မရှိသည်မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။

၁။ သံသရိတွာ = (ဆဌ)

၂။ တရဏံ ဝါ ဟောတု မရဏံ ဝါ-ဟု ဆဌဗ္ဗပါဠိတွင်ရှိသည်။ (တရဏံ ဝါ လွန်မြောက်သည်မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ မရဏံ ဝါ၊ သေသည်မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။-ဟုပေး။)

၃၇၆ ၁၃- အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ ၁၃-၁၃-၁၃ [ကောက်

ပစ္စိယံ၊ နောက်မှလည်း၊ ဇာနိသာမိ၊ သိရအံ။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးမိုက်၍။
ဝတ္ထံ၊ အပေါ်ရုံအဝတ်ကို။ သံဟရိတု၊ ခေါက်လိပ်၍။ သတ္တု၊ ဝိပဿိ မြတ်
စွာဘုရား၏။ ပါဒမူလေ၊ ခြေတော်ရင်း၌။ ဌပေသိ၊ ထား၏။ တတော၊
ထိုနောက်မှ။ ဝါမဟတ္ထံ၊ လက်ဝဲလက်ကို။ အာဘုဇိတု၊ ခေ့၍။ ဒက္ခိဏေန၊
လက်ယာဖြစ်သော။ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်။ တိက္ခတ္ထု၊ သုံးကြိမ်။ အပ္ပေါဋ္ဌေ-
ကာ၊ လက်ပန်းပေါက်ခတ်၍။ “မေ၊ ငါသည်။ ဇိတံ၊ အောင်အပ်ပြီ။ မေ၊
ငါသည်။ ဇိတံ၊ အောင်အပ်ပြီ။” ဣတိ၊ ဤသို့။ တယော ဝါရေ၊ သုံးကြိမ်
တို့ဖတ်လုံး။ နဒိ၊ ကြွေးကြော်၏။

“တသ္မိံ စ သမယေ၊ ထို့ ကြွေးကြော်သော ခဏ၌လည်း။ ဗန္ဓုမရာဇာ၊
ဗန္ဓုမ-မင်းကြီးသည်။ ဓမ္မာသနဿ၊ တရားဟောသော နေရာ၏။ ပစ္စိတော၊
နောက်မှ။ အန္ဓောသင်္ကယံ၊ တင်းတိမ်၏အတွင်း၌။ နိသိန္ဓော၊ ထိုင်နေလျက်။
ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုဏာတိကိရိ၊ နာသတတ်။ ရညော စ နာမ၊ မင်းမည်
သည်ကား။ “ဇိတံ မေ ဇိတံ မေ” တိ သဒ္ဓေါ၊ ဇိတံ မေ ဇိတံ မေ-ဟူသော
အသံသည်။ အမနာပေါ၊ မနှစ်သက်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထို
ဗန္ဓုမ-မင်းသည်။ ပုရိသံ၊ မင်းချင်းယောက်ျားကို။ “ဂစ္ဆန္တံ သွားချေ။ တေ၊
ဤသူကို။ ကိ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဝဒသိ၊ ဆိုသနည်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့။)
ပုစ္ဆံ၊ မေးချေ။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပေသေသိ၊ စေ၏။ တေန၊ ထို မင်းချင်း
ယောက်ျားသည်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ပုစ္ဆိတော၊ မေးအပ်သော။ သော၊ ထို
ကေသာဠက ပုဏ္ဏားသည်။ “အဝသေသာ၊ ကြွင်းကုန်သော သူတို့သည်။
ဟတ္ထိယာနာဒိနိ၊ ဆင်ယာဉ် အစရှိသည်တို့ကို။ အာရုယ၊ စီး၍။ အသိစမ္မာဒိနိ၊
သန်လျက် ကာ အစရှိသည်တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ ပရသေနံ၊ သူတပါး
တို့၏ စစ်သည်ကို။ ဇိနန္တိ၊ အောင်ကုန်၏။ တံ၊ ဇိတံ၊ ထိုအောင်ခြင်းသည်။
အတ္ထရိယံ၊ အံ့အပ်သည်။ န၊ မဟုတ်။ အဟံ ပန၊ ငါသည်ကား။ ပစ္စိတော၊
နောက်မှ။ အာဂစ္ဆန္တဿ၊ လာသော။ ဒုဠဂေါဏဿ၊ ပျက်သောနှား၏။
သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ မဂ္ဂရေန၊ ဆောက်ပုတ်ဖြင့်။ သိန္နိတွာ၊ ခဲ့၍။ တံ၊ ထို
ပျက်သောနှားကို။ ပလာပေန္တော ဝိယ၊ ပြေးစေတိသကဲ့သို့။ မစ္ဆေရစိတ္တံ၊
ဝန်တိုခြင်းနှင့်ယှဉ်သော စိတ်ကို။ မဒ္ဒိတွာ၊ နှိပ်နင်း၍။ ပါရုတဝတ္ထံ၊ အပေါ်
ရုံ အဝတ်ကို။ ဒသဗလဿ၊ ဝိပဿိ မြတ်စွာဘုရားအား။ အဒါသိ၊ လူ၏။
မေ၊ ငါသည်။ တံ မစ္ဆရိယံ၊ ထို ဝန်တိုခြင်းကို။ ဇိတံ၊ အောင်အပ်၏။”
ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သော ပုရိသော၊ ထို မင်းချင်းယောက်ျား

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၁-ပဌမဝဂ္ဂ မဟာကဿပတ္ထေရဝတ္ထု ၃၃၂

သည်။ အဒဂန္ဓာ၊ လာလတ်၍။ တံ ပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ရညော၊
 ဗန္ဓုမ-မင်းအား။ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏။ ရာဇာ၊ ဗန္ဓုမ-မင်း
 သည်။ “ဘဏေ၊ အချင်းတို့။ အဗ္ဗေ၊ ငါတို့သည်။ ဒသဗလဿ၊ ဝိပဿီ
 မြတ်စွာဘုရားအား။ အနုရုပိ၊ လျှောက်ပတ်သည်ကို။ န ဇာနိမ္မ၊ မသိကုန်။
 ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ ဇာနိ၊ သိ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။
 (ဝတု၊ ဆိုပြီး၍။) ဝတ္ထယဂံ၊ ပုဆိုးအစုံကို။ ပေသေသိ၊ ပို့စေ၏။ တံ၊ ထို
 ပုဆိုးအစုံကို။ ဒိဿ၊ မြင်၍။ ပြာဟ္မဏော၊ ကေသာဠက ပုဏ္ဏားသည်။ စိန္တေသိ၊
 ကြံ၏။ (ကံ စိန္တေသိ၊ အဘယ်သို့ ကြံသနည်း။) “အယံ၊ ဤ ဗန္ဓုမ-မင်း
 သည်။ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ နိသိန္ဓဿ၊ ထိုင်နေသော။ မယံ၊ ငါအား။ ပဌမံ၊
 ရှေးဦးစွာ။ ကိဉ္စ၊ တစ်ခုခုသော ဝတ္ထုကို။ အဒတာ၊ မပေးမူ၍။ သတ္ထု၊
 ဝိပဿီ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဂုဏေ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်တို့ကို။ (ဌ-၁၃၁)
 ကထေန္တဿ၊ ဆိုသော။ (မယံ၊ ငါအား။) အဒါသိ၊ ပေး၏။ သတ္ထု၊
 မြတ်စွာဘုရား၏။ ဂုဏေ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်တို့ကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ဥပ္ပန္နေန၊
 ဖြစ်သော ပုဆိုးအစုံဖြင့်။ မယံ၊ ငါအား။ ကော၊ အတ္ထော၊ အဘယ်အကျိုး
 ရှိအံ့နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ တမ္ပိ ဝတ္ထယဂံ၊ ထို ပုဆိုးအစုံ
 ကိုလည်း။ ဒသဗလဿေဝ၊ ဝိပဿီ မြတ်စွာဘုရားအားသာလျှင်။ အဒါသိ၊
 လှူ၏။ ရာဇာပိ၊ ဗန္ဓုမ-မင်းသည်လည်း။ “ကံ၊ အဘယ်သို့။ ပြာဟ္မဏေန၊
 ကေသာဠက ပုဏ္ဏားသည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်သနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတု၊
 မေး၍။ “တေန၊ ထို ကေသာဠက ပုဏ္ဏားသည်။ တမ္ပိ ဝတ္ထယဂံ၊ ထို
 ပုဆိုးအစုံကိုလည်း။ တထာဂတဿေဝ၊ မြတ်စွာဘုရားအားသာလျှင်။ ဒိန္နံ၊
 လှူအပ်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတု၊ ကြား၍။ အညာနိပိ၊ တပါးလည်း
 ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေ ဝတ္ထယဂါနိ၊ နှစ်စုံသော ပုဆိုးတို့ကို။ ပေသေသိ၊ ပို့စေ
 ၏။ သော၊ ထို ကေသာဠက ပုဏ္ဏားသည်။ တာနိပိ၊ ထို နှစ်စုံသော ပုဆိုး
 တို့ကိုလည်း။ အဒါသိ၊ လှူ၏။ ရာဇာ၊ ဗန္ဓုမ မင်းသည်။ အညာနိပိ၊ တပါး
 လည်းဖြစ်ကုန်သော။ စတ္တာရိ၊ လေးခုကုန်သော။ (ဝတ္ထယဂါနိ၊ ပုဆိုးအစုံတို့ကို။
 ပေသေသိ၊ ပို့စေ၏။) ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ယာဝ ဒုတ္တံ သဝတ္ထယဂါနိ၊ သုံးဆယ့်
 နှစ်စုံသော ပုဆိုးအစုံတို့ကို။ ပေသေသိ၊ ပို့စေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ပြာဟ္မဏော၊
 ကေသာဠက ပုဏ္ဏားသည်။ “ဣဒံ၊ ဤသို့ ပေးလှူခြင်းသည်။ ဝဇေတု၊
 ဝဇေတု၊ ပွားစေ၍ ပွားစေ၍။ ဂဟဏံဝိယ၊ ယူခြင်းကဲ့သို့။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အတ္တာယ၊ အကျိုးငှာ။

ကောံ၊ တခုသော။ (ဝတ္ထုယုဂံ၊ ပုဆိုးအစုံ လည်းကောင်း။) ဗြာဟ္မဏိယာ၊ ပုဏ္ဏေးမ၏။ (အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှာ။) ကောံ၊ တခုသော။ (ဝတ္ထုယုဂံ၊ ပုဆိုးအစုံ လည်းကောင်း။) ဣတိ၊ ဤသို့။ ခွေ၊ နှစ်ခုကုန်သော။ ဝတ္ထုယုဂါနိ၊ ပုဆိုးအစုံတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ တိသယုဂါနိ၊ သုံးဆယ်သော ပုဆိုးအစုံတို့ကို။ တထာဂတဿေဝ၊ ဝိပဿိ မြတ်စွာဘုရားအားသာလျှင်။ အဒါသိ၊ လူ၏။ တတော၊ ထိုအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ စ၊ စ၍လည်း။ အထ၊ ထို ကေသာဠကပုဏ္ဏား၏။ သတ္ထု၊ ဝိပဿိ မြတ်စွာဘုရားနှင့်။ ဝိဿာသိကော၊ အကျွမ်းဝင်သည်၏ အဖြစ်သည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ ရာဇာ၊ ဗန္ဓုမ-မင်းသည်။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ သိတသမယေ၊ ချမ်းအေးသောအခါ၌။ သတ္ထု၊ ဝိပဿိ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုဏန္တံ၊ နာသော။ နံ၊ ထို ကေသာဠကပုဏ္ဏားကို။ သတသဟယဂ္ဂနကံ၊ အဖိုးတသိန်းထိုက်သော။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပါရုတရတ္တကမ္မလံ၊ ရုံအပ်သော ကမ္မလာနီကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ “ဣတော၊ ဤနေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဣမံ၊ ဤ ကမ္မလာနီကို။ ပါရုပိတွာ၊ ရုံ၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုဏာဟိ၊ နာလော။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံ၊ ဆို၏။ သော၊ ထို ကေသာဠက ပုဏ္ဏားသည်။ “မေ၊ ငါအား။ ဣမသ္မံ ပုတိကာယေ၊ ဤ အကောင်ပုပ်၌။ ဥပနိတေန၊ ဆောင်အပ်သော။ ဣမိနာ ကမ္မလေန၊ ဤ ကမ္မလာဖြင့်။ ကံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ အန္တောဂန္ဓကုဋ္ဌိယံ၊ ဂန္ဓကုဋ္ဌိအတွင်း၌။ တထာဂတဿ၊ ဝိပဿိ မြတ်စွာဘုရား၏။ မဉ္ဇုဿ၊ ညောင်စောင်း၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ ဝိတာနံ၊ ဗိတာနီကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ အဂမာသိ၊ သွား၏။ အထ၊ ထိုနေ့ကမှ။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ရာဇာ၊ ဗန္ဓုမ-မင်းသည်။ ပါတောဝံ၊ စောစောကပင်လျှင်။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတော်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ အန္တောဂန္ဓကုဋ္ဌိယံ၊ ဂန္ဓကုဋ္ဌိအတွင်း၌။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ နိသဒိ၊ ထိုင်နေ၏။ တသ္မိံ၊ စသမယေ၊ ထိုသို့ ထိုင်နေသောအခါ၌လည်း။ ဆဗ္ဗဏ္ဏာ၊ ခြောက်ပါးသော အဆင်းရှိကုန်သော။ ဗုဒ္ဓရသ္မိယော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ရောင်ခြည်တော်တို့သည်။ ကမ္မလေ၊ ကမ္မလာ၌။ ပဋိဟညန္တိ၊ ထိကုန်၏။ ကမ္မလော၊ ကမ္မလာသည်။ အတိ ဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ ဝိရောစတိ၊ တင့်တယ်၏။ ရာဇာ၊ ဗန္ဓုမ-မင်းသည်။ သြလောကေန္တော၊ ကြည့်လျက်။ သဉ္ဇာနိတွာ၊ သိ၍။ “တန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ သေ (ဧသော)ကမ္မလော၊ ဤ ကမ္မလာသည်။ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏။ ကမ္မလော၊ ကမ္မလာတည်း။ အဓမ္မဟိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၁-ပဌမဝဂ္ဂ မဟာကဿပတ္ထေရဝတ္ထု ၃၇၉

ကေသာဋ္ဌကဗြာဟ္မဏဿ၊ ကေသာဋ္ဌကပုဏ္ဏားအား။ ဒိန္နော၊ ပေးအပ်၏။”
 ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ မဟာရာဇော၊ မင်းမြတ်။ တုဗ္ဗေဟိ၊
 သင်တို့သည်။ ဗြာဟ္မဏော၊ ကေသာဋ္ဌက ပုဏ္ဏားကို။ ပုဗ္ဗိတော၊ ပူဇော်အပ်
 ၏။ ဗြာဟ္မဏေန၊ ကေသာဋ္ဌက ပုဏ္ဏားသည်။ မယံ၊ ငါတုရားတို့ကို။ ပုဗ္ဗိတော၊
 ပူဇော်အပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ရာဇောဗန္ဓုမ-မင်းသည်။
 “ဗြာဟ္မဏော၊ ကေသာဋ္ဌက ပုဏ္ဏားသည်။ ယုတ္တံ၊ သင့်သောအကြောင်းကို။
 အညာသိ၊ သိပေ၏။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ န ဇာနာမ၊ မသိကုန်။” ဣတိ၊
 ဤသို့။ ပသိဒိတော၊ ကြည်ညို၍။ ယံ၊ အကြင် အဆောက်အဦသည်။ မနုဿာနံ၊
 လူတို့အား။ ဥပကာရဘူတံ၊ ကျေးဇူးပြုတတ်သည် ဖြစ်၍ဖြစ်၏။ သဗ္ဗံ၊ အလုံး
 စုံသော။ တံ၊ ထိုအဆောက်အဦကို။ အဋ္ဌဋ္ဌကံ၊ ရှစ်ခု ရှစ်ခုကို။ ကတော၊ ပြု
 ၍။ သဗ္ဗအဋ္ဌကံ နာမ၊ အလုံးစုံရှစ်ခုရှစ်ခု မည်သော။ ဒါနံ၊ ပေးကမ်းဖွယ်ကို။
 ဒတော၊ ပေး၍။ ပုရောဟိတဋ္ဌာနေ၊ ပုရောဟိတ်အရာ၌။ ဌပေသိ၊ ထား၏။
 သောပိ၊ ထို ပုရောဟိတ် ပုဏ္ဏားသည်လည်း။ “အဋ္ဌဋ္ဌကံ နာမ၊ ရှစ်ခုရှစ်ခု အစုံ
 မည်သည်ကား။ စတုသဋ္ဌံ၊ ခြောက်ဆယ့်လေးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။”
 ဣတိ(တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ စတုသဋ္ဌံ သလာကာဘတ္တာနိ၊ ခြောက်ဆယ့်လေး
 ပါးသော စာရေးတံဆွမ်းတို့ကို။ ဥပနိဗန္ဓာပေတော၊ ဖွဲ့စေ၍။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်
 ထက်ဆုံး။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒတော၊ ပေးလှူ၍။ သီလံ၊ သီလကို။ ရက္ခိတော၊
 စောင့်ထိန်း၍။ တတော၊ ထိုလှူပြည်မှ။ စုတော၊ စုတေသည်ရှိသော်။
 သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။

ပုန၊ တဖန်။ တတော၊ ထိုနတ်ပြည်မှ။ စုတော၊ စုတေသည်ရှိသော်။
 ဣမသ္မိံ ကပ္ပေ၊ ဤ ဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာ၌။ ကောဏာဂမနဿ၊ ကောဏာဂုံ
 အမည်တော်ရှိသော။ ဘဂဝတော စ၊ မြတ်စွာဘုရား၏လည်းကောင်း။ ကဿပ-
 ဒသဗလဿ စ၊ ကဿပ မြတ်စွာဘုရား၏ လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ဒိန္နံ၊ နှစ်ဆူကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ အန္တရေ၊ အကြား၌။
 ဗာရာဏသီယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌။ ကုဋုမ္ပိယသရေ၊ သုကြွယ်အိမ်၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊
 ဖြစ်၏။ သော၊ ထို သုကြွယ်သားသည်။ ဝုဒ္ဓိံ၊ ကြီးပွားခြင်းကို။ အနွာယ၊
 စွဲ၍။ ဃရာဝါသံ၊ အိမ်ရာထောင်သော လူ၏ဘောင်၌။ ဝသန္တော၊ နေသည်
 ရှိသော်။ ကေဒိဝသံ၊ တနေသ၌။ အရညေ၊ တော၌။ ဇဗ္ဗိဟာရံ၊ မြင်း
 ခေါင်း၏ ညောင်းညာခြင်းကို ဖျောက်ခြင်းအကျိုးငှာ လှည့်လည်ခြင်းကို။
 စရတိ၊ လှည့်လည်၏။ တသ္မိံ စ သမယေ၊ ထိုအခါ၌လည်း။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊
 ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်သည်။ နဒီတိရေ၊ မြစ်ကမ်းနား၌။ စိဝရကမ္ပံ၊

၁၂

သကန်းချုပ်ခြင်းအမှုကို။ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်။ အနုဝါတော၊ အလျား
 အနားပတ်သည်။ အပ္ပဟောန္တော၊ မသောက်သည်ရှိသော်။ သံသရိတွာ၊ ခေါက်
 လိပ်၍။ ဌပေထ၊ ထားခြင်းငှါ။ အာရဇ္ဈော၊ အားထုတ်၏။ ဆော၊ ထိုသူ
 ကြွယ်သားသည်။ (တံ၊ ထို ခေါက်လိပ်၍ထားသည်ကို။) ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။
 “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ သံသရိတွာ၊ ခေါက်လိပ်
 ၍။ ဌပေထ၊ ထားကုန်သနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ လျှောက်ထား
 ၍။ အနုဝါတော၊ အလျား အနားပတ်သည်။ (ဌ-၁၃၂) နပ္ပဟောတံ၊
 မလောက်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ မိန့်၏။) “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣ-
 မိနာ၊ ဤ ပုဆိုးဖြင့်။ (အနုဝါတံ၊ အလျား အနားပတ်ကို။) ကရောထ၊ ပြု
 တော်မူကုန်လော။” ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၍။ သာဠကံ၊ မိမိ အပေါ်ရုံပုဆိုးကို။
 ဒတွာ၊ လှ၍။ “နိဗ္ဗုတနိဗ္ဗုတဌာနေ၊ ဖြစ်လေရာ ဖြစ်လေရာအရပ်၌။ မေ၊
 အကျွန်ုပ်အား။ ကေနစ၊ တစုံတခုသော။ ပရိဟာနံ၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည်။
 မာ ဟောတု၊ မဖြစ်စေသတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပတ္တနံ၊ ဆုတောင်းခြင်း
 ကို။ ပဌပေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ စာရေပိ၊ အိမ်၌လည်း။ အဿ၊ ထို သူကြွယ်သား၏။
 ဘဂိနိယာ၊ နှမသည်။ ဘရိယာယ၊ မယားနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ကလဟံ၊
 ငြင်းခုံခြင်းကို။ ကရောန္တိယာ၊ ပြုစဉ်။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ အရှင်
 မြတ်သည်။ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူ၏။ အထ၊ ထို
 အခါ၌။ အဿ၊ ထိုသူကြွယ်သား၏။ ဘဂိနိ၊ နှမသည်။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ၊
 ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ အရှင်မြတ်အား။ ပိဏ္ဏပိတံ၊ ဆွမ်းကို။ ဒတွာ၊ လှ၍။ တဿ၊
 ထို သူကြွယ်သား၏။ ဘရိယံ၊ မယားကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ “ဝေရူပံ၊ ဤ
 သို့သဘောရှိသော။ ဗာလံ၊ သူမိက်မကို။ ယောဇနသတေန၊ ယူဇနာတရာရှိ
 သော အရပ်ဖြင့်။ ပရိဝဇ္ဇေယျံ၊ ရှောင်ကြဉ်ရလို၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပတ္တနံ၊
 ဆုတောင်းခြင်းကို။ ပဌပေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ သာ၊ ထို သူကြွယ်သား၏ မယား
 သည်။ ဂေဟဂံဏေ၊ အိမ်ကြမ်းပြင်၌။ ဌိတာ၊ တည်လျက်။ သုတွာ၊ ကြား
 ၍။ “ဣမာယ၊ ဤ သူကြွယ်နှမသည်။ ဒိန္နံ၊ လူအပ်သော။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။
 သေ(သော)၊ ဤ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ မာ ဘူတု၊ မတုဉ်းပေးပါစေ
 လင့်။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။
 ပိဏ္ဏပိတံ၊ ဆွမ်းကို။ ဆန္ဒေတွာ၊ စွန့်၍။ ကလလဿ၊ ညွှန်ပျောင်းဖြင့်။
 ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ အဒါသိ၊ လူ၏။ ဣတရာ၊ ဤမှတပါးသော သူကြွယ်သား၏

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၁-ပဌမဝဂ္ဂ မဟာကဿပတ္ထေရဝတ္ထု ၃၈၁

နမသည်။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ “ဗာလေ၊ အမိုက်မ။ မံ၊ ငါ့ကို။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ အက္ခောသ ဝါ၊ ဆဲရေးမူလည်း ဆဲရေးလော့။ ပရိဘာသံ ဝါ၊ ရေရွတ်မူလည်း ရေရွတ်လော့။ ဧဝရူပဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဒေ အသင်္ချေယျာနိ၊ နှစ်သင်္ချေတို့ပတ်လုံး။ ပူရိတပါရမိဿ၊ ဖြည့်အပ်ပြီးသော ပါရမိရှိသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏။ ပတ္တတော၊ သပိတ်မှ၊ တတ္တံ ပန၊ ဆွမ်းကိုကား။ ဆဇ္ဇေတွာ၊ စွန့်၍။ ကလလံ၊ ညွှန်ကို။ ဒါတံ၊ လူခြင်းငှာ။ န ယုတ္တံ၊ မသင့်။”
ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုသူကြွယ်သား ၏။ ဘရိယာယ၊ မယားအား။ ပဋိသင်္ခါနံ၊ ဆင်ခြင်မိခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏။ သာ၊ ထို သူကြွယ်သား၏ မယားသည်။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တိဋ္ဌဿ၊ ရပ်ကော်မူဦးလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ ကလလံ၊ ညွှန်ကို။ ဆဇ္ဇေတွာ၊ စွန့်၍။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဇောဝိတွာ၊ ဆေး၍။ ဂန္ဓစုဏ္ဏေန၊ နံ၊ သာမုန့်ဖြင့်။ ဥဗ္ဗဇ္ဇေတွာ၊ ပွတ်တိုက်၍။ စတုမဓုရဿ၊ စတုမဓု ဖြင့်။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ (အဒါသိ၊ လူ၏။) ဥပရိ၊ အထက်၌။ အာ- သိတ္တေန၊ သွန်းလောင်းအပ်သော။ ပဒုမဂဗ္ဗဝဏ္ဏေန၊ ပဒုမ္မာကြာတိုက် အဆင်း ရှိသော။ သပ္ပိနာ၊ ထောပတ်ဖြင့်။ ဝိဇ္ဇောတမာနံ၊ တောက်ပသော ဆွမ်းကို။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏။ ဟတ္ထေ၊ လက်တော်၌။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ (အဒါသိ၊ လူ၏။) သာ၊ ထိုသူကြွယ်သား၏ မယားသည်။ “အယံ ပိဏ္ဍပါတော၊ ဤဆွမ်းသည်။ သြာဘာသဇာတော၊ ဖြစ်သော အရောင် အဆင်းရှိသည်။ (ဟောတိ)ယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ (တထာ)၊ ထိုအတူ။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ သရီရံ၊ ကိုယ်သည်။ သြာဘာသဇာတံ၊ ဖြစ်သော အရောင် အဆင်းရှိသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပတ္တနံ၊ ဆုတောင်း ခြင်းကို။ ပဌပေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်မြတ်သည်။ အနုမောဒိတွာ၊ အနုမောဒနာပြု၍။ အာကာသံ၊ ကောင်းကင်သို့။ ပက္ခန္ဓိ၊ ပျံကြွ တော်မူ၏။ တေပိ ဒေ ဇာယမ္ပတိကာ၊ ထိုဇနီးခင်ပွန်း၊ နှစ်ယောက်တို့သည် လည်း။ ယာဝတာယုကံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍။ ပုန၊ တဖန်။ တတော၊ ထို နတ်ပြည်မှ။ စဝိတွာ၊ စုတေ၍။ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်။ ကဿပ- သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓကာလေ၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရား လက်ထက်၌။ ဗာရာဏသိယံ၊

၁။ ပဟရ=(ဆဋ္ဌ) ၂။ ဆဋ္ဌ-မူ၌ ဖေါ။

၃။ သူကြွယ်ခင်ပွန်း=(နိဿယ-မူဟောင်း)

၄။ ဌတွာ၊ တည်၍=(နိဿယ-မူဟောင်း)

ဗာရာဏသီပြည်၌။ အသီတိကောဒ္ဓိဝိဘဝဿ၊ ကုဋေရှစ်ဆယ်သော စည်းစိမ်ရှိ
သော။ သေဌိနော၊ သဌေး၏။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တိ၊
ဖြစ်၏။ ဣတရာပိ၊ ဤမှတစ်ပါးသော သူကြွယ်သား၏ မယားသည်လည်း။
တာဒိသဿေဝ၊ ထိုသို့သဘောရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ သေဌိနော၊ သဌေး၏။
ဓိတာ၊ သမီးသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။

ဝုဒ္ဓိပုတ္တဿ၊ ကြီးပွားခြင်းသို့ ရောက်သော။ တဿ၊ ထိုသူကြွယ်သားအား။
တမေဝ သေဌိဓိတရံ၊ ထို သဌေးသမီးကိုပင်လျှင်။ အာနယံံသု၊ ဆောင်
ကုန်၏။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌။ အဒိန္နဝိပါကဿ၊ မပေးအပ်သော အကျိုးရှိ
သော။ တဿ ကမ္မဿ၊ ထို မကောင်းမှုကံ၏။ အာနုဘာဝေန၊ အာနုဘော
ကြောင့်။ ပတိကုလံ၊ လင်အိမ်သို့။ ပဝိဋ္ဌမတ္တာယ၊ ဝင်ကာမျှဖြစ်သော။
တဿ၊ ထို သဌေးသမီး၏။ ဥမ္မာရဗ္ဘန္တရေ၊ တံခါးခုံ၏ အတွင်း၌။ သကလသရီရံ၊
ကိုယ်အလုံးသည်။ ဥက္ခိဋ္ဌိတဝစ္စကုဋိ ဝိယ၊ ဖွင့်လှစ်အပ်သော ကျင်ကြီးအိမ်
ကဲ့သို့။ ဒုဂ္ဂန္တံ၊ မကောင်းသော အနံ့ရှိသည်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ သေဌိကုမာရော၊
သဌေးသားသည်။ “အယံ ဂန္ဓော၊ ဤအနံ့သည်။ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏။
ဂန္ဓော၊ အနံ့နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍။ “သေဌိကညာယ၊
သဌေးသမီး၏။ (ဂန္ဓော၊ အနံ့တည်း။)” ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတွာ၊ ကြား၍။
“နိဟရဿ၊ နှင်ထုတ်ကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဘတနိယာမေနေဝ၊
ဆောင်လာသော အမှတ်ဖြင့်ပင်လျှင်။ ကုလဃရံ၊ မိဘအိမ်သို့။ ပေသေသိ၊
ပို့စေ၏။ သာ၊ ထို သဌေးသမီးသည်။ ဧတေနေဝ နိဟာရေန၊ ဤသို့သော
ဆောင်ခြင်းဖြင့်ပင်လျှင်။ သတ္တသု ဌာနေသု၊ ခုနစ်ပါးသော အရပ်တို့၌။
ပဋိနိဝတ္တိတာ၊ တဖန် ပြန်ခဲ့ရ၏။

တေန စ သမယေန၊ ထိုအခါ၌လည်း။ ကဿပဒသဗလော၊ ကဿပ
မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပရိနိဗ္ဗာယံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် စံလွန်တော်မူ၏။ တဿ၊ ထို
ကဿပ-မြတ်စွာဘုရား၏။ ဃနကောဋ္ဌိမာဟိ၊ တခဲနက် ခတ်အပ်ကုန်သော။
သတသဟဿဂ္ဃနိကာဟိ၊ အဖိုးတသိန်း ထိုက်ကုန်သော။ ရတ္တသုဝဏ္ဏဣဋ္ဌကာဟိ၊
ရွှေနီဖြင့် ပြီးသော အုတ်တို့ဖြင့်။ ယောဇနုဗ္ဗေဓံ၊ တယူဇနာ အစောက်ရှိသော။
စေတီယံ၊ စေတီကို။ အာရတိံသု၊ အားထုတ်ကုန်၏။ တသ္မိံ စေတီယေ၊
ထို စေတီကို။ ကရိယမာနေ၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်။ သာ သေဌိဓိတာ၊ ထို
သဌေးသမီးသည်။ “အဟံ၊ ငါသည်။ သတ္တသု ဌာနေသု၊ ခုနစ်ပါးသော
အရပ်တို့၌။ ပဋိနိဝတ္တိတာ၊ ပြန်ခဲ့ရ၏။ မေ၊ ငါ့အား။ ဇီဝိတေန၊ အသက်
ရှည်ခြင်းဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၁-ပဌမဝဂ္ဂ မဟာကဿပတ္ထေရဝတ္ထု ၃၈၃

ကြံ၏။ (စိန္တေတော၊ ကြံပြီး၍။) (ဌ-၁၃၃) အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သရီရာ-
 ဘရဏဘဏ္ဍကံ၊ ကိုယ်၌ဆင်သော တန်ဆာကို။ ဘဉ္ဇာပေတွာ၊ ဖျက်ဆီးစေ၍။
 ရတနာယာမံ၊ အလျား တတောင်ရှိသော။ ဝိဒတ္ထိဝိတ္ထိန္တံ၊ အနံ တထွာပြန်
 သော။ စတုရဂုံလုဗ္ဗေခံ၊ အစောက် လက်လေးသစ်ရှိသော။ သုဝဏ္ဏဣဋ္ဌကံ၊
 ရွှေအုတ်ကို။ ကာရေသိ၊ ပြုစေ၏။ တတော၊ ထိုနောက်မှ။ ဟရိတာလ-
 မနောသိလာပိဏ္ဍံ၊ ဆေးဒန်းဖြင့်ပြီးသော ကျောက်စိုင်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။
 အဋ္ဌ ဥပ္ပလဟတ္ထကော၊ ရှစ်ခုသော ကြာလက်တို့ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ စေတိယ-
 ကရဏဋ္ဌာနံ၊ စေတီတည်ရာ အရပ်သို့။ ဂတ၊ သွား၏။ တသ္မိံ စ ခဏော၊
 ထိုခဏ၌လည်း။ ကော၊ တဘက်သော။ ဣဋ္ဌကာပန္နိ၊ အုတ်အစဉ်သည်။
 ပရိက္ခိပိတွာ၊ ရံ၍။ အာဂစ္ဆမာနာ၊ လာသည်ရှိသော်။ သဋ္ဌနိဋ္ဌကာယ၊ နှစ်
 ဘက်သော အစဉ်ကိုစပ်တတ်သော တချပ်သော အုတ်ဖြင့်။ ဦနာ၊ ယုတ်သည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သေဋ္ဌဓိတော၊ သဌေးသမီးသည်။ ဝစုကိ၊ လက်သမားကို။
 “ဣမံ ဣဋ္ဌကံ၊ ဤအုတ်ကို။ ဧတ္ထ၊ ဤ အုတ်အစဉ်မစပ် တချပ်သောအုတ်၏
 ယုတ်ရာ၌။ ဌပေထ၊ ထားကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။
 အမ္မ၊ အမိ။ ဘဒ္ဒကော၊ ကောင်းမြတ်သော။ ကာလေ၊ အခါ၌။ အာဂတ၊
 လာသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ သယမေဝ၊ ကိုယ်တိုင်ပင်လျှင်။ ဌပေဟိ၊ ထား
 လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) သာ၊ ထို သဌေးသမီးသည်။
 အာရုယ၊ တက်၍။ တေလေန၊ ဆီဖြင့်။ ဟရိတာလမနောသိလံ၊ ဆေးဒန်း
 ဖြင့် ပြီးသော မြင်းသီလာကို။ ယောဇေတွာ၊ ယှဉ်၍။ တေန ဗန္ဓနေန၊ ထို
 အဖွဲ့ဖြင့်။ ဣဋ္ဌကံ၊ အုတ်ကို။ ပတိဋ္ဌပေတွာ၊ တည်ထား၍။ ဥပရိ၊ အထက်၌။
 အဋ္ဌဟိ၊ ရှစ်သက်ကုန်သော။ ဥပ္ပလဟတ္ထကောမိ၊ ကြာလက်တို့ဖြင့်။ ပူဇံ၊
 ပူဇော်ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ “နိဗ္ဗတ္တနိဗ္ဗတ္တဋ္ဌာနေ၊
 ဖြစ်လေရာ ဖြစ်လေရာအရပ်၌။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ကာယတော၊ ကိုယ်မှ။
 စန္ဒနဂန္ဓော၊ စန္ဒကူးအနံသည်။ ဝါယတု၊ လှိုင်စေသတည်း။ မုခတော၊ ခံတွင်းမှ။
 ဥပ္ပလဂန္ဓော၊ ကြာညှိနံသည်။ (ဝါယတု၊ လှိုင်စေသတည်း။)” ဣတိ၊ ဤသို့။
 ပတ္တနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ စေတိယံ၊ စေတီတော်ကို။ ဝန္တိတွာ၊
 ရှိခိုး၍။ ပဒက္ခိဏံ၊ လက်ယာရစ်လည်သည်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ အဂမာသိ၊
 ပြန်လာ၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ တသ္မိံ ယေဝ ခဏော၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်။ ယဿ
 သေဋ္ဌိပုတ္တဿ၊ အကြင် သဌေးသား၏။ ဂေဟိ၊ အိမ်သို့။ ပဌမံ၊ ရှေး

၁။ ရတနာယာမံ=(ဆဋ္ဌ)

ဦးစွာ။ နိတာ၊ ဆောင်အပ်၏။ တဿ၊ ထိုရှေးဦးစွာဆောင်သော သဌေးသားအား။ တံ၊ ထိုသဌေးသမီးကို။ အာရဗ္ဗ၊ အာရုံပြု၍။ သတိ၊ သတိသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ နဂရေပိ၊ မြို့၌လည်း။ နက္ခတ္တံ၊ နက္ခတ်ပွဲသဘင်သည်။ သင်္ဃံ၊ ကြေးကြော်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုသဌေးသားသည်။ ဥပဋ္ဌာကေ၊ အလုပ်အကျွေးတို့ကို။ “တာတာ၊ အမောင်တို့။ ဣဓ၊ ဤအိမ်သို့။ အာနိတာ၊ ဆောင်အပ်သော။ သေဌိမိတာ၊ သဌေးသမီးသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သာ၊ ထိုသဌေးသမီးသည်။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်၌။ (ဝသတိ၊ နေသနည်း။)” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သာမိ၊ အရှင်။ ကုလဂေဟေ၊ မိဘအိမ်၌။ (ဝသတိ၊ နေ၏။) ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) နံ၊ ထိုသဌေးသမီးကို။ အာနေထ၊ ဆောင်ချေကုန်လော့။ နက္ခတ္တံ၊ နက္ခတ်ပွဲသဘင်ကို။ ကိဌိဿာမ၊ ကစားကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) တေ၊ ထိုအလုပ်အကျွေးတို့သည်။ ဂန္ဓာ၊ သွားကုန်၍။ တံ၊ ထိုသဌေးသမီးကို။ ဝဇ္ဇိတု၊ ရှိခိုးကုန်၍။ ဌိတာ၊ တည်ကုန်သည်ရှိသော်။ “တာတာ၊ မောင်ကြီးတို့။ ကံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ အာဂတာ၊ လာကုန်သည်။ အတ္ထ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ တာယ၊ ထိုသဌေးသမီးသည်။ ပုဋ္ဌာ၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်။ တံ ပဝတ္ထိံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာစိက္ခံ၊ သု၊ ကြားကုန်၏။ တာတာ၊ မောင်ကြီးတို့။ မယာ၊ ငါသည်။ အာဘရဏာဘဏ္ဍေန၊ ဆင်ကြောင်းဖြစ်သော တန်ဆာဖြင့်။ စေတိယံ၊ စေတီတော်ကို။ ပူဇိတံ၊ ပူဇော်အပ်ပြီ။ အာဘရဏံ၊ တန်ဆာသည်။ မေ၊ ငါ့အား။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) တေ၊ ထိုအလုပ်အကျွေးတို့သည်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ သေဌိပုတ္တဿ၊ သဌေးသားအား။ အာရောစေသု၊ ကြားကုန်၏။ (အထ၊ ထိုအခါ၌။) နံ၊ ထိုသဌေးသမီးကို။ အနေထ၊ ဆောင်ခွဲကုန်လော့။ ပိဋ္ဌန္တနံ၊ ဆင်စရာ တန်ဆာကို။ လဘိဿာမ၊ ရကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) တေ၊ ထိုအလုပ်အကျွေးတို့သည်။ (တံ၊ ထိုသဌေးသမီးကို။) အာနယံ၊ သု၊ ဆောင်ခွဲကုန်၏။ တဿာ၊ ထိုသဌေးသမီး၏။ သရပ္ပဝေသနေ၊ အိမ်သို့ဝင်သည်နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ သကလဂေဟံ၊ အလုံးစုံသောအိမ်သည်။ စန္ဒနဂန္ဓဉ္ဇေဝ၊ စန္ဒကူးနံသည်လည်းကောင်း။ နီလုပ္ပလဂန္ဓဉ္ဇ၊ ကြာညီနံသည်လည်းကောင်း။ ဝါယံ၊ လှိုင်၏။

သေဌိပုတ္တော၊ သဌေးသားသည်။ တံ(သေဌိမိတရံ)၊ ထို သဌေးသမီးကို။ “ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ တဝ၊ သင်၏။ သရီရဇော၊ ကိုယ်မှ။ ဒုဂ္ဂန္ဓော၊ မကောင်းသော အနံ့သည်။ ဝါယံ၊ လှိုင်၏။ ဣဒါနိ ပန၊ ယခုအခါ၌ကား။ တေ၊ သင်၏။

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ.၁-ပဌမဝဂ္ဂ မဟာကဿပတ္ထေရဝတ္ထု ၃၀၅

သရီရတော၊ ကိုယ်မှ။ စန္ဒနဂန္ဓော၊ စန္ဒကူးအနံသည်။ မုခတော၊ ခံတွင်းမှ။ ဥပ္ပလဂန္ဓော၊ ကြာညှိနံသည်။ ဝါယတိ၊ လှိုင်း၏။ တေ၊ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကံ၊ အဘယ်နည်း။ ဤတိ၊ ဤသို့။ (ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။) သာ၊ ထိုသဌေးသမီးသည်။ အာဒိတော၊ အစမှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ကတကမ္ပ၊ ပြုအပ်သော ကောင်းမှုကံကို။ အာရောစေသိ၊ ကြား၏။ သေဠိပုတ္တော၊ သဌေးသားသည်။ “ဝတ၊ စင်စစ်။ ဗုဒ္ဓသာသနံ၊ မြတ်စွာဘုရား အဆုံးအမတော်သည်။ နိယျာ- နိကံ၊ ဆင်းရဲမှထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပသိဒ္ဓိတော၊ ကြည်ညို၍။ ယောဇနိကံ၊ ယူဇနာရှိသော။ သုဝဏ္ဏစေတီယံ၊ ရွှေစေတီကို။ ကမ္မလ- ကဉ္စကေန၊ ကမ္မလာသင်တိုင်းဖြင့်။ ပရိက္ခိပိတော၊ ပတ်၍။ တတ္ထ၊ တတ္ထ။ ထိုထို အရပ်၌။ ရထစက္ကပ္ပမာဏေဟိ၊ ရထားလည်းဘီးစက် အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ သုဝဏ္ဏပဒုမေဟိ၊ ရွှေပဒုမ္မာတို့ဖြင့်။ အလင်္ကရိ၊ တန်ဆာဆင်၏။ တေ- သံ၊ ထို ရွှေပဒုမ္မာတို့၏။ ဒွါဒသဟတ္တာ၊ တဆယ်နှစ်တောင်ရှိကုန်သော။ သြလမ္မ- ကာ၊ တွဲလဲဆွဲကုန်သော ရတနာပန်းဆိုင်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သော၊ ထို သဌေးသားသည်။ တတ္ထ၊ ထိုလူပြည်၌။ ယာဝတာယကံ၊ အသက်သက်ဆုံး။ ဌတော၊ တည်၍။ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တိတော၊ ဖြစ်၍။ တတော၊ ထိုနတ်ပြည်မှ။ စုတော၊ စုတေသည်ရှိသော်။ ဗာရာဏသိတော၊ ဗာရာဏသီပြည်မှ။ ယောဇနမတ္ထေ၊ ယူဇနာမျှသော။ ဌာနေ၊ အရပ်၌။ အညတ- ရသ္မိ၊ အမှတ်မရှိသော။ အမစ္စကုလေ၊ အမတ်အမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ သေဠိကညာပိ၊ သဌေးသမီးသည်လည်း။ ဒေဝလောကတော၊ နတ်ပြည်မှ။ စဝိ- တော၊ စုတေ၍။ ရာဇကုလေ၊ မင်းမျိုး၌။ ဇေဋ္ဌဓိတာ၊ သမီးတော်ကြီးသည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်၏။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ (ဌ-၁၃၄)တေသု၊ ထိုအမတ်သား၊ မင်းသမီးတို့သည်။ ဝယပတ္တေသု၊ အရွယ်သို့ရောက်ကုန်သည်ရှိသော်။ ကုမာရဿ၊ အမတ်သား၏။ ဝသနဂါမေ၊ နေသောရွာ၌။ နက္ခတ္တံ၊ နက္ခတ်ပွဲသဘင်သည်။ သဗ္ဗံဠု၊ ကြွေးကြော်အပ်သည်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) သော၊ ထို အမတ်သားသည်။ မာတုရံ၊ အမိကို။ “အမ္မ၊ အမိ။ မေ၊ ငါ့အား။ သာဠကံ၊ ပုဆိုးကို။ ဒေဟိ၊ ပေးလော့။ နက္ခတ္တံ၊ နက္ခတ်ပွဲသဘင်ကို။ ကိဠိဿာမိ၊ ကစားအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သာ၊ ထိုအမိသည်။ ဇေတဝတ္ထံ၊ ဖွပ်ပြီးသောအဝတ်ကို။ နိဟရိတော၊ ထုတ်၍။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ အမ္မ၊ အမိ။ ဣဒံ၊ ဤအဝတ်သည်။ ထူလံ၊ ကြမ်းတမ်း၏။ အညံ၊ တပါးသော အဝတ်ကို။ ဒေဟိ၊ ပေးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) အညံ၊ တပါးသောအဝတ်ကို။ နိဟရိတော၊ ထုတ်၍။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ တမ္ပိ၊ ထို တဖန်ထုတ်၍ပေးအပ်သော အဝတ်ကိုလည်း။ ပဋိက္ခိပိ၊ ပယ်၏။ အညံ၊ တပါးသောအဝတ်ကို။ နိဟရိတော၊ ထုတ်၍။ အဒါသိ၊

ပေး၏။ တမ္ပိ၊ ထိုသုံးကြိမ်မြောက် ထုတ်၍ပေးသောအဝတ်ကိုလည်း။ ပဋိကိပိ၊ ပယ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထို အမတ်သားကို။ မာတာ၊ အမိသည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ (ကိံ အာဟ၊ အဘယ်သို့ ဆိုသနည်း။) “တတ၊ ချစ်သား။ ယာဒိသေ၊ အကြင်သို့ သဘောရှိသော။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ (တဒိသေ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။) နော၊ ငါတို့အား။ ဣတော၊ ဤအဝတ်ထက်။ သုခုမတရဿ၊ အထူးသဖြင့် သိမ်မွေ့သော အဝတ်ကို။ ပဋိလာဘာယ၊ ရခြင်း၏။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) အမ္မ၊ အမိ။ တေန ဟိ၊ ထိုသို့တပြီး ကား။ လတနဋ္ဌာနံ၊ သိမ်မွေ့သောပုဆိုးကို ရရာအရပ်သို့။ ဂစ္ဆာမိ၊ သွားအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။) ပုတ္တ၊ ချစ်သား။ အဟံ၊ ငါ သည်။ အဇ္ဇေဝ၊ ယနေ့ပင်လျှင်။ တုယံ၊ သင်ချစ်သား၏။ ဗာရာဏသီနဂရေ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌။ ရဇ္ဇပဋိလာဘံ၊ မင်း၏အဖြစ်ကို ရခြင်းကို။ ဣစ္ဆာမိ၊ အလိုရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) သော၊ ထို အမတ်သားသည်။ မာတရံ၊ အမိကို။ ဝန္တိတု၊ ရှိခိုး၍။ “အမ္မ၊ အမိ။ ဂစ္ဆာမိ၊ သွားအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ တတ၊ ချစ်သား။ ဂစ္ဆ၊ သွားလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) အဟံ၊ ဤသတို့သားသည်။ “ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂမိဿတိ၊ သွားလတ္တံ့နည်း။ ဣဓ ဝါ၊ ဤအရပ်သို့ လည်းကောင်း။ ဇတ္ထ ဝါ၊ ထိုအရပ်သို့လည်းကောင်း။ (ဂမိဿတိ၊ သွားလတ္တံ့နည်း။) ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ နိသိဒိဿတိ၊ ထိုင်နေလတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အဿာ၊ ထိုအမိ၏။ ဧဝံ စိတ္တံ၊ ဤသို့ သောစိတ်အကြံသည်။ အဟောသိ ကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ သော ပန၊ ထို အမတ်သား သည်ကား။ ပုညနိယာမေန၊ ကောင်းမှု၏ အာနုဘော်ကြောင့်ပြီးသော အမှတ် ဖြင့်။ နိက္ခမိတု၊ ထွက်၍။ ဗာရာဏသိ၊ ဗာရာဏသီပြည်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဥယျာနေ၊ ဥယျာဉ်၌။ မင်္ဂလသီလာပဇ္ဇေ၊ မင်္ဂလာရှိသော ကျောက်ဖျာ၌။ သသိသံ၊ ဦးခေါင်းနှင့်တကွ။ ပါရပိတု၊ ရံ၍။ နိပဇ္ဇိ၊ အိပ်၏။ သော စ၊ ထို မင်္ဂလာရှိသောကျောက်ဖျာ၌ အမတ်သားအိပ်သောနေ့သည်လည်း။ ကာလ- ကတဿ၊ နတ်ရွာလားသော။ ဗာရာဏသီရဉ္စော၊ ဗာရာဏသီမင်း၏။ သတ္တမော ဒိဝသော၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

အမစ္စာ၊ အမတ်တို့သည်။ ရဉ္စော၊ မင်း၏။ သရီရကိစ္စံ၊ အကောင်ကို သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိစ္စကို။ ကတု၊ ပြု၍။ ရာဇင်္ဂဏေ၊ မင်းရင်ပြင်၌။ နိသိဒိတု၊ ထိုင်နေ၍။ မန္တယိ သု၊ တိုင်ပင်ကုန်၏။ (ကိံ မန္တယိ သု၊ အဘယ်သို့ တိုင်ပင် ကုန်သနည်း။) “ရဉ္စော၊ မင်းအား။ ကော၊ တယောက်သော။ ဓိတာဝ၊

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၁-ပဌမဝဂ္ဂ မဟာကဿပတ္ထေရဝတ္ထု ၃၀၇

သမီးတော်သည်သာလျှင်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ ပုတ္တော၊ သားတော်သည်။ နတ္တိ၊ မရှိ။ အရာဇကံ၊ မင်းမရှိသော။ ရဇံ၊ ပြည်သည်။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မသင့်။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (မန္တယိံသု၊ တိုင်ပင်ကုန်၏။) မန္တေတွာ၊ တိုင်ပင်ကုန်ပြီး၍။ “တံ၊ သင်သည်။ ဟောဟိ၊ ဖြစ်လော။ တံ၊ သင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်လော။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ ပုရောဟိတော၊ ပုရောဟိတ်သည်။ “ဗဟံ၊ များစွာ။ ဩလောကေတံ၊ ကြည့်ခြင်းငှာ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မသင့်။ ဗုဿရထံ၊ မင်္ဂလာရှိသော ဗုတ်သွင်းရထားကို။ ဝိဿဇ္ဇေမ၊ လွှတ်ကုန်အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) တေ၊ ထိုအမတ်တို့သည်။ ကုမုဒဝဇ္ဇော၊ ကုမုဒ္ဒရာ ကြာအဆင်း နှင့်တူသော အဆင်းရှိကုန်သော။ စတ္တာရော သိန္ဓဝေ၊ လေးစီးသော သိန္ဓော မြင်းတို့ကို။ ယောဇေတွာ၊ က၍။ ပဉ္စဝိဓံ၊ ငါးပါးအပြားရှိသော။ ရာဇကုဇောဏ္ဍိ၊ မင်းမြှောက်တန်ဆာကို လည်းကောင်း။ သေတစ္ဆတ္တဉ္စ၊ ထီးဖြူကို လည်းကောင်း။ ရထသ္မိံယေဝ၊ ရထား၌သာလျှင်။ ဌပေတွာ၊ တင်ထား၍။ ရထံ၊ ရထားကို။ ဝိဿဇ္ဇေတွာ၊ လွှတ်၍။ ပစ္ဆတော၊ နောက်မှ။ တူရိယာနိ၊ တူရိယာတို့ကို။ ပဂ္ဂဏှာပေသံ၊ တီးမှုတ်စေကုန်၏။ ရထော၊ မင်္ဂလာ ရထား သည်။ ပါစိနဒ္ဒါရေန၊ အရွှေတံခါးဖြင့်။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ ဥယျာနာဘိမုခေါ၊ ဥယျာဉ်သို့ရှေးရှုသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ “ပရိဝယေန၊ လေ့ကျက် ခြင်းဖြင့်။ ဥယျာနာဘိမုခေါ၊ ဥယျာဉ်သို့ရှေးရှုသည်ဖြစ်၍။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ နိဝတ္တေမ၊ နှစ်စေကုန်အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ကေစိ၊ အချို့သော သူတို့သည်။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ ပုရောဟိတော၊ ပုရောဟိတ်သည်။ “မာ နိဝတ္တယိတ္ထ၊ မနှစ်စေကုန်လင့်။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ရထော၊ မင်္ဂလာ ရထား သည်။ ကုမာရံ၊ သတို့သားကို။ ပဒက္ခိဏံ၊ လက်ယာရစ်လည်သည်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ အာရောဟနသဇ္ဇော၊ တက်စီးအံ့သော အစီအရင်ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ ပုရောဟိတော၊ ပုရောဟိတ်သည်။ ပါရုံပနကဏ္ဍံ၊ ရုံသောအဝတ်၏ အမြိတ်အစွန်းကို။ အပနေတွာ၊ ပယ်မြှောက်၍။ ပါဒတလာနိ၊ ခြေဖဝါးအပြင်တို့ကို။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ “အယံ ဒီပေါ၊ ဤဓမ္မုဒ္ဓိပ်ကျွန်းသည်။ တိဋ္ဌတု၊ တည်စေဦး။ ဒွိသဟဿဒီပငရိဝါရေသု၊ ကျွန်းငယ်နှစ်ထောင် အခြံအရံရှိကုန်သော။ စတုသု ဒီပေသု၊ ကျွန်းကြီး လေးကျွန်းတို့၌။ ဧသော၊ ဤသူသည်။ ရဇံ၊ မင်း၏အဖြစ်ကို။ ကာရေတံ၊ ပြု စေခြင်းငှာ။ ယုတ္တော၊ သင့်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ “ပုနပိ၊ တဖန် လည်း။ တူရိယာနိ၊ တူရိယာတို့ကို။ ပဂ္ဂဏှထ၊ တီးမှုတ်ကုန်လော့။ ပုနပိ၊ တဖန် လည်း။ တူရိယာနိ၊ တူရိယာတို့ကို။ ပဂ္ဂဏှထ၊ တီးမှုတ်ကုန်လော့။” ဣတိ၊

၃၀၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ [ကောက

ဤသို့ဆို၍။ တိက္ခတ္ထံ၊ သုံးကြိမ်။ တူရိယာနိ၊ တူရိယာတို့ကို။ ပဂ္ဂဏှာပေသိ၊ တီးမှုတ်စေ၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ ကုမာရော၊ သတို့သားသည်။ မုခံ၊ မျက်နှာကို။ ဝိဝရိတှာ၊ ဖွင့်၍။ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ “(တာတာ၊ အမောင်တို့။) ကေန ကမ္မေန၊ အဘယ်အမှုကြောင့်။ အာဂတာ၊ လာကုန်သည်။ အတ္ထ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ တုမ္ဘကံ၊ အရှင်တို့အား။ ရဇ္ဇံ၊ မင်း၏အဖြစ်သည်။ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ ဝေ၊ သင်တို့၏။) ရာဇေ၊ မင်းသည်။ ကဟံ၊ အတည်မှသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) သာမိ၊ အရှင်။ ဒေဝတ္ထံ၊ နတ်ပြည်သို့။ ဂတော၊ သွား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။) ကတိ၊ ဒီဝသော၊ အဘယ်မျှသောနေ့တို့သည်။ အတိက္ကန္တာ၊ လွန်ကုန်ပြီနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) အဇ္ဇေ၊ ယနေ့။ (ဋ္ဌ-၁၃၅) သတ္တမော ဒီဝသော၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ ဝေ၊ သင်တို့၏။ ရညော၊ မင်းအား။) ပုတ္တော ဝ၊ သားတော်သည်လည်းကောင်း။ ဓိတာ ဝ၊ သမီးတော်သည်လည်းကောင်း။ နတ္ထိ၊ မရှိသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ ဓိတာ၊ သမီးတော်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ပုတ္တော၊ သားတော်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။) ရဇ္ဇံ၊ မင်း၏အဖြစ်ကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟံသု၊ ဆို၏။) တေ၊ ထိုအမတ်တို့သည်။ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်။ အဘိသေကမဏ္ဍပံ၊ အဘိသိက်သွန်းရာ မဏ္ဍပ်ကို။ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍။ ရာဇဓိတရံ၊ မင်းသမီးကို။ သဗ္ဗာလကံ၊ ရေဟံ၊ အလုံးစုံသော တန်ဆာတို့ဖြင့်။ အလကံရိတွာ၊ တန်ဆာဆင်၍။ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်သို့။ အာနေတွာ၊ ဆောင်၍။ ကုမာရဿ၊ သတို့သားအား။ အဘိသေကံ၊ အဘိသိက်သွန်းခြင်းကို။ အကံသု၊ ပြုကုန်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ ကတာဘိသေကဿ၊ ပြုအပ်သော အဘိသိက်သွန်းခြင်းရှိသော။ အဿ၊ ထိုသတို့သားအား။ သဟဿဂ္ဂနကံ၊ အဖိုးတတောင်ထိုက်သော။ ဝတ္ထံ၊ ဝတ်လဲတော်ဖြစ်သော ပုဆိုးကို။ ဥပဟရိသု၊ ကပ်၍ဆောင်ကုန်၏။ သော၊ ထိုသတို့သားသည်။ “(တာတာ၊ အမောင်တို့။) ဣဒံ၊ ဤအဝတ်ကို။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးငှာ။ (အာဟဋ္ဌံ၊ ဆောင်အပ်သနည်း။)” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ နိဝါသနတ္ထံ၊ ဝတ်ရုံခြင်းအကျိုးငှာ။ (အာဟဋ္ဌံ၊ ဆောင်အပ်၏။) ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟံသု၊ ဆို

နိပါတ်] ၁၄-ဘေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၁-ပဌမဝဂ္ဂ မဟာကဿ ပဏ္ဍေရဝတ္ထု ၃၈၉

ကုန်၏။) တာတာ၊ အမောင်တို့၊ ဣဒံ၊ ဤအဝတ်သည်။ ထူလံ၊ ကြမ်းတမ်း၏။ အညံ၊ တပါးသော။ သုခုမတရံ၊ အလွန်သိမ်မွေ့သော အဝတ်သည်။ နတ္ထိ၊ နနု၊ မရှိသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏။ ပရိဘောဂဝတ္ထေသု၊ သုံးဆောင်သော အဝတ်တို့တွင်။ ဣတော၊ ဤအဝတ်ထက်။ သုခုမတရံ၊ အလွန်သိမ်မွေ့သော အဝတ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။) တုမ္မာကံ၊ သင်တို့၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော အဝတ်ကို။ နိဝါသေသိ၊ ဝတ်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ အာမ၊ ဩဌာ-ဝတ်သည်မှန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။) တုမ္မာကံ၊ သင်တို့၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ပုညဝါ၊ ဘုန်းရှိသည်။ န မညေ၊ မဖြစ်ယောင်တကား။ (ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။) သုဝဏ္ဏဘိင်္ဂါရံ၊ ရွှေကရားကို။ အာဟရထ၊ ဆောင်ခဲ့ကုန်လော့။ ဝတ္ထံ၊ အဝတ်ပုဆိုးကို။ လဘိဿာမ၊ ရကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) တေ၊ ထို အမတ်တို့သည်။ သုဝဏ္ဏဘိင်္ဂါရံ၊ ရွှေကရားကို။ အာဟရိံသု၊ ဆောင်ကုန်၏။ သော၊ ထိုမင်းသည်။ ဥဠာယ၊ ထ၍။ ဟတ္ထေ၊ လက်တို့ကို။ ဓောဝိတော၊ ဆေး၍။ မုခံ၊ ခံတွင်းကို။ ဝိက္ခာလေတော၊ ဆေး၍။ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ပုရတ္ထိမာယ၊ အရှေ့ဖြစ်သော။ ဒိသာယ၊ အရပ်၌။ အဗ္ဘုက္ကိရိ၊ ရေစင်ဖြန်း၏။ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်။ သနပထဝိံ၊ တခဲနက်သော မြေကို။ ဘိန္ဒိတော၊ ဖောက်ခဲ့၍။ အဋ္ဌ ကပ္ပရက္ခာ၊ ရှစ်ခုသော ပဒေသာပင်တို့သည်။ ဥဠဟိံသု၊ ပေါက်ကုန်၏။ ပုန၊ တဖန်။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ ဂဟေတော၊ ယူ၍။ ဒက္ခိဏံ၊ တောင်အရပ်သို့။ ပစ္ဆိမံ၊ အနောက်အရပ်သို့။ ဥတ္တရံ၊ မြောက်အရပ်သို့။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ စတဿောပိ၊ လေးပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဒိသာ၊ အရပ်တို့သို့။ အဗ္ဘုက္ကိရိ၊ ရေစင်ဖြန်း၏။ သဗ္ဗဒိသာသု၊ အလုံးစုံသော အရပ်မျက်နှာတို့၌။ အဋ္ဌဋ္ဌ၊ ရှစ်ပင်ရှစ်ပင်စီတို့ကို။ ကတော၊ ပြု၍။ ဒွတ္ထိံသကပ္ပရက္ခာ၊ သုံးဆယ့်နှစ်ခုသော ပဒေသာပင်တို့သည်။ ဥဠဟိံသု၊ ပေါက်ကုန်၏။ သော၊ ထို နန္ဒမင်းသည်။ ဧကံ၊ တခုသော။ ဒိဗ္ဗဒုဿံ၊ နတ်၌ဖြစ်သော ပုဆိုးကို။ နိဝါသေတော၊ ဝတ်၍။ ဧကံ၊ တထည်သော။ (ဒိဗ္ဗဒုဿံ၊ နတ်၌ဖြစ်သော ပုဆိုးကို။) ပါရုပိတော၊ ရံ၍။ “နန္ဒရညော၊ နန္ဒမင်း၏။ ဝိဇိတေ၊ နိုင်ငံ၌။ သုတ္တကန္တိကာ၊ ချည်ကိုဝင့်ကုန်သော။ ဣတ္ထိယော၊ မိန်းမတို့သည်။ သုတ္တံ၊ ချည်ကို။ မာ ကန္တိံသု၊ မဝင့်စေကုန်လင့်။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သေရိံ၊ စည်ကို။ စရာပေထ၊ လှည့်လည်ကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတော၊ ဆို၍။ ဆတ္တံ၊ ထီးဖြူကို။ ဥဿာပေတော၊ စိုက်ထောင်၍။ အလက်တပဋိယတ္တော၊ တန်

ဆာဆင်ခြင်းနှင့် စပ်သည်ဖြစ်၍။ ဟတ္ထိက္ခန္ဓဝရဂတော၊ မြတ်သော ဆင်
ကျောက်ကုန်း၌ တည်လျက်။ နဂရံ၊ မြို့သို့။ ပဝိသိတာ၊ ဝင်၍။ ပါသာဒံ၊
ပြာသာဒ်သို့။ အာရုံယု၊ တက်၍။ မဟာသမ္ပတ္တိံ၊ ကြီးစွာသော စည်းစိမ်ကို။
အနုတဝိ၊ စံစား၏။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကာလေ၊ ရှည်မြင့်သော အခါသည်။ ဂစ္ဆန္တေ၊ ရောက်လတ်
သည်ရှိသော်။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ဒေဝီ၊ မိဖုရားသည်။ ရညော၊ မင်း၏။
မဟာသမ္ပတ္တိံ၊ ကြီးစွာသောစည်းစိမ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ “(အယံ ရာဇာ၊
ဤမင်းသည်။) အဟော တပဿိ၊ ဪ-ဆင်းရဲသောသူတည်း။” ဣတိ၊
ဤသို့။ ကာရုညာကာရံ၊ သနားဖွယ်သော အခြင်းအရာကို။ ဒဿေသိ၊ ပြ၏။
“ဒေဝီ၊ ရှင်မိဖုရား။ ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ (ဝဒသိ၊
ဆိုသနည်း။)” ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်း။ ပုဋ္ဌာ၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်။ “ဒေဝ၊
အရှင်မင်းကြီး။ တေ၊ အရှင်မင်းကြီး၏။ သမ္ပတ္တိံ၊ စည်းစိမ်သည်။ အတိ-
မဟတိ၊ အလွန်ကြီးကျယ်ပေ၏။ အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌။ ဗုဒ္ဓါနံ၊
မြတ်စွာဘုရားတို့အား။ သဒ္ဓဟိတာ၊ ယုံကြည်၍။ ကလျာဏံ၊ ကောင်းမှုကံ
ကို။ အကတ္ထံ၊ ပြုခဲ့ဖူးပြီ။ ဣဒါနံ၊ ယခုအခါ၌။ အနာဂတဿ၊ လာလတ္တံ့
သော စည်းစိမ်၏။ ပစ္စယံ၊ အကြောင်းဖြစ်သော။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို။
န ကရေထ၊ မပြုပါကုန်လေ။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ကဿ၊
အဘယ်သူအား။ ဒဿာမိ၊ လူရအံ့နည်း။ သီလဝန္တော၊ သီလရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်
တို့သည်။ နတ္ထိ (န သန္တိ)၊ မရှိကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။)
“ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ ဇမ္ဗုဒိပေါ၊ ဇမ္ဗုဒိပါကျွန်းသည်။ အရဟန္တေဟိ၊
ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့မှ။ အသုညော၊ မဆိတ်။ တုမေ၊ အရှင်မင်းကြီးတို့သည်။
ဒါနမေဝ၊ လူဒါနိုးဖွယ်ကိုသာလျှင်။ သဇ္ဇေထ၊ စီရင်ကုန်လော့။ အဟံ၊
အကျွန်ုပ်သည်။ အရဟန္တေ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ လစ္ဆာမိ၊ ရအောင်ပြအံ့။”
ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ရာဇာ၊ နန္ဒမင်းကြီးသည်။ ပုနဒိဝသေ၊ တဖန်
မှီးသောက်သောနေ့၌။ ပါစိနဒ္ဓါရေ၊ အရှေ့တံခါး၌။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ သဇ္ဇာ-
ပေသိ၊ စီရင်စေ၏။ ဒေဝီ၊ မိဖုရားသည်။ ပါတောဝ၊ စောစောကပင်လျှင်။
ဥပေါသထဂီနိ၊ ဥပုသ်အင်္ဂါတို့ကို။ အဓိဋ္ဌာယ၊ ဆောက်တည်၍။ ဥပရိ-
ပါသာဒေ၊ ပြာသာဒ်ထက်၌။ ပုရတ္တာဘိမုခါ၊ အရှေ့အရပ်သို့ရှေးရှုသည်ဖြစ်
၍။ ဥရေန၊ ရင်ဖြင့်။ နိပဇ္ဇိတာ၊ ဝပ်၍။ “ဧတိဿာ ဒိသာယ၊ ဤ အရှေ့
မျက်နှာအရပ်၌။ အရဟန္တော၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သစေ အတ္ထိ(သန္တိ)၊
အကယ်၍ ရှိကုန်ငြားအံ့။ (တေ၊ ထို ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။) သေ့နက်ဖြန်။
အာဂန္တော၊ ကြွလာတော်မူကုန်၍။ အမ္မာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၁-ပဌမဝဂ္ဂ မဟာကဿပတ္ထေရဝတ္ထု ၃၉၁

ဂဏှန္တု၊ ခံတော်မူကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ တဿံ ဒိ-
သာယံ၊ ထို အရှေ့မျက်နှာအရပ်၌။ အရဟန္တော၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။
နာဟေသံ၊ ရှိသည်မဖြစ်ကုန်။ တံ သက္ကာရံ၊ ထို ကောင်းမွန်စွာ ပြုပြင်စီရင်အပ်
သောလူဒါနိုးဖွယ်ကို။ ကပဏယာစကောနံ၊ အထီးကျန်ကုန်သောသူ သူတောင်း
စားတို့အား။ အဒိသု၊ ပေးကုန်၏။

☞ (ဋ္ဌ-၁၃၆) ပုနဒိဝသေ၊ တဖန်မိုးသောက်သောနေ့၌။ ဒက္ခိဏဒွါရေ၊
တောင်တံခါး၌။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ သဇ္ဇေတွာ၊ စီရင်၍။ တထေဝ၊ ထို ရှေး
အတူသာလျှင်။ အကာသိ၊ ပြု၏။ ပုနဒိဝသေ၊ တဖန်မိုးသောက်သောနေ့၌။
ပစ္ဆိမဒွါရေ၊ အနောက်တံခါး၌။ (ဒါနံ၊ အလှူကို။ သဇ္ဇေတွာ၊ စီရင်၍။
တထေဝ၊ ထိုရှေးအတူသာလျှင်။ အကာသိ၊ ပြု၏။) ဥတ္တရဒွါရေ၊ မြောက်
တံခါး၌။ သဇ္ဇနဒိဝသေ ပန၊ စီရင်သောနေ့၌ကား။ ဒေဝိယာ၊ မိဖုရားသည်။
တထေဝ၊ ထိုရှေးအတူသာလျှင်။ နိမန္တိတေ၊ ပင့်ဖိတ်အပ်သည်ရှိသော်။ ဟိမ-
ဝန္တေ၊ ဟိမဝန္တာတော၌။ ဝသန္တာနံ၊ သီတင်းသုံး နေထိုင်ကုန်သော။ ပဒုမ-
ဝတိယာ၊ ပဒုမဝတိမိဖုရား၏။ ပုတ္တာနံ၊ သားတော်ဖြစ်ကုန်သော။ ပဉ္စသတာ-
နံ၊ ငါးရာကုန်သော။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနံ၊ အရှင် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့တွင်။ ဇေဋ္ဌကော၊
အကြီးဆုံးဖြစ်သော။ မဟာပဒုမပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ မဟာပဒုမ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်
မြတ်သည်။ ဘာတိကေ၊ ညီဖြစ်ကုန်သော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ “အရှင်မြတ်တို့ကို။
“မာရိယာ၊ အချင်း ညီဖြစ်ကုန်သော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့။ နန္ဒရာဇာ၊ နန္ဒမင်းသည်။
တုမေ၊ သင် ညီတော်တို့ကို။ နိမန္တေတိ၊ ပင့်ဖိတ်၏။ တဿ၊ ထို နန္ဒမင်းအား။
အဓိဝါသေထ၊ ဝန်ခံကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်
မူ၏။ တေ၊ ထို ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်။ အဓိဝါသေတွာ၊ ဝန်ခံကုန်၍။ ပုန-
ဒိဝသေ၊ တဖန်မိုးသောက်သောနေ့၌။ အနောတတ္တဒဟေ၊ အနောတတ်အိုင်
၌။ မုခံ၊ မျက်နှာကို။ ဓောဝိတွာ၊ သစ်ကုန်၍။ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်
ခရီးဖြင့်။ အာဂန္တော၊ ကြွလာတော်မူကုန်၍။ ဥတ္တရဒွါရေ၊ မြောက်တံခါး၌။
ဩတရိံသု၊ သက်ဆင်းကုန်၏။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ဂန္တော၊ သွားကုန်၍။
“ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ ပဉ္စသတာ၊ ငါးရာကုန်သော။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ
အရှင်မြတ်တို့သည်။ အာဂတာ၊ ကြွလာကုန်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ရညော၊ မင်း
အား။ အာရောစေသံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ ရာဇာ၊ နန္ဒမင်းသည်။ ဒေဝိယာ၊
မိဖုရားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဂန္တော၊ သွား၍။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။
ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်တို့ကို။ ပါသာဒံ၊ ပြာ-
သာဒ်ထက်သို့။ အာရောပေတွာ၊ တင်၍။ တတြ၊ ထိုပြာသာဒ်၌။ တေသံ၊ ထို

ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်တို့အား။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒေဝံ၊ လူ၍။ ဘတ္တကိစ္စာ-
ဝဿာနေ၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီးသည် အဆုံး၌။ ရာဇာ၊ နန္ဒမင်းသည်။ သံဃတ္ထေ-
ရဿ၊ သင်္ဃထေရ်ဖြစ်သော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏။ ဒေဝီ၊ မိဖုရားသည်။ သံဃာနဝ-
ကဿ၊ သင်္ဃာနော ဖြစ်သော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏။ ပါဒမူလေ၊ ခြေတော်ရင်း၌။
နိပဇ္ဇိတော၊ ဝပ်၍။ “အယျာ၊ အရှင်မြတ်တို့သည်။ ပစ္စယေဟိ၊ ပစ္စည်းလေးပါး
တို့ဖြင့်။ န ကိလမိဿန္တိ၊ မပင်ပန်းကုန်လတ္တံ့။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။
ပုညေန၊ ကောင်းမှုဖြင့်။ န ဟာယိဿာမ၊ မယုတ်ကုန်အံ့။ အမ္မာကံ၊ အကျွန်ုပ်
တို့အား။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ ဣမ၊ ဤအကျွန်ုပ်တို့၏မြို့၌။ နိဝါသာ-
ယ၊ သီတင်းသုံးနေခြင်းငှာ။ ပဋိညံ၊ ဝန်ခံခြင်းကို။ ဒေဝ၊ ပေးတော်မူကုန်
သော။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိညံ၊ ဝန်ခံခြင်းကို။ ကာရေတော၊ ပြုစေ၍။ ဥယျာ-
နေ၊ ဥယျာဉ်၌။ ပဉ္စ ပဏ္ဏသာလာသတာနိ၊ သစ်ရွက်မိုးသော ငါးရာသော
ကျောင်းတို့ကို လည်းကောင်း။ ပဉ္စ စက္ကမသတာနိ၊ ငါးရာသော စင်္ကြံတို့ကို
လည်းကောင်း။ ဣတိ(အာဒိ)၊ ဤသို့ (အစရှိ)သော။ သဗ္ဗာကာရေန၊ ခပ်
သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ (တေသံ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏။) နိဝါသ-
ဌာနံ၊ နေရာအရပ်ကို။ သမ္မာဒေတော၊ ပြီးစေ၍။ တတ္ထ၊ ထိုဥယျာဉ်၌။ ဝဿာ-
ပေသုံ၊ နေစေကုန်၏။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကာလေ၊ ရှည်မြင့်စွာသော အခါသည်။ ဂစ္ဆန္တေ၊ ရောက်
လတ်သည်ရှိသော်။ ရညော၊ နန္ဒမင်းအား။ ပစ္စန္တော၊ တိုင်းနိုင်ငံစွန့်သည်။
ကုပိတော၊ ပုန်ကန်သည်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) သော၊ ထိုနန္ဒမင်းသည်။ “အဟံ၊
ငါသည်။ ပစ္စန္တံ၊ တိုင်းနိုင်ငံစွန့်ကို။ ဝုပသမေတုံ၊ ငြိမ်းစေခြင်းငှာ။ ဂစ္ဆာမိ၊
သွားအံ့။ တံ၊ သင်သည်။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေသု၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်တို့၌။ မာ
ပမဇ္ဇိ၊ မမေ့မလျော့ရစ်လင့်။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒေဝီ၊ မိဖုရားကို။ ဩဝါဒိ-
တော၊ ဆုံးမ၍။ ဂတော၊ သွား၏။ တသ္မိံ၊ ထိုနန္ဒမင်းသည်။ အနာဂတေ-
ယေဝ၊ မပြန်လာမီပင်လျှင်။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်တို့၏။ အာယု-
သခံ၊ ရာ၊ အာယုသခံ၊ ရတို့သည်။ ခီဏာ၊ ကုန်ကုန်၏။ မဟာပဒုမပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊
မဟာပဒုမပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်သည်။ တိယာမရတ္တိံ၊ ညဉ့်သုံးယံပတ်လုံး။
ဈာနကိဋ္ဌံ၊ ဈာန်ဖြင့်ကစားခြင်းကို။ ကိဋ္ဌိတော၊ ကစား၍။ အရုဏ္ဏဂ္ဂမနေ၊
အရုဏ်တက်သောအခါ၌။ အာလမ္ပမ္ပဖလကံ၊ မှီရာဖြစ်သော တံကဲပျဉ်ကို။
အာလမ္ပိတော၊ မှီ၍။ ဌိတကောဝ၊ ရပ်လျက်ပင်လျှင်။ အနုပါဒိသေသာယ၊
ဝိပါကိနာမက္ခန္ဓာ ကမ္မဇရုပ် အကြွင်းမရှိသော။ နိဗ္ဗာနဓာတုယာ၊ နိဗ္ဗာနဓာတ်
ဖြင့်။ ပရိနိဗ္ဗာယံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ဝံလွန်တော်မူ၏။ ဧတေနုပါယေန၊ ဤသို့သော

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၁-ပဌမဝဂ္ဂ မဟာကဿပတ္ထေရဝတ္ထု ၃၉၃

နည်းဖြင့်။ သေသာပိ၊ ကြွင်းသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်လည်း။ (ပရိနိဗ္ဗာယံ - သု၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံလွန်ကုန်၏။) ဣတိ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်ပင်လျှင်။ ပရိနိဗ္ဗုတာ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုကုန်၏။ ပုနဒိဝသေ၊ တဖန် မိုးသောက်သောနေ့၌။ ဒေဝီ၊ မိဖုရားသည်။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်တို့၏။ နိသိဒနဋ္ဌာနံ၊ နေထိုင်ရာအရပ်ကို။ ဟရိတူပလိတ္တံ၊ နွားချေး စို့ဖြင့် လိမ်းကျံခြင်းကို။ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍။ ပုပ္ဖာနိ၊ ပန်းတို့ကို။ ဝိကရိတွာ၊ ကြဲ၍။ ဓမ္မံ၊ အခိုးအထုံကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ တေသံ၊ ထို ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်တို့၏။ အာဂမနံ၊ ကြွလာတော်မူလတ္တံ့သည်ကို။ သြလောကေန္တိ၊ မျှော်ကြည့်လျက်။ နိသိန္နာ၊ ထိုင်နေသည်ရှိသော်။ အာဂမနံ၊ ကြွလာတော်မူသည်ကို။ အပဿန္တိ၊ မမြင်သည်ဖြစ်၍။ ပုရိသံ၊ မင်းချင်းယောက်ျားကို။ “တာတ၊ အမောင်။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ။ ဇာနာဟံ၊ သိအောင်ပြုလော့။ အယျာနံ၊ အရှင်တို့အား။ ကိံ၊ အသို့နည်း။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ အဖာသုကံ၊ မချမ်းသာခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော။)” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပေသေသံ၊ စေလွှတ်၏။ သော၊ ထို မင်းချင်းယောက်ျားသည်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ မဟာပဒုမဿ၊ မဟာပဒုမ အမည်ရှိသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏။ ပဏ္ဏသာလာဒ္ဓါရံ၊ သစ်ရွက်မိုးသော ကျောင်းတံခါးကို။ ဝိဝရိတွာ၊ ဖွင့်၍။ တတ္ထ၊ ထိုသစ်ရွက်မိုးသောကျောင်း၌။ အပဿန္တော၊ မမြင်သည်ဖြစ်၍။ စင်္ဂမနံ၊ စကြံသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ အာလမ္ပနဖလကံ၊ မှီရာဖြစ်သော တံကဲပျဉ်ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဌိတံ၊ ရပ်သော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကာလော၊ အခါတန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ ပရိနိဗ္ဗုတသရိရံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏ ကိုယ်တော်သည်။ ကိံ၊ ကထေသတိ၊ အဘယ်မှာ စကားဆိုလတ္တံ့နည်း။ သော၊ ထို မင်းချင်းယောက်ျားသည်။ “နိဒ္ဒါယတိ မညေ၊ အိပ်ပျော်ယောင်တကား။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ပိဋ္ဌိပါဒေ၊ ခြေဖမိုး၌။ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်။ ပရာမသိတွာ၊ သုံးသပ်၍။ ပါဒါနံ၊ ခြေတော်တို့၏။ သီတလတာယ စေဝ၊ အေးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။ ထဒ္ဒတာယ စ၊ ခက်မာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။ ပရိနိဗ္ဗုတဘာဝံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဥတွာ၊ သိ၍။ ဒုတိယဿ၊ နှစ်ယောက်မြောက်သော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အဂမာသိ၊ သွား၏။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ တတိယဿ၊ သုံးယောက်မြောက်သော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏။ (သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အဂမာသိ၊ သွား၏။) ဣတိ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏။ ပရိနိဗ္ဗုတဘာဝံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မူသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဥတွာ၊ သိ၍။ ရာဇကုလံ၊ မင်း၏

နန်းတော်သို့။ ဂတော၊ သွားသည်ရှိသော်။ “တတ၊ အမောင်။ ပစ္စေက-
 ဗုဒ္ဓ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်။ ကဟံ၊ အဘယ်မှာနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုဋ္ဌော၊
 မေးအပ်သည်ရှိသော်။ “ဒေဝိ၊ အရှင်မိဖုရား။ ပရိနိဗ္ဗုတာ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုကုန်ပြီ။”
 ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဋ္ဌ-၁၃၇) အာဟ၊ လျှောက်တင်၏။ ဒေဝိ၊ မိဖုရားသည်။ ကန္တန္တိ၊
 မြည်တမ်းလျက်။ ရောဒန္တိ၊ ငိုကြွေးလျက်။ နိက္ခမိတွာ၊ မြို့မှထွက်၍။ နာဂ-
 ရေဟိ၊ ပြည်သူတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ တတ္ထ၊ ထို ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်တို့
 ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူရာ အရပ်သို့။ ဂန္တု၊ သွား၍။ သာဓုကိဋ္ဌိတံ၊ ကောင်းစွာ
 ပူဇော်သောအားဖြင့် ကစားခြင်းကို။ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနံ၊
 ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်တို့၏။ သရီရကိစ္စံ၊ အကောင်ကို ဖုတ်ကြည်းသင်္ဂြိုဟ်ခြင်း
 ကိစ္စကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဓာတုယော၊ ဓာတ်တော်တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။
 စေတိယံ၊ စေတီတော်ကို။ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ တည်စေ၏။

ရာဇာ၊ နန္ဒမင်းသည်။ ပစ္စန္တံ၊ ပစ္စန္တရာဇ်ကို။ ဝုပသမေတွာ၊ ငြိမ်းစေ၍။
 (နဂရံ၊ မြို့သို့။) အာဂတော၊ လာသည်ရှိသော်။ ပစ္စုဂ္ဂမနံ၊ ခရီးဦး ကြိုခြင်း
 ဌာ။ အာဂတံ၊ လာသော။ ဒေဝိ၊ မိဖုရားကို။ “ဘဒ္ဒေ၊ အဘယ်။ ကိံ၊
 အသိနည်း။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေသု၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်တို့၌။ န ပမဇ္ဇိ၊ မမေ့
 မလျော့ပါ၏လော။ အယျာ၊ အရှင်မြတ်တို့သည်။ နိရောဂါ၊ အနာကင်းပါ
 ကုန်၏လော။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆံ၊ မေး၏။ ဒေဝိ၊ အရှင်မင်းကြီး။ ပရိနိဗ္ဗု-
 တာ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မူကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) ရာဇာ၊
 နန္ဒမင်းသည်။ “ဝေရူပါနမ္ပိ၊ ဤသို့ သဘောရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။
 ပဏ္ဍိတာနံ၊ ပညာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ မရဏံ၊ သေခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊
 ဖြစ်၏။ အမှောက်၊ ငါတို့အား။ (မရဏတော၊ သေခြင်းသဘောမှ။) မောက္ခော၊
 လွတ်ခြင်းသည်။ ကုတော (အတ္တိံ)၊ အဘယ်မှာ ရှိအံ့နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။
 စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ (စိန္တေတွာ၊ ကြံပြီး၍။) သော၊ ထို နန္ဒမင်းသည်။ နဂရံ၊
 မြို့သို့။ အဂန္တု၊ မသွားမူ၍။ ဥယျာနမေဝ၊ ဥယျာဉ်သို့သာလျှင်။ ပဝိသိတွာ၊
 ဝင်၍။ ဇေဋ္ဌပုတ္တံ၊ သားတော်ကြီးကို။ ပက္ခောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ တဿ၊
 ထို သားတော်ကြီးအား။ ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ ပဋိယာဒေတွာ၊ ဆောင်နှင်း၍။
 သယံ၊ မိမိသည်။ သမဏကပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရသေ့ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ပဗ္ဗဇိ၊ ရသေ့ရဟန်း
 ပြု၏။ ဒေဝိပိ၊ မိဖုရားသည်လည်း။ “ဣမသ္မိံ၊ ဤ ငါတို့အရှင် မင်းကြီးသည်။
 ပဗ္ဗဇိတော၊ ရသေ့ရဟန်း ပြုအပ်သည်ရှိသော်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကိံ ကရိ-
 သာမိ၊ အဘယ်မှာ ရဟန်းမပြုပဲ ရှိအံ့နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။
 တတ္ထေဝ ဥယျာနေ၊ ထို ဥယျာဉ်၌ပင်လျှင်။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရသေ့ရဟန်းပြု၏။

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၄-ပဌမဝဂ္ဂ မဟာကဿပတ္ထေရဝတ္ထု ၃၉၅

(တေ) ဒွေပိ၊ (ထို) နှစ်ဦးသော မင်းမိဖုရားတို့သည်လည်း။ စံ၊ နံ၊ ဈာန်ကို။ ဘာဝေတ္ထာ၊ ပွားစေ၍။ တတော၊ ထိုလူ့ပြည်မှ။ စုတာ၊ စုတေကုန်သည် ရှိသော်။ ဗြဟ္မလောကေ၊ ဗြဟ္မာပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တိံ သု၊ ဖြစ်ကုန်၏။

တေသု၊ ထိုနှစ်ဦးသော မင်းမိဖုရားတို့သည်။ တတ္ထေဝ၊ ထို ဗြဟ္မာပြည်၌ ပင်လျှင်။ ဝသန္တေသု၊ နေကုန်စဉ်။ အဗ္ဗာကံ၊ ငါတို့၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ လောကေ၊ လောက၌။ ဥပ္ပဇ္ဇိတော၊ ဖြစ်၍။ ပဝတ္တိတဝရဓမ္မ- စက္ကော၊ ဖြစ်စေအပ်သော မြတ်သော တရားတည်းဟူသော စက်ရှိသည်ဖြစ် ၍။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့။ ပါဝိသံ၊ ဝင် တော်မူ၏။ သတ္ထရိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တတ္ထ၊ ထို ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ ဝသန္တေ၊ နေတော်မူသည် ရှိသော်။ အယံ ပိပ္ပလိမာဏဝေ၊ ဤပိပ္ပလိ လုလင်သည်။ မဂဓရဋ္ဌေ၊ မဂဓတိုင်း၌။ မဟာတိတ္ထဗြာဟ္မဏဂါမေ၊ မဟာတိတ္ထ အမည် ရှိသော ပုဏ္ဏားရှာ၌။ ကပိလဗြာဟ္မဏဿ၊ ကပိလ ပုဏ္ဏား၏။ အဂ္ဂမဟေသိ- ယာ၊ ပုဏ္ဏားမကြီး၏။ ကုဏ္ဍိမိ၊ ဝမ်း၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏။ အယံ ဘဒ္ဒါ- ကာပိလာနိ၊ ဤ ဘဒ္ဒါကာပိလာနိ သည်။ မဒ္ဒရဋ္ဌေ၊ မဒ္ဒတိုင်း၌။ သာဂလ- နဂရေ၊ သာဂလမြို့၌။ ကောသိယဂေါတ္ထဗြာဟ္မဏဿ၊ ကောသိယ အနွယ် ဖြစ်သော ပုဏ္ဏား၏။ အဂ္ဂမဟေသိယာ၊ ပုဏ္ဏားမကြီး၏။ ကုဏ္ဍိမိ၊ ဝမ်း၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏။ အနုက္ကမေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ ဝဇုမာနာနံ၊ ကြီးပွားကုန် သော။ တေသံ၊ ထို ပိပ္ပလိလုလင် ဘဒ္ဒါကာပိလာနိတို့တွင်။ ပိပ္ပလိမာဏဝဿ၊ ပိပ္ပလိ လုလင်၏။ ဝိသတိမေ၊ အနှစ် နှစ်ဆယ်မြောက်သော။ ဝဿေ၊ နှစ်သည်။ (သမ္ပတ္တေ၊ ရောက်သည်ရှိသော်။) ဘဒ္ဒါယ၊ ဘဒ္ဒါ၏။ သောဠသမေ၊ တဆယ့် ခြောက်နှစ်မြောက်သော။ ဝဿေ၊ နှစ်သည်။ သမ္ပတ္တေ၊ ရောက်သည်ရှိသော်။ မာတာပိတရော၊ အမိအဖတို့သည်။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့် ၍။ “တတ်၊ ချစ်သား။ တံ၊ သင်သည်။ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့ရောက်ပြီ။ ကုလဝံသော နာမ၊ အမျိုးအနွယ် မည်သည်ကို။ ပတိဋ္ဌာပေတဓမ္မော၊ တည်စေ အပ်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ နိပ္ပိဋ္ဌယိံ သု၊ နှိပ်စက်ကုန် ၍။ မာဏဝေ၊ ပိပ္ပလိ လုလင်သည်။ “မယံ၊ ငါ၏။ သောတပထေ၊ သောတ ဒွါရ၌။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ ကယံ၊ စကားကို။ မာ ကထေထ၊ မဆိုကုန်လင့်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ တုဓမ္မေ၊ သင် မိခင် ဖခင်တို့သည်။ ဧရထ၊ ထင်ရှားတည့်ကုန်၏။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ ပဋိ- ဇဂ္ဂိဿာမိ၊ လုပ်ကျွေးအံ့။ တုဗ္ဗာကံ၊ သင် မိခင်ဖခင်တို့၏။ အစ္စယေန၊ သေလွန် သောအခါ၌။ နိက္ခမိတွာ၊ တောထွက်၍။ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ရဟန်းပြုအံ့။” ဣတိ၊

ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ တေ၊ ထို မိခင်ဖခင်တို့သည်။ ကတိပါဟံ၊ နှစ်ရက် သုံးရက်ကို။ အတိက္ကမိတွာ၊ လွန်၍။ ပုန၊ တဖန်။ ကထယိံသု၊ ဆိုပြန်ကုန် ၏။ သောပိ၊ ထို ပိပ္ပလိ လုလင်သည်လည်း။ တထေဝ၊ ထို ရှေးအတူသာ လျှင်။ ပဋိက္ခိပိ၊ ပယ်၏။ [ပုနပိ၊ တဖန်လည်း။ ကထယိံသု၊ ဆိုပြန်ကုန်၏။ ပုနပိ၊ တဖန်လည်း။ ပဋိက္ခိပိ၊ ပယ်၏။] တတော၊ ထိုအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ မာတာ၊ အမိသည်။ နိရန္တရံ၊ မပြတ်။ ကထေသိယေဝ၊ ဆိုသည်သာ လျှင်တည်း။

မာဏဝေါ၊ ပိပ္ပလိ လုလင်သည်။ “မမ၊ ငါ၏။ မာတရံ၊ အမိကို။ သညာ- ပေဿာမိ၊ သိစေအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ ရတ္တသုဝဏ္ဏဿ၊ ရွှေနီ၏။ နိက္ခသဟဿံ၊ နိက္ခတထောင်ကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ သုဝဏ္ဏကာရေဟိ၊ ရွှေပန်း ထိမ်သည်တို့ကို။ ဧကံ၊ တခုသော။ ဣတ္ထိရူပံ၊ မိန်းမရုပ်ကို။ ကာရာပေတွာ၊ ပြုစေ၍။ တဿ၊ ထိုရွှေဖြင့်ပြီးသော မိန်းမရုပ်၏။ မဇ္ဇနသန္ဓနာဒိကမ္မပရိ- ယောသာနေ၊ ပွတ်တိုက်ခြင်း ခတ်ခြင်း အစရှိသောအမှု၏ အဆုံး၌။ တံ၊ ထို ရွှေဖြင့်ပြီးသော မိန်းမရုပ်ကို။ ရတ္တဝတ္ထံ၊ နီသောအဝတ်ကို။ နိဝါသာပေတွာ၊ ဝတ်စေ၍။ ဝဏ္ဏသမ္ပန္နေဟိ၊ အဆင်းနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော။ ပုပ္ဖေဟိ၊ စေဝ၊ ပန်းတို့ဖြင့် လည်းကောင်း။ နာနာအလင်္ကာရေဟိ စ၊ အထူးထူးသော တန်ဆာ တို့ဖြင့် လည်းကောင်း။ အလင်္ကာရာပေတွာ၊ တန်ဆာဆင်စေ၍။ မာတရံ၊ အမိ ကို။ ပက္ခောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ “အမ္မ၊ အမိ။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သဘော ရှိသော။ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံကို။ လဘန္တော၊ ရသည်ရှိသော်။ ဂေဟေ၊ အိမ် ၌။ ဝသိဿာမိ၊ နေအံ့။ အလဘန္တော၊ မရသည်ရှိသော်။ (ဋ-၁၃၈) န ဝသိ- ဿာမိ၊ မနေအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ပဏှိတာ၊ ပညာရှိသော။ ဗြာဟ္မဏိ၊ ပုဏ္ဏားမသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ (ကိံ စိန္တေသိ၊ အဘယ်သို့ကြံ သနည်း။) “မယံ၊ ငါ၏။ ပုက္ခော၊ သားသည်။ ပုညဝါ၊ ဘုန်းရှိ၏။ ဒိန္န- ဒါနေ၊ ပေးအပ်သော အလှဒါနရှိ၏။ ကတာဘိနိဟာရော၊ ပြုအပ်သော ဆု တောင်းခြင်းရှိ၏။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို။ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်။ ကေ- ကောဝ၊ တယောက်သည်းတည်းသာလျှင်။ န အကာသိ၊ ပြုသည်မဟုတ်။ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်။ ဧတေန၊ ထို ငါသားနှင့်။ သဟ ကတပုညာ၊ တကွ ကောင်းမှုပြု ဖက်ဖြစ်သော။ သုဝဏ္ဏရူပကပဋိဘာဂါဝ၊ ရွှေရုပ်နှင့်တူသော မိန်းမသည်သာ လျှင်။ ဘဝိဿတိ၊ ရှိသည်ဖြစ်လတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။

၁။ [...] ထောင့်ကွင်းအတွင်းရှိစကားရပ်များ နိဿယ-မူဟောင်းတွင် မပါ။

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၁-ပဌမဝဂ္ဂ မဟာကဿပတ္ထေရဝတ္ထု ၃၆၇

(စိန္တေတွာ၊ ကြံပြီး၍။) အဋ္ဌ ဗြာဟ္မဏေ၊ ရှစ်ယောက်သော ပုဏ္ဏားတို့ကို။ ပက္ခောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ သဗ္ဗကာမမဟိ၊ အလုံးစုံသော ကာမဂုဏ်တို့ ဖြင့်။ သန္တပေတွာ၊ ကောင်းစွာ ရောင်းရဲစေ၍။ သုဝဏ္ဏရူပကံ၊ ရွှေရုပ်ကို။ ရထံ၊ ရထားသို့။ အာရောပေတွာ၊ တင်၍။ “တတ၊ အမောင်တို့။ ဂစ္ဆထ၊ သွား ကုန်လော့။ ယတ္ထ၊ အကြင် အရပ်၌။ အမ္မာကံ၊ ငါတို့နှင့်။ ဇာတိဂေါတ္တဘော- ဂေဟိ၊ အမျိုး အနွယ် စည်းစိမ်တို့ဖြင့်။ သမာနကုလေ၊ တူသော အမျိုး၌။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဒါရိကံ၊ သတို့သမီးကို။ ပဿထ၊ မြင်ကုန်အံ့။ (တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။) ဣမမေဝ သုဝဏ္ဏရူပကံ၊ ဤရွှေရုပ်ကိုပင်လျှင်။ ပဏ္ဏာကာ- ရံ၊ လက်ဆောင်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဒေထ၊ ပေးကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။ ဥယျောဇေသိ၊ လွှတ်လိုက်၏။

တေ၊ ထို ရှစ်ယောက်သော ပုဏ္ဏားတို့သည်။ “တေ ကမ္မံ၊ ထိုအမှုသည်။ အမ္မာကံ နာမ၊ အကျွန်ုပ်တို့ အမှုမည်သည်။ (ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။)” ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၍။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ “ကတ္ထ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂမိဿာမ၊ သွားကုန် အံ့နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ “မဒ္ဒရဋ္ဌံ နာမ၊ မဒ္ဒတိုင်း မည် သည်ကား။ ဣတ္ထာကာရော၊ မိန်းမရတနာတို့၏ ဖြစ်ရာအရပ်တည်း။ မဒ္ဒရဋ္ဌံ၊ မဒ္ဒတိုင်းသို့။ ဂမိဿာမ၊ သွားကုန်အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ မဒ္ဒရဋ္ဌေ၊ မဒ္ဒတိုင်း၌။ သာဂလနဂရံ၊ သာဂလမြို့သို့။ အဂမံသု၊ သွားကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထို သာဂလမြို့၌။ တံ သုဝဏ္ဏရူပကံ၊ ထိုရွှေရုပ်ကို။ နှာနတိတ္ထေ၊ ရေချိုးဆိပ်၌။ ဌပေ- တွာ၊ ထား၍။ ဧကမန္တေ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ နိသီဒိံသု၊ ထိုင် နေကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဒ္ဒါယ၊ ဘဒ္ဒါ၏။ ဇာတိ၊ အထိန်းမသည်။ ဘဒ္ဒံ၊ ဘဒ္ဒါကို။ နှာပေတွာ၊ ရေချိုးစေ၍။ အလင်္ကရိတွာ၊ တန်ဆာဆင်၍။ သိရိဂဗ္ဗေ၊ အသရေရှိသော တိုက်၌။ နိသီဒါပေတွာ၊ ထိုင်နေစေ၍။ (သယံ၊ မိမိ သည်။) နှာယိတု၊ ရေချိုးခြင်းငှာ။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာသည်ရှိသော်။ တံ ရူပကံ၊ ထို ရွှေရုပ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ “မေ၊ ငါ၏။ အသျှဓိတာ၊ အရှင်သမီးသည်။ ဣမ၊ ဤရေချိုးဆိပ်သို့။ အာဂတာ၊ လာခဲ့၏။” ဣတိ သညာယ၊ ဤသို့သော အမှတ် ဖြင့်။ သန္တဇေတွာ၊ ခြိမ်းချောက်၍။ “ဒုဗ္ဗိနိတေ၊ ဆုံးမနိုင်ခဲ့သော သတို့သမီး။ တံ၊ သင်သည်။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဣမ၊ ဤရေချိုးဆိပ်သို့။ အာဂတာ၊ လာ တိသနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၍။ တသသတ္တိကံ၊ လက်ဝါးပြက်ကို။ ဥဂ္ဂိရိတွာ၊ မိုး၍။ “သီသံ၊ လျင်စွာ။ ဂစ္ဆ၊ သွားလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၍။ ဂဏ္ဍပဿေ၊ ပါးပြင်၌။ ပဟရိ၊ ခတ်၏။ ဟတ္ထော၊ လက်သည်။ ပါသာဏေ၊ ကျောက်၌။ ပဋိ- ဟတော ဝိယ၊ ခတ်မိသကဲ့သို့။ ကမ္မိတ္ထ၊ တုန်လှုပ်၏။ သာ၊ ထို အထိန်းမသည်။

ပဋိက္ခမိတော၊ ဖဲ၍။ “ဧဝံ၊ ဤသို့။ ထဒ္ဓံ၊ ခက်မာသော။ မဟာဂီဝံ နာမံ၊ ကြီးသော လည်ပင်းမည်သည်ကို။ ဒိသော၊ မြင်၍။ ‘မေ၊ ငါ၏။ အယျဓိတာ၊ အရှင်သမီးတည်း။’ ဣတိ၊ ဤသို့။ သညံ၊ အမှတ်ကို။ ဥပ္ပုဒေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဟိ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ (အယံ၊ ဤမိန်းမသည်။) မေ၊ ငါ၏။ အယျဓိတာယ၊ အရှင်သမီး၏။ နိဝါသနပဋိဂ္ဂဟိကာယိ၊ ဝတ်သောအဝတ်ကို သိမ်းဆည်းသော မိန်းမသည်လည်း။ (ဘဝိတံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ။) အယုတ္တော၊ မသင့်။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုအထိန်းမကို။ တေ၊ မနုဿ၊ ထိုပုဏ္ဏားဖြစ်သော လူတို့သည်။ ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံ၍။ “တေ၊ သင်၏။ သာမိဓိတာ၊ အရှင်သမီးသည်။ ဝေရူပ၊ ဤသို့သဘောရှိသလော။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိံသု၊ မေးကုန်၏။ သော၊ ဤမိန်းမသည်။ ကိံ၊ အဘယ်မှုစအံ့နည်း။ မယံ၊ ငါ၏။ အယျဓိတာ၊ အရှင်သမီးသည်။ ဣမာယ၊ ဤမိန်းမထက်။ သတဂုဏေန၊ အဆ အရာဖြင့်။ သဟဿဂုဏေန၊ အဆ အထောင်ဖြင့်။ အဘိရူပတရာ၊ အလွန်အဆင်းလှ၏။ ဒွါဒသဟတ္ထေ၊ တဆယ့်နှစ်တောင်ရှိသော။ ဂဗ္ဘေ၊ တိုက်၌။ နိသိန္နာယ၊ ထိုင်နေသည်ရှိသော်။ ပဒီပကိစ္စံ၊ ဆီမီးတန်းခြင်း ကိစ္စသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သရီရေဘာသေနဝ၊ ကိုယ်ရောင်ဖြင့်သာလျှင်။ တမံ၊ အမိုက်ကို။ ဝိမေတိ၊ ပယ်ဖျောက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) “တေနဟိ၊ ထိုသို့ တပြီးကား။ အာဂစ္ဆံ၊ လာလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၍။ ခုဇ္ဇံ၊ အထိန်းဖြစ်သော ကုန်းမကို။ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်၍။ သုဝဏ္ဏရူပကံ၊ ရွှေရုပ်ကို။ ရထံ၊ ရထားသို့။ အာရောပေတွာ၊ တင်၍။ ကောသိယဂေါတ္ထဿ၊ ကောသိယ-အနွယ်ဖြစ်သော။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏား၏။ ဃရဒ္ဓါရေ၊ အိမ်တံခါး၌။ ဌတွာ၊ တည်၍။ အာဂမနံ၊ လာခြင်းကို။ နိဝေဒယိံသု၊ သိစေကုန်၏။

ဗြာဟ္မဏော၊ ကောသိယ-ပုဏ္ဏားသည်။ ပဋိသန္တာရံ၊ ပျူငှာလောကဝတ်အစေ့အစပ်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ “ကုတော၊ အဘယ်အရပ်မှ။ အာဂတာ၊ လာကုန်သည်။ အတ္ထ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ မဂရေဌေ၊ မဂဓတိုင်း၌။ ဟောတိတ္ထဂါမေ၊ ဟောတိတ္ထ ရွာ၌။ ကပိလဗြာဟ္မဏဿ၊ ကပိလ ပုဏ္ဏား၏။ ဃရတော၊ အိမ်မှ။ [(အာဂတာ၊ လာကုန်သည်။ အမှ၊ ဖြစ်ကုန်၏။) ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။) ကိံ ကာရဏာ၊

၁။ ထဒ္ဓဘာဝံ၊ ခက်မာသည်၏အဖြစ်ကို။ ဥ တွာ၊ သိ၍ = (နိဿယ-မူဟောင်း)၊
 ၂။ နိဝါသနပဋိဂ္ဂဟိကာယိ = (ဆဋ္ဌ)
 ၃။ ဂစ္ဆံ၊ သွားကုန်အံ့ = (နိဿယမူဟောင်း)
 ၄။ ဝေဒယိံသု၊ သိစေကုန်၏ = (နိဿယ-မူဟောင်း)

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၁-ပဌမဝဂ္ဂ မဟာကဿပတ္ထေရဝတ္ထု ၃၉၉

အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ အာဂတာ၊ လာကုန်သည်။ (အတ္ထ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။) ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။)] ဣမိနာ နာမ ကာရဏေန၊ ဤမည်သော အကြောင်းကြောင့်။ (အာဂတာ၊ လာကုန်သည်။ အမ္မ၊ ဖြစ်ကုန်၏။) ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။) “တာတာ၊ အမောင်တို့၊ ကလျာဏံ၊ ကောင်း၏။ အမ္မာကံ၊ ငါတို့နှင့်။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ သမဇာတိဂေါတ္ထဝိဘဝေါ၊ တူသောအမျိုး အနွယ် စည်းစိမ်ရှိ၏။ ဒါရိကံ၊ သတို့သမီးကို။ ဒဿာမိ၊ ပေးအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ ပဏ္ဏာကာရံ၊ လက်ဆောင်ကို။ ဂဏိ၊ သိမ်းယူ၏။ တေ၊ ထို ပုဏ္ဏားတို့သည်။ “ဒါရိကာ၊ သတို့သမီးကို။ လဒ္ဓါ၊ ရအပ်၏။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စကို။ ကရေထ၊ ပြုကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ကပိလဗြာဟ္မဏဿ၊ ကပိလ ပုဏ္ဏားအား။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ ပဟိဏိံသု၊ စေကုန်၏။ တံ သာသနံ၊ ထို သတင်းစကားကို။ သုဘ္ဘာ၊ ကြား၍။ “ဒါရိကာ၊ သတို့သမီးကို။ လဒ္ဓါ၊ ကံရ၊ ရပြီသတတ်။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပိပ္ပလိမာဏဝဿ၊ ပိပ္ပလိ လုလင်အား။ အာရောစယံသု၊ ကြားကုန်၏။ မာဏဝေါ၊ ပိပ္ပလိ လုလင်သည်။ “အဟံ၊ ငါသည်။ (ဣမေ၊ ဤ လွတ်လိုက်သော ပုဏ္ဏားတို့သည်။) န လဘိဿန္တိ၊ မရကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိံ၊ ကြံ၏။ ဣမေ၊ ဤ လွတ်လိုက်သော ပုဏ္ဏားတို့သည်။ လဒ္ဓါ၊ ရအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ အနတ္ထိကော၊ အလိုမရှိသည်။ ဟုဘ္ဘာ၊ ဖြစ်၍။ ပဏ္ဏံ၊ ကမ္မည်းစာကို။ ပေသေဿာမိ၊ စေလွှတ်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နှလုံးပိုက်၍။ ရဟောဂတာ၊ ဆိပ်ကွယ်ရာအရပ်သို့ ကပ်လျက်။

☞(ဋ-၁၃၉) ပဏ္ဏံ၊ ကမ္မည်းစာကို။ လိခိ၊ ရေး၏။ (ကိံ လိခိ၊ အဘယ်သို့ရေးသနည်း။) “ဘဒ္ဒါ၊ ဘဒ္ဒါသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဇာတိဂေါတ္ထဘောဂါနုရူပံ၊ အမျိုး အနွယ် စည်းစိမ်အားလျော်စွာ။ ဗံရာဝါသံ၊ အိမ်ရာတည်ထောင်လှူ၏ဘောင်၌နေခြင်းကို။ လဘတု၊ ရပါစေ။ အဟံ၊ ငါသည်။ နိက္ခမိဘ္ဘာ၊ တောထွက်၍။ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ရဟန်းပြုအံ့။ ပစ္စာ၊ နောက်၌။ ဝိပ္ပဋိသာရိနိ၊ နှလုံးမသာယာ ရှိသည်။ မာ အဟောသိ၊ မဖြစ်စေလင့်။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (ပဏ္ဏံ၊ ကမ္မည်းစာကို။ လိခိ၊ ရေး၏။) ဘဒ္ဒါပိ၊ ဘဒ္ဒါသည်လည်း။ “အသုကဿ၊ ဤမည်သောသူအား။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဒါတုကာမော ကံရ၊ ပေးခြင်းငှာ အလိုရှိသတတ်။” ဣတိ၊ ဤသို့။ သုဘ္ဘာ၊ ကြား၍။ ရဟောဂတာ၊ ဆိပ်ကွယ်ရာအရပ်သို့ကပ်လျက်။ ပဏ္ဏံ၊ ကမ္မည်းစာကို။ လိခိ၊ ရေး၏။ (ကိံ လိခိ၊ အဘယ်သို့ရေးသနည်း။) “အယျပုတ္တော၊ အရှင်သားသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။

၁။ [...]သောင့်ကွင်းအကွင်းစကားရှပ်များနိဿိယ-မူဟေ၌တွင်ပေါ်။

ဘေတိဂေါတ္တဘောဂါနုရူပံ၊ အမျိုးအနွယ် စည်းစိမ်အားလျော်စွာ။ သရာဝါသံ၊ အိမ်ရာတည်ထောင် လှူ၏ဘောင်၌ နေခြင်းကို။ လဘတု၊ ရပါစေ။ အဟံ၊ ငါသည်။ နိက္ခမိတု၊ တောထွက်၍။ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ရဟန်းပြုအံ့။ ပစ္ဆာ၊ နောက်၌။ ဝိပုဋ္ဌိသာရိ၊ နှလုံးမသာယာရှိသည်။ မာ အဟောသိ၊ မဖြစ်စေလင့်။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (ပဏ္ဍိ၊ ကမ္မည်းစာကို။ လိခိ၊ ရေး၏။) ဒွေ၊ နှစ်ဦးကန်သော။ ပဏ္ဍာနိ၊ ကမ္မည်းစာတို့သည်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ သမာဂစ္ဆိ သု၊ ကောင်းစွာ တွေ့ဆုံကုန်၏။ ဣဒံ၊ ဤကမ္မည်းစာသည်။ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏။ ပဏ္ဍိ၊ ကမ္မည်းစာနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) ပိပ္ပလိမာဏဝေန၊ ပိပ္ပလိလုလင်သည်။ ဘဒ္ဒါယ၊ ဘဒ္ဒါအား။ ပဟိတံ၊ စေအပ်သော ကမ္မည်းစာတည်း။ ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ ဣဒံ၊ ဤ ကမ္မည်းစာသည်။ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏။ (ပဏ္ဍိ၊ ကမ္မည်းစာနည်း။) ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) ဘဒ္ဒါယ၊ ဘဒ္ဒါသည်။ ပိပ္ပလိမာဏဝဿ၊ ပိပ္ပလိလုလင်အား။ ပဟိတံ၊ စေလွှတ်အပ်သော ကမ္မည်းစာတည်း။ ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ဒွေပိ၊ နှစ်ဦးသောကမ္မည်းစာတို့ကိုလည်း။ ဝါစေတု၊ ဖတ်၍။ “ဒါရကာနံ၊ သူငယ်တို့၏။ ကမ္မံ၊ အမှုကို။ ပဿထ၊ ရှုကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဖာလေတု၊ ဆုတ်ဖြတ်၍။ အရညေ၊ တော၌။ ခုဆဉ္စေတု၊ စွန့်၍။ သမာနပဏ္ဍိ၊ တူသောကမ္မည်းစာကို။ လိခိတု၊ ရေး၍။ ဣတော စ၊ ဤအရပ်မှ လည်းကောင်း။ ဧတ္တော စ၊ ထိုအရပ်မှလည်းကောင်း။ (ဧတေသံ၊ ထို ပိပ္ပလိ လုလင်၊ ဘဒ္ဒါတို့သို့။) ပေသေသု၊ စေကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အနိစ္ဆမာနာနံ ယေဝ၊ အလိုမရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ဧတေသံ၊ ထို ပိပ္ပလိ လုလင်၊ ဘဒ္ဒါတို့၏။ သမာဂမော၊ ပေါင်းဖော်ရခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

တံဒိဝသမေဝ၊ ထိုနေ့၌ပင်လျှင်။ မာဏဝေါ၊ ပိပ္ပလိ လုလင်သည်။ ဧကံ၊ တခုသော။ ပုပ္ဖဒါမံ၊ ပန်းဆိုင်ကို။ ဂဟေတု၊ ယူ၍။ ဌပေသိ၊ ထား၏။ ဘဒ္ဒါပိ၊ ဘဒ္ဒါသည်လည်း။ (ဧကံ၊ တခုသော။ ပုပ္ဖဒါမံ၊ ပန်းဆိုင်ကို။ ဂဟေတု၊ ယူ၍။ ဌပေသိ၊ ထား၏။) တာနိ၊ ထိုပန်းကုံးတို့ကို။ သယနမဇ္ဈေ၊ အိပ်ရာအလယ်၌။ ဌပေသိ၊ ထား၏။ ဘုတ္တသယမာသာ၊ ညစာစားကုန်ပြီးသည်ဖြစ်၍။ ဉဘောပိ၊ နှစ်ဦးသော ပိပ္ပလိလုလင်၊ ဘဒ္ဒါတို့သည်လည်း။ “သယနံ၊ အိပ်ရာသို့။ အဘိရဟိဿာမ၊ တက်ကုန်အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ သမာဂန္တု၊ အညီအညွတ် လာ၍။ မာဏဝေါ၊ ပိပ္ပလိ လုလင်သည်။ ဒက္ခိဏပဿေန၊ လက်ယာနံပါးဖြင့်။ သယနံ၊ အိပ်ရာသို့။ အဘိရဟိ၊ တက်၏။

၁။ ဂန္တာပေသိ၊ ကုံးစေ၏ = (နိဿယ-မူဟေဋ္ဌင်း)

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၁-ပဌမဝဂ္ဂ မဟာကဿပတ္ထေရဝတ္ထု ၄၀၁

ဘဒ္ဒါ၊ ဘဒ္ဒါသည်။ ဝါမပဿန၊ လက်စဲနိပါးဖြင့်။ အဘိရဟိတော၊ တံကံ၍။
 “ယဿ၊ အကြင်သူ၏။ ပဿ၊ နိပါး၌။ ပုပ္ဖါနိ၊ ပန်းတို့သည်။ မိလာယန္တိ၊
 ညှိုးနွမ်းကုန်၏။ တဿ၊ ထိုသူအား။ ရာဂစိတ္တံ၊ ရာဂစိတ်သည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိဇာနိဿမ၊ သိရကုန်အံ့။ ဣမံ ပုပ္ဖဒါမံ၊ ဤပန်းကုံးကို။
 န အလ္လိယိတဗ္ဗံ၊ မထိစေအပ်။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ တေ ပန၊
 ထိုပိပ္ပလိလုလင်၊ ဘဒ္ဒါတို့သည်ကား။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ သရီရသမ္ဘယ-
 တယေန၊ ကိုယ်၏အစွေမှ ကြောက်သောကြောင့်။ တိယာမရတ္တံ၊ ညဉ့်သုံးယံ
 ပတ်လုံး။ နိဒ္ဒံ၊ အိပ်ပျော်ခြင်းသို့။ အနောက္ကမန္တာဝ၊ မသက်ကုန်မရှိသာလျှင်။
 (တိယာမရတ္တံ၊ ညဉ့်သုံးယံပတ်လုံး။) ဝိတိနာမေန္တိ၊ လွန်စေကုန်၏။ ဒိဝါ
 ပန၊ နေအခါ၌ကား။ ဟသိတမတ္တမ္ပိ၊ ပြုံးရယ်ကာမျှသည်လည်း။ နာဟောသိ၊
 မဖြစ်။ တေ၊ ထိုပိပ္ပလိလုလင်၊ ဘဒ္ဒါတို့သည်။ လောကာမိသေန၊ ကာလေုဏ်၌
 သာယာခြင်းဖြင့်။ အသံသဋ္ဌာ၊ မနိုးနှောကုန်။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ မာတာ
 ပိတရော၊ အမိအဖတို့သည်။ ဓရန္တိ၊ ထင်ရှားတည်ကုန်၏။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။
 ကုဋ္ဌမ္ပံ၊ ဥစ္စာကို။ အဝိစာရေတွာ၊ မစိစစ် မစီရင်မူ၍။ တေသု၊ ထို အမိအဖတို့
 သည်။ ကာလကံတေသု၊ သေလွန်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဝိစာရယံ သု၊ စိစစ် စီရင်
 ကုန်၏။ မာဏဝဿ၊ ပိပ္ပလိ လုလင်၏။ သမ္ပတ္တိ၊ စည်းစိမ်သည်။ မဟတိ၊
 ကြီးကျယ်၏။ သတ္တာသီတိကောဋ္ဌိဓနံ၊ ရှစ်ဆယ့်ခုနစ်ကုဋေသော ဥစ္စာသည်။
 (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) ကေဒိဝသံ၊ တနေတည်း၌။ သရီရံ၊ ကိုယ်ကို။ ဥဗ္ဗဇ္ဇေတွာ၊
 ပွတ်တိုက်၍။ ဆဇ္ဇေတဗ္ဗံ၊ စွန့်အပ်သော။ သုဝဏ္ဏစုဏ္ဏမေဝ၊ ရွှေမွန်သည်
 သာလျှင်။ မဂဓနာဋ္ဌိယံ၊ မဂဓရာဇ် ကွမ်းစားဖြင့်။ ဒွါဒသနာဋ္ဌိမတ္တံ၊ တဆယ့်
 နှစ်ကွမ်းစား အတိုင်းအရှည်ကို။ လဒ္ဓံ၊ ရခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ယန္တဗဒ္ဓာနိ၊
 ယန္တရားပြန်ဖြင့် ဖွဲ့အပ်ကုန်သော။ သဋ္ဌိ မဟာတဋ္ဌာကာနိ၊ ခြောက်ဆယ်သော
 ကြီးစွာသောတဘက်ဆည်ကန်တို့သည်။ (ဟောန္တိ၊ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏။) ကမ္မန္တော၊
 လယ်လုပ်ရာ အရပ်သည်။ ဒွါဒသယောဇနိကော၊ တဆယ့်နှစ် ယူဇနာရှိသည်။
 (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) အနုရာဓပုရပမာဏာ၊ အနုရာဓမြို့အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။
 စုဒ္ဓသံ ဂါမာ၊ တဆယ့်လေးရွာတို့သည်။ (ဟောန္တိ၊ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏။)
 စုဒ္ဓသ ဟတ္ထာနိကာ၊ တဆယ့်လေးပါးသော ဆင်အပေါင်းတို့သည်လည်း
 ကောင်း။ စုဒ္ဓသ အဿာနိကာ၊ တဆယ့်လေးပါးသော မြင်းအပေါင်းတို့သည်
 လည်းကောင်း။ စုဒ္ဓသ ရထာနိကာ၊ တဆယ့်လေးပါးသော ရထားအပေါင်း
 တို့သည်လည်းကောင်း။ (ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။)

၁။ ဟာသမတ္တမ္ပိ (ဆဋ္ဌ)။

သော။ ထို ပိပ္ပလိလုလင်သည်။ ကေဒိဝသံ၊ တနေသဉ္စ။ အလင်္ကတအာယံ၊ တန်ဆာဆင်အပ်သောမြင်းထက်သို့။ အာရုယ၊ တက်စီး၍။ မဟာဇနပရိဝုတော၊ လူများအပေါင်းခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍။ ကမ္မန္တ၊ လယ်လုပ်ရာ အရပ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ခေတ္တကောဋ္ဌိယံ၊ လယ်စွန့်၌။ ဌိတော၊ ရပ်လျက်။ နဂ်လေဟိ၊ ထွန်သွားတို့ကြောင့်။ သိန္ဓဋ္ဌာနတော၊ ကွဲပျက်ရာအရပ်မှ။ ဂဏ္ဍုပ္ပ၊ ဒါဒိပါဏကေ၊ တိအစရှိသော ပိုးငယ်တို့ကို။ ဥဒ္ဓရိတော၊ ထုတ်၍။ ခါဒန္တေ၊ စားကုန်သော။ ကာကာဒယော၊ ကျိုး အစရှိကုန်သော။ သကုဏေ၊ ငှက်တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင့်၍။ “တာတာ၊ အမှောင်တို့။ ဣမေ ဤ ကျိုးအစရှိသော ငှက်တို့သည်။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ခါဒန္တေ၊ စားကုန်သနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ အယ၊ အရှင်သား။ ဂဏ္ဍုပ္ပ၊ ဒါ တိတို့ကို။ (ခါဒန္တေ၊ စားကုန်၏။) ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။) ဧတေဟိ၊ ထို ကျိုး အစရှိသော ငှက်တို့သည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကံသည်။ ကဿ၊ အဘယ်သူအား။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။) အယ၊ အရှင်သား။ တမ္ဘာကံ၊ အရှင်သားတို့အား။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။) သော၊ ထို ပိပ္ပလိ လုလင်သည်။ “ဧတေဟိ၊ ထို ကျိုး အစရှိသော ငှက်တို့သည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော။” (ဋ္ဌ-၁၄၀) ပါပံ၊ မကောင်းမှုကံသည်။ မယံ၊ ငါ့အား။ သစေ ဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ မေ၊ ငါ့အား။ ကိံ ကရိဿတိ၊ အဘယ်မှုစအံ့နည်း။ သတ္တာသီတိကောဋ္ဌိဓနံ၊ ရှစ်ဆယ်ခုနစ်ကုဋေသော ဥစ္စာသည်လည်းကောင်း။ ဒွါဒသယောဇနိကော၊ တဆယ်နှစ်ယူဇနာ အတိုင်း အရှည်ရှိသော။ ကမ္မန္တော၊ အလုပ်ရာအရပ်သည်လည်းကောင်း။ ကိံ (ကရိဿတိ)၊ အဘယ်မှုစအံ့နည်း။ သဋ္ဌိယန္တဗဒ္ဓာနိ၊ ခြောက်ဆယ်သော ယန္တရားဖြင့် ဖွဲ့အပ်ကုန်သော။ တဋ္ဌာကာနိ၊ တဘက်ဆည်ကန်တို့သည်။ ကိံ (ကရိဿတိ)၊ အဘယ်မှုစအံ့နည်း။ စဒ္ဓသ ဂါမာ၊ တဆယ်လေးခုသော ရွာတို့သည်။ ကိံ (ကရိဿန္တိ)၊ အဘယ်မှုစကုန်အံ့နည်း။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ဧတံ၊ ဤဥစ္စာကို။ ဘဒ္ဒါယ၊ ကာပိလာနိယာ၊ ဘဒ္ဒါကာပိလာနိအား။ နိယျာတေတွာ၊ ဆောင် နှင်း၍။ နိက္ခမ္မံ၊ အိမ်မှထွက်၍။ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ရဟန်းပြုအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။

ဘဒ္ဒါ ကာပိလာနိပိ၊ ဘဒ္ဒါကာပိလာနိသည်လည်း။ တသ္မိံ၊ ခဏေ၊ ထို ခဏ၌။ အန္တရဝတ္ထုမ္ပိ၊ အိမ်ဥပစာ၏ အတွင်း၌။ တယော တိလကုမ္ဘေ၊ သိုး ကုမ္ဘသော နှမ်းတို့ကို။ ပတ္တရာပေတွာ၊ ဖြန့်စေ၍။ ဓာတီဟိ၊ အထိန်းတို့သည်။ ပရိဝုတော၊ ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍။ နိသိန္ဓာ၊ ထိုင်နေသည်ရှိသော်။ တိလပါဏကေ၊ နှမ်းပိုးငယ်တို့ကို။ ခါဒန္တေ၊ စားကုန်သော။ ကာကေ၊ ကျိုးတို့ကို။ ဒိသ္မာ၊

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ-ပဌမဝဂ္ဂ မဟာကဿပတ္ထေရဝတ္ထု ၄၀၃

မြင်၍။ “အဗ္ဗာ၊ အရှင်မတို့။ ဣမေ ဤ ကျီးတို့သည်။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ခါဒန္တိ၊ စားကုန်သနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆံ၊ မေး၏။ အယျေ၊ အရှင်မ။ ပါဏကေ၊ နှမ်းပိုးတို့ကို။ (ခါဒန္တိ၊ စားကုန်၏။) ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။) အကုသလံ၊ အကုသိုလ်သည်။ ကဿ၊ အဘယ်သူအား။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) အယျေ၊ အရှင်မ။ တုမ္မာကံ၊ အရှင်မတို့အား။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။) သာ၊ ထို ဘဒ္ဒါကာပိလာနီသည်။ “မယျံ၊ ငါ့အား။ စတုဟတ္ထဝတ္ထံ၊ လေး တောင်ရှိသော အဝတ်ကို လည်းကောင်း။ နာဠိကောဒနမတ္တဉ္စ၊ တကွမ်းစား သော ဆန်ဖြင့်ချက်သော ထမင်းကိုလည်းကောင်း။ လဒ္ဓု၊ ရခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဧတ္တကေန၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဇနေန၊ သတ္တဝါအပေါင်း သည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ ဧတံ အကုသလံ၊ ဤအကုသိုလ်ကံသည်။ မယျံ၊ ငါ့အား။ ယဒိ ပန ဟောတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့။ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်။ ဘဝ သဟဿေနပိ၊ ဘဝတထောင်ဖြင့်လည်း။ ဝဇ္ဇတော၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ။ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ဥက္ခိပိတံ၊ ချီကြွခြင်းငှာ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်းရာ။ အယျ- ပုတ္တေ၊ အရှင်သားသည်။ အာဂတမတ္ထေယေဝ၊ လာခါမျှ ဖြစ်သော်သာလျှင်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော ဥစ္စာကို။ တဿ၊ ထို အရှင်သားအား။ နိယျာတေတွာ၊ ဆောင်နှင်း၍။ နိက္ခမ္မ၊ တောထွက်၏။ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ရဟန်းပြုအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။

မာဏဝေါ၊ ပိပ္ပလိ လုလင်သည်။ အာဂန္တော၊ လာလတ်၍။ နှာယိတွာ၊ ရေချိုး၍။ ပါသံဒံ၊ ပြာသာဒ်သို့။ အာရယု၊ တက်၍။ မဟာရဟေ၊ မြတ် သောသူတို့အား ထိုက်သော။ ပလ္လကေ၊ ပလ္လင်၌။ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထို ပိပ္ပလိ လုလင်အား။ စက္ကဝတ္ထိနော၊ စကြဝတေးမင်း အား။ အနုစ္စဝိကံ၊ လျှောက်ပတ်သော။ ဘောဇနံ၊ အစာကို။ သဇ္ဇယိသု၊ စီရင်ကုန်၏။ ဒေပိ၊ နှစ်ယောက်သော ပိပ္ပလိလုလင်၊ ဘဒ္ဒါတို့သည်လည်း။ ဘုဉ္ဇိတွာ၊ စားပြီး၍။ ဗရီဇနေ၊ အခြံအရံဖြစ်သော လူအပေါင်းသည်။ နိက္ခန္တေ၊ ထွက်သည်ရှိသော်။ ရဟောဂတာ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ ကပ်ကုန် လျက်။ ဗါသုကဋ္ဌာနေ၊ ချမ်းသာရာအရပ်၌။ နိသီဒိ သု၊ ထိုင်နေကုန်၏။ တတော၊ ထိုနောက်မှ။ မာဏဝေါ၊ ပိပ္ပလိ လုလင်သည်။ ဘဒ္ဒံ၊ ဘဒ္ဒါကို။ “ဘဒ္ဒေါ၊ အဘယ်...ဘဒ္ဒါ။ ဣမံ ခရံ၊ ဤငါတို့အိမ်သို့။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာသည်ရှိသော်။ ကိတ္တကံ၊ အဘယ် မျှ လောက် သော။ ခနံ၊ ဥစ္စာကို။ အာဟရိ၊ ဆောင်ခွဲ သနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ အယျ၊ အရှင်သား။ ပဉ္စပဏ္ဏာသ-

သကဋ္ဌသဟဿာနိ။ ငါးသောင်း ငါးထောင်သော လည်းတို့ဖြင့် ဆောင်အပ်
သော ဥစ္စာတို့ကို။ (အာဟာရာမိ၊ ဆောင်ခဲ့၏။) ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟာ
ဆို၏။) တေ၊ သဗ္ဗံ၊ ဤအလုံးစုံသော ငါတို့အိမ်သို့ ဆောင်ခဲ့သော ဥစ္စာကို
လည်းကောင်း။ ဣမသ္မိံ၊ ခရီး၊ ဤ ငါတို့အိမ်၌။ ယာ၊ သတ္တံသီတိ-
ကောဋ္ဌိယော၊ အကြင် ရှစ်ဆယ့်ခုနစ်ကုဋေသော ဥစ္စာတို့သည်လည်းကောင်း။
ယန္တိမ္ပဒ္ဓာ၊ ယန္တရားပြန်ဖြင့် ခွဲအပ်သော။ သဋ္ဌိ၊ တဋ္ဌာကာဒိဘေဒါ၊ ခြောက်
ဆယ်သော တဆက်ဆက်ကန် စသည်အပြားရှိသော။ (ယာ စ) သမ္ပတ္တိ၊
အကြင် စည်းစိမ်ဥစ္စာသည် လည်းကောင်း။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံ
သော။ (တဋ္ဌ၊ ဥစ္စာကိုလည်း။) တုယံယေဝ၊ သင့်အားသာလျှင်။ နိယျာ-
တေမိ၊ ဆောင်နှင်း၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟာ၊ ဆို၏။) အယျ၊ အရှင်သား။
တုဗ္ဗေ ပန၊ အရှင်သားတို့သည်ကား။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂစ္ဆယ၊ သွား
ကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟာ၊ ဆို၏။) အဟံ၊ ငါသည်။ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊
ရဟန်းပြုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟာ၊ ဆို၏။) အယျ၊ အရှင်သား။ အဟံမိ၊
အကျွန်ုပ်သည်လည်း။ တုမှာကံယေဝ၊ အရှင်သားတို့၏သာလျှင်။ အာဂမနံ၊
လာခြင်းကို။ ဩလောကယမာနာ၊ မျှော်လင့်လျက်။ နိသိန္နာ၊ ထိုင်နေ၏။
အဟံမိ၊ အကျွန်ုပ်သည်လည်း။ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ရဟန်းပြုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။
(အာဟာ၊ ဆို၏။) တေသံ၊ ထို ပိပ္ပလိလုလင်၊ ဘဒ္ဒါတို့အား။ အာဒိတ္တပဏ္ဏ-
ကုဋိ ဝိယ၊ ရဲရဲတောက်သော သစ်ရွက်မိုးသော ကုဋိကဲ့သို့။ တယော ဘဝါ၊
သုံးပါးသော ဘဝတို့သည်။ ဥပဋ္ဌဟိ သု၊ ထင်ကုန်၏။ တေ၊ ထို ပိပ္ပလိလုလင်၊
ဘဒ္ဒါတို့သည်။ အန္တရာပဏတော၊ အိမ်ဈေးမ။ ကသာဝရသပိတာနိ၊ ဖန်ရည်
ကို သောက်တတ်ကုန်သော။ ဝတ္ထာနိ စ၊ အဝတ်တို့ကို လည်းကောင်း။
မတ္တိကာပတ္တေ စ၊ မြေသပိတ်တို့ကို လည်းကောင်း။ အာဟာရာပေတွာ၊ ဆောင်
စေ၍။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ ဧကသေ၊ ဆံတို့ကို။ ဩဟာရာပေတွာ၊
ပယ်ချ၍။ “ယေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ လောကေ၊ လောက၌။ အရဟန္တော၊
ရဟန္တာတို့တည်း။ တေ၊ ထို ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍။ အမှာကံ၊
ငါတို့၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရဟန်းပြုခြင်းသည်။ (ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။)” ဣတိ၊
ဤသို့။ ဝတ္ထာ၊ ဆို၍။ ထဝိကာယံ၊ အိတ်၌။ ပတ္တေ၊ သပိတ်တို့ကို။ ဩသာ၊
ရေတွာ၊ သွတ်၍။ အံသေ၊ ပခုံး၌။ လဂ္ဂေတွာ၊ လွယ်၍။ ပါသာဒတော၊
ပြာသာဒ်မှ။ ဩတရိသု၊ သက်ကုန်၏။ ဧဂဟေ၊ အိမ်၌။ ဒါသေသု ဝါ၊
ကျွန်တို့တွင် လည်းကောင်း။ ဣမ္မကာရေသု ဝါ၊ အမှုလုပ်သော သူတို့တွင်
လည်းကောင်း။ ကေဝစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်။ န သဉ္ဇာနိ၊ မသိ။

နိပါတ် ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၁-ပဋ္ဌမဝဂ္ဂ မဟာကဿပတ္ထေရဝတ္ထု ၄၀၅

အထ၊ ထိုအခါ၌။ ပြာဟ္မဏဂါမတော၊ ပုဏ္ဏားရွာမှ။ နိက္ခမ္မ၊ ထွက်၍။
ဒါသဂါမဒ္ဓါရေန၊ ကျွန်တို့၏ရွာတံခါးဖြင့်။ ဂစ္ဆန္တေ၊ သွားကုန်သော။ နေ၊
ထိုပိပ္ပလိလူလင်၊ ဘဒ္ဒါတို့ကို။ အာကပ္ပကုတ္တဝသေန၊ အသွင်အပြင် အမူအရာ၏
အစွမ်းဖြင့်။ ဒါသဂါမဝါသိနော၊ ကျွန်ရွာ၌နေကုန်သော သူတို့သည်။ သဉ္ဇာ၊
နိဿ၊ သိကုန်၏။ တေ၊ ထို ကျွန်ရွာ၌ နေကုန်သောသူတို့သည်။ ရောဒန္တ၊
ငိုကုန်လျက်။ ပါဒေသု၊ ခြေတို့၌။ နိပတိတော၊ ဝပ်၍။ “အယျ၊ အရှင်သား
အရှင်သမီးတို့။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ အမေ၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို။ အနာထေ၊
ကိုးကွယ်ရာ မရှိသည်တို့ကို။ ကရောထ၊ ပြုကုန်ဘိသနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။
အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ “ဘဏေ၊ အချင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ အာဒိတ္တံ၊
ပဏ္ဏသလ၊ ဝိယ၊ ရဲရဲတောက်သော သစ်ရွက်မိုးသော အိမ်တို့ကဲ့သို့။ တယော၊
ဘဝါ၊ သုံးပါးသော ဘဝတို့သည်။ (ဥပဋ္ဌဟံသု၊ ထင်ကုန်၏။) ဣတိ
(တသ္မာ)၊ ထို့ကြောင့်။ ပဗ္ဗဇိမ္မာ၊ ရဟန်းပြုကုန်၏။ (ဋ္ဌ-၁၄၁) တုမေသု၊
သင်တို့တွင်။ ဧကေကံ၊ တယောက်တယောက်ကို။ ဘုဇိဿ၊ တော်လှန်သည်ကို။
သစေ ကရောမ၊ အကယ်၍ပြုကုန်အံ့။ ဝဿသတမ္ပိ၊ အနှစ်တရာသည်လည်း။
နပ္ပဟောတိ၊ မလောက်။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထို့ကြောင့်။ တုမေဝ၊ သင်တို့
သည်သာလျှင်။ တုမ္မာကံ၊ သင်တို့၏။ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ခောဝိတော၊
ဆေး၍။ ဘုဇိဿ၊ တော်လှန်ကုန်သည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ ဇီဝိထ၊ အသက်
မွေးကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတော၊ ဆို၍။ တေသံ၊ ထို ကျွန်ရွာ၌နေ
ကုန်သော သူတို့သည်။ ရောဒန္တာနုယေဝ၊ ငိုကုန်စဉ်ပင်လျှင်။ ပဏ္ဏမိသု၊ မကုန်
၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ ပုရတော၊ ရှေး၌။ ဂစ္ဆန္တေ၊ သွားသည့်
ရှိသော်။ နိဝတ္တေတော၊ ပြန်နှစ်၍။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်လျက်။ စိန္တေသိ၊
ကြံ၏။ (ကိံ၊ စိန္တေသိ၊ အဘယ်သို့ ကြံသနည်း။) “အယံ ဘဒ္ဒါကာပိလာနိ၊
ဤ ဘဒ္ဒါကာပိလာနိသည်။ သကလဇမ္ပုဒိပဉ္စနိကာ၊ ဇမ္ပုဒိပိကျွန်းအလုံး
အဖုံးထိုက်သော။ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမတည်း။ မယံ၊ ငါ၏။ ပစ္ဆတော၊ နောက်မှ။
အာဂစ္ဆတိ၊ လိုက်လာ၏။ ကောစိဒေဝ၊ တစုံတယောက်သော သူသည်သာ
လျှင်။ ဣမေ၊ ဤ ပိပ္ပလိလူလင်၊ ဘဒ္ဒါတို့သည်။ ပဗ္ဗဇိတောပိ၊ ရဟန်းပြု၍
လည်း။ ဝိနာ၊ ကင်းကုန်သည်။ ဘဝိတံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ။ န သက္ကောန္တိ၊ မစွမ်း
နိုင်ကုန်။ အနန္တဝိကံ၊ ရဟန်းတို့အား မလျှောက်ပတ်သော အမူအရာကို။
ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ယံ စိန္တေယျ၊ အကြင် ကြံရာ၏။ တေ
ဌာနံ၊ ဤ ကြံခြင်း၏ အကြောင်းသည်။ ဝိဇ္ဇတိ ခေါ် ပန (ဝိဇ္ဇတိ ဧဝံ)၊
ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ကောစိ ဝါ ပန၊ အချို့သောသူသည်ကား။ အမေသု၊

၄၀၆ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ [ကောက်

ငါတို့၌။ မနံ၊ စိတ်ကို။ ပဒုသေတော၊ ဖျက်ဆီး၍။ အပါယိမိစ္စကော၊ အပါယ်မှလွတ်သည်။ န ဘဝေယျ၊ မဖြစ်ရာ။ ဣမံ၊ ဤ။ ဘဒ္ဒါကာပိလံ၊ နီကို။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။ မယာ၊ ငါသည်။ ဂန္တု၊ သွားခြင်းငှာ။ ဝိဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဥပ္ပါဒေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။

သော၊ -ထို ပိပ္ပလိ လုလင်သည်။ ပုရတော၊ ရှေ့မှ။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည် ရှိသော်။ ဒေဓာပထံ၊ နှစ်ကြောင်းသော ခရီးကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ တဿ၊ ထို နှစ်ကြောင်းသော ခရီး၏။ မတ္ထကေ၊ ထိပ်တက်၌။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ ဘဒ္ဒါပိ၊ ဘဒ္ဒါသည်လည်း။ အာဂန္တော၊ လာလတ်၍။ ဝန္တိတု၊ ရှိခိုး၍။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုဘဒ္ဒါကို။ ဘဒ္ဒေ၊ အဘယ်... ဘဒ္ဒါ။ တာဒိသိ၊ သင်ကဲ့သို့ သဘောရှိသော။ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမကို။ မမ၊ ငါ၏။ ပစ္စတော၊ နောက်မှ။ အာဂန္တန္တိ၊ လိုက်လာသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဣမေ၊ ဤရဟန်းယောကျ်ား ရဟန်းမိန်းမတို့သည်။ ပဗ္ဗဇိတုပိ၊ ရဟန်းပြုကုန်ပြီး၍ လည်း။ ဝိနာ၊ ကင်းကုန်သည်။ ဘဝိတု၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ။ န သက္ကောန္တိ၊ မစွမ်း နိုင်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတု၊ ကြံ၍။ အမေသု၊ ငါတို့၌။ ပဒုဠစိတ္တော၊ ပြစ်မှားသော စိတ်ရှိသော။ မဟာဇနော၊ လူအပေါင်းသည်။ အပါယပူရကော၊ အပါယ်ကို ပြည့်စေတတ်သည်။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣမံသိ၊ ဒေဓာပထေ၊ ဤ နှစ်ကြောင်းသောခရီး၌။ တံ၊ သင်သည်။ ဧကံ၊ တကြောင်းသော ခရီးကို။ ဂဏှ၊ ယူလော။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဧကေန၊ တကြောင်းသော ခရီးဖြင့်။ ဂမိ-
ဿာမိ၊ သွားအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ အယျ၊ အရှင်သား။ အာမ၊ ဪ-ကောင်းပါပြီ။ မာတုဂါမော နာမ၊ မာတုဂါမ မည်သည်ကား။ ပဗ္ဗဇိ-
တာနံ၊ ရဟန်းဖြစ်သော သူတို့၏။ မလံ၊ အညစ်အကြေးတည်း။ ပဗ္ဗဇိတုပိ၊ ရဟန်းပြုပြီး၍လည်း။ (ဣမေ၊ ဤရဟန်းယောကျ်ား ရဟန်းမိန်းမတို့သည်။) ဝိနာ၊ ကင်းကုန်သည်။ န ဘဝန္တိ၊ မဖြစ်နိုင်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို။ ဒဿန္တိ၊ ရွက်လှိမ့်။ တမေ၊ အရှင် ဘုရားတို့သည်။ ဧကံ၊ တကြောင်းသော။ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို။ ဂဏှထ၊ ယူကုန်လော့။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဧကံ၊ တကြောင်းသော။ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို။ ဂဏှိတု၊ ယူ၍။ ဝိနာ၊ ကင်းကုန်သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ တိက္ခတ္ထံ၊ သုံး ကြိမ်။ ပဒက္ခိဏံ၊ လက်ယာရစ်လည်သည်ကို။ ကတံ၊ ပြု၍။ စိတုသု၊ ဌာနေသု၊ အချပ်လေးမျက်နှာတို့၌။ ပဉ္စပတိဋ္ဌိတေန၊ ငါးပါးသော တည်ခြင်းဖြင့်။ ဝန္တိတု၊

၁။ အပါယပူရကော ဘဝေယျ - (ဆင့်)

နိပါတ်] ၁၄-ဇောဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၁-ပဋ္ဌမဝဂ္ဂ မဟာကဿပတ္ထေရဝတ္ထု ၄၀၇

ရှိခိုး၍။ ဒသနသမောဓာနသမုဇ္ဈလံ၊ ဆယ်ချောင်းသော လက်သည်းအပေါင်း
ဖြင့် ကောင်းစွာတောက်ပသော။ အညွန့်၊ လက်အုပ်ကို။ ဖဂ္ဂယ၊ မြှောက်ချီ၍။
“သတသဟဿကပ္ပပုမာဏေ၊ ကမ္ဘာတံသိန်း အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ အဒ္ဓါ၊ နေ၊
အစွန့်၍။ ကတော၊ ပြုအပ်သော။ မိတ္တသန္တဝေါ၊ အဆွေခင်ပွန်း ချစ်ကျွမ်းဖွဲ့
ခြင်းသည်။ အဇ္ဇေ၊ ယနေ့။ ဘိဇ္ဇတိ၊ ပျက်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တော၊ ဆို၍။
“တုမေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။” ဒက္ခိဏဇာတိကာ၊ နာမ၊ လက်ယာ သဘော
ရှိသည်မည်ကုန်၏။ တုမ္ဘာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့အား။ ဒက္ခိဏမဂ္ဂေါ၊ လက်ယာ
ခရီးသည်။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ မယံ မာတုဂါမာ၊ နာမ၊ အကျွန်ုပ်တို့ မာတုဂါမ
တို့ မည်သည်ကား။ ဝါမဇာတိကာ၊ လက်ဝဲသဘောရှိကုန်၏။ အမ္ဘာကံ၊
အကျွန်ုပ်တို့အား။ ဝါမမဂ္ဂေါ၊ လက်ဝဲခရီးသည်။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။” ဣတိ၊
ဤသို့။ ဝဒ္ဓိတော၊ ရှိခိုး၍။ မဂ္ဂံ၊ ခရီးသို့။ ပဋိပန္နဘိ၊ သွား၏။ တေသံ၊ ထို
ပိပ္ပလိလုလင်၊ ဘဒ္ဒါတို့၏။ ဒေဓာဘူတကာလေ၊ နှစ်ဖြာဖြစ်ကြသော အခါ၌။
အယံ မဟာပထဝီ၊ ဤမြေကြီးသည်။ “အဟံ၊ ငါသည်။” စက္ကဝါဠပဗ္ဗတော၊
သိနေရူပဗ္ဗတော၊ စကြဝဠာတောင်မြင်းမိုရ်တောင်တို့ကို။ ဓာရေတု၊ ဆောင်ခြင်း
ငှာ။ သက္ကောန္တိပိ၊ စွမ်းနိုင်သော်လည်း။ တုမ္ဘာကံ၊ သင်ပိပ္ပလိလုလင်၊ ဘဒ္ဒါတို့
၏။ ဂုဏေ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို။ ဓာရေတု၊ ဆောင်ခြင်းငှာ။ န သက္ကောမိ၊
မစွမ်းနိုင်။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တိ ဝိယ၊ ဆိုဘိသကဲ့သို့။ ဝိရဝိမာနာ၊ မြည်
တမ်းလျက်။ အကမ္ပိ၊ လှုပ်၏။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ အသနိသဒ္ဓေါ
ဝိယ၊ မိုးကြိုးသကဲ့သို့။ ပဝတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ စက္ကဝါဠပဗ္ဗတော၊ စကြဝဠာတောင်
သည်။ ဥန္နဒိ၊ ပဲ့တင်ထပ်၏။

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝေဠုဝနမဟာဝိဟာရေ၊ ဝေဠုဝန်
ကျောင်းကြီး၌။ ဂန္ဓကုဋိယံ၊ ဂန္ဓကုဋိတိုက်၌။ နိသိန္ဓော၊ ထိုင်နေတော်မူလျက်။
ပထဝီကမ္ပနသဒ္ဓံ၊ မြေလှုပ်သောအသံကို။ သုတ္တံ၊ ကြားတော်မူ၍။ “ကဿ၊
အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ ပထဝီ၊ မြေသည်။ ကမ္ပတိ န ခေါ၊ လှုပ်သနည်း။”
ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဝဇ္ဇေန္တော၊ ဆင်ခြင်တော်မူသည်ရှိသော်။ “ပိပ္ပလိမာဏ-
ဝေါ စ၊ ပိပ္ပလိလုလင်သည်လည်းကောင်း။ ဘဒ္ဒါကာပိလိနိ စ၊ ဘဒ္ဒါကာပိ
လိနိသည်လည်းကောင်း။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ ဥဒ္ဓိယ၊ ရည်၍။ အပ္ပမေယျံ၊
မနှိုင်းယှဉ်နိုင်သော။ သမ္ပတ္တိ၊ စည်းစိမ်ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ ပဗ္ဗဇိတာ၊
ရဟန်းပြုကုန်၏။ တေသံ၊ ထို ပိပ္ပလိလုလင်၊ ဘဒ္ဒါတို့၏။ ဝိယောဂဌာနေ၊
ကင်းရာအရပ်၌။ ဥဘိန္နမ္ပိ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော ပိပ္ပလိလုလင်၊ ဘဒ္ဒါတို့၏
လည်း။ ဂုဏဗလေန၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး၏အစွမ်းကြောင့်။ အယံ ပထဝီကမ္ပော၊ ဤ

မြေ၏လှုပ်ခြင်းသည်။ စာတော၊ ဖြစ်၏။ မယာပိ၊ ငါဘုရားသည်လည်း။
 တောသံ၊ ထို မိပ္ပလိလုလင်၊ ဘဒ္ဒါတို့အား။ သင်္ဂဟံ၊ သင်္ဂြိုဟ်စောက်ပုံခြင်း
 ကို။ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့လုံးတော်ပိုက်၍။
 ဂန္ဓကုဋ္ဌိတော၊ ဂန္ဓကုဋ္ဌိတိုက်တော်မှ။ နိက္ခမ္မ၊ ထွက်တော်မူ၍။ (၄၁၄၂)
 သယမေဝ၊ ကိုယ်တော်သည်ပင်လျှင်။ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊
 ယူတော်မူ၍။ အသိတိမဟာထေရေသု၊ ရှစ်ကျိပ်သော မထေရ်ကြီးတို့တွင်။
 ကုဉ္ဇ၊ တစုံတယောက်သော မထေရ်ကို။ အနာမန္တေတွာ၊ မခေါ်မူ၍။ တိဂါ-
 ဝုတံ၊ သုံးဂါဝုတ်ရှိသော။ မဂ္ဂံ၊ ခရီးသို့။ ပစ္စုပ္ပန်၊ ခရီးဦး ကြိုဆိုခြင်းကို။
 ကတွာ၊ ပြုတော်မူ၍။ ရာဇဂဟဿ စ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၏ လည်းကောင်း။
 နာလန္ဒာယ စ၊ နာလန္ဒမြို့၏လည်းကောင်း။ အန္တရေ၊ အကြား၌။ ဗဟုပတ္တက-
 နိဂြောဓရက္ခမူလေ၊ ဗဟုပတ္တက အမည်ရှိသော ပညောင်ပင်ရင်း၌။ ပလ္လက္ကံ၊
 ထက်ဝယ်ကို။ အာဘုဇိတွာ၊ ခေ့၍။ နိသိဒ္ဓိ၊ ထိုင်နေတော်မူ၏။ နိသိဒ္ဓန္တော
 ပန၊ ထိုင်နေတော်မူငြားသော်လည်း။ အညတရပံသုကုလိကော ဝိယ၊ အမှတ်
 မရှိသော ပံသုကုဆောင်သော ရဟန်းကဲ့သို့။ အနိသိဒ္ဓိတွာ၊ မထိုင်နေမူ၍။
 ဗုဒ္ဓဝေသံ၊ ဘုရား၏အသွင်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အသိတိပါတ္တာ၊ အတောင်
 ရှစ်ဆယ်ကုန်သော။ ဃနဗုဒ္ဓရသ္မိယော၊ တခဲနက်သော ဘုရားရောင်ခြည်တော်
 တို့ကို။ ဝိဿဇ္ဇေန္တော၊ လွှတ်လျက်။ နိသိဒ္ဓိ၊ ထိုင်နေတော်မူ၏။ ဣတိ(တသ္မာ)၊
 ထိုကြောင့်။ တသ္မိံ၊ ခဏ၊ ထိုခဏ၌။ ပဏ္ဏစ္ဆတ္တသကဉ္စစက္က ကုဋ္ဌာဂါရာဒိပ္ပမာ-
 ဏာ၊ သစ်ရွက်ထီး လည်းဘီးစက် စုလစ်မွန်းချွန် အထွတ်စသည် အတိုင်း
 အရှည်ရှိကုန်သော။ ဗုဒ္ဓရသ္မိယော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ရောင်ခြည်တော်တို့သည်။
 ဣတော စိတော စ၊ ဤမှ ထိုမှလည်း။ ဝိပ္ပန္နန္တိယော၊ လှုပ်ရှားကုန်လျက်။
 ဝိဓာဝန္တိယော၊ ပြေးကုန်လျက်။ စန္ဒသဟဿသုရိယံသဟဿဥဂ္ဂမနကာလော
 ဝိယ၊ လအထောင် နေအထောင်တို့၏ ထွက်သောအခါကဲ့သို့။ ကုရုမာနာ၊
 ပြုလျက်။ တံဝနန္တံ၊ ယိုတောတို့၏အဆုံးကို။ ဧကောဘာသံ၊ တပြိုင်နက်သော
 အရောင်ရှိသည်ကို။ အကံသု၊ ပြုကုန်၏။ ဒုတ္တိံ၊ သမဟာမုရိသလက္ခဏသိရိယာ၊
 သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော ယောက်ျားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာအာသရေဖြင့်။ သမုဇ္ဇလ-
 တာရာဂဏံ၊ ကောင်းစွာ ထောက်ပံသော ကြယ့်အပေါင်းရှိသော။ ဂဂနံ ဝိယ၊
 ကောင်းကင်ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဃနသုပ္ပမ္ပိတဓာမုလက္ခဏသိရိယံ၊ တခဲနက်

၁။ နိဿယ-မူဟောင်း၌မပါ။
 ၂။ တံ ဝနန္တံ၊ ယိုတောတို့၏ အကြားကို = (နိဿယ-မူဟောင်း)
 ၃။ သုပ္ပမ္ပိတ... = (ဆဋ္ဌ)

နိပါတ်] ၁၄-ဇေတဝန်ဝဂ္ဂ ၁-ပဌမဝဂ္ဂ မဟာကဿပတ္ထေရဝတ္ထု ၄၀၉

ကောင်းစွာပွင့်သော ကြာပဒုမ္မာ၊ ကြာကုမုဒ္ဒရာ ကြာဖြူ ကြာနီ ကြာညိုရှိသော။ သလိလံ ဝိယ၊ ရေကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဝနန္တံ၊ တောတို့၏အဆုံးသည်။ ဝိရောစိတ္တံ၊ တင့်တယ်၏။ နိဂြောဓရက္ခဿ၊ ပညောင်ပင်၏။ ခန္ဓော နာမ၊ ပင်စည်မည်သည်ကား။ သေတော၊ ဖြူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပတ္တာနိ နာမ၊ ရွက်နုတို့မည်သည်ကား။ နီလာနိ၊ စိမ်းညိုကုန်၏။ ပက္ကာနိ၊ ရွက်ရင့်တို့မည်သည်ကား။ ရတ္တာနိ၊ နီကုန်၏။ တသ္မိံ ပန ဒီဝသေ၊ ထို့ မြတ်စွာဘုရား နေတော်မူသောနေ့၌ကား။ သတသာခေါ၊ တရာသော အခက်ရှိသော။ နိဂြောဓော၊ ပညောင်ပင်သည်။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏောဝ၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိသည်သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

မဟာကဿပတ္ထေရော၊ မဟာကဿပ မထေရ်သည်။ “အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုအပ်သည်။ (အမှီ၊ ဖြစ်၏။) အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်။ မယံ၊ ငါ၏။ သတ္ထာ၊ ဆရာသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့သုံးပိုက်၍။ ဒိဋ္ဌဋ္ဌာနတော၊ မြင်ရာအရပ်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဩဏတောဏတော၊ အလွန်ကောင်းညွတ်သည်ဖြစ်၍။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ တီသု ဌာနေသု၊ ဝေးသောအရပ် မနီးသောအရပ် နီးသောအရပ် ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော သုံးပါးကုန်သော အရပ်တို့၌။ ဝန္တိတော၊ ရှိခိုး၍။ “သတ္ထာမေ။ ပ။ ဟမသ္မိ”တိ၊ သတ္ထာ မေ။ ပ။ ဟမသ္မိ-ဟူ၍။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ [ဘန္ဓေ၊ ဘုန်းတော်ကြီးတော်မူသော အရှင်ဘုရား။ ဘဂဝါ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ သတ္ထာ၊ ဆရာတည်း။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သဘဝကော၊ တပည့်သားသည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။] အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထို ကဿပ မထေရ်ကို။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ “ကဿပ၊ ကဿပ။ တံ၊ သင်သည်။ ဣမံ၊ နိပစ္စကာရံ၊ ဤ ရှိသေသော အခြင်းအရာကို။ မဟာပထဝီယာ၊ မြေကြီးအား။ သစေကရေယျာသိ၊ အကယ်၍ ပြိုငြားအံ့။ သာပိ၊ ထိုမြေကြီး သည်လည်း။ ဇေရေတုံ၊ ဆောင်ခြင်းငှာ။ န သက္ကုဏေယျ၊ မတတ်နိုင်ရာ။ ဧဝံ ဂုဏမဟန္တဇာတဿ၊ ဖြစ်သော ဤသို့ ကြီးစွာသော ဂုဏ်ကျေးဇူးရှိသော။ တထာဂတဿ၊ ငါဘုရားအား။ တယာ၊ သင်သည်။ ကတော၊ ပြုအပ်သော။ နိပစ္စကာရော၊ ရှိသေသော အခြင်းအရာသည်။ မယံ၊ ငါဘုရား၏။ လောမမ္ပိ၊ အမွေးကို

လည်း။ စာလေတုံ၊ လှုပ်စေခြင်းငှာ။ န သက္ကေတံ၊ မတတ်နိုင်။ ကဿပ၊ ကဿပ။ နိဿိဒ၊ ထိုင်နေလော့။ တေ၊ သင့်အား။ ဒေါယဇ္ဇံ၊ အမေ့ကို။ ဒဿာမိ၊ ပေးအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထို ကဿပ မထေရ်အား။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဩဝါဒေဟိ၊ ဆုံးမခြင်းတို့ဖြင့်။ ဥပသမ္ပဒ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို။ အဒါသိ၊ ပေးတော်မူ၏။ ဒတွာ၊ ပေးပြီး၍။ ဗဟုပုတ္တကနိဂြောဓမ္မလတော၊ ဗဟုပုတ္တက-အမည်ရှိသော ပညောင်ပင်ရင်းမှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်တော်မူ၍။ တေရံ၊ ကဿပ မထေရ်ကို။ ပစ္ဆာသမဏံ၊ နောက်လိုက်ရဟန်းကို။ ကတွာ၊ ပြုတော်မူ၍။ မဂ္ဂံ၊ ခရီးသို့။ ပဋိပဇ္ဇိ၊ သွား၏။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သရိရံ၊ ကိုယ်တော်သည်။ ဒုတ္တံ၊ သမဟာပုရိသလက္ခဏဝိစိတ္တံ၊ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော ယောကျ်ားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာတို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်၏။ မဟာကဿပဿ၊ မဟာကဿပ မထေရ်၏။ (သရိရံ၊ ကိုယ်တော်သည်။) သတ္တမဟာပုရိသလက္ခဏပဋိမဏ္ဍိတံ၊ ခုနစ်ပါးသော ယောကျ်ားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်၏။ သော၊ ထို မဟာကဿပသည်။ ကုဉ္ဇနမဟာနာဝါယ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသော လှေကြီး၏။ ပစ္ဆာဗန္ဓော ဝိယ၊ နောက်၌ပွဲသော လှေငယ်ကဲ့သို့။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပဒါနုပဒိကံ၊ ခြေတော်ရာ အစဉ်အတိုင်း။ အနုဂဉ္ဇ၊ အစဉ်လိုက်၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ထောက်၊ အတန်ငယ်။ မဂ္ဂံ၊ ခရီးသို့။ ဂန္ဓာ၊ ကြွတော်မူ၍။ မဂ္ဂါ၊ ခရီးမှ။ ဩက္ကမ္မိ၍။ အညတရသ္မိံ၊ အမှတ်မရှိသော။ ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်ရင်း၌။ နိသဇ္ဇာကာရံ၊ ထိုင်နေတော်မူအံ့သော အခြင်းအရာကို။ ဒဿေသိ၊ ပြတော်မူ၏။ ထေရော၊ ကဿပ မထေရ်သည်။ “သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ နိဿိဒိတုကာမော၊ ထိုင်နေတော်မူခြင်းငှာ အလိုရှိ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ အတ္ထုနော၊ မိမိ၏။ ပါရုပနပိလောတိကသသံသိဉ္ဇံ၊ ရုံအပ်သော ဒုက္ခဋ္ဌိဟောင်းကို။ စတုဂ္ဂုဏံ၊ လေးထွပ်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ပညာပေသိ၊ ခင်း၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တသ္မိံ၊ ထိုဒုက္ခဋ္ဌိအခင်း၌။ နိဿိဒိတုကာမော၊ ထိုင်နေတော်မူ၍။ ဟတ္ထေန၊ လက်တော်ဖြင့်။ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို။ ပရာမသိတွာ၊ သုံးသပ်၍။ “ကဿပ၊ ကဿပ။ တေ၊ သင်၏။ အယံ ပိလောတိကသသံသိဉ္ဇံ၊ ဤဒုက္ခဋ္ဌိဟောင်းသည်။ မုဒုကာ ခေါ် (မုဒုကာ.ဝေ)၊ နူးညံ့သည်သံသိလျှင်တည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ထေရော၊ ကဿပ မထေရ်သည်။ “သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ (ဌ-၁၄၃) မေ၊

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၁-ပဌမဝဂ္ဂ မဟာကဿပတ္ထေရဝတ္ထု ၄၁၁

ငါ၏။ သင်္ဃာဌိယံ၊ ဒုက္ခဋ္ဌိ၏။ မုဒုကဘာဝံ၊ နူးညံ့သည်၏ အဖြစ်ကို။ ကထေတိ၊ ချီးမွမ်းတော်မူ၏။ ပါရပိတုကာမော၊ ရံခြင်းငှာ အလိုတော်ရှိသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥတု၊ သိ၍။ “ဘန္တေ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော အရှင်ဘုရား။ ဘဂဝါ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ သင်္ဃာဌိံ၊ ဒုက္ခဋ္ဌိကို။ ပါရပတု၊ ရံတော်မူပါလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ ကဿပ၊ ကဿပ။ တံ၊ သင်သည်။ ကံ၊ အဘယ်ကို။ ပါရပိဿသိ၊ ရံအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။) ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ တုမ္မာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ နိဝါသနံ၊ သက်နိုးတော်ကို။ လဘန္တော၊ ရသည်ရှိသော်။ ပါရပိဿာမိ၊ ရံပါအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ လျှောက်၏။) “ကဿပ၊ ကဿပ။ တံ၊ သင်သည်။ ပရိဘောဂဇိဏ္ဍံ၊ သုံးဆောင်ပြီး၍ ဟောင်းနွမ်းလေပြီးသော။ ဣမံ ပိသုကူလံ၊ ဤပုံသကူသက်နိုးကို။ ဓာရေတု၊ ဆောင်ခြင်းငှာ။ သက္ခိဿသိကံ၊ ပန၊ စွမ်းနိုင်လတ္တံ့လော။ ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ဣမဿ ပိသုကူလဿ၊ ဤ ပုံသကူသက်နိုးကို။ ဂဟိတဒိဝသေ၊ ကောက်ယူအပ်သောနေ့၌။ ဥဒကပရိယန္တံ၊ ရေအဆုံးရှိသည်ကို။ ကတု၊ ပြု၍။ မဟာပထဝီ၊ မြေကြီးသည်။ ကမ္မိ၊ လှုပ်၏။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ ပရိဘောဂဇိဏ္ဍံ၊ သုံးဆောင်ပြီး၍ ဟောင်းနွမ်းလေပြီးသော။ ဣမံ စိဝရံ နာမ၊ ဤသက်နိုးမည်သည်ကို။ ပရိတ္တဂုဏေန၊ နည်းသောဂုဏ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဓာရေတု၊ ဆောင်ခြင်းငှာ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ပဋိဗလေနေဝ၊ စွမ်းနိုင်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ပဋိပတ္တိပုရုဏသမတ္တေန၊ ပဋိပတ်ကို ဖြည့်ကျင့်ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သော။ ဇာတိပိသုကူလိကေန၊ သဘောအားဖြင့် ပုံသကူသက်နိုးကို ဆောင်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဣဒံ၊ ဤ သုံးဆောင်ပြီး၍ ဟောင်းနွမ်းလေပြီးသော သက်နိုးကို။ ဂဟေတု၊ ယူခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတု၊ မိန့်တော်မူ၍။ ထေရေန၊ ကဿပ မထေရ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ နိဝိတံရံ၊ သက်နိုးကို။ ပရိဝတ္ထေသိ၊ လဲလှယ်တော်မူ၏။

ဝေ၊ ဤသို့။ စိဝရပရိဝတ္တံ၊ သက်နိုးကိုလဲလှယ်ခြင်းကို။ ကတု၊ ပန၊ ပြုတော်မူပြီး၍ကား။ ထေရေန၊ ကဿပ မထေရ်သည်။ ပါရပိတစိဝရံ၊ ရံအပ်သောသက်နိုးကို။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပါရပိ၊ ရံတော်မူ၏။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ စိဝရံ၊ သက်နိုးတော်ကို။ ထေရော၊ မဟာကဿပ မထေရ်သည်။ ပါရပိ၊ ရံ၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ အယံ မဟာပထဝီ၊ ဤမြေကြီးသည်။ အစေတနာပိ၊ စိတ်မရှိသော်လည်း။ (ကမ္မိ၊ လှုပ်၏။) “ဘန္တေ၊ ရှင်တော်ဘုရား။ ဒုက္ခရံ၊ ခဲယဉ်းသော အမှုကို။ အကတ္ထု၊ ပြုတော်မူတိ၏။ အတ္တနာ၊ ကိုယ်တော်သည်။ ပါရပိတစိဝရံ၊ ရံတော်မူအပ်သော သက်နိုးကို။

သဘဝကဿ၊ တပည့်သားအား။ ဒိန္နပဗ္ဗံ နာမ၊ ပေးဖူးသော မည်သည်။
 နတ္ထိ၊ မရှိ။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တုမ္မာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်
 ကျေးဇူးကို။ ဓာရေတုံ၊ ဆောင်ခြင်းငှာ။ န သကောမိ၊ မစမ်းနိုင်။ ” ဣတိ၊
 ဤသို့။ ဝဒန္တိ ဝိယ၊ ဆိုဘိသကဲ့သို့။ ဥဒကပရိယန္တံ၊ ရေအဆုံးရှိသည်ကို။
 ကတာ၊ ပြု၍။ ကမ္ပိ၊ လုပ်၏။ ထေရေပိ၊ ကဿပ မထေရ်သည်လည်း။
 “ဒါနိ၊ ယခု။ မယာ၊ ငါသည်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ ပရိဘောဂ-
 စီဝရံ၊ သုံးဆောင်တော်မူသော သင်္ကန်းကို။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်၏။ ဣဒါနိ၊ ယခု
 အခါ၌။ မေ၊ ငါအား။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စသည်။ ကံ
 အတ္ထိ၊ အဘယ်မှာ ရှိတော့အံ့နည်း။ ” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥန္နတံ၊ တက်ကြွခြင်းကို။
 အကတာ၊ မပြုမူ၍။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ သန္တိကေယေဝ၊ အထံ၌
 သာလျှင်။ တေဂုသံ၊ ဓတဂုဏေ၊ တဆယ့်သုံးပါးသော ဓတင်၏ ကျေးဇူး
 တို့ကို။ သမာဒါယ၊ ဆောက်တည်၍။ သတ္တဒီဝသမတ္တံ၊ ခုနစ်ရက်မျှ။ ပုထုဇ္ဇနော၊
 ပုထုဇာသည်။ ဟုတာ၊ ဖြစ်၍။ အဋ္ဌမေ၊ ရှစ်ရက်မြောက်သော။ အရုဏေ၊
 အရုဏ်၌။ ပဋိသမ္ဘိဒါဟိ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါ ဉာဏ်တို့နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ အရဟတ္တံ၊
 အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ သတ္တာပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။
 “ကဿပေါ ဘိက္ခဝေ။ ပ။ အပ္ပဂဗ္ဘော” တိ ဝေမာဒိဟိ၊ ကဿပေါ ဘိက္ခဝေ။ ပ။
 အပ္ပဂဗ္ဘော၊ ဤသို့ အစရှိကုန်သော။ သုတ္တေဟိ၊ သုတ်တို့ဖြင့်။ ထေရံ၊ ကဿပ
 မထေရ်ကို။ ထောမေတံ၊ ချီးမွမ်းတော်မူ၍။ အပရဘာဝေ၊ နောက်အဖို့၌။
 တေဒေဝ၊ ကဿပသယတ္တံ၊ ထို ကဿပ သံယုတ်ကိုပင်လျှင်။ အဋ္ဌပုတ္တံ၊
 အကြောင်း၏ဖြစ်ခြင်းကို။ ကတာ၊ ပြု၍။ “မမ၊ ငါဘုရား၏။ သာသနော၊
 သာသနာတော်၌။ ဓတဂရောနံ၊ ဓတင်ကိုဆောင်ကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်း
 တို့နှင့်။ မဟာကဿပေါ၊ မဟာကဿပသည်။ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏။ ” ဣတိ၊
 ဤသို့။ ထေရံ၊ မဟာကဿပ မထေရ်ကို။ ဌာနန္တရေ၊ အရာဌာနအထူး၌။
 ဌပေသိ၊ တားတော်မူ၏။ [ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကဿပေါ၊ ကဿပသည်။
 စန္ဒပမော၊ လလျှင် ဥပမာရှိ၏။ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို။ အဝကဿေဝ၊ ငင်၍
 သာလျှင်။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ အပကဿ ဝေ၊ ငင်၍သာလျှင်။ နိစ္စနဝကော၊
 အမြဲအသစ်ဖြစ်၍သာလျှင်။ ကုလေသု၊ ဒါယကာတို့၌။ အပ္ပဂဗ္ဘော (ဝေ)၊
 ကိုယ် နတ် နှလုံး သုံးပါးတို့ဖြင့် မသင့်သည်ကို မကျင့်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်။
 ကုလာနိ၊ ဒါယကာတို့သို့။ ဥပသကံမတိ၊ ကပ်၏။] ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်
 အပြီးတည်း။

နိပါတ်]

၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၁-ပဋိမဝဂ္ဂ အနုရုဒ္ဓတ္ထေရဝတ္ထု

၄၁၃

အနုရုဒ္ဓတ္ထေရဝတ္ထု

၁၉၂။ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမ သုတ်၌။ ဒိဗ္ဗစက္ခုကာနံ ယဒိဒံ အနုရုဒ္ဓေါတိ၊
 ဒိဗ္ဗစက္ခုကာနံ ယဒိဒံ အနုရုဒ္ဓေါ ဟူသည်ကား၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုက ဘိက္ခုနံ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု
 အဘိညာဉ်နှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းတို့တွင်၊ အနုရုဒ္ဓတ္ထေရော၊ အနုရုဒ္ဓါ
 မထေရ်သည်။ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒတိ၊ ဟောတော်
 မူ၏။ တဿ၊ ထို အနုရုဒ္ဓါ မထေရ်၏။ စိဏ္ဏဝသိတာယ၊ လေ့ကျက်အပ်
 ပြီးသော ဝသိဘော်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အဂ္ဂဘာဝေါ၊ မြတ်သည်၏
 အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗျောသိအပ်၏။ ကိရိ (ဝိတ္ထာရေမိ)၊ ထိုစကားကို အကျယ်
 ချဉ်းအံ့။ ထေရော၊ အနုရုဒ္ဓါ မထေရ်သည်။ ဘောဇနပပဉ္စမတ္တံ၊ ဆွမ်းခံခြင်း
 အာဟာရကို ရွာမှူးခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ဘောဇနပြုကြံမြင့်သော အခါမျှကို။
 ဌပေတော၊ ထား၍။ သေသကင်္ဂလံ၊ ကြွင်းသောအခါ၌။ အာလောကံ၊
 အလင်းကို။ ဝဇေတော၊ ပျိုးစေ၍။ ဒိဗ္ဗစက္ခုနာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု အဘိညာဉ်ဖြင့်။
 သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို။ ဩဇောကေန္တောဝ၊ ကြည့်လျက်သာလျှင်။ ဝိဟရတိ၊
 နေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဟောရတ္တံ၊ နေညဉ့်ပတ်လုံး။ စိဏ္ဏဝသိတာယ၊ လေ့ကျက်
 အပ်ပြီးသော ဝသိဘော်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဧသ (ဧသော)၊ ဤ အနု
 ရုဒ္ဓါ မထေရ်သည်။ ဒိဗ္ဗစက္ခုကာနံ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်နှင့် ပြည့်စုံသော
 ပဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အဂ္ဂေါ နာမ၊ မြတ်သည်မည်သည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ အပိစ
 (အပရော)၊ တပါးသော။ (နယော၊ နည်းကို။ မယာငါသည်။ ဝုစ္စတေ၊
 မိန့်ဦးအံ့။) ကပ္ပသတသတဿံ၊ ကမ္ဘာတသိန်းပတ်လုံး၊ ပတ္တိတဘာဝေနပိ၊
 တောင်တအပ်သည် အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ ဧသ (ဧသော)၊ ဤ အနုရုဒ္ဓါ
 မထေရ်သည်။ ဒိဗ္ဗစက္ခုကာနံ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်နှင့် ပြည့်စုံသောပဂ္ဂိုလ်
 တို့တွင်။ အဂ္ဂေါဝ၊ မြတ်သည်သာလျှင်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။

☸ (ဋ-၁၄၄) စံ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ တတြ၊ ထို ကမ္ဘာတသိန်းပတ်လုံး
 ဆုတောင်းအပ်သည်၏အဖြစ်၌။ အဿ၊ ထို အနုရုဒ္ဓါ မထေရ်၏။ ပုဗ္ဗကမ္မေ၊
 ရှေးကောင်းမှု၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ အနုပုဗ္ဗကထာ၊ အစဉ်အား
 ဖြင့်ဖြစ်သော စကားတည်း။—ဟိ (ဝိတ္ထာရေမိ)၊ ထိုစကားကို ချဉ်းအံ့။ အယမ္ပိ
 ကုလပုတ္တော၊ ဤ အနုရုဒ္ဓါအလောင်းဖြစ်သော အမျိုးသားသည်လည်း။
 ပဒုမတ္တရဿ၊ ပဒုမတ္တရ အမည်တော်ရှိသော။ ဘဂဝတော ဧဝ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏သာလျှင်။ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌။ ပစ္ဆိမတ္တံ၊ ဩအခါ၌။

၁။ ဆဋ္ဌ-မုဋ် မပါ။ ၂။ ပဉ္စကမ္မေ = (ဆဋ္ဌ)။

ဓမ္မဿဝနတ္ထံ၊ တရားတော်နာခြင်းငှာ။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတော်သို့။ ဂစ္ဆန္တေန၊ သွားသော။ မဟာဇနေန၊ လူအပေါင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အဂမာသိ၊ သွား၏။ ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ အယံ၊ ဤအမျိုးသားသည်။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ အညတရော၊ အမှတ်မရှိသော။ အပါကဋ္ဌနာဓမာ၊ မထင်ရှားသောအမည်ရှိသော။ ဣဿရ-
 ကုဋ္ဌုမ္ပိကော၊ အစိုးရသော သူကြွယ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထို သူကြွယ်သည်။ ဒသဗလံ၊ ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္တိတော၊ ရှိခိုး၍။ ပရိသပရိယန္တေ၊ ပရိသတ်အစွန့်၌။ ဌိတော၊ တည်လျက်။ ဓမ္မကထံ၊ တရား စကားကို။ သုဏာတိ၊ နာ၏။ သတ္တာ၊ ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို။ ယထာနုသန္ဓိကံ၊ အနုသန္ဓေအတိုင်း။ သဋ္ဌေတွာ၊ စပ်၍။ ဧကံ၊ တဦးသော။ ဒိဗ္ဗစက္ခုကံ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ တေဒဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ တေဒဂ်အရာ၌။ ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏။

တတော၊ ထိုနောက်မှ။ ကုဋ္ဌုမ္ပိကဿ၊ သူကြွယ်အား။ ဧတံ (စိန္တနံ)၊ ဤသို့ သော အကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ (ကံ အဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ် သနည်း။) “သတ္တာ၊ ပဒုမုတ္တရ ဘုရားသည်။ ယံ၊ အကြင်ရဟန်းကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သယံ၊ ကိုယ်တော်တိုင်။ ဒိဗ္ဗစက္ခုကာနံ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်နှင့်ပြည့်စုံ သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။ ဌပေသိ၊ ထားတော် မူ၏။ အယံ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်။ မဟာ ဝတံ၊ ကြီးမြတ်ပေစွ တကား။ အဟမ္မိ၊ ငါသည်လည်း။ အနာဂတေ၊ နောင်သောအခါ၌။ ဥပ္ပဇေနကဗုဒ္ဓဿ၊ ပွင့်တော်မူလတ္တံ့သော မြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ ဒိဗ္ဗစက္ခုကာနံ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု အဘိညာဉ်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ် တို့တွင်။ အဂ္ဂေ၊ အမြတ်သည်။ အဝေယျံ၊ ဖြစ်ရမူကား။ အဟော ဝတံ၊ ဪ...ကောင်းလေစွ”။ (ဣတိ-ဧတံ စိန္တနံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။) ဣတိ၊ ဤသို့။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ပရိသန္တရေန၊ ပရိသတ်အလယ်ဖြင့်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ သွာတနာယ၊ နက်ဖြန် ကောင်းမှုအလို့ငှာ။ ဘဂဝန္တံ၊ ပဒုမုတ္တရ ဘုရားကို။ ဘိက္ခုသံသေန၊ ရဟန်းအပေါင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ နိမန္တေတွာ၊ ပင့်ဖိတ်၍။ ပုနဒိဝသေ၊ တဖန်မိုးသောက်သောနေ့၌။ ဗုဒ္ဓပုဗ္ဗဿ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော။ ဘိက္ခုသံသဿ၊ ရဟန်းအပေါင်းအား။ မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသောအလှူကို။ ဒတွာ၊ လူ၍။ “မယာ၊ ငါသည်။ မဟန္တံ၊ ကြီးမြတ် သော။ ဌာနန္တရံ၊ ရာထူးကို။ ပတ္တိတံ၊ တောင်တ၏။” ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထို့ကြောင့်။ တေနေဝ နိယာမေန၊ ထိုသို့သော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ အဇ္ဇတနာယ၊ ယနေ့အလို့ ငှာ။ သွာတနာယ၊ နက်ဖြန်အလို့ငှာ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နိမန္တေတွာ၊ ပင့်ဖိတ်၍။ သတ္တဒိဝ-

နိပါတ်၊ ၁၄-တေဒဂဝဂ္ဂ၊ ၁-ပဌမဝဂ္ဂ အနုရုဒ္ဓတ္ထေရဝတ္ထု ၄၁၅

သာနိ၊ ခုနစ်ရက်တိပတ်လုံး။ မဟာဒါနံ၊ ပြီးစွာသောအလှူကို။ ပဝတ္ထေတု၊
 ဖြစ်စေ၍။ သိပရိဝါရဿ၊ အခြံအရံနှင့်တကွသော။ ဘဂဝတော၊ ပဒုမတ္ထရ မြတ်
 စွာဘုရားအား။ ဥတ္တမဝတ္ထာနိ၊ မြတ်သောအဝတ်တို့ကို။ ဒတု၊ လှ၍။ “ဘဂဝါ၊
 တုန်းတော်ကြီးသော အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဣမံ၊ သက္ကာရံ၊ ဤ
 အရံအသေပြုခြင်းကို။ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိယာ၊ နတ်စည်းစိမ်၏။ (အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှာ။)
 မနုဿသမ္ပတ္တိယာ၊ လူစည်းစိမ်၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှာ။ န ကရောမိ၊ ပြုသည်
 မဟုတ်။ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ တမေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ဣတော၊ ဤနေ့မှ။
 သတ္တဒိဝသမတ္တကေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၏ အထက်၌၊ ယံ၊ ဘိက္ခု၊
 အကြင် ရဟန်းတို့။ ဒိဗ္ဗစက္ခုကာနံ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု အဘိညာဉ်နှင့် ပြည့်စုံသော
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။ ဌပယိတ္ထ၊ ထားတော်မူကုန်၏။
 အဟမ္ပိ၊ အကျွန်ုပ်သည်လည်း။ အနာဂတေ၊ နောင်အခါ၌။ ကေဿ၊ တဆူ
 သော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနေ၊ သာသနာ၌။ သော၊ ဘိက္ခု၊
 ဝိယ၊ ထိုရဟန်းကဲ့သို့။ ဒိဗ္ဗစက္ခုကာနံ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု အဘိညာဉ်နှင့် ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်
 တို့တွင်။ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်သည်။ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ရလိ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပတ္ထနံ၊
 ဆုတောင်းခြင်းကို။ ကတု၊ ပြု၍။ (သတ္ထု၊ ပဒုမတ္ထရ မြတ်စွာဘုရား၏။)
 ပါဒမလေ၊ ခြေတော်ရင်း၌။ နိပဇ္ဇိ၊ ဝပ်၏။ သတ္ထာ၊ ပဒုမတ္ထရ မြတ်စွာဘုရား
 သည်။ အနာဂတံ၊ လာလတ္တံ သော၊ အခြင်းအရာကို။ ဩလောကေတု၊ ကြည့်
 တော်မူ၍။ တဿ၊ ထိုသူကြွယ်၏။ ပတ္ထနာယ၊ ဆုတောင်းခြင်း၏။ သမိဇ္ဈနဘာဝံ၊
 ပြည့်စုံလတ္တံ သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဥ တု၊ သိတော်မူ၍။ “အဇ္ဈော ပုရိသ၊ အိုး
 ယောက်ျား။ အနာဂတေ၊ နောင်အခါ၌။ ကပ္ပသတုသဟဿပရိယောသာနေ၊
 ကမ္ဘာတသိန်း၏အဆုံး၌။ ဂေါတမော နာမ၊ ဂေါတမ အမည်ရှိသော။
 ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊ ပွင့်လတ္တံ။ တံ၊ သင်သည်။ တဿ၊ ထိုဂေါ
 တမံ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနေ၊ သာသနာ၌။ ဒိဗ္ဗစက္ခုကာနံ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု
 အဘိညာဉ်နှင့် ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်သော။ အနုရုဒ္ဓေါ
 နာမ၊ အနုရုဒ္ဓါ အမည်ရှိသည်။ ဘဝိဿသိ၊ ဖြစ်လတ္တံ။” ဣတိ၊ ဤသို့။
 (အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။) ဝေဉ္ဇ ပန၊ ဤသို့လျှင်။ ဝတ္ထာ၊ မိန့်တော်မူ၍။
 ဘတ္တာနုမောဒနံ၊ ဆွမ်းကို အနုမောဒနာပြုခြင်းကို။ ကတု၊ ပြုတော်မူ၍။
 ဝိဘာရမေဝ၊ ကျောင်းတော်သို့သာလျှင်၊ အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူ၏။

ကဋ္ဌမ္ပိကောပိ၊ သူကြွယ်သည်လည်း။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ပဒု
 မတ္ထရ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဓရတိ၊ သက်တော်တင်ရှားတည်တော်မူ၏။ တာဝ၊
 ထိုမျှလောက်။ အဝိဇ္ဇဟိတမေဝ၊ မစွန့်အပ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ကလျာဏံ၊
 ကမ္မံ၊ ကောင်းမှုကို။ ကတု၊ ပြု၍။ သတ္ထရိ၊ ပဒုမတ္ထရ မြတ်စွာဘုရားသည်။

ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မူသည်ရှိသော်။ သတ္တယောဇနိကော၊ ခုနစ်ယူဇနာ ရှိသော။ သုဝဏ္ဏစေတိယော၊ ရွှေစေတီသည်။ နိဋ္ဌိတေ၊ ပြီးပြီးသည်ရှိသော်။ တိက္ခသံသံ၊ ရဟန်းအပေါင်းကို။ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်၍။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဒိဗ္ဗစက္ခုဿ၊ ဒိဗ္ဗက္ခုအတိညာဉ်၏။ ပရိကမ္မံ၊ ပရိကံသည်။ ကိ၊ အဘယ်နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆံ၊ မေးလျှောက်၏။ ဥပါသကံ၊ ဥပါသကော။ ပဒိပဒါနံ နာမ၊ ဆီမီးအလှူ မည်သည်ကို။ ဒါတုံ၊ ပေးလှူခြင်းငှာ။ ဝံဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သာမံ၊ ကောင်းပါပြီ။ ကရိယာမိ၊ ပြုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ သဟဿဒိပါနိယေဝ၊ တထောင်သောဆီမီးတို့၏သာလျှင်။ (အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှာ။) ဒီပရုက္ခာနံ၊ ဆီမီးတိုင်တို့၏။ သဟဿံ၊ တထောင်ကို။ ကာရေသိ၊ ပြုစေ၏။ တဒနန္တရံ၊ ထိုတထောင်သောဆီမီးတို့၏ အခြားမဲ့၌။ တတော၊ ထိုတထောင်သော ဆီမီးတို့အောက်။ ပရိတ္တတရေ၊ အထူးသဖြင့်ငယ်ကုန်သော ဆီမီးတိုင်တို့ကို။ တဒနန္တရံ၊ ထို အလွန်ငယ်ကုန်သော ဆီမီးတိုင်တို့၏အခြားမဲ့၌။ တတော၊ ထို အလွန်ငယ်ကုန်သော ဆီမီးတိုင်အောက်။ ပရိတ္တတရေ၊ အထူးသဖြင့် အလွန် ငယ်ကုန်သော ဆီမီးတိုင်တို့ကို။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အနေကသဟဿေ၊ အထောင် မကများစွာကုန်သော။ ဒီပရုက္ခေ၊ ဆီမီးတိုင်တို့ကို။ ကာရေသိ၊ ပြုစေ၏။ သေသ ဒီပါ ပန၊ တိုင်ဖြင့်ထွန်းအပ်သော ဆီမီးမုကြွင်းကုန်သော တွဲလဲဆွဲအပ်သော ဆီမီး၊ ထက်ဝန်းကျင်လည်၍ထွန်းအပ်သောဆီမီး၊ ထိုမှဤမှသွားသောဆီမီးတို့ သည်ကား။ အပရိမာဏာ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိကုန်သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

☸ (ဋ္ဌ-၁၄၅) ဧဝံ၊ ဤသို့။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ ကလျာဏကမ္မံ၊ ကောင်းမှုကံကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဒေဝေသု စ၊ နတ်ပြည်တို့၌လည်းကောင်း၊ မနုဿေသု စ၊ လူ့ပြည်တို့၌လည်းကောင်း။ သံသရန္တော၊ ကြည်လည်သည် ရှိသော်။ ကပ္ပသတသဟဿံ၊ ကမ္ဘာတသိန်းကို။ အတိက္ကမိတွာ၊ လွန်၍။ ကဿပ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ ကဿပ မြတ်စွာဘုရား၏။ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌။ ဗာရာဏသီယ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌။ ကုဋ္ဌုမ္ဗိယဂေဟေ၊ သူကြွယ်အိမ်၌။ နိဗ္ဗုတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍။ သတ္တရိ၊ ကဿပ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူသည် ရှိသော်။ ယောဇနိကေ၊ တယူဇနာရှိသော။ စေတိယေ၊ စေတီတော်သည်။ နိဋ္ဌိတေ၊ ပြီးပြီးသည်ရှိသော်။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော။ ကံသပါတိယော၊ ကြေးခွက်တို့ကို။ ကာရာပေတွာ၊ ပြုလုပ်စေ၍။ သပ္ပိမဏ္ဍဿ၊ ထောပတ်ကြည် ဖြင့်။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ မဇ္ဈေ၊ အလက်၌။ ဧကေကံဂုံလန္တရိကံ၊ လက်တ သစ်ခြား လက်တသစ်ခြား။ ဝဋ္ဋိယော၊ မီးစာတို့ကို။ ဌပေတွာ၊ ထားစေ၍။

၁။ ကောက် ဂုံဌပိဏ္ဍံ ဌပေတွာ = (ဆဋ္ဌ)

ဥဇ္ဇာလေတွာ- ညှိထွန်း၍။ မုခဝဋ္ဋိယာ၊ မျက်နှာရစ်တခုဖြင့်။ မုခဝဋ္ဋိ၊ မျက်နှာရစ်တခုကို။ ဗုဿာပေဇ္ဇော၊ ထိစေလျက်။ စေတိယံ၊ စေတီတော်ကို။ ပရိက္ခိပါပေတွာ၊ ခြံရံစေ၍။ အတ္တနော၊ မိမိအား။ သဗ္ဗမဟန္တံ၊ အလုံးစုံသော ကြေးခွက်တို့ထက်ကြီးသော။ ကံသပိတိ၊ ကြေးခွက်ကို။ ကာရေတွာ၊ ပြလုပ်စေ၍။ သပ္ပိမဏ္ဍာယ၊ ထောပတ်ကြည်ဖြင့်။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ တဿာ၊ ထိုကြေးခွက်ကြီး၏။ မုခဝဋ္ဋိယံ၊ မျက်နှာရစ်၌။ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ ဝဋ္ဋိသဟဿံ၊ မီးစာတသောင်ကို။ ဇာလာပေတွာ၊ ညှိစေ၍။ မဇ္ဈဌာနေ၊ အလယ်အရပ်၌။ ထူပိကံ၊ အထွတ်ကို။ ပိလောတိကာယ၊ ပုဆိုးနှမ်းဖြင့်။ ဝေဌေတွာ၊ ရစ်၍။ ဇာလာပေတွာ၊ ညှိစေ၍။ ကံသပိတိ၊ ကြေးခွက်ကို။ သိသေန၊ ဦးခေါင်းဖြင့်။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ သဗ္ဗရတ္တိ၊ ညဉ့်သုံးယံပတ်လုံး။ ယောဇနိကံ၊ တံယူဇနာရှိသော။ စေတိယံ၊ စေတီတော်ကို။ (ဒက္ခိဏကရဏဝသေန၊ လက်ယာရစ်ပြုသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။) အနုပရိယာယံ၊ လှည့်လည်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တေနာပိအတ္တဘာဝေန၊ ထို အတ္တဘောဖြင့်လည်း။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ ကလျာဏကမ္မံ၊ ကောင်းမှုကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏။

ပုန၊ တဖန်။ ဗုဒ္ဓေ၊ ငါတို့ဘုရားသည်။ အနုပုဇ္ဈေ၊ မဖြစ်မီ။ တသ္မိယေဝနဂရေ၊ ထို ဗာရာဏသီပြည်၌ပင်လျှင်။ ဒုဂ္ဂတကုလဿ၊ သူဆင်းရဲအမျိုး၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ပဋိသန္ဓိ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂံဏိတွာ၊ ယူ၍။ သုမနသေဋ္ဌိ၊ သုမနသဌေးကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဝသိ၊ နေ၏။ အဿ၊ ထိုသူဆင်းရဲ၏။ အန္ဓဘာရေတိ နာမံ၊ အန္ဓဘာရ-ဟူသော အမည်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ သော သုမနသေဋ္ဌိ၊ ထို သုမန-သဌေးသည်။ ဒေဝသိကံ၊ နေ့တိုင်း။ ကပဏဒ္ဓိကဝဏိဗ္ဗကယာစကာနံ၊ အထီးကျန်သော သူဆင်းရဲ၊ ခရီးသွားသောသူ၊ ဒါန၏ကျေးဇူးကို ချီးမွမ်း၍အကောင်းအမြတ်ကို တောင်းတတ်သောသူ၊ တခဲတလုတ် တဆုပ်မျှကို တောင်းတတ်သော သူဆင်းရဲတို့အား။ ဂေဟဒ္ဓါရေ၊ အိမ်တံခါး၌။ မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသောအလှူကို။ ဒေတိ၊ လှူ၏။ အထ၊ ထိုအခါမှ။ ဧဝံ၊ တနေသ၌။ ဥပရိဌော နာမ၊ ဥပရိဌ အမည်တော်ရှိသော။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ ဂန္ဓမာဒနပဗ္ဗတေ၊ ဂန္ဓမာဒန-အမည်ရှိသောတောင်၌။ နိရောဓသမာပတ္တိ၊ နိရောဓသမာပတ်ကို။ သမာပဇ္ဇော၊ ဝင်စားသည်ဖြစ်၍။ တတော၊ ထိုနိရောဓသမာပတ်မှ။ ဥဌာယ၊ ထတော်မူ၍။ “အဇ္ဇ၊ ယနေ။ ကဿ၊ အဘယ်သအား။ အနုဂ္ဂဟံ၊ ချီးမြှောက် ထောက်ပံ့ခြင်းကို။ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်အံ့နည်း။”

ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိမံသိ၊ စုံစမ်းတော်မူ၏။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ ၈ နာမ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊
 တို့ မည်သည်ကား။ ဒုဂ္ဂတာနုကမ္ပကာ၊ ဆင်းရဲသောသူကို အစဉ်သနားတတ်ကုန်
 သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သော၊ ထိုဥပရိဋ္ဌ-အမည်ရှိသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊
 သည်။ “အဇ္ဇေ၊ ယနေ့။ မယာ၊ ငါသည်။ အန္ဓဘာရဿ၊ အန္ဓဘာရ-အမည်ရှိ
 သော သူဆင်းရဲအား။ အနုဂ္ဂဟံ၊ ချီးမြှောက်ခြင်းကို။ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှာ။
 ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတော၊ ကြံပြီး၍။ “ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ
 ၌။ အန္ဓဘာရော၊ အန္ဓဘာရ-အမည်ရှိသော သူဆင်းရဲသည်။ အဇ္ဈဝိတော၊
 တောအုပ်မှ။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ အာဂမိဿတိ၊ လာလတ္တံ။”
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥတော၊ သိ၍။ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊
 ယူ၍။ ဂန္ဓမာဒနပဗ္ဗတာ၊ ဂန္ဓမာဒနတောင်မှ။ ဝေဟာသံ၊ ကောင်းကင်သို့။
 အဗ္ဘဂ္ဂန္ဓာ၊ ပျံတက်၍။ ဂါမဒ္ဓါရေ၊ ရွာတံခါး၌။ အန္ဓဘာရဿ၊ အန္ဓဘာရ
 အမည်ရှိသော သူဆင်းရဲ၏။ သမ္ပုဓေ၊ ရွှေ တူရ၌။ ပစ္စုဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။

အန္ဓဘာရော၊ အန္ဓဘာရ-သည်။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံကို။ တုစ္စ-
 ပတ္တဟတ္ထံ၊ အချည်းနှီးသော သပိတ် လက်၌ရှိသည်ကို။ ဒိဿ၊ မြင်၍။
 ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံကို။ အဘိဝါဒေတော၊ ရိုသေစွာရှိခိုး၍။ “ဘန္တေ၊
 အရှင်ဘုရား။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ အပိ၊ လက်ထွက်၊ ရပါကုန်၏လော။” ဣတိ၊
 ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်၏။ မဟာပုည၊ နိဗ္ဗာန်တော်ကြီးသော ဒါယကာ။
 လဘိဿာမ၊ ရကုန်လတ္တံ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ မိန့်၏။) “ဘန္တေ၊
 အရှင်ဘုရား။ ယောကံ၊ အတန်ငယ်။ ဣဓေဝ၊ ဤအရပ်၌ပင်လျှင်။ ဟောထ၊
 ဖြစ်ကုန်လော။” ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ဆို၍။ ဝေဂေန၊ လျင်စွာ။ ဂန္ဓာ၊
 သွား၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ မာတုဂါမံ၊ မာတုဂါမကို။
 “ဘဒ္ဒေ၊ အမယ်။ မဟံ၊ ငါအား။ ဌပိတံ၊ ထားအပ်သော။ ဘာဂဘတ္တံ၊
 အဖို့ဖြစ်သောထမင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ နတ္ထိ၊ မရှိသလော။” ဣတိ၊
 ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ သာမိ၊ အရှင်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊
 ဆို၏။) သော၊ ထိုအန္ဓဘာရ-သူဆင်းရဲသည်။ တတောဝ၊ ထို မိမိအိမ်မှသာ
 လျှင်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၏။ ဟတ္ထတော၊ လက်
 တော်မှ။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ အဒါယ၊ ယူ၍။ အာဂန္ဓာ၊ လာ၍။ “ဘဒ္ဒေ၊
 အမယ်။ မဟံ၊ ငါတို့သည်။ ပုရိမဘဝေ၊ ရှေးဘဝ၌။ ကလျာဏကမ္ပဿ၊
 ကောင်းမှုကံ၏။ အကတတ္တာ၊ မပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဘတ္တံ၊ ထမင်း
 ကို။ ပစ္စာသိသဘာနာ၊ တောင့်တကုန်သည်ဖြစ်၍။ (ဋ-၁၄၆) ိုဝိဟရာမ၊
 နေရံကုန်၏။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ ဒါတုကာမတာယ၊ ပေးခြင်းငှာ

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၁-ပဌမဝဂ္ဂ အနုရုဒ္ဓတ္ထေရဝတ္ထု ၄၁၉

အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဒေယျဓမ္မော၊ လူဖွယ်ဝတ္ထုသည်။ န ဟောတိ၊ ရှိသည်မဖြစ်။ ဒေယျဓမ္မော၊ လူဖွယ်ဝတ္ထုသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ပဋိဂ္ဂဟကံ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ကို။ န လဘာမ၊ မရကုန်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ မေ၊ ငါသည်။ ဥပရိဋ္ဌပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ ဥပရိဋ္ဌ-ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်ကို။ ဒိဋ္ဌော၊ မြင်အပ်၏။ ဘာဂဘတ္တံ၊ အဖို့ဖြစ်သော ထမင်းသည်လည်း။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ မယံ၊ ငါ၏။ ဘာဂဘတ္တံ၊ အဖို့ဖြစ်သော ထမင်းကို။ ဣမသ္မိံ ပတ္တေ၊ ဤသပိတ်၌။ ပက္ခိပါဟိ၊ ထည့်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။)

ဗျတ္တာ၊ လိမ္မာသော။ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမသည်။ “ယတော၊ အကြင်ကြောင့်။ မယံ၊ ငါ၏။ သာမိကော၊ လင်သည်။ ဘာဂဘတ္တံ၊ အဖို့ဖြစ်သော ထမင်းကို။ ဒေတိ၊ လှူ၏။ (တတော၊ ထိုကြောင့်။) မယာပိ၊ ငါသည်လည်း။ ဣမသ္မိံ ဒါနေ၊ ဤအလှူ၌။ ဘာဂိနိယာ၊ အဖို့ရှိသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဘာဂဘတ္တံ၊ အဖို့ဖြစ်သော ထမင်းကိုလည်း။ ဥပရိဋ္ဌဿ၊ ဥပရိဋ္ဌ-အမည်ရှိသော။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏။ ပတ္တေ၊ သပိတ်၌။ ပတိဋ္ဌပေတွာ၊ တည်စေ၍။ အဒါသိ၊ ပေးလှူ၏။ အန္ဓဘာရော၊ အန္ဓဘာရ-သူဆင်းရဲသည်။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်၍။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏။ ဟတ္ထေ၊ လက်တော်၌။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဝေရူပါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဒုဇ္ဈိဝိတာ၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်သော အသက်မွေးခြင်းမှ။ မုစ္စာမ၊ လွတ်ရလိုကုန်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ လျှောက်၏။) မဟာပုည၊ ကြီးသောဘုန်းရှိသော ဒါယကာ။ ဝေ၊ ဤသို့ သင်ဆုတောင်းသောအတိုင်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ မိန့်၏။) သော၊ ထို အန္ဓဘာရ သူဆင်းရဲသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဥတ္တရသာဒုက္ခံ၊ အပေါ်ရုံပုဆိုးကို။ ဧကသ္မိံ ပဒေသေ၊ တခုသော အရပ်၌။ အတ္တရိတွာ၊ ဖြန့်ခင်း၍။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣမ၊ ဤပုဆိုးအခင်း၌။ နိသီဒိတွာ၊ ထိုင်နေ၍။ ပရိဘုဉ္ဇထ၊ ဘုဉ်းပေးကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်သည်။ တတ္ထ၊ ထိုပုဆိုးအခင်း၌။ နိသီဒိတွာ၊ ထိုင်နေ၍။ နဝဝိဓံ၊ ကိုးပါးအပြားရှိသော။ ပါဠိကုလုံ၊ စက်ဆုပ် ရှိရှာဖွယ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ပစ္စဝေက္ခန္တော၊ ဆင်ခြင်သည်ဖြစ်၍။ ပရိဘုဉ္ဇိ၊ ဘုဉ်းပေးတော်မူ၏။ ပရိဘုတ္တကာလေ၊ သုံးဆောင်ပြီးသော အခါ၌။ အန္ဓဘာရော၊ အန္ဓဘာရ-သူဆင်းရဲသည်။ ပတ္တဓောဝနံဉ္ဇကံ၊ သပိတ်ဆေးစရာ ရေကို။ အဒါသိ၊ ပေးလှူ၏။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊

ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်သည်။ နိဗ္ဗိတဘတ္တကိစ္စော၊ ပြီးပြီးသော ဆွမ်းဘုဉ်း ပေးခြင်းကိစ္စ ရှိသည်ဖြစ်၍။—

“ပန္နရသော၊ တဗဟံငါးရက်နေ၌ တက်၍ထွန်းပသော။ စန္ဒော ယထာ၊ လမင်းကဲ့သို့။ တုယံ၊ သင်အား။ ဣတ္ထိတံ၊ အလိုရှိအပ်သော။ ပတ္ထိတံ၊ တောင့်တအပ်သော အကျိုးစီးပွားသည်။ ခိပ္ပမေဝံ၊ လျင်စွာသာလျှင်။ သမိဇ္ဈတု၊ ပြည့်စုံစေသည်။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ သင်္ကပ္ပံ၊ ကောင်းသော အကြံအစည်တို့သည်။ ပုရေန္တံ၊ ပြည့်စေကုန်သတည်း။”

ဣတိ၊ ဤသို့။ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို။ ကရိတွာ၊ ပြုတော်မူ၍။ မဂ္ဂံ၊ ခရီးသို့။ ပဋိပဇ္ဇိ၊ ကြံသွားတော်မူ၏။ သုမနသေဋ္ဌိဿ၊ သုမနသဌေး၏။ ဆတ္ထေ၊ ထီး၌။ အဝေတ္တာ၊ စောင့်သော။ ဒေဝတာ၊ နတ်သည်။ “ဒါနံ၊ အလှူသည်။ အဟော၊ အံ့ဖွယ်ရှိပေစွ။ ဒါနံ၊ အလှူသည်။ ပမရဒါနံ၊ မြတ်သောအလှူသည်။ ဥပရိဋ္ဌေ၊ ဥပရိဋ္ဌ-အမည်ရှိသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၌။ သပ္ပတိဋ္ဌိတံ၊ ကောင်းစွာတည်စေအပ်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ တိက္ခတ္ထံ၊ သုံးကြိမ်။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ သာဓုကာရံ၊ ကောင်းချီးကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ သုမနသေဋ္ဌိ၊ သုမန-သဌေးသည်။ “တံ၊ သင်သည်။ ဧတ္ထကံ ကာလံ၊ ဤမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒေမာနံ၊ ပေးသော။ မံ၊ ငါ့ကို။ န၊ ပဿသိကိံ၊ မမြင်သလော။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ တဝ၊ ရှင်သဌေး၏။ ဒါနေ၊ အလှူ၌။ သာဓုကာရံ၊ ကောင်းချီးကို။ န ဒေမိ၊ မပေး။ အန္ဓဘာရေန၊ အန္ဓဘာရ-သူဆင်းရဲသည်။ ဥပရိဋ္ဌပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ၊ ဥပရိဋ္ဌ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား။ ခိန္တပိဏ္ဍဝါတေ၊ ပေးလှူအပ်သော ဆွမ်း၌။ ပသိဒ္ဓိတွာ၊ ကြည်ညို၍။ သာဓုကာရံ၊ ကောင်းချီးကို။ ဒေမိ၊ ပေး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။)

သုမနသေဋ္ဌိ၊ သုမန-သဌေးသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ (ကိံ စိန္တေသိ၊ အံဘယ်သို့ ကြံသနည်း။) “ဣဒံ၊ ဤသို့ကောင်းချီးပေးခြင်းသည်။ အစ္စရိယံ-ဝတ၊ အံ့ဖွယ်ရှိပေစွတကား။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဧတ္ထကံ ကာလံ၊ ဤမျှသော ကာလပတ်လုံး။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒေန္တော၊ ပေးသောငါသည်။ ဒေဝတံ၊ နတ်ကို။ သာဓုကာရံ၊ ကောင်းချီးကို။ ဒါပေတံ၊ ပေးစေခြင်းငှာ။ နာ-သက္ခံ၊ မစွမ်းနိုင်။ အယံ အန္ဓဘာရော၊ ဤ အန္ဓဘာရ-သူဆင်းရဲသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဝသန္တော၊ နေပါလျက်။ အနုရူပဿ၊ လျောက်ပတ်သော။ ပဋိဂ္ဂဟကပုဂ္ဂလဿ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်၏။ လဒ္ဓတ္တာ၊ ရသည်၏အဖြစ်

နိပါတ် ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၁-ပဌမဝဂ္ဂ အနန္တဘရဝတ္ထု ၄၂၁

ကြောင့်။ ကေပိဏ္ဍပါတဒါနေနေဝ၊ တကြိမ်သော ဆွမ်းလှူခြင်းဖြင့် သာ
လျှင်။ သာဓုကာရံ၊ ကောင်းချီးကို။ ဒါပေသိ၊ ပေးစေ၏။ တေဿ၊ ထို
အနန္တဘရ-သူဆင်းရဲအား။ အနန္တဝိက္ခံ၊ လျောက်ပတ်သော ဝတ္ထုကို။ ဒတွာ၊
ပေး၍။ ဧတံ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ထိုလှူအပ်သော ဆွမ်းကို။ မမ၊ ငါ၏။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာကို။
ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ အနန္တဘရံ၊
အနန္တဘရ သူဆင်းရဲကို။ ပက္ခောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ “အဇ္ဇ၊ ယနေ့။
တယာ၊ သင်သည်။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သော သူအား။ ကိဉ္စ၊ တစုံတခု
သော။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သလော။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆံ၊ မေး၏။
အယျ၊ အရှင်သဌေး။ အာမ၊ ဪ-ပေးအပ်သည်မှန်၏။ ဥပရိဋ္ဌ ပစ္စေက-
ဗုဒ္ဓဿ၊ ဥပရိဋ္ဌ-ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်အား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အတ္တနော၊
မိမိ၏။ ဘာဂဘတ္တံ၊ အဖို့ဖြစ်သော တမင်းကို။ ဒိန္နံ၊ လှူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
(အာဟ၊ ဆို၏။) ဘော၊ အချင်း။ ဟန္တ၊ ယခု။ ကဟာပဏံ၊ တသပြာကို။
ဂဏိတွာ၊ ယူ၍။ ဧတံ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ထိုလှူအပ်သော ဆွမ်းကို။ မယံ၊ ငါ့အား။
ဒေဟိ၊ ပေးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) အယျ၊ အရှင်သဌေး။
န ဒေမိ၊ မပေးအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) သော၊-ထိုသူမနသဌေး
သည်။ ယာဝ သဟဿံ၊ တထောင်သောဥစ္စာ တိုင်အောင်။ ဝဇ္ဇေသိ၊ ပွားစေ
၏။ အနန္တဘရော၊ အနန္တဘရ သူဆင်းရဲသည်။ (ဌ-၁၄၇) “သဟဿေနပိ၊
တထောင်သော ဥစ္စာဖြင့်လည်း။ န ဒေမိ၊ မပေးအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊
ဆို၏။ ဘော၊ အချင်း။ ဟောတု၊ မပေးသည်ဖြစ်စေ။ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ဆွမ်းကို။
ယဒိ န ဒေသိ၊ အကယ်၍ မပေးသည်ဖြစ်အံ့။ သဟဿံ၊ တထောင်သော
ဥစ္စာကို။ ဂဏိတွာ၊ ယူ၍။ ပတ္တိံ၊ ကုသိုလ်၏ အဖို့ကို။ မေ၊ ငါ့အား။ ဒေဟိ၊
ပေးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) တေမ္ပိ၊ ဤကုသိုလ်၏အဖို့ကို
လည်း။ ဒါတံ၊ ပေးခြင်းငှာ။ ယုတ္တံ ဝါ၊ သင့်သည်ကိုလည်းကောင်း။ အယုတ္တံ
ဝါ၊ မသင့်သည်ကိုလည်းကောင်း။ န ဇာနာမိ၊ မသိ။ အဟံ ပန၊ အကျွန်ုပ်
သည်ကား။ ဥပရိဋ္ဌပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ ဥပရိဋ္ဌ-ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်ကို။ ပုစ္ဆံတွာ၊ မေး
လျှောက်၍။ ဒါတံ၊ ပေးခြင်းငှာ။ ယုတ္တံ၊ သင့်သည်။ သစေ ဘဝိဿတိ၊
အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ (ဧဝံ သတိ၊ ဤသို့သင့်သည်ရှိသော်။) ဒဿာမိ၊ ပေးအံ့။”
ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ (သော၊ ထို အနန္တဘရ သူဆင်းရဲသည်။) ဝဇ္ဇာ၊ သွား၍။
ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်ကို။ သမ္မာပုဏ္ဏိတွာ၊ အမိလိုက်၍။ “ဘန္တေ၊
အရှင်ဘုရား။ သုမနသေဌိ၊ သုမန-သဌေးသည်။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ခုမာ-

သံ၊ တတောင်သော အသပြာကို။ ဒေတု၊ ပေး၍။ တုမ္မာကံ၊ အရှင်ဘုရား
 တို့အား။ ဒိန္နပိဏ္ဍပါတေ၊ လှူအပ်သော ဆွမ်း၌။ ပတ္တိံ၊ အဖို့ကို။ ယာစတိ၊
 တောင်း၏။ ဒမ္မိ ဝါ၊ ပေးရအံ့လော။ န ဒမ္မိ ဝါ၊ မပေးရအံ့လော။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ လျှောက်၏။) ပဏ္ဍိတ၊ ပညာရှိ။ တေ၊ သင်အား။
 ဥပမံ၊ ဥပမာကို။ (အဟံ၊ ငါသည်။) ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ သေယျထာပိ၊
 ဥပမာမည်သည်ကား။ ကုလသတိကေ၊ အမျိုးတရာရှိသော။ ဂါမေ၊ ရွာ၌။
 ကေသ္မိယေဝ ဗရေ၊ တခုသော အိမ်၌သာလျှင်။ ဒီပံ၊ ဆီမီးကို။ ဇာလေယျ၊
 ညှိရာ၏။ သေသာ၊ ကြင်းသောအမျိုးတို့သည်။ အတ္တနော၊ အတ္တနော၊
 မိမိ မိမိ၏။ တေလေန၊ ဆီဖြင့်။ ဝဋ္ဋိံ၊ မီးစာကို။ တေမေတု၊ ဆွတ်၍။
 ဇာလာပေတု၊ တောက်စေ၍။ ဂဏ္ဍေယျ၊ ယူကုန်ငြားအံ့။ ပုရိမဗိပဿ၊
 ရှေးဖြစ်သောဆီမီး၏။ ပဘာ၊ အရောင်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ နတ္ထိ၊
 မရှိသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ မိန့်ဆို၏။) ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။
 အတိရေကတရာ၊ အထူးသဖြင့်လွန်ကဲသော။ ပဘာ၊ အရောင်သည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ လျှောက်၏။) ပဏ္ဍိတ၊ ပညာရှိ။ ဧဝမေဝ၊
 ဤအတူသာလျှင်။ ဥဠုကံယာဂု ဝါ၊ တမူတ်သော ယာဂုသည်မူလည်း။
 ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ ကဋ္ဌစ္ဆုဘိက္ခွာ ဝါ၊ တဇွန်းသော ဆွမ်းသည်မူလည်း။
 (ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။) အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပိဏ္ဍပါတေ၊ လှူအပ်သောဆွမ်း၌။
 ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား။ ပတ္တိံ၊ ကုသိုလ်၏အဖို့ကို။ ဒေန္တဿ၊ ပေးသော
 သူအား။ သတဿ ဝါ၊ တရာသောသူအားမူလည်း။ ဒေတု၊ ပေးသည်ဖြစ်
 စေ။ သဟဿဿ ဝါ၊ တထောင်သောသူအားမူလည်း။ ဒေတု၊ ပေးသည်ဖြစ်
 စေ။ ယတ္ထကနံ၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော သူတို့အား။ (ဒါနံ၊ အလှူ၏
 အဖို့ကို။) ဒေတိ၊ ပေး၏။ တတ္ထကနံ၊ ထိုမျှလောက်သောသူတို့အား။ ပုညံ၊
 ကောင်းမှုသည်။ ဝစုတိ၊ ပွား၏။ တံ၊ သင်သည်။ ဒေန္တော၊ ပေးသည်ရှိ
 သော်။ ကေမေဝ ပိဏ္ဍပါတံ၊ တကြိမ်သော ဆွမ်းကိုသာလျှင်။ အဒါသိ၊
 လှူ၏။ သုမနသေဋ္ဌဿ ပန၊ သုမနသဌေးအားကား။ ပတ္တိယာ၊ ကုသိုလ်၏
 အဖို့ကို။ ဒိန္နာယ၊ ပေးအပ်သည်ရှိသော်။ တဝ၊ သင်၏။ ကော၊ တကြိမ်
 သော။ (ပိဏ္ဍပါတော)စ၊ ဆွမ်းသည်လည်းကောင်း။ တဿ၊ ထိုသုမနသဌေး
 ၏။ ကော၊ တကြိမ်သော။ (ပိဏ္ဍပါတော)စ၊ ဆွမ်းသည်လည်းကောင်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒေ၊ နှစ်ကြိမ်ကုန်သော။ ပိဏ္ဍပါတာ၊ ဆွမ်းတို့သည်။ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ မိန့်ဆို၏။)

သော၊ ထို အနုဘာရ-သူဆင်းရဲသည်။ ပဇ္ဇေကဗုဒ္ဓံ၊ ပဇ္ဇေကဗုဒ္ဓါအရှင်ကို။
 အဘိဝါဒေတု၊ ရိုသေစွာရှိခိုးပြီး၍။ သုမနသေဋ္ဌဿ၊ သုမနသဌေး၏။ သန္တိ-

နိပါတ် ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၁-ပဌမဝဂ္ဂ အနုရုဒ္ဓတ္ထေရဝတ္ထု ၄၂၉

ကံ၊ အထံသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ “သာမိ၊ အရှင်သဌေး။ ပိဏ္ဍပါတေ၊ ဆွမ်း၌။
 ပတ္တိံ၊ ကုသိုလ်၏အဖို့ကို။ ဂဏှ၊ ယူလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဟန္တ၊
 ယခု။ ကဟာပဏသဟဿံ၊ အသပြာတထောင်ကို။ ဂဏှ၊ ယူလော့။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) အဟံ၊ အကျန့်ပ်သည်။ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ဆွမ်းကို။ န ဝိက္ခိ-
 ကာမိ၊ မရောင်း။ သဒ္ဓါယ ပန၊ ယုံကြည်သဖြင့်ကား။ တုမှာကံ၊ အရှင်သဌေး
 တို့အား။ ပတ္တိံ၊ ကုသိုလ်၏အဖို့ကို။ ဒေမိ၊ ပေး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊
 ဆို၏။) တာတ၊ အမောင်။ တံ၊ သင်သည်။ မယံ၊ ငါ့အား။ သဒ္ဓါယ၊ ယုံကြည်
 သဖြင့်။ ပတ္တိံ၊ ကုသိုလ်၏အဖို့ကို။ ဒေသိ၊ ပေး၏။ အဟံ ပန၊ ငါသည်
 ကား။ တုယံ၊ သင်၏။ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ပူဇေန္ဓော၊ ပူဇော်သည်ဖြစ်
 ၍။ သဟဿံ၊ အသပြာတထောင်ကို။ ဒေမိ၊ ပေး၏။ တာတ၊ အမောင်။
 ဂဏှ၊ ယူလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) သော၊ ထိုအန္ဓဘာရ-
 သူဆင်းရဲသည်။ “ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။” ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၍။
 သဟဿံ၊ တထောင်သော အသပြာကို။ ဂဏှ၊ ယူ၏။ တာတ၊ အမောင်။
 တုယံ၊ သင်အား။ သဟဿံ၊ တထောင်သော အသပြာကို။ လဒ္ဓကာလ-
 တော၊ ရသောအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၏။ သဟတ္ထာ၊ မိမိလက်ဖြင့်။ ကမ္မကရိ-
 ကကိစ္စံ၊ အမှုကိုပြုခြင်း ကိစ္စသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဝီထိယံ၊ ခရီးမ၌။ ဗီရံ၊
 အိမ်ကို။ မာပေတွာ၊ ဖန်ဆင်း၍။ ဝသ၊ နေလော့။ ယေန၊ အကြင်ဥစ္စာဖြင့်။
 တုယံ၊ သင်အား။ အတ္ထော၊ အလိုရှိ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ တံ၊ ထိုဥစ္စာကို။
 ဒမ္မိ၊ ပေး၏။ အာဟရာပေတွာ၊ ဆောင်စေ၍။ ဂဏှာဟိ၊ ယူလော့။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) နိရောဓသမာပတ္တိတော၊ နိရောဓသမာပတ်မှ။ ဝုဠိတ-
 ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ၊ ထသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား။ ဒိန္နပိဏ္ဍပါတော နာမ၊ လူအပီ-
 သော ဆွမ်းမည်သည်ကား။ တံဒိဝသမေဝ၊ ထိုလသောနေ၌ပင်လျှင်။ ဝိပိကံ၊
 အကျိုးကို။ ဒေတိ၊ ပေး၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သုမနသေဋ္ဌိ၊ သုမနသဌေး
 သည်။ အညံ ဒိဝသံ၊ တပါးသောနေ၌။ အန္ဓဘာရံ၊ အန္ဓဘာရ-သူဆင်းရဲကို။
 ဂဟေတွာ၊ ခေါ်၍။ ရာဇကုလံ၊ မင်း၏နန်းတော်သို့။ အဂစ္ဆန္ဓောပိ၊ မသွား
 သော်လည်း။ တံဒိဝသံ ပန၊ ထိုဥပရိဋ္ဌ-ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား ဆွမ်းလှူသောနေ၌
 ကား။ ဂဟေတွာဝ၊ ခေါ်၍သာလျှင်။ ဂတော၊ သွား၏။

အန္ဓဘာရဿ၊ အန္ဓဘာရ-သူဆင်းရဲ၏။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို။ အာဂမ္မိ-
 စွဲ၏။ ရာဇာ၊ ဗာရာဏသီမင်းသည်။ သေဋ္ဌိံ၊ သုမန-သဌေးကို။ အနော

၁။ နိဿိယ-မူဟောင်း၌မပါ။ ၂။ တံ မိ အာဟရာပေတွာ ဂဏှာဟိ-((ဆဋ္ဌ)

လောကေတွာ၊ မကြည့်မှီ၍။ အန္တဘာရမေဝ။ အန္တဘာရ-သုဆင်းရဲကိုသာ
လျှင်။ ဩလောကေသိ၊ ကြည့်၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ ကံ၊ အဘယ်
ကြောင့်။ ဣမံ ပုရိသံ၊ ဤယောက်ျားကို။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ ဩ-
လောကေသိ၊ ကြည့်တော်မူသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ သံတော်ဦး
တင်၏။) အညံ၊ တပါးသော။ ဒိဝသံ၊ နေ၌။ အဒိဋ္ဌပုဗ္ဗတ္တာ၊ မမြင်ဖူးသည်
၏ အဖြစ်ကြောင့်။ (အဟံ၊ ငါသည်။) ဩလောကေမိ၊ ကြည့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
(အာဟ၊ ဆို၏။) ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ သေ (သေသော)၊ ဤသူသည်။
ဩလောကေတဗ္ဗယုတ္တကော၊ ကြည့်အပ်သည်၏အဖြစ်တည်းဟူသော ဂုဏ်
ကျေးဇူးနှင့်ယှဉ်သောသူတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) အဿ၊ ထို
သူ၏။ ဩလောကေတဗ္ဗယုတ္တကော၊ ကြည့်အပ်သည် အဖြစ်နှင့်ယှဉ်သော။
ဂုဏော၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးသည်။ ကော ပန၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ပုစ္ဆိ၊
မေး၏။) ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ အဇ္ဇေ၊ ယနေ့။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဘာဂ-
ဘတ္တံ၊ အဖို့ဖြစ်သော ထမင်းကို။ သယံ၊ မိမိသည်။ အဘူတိတွာ၊ မစားမှီ၍။
ဥပရိဋ္ဌပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ၊ ဥပရိဋ္ဌ ပစ္စေကဗုဒ္ဓ၊ အရှင်အား။ ဒိန္နတ္တာ၊ လူအပ်သည်
အဖြစ်ကြောင့်။ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဟတ္ထတော၊ လက်မှ၊ သဟဿံ၊ တထောင်
သော ဥစ္စာကို။ လဘိ၊ ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ လျှောက်၏။)
သေသော၊ ဤသူသည်။ ကော နာမော၊ အဘယ်အမည်ရှိသနည်း။ ဣတိ၊
ဤသို့။ (ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။) ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ အန္တဘာရော (ဋ္ဌ-၁၄၈)
နာမ၊ အန္တဘာရ-အမည်ရှိပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ လျှောက်တင်၏။)
“တဝ၊ သင်၏။ ဟတ္ထတော၊ လက်မှ။ လဒ္ဓတ္တာ၊ ရအပ်သည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်။ မမပိ၊ ငါ၏လည်း။ ဟတ္ထတော၊ လက်မှ။ လဒ္ဓံ၊ ရခြင်းငှာ။
အရဟတိ၊ ထိုက်၏။ အဟမ္ပိ၊ ငါသည်လည်း။ အဿ၊ ထို အန္တဘာရ-
သုဆင်းရဲအား။ ပုဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။
ဝတွာ၊ ဆို၍။ သဟဿံ၊ တထောင်သော ဥစ္စာကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။
ဘဏေ၊ အချင်းတို့။ တေဿ၊ ထို အန္တဘာရ သုဆင်းရဲ၏။ ဝသနဂေဟံ၊
နေရာဖြစ်သောအိမ်ကို။ ဇာနာထ၊ သိကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊
ဆို၏။) ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ သာဓု၊ ကောင်းပါပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။
(တေ၊ ထို မင်းချင်းတို့သည်။) ဧကံ၊ တခုသော။ ဂေဟဋ္ဌာနံ၊ အိမ်ရာကို။
သောဓန္တော၊ သုတ်သင်ကုန်သည်ရှိသော်။ ကုဒ္ဒါလေန၊ ပေါက်တူးဖြင့်။
အာဟတဘဟတဋ္ဌာနေ၊ ခတ်မိရာ ခတ်မိရာ အရပ်၌။ နိဓိကုမ္ဘိယော၊ ဥစ္စာ
အိုးတို့ကို။ ဂီဝါယ၊ လည်ဖြင့်။ ဂီဝံ၊ လည်ကို။ အာဟတ္ထ၊ ထို၍။ ဌိတာ၊
တည်ကုန်သည်တို့ကို။ ဒိဿော၊ မြင်၍။ ရညော၊ မင်းအား။ အာရောဓယိံသု၊

နိပါတ် ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂံ ၁-ပဌမဝဂ္ဂ အရုဒ္ဓိတ္ထေရဝတ္ထု ၄၂၅

လျှောက်တင်ကုန်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ “တေန ဟိ၊ ထိုသို့တပြားကား။
 ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ခနဿ၊ တူးကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ တေသံ၊
 ထို မင်းချင်းယောက်ျားတို့၏။ ခနန္ဓာနံ၊ ခနန္ဓာနံ၊ တူးကုန်စဉ် တူးကုန်စဉ်။
 (နိဓိကုဗ္ဗိယော၊ ဥစ္စာအိုးတို့သည်။) ဟောဌာ၊ အောက်မြေထဲသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊
 ဝင်သွားကုန်၏။ ပုန၊ တဖန်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ရညော၊ မင်းအား။
 အာရောစယံ သု၊ လျှောက်တင်ကုန်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ “အန္ဓဘာရဿ၊
 အန္ဓဘာရ-သုဆင်းရဲ၏။ ဝစနေန၊ စကားဖြင့်။ ခနဿ၊ တူးကုန်လော့။”
 ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ တေ၊ ထို မင်းချင်းယောက်ျားတို့သည်။
 ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ “အန္ဓဘာရဿေဝ၊ အန္ဓဘာရ သုဆင်းရဲ၏သာလျှင်။
 ဝစနံ၊ စကားတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ ခနိံ သု၊ တူးကုန်၏။ ကုဒ္ဒါလေ-
 န၊ ပေါက်တူးဖြင့်။ အာဟတာဟတဌာနေ၊ ခတ်မိရာ ခတ်မိရာ အရပ်၌။
 အဟိစ္ဆတ္တကမကုဌာနိ ဝိယ၊ မှီငုံသဏ္ဌာန်ကဲ့သို့ ဖြစ်ကုန်သော။ ကုမ္ဘိယော၊
 အိုးတို့သည်။ ဥဌဟိံ သု၊ ပေါက်ကုန်၏။ တေ၊ ထို မင်းချင်းယောက်ျားတို့သည်။
 ခနံ၊ ဥစ္စာကို။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်၍။ ရညော၊ မင်း၏။ သန္နိကေ၊ အထံ
 ၌။ ရာသိံ၊ အစုကို။ အကံ သု၊ ပြုကုန်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ အမစ္စေ၊
 အမတ်တို့ကို။ သန္နိပါတေတွာ၊ စည်းဝေးစေ၍။ “ဣမသ္မိံ နဝရေ ဤဗာရာ
 ဏသီပြည်၌။ အညဿ၊ တပါးသော။ ကဿ၊ အဘယ်သူအား။ တွေကံ၊ ဤ
 မျှလောက်သော။ ခနံ၊ ဥစ္စာသည်။ အတ္တိ၊ ရှိသနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊
 မေး၏။ ဒေဝ၊ အရှင်းမင်းကြီး။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သော သူအား။
 (တွေကံ၊ ဤမျှလောက်သော။ ခနံ၊ ဥစ္စာသည်။) နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 (အာဟ၊ လျှောက်၏။) တေန ဟိ၊ ထိုသို့ တပြားကား။ အယံ အန္ဓဘာရော၊
 ဤ အန္ဓဘာရသည်။ ဣမသ္မိံ နဝရေ ဤဗာရာဏသီပြည်၌။ ခနသေဌိ နာမ၊
 ခနသေဌိ အမည်ရှိသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။
 တံဒိဝသမေဝ၊ ထိုနေ၌ပင်လျှင်။ သေဌိစ္ဆတ္တံ၊ သဌေးတို့သည်ရအပ်သောထီး
 ကို။ လဘိ၊ ရ၏။

သော၊ ထို ခနသဌေးသည်။ တတော၊ ထိုအခါမှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ ယာဝ-
 ဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ ကလျာဏကမ္မံ၊ ကောင်းမှုကံကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။
 တတော၊ ထိုလူ့ပြည်မှ။ စုတော၊ စုတေသည်ရှိသော်။ ဒေဝလောကေ၊ နတ်
 ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏။ ဒိဃရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ညဉ့်ပတ်လုံး။ ဒေဝ-
 မနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌။ သံသရိတွာ၊ ကျင်လည်ပြီး၍။ အမှာကံ၊
 ငါတို့၏။ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဥပ္ပဇ္ဇနကာလေ၊ ပွင့်တော်မူသောအခါ

၌။ ကပိလဝတ္ထုနဂရေ၊ ကပိလဝတ်ပြည်၌။ သုက္ကောဒနဿ၊ သုက္ကောဒန အမည်ရှိသော။ သက္ကဿ၊ သာကီဝင်မင်း၏။ (ဤအရာ၌ အမိတ္တောဒနဿ ဟု ရှိ၏။ ဗုဒ္ဓဝင်အဋ္ဌကထာနှင့် ညီသော်လည်း မူလပဏ္ဏာသ-ဒုက္ခက္ခယသုတ်၏ အဖွင့်နှင့်မညီ၍ ဆင်ခြင်ပါ။-နိဿယ-အမှာ။) ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ပဋိသန္တိ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂက္ခိ၊ ယူ၏။ အဿ၊ ထို သတို့သား၏။ နာမဂ္ဂဟဏ်ဒီဝသေ ပန၊ အမည်မည့်အံ့သောနေ၌ကား။ အနုရုဒ္ဓေါတိ နာမံ၊ အနုရုဒ္ဓါဟူသော အမည် ကို။ အကံသု၊ မှည့်ကုန်၏။ (သော၊ ထို အနုရုဒ္ဓါ မင်းသားသည်။) မဟာ- နာမသက္ကဿ၊ မဟာနာမအမည်ရှိသော သာကီဝင်မင်း၏။ ကနိဋ္ဌတာတာ၊ ညီ ငယ်သည်။ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ စူဠပိတုပုတ္တော၊ ဘထွေးတော် သား သည်။ ပရမ သုခမာလော၊ အလွန်သိမ်မွေ့သည်။ မဟာပုညော၊ ကြီးသော ဘုန်းရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အဿ၊ ထို အနုရုဒ္ဓါအား။ သုဝဏ္ဏပါတိ- ယံယေဝ၊ ရွှေခွက်၌သာလျှင်။ ဘတ္တံ၊ ထမင်းသည်။ (ဒေဝတာနုဘာဝေန၊ မြို့စောင့်နတ်တို့၏ အာနုဘော်အားဖြင့်။) ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထို အနုရုဒ္ဓါမင်းသား၏။ မာတာ၊ မယ်တော်သည်။ ကေဒီဝသံ၊ တနေ သ၌။ “မမ၊ ငါ၏။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ နတ္ထိတိ ပဒံ၊ နတ္ထိ ဟူသောပုဒ်ကို။ ဇာနာ- ပေဿာမိ၊ သိစေအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ ကေ၊ တခုသော။ သုဝဏ္ဏ- ပါတိ၊ ရွှေခွက်ကို။ အညာယ၊ တပါးသော။ သုဝဏ္ဏပါတိယာ၊ အဖုံးဖြစ် သော ရွှေခွက်ဖြင့်။ ပိဒဟိတော၊ ပိတ်ဖုံး၍။ တုစ္ဆကံယေဝ၊ အချည်းနှီးသော ရွှေခွက်ကိုသာလျှင်။ ပေသေသိ၊ ပို့စေ၏။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ ဒေဝတာ၊ မြို့စောင့်နတ်တို့သည်။ ဒိဗ္ဗပူဝေဟိ၊ နတ်၌ဖြစ်သောမုန့်တို့ဖြင့်။ (တံ၊ ထိုရွှေခွက်ကို။) ပူရေသု၊ ပြည့်စေကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မဟာပုညော၊ ကြီး သောဘုန်းရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တိဏ္ဏံ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဥတုနံ၊ ဥတုတို့အား။ အနုစ္ဆဝိကေသု၊ လျှောက်ပတ်ကုန်သော။ တိသု၊ သုံးဆောင် ကုန်သော။ ပါသာဒေသု၊ ပြာသာဒ်တို့၌။ အလကံတနာဋ္ဌကိတ္ထိဟိ၊ တန်ဆာ ဆင်အပ်သော ကချေသည်မိန်းမတို့သည်။ ပရိဝုတော၊ ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဒေဝေါ ဝိယ၊ နတ်ကဲ့သို့။ သမ္ပတ္တိံ၊ လူမင်း၏စည်းစိမ်ကို။ အနုဘဝိ၊ ခံစား၏။

၁။ အမိတ္တောဒနသက္ကဿ- (ဆဋ္ဌ) [ထေရဂါထာ-ဋ္ဌ၊ ဒု-၃၃၇၊ အပဒါန-ဋ္ဌ၊ ပ- ၃၀၂-တို့တွင် သုက္ကောဒနသက္ကဿ-ဟုချည်း တညီတည်းရှိ၍၊ ဝိမတိဝိနောဒနိဋ္ဌိကာ- မဟာနာမသိက္ခာပုဒ်အဖွင့်တွင် အမိတ္တောဒန-၏သားမှာ အရှင်အာနန္ဒာဖြစ်ကြောင်း၊ မဟာနာမသည် သုက္ကောဒန၏ သားဖြစ်၍ အရှင်အနုရုဒ္ဓါနှင့် မြတ်စွာဗုဒ္ဓတို့၏အစ်ကို တော်ကြောင်း ဖွင့်ပြထားသည်။-အယ်ဒီတာ]

အမှာကမ္ပိ၊ ငါတို့၏လည်း။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ တုသိတပုရာ၊ တုသိတာ နတ်ပြည်မှ။ စဝိတွာ၊ စုတေ၍။ သုဒ္ဓေါဒနမဟာရာဇဿ၊ သုဒ္ဓေါဒန မင်းကြီး၏။ အဂ္ဂမဟေသိယာ၊ မိဖုရားကြီး၏။ ကုဏ္ဍိသ္မိံ၊ ဝမ်း၌။ ပဋိသန္နိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အနုက္ကမေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ ဝုဒ္ဓိပုတ္တော၊ ကြီးပွားခြင်းသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ကျေနုတိံ သဝဿာနိ၊ နှစ်ဆယ့်ကိုးနှစ်တို့ပတ်လုံး။ အဂါရမဇ္ဈေ၊ အိမ်ရာတည်ထောင်လှူ၏ဘောင်၌။ ဝသိတွာ၊ နေ၍။ မဟာသိနိက္ခမနံ၊ မြတ်သော တောထွက်ခြင်းကို။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ အနုက္ကမေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ ပဋိဝိဒ္ဓိသဗ္ဗညုတညာဏော၊ ထိုးထွင်း၍ သိအပ်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ် ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဗောဓိမဇ္ဈော၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်၏ ကြည်ရာဖြစ်သော ဗောဓိပင်၌။ သတ္တသတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ပါးသော သတ္တာဟကို။ ဝိတိနာမေတွာ၊ လွန်စေ၍။ ဣသိပတနေ၊ ဣသိပတန-အမည်ရှိသော။ မိဂဒါယေ၊ မိဂဒါဝုန်တော၌။ ဓမ္မစက္ကပဝတ္တနံ၊ ဓမ္မစကြာတရားတော်ကို ဟောခြင်းကို။ ပဝတ္ထေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ လောကာနုဂဟံ၊ လူတို့အား ထောက်ပံ့ ချီးမြှင့်ခြင်းကို။ ကရောန္တော၊ ပြုတော်မူလျက်။ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့။ အာဂမ္မိ၊ ရောက်၍။ “မေ၊ ငါ၏။ ပုတ္တော၊ သားတော်ဘုရားသည်။ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့။ အာဂတော၊ ကြွရောက်တော်မူပြီ။”

ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဋ-၁၄၉) သုတွာ၊ ကြား၍။ “ဘဏေ၊ အချင်းတို့။ ဂစ္ဆိတံ၊ သွားကြချေ။ မမ၊ ငါ၏။ ပုတ္တံ၊ သားတော်ဘုရားကို။ အာနေထ၊ ပင့်ဆောင်ကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပိတရာ၊ ခမည်းတော် သုဒ္ဓေါဒန မင်းကြီးသည်။ ပဟိတေ၊ စေအပ်ကုန်သော။ သဟဿသဟဿပရိဝါရေ၊ တထောင် တထောင် အခြံအရံရှိကုန်သော။ ဒသ အမဇ္ဈေ၊ တကျိပ်သောအမတ်တို့ကို။ ဧဟိဘိက္ခု၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ဧဟိဘိက္ခု၊ ရဟန်း၏အဖြစ်ဖြင့်။ ပဗ္ဗာဇေတွာ၊ ရဟန်းပြုစေ၍။ ကာဠုဒါယိတ္ထေရေန၊ ကာဠုဒါယိ မထေရ်သည်။ စာရိကာဂမနံ၊ ဒေသစာရိ ကြွချီတော်မူခြင်းကို။ အာယာစိတော၊ တောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍။ ရာဇဂဟတော၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှ။ ဝိသတိသဟဿဘိက္ခုပရိဝါရေ၊ နှစ်သောင်းသောရဟန်း အခြံအရံ ရှိသည်ဖြစ်၍။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်တော်မူ၍။ ကဝိလဝတ္ထု ပုရံ၊ ကပိလဝတ်ပြည်သို့။ ဂန္ဓာ၊ ကြွတော်မူ၍။ ဉာတိသမာဂမေ၊ ဆွေတော် မျိုးတော်တို့၏ အစည်းအဝေး၌။ အနေကေဟိ၊ များစွာကုန်သော။ ဣဒ္ဓိပါဋိဟာရိယေဟိ၊ တန်ခိုး ပြာဋိဟာတို့ဖြင့်။ သပ္ပါဋိဟာရိယံ၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာရှိသော။ ဝိစိတြဓမ္မဒေသနံ၊ ဆန်ကြယ်သောတရားတော် ဟောခြင်းကို။

၁။ ပုတ္တော၊ ရောက်၏။ - (နိဿယ-မူဟောင်း)။ ၂။ နိဿယ-မူဟောင်း၌မပါ။

၄၂၀

အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ

ကြောက်

ကတော၊ ပြုတော်မူ၍။ မဟာဇနံ၊ လူအပေါင်းကို။ အမတပါနံ၊ အမြိုက်
 နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော အဖျော်ကို။ ပါယေတော၊ လောက်စေ၍။ ဒုတိယ-
 ဒီဝသေ၊ နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာ-
 ဒါယ၊ ယူတော်မူ၍။ နဂရဒ္ဓါရေ၊ ကပိလဝတ်ပြည်တော်၏တံခါး၌။ ဌတော၊
 ရပ်တော်မူ၍။ “ကုလနဂရံ၊ ဆွေတော်မျိုးတော်တို့၏မြို့သို့။ အာဂတဝံ၊
 ကြွရောက်လာကုန်သော။ သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓါနံ၊ သဗ္ဗညု ဘုရားတို့၏။ အာစိဏ္ဏံ၊
 အလေ့အကျက်သည်။ ကိံ န ခေါ၊ အသိနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဝဇ္ဇမာ-
 နော၊ ဆင်ခြင်တော်မူသည်ရှိသော်။ “သပဒါနံ၊ အစဉ်အတိုင်း။ ပိဏ္ဏာယ၊
 ဆွမ်းအလို့ငှာ။ စရဏံ၊ လှည့်လည်တော်မူခြင်းသည်။ (ကုလနဂရံ၊ ဆွေတော်
 မျိုးတော်တို့၏မြို့သို့။ အာဂတဝံ၊ ကြွရောက်လာကုန်သော။ သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓါနံ၊
 သဗ္ဗညုဘုရားရှင်တို့၏။) အာစိဏ္ဏံ၊ အလေ့အကျက်တော်တည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။
 ဉတော၊ သိတော်မူ၍။ သပဒါနံ၊ အစဉ်အတိုင်း။ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။
 စရန္တော၊ လှည့်လည်တော်မူသည်ရှိသော်။ “မေ၊ ငါ၏။ ပုတ္တော၊ သားတော်
 ဘုရားသည်။ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ စရတိ၊ ကြွချီတော်မူ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။
 သုတော၊ ကြား၍။ အာဂတဿ၊ လာသော။ ရညော၊ ခမည်းတော် သုဒ္ဓေါ
 ဒန မင်းကြီးအား။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ကထေတော၊ ဟောတော်မူ၍။ တေန၊ ထို
 ခမည်းတော် သုဒ္ဓေါဒန မင်းကြီးသည်။ သကနိဝေသနံ၊ မိမိနန်းတော်သို့။
 ပဝေသေတော၊ သွင်း၍။ ကတသက္ကာရသမ္မာနော၊ ပြုအပ်သော ရိုသေမြတ်နိုးခြင်း
 ရှိသည်ဖြစ်၍။ တတ္ထ၊ ထို ကပိလဝတ်ပြည်တော်၌။ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သော။
 ဉာတိဇနာနုဂ္ဂဟံ၊ ဆွေတော်မျိုးတော်ဖြစ်သော သူအပေါင်းအား သင်္ဂြိုဟ်
 ခြင်းကို။ ကတော၊ ပြုတော်မူ၍။ ရာဟုလကုမာရံ၊ ရာဟုလာမင်းသားကို။
 ပဗ္ဗာဇေတော၊ ရှင်ပြုစေတော်မူ၍။ နစိရသေဝ၊ မမြင့်မီပင်လျှင်။ ကပိလ-
 ဝတ္ထုပုရတော၊ ကပိလဝတ်ပြည်တော်မှ။ မလ္လရဋ္ဌေ၊ မလ္လတိုင်း၌။ စာရိကံ၊
 ဒေသစာရိကို။ စရမာနော၊ လှည့်လည်တော်မူသည်ရှိသော်။ အနုပိယအမ္မဝနံ၊
 အနုပိယ-အမည်ရှိသော သရက်ဥယျာဉ်သို့။ အဂမာသိ၊ ကြွရောက်တော်မူ၏။

တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ သုဒ္ဓေါဒနမဟာရာဇော၊ သုဒ္ဓေါဒန မင်းမြတ်
 သည်။ သာကိယဇနံ၊ သာကိဝင် မင်းအပေါင်းကို။ သန္နိပါတေတော၊ စည်းဝေး
 စေ၍။ “မေ၊ ငါ၏။ ပုတ္တော၊ သားတော်ဘုရားသည်။ အဂါရံ၊ အိမ်၌။ သစေ
 အဗ္ဗာဝသိဿ၊ အကယ်၍ နေသည်ဖြစ်အံ့၊ သတ္တရတနသမန္နာဂတော၊ ရတနာခုနစ်
 ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော။ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာရတနာကို လည်စေတတ်သော။ ရာဇော၊
 မင်းသည်။ အာတဝိဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ မေ၊ ငါ၏။ နတ္တာ၊ မြေးတော်ဖြစ်သော။

ရာဟုလကုမာရေပိ၊ ရာဟုလာ မင်းသားသည်လည်း။ ခတ္တိယဂဏေန၊ မင်းမျိုး
 အပေါင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ တံ၊ ထို သိဒ္ဓတ်မင်းကို။ ပရိဝါရေတွာ၊
 ခြံရံ၍။ အစရိဿ၊ လှည့်လည်ရာ၏။ တုဗ္ဗေပိ၊ သင်တို့သည်လည်း။ တေမတ္ထံ၊
 ထိုအကြောင်းကို။ ဇာနာထ၊ သိကုန်၏။ ဣဒါနိ ပန၊ ယခုအခါ၌ကား။ မေ၊
 ငါ၏။ ပုတ္တော၊ သားတော်ဘုရားသည်။ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရားသည်။ ဇာတော၊
 ဖြစ်၏။ အဿ၊ ထို ဘုရားဖြစ်သော ငါသားအား။ ခတ္တိယာဝ၊ မင်းမျိုးတို့
 သည်သာလျှင်။ ပရိဝါရာ၊ အခြံအရံတို့သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။
 တုဗ္ဗေ၊ သင်တို့သည်။ ဧကေကကုလတော၊ တဦးတဦးသော အမျိုးမှ။ ဧကေကံ၊
 တယောက်တယောက်သော။ ဒါရကံ၊ သူငယ်ကို။ ဒေထ၊ ပေးကုန်လော့။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။
 ဧကပ္ပဟာရေနေဝ၊ တပြိုင်နက်တည်းဖြင့်သာလျှင်။ သဟဿခတ္တိယကုမာရာ၊
 တထောင်သော မင်းသားတို့သည်။ ပဗ္ဗဇိံသု၊ ရဟန်းပြုကုန်၏။ တုဗ္ဗိံ
 သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ မဟာနာမော၊ မဟာနာမ်သည်။ ကုဋ္ဌမ္မသာမိကော၊
 ဥစ္စာရှင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော ထိုမဟာနာမ်သည်။ အနုရုဒ္ဓသက္ကံ၊
 သာကီဝင်မင်းမျိုးဖြစ်သော အနုရုဒ္ဓါသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။ “တတ
 အနုရုဒ္ဓ၊ ငါ့ညီ အနုဒ္ဓါ။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ အဘိညာတာ အဘိ-
 ညာတာ၊ ထင်ရှားကုန် ထင်ရှားကုန်သော။ သက္ကုကုမာရာ၊ သာကီဝင်
 မင်းသားတို့သည်။ ပဗ္ဗဇိတံ၊ ရဟန်းပြုသော။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။
 အနုပဗ္ဗဇန္တံ၊ အတုလိုက်၍ ရဟန်းပြုကုန်၏။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ကုလေ၊
 အမျိုး၌။ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ရာထောင်သော လူ၏ဘောင်မှ။ (နိက္ခမ္မ၊ ထွက်
 ၍။) အနဂါရိယံ၊ ရဟန်းဘောင်၌။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသော။ ကောစိ၊
 တစုံတယောက်သောသူသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တေန ဟိ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်။
 တုံဝါ၊ သင်သည်မူလည်း။ ပဗ္ဗဇ၊ ရဟန်းပြုလော့။ အဟံ ဝါ၊ ငါသည်မူ
 လည်း။ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ရဟန်းပြုအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေဂ္ဂိစ၊ ဆို၏။
 သော၊ ထို အနုရုဒ္ဓါသည်။ တဿ၊ ထို နောင်တော်မဟာနာမ်၏။ ဝစန္နံ၊
 စကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ဗရာဝါသေ၊ အိမ်ရာထောင်သော လူ၏ဘောင်
 ၌။ ရူစိံ၊ နှစ်သက်ခြင်းကို။ အကတွာ၊ မပြုမူ၍။ ခတ္တသတ္တမော၊ မိမိလျှင်
 ခုနှစ်ယောက်မြောက် ရှိသည်ဖြစ်၍။ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ရာထောင်သော လူ၏
 ဘောင်မှ။ (နိက္ခမ္မ၊ ထွက်၍။) အနဂါရိယံ၊ ရဟန်းဘောင်၌။ ပဗ္ဗဇိတော၊
 ရဟန်းပြု၏။ တဿ၊ ထို အနုရုဒ္ဓါ၏။ ပဗ္ဗဇောနုက္ကမော၊ ရဟန်းပြုသော အစဉ်
 သည်။ သံသဘောဒကက္ခန္ဓကေ၊ သံသဘောဒကက္ခန္ဓက၌။ အာဂတောဝ၊ လာသည်
 သာလျှင်တည်း။

ပန၊ အပ္ပိတပါးကိုဆိုဦးအံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အနုပိယအဗ္ဗဝနံ၊ အနုပိယသရက်
 တောသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ပဗ္ဗဇိတေသု၊ ရဟန်းပြုကုန်သော။ တေသု၊ ထို ခုနစ်
 ယောက်သော မထေရ်တို့တွင်။ တသ္မိံ ယေဝ အန္တောဝဿေ၊ ထိုရဟန်းပြုသော ဝါ
 တုင်း၌ပင်လျှင်။ ဘဒ္ဒိယတ္ထေရော၊ ဘဒ္ဒိယ-မထေရ်သည်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်
 သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ အနုရုဒ္ဓတ္ထေရော၊ အနုရုဒ္ဓါ မထေရ်သည်။ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊
 ဒိဗ္ဗစက္ခု အဘိညာဉ်ကို။ နိဗ္ဗတ္တေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်။
 အဋ္ဌသမာပတ္တိယော၊ ရှစ်ပါးသော သမာပတ်တို့ကို။ နိဗ္ဗတ္တေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။

≡ အာနန္ဒတ္ထေရော၊ အာနန္ဒာ မထေရ်သည်။ (ဋ္ဌ-၁၅၀) သောတာပတ္တိဖလေ။
 သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ ဘဂုတ္ထေရော စ၊ ဘဂု-မထေရ်သည်
 လည်းကောင်း။ ကိမိလတ္ထေရော စ၊ ကိမိလ-မထေရ်သည် လည်းကောင်း။
 ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိသု၊ ရောက်ကုန်၏။
 သဗ္ဗေသမ္ပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ တေသံ ပန ထေရေနံ၊ ထိုမထေရ်
 တို့၏ကား။ အတ္တနော အတ္တနော၊ မိမိ မိမိ၏။ အာဂတဋ္ဌာနေ၊ ပါဠိလာသော
 အရာ၌။ ပုဗ္ဗပတ္တနာဘိနိဟာရော၊ ရှေး၌ ဆုတောင်းခြင်း ဟု ဆိုအပ်သောစိတ်ကို
 ရှေးရှုဆောင်ခြင်းသည်။ အာဂမိယတိ၊ လာလတ္တံ့။ အယံ ပန အနုရုဒ္ဓတ္ထေ-
 ရော၊ ဤ အနုရုဒ္ဓါ မထေရ်သည်ကား။ ဓမ္မသေနာပတိဿ၊ တရားစစ်သူကြီး
 ဖြစ်သော အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။
 ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ စေတိယရဋ္ဌေ၊ စေတိယတိုင်း၌။ ပါစိနဝံသမိဂဒါယံ၊ ပါ
 စိနဝံသ အမည်ရှိသော သမင်တောသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်း
 တရားကို။ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်။ သတ္တံ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။ မဟာ
 ပုရိသဝိတက္ကေ၊ ယောက်ျားမြတ်တို့သည် ကြံအပ်သော အကြံတို့ကို။ ဝိတက္ကေသိ၊
 ကြံ၏။ အဋ္ဌမေ၊ ရှစ်ခုမြောက်သော။ (မဟာပုရိသဝိတက္ကေ၊ မဟာပုရိသ
 ဝိတက်၌။) ကိလမတိ၊ ပင်ပန်း၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ “အနုရုဒ္ဓါ၊
 အနုရုဒ္ဓါသည်။ အဋ္ဌမေ၊ ရှစ်ခုမြောက်သော။ မဟာပုရိသဝိတက္ကေ၊ မဟာ-
 ပုရိသ ဝိတက်၌။ ကိလမတိ၊ ပင်ပန်း၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥတွာ၊ သိတော်
 မူ၍။ “တဿ၊ ထို အနုရုဒ္ဓါ၏။ သင်္ကပ္ပံ၊ အကြံကို။ ပူရေဿာမိ၊ ပြည့်စေ
 အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးတော်ပိုက်၍။ တတ္ထံ၊ ထိုပါစိနဝံသ အမည်ရှိသော
 သမင်တောသို့။ ဂန္ဓာ၊ ကြွတော်မူ၍။ ပညတ္ထဝရဗုဒ္ဓါသနေ၊ ခင်းထားအပ်
 သော မြတ်သောဘုရားနေရာ၌။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေတော်မူလျက်။ အဋ္ဌမံ၊
 ရှစ်ခုမြောက်သော။ မဟာပုရိသဝိတက္ကံ၊ မဟာပုရိသဝိတက်ကို။ ပူရေတွာ၊
 ပြည့်စေ၍။ စတုပစ္စယသန္တောသ ဘာဝနာရာမပဋိမဏ္ဍိတံ၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့
 ၌ရောင်းရဲခြင်း ဘာဝနာ၌ မွေ့လျော်ခြင်းတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော။

နိပါတ်]

၁၄-ဘေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၁-ပဌမဝဂ္ဂ အနုရုဒ္ဓိတ္ထေရဝတ္ထု

၄၃၁

မဟာအရိယာဝံသပဋိပဒါ၊ မြတ်သောအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏အနွယ်ဖြစ်သောအကျင့်ကို။ ကထေတွာ၊ ဟောတော်မူ၍။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ဥပ္ပတိတွာ၊ ပျံကြွ၍။ ဘေသကလာဝနမေဝ၊ ဘေသကလာ အမည်ရှိသောတိလူးသည် သိမ်းဆည်းအပ်သောကြောင့် ဘေသကလာ မည်သောတောသို့ သာလျှင်။ ဂတော၊ သွားတော်မူ၏။

ထေရော၊ အနုရုဒ္ဓိ၊ မထေရ်သည်။ တထာဂတေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဂတမတ္ထေယေဝ၊ ကြွတော်မူကာမျှ ဖြစ်သော်သာလျှင်။ တေဝိဇ္ဇော၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးရှိသော။ မဟာခိဏာသဝေ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ “သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မယံ၊ ငါ၏။ မနံ၊ စိတ်ကို။ ဇာနိတွာ၊ သိတော်မူ၍။ အာဂန္နာ၊ ကြွတော်မူလာ၍။ အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သော။ မဟာပုရိသဝိဘက္ကံ၊ မဟာပုရိသ ဝိတက်ကို။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ အဒါသိ၊ ပေးတော်မူ၏။ မေ၊ ငါ၏။ သောစ မနောရထော၊ ထိုနှလုံးအလိုသည်လည်း။ မတ္တကံ၊ အပြီး အဆုံးသို့။ ပတ္တော၊ ရောက်၏။” ဣတံ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ ဓမ္မဒေသနဉ္စ၊ တရားဒေသနာကိုလည်းကောင်း။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပဋိဝိဒ္ဓဓမ္မဉ္စ၊ ထိုးတွင်း၍သိအပ်သော တရားကိုလည်းကောင်း။ အာရဗ္ဘ၊ အာရုံပြု၍။ “မမသကပ္ပံ၊ ပ။ သာသနံ” ဣ၊ မမသကပ္ပံ၊ ပ။ သာသနံ ဟုကုန်သော။ ဣမာ ဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆို၏။

“မေ၊ ငါအား။ ယဒါ၊ အကြင်အရ်၌။ သကံပေ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောယောက်ျားမြတ်တို့သည် ကြံအပ်သော အကြံဟူသည် အဘယ်နည်းဟု ယုံမှားခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သော အကြံသည်။ အဟု၊ ဖြစ်ပြီ။ တတော (တဒါ ကာလေ)၊ ထိုအခါ၌။ မေ၊ ငါ၏။ သကံပုံ၊ အကြံကို။ အညာယ၊ သိ၍။ လောကေ၊ သတ္တလောက၌။ အနုတ္တရော၊ အတုမရှိသော။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မနောမယေန၊ အဘိညာဉ်စိတ်ဖြင့်ပြီးသော။ ကာယေန၊ ရူပကာယဖြင့်။ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုးဖြင့်။ (မံ၊ ငါသို့။) ဥပသကံမိ၊ ကပ်၏။ နိပ္ပပဉ္စရတော၊ သံသရာဝဋ်ကို ချွဲတတ်သော ရာဂ-အစရှိသော ကိလေသာတို့မှကင်းသော ကိုးပါးသောလောကုတ္တရာတရား၌ မွေ့လျော်ငံတော်မူသော။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။ ဥတ္တရိ၊ အထက်ဖြစ်သောတရားကို။ ဒေသယံ၊ ဟောတော်မူ၏။ နိပ္ပပဉ္စ၊ သံသရာဝဋ်ကိုချွဲတတ်သော ရာဂ-အစရှိသော ပပဉ္စတရားမှ ကင်းသော လောကုတ္တရာတရားကို။ အဒေသယံ၊ ဟောတော်မူ၏။

အဟံ၊ ငါသည်။ တဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို။ အညာယ၊ သိ၍။ သာသနေ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော သာသနာ

တော်၌။ ရတော၊ မွေ့လျော်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟာသိ၊ နေပြီ။ တိဿော၊
 သုံးပါးကုန်သော။ ဝိဇ္ဇော၊ ဝိဇ္ဇာတို့ကို။ (မယာ၊ ငါသည်။) အနုပုတ္တော၊
 အစဉ်ရောက်အပ်ကုန်ပြီ။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနံ၊ သုံးပါး
 အပြားရှိသော သာသနာတော်ကို။ ကတံ၊ လိုက်နာအပ်ပြီ။”

အထ၊ ထိုနောက်မှ။ နံ၊ ထို အနုရုဒ္ဓါကို။ အပရဘာရေ၊ နောက်အဖို့၌။
 သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနမဟာဝိဟာရေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်
 ကြီး၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ “မမ၊ ငါဘုရား၏။ သာသနေ၊
 သာသနာတော်၌။ ဒိဗ္ဗစက္ခုကာနံ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအတိညာဉ်နှင့် ပြည့်စုံသောဂိုဏ်
 တို့တွင်၊ အနုရုဒ္ဓေါ၊ အနုရုဒ္ဓါသည်။ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊
 မြတ်သောအရာ၌။ ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏။

ဘဒ္ဒိယဇ္ဈေရဝတ္ထု

၁၉၃။ ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌။ ဥစ္စာကုလိကာနန္တိ၊ ဥစ္စာကုလိကာနံ ဟူသည်
 ကား။ ဥစ္စာကုလေ၊ မြင့်မြတ်သော အမျိုး၌။ ဇာတာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊
 ဘဒ္ဒိယောတိ၊ ဘဒ္ဒိယော ဟူသည်ကား။ အနုရုဒ္ဓတ္ထေရေန၊ အနုရုဒ္ဓါ မထေရ်နှင့်။
 သဒ္ဓိံ၊ တက္က။ နိက္ခမန္တော၊ တောထွက်သော။ သကျရာဇော၊ သာကီဝင် မင်းမျိုး
 တည်း။ ကာဠိဂေါဓာယ ပုတ္တောတိ၊ ကာဠိဂေါဓာယ ပုတ္တော ဟူသည်ကား။
 သာ ဒေဝီ၊ ထို မိဖုရားသည်။ ကာဠဝဏ္ဏော၊ မည်းသော အဆင်းရှိသည်။ (ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။) အဿာ ပန၊ ထိုမိဖုရား၏ကား။ ဂေါဓာတိ နာမံ၊ ဂေါဓာ ဟူသော
 အမည်သည်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ကာဠိဂေါဓာတိ၊
 ကာဠိဂေါဓာ ဟူ၍။ (ဋ္ဌ-၁၅၁) ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တဿာ၊ ထို ကာဠိ
 ဂေါဓာ အမည်ရှိသော မိဖုရား၏။ ပုတ္တော၊ သားတည်း။ ဣတိ (အယံ)၊
 ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ပန၊ စောနာ-သောဓနာပုဒ်ကို
 ထုတ်၍ဆိုဦးအံ့။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ အယံ၊ ဤ ဘဒ္ဒိယ-မထေရ်ကို။ ဥစ္စာ-
 ကုလိကာနံ၊ မြင့်မြတ်သောအမျိုးရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အဂ္ဂေါတိ၊ မြတ်၏ဟူ၍။
 ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သနည်း။ တတော၊ ထို ဘဒ္ဒိယ မထေရ်ထက်၊ ဥစ္စာကုလိကတရား၊
 အထူးသဖြင့်မြင့်မြတ်သော အမျိုးရှိသော သူတို့သည်။ နတ္ထိ (န သန္တိ) ကိ၊
 မရှိကုန်သလော၊ ဣတိ (အယံ)၊ ဤသည်ကား။ (ပုစ္ဆော၊ အမေးတည်း။)
 အာမ နတ္ထိ (သန္တိ)၊ ဪ-မရှိကုန်သည်မှန်၏။ ဟိ (ဝိတ္ထာရေမိ)၊ ချဲ့ဦးအံ့၊
 တဿ၊ ထို ဘဒ္ဒိယ-မထေရ်၏။ မာတာ၊ အမိသည်။ သာကီယာနိနံ၊ သာကီဝင်
 မင်းသမီးတို့၏။ အန္တရေ၊ အလယ်၌။ ဝယေန၊ အရွယ်အားဖြင့်။ သဗ္ဗဇေဠိကာ၊

နိပါတ်] ၁၄-ဧကဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၁-ပဌမဝဂ္ဂ ဘဒ္ဒိယတ္ထေရဝတ္ထု ၄၃၃

ခပ်သိမ်းသော မင်းသမီးတို့ထက် ကြီး၏။ သောယေဝ စ၊ ထို ဘဒ္ဒိယ-မထေရ် သည်သာလျှင်။ သာကီယကုလေ၊ သာကီဝင်မင်းမျိုး၌။ သမ္ပတ္တံ၊ ရောက်သော။ ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဥစ္စာကုလိကာနံ၊ အမျိုးအားဖြင့် မြတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ အဂ္ဂေါတိ၊ မြတ်၏ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။ အပိစ (အပရော)၊ တပါးသော (နယော၊ နည်းကို။ မယာ၊ ငါသည်။ ဝုစ္စတေ၊ မိန့်ဦးအံ့။) သေ (သေသော)၊ ဤ ဘဒ္ဒိယ မထေရ်သည်။ ပုဗ္ဗပတ္တနာနုဘာဝေန စ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော ဆုတောင်းခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်လည်း။ အနုပဋိပါဠိယာ၊ အစဉ်အတိုင်း။ ပဉ္စဇာတိသတာနိ၊ ငါးရာသော ဘဝတို့ပတ်လုံး။ ရာဇကုလေ၊ မင်းမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိတော၊ ဖြစ်၍။ ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ ကာရေသိယော၊ ပြုစေသည်သာလျှင်တည်း။ ဣမိနာပိ ကာရဏေန၊ ဤသို့သော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဥစ္စာကုလိကာနံ၊ မြင့်မြတ်သောအမျိုးရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက်၊ အဂ္ဂေါတိ၊ မြတ်၏ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။

ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ အဿ၊ ထို ဘဒ္ဒိယ-မထေရ်၏။ ပဉ္စကမ္မေ၊ ပြဿနာအမှု၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား။ အနုပုဗ္ဗိကထာ၊ အစဉ်အတိုင်းဖြစ်သော စကားတည်း။ -ဟိ (ဝိတ္တာရေမိ)၊ ထိုစကားကိုချဲ့ဦးအံ့။ အယမ္ပိ၊ ဤ ဘဒ္ဒိယ မထေရ်သည်လည်း။ အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသော အခါ၌။ ပဒုမုတ္တရ ဗုဒ္ဓကလေ၊ ပဒုမုတ္တရ - အမည်ရှိသော မြတ်စွာဘုရားလက်ထက်၌။ မဟာဘောဂကုလေ၊ များသော စည်းစိမ်ရှိသော အမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်သည်ဖြစ်၍။ ဝုတ္တနယေနော၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဓမ္မဿဝနတ္ထာယ၊ တရားနာခြင်း အကျိုးငှာ။ ဂတော၊ သွား၏။ တံဒိဝသံ၊ ထိုနေ့၌။ သတ္တာရံ၊ ပဒုမုတ္တရ - မြတ်စွာဘုရားကို။ ဧကံ၊ တယောက်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ ဥစ္စာကုလိကာနံ၊ အမျိုးအားဖြင့် မြတ်ကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့တွင်။ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။ ဌပေန္တံ၊ ထားအပ်သည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ “မယာပိ၊ ငါသည်လည်း။ အနာဂတေ၊ နောင်အခါ၌။ ဧကဿ၊ တဆူသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ ဥစ္စာကုလိကာနံ၊ အမျိုးအားဖြင့် မြတ်ကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့ထက်။ အဂ္ဂေန၊ မြတ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဘဝိတံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ တထာဂတံ၊ ပဒုမုတ္တရ-မြတ်စွာဘုရားကို။ နိမန္နေတော၊ ပင့်ဖိတ်၍။ သတ္တဒိဝသာနိ၊ ခုနစ်ရက်တို့ပတ်လုံး။ ဗုဒ္ဓပုဗ္ဗဿ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းအပေါင်းအား။ မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသော အလှူကို။

ဒေတာ၊ လူ၍။ “သန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဣမဿ ဒါနဿ၊ ဤအလှူ၏။ ဖလေန၊ အကျိုးဖြင့်။ အညံ၊ တပါးသော။ သမ္ပတ္တိံ၊ လောကီစည်းစိမ်ကို။ န အာကခါမိ၊ အလိုမရှိ။ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ အနာဂတေ၊ နောင်အခါ၌။ ဧကဿ၊ တဆူသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ ဥစ္စာကုလိကာနံ၊ မြတ်သော အမျိုးရှိကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့ထက်။ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်သည်။ ဘံဝေယျံ၊ ဖြစ်ရလို၏။”

ဣတိ၊ ဤသို့။ ပတ္ထယိတှာ၊ ဆုတောင်း၍။ ပါဒမူလေ၊ ခြေတော်ရင်း၌။ နိပဇ္ဇိ၊ ဝပ်၏။

သတ္တာ၊ ပဒုမုတ္တရ - မြတ်စွာဘုရားသည်။ အနာဂတံ၊ လာလတ္တံ့သော အကြောင်းကို။ သြလောကေန္တော၊ ကြည့်တော်မူသည်ရှိသော်။ သမိဇ္ဈနဘာဝံ၊ ပြည့်စုံလတ္တံ့သည်၏အဖြစ်ကို။ ဒိသှာ၊ မြင်တော်မူ၍။ “တေ၊ သင်၏။ ဣဒံ ကမ္မံ၊ ဤ ဆုတောင်းခြင်း အမှုသည်။ သမိဇ္ဈဿတိ၊ ပြည့်စုံလတ္တံ့။ ဣတော၊ ဤကမ္မာမှ။ ကပ္ပသတသဟဿာဝသာနေ၊ ကမ္မာတသိန်း၏ အဆုံး၌။ ဂေါတမော နာမ၊ ဂေါတမ-အမည်ရှိသော။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။ ဥပုဇ္ဈိယတိ၊ ပွင့်လတ္တံ့။ တံ၊ သင်သည်။ တဿ၊ ထို ဂေါတမ-မြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ ဥစ္စာကုလိကာနံ၊ အမျိုးအားဖြင့် မြတ်ကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့ထက်။ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်သည်။ ဘဝိဿသိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။”

ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗျာကရိတှာ၊ ဗျာဒိတ်ကြားတော်မူ၍။ ဘတ္တာနုမောဒနံ၊ ဆွမ်းကို အနုမောဒနာပြုခြင်းကို။ ကတှာ၊ ပြုတော်မူ၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတော်သို့။ အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူ၏။ သောပိ၊ ထို ဘဒ္ဒိယ-သည်လည်း။ တံ ဗျာကရဏံ၊ ထို ဗျာဒိတ်စကားကို။ လဘိတှာ၊ ရ၍။ ဥစ္စာကုလိကသံဝတ္တနိကကမ္မံ၊ မြင့်မြတ်သော အမျိုးရှိသည်အဖြစ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော ကံကို။ ပုစ္ဆိတှာ၊ မေး၍။ ဓမ္မာသနာနိ၊ တရားနေရာတို့ကို။ ကာရေတှာ၊ ပြုစေ၍။ တေသု၊ ထို တရားနေရာတို့၌။ ပစ္စတ္ထရဏာနိ၊ အိပ်ရာခင်းတို့ကို။ သန္တရာပေတှာ၊ ခင်းစေ၍။ ဓမ္မဗီဒနိယော၊ တရားဟောစရာ ယပ်တို့ကို။ ဓမ္မကထိကဝတ္ထံ၊ တရားဟောသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ပြုရာသောဝတ်ကို။ ဥပေါသထာဂါရေ၊ ဥပုသ်အိမ်၌။ ပဒိပတေလဒါနံ၊ ဆီမီးအလို့ငှာ ဆီဟူသောအလှူကို။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ ဗဟုဝိဓံ၊ များသော အပြားရှိသော။ ကလျာဏ ကမ္မံ၊ ကောင်းမှုကံကို။ ကတှာ၊ ပြု၍။ တတ္ထ၊ ထိုလူ့ပြည်၌။

၁။ ဓမ္မကထိကဝတ္ထံ = (ဆဋ္ဌ)
 ၂။ ဗဟုမ္ပိ၊ များစွာလည်းဖြစ်သော = (နိဿယ-မူလဟောင်း)

ကာလကတော၊ သေလွန်သည်ဖြစ်၍။ ဒေဝေသု စ၊ နတ်ပြည်တို့၌လည်း
ကောင်း။ မနုဿေသု စ၊ လူ့ပြည်တို့၌လည်းကောင်း။ သံသရန္တော၊ ကျင်
လည်သည်ရှိသော်။ ကဿပဒသဗလဿ စ၊ ကဿပ မြတ်စွာဘုရား၏ လည်း
ကောင်း။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ဘဂဝတော စ၊ မြတ်စွာဘုရား၏လည်းကောင်း။
အန္တရေ၊ အကြား၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌။ ကုဋုမ္ပိယသရေ၊
သုကြွယ်အိမ်၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏။

တေန စ သမယေန၊ ထိုအခါ၌လည်း။ သမ္ပဟုလ၊ များစွာကုန်သော။
ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်။ ဂန္ဓမာဒနပဗ္ဗတ၊ ဂန္ဓမာဒန-တောင်
မှ။ အာဂမ္မ၊ ကြွတော်မူလာ၍။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌။ ဂင်္ဂိယ တီရေ၊
ဂင်္ဂါမြစ်နား၌။ ဖာသုကဋ္ဌာနေ၊ ချမ်းသာရာအရပ်၌။ နိသီဒိတော၊ ထိုင်နေ
၍။ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ဆွမ်းကို။ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ သုံးဆောင်ကုန်၏။ သော ကုဋုမ္ပိယော၊
ထိုသုကြွယ်သားသည်။ တေသံ၊ ထို အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏။ နိဗ္ဗဒ္ဓမေဝ၊ မပြတ်
သာလျှင်။ တသ္မိံ ဌာနေ၊ ထိုအရပ်၌။ ဘတ္တဝိဿဂ္ဂကရဏံ၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေး
ခြင်းကိုပြုခြင်းကို။ (ဋ-၁၅၂) ဥတု၊ သိ၍။ အဋ္ဌ ပါသာဏဖလကာနိ၊
ရှစ်ခုသော ကျောက်ပျဉ်တို့ကို။ အတ္ထရိတော၊ ခင်း၍။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်
ထက်ဆုံး။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ၊ အရှင် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ကို။ ဥပဋ္ဌဟိ၊ လုပ်ကျွေး၏။
အထ၊ ထိုနောက်မှ။ ဧကံ ဗုဒ္ဓန္တရံ၊ နှစ်ဆူသောဘုရားတို့၏ တခုသောအကြား
ပတ်လုံး။ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည် လူ့ပြည်တို့၌။ သံသရိတော၊ ကျင်လည်
၍။ ဣသန္တိ၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤ ငါတို့မြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌။
ကပိလဝတ္ထုနဂရေ၊ ကပိလဝတ်ပြည်၌။ ခတ္တိယကုလေ၊ မင်းမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တံ၊
ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုသတို့သားအား။ နာမဂ္ဂဟဏဒိဝသေ စ၊ အမည်မည်
သောနေ၌လည်း။ ဘဒ္ဒိယကုမာရေတိ နာမံ၊ ဘဒ္ဒိယ-သတို့သား ဟူသော
အမည်ကို။ အကံသု၊ မည်ကုန်၏။ သော၊ ထို ဘဒ္ဒိယ-သတို့သားသည်။ ဝယံ၊
အရွယ်သို့။ အာဂမ္မ၊ ရောက်၍။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ အနုရုဒ္ဓသုတ္တေ၊ အနုရုဒ္ဓါ
သုတ်၌။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဆန္တံ၊ ခြောက်
ယောက်ကုန်သော။ ခတ္တိယာနံ၊ မင်းတို့၏။ အဗ္ဘန္တရေ၊ အတွင်း၌ဝင်သည်။
ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ သတ္တရိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အနုပိယအမွဝနေ၊ အနုပိယ
သရက်တော၌။ ဝိဟရန္တေ၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်။ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။
သန္တိကေ၊ အထံတော်၌။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၍။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်
သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သတ္တော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ ဇေတဝနဟောဝိဟာရေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်

ကြီး၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်။ “မမ၊ ငါဘုရား၏။ သာသနော၊ သာသနာတော်၌။ ဥစ္စာကုလိကာနံ၊ မြင့်မြတ်သော အမျိုးရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက်။ ကာဠိဂေါဓာယ၊ ကာဠိဂေါဓာ မိဖုရား၏။ ပုတ္တော၊ သားဖြစ်သော။ ဘဒ္ဒိယတ္ထေရော၊ ဘဒ္ဒိယ-မထေရ်သည်။ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။ ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏။

လက္ခဏကဘဒ္ဒိယတ္ထေရဝတ္ထု

၁၉၄။ သတ္တမေ၊ သတ္တမ-သုတ်၌။ မဇ္ဈဿရာနန္တိ၊ မဇ္ဈဿရာနံ ဟူသည်ကား။ မဇ္ဈဿရာနံ၊ သာယာသော အသံရှိကုန်သော။ လက္ခဏကဘဒ္ဒိယောတိ၊ လက္ခဏကဘဒ္ဒိယော ဟူသည်ကား။ ဥဗ္ဗေဓေန၊ အစောက်အားဖြင့်။ ရဿော၊ နိမ့်၏။ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်။ ဘဒ္ဒိယော၊ ဘဒ္ဒိယ-အမည်ရှိ၏။ တဿာပိ၊ ထို လက္ခဏကဘဒ္ဒိယ မထေရ်၏လည်း။ ပဉ္စကမ္မေ၊ ပြဿနာအမှု၌။ အယံ၊ ဤ ဆိုလတ္တံ့ သည်ကား။ အနုပုဗ္ဗိကထာ၊ အစဉ်အားဖြင့်ဖြစ်သော စကားတည်း။—ဟိ(ဝိတ္ထာရေမိ)၊ ထိုစကားကို ချဲ့ပြီးအံ့။ အယမ္ပိ၊ ဤ လက္ခဏကဘဒ္ဒိယ-မထေရ်၏အလောင်းဖြစ်သော သူသည်လည်း။ ပဒုမုတ္တရဗုဒ္ဓကာလေ။ ပဒုမုတ္တရ-မြတ်စွာဘုရား၏ လက်ထက်၌။ ဟံသဝတီနဂရေ၊ ဟံသဝတီပြည်၌။ မဟာဘောဂကုလေ၊ များသောစည်းစိမ်ရှိသော အမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဓမ္မဿဝနတ္ထာယ၊ တရားနာခြင်းအကျိုးငှာ။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတော်သို့။ ဂတော၊ သွား၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ သတ္ထာရံ၊ ပဒုမုတ္တရ-မြတ်စွာဘုရားကို။ ဧကံ၊ တဦးသော။ မဇ္ဈဿရံ၊ သာယာသော အသံရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ တေဒဂ္ဂေါ၊ တေဒဂ်အရာ၌။ ဌပေန္တိ၊ ထားအပ်သည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ “အဟမ္ပိ၊ ငါသည်လည်း။ အနာဂတေ၊ နောင်အခါ၌။ အယံ ဘိက္ခု ဝိယ၊ ဤရဟန်းကဲ့သို့။ ဧကဿ၊ တဆူသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ မဇ္ဈဿရာနံ၊ သာယာသော အသံရှိကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့ထက်။ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်သည်။ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ရမူကား။ အဟောဝတ၊ ဪ—ကောင်းလေစွ။” ဣတိ၊ ဤသို့။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ သတ္ထာရံ၊ ပဒုမုတ္တရ-မြတ်စွာဘုရားကို။ နိမန္တေတွာ၊ ပင့်ဖိတ်၍။ သတ္တဒိဝသာနံ၊ ခုနစ်ရက်တို့ပတ်လုံး။ ဗုဒ္ဓိပ္ပမုခဿ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းအပေါင်းအား။ မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသောအလှူကို။ ဒတွာ၊ ပေးလှူ၍။ “တန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဣမဿ ဒါနဿ၊ ဤအလှူဒါန၏။

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၁-ပဌမဝဂ္ဂ လက္ခဏကဘဒ္ဒိယတ္ထေရဝတ္ထု ၄၃၇

ဖလေန၊ အကျိုးဖြင့်။ အညံ၊ တပါးသော။ သမ္ပတ္တိံ၊ လူနတ်စည်းစိမ်ကို။
န အာကခါမိ၊ မတောင့်တ။ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ အနာဂတေ၊ နောင်
အခါ၌။ ဧကဿ၊ တဆူသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနေ၊ သာသနာ
တော်၌။ မဉ္ဇုဿရာနံ၊ သာယာသော အသံရှိကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့
ထက်။ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်သည်။ ဘဝေယံ၊ ဖြစ်ရလိ၏။ ”ဣတိ၊ ဤသို့။ ပတ္ထယိတှာ၊
တောင့်တ၍။ သတ္ထု၊ ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပါဒမူလေ၊ ခြေတော်ရင်း
၌။ နိပဇ္ဇိ၊ ဝပ်၏။ သတ္တာ၊ ပဒုမုတ္တရ-မြတ်စွာဘုရားသည်။ အနာဂတံ၊ လာ
လတ္တံ့သော အကြောင်းကို။ ဩလောကန္တော၊ ကြည့်တော်မူသည့်ရှိသော်။
သမိဇ္ဈိနဘာဝံ၊ ပြည့်စုံလတ္တံ့သည်အဖြစ်ကို။ ဒိသှာ၊ မြင်တော်မူ၍။ “တေ၊
သင်၏။ ဣဒံ ကမ္မံ၊ ဤကောင်းမှုကံသည်။ သမိဇ္ဈိယတိ၊ ပြည့်စုံလတ္တံ့။
ဣတော၊ ဤကမ္မာမှ။ ကပ္ပသတသဟဿာဝသာနေ၊ ကမ္မာတသိန်း၏ အဆုံး
၌။ ဂေါတမော နာမ၊ ဂေါတမ-အမည်ရှိသော။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။
ဥပုဇ္ဈိယတိ၊ ပွင့်လတ္တံ့။ တံ၊ သင်သည်။ တဿ၊ ထို ဂေါတမ-မြတ်စွာဘုရား
၏။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ မဉ္ဇုဿရာနံ၊ သာယာသော အသံရှိကုန်
သော။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့ထက်။ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်သည်။ ဘဝိဿသိ၊ ဖြစ်
လတ္တံ့။ ”ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗျာကရိတှာ၊ ဗျာဒိတ်စကားကြားတော်မူ၍။ ဝိဟာရံ၊
ကျောင်းတော်သို့။ အဂမာသိ၊ ကြွသွားတော်မူ၏။

သောပိ၊ ထို လက္ခဏကဘဒ္ဒိယ-မထေရ်၏အလောင်းဖြစ်သော သဌေးသည်
လည်း။ တံ ဗျာကရဏံ၊ ထို ဗျာဒိတ်စကားကို။ လဘိတှာ၊ ရ၍။ ယာဝဇီဝံ၊
အသက်ထက်ဆုံး။ ကလျာဏကမ္မံ၊ ကောင်းမှုကံကို။ ကတှာ၊ ပြု၍။ တတော၊
ထိုဘဝမှ။ ကာလကတော၊ စုတေ သေလွန်သည်ရှိသော်။ ဒေဝေသု စ၊ နတ်
ပြည်တို့၌လည်းကောင်း။ မနုဿေသု စ၊ လူ့ပြည်တို့၌လည်းကောင်း။ သံသ-
ရန္တော၊ ကျင်လည်သည်ရှိသော်။ ဝိပဿိသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓကာလေ၊ ဝိပဿိ မြတ်စွာ
ဘုရား လက်ထက်တော်၌။ စိတ္တပတ္တကောကိလော နာမ၊ စိတ္တပတ္တ အမည်ရှိသော
ဥဩသည်။ ဟုတှာ၊ ဖြစ်၍။ ခေမေ၊ ခေမာ အမည်ရှိသော။ မိဂဒါယေ၊
မိဂဒါဝုန်တော၌။ ဝသန္တော၊ နေသည်ရှိသော်။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။
ဟိမဝန္တံ၊ ဟိမဝန္တာတောသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ မဇုရံ၊ ချိုမြိန်သော။ အဗ္ဗဗလံ၊
သရက်သီးကို။ တုဏ္ဏေန၊ နှုတ်သီးဖြင့်။ ဂဟေတှာ၊ ယူ၍။ အာဂစ္ဆန္တော၊
လာသည်ရှိသော်။ ဘိက္ခုသံသပရိဝုတံ၊ ရဟန်းအပေါင်းသည် ခြံရံအပ်သော။
သတ္တာရံ၊ ဝိပဿိ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒိသှာ၊ မြင်၍။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ (ကိံ
စိန္တေသိ၊ အဘယ်သို့ ကြံသနည်း။) “အဟံ၊ ငါသည်။ အညေသု၊ တပါးကုန်

သော။ ဒိဝသေသု၊ နေတို့၌။ ရိတ္တကော၊ အချည်းနှီးဖြစ်၍။ တထာဂတံ၊
 ဝိပဿီ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပဿာမိ၊ ဖူးမြင်၏။ အဇ္ဇ ပန၊ ယနေ့မှကား။ မေ၊
 ငါသည်။ ဣမံ အဗ္ဗပက္ကံ၊ ဤ သရက်သီးမှည့်ကို။ (ဠ-၁၅၃) ပုတ္တကာနံ၊
 သားငယ် သမီးငယ်တို့၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှာ။ အာတတံ၊ ဆောင်အပ်၏။
 တေသံ၊ ထိုသားငယ် သမီးငယ်တို့အား။ အညမ္ပိ၊ တပါးသော သရက်သီးကို
 လည်း။ အာဟရိတော၊ ဆောင်၍။ ဒဿာမိ၊ ပေးအံ့။ ဣမံ ပန၊ ဤ သရက်
 သီးမှည့်ကိုကား။ ဒသဗလဿ၊ ဝိပဿီ မြတ်စွာဘုရားအား။ ဧါတုံ၊ လှူခြင်း
 ငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ စိန္တေတော၊ ကြံ
 ပြီး၍။) ဩတရိတော၊ သက်၍။ အာကသေ၊ ကောင်းကင်၌။ စရတိ၊ လှည့်လည်
 ၏။ သတ္တာ၊ ဝိပဿီ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တဿ၊ ထို ဥဩငှက်၏။ စိတ္တံ၊
 စိတ်ကို။ ဥတော၊ သိတော်မူ၍။ အသောကတ္ထေရံ နာမ၊ အသောက-မထေရ်
 အမည်ရှိသော။ ဥပဋ္ဌာကံ၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော ရဟန်းကို။ ဩလောကေ-
 သိ၊ ကြည့်တော်မူ၏။ သော၊ ထို အသောက-မထေရ်သည်။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။
 နိဟရိတော၊ ထုတ်၍။ သတ္တု၊ ဝိပဿီ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဟတ္ထေ၊ လက်တော်၌
 ဌပေသိ၊ ထား၏။ သော ကောကိလော၊ ထို ဥဩငှက်သည်။ ဒသဗလဿ၊
 ဝိပဿီ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပတ္ထေ၊ သပိတ်တော်၌။ အဗ္ဗပက္ကံ၊ သရက်သီးမှည့်ကို။
 ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ တည်စေ၏။ သတ္တာ၊ ဝိပဿီ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တတ္ထေဝ၊ ထို
 အရပ်၌ပင်လျှင်။ နိသိဒ္ဓိတော၊ ထိုင်နေတော်မူ၍။ တံ၊ ထိုသရက်သီးမှည့်ကို။
 ပရိဘုဉ္ဇေ၊ သုံးဆောင်တော်မူ၍။ ကောကိလော၊ ဥဩငှက်သည်။ ပသန္တစိတ္တော၊
 ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ဒသဗလဿ၊ ဝိပဿီ
 မြတ်စွာဘုရား၏။ ဂုဏေ၊ ရူပကာယဂုဏ အသွင်အပြင်နှင့်ပြည့်စုံခြင်း အစရှိ
 သောဂုဏ်တော်တို့ကို။ အာဝဇ္ဇေတော၊ ဆင်ခြင်၍။ ဒသဗလံ၊ ဝိပဿီ မြတ်စွာ
 ဘုရားကို။ ဝဇ္ဇိတော၊ ရှိခိုး၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကုလာဝကံ၊ အသိုက်သို့။
 ဂန္တော၊ သွား၍။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ ပီတိသုခေန၊ ပီတိသုခဖြင့်။
 ဝီတိနာမေသိ၊ လွန်စေ၏။ တသ္မိံ အတ္တဘာဝေ၊ ထိုဥဩ၏အဖြစ်တည်းဟူ
 သော အတ္တဘော၌။ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှလောက်သော။ ကလျာဏကမ္ပံ၊ ကောင်း
 မှုကို။ (ကတံ၊ ပြုအပ်၏။) အဿ၊ ထိုဥဩ၏။ ဣမိနာ ကမ္ပေန၊ ဤသရက်
 သီးမှည့်လှူခြင်းတည်းဟူသော ကောင်းမှုကြောင့်။ သရော၊ အသံသည်။
 မဓုရော၊ သာယာသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

ကဿပသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓကာလေ ပန၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရား လက်ထက်တော်
 ၌ကား။ စေတိယေ၊ စေတီတော်ကို။ အာရဇ္ဇေ၊ အားထုတ်အပ်သည်ရှိသော်။

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၁-ပဌမဝဂ္ဂ လက္ခဏကဏ္ဍိယတ္ထေရဝတ္ထု ၄၃၉

“ကိ” ပမာဏံ၊ အတယ်မျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော စေတီတော်ကို။ ကရောမ၊ ပြုကုန်အံ့နည်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့။ မန္တယံ သု၊ တိုင်ပင်ကုန်၏။) သတ္တယောဇနပုမာဏံ၊ ခုနစ်ယူဇနာ အတိုင်းအရှည်ရှိသော စေတီတော်ကို။ (ကရောမ၊ ပြုကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။) ဧတံ (သတ္တယောဇနပုမာဏံ)၊ ဤခုနစ်ယူဇနာအတိုင်းအရှည်ရှိသော စေတီတော်သည်။ အတိမဟန္တံ၊ အလွန်ကြီး၏။ ဆ ယောဇနံ၊ ခြောက်ယူဇနာကို။ ကရောမ၊ ပြုကုန်အံ့။ (ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။) ဣဒမ္ပိ၊ ဤခြောက်ယူဇနာအတိုင်းအရှည်ရှိသော စေတီတော်သည်လည်း။ အတိမဟန္တံ၊ အလွန်ကြီး၏။ ပဉ္စယောဇနံ၊ ငါးယူဇနာရှိသော စေတီတော်ကို။ ကရောမ၊ ပြုကုန်အံ့။ (ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ ဣဒမ္ပိ၊ ဤငါးယူဇနာရှိသော စေတီတော်သည်လည်း။ အတိမဟန္တံ၊ အလွန်ကြီး၏။) စတုယောဇနံ၊ လေးယူဇနာရှိသောစေတီကို။ (ကရောမ၊ ပြုကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ ဣဒမ္ပိ၊ ဤလေးယူဇနာရှိသော စေတီသည်လည်း။ အတိမဟန္တံ၊ အလွန်ကြီး၏။) တိယောဇနံ၊ သုံးယူဇနာရှိသောစေတီကို။ ကရောမ၊ ပြုကုန်အံ့။ (ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ ဣဒမ္ပိ၊ ဤသုံးယူဇနာရှိသော စေတီသည်လည်း။ အတိမဟန္တံ၊ အလွန်ကြီး၏။) ဒွိယောဇနံ၊ နှစ်ယူဇနာရှိသော စေတီကို။ ကရောမ၊ ပြုကုန်အံ့။” (ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ အယံ၊ ဤ လက္ခဏကဏ္ဍိယ အလောင်းဖြစ်သော သူသည်။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဇေဋ္ဌဝစုကံ၊ အုတ်လက်သမားကြီးသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ “ဘော၊ အချင်းတို့။ ထေ၊ လာလှည့်ကုန်။ အနာဂတေ၊ နောင်အခါ၌။ သုခ ပဋိဇဏ္ဍိယံ၊ ချမ်းသာစွာ သုတ်သင်ခြင်းငှာခံသော စေတီကို။ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။” ဣတိ ဝတွာ၊ ဤသို့ ဆို၍။ ရဇ္ဇံ၊ ကြီးကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ပရိက္ခိပန္နော၊ ပတ်လျက်။ ဂါဝုတမတ္ထကေ၊ တဂါဝုတ်၏ အထက်၌။ ဌတွာ၊ တည်၍။ “ဧကေကံ၊ တခုတခုသော။ မုခံ၊ အဦးသည်။ ဂါဝုတံ ဂါဝုတံ၊ တဂါဝုတ်စီ တဂါဝုတ်စီရှိသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ စေတိယံ၊ စေတီသည်။ ယောဇနာဝဇ္ဇံ၊ တယူဇနာ အဝန်းရှိသည်။ ယောဇနုဗ္ဗေဓံ၊ တယူဇနာ အမြင့်ရှိသည်။ တဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ တဿ၊ ထို အုတ်လက်သမားကြီး၏။ စစနေ၊ စကား၌။ အဋ္ဌသု၊ တည်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အပ္ပမာဏဿ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်ကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ တေန ကမ္မေန၊ ထို မကောင်းမှုကံကြောင့်။ နိဗ္ဗတ္တနိဗ္ဗတ္တဌာနေ၊ ဖြစ်ရာဖြစ်ရာ

ဘဝ၌။ အညေဟိ၊ တပါးသော သူတို့အောက်။ ဟိနတရပ္ပမာဏော၊ အထူး
သဖြင့် ယုတ်သော အတိုင်းအရှည်ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထို
လက္ခဏာကဗဒ္ဓိယ အလောင်းဖြစ်သော သူသည်။ အမ္မာကံ၊ ငါတို့၏။ သတ္ထု-
ကာလေ၊ မြတ်စွာဘုရား လက်ထက်တော်၌။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။
မဟာဘောဂကုလေ၊ များသောစည်းစိမ်ရှိသော အမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။
အဿ၊ ထို သတို့သား၏။ “ဘဒ္ဒိယော” ဟိ နာမံ၊ ဘဒ္ဒိယ-ဟူသောအမည်ကို။
အကံသု၊ မှည့်ကုန်၏။ သော၊ ထို ဘဒ္ဒိယ-သတို့သားသည်။ ဝယပ္ပတ္တော၊
အရွယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်။ သတ္ထရိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝန မဟာ-
ဝိဟာရေ၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်ကြီး၌။ ပဋိဝသန္တေ၊ နေတော်မူသည်ရှိ
သော်။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတော်သို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရား
ဒေသနာတော်ကို။ သုတော၊ ကြားနာ၍။ ပဋိလဒ္ဓသဇ္ဈေ၊ ရအပ်သော သဒ္ဓါ
တရားရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကေ၊
အသံတော်၌။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဂဟေတော၊ ယူ၍။ ဝိပဿနာယ၊
ဝိပဿနာ၌။ ကမ္မံ၊ စီးဖြန်းခြင်းအမှုကို။ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်။ အရ-
ဟတ္ထံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ အလ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထို
ဘဒ္ဒိယ-မထေရ်ကို။ သတ္ထော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။
အရိယဝရဂဏမဇ္ဈေ၊ မြတ်သော အရိယာပုဂ္ဂိုလ် အပေါင်းတို့၏ အလယ်၌။
နိသိန္ဒော၊ ထိုင်နေတော်မူလျက်။ မဉ္ဇုဿရာနံ၊ သာယာသော အသံရှိကုန်
သော။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့ထက်။ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။ ဌပေသိ၊
ထားတော်မူ၏။

ပိဏ္ဍောလဘာရဒ္ဓါဇဇတ္ထရဝတ္ထု

၁၉၅။ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမ-သုတ်၌။ သိဟနာဒိကာနန္တိ၊ သိဟနာဒိကာနံ
ဟူသည်ကား။ သိဟနာဒိ၊ မြတ်သောအသံကို။ နဒန္တနံ၊ ဆိုကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်
တို့တွင်။ [ယဒိဒံ ယော-အယံ ပိဏ္ဍောလဘာရဒ္ဓါဇော၊ ဤ အရှင်ပိဏ္ဍောလ
ဘာရဒ္ဓါဇသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သော-အယံ ပိဏ္ဍောလဘာရဒ္ဓါဇော၊ ထို
ပိဏ္ဍောလ ဘာရဒ္ဓါဇမထေရ်သည်။ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏။] ပိဏ္ဍောလဘာရဒ္ဓါ-
ဇောတိ၊ ပိဏ္ဍောလဘာရဒ္ဓါဇော-ဟူသည်ကား။—ကိရ (ဝိတ္ထာရေမိ)၊ ထို
စကားကိုချဲ့ဦးအံ့။ သော၊ ထို ပိဏ္ဍောလဘာရဒ္ဓါဇ-မထေရ်သည်။ အရဟတ္ထံ၊

၁။ ဤ [...] ထောင့်တွင်းအတွင်းရှိ စကားရပ်များ ဆဋ္ဌ-မူတွင်မပါ၊
၂။ နိဿယ-မူဟောင်းတွင် မပါ။

နိယာမ] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝံဂ္ဂ ၁-ပဌမဝဂ္ဂ ပိဏ္ဍောလဘာရဒ္ဒါဇတ္ထေရဝတ္ထု ၄၄၁

အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တဒိဝသေ၊ ရောက်သောနေ့၌။ အဝါပုရဏံ၊ သံကောက်
ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဝိဟာရေန၊ ကျောင်းတခုမှ။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတခု
သို့။ ပရိဝေဏေန၊ ပရိဝုဏ်တခုမှ။ ပရိဝေဏံ၊ ပရိဝုဏ်တခုသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။
“ယဿ၊ အကြင်သူအား။ မဂ္ဂေ ဝါ၊ မဂ်၌လည်းကောင်း။ ဖလေ ဝါ၊ ဖိုလ်၌
လည်းကောင်း။ ကင်္ခါ၊ ယုံမှားခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။
မံ၊ ငါ့ကို။ ပုစ္ဆဟု၊ မေးစေသတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ သိဟနာဒံ၊ မြတ်သော
အသံကို။ နဒန္တော၊ ဆိုလျက်။ ဝိစရိ၊ လှည့်လည်၏။ ဗုဒ္ဓါနမ္ပိ၊ မြတ်စွာဘုရား
တို့၏လည်း။ ပုရတော၊ ရှေ့၌။ ဌတော၊ တည်၍။ (ဌ-၁၅၄) “ဘန္တေ၊ မြတ်
စွာဘုရား။ ဣမသ္မိံ သာသနေ၊ ဤသာသနာတော်၌။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်အား။
ကတ္တဗ္ဗကိစ္စံ၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စသည်။ မတ္ထကံ၊ အပြီးအဆုံးသို့။ ပတ္တံ၊ ရောက်ပြီ။”
ဣတိ၊ ဤသို့။ သိဟနာဒံ၊ မြတ်သောစကားကို။ နဒိ၊ မြွေဆို၏။ တသ္မာ၊
ထိုကြောင့်။ သိဟနာဒိကာနံ၊ မြတ်သောအသံကို ဆိုတတ်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်
တို့တွင်။ အဂ္ဂေါ နာမ၊ မြတ်သည်မည်သည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။

အဿ၊ ထို ပိဏ္ဍောလဘာရဒ္ဒါဇ-မထေရ်၏။ ပဉ္စကမ္မေ၊ ပြဿနာအမှု၌။
အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ အနုပုဗ္ဗိကထာ၊ အစဉ်ဖြစ်သော စကား
တည်း။ -ကိရ (ဝိတ္တာရေမိ)၊ ထိုစကားကို ချဲ့ဦးအံ့။ အယံ၊ ဤ ပိဏ္ဍောလ
ဘာရဒ္ဒါဇ-မထေရ်၏အလောင်းသည်။ ပဒုမုတ္တရဗုဒ္ဓကာလေ၊ ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာ
ဘုရား လက်ထက်တော်၌။ ပဗ္ဗတပါဒေ၊ စိတ္တမည်သော တောင်ခြေရင်း၌။
သိဟယောနိယံ၊ ခြင်္သေ့မင်း၏ အမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏။ သတ္တာ၊
ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပစ္စုသသမယေ၊ မိုးသောက်ထ အခါ၌။
လောကံ၊ လူအပေါင်းကို။ ဝေါလောကေန္တော၊ ကြည့်တော်မူသည်ရှိသော်။
တဿ၊ ထိုခြင်္သေ့မင်း၏။ ဟေတုသမ္ပတ္တိံ၊ မဂ်ဖိုလ်၏ အကြောင်း၏ပြည့်စုံ
ခြင်းကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍။ ဟံသဝတိယံ၊ ဟံသဝတီ ပြည်၌။ ပိဏ္ဍာယ၊
ဆွမ်းအလို့ငှာ။ စရိတော၊ လှည့်လည်တော်မူ၍။ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ညအခါ၌။ သီ-
ဟေ၊ ခြင်္သေ့သည်။ ဂေါစရာယံ၊ အစာရှာအံ့သောငှာ။ ပက္ကန္တေ၊ ဖဲသည်ရှိ
သော်။ တဿ၊ ထိုခြင်္သေ့၏။ ဝသနဂုဟံ၊ နေရာဖြစ်သော ဂူသို့။ ပဝိသိတော၊
ဝင်တော်မူ၍။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ပလ္လကံ၊ ထက်ဝယ်ကို။ အာ-
ဘုဇိတော၊ ခွေ၍။ နိရောဓံ သမာပဇ္ဇိတော၊ နိရောဓသမာပတ် ဝင်စား၍။ နိ-
သီဒိ၊ ထိုင်နေတော်မူ၏။ သီဟော၊ ခြင်္သေ့သည်။ ဂေါစရံ၊ အစာကို။ လ-
ဘိတော၊ ရ၍။ နိဝတ္တော၊ ပြန်နစ်သည်။ (ဟုတော၊ ဖြစ်၍။) ဂုဟာဒ္ဒါရေ၊
ဂူတံခါး၌။ ဌိတော၊ ရပ်လျက်။ အန္တောဂုဟာယံ၊ ဂူအတွင်း၌။ နိသိန္နံ၊ ထိုင်

နေသော။ ဒသဗလံ၊ ပမုတ္တရ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ “မမ၊
 ငါ၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သို့။ အာဂန္နာ၊ ကြွတော်မူလာ၍။ အညော၊
 တပါးသော။ သတ္တော၊ သတ္တဝါသည်။ နိဿိဒိတံ၊ ထိုင်နေခြင်းငှာ။ သမ-
 တ္တော နာမ၊ စွမ်းနိုင်သောသူ မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ယော (ပုရိသော)၊
 အကြင်ယောက်ျားသည်။ (မမ၊ ငါ၏။) အန္တောဂုဟာယံ၊ ဂူအတွင်း၌။
 ပလ္လက္ခံ၊ ပလ္လင်ကို။ အာဘုဇိတော၊ ခွေ၍။ နိဿိန္နော၊ ထိုင်နေ၏။ အယံ ပုရိ-
 သော၊ ဤယောက်ျားသည်။ မဟန္တော ဝတ၊ ကြီးမြတ်ပေစွတကား။ အဿ၊
 ထိုယောက်ျား၏။ သရီရပ္ပဘာမိ၊ ကိုယ်အရောင်သည်လည်း။ သမန္တော၊ ထက်
 ဝန်းကျင်မှ။ ဖရိတော၊ ပျံ့နှံ့၍။ ဂတော၊ သွား၏။ မယော၊ ငါသည်။ ဧဝရူပံ၊
 ဤသို့သဘောရှိသော။ အစ္ဆရိယံ၊ အံ့ဖွယ်သရဲကို။ န ဒိဋ္ဌပုပ္ဖံ၊ မမြင်စဖူး။ အယံ
 ပုရိသော၊ ဤယောက်ျားသည်။ ဣမသ္မိ လောကေ၊ ဤလောက၌။ ပူဇနေ-
 ယျာနံ၊ ပူဇော်ထိုက်သော သူတို့ထက်။ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်
 လတ္တံ့။ မယာပိ၊ ငါသည်လည်း။ အဿ၊ ထိုယောက်ျားအား။ ယထာသတ္တိ၊
 သတ္တိအလျောက်။ ယထာဗလံ၊ အစွမ်းအလျောက်။ သက္ကာရံ၊ အရိအသေ
 ပြုခြင်းကို။ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်
 ၍။ ဗလဗလဗောနိ၊ ရေ၌ဖြစ်ကုန် ကြည်း၌ဖြစ်ကုန်သော။ နာနာကုသုမာနိ၊
 အထူးထူးသော ပန်းတို့ကို။ အာဟရိတော၊ ဆောင်၍။ ဘူမိတော၊ မြေမှ။
 ယာဝနိသိန္နပလ္လက္ခဋ္ဌာနာ၊ ထိုင်နေတော်မူသော ထက်ဝယ်တိုင်အောင်။ ပုပ္ဖု-
 သနံ၊ ပန်းနေရာကို။ သန္တရိတော၊ ခင်း၍။ သဗ္ဗရတ္တိံ၊ ညဉ့်သုံးယံပတ်လုံး။
 သမ္ဗုဓဋ္ဌာနေ၊ မျက်မှောက်တော်၌။ တထာဂတံ၊ ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာဘုရားကို။
 နမဿမာနေ၊ ရှိခိုးလျက်။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ ပုနဒိဝသေ၊ တဖန် မိုးသောက်
 သောနေ၌။ ပုရာဏပုပ္ဖုနိ၊ ပန်းဟောင်းတို့ကို။ အပနေတော၊ ပယ်၍။ နဝ-
 ပုပ္ဖေဟိ၊ အသစ်ဖြစ်သော ပန်းတို့ဖြင့်။ အာသနံ၊ နေရာကို။ သန္တရိ၊ ခင်း၏။

ဧတေနော နိယာမေန၊ ဤသို့သော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ သတ္တဒိဝသာနိ၊
 ခုနစ်ရက်တို့ပတ်လုံး။ ပုပ္ဖုသနံ၊ ပန်းနေရာကို။ ပညာပေတော၊ ခင်း၍။ ဗလဝ-
 ပီတိသောမနဿံ၊ အားကြီးသော နှစ်သက် ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို။ နိဗ္ဗတ္တေတော၊
 ဖြစ်စေ၍။ ဂုဟာဒ္ဓါရေ၊ ဂူတံခါး၌။ အာရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို။ ဂဏှိ၊
 ယူ၍။ သတ္တမေ ဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။ သတ္တာ၊ ပဒုမုတ္တရ
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ နိရောဓတော၊ နိရောဓသမာပတ်မှ။ ဝုဋ္ဌာယ၊ ထတော်
 မူ၍။ ဂုဟာဒ္ဓါရေ၊ ဂူတံခါး၌။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်တော်မူ၏။ မိဂရာဇာ၊ သား
 တို့၏မင်းဖြစ်သော။ သိဟောပိ၊ ခြင်္သေ့သည်လည်း။ တထာဂတံ၊ ပဒုမုတ္တရ

နိပါတ် ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၁-ပဌမဝဂ္ဂ ပိဏ္ဏောလတဘရဒ္ဒါဇတ္ထေရဝတ္ထု ၄၄၃

မြတ်စွာဘုရားကို။ တိက္ခတ္တံ၊ သုံးကြိမ်။ ပဒေကိဏံ၊ လက်ယာရစ် လည်သည်
ကို။ ကတု၊ ပြု၍။ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော။ ဌာနေသု၊ အရပ်တို့၌။
ဝန္တိတု၊ ရှိခိုး၍။ ပဋိက္ခမိတု၊ ဖဲ၍။ အဌာသိ၊ တည်၏။ သတ္တု၊ ပဒုမုတ္တရ
မြတ်စွာဘုရားသည်။ “တေဿ၊ ထိုခြင်္သေ့အား။ ဧတ္ထကော၊ ဤမျှလောက်သော
ကုသိုလ်သည်။ ဥပနိဿယော၊ မဂ်ဖိုလ်၏ အားကြီးသောအကြောင်းသည်။
ဝဋ္ဋိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။” လူတို့၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ ဝေဟာသံ၊ ကောင်းကင်
သို့။ အဗ္ဘဂ္ဂန္တု၊ ပျံကြွတော်မူ၍။ ဝိဟာရမေဝ၊ ကျောင်းတော်သို့သာလျှင်။
ဂတော၊ ကြွတော်မူ၏။

သောပိ သိဟော၊ ထိုခြင်္သေ့သည်လည်း။ ဗုဒ္ဓဝိယောဂေန၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်
ကွေ့ကွင်းခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခိတော၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ကာလံ
ကတု၊ သေခြင်းကိုပြု၍။ ဟံသဝတီနဂရေ၊ ဟံသဝတီပြည်၌။ မဟာ-
သာလကုလေ၊ မြတ်သောဥစ္စာနှစ်ရှိသော အသည်သုကြွယ်မျိုး၌။ ပဋိသန္တိံ၊
ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဏိကု၊ ယူ၍။ ဝယပတ္တော၊ အရွယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်။
ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ နဂရဝါသိဟိ၊ ဟံသဝတီပြည်၌ နေသောသူတို့နှင့်။
သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတော်သို့။ ဂန္တု၊ သွား၍။ ဓမ္မဒေသနံ၊
တရားဒေသနာကို။ သုဏန္တော၊ နာလျက်။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဧကံ၊
တဦးသော။ တိလ္လု၊ ရဟန်းကို။ သိဟနာဒိကာနံ၊ မြတ်သောအသံကို မြက်
ဆိုကုန်သော ရဟန်းတို့တွင်။ အဂ္ဂဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။ ဌပေန္တံ၊ ထား
တော်မူသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဝုတ္တနယေနဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်
သာလျှင်။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသောအလှူကို။
ပဝတ္ထေတု၊ ဖြစ်စေ၍။ တံ ဌာနန္တရံ၊ ထို အရာအထူးကို။ ပတ္ထေတု၊ ဆု
တောင်း၍။ သတ္တာရာ၊ ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သမိဇ္ဈနဘာဝံ၊ ပြည့်စုံ
လတ္တံ့သည်၏အဖြစ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍။ ဗျာကတော၊ ဗျာဒိတ်ကြား
တော်မူသည်ဖြစ်၍။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို။ ကတု၊
ပြု၍။ တတ္ထ၊ ထိုလူ့ပြည်မှ။ ကာလကတော၊ သေခြင်းကို ပြုသည်ရှိသော်။
ဒေဝေသု စ၊ နတ်ပြည်တို့၌လည်းကောင်း။ (ဋ္ဌ-၁၅၅)မနုဿေသု စ၊ လူ့ပြည်
တို့၌လည်းကောင်း။ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်သည်ရှိသော်။ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊
ဤ ငါတို့မြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌။ ရာဇဂဟနဂရေ၊ ရာဇဂြိုဟ်
ပြည်၌။ ဗြာဟ္မဏမဟာသာလကုလေ၊ ဗြာဟ္မဏမဟာသာလ အမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိံ၊
ဖြစ်၏။ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်။ ဘာရဒ္ဒါဇော နာမ၊ ဘာရဒ္ဒါဇ အမည်
ရှိသည့်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုဘာရဒ္ဒါဇသည်။ ဝယပတ္တော၊
အရွယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်။ တယောဝေဒေ၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့ကို။ ဥဂ္ဂဟေတု၊

၁၅

၄၄၄

အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ

ကြောက်

သင်ယူ၍။ ပဉ္စ မာဏဝသတာနိ၊ ငါးရာသော လုလင်တို့ကို။ မန္တေ၊ ဗေဒင်
 တို့ကို။ ဝါစေန္တော၊ ပို့ချလျက်။ ဝိစရတိ၊ လှည့်လည်၏။ သော၊ ထိုဘာရ
 ဒွါဇသည်။ အတ္တနော၊ မိမိအား။ ဇေဋ္ဌကဘာဝေန၊ အကြီးအမှူး၏အဖြစ်ဖြင့်။
 နိမန္တနဋ္ဌာနေသု၊ ဖိတ်သောနေရာတို့၌။ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံသောသုတို့၏။ ဘိက္ခံ၊
 ထမင်းကို။ သယာမေဝ၊ မိမိသည်ပင်လျှင်။ သမ္ပုဋ္ဌိန္တံ၊ ခံ၏။ ဒေသော၊ ဤ
 ဘာရဒွါဇသည်။ ဤသကံ၊ စဉ်းငယ်။ လောလဓာတုကော၊ လျှပ်ပေါ်သော
 သဘောရှိသည်။ အဟောသိ ကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ သော၊ ထိုဘာရဒွါဇသည်။
 တေဟိ မာဏဝေဟိ၊ ထိုလုလင်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္က။ “ယာဂု၊ ယာဂုသည်။
 ကုဟိံ၊ အဘယ်အရပ်၌ရှိသနည်း။ ဘတ္တံ၊ ထမင်းသည်။ ကုဟိံ၊ ဘယ်အရပ်၌
 ရှိသနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ယာဂုဘတ္တခဇ္ဇကောနေဝ၊ ယာဂု ထမင်း ခဲဖွယ်တို့
 ကိုသာလျှင်။ ပရိယေသမာနော၊ ရှာမှီးသည်ဖြစ်၍။ စရတိ၊ သွား၏။ သော၊
 ထို ဘာရဒွါဇသည်။ ဂတဂတဋ္ဌာနေ၊ သွားရာ သွားရာအရပ်၌။ ပိဏ္ဏမေဝ၊
 ထမင်းကိုသာလျှင်။ ပဋိမာနေန္တော၊ မြတ်နိုးသည်ဖြစ်၍။ စရတိ၊ လှည့်လည်
 ၏။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထို့ကြောင့်။ ပိဏ္ဏောလဘာရဒွါဇောတေဝ၊ ပိဏ္ဏောလ-
 ဘာရဒွါဇ ဟူ၍သာလျှင်။ ပညာယိ၊ ထင်ရှား၏။

သော၊ ထို ပိဏ္ဏောလ ဘာရဒွါဇသည်။ ကေဒိဝသံ၊ တနေသ၌။ သတ္တရိ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့။ အနုပ္ပတ္တေ၊ ရောက်တော်
 မူသည်ရှိသော်။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ သုတံ၊ ကြားနာ၍။ ပဋိလဒ္ဓ-
 သဒ္ဓေါ၊ ရအပ်သော သဒ္ဓါတရား ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဗ္ဗဇိတံ၊ ရဟန်းပြု၍။
 ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာ၏။ ကမ္မံ၊ စီးဖြန်းခြင်းအမှုကို။ ကရောန္တော၊ ပြုသည်
 ရှိသော်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ အရဟတ္တံ၊ အရ-
 ဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တဝေလယမေဝ၊ ရောက်သောအခါ၌ပင်လျှင်။ အဝါပုရဏံ၊
 သံကောက်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဝိဟာရေန၊ တကျောင်းမှ။ ဝိဟာရံ၊
 တကျောင်းသို့။ ပရိဝေဏေန၊ ပရိဝုဏ်တခုမှ။ ပရိဝေဏံ၊ ပရိဝုဏ်တခုသို့။
 ဂန္တော၊ သွား၍။ “ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား။ မဂ္ဂေ ဝါ၊ ဖြစ်လည်းကောင်း။
 ဖလေ ဝါ၊ ဖိုလ်၌လည်းကောင်း။ ကင်္ခါ၊ ယုံမှားခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိအံ့။
 သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ပုစ္ဆတု၊ မေးစေသတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။

၁။ ဤ “....” ကော်မာအတွင်းရှိ-ကုဟိံ ယာဂု ကုဟိံ ဘတ္တန္တိ-ဟူသောစကားရပ်
 များ နိဿယ-မူဟောင်းတွင်မပါ။ ယာဂုဘတ္တခဇ္ဇကောနိ၊ ယာဂု ထမင်းခဲဖွယ်တို့သည်။
 ကုဟိံ၊ အဘယ်အရပ်၌။ သဒ္ဓိံ၊ ရှိကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပရိယေသမာနော၊....
 ဟူသော ယောဇနာထားပါသည်။

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၁-ပဌမဝဂ္ဂ ပိဏ္ဏောလဘာရဒ္ဒါဇတ္ထေရဝတ္ထု ၄၄၅

သိဟနာဒံ၊ မကြောက်မရွံ့သော စကားကို။ နဒန္တော၊ မြွက်ဆိုလျက်။ ဝိစရိ၊ လှည့်လည်၏။ သော၊ ထို ပိဏ္ဏောလဘာရဒ္ဒါဇ မထေရ်သည်။ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ရာဇဂဟသေဌိနာ၊ ရာဇဂြိုဟ်သဌေးသည်။ ဝေဠုပရမ္မရာယ၊ ဝါး အဆက်ဆက်ဖြင့်။ ဥဿာပေတွာ၊ စိုက်ထောင်၍။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ လဂ္ဂိတံ၊ ဆွဲအပ်သော။ ဇယသုမနဝဏ္ဏံ၊ လယ်ခေါင်ရမ်းပန်း အဆင်းနှင့် တူသော အဆင်းရှိသော။ စန္ဒနသာရပတ္တံ၊ စန္ဒကူးနှစ်ဖြင့်ပြီးသော သပိတ်ကို။ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုးဖြင့်။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ သာဓုကာရံ၊ ကောင်းချီးကို။ ဒဒန္တေန၊ ပေးသော။ မဟာဇနေန၊ လူအပေါင်းသည်။ ပရိဝုတော၊ ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ အာဂန္ဓာ၊ လာ၍။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဟတ္ထေ၊ လက်တော်၌။ ဌပေသိ၊ ထား၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇာနန္တောဝ၊ သိတော်မူလျက်သာလျှင်။ “ဘာရဒ္ဒါဇ၊ ဘာရဒ္ဒါဇ။ တေ၊ သင်အား။ ကုတော၊ အဘယ်အရပ်မှ။ အယံ ပတ္တော၊ ဤသပိတ်ကို။ လဒ္ဓေါ၊ ရအပ်သနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိပုဏ္ဏံ၊ မေးတော်မူ၏။ သော၊ ထို ပိဏ္ဏောလဘာရဒ္ဒါဇ မထေရ်သည်။ (တဿ၊ ထိုသပိတ်၏။) လဒ္ဓကာရဏံ၊ ရခြင်း၏အကြောင်းကို။ ကထေသိ၊ လျှောက်ဆို၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ “တံ၊ သင်သည်။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မံ၊ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မကို။ မဟာဇနဿ၊ လူအပေါင်းအား။ ဒသေသိ၊ ပြဘိ၏။ အကတ္တဗ္ဗံ၊ မပြုသင့်သည်ကို။ တယာ၊ သင်သည်။ ကတံ၊ ပြဘိ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အနေကပရိယာယေန၊ များစွာသော အကြောင်းဖြင့်။ ဝိဂရဟိတွာ၊ အထူးတူး ကဲ့ရဲ့တော်မူ၍။ “ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဂိဟိနံ၊ လူတို့အား။ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မံ၊ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မဟု ဆိုအပ်သော။ ဣဒ္ဓိပါဠိဟာရိယံ၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာကို။ န ဒသေတဗ္ဗံ၊ မပြုအပ်။ ယော (ဘိက္ခု)၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ဒသေယျ၊ ပြဌားအံ့။ (တဿ ဘိက္ခုနော)၊ ထိုရဟန်းအား။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ၊ ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိ (အာပဇ္ဇနံ)၊ ရောက်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။)” ဣတိ၊ ဤသို့။ သိက္ခာပဒံ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို။ ပညာပေသိ၊ ပညတ်တော်မူ၏။

အထ၊ ထိုနောက်မှ။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းအပေါင်း၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ “သိဟနာဒိယတ္ထေရော၊ ခြင်္သေ့မင်း၏အသံကဲ့သို့သော ရဲရင့်သောအသံရှိသော ပိဏ္ဏောလဘာရဒ္ဒါဇ မထေရ်သည်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တဒိဝသေ၊ ရောက်သောနေ့၌။ ဘိက္ခုသံဃမဇ္ဈေ၊ ရဟန်းသံဃာအလယ်၌။ ‘ယဿ၊’ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား။ မဂ္ဂေ ဝါ၊ မဂ်၌လည်းကောင်း။ ဖလေ ဝါ၊ ဖိုလ်၌လည်းကောင်း။ ကန္တံ၊ ယုံမှားခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ပုစ္ဆတု၊ မေးစေသတည်း။’ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကထေသိ၊

ဆို၏။ ဗုဒ္ဓါနဗ္ဗိ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏လည်း။ သမ္မုခေ၊ မျက်မှောက်တော်၌။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အရဟတ္တပ္ပတ္တိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်သည်ကို။ ကထေသိ၊ လျှောက်ဆို၏။ အညေ၊ တပါးကုန်သော။ သာဝကာ၊ သာဝကတို့သည်။ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သိဟနာဒိယဘာဝေနဝ၊ ခြင်္သေ့မင်း၏ အသံကဲ့သို့သော ရဲရင့်သောအသံရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် သာလျှင်။ မဟာဇနဿ၊ လူအပေါင်းအား။ ပသာဒံ၊ ကြည်ညိုခြင်းကို။ ဇနေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ဝေဟာသံ၊ ကောင်းကင်သို့။ အဗ္ဗုဂန္ဓာ၊ ပျံတက်၍။ စန္ဒနသရပတ္တဉ္စ၊ စန္ဒကူးအနှစ်ဖြင့်ပြီးသော သပိတ်ကိုလည်း။ ဂဏှိ၊ ယူ၏။”

ဣတိ၊ ဤသို့။ ကထာ၊ စကားသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ဖြစ်၏။ တေ ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ တယောပိ၊ သုံးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေ ဂုဏေ၊ ဤဂုဏ်တို့ကို။ ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း။ ကတွာ၊ ပြု၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ကထယိံသု၊ လျှောက်ကုန်၏။ ဗုဒ္ဓါ စ နာမ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့မည်သည်ကား။ ဂရဟိတဗ္ဗယုတ္တကံ၊ ကဲ့ရဲ့ထိုက်သောအဖြစ်နှင့် ယှဉ်သောသူကို။ ဂရဟန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့တော်မူကုန်၏။ ပသံသိတဗ္ဗယုတ္တကံ၊ ချီးမွမ်းထိုက်သောအဖြစ်နှင့် ယှဉ်သောသူကို။ ပသံသန္တိ၊ ချီးမွမ်းတော်မူကုန်၏။ ဣတိ(တသွာ)၊ ထို့ကြောင့်။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ဤအရာ၌။ ယေရဿ၊ အရှင်ပိဏ္ဍောလဘာရဒွါဇ မထေရ်ကို။ ပသံသိတဗ္ဗယုတ္တမေဝ၊ ‘ချီးမွမ်းခြင်းငှာ ထိုက်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့် ယှဉ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ အဂံ၊ အကြောင်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ “ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ခေါပန၊ စင်စစ်သဖြင့်။ တိဏှံ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဣန္ဒြိယာနံ၊ ဣန္ဒြေတို့၏။ ဘာဝိတတ္တာ၊ ပွားစေအပ်သည် အဖြစ်ကြောင့်။

☞ (ဌ-၁၅၆) ဗဟုလိကတတ္တာ၊ အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်သည်အဖြစ်ကြောင့်။ ဘာရဒွါဇော၊ ဘာရဒွါဇ အမည်ရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ “(မေ ငါ့အား။) ဇာတိ၊ ပဋိဇ္ဇေနေခြင်းသည်။ ခိဏာ၊ ကုန်ပြီ။ (မေ ငါသည်။) ဗြဟ္မစရိယံ၊ မဂ်တည်းဟူသော မြတ်သောအကျင့်ကို။ ဝုသိတံ၊ ကျင့်သုံးအပ်ပြီ။ ကရဏီယံ၊ တဆယ့်ခြောက်ပါးသောမဂ်ကိစ္စကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဣတ္ထတ္တယ၊ ဤ တဆယ့်ခြောက်ပါးသော မဂ်ကိစ္စအလို့ငှာ။ အပရံ၊ တပါးသော ပြုဖွယ်ကိစ္စသည်။ န (အတ္တိ)၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဇာနာမိ၊ အပြားအားဖြင့် သိ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဗျာကာသိ၊ ကြား၏။ ကဟမေသံ တိဏှံ၊ အဘယ်သုံးပါးသော ဣန္ဒြေတို့၏။ (ဘာဝိတတ္တာ၊ ပွားစေအပ်သည်အဖြစ်ကြောင့်။ ဗဟုလိကတတ္တာ၊ အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်သည်အဖြစ်

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၁-ပဌမဝဂ္ဂ မန္တာဏိပုတ္တ-ပုဏ္ဏတ္ထေရဝတ္ထု ၄၄၇

ကြောင့်။ ဘာရဒ္ဒါဇော၊ ဘာရဒ္ဒါဇ အမည်ရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဗျာကာသိ၊ ကြားသနည်း။) သင်္ဃန္တိယဿ၊ သတိ-
 နြွ၏လည်းကောင်း။ သမာဓိန္တိယဿ၊ သမာဓိနြွ၏လည်းကောင်း။ ပညိန္တိ-
 ယဿ၊ ပညိနြွ၏လည်းကောင်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တိဏ္ဍံ၊ သုံးပါးကုန်
 သော။ ဣမေသံ ခေါ၊ ဣန္ဒြိယာနံ၊ ဤဣန္ဒြတို့၏။ ဘာဝိတတ္တာ၊ ပွားစေအပ်
 သည် အဖြစ်ကြောင့်။ ဗဟုလိကတတ္တာ၊ အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်သည်အဖြစ်
 ကြောင့်။ ဘာရဒ္ဒါဇော၊ ဘာရဒ္ဒါဇ အမည်ရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။
 ‘(မေ၊ ငါအား။) ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေ နေခြင်းသည်။ ခိဏာ၊ ကုန်ပြီ။ (မေ၊
 ငါသည်။) ဗြဟ္မစရိယံ၊ မဂ်တည်းဟူသော မြတ်သောအကျင့်ကို။ ဝုသိတံ၊
 ကျင့်သုံးအပ်ပြီ။ ကရဏီယံ၊ တဆယ့်ခြောက်ပါးသော မဂ်ကိစ္စကို။ ကတံ၊
 ပြုအပ်ပြီ။ ဣတ္ထတ္တာယ၊ ဤတဆယ့်ခြောက်ပါးသော မဂ်ကိစ္စအလို့ငှာ။ အပရံ၊
 တပါးသော ပြုဖွယ်ကိစ္စသည်။ န (အတ္ထိ)၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဇာနာမိ၊
 အပြားအားဖြင့်သိ၏။’ ဣတိ၊ ဤသို့။’ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဗျာကာသိ၊
 ဖြေကြား၏။ (ဣတိ၊ ဤသို့။) ထေရံ၊ ပိဏ္ဍောလဘာရဒ္ဒါဇ မထေရ်ကို။ ပသံ
 သိတာ၊ ချီးမွမ်းတော်မူ၍၊ သီဟနာဓိကာနံ၊ ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့ ရဲရင့်သောအသံ
 ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့ထက်။ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။ ဌပေ-
 သိ၊ ထားတော်မူ၏။

မန္တာဏိပုတ္တ-ပုဏ္ဏတ္ထေရဝတ္ထု

၁၉၆။ နဝမေ၊ နဝမ-သုတ်၌။ ပုဏ္ဏော မန္တာဏိပုတ္တောတိ၊ ပုဏ္ဏော
 မန္တာဏိပုတ္တော ဟူသည်ကား။ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်။ ပုဏ္ဏော၊ ပုဏ္ဏ-
 ဟူသော အမည်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ [ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ သော၊
 ထိုပုဏ္ဏသည်။] မန္တာဏိဗြဟ္မဏိယာ၊ မန္တာဏိမည်သော ပုဏ္ဏေးမ၏။ (ဩ-
 ရသော၊ ရင်၌ကြီးပွားသော။) ပုတ္တော၊ သားသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ
 (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ မန္တာဏိပုတ္တော၊ မန္တာဏိပုတ္တ မည်၏။ တဿ၊ ထို
 အရှင်ပုဏ္ဏ မထေရ်၏။ ပဉ္စကမ္မေ၊ ပြဿနာအမှု၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်
 ကား။ အနုပုဗ္ဗိကထာ၊ အစဉ်ဖြစ်သော စကားတည်း။—ကိရ (ဝိတ္တာရေမိ)၊
 ထိုစကားကိုချဲ့ဦးအံ့။ အယံ၊ ဤ အရှင်ပုဏ္ဏ မထေရ်၏ အလောင်းဖြစ်သောသူ
 သည်။ ပဒုမုတ္တရဒသဗလဿ၊ ပဒုမုတ္တရ မြက်စွာဘုရား၏။ ဥပ္ပတ္တိတော၊
 ပွင့်တော်မူသော အခါမှ။ ပုရေတရမေဝ၊ ရှေးမဆွကပင်လျှင်။ ဟံသဝတိ-

နဂရေ၊ ဟံသဝတီပြည်၌။ ဗြာဟ္မဏမဟာသာလကုလေ၊ များသော ဥစ္စာ
ရှိသော ပုဏ္ဏားမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထို သတို့သား၏။ နာမဂ္ဂ-
ဟဏဒိဝသေ၊ အမည်မှည့်သောနေ၌။ ဂေါတမောတိ နာမံ၊ ဂေါတမ
ဟူသောအမည်ကို။ အကံသု၊ မှည့်ကုန်၏။ သော၊ ထို ဂေါတမ-မည်သော
ပုဏ္ဏားလုလင်သည်။ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်။ တယော
ဝေဒေ၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့ကို။ ဥက္ကဏ္ဍိတော၊ သင်ယူ၍။ သဗ္ဗသိဗ္ဗေသု၊ အလုံးစုံသော
အတတ်တို့၌။ ကောဝိဒေ၊ လိမ္မာသည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ ပဉ္စမာဏဝက-
သတပရိဝါရော၊ ငါးရာသောလုလင်အပေါင်းခြံရံလျက်။ ဝိစရန္တော၊ လှည့်လည်
သည်ရှိသော်။ တယောပိ ဝေဒေ၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့ကိုလည်း။ ဩလောကေတော၊
ကြည့်၍။ မောက္ခဓမ္မံ၊ နိဗ္ဗာန်ဟုရားကို။ အဒိသော၊ မမြင်မူ၍။ “ဣဒံ ဝေဒတ္တယံ
နာမ၊ ဤ ဗေဒင်သုံးပုံ မည်သည်ကား။ ကဒလိက္ခန္တော ဝိယ၊ ငှက်ပျောတုံး
ကဲ့သို့။ ဗဟိ မဋ္ဌံ၊ အပ၌ ပြေပြစ်၏။ အန္တော နိဿာရံ၊ အတွင်း၌ အနှစ်မရှိ။
ဣမံ၊ ဤဗေဒင်သုံးပုံကို။ ဂဟေတော၊ သင်ယူ၍။ ဝိစရဏံ၊ လှည့်လည်ခြင်းသည်။
ထုသကောဋ္ဌနသဒိသံ၊ ဖွဲ့ကိုထောင်ခြင်းနှင့်တူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣမိနာ၊
ဤဗေဒင်သုံးပုံဖြင့်။ မေ၊ ငါ့အား။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။” ဣတိ
(တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ ဣသိပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရသေ့ရဟန်း အဖြစ်ကို။ ပဗ္ဗဇိတော၊
ရသေ့ရဟန်းပြု၍။ ဗြဟ္မဝိဟာရေ၊ ဗြဟ္မဝိဟာရ တရားတို့ကို။ နိဗ္ဗတ္တေတော၊
ဖြစ်စေ၍။ “အပရိဟိနဇ္ဈာနေ၊ မယုတ်သော စွန့်ခွာသည်ဖြစ်၍။ ဗြဟ္မလော-
ကုပပန္နော၊ ဗြဟ္မာပြည်၌ဖြစ်ရသည်။ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံး
ပိုက်၍။ ပဉ္စဟိ မာဏဝကသတေဟိ၊ ငါးရာသော လုလင်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။
ပဗ္ဗတပါဒံ၊ တောင်ခြေသို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ ဣသိပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်ကို။
ပဗ္ဗဇိ၊ ရသေ့ရဟန်း ပြု၏။ တဿ၊ ထို ဂေါတမ-မည်သော ရသေ့အား။ ပရိ-
ဝါရေနိ၊ အခြံအရံတို့သည်။ အဋ္ဌာရသ ဇဋ္ဌိလသဟဿာနိ၊ တသောင်းရှစ်ထောင်
သော ရသေ့တို့သည်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သော၊ ထို ဂေါတမ-မည်သော
ရသေ့သည်။ ပဉ္စ အဘိညာ၊ ငါးပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း။
အဋ္ဌ သမာပတ္တိယော၊ ရှစ်ပါးသော သမာပတ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ နိဗ္ဗတ္တေတော၊
ဖြစ်စေ၍။ တေသမ္ပိ၊ ထို တပည့်တို့အားလည်း။ ကသိဏပရိကမ္ပံ၊ ကသိုဏ်းပရိ
ကံကို။ အာစိက္ခံ၊ ကြား၏။ တေ၊ တို့တပည့်တို့သည်။ တဿ၊ ထို ဂေါတမ-မည်
သောရသေ့၏။ ဩဝါဒေ၊ အဆုံးအမ၌။ ဌတော၊ တည်၍။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံသော
တပည့်ရသေ့တို့သည်လည်း။ ပဉ္စ အဘိညာ၊ ငါးပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို
လည်းကောင်း။ အဋ္ဌ သမာပတ္တိယော၊ ရှစ်ပါးသော သမာပတ်တို့ကိုလည်း
ကောင်း။ နိဗ္ဗတ္တေသံ၊ ဖြစ်စေကုန်၏။

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၁-ပဌမဝဂ္ဂ မန္တာဏိပုတ္တ-ပဏ္ဏတ္ထေရဝတ္ထု ၄၄၉

အဒ္ဓါနေ၊ ရှည်မြင့်သောကာလသည်။ အတိက္ကန္တေ၊ လွန်သည်ရှိသော်။ တဿ ဂေါတမတာပဿ၊ ထို ဂေါတမ-မည်သောရသေ့၏။ မဟလ္လကကာလေ၊ ကြီးရင့်သောအခါ၌။ ပဒုမုတ္တရဒသဗလော၊ ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပဌမာဘိသမ္မောဓိံ၊ ရှေးဦးစွာ သစ္စာလေးပါးတရားကို ထိုးထွင်း၍သိခြင်းသို့။ ပတှာ၊ ရောက်တော်မူ၍။ ပဝတ္ထိတဝရဓမ္မစက္ကော၊ ဖြစ်စေအပ်သော မြတ်သော တရားတည်းဟူသော စက်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဘိက္ခုသတဘဟဿပရိဝါရော၊ ရဟန်း တသိန်း အခြံအရံရှိသည်ဖြစ်၍။ ဟံသဝတိနဂရံ၊ ဟံသဝတိပြည်ကို။ ဥပ- နိဿယ၊ မှီ၍။ ဝိဟာသိ၊ နေတော်မူ၏။ သော၊ ထို ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာဘုရား သည်။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ပစ္စုသသမယေ၊ မိုးသောက်သောအခါ၌။ လောကံ၊ လောကကို။ ဩလောကန္တော၊ ကြည့်တော်မူသည်ရှိသော်။ ဂေါတမတာပဿ၊ ဂေါတမ ရသေ့၏။ (ဋ္ဌ-၁၅၇) ပရိသာယ၊ ပရိသတ်၏။ အရဟတ္တပနိဿယဉ္စ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏ အားကြီးစွာသော အကြောင်းကိုလည်းကောင်း။ ဂေါတမ တာပဿ၊ စ၊ ဂေါတမရသေ့၏လည်း။ “အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အနာ- ဂတေ၊ နောင်အခါ၌။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနကဗုဒ္ဓဿ၊ ပွင့်တော်မူလတ္တံ့သော မြတ်စွာ ဘုရား၏။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ ဓမ္မကထိကဘိက္ခုနံ၊ တရားဟောတတ် သော ရဟန်းတို့တွင်။ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်သည်။ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ရလိ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပတ္တနဘာဝဉ္စ၊ ဆုတောင်းလတ္တံ့သည် အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍။ ပါတောဝ၊ စောစောကပင်လျှင်။ သရီရပဋိဂ္ဂေနံ၊ ကိုယ်လံာ် သုတ်သင်တော်မူခြင်းကို။ ကတှာ၊ ပြုတော်မူ၍။ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ သယမေဝ၊ ကိုယ်တော်တိုင်ပင်လျှင်။ ဂဟေတွာ၊ ယူတော်မူ၍။ အညာတကဝေသေန၊ မထင်ရှားသော အသွင်ဖြင့်။ ဂေါတမ- တာပဿ၊ ဂေါတမ-ရသေ့၏။ အန္တေဝါသိကေသု၊ တပည့်တို့သည်။ ဝနု၊ မူလဖလာဖလတ္တာယ၊ တောသစ်မြစ် သစ်သီးကြီးငယ် အလို့ငှာ။ ဂတေသု၊ သွားကုန်သည်ရှိသော်။ ဂန္ဓာ၊ ကြွသွားတော်မူ၍။ ဂေါတမဿ၊ ဂေါတမ- ရသေ့၏။ ပဏ္ဏသာလာဒ္ဓါရေ၊ သစ်ရွက်မိုးသော ကျောင်းတံခါး၌။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ ဂေါတမော၊ ဂေါတမ ရသေ့သည်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ ဥပ္ပန္နဘာဝံ၊ ပွင့်တော်မူသည်၏အဖြစ်ကို။ အဇာနန္တောပိ၊ မသိသော်လည်း။ ဒုရိတောဝ၊ အဝေးမှပင်လျှင်။ ဒသဗလံ၊ ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ “ယထာ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ အဿံ၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရား၏။ သရီရနိပ္ပတ္တိံ၊ ကိုယ်တော်၏ ဖြစ်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။)

၁။ နိဿယ-မူဟေ၌င်း၌မပါ။

ယေဟိ စ လက္ခဏေဟိ၊ အကြင် လက္ခဏာတို့နှင့်လည်း။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူသည်။ အဂါရမဇ္ဈေ ဝါ၊ အိမ်၏အလယ်၌လည်း။ တိဋ္ဌန္တော၊ တည်သည်ရှိသော်။ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာရတနာကို လည်စေတတ်သော။ ရာဇော၊ မင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဗ္ဗဇန္တော ဝါ၊ ရဟန်းပြုသည်ရှိသော်လည်း။ ဝိဝဇ္ဇန္တော၊ ကိလေသာတည်းဟူသော အမှီးကို ဖွင့်လှစ်နိုင်သော။ သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓေါ၊ သဗ္ဗညုဘုရားသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (တထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။) အယံ ပုရိသော၊ ဤယောက်ျားသည်။ လောကံတော၊ လောကမှ။ မုတ္တော၊ လွတ်သည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥတော၊ သိ၍။ ပဌမဒဿနေနေဝ၊ ရှေးဦးစွာ မြင်ခြင်းဖြင့်ပင်လျှင်။ ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဘိဝါဒေတော၊ ရှိသေ့စွာ ရှိခိုး၍။ “ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော အရှင်ဘုရား။ ဣတော၊ ဤအရပ်သို့။ ဧထ၊ ကြွတော်မူပါကုန်။” ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ဆို၍။ ဗုဒ္ဓါသနံ၊ ဘုရားနေရာကို။ ပညာပေတော၊ ခင်း၍။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တဿ၊ ထို ဂေါတမရသေ့အား။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသိယမာနေော၊ ဟောတော်မူလျက်။ နိသိဒ္ဓိ၊ ထိုင်တော်မူ၏။

တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ တေ ဇဋ္ဌိလဒ္ဓါ၊ ထိုရသေ့တို့သည်။ “ပဏိတံ-ပဏိတံ၊ မွန်မြတ်သော မွန်မြတ်သော။ ဝနမူလဖလာဖလံ၊ တောသစ်မြစ် သစ်သီးကြီးငယ်ကို။ အာစရိယဿ၊ ဆရာရသေ့အား။ ဒေတော၊ ပေး၍။ သေသကံ၊ ကြွင်းသော သစ်သီးကြီးငယ်ကို။ ပရိဘုဉ္ဇိဿာမ၊ သုံးဆောင်ကုန်အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ အာဂစ္ဆန္တော၊ လာကုန်သည်ရှိသော်။ ဥစ္စာသနေ၊ မြင့်သောနေရာ၌။ (နိသိန္နံ၊ ထိုင်တော်မူသော။) ဒသဗလဉ္စ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုလည်းကောင်း။ နိစာသနေ၊ နိမ့်သောနေရာ၌။ နိသိန္နံ၊ ထိုင်သော။ အာစရိယဉ္စ၊ ဆရာကိုလည်းကောင်း။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ “(ဘော၊ အချင်းတို့။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ ဣမံ၊ ဤနေသော အခြင်းအရာကို။) ပဿထ၊ ရှုကုန်လော့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ‘ဣဒဗ္ဗိ’ လောကော၊ ဤလောက၌။ အမာကံ၊ ငါတို့၏။ အာစရိယေန၊ ဆရာထက်။ ဥတ္တရိတရော၊ လွန်ကဲသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။” နတ္ထိ၊ မရှိ။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ ဝိစရာမ၊ လှည့်လည်ကုန်၏။ ဣဒါနိ ပန၊ ယခုအခါ၌ကား။ နော၊ ငါတို့၏။ အာစရိယံ၊ ဆရာကို။ နိစာသနေ၊ နိမ့်သောနေရာ၌။ နိသိဒ္ဓိပေတော၊ ထိုင်နေစေ၍။ ဥစ္စာသနေ၊ မြင့်သောနေရာ၌။

၁။ တာပသဿ- (ဆဋ္ဌ) ၂။ ဒေသယမာနေော- (ဆဋ္ဌ)
 ၃။ အာစရိယံ ပန- (ဆဋ္ဌ)

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၁-ပဌမဝဂ္ဂ မန္တာဏိပုတ္တ-ပုဏ္ဏတ္ထေရဝတ္ထု ၄၅၁

နိသိန္နကော၊ ထိုင်နေသော။ ကော၊ တယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပညာယ-
 တိ၊ ထင်၏။ အယံ ပုရိသော၊ ဤယောက်ျားသည်။ ဝတ၊ စင်စစ်။ မဟန္တော၊
 ကြီးမြတ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ ပိဋကနိ၊
 သစ်သီးတောင်းတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာကုန်၏။ ဂေါတမ-
 တာပသော၊ ဂေါတမ ရသေ့သည်။ “ဣဓေ (တာပသာ)၊ ဤ တပည့်ရသေ့
 တို့သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကော၊ အထံ၌။
 ဝန္တေယျ၊ ရှိခိုးကုန်ရာ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘိတော၊ ရှိခိုးခြင်းမှ ကြောက်
 သည်ဖြစ်၍။ ဒုရတော၊ အဝေးက။- “တာတာ၊ အမောင်တို့။ မံ၊ ငါ့ကို။
 မာ ဝန္တိတ္ထ၊ ရှိမခိုးကုန်လင့်။ သဒေဝကော၊ နတ်နှင့်တကွသော။ လောကော၊
 လောက၌။ အဂ္ဂပုဂ္ဂလော၊ မြတ်သောပုဂ္ဂိုလ် ဟု ဆိုအပ်သော။ သဗ္ဗေသိ၊
 အလုံးစုံသောသူတို့၏။ ဝန္တနာရဟော၊ ရှိခိုးခြင်းငှာ ထိုက်သော။ ပုရိသော၊
 ယောက်ျားသည်။ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေတော်မူ၏။ တေ၊
 ထိုယောက်ျားကို။ ဝန္တထ၊ ရှိခိုးကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။
 တာပသာ၊ ရသေ့တို့သည်။ “အဇာနိတွာ၊ မသိကုန်မူ၍။ အာစရိယော၊ ဆရာ
 သည်။ န ကထေသိ၊ မဆို။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံ
 သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ (တာပသာ၊ ရသေ့တို့သည်။) တထာဂတဿ၊ မြတ်
 စွာဘုရား၏။ ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို။ ဝန္တိသု၊ ရှိခိုးကုန်၏။ “တာတာ၊
 အမောင်တို့။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ အညံ၊ တောသစ်မြစ် သစ်သီးကြီး
 ငယ်မှတုပါးသော။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ဒါတဗ္ဗယုတ္တကံ၊
 ပေးလှူအပ်သည်နှင့် ယှဉ်သော။ ဘောဇနံ၊ စားဖွယ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။
 ဣမံ ဝနမူလဖလာဖလံ၊ ဤ တောသစ်မြစ် သစ်သီးကြီးငယ်ကို။ ဒဿာမ၊
 လူကုန်အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၍။ ပဏိတပဏိတံ၊ မွန်မြတ်သော မွန်မြတ်
 သော သစ်သီး ကြံ ငယ်ကို။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ ပတ္တေ၊ သပျိုတ်
 တော်၌။ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ တည်စေ၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝန-
 မူလဖလာဖလံ၊ တောသစ်မြစ် သစ်သီးကြီးငယ်ကို။ ပရိဘုဉ္ဇံ၊ သုံးဆောင်
 တော်မူ၏။ တဒနန္တရံ၊ ထို သုံးဆောင်တော် မူပြီးသည်၏ အခြားမဲ့၌။
 တာပသောပိ၊ ဂေါတမ ရသေ့သည်လည်း။ အန္တေဝါသိကေဟိ၊ တပည့်
 ရသေ့တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပရိဘုဉ္ဇံ၊ သုံးဆောင်၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်။ ဘတ္တကိစ္စံ၊ သစ်သီးဆွမ်း ဘုဉ်းပေးခြင်း ကိစ္စကို။ ကံတွာ၊
 ပြုတော်မူပြီး၍။ “ဒေ၊ နှစ်ဦးကုန်သော။ အဂ္ဂသာဝကော၊ အဂ္ဂသာဝက-

တို့သည်။ ဘိက္ခုသတသဟဿံ၊ ရဟန်းတသိန်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အာဂစ္ဆန္တု၊ လာစေ့ကုန်သတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ တသ္မိံ၊ ခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ အဂ္ဂသာဝကော၊ အဂ္ဂသာဝက ဖြစ်သော။ မဟာဒေဝိ-
 ၉၀၀ လတ္တေရော၊ မဟာဒေဝိလ မထေရ်သည်။ (၄-၁၅၈) “သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်။ ကဟံ နု၊ ခေါ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂတော၊ ကြွတော်မူသနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဝဇ္ဇန္တော၊ ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်။ “သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ အာဂဇ္ဇန္တံ၊ လာခြင်းကို။ ပစ္စာသိသတိ၊ တောင့် တတော်မူ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ ဘိက္ခုသတသဟဿံ၊ ရဟန်း တသိန်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံ တော်သို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ နမဿမာနော၊ ရှိခိုးလျက်။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။

ဂေါတမော၊ ဂေါတမ ရသေ့သည်။ အန္တေဝါသိကေ၊ တပည့်ရသေ့တို့ ကို။ “တာတာ၊ အမောင်တို့။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ အညော၊ တပါးသော။ သက္ကာရော၊ ပူဇော်သက္ကာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဘိက္ခုသံသော၊ ရဟန်းအပေါင်း သည်။ ဒုက္ခေန၊ ဆင်းရဲသဖြင့်။ ဌိတော၊ တည်၏။ ဗုဒ္ဓပုဗ္ဗဿ၊ ဘုရားအမှူး ရှိသော။ ဘိက္ခုသံသော၊ ရဟန်းအပေါင်းအား။ ပုပ္ဖါသနံ၊ ပန်းအခင်းကို။ ပညာပေဿာမ၊ ခင်းကုန်အံ့။ ဇလဇထလဇပုပ္ဖါနိ၊ ရေပန်း ကြည်းပန်းတို့ကို။ အာဟရထ၊ ဆောင်ကြကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံ၊ ဆို၏။ တေ၊ ထို တပည့်ရသေ့တို့သည်။ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်။ ပဗ္ဗတပါဒတော၊ တောင် ခြေမှ။ ဝဏ္ဏဂန္ဓသမ္ပန္နာနိ၊ အဆင်းအနံနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော။ ပုပ္ဖါနိ၊ ပန်း တို့ကို။ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုးဖြင့်။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်၍။ သာရိပုတ္တတ္ထေရဿ၊ သာရိပုတ္တရာ မထေရ်၏။ ဝတ္ထုမှိ၊ ဝတ္ထု၌။ ဝုတ္တနယေနော၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ အာသနာနိ၊ နေရာတို့ကို။ ပညာပယိံသု၊ ခင်းကုန်၏။ နိရောဓသမာပတ္တိသမာပဇ္ဇနမှိ၊ နိရောဓသမာပတ် ဝင်စားခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဆတ္တဓာရဏမှိ၊ ထီးမှီးခြင်းကိုလည်းကောင်း။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။ ဝုတ္တနယေ- နော၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

သတ္ထာ၊ ပဗ္ဗမတ္ထရ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သတ္ထမေ ဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက် မြောက်သောနေ့၌။ နိရောဓတော၊ နိရောဓသမာပတ်မှ။ ဝုဠာယ၊ ထ၍။ ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံ၍။ ဌိတေ၊ တည်ကုန်သော။ တာပသေ၊ ရသေ့တို့ကို။

၁။ မဟာဒေဝလတ္တေရော = (ဆဋ္ဌ)

နိပါတ် ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၁-ပဌမဝဂ္ဂ မန္တာဏိပုတ္တ-ပုဏ္ဏတ္ထေရဝတ္ထု ၄၅၃

ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍။ ဓမ္မကထိကဘာဝေ၊ တရားဟောတတ်သည်အဖြစ်၌။ တေဒဂ္ဂပုတ္တံ၊ တေဒဂ်အရာသို့ ရောက်သော။ သာဝကံ၊ တပည့်ကို။ “ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဣမိနာ ဣသိဂဏေန၊ ဤရသေ့အပေါင်းသည်။ ဟောသက္ကာရော၊ များစွာသော ပူဇော်သက္ကာကို။ ကတော၊ ပြုအပ်၏။ တေသံ၊ ထိုရသေ့တို့ အား။ ပုပ္ဖါသနာနုမောဒနံ၊ ပန်းနေရာကို အနုမောဒနာပြုခြင်းကို။ ကရောဟံ၊ ပြုလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်၍ မိန့်တော်မူ၏။ သော၊ ထို တရားဟောအရာ၌ တေဒဂ်ရသော ရဟန်းသည်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သမ္ပုဋ္ဌိစ္စိတော၊ ဝန်ခံ၍။ တိဏိပိဋကာနံ၊ သုံးပါးသော ပိဋကတ်တို့ကို။ သမ္ပသိတော၊ သုံးသပ်၍။ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ တဿ၊ ထို တရားဟောသော ရဟန်း၏။ ဒေသနာပရိယောသောနေ၊ ဟောခြင်း၏ အဆုံး၌။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သယံ၊ ကိုယ်တော်တိုင်။ ဗြဟ္မဗေသာသံ၊ ဗြဟ္မာမင်း၏ အသံနှင့်တူသော ရှစ်ပါးသော အင်္ဂါရှိသော အသံကို။ နိစ္ဆာရေတော၊ မြက်တော်မူ၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ ဟောတော်မူခြင်း၏ အဆုံး၌။ ဂေါတမတာပသံ၊ ဂေါတမ ရသေ့ကို။ ဌပေတော၊ ထား၍။ သေသ၊ ကြွင်းကုန်သော။ အဋ္ဌာရသ သဟဿဇဋ္ဌိလော၊ တသောင်းရှစ်ထောင်ကုန်သော ရသေ့တို့သည်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။

ဂေါတမော ပန၊ ဂေါတမ ရသေ့သည်ကား။ တေနတ္တဘာဝေန၊ ထိုကိုယ်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ပဋိဝေဓံ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို ထိုးထွင်း၍သိခြင်းကို။ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှာ။ အသက္ခောန္တော၊ မစွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရား ကို။ “ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော အရှင်ဘုရား။ ယေန ဘိက္ခုနာ၊ အကြင် ရဟန်းသည်။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသိတော၊ ဟောကြား အပ်၏။ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တုမ္မာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ သာသနော၊ သာသနာတော်၌။ ကော နာမ၊ အဘယ်အမည် ရှိသနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ ဂေါတမ၊ ဂေါတမ။ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်။ မယံ၊ ငါ၏။ သာသနော၊ သာသနာ၌။ ဓမ္မကထိကာနံ၊ တရားဟောသော ပုဂ္ဂိုလ် တို့တွင်။ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။) “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟမ္မိ၊ အကျွန်ုပ်သည်လည်း။ သတ္ထုဒိဝသာနိ၊ ခုနစ်ရက်တို့ပတ် လုံး။ ကံတဿ၊ ပြုအပ်သော။ ဣမဿ အဓိကာရဿ၊ ဤကောင်းမှု၏။ ဖလေန၊ အကျိုးအားဖြင့်။ အယံ ဘိက္ခု ဝိယံ၊ ဤရဟန်းကဲ့သို့။ အနာဂတော၊ နောင် အခါ၌။ ဧကဿ၊ တဆူသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနော၊ သာ သနာတော်၌။ ဓမ္မကထိကာနံ၊ တရားဟောသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အဂ္ဂေါ၊

မြတ်သည်။ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ရပါလိ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပတ္တနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို။ ကတော၊ ပြု၍။ ပါဒမူလေ၊ ခြေတော်ရင်း၌။ နိပဇ္ဇိ၊ ဝပ်၏။

သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အနာဂတံ၊ လာလတ္တံ့သော အကြောင်းကို။ ဩလောကေတော၊ ကြည့်တော်မူ၍။ အနန္တရာယေန၊ အန္တရာယ်မရှိသဖြင့်။ အဿ၊ ထို ဂေါတမ ရသေ့၏။ ပတ္တနာယ၊ ဆုတောင်းခြင်း၏။ သမိဇ္ဈနဘာဝံ၊ ပြည့်စုံလတ္တံ့သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဥ တော၊ သိတော်မူ၍။ “အနာဂတေ၊ နောင်အခါ၌။ ကပ္ပသတသဟဿာဝသာနေ၊ ကမ္ဘာတသိန်း၏ အဆုံး၌။ ဂေါတမော၊ နာမ၊ ဂေါတမ အမည်တော်ရှိသော။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊ ပွင့်လတ္တံ့။ တံ၊ သင်သည်။ တဿ၊ ထို ဂေါတမ ဘုရား၏။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ ဓမ္မကထိကာနံ၊ တရားဟောသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်သည်။ ဘဝိဿသိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗျာကိရိတော၊ ဗျာဒိတ်စကား ကြားတော်မူ၍။ အရဟတ္တပတ္တေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ကုန်သော။ တေ တာပသေ၊ ထို ရသေ့တို့ကို။ “ဧဝ ဘိက္ခဝေါ” တိ၊ ဧဝ ဘိက္ခဝေါ-ဟူ၍။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသော ရသေ့တို့သည်။ အန္တရဟိတကေသမဿ၊ ကွယ်ပျောက်သော ဆံ့မှတ်ဆိုတ်ရှိ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဣဒ္ဓိမယပတ္တစီဝရဓရာ၊ တန်ခိုးဖြင့်ပြီးသော သပိတ်သင်္ကန်းကို ဆောင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ (၄-၁၅၉) ဝဿသဋ္ဌိကတ္ထေရသဒိသာ၊ အဝါခြောက်ဆယ်ရပြီးသော မထေရ်နှင့်တူကုန်သည်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခုသံသံ၊ ရဟန်းအပေါင်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂတော၊ ကြွတော်မူ၏။

ဂေါတမောပိ၊ ဂေါတမ ရသေ့သည်လည်း။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ တထာဂတံ၊ ပဒုမ္မတ္တရ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပရိစရိတော၊ လုပ်ကျွေး၍။ ယထာမလံ၊ စွမ်းအားအလျောက်။ ကလျာဏကမ္မံ၊ ကောင်းမှုကံကို။ ကတော၊ ပြု၍။ ကပ္ပသတသဟဿံ၊ ကမ္ဘာတသိန်းပတ်လုံး။ ဒေဝေသု စ၊ နတ်ပြည်တို့၌ လည်းကောင်း။ မနုဿေသု စ၊ လူ့ပြည်တို့၌ လည်းကောင်း။ သံသရိတော၊ ကျင်လည်၍။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ကာလေ၊ လက်ထက်၌။ ကပိလဝတ္ထုနဂရဿ၊ ကပိလဝတ်ပြည်၏။ အဝိဒ္ဓုရေ၊ မနိုးမဝေးသော အရပ်၌။ ဒေါဏဝတ္ထုဗြာဟ္မဏဂါမေ၊ ဒေါဏဝတ္ထုမည်သော ပုဏ္ဏားရွာ၌။ ဗြာဟ္မဏမဟာသာလကုလေ၊ များသောဥစ္စာနှင့်ရှိသော ပုဏ္ဏားမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုသတို့သားအား။ နာမဂ္ဂဟဏဒီဝသေ၊ အမည်

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ-ပဌမဝဂ္ဂ မန္တာဏပုတ္တ-ပုဏ္ဏတ္ထေရဝတ္ထု ၄၅၅

မှည့်သောနေဉ်။ ပုဏ္ဏမာဏဝေါတိ နာမံ၊ ပုဏ္ဏလုလင် ဟူသောအမည်ကို။ အကံသု၊ မှည့်ကုန်၏။ (သော၊ ထိုပုဏ္ဏလုလင်သည်။) သတ္တရိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဘိသမ္မောဓိ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို သိတတ်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ် အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်သို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ ပဝတ္တိတဝရဓမ္မစက္ကေ၊ ဖြစ်စေအပ်သော မြတ်သော တရားတည်းဟူသော စက်ရှိသည်ဖြစ်၍။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ အာဂန္တော၊ ကြွတော်မူလာ၍။ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ကို။ ဥပနိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ ဝိဟရန္တေ၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်။ အညာသိကောဏ္ဍညတ္ထေရော၊ အညာသိကောဏ္ဍည မထေရ်သည်။ ကပိလဝတ္ထု၊ ကပိလဝတ်ပြည်သို့။ အာဂန္တော၊ ကြွတော်မူလာ၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဘာဂိနေယျံ၊ တူဖြစ်သော။ ပုဏ္ဏမာဏဝေါ၊ ပုဏ္ဏလုလင်ကို။ ပဗ္ဗာဇေတွာ၊ ရှင်ပြု၍။ ပုနဒိဝသေ၊ တဖန်မိုးသောက်သောနေဉ်။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ အာပုစ္ဆိတွာ၊ ပန်ကြား၍။ နိဝါသနတ္တာယ၊ နေခြင်းအကျိုးငှာ။ ဆဒ္ဒန္တဒဟံ၊ ဆဒ္ဒန်အိုင်၏အနီးသို့။ ဂဇိတော၊ သွား၏။ မန္တာဏပုတ္တော၊ မန္တာဏပုဏ္ဏားမ၏ သားဖြစ်သော။ ပုဏ္ဏောပိ၊ ပုဏ္ဏ မထေရ်သည်လည်း။ မာတုလေန၊ ဦးရီးဖြစ်သော။ အညာသိကောဏ္ဍညတ္ထေရေန၊ အညာသိကောဏ္ဍည မထေရ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့။ အာဂန္တော၊ မသွားမူ၍။ “မဟံ၊ ငါ၏။ ပဗ္ဗဇိတကိစ္စံ၊ ရဟန်းကိစ္စကို။ မတ္ထကံ၊ အပြီးအဆုံးသို့။ ပါပေတွာဝ၊ ရောက်စေ၍သာလျှင်။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့။ ဂမိဿာမိ၊ သွားအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ ကပိလဝတ္ထုသ္မိံယေဝ၊ ကပိလဝတ်ပြည်၌ သာလျှင်။ ဩဟိနော၊ ကျန်ရစ်၏။ ယောနိသောမနသိကာရေ၊ သင့်သော အကြောင်းဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်း၌။ ကမ္မံ၊ ဝိပဿနာ အမှုကို။ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်။ နစိရဿေဝ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏ္ဏိ၊ ရောက်၏။ တဿ၊ ထို ပုဏ္ဏ မထေရ်၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ပဗ္ဗဇိတကုလပုတ္တာပိ၊ ရဟန်းပြုသော အမျိုးသားတို့သည်လည်း။ ပဉ္စသတော၊ ငါးရာတို့သည်။ အဟေသု၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ယေရော၊ ပုဏ္ဏ မထေရ်သည်။ သယံ၊ မိမိသည်။ ဒသကထာဝတ္ထုလာဘိတာယ၊ ဆယ်ပါးသော ကထာဝတ္ထုကို ရခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တေပိ၊ ထို ငါးရာသော တပည့်တို့ကိုလည်း။ ဒသဟိ ကထာဝတ္ထုဟိ၊ ဆယ်ပါးသော ကထာဝတ္ထုတို့ဖြင့်။

၁။ ဂန္တော= (ဆဋ္ဌ) ၂။ အာဂန္တော= (ဆဋ္ဌ) ၃။ နိဿယ-မူဟောင်း၌မပါ။

သြဝဒတိ၊ ဆုံးမ၏။ တေ၊ ထို ငါးရာသော တပည့်တို့သည်။ တဿ၊ ထို ပုဏ္ဏမထေရ်၏။ သြဝါဒေ၊ အဆုံးအမ၌။ ဌတော၊ တည်၍။ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသော။ တပည့်တို့သည်သာလျှင်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တာပရောက်ကုန်၏။

တေ၊ ထို ငါးရာသော တပည့်တို့သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပဗ္ဗဇိတကိစ္စံ၊ ရဟန်းကိစ္စကို။ မတ္ထကံ၊ အပြီးအဆုံးသို့။ ပတ္တံ၊ ရောက်သည်ကို။ ဉတော၊ သိ၍။ ဥပဇ္ဈာယံ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာသို့။ ဥပသကမိတွာ၊ ကပ်၍။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏။ ကိစ္စံ၊ ရဟန်းကိစ္စသည်။ မတ္ထကံ၊ အပြီးအဆုံးသို့။ ပတ္တံ၊ ရောက်ပြီ။ ဒသန္တံ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော။ ကထာဝတ္ထုနဉ္စ၊ ကထာဝတ္ထု တို့ကိုလည်း။ လာဘိနော၊ ရခြင်းရှိကုန်သည်။ (အမှာ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။) နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။ ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပဿိတံ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ သမယော၊ အခါတန်ပြီ။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ ထေရော၊ အရှင်ပုဏ္ဏ မထေရ်သည်။ တေသံ၊ ထို ငါးရာသော ရဟန်းတို့၏။ ကထံ၊ စကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ (ကံ၊ စိန္တေသိ၊ အဘယ်သို့ ကြံသနည်း။) မမ၊ ငါ၏။ ဒသကထာဝတ္ထုလာဘိတံ၊ ဆယ်ပါးသော ကထာဝတ္ထုကို ရခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇာနာတိ၊ သိတော်မူ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောသည့်ရှိသော်။ ဒသ ကထာဝတ္ထုနိ၊ ဆယ်ပါးသော ကထာဝတ္ထုတို့ကို။ အမုဉ္ဇန္တောဝ၊ မလွတ်စေမူ၍သာလျှင်။ ဒေသေမိ၊ ဟော၏။ မယံ၊ ငါသည်။ ဂစ္ဆန္တေ၊ သွားသည်ရှိသော်။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းတို့သည်။ ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံကုန်၍။ ဂစ္ဆိယန္တိ၊ လိုက်ကုန်လတ္တံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ခြံရံကုန်၍ လိုက်သည်ရှိသော်။ ဂဏသင်္ဂဏိကာယ ပန၊ ခြွေရံပရိသတ် တည်းဟူသော အပေါင်းအဖော်နှင့် ပေါင်းဖော်စုဝေးခြင်းဖြင့်ကား။ ဂန္တော၊ သွား၍။ မယံ၊ ငါအား။ ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပဿိတံ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ အယုတ္တံ၊ မသင့်။ ဣမေ၊ ဤ ငါးရာသော ရဟန်းဟူသည်။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဂန္တော၊ သွား၍။ ပဿန္တု၊ ဖူးမြင်စေကုန်သတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ စိန္တေတွာ၊ ကြံပြီး၍။) တေ ဘိက္ခု၊ ထို ငါးရာသော ရဟန်းတို့ကို။ “အာဝုသေခ၊ ငါ့ရှင်တို့။ တုံမွေ၊ သင်တို့သည်။ ပုရတော၊ ရှေ့မှ။ ဂန္တော၊ သွား၍။ တထာဂတံ၊

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၁-ပဌမဝဂ္ဂ မန္တာဏိပုတ္တ-ပုဏ္ဏတ္ထေရဝတ္ထု ၄၅၇

မြတ်စွာဘုရားကို။ (ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။) ပဿထ၊ ဖူးမြင်ကုန်လော့။ မမ၊ ငါ၏။ ဝစနေန၊ စကားဖြင့်။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို။ ဝန္တထ၊ ရှိခိုးကုန်လော့။ အဟမ္မိ၊ ငါသည်လည်း။ တုမ္မာကံ၊ သင်တို့၏။ ဂတမဂ္ဂေန၊ သွားရာဖြစ်သော ခရီးဖြင့်။ ဂမိဿာမိ၊ သွားအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။

သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ တေ ထေရာ၊ ထို မထေရ်တို့သည်။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဇာတိဘူမိရဋ္ဌဝါသိနော၊ ဖွားတော်မူရာ ကပိလဝတ်ပြည်တော်၌ နေခြင်းရှိကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ (တေ ထေရာ၊ ထိုမထေရ်တို့သည်။) ခိဏာသဝါ၊ ကုန်ပြီးသော အာသဝေါတရားရှိကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ (တေ ထေရာ၊ ထို မထေရ်တို့သည်။) ဒသကထာဝတ္ထုလာဘိနော၊ ဆယ်ပါးသော ကထာဝတ္ထုကို ရခြင်းရှိကုန်၏။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဥပဇ္ဈာယဿ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ၏။ ဩဝါဒ၊ အဆုံးအမကို။ အဘိဗ္ဗိတု၊ မိဖျက်မူ၍။ (ထေရံ၊ အရှင်ပုဏ္ဏမထေရ်ကို။ ဝန္တိတု၊ ရှိခိုးကုန်၍။) (ဋ္ဌ-၁၆၀) အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို။ စရန္တာ၊ လှည့်လည်ကုန်သည်ရှိသော်။ သဋ္ဌိယောဇနမဂ္ဂံ၊ ယူဇနာခြောက်ဆယ်ရှိသော ခရီးကို။ အတိက္ကမ္မ၊ လွန်၍။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ ဝေဠုဝန်ဟောဝိဟာရံ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်ကြီးသို့။ ဂန္တာ၊ သွား၍။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို။ ဝန္တိတု၊ ရှိခိုး၍။ ကေမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ နိသ္မိဒိ သု၊ ထိုင်နေကုန်၏။ အာဂန္တုကေဟိ၊ ဧည့်သည်ဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ (ယံ)ပဋိသမ္ဘောဒိတုံ (ယံ-ပဋိသမ္ဘောဒနံ)၊ အကြင် ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာပြောဟောခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) ဧတံ၊ ဤသို့ ပြောဟောခြင်းသည်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိကုန်သော။ ဘဂဝန္တာနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ အာစိဏ္ဏံ ခေါ် ပန (အာစိဏ္ဏံ ဧဝံ)၊ အလေ့အကျက်တော်သည်သာလျှင်တည်း။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေဟိ၊ ထို ဧည့်သည်ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ “ကစ္စိ ဘိက္ခဝေ ခမနီယ” နှစ် အာဒိနာ၊ ကစ္စိ ဘိက္ခဝေ ခမနီယံ ဤသို့အစရှိသော။ နယေန၊ နည်းဖြင့်။ မဇ္ဇရပဋိသန္တာရံ၊ သာယာသော ပြုငှာလောက်ဝတ် အစေ့အစပ် ပြောဟောခြင်းကို။ ကတု၊ ပြုတော်မူ၍။ “ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တုမ္မေ၊ သင်တို့သည်။ ကုတော၊ အဘယ်အရပ်မှ။ အာဂန္တထ၊ လာကုန်သနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆံ၊ မေးတော်မူ၏။ တေဟိ၊ ထို

၄၅၀ ။ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ ။ [ကောက်

ညွှသည်ရဟန်းတို့သည်။ “ဇာတိဘူမိတော၊ ဖွားတော်မူရာ ကပိလဝတ်
နေပြည်တော်မှ။ (အာဂစ္ဆာမ၊ လာပါကုန်၏။)” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊
လျှောက်အပ်သည်ရှိသော်။ “ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဇာတိဘူမိယံ၊ ဖွား
တော်မူရာ ကပိလဝတ် နေပြည်တော်၌။ ဇာတိဘူမိကာနံ၊ ဖွားတော်မူရာ
ကပိလဝတ် နေပြည်တော်၌ နေကုန်သော။ သဗြဟ္မစာရီနံ၊ သီတင်းသုံး
ဖော်ဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့သည်။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။
အပ္ပိစ္ဆေသံ၊ ယုတ်မာသော အလိုမရှိသည်လည်း။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။)
အပ္ပိစ္ဆကထံ၊ ယုတ်မာသော အလိုကင်းကြောင်းဖြစ်သော စကားကို။ ဘိက္ခု-
နံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ကတ္တာ စ၊ ပြုတတ်သည်လည်း။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။)
ဣတိ ဝေ၊ ဤသို့။ သမ္ဘာဝိတော၊ ချီးမွမ်းအပ်သော ရဟန်းသည်။ ကော နု ခေါ၊
အဘယ်ရဟန်းနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒသကထာဝတ္ထုလာဘိ၊ ဆယ်ပါးသော
ကထာဝတ္ထုကိုရခြင်းရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ ပုစ္ဆံ၊ မေးတော်မူ၏။ တေပိ၊
ထို ငါးရာသော ရဟန်းတို့သည်လည်း။ “ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ (ဇာတိ-
ဘူမိကာနံ၊ ဖွားတော်မူရာ ကပိလဝတ်နေပြည်တော်၌ နေကုန်သော။ သဗြဟ္မ-
စာရီနံ၊ သီတင်းသုံးဖော်ဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့သည်။ အတ္တနာ၊
မိမိသည်။ အပ္ပိစ္ဆေသံ၊ ယုတ်မာသောအလို မရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အပ္ပိစ္ဆ-
ကထံ၊ ယုတ်မာသော အလိုကင်းကြောင်းဖြစ်သော စကားကို။ ဘိက္ခုနံ၊
ရဟန်းတို့အား။ ကတ္တာ စ၊ ပြုတတ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝေ
သမ္ဘာဝိတော၊ ဤသို့ ချီးမွမ်းအပ်သော ရဟန်းသည်။) မန္တာဏံ ပုတ္တော၊
မန္တာဏံပုဏ္ဏေးမ၏ သားဖြစ်သော။ အာယသ္မာ ပုဏ္ဏော နာမ၊ အရှင်ပုဏ္ဏ
အမည်ရှိပါ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာရောစယံ သု၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ တံ
ကိယံ၊ ထိုစကားကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ အရှင်-
သာရိပုတ္တရာသည်။ ယေရဿ၊ အရှင်ပုဏ္ဏ မထေရ်အား။ ဒဿနကာမော၊ တွေ့
မြင်ခြင်းငှာ အလိုရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

အထ၊ ထိုနောက်မှ။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ရာဇဂဟတော၊ ရာဇ
ဂြိုဟ်ပြည်မှ။ သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့။ အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူ၏။
ပုဏ္ဏတ္တရော၊ ပုဏ္ဏ မထေရ်သည်။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ တတ္ထ၊ ထို
သာဝတ္ထိပြည်သို့။ အာဂတဘာဝံ၊ ကြွတော်မူလာသည်အဖြစ်ကို။ သုတ္တာ၊
ကြား၍။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပဿိယာမိ၊ ဖူးမြင်ရအံ့။” ဣတိ၊

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ-ခဲ-ပဌမဝဂ္ဂ မန္တာဏိပုတ္တ-ပုဏ္ဏတ္ထေရဝတ္ထု ၄၅၉

ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ အန္တောဂန္ဓကုဋိယံယေဝ၊ ဂန္ဓကုဋိ
 အတွင်း၌သာလျှင်။ တထာဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ သမ္ပါပုဏ္ဏံ၊ တွေ့ဆုံမိ၏။
 သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တဿ၊ ထို အရှင်ပုဏ္ဏ မထေရ်အား။ ဓမ္မံ၊ တရား
 ကို။ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ထေရော၊ အရှင်ပုဏ္ဏ မထေရ်သည်။ ဓမ္မံ၊
 တရားကို။ သုတ္တာ၊ ကြားနာ၍။ ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္တိတော၊ ရှိခိုး
 ၍။ ပဋိသလ္လာနတ္ထာယ၊ တယောက်အသည်းတည်း ကိန်းအောင်းခြင်းငှာ။
 အန္ဓဝနံ၊ သူကန်းတောသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ အညတရသ္မိံ၊ အမှတ်မရှိသော။
 ရုက္ခမုလေ၊ သစ်ပင်ရင်း၌။ ဒိဝါဝိဟာရံ၊ နေနေခြင်းကို။ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေ၏။
 သာရိပုတ္တတ္ထေရောပိ၊ သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်လည်း။ တဿ၊ ထို အရှင်ပုဏ္ဏ
 မထေရ်၏။ ဂမနံ၊ သွားခြင်းကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ (တဿ၊ ထိုအရှင်ပုဏ္ဏ
 မထေရ်၏။ ပဋ္ဌတော ပဋ္ဌတော၊ နောက်ကနောက်က။ ဂစ္ဆန္တော၊ လိုက်လျက်။ ပုရ-
 တော၊ ရွေးမှ။ ဂစ္ဆန္တဿ၊ သွားသော အရှင်ပုဏ္ဏမထေရ်၏။) သီသာန-
 လောကီကော၊ ဦးခေါင်းကို အဖန်တလဲလဲကြည့်လျက်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဩ-
 ကာသံ၊ ပစ္စာကို မေးခြင်း၏အခွင့်ကို။ သလ္လက္ခေတော၊ မှတ်၍။ တံ ရုက္ခမုလံ၊
 ထိုအရှင်ပုဏ္ဏ နေသောသစ်ပင်ရင်းသို့။ ဥပသကမိတော၊ ကပ်၍။ ထေရေန၊
 အရှင်ပုဏ္ဏ မထေရ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သမ္မောဒိတော၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ
 ပြောဟော၍။ သတ္တဝိသဒ္ဓိကမံ၊ သီလဝိသုဒ္ဓိ စသော ခုနစ်ပါးသော ဝိသုဒ္ဓိ
 အစဉ်ကို။ ပုစ္ဆံ၊ မေး၏။ ထေရောပိ၊ အရှင်ပုဏ္ဏ မထေရ်သည်လည်း။ အဿ၊
 ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်၏။ ပုစ္ဆိတံ ပုစ္ဆိတံ၊ မေးတိုင်းမေးတိုင်းသော
 ပြဿနာကို။ ဗျာကာသံ၊ ဖြေဆို၏။ တေ၊ ထို အရှင်သာရိပုတ္တရာ အရှင်ပုဏ္ဏ
 မထေရ်တို့သည်။ အညမညဿ၊ အချင်းချင်း၏။ သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာဆို
 အပ်သော စကားကို။ သမနုမောဒိ သု၊ ကောင်းစွာ ဝမ်းမြောက်ကုန်၏။
 အဿ၊ ထိုနောက်မှ။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အပရဘာဂေ၊ နောက်
 အဖို့၌။ အိက္ခုသံသုဖိဇ္ဈေ၊ ရဟန်းအပေါင်းအလယ်၌။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေ
 တော်မူလျက်။ ထေရံ၊ အရှင်ပုဏ္ဏမထေရ်ကို။ ဓမ္မကထိကာနံ၊ တရားဟော
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။ ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏။ ဣတိ၊
 ဤတွင်အပြီးတည်း။

မဟာကစ္စာနတ္ထေရဝတ္ထု

၁၉၇။ ဒသမေ၊ ဒသမ-သုတ်၌။ သံခိတ္တေန ဘာသိတဿာတိ၊ သံခိတ္တေန ဘာသိတဿ ဟူသည်ကား။ သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ကထိတဓမ္မဿ၊ ဟောအပ်သော ဘုရား၏။ ဝိတ္တာရေန အတ္ထံ ဝိဘဇန္တာနန္တိ၊ ဝိတ္တာရေန အတ္ထံ ဝိဘဇန္တာနံ ဟူသည်ကား။ တံ ဒေသနံ၊ ထို အကျဉ်းအားဖြင့် ဟောတော်မူ အပ်သော ဒေသနာတော်ကို။ ဝိတ္တာရေတွာ၊ ချဲ့၍။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ဝိဘဇ-
မာနာနံ၊ ဝေဖန်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အညေ၊ တပါးကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့
သည်။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သင်္ခေပဝစနံ၊ အကျဉ်းအားဖြင့်
ဖြစ်သော စကားဟောကို။ အတ္ထဝသေန ဝါ၊ အနက်၏ အစွမ်းဖြင့်မူလည်း။
ပူရေတုံ၊ ပြည့်စေခြင်းငှာ။ သက္ကောန္တိ ကိရ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်သတတ်။ ဗျဉ္ဇနဝသေန
ဝါ၊ သဒ္ဓါ၏အစွမ်းဖြင့်မူလည်း။ (ပူရေတုံ၊ ပြည့်စေခြင်းငှာ။ သက္ကောန္တိ
ကိရ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်သတတ်။) အယံ ပန ထေရော၊ ဤ အရှင်ကစ္စည်း မထေရ်
သည်ကား။ ဥဘယဝသေနပိ၊ အနက် သဒ္ဓါ ဟု ဆိုအပ်သော နှစ်ပါးစုံ၏အစွမ်း
ဖြင့်လည်း။ (ပူရေတုံ၊ ပြည့်စေခြင်းငှာ။) သက္ကောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏။ တသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်။ အဂ္ဂေါတိ၊ မြတ်၏ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ စ၊
ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ အဿ၊ ထို အရှင်ကစ္စည်း မထေရ်၏။ ပဗ္ဗပတ္တနာပိ၊ ရွေး
ဆုတောင်းခြင်းသည်လည်း။ ဝေရူပါဝ၊ ဤသို့ အကျဉ်းဖြစ်သော ဒေသနာကို
အကျယ်အားဖြင့် ဝေဖန်နိုင်သည်ဖြစ်စေသော ဟူသော တောင့်တခြင်း သဘော
ရှိသည်သာလျှင်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။)

☸ (ဋ-၁၆၁) အယံ ပန၊ ဤ ဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ အဿ၊ ထို အရှင်
ကစ္စည်း မထေရ်၏။ ပဉ္စကမ္မေ၊ ပြဿနာအမှု၌။ အနုပုဗ္ဗိကတာ၊ အစဉ်အတိုင်း
ဖြစ်သော စကားတည်း။ -ကိရ (ဝိတ္တာရေမိ)၊ ထိုစကားကို ချဲ့ဦးအံ့။ အယံ၊
ဤ အရှင်ကစ္စည်း မထေရ်၏ အလောင်းသည်။ ပဒုမုတ္တရသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ ကာလေ၊
ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာဘုရား လက်ထက်တော်၌။ ဂဟပတိမဟာသာလကုလေ၊
များစွာသော ဥစ္စာရှိသော သူကြွယ်မျိုး၌။ နိဗ္ဗုတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဝုဒ္ဓိပုတ္တော၊
အရွယ်သို့ ရောက်သည်ရှိသော်။ ကေဒိဝသံ၊ တနေသ၌။ ဝုတ္တနယေနော၊
ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္တံ၊ သွား၍။
ပရိသပရိယန္တေ၊ ပရိသတ်အစွန့်၌။ ဌိတော၊ တည်လျက်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။
သုဏန္တော၊ နာသည်ရှိသော်။ သတ္ထာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အတ္တနော၊

၁။ ဝိတ္တာရေတုံ၊ ချဲ့ခြင်းငှာ = (နိဿယ-မူဟောင်း)

၂။ သက္ကောရံ = (သက္က)

၃။ အတ္ထိနာ = (ဆဋ္ဌ)

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၁-ပဌမဝဂ္ဂ မဟာကစ္စာနတ္ထေရဝတ္ထု ၄၆၁

ကိုယ်တော်သည်။ သံခိုတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ဘာသိတုဿ၊ ဟောတော်
မူအပ်သော ဒေသနာတော်ကို။ ဝိတ္တာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ အတ္ထံ၊ အနက်
ကို။ ဝိဘဇန္တာနံ၊ ဝေဖန်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အဂ္ဂဌာနေ၊ မြတ်သော
အရာ၌။ ဌပိတံ၊ ထားအပ်သော။ ဧကံ၊ တဦးသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။
ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ “ယံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဧဝံ၊
ဤသို့။ ဝဏ္ဏတိ၊ ချီးမွမ်းတော်မူ၏။ အယံ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်။ မဟန္တော
ဝတ၊ ကြီးမြတ်ပေစွတကား။ မယာပိ၊ ငါသည်လည်း။ အနာဂတေ၊ နောင်
အခါ၌။ ဧကဿ၊ တဆူသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနေ၊ သာ
သနာတော်၌။ ဝေရူပေန၊ ဤသို့သဘောရှိသော ရဟန်းသည်။ ဘဝိတုံ၊ ဖြစ်
ခြင်းငှာ။ ဝနုတိ၊ သင့်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားကို။ နိမန္တေတွာ၊ ပင့်ဖိတ်၍။ ဝုတ္တနယေနဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်
သာလျှင်။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသောအလှူကို။
ဒတွာ၊ ပေးလှူ၍။ “ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဣမဿ-
သက္ကာရဿ၊ ဤ ပူဇော်သက္ကာ၏။ ဖလေန၊ အကျိုးကော်ကြောင့်။ အညံ၊
တပါးသော။ သမ္ပတ္တိံ၊ လူစည်းစိမ် နတ်စည်းစိမ်ကို။ န ပတ္တေမိ၊ မတောင့်
တပျီ။ အနာဂတေ ပန၊ နောင်အခါ၌ကား။ ဧကဿ၊ တဆူသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊
မြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ ဣတော၊ ဤနေ့မှ။ သတ္တ
ဒိဝသမတ္တကေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်၌။ တုမေဟိ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ဌာနန္တရေ၊
အရာအထူး၌။ ဌပိတဘိက္ခု ဝိယ၊ ထားအပ်သော ရဟန်းကဲ့သို့။ အဟမ္ပိ၊
အကျွန်ုပ်သည်လည်း။ တံ၊ ဌာနန္တရံ၊ ထိုအရာထူးကို။ လဘေယျံ၊ ရပါလို၏။”
ဣတိ၊ ဤသို့။ ပတ္တနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ပါဒမူလေ၊ ခြေ
တော်ရင်း၌။ နိပဇ္ဇိ၊ ဝပ်၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အနာဂတံ၊ လာ
လတ္တံ့သော အကြောင်းကို။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်တော်မူသည်ရှိသော်။
“ဣမဿ ကုလပုတ္တဿ၊ ဤအမျိုးသား၏။ ပတ္တနာ၊ ဆုတောင်းခြင်းသည်။
သမိဇ္ဈိယတိ၊ ပြည့်စုံလတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍။
“အမ္ဘော ကုလပုတ္တ၊ အို...အမျိုးကောင်းသား။ အနာဂတေ၊ နောင်အခါ
၌။ ကပ္ပသတသဟဿာဝသာနေ၊ ကမ္ဘာတသိန်းအဆုံး၌။ ဂေါတမော နာမ၊
ဂေါတမ အမည်ရှိသော။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိယတိ၊ ပွင့်လတ္တံ့။ တံ၊
သင်သည်။ တဿ၊ ထို ဂေါတမဘုရား၏။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။
သံခိုတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ဘာသိတဿ၊ ဟောတော်မူအပ်သော ဒေ

သနာကို။ ဝိတ္တာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ အတ္တံ၊ အနက်ကို။ ဝိသန္တန္တနံ၊ ဝေဖန်တတ်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက်။ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်သည်။ ဘဝိဿသိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗျာကရိတွာ၊ ဗျာဒိတ်စကားကြားတော်မူ၍။ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို။ ကတွာ၊ ပြုတော်မူ၍။ ပိက္ကံမိ၊ ဖဲကြွတော်မူ၏။

သောပိ ကုလပုတ္တော၊ ထို အမျိုးသားသည်လည်း။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ကပ္ပသတသဟဿ၊ ကမ္ဘာတသိန်းပတ်လုံး။ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်လူတို့၌။ သံသရိတွာ၊ ကျင်လည်၍။ ကဿပဗုဒ္ဓကာလေ၊ ကဿပဘုရား လက်ထက်တော်၌။ ဗျာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌။ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌။ ပဋိသန္တံ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ သတ္တရိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် စံလွန်တော်မူသည်ရှိသော်။ သုဝဏ္ဏစေတီယကရုဏဋ္ဌာနံ၊ ရွှေစေတီကို ပြုရာအရပ်သို့။ ဂန္တု၊ သွား၍။ သတသဟဿဂ္ဂနိကာယ၊ အဖိုးတသိန်းထိုက်သော။ သုဝဏ္ဏဋ္ဌာနံ၊ ရွှေအုတ်ဖြင့်။ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ “ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ မယံ၊ အကျင့်ပုံသည်။ နိဗ္ဗတ္တနိဗ္ဗတ္တဋ္ဌာနေ၊ ဖြစ်လေရာ ဖြစ်လေရာဘဝ၌။ သရီရံ၊ ကိုယ်သည်။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ၊ ရွှေအဆင်းနှင့် တူသော အဆင်းရှိသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပတ္တနံ၊ ဆိုတောင်းခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ တတော၊ ထိုနောက်မှ။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ ကုသလကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကံကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဧကံ ဗုဒ္ဓန္တရံ၊ နှစ်ဆူသော ဘုရားတို့၏ တခုသောအကြား၌။ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည် လူ့ပြည်တို့၌။ သံသရိတွာ၊ ကျင်လည်၍။ အမှတ်၊ ငါတို့၏။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဥပ္ပတ္တိကာလေ၊ ပွင့်တော်မူသော အခါ၌။ ဥဇ္ဇေနိနဂရေ၊ ဥဇ္ဇေနိပြည်၌။ ပုရောဟိတဿ၊ ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏား၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထို သတို့သား၏။ နာမဂ္ဂဟဏဒိဝသေ၊ အမည်မှည့်သော နေ့၌။ “မယံ၊ ငါ၏။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏသရိရော၊ ရွှေအဆင်းနှင့် တူသောကိုယ်ရှိ၏။ အတ္တနာဝ၊ မိမိသည်ပင်လျှင်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ နာမံ၊ အမည်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အာဂတော၊ လာ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ နှလုံးပိုက်၍။ အဿ၊ ထိုသတို့သားအား။ ကဉ္စနမာဏဝေါတေဝ နာမံ၊ ကဉ္စနလုလင်ဟူသော အမည်ကိုသာလျှင်။ အကံသု၊ မှည့်ကုန်၏။ သော၊ ထို ကဉ္စနလုလင်သည်။ ဝုဒ္ဓိံ၊ ကြီးပွားခြင်းကို။ အန္ဓာယ၊ စွဲ၍။ တယော ဝေဒေါ၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့ကို။ ဥဂ္ဂဟိတွာ၊ သင်၍။ ပိတုအစွယေန၊ အဖလွန်သောအခါ၌။ ပုရောဟိတဋ္ဌာနံ၊ ပုရောဟိတ်အရာကို။ လဘိ၊ ရ၏။ သော၊ ထို ကဉ္စန

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၁-ပဌမဝဂ္ဂ မဟာကဏ္ဍနက္ခေပဝတ္ထု ၄၆၃

လုလင်သည်။ ဂေါတ္ထဝသေန၊ အန္တယ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ကုစ္စာနော နာမ၊
ကစ္စည်း အမည်ရှိသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။

စဏ္ဍပဇ္ဇောတရာဇာ၊ စဏ္ဍပဇ္ဇောတ-မင်းသည်။ အမဇ္ဈေ၊ အမတ်တို့ကို။
သန္တိပါတေတွာ၊ စည်းဝေးစေ၍။ “တာတာ၊ အမောင်တို့။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရား
သည်။ လောကေ၊ လောက၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ တံ၊ ထို မြတ်စွာ
ဘုရားကို။ အာနေတုံ၊ ပင့်ဆောင်ခြင်းငှာ။ သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်ကုန်သော သူ
တို့သည်။ ဂန္ဓာ၊ သွားကုန်၍။ အာနေထ၊ ပင့်ဆောင်ချေ၊ ကုန်လော့။”
ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားကို။ အာနေတုံ၊ ပင့်ဆောင်ခြင်းငှာ။ အညော၊ တပါးသော။ သမတ္ထော
နာမ၊ စွမ်းနိုင်သောသူမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ (ဋ-၁၆၂) နော၊ အကျွန်ုပ်
တို့၏။ အာစရိယေဝ၊ ဆရာဖြစ်သော။ ကစ္စာနုပ္ပာဟ္မဏောဝ၊ ကစ္စည်းအမည်
ရှိသော ပုဏ္ဏားသည်လျှင်။ (ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အာနေတုံ၊ ပင့်
ဆောင်ခြင်းငှာ။) သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်၏။ တံ၊ ထို ကစ္စည်းပုဏ္ဏားကို။ ပဟိ-
ဏထိ၊ စေလွှတ်ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။) ရာဇာ၊
စဏ္ဍပဇ္ဇောတ-မင်းသည်။ တံ၊ ထို ကစ္စည်းပုဏ္ဏားကို။ ပက္ခောသာပေတွာ၊
ခေါ်စေ၍။ “တာတာ၊ အမောင်။ ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊
အထံသို့။ ဂစ္စာဟိ၊ သွားလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ မဟာရာဇ၊
မြတ်သောမင်းကြီး။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ပဗ္ဗဇိတုံ၊ ရဟန်းပြုခြင်းငှာ။ လဘန္တော၊
ရသည်ရှိသော်။ ဂမိဿာမိ၊ သွားအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ လျှောက်တင်
၏။) တာတာ၊ အမောင်။ ယံကိဉ္စ၊ အမှတ်ရှိ သင်အလိုရှိဝိုင်းသော အမှုကို။
ကံတွာ၊ ပြု၍။ တထာဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အာနေဟိ၊ ပင့်ဆောင်လော့။
ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) သော၊ ထို ကစ္စည်းပုဏ္ဏားသည်။ “ဗုဒ္ဓါနံ၊
မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့။ ဂန္တဿ၊ သွားသောသူအား။
မဟာဗရိသာယ၊ များစွာသော ပရိသတ်ဖြင့်။ ကမ္ပ၊ အမှုသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။”
ဣတိ၊ ဤသို့နုလုံးပိုက်၍။ အတ္တဋ္ဌမော၊ မိမိလျှင် ရှစ်ယောက်မြောက် ရှိသည်
ဖြစ်၍။ အဂမာသိ၊ သွား၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အသ၊ ထို ကစ္စည်းပုဏ္ဏားအား။
သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသသိ၊ တော်တော်မူ၏။
ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ ဒေသနာတော်၏အဆုံး၌။ သတ္တဟိ ဇနေဟိ၊ ခုနစ်
ယောက်သော သူတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပဋိသမ္ဘိဒါဟိ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါတို့နှင့်။
သဟ၊ တကွ။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ သတ္ထာ၊

၁။ ကစ္စာယနော နုပ္ပာဟ္မဏောဝ = (နိဿယ-မူဟောင်း)

မြတ်စွာဘုရားသည်။ “ထေ သိက္ခဝေါ”တိ၊ ထေ သိက္ခဝေါ-ဟူ၍။ “ဟတ္ထံ၊ လက်တော်ကို။ ပဿာရေသိ၊ ဆန့်တော်မူ၏။ တံခဲဏံယေဝ၊ ထိုခဲဏံသာလျှင်။ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသော သူတို့သည်သာလျှင်။ အန္တရဟိတကေသမဿ၊ ကွယ်သောဆံ့မှတ်ဆိတ် ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဣဒ္ဓိမယပတ္တစိဝရဓရာ၊ တန်ခိုးဖြင့်ပြီးသော သပိတ်သင်္ကန်းကို ဆောင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝဿသဋ္ဌိကတ္ထေရာ၊ ဝိယ၊ အဝါခြောက်ဆယ်ရပြီးသော မထေရ်ကြီးတို့ကဲ့သို့။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

ထေရော၊ အရှင်ကစ္စည်း မထေရ်သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကိစ္စေ၊ ရဟန်းကိစ္စသည်။ မတ္တကံ၊ အပြီးအဆုံးသို့။ ပတ္တေ၊ ရောက်သည်ရှိသော်။ တုဏှိဘာဝေန၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့်။ အနိသိဒ္ဓိတွာ၊ မနေမူ၍။ ကာဠုဒါယိတ္ထေရောဝိယ၊ ကာဠုဒါယိ မထေရ်ကဲ့သို့။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဥဇ္ဇေနိဂမနတ္ထာယ၊ ဥဇ္ဇေနိပြည်သို့ ကြွသွားခြင်းအကျိုးငှာ။ ဂမနဝဏ္ဏံ၊ သွားခြင်းကို ချီးမွမ်းခြင်းကို။ ကထေသိ၊ လျှောက်၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဓာယ၊ ထိုကစ္စည်းမထေရ်၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတ္တာ၊ ကြားတော်မူ၍။ “ကစ္စာနော၊ ကစ္စည်းသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဇာတိဘူမိယံ၊ ဖွားရာတိုင်းပြည်သို့။ မမ၊ ငါဘုရား၏။ ဂမနံ၊ ကြွသွားခြင်းကို။ ပစ္စာသိသတိ၊ တောင့်တ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အညာသိ၊ သိတော်မူ၏။ ဗုဒ္ဓါစနာမ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့ မည်သည်ကား။ ဧကံကာရဏံ၊ တခုသော အကြောင်းကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ဂန္တု၊ ကြွတော်မူခြင်းငှာ။ အယုတ္တဋ္ဌာနံ၊ မသင့်သောအရပ်သို့။ န ဂစ္ဆန္တိ၊ ကြွတော်မူကုန်။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ထေရံ၊ ကစ္စည်း မထေရ်ကို။ “သိက္ခု၊ ရဟန်း။ တံယေဝ၊ သင်သည်လျှင်။ ဂစ္ဆ၊ သွားလော့။ တယိ၊ သင်သည်။ ဂတေပိ၊ သွားသော်လည်း။ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ ပသိဒ္ဓိသတိ၊ ကြည်ညိုလတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ထေရော၊ ကစ္စည်း မထေရ်သည်။ “ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့အား။ ဒွေကတာနာမ၊ နှစ်ခွန်းသော စကားမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။” ဣတိ၊ ဤသို့။ နှလုံးပိုက်၍။ တထာဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ အတ္တနာ၊ မိမိနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အာဂတေဟိ၊ လာကုန်သော။ သတ္တဟိ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။ သိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဥဇ္ဇေနိ၊ ဥဇ္ဇေနိပြည်သို့။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ တေလပနာဋ္ဌ နာမ၊ တေလပနာဋ္ဌ အမည်ရှိသော။ နိဂမေ၊ နိဂုံးသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တတ္ထ၊ ထိုနိဂုံး၌။ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ စရိ၊ လှည့်လည်၏။ တသ္မိံ၊ စ နိဂမေ၊ ထို နိဂုံး၌လည်း။ ဒွေ၊ နှစ်ဦးကုန်သော။ သေဋ္ဌိမိတရော၊ သဌေးသမီးတို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) ဓာသု၊ ထို နှစ်ဦးသော သဌေး

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၁-ပဌမဝဂ္ဂ မဟာကစ္စာနတ္ထေရဝတ္ထု ၄၆၅

သမီးတို့တွင်။ ကော၊ တယောက်သောသဌေးသမီးသည်။ ပရိဇိဏ္ဍကုလေ၊ ပျက်စီးယိုယွင်းသော အမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်၏။ ဒုဂ္ဂတာ၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်၏။ မာတာပိတုနံ၊ အမိဖအတို့၏။ အစ္စယေန၊ လွန်သောအခါ၌။ ဓာတံ၊ အထိန်းမကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဇီဝတံ၊ အသက်မွေး၏။ အဿာ၊ ထို သဌေးသမီး၏။ အတ္တဘာဝေါ ပန၊ အတ္တဘောသည်ကား။ သမိဒ္ဓေါ၊ ပြည့်စုံ၏။ ကေသ၊ ဆံတို့သည်။ အညာဟံ၊ တပါးသောမိန်းမ၏ ဆံတို့ထက်။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ ဒီသု၊ ရှည်ကုန်၏။ တသ္မိယေဝ နိဂမေ၊ ထိုနိဂုံး၌ပင်လျှင်။ အညာ၊ တပါးသော။ ဣဿဒုသေဌိကုလဿ၊ အစိုးရသော သဌေးမျိုး၏။ ဓိတာ၊ သမီးသည်။ နိက္ကေသိကာ၊ နည်းသော ဆံရှိသည်။ ဟောတံ၊ ဖြစ်၏။ သ၊ ထိုသဌေးသမီးသည်။ တတော၊ ထို အရှင်ကစ္စည်းမထေရ် ဆွမ်းခံဝင်သော အခါမှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ တဿာ၊ ထို ဆင်းရဲသော သဌေးသမီး၏။ သမိပံ၊ အနီးသို့။ ပေသေတာ၊ စေ၍။ “သတံ ဝါ၊ တရာသော ဥစ္စာကိုလည်းကောင်း။ သဟဿံ ဝါ၊ တထောင်သော ဥစ္စာကိုလည်းကောင်း။ ဒဿာမိ၊ ပေးအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတုာပိ၊ ဆို၍လည်း။ ကေသေ၊ ဆံတို့ကို။ အာဟရာပေတံ၊ ဆောင်ခြင်းငှာ။ နာသက္ခိ၊ မစွမ်းနိုင်။

တသ္မိံ ပန ဒီဝသေ၊ ထို အရှင်ကစ္စည်းမထေရ် ဆွမ်းခံဝင်သောနေ့၌ကား။ သာ သေဌိဓိတာ၊ ထို ဆင်းရဲသော သဌေးသမီးသည်။ သတ္တဟိ ဘိက္ခုဟိ၊ ခုနစ်ပါးသော ရဟန်းတို့သည်။ ပရိဝုတံ၊ ခြံရံအပ်သော။ တုစ္ဆပတ္တံ၊ အချည်းနှီးသော သပိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ ကြွတော်မူလာသော။ မဟာကစ္စာယနတ္ထေရံ၊ မဟာကစ္စည်း မထေရ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ “သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော၊ ရွှေအဆင်းကဲ့သို့သော အဆင်းရှိသော။ ဧကော၊ တပါးသော။ ဗြာဟ္မဏဗန္ဓု၊ ပုဏ္ဏားမျိုးဖြစ်သော။ အယံ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်။ ယထာ ဓောတေနေဝ၊ ဆေးမြဲတိုင်းသာလျှင် ဖြစ်သော။ ပတ္တေန၊ သပိတ်ဖြင့်။ အာဂစ္ဆတိ၊ ကြွလာ၏။ မယျံ၊ ငါ့အားလည်း။ အညံ၊ တပါးသော။ ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အသုကသေဌိဓိတာ ပန၊ ဤမည်သော သဌေးသမီးသည်ကား။ (မယျံ၊ ငါ၏။) ဣမေသံ ကေသာနံ၊ ဤဆံတို့၏။ အတ္တာယ၊ အကျိုးငှာ။ ပေသေသိ၊ စေ၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဣတော၊ ဤဆံပင်မှ။ လဒ္ဓုဥပ္ပါဒေန၊ ရအပ်သော ဥစ္စာဖြင့်။ ထေရဿ၊ အရှင်ကစ္စည်း မထေရ်အား။ ဒေယျဓမ္မံ၊ လူ့ဖွယ်ဝတ္ထုကို။ ဒါကံ၊ ပေးလှူခြင်းငှာ။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏။” ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍။

၁။ မဟာကစ္စာနတ္ထေရံ-(ဆဋ္ဌ)

၂။ ဗြဟ္မဗန္ဓု-(ဆဋ္ဌ)

အင်္ဂုတ္တိုရ်-၄၊ ၃၀

ဓာတိံ၊ အထိန်းမကို။ ပေသေတော၊ စေ၍။ ထေရေ၊ မထေရ်တို့ကို။ နိမန္တေတော၊ ပင့်ဖိတ်၍။ အန္တောဂေဟေ၊ အိမ်အတွင်း၌။ နိသီဒါပေသိ၊ ထိုင်နေစေ၏။ ထေရာနံ၊ မထေရ်တို့၏။ နိသိန္နကာလေ၊ ထိုင်နေသောအခါ၌။ ဂဗ္ဘံ၊ တိုက်ခန်းသို့။ ပဝိသိတော၊ ဝင်၍။ ဓာတိယာ၊ အထိန်းမကို။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကေသေ၊ ဆံပင်တို့ကို။ ကပ္ပပါပေတော၊ ဖြတ်စေ၍။ (ဋ္ဌ-၁၆၃) “အဗ္ဗ၊ အမိ။ ဣမေ ကေသေ၊ ဤဆံပင်တို့ကို။ အသုကာယ နာမ၊ ဤအမည်ရှိသော။ သေဌိဓိတာယ၊ သဌေးသမီးအား။ ဒတော၊ ပေး၍။ သာ၊ ထိုသဌေးသမီးသည်။ ယံ၊ အကြင်ဝတ္ထုကို။ ဒေတိ၊ ပေး၏။ တံ၊ ထိုဝတ္ထုကို။ အာဟရဿှ၊ ဆောင်ခဲ့လော့။ အယျာနံ၊ အရှင်မြတ်တို့အား။ ပိဏ္ဏပါတံ၊ ဆွမ်းကို။ ဒဿာမ၊ လှူကုန်အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဓာတိ၊ အထိန်းမသည်။ ပိဋ္ဌဟတ္ထေန၊ လက်ဖမ်းဖြင့်။ အဿုနိ၊ မျက်ရည်တို့ကို။ ပုဉ္ဇိတော၊ သုတ်၍။ ဧကေန ဟတ္ထေန၊ လက်တဘက်ဖြင့်။ ဟဒဟမံသံ၊ နှလုံးသားကို။ သန္ဓာရေတော၊ ကောင်းစွာတည်စေ၍။ ထေရာနံ၊ မထေရ်တို့၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ပဋိစ္ဆာဒေတော၊ ဖုံးလွှမ်း၍။ တေ ကေသေ၊ ထိုဆံပင်တို့ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ တဿာ သေဌိဓိတာယ၊ ထို အစိုးရသော သဌေးသမီး၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂတာ၊ သွား၏။

ပဏိယံ နာမ၊ ရောင်းအပ်သော ဥစ္စာမည်သည်ကား။ သာရဝန္တမ္ပိ၊ မြတ်သောသဘော ရှိသော်လည်း။ သယံ၊ ဥစ္စာရှင်ကိုယ်တိုင်။ ဥပနိတံ၊ ဆောင်အပ်သည်ရှိသော်။ ဂါရဝံ၊ ရိုသေခြင်းကို။ န ဇနေတိ၊ မဖြစ်စေ။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သာ သေဌိဓိတာ၊ ထိုအစိုးရသော သဌေးသမီးသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ (ကံ၊ စိန္တေသိ၊ အတယ်သို့ကြံသနည်း။) “အဟံ၊ ငါသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ဗဟုနာပိ၊ များစွာလည်းဖြစ်သော။ ဓနေန၊ ဥစ္စာဖြင့်။ ဣမေ ကေသေ၊ ဤဆံတို့ကို။ ဟရာပေတံ၊ ဆောင်စေခြင်းငှာ။ နာသက္ခိံ၊ မစွမ်းနိုင်။ ဣဒါနိ ပန၊ ယခုအခါ၌ကား။ သိန္နကာလတော၊ ဖြတ်အပ်သော အခါမှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ ယဿမူလမေဝ၊ အဖိုးရင်းတိုင်းသာလျှင်။ န လစ္စိဿတိ၊ မရလတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ စိန္တေတော၊ ကြံပြီး၍။) ဓာတိ၊ အထိန်းမကို။ “အဟံ၊ ငါသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ တဝ၊ သင်၏။ သာမိနိ၊ အရှင်မကို။ ဗဟုနာပိ၊ များစွာလည်းဖြစ်သော။ ဓနေန၊ ဥစ္စာဖြင့်။ ကေသေ၊ ဆံတို့ကို။ အာဟရာပေတံ၊ ဆောင်စေခြင်းငှာ။ နာသက္ခိံ၊ မစွမ်း

၁။ အာဟရ = (ဆဋ္ဌ) ၂။ ဝန္တော၊ သွား၍ = (နိဿယ-မူဟောင်း)

၃။ အာဟရာပေတံ = (ဆဋ္ဌ) ၄။ န လာဘိဿတိ = (ဆဋ္ဌ)

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၁-ပဌမဝဂ္ဂ မဟာကစ္စာနတ္ထေရဝတ္ထု ၄၆၇

နိုင်။ ယတ္ထကတ္ထစိ၊ အမှတ်မရှိသော အရပ်၌။ ဝိနိပါတာ၊ ဖရိုဖရဲ ကြဲကုန်သော။ နိဇ္ဇိဝကေသာ နာမ ပန၊ အသက်မရှိသော ဆံတို့မည်သည်ကား။ အဋ္ဌကဟာပဏေ၊ ရှစ်အသပြာတို့ကို။ အဋ္ဌန္တိ၊ ထိုက်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဆို၍။ အဋ္ဌေဝ ကဟာပဏေ၊ ရှစ်အသပြာတို့ကိုသာလျှင်။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ ဓာတိ၊ အထိန်းမသည်။ ကဟာပဏေ၊ အသပြာတို့ကို။ အာဟရိတော၊ ဆောင်၍။ သေဌိဓိတာယ၊ သဌေးသမီးအား။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ သေဌိဓိတာ၊ သဌေးသမီးသည်။ ဧကေကံ၊ တပဲ့တပဲ့သော။ ပိဏ္ဍပိတံ၊ ဆွမ်းကို။ ဧကေကကဟာပဏ္ဍနကံ၊ တသပြာစီ တသပြာစီ ထိုက်သည်ကို။ ကတော၊ ပြု၍။ ထေရာနံ၊ မထေရ်တို့အား။ ဒါပေသိ၊ လူစေ၏။ ထေရော၊ အရှင်ကစွည်း မထေရ်သည်။ အာဝဇ္ဇိတော၊ ဆင်ခြင်၍။ သေဌိဓိတာယ၊ သဌေးသမီး၏။ ဥပနိဿယံ၊ အားကြီးစွာသော အကြောင်းကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ “သေဌိဓိတာ၊ သဌေးသမီးသည်။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်၌။ ဝသတိ၊ နေသနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ အယျ၊ အရှင်။ ဂဗ္ဘေ၊ တိုက်ခန်း၌။ ဝသတိ၊ နေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝုတ္တေ၊ လျှောက်အပ်သည်ရှိသော်။) နံ၊ ထို သဌေးသမီးကို။ ပက္ခောသထ၊ ခေါ်ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) သာ စ၊ ထို သဌေးသမီးသည်လည်း။ ထေရေသု၊ မထေရ်တို့၌။ ဂါရဝေန၊ ရှိသေခြင်းဖြင့်။ ဧကဝစနေနေဝ၊ တခွန်းတည်းသော စကားဖြင့်သာလျှင်။ အာဂန္တော၊ လာလတ်၍။ ထေရေ၊ မထေရ်တို့ကို။ ဝန္တိတော၊ ရှိခိုး၍။ ဗလဝသဒ္ဓံ၊ အားကြီးသော သဒ္ဓါကို။ ဥပ္ပါဒေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ သုခေတ္တေ၊ ကောင်းသော လယ်ယာမြေသဖွယ်ဖြစ်ကုန်သော အလှူခံ၌။ ပတိဋ္ဌိတပိဏ္ဍပိတော၊ တည်စေအပ်သော ဆွမ်းသည်။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌ပင်လျှင်။ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို။ ဒေတိ၊ ပေး၏။ ဣတိ(တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ ထေရာနံ၊ မထေရ်တို့အား။ ဝန္တနေန၊ ရှိခိုးခြင်းနှင့်။ သဟ၊ တကွ။ ကေသာ၊ ဆံတို့သည်။ ပကဘိဘာဝေယဝ၊ ပြကတေ့ သဘော၌သာလျှင်။ အဋ္ဌသု၊ တည်ကုန်၏။ ထေရာပိ၊ မထေရ်တို့သည်လည်း။ တံ ပိဏ္ဍပိတံ၊ ထိုဆွမ်းကို။ ဂဟေတော၊ ယူ၍။ သေဌိဓိတာယ၊ သဌေးသမီးသည်။ ပဿန္တိယာယေဝ၊ မြင်စဉ်ပင်လျှင်။ ဧဝဟာသံ၊ ကောင်းကင်သို့။ အဗ္ဗုဂ္ဂန္တော၊ ပျံတက်၍။ ကဉ္စနဝနုယျာနေ၊ ကဉ္စန မည်သောဥယျာဉ်တော်၌။ ဩတရိသု၊ သက်ကုန်၏။

ဥယျာနုပါလော၊ ဥယျာဉ်စောင့်သည်။ ထေရံ၊ အရှင်ကစွည်း မထေရ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ရညော၊ စက္ကပဇ္ဇောတ-မင်း၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ “ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ပုရောဟိတော၊ ပုရော-

ဟိတ်ဖြစ်သော။ အယျော ကစ္စာနော၊ အရှင်ကစ္စည်းသည်။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်း ပြု၍။ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်သို့။ အာဂတော၊ လာ၏။”ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ လျှောက်ဘင်၍။ စဏ္ဍပဇ္ဇောတော၊ စဏ္ဍပဇ္ဇောတ-မည်သော။ ရာဇာ၊ မင်း သည်။ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ကတဘတ္တကိစ္စံ၊ ပြုအပ်ပြီး သော ဆွမ်းတုဉ်းပေးခြင်းရှိသော။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ပဉ္စပတိဋ္ဌိတေန၊ ငါး ပါးသော တည်ခြင်းဖြင့်။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ် သောအရပ်၌။ နိသိန္ဓော၊ ထိုင်နေလျက်။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကဟံ၊ အဘယ်မှာနည်း။”ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆံ၊ မေး၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သယံ၊ ကိုယ်တော်တိုင်။ အနာဂန္ဓာ၊ မကြာလာမီ၍။ မံ၊ ငါ့ကို။ ပေသေသိ၊ စေလွှတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်၌။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ အလတ္ထံ၊ ရကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ပုစ္ဆံ၊ မေး၏။) ထေရော၊ အရှင်ကစ္စည်း မထေရ်သည်။ ရညော၊ စဏ္ဍ ပဇ္ဇောတ-မင်း၏။ ပုစ္ဆာသဘာဂေန၊ ပုစ္ဆာအားလျော်သဖြင့်။ သေဋ္ဌိဓီတာယ၊ သဌေးသမီးသည်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ဒုက္ကရံ၊ ပြုနိုင်ခဲ့သောအမှုကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်သည်ကို။ အာရောစေသိ၊ ကြား၏။ ရာဇာ၊ စဏ္ဍပဇ္ဇောတ မင်းသည်။ ထေရဿ၊ အရှင်ကစ္စည်း မထေရ်၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်ကို။ ပဋိယာ- ဒေတွာ၊ စီရင်၍။ ထေရံ၊ အရှင်ကစ္စည်း မထေရ်ကို။ နိမန္တေတွာ၊ ပင့်ဖိတ်၍။ နိဝေသနံ၊ နန်းတော်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ သေဋ္ဌိဓီတာရံ၊ သဌေးသမီးကို။ အာဏာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ အဂ္ဂမဟေသိဋ္ဌာနေ၊ မိဖုရားကြီးအရာ၌။ ဌပေသိ၊ ထား၏။ ဣမိဿ၊ ဣတ္ထိဿ၊ ဤဆင်းရဲသော သဌေးသမီးဖြစ်သော မိန်းမ အား။ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကော၊ မျက်မှောက်၌ဖြစ်သော။ ယသပဋိလာဘောဝံ၊ အခြံအရံ အကျော်အစောကို ရခြင်းသည်သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

(ဋ္ဌ-၁၆၄) တဒတာ၊ ထိုအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ရာဇာ၊ စဏ္ဍပဇ္ဇောတ- မင်းသည်။ ထေရဿ၊ အရှင်ကစ္စည်း မထေရ်အား။ မဟာသက္ကာရံ၊ များစွာ သော ပူဇော်သက္ကာကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ထေရဿ၊ အရှင်မဟာကစ္စည်း မထေရ်၏။ ဓမ္မကဏာယ၊ တရားစကား၌။ ပသိဒ္ဓိတွာ၊ ကြည်ညို၍။ မဟာဇနာ၊ လူများအပေါင်းသည်။ ထေရဿ၊ အရှင်ကစ္စည်း မထေရ်၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြု၍။ တဒတာ၊ ထိုအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ သကသနဂရံ၊ အလုံးစုံသော ပြည်သည်။ ကောကာသာဝပဇ္ဇောတံ၊ တပိုင်နက် သင်္ကန်းရောင်ဖြင့် တောက်ပသည်။ ဣသိဝါတ ပဋိဝါတံ၊ ရဟန်း

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၁-ပဌမဝဂ္ဂ မဟာကစ္စာနုတ္တေရဝတ္ထု ၄၆၉

တို့၏ ကွေးခြင်း ဆန့်ခြင်း သင်္ကန်းကို ဝတ်ရုံခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော လေတို့ဖြင့်
ထက်ဝန်းကျင်မှလာသော လေရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သာပိ ဒေဝီ၊
ထို သဌေးသမီးဖြစ်သော မိဖုရားသည်လည်း။ ဂဗ္ဘံ၊ ကိုယ်ဝန်ကို။ လဘိတူ၊
ရ၍။ ဒသမာသစ္စယေန၊ ဆယ်လလွန်သောအခါ၌။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ ဝိဇယံ၊
ဖွား၏။ တဿ၊ ထို သတို့သားအား။ နာမဂ္ဂဟဏ ဒိဝသေ၊ အမည်မှည့်သော
နေ၌။ ဂေါပါလကုမာရေတိ၊ ဂေါပါလ-သတို့သားဟူ၍။ ပိတာမဟာ-
သေဌိနော၊ အဘိုးဖြစ်သော သဌေး၏။ နာမံ၊ အမည်ကို။ အကံသု၊ မှည့်
ကုန်၏။ သာ၊ ထို သဌေးသမီးဖြစ်သော မိဖုရားသည်။ ပုတ္တဿ၊ သား၏။
နာမဝသေန၊ အမည်၏အစွမ်းဖြင့်။ ဂေါပါလမာတာ နာမ၊ ဂေါပါလ
မာတာ အမည်ရှိသော။ ဒေဝီ၊ မိဖုရားသည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။ သာ ဒေဝီ၊ ထို
မိဖုရားသည်။ ထေရေ၊ မထေရ်တို့ကို။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ ပသိဒိတူ၊
ကြည်ညို၍။ ရာဇာနံ၊ စဏ္ဍပဇ္ဇောတ-မင်းကို။ သမ္ပုဋ္ဌိစ္ဆာပေတူ၊ ဝန်ခံစေ၍။
ကဉ္စနဝနုယျာနေ၊ ကဉ္စန-မည်သော ဥယျာဉ်တော်၌။ ထေရဿ၊ အရှင်
ကစ္စည်း မထေရ်အား။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းကို။ ကာရေသိ၊ ပြုစေ၏။ ထေရော၊
အရှင်ကစ္စည်း မထေရ်သည်။ ဥဇ္ဇေနိနဂရံ၊ ဥဇ္ဇေနိပြည်ကို။ ပသာဒေတူ၊
ကြည်ညိုစေ၍။ ပုန၊ တဖန်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။
ဂတော၊ သွား၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အပရ-
ဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊
နေတော်မူလျက်။ ဧဝံဣန္ဒြိယသုတ္တံ၊ ဧဝံဣန္ဒြိယ-သုတ်လည်းကောင်း။ ကစ္စာ-
နပေယျာလံ၊ ကစ္စာနပေယျာလ - သုတ်လည်းကောင်း။ ပါရာယနသုတ္တံ၊
ပါရာယန-သုတ်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော။
ဣဒမ သုတ္တန္တေ၊ ဤသုတ္တန်တို့ကို။ အဋ္ဌပုတ္တံ၊ အကြောင်း၏ ဖြစ်ခြင်းကို။
ကတူ၊ ပြု၍။ ထေရံ၊ အရှင်ကစ္စည်း မထေရ်ကို။ သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်းအား
ဖြင့်။ ဘာသိတဿ၊ ဟောတော်မူအပ်သော ပါဠိ၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။
ဝိတ္တာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ ဝိဘဇန္တနံ၊ ဝေဖန်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။
အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။ ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤတွင်
အပြီးတည်း။

ပဌမဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ ပထမဝဂ်၏အဖွင့်သည်။ (နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။)

၁။ မာတာမဟာသေဌိနော = (ဆဌ)

၂။ အကံသိ၊ ပြု၏ = (နိဿယ-မူဟောင်း)

၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၂-ဒုတိယဝဂ္ဂ

ဝုဠပန္နကတ္ထေရဝတ္ထု

၁၉၈-၂၀၀။ ဒုတိယဿ၊ ဒုတိယဝဂ်၏။ ပဌမေ၊ ပထမ-သုတ်၌။ မနောမယန္တိ၊ မနောမယံ ဟူသည်ကား။ မနေန၊ အဘိညာဉ် စိတ်သည်။ နိဗ္ဗတ္တိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်သော။ ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ “မနောမယေန ကာယေန၊ ဣဒ္ဓိယာ ဥပသကံမိ” တိ၊ မနောမယေန ကာယေန၊ ဣဒ္ဓိယာ ဥပသကံမိ-ဟူ၍။ ဝုတ္တဋ္ဌာနသ္မိံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော အရာ၌။ မနေန၊ အဘိညာဉ်စိတ် ဖြင့်။ ကတကာယော၊ အရပ်တပါးသို့ ရောက်သော နိမ္မိတဖြစ်သော ရူပကာယသည်။ မနောမယကာယော နာမ၊ မနောမယကာယ-မည်သည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ “အညတရံ မနောမယံ ကာယံ ဥပပဇ္ဇတိ” တိ၊ အညတရံ မနောမယံ ကာယံ ဥပပဇ္ဇတိ-ဟူ၍။ ဝုတ္တဋ္ဌာနေ၊ ဟောတော်မူအပ်သော အရာ၌။ မနေန၊ အဘိညာဉ်စိတ်သည်။ နိဗ္ဗတ္တိတကာယော၊ ဖြစ်စေအပ်သော နိမ္မိတဖြစ်သော ရူပကာယသည်။ မနောမယကာယော နာမ၊ မနောမယကာယ-မည်သည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ အယံ၊ ဤ အဘိညာဉ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော နိမ္မိတ ဖြစ်သော ရူပကာယကို။ ဣမ၊ ဤအရာ၌။ (ကာယောတံ၊ ကာယော-ဟူ၍။) အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထို မနောမယံ ကာယံ ဥပပဇ္ဇတိ-ဟူသော ပါဠိ၌။ အညေ၊ တပါးကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ မနောမယံ၊ အဘိညာဉ်ဖြင့်ပြီးသော။ ကာယံ၊ နိမ္မိတဖြစ်သော ရူပကာယကို။ နိဗ္ဗတ္တေန္တိ၊ ဖြစ်စေကုန်သည် ရှိသော်။ တယော ဝါ၊ သုံးယောက်သော နိမ္မိတဖြစ်သော ရူပကာယတို့ကို လည်းကောင်း။ စတ္တာရော ဝါ၊ လေးယောက်သော နိမ္မိတဖြစ်သော ရူပကာယတို့ကိုလည်းကောင်း။ နိဗ္ဗတ္တေန္တိ၊ ဖြစ်စေကုန်၏။ ဗဟုကေ၊ ထိုသက်များသော နိမ္မိတဖြစ်သော ရူပကာယတို့ကို။ န (နိဗ္ဗတ္တေန္တိ)၊ မဖြစ်စေနိုင်ကုန်။ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ကေသဒိသေယေဝ၊ ထပ်တူသပ်မျှ နိမ္မိတဖြစ်သော ရူပကာယကိုသာလျှင်။ ကတွာ၊ ပြု၍။ နိဗ္ဗတ္တေန္တိ၊ ဖြစ်စေကုန်၏။ ကေဝိဓမေဝ၊ တပါးတည်းသော အဖို့ရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ကမ္မံ၊ အမှုကို။ ကုရုဗာနေ၊ ပြုကုန်သော နိမ္မိတဖြစ်သော ရူပကာယတို့ကို။ (နိဗ္ဗတ္တေန္တိ၊ ဖြစ်စေကုန်၏။) ဝုဠပန္နကတ္ထေရောပန၊ ဝုဠပန္နက မတော်သည်ကား။ ကောဝဇ္ဇေနန၊ တခုသော အာဝဇ္ဇန်းဖြင့်။ သမာဏသဟဿံ၊ ရဟန်းတထောင်ကို။ မာပေသိ၊ ဖန်ဆင်းနိုင်၏။ ဒွေပိ၊ နှစ်ယောက်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဇေန စ၊ နိမ္မိတဖြစ်သော သူတို့ကိုလည်း။ ကောသဒိသေ၊ ထပ်တူသပ်မျှ နိမ္မိတဖြစ်သော ရူပကာယတို့ကို။ န အကာသိ၊ မပြု။ ကေဝိဓံ၊ တပါး

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၂-ဒုတိယဝဂ္ဂ စူဠပန္နကတ္ထေရဝတ္ထု ၄၇၁

သော အစိုရှိသော။ ကမ္မံ၊ အမှုကို။ ကုရမာနေ၊ ပြုကုန်သော နိမ္မိတဖြစ်သော ရူပကာယတို့ကို။ န အကာသိ၊ မပြု။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ မနောမယံ၊ အဘိညာဉ်စိတ်ဖြင့်ပြီးသော။ ကာယံ၊ နိမ္မိတဖြစ်သော ရူပကာယကို။ အဘိ-
နိမ္မိနန္တာနံ၊ ဖန်ဆင်းတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက်။ အဂ္ဂေါ နာမ၊ မြတ်သည်မည်သည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။

☞ (ဋ္ဌ-၁၆၅) စေတောဝိဝဇ္ဇကုသလာနမ္ပိ၊ ရူပပါဝစရဈာန်သမာဓိစိတ်ကိုလည်စေခြင်း၌ လိမ္မာသောပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်လည်း။ စူဠပန္နကောဝ၊ စူဠပန္နကမထေရ်သည်သာလျှင်။ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏။ သညာဝိဝဇ္ဇကုသလာနံ ပန၊ ရူပသညာအစရှိသော သညာကိုလည်စေခြင်း၌ လိမ္မာသောပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်ကား။ မဟာပန္နကတ္ထေရော၊ မဟာပန္နကမထေရ်သည်။ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထို နှစ်ဦးသော မထေရ်တို့တွင်။ စူဠပန္နကတ္ထေရော၊ စူဠပန္နကမထေရ်ကို။ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော။ ရူပပါဝစရဈာနာနံ၊ ရူပပါဝစရဈာန်တို့ကို။ လာဘိတာယ၊ အလွန်အကျူးအားဖြင့် ရသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ “စေတောဝိဝဇ္ဇကုသလော”တိ၊ ရူပပါဝစရဈာန်သမာဓိစိတ်ကို လည်စေခြင်း၌ လိမ္မာ၏ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။ မဟာပန္နကတ္ထေရော၊ မဟာပန္နက မထေရ်ကို။ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော။ အရူပပါဝစရဈာနာနံ၊ အရူပပါဝစရဈာန်တို့ကို။ လာဘိတာယ၊ အလွန်အကျူးအားဖြင့် ရအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ “သညာဝိဝဇ္ဇကုသလော”တိ၊ ရူပသညာအစရှိသော သညာကိုလည်စေခြင်း၌ လိမ္မာ၏ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။ စူဠပန္နကောဝ၊ စူဠပန္နက မထေရ်သည်လည်း။ သမာဓိကုသလာတာယ၊ ရူပပါဝစရဈာန်သမာဓိ၌ လိမ္မာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ စေတောဝိဝဇ္ဇကုသလော နာမ၊ ရူပပါဝစရဈာန်သမာဓိစိတ်၌ လိမ္မာသည်မည်၏။ မဟာပန္နကော၊ မဟာပန္နကမထေရ်သည်။ ဝိပဿနာကုသလာတာယ၊ ဝိပဿနာ၌ လိမ္မာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သညာဝိဝဇ္ဇကုသလော နာမ၊ ရူပသညာ အစရှိသော သညာ၌ လိမ္မာသည်မည်၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ဣတ္ထ၊ ဤနှစ်ဦးသော မထေရ်တို့တွင်။ ဧကော၊ တယောက်သော စူဠပန္နက မထေရ်သည်။ သမာဓိလက္ခဏေ၊ သမာဓိသဘောလက္ခဏာ၌။ ဆေကော၊ လိမ္မာ၏။ ဧကော၊ တယောက်သော မဟာပန္နကမထေရ်သည်။ ဝိပဿနာလက္ခဏေ၊ အနိစ္စာနုပဿနာ အစရှိသော ခုနစ်ပါးသော အနုပဿနာ၊ တဆယ့်ရှစ်ပါးသော မဟာဝိပဿနာ အစရှိသော ဝိပဿနာသဘောလက္ခဏာ၌။ (ဆေကော၊ လိမ္မာ၏။) တထာ၊ ထို့အတူ။ ဧကော၊ တယောက်သော စူဠပန္နက မထေရ်သည်။ သမာဓိဂါဠော၊ သမာဓိ၌သက်ဝင်၏။ ဧကော၊ တယောက်သော မဟာပန္နက မထေရ်သည်။ ဝိပဿနာဂါ-

ဧဇ္ဇော၊ ဝိပဿနာ၌သက်ဝင်၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤနှစ်ဦးသော
မထေရ်တို့တွင်။ ကော၊ တယောက်သော စူဠပန္နက မထေရ်သည်။ အင်္ဂ-
သံခိတ္တေ၊ အင်္ဂါကိုပြောင်းခြင်း၌။ ဆေကော၊ လိမ္မာ၏။ ကော၊ တယောက်
သော မဟာပန္နက မထေရ်သည်။ အာရမ္မဏသံခိတ္တေ၊ အာရုံကိုပြောင်းခြင်း၌။
(ဆေကော၊ လိမ္မာ၏။) တထာ၊ ထို့အတူ။ ကော၊ တယောက်သော စူဠ
ပန္နက မထေရ်သည်။ အင်္ဂဝဝတ္ထာနေ၊ အင်္ဂါကိုမှတ်ခြင်း၌။ ဆေကော၊ လိမ္မာ
၏။ ကော၊ တယောက်သော မဟာပန္နက မထေရ်သည်။ အာရမ္မဏဝ-
ဝတ္ထာနေ၊ အာရုံကိုမှတ်ခြင်း၌။ (ဆေကော၊ လိမ္မာ၏။) ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။
ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ ယောဇနာ၊ ယှဉ်ခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗာ၊ ပြုအပ်၏။

အပိစ (အဘရော)၊ တပါးသော။ (နယော၊ နည်းကို။ မယာ၊ ငါသည်။
ဝုစ္ဆတေ၊ မိန့်ဦးအံ့။) စူဠပန္နကတ္ထေရော၊ စူဠပန္နက မထေရ်သည်။ ရူပါဝ-
စရဇ္ဈာနလာဘိ၊ ရူပါဝစရဈာန်ကို ရခြင်းရှိသည်။ ဟုတု၊ ဖြစ်၍။ ဈာနဂေဟိ၊
ဈာန်အင်္ဂါတို့မှ။ ဝုဠာယ၊ ထ၍။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တော၊
ရောက်၏။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထို့ကြောင့်။ စေတောဝိဝဇ္ဇကုသလော၊ ရူပါ-
ဝစရဈာန်သမာဓိစိတ်ကို လည်စေခြင်း၌ လိမ္မာသည်မည်၏။ မဟာပန္နကော၊
မဟာပန္နက မထေရ်သည်။ အရူပါဝစရဈာနလာဘိ၊ အရူပါဝစရဈာန်ကို
ရခြင်းရှိသည်။ ဟုတု၊ ဖြစ်၍။ ဈာနဂေဟိ၊ ဈာန်အင်္ဂါတို့မှ။ ဝုဠာယ၊
ထ၍။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်၏။ ဣတိ (တသ္မာ)၊
ထို့ကြောင့်။ သညာဝိဝဇ္ဇကုသလော၊ ရူပသညာ အရရှိသော သညာကိုလည်
စေခြင်း၌ လိမ္မာသည်မည်၏။ ဥဘောပိ၊ နှစ်ဦးသော မထေရ်တို့သည်လည်း။
ပန္နော၊ ခရီးလမ်း၌။ ဇာတတ္တာ၊ ဖွားသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပန္နကာ နာမ၊
ပန္နက-အမည်ရှိကုန်သည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုနှစ်ဦးသော
မထေရ်တို့တွင်။ ပဌမဇာတော၊ ရှေးဦးစွာဖွားသော မထေရ်သည်။ မဟာ
ပန္နကော နာမ၊ မဟာပန္နက-မည်၏။ ပစ္ဆာဇာတော၊ နောက်၌ဖွားသော
မထေရ်သည်။ စူဠပန္နကော နာမ၊ စူဠပန္နက-မည်၏။

ဥဘိန္နမ္ပိ၊ နှစ်ဦးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေသံ ပန၊ ဤစူဠပန္နက မဟာ
ပန္နကမထေရ်တို့၏ကား။ ပဉ္စကမ္ပေ၊ ပြဿနာအမှု၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်
ကား။ အနုပုဗ္ဗိကထာ၊ အစဉ်အားဖြင့် ဖြစ်သောစကားတည်း။ -ကိရ (ဝိတ္ထာ-
ရေမိ)၊ ထိုစကားကိုခွဲဦးအံ့။ အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌။ ပဒုမုတ္တရ-
ဗုဒ္ဓကာလေ၊ ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာဘုရား လက်ထက်တော်၌။ ဟံသဝတိနဂရ
ဝါသိနော၊ ဟံသဝတိပြည်၌နေကုန်သော။ ဒွေ ဘာတိကာ၊ ညီနောင်ဖြစ်ကုန်

သော။ ကုဋ္ဌမ္ပိကာ၊ သုကြွယ်တို့သည်။ (သတ္တရိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌။) သဒ္ဓါ
 ပသန္နာ၊ ကြည်ညိုသော သဒ္ဓါတရား ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗေဒံ၊ မပြတ်။
 သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဓမ္မံ၊ တရား
 ကို။ သုဏန္တိ၊ နာကုန်၏။ တေသု၊ ထိုညီနောင် နှစ်ဦးတို့တွင်။ ဧကဒိဝသံ၊
 တနေ့သ၌။ ကနိဋ္ဌော၊ ညီငယ်ဖြစ်သော သုကြွယ်သည်။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားကို။ ဒွိဟဂေဟိ၊ နှစ်ပါးသော အင်္ဂါတို့နှင့်။ သမန္နာဂတံ၊ ပြည့်စုံသော။
 ဧကံ၊ တယောက်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ ‘မမ၊ ငါဘုရား၏။ သာသနော၊
 သာသနာတော်၌။ မနောမယံ၊ အဘိညာဉ်စိတ်ဖြင့်ပြီးသော။ ကာယံ၊ ရူပ
 ကာယကို။ အဘိနိမ္မိနန္တာနန္တ၊ ဖန်ဆင်းနိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်လည်းကောင်း။
 စေတောဝိဝဇ္ဇကုသလာနန္တ၊ ရူပါဝစရဈာန် သမာဓိစိတ်ကို လည်စေခြင်း၌
 လိမ္မာကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်လည်းကောင်း။ အယံ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်။
 အဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ တေဒဂ္ဂဌာနေ၊ တေဒဂ်အရာ၌။ ဌပေန္တံ၊
 ထားတော်မူသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ (ကိံ စိန္တေသိ၊ အဘယ်သို့
 ကြံသနည်း။) “အယံ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်။ မဟာ ဝတ၊ ကြီးမြတ်ပေစွ
 တကား။ ဧကော၊ တယောက်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဒွေ အင်္ဂါနိ၊ နှစ်ပါး
 သောအင်္ဂါတို့ကို။ ပရိပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ စရတိ၊ လှည့်လည်၏။ ယောပိ၊
 ငါသည်လည်း။ အနာဂတေ၊ နောင်အခါ၌။ ဧကဿ၊ တဆူသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊
 မြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနော၊ သာသနာ၌။ အင်္ဂဒ္ဓယပူရကေန၊ အင်္ဂါနှစ်ပါး
 အပေါင်းကို ပြည့်စေနိုင်သောသူသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဝိစရိတုံ၊ လှည့်လည်
 ခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။) သော။ ထို
 ညီငယ်ဖြစ်သော သုကြွယ်သည်။ ပရိမနယေနော၊ ရှေးနည်း ဖြင့်သာလျှင်။
 သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ နိမန္တေတွာ၊ ပင့်ဖိတ်၍။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်
 ပတ်လုံး။ မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသောအလှူကို။ ဒတွာ၊ ပေးလှူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။
 အာဟ၊ လျှောက်၏။ (ကိံ အာဟ၊ အဘယ်သို့ လျှောက်သနည်း။) “ဘန္တေ၊
 မြတ်စွာဘုရား။ ယံ ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းကို။ တုဗ္ဗေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။
 ဣတော၊ ဤနေ့မှ။ သတ္တဒိဝသတ္ထကေ၊ ခုနစ်ရက်၏ အထက်၌။ မနောမယဂေ-
 န စိ၊ အဘိညာဉ်စိတ်ဖြင့် နိမ္မိတဖြစ်သော ရူပကာယကို ပြီးစေခြင်းအင်္ဂါဖြင့်
 လည်းကောင်း။ စေတောဝိဝဇ္ဇကုသလဂေန စိ၊ ရူပါဝစရဈာန်သမာဓိစိတ်ကို
 လည်စေခြင်း၌ လိမ္မာခြင်းအင်္ဂါဖြင့် လည်းကောင်း။ ‘အယံ၊ ဤရဟန်းသည်။

၁။ နိဿယမူဟောင်းတွင် - မနောမယေ န စ စေတောဝိဝဇ္ဇကုသလေန စ-ဟု၊
 အင်္ဂသဒ္ဓါမပါ။

မမ၊ ငါဘုရား၏၊ သာသနော၊ သာသနာတော်၌။ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏။’ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘေဒဂ္ဂေ၊ ဘေဒဂ်အရာ၌။ ဌပယိတ္ထ၊ ထားတော်မူကုန်၏။ အဟမ္ပိ၊ အကျွန်ုပ်သည်လည်း။ ဣမဿ အဓိကာရကမ္မဿ၊ ဤအဆောက်အဦ ကံ၏။ ဖလေန၊ အကျိုးကြောင့်။ သော၊ ဘိက္ခု၊ ဝိယ၊ ထိုရဟန်းကဲ့သို့။ အင်္ဂုတ္တယပူရကော၊ အင်္ဂါနှစ်ပါးအပေါင်းကိုပြည့်စုံစေနိုင်သောသူသည်။ ဘဝေယံ၊ ဖြစ်ရပါလိမ့်။’ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ (ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ပြီး၍။) ပတ္တနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။

☞ (ဌ-၁၆၆) သတ္တာ၊ ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အနာဂတံ၊ လာလတ္တံ၊ သော အကြောင်းကို။ သြလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ အနန္တရာယေန၊ အန္တရာယ် မရှိသဖြင့်။ အဿ၊ ထိုသူကြွယ်၏။ ပတ္တနာယ၊ ဆုတောင်းခြင်း၏။ သမိဇ္ဈန- ဘာဝံ၊ ပြည့်စုံလတ္တံ့သည်၏အဖြစ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍။ “အနာဂတေ၊ နောင်အခါ၌။ ကပ္ပသတသဟဿာဝသာနေ၊ ကမ္ဘာတသိန်း၏အဆုံး၌။ ဂေါ- တမော နာမ၊ ဂေါတမ အမည်ရှိသော။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊ ပွင့်လတ္တံ့။ သော၊ ထို ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တံ၊ သင့်ကို။ ဣမသ္မိံ ဌာနဒ္ဓယေ၊ ဤအရာနှစ်ခု အပေါင်း၌။ ဌပေဿတိ၊ ထားလတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗျာကရိတွာ၊ ဗျာဒိတ်စကား ကြားတော်မူ၍။ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲကြွတော်မူ၏။ အဿ၊ ထို ညီဖြစ်သော သူကြွယ်၏။ ဘာဘာဝံ၊ နောင်တော်ဖြစ်သော သူကြွယ်သည်လည်း။ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ သညာဝိဝဇ္ဇကုသလံ၊ ရူပသညာ အရရှိသော သညာကို လည်စေခြင်း၌ လိမ္မာသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ တေဒဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ တေဒဂ်အရာ၌။ ဌပေန္တံ၊ ထားတော်မူသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ တတေဝ၊ ထို့အတူသာလျှင်။ အဓိကာရံ၊ ကောင်းမှုတည်းဟူသော အဆောက်အဦကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ပတ္တနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ သတ္တာပိ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ တံ၊ ထို နောင်တော်ဖြစ်သော သူကြွယ်ကို။ ဗျာကာသိ၊ ဗျာဒိတ်စကားကြားတော်မူ၏။

ဥဘောပိ၊ နှစ်ဦးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ တေ ဇနာ၊ ထိုညီနောင်နှစ်ယောက် တို့သည်။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ရေမာနေ၊ သက်တော်ထင်ရှားရှိစဉ်။ ကုသလကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကံကို။ ကရိတွာ၊ ပြု၍။ သတ္တု၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ပရိနိဗ္ဗာတကာလေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူသောအခါ၌။ သရိရ-

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၂-ဒုတိယဝဂ္ဂ စူဠပန္နကတ္ထေရဝတ္ထု ၄၇၅

စေတိယေ၊ သဒ္ဓါရ စေတိတော်၌။ သုဝဏ္ဏပူဇံ၊ ရွှေဖြင့်ပူဇော်ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ တတော၊ ထိုလူ့ပြည်မှ။ စုတာ၊ သေလွန်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသူကြွယ်ညီနောင် နှစ်ယောက်တို့သည်။ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည် လူ့ပြည်တို့၌။ သံသရန္တာနံ ယေဝ၊ ကျင်လည်ကုန်စဉ် ပင်လျှင်။ ကပ္ပသတသဟသံ၊ ကမ္ဘာတသိန်းသည်။ အတိက္ကန္တံ၊ လွန်သည်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) တတ္ထ၊ ထိုသူကြွယ်ညီနောင် နှစ်ယောက်တို့တွင်။ မဟာပန္နကဿ၊ မဟာပန္နက၏။ အန္တရာ၊ အကြား၌။ ကတကလျာဏကမ္ပံ၊ ပြုအပ်သော ကောင်းမှုကို။ န ကထိယတိ၊ မဆိုအပ်။ စူဠပန္နကော ပန၊ စူဠပန္နက သူကြွယ်သည်ကား။ ကဿပဘဂဝတော၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနေ၊ သာသနာ၌။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍။ ဝိသတိဝဿသဟဿာနိ၊ အနှစ်နှစ်သောင်းတို့ ကာလပတ်လုံး။ သြဒါတကသိဏကမ္ပံ၊ သြဒါတကသိုဏ်းကိုစီးဖြန်းခြင်းအမှုကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဒေဝပုရေ၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဘိသမ္မောဓိံ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် သဗ္ဗညုတဉာဏ်သို့။ ပတွာ၊ ရောက်တော်မူ၍။ ပဝတ္ထိတဝရဓမ္မစက္ကော၊ မြတ်သော ဓမ္မစကြာတရားကို ဖြစ်စေအပ်သည်ဖြစ်၍။ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ် ပြည်ကို။ ဥပနိဿာယ၊ မှီ၍။ ဝေဠုဝနမဟာဝိဟာရေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်း တော်ကြီး၌။ ပဋိဝသတိ၊ သီတင်းသုံး နေတော်မူ၏။

ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ဤအရပ်၌။ ဌတွာ၊ တန့်၍။ ဒွိန္နံ၊ နှစ်ယောက် ကုန်သော။ ဣမေသံ၊ ဤသူကြွယ်ညီနောင်တို့၏။ နိဗ္ဗတ္တိံ၊ ဖြစ်ခြင်းကို။ ကထေတံ၊ ဆိုခြင်းငှာ။ ဝန္တတိ၊ သင့်၏။ ကိရ(ဝိတ္တာရေမိ)၊ ထိုကောင်းကို ခဲ့ဦးအံ့။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ ဓနသေဌိကုလဿ၊ ဓနသေဌိ အမည်ရှိသော အမျိုး၏။ ဓိတာ၊ သမီးသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဒါသေနေဝ၊ ကျွန်နှင့် သာလျှင်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သန္တဝံ၊ ပေါင်းဖော်ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ “အညေဝိ၊ တပါးသောသူတို့သည်လည်း။ မေ ငါ၏။ ဣမံ ကမ္ပံ၊ ဤ လွန်ကျူးသော အမှုကို။ ဇာနေယျံ၊ သိကုန်ရာ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘိတာ၊ ကြောက်သည်ဖြစ်၍။ “အမေဟိ၊ ငါတို့သည်။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ဤအရပ်၌။ ဝသိတံ၊ နေခြင်းငှာ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ မေ ငါ၏။ မာတာပိတရော၊ အမိအဖတို့သည်။ ဣမံ ဒေါသံ၊ ဤ လွန်ကျူးခြင်းတည်းဟူသော

အပြစ်ကို။ သစေ ဇာနိဿန္တိ။ အကယ်၍ သိကုန်အံ့။ ခဏ္ဍာခဏ္ဍံ။ အပိုင်းအပိုင်း။ ကရိဿန္တိ။ ပြုကုန်လတ္တံ့။ ဝိဒေသံ။ အရပ်တပါးသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဝသိဿာမ၊ နေကုန်အံ့။” ဣတိ (ဧဝံ)၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတှာ၊ ဆို၍။) ဟတ္ထသာရံ၊ လက်၌ဥစ္စာနှစ်ကို။ ဂဟေတှာ၊ ယူ၍။ အဂ္ဂဒ္ဓါ-
ရေန၊ အလုံးစုံသောတံခါးတို့၏ ရှေးဦးစွာဖွင့်အပ်သော တံခါးဖြင့်။ နိက္ခ-
မိတှာ၊ ထွက်၍။ “ယတ္ထ ဝါ၊ အကြင်အရပ်သို့လည်းကောင်း။ တတ္ထ ဝါ၊
ထိုအရပ်သို့ လည်းကောင်း။ အညေဟိ၊ တပါးသောသူတို့သည်။ အဇာနန-
ဌာနံ၊ မသိရာအရပ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဝသိဿာမ၊ နေကုန်အံ့။” ဣတိ၊
ဤသို့ဆို၍။ ဥဘောပိ၊ သမီးခင်ပွန်း နှစ်ယောက်တို့သည်လည်း။ အဂမံသု၊
သွားကုန်၏။

ကေသို့ ဌာနေ၊ တခုသောအရပ်၌။ ဝသန္တာနံ၊ နေကုန်သော။ တေသံ၊
ထို သမီးခင်ပွန်းတို့၏။ သံဝါသံ၊ ပေါင်းဖော်ခြင်းကို။ အန္ဓာယ၊ စွဲ၍။
တဿာ၊ ထိုသဌေးသမီး၏။ ကုစ္ဆိယံ၊ ဝမ်း၌။ ဂဗ္ဘော၊ ကိုယ်ဝန်သည်။
ပတိဌာသိ၊ တည်၏။ သာ၊ ထိုသဌေးသမီးသည်။ ဂဗ္ဘဿ၊ ကိုယ်ဝန်၏။
ပရိပါကံ၊ ရင့်ခြင်းကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ သာမိကေန၊ လင်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။
“မေ၊ ငါ့အား။ ဂဗ္ဘော၊ ကိုယ်ဝန်သည်။ ပရိပါကံ၊ ရင့်ခြင်းသို့။ ဂတော၊
ရောက်၏။ ဉာဘိမိတ္တာဒိဝိရဟိတေ၊ အဆွေအမျိုး အဆွေခင်ပွန်း အစရှိသည်
တို့မှ ကင်းသော။ ဌာနေ၊ အရပ်၌။ ဂဗ္ဘဝုဌာနံ နာမ၊ ကိုယ်ဝန်မှ ထမြောက်
ခြင်းမည်သည်ကား။ ဥဘိန္နမ္ပိ၊ နှစ်ဦးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ အမှာကံ၊ ငါတို့
အား။ ဒုက္ခမေဝ၊ ဆင်းရဲခြင်းသည်သာလျှင်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) ကုလ-
ဂေဟမေဝ၊ မိဘတို့၏အိမ်သို့သာလျှင်။ ဂစ္ဆာမ၊ သွားကုန်အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။
မန္တေသိ၊ တိုင်ပင်၏။ သော၊ ထို ယောက်ျားသည်။ “အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ဂစ္ဆာမ၊
သွားကုန်အံ့။ သော၊ နက်ဖြန်။ ဂစ္ဆာမ၊ သွားကုန်အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒိဝသေ၊
နေ့တို့ကို။ အတိက္ကမာပေသိ၊ လွန်စေ၏။ သာ၊ ထိုသဌေးသမီးသည်။ “အယံ
ဗာလော၊ ဤသူမိုက်သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဒေါသမဟန္တတာယ၊ အပြစ်
ကြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဂန္တု၊ သွားခြင်းငှာ။ န ဥဿဟတိ၊ မဝံ။
မာတာပိတရော စ နာမ၊ အမိအဖတို့မည်သည်ကား။ ကေန္တဟိတာ၊ စင်စစ်
အစီးအပွားကို ဆောင်တတ်ကုန်၏။ အယံ၊ ဤသူမိုက်သည်။ ဂစ္ဆတု ဝါ၊
သွားသည်မှလည်းဖြစ်စေ။ မာ ဝါ (ဂစ္ဆတု)၊ မသွားသည်မှလည်းဖြစ်စေ။
မယာ၊ ငါသည်။ ဂန္တု၊ သွားခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။
စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ တသ္မိံ၊ ထို ခင်ပွန်းဖြစ်သော ယောက်ျားသည်။ ဂေဟာ၊

အိမ်မှ။ နိက္ခန္ဓေ၊ ထွက်သည်ရှိသော်။ သာ၊ ထို သဌေးသမီးသည်။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ပရိက္ခာရံ၊ ပရိက္ခရာကို။ ပဋိသာမေတွာ၊ သိမှီး၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကုလသရံ၊ မိဘတို့၏အိမ်သို့။ ဂတဘာဝံ၊ သွားသည်အဖြစ်ကို။ အနန္တရဂေဟဝါသီနံ၊ အိမ်နီးချင်းတို့အား။ အာရောစေတွာ၊ ပြောကြားခဲ့၍။ မဂ္ဂံ၊ ခရီးသို့။ ပဋိပဇ္ဇိ၊ သွား၏။

☞ (ဋ-၁၆၇) အထ၊ ထိုအခါ၌။ သော၊ ပုရိသော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ သရံ၊ မိမိအိမ်သို့။ အာဂတော၊ လာသည်ရှိသော်။ တံ၊ ထို သဌေးသမီးကို။ အဒိသ္မာ၊ မမြင်၍။ ပဋိဝိဿကေ၊ အိမ်နီးချင်းတို့ကို။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍။ “ကုလသရံ၊ မိဘတို့၏အိမ်သို့။ ဂတ၊ သွား၏။” ဣတိ(ဣဒံ ဝစနံ)၊ ဤစကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ဝေဂေန၊ လျင်စွာ။ အနုဗန္ဓိတွာ၊ အစဉ်လိုက်၍။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ သမ္မာပုဏိ၊ တွေ့မိ၏။ တဿာပိ၊ ထို သဌေးသမီးအားလည်း။ တတ္ထေဝ၊ ထို လမ်းခရီးအကြား၌ ပင်လျှင်။ ဂဗ္ဘဝုဋ္ဌာနံ၊ ကိုယ်ဝန်မှ ထမြောက်ခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထို ယောက်ျားသည်။ “တဒ္ဓေ၊ အဘယ်။ ဣဒံ၊ ဤဖွားမြောက်သော သူငယ်သည်။ ကိံ၊ အဘယ်သို့သော သူငယ်နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ သာမိ၊ ချစ်လင်။ ဧကော၊ တယောက်သော။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ ဇာတော၊ ဖွား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ကိံ၊ အဘယ်သို့။ ကရိဿာမ၊ ပြုကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။) ယဿ၊ အကြင်ဖွားမြင်ခြင်း၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှာ။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ကုလသရံ၊ မိဘတို့၏အိမ်သို့။ ဂစ္ဆာမ၊ သွားကုန်၏။ တံ ကမ္ပံ၊ ထို ဖွားမြင်တည်းဟူသော အမှုသည်။ အန္တရာဝ၊ ခရီးအကြား၌သာလျှင်။ နိပ္ပန္နံ၊ ပြီး၏။ တတ္ထ၊ ထို မိဘတို့၏အိမ်သို့။ ဂန္တာ၊ သွား၍။ ကိံ ကရိဿာမ၊ အဘယ်မှုစ အံ့နည်း။ နိဝတ္တာမ၊ ပြန်နစ်ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဒွေပိ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော သမီးခင်ပွန်းတို့သည်လည်း။ ဧကဝိတ္တာ၊ တူမျှသော စိတ်ရှိကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ နိဝတ္တံ သု၊ ပြန်နစ်ကုန်၏။ တဿ ဒါရကဿ စ၊ ထို သူငယ်အားလည်း။ ပန္နေ၊ ခရီးလမ်း၌။ ဇာတတ္တာ၊ ဖွားသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပန္နကောတိ နာမံ၊ ပန္နက ဟူသောအမည်ကို။ အကံ သု၊ မှည့်ကုန်၏။ တဿာ၊ ထို သဌေးသမီးအား။ န စိရဿေဝ၊ မမြင့်ကြာမီပင်လျှင်။ အပရောပိ၊ တယောက်လည်းဖြစ်သော။ ဂဗ္ဘော၊ ကိုယ်ဝန်သည်။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်၏။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော စကားကို။ ပုရိမနယေနေဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝိတ္တာရေတဗ္ဗံ၊ ချွဲအပ်၏။ တဿပိ ဒါရကဿ၊ ထိုသူငယ်အားလည်း။ ပန္နေ၊

ခရီးအကြား၌။ ဇာတတ္ထာ၊ ဖွားသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပဌမဇာတဿ၊ ရှေးဦးစွာဖွားသော သတ္တိသားအား။ မဟာပန္နကောတိ နာမံ၊ မဟာပန္နက ဟူသောအမည်ကို။ ကတော၊ မှည့်၍။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ ဇာတဿ၊ ဖွားသော သူငယ်အား။ စူဠပန္နကောတိ နာမံ၊ စူဠပန္နက ဟူသောအမည်ကို။ အကံသု၊ မှည့်ကုန်၏။

ဒေ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။ တေပိ ဒါရကေ၊ ထိုသူငယ်တို့ကိုလည်း။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝသနဋ္ဌာနမေဝ၊ နေရာအရပ်သို့ သာလျှင်။ ဂဘာ၊ သွားကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသမီးခင်ပွန်း နှစ်ယောက်တို့ သည်။ တတ္ထ၊ ထိုနေရာအရပ်၌။ ဝသန္တာနံ၊ နေကုန်စဉ်။ အယံ မဟာ- ပန္နကဒါရကော၊ ဤ မဟာပန္နက သူငယ်သည်။ အညေ၊ တပါးကုန်သော။ ဒါရကဇနေ၊ သူငယ်ဖြစ်ကုန်သော သူတို့ကို။ “စူဠပိတာ၊ ဘထေ။ မဟာ ပိတာ၊ ဘကြီး။ အယျကော၊ အဘိုး။ အယျိကာ၊ အဘွား။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တေ၊ ခေါ်ဆိုသည်တို့ကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ မာတရံ၊ အမိကို။ “အမ္မ၊ အမိ။ အညေ၊ အခြားကုန်သော။ ဒါရကာ၊ သူငယ်တို့သည်။ ‘အယျကော၊ အဘိုး။ အယျိကာ၊ အဘွား။’ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကထေန္တိ၊ ပြောဆိုကုန်၏။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ ဉာတကာ၊ အဆွေအမျိုးတို့သည်။ နတ္ထိ (န သန္တိ) ကံ၊ မရှိကုန်သလော။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိပုစ္ဆံ၊ မေး၏။ ဟာတ၊ ချစ်သား။ အာမ (နတ္ထိ န သန္တိ)၊ ဪ သိသလော။ မရှိကုန်။ တုမှာကံ၊ သင်ချစ်သားတို့အား။ တေ၊ ဤအရပ်၌။ ဉာတကာ၊ အဆွေအမျိုးတို့သည်။ နတ္ထိ (န သန္တိ)၊ မရှိ ကုန်။ ရာဇဂဟနဂရေ ပန၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ကား။ ဝေါ၊ သင်ချစ်သား တို့၏။ နေသေဋ္ဌိ နာမ၊ နေသေဋ္ဌိ အမည်ရှိသော။ အယျကော၊ အဘိုး သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထို ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ တုမှာကံ၊ သင်ချစ်သား တို့အား။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော။ ဉာတကာ၊ အဆွေအမျိုးတို့သည်။ (အတ္ထိ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) အမ္မ၊ အမိ၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ တတ္ထ၊ ထိုရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့။ န ဂစ္ဆထ၊ မသွား ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ပုစ္ဆံ၊ မေး၏။) သာ၊ ထိုသဌေးသမီးသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အဂမနကာရဏံ၊ မသွားသောအကြောင်းကို။ ပုတ္တဿ၊ သားအား။ အကထေတွာ၊ မပြောကြားမူ၍။ ပုတ္တေသု၊ သားတို့သည်။ ပုနပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ကထေန္တေသု၊ ပြောကုန်သည်ရှိသော်။ သာမိကံ၊ လင်ကို။ “ဣမေ ဒါရကာ၊ ဤသူငယ်တို့သည်။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ကိလမေန္တိ၊ ပင်ပန်းစေကုန်၏။ မာတာပိတရော၊ အမိအဖတို့သည်။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ နော၊ ငါတို့၏။ မံသံ၊ အသားကို။ ခါဒိဿန္တိ ကံ၊ စား

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၂-ဒုတိယဝဂ္ဂ စူဠပန္နကတ္ထေရဝတ္ထု ၄၇၉

ကုန်လတ္တံ့လော။ ဟေ၊ လာလှည့်။ ဒါရကနံ၊ သူငယ်တို့အား။ အယျက-
ကုလံ၊ အဘိုးအိမ်ကို။ ဒဿေမ၊ ပြကုန်အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊
ဆို၏။) အဟံ၊ ငါသည်။ သမ္မုခံ၊ မျက်မှောက်။ ဘဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ။
န သက္ခိယာမိ၊ မစွမ်းနိုင်။ တံ ပန၊ သင့်ကိုမူကား။ နယိယာမိ၊ ဆောင်အံ့။
ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။) “သမိ၊ ချစ်လင်။ သဓု၊
ကောင်းပါပြီ။ ယေန ကေနစိ၊ တစုံတခုသော။ ဥပါယေန၊ အကြောင်း
အားဖြင့်။ ဒါရကနံ၊ သူငယ်တို့အား။ အယျကကုလမေဝ၊ အဘိုးအိမ်ကို
သာလျှင်။ ဒဠှ၊ မြင်ခြင်းငှာ။ ဝန္တတိ၊ သင့်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒေပိ၊
နှစ်ယောက်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဇနာ၊ သမီးခင်ပွန်းတို့သည်။ ဒါရကေ၊ သူငယ်
တို့ကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်ယူ၍။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်
ပြည်သို့။ ပတုာ၊ ရောက်၍။ နဂရဒ္ဓါရေ၊ မြို့တံခါး၌။ ဧကိယာ၊ တဆောင်
သော။ သာလာယ၊ ဇရပ်၌။ နိဝါသံ၊ နေခြင်းကို။ ကတုာ၊ ပြု၍။ ဒါရကမာတာ၊
သူငယ်တို့၏ အမိသည်။ ဒေ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ဒါရကေ၊ သူငယ်တို့ကို။
ဂဟေတုာ၊ ယူ၍။ အာဂတဘာဝံ၊ လာသည်အဖြစ်ကို။ မာတာပိတုနံ၊ အမိ
အဖတို့အား။ အာရောစာပေသိ၊ ကြားသိစေ၏။

တေ၊ ထိုအမိအဖတို့သည်။ တံ သာသနံ၊ ထို သတင်းစကားကို။ [ပြုပြင်၍
အနက်ယောဇနာလိုက်ပါသည်။ နိဿယမူရင်းတွင်—တေသံ၊ ထိုသမီး ခင်ပွန်း
နှစ်ယောက်တို့၏။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ -ဟု ရှိသည်။ (အယ်ဒီတာ။)]
သုတုာ၊ ကြား၍။ သံသာရေ၊ သံသရာ၌။ သံသရန္တာနံ၊ ကျင်လည်ကုန်သော
သတ္တဝါတို့အား။ န ပုတ္တော၊ သားမဖြစ်ဖူးသောသူ မည်သည်။ (နတ္ထိ၊ မရှိ။)
န မိတာ နာမ၊ သမီးမဖြစ်ဖူးသော သတ္တဝါမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တေ၊
သင်တို့ သမီးခင်ပွန်း နှစ်ယောက်တို့သည်။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ မဟာ
ပရာမိကာ၊ ကြီးသော ပြစ်မှားခြင်း ရှိကုန်၏။ တေဟိ၊ သင်တို့ သမီးခင်ပွန်း
နှစ်ယောက်တို့သည်။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ စက္ခုပထေ၊ မျက်စိဖြင့် မြင်ကောင်း
သောအရပ်၌။ ဌာတုံ၊ တည်ခြင်းငှာ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်းကုန်။
တ္တေကံ၊ ဤမျှသော။ နေံ ပန၊ ဥစ္စာကိုကား။ ဂဟေတုာ၊ ယူ၍။
ဒေပိ ဇနာ၊ နှစ်ယောက်သော သမီးခင်ပွန်းတို့သည်လည်း။ ဖာသုကဋ္ဌာနံ၊
ချမ်းသာရာအရပ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဇီဝန္တု၊ အသက်မွေးစေကုန်သတည်း။
ဒါရကေ ပန၊ သူငယ်တို့ကိုကား။ ဣဓ၊ ဤအိမ်သို့။ ပေသေန္တု၊ လေ့တတ်
ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။) သေဋ္ဌိတော၊
သဌေးသမီးသည်။ မာတာပိတုဟိ၊ အမိအဖတို့သည်။ ပေသိတံ၊ စေအပ်

သော။ ခနံ၊ ဥစ္စာကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဒါရကော၊ သူငယ်တို့ကို။ အာဂတ-
 ဒူတာနံ၊ လာကုန်သော တမန်တို့၏။ ဟတ္ထေယေဝ၊ လက်၌သာလျှင်။ ဒတွာ၊
 ပေး၍။ (ဋ္ဌ-၁၆၈) ပေသေသိ၊ ပို့စေ၏။ (တေ) ဒါရကော၊ ထိုသူငယ်တို့သည်။
 အယျကကုလေ၊ အဘိုးအိမ်၌။ ဝဇုန္တိ၊ ကြီးပွားကုန်၏။ တေသု၊ ထိုသူငယ်
 နှစ်ယောက်တို့တွင်။ စူဠပန္နကော၊ စူဠပန္နက သည်။ အတိဒဟရော၊ အလွန်
 ငယ်သေး၏။ မဟာပန္နကော ပန၊ မဟာပန္နက သူငယ်သည်ကား။ အယျ-
 ကေန၊ အဘိုးနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မ ကထံ၊
 တရားစကားကို။ သောတုံ၊ နာခြင်းငှာ။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။
 သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သမ္ဗုဓေ၊ မျက်မှောက်တော်၌။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။
 သုဏန္တဿ၊ နာသော။ တဿ၊ ထို မဟာပန္နကအား။ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ရှင်ပြုခြင်း
 ငှာ။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ နမိ၊ ညွတ်၏။ သော၊ ထို မဟာပန္နက သူငယ်သည်။
 အယျကံ၊ အဘိုးကို။ “အယျက၊ အဘိုး။ တုမေ၊ သင် အဘိုးတို့သည်။ သစေ
 အနုဇာနေယျာထ၊ အကယ်၍ ခွင့်ပြုကုန်ငြားအံ့။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။
 ပဗ္ဗဇေယျံ၊ ရှင်ပြုအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ “တာတ၊ အမောင်။
 ကိံ၊ အတယ်သို့။ ဝဒေသိ၊ ဆိုဘိသနည်း။ မယံပိ၊ ငါ၏ လည်းကောင်း။
 သကလလောကဿပိ၊ အလုံးစုံသော လူ၏လည်းကောင်း။ ပဗ္ဗဇ္ဇတော၊
 ရဟန်းပြုခြင်းထက်။ တဝေဝ၊ သင်၏သာလျှင်။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရှင်ပြုခြင်းသည်။
 တဒ္ဓိကာ၊ ကောင်း၏။ တာတ၊ အမောင်။ (ပဗ္ဗဇိတုံ၊ ရှင်ပြုခြင်းငှာ။)
 သစေ သက္ကောသိ၊ အကယ်၍ စွမ်းနိုင်အံ့။ ပဗ္ဗဇ၊ ရှင်ပြုလော့။” ဣတိ၊
 ဤသို့။ သမ္ဗုဒ္ဓိစ္စိတွာ၊ ဝန်ခံ၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံ
 သို့။ ဂတော၊ သွား၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ “မဟာသေဋ္ဌိ၊ သဌေး
 ကြီး။ ဒါရကော၊ သူငယ်ကို။ တေ၊ သင်သည်။ လဒ္ဓေါ၊ ကိံ၊ ရအပ်
 သလော။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။) “ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။
 အာမ (လဒ္ဓေါ)၊ ဩော်-ရအပ်ပါ၏ဘုရား။ အယံ ဒါရကော၊ ဤသူငယ်
 သည်။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ နတ္တာ၊ မြေးတည်း။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့
 ၏။ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌။ ပဗ္ဗဇာမိ၊ ရှင်ပြုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒတိံ၊
 ဆို၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ လျှောက်၏။

သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အညတရံ၊ အမှတ်မရှိသော။ ပိဏ္ဏစာရိကံ၊
 ဆွမ်းခံသွားသော ရဟန်းကို။ “ဣမံ ဒါရကံ၊ ဤသူငယ်ကို။ ပဗ္ဗာဇေဟိ၊
 ရှင်ပြုလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဏာပေသိ၊ စေတော်မူ၏။ ထေရော၊

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၂-ဒုတိယဝဂ္ဂ စူဠပန္နကတ္ထေရဝတ္ထု ၄၈၁

မထေရ်သည်။ တဿ၊ ထို မဟာပန္နက သူငယ်အား။ တစပဉ္စကကမ္မဋ္ဌာနံ၊ တစပဉ္စက-ကမ္မဋ္ဌာနံကို။ အာစိန္တိတော၊ ကြား၍။ ပဗ္ဗာဇေသိ၊ ရှင်ပြု၏။ သော၊ ထို မဟာပန္နက-သာမဏေသည်။ ဗဟံ၊ များစွာသော။ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော်ကို။ ဥဂ္ဂဏိတော၊ သင်ယူ၍။ ပရိပုဏ္ဏဝသော၊ အသက်နှစ်ဆယ် ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို။ လဘိ၊ ရ၏။ ဥပသမ္ပန္နော၊ ပဉ္စင်းခံပြီးသည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ ယောနိသောမနသိကာရေ၊ အသင့်အတင့် နှလုံးသွင်းခြင်း၌။ ကမ္ပံ၊ အမှုကို။ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်။ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော။ အရူပါဝစရဇ္ဈာနာနံ၊ အရူပါဝစရ ဈာန်တို့ကို။ လဘိ၊ ရသည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ ဈာနဂေဟိ၊ ဈာန်အင်္ဂါတို့မှ။ ဝုဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထို့ကြောင့်။ သော၊ ထို မဟာပန္နက ရဟန်းသည်။ သညာဝိဝဇ္ဇကုသလာနံ၊ ရူပသညာ အစရှိသော သညာကိုလည်းစေခြင်း၌ လိမ္မာသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက်။ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်သည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထို မဟာပန္နက ရဟန်းသည်။ ဈာနသုခေန၊ ဈာန်ချမ်းသာဖြင့်လည်းကောင်း။ ဗလသုခေန၊ ဖိုလ်ချမ်းသာဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝိတိနာမေန္တော၊ လွန်စေလျက်။ “ဣမံ သုခံ၊ ဤ ဈာန်ချမ်းသာ၊ ဖိုလ်ချမ်းသာကို။ စူဠပန္နကဿ၊ စူဠပန္နကအား။ ဒါတုံ၊ ပေးခြင်းငှာ။ သက္ကာ န ခေါ၊ တတ်ကောင်းအံ့လော။” ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ တတော၊ ထိုနောက်မှ။ အံယျကသေဋ္ဌိဿ၊ အဘိုး သဌေး၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ “မဟာသေဋ္ဌိ၊ သဌေးကြီး။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ သစေ သမ္ပုဋ္ဌိစ္စထ၊ အကယ်၍ ဝန်ခံကုန်ငြားအံ့။ အဟံ၊ ငါသည်။ စူဠပန္နကံ၊ စူဠပန္နကကို။ ပဗ္ဗာဇေယျံ၊ ရှင်ပြုအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ပဗ္ဗာဇေထ၊ ရှင်ပြုကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ လျှောက်၏။) ထေရော၊ မဟာပန္နက မထေရ်သည်။ စူဠပန္နကဒါရကံ၊ စူဠပန္နက သူငယ်ကို။ ပဗ္ဗာဇေတော၊ ရှင်ပြု၍။ ဒသသုသီလေသု၊ ဆယ်ပါးကုန်သော သီလတို့၌။ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ တည်စေ၏။ စူဠပန္နက-သာမဏေရော၊ စူဠပန္နက သာမဏေသည်။ ဘာတိကဿ၊ နောင်တော် မဟာပန္နက မထေရ်၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။

“ကာကနဒံ၊ ကောကနဒ-အမည်ရှိသော။ ပဒုမံ၊ ပဒုမ္မာကြာသည်။ ပါတော၊ နံနက် နေတက်သောအခါ၌။ ဖုလ္လံ၊ ပွင့်သည်ဖြစ်၍။ အဝိတဂန္ဓံ၊ မကင်းသော အနံ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ သုဂန္ဓံ၊ ကောင်းသော အနံ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိရောစမာနံ၊ တင့်တယ်သည်။ သိယာ ယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ အန္တလိက္ခေ၊ တန်ဆောင်မုန်းလ ကောင်းကင်ဝ၌။ (တေဇ-

သော၊ မိမိတန်ခိုးရောင်ဖြင့်။) တပန္နံ၊ တောက်ပသော။ အာဒိစ္စံ၊ လူဝ၊
နေမင်း၊ ကဲ့သို့။ (ဝိရောဓမာနံ၊ တင့်တယ်တော်မူသော။ သုဂန္ဓံ၊
ကိုယ်တော်၏အနံ့၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး၊ တော်တည်းဟူသော အနံ့တို့ဖြင့်
ကောင်းသောအနံ့ရှိသော။) အင်္ဂီရသံ၊ ကိုယ်တော်မှ ပြီးပြီးပြန်
ထွက်သော ရောင်ခြည်တော်ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို။ (တုံ၊
သင်သည်။) ပဿ၊ ရှုလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။-

ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ ဂဏှာတိ၊ သင်ယူ၏။ ဂဟိတဂဟိတပဒံ၊ သင်ယူ
အပ်ပြီး သင်ယူအပ်ပြီးသောပုဒ်သည်။ ဥပရူပရိပဒံ၊ အထက်အထက်ဖြစ်သော
ပုဒ်ကို။ ဂဏှန္တဿ၊ သင်ယူသော စူဠပန္နကအား။ နဿတိ၊ ပျောက်၏။ တဿ၊
ထိုစူဠပန္နကသာမဏေသည်။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤ ပဒုမံ ယထာ-အရှေ့သောဂါထာ
ကို။ ဂဟေတုံ၊ သင်ယူခြင်းငှာ။ ဝါယမန္တသေဝ၊ လုံ့လပြုစဉ်သာလျှင်။
စတ္တာရော မာသာ၊ လေးလတို့သည်။ အတိက္ကန္တာ၊ လွန်ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။
နံ၊ ထိုစူဠပန္နကကို။ မဟာပန္နကော၊ မဟာပန္နက မထေရ်သည်။ “စူဠပန္နက၊
စူဠပန္နက။ တံ၊ သင်သည်။ ဣမသ္မိံ သာသနေ၊ ဤသာသနာတော်၌။ အဘဗ္ဗော၊
မထိုက်။ စတုဟိ မာသေဟိ၊ လေးလတို့ဖြင့်။ ကေဓါထမ္ပိ၊ တဂါတာကိုလည်း။
ဂဟေတုံ၊ သင်ယူခြင်းငှာ။ န သက္ကောသိ၊ မစွမ်းနိုင်။ ပဗ္ဗဇိတကိစ္စံ ပန၊ ရဟန်း
တို့သည်ပြီးစေအပ်သော ကိစ္စကိုကား။ တံ၊ သင်သည်။ (ဋ္ဌ-၁၆၉) ကထံ၊
အဘယ်သို့လျှင်။ မတ္တကံ၊ အပြီးအဆုံးသို့။ ပါပေဿသိ၊ ရောက်စေနိုင်အံ့နည်း။
ဣတော၊ ဤကျောင်းမှ။ နိက္ခမ၊ ထွက်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။
သော၊ ထိုစူဠပန္နကရဟန်းသည်။ ထေရေန၊ နောင်တော်ဖြစ်သောမဟာပန္နက
မထေရ်သည်။ ပဏာမိတော၊ နှင်ထုတ်အပ်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟာရပစ္စန္ဓေ၊ ကျောင်း
စွန့်၌။ ရောဒမာနော၊ ငိုလျက်။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။

တေန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်
ပြည်ကို။ ဥပနိဿယ၊ အမှီပြု၍။ ဇီဝကမ္မဝနေ၊ ဇီဝက သရက်ဥယျာဉ်တော်၌။
ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ ဇီဝကော၊ ဇီဝကသည်။
ပုရိသံ၊ ယောက်ျားကို။ ပေသေသိ၊ စေလွှတ်၏။ “ပဉ္စဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ၊
ငါးရာကုန်သော ရဟန်းတို့နှင့်။ သမ္ဘိ၊ တကွ။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။
နိမန္တေဟိ၊ ပင့်ချေလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပေသေသိ၊ စေလွှတ်၏။ တေန
ခေါ ပန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ မဟာပန္နကော၊ မဟာပန္နက မထေရ်သည်။
ဘတ္တုဒ္ဓေသကော၊ ဆွမ်းညှန်းရဟန်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထို
မဟာပန္နက မထေရ်သည်။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ပဉ္စန္တံ ဘိက္ခုသတာနံ၊
ငါးရာသော ရဟန်းတို့အား။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ သမ္ပုဋ္ဌိစ္ဆတ၊ ခံတော်မူ

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၂-ဒုတိယဝဂ္ဂ စူဠပန္နကတ္ထေရဝတ္ထု ၄၈၃

ကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ လျှောက်အပ် သည်ရှိသော်။
 “စူဠပန္နကံ၊ စူဠပန္နကကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ သေသာနံ၊ ကြွင်းကုန်သော
 ရဟန်းတို့အား။ (ဘိက္ခု၊ ဆွမ်းကို။) သမ္ပုဋ္ဌိစ္စာမိ၊ ခံအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။
 အာဟ၊ ဆို၏။ စူဠပန္နကော၊ စူဠပန္နက မထေရ်သည်။ တံကထံ၊ ထိုစကားကို။
 သုတ္တာ၊ ကြား၍။ ဘိယျောသော၊ မတ္တာယ၊ အတိုင်းထက်အလွန်။ ဒေါမနဿ-
 ပုတ္တော၊ နှလုံးမသာခြင်းသို့ရောက်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သတ္တာ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ စူဠပန္နကဿ၊ စူဠပန္နက၏။ ခေဒိ၊ ပင်ပန်းခြင်းကို။
 ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍။ “စူဠပန္နကော၊ စူဠပန္နကသည်။ မယိ၊ ငါဘုရားသည်။
 ဂတေ၊ ကြွသွားတော်မူသည်ရှိသော်။ ဗုဇ္ဈိယတိ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို
 သိလတ္တံ။” ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍။ ဂန္ဓာ၊ ကြွတော်မူ၍။ အဝိဒုရေ၊
 မနီးမဝေးသော။ ဌာနေ၊ အရပ်၌။ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်တော်ကို။ ဒဿေတွာ၊
 ပြတော်မူ၍။ “ပန္နက၊ စူဠပန္နက၊ တံ၊ သင်သည်။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။
 ရောဒသိ၊ ငိုသိသနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊
 မြတ်စွာဘုရား။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ ဘာတာ၊ နောင်တော် မဟာပန္နက မထေရ်
 သည်။ ပဏာမေတိ၊ နှင်ထုတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ လျှောက်၏။)
 ပန္နက၊ စူဠပန္နက။ တုယံ၊ သင်၏။ ဘာတိကဿ၊ နောင်တော်ဖြစ်သော
 မဟာပန္နကအား။ ပရပုဂ္ဂလာနံ၊ တပါးသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ အာသယာနုသယ-
 ဉာဏံ၊ အလိုအနုသယကို သိတတ်သောဉာဏ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တံ၊ သင်သည်။
 ဗုဒ္ဓဝေနယုပုဂ္ဂလော နာမ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည် ဆုံးမအပ်သောပုဂ္ဂိုလ်မည်
 ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုးဖြင့်။ အဘိသင်္ခရိတွာ၊ ဖန်ဆင်း၍။
 ကေ၊ တခုသော။ သုဒ္ဓံ စောဠခဏ္ဍံ၊ စင်ကြယ်သော ပုဆိုးပိုင်းကို။ “(ပန္နက၊ စူဠ-
 ပန္နက။) ဣမံ၊ ဤပုဆိုးပိုင်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ‘ရဇောဟရဏံ ရဇော-
 ဟရဏန္တိ’၊ ရဇောဟရဏံ ရဇောဟရဏံ-ဟူ၍။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ ဘာဝေဟိ၊
 ပွားစေလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ အဒါသိ၊ ပေးတော်မူ၏။

သော၊ ထို စူဠပန္နကသည်။ သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒိန္နံ၊ ပေး
 တော်မူအပ်သော။ စောဠခဏ္ဍံ၊ ပုဆိုးပိုင်းကို။ “ရဇောဟရဏံ ရဇောဟရဏံ”န္တိ၊
 ရဇောဟရဏံ ရဇောဟရဏံ-ဟူ၍။ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်။ ပရိမဇ္ဇန္တော၊ ဆုပ်
 နယ် သုံးသပ်လျက်။ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေ၏။ ပရိမဇ္ဇန္တဿ၊ ဆုပ်နယ် သုံးသပ်သော။
 တဿ၊ ထို စူဠပန္နကအား။ လောမာနိ၊ ချည်မျှင်ဟုဆိုအပ်သော အမွေးတို့
 သည်။ ကိလိဉ္ဇဓာတုကာနိ၊ မည်းညစ်သောသဘောရှိကုန်သည်။ ဇာတာနိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏။ ပုန၊ တဖန်။ ပရိမဇ္ဇန္တဿ၊ ဆုပ်နယ် သုံးသပ်သော။ (တဿ၊
 ထို စူဠပန္နကအား။) ဥက္ကလိပရိပုဉ္ဇနသဒိသိ၊ ဣမင်းအိုးသုတ်သော ပုဆိုး

ပိုင်းနှင့်တူသည်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထို စူဠပန္နကသည်။ ဉာဏပရိပါကံ၊ ဉာဏ်၏ရင့်ခြင်းကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ တတ္ထ၊ ထို ပုဆိုးပိုင်း၌။ ခယဝယံ၊ ကုန်ခြင်းပျက်ခြင်းကို။ ပဋ္ဌပေတော၊ ဖြစ်စေ၍။ “ဣဒံ စောဠခဏ္ဍံ၊ ဤပုဆိုးပိုင်းသည်။ ပကတိယာ၊ သဘောအားဖြင့်။ ပဏ္ဍရံ၊ ဖြစ်၏။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်၏။ ဥပါဒိန္နကသရီရံ၊ ဥပဒိန္နကဖြစ်သော ငါ၏ကိုယ်ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ကိလိဋ္ဌံ၊ ညစ်နွမ်းသည်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ ဣဒံ စိတ္တမ္ပိ၊ ဤငါ၏စိတ်သည်လည်း။ ဧဝံဂတိကမေဝ၊ ဤပုဆိုးပိုင်းနှင့် အလားတူသည်သာလျှင်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။)”

ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ (စိန္တေတော၊ ကြံပြီး၍။) သမာဓိံ၊ ရူပါဝစရဈာန်သမာဓိကို။ ဘာဝေတော၊ ပွားစေ၍။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။ ရူပါဝစရဈာနာနိ၊ ရူပါဝစရဈာန်တို့ကို။ ပါဒကာနိ၊ အခြေတို့ကို။ ကတော၊ ပြု၍။ ပဋိသမ္ဘိဒါဟိ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါတို့နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ သော၊ ထို စူဠပန္နက မထေရ်သည်။ မနောမယဈာနလာဘိ၊ အဘိညာဉ်စိတ်ဖြင့်ပြီးသော ရူပကာယ၏အကြောင်းဖြစ်သော ဈာန်ကိုရခြင်းရှိသည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ ဧကော၊ တယောက်သော ရဟန်းသည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ ဗဟုဓာ၊ များသောအပြားရှိသည်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) ဗဟုဓာ၊ များသောအပြားရှိသည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ ဧကော၊ တယောက်သော ရဟန်းသည်။ ဘဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ။ သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အဿ၊ ထိုစူဠပန္နက မထေရ်အား။ အရဟတ္တမဂ္ဂေနေဝ စ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်သာလျှင်။ တေပိဋကဉ္စ၊ ပိဋကတ်သုံးပုံသည် လည်းကောင်း။ ဆ အဘိညာ စ၊ အဘိညာဉ်ခြောက်ပါးတို့သည် လည်းကောင်း။ အာဂမိံ သု၊ လာရောက်ကုန်၏။

ပုနဒိဝသေ၊ တဖန်မိုးသောက်သောနေ့၌။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဧကေနဟိ ပဉ္စဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ၊ တယောက်ယုတ် ငါးရာသော ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဂန္တော၊ ကြွသွားတော်မူ၍။ ဇီဝကဿ၊ ဇီဝက၏။ နိဝေသနေ၊ နေအိမ်၌။ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေတော်မူ၏။ စူဠပန္နကော ပန၊ စူဠပန္နက မထေရ်သည်ကား။ အတ္တနော၊ မိမိအား။ ဘိက္ခာယ၊ ဆွမ်း၏။ အသမ္ပုဋိစ္စိတတ္တာယေဝ၊ မခံအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်။ န ဂတော၊ မသွား။ ဇီဝကော၊ ဇီဝကသည်။ ယာဂုံ၊ ယာဂုကို။ ဒါတုံ၊ လှူခြင်းငှာ။ အာရဘိ၊ အားထုတ်၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဟတ္ထေန၊ လက်တော်ဖြင့်။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ပိဒဟိ၊ ပိတ်၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ န ဂဏှသ၊ ခံတော်မမူကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝုတ္တေ၊ လျှောက်

၎ အပ်သည်ရှိသော်။) (ဋ္ဌ-၁၇၀) ဇီဝက၊ ဇီဝက။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၂-ဒုတိယ စူဠပန္နကထေရဝတ္ထု ၄၈၅

၌။ ကော၊ တယောက်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိရစ်၏။
ဣတိ၊ ဤသို့။ (အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။) သော၊ ထို ဇီဝကသည်။
ပုရိသံ၊ အချင်းယောက်ျားကို။ “ဘဏေ၊ အချင်း။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ။ ဝိဟာ-
ရေ၊ ကျောင်း၌။ နိသိန္နံ၊ ထိုင်နေသော။ အယံ၊ အရှင်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ပင့်
ခေါ်၍။ ဟိ၊ လာလှည့်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဟိဏိ၊ စေ၏။ စူဠပန္နကထေ-
ရောပိ၊ စူဠပန္နက မထေရ်သည်လည်း။ တဿ ပုရိသဿ၊ ထိုစေလွှတ်သော
အချင်းယောက်ျား၏။ ပုရေ အာဂမနာယေဝ၊ လာသည်မှ ရှေးအဖို့၌သာလျှင်။
ဘိက္ခုသဟဿံ၊ ရဟန်းတထောင်ကို။ နိမ္မိနိတွာ၊ ဖန်ဆင်း၍။ ကေမ္ပိ၊ တယောက်
သော နိမ္မိတဖြစ်သော ရဟန်းကိုလည်း။ ကေန၊ တယောက်သော နိမ္မိတ
ဖြစ်သော ရဟန်းနှင့်။ အသဒိသ္မံ၊ မတူသည်ကို။ (အကာသိ၊ ပြု၏။) ကေသပိ စ၊
တယောက်သော နိမ္မိတဖြစ်သော ရဟန်း၏လည်း။ စိဝရဝိစာရဏာဒိသမဏ-
ကမ္ပိ၊ သင်္ကန်းကိုစီရင်ခြင်း အစရှိသော ရဟန်းတို့၏အမှုကို။ အညေန၊ တပါး
သော နိမ္မိတဖြစ်သော ရဟန်းသည် ပြုအပ်သော အမှုနှင့်။ အသဒိသ္မံ၊
မတူသည်ကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ သော ပုရိသော၊ ထို စေလွှတ်သော
ယောက်ျားသည်။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ ဗဟုဘာဝံ၊
များသည်အဖြစ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဇီဝကဿ၊ ဇီဝကအား။
“ဘန္တေ၊ အရှင်။ ဣမသ္မိံ ဝိဟာရေ၊ ဤကျောင်း၌။ ဘိက္ခုသံသော၊ ရဟန်း
အပေါင်းသည်။ ဗဟုတရော၊ အလွန်များ၏။ တတော၊ ထိုသို့များသော
ကြောင့်။ ပက္ခောသိတဗ္ဗံ၊ ပင့်ခေါ်အပ်သော။ ဘဒန္တံ၊ အရှင်ကို။ န ဇာနာမိ၊
မသိ။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ကထေသိ၊ ဆို၏။ ဇီဝကော၊ ဇီဝကသည်။ သတ္တာရံ၊
မြတ်စွာဘုရားကို။ “ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌။ နိသိန္နံ၊ ဘိက္ခု၊
ထိုင်နေသော ရဟန်းသည်။ ကော နာမော၊ အဘယ်အမည်ရှိသနည်း။” ဣတိ၊
ဤသို့။ ပဋိပုစ္ဆံ၊ တဖန်လျှောက်၏။ ဇီဝက၊ ဇီဝက။ စူဠပန္နကော နာမ၊ စူဠပန္နက
အမည်ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။) ဘော၊ အချင်း။
ဂစ္ဆ၊ သွားချေ။ “စူဠပန္နကော နာမ၊ စူဠပန္နက အမည်ရှိသော မထေရ်သည်။
ကတရော၊ အဘယ်မထေရ်နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆံတွာ၊ မေး၍။ အာနေဟိ၊
ပင့်ဆောင်ခဲ့လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) သော၊ ထိုစေလွှတ်
အပ်သော ယောက်ျားသည်။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။
“ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ စူဠပန္နကော နာမ၊ စူဠပန္နက မည်သောမထေရ်သည်။
ကတရော၊ အဘယ်မထေရ်နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆံ၊ မေးလျှောက်၏။

(ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုဋိတော၊ မေးသောကြောင့်။) “အဟံ၊ ငါသည်။ ဝုဠပန္နကော၊ ဝုဠပန္နက အမည်ရှိ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဝုဠပန္နကော၊ ဝုဠပန္နက အမည်ရှိ၏။”

ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘိက္ခုသဟဿမ္ပိ၊ ရဟန်းတထောင်သည်လည်း။ ကထေသိ၊ ဆို၏။ သော၊ ထိုလေ့အပ်သော ယောက်ျားသည်။ ပုန၊ တဖန်။ အာဂန္တော၊ လာလတ်၍။ ဇိဝကဿ၊ ဇိဝကအား။ ကထေသိ၊ ဆို၏။ (ကံ၊ ကထေသိ၊ အဘယ်ဘို့ ဆိုသနည်း။) “သဟဿ မတ္တာ၊ တထောင်အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ‘အဟံ၊ ငါသည်။ ဝုဠပန္နကော၊ ဝုဠပန္နက အမည်ရှိ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဝုဠပန္နကော၊ ဝုဠပန္နက အမည်ရှိ၏။’ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကထေန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ် သည်။ ‘အသုကော နာမ၊ ဤအမည်ရှိသော ရဟန်းကို။ ပက္ခောသိတဗ္ဗော၊ ပင့်ခေါ်အပ်၏။’ ဣတိ၊ ဤသို့။ န ဇာနာမိ၊ မသိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ကထေသိ၊ ဆို၏။) ဇိဝကောပိ၊ ဇိဝကသည်လည်း။ ပဋိဝိဒ္ဓသစ္စတာယ၊ ထိုးထွင်း၍ သိအပ်သော သဗ္ဗာလေးပါးတရား ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ “ဣဒ္ဓိမာ၊ တန်ခိုးရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ နယတော၊ နည်းအားဖြစ်။ ဥတော၊ သိ၍။ “တာတံ၊ အချင်း။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ကထနဘိက္ခုမေဝ၊ ပြောဆိုသော ရဟန်းကိုသာလျှင်။ ‘တုမေ၊ အရှင်ဘုရား တို့ကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပက္ခောသတိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။’ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတော၊ သိ၍။ စိဝရကဏ္ဏေ၊ သင်္ကန်းအနား၌။ ဂဏှ၊ ကိုင် လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ တထာ၊ ထိုဇိဝက မှာခိုတိုင်း။ အကသိ၊ ပြု၏။ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်။ သဟဿမတ္တာ၊ တထောင်မျှအတိုင်းအ ရှည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ အန္တရဓာယိသု၊ ကွယ်ကုန်၏။ သော၊ ထိုးယာကျိးသည်။ သေရံ၊ ဝုဠပန္နက ပယောဂ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ပင့်ခေါ်၍။ အဂမာသိ၊ လာ၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တသ္မိံ ခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ ယာရံ၊ ယာဂုကို။ ဂဏှိ၊ ခံတော်မူ၏။

အာမာယ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘတ္တကိဗ္ဗံ၊ ဆွမ်းတိုင်းပေးခြင်း ကိစ္စကို။ ကတွာ၊ ပြုတော်မူ၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂတေ၊ ကြွတော်မူသည်ရှိသော်။ ဓမ္မသဘာယံ၊ တရားသဘင်၌။ ကထာ၊ စကားသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ဖြစ်၏။ “ဗုဒ္ဓါ နာမ၊ ဘုရားတို့သည်သည်ကား။ ယာဝ (အဘိဝိယ)၊ အလွန်လျှင်။

နိပါတ် ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၂-ဒုတိယဝဂ္ဂ-စူဠပန္နကတ္ထေရဝတ္ထု ၄၀၇

ဝတ၊ စင်စစ်။ မဟန္တာ၊ ကြီးမြတ်ပေကုန်၏။ စတ္တာရော မာသေ၊ လေးလံ
တို့ပတ်လုံး။ ကေဂါထံ၊ တဂါထာကို။ ဂဏိတံ၊ သင်ယူခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တံ၊
မစွမ်းနိုင်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မဟိဒ္ဓိကံ၊ ကြီးသောတန်
ခိုးရှိသည်ကို။ အကံသု၊ ပြုတော်မူကုန်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (ကထာ၊ စကား
သည်။ ဥဒပါဒိ၊ တင်ရှားဖြစ်၏။) သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေသံ
ဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ စိတ္တာစာရံ၊ စိတ်၏အလိုကို။ ဥတု၊ သိတော်မူ၍။
ဂန္တာ၊ ကြွတော်မူ၍။ ပညတ္တာသနေ၊ ခင်းထားအပ်သော ဘုရားနေရာ၌။
နိသဇ္ဇေ၊ ထိုင်နေတော်မူ၍။ “ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကိံ၊ အဘယ်စကားကို။
ဝဒေထ၊ ဆိုကုန်သနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆံ၊ မေးတော်မူ၏။ ဘဂဝါ၊
ဘုန်းတော်ကြီးသောအရှင်ဘုရား။ အညံ၊ တပါးသော။ ကိဉ္စ၊ တစုံတခုသော
စကားကို။ န ကထေမ၊ မဆိုပါကုန်။ စူဠပန္နကေန၊ စူဠပန္နက မထေရ်သည်။
တုမ္မာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ သန္တိကာ၊ အထံတော်မှ။ မဟာလာဘော၊
ကြီးစွာရအပ်သော တရားအထူးကို။ လဒ္ဓေ၊ ရအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တုမ္မာကံ
ယေဝ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏သာလျှင်။ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ကထေမ၊ ဆိုပါကုန်
၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟံသု၊ လျှောက်ကုန်၏။) ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။
ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မယံ၊ ငါဘုရား၏။ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမတော်ကို။
ကတု၊ လိုက်နာ၍။ လောကုတ္တရဒါယဇ္ဇလာဘော၊ လောကုတ္တရာတရားတည်း
ဟူသော အမွေကိုရခြင်းသည်။ အနတ္တရိယံ၊ မအံ့အပ်။ အယံ၊ ဤ စူဠပန္နက၏
အလောင်းဖြစ်သောသူသည်။ အတိတေပိ၊ လွန်လေပြီးသော အခါ၌လည်း။
အပရိပက္ခညဏေ၊ မရင့်သေးသော ဉာဏ်၌။ ဌိတဿ၊ တည်သော။ မယံ၊ ငါ
ဘုရား၏။ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို။ ကတု၊ လိုက်နာ၍။ လောကိယဒါယဇ္ဇံ၊
လောကီဖြစ်သော အမွေကို။ လဘိ၊ ရဖူးပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အဝေါစ၊
မိန့်တော်မူ၏။) ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ “ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ကဒါ၊
အဘယ်အခါ၌။ (တုမ္မာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို။ ကတု၊
လိုက်နာ၍။ လောကိယဒါယဇ္ဇံ၊ လောကီဖြစ်သော အမွေစွာကို။ လဘိ၊
ရဖူးသနည်း။)” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာယာစိသု၊ တောင်းပန်ကုန်၏။ သတ္တာ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေသံ ဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ အတိတံ၊ အတိတ်
ကို။ အာဟရိတု၊ ဆောင်တော်မူ၍။ ဒသေသိ၊ ပြတော်မူ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌။ ဗာရာဏသီ၊
နဂရေ၊ ဗာရာဏသီ ပြည်၌။ ဗြဟ္မဒတ္တေ နာမ၊ ဗြဟ္မဒတ် အမည်ရှိသော။
ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ရဇံ၊ မင်း၏အဖြစ်ကို။ ကာရေသိ၊ ပြုစေ၏။ တသ္မံ၊ သမ-

ယော၊ ထိုအခါ၌။ စူဠကသေဋ္ဌိ နာမံ၊ စူဠက အမည်ရှိသော သဌေးသည်။ ပဏ္ဍိ-
တော၊ ပညာရှိ၏။ ဗျတ္တော၊ လိမ္မာ၏။ (၄-၁၇၁) သဗ္ဗနိမိတ္တာနိ၊ အလုံးစုံ
သော နိမိတ်တို့ကို။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ သော၊ ထို စူဠက သဌေးသည်။ ကေ
ဒိဝသံ၊ တနေသ၌။ ရာဇပဌာနံ၊ မင်းအားစေားရာအရပ်သို့။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွား
သည်ရှိသော်။ အန္တရဝိထိယံ၊ ခရီးမ၌။ မတမူသိကံ၊ ကြွက်သေကို။ ဒိသ္မာ၊
မြင်၍၊ တသ္မိံ ခဏေ၊ ထိုမြင်သောခဏ၌။ နက္ခတ္တံ၊ နက္ခတ်ကို။ သမာနေတော၊
ဆင်ခြင်၍။ “စက္ခုမတော၊ ပညာမျက်စိအမြင်ရှိသော။ ကုလပုတ္တောန၊ အမျိုး
သားသည်။ ဣမံ ဥန္ဒုရံ၊ ဤကြွက်သေကို။ ဂဟေတော၊ ယူ၍။ ဒါရတရဏံ၊
မယားမွေးခြင်းကို။ ကာတံ စ၊ ပြုခြင်းငှာလည်းကောင်း။ ကမ္မန္တေ၊ အမှုတို့ကို။
ပယောဇေတံ စ၊ ယှဉ်စေခြင်းငှာ လည်းကောင်း။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏။”
ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣဒံ(ဝစနံ)၊ ဤစကားကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ အညတရော၊ မထင်
ရှားသော။ ဒုဂ္ဂတကုလပုတ္တော၊ ဆင်းရဲသော အမျိုးသားသည်။ သေဋ္ဌိဿ၊
စူဠကသဌေး၏။ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို။ သုတော၊ ကြား၍။ “အယံ၊ ဤသဌေးသည်။
အဇာနိတော၊ မသိမူ၍။ န ကဏေဿတိ၊ မဆိုလတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်
၍။ မူသိကံ၊ ကြွက်သေကို။ ဂဟေတော၊ ယူ၍။ ကေသ္မိံ၊ တခုသော။ အာပ-
ဏေ၊ အိမ်ဈေး၌။ ဗိဠာရဿ၊ ကြောင်၏။ အတ္ထာယ၊ အစာအလို့ငှာ။ ဒတော၊
ပေး၍။ ကာကဏိကံ၊ တချင်ရွေးလောက်ရှိသော ဥစ္စာကို။ လဘိ၊ ရ၏။
တာယ ကာကဏိကာယ၊ ထို တချင်ရွေးလောက်သော ဥစ္စာဖြင့်။ ဖာဏိတံ၊
တင်လဲကို။ ကိဏိတော၊ ဝယ်၍။ ကေန၊ တလုံးသော။ ကုဋေန၊ အိုးဖြင့်။ ပါ-
နီယံ၊ သောက်ရေကို။ ဂဏိတော၊ ယူ၍။ အရညတော၊ တောမှ။ အာဂစ္ဆန္တေ၊
လာကုန်သော။ မာလာကာရာ၊ ပန်းသည်တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ထောက
ထောက်၊ အတန်ငယ် အတန်ငယ်။ ဖာဏိတခဏ္ဍံ၊ တင်လဲပိုင်းကို။ ဒတော၊ ပေး
၍။ ဥဠုကေန၊ ရေမှုတ်ဖြင့်။ ပါနီယံ၊ သောက်ရေကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။
တေ၊ ထို ပန်းသည်တို့သည်။ တဿ၊ ထိုသူဆင်းရဲအား။ ကေနပုပ္ဖမုဋ္ဌိံ၊
တဆုပ်တဆုပ်သောပန်းကို။ အဒိသု၊ ပေးကုန်၏။ သော၊ ထို သူဆင်းရဲသည်။
တေန ပုပ္ဖမူလေန၊ ထိုပန်းတည်းဟူသောအရင်းဖြင့်။ ပုနဒိဝသေပိ၊ တဖန်မိုး
သောက်သော နေ၌လည်း။ ဖာဏိတဉ္စ၊ တင်လဲကိုလည်းကောင်း။ ပါနီယ-
ဃဋ္ဌဉ္စ၊ သောက်ရေအိုးကိုလည်းကောင်း။ ဂဟေတော၊ ယူ၍။ ပုပ္ဖဂါရာမမေဝ။ ပန်း
အရံသို့သာလျှင်။ ဂတော၊ သွား၏။ တဿ၊ ထိုသူဆင်းရဲအား။ တံဒိဝသံ၊ ထိုနေ
၌။ မာလာကာရာ၊ ပန်းသည်တို့သည်။ အနုဩစိတကေ၊ မိမိတို့ ထက်ဝက်ဆုတ်

၁။ စူဠသေဋ္ဌိ = (ဆဋ္ဌ)

နိပါတ် ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၂-ဒုတိယဝဂ္ဂ စဉ်ပန္နကတ္ထေရဝတ္ထု ၄၇၉

အပ်ပြီးသော။ ပုပ္ဖဂစ္ဆေ၊ ပန်းချဲ့တို့ကို။ ဒတွာ၊ ပေးကုန်၍။ အဂမိသု၊ သွား
ကုန်၏။ သော၊ ထိုသူဆင်းရဲသည်။ နစိရသေဝ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်။ ဣမိနာ
ဥပါယေန၊ ဤသို့သော အကြောင်းဖြင့်။ အဋ္ဌ ကဟာပဏေ၊ ရှစ်သပြာတို့ကို။
လဘိ၊ ရ၏။

ပုန၊ တဖန်။ ဧကသ္မိံ၊ တနေ့သော။ ဝါတဝုဋ္ဌိဒိဝသေ၊ လေနှင့်တကွ မိုး
ရွာသောနေ့၌။ ဆဒ္ဓိတဥယျာနံ၊ စွန့်အပ်သောဥယျာဉ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။
ပတိတဒါရုနံ၊ ကျသောထင်းတို့၏။ ရာသိံ၊ အစုကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ နိသိန္ဓော၊
ထိုင်နေသော်။ ရာဇကုမ္ဘကာရဿ၊ မင်း၏အိုးတော်လုပ်၏။ သန္တိကာ၊ အထံ
မှ။ သောဋ္ဌသ ကဟာပဏေ၊ တဆယ့်ခြောက်သပြာတို့ကို။ လဘိ၊ ရ၏။
သော၊ ထိုသူဆင်းရဲသည်။ စတုရိသတိယာ ကဟာပဏေသု၊ နှစ်ဆယ်လေး
သပြာတို့သည်။ ဇာတေသု၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်။ “မယံ၊ ငါ့အား။ အယံ ဥပါ-
ယော၊ ဤအကြောင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ နဂရဒ္ဓါရတော၊
မြို့တံခါးမှ။ အဝိဒူရေ၊ မနီးမဝေးသော။ ဌာနေ၊ အရပ်၌။ ဧကံ၊ တလုံးသော်။
ပါနီယဗဒ္ဓံ၊ သောက်ရေအိုးကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ ပဉ္စသတေ၊ ငါးရာကုန်
သော။ တိဏဟာရကေ၊ မြက်ကိုဆောင်ကုန်သောသူတို့ကို။ ပါနီယေန၊ သောက်
ရေဖြင့်။ ဥပဋ္ဌဟိ၊ လုပ်ကျွေး၏။ တေ၊ ထို မြက်ကိုဆောင်ကုန်သော သူတို့
သည်။ “သမ္မ၊ အဆွေ။ တံ၊ သင်သည်။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ ဗဟူပကာရော၊
များသော ကျေးဇူးရှိပေ၏။ တေ၊ သင်၏။ ကိံ၊ အဘယ်သို့သောအမှုကို။
ကရောမ၊ မပြုရကုန်အံ့နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ သောပိ၊
ထိုသူဆင်းရဲသည်လည်း။ “မယံ၊ ငါ့အား။ ကိစ္စေ၊ ကိစ္စသည်။ ဥပေဇ္ဇေ၊ ဖြစ်သည်
ရှိသော်။ ကရိဿထ၊ ပြုရကုန်လတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ ဣတော-
စိတော စ၊ ထိုမှ ဤမှလည်း။ ဝိစရန္တော၊ လှည့်လည်သည်ရှိသော်။ ထလပထ-
ကမ္ပိကေန စ၊ ကြည်းကြောင်းခရီး၌မင်း၏အမှု၌ယှဉ်သော သူနှင့်လည်းကောင်း။
ဇလပထကမ္ပိကေန စ၊ ရေကြောင်းခရီး၌ မင်း၏အမှု၌ယှဉ်သော သူနှင့်လည်း
ကောင်း။ သဒ္ဓိံ၊ တကူ။ မိတ္တသန္တဝံ၊ အဆွေခင်ပွန်း ဖွဲ့ခြင်းကို။ အကာသိ၊
ပြု၏။ တဿ၊ ထိုသူဆင်းရဲအား။ ထလပထကမ္ပိကော၊ ကြည်းကြောင်းခရီး၌
မင်း၏အမှု၌ယှဉ်သောသူသည်။ “သေ၊ နက်ဖြန်။ ဣမံ နဂရံ၊ ဤ ဗာရာဏသီ
ပြည်သို့။ အဿဝါဏိဇကော၊ မြင်းကုန်သည်သည်။ ပဉ္စ အဿသတနံ၊ ငါး
ရာသောမြင်းတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အာဂမိသတိ၊ လာလတ္တံ့။” ဣတိ၊
ဤသို့။ အာစိက္ခံ၊ ကြား၏။ သော၊ ထိုသူဆင်းရဲသည်။ တဿ၊ ထိုကြည်း
ကြောင်းခရီး၌ မင်း၏အမှု၌ ယှဉ်သောသူ၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတွာ၊
ကြား၍။ တိဏဟာရကနံ၊ မြက်ကိုဆောင်ကုန်သော သူတို့အား။ သညံ၊

အမှတ်ကို။ ဒတာ၊ ပေး၍။ ကောက်၊ တယောက်တယောက်သော သူအား။
 တိဏကလာပံ၊ မြတ်ထုံးကို။ ဒိဂုဏံ၊ နှစ်ဆ။ ကတာ၊ ပြု၍။ အာဟရာပေသိ၊
 ဆောင်စေ၏။ အယ၊ ထိုအခါ၌။ သော၊ ထိုသူဆင်းရဲသည်။ အဿာနံ၊ မြင်း
 တို့၏။ နဂရံ၊ မြို့သို့။ ပဝိဋ္ဌဇေလာယ၊ ဝင်သောအခါ၌။ တိဏကလာပ-
 သဟယံ၊ မြက်ထုံးတထောင်ကို။ အန္တရဒ္ဓါရေ၊ မြို့တံခါးကြား၌။ ရာသိံ၊
 အစုကို။ ကတာ၊ ပြု၍။ နိသိဒ္ဓိ၊ ထိုင်နေ၏။ အဿဝါဏီဇော၊ မြင်းကုန်
 သည်သည်။ သကလနဂရေ၊ မြို့အလုံး၌။ အဿာနံ၊ မြင်းတို့၏။ ဂေါစရံ၊
 အစာဖြစ်သောမြက်ကို။ အလဘိတာ၊ မရသည်ဖြစ်၍။ တယ၊ ထိုသူဆင်းရဲ
 အား။ သဟယံ၊ တထောင်သော ဥစ္စာကို။ ဒတာ၊ ပေး၍။ တံ တိဏံ၊ ထို
 မြက်ကို။ ဂဏိ၊ ယူ၏။

တတော၊ ထိုနောက်မှ။ ကတိပါဟစ္စယေန၊ နှစ်ရက်သုံးရက်ကို လွန်သော
 အခါ၌။ အယ၊ ထိုဆင်းရဲသူအား။ သမုဒ္ဓကမ္ပိကသဟာယကော၊ ရေကြောင်း
 ခရီး၌ မင်း၏အမှု၌ယှဉ်သော အဆွေခင်ပွန်းသည်။ “မဟာနာဝါ၊ ကြီး
 စွာသောလှေသည်။ ပဋ္ဌနံ၊ ဆိပ်သို့။ အာဂတာ၊ လာရောက်၏။” ဣတိ၊
 ဤသို့။ အာရောစေသိ၊ ကြား၏။ သော၊ ထို သူဆင်းရဲသည်။ “အယံ
 ဥပါယော၊ ဤအကြောင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (၄-၁၇၂)
 အဋ္ဌဟိ ကဟာပဏေဟိ၊ ရှစ်သပြာတို့ဖြင့်။ သဗ္ဗပရိဝါရသမ္ပန္နံ၊ အလုံးစုံသော
 အခြွေအရံနှင့် ပြည့်စုံသော။ တာဝကာလိကံ၊ အခိုက်အတန့်ဖြစ်သော။ ရထံ၊
 ရထားကို။ ဂဟေတာ၊ ယူ၍။ နာဝါပဋ္ဌနံ၊ သင်္ဘောဆိပ်သို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။
 ကံ၊ တကွင်းသော။ အင်္ဂုလိမုဒ္ဓိကံ၊ လက်စွပ်ကို။ နာဝိကယ၊ သင်္ဘောသင်္ကြံ
 အား။ သစ္စကာရံ၊ မှန်သည်၏အဖြစ်ကို ဆောင်တတ်သော အခြင်းအရာကို။
 ဝါ၊ စရံကို။ ဒတာ၊ ပေး၍။ အဝိဒ္ဓရေ၊ မနီးမဝေးသော။ ဌာနေ၊ အရပ်၌။
 သာဏိယာ၊ တင်းတိမ်ဖြင့်။ ပရိက္ခိပါပေတာ၊ ရံစေ၍။ တတ္ထ၊ ထိုတင်းတိမ်
 ၏အတွင်း၌။ နိသိန္ဒော၊ ထိုင်နေလျက်။ ပုရိသေ၊ အချင်းယောက်ျားတို့ကို။
 “ဗာဟိရတော၊ အပမ္ပ၊ ဝါဏီဇေသု၊ ကုန်သည်တို့သည်။ အာဂတေသု၊
 လာကုန်သည်ရှိသော်။ တတိယေန၊ သုံးဆက်မြောက်သော။ ပဋိဟာရေန၊
 စကားကို ဆောင်တတ်သောသူဖြင့်။ (မယံ၊ ငါ့အား။) အာရောစေထ၊ ကြား
 ကုန်လော။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဏာပေသိ၊ စေ၏။ “နာဝါ၊ သင်္ဘောသည်။

၁။ စာရိံ = (ဆဋ္ဌ) ၂။ သာဏိံ = (ဆဋ္ဌ)
 ၃။ ဗာဟိရကေသု = (ဆဋ္ဌ)

နိပါတ် ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၂-ဒုတိယဝဂ္ဂ စူဠပန္နကတ္ထေရဝတ္ထု ၄၉၁

အာဂတော၊ လာရောက်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ဗာရာဏသီ
 တော၊ ဗာရာဏသီပြည်မှ။ သတမတ္တာ၊ တရာအတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော။
 ဝါဏီဇာ၊ ကုန်သည်တို့သည်။ “ဘဏ္ဍံ၊ ဥစ္စာကို။ ဂဏှာမ၊ ယူကုန်အံ့။”
 ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ အာဂမိသု၊ လာကုန်၏။ ဘဏ္ဍံ၊ ဥစ္စာကို။
 တုမေ၊ သင်တို့သည်။ န လတိဿထ၊ မရကုန်လတ္တံ့။ အသုကဋ္ဌာနေ နာမ၊
 ဤမည်သောအရပ်၌။ မဟာဝါဏီဇေန၊ ကုန်သည်ကြီးသည်။ သစ္စကာရော၊
 မှန်သည်အဖြစ်ကိုဆောင်တတ်သော အခြင်းအရာကို။ ဝါ၊ စရံကို။ ဒိန္နော၊
 ပေးအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) တေ၊ ထိုကုန်သည်တို့သည်။
 တေသံ၊ ထိုသဘောသားတို့၏။ (ဝစနံ၊ စကားကို။) သုတွာ၊ ကြား၍။ တဿ၊
 ထိုကုန်သည်ကြီး၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အာဂတော၊ လာကုန်၏။ ပါဒ-
 မူလိကပုရိသ၊ ခြေရင်း၌ ခစားကုန်သော ယောက်ျားတို့သည်။ ပုရိမသညာ-
 ဝသေန၊ ရှေး၌ပေးအပ်သော အမှတ်၏အစွမ်းဖြင့်။ တတိယေန၊ သုံးဆက်
 မြောက်သော။ ပဋိဟာရေန၊ စကားကို ပို့ဆောင်သောသဖြင့်။ တေသံ၊
 ထိုကုန်သည်တို့၏။ အာဂတဘာဝံ၊ လာသည်၏အဖြစ်ကို။ အာရောစေသံ၊
 ကြားကုန်၏။ သတမတ္တာပိ၊ တရာအတိုင်းအရှည် ရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်
 သော။ တေ ဝါဏီဇာ၊ ထိုကုန်သည်တို့သည်။ ဧကေကံ သဟဿံ၊ တထောင်
 တထောင်သော ဥစ္စာကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ တေန၊ ထိုကုန်သည်ကြီးနှင့်။
 သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ နာဝါယ၊ သဘော၌။ ပတ္တိကာ၊ အဖို့ရှိကုန်သည်။ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍။ ပုန၊ တဖန်။ ဧကေကံ သဟဿံ၊ တထောင် တထောင်သော ဥစ္စာကို။
 ဒတွာ၊ ပေး၍။ ပတ္တိံ၊ အဖို့ကို။ ဝိဿဇ္ဇာပေတွာ၊ စွန့်လွှတ်၍။ ဘဏ္ဍံ၊
 ဥစ္စာကို။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သန္တိကံ၊ ဥစ္စာကို။ အကံသု၊ ပြုကုန်၏။
 သော ပုရိသော၊ ထို ကြွက်သေတကောင်ကို အရင်းပြုသော ကုန်သည်ကြီး
 ဖြစ်သော ယောက်ျားသည်။ ဒေ သတသဟဿာနိ၊ နှစ်သိန်းသော ဥစ္စာ
 တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဗာရာဏသိံ၊ ဗာရာဏသီပြည်သို့။ အာဂန္တော၊ လာ
 လတ်၍။ “ကတညုနာ၊ ပြုပေဖူးသော သူ့ကျေးဇူးကို သိသောသူသည်။
 ဘဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့ အောက်မေ့၍။ ကေ
 သတသဟဿံ၊ တသိန်းသော ဥစ္စာကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ စူဠကသေဋ္ဌိဿ၊
 စူဠက သဌေး၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂတော၊ သွား၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထို ကြွက်သေတခု အရင်းပြုသော ကုန်သည်ကြီး
 ကို။ စူဠကသေဋ္ဌိ၊ စူဠက သဌေးသည်။ “တတ၊ အမောင်။ ကိံ၊ အဘယ်

အမှုကို။ ကတော၊ ပြု၍။ တေ၊ သင်သည်။ ဣဒံ ခနံ၊ ဤ ဥစ္စာကို။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်သနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆံ၊ မေး၏။ သော၊ ထို ကြက်သေတ္တုအရင်းပြုသော ကုန်သည်ကြီးသည်။ “တုမေဟိ၊ အရှင်သဌေးတို့သည်။ ကထိတဥပါယေ၊ ဆိုအပ်သော အကြောင်း၌။ ဌတော၊ တည်၍။ စတုမာသဗ္ဗန္တရေယေဝ၊ လေးလအတွင်း၌ပင်လျှင်။ (ဣဒံ ခနံ၊ ဤဥစ္စာကို။) လဒ္ဓံ၊ ရအပ်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သေဌိ၊ စုဋ္ဌက သဌေးသည်။ တဿ၊ ထို ကြက်သေတ္တု အရင်းပြုသော ကုန်သည်ကြီး၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတော၊ ကြား၍။ “ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဒါရကံ၊ သူငယ်ကို။ ပရသန္တကံ၊ သူတပါးဥစ္စာကို။ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မသင့်။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ ဝယပ္ပတ္တံ၊ အရွယ်သို့ရောက်သော။ ဓီတရံ၊ သမီးကို။ ဒတော၊ ပေး၍။ သကလကုဋုမ္ဘဿ၊ အလုံးစုံသော ဥစ္စာ၏။ သာမိကံ၊ အရှင်ကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ ဝေပိ ကုလပုတ္တော၊ ထို အမျိုးကောင်းသား သည်လည်း။ သေဌိနော၊ သဌေး၏။ အစ္စယေန၊ သေလွန်သော အခါ၌။ တသ္မိံ နဂရေ၊ ထိုဗာရာဏသီပြည်၌။ သေဌိဌာနံ၊ သဌေးအရာကို။ ဂဟေတော၊ ယူ၍။ ယာဝဇာယုကံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ ဌတော၊ တည်၍။ ယထာကမ္ပံ၊ ကံ အားလျော်စွာ။ ဂတော၊ သွား၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒေ၊ နှစ်ခု ကုန်သော။ ဝတ္ထုနိ၊ ဝတ္ထုတို့ကို။ ကထေတော၊ ဟောတော်မူ၍။ အနုသန္ဓံ၊ အနုသန္ဓေကို။ သဋ္ဌေတော၊ စပ်၍။ အဘိသမ္ပုဒ္ဓကာလေ၊ သစ္စာလေးပါးတရား ကို ထိုးထွင်း၍သိတော်မူသောအခါ၌။ “အပ္ပကေနပိ မေဓာဝီ၊ ပါဘတေန ဝိစက္ခဏော။ သမုဋ္ဌာပေတိ အတ္တာနံ၊ အဏံ အဂ္ဂိံ ဝ သန္ဓမ” န္တိ၊ အပ္ပကေနပိ မေဓာဝီ၊ ပါဘတေန ဝိစက္ခဏော။ သမုဋ္ဌာပေတိ အတ္တာနံ၊ အဏံ အဂ္ဂိံ ဝ သန္ဓမံ—ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။—

“ဝိစက္ခဏော၊ အရောင်းအဝယ် ကုန်သွယ်ခြင်း၌ အမြော်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော။ မေဓာဝီ၊ ထက်မြက်သော ပညာရှိသောသူသည်။ အပ္ပကေနပိ၊ အနည်းငယ်လည်းဖြစ်သော။ ပါဘတေန၊ အရင်းအနှီး ဥစ္စာ ဖြင့်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ သမုဋ္ဌာပေတိ၊ ကြီးပွားစေ၏။ (ကိမိဝ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမကား။ ပဏှိတော၊ ပညာရှိသော။ ကုလပုတ္တော၊ အမျိုးသားသည်။) အဏံ၊ အနည်းငယ်သော။ အဂ္ဂိံ၊ မီးကို။ သန္ဓမံ (သန္ဓမဒန္တာ)၊ မှတ်သည်ဖြစ်၍။ (တံ အဂ္ဂိံ၊ ထိုအနည်းငယ်သော မီး ကို။ သမုဋ္ဌာပေတိ) ဣဝံ၊ ကြီးပွားစေသကဲ့သို့တည်း။

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၂-ဒုတိယဝဂ္ဂ သုဘူတိတ္ထေရဝတ္ထု ၄၉၃

ဣတိ။ ဤသို့။ သတ္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မဗ္ဗသဘာယံ၊ ဓမ္မသဘင်၌။ သန္တိ-
သိန္နာနံ၊ အညီအညွတ်ထိုင်နေကုန်သော ရဟန်းတို့အား။ ဣမံ ကာရဏံ၊ ဤ
အကြောင်းကို။ ဒသေသိ၊ ပြတော်မူ၏။ အယံ၊ ဤ ဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ ခိန္တမ္ပိ၊ နှစ်
ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ မဟာသဝကနံ၊ မဟာသဝကတို့၏။ ပုဗ္ဗပတ္တနတော၊
ရှေးဆုတောင်းသည်မှ။ ငဠာယ၊ စ၍။ အနုပုဗ္ဗိကထာ၊ အစဉ်အားဖြင့် ဖြစ်
သော စကားတည်း။ အပရဘာဂေ ပန၊ နောက်အဖို့၌ကား။ သတ္တံ၊ မြတ်
စွာဘုရားသည်။ အရိယဂဏပရိဝုတော၊ အရိယာအပေါင်း ခြံရံလျက်။ ဓမ္မာ-
သနေ၊ တရားဟောတော်မူသော နေရာ၌။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေတော်မူလျက်။
မနောမယံ၊ အဘိညာဉ်စိတ်ဖြင့်ပြီးသော။ ကာယံ၊ နိမ္မိတဖြစ်သော ရူပကာယ
ကို။ အဘိနိမ္မိနန္တာနဉ္စ၊ ဖန်ဆင်းတတ်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင် လည်းကောင်း။
စေတောဝိဝဇ္ဇကုသလာနဉ္စ၊ ရူပါဝစရဈာန် သမာဓိကို လည်စေခြင်း၌ လိမ္မာ
သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်လည်းကောင်း။ စူဠပန္နကတ္ထေရံ၊ စူဠပန္နက-မထေရ်ကို။
အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောနေရာ၌။ ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏။ သညာဝိဝဇ္ဇ-
ကုသလာနံ၊ ရူပသညာအစရှိသော သညာကို လည်စေခြင်း၌ လိမ္မာသောပုဂ္ဂိုလ်
တို့တွင်။ မဟာပန္နကံ၊ မဟာပန္နက-မထေရ်ကို။ (အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောနေရာ
၌။ ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏။) ဣတိ၊ ဤတွင်အပြီးတည်း။

သုဘူတိတ္ထေရဝတ္ထု

☞ (ဋ္ဌ-၁၇၃) ၂၀၁။ တတိယေ၊ တတိယ-သုတ်၌။ အရဏဝိဟာရီနန္တိ၊
အရဏဝိဟာရီနံ ဟူသည်ကား။ နိက္ကိလေသဝိဟာရီနံ၊ ကိလေသာကင်းသော နေ
ခြင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ ရာဂါဒယော၊ ရာဂ-အစရှိကုန်
သော။ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို။ ရဏန္တိ၊ ရဏံ ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်
ကုန်၏။ တေသံ၊ ဆို ရာဂ-အစရှိသော ကိလေသာတို့၏။ အဘာဝေန၊ ရှေ့
ခြင်းကြောင့်။ နိက္ကိလေသဝိဟာရော၊ ကိလေသာကင်းသော နေခြင်းသည်။
အရဏဝိဟာရော နာမ၊ အရဏဝိဟာရ မည်၏။ ယေသံ၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့
အား။ သော၊ ထို ကိလေသာကင်းသော နေခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေ၊
ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ အရဏဝိဟာရီနေ၊ အရဏဝိဟာရီ မည်ကုန်၏။ တေသံ
အရဏဝိဟာရီနံ၊ ထို ကိလေသာကင်းသော နေခြင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။
သုဘူတိတ္ထေရော၊ သုဘူတိ မထေရ်သည်။ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏။ ဣတိ(အယံ)၊
ဤသည်ကား။ (အတ္ထော၊ အနက်တည်း။) ဟိ(သစ္စံ)၊ မှန်၏။ အညေပိ၊

၁။ နိဿယ-မူဟောင်း၌ပေါ့။

တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ခိဏာသဝါ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ အရုဏ-
 ဝိဟာရိနောဝ၊ ကိလေသာကင်းသော နေခြင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့မည်ကုန်သည်
 သာလျှင်။ ကိဉ္ဇာပိ(ဟောန္တိ)၊ အကယ်၍ဖြစ်ကုန်၏။ ပန(တထာပိ)၊ ထိုသို့ပင်
 ဖြစ်ကုန်သော်လည်း။ ထေရေန၊ အရှင်သုဘူတိ မထေရ်သည်။ ဓမ္မဒေသနာယ၊
 တရားဟောခြင်းဖြင့်။ ဧတံ နာမံ၊ ထို အရုဏဝိဟာရိ ဟူသောအမည်ကို။ လဒ္ဓံ၊
 ရအပ်၏။ ဟိ(သစ္စံ)၊ မှန်၏။ အညေ၊ တပါးကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့
 သည်။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောကုန်သည်ရှိသော်။ ဥဒ္ဓိဿကံ၊
 ရည်ညွှန်းသည်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဝဏ္ဏံ ဝါ၊ ချီးမွမ်းခြင်းကိုလည်းကောင်း။
 အဝဏ္ဏံ ဝါ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ကထေန္တိ၊ ဟောကုန်၏။ ထေရော
 ပန၊ အရှင်သုဘူတိ မထေရ်သည်ကား။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟော
 သည်ရှိသော်။ သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒေသိတနိယာမတော၊ ဟော
 တော်မူအပ်သော အစဉ်မှ။ အနောက္ကမိတွာ၊ မဖဲ့မူ၍။ ဒေသေတိ၊ ဟော၏။
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အရုဏဝိဟာရိနံ၊ ကိလေသာကင်းသော နေခြင်းရှိသော
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အဂ္ဂေါ နာမ၊ မြတ်သည်မည်သည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။

၂၀၂။ စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထသုတ်၌။ ဒက္ခိဏေယျာနန္တိ၊ ဒက္ခိဏေယျာနံ ဟူ
 သည်ကား။ ဒက္ခိဏာရဟာနံ၊ မြတ်သောအလှူကို ခံထိုက်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့
 တွင်။ တတ္ထ၊ ထို ဒက္ခိဏေယျာနံ ဟူသောပုဒ်၌။ အညေပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်
 ကုန်သော။ ခိဏာသဝါ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ အဂ္ဂဒက္ခိဏေယျာ၊ မြတ်
 သောအလှူကို ခံထိုက်ကုန်သည်။ ကိဉ္ဇာပိ(ဟောန္တိ)၊ အကယ်၍ကား ဖြစ်ကုန်
 ၏။ ပန(တထာပိ)၊ ထိုသို့ပင် ဖြစ်ကုန်သော်လည်း။ ထေရော၊ အရှင်သုဘူတိ
 မထေရ်သည်။ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ စရန္တော၊ လှည့်လည်သည်ရှိသော်။
 “ဧဝံ၊ ဤသို့ မေတ္တာဈာန်သမာပတ်မှထ၍ ဆွမ်းခံသည်ရှိသော်။ ဘိက္ခု-
 ဒါယကာနံ၊ ဆွမ်းကိုလှူကုန်သော သူတို့အား။ မဟပ္ပလံ၊ ကြီးသောအကျိုးရှိ
 သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ ဃရေ ဃရေ၊
 အိမ်တိုင်းအိမ်တိုင်း၌။ မေတ္တာဈာနံ၊ မေတ္တာဈာန်ကို။ သမာပဇ္ဇိတွာ၊ ဝင်
 စား၍။ သမာပတ္တိတော၊ သမာပတ်မှ။ ဝုဠာယ၊ ထ၍။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။
 ဂဏှာတိ၊ ခံယူ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဒက္ခိဏေယျာနံ၊ မြတ်သောအလှူကို
 ခံထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက်။ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ ဆို
 အပ်၏။ အဿ၊ ထိုအရှင်သုဘူတိ မထေရ်၏။ အတ္တဘာဝေါ၊ အတ္တဘော

၁။ နိဿယ-မူဟောင်း၌ ‘ဝါ’မပါ။

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၂-ဒုတိယဝဂ္ဂ သုဘူတိတ္ထေရဝတ္ထု ၄၉၅

သည်။ သုဘူတိမာ၊ တင့်တယ်ခြင်းရှိ၏။ သုသမိဒ္ဓေါ၊ ကောင်းစွာပြည့်စုံ၏။ အလင်္ကတတောရဏံ ဝိယ စ၊ တန်ဆာဆင်အပ်သော တုရိဏ်တိုင်ကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ စိတ္တပဋ္ဌော ဝိယ စ၊ ဆန်းကြယ်သော ပုဆိုးကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ ဝိရောစတိ၊ တင့်တယ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သုဘူတိတိ၊ သုဘူတိ မထေရ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

တဿ၊ ထိုသုဘူတိမထေရ်၏။ ပဉ္စကမ္မေ၊ ပြဿနာအမှု၌။ အယံ၊ ဤ ဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ အနုပုဗ္ဗိကတ၊ အစဉ်အားဖြင့် ဖြစ်သော စကား တည်း။— ကိရ (ဝိတ္တာရေမိ)၊ ထိုစကားကို ချဲ့ဦးအံ့။ အယံ၊ ဤ အရှင်သုဘူတိ မထေရ်၏အလောင်းသည်။ ပဒုမုတ္တရေ၊ ပဒုမုတ္တရ အမည်ရှိသော။ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အနုပုဋ္ဌေယေဝ၊ ပွင့်တော်မမူမီသာလျှင်။ ဟံသဝတီ နဂရေ၊ ဟံသဝတီပြည်၌။ ဗြာဟ္မဏမဟာသာလကုလေ၊ များသောဥစ္စာရှိ သော ပုဏ္ဏားမျိုး၌။ နိဗ္ဗုတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ အဿ၊ ထိုသူ၏။ နန္ဒမာဏဝေဂါတိ နာမံ၊ နန္ဒ လုလင်ဟူသော အမည်ကို။ အကံသု၊ မှည့်ကုန်၏။ သော၊ ထို နန္ဒလုလင်သည်။ ဝယပုတ္တော၊ အရွယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်။ တယော ဝေဒေ၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့ကို။ ဥဂ္ဂဏိတွာ၊ သင်၍။ တတ္ထ၊ ထို ဗေဒင်သုံးပုံ၌။ သာရံ၊ အနှစ်ကို။ အပဿန္တော၊ မမြင်သည်ဖြစ်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပရိဝါရေဟိ၊ အခြံအရံ ဖြစ်ကုန်သော။ စတုစတ္တာလီသာယ မာဏဝကသဟဿေဟိ၊ လေး သောင်းလေးထောင်ကုန်သော လုလင်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပဗ္ဗတပါဒေ၊ တောင်ခြေရင်း၌။ ဣသိပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရသေ့ရဟန်း ပြု၍။ ပဉ္စ အဘိညာ စ၊ ငါးပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း။ အဋ္ဌ သမာပတ္တိယော စ၊ ရှစ်ပါးသော သမာပတ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ နိဗ္ဗုတ္တေ သိ၊ ဖြစ်စေ၏။ အန္တေဝါသိကေပိ၊ တပည့်တို့ကိုလည်း။ ဈာနလာဘိနော၊ ဈာန်ရခြင်းရှိသည်တို့ကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။

တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ ပဒုမုတ္တရေ၊ ပဒုမုတ္တရ အမည်ရှိသော။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ လောကေ၊ လောက၌။ နိဗ္ဗုတ္တိတွာ၊ ဖြစ်တော် မူ၍။ ဟံသဝတီနဂရံ၊ ဟံသဝတီ ပြည်ကို။ ဥပနိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ ဝိဟ- ရန္တော၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်။ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ပစ္စုသသမယေ၊ နံနက် မိုးသောက်သောအခါ၌။ လောကံ၊ လောကလို့။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်တော်မူသည်ရှိသော်။ နန္ဒသာပသဿ၊ နန္ဒ-ရသေ့၏။ အန္တေဝါသိကာနံ၊

တပည့်ဖြစ်ကုန်သော။ ဇဋ္ဌိလာနံ၊ ရသေ့တို့၏။ အရဟတ္တပုနိဿယဉ္စ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏ အားကြီးစွာသော အကြောင်းကိုလည်းကောင်း။ နန္ဒတာပဿ၊ နန္ဒရသေ့၏။ ဒွိဟဂေဟိ၊ နှစ်ပါးသောအင်္ဂါတို့နှင့်။ သမန္တာဂတဿ၊ ပြည့်စုံသော။ သာဝကဿ၊ သာဝက၏။ ဌာနန္တရပတ္ထနဉ္စ၊ အရာဌာန အထူးကို တောင့်တအပ်သည်ကိုလည်းကောင်း။ ဒိဿ၊ မြင်တော်မူ၍။ ပါတောဝ၊ စောစောကပင်လျှင်။ သရိရပဋိဇ္ဇဂ္ဂနံ၊ ကိုယ်လက်သုတ်သင်ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြုတော်မူ၍။ ပုဗ္ဗဏှသမယံ၊ နံနက်အခါ၌။ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ သာရိပုတ္တတ္ထေရဿ၊ သာရိပုတ္တရာ မထေရ်၏။ ဝတ္ထုမ္ပိ၊ ဝတ္ထု၌။ ဝုတ္တနယေနဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ နန္ဒတာပဿ၊ နန္ဒရသေ့၏။ အဿမံ၊ သင်္ခမ်းကျောင်းသို့။ အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူ၏။ (ဋ္ဌ-၁၇၄) တတ္ထ၊ ထို သင်္ခမ်းကျောင်း၌။ ဖလာဖလဒါနဉ္စ၊ သစ်သီးကြီးငယ်ကို လှူခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ပုပ္ဖါသနပညာပနဉ္စ၊ ပန်းနေရာ ခင်းခြင်းကိုလည်းကောင်း။ နိရောဓသမာပတ္တိသမာပဇ္ဇနဉ္စ၊ နိရောဓသမာပတ် ဝင်စားတော်မူခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဝုတ္တနယေနဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

သတ္ထာ ပန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်ကား။ နိရောဓာ၊ နိရောဓသမာပတ်မှ။ ဝုဋ္ဌိတော၊ ထတော်မူသည့်ရှိသော်။ အရဏဝိဟာရိအင်္ဂေန စ၊ ကိလေသာကင်းသော နေခြင်းရှိသောရဟန်းတို့၏ အင်္ဂါနှင့်လည်းကောင်း။ ဒက္ခိဏေယျင်္ဂေန စ၊ မြတ်သောအလှူကို ခံထိုက်သော ရဟန်းတို့၏အင်္ဂါနှင့်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒွိဟဂေဟိ၊ နှစ်ပါးသောအင်္ဂါတို့နှင့်။ သမန္တာဂတံ၊ ပြည့်စုံသော။ ဧကံ၊ တယောက်သော။ သာဝကံ၊ တပည့်ကို။ “ဣသိဂဏဿ၊ ရသေ့အပေါင်းအား။ ပုပ္ဖါသနာနုမောဒနံ၊ ပန်းနေရာကို အနုမောဒနာ ပြုခြင်းကို။ ကရောဟိ၊ ပြုလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဏာပေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ သော၊ ထို နှစ်ပါးသောအင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော သာဝကသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝိသယေ၊ အရာ၌။ ဌတွာ၊ တည်၍။ တေပိဋကံ၊ ပိဋကတ်သုံးပုံကို။ သမ္ပသိတွာ၊ သုံးသပ်၍။ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ တဿ၊ ထို ရဟန်း၏။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာ၏အဆုံး၌။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သယံ၊ ကိုယ်တော်တိုင်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ ဒေသနာတော်၏ အဆုံး၌။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ စတုစတ္တာလီသ သဟဿာပိ၊ လေးသောင်း လေးထောင်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တာပသာ၊ ရသေ့တို့သည်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ နန္ဒတာပသော ပန၊ နန္ဒရသေ့သည်

ကား။ အနုမောဒကဿ၊ အနုမောဒနာပြုတတ်သော။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏။
 နိမိတ္တံ၊ အခြင်းအရာကို။ ဂဏှိတော၊ ယူ၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဒေ-
 သနာနုသာရေန၊ ဒေသနာကို အစဉ်လျှောက်သဖြင့်။ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်ကို။ ပေ-
 သေတုံ၊ စေခြင်းငှာ။ နာသက္ခိ၊ မစွမ်းနိုင်။ သတ္ထော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
 “ထေ ဘိက္ခဝေါ”တိ၊ ထေ ဘိက္ခဝေါဟူ၍။ သေသဘိက္ခုနံ၊ ကြွင်းကုန်သော
 ရဟန်းတို့အား။ ဟတ္ထံ၊ လက်တော်ကို။ ပဿာရေသိ၊ ဆန့်တော်မူ၏။ သဗ္ဗေပိ၊
 အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့သည်လည်း။ အန္တရဟိတကေသမဿ၊ ကွယ်ပျောက်
 သော ဆံမုတ်ဆိတ် ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဣဒ္ဓိမယပရိက္ခာရာ၊ တန်ခိုးဖြင့် ပြီးသော
 ပရိက္ခရာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝဿသဋ္ဌိကတ္ထေရာ ဝိယ၊ အဝါခြောက်ဆယ် ရပြီး
 သော မထေရ်တို့ကဲ့သို့။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

နန္ဒတာပသော၊ နန္ဒရသေ့သည်။ တထာဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္တိတော၊
 ရှိခိုး၍။ သမ္ဗုဓေ၊ မျက်မှောက်တော်၌။ ဌိတော၊ တည်လျက်။ “ဘန္တေ၊ မြတ်
 စွာဘုရား။ ယေန ဘိက္ခုနာ၊ အကြင် ရဟန်းသည်။ ဣသိဂဏဿ၊ ရသေ့
 အပေါင်းအား။ ပုပ္ဖုသနာနုမောဒနာ၊ ပန်းနေရာ အနုမောဒနာကို။ ကတာ၊
 ပြုအပ်၏။ အယံ၊ ဤရဟန်းသည်။ တုမ္မာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ သာသနေ၊
 သာသနာ၌။ ကော နာမ၊ အဘယ်အမည်ရှိပါသနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊
 လျှောက်၏။ ဧသော၊ ဤ အနုမောဒနာပြုသော ရဟန်းသည်။ အရဏဝိဟာရိ-
 အင်္ဂေန စ၊ ကိလေသာတို့မှကင်းသော နေခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ဒက္ခိဏေ-
 ယျင်္ဂေန စ၊ မြတ်သောအလှူကို ခံထိုက်သောအင်္ဂါနှင့်လည်းကောင်း။ တေဒဂ္ဂံ၊
 တေဒဂ်အရာသို့။ ပတ္တော၊ ရောက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။
 “ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အဟမ္မိ၊ အကျွန်ုပ် သည်လည်း။ သတ္တာဟကတေန၊
 ခုနစ်ရက်ပတ်လုံးပြုအပ်သော။ ဣမိနာ အဓိကာရကမ္မေန၊ ဤလွန်ကဲစွာပြုအပ်
 သော ကောင်းမှုကံဖြင့်။ အညံ၊ တပါးသော။ သမ္ပတ္တိံ၊ လောကီစည်းစိမ်ကို။
 န ပတ္တေမိ၊ မတောင့်တ။ အနာဂတေ ပန၊ နောင်အခါ၌ကား။ အဟံ၊
 အကျွန်ုပ်သည်။ ဧကဿ၊ တဆူသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာသ-
 နေ၊ သာသနာတော်၌။ အယံ ထေရော ဝိယ၊ ဤမထေရ်ကဲ့သို့။ ဒွိဟင်္ဂေဟိ၊
 နှစ်ပါးသော အင်္ဂါတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဘဝေယံ၊
 ဖြစ်ရပါလို၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပတ္တနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။
 သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အနန္တရာယံ၊ အန္တရာယ်၏ မရှိခြင်းကို။ ဒိသ္မာ၊
 မြင်တော်မူ၍။ ဗျာကရိတော၊ ဗျာဒိတ်စကား ကြားတော်မူ၍။ ပက္ကာမိ၊ မကြွတော်
 မူ၏။ နန္ဒတာပသောပိ၊ နန္ဒ ရသေ့သည်လည်း။ ကာလေန ကာလံ၊ အခါပြတ်။

ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုတ္တာ၊ ကြားနာ၍။ အပရိဟိနဇ္ဈနေ၊ မယုတ်သော စွာန်ရှိသည်ဖြစ်၍။ မြဟ္မလောကေ၊ မြဟ္မာပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏။ ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်လျှင်။ အဿ၊ ထို နန္ဒ ရသေ့၏။ ကလျာဏကမ္မံ၊ ကောင်းမှုကံတည်း။ အန္တရာ ပန၊ အကြား၌ကား။ ကမ္မံ၊ ကောင်းမှုကံကို။ န ကထိယတိ၊ မဆိုအပ်။

သော၊ ထိုနန္ဒ ရသေ့သည်။ ကပ္ပသတသဟဿံ၊ ကမ္ဘာတသိန်းကို။ အတိက္ကမိတ္တာ၊ လွန်၍။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ သုမနသေဋ္ဌဿ၊ သုမနသဌေး၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ ကဿ၊ ထိုသတို့သားအား။ သုဘူတီတိ နာမံ၊ သုဘူတိဟူသောအမည်ကို။ အကံသု၊ မှည့်ကုန်၏။ အပရတာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ လောကေ၊ လောက၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်တော်မူသည်ရှိသော်။ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ကို။ ဥပနိဿယ၊ အမှီပြု၍။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ အနာထပိဏ္ဍိကော၊ အနာထပိဏ် အမည်ရှိသော။ သေဋ္ဌိ၊ သဌေးသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ ဥဋ္ဌာနကဘဏ္ဍံ၊ ဖြစ်ပွားသောဥစ္စာကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အတ္တနေ၊ မိမိ၏။ သဟာယကဿ၊ အဆွေဖြစ်သော။ ရာဇဂဟသေဋ္ဌိနေ၊ ရာဇဂြိုဟ်သဌေး၏။ ဃရံ၊ အိမ်သို့။ ဂတော၊ သွားသည်ရှိသော်။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဥပ္ပန္နဘာဝံ၊ ဖြစ်တော်မူသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဥတွာ၊ သိ၍။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ သိတဝနေ၊ ယင်းတိုက်တော၌။ ဝိဟရန္တံ၊ နေတော်မူသည်ကို။ ဥပသကံမိတွာ၊ ဆည်းကပ်၍။ ပဌမဒဿနေနေဝ၊ ရှေးဦးစွာ မြင်ခြင်းဖြင့်သာလျှင်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ (ဋ္ဌ-၁၇၅) ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့။ အာဂမနတ္ထာယ၊ ကြွလာတော်မူခြင်းအကျိုးငှာ။ ယာစိတွာ၊ တောင်းပန်၍။ ပဉ္စစတ္တာလိသယောဇနေ၊ လေးဆယ့်ငါးယူဇနာရှိသော။ မဂ္ဂေ၊ ခရီး၌။ ယောဇနေ ယောဇနေ၊ ကယူဇနာ တယူဇနာတိုင်း၌။ သတသဟဿပရိစ္ဆာဂေန၊ တသိန်းသောဥစ္စာကို စွန့်သဖြင့်။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်းတို့ကို။ ပတိဋ္ဌာပေတွာ၊ ဆောက်လုပ်စေ၍။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ ရာဇမာနေန၊ မင်းတာဖြင့်။ အဋ္ဌကရိသပ္ပမာဏံ၊ ရှစ်ပယ်အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဇေတရာဇကုမာရဿ၊ ဇေတမင်းသား၏။ ဥယျာနဘူမိံ၊ ဥယျာဉ်မြေကို။ ကောဋိသန္တရေန၊ အသပြာတို့၏ အစွန်းချင်းထိအောင် ခင်းသဖြင့်။ ကိဏိတွာ၊ ဝယ်၍။ တတ္ထ၊ ထို ဇေတမင်းသား ဥယျာဉ်မြေ၌။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းကို။ ကာရေတွာ၊ ဆောက်လုပ်ခြင်းကိုပြု၍။ အဒါသိ၊ လှူ၏။

၀၀၀

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၂-ဒုတိယဝဂ္ဂ ခဒိရဝနိယရေဝတတ္ထေရဝတ္ထု ၄၉၉

ဝိဟာရမဟဒိဝသေ၊ ကျောင်းပူဇော်သောနေ၌။ သုဘူတိ၊ သုဘူတိ အမည်ရှိသော။ အယံ ကုရုမ္ပိကော၊ ဤသူကြွယ်သည်။ အနာထပိဏ္ဍိကသေဠိနာ၊ အနာထပိဏ္ဍိသဌေးနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပုဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို။ သုဏန္ဓော၊ နာလျက်။ သဒ္ဓိံ၊ သဒ္ဓါတရားကို။ ပဋိလဘိတွာ၊ ရ၍။ ပဗ္ဗဇိ၊ ရှင်ပြု၏။ သော၊ ထို သုဘူတိ သာမဏေသည်။ ဥပသမ္ပန္နော၊ မြင့်မြတ်သော ပဉ္စင်းအဖြစ်သို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ခန္ဓ မာတိကာ၊ နှစ်ပါးသော မာတိကာတို့ကို။ ပဂုဏံ၊ လေ့လာသည်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ကထာပေတွာ၊ ဟောစေ၍။ အရညေ၊ တော၌။ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို။ ကရောန္ဓော၊ ပြုလျက်။ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို။ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၏။ မေတ္တာဈာနံ၊ မေတ္တာဈာန်ကို။ ပါဒကံ၊ အခြေကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္ဓော၊ ဟောလျက်။ ဝုတ္တနယေနဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ကထေတိ၊ ဟော၏။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ စရန္ဓော၊ လှည့်လည်သည်ရှိသော်။ ဝုတ္တနယေနဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ မေတ္တာဈာနတော၊ မေတ္တာဈာန်မှ။ ဝုဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ ဂဏှာတိ၊ ခံ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထို သုဘူတိ မထေရ်ကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမံ ကာရဏဒွယံ၊ ဤအကြောင်းနှစ်ပါးကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ အရဏဝိဟာရီနဉ္စ၊ ကိလေသာတို့မှကင်းသော နေခြင်းရှိသည်တို့၏ လည်းကောင်း။ ဒက္ခိဏေယျာနဉ္စ၊ မြတ်သောအလှူခံခြင်းတို့၏ လည်းကောင်း။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့တွင်။ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။ ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။

ခဒိရဝနိယရေဝတတ္ထေရဝတ္ထု

၂၀၃။ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌။ အာရညကနန္တိ၊ အာရညကနံ ဟူသည်ကား။ အာရညဝါသိနံ၊ တော၌နေကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ ရေဝတော ခဒိရဝနိယောတိ၊ ရေဝတော ခဒိရဝနိယော ဟူသည်ကား။ ဓမ္မသေနာပတိတ္ထေရဿ၊ တရားစစ်သူကြီးဖြစ်သော အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်၏။ ကနိဋ္ဌဘာတိကော၊ ညီငယ်တည်း။ သော၊ ထို ရေဝတ-မထေရ်သည်။ အညေ၊ တပါးကုန်သော။ ထေရာ၊ မထေရ်တို့သည်။ အရညေ၊ တော၌။ ဝသမာနာ၊ နေကုန်သည်ရှိသော်။ ဝနသဘာဂဉ္စ၊ လျှောက်ပတ်သော တောကိုလည်းကောင်း။ ဥကသဘာဂဉ္စ၊ လျှောက်ပတ်သော ရေကိုလည်းကောင်း။ ဘိက္ခာစာရသဘာဂဉ္စ၊

လျောက်ပတ်သော ဆွမ်းခံရွာကို လည်းကောင်း။ သလ္လက္ခေတ္တာ၊ မှတ်၍။ အရညေ၊ တော၌။ ဝသန္တိ ယထာ၊ နေကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံ (တထာ)၊ ထိုအတူ။ န ဝသိ၊ နေသည်မဟုတ်။ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ တောနိ သဘာဂါနိ၊ ထိုလျောက်ပတ်သော တော၊ လျောက်ပတ်သော ရေ၊ လျောက်ပတ်သော ဆွမ်းခံရွာတို့ကို။ အနာဒိယိတော၊ မယူမူ၍။ ဥဇ္ဇင်္ဂလသက္ခရပိသာဏဝိသမေ၊ မညီမညွတ်သော ကျောက်စစ် ကျောက်ခဲတို့ဖြင့် မညီမညွတ်သော။ ခဒိဒုဝနေ၊ ရှားတော၌။ ပဋိဝသတိ၊ နေ၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ အာရညကနံ၊ တော၌နေကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အဂ္ဂေါတိ၊ မြတ်၏ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။

တဿ၊ ထို အရှင်ရေဝတ မထေရ်၏။ ပဉ္စကမ္မေ၊ ပြဿနာအမှု၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ အနုပုဗ္ဗိကထာ၊ အစဉ်အားဖြင့် ဖြစ်သော စကားတည်း။ -ကိရ (ဝိတ္ထာရေမိ)၊ ထိုစကားကို ချဲ့ဦးအံ့။ အယံ၊ ဤ ရေဝတ မထေရ်၏ အလောင်းသည်။ အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌။ ပဒုမုတ္တရ-ဗုဒ္ဓကာလေ၊ ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာဘုရား လက်ထက်ဘော်၌။ ဟံသဝတီနဂရေ၊ ဟံသဝတီပြည်၌။ နိဗ္ဗုတ္တော၊ ဖြစ်၏။ မဟာဂင်္ဂါယ၊ မဟာဂင်္ဂါ၏။ ပယာဂတိတ္ထေ၊ ပယာဂ ဆိပ်၌။ နာဝါကမ္ပ၊ လှေဖြင့် ကုတို့ပို့သော အမှုကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။ ပဋိဝသတိ၊ နေ၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ သတ္တာ၊ ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သတသဟဿဘိက္ခုပရိဝါရော၊ တသိန်းသော ရဟန်းအပေါင်း ခြံရံလျက်။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို။ စရန္တော၊ လှည့်လည်တော် မူသည်ရှိသော်။ ပယာဂတိတ္ထံ၊ ပယာဂမည်သော ဆိပ်သို့။ သမ္မာပုဏိ၊ ရောက်တော်မူ၏။ သော၊ ထို ကုတို့သူကြီးသည်။ ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ “မယံ၊ ငါ့အား။ ကာလေန ကာလံ၊ အခါမပြတ်။ ဗုဒ္ဓဒဿနံ နာမ၊ မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရခြင်းမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အယံ၊ ဤအခါသည်။ မေ၊ ငါ၏။ ကလျာဏကမ္မာယူဟနက္ခဏော၊ ကောင်းမှုကံကို အားထုတ်ခြင်း၏ အခွင့်တည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ (စိန္တေတွာ၊ ကြံပြီး၍။) နာဝါသဿံ၊ လှေဖောင်ကို။ ဗန္ဓာပေတွာ၊ ဖွဲ့စေ၍။ ဥပရိ၊ အသက်၌။ စေလဝိတာနံ၊ ပုဆိုးဗိတာန်ကို။ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍။ ဂန္ဓမာလာဒါမာနိ၊ နံသာဆိုင်း ပန်းဆိုင်းတို့ကို။ ဩတာရေတွာ၊ ဆွဲ၍။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ဝရပေါတ္ထက စိတ္တတ္ထရဏံ၊ မြတ်သော အရုပ်တို့ဖြင့်

၁။ ပယာဂပတိဋ္ဌာနတိတ္ထေ = (ဆဋ္ဌ) ၂။ ပယာဂပတိဋ္ဌာနတိတ္ထံ = (ဆဋ္ဌ)
 ၃။ ဩသာရေတွာ = (ဆဋ္ဌ)

နိပါတ် ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၂-ဒုတိယဝဂ္ဂ ခဒိရဝနိယရေဝတတ္ထေရဝတ္ထု ၅၀၁

ဆန်းကြယ်သောအခင်းကို။ အတ္ထရာပေတွာ၊ ခင်းစေ၍။ သပရိဝါရံ၊ အခြံအရံနှင့်တကွသော။ သတ္ထာရံ၊ ပဒုမ္မတ္တရ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပရတီရံ၊ ကမ်းတဘက်သို့။ တာရေသိ၊ ကူးမြောက်စေ၏။

☸(ဋ္ဌ-၁၇၆) တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဧကံ၊ တယောက်သော။ အာရညကံ၊ တော၌နေသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ တေဒဂ္ဂေ၊ တေဒဂ်အရာ၌။ ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏။ သော နာဝိကော၊ ထိုလှေသူကြီးသည်။ တံ၊ ထိုမထေရ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ “မယာပိ၊ ငါသည်လည်း။ ဧဝမေဝံ၊ ဤရဟန်း အတူသာလျှင်။ အနာဂတေ၊ နောင်အခါ၌။ ဧကဿ၊ တဆူသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ အာရညကနံ၊ တောကျောင်းနေသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အဂ္ဂေ၊ မြတ်သောပုဂ္ဂိုလ်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဘဝိတံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ နိမန္တေတွာ၊ ပင့်ဖိတ်၍။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသော အလှူကို။ ဒတွာ၊ ပေးလှူ၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပါဒမူလေ၊ ခြေတော်ရင်း၌။ နိပဇ္ဇိတွာ၊ ဝပ်၍။ “ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ တုမေဟိ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ တေဒဂ္ဂေ၊ တေဒဂ်အရာ၌။ ဌပိတော၊ ထားအပ်သော။ သော ဘိက္ခု ဝိယ၊ ထို ရဟန်းကဲ့သို့။ အဟမ္ပိ၊ အကျွန်ုပ်သည်လည်း။ အနာဂတေ၊ နောင်အခါ၌။ ဧကဿ၊ တဆူသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ အာရညကနံ၊ တောကျောင်းနေသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက်။ အဂ္ဂေ၊ မြတ်သည်။ ဘဝေယံ၊ ဖြစ်ရပါလိမ့်။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပတ္တနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ သတ္ထာ၊ ပဒုမ္မတ္တရ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အနန္တရာယံ၊ အန္တရာယ်မရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍။ “အနာဂတေ၊ နောင်အခါ၌။ ဂေါတမဗုဒ္ဓဿ၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနေ၊ သာသနာ၌။ တံ၊ သင်သည်။ အာရညကနံ၊ တောကျောင်းနေသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက်။ အဂ္ဂေ၊ မြတ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဘဝိဿသိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗျာကရိတွာ၊ ဗျာဒိတ်စကား ကြားတော်မူ၍။ ပက္ခာမိ၊ ဖြစ်ကြတော်မူ၏။ အန္တရာ ပန၊ အကြား၌ကား။ အညံ၊ တပါးသော။ ကမ္ပိ၊ ကောင်းမှုကို။ န ကထိယတိ၊ မဆိုအပ်။

သော၊ ထို လှေသူကြီးသည်။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ ကလျာဏကမ္ပိ၊ ကောင်းမှုကို။ နိကတွာ၊ ပြု၍။ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည် လူ့ပြည်တို့၌။ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်သည်ရှိသော်။ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ မြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌။ မဂဓက္ခေတ္တေ၊ မဂဓတိုင်း၏ အတွင်း

ဖြစ်သော။ နာလကဗြာဟ္မဏဂါမေ၊ နာလကမည်သော ပုဏ္ဏားရွာ၌။ သာရိ-
 ဗြာဟ္မဏိယာ၊ သာရိပုဏ္ဏားမ၏။ ကုဏ္ဍိမ္ပိ၊ ဝမ်း၌။ ပဋိသန္ဓိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို။
 ဓဟေတွာ၊ ယူ၍။ တိဏ္ဍိ၊ သုံးယောက်ကုန်သော။ ဘာတိကာနံ စ၊ နောင်
 တော်တို့၏လည်းကောင်း။ တိဿန္တံ၊ သုံးယောက်ကုန်သော။ ဘဂိနိနံ စ၊ အစ်မ
 တို့အောက်လည်းကောင်း။ သဗ္ဗကနိဋ္ဌော၊ အလုံးစုံတို့အောက် ငယ်သည်။
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ အဿ၊ ထို သတို့သားအား။ ရေဝတောတိ
 နာမံ၊ ရေဝတ ဟူသောအမည်ကို။ အကံသု၊ မှည့်ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။
 အဿ၊ ထိုရေဝတ သတို့သားအား။ မာတာပိတရော၊ အမိအဖတို့သည်။ “(အမှာ
 ကံ၊ ငါတို့၏။) ဝစိုတေ ဝစိုတေ၊ ကြီးကုန် ကြီးကုန်သော။ ဒါရကေ၊
 သားငယ် သမီးငယ်တို့ကို။ သကျပုတ္တိယာ၊ သာကီဝင်မင်းသား ဖြစ်ကုန်သော။
 သမဏာ၊ ရဟန်းတို့သည်။ နေတွာ၊ ဆောင်၍။ ပဗ္ဗာဇေန္တိ၊ ရှင်ပြုကုန်၏။
 အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ပုတ္တံ၊ သားဖြစ်သော။ ရေဝတံ၊ ရေဝတကို။ ဒဟရမေ-
 ဝ၊ ငယ်စဉ်ကပင်လျှင်။ သရဗန္ဓုနေန၊ အိမ်တည်းဟူသော အနှောင်အဖွဲ့ဖြင့်။
 ဗန္ဓိယာမ၊ နှောင်ဖွဲ့ကုန်အံ့။” ဣတံ၊ ဤသို့။ စိန္တေသံ၊ ကြံကုန်၏။ (စိန္တေ-
 တွာ၊ ကြံပြီး၍။) သမာနကုလတော၊ တူသောအမျိုးမျိုး။ ဒါရိကံ၊ သတို့သမီး
 ကို။ အာနေတွာ၊ ဆောင်၍။ ရေဝတဿ၊ ရေဝတ သတို့သား၏။ အယှိုကံ၊
 အဘွားမကို။ ဝန္တာပေတွာ၊ ရှိခိုးစေ၍။ “အမှ၊ ချစ်သမီး။ တဝ၊ သင်ချစ်
 သမီး၏။ အယှိုကာယ၊ အဘွားမကဲ့သို့။ မဟလ္လကတရာ၊ အထူးသဖြင့်ကြီး
 သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်လော့။” ဣတံ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ ရေ-
 ဝတော၊ ရေဝတ သတို့သားသည်။ တေသံ၊ ထို အမိအဖတို့၏။ ကထံ၊
 စကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ “အယံ ဒါရိကာ၊ ဤ သတို့သမီးသည်။
 ဒဟရာ၊ ငယ်၏။ ပဌမဝယေ၊ ပထမ အရွယ်၌။ ဌိတာ၊ တည်၏။ ဣမိဿ၊
 ဤသတို့သမီး၏။ မမ၊ ငါ၏။ အယှိုကာယ၊ အဘွားမ၏။ ရူပသဒိသံ၊
 အဆင်းနှင့်တူသော။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော အဆင်းသည်။ ဘပိဿတိ
 ကိရ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ သတတ်။ (ဣတံ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။) နေသံ၊ ထို အမိအဖ
 တို့၏။ အဓိပ္ပာယ်၊ အလိုကို။ တာဝ ပုစ္ဆိယာမိ၊ မေးဦးအံ့။” ဣတံ၊ ဤသို့။
 စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ စိန္တေတွာ၊ ကြံပြီး၍။ “တုဗ္ဗေ၊ သင်မိခင်ဖခင်တို့သည်။
 ကံ၊ အဘယ်ကို။ ကထေထ၊ ဆိုကုန်သနည်း။” ဣတံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။
 တာတ၊ အမောင်။ “အယံ ဒါရိကာ၊ ဤသတို့သမီးသည်။ တေ၊ သင်၏။

၁။ အယှိုကာယ မဟလ္လကတရာ ဟောဟိ-(ဆဋ္ဌ)
 ၂။ ဧဝံရူပံ ရူပံ=(ဆဋ္ဌ)

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၂-ဒုတိယဝဂ္ဂ ခဒိရဝနိယရေဝတတ္ထေရဝတ္ထု ၅၀၃

အယျိကာ ဝိယ၊ အဘွားမကဲ့သို့။ ဇရံ၊ အိုခြင်းသို့။ ပါပုဏာတု၊ ရောက်စေသတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒါမ၊ ဆိုကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။) သော၊ ထို ရေဝတ သတို့သားသည်။ “ဣမိဿ၊ ဤသတို့သမီး၏။ ရူပံ၊ အဆင်းသည်။ ဇေဝိဓံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော အဆင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့လော။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆံ၊ မေး၏။ တာတ၊ အမောင်။ ကိံ ဝဒေသိ၊ အဘယ်သို့ ဆိုသနည်း။ မဟာပုညာ၊ ကြီးသောဘုန်းရှိသော သတို့သည်။ ဇေဝိဓာ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။)

သော၊ ထို ရေဝတ သတို့သားသည်။ “ဣဒံ ရူပံ၊ ဤ အဆင်းသည်။ ဣမိနာ နိယာမေနော၊ ဤသို့သော အမှတ်ဖြင့်ပင်လျှင်။ ဝလိတ္တစံ၊ တွန့်သော အရေရှိသည်။ ပလိတကေသံ၊ ဖြူသော ဆံရှိသည်။ ခဏ္ဍဒန္တံ၊ ကျိုးသော သွားရှိသည်။ ဘဝိဿတိ ကိရ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ သတတ်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဇေဝုပေ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ရူပေ၊ အဆင်းသဏ္ဌာန်၌။ ရဇ္ဇိတော၊ တပ်၍။ ကိံ ကရိဿာမိ၊ အဘယ်မှုစအံ့နည်း။ မမ၊ ငါ၏။ ဘာတိကာနံ၊ နောင်တော်တို့၏။ ဂတမဂ္ဂမေဝ၊ သွားသော ခရီးသို့သာလျှင်။ ဂမိဿာမိ၊ သွားအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ (စိန္တေတော၊ ကြံပြီး၍။) ကိဠန္တော ဝိယ၊ ကစားအံ့သကဲ့သို့။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ သမဝယေ၊ တူသော အရွယ်ရှိကုန်သော။ တရုဏဒါရကေ၊ ပျိုနုသော သူငယ်တို့ကို။ “ဘော၊ အချင်းတို့။ ထေ၊ လာလှည့်ကုန်။ ဝိဓာဝနိကံ၊ ပြေးလွှားသောအားဖြင့် ကစားခြင်းကို။ ကရိဿာမ၊ ပြုကုန်အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ နိက္ခမိ၊ ထွက်၏။ ဓာတ၊ အမောင်။ မဂ်လဒိဝသေ၊ မဂ်လာပြုသောနေ့၌။ ဗဟိ၊ အပသို့။ မာဂစ္ဆ၊ မသွားလင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။) သော၊ ထို ရေဝတ သတို့သားသည်။ ဒါရကေဟိ၊ သူငယ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကိဠန္တော ဝိယ၊ ကစားအံ့သကဲ့သို့။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဓာဝနဝါရေ၊ ပြေးသောအကြိမ်သည်။ သမ္ပတ္တေ၊ ရောက်လတ်သည်ရှိသော်။ ထောကံ၊ အတန်ငယ်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ပပဉ္စေတော၊ ကြာမြင့်စေ၍။ (ဋ္ဌ-၁၇၇) အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏။ ပုန၊ တဖန်။ ဒုတိယဝါရေ၊ နှစ်ခုမြောက်သော အကြိမ်သည်။ သမ္ပတ္တေ၊ ရောက်လတ်သည်ရှိသော်။ တတော၊ ထို ရှေးဦးစွာသော အကြိမ်ထက်။ တုရိတံ ဝိယ၊ အဆောတလျှင်ကဲ့သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ အာဂတော၊ လာ၏။ တတိယဝါ-

၈

၁။ နိဿိယ-မူဟောင်းတွင်-ဇေဝုပေ၊ ဤသို့သဘောရှိသော အဆင်းသဏ္ဌာန်၌-ဟု သာရှိသည်။ “ရူပေ”တပုဒ်မပါ။

ရေ၊ သုံးခုမြောက်သော အကြိမ်သည်။ သမ္ပတ္တေ၊ ရောက်လတ်သည်ရှိသော်။
 “အယံ၊ ဤအခါသည်။ မေ၊ ငါ၏။ ကာလော၊ ပြေးသွားအံ့သော အခါ
 တည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥတု၊ သိ၍။ သမ္ပုဓဋ္ဌာနေနေဝ၊ ရွှေတူရူအရပ်ဖြင့်
 ပင်လျှင်။ ပလာယိတု၊ ပြေး၍။ ပံသုကုလိကတိက္ခန္တံ၊ ပံသကုသကန်းကို
 ဆောင်ကုန်သော ရဟန်းတို့၏။ နိဝါသဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်ဟု ဆိုအပ်သော။
 အရညံ၊ တောသို့။ ဂန္တု၊ သွား၍။ ထေရေ၊ မထေရ်တို့ကို။ အဘိဝါဒေတု၊
 ရှိခိုး၍။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရှင်အဖြစ်ကို။ ယာစိ၊ တောင်း၏။ သပ္ပုရိသ၊ သူတော်ကောင်း။
 မယံ၊ ငါတို့သည်။ တံ၊ သင့်ကို။ “(တံ၊ သင်သည်။) ကဿ၊ အဘယ်သူ၏။
 ပုတ္တော၊ သားသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။” ဣတိ၊ ဤကို။ န ဇာနာမ၊ မသိကုန်။
 တုဉ္စ၊ သင်သည်လည်း။ အလက်တနိယာမေနေဝ၊ တန်ဆာဆင်မြဲတိုင်းဖြင့်သာ
 လျှင်။ အာဂတော၊ လာ၏။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ တံ၊ သင့်ကို။ ပဗ္ဗာဇေ-
 တံ၊ ရှင်ပြုခြင်းငှာ။ ဥဿဟိသတိ၊ စွမ်းနိုင်လတ္တံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟံ-
 သု၊ ဆိုကုန်၏။)

သော၊ ထို ရေဝတ သတို့သားသည်။ ဥဘောပိ၊ နှစ်ဘက်လည်း ဖြစ်ကုန်
 သော။ ဗာဟာ၊ မောင်းတို့ကို။ ပဂ္ဂယ၊ ချီမြှောက်၍။ “မံ၊ ငါ့ကို။ ဝိလုမ္ပန္တိ၊
 လုယက်ကုန်၏။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဝိလုမ္ပန္တိ၊ လုယက်ကုန်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ မဟာရဝံ၊
 သည်းစွာသော မြည်တမ်းခြင်းကို။ ဝိရဝံ၊ မြည်တမ်း၏။ ဣတောစိတော စ၊
 ဤမှထိုမှလည်း။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ သန္နိပတိတု၊ စည်းဝေး၍။ “သပ္ပု-
 ရိသ၊ သူတော်ကောင်း။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ဤအရပ်၌။ တဝ၊ သင့်အား။ ဝတ္ထံ-
 ဝါ၊ ဝတ်သော အဝတ်ကိုလည်းကောင်း။ ပိဋ္ဌန္တနံ ဝါ၊ ဆင်သော တန်ဆာကို
 လည်းကောင်း။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော။ ဂဏုန္တော နာမ၊ ယူသောသူ
 မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တုဉ္စ၊ သင်သည်လည်း။ ‘ဝိလုမ္ပန္တိ’တံ၊ ဝိလုမ္ပန္တိ-ဟူ၍။
 ဝဒသိ၊ ဆို၏။ ကံ၊ အဘယ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဝဒသိ၊ ဆိုသနည်း။”
 ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။) ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ အဟံ၊
 အကျွန်ုပ်သည်။ ဝတ္ထာလင်္ကာရံ၊ အဝတ် တန်ဆာကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။
 န ဝဒါမိ၊ မဆို။ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ တိဿန္တံ၊ သုံးပါး
 ကုန်သော။ သမ္ပတ္တိနံ၊ လူစည်းစိမ် နတ်စည်းစိမ် နိဗ္ဗာန်စည်းစိမ်တို့ကို။ ဝိလော-
 ဝေါ၊ လုယက်ခြင်းသည်။ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထို သုံးပါးသော စည်းစိမ်ကို
 လုယက်ခြင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဝဒါမိ၊ ဆို၏။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ တာဝ၊
 ရှေးဦးစွာ။ တုမေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ မာ ပဗ္ဗာဇယိတ္ထံ၊ ရှင်မပြုကြကုန်။ မေ၊

၁။ ပံသုကုလိကတ္တရာနံ - (နိဿယ-မူဟောင်း) ၂။ ဆဋ္ဌမ္ပန္တိ ဝိ-မပါ။

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၂-ဒုတိယဝဂ္ဂ ခဒိရဝနိယရေဝတံထွေရဝတ္ထု ၅၀၅

အကျွန်ုပ်၏။ ဘာတရံ ပန၊ နောင်တော်ကိုကား။ ဇာနာထ၊ သိတော်မူပါကုန်
 ၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ လျှောက်၏။) တေ၊ သင်၏။ ဘာတ၊
 နောင်တော်သည်။ ကောနာမော ပန၊ အဘယ်အမည်ရှိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 (အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။) ဂိဟိကာလေ၊ လူလက်ထက်၌။ ဥပတိဿော နာမ၊ ဥပ-
 တိဿ မည်၏။ ဣဒါနိ ပန၊ ဤ ယခုအခါ၌ကား။ သာရိပုတ္တော နာမ၊ သာရိ-
 ပုတ္တရာ အမည်ရှိသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တိ၊ ခေါ်ဆိုကုန်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ လျှောက်၏။) “အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဧဝံသန္တေ၊
 ဤသို့ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်။ အယံ ကုလပုတ္တော၊ ဤအမျိုးသားသည်။ အမှာ-
 ကံ၊ ငါတို့၏။ ကနိဋ္ဌဘာတိကော နာမ၊ ညီငယ်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 နော၊ ငါတို့၏။ ဇေဋ္ဌဘာတိကော၊ နောင်တော်ကြီးဖြစ်သော။ ဓမ္မသေနာပတိ၊
 တရားစစ်သူကြီးဖြစ်သော အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ ပုရေတရံယေဝ၊ ရွေးမဆွက
 ပင်လျှင်။ ‘အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။
 ဉာတကာ၊ အဆွေအမျိုးတို့သည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကာ၊ မှားသောအယူရှိကုန်၏။ အမှာ-
 ကံ၊ ငါတို့၏။ ယော ကောစိ၊ အမှတ်မရှိသော။ ဉာတိတိ၊ အဆွေအမျိုးဟူ၍။
 အာဂစ္ဆတိ၊ လာရောက်အံ့။ တံ၊ ထိုလာရောက်သောအဆွေအမျိုးကို။ ယေန-
 တေနပါယေန၊ ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြားသော အကြောင်းဖြင့်။ တုမေ၊ အရှင်
 ဘုရားတို့သည်။ ပဗ္ဗာဇေယျာထ၊ ရှင်ပြုကုန်လော့။’ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊
 ဆို၏။) အယံ ပန (ကုလပုတ္တော)၊ ဤအမျိုးသား သည်ကား။ ထေရဿ၊
 အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်၏။ အဇ္ဈတ္တဘာတိကော၊ အတွင်းသား ဖြစ်သော
 ညီငယ်တည်း။ နံ၊ ထို အမျိုးသားကို။ ပဗ္ဗာဇေထ၊ ရှင်ပြုကုန်လော့။”
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတှာ၊ ဆို၍။ တစပဉ္စကကမ္မဋ္ဌာနံ၊ တစပဉ္စက ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။
 အာစိက္ခိတှာ၊ ကြား၍။ ပဗ္ဗာဇယိံသု၊ ရှင်ပြုကုန်၏။ အထ၊ ထိုနောက်မှ။ ပရိ-
 ပုဏ္ဏဝဿံ၊ ပြည့်သောအနှစ် နှစ်ဆယ်ရှိသော။ နံ၊ ထို ရေဝတ သာမဏေကို။
 ဥပသမ္မာဒေတွာ၊ ပဉ္စင်းခံ၍။ ကမ္မဋ္ဌာနေ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း၌။ ယောဇယိံသု၊ ယှဉ်
 စေကုန်၏။

ထေရော၊ ရေဝတ မထေရ်သည်။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဂဟေတွာ၊
 ယူ၍။ အာစရိယုပဇ္ဈာယာနံ၊ ဆရာ ဥပဇ္ဈာယ်တို့၏။ အဝိဒ္ဓူရေ၊ မနီးမဝေး
 သော။ ဌာနေ၊ အရပ်၌။ ဝုတ္တပ္ပကာရံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော။ ခဒိရ-
 ဝနံ၊ ရှားတောသို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို။ ကရော-
 တိ၊ ပြု၏။ “အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ အပတွာ၊ မရောက်မူ၍။ ဒသဗလံ
 ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုလည်းကောင်း။ ဘာတိကတ္ထေရံ ဝါ၊ နောင်တော် မထေရ်
 ကိုလည်းကောင်း။ န ပဿိဿာမိ၊ မဖူးမြင်အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍။ ဝါယ-

၅၀၆ .

အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ

ကြောက်

မန္တဿေဝ။ လုံ့လပြုသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ တဿ၊ ထို ရေဝတ မထေရ်အား။
 တယော မသာ၊ သုံးလတို့သည်။ အတိက္ကန္တာ၊ လွန်ကုန်၏။ လူခဘောဇနံ။
 ကြမ်းတမ်းသောဘောဇဉ်တို့။ ဘုဉ္ဇန္တဿ၊ စားရသော။ သုခုမာလကုလပုတ္တဿ၊
 သိမ်မွေ့သော အမျိုးသား၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဝလိတံ နာမ၊ တွန့်သည်မည်သည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသည်။ ဝိမောက္ခံ၊ ကိလေသာမှလွတ်ခြင်းသို့။
 နဂတံ၊ မရောက်။ [ဤဝါကျကို ဆဋ္ဌမူအတိုင်း ပြုပြင်၍ ယောဇနာထားပါ
 သည်။ နိဿယ-မူဟောင်းတွင်-အမျိုးသား၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဝလိတံ နာမ၊
 တွန့်သည်မည်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဝိမုက္ခံ၊ မျက်ကွယ်
 ကို။ အကတံ၊ မပြုအပ်သည်။ န၊ မဟုတ်။ -ဟရိသည်။ -အယ်ဒီတာ။] သော၊
 ထို ရေဝတ မထေရ်သည်။ ဟေမာသစ္စယေန၊ သုံးလလွန်သဖြင့်။ ပဝါရေတွာ၊
 ပဝါရဏာပြု၍။ ဝုတ္တဝဿော၊ ဝါကျွတ်ပြီးသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ တသ္မိံ
 ယေဝ ဌာနေ၊ ထိုရှားလောအရပ်၌ပင်လျှင်။ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို။
 ကရောတိ၊ ပြု၏။ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို။ ကရောန္တဿ၊ ပြုသော။
 တဿ၊ ထို ရေဝတ မထေရ်၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ကေဂ္ဂံ၊ တည်ကြည်သည်။
 အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထို ရေဝတ မထေရ်သည်။ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို။
 ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။

☞ (ဋ္ဌ-၁၇၈) အထ၊ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တ
 ရာသည်။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ “ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ မယံ၊
 အကျွန်ုပ်၏။ ကနိဋ္ဌဘာတာ၊ ညီငယ်ဖြစ်သော။ ရေဝတော၊ ရေဝတသည်။
 ပဗ္ဗဇိတော ကိရ၊ ရဟန်းပြုပြီးသတတ်။ သော၊ ထို ရေဝတ မထေရ်သည်။
 အဘိရမေယျံ ဝါ၊ သာသနာတော်ဝယ် မွေ့လျော်မှုလည်း မွေ့လျော်၏။ န ဝါ
 အဘိရမေယျံ၊ သာသနာတော်ဝယ် မမွေ့လျော်မှုလည်း မမွေ့လျော်ရာ။ (အဟံ၊
 အကျွန်ုပ်သည်။) ဂန္တော၊ သွား၍။ နံ၊ ထို ရေဝတ မထေရ်ကို။ ပဿိဿာမိ၊
 ကြည့်ရှုပါအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်။ ရေဝတဿ၊ ရေဝတ မထေရ်၏။ အာရဒ္ဓဝိပဿကဘာဝံ၊ အားထုတ်အပ်
 သော ဝိပဿနာရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဥတွာ၊ သိတော်မူ၍။ ဒေ ဝါရေ၊ နှစ်
 ကြိမ်တို့ပတ်လုံး။ ပဋိက္ခိပိတွာ၊ ပယ်တော်မူ၍။ တတိယဝါရေ၊ သုံးကြိမ်
 မြောက်၌။ ယာစိတော၊ တောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။
 ပတ္တဘာဝံ၊ ရောက်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဥတွာ၊ သိတော်မူ၍။ “သာရိပုတ္တ၊
 ချစ်သား သာရိပုတ္တရာ။ အဟမ္မိ၊ ငါဘုရားသည်လည်း။ ဂမိဿာမိ၊ ကြည့်သွားအံ့။
 ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ အာရောစေဟိ၊ ကြားလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။

နိပါတ် ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၂-ဒုတိယဝဂ္ဂ ခဒိရံဝနိယရေဝတတ္ထေရဝတ္ထု ၅၀၇

(အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။) ထေရော၊ သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းအပေါင်းကို။ သန္တိပါတာပေတွာ၊ စည်းဝေးစေ၍။ “အာရုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရီကို။ စရိတုကာမော၊ လှည့်လည်ခြင်းငှာ အလိုတော်ရှိ၏။ ဂန္တုကာမာ၊ လိုက်ခြင်းငှာ အလိုရှိသော ရဟန်းတို့သည်။ အာဂစ္ဆန္တု၊ လာကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗေသယေဝ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော ရဟန်းတို့အားသာလျှင်။ အာရောစေသိ၊ ကြာ၏။ ဒသ-ဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ စာရိကတ္တာယ၊ ဒေသစာရီလှည့်လည်တော်မူခြင်းငှာ။ ဂမနကာလေ၊ ကြွတော်မူသောအခါ၌။ သြဟိနကဘိက္ခုနာမ၊ ကျန်ရစ်သော ရဟန်းတို့မည်သည်။ အပ္ပကာ၊ နည်းကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ “သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ၊ ရွှေ၏အဆင်းကဲ့သို့သော အဆင်းရှိသော။ သရီရံ၊ ကိုယ်တော်ကို။ ပဿိဿာမ၊ ဖူးမြင်ကုန်အံ့။ မဓရဓမ္မကလံ ဝါ၊ သာယာသော တရားစကားကိုမူလည်း။ သုဏိဿာမ၊ နာရကုန်အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ ယေဘုယျေန၊ များသောအားဖြင့်။ ဂန္တုကာမာဝ၊ လိုက်ခြင်းငှာ အလိုရှိသောရဟန်းတို့သည်သာလျှင်။ ဗဟုကာ၊ များကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မဟာဘိက္ခုသံဃပရိဝါရော၊ များစွာသော ရဟန်းအပေါင်းခြံရံလျက်။ “ရေဝတံ၊ ရေဝတကို။ ပဿိဿာမ၊ ကြည့်ရှုအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးတော်ပိုက်၍။ နိက္ခန္ဓော၊ ထွက်တော်မူ၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကသ္မိံ၊ ပဒေသေ၊ တခုသောအရပ်၌။ အာနန္ဒတ္ထေရော၊ အာနန္ဒာ မထေရ်သည်။ ဒေဓာပထံ၊ နှစ်ကြောင်းသောခရီးသို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ “ဘန္တေ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော အရှင်ဘုရား။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ဤအရပ်၌။ ဒေ၊ မဂ္ဂါ၊ နှစ်ကြောင်းသော ခရီးတို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) ကတရမဂ္ဂေန၊ အဘယ်ခရီးဖြင့်။ သံဃော၊ သံဃာသည်။ ဂစ္ဆတု၊ သွားရအံ့နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆံ၊ မေးလျှောက်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ကတရမဂ္ဂေါ၊ အဘယ်ခရီးသည်။ ဥဇုကော၊ ဖြောင့်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။) ဘန္တေ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော အရှင်ဘုရား။ ဥဇုမဂ္ဂေါ၊ ဖြောင့်သောခရီးသည်။ တံ၊ သ ယောဇနာ၊ ယူဇနာ သုံးဆယ်ရှိ၏။ အမနုဿပထော၊ လူမရှိသော ခရီးတည်း။ ပရိဟာရမဂ္ဂေါ ပန၊ လှည့်လည်၍သွားသောခရီးသည်ကား။ သဠိယောဇနိကော၊ ယူဇနာ ခြောက်ဆယ်ရှိ၏။ ခေမော၊ ဘေးမရှိ။ သုဘိက္ခော၊ ဝပြော၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ လျှောက်၏။) အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ သီဝလံ၊ သီဝလိသည်။ အဓမ္မဟိ၊

ငါတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ အာဂတော၊ ပါလာ၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 (ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။) သန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အာမ အာဂတော၊ ဩဌာ
 ပါလာပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ လျှောက်၏။) တေန ဟိ၊ ထိုသို့ သီဝလိ
 ပါတပြီးကား။ သံဃော၊ သံဃာသည်။ ဥဇ္ဇမဂ္ဂမေဝ၊ ဖြောင့်သော ခရီးသို့
 သာလျှင်။ ဂစ္ဆတု၊ သွားလော့။ သီဝလိဿ၊ သီဝလိ၏။ ပုညံ၊ ဘုန်းကံကို။
 ဝိမုသိဿာမ၊ စုံစမ်းကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။)
 သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခုသံဃပရိဝါရော၊ ရဟန်းအပေါင်း ခြံရံ
 လျက်။ သီဝလိတ္ထေရဿ၊ သီဝလိ မထေရ်၏။ ပုညဝိမသနတ္ထံ၊ ဘုန်းကံကို
 စုံစမ်းအံ့သောငှာ။ အဋ္ဌဝိမဂ္ဂံ၊ တောအုပ်ခရီးသို့။ အဘိရုဟိ၊ တက်တော်
 မူ၏။ မဂ္ဂံ၊ တောအုပ်ခရီးသို့။ အဘိရုဟနဋ္ဌာနတော၊ တက်တော်မူသော
 အရပ်မှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ ဒေဝသံဃော၊ နတ်အပေါင်းသည်။ ယောဇနေ
 ယောဇနေ၊ တယူဇနာတိုင်း တယူဇနာ တိုင်းသော။ ဌာနေ၊ အရပ်၌။
 နဂရံ၊ မြို့ကို။ မာပေတွာ၊ ဖန်ဆင်း၍။ ဗုဒ္ဓပ္ပမုခဿ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော။
 ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းအပေါင်း၏။ ဝသနတ္ထာယ၊ နေခြင်းအလို့ငှာ။ ဝိဟာ-
 ရေ၊ ကျောင်းတို့ကို။ ပဋိယာဒေသိ၊ စီရင်၏။ ဒေဝပုတ္တံ၊ နတ်သားတို့သည်။
 ရညာ၊ မင်းသည်။ ပေသိတကမ္မကာရာ ဝိယ၊ စေခိုင်းအပ်သော အမှုကြီးငယ်
 ကို ပြုသောသူတို့ကဲ့သို့။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ယာဂုခဇ္ဇကာဒိနိ၊ ယာဂုခဇ္ဇယ် အစ
 ရှိသည်တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ “အယျော သီဝလိ၊ အရှင်သီဝလိသည်။
 ကဟံ၊ အဘယ်မှာနည်း။ အယျော သီဝလိ၊ အရှင်သီဝလိသည်။ ကဟံ၊
 အဘယ်မှာနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆန္တံ၊ မေးကုန်လျက်။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွား
 ကုန်၏။ ထေရော၊ သီဝလိ မထေရ်သည်။ တံ သက္ကာရသမ္မာနံ၊ ထိုပူဇော်သကာ
 မြတ်နိုး တနာပြုခြင်းကို။ ဂဏှာပေတွာ၊ ယူစေ၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။
 သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခု-
 သံဃေန၊ ရဟန်းအပေါင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ ပရိဘုဉ္ဇေ၊ သုံးဆောင်တော်မူ၏။

ဣမိနာဝ နိယာမေန၊ ဤသို့သော အမှတ်ဖြင့်သာလျှင်။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်။ သက္ကာရသမ္မာနံ၊ ပူဇော်သကာ မြတ်နိုးတနာပြုခြင်းကို။ အနု-
 ဘဝန္တော၊ ခံစားတော်မူလျက်။ ဒေဝသိကံ၊ နေ့တိုင်း။ ယောဇနပရမံ၊ တယူ
 ဇနာ အတိုင်းအရှည်ရှိသော ခရီးသို့။ ဂန္တံ၊ ကြွတော်မူ၍။ တိံသ ယောဇနိကံ၊
 ယူဇနာသုံးဆယ်ရှိသော။ ကန္တာရံ၊ ခရီးခဲကို။ အတိက္ကမ္မံ၊ လွန်၍။ ခဒိရဝနိ-
 ယတ္ထေရဿ၊ ရှားတော၌နေသော ရေဝတ မထေရ်၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာ

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၂-ဒုတိယဝဂ္ဂ ခဒိရဝနိယရေဝတထွေရဝတ္ထု ၅၀၉

အရပ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်တော်မူ၏။ ထေရော၊ ရေဝတ မထေရ်သည်။ သတ္ထု၊
မြတ်စွာဘုရား၏။ အာဂမနံ၊ ကြွလာတော်မူသည်ကို။ ဥတု၊ သိ၍။ အတ္တ-
နေ၊ မိမိ၏။ ဝသနဋ္ဌာနေ၊ နေရာအရပ်၌။ ဗုဒ္ဓပုဗ္ဗဿ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော။
ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းအပေါင်း၏။ ပဟောနကဝိဟာရေ စ၊ နေလောက်
သော ကျောင်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဂန္ဓကုဋ္ဌိံ
စ၊ ဂန္ဓကုဋ္ဌိတိုက်ကို လည်းကောင်း။ ရတ္တိဋ္ဌာနဒိဝါဋ္ဌာနာဒိနိ စ၊ ညဉ့်နေရာ
နေနေရာအရပ်စသည်တို့ကို လည်းကောင်း။ ဣဒ္ဓိယ၊ တန်ခိုးဖြင့်။ မာပေတု၊
ဖန်ဆင်း၍။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ (ဋ္ဌ-၁၇၉) ပစ္စုဂ္ဂမနံ၊ ခရီး
ဦးကြိုဆိုခြင်းငှာ။ ဂတော၊ သွား၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အလင်္က-
တပုဋ္ဌိယတ္ထေန၊ တန်ဆာဆင်ခြင်းနှင့် စပ်သော။ မဂ္ဂေန၊ ခရီးဖြင့်။ ဝိဟာရံ၊
ကျောင်းသို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ တထာဂတေ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဂန္ဓကုဋ္ဌိံ၊ ဂန္ဓကုဋ္ဌိတိုက်သို့။ ပဝိဋ္ဌေ၊ ဝင်တော်မူသည်
ရှိသော်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဝဿဂ္ဂေန၊ ဝါစဉ်အားဖြင့်။ ပတ္တသေနာ-
သနာနိ၊ မိမိတို့အားရောက်သော ကျောင်းတို့သို့။ ငဝိသိသု၊ ဝင်ကုန်၏။
ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။ “အာဟာရဿ၊ အာဟာရ၏။ အကာလော၊ အခါ
မဟုတ်။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ အဋ္ဌဝိဓံ၊ ရှစ်ပါးအပြားရှိသော။ ပါနကံ၊
အဖျော်ကို။ အာဟာရိံသု၊ ဆောင်ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သံ-
သေန၊ သံဃာနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပါနကံ၊ အဖျော်ကို။ ပိဝိ၊ ဘုဉ်းပေး
တော်မူ၏။ ဣမိနာဝ နိယာမေန၊ ဤသို့သော အမှတ်ဖြင့်သာလျှင်။ သက္ကာရ-
သမ္မာနံ၊ ပူဇော်သကာ မြတ်နိုးတနာကို။ အနုဘဂန္ဓဿေဝ၊ ခံစားသည်သာ
လျှင်ဖြစ်သော။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ အဒ္ဓမာသော၊ လခွဲ
သည်။ အတိက္ကန္တော၊ လွန်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကေစ္စ၊ အချို့ကုန်သော။ ဥက္ကဏ္ဍိတဘိက္ခု၊ ပြီးငွေ
သော ရဟန်းတို့သည်။ ဧသိ၊ တခုသော။ ဌာနေ၊ အရပ်၌။ နိသီဒိတု၊
ထိုင်နေကုန်၍။ ကထံ၊ စကားကို။ ဥပ္ပါဒယိံသု၊ ဖြစ်စေကုန်၏။ (ကိံ ဥပ္ပါ-
ဒယိံသု၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်စေကုန်သနည်း။) “ဒသဗလော၊ ဆယ်ပါးသော
ကာယဗလ ဉာဏဗလနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
‘မယိ’၊ ငါဘုရား၏။ အဂ္ဂသာဝကဿ၊ အဂ္ဂသာဝက၏။ ကနိဋ္ဌဘာတာ၊ ညှိ
ငယ်တည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတု၊ ဆို၍။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။

၁။ အယံ၊ ဤ ရေဝတမထေရ်သည်။ (နိဿယ=မူဟောင်း)

နဝကမ္မိကတိက္ခု၊ အမ္မသစ်ကို အားထုတ်သောရဟန်းကို။ ပဿိတုံ၊ ကြည့်ရှုခြင်း
 ဌာ။ အာဂတော၊ ကြွလာတော်မူ၏။ ဣမဿ၊ ဤရဟန်း၏။ ဝိဟာရဿ၊
 ကျောင်း၏။ သန္တိကေ၊ အနီး၌။ (ဝိဟာရာ၊ ကျောင်းတို့သည်။) ဇေတဝန-
 မဟာဝိဟာရော ဝါ၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်ကြီးသည် လည်းကောင်း။
 ဝေဠုဝနဝိဟာရာဒယော ဝါ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်း အစရှိသည်တို့သည်လည်း
 ကောင်း။ ကိံ ကရိယန္တိ၊ အဘယ်သို့ ပြုကုန်အံ့နည်း။ အယမ္မိ ဘိက္ခု၊
 ဤ ရဟန်းသည်လည်း။ ဝေရူပဿ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ နဝကမ္မဿ၊
 အမ္မသစ်ကို။ ကာရကော၊ ပြုတတ်၏။ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို။
 ကိံ နာမ ကရိယတိ၊ အဘယ်မှာ ပြုလတ္တံ့နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။
 (ကထံ၊ စကားကို။ ဥပ္ပါဒယိံသု၊ ဖြစ်စေကုန်၏။) အထ၊ ထိုအခါ၌။ သတ္ထာ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ “မယိ၊ ငါဘုရားသည်။ စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ။ ဝသန္တေ၊
 နေသည်ရှိသော်။ ဣဒံ ဌာနံ၊ ဤအရပ်သည်။ အာကိဏ္ဏံ၊ လူတို့နှင့်ရောပြွမ်း
 သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ အာရညကော၊ တော၌နေကုန်သော။ ဘိက္ခု၊
 နာမ၊ ရဟန်းတို့မည်သည်ကား။ ပဝိဝေကတ္ထိကော၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းကို အလို
 ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ရေဝတဿ၊ ရေဝတအား။ အဖာသု
 ဝိဟာရော၊ မချမ်းသာသော နေခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။” ဣတိ၊
 ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံတော်မူ၏။ (သော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။) တတော၊
 ထိုနောက်မှ။ ရေဝတဿ၊ ရေဝတ မထေရ်၏။ ဒိဝါဌာနံ၊ နေသန့်ရာအရပ်
 သို့။ ဂတော၊ ကြွတော်မူ၏။ ထေရော၊ ရေဝတ မထေရ်သည်။ ကေကောဝ၊
 တယောက်အထည်းတည်းသာလျှင်။ စင်္ကမနကောဋ္ဌိယံ၊ စကြံစွန်း၌။ အာ-
 လမ္မဏဖလကံ၊ တံကဲပျဉ်ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ပါသာဏဖလကေ၊ ကျောက်
 ဖျာ၌။ နိသိန္ဓော၊ ထိုင်နေလျက်။ ဒုရဘောဝ၊ အဝေးမှသာလျှင်။ အာ-
 ဂစ္ဆန္တိ၊ ကြွလာတော်မူသော။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။
 ပစ္စုဂ္ဂန္ဓာ၊ ခရီးဦး ကြိုဆို၍။ ဝန္တိ၊ ရှိခိုး၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထို ရေဝတ မထေရ်ကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်။ “ရေဝတ၊ ရေဝတ။ ဣမံ(ဌာနံ)၊ ဤအရပ်သည်။ ဝါဠုမိဂဌာနံ၊
 သားရဲတို့၏ နေရာအရပ်တည်း။ စဏ္ဍာနံ၊ ကြမ်းကုန်သော။ ဟတ္ထိအဿာဒိနံ၊
 ဆင်မြင်း အစရှိသည်တို့၏။ သဒ္ဓံ၊ အသံကို။ သုတံ၊ ကြား၍။ (တံ၊ သင်

၁။ ဇေတဝနဝိဟာရဝေဠုဝနဝိဟာရာဒယော ဝါ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း၊ ဝေဠုဝန်
 ကျောင်း အစရှိသည်တို့သည်လည်း။ (နိဿယ၊-မူဟောင်း)

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၂-ဒုတိယဝဂ္ဂ ခဒိရဝနိယရေဝကတ္ထေရဝတ္ထု ၅၁၁

သည်။) ကိန္တိ၊ အသ္မိလျှင်။ ကရောသိ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကို ပြသနည်း။”
ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ တေသံ၊ ထို
ကြမ်းကုန်သော ဆင်မြင်း အစရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့၏။ သဒ္ဓိ၊ အသံကို။
သုဏတော၊ ကြားသော။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အရညပီတိ နာမ၊ တော၌
ဖြစ်သော နှစ်သက်ခြင်းမည်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊
လျှောက်၏။) သတ္တဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တသ္မိံ ဌာနေ၊ ထိုအရပ်၌။ ရေ-
ဝတတ္ထေရဿ၊ ရေဝတ မထေရ်အား။ ပဉ္စဟိ ဂါထာသတေဟိ၊ ဂါထာ
ငါးရာတို့ဖြင့်။ အရညေ၊ တော၌။ နိဝါသာနိသံသံ နာမ၊ နေခြင်း၌ ကျေး
ဇူးမည်သည်ကို။ ကထေတွာ၊ ဟောတော်မူ၍။ ပုနဒိဝသေ၊ တဖန်မိုးသောက်
သောနေ့၌။ အဝိဒူရေ၊ မနီးမဝေးသော။ ဌာနေ၊ အရပ်၌။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်း
အလို့ငှာ။ စရိတွာ၊ လှည့်လည်တော်မူ၍။ ရေဝတတ္ထေရံ၊ ရေဝတ မထေရ်
ကို။ နိဝတ္ထေတွာ၊ နှစ်စေ၍။ ယေဟိ ဘိက္ခုဟိ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်။
ထေရဿ၊ ရေဝတ မထေရ်၏။ အဝဏ္ဏော၊ ကျေးဇူးမဲ့ကို။ ကထိတော၊ ဆို
အပ်၏။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ ကတ္တရယဥ္ဋဥပါဟနာတေလနာဥ္ဋဆတ္တာနံ၊
တောင်ဝှေး ဖိနပ် ဆီကျည် ထီးတို့၏။ သမ္ဗုဿနဘာဝံ၊ မေ့လျော့သည်၏
အဖြစ်ကို။ အကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ အတ္တနော၊
မိမိ၏။ ပရိက္ခာရတ္တာယ၊ ပရိက္ခရာအလို့ငှာ။ နိဝတ္ထာ၊ ပြန်နှစ်ကုန်၏။ အာ-
ဂတမဂ္ဂေနဝ၊ လာသောခရီးဖြင့်သာလျှင်။ ဂစ္ဆန္တာပိ၊ သွားကုန်သော်လည်း။
တံ ဌာနံ၊ ထို ရေဝတမထေရ် နေရာအရပ်ကို။ သလ္လက္ခေတံ၊ မှတ်ခြင်းငှာ။
န သက္ကောန္တိ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်။ ဟိ(သစ္စံ)၊ မှန်၏။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ တေ၊
ထိုရဟန်းတို့သည်။ အလင်္ကတပဋိယတ္ထေန၊ တန်ဆာဆင်ခြင်းနှင့်စပ်သော။ မဂ္ဂေန၊
ခရီးဖြင့်။ ဂန္တော၊ သွား၍။ တံဒိဝသံ ပန၊ ထိုရဟန်းတို့ဘဏ္ဍာ မေ့ရစ်၍ပြန်
သော နေ့၌ကား။ ဝိသမမဂ္ဂေန၊ မညီမညွတ်သော ခရီးဖြင့်။ ဂစ္ဆန္တော၊
သွားကုန်သည်ရှိသော်။ တသ္မိံ တသ္မိံ ဌာနေ၊ ထိုထိုအရပ်၌။ ဥက္ကဋ္ဌိကံ၊
ဆောင်ကြောင့်။ နိသီဒန္တိ၊ ထိုင်နေကုန်၏။ ဇာဏုကေန၊ ပဆစ်ဒူးဖြင့်။ ဂစ္ဆန္တိ၊
သွားရကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဂုဗ္ဗေ စ၊ ချုံတို့ကိုလည်းကောင်း။
ဂစ္ဆေ စ၊ သစ်ပင်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ကဏကေ စ၊ ဆူးတို့ကိုလည်းကောင်း။
မဒ္ဒန္တော၊ နင်းကုန်လျက်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝသိတသဘာဂဌာနံ၊ နေအပ်

၁။ ကိ° ကရောသိ၊ အသ္မိနှလုံးသွင်းခြင်းကိုပြသနည်း။ (နိဿယ-မူဟောင်း)
၂။ အရညရဟိ နာမ= (ဆဋ္ဌ) ၃။ ပမုဿနဘာဝံ= (ဆဋ္ဌ)
၄။ နိသီဒန္တော၊ နေကုန်လျက်= (နိဿယ-မူဟောင်း)

သော ညီညွတ်သောအရပ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ တသ္မိံ တသ္မိံ ခဒိရခါဏုကော၊
 ထိုထို ရှားငုတ်၌။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဆတ္တံ၊ ထီးကို။ သဉ္ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။
 ဥပါဟနံ၊ ဖိနပ်ကို။ ကတ္တရယဉ္ဇိ၊ တောင်ဝှေးကို။ တေလနာဉ္ဇိ၊ ဆီကျည်
 ကို။ သဉ္ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ တသ္မိံယေဝ သမ-
 ယေ၊ ထိုအခါ၌သာလျှင်။ (ဋ္ဌ-၁၈၀) “အယံ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်။
 ဣဒ္ဓိမာ၊ တန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန်းတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥတု၊
 သိ၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပရိက္ခာရေ၊ ပရိက္ခရာတို့ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။
 “ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ပဋိယတ္တသက္ကာရော နာမ၊ စီရင်အပ်သော
 အရိုအသေပြုခြင်းမည်သည်။ ဝေရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တာ၊ ဆိုကုန်လျက်။ အာဂမံသု၊ လာကုန်၏။

ပုရတော၊ ရွှေက။ အာဂတဘိက္ခု၊ လာသောရဟန်းတို့ကို။ ဝိသာခါ၊
 ဝိသာခါ အမည်ရှိသော။ ဥပါသိကာ၊ ဒါယိကာမသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။
 ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ နိသိန္နကာလေ၊ ထိုင်နေသောအခါ၌။ “ဘန္တေ၊ အရှင်
 ဘုရားတို့။ ရေဝတတ္ထေရဿ၊ ရေဝတ မထေရ်၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်
 သည်။ မနာပံ န ခေါ၊ နှစ်သက်ဖွယ်ရှိပါ၏လော။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆတိ၊
 မေးလျှောက်၏။ ဥပါသိကေ၊ ဒါယိကာမ။ တံ သေနာသနံ၊ ထို ရေဝတ
 မထေရ်၏ နေရာကျောင်းသည်။ မနာပံ၊ နှစ်သက်ဖွယ်ရှိ၏။ နန္ဒနဝနံ စိတ္တလ-
 တာဒိသဋ္ဌိဘာဂံ၊ နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်၊ စိတ္တလတာဥယျာဉ် အစရှိသည်နှင့်တူ၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ (အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။) အထ၊ ထိုအခါ၌။ နေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့တွင်။
 သဗ္ဗပစ္စတော၊ ခပ်သိမ်းသော ရဟန်းတို့၏ နောက်မှ။ အာဂတဘိက္ခု၊ လာ
 သောရဟန်းတို့ကို။ “အယျာ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ ရေဝတတ္ထေရဿ၊ ရေဝတ
 မထေရ်၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သည်။ မနာပံ၊ နှစ်သက်ဖွယ်ရှိပါ၏လော။”
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်၏။ ဥပါသိကေ၊ ဒါယိကာမ။ (တေ၊ ဤ
 ရေဝတမထေရ်၏ နေရာကျောင်းကို။) မာ ပုစ္ဆ၊ မမေးလင့်။ တေ၊ ဤ
 ရေဝတ မထေရ်၏ နေရာကျောင်းသည်။ ကထေတုံ၊ ပြောခြင်းငှာ။ အယုတ္တ-
 ဌာနံ၊ မသင့်သောအရပ်တည်း။ တေ၊ ဤ ရေဝတမထေရ်၏ နေရာကျောင်း
 သည်။ ဥဇ္ဇင်္ဂလံ၊ မညီမညွတ်သော။ သက္ခရပါသံဏဝိသမံ၊ ကျောက်စင်
 ကျောက်ခဲတို့ဖြင့် မညီမညွတ်သော။ ခဒိရဝနံ၊ ရှားတောတည်း။ တတ္ထ၊ ထို
 မညီမညွတ်သော ရှားတော၌။ သော ဘိက္ခု၊ ထို ရေဝတမည်သော ရဟန်း

၁။ ဆဋ္ဌ-မူ၌ ‘ယေဝ’မပါ။ ၂။ ဂတဘိက္ခု = (ဆဋ္ဌ)
 ၃။ နန္ဒနဝနံစိတ္တ.... = (နိဿယ-မူဟောင်း)

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၂-ဒုတိယဝဂ္ဂ ခဒိရဝနိယရေဝတထေရဝတ္ထု ၅၁၃

သည်။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။) ဝိသာခါ၊
 ဝိသာခါသည်။ ပုရိမာနံ၊ ရွှေဥလာကုန်သော။ ဘိက္ခုနဉ္စ၊ ရဟန်းတို့၏လည်း
 ကောင်း။ ပစ္ဆိမာနံ၊ နောက်ဥလာကုန်သော။ ဘိက္ခုနဉ္စ၊ ရဟန်းတို့၏လည်း
 ကောင်း။ ကထံ၊ စကားကို။ သုတု၊ ကြား၍။ “ကေသံ၊ အဘယ်ရဟန်း
 တို့၏။ ကထာ၊ စကားသည်။ သစ္စာ နု ခေါ၊ မှန်သနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့
 နှလုံးပိုက်၍။ ပစ္စာဘတ္ထေ၊ ညအခါ၌။ ဂန္ဓမာလံ၊ နံ့သာပန်းကို။ အာဒါယ၊
 ယူ၍။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ခစားရာသို့။ ဂန္ဓာ၊
 သွား၍။ ဝန္တိတု၊ ရှိခိုးပြီး၍။ ကေမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။
 နိသိန္ဓာ၊ ထိုင်နေလျက်။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ “ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား။ ရေဝတဒတ္ထရဿ၊ ရေဝတ မထေရ်၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်ကို။
 ကေစ္စေ၊ အချို့ကုန်သော။ အယျာ၊ အရှင်တို့သည်။ ဝဏ္ဏန္တိ၊ ချီးမွမ်းကုန်
 ၏။ ကေစ္စေ၊ အချို့ကုန်သော။ (အယျာ၊ အရှင်တို့သည်။) နိန္ဒန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့
 ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ တေ၊ ဤစကားသည်။ ကံ နာမ၊ အဘယ်
 သို့သဘောရှိသော စကားနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆံ၊ မေးလျှောက်၏။
 ဝိသာခေါ၊ ဝိသာခါ။ ရမဏိယံ ဝါ၊ မွေ့လျော်ဖွယ်ရှိသည်မူလည်း။ ဟောတု၊
 ဖြစ်စေ။ မာ ဝါ ဟောတု၊ မရှိသည်မူလည်းဖြစ်စေ။ ယသ္မိံ ဌာနေ၊ အကြင်
 အရပ်၌။ အရိယာနံ၊ အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ရမတိ၊ မွေ့
 လျော်၏။ တဒေဝဋ္ဌာနံ၊ ထိုအရပ်သည်ပင်လျှင်။ ရမဏိယံ နာမ၊ မွေ့လျော်
 ဖွယ်ရှိသည်မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတု၊ မိန့်တော်မူ၍။

“ဂါမေ ဝါ ယဒိ ဝါ ရညေ၊ နိန္ဒေ ဝါ ယဒိ ဝါ ထလေ။
 ယတ္ထ အရဟန္တာ ဝိဟရန္တိ၊ တံ ဘူမိရာမဏေယျက” ဟိ။

ဂါမေ ဝါ ယဒိ ဝါ ရညေ၊ နိန္ဒေ ဝါ ယဒိ ဝါ ထလေ။ ယတ္ထ အရဟန္တာ
 ဝိဟရန္တိ၊ တံ ဘူမိရာမဏေယျကံ-ဟူ၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊
 ဟောတော်မူ၏။-

“ဂါမေ ဝါ၊ ရွာ၌လည်းကောင်း။ ယဒိ၊ ထိုမြို့။ အရညေ ဝါ၊
 တော၌လည်းကောင်း။ နိန္ဒေ ဝါ၊ ချိုင့်ဝှမ်းရာအရပ်၌လည်းကောင်း။
 ယဒိ၊ ထိုမြို့။ ထလေ ဝါ၊ ကုန်းကြည်းအရပ်၌လည်းကောင်း။ ယတ္ထ၊
 အကြင်မြေအရပ်၌။ အရဟန္တာ၊ ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဝိဟရန္တိ၊
 နေကုန်၏။ တံ ဘူမိ၊ ထိုမြေအရပ်သည်။ ရာမဏေယျကံ၊ မွေ့လျော်
 ဖွယ်ရှိ၏။”

အထ၊ ထိုအခါ၌။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အပရတာဝေ၊ နောက်အဖို့၌။ ဇေတဝနမဟာဝိဟာရေ၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်ကြီး၌။ အရိယဂဏမဇ္ဈေ၊ အရိယာအပေါင်းတို့၏ အလယ်၌။ နိဿိန္နော၊ ထိုင်နေတော်မူလျက်။ ထေရံ၊ ရေဝတ မထေရ်ကို။ အာရညကနံ၊ တောကျောင်း၌နေကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့ထက်။ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောနေရာ၌။ ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အပြီးတည်း။

ကင်္ခါရေဝတတ္ထေရဝတ္ထု

၂၀၄။ ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌။ ဈာယိနန္တိ၊ ဈာယိနံ ဟူသည်ကား။ ဈာနလာဘီနံ၊ ဈာန်ရခြင်းရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ ဈာနဘိရတာနံ၊ ဈာန်၌ မွေ့လျော်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ ကိရ (ဝိတ္တာရေမိ)၊ ထိုစကားကို ချဲ့ဦးအံ့။ သောထေရော၊ ထို ကင်္ခါရေဝတ မထေရ်သည်။ ယာ ဈာနသမာပတ္တိယော၊ အကြင် ဈာန်သမာပတ်တို့ကို။ ဒသဗလော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သမာပဇ္ဇတိ၊ ဝင်စား၏။ တတော၊ ထို မြတ်စွာဘုရားဝင်စားတော်မူသော ဈာန်သမာပတ်မှ။ အပ္ပတရံ၊ အနည်းငယ်သော သမာပတ်ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ ဗဟုတရာ၊ များစွာသော ဈာန်သမာပတ်တို့ကို။ သမာပဇ္ဇတိ၊ ဝင်စား၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဈာယိနံ၊ ဈာန်ရခြင်းရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အဂ္ဂေါ နာမ၊ မြတ်သည်မည်သည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ ကင်္ခါယနဘာဝေန၊ ယုံမှားခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ကင်္ခါရေဝတောတိ၊ ကင်္ခါရေဝတ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ကင်္ခါ နာမ၊ ယုံမှားခြင်း မည်သည်ကား။ ကုက္ကုစ္စံ၊ အလို့လို့ ရှိသည်၏အဖြစ်တည်း။ ကုက္ကုစ္စကော၊ အလို့ လို့ ရှိတတ်သည်၏ အဖြစ်တည်း။ ဣတိ (အယံ)၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ကိံ ပန၊ အသို့နည်း။ အညေ၊ တပါးကုန်သော။ ကုက္ကုစ္စကော၊ အလို့လို့ ရှိတတ်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ နတ္ထိ (န သန္တိ)၊ မရှိကုန်သလော။ ဣတိ (အယံ)၊ ဤသည်ကား။ (ပုစ္ဆော၊ အမေးတည်း။) အတ္ထိ (သန္တိ)၊ ရှိကုန်၏။ ပန (တထာပိ)၊ ထိုသို့ ရှိကုန်သော်လည်း။ အယံ ထေရော၊ ဤ ကင်္ခါရေဝတ မထေရ်သည်။ ကပ္ပိယေပိ၊ အပ်သောအရာ၌လည်း။ ကုက္ကုစ္စံ၊ အလို့လို့ကို။ ဥပ္ပါဒေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ အထ၊ ထို ကင်္ခါရေဝတ မထေရ်၏။ ကုက္ကုစ္စကတော၊ အလို့လို့ရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ အတိပိကဋ္ဌာ၊ အလွန်ထင်ရှားသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ(တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ ကင်္ခါရေဝတောတေဝ၊ ကင်္ခါရေဝတ ဟူ၍သာလျှင်။ သင်္ခံ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့။ ဂတော၊ ရောက်၏။

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၂-ဒုတိယဝဂ္ဂ ကင်္ခါရေဝတတ္ထေရဝတ္ထု ၅၁၅

တဿ၊ ထိုကင်္ခါရေဝတ မထေရ်၏။ ပဉ္စကမ္မေ၊ ပြဿနာအမှု၌။ အယံ၊ ဤ ဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ အနုပုဗ္ဗိကထာ၊ အစဉ်အတိုင်းဖြစ်သော စကားတည်း။ ကိရ(ဝိတ္တာရေမိ)၊ ထိုစကားကိုခွဲခြားအံ့။ အယံ၊ ဤ ကင်္ခါရေဝတ မထေရ်၏ အလောင်းသည်။ ပဒုမုတ္တရဗုဒ္ဓကာလေ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား လက်ထက် တော်၌။ ပုရိမနယေနေဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်။ မဟာဇနေန၊ လူအပေါင်း နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တက္ခ။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတော်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ပရိသ-
 ၉ ပရိယန္တေ၊ အရိသတ်အစွန်၌။ ဌိတော၊ တည်လျက်။ (ဋ္ဌ-၁၈၁) ဓမ္မံ၊ တရား ကို။ သုဏန္တော၊ နာသည်ရှိသော်။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဧကံ၊ တယောက်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ ဈာနာဘိရတာနံ၊ ဈာန်ဖြင့်မွေ့လျော်ကုန် သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောနေရာ၌။ ဌပေန္တံ၊ ထားတော်မူ သည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ “မယာပိ၊ ငါသည်လည်း။ အနာဂတေ၊ နောင် အခါ၌။ ဝေရူပေန၊ ဤသို့သဘောရှိသော အစဉ်ဖြင့်။ ဘဝိတံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး ၌။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ နိမန္တော၊ ပင့်ဖိတ်၍။ ပုရိမနယေနေဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ မဟာသတ္တာရံ၊ မြတ် သော ပူဇော်သကာကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ “ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဣမိနာ အဓိ- ကာရကမ္မေန၊ ဤသို့သော ကုသိုလ်ကံကြောင့်။ အညံ၊ တပါးသော။ သမ္ပတ္တိံ၊ လူ့စည်းစိမ် နတ်စည်းစိမ်ကို။ န ပတ္ထေမိ၊ မတောင့်တပါ။ ပန၊ စင်စစ်ကား။ သော ဘိက္ခု၊ ထို ရဟန်းကို။ တုဗ္ဗေဟိ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ဣတော၊ ဤနေ မှ။ သတ္တဒိဝသမတ္ထကေ၊ ခုနစ်ရက်၏အထက်၌။ ဈာယိနံ၊ ဈာန်ဝင်စားသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။ ဌပိတော ယထာ၊ ထားအပ် သကဲ့သို့။ ဧဝံ (တထာ)၊ ထိုအတူ။ အဟမ္ပိ၊ အကျွန်ုပ် သည်လည်း။ အနာ- ဂတေ၊ နောင်အခါ၌။ ဧကဿ၊ တဆူသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာ- သနေ၊ သာသနာတော်၌။ ဈာယိနံ၊ ဈာန်ဝင်စားသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက်။ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်သည်။ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ရပါလိ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပတ္တနံ၊ ဆုခံဘေးခြင်းကို။ အာဘသိ၊ ပြု၏။ သတ္တာ၊ ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အနာဂတံ၊ လာလတ္တံ့သောအကြောင်းကို။ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်တော်မူ ၍။ သမိဇ္ဈနဘာဝံ၊ ပြည့်စုံလတ္တံ့သည်၏အဖြစ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍။ “အနာ- ဂတေ၊ နောင်သောအခါ၌။ ကပ္ပသတသဟဿာ ဝသာနေ၊ ကမ္ဘာတသိန်း၏ အဆုံး၌။ ဂေါတမော နာမ၊ ဂေါတမ-အမည်ရှိသော။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိဿဘိ၊ ပွင့်လတ္တံ့။ တဿ၊ ထိုဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနေ၊ သာ

သနာ၌။ တံ၊ သင်သည်။ ဈာယိနံ၊ ဈာန်ဝင်စားသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက်။ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်သည်။ ဘဝိဿသိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ”ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗျာကရိတွာ၊ ဗျာဒိတ်စကား ကြားတော်မူ၍။ ပက္ခာမိ၊ မဲကြတော်မူ၏။

သော၊ ထိုအမျိုးသားသည်။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ ကလျာဏကမ္မံ၊ ကောင်းမှုကံကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ကပ္ပသတသဟဿံ၊ ကမ္ဘာတသိန်း ကာလပတ်လုံး။ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည် လူ့ပြည်တို့၌။ သံသရိတွာ၊ ကျင်လည်၍။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ကာလေ၊ လက်ထက်၌။ ဘာဝတ္ထိနဂရေ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ မဟာဘောဂကုလေ၊ များသော စည်းစိမ်ရှိသော အမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏။ ပစ္ဆာတတ္ထံ၊ ညချမ်းအခါ၌။ ဓမ္မဿဝနတ္ထံ၊ တရားနာခြင်းအကျိုးငှာ။ ဂစ္ဆန္တေန၊ သွားသော။ မဟာဇနေန၊ လူအပေါင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္တု၊ သွား၍။ ပရိသပရိယန္တေ၊ ပရိသတ်အစွန်၌။ ဌိတော၊ တည်လျက်။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍။ သဒ္ဓိံ၊ သဒ္ဓါတရားကို။ ပဋိလဘိတွာ၊ ရ၍။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရှင်ပြုသည် ရှိသော်။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို။ လဘိတွာ၊ ရ၍။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ကထာပေတွာ၊ ဟောစေ၍။ ဈာနပရိကမ္မံ၊ ဈာန်ပရိကံကို။ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်။ ဈာနလဘိ၊ ဈာန်ကိုရသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဈာနမေဝ၊ ဈာန်ကိုသာလျှင်။ ပါဒကံ၊ အခြေကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ အရဟတ္တဖဟံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ သော၊ ထိုကင်္ခါရေဝတ မထေရ်သည်။ ဒသဗလေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သမာပဇ္ဇိတဗ္ဗသမာပတ္တိနံ၊ ဝင်စားတော်မူ အပ်သော သမာပတ်တို့အောက်။ အပ္ပတရာ၊ အနည်းငယ်သော သမာပတ်ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ ဗဟုတရာ၊ များစွာသောသမာပတ်တို့ကို။ သမာပဇ္ဇန္တော၊ ဝင်စားသည်ရှိသော်။ အဟောရတ္ထံ၊ နေညဉ့်ပတ်လုံး။ ဈာနေနသု၊ ဈာန်တို့၌။ စိဏ္ဏဝသိ၊ လေ့လာခြင်းရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုကင်္ခါရေဝတ မထေရ်ကို။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ သတ္ထော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမံ ဂုဏံ၊ ဤဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဈာယိနံ၊ ဈာန်ဝင်စားသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အဂ္ဂဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။ ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏။ “အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဂုဋ္ဌော၊ တင်လဲခဲ့သည်။ အကပ္ပိယော၊ မအပ်။ မဂ္ဂါ၊ ပဲနောက်တို့သည်။ အကပ္ပိယာ၊ မအပ်ကုန်။” ဣတိ ဧဝံ ပန၊ ဤသို့လျှင်။ ကပ္ပိယေသ္မေဝ၊ အပ်သည်သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ ဝတ္ထုသု၊ ဝတ္ထုတို့၌။ ကုက္ကုစဿ၊ အလို့လို့၏။ ဥပ္ပါဒိတတာယ၊ ဖြစ်စေ

နိပါတ် ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၂-ဒုတိယဝဂ္ဂသောဏကောဠိဝိသတ္ထေရဝတ္ထု ၅၁၇

အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ကုက္ကုစ္ဆသင်္ခါတာယ၊ ကုက္ကုစ္ဆဟု ဆိုအပ်သော။ ကင်္ခါယ၊ ယုံမှားခြင်း၏။ ဘာဝေန၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ကင်္ခါရေဝတောတိ သင်္ခံ၊ ကင်္ခါရေဝတ ဟူသောခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အပြီးတည်း။

သောဏကောဠိဝိသတ္ထေရဝတ္ထု

၂၀၅။ သတ္တမေ၊ သတ္တမ သုတ်၌။ အာရဒ္ဓဝီရိယာနန္တိ၊ အာရဒ္ဓဝီရိယာနံ ဟူသည်ကား။ ပဂ္ဂဟိတဝီရိယာနံ၊ ချီးပင့်အပ်သော လုံ့လရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ တွင်။ ပရိပုဏ္ဏဝီရိယာနံ၊ ပြည့်စုံသောလုံ့လရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ သောဏော ကောဠိဝိသောတိ (ဧတ္ထ)၊ သောဏော ကောဠိဝိသော-ဟူသော ဤပါဌ၌၊ သောဏောတိ၊ သောဏော ဟူသောအမည်သည်။ တဿ(ထေရဿ)၊ ထိုမထေရ် ၏။ နာမံ၊ အမည်တည်း။ ကောဠိဝိသောတိ၊ ကောဠိဝိသော ဟူသည်ကား။ ဂေါတ္ထံ၊ အနွယ်တည်း။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ကောဠိဝေသော၊ အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်သော ကုန်သည်မျိုး၏သားတည်း။ ဣတိ(အယံ)၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဣဿရိယေန၊ အစိုးရခြင်းဖြင့်။ ကောဠိပ္ပတ္တဿ၊ အထွတ်အထိပ် သို့ရောက်သော။ ဝေဿကုလဿ၊ ကုန်သည်မျိုး၏။ ဒါရကော၊ သားငယ် တည်း။ ဣတိ(အယံ)၊ ဤသည်ကား။ အဓိပ္ပေါယော၊ အဓိပ္ပာယ်တည်း။ ယသ္မာ ပန၊ အကြင်ကြောင့်ကား။ အညေသံ၊ တပါးကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်း တို့၏။ ဝီရိယံ နာမ၊ ဝီရိယ မည်သည်ကား။ ဝဇေတဗ္ဗံ၊ ပွားစေအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ထေရဿ ပန၊ သောဏ မထေရ်၏ကား။ (ဝီရိယံ နာမ၊ ဝီရိယ မည်သည်ကား။) ဟာပေတဗ္ဗမေဝ၊ ယုတ်စေအပ်သည် သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သေ(ဧသော)၊ ဤ သောဏ မထေရ်သည်။ အာရဒ္ဓဝီရိယာနံ၊ အားထုတ်အပ်သော ဝီရိယရှိသော ပုဂ္ဂိုလ် တို့တွင်။ အဂ္ဂေါ နာမ၊ မြတ်သည်မည်သည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။

☞ (ဋ္ဌ-၁၈၂) တဿ၊ ထို သောဏမထေရ်၏။ ပဉ္စကမ္မေ၊ ပြဿနာအမှု၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ အနုပ္ပဗ္ဗိကထာ၊ အစဉ်အတိုင်းဖြစ်သော စကား တည်း။-ကိရ(ဝိတ္ထာရေမိ)၊ ထိုစကားကို ချဲ့ဦးအံ့။ အယံ၊ ဤ သောဏမထေရ် ၏ အလောင်းသည်။ အတိတော၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌။ ပဒုမုတ္တရဗုဒ္ဓ- ကာလေ၊ ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာဘုရား လက်ထက်တော်၌။ သေဠိကုလေ၊ သဌေး

အမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ အဿ၊ ထို သတ္တဝါသားအား။ သိရိဝဇ္ဇကုမာ-
ရောတိ၊ သိရိဝဇ္ဇ သတ္တဝါသားဟူ၍။ နာမံ၊ အမည်ကို။ အကံသု၊ မှည့်ကုန်၏။
သော၊ ထို သိရိဝဇ္ဇ သတ္တဝါသားသည်။ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့ရောက်သည်ရှိ
သော်။ ပုရိမနယေနော၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။
ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ပရိသပရိယန္တေ၊ ပရိသတ်အစွန်၌။ ဌိတော၊ တည်လျက်။
ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုဏန္တော၊ နာသည်ရှိသော်။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။
ဧကံ၊ တယောက်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ အာရဒ္ဓဝီရိယာနံ၊ အားထုတ်
အပ်သော လုံ့လရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောနေရာ၌။
ဌပေန္တံ၊ ထားတော်မူသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ “မယာပိ၊ ငါသည်လည်း။
အနာဂတော၊ နောင်အခါ၌။ ဝေဇ္ဇပေန၊ ဤသို့သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။
ဘဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ ဒေ-
သနာပရိယောသာနေ၊ ဒေသနာတော်၏ အဆုံး၌။ ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရား
ကို။ နိမန္တေတွာ၊ ပင့်ဖိတ်၍။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ မဟာဒါနံ၊
ကြီးစွာသောအလှူကို။ ဒတွာ၊ ပေးလှူ၍။ ဝုတ္တနယော၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်
သာလျှင်။ ပတ္တနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြု၍။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်။ တဿ၊ ထိုသိရိဝဇ္ဇ သဌေး၏။ ပတ္တနာယ၊ ဆုတောင်းခြင်း၏။ သမိဇ္ဈန-
ဘာဝံ၊ ပြည့်စုံလတ္တံ့သည်၏အဖြစ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၏။ ပုရိမနယေ-
နေဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဗျာကရိတွာ၊ ဗျာဒိတ်စကား ကြားတော်မူ၍။
ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂတော၊ ကြွတော်မူ၏။

သောပိ သိရိဝဇ္ဇသေဌိ၊ ထို သိရိဝဇ္ဇ သဌေးသည်လည်း။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်
ထက်ဆုံး။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်
လူ့ပြည်တို့၌။ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်သည်ရှိသော်။ ကပ္ပသတသဟဿံ၊
ကမ္ဘာ့သိန်းကို။ အတိက္ကမိတွာ၊ လွန်၍။ ဣမသ္မိံ ကပ္ပေ၊ ဤ ဘဒ္ဒကပ်
ကမ္ဘာ၌။ ကဿပဒသဗလေ၊ ကဿပ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊
ပရိနိဗ္ဗာန် စံလွန်တော်မူသည် ရှိသော်။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ဘဂဝတိ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်။ အနုပ္ပန္နေ၊ မဖြစ်မီ။ ဗာရာဏသီယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌။
ကုလဒဂဟေ၊ အပျိုးအိမ်၌။ ပဋိသန္တံ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဏိ၊ ယူ၏။ သော၊
ထို သိရိဝဇ္ဇ သတ္တဝါသားသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သဟာယကေဟိ၊ အပေါင်း
အဖော်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဂင်္ဂိယံ၊ ဂင်္ဂါမြစ်၌။ ကိဋ္ဌတိ၊ ကစား၏။
အထံ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကသ္မိံ သမယေ၊ တပါးသောအခါ၌။ ဧကော၊ တပါး

နိပါတ် ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၂-ဒုတိယဝဂ္ဂ သောဏကောဠိဝိသတ္ထေရဝတ္ထု ၅၁၉

သော။ ဇိဏ္ဏဝီရိကော၊ ဟောင်းနှမ်းသော သင်္ကန်းရှိသော။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊
ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်သည်။ “ဗာရာဏသီ၊ ဗာရာဏသီပြည်ကို။ ဥပနိဿာယ၊
အမှီပြု၍။ ဂင်္ဂါတီရေ၊ ဂင်္ဂါမြစ်နား၌။ ပဏ္ဏသာလံ၊ သစ်ရွက်မိုးသော ကျောင်း
ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဝဿံ၊ ဝါသို။ ဥပဂစ္ဆိဿာမိ၊ ကပ်အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့
နှလုံးပိုက်၍။ ဥဒကေန၊ ရေသည်။ သမုပဗျူဇ္ဇေ၊ အစပြုအပ်ကုန်သော။
ဒဏ္ဍကေ စ၊ လှံတံတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဝလ္လိယော စ၊ နွယ်တို့ကိုလည်းကောင်း။
သံကခုတိ၊ စုရုံး၏။ အယံ ကုမာရော၊ ဤ သတို့သားသည်။ သဟာယကေ-
တိ၊ အပေါင်းအဖော်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္က။ ဂန္ဓာ၊ သွားလတ်၍။ အဘိ-
ဝါဒေတွာ၊ ရှိသေစွာ ရှိခိုး၍။ ဌိတော၊ ရှိလျက်။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။
ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ကရေထ၊ ပြုကုန်သနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး
လျှောက်၏။ ကုမာရ၊ သတို့သား။ အန္တောဝဒဿ၊ ဝါတွင်းသည်။ ဥပကဋ္ဌေ၊
နီးလတ်သည်ရှိသော်။ ပဗ္ဗဇိတာနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ဝသနဋ္ဌာနံ နာမ၊ နေရာ
အရပ် မည်သည်ကို။ လဒ္ဓု၊ ရခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊
မိန့်တော်မူ၏။) “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဇ္ဇေဝ၊ ယနေ့သာလျှင်။ ကေဒိ-
ဝသံ၊ တရက်မျှ။ အယျော၊ အရှင်သည်။ ယထာ တထာ၊ ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြား
သော အခြင်းအရာဖြင့်။ အာဂမေတု၊ ငွံတော်မူပါလော့။ သေ၊ နက်ဖြန်။
အယုဿ၊ အရှင်အား။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်ကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။
ကရိဿာမိ၊ ပြုပါအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊
ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်သည်။ “တဿေဝ ကုမာရဿ၊ ထို သတို့သားအားလျှင်။
သင်္ဂဟံ၊ ချီးမြှောက်ခြင်းကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍။
အာဂတတ္တာ၊ လာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အဓိဝါသေသိ၊ ဝန်ခံ၏။ သော၊
ထို သတို့သားသည်။ တဿ၊ ထို ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်၏။ အဓိဝါသနံ၊ ဝန်ခံ
တော်မူသည်ကို။ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍။ ဂတော၊ သွား၏။ ပုနဒိဝသေ၊ တဖန်မိုး
သောက်သောနေ့၌။ သက္ကာရသမ္မာနံ၊ ပူဇော်သကာ မြတ်နိုးတနာကို။ သဇ္ဇေ-
တွာ၊ စီရင်၍။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်၏။ အာဂမနံ၊ ကြွလာ
တော်မူခြင်းကို။ သြလောကေန္တော၊ မျှော်လင့်လျက်။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။
ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါပိ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်သည်လည်း။ “အဇ္ဇေ၊ ယနေ့။ ကိံ၊
အဘယ်သို့သဘောရှိသော။ ဘိက္ခဝာစာရံ၊ ဆွမ်းခံရွာကို။ လဘိဿာမိ န ခေါ၊
ရအံ့နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဝဇ္ဇေန္တော၊ ဆင်ခြင်လတ်သော်။ ဂန္ဓာ၊

၁။ ယထာ ယထာ။ (နိဿယ-မူဟောင်း)

၂။ ကဟံ။ (ဆဋ္ဌ)

၃။ ဥတ္တံ။ (ဆဋ္ဌ)

သွား၍၊ တဿေဝ၊ ထိုသတို့သား၏သာလျှင်။ ဂေဟဒ္ဓါရံ၊ အိမ်တံခါးသို့။ အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူ၏။

ကုမာရော၊ သတို့သားသည်။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ အရှင်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ သမ္ပိယာယမာနော၊ ချစ်မြတ်နိုးသည်ဖြစ်၍။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ ဒတုာ၊ လှူပြီး၍။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣမံ အန္တောဝဿံ၊ ဤဝါတွင်း၌။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဂေဟဒ္ဓါရမေဝ၊ အိမ်တံခါးသို့သာလျှင်။ အာဂစ္ဆေယ၊ ကြွတော်မူပါကုန်။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိညံ၊ ဝန်ခံခြင်းကို။ ဂဟေတုာ၊ ယူ၍။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ အရှင်သည်။ ဘတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးခြင်း ကိစ္စကို။ ကတုာ၊ ပြု၍။ ပက္ကန္တေ၊ ဖွဲ့ကြသည်ရှိသော်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သဟာယကေဟိ၊ အပေါင်းအဖော်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဂန္တုာ၊ သွား၍။ ကေဒိဝသေနေဝ၊ တရက်ချင်းဖြင့်သာလျှင်။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏။ ဝသနပဏ္ဏသာလဉ္စ၊ နေရာဖြစ်သော သစ်ရွက်မိုးသော ကျောင်းကို လည်းကောင်း။ စက်မနဉ္စ၊ စင်္ကြံကို လည်းကောင်း။ ရတ္တိဋ္ဌာနဒိဝါဋ္ဌာနာနိ စ၊ ညဉ့်သန့်ရာ နေ့သန့်ရာ အရပ်တို့ကို လည်းကောင်း။ ကာရာပေတုာ၊ ပြုစေ၍။ အဒါသိ၊ လှူ၏။ တဿေဝ၊ ထို ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ အရှင်၏သာလျှင်။ ပဏ္ဏသာလံ၊ သစ်ရွက်မိုးသော ကျောင်းသို့။ (ဋ္ဌ-၁၈၃) ပဝိသနဝေလာယ၊ ဝင်သောအခါ၌။ ဟရိတူပလိတ္တာယ၊ နွားချေးစို့ဖြင့် လိမ်းကျံအပ်သော။ ဘူမိယာ၊ မြေ၏။ “ပါဒေသု၊ ခြေတော်တို့၌။ ကလလံ၊ ညွှန်သည်။ မာလဂ္ဂံ၊ မကပ်ငြိစေသတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပါရုပနဉ္စ၊ ရုံသောအဝတ်ကို လည်းကောင်း။ သတသဟဿဉ္စနကံ၊ အဖိုးတသိန်းထိုက်သော။ ရတ္တကမ္မလဉ္စ၊ ကမ္မလာနီကို လည်းကောင်း။ ဘူမတ္ထရဏံ၊ မြေအခင်းကို။ သန္တရိတုာ၊ ခင်း၍။ ကမ္မလဿ၊ ကမ္မလာ၏။ ဝဏ္ဏေန၊ အဆင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ အရှင်၏။ သရိရပ္ပဘံ၊ ကိုယ်ရောင်ကို။ ကေသဒိသံ၊ တပြိုင်နက် တူသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အဘိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ ပသန္တေ၊ ကြည်ညိုသည်။ ဟုတုာ၊ ဖြစ်၍။ “တုမေဟိ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ အက္ကန္တကာလတော၊ နင်းသောအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဣဿ ကမ္မလဿ၊ ဤကမ္မလာ၏။ ပဘာ၊ အရောင်သည်။ အဘိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ ဝိရောစတိ ယထာ၊ တင့်တယ်သကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ မယုမ္ပိ၊ အကျွန်ုပ်သည်လည်း။ နိဗ္ဗတ္တနိဗ္ဗတ္တဋ္ဌာနေ၊ ဖြစ်လေရာ ဖြစ်လေရာအရပ်၌။ ဟတ္ထပါဒါနံ၊ လက်ခြေတို့၏။ ဝဏ္ဏော၊ အဆင်းသည်။ ဗန္ဓုဇီဝကပုပ္ဖဝဏ္ဏော၊ မိုးစေ့ပန်းပွင့် အဆင်းနှင့် တူသော အဆင်းရှိသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သတက္ခတ္တံ၊ အကြိမ်တရာ။ ဝိဟတကပ္ပဝါသပဋ္ဌလဗဿသဒိ-

နိပါတ် ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၂-ဒုတိယဝဂ္ဂ သောဏကောဠိဝိလတ္ထရာဇဝတ္ထု ၅၂၁

သောဝ၊ ဖတ်အပ်သော ဝါဂွမ်းလွှာ အတွေ့နှင့် တူသည်သာလျှင် ဖြစ်သော။
ဖဿော၊ အတွေ့သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊
လျှောက်၏။ သော၊ ထိုသတို့သားသည်။ တေမာသံ၊ သုံးလတို့ပတ်လုံး။
ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို။ ဥပဋ္ဌဟိတု၊ လုပ်ကျွေး၍။ ပဝါရိတကာလေ၊
ပဝါရဏာပြုပြီးသောအခါ၌။ တိစိဝရံ၊ သင်္ကန်းသုံးသည်ကို။ အဒါသိ၊ လူ၏။
ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်သည်။ ပရိပုဏ္ဏပတ္တစိဝရော၊ ပြည့်စုံသော
သပိတ်သင်္ကန်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဂန္ဓမာဒနမေဝ၊ ဂန္ဓဇာဒနတောင်သို့သာလျှင်။
ဂတော၊ ကြွတော်မူ၏။

သောပိ ကုလပုတ္တော၊ ထို အမျိုးသားသည်လည်း။ ဒေဝမနုဿေသု၊
နတ်ပြည် လူ့ပြည်တို့၌။ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်သည် ရှိသော်။ အမှာကံ၊
ငါတို့၏။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌။
ကာဠုစမ္မာနဂရေ၊ ကာဠုစမ္မာနဂိုရ်ပြည်၌။ ဥပသေဠိဿ၊ ဥပသဌေး၏။ စာရေ၊
အိမ်၌။ ပဋိသန္ဓိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဏှိ၊ ယူ၏။ တဿ၊ ထိုသတို့သား၏။ ပဋိ-
သန္ဓိဂ္ဂဟဏကာလတော၊ ပဋိသန္ဓေယူသောအခါမှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ သေဠိ-
ကုလံ၊ သဌေးအိမ်သို့။ အနေကာနိ၊ များစွာကုန်သော။ ပဏ္ဏာကာရသ-
ဟဿာနိ၊ တထောင်သောလက်ဆောင်တို့သည်။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာရောက်ကုန်၏။
ဇာတဒိဝသေ စ၊ ဖွားသောနေ့၌လည်း။ သကလနဂရံ၊ မြို့အလုံးသည်။ ကေ-
သက္ကာရသမ္မာနံ၊ တပြိုင်နက် ပူဇော်သကာ မြတ်နိုးတနာရှိသည်။ အဟောသိ၊
ဖြစ်၏။ အထိ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုသတို့သားအား။ နာမဂ္ဂဟဏဒိဝသေ၊
အမည်မှည့်သောနေ့၌။ မာတာပိတရော၊ အမိအဖတို့သည်။ “အမှာကံ၊ ငါတို့၏။
ပုတ္တော၊ သားသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ နာမံ၊ အမည်ကို။ ဂဏှိတောဝ၊ ယူ၍
သာလျှင်။ အာဂတော၊ လာ၏။ ရတ္တသုဝဏ္ဏရသသိဉ္ဇန္တော ဝိယ၊ ရွှေနီရည်
ဖြင့် သွန်းလောင်းဘိသကဲ့သို့။ အဿ၊ ထိုသတို့သား၏။ သရီရစ္ဆဝိ၊ ကိုယ်အရေ
သည်။ (အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။)” ဣတိ (တသွာ)၊ ထို့ကြောင့်။ အဿ၊ ထိုသတို့
သားအား။ သောဏကုမာရောတေဝ နာမံ၊ သောဏသတို့သားဟူသော အမည်
ကိုသာလျှင်။ အကံသု၊ မှည့်ကုန်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုသတို့သားအား။ သေဠိံ၊ အဖသဌေးသည်။
ဇာတိယော၊ အထိန်းတို့ကို။ ဥပနေတု၊ ဆောင်၍။ ဒေဝကုမာရံ ဝိယ၊ မင်း
သားကိုကဲ့သို့။ နံ၊ ထိုသတို့သားကို။ သုခေန၊ ချမ်းသာသဖြင့်။ ဝစေသုံ၊

၁။ နိသယမူဟောင်း၌ မပါ။
၂။ ရတ္တသုဝဏ္ဏရသပရိသိတ္တာ ဝိယ - (ဆဋ္ဌ) ၃။ သဠိ - (ဆဋ္ဌ)

ကြီးပွားစေကုန်၏။ တဿ၊ ထိုသတို့သားအား။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိ
 သော။ အာဟာရဝိဓာနံ၊ အာဟာရကို စီရင်ခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။
 သဗ္ဗိကရီသမတ္တံ၊ ပယ်ခြောက်ဆယ် အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဌာနံ၊ အရပ်ကို။
 ကသိတာ၊ ထွန်၍။ တိဝိဓေန၊ သုံးပါးအပြားရှိသော။ ဥဒကေန၊ ရေဖြင့်။
 ပေါသေန္တိ၊ ကြီးပွားစေကုန်၏။ ကေဒါရေ၊ လယ်တို့သို့။ ပဝိသန္တိသု၊
 ဝင်ကုန်သော။ ဥဒကမာတိကာသု၊ ရေမြောင်းတို့၌။ ခီရောဒကဿ စ၊ နို့ရည်
 ကိုလည်းကောင်း။ ဂန္ဓောဒကဿ စ၊ နို့သာရည်ကိုလည်းကောင်း။ အနေကာ-
 နိ၊ များစွာကုန်သော။ စာဠိသဟဿာနိ၊ အိုးတထောင်တို့ကို။ အာသိဉ္ဇန္တိ၊
 သွန်းလောင်းကုန်၏။ သာလိသိသာနိ၊ သလေးနှ့်တို့၏။ ခီရဂ္ဂဟဏကာလေ။
 နို့ရည်ကိုယူသောအခါ၌။ သုကာဒိနံ၊ ကျေးသားအစရှိကုန်သော။ ပါဏာနံ၊
 သတ္တဝါတို့၏။ ဥစ္ဆိဋ္ဌကရဏနိဝါရဏတ္ထဉ္စ၊ စားဖတ်ကိုပြုခြင်းကိုမြစ်ခြင်းအကျိုးငှာ
 လည်းကောင်း။ ဝိဟိပဗ္ဗာနံ၊ သလေးဖုံးတို့၏။ သုဓမ္မာလဘာဝတ္ထဉ္စ၊ သိမ်မွေ့သည်၏
 အဖြစ်တည်းဟူသော အကျိုးငှာလည်းကောင်း။ ပရိယန္တပရိက္ခေပေ စ၊ ထက်
 ဝန်းကျင်မှ အပိုင်းအခြားဖြစ်သော အရံတို့ကိုလည်းကောင်း။ အန္တရန္တရာ၊
 အကြားအကြား၌။ ယဇ္ဇေ စ၊ တိုင်တို့ကိုလည်းကောင်း။ နိခနိတာ၊ စိုက်၍။
 ဥပရိ၊ အထက်၌။ ဒဏ္ဍကေ၊ လှံတံတို့ကို။ ဒတာ၊ ပေး၍။ ကိလဉ္ဇေဟိ၊ ဖျာ
 တို့ဖြင့်။ ဆာဒေတာ၊ ဖုံးလွှမ်း၍။ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ သာဏိယာ၊ တင်း
 တိမ်ဖြင့်။ ပရိက္ခိပိတာ၊ ရံ၍။ သဗ္ဗပရိယန္တေ၊ အလုံးစုံသော အဆောက်အဦတို့၏
 အဆုံး၌။ အာရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို။ ဂဏန္တိ၊ ယူကုန်၏။ သဿေ၊
 ကောက်သည်။ နိပ္ပန္တေ၊ ပြီးပြည့်စုံသည်ရှိသော်။ ကောဠေ၊ ကျီ၌။ စတုဇာတိ-
 ဂန္ဓေဟိ၊ နို့သာမျိုး လေးပါးတို့ဖြင့်။ ပရိဘဏ္ဍံ၊ အပြေအပြစ်လိမ်းကျံခြင်းကို။
 ကတာ၊ ပြု၍။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ ဥတ္တမဂန္ဓေဟိ၊ မြတ်သောနို့သာတို့ဖြင့်။ ပရိ-
 ဘာဝန္တိ၊ ထုံမွှမ်းကုန်၏။ အနေကသဟဿပရိသာ၊ အထောင် မကသော
 ယောက်ျားတို့သည်။ ခေတ္တံ၊ လယ်သို့။ သြရယု၊ သက်၍။ သာလိသိသာနိ၊ သလေး
 နှ့်တို့ကို။ ဝဏေသု၊ အညွှာတို့၌။ ခိန္နိတာ၊ ဖြတ်၍။ မုဠိမုဠိယော၊ အဆုပ်အဆုပ်တို့
 ကို။ ကတာ၊ ပြု၍။ ရဇ္ဇကေဟိ၊ ကြိုးတို့ဖြင့်။ ဗန္ဓိတာ၊ ဖွဲ့စည်း၍။ သုက္ခာပေန္တိ၊
 ခြောက်စေကုန်၏။ တတော၊ ထိုနောက်မှ။ ကောဠကဿ၊ ကျီ၏။ ဟေဋ္ဌမ-
 တလေ၊ အောက်အပြင်၌။ ဂန္ဓေ၊ နို့သာတို့ကို။ သန္တရိတာ၊ ခင်း၍။ ဥပရိ၊
 အထက်၌။ သာလိသိသာနိ၊ သလေးနှ့်တို့ကို။ သန္တရန္တိ၊ ခင်းကုန်၏။ ဧဝံ၊
 ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်။ ကေန္တရိကံ၊ တထပ်တထပ်စီ ပြုခြားသည်ကို။
 ကတာ၊ ပြု၍။ သန္တရန္တာ၊ ခင်းကုန်လျက်။ ကောဠကံ၊ ကျီကို။ ပူရေတာ၊
 ပြည့်စေ၍။ ဒွါရံ၊ တံခါးကို။ (ဋ-၁၈၄) ပိဒဟန္တိ၊ ပိတ်ကုန်၏။ တိဝဿ-

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၂-ဒုတိယဝဂ္ဂ သောဏကောဠိဝိသတ္ထေရဝတ္ထု ၄၉၁

သမ္ပတ္တကာလေ၊ သုံးနှစ်ရောက်သောအခါ၌။ ကောဠကံ၊ ကျီကို။ ဝိဝရန္တိ၊
ဖွင့်ကုန်၏။ ဝိဝဋ္ဌကာလေ၊ ဖွင့်သောအခါ၌။ သကလနဂရံ၊ မြို့အလုံးသည်။
သုဂန္ဓဂန္ဓိကံ၊ ကောင်း။ သောနံသာ၏ အနံရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သာလိမ္ပိ၊
သလေးကို။ ပဟဋ္ဌေ၊ ထောင်းထုအပ်သည်ရှိသော်။ ဓုတ္တာ၊ သေသောက်ကြူး
တို့သည်။ ထုသေ၊ ဖွဲ့တို့ကို။ ကိဏိတော၊ ဝယ်၍။ ဂဏန္တိ၊ ယူကုန်၏။
ကုဏ္ဍကံ ပန၊ ဆန်ကွဲကိုကား။ စုဠပဋ္ဌာကာ၊ အလုပ်အကျွေးငယ်တို့သည်။
လဘန္တိ၊ ရကုန်၏။ မုသလသမ္ဘိတကေ၊ ကျည်ပွေ့ဖြင့် ခတ်မိကုန်သော။ သာလိ-
တဏှုလေ၊ သလေးဆန်တို့ကို။ ဝိစိနိတော၊ ရွေးချယ်၍။ ဂဏန္တိ၊ ယူကုန်၏။
တေ၊ ထိုဆန်တို့ကို။ သုဝဏ္ဏဟိရညပစ္စိယံ၊ ရွှေတောင်း၊ ငွေတောင်း၌။ ပက္ခိ-
ပိတော၊ ထည့်၍။ သတကာလံ၊ အကြိမ်များစွာ။ ပရိဿာဝေတော၊ စစ်၍။
ဂဟိတေ၊ ယူအပ်ကုန်သော။ (တဏှုလေ၊ ဆန်တို့ကို။) ပက္ကုထိတဇာတိရသေ၊
ကျိုက်ကျိုက်ဆူသော ပကတိသောရေ၌။ ကေဝါရံ၊ တကြိမ်။ ပက္ခိပိတော၊
ထည့်၍။ ဥဒရန္တိ၊ ဆယ်ထုတ်ကုန်၏။ ပမုခဋ္ဌာနံ၊ နှစ်ဘက်သော အဦးဖြစ်သော
အရပ်သည်။ သုမနပုပ္ဖသဒိသံ၊ မြတ်လေးပန်းနှင့်တူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
တံဘောဇနံ၊ ထိုဘောဇဉ်ကို။ သုဝဏ္ဏသရကေ၊ ရွှေခွက်၌။ ပက္ခိပိတော၊ ထည့်၍။
ပက္ကုထိတအပ္ပေဒကမဓုပါယာသပူရိတဿ၊ ကျိုက်ကျိုက်ဆူသော ရေမဟော
သော နို့ဂဏာဖြင့် ပြည့်သော။ ရဇတုထာလဿ၊ ငွေခွက်၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။
ကတော၊ ပြု၍။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ သေဋ္ဌိပုတ္တဿ၊ သဌေး
သား၏။ ပုရတော၊ ရွှေ၌။ ဌပေန္တိ၊ ထားကုန်၏။

သော၊ ထိုသဌေးသားသည်။ အတ္တနော၊ မိမိအား။ ယာပနမတ္တံ၊
မျှလောက်ရှိမှုကို။ ဘုဉ္ဇိတော၊ စား၍။ ဂန္ဓဝါသိတေန၊ နံသာဖြင့်ထုံအပ်သော။
ဥဒကေန၊ ရေဖြင့်။ မုခံ၊ ခံတွင်းကို။ ဝိက္ခာလေတော၊ ဆေး၍။ ဟတ္ထပါဒေ၊
လက်ခြေတို့ကို။ ဇောဝတိ၊ ဆေး၏။ အထ၊ ထိုနောက်မှ။ ဇောတဟတ္ထပါဒဿ၊
ဆေးပြီးသောလက်ခြေရှိသော။ အဿ၊ ထိုသောဏ သတို့သားအား။ နာနပ္ပ-
ကာရံ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိသော။ မုခဝါသံ၊ ခံတွင်းကိုထုံကြောင်းဖြစ်သော
အခိုးအထုံကို။ ဥပနေန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ တဿ၊ ထို သောဏ သတို့သား၏။
အက္ကမနဋ္ဌာနေ၊ နင်းရာအရပ်၌။ ဝရပေတ္တိကစိတ္တတ္ထရဏံ၊ မြတ်သောအရုပ်
တို့ဖြင့်ဆန်းကြယ်သော အခင်းကို။ အတ္တရန္တိ၊ ခင်းကုန်၏။ အဿ၊ ထိုသောဏ
သတို့သား၏။ ဟတ္ထပါဒတလာနိ၊ လက်ဖဝါးအပြင် ခြေဖဝါးအပြင်တို့သည်။

ဗန္ဓုဇီဝကပုပ္ဖဝဏ္ဏာနိ၊ မိုးစေ့ပန်းအဆင်းနှင့် တူကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သတကာလဝိဟတကပ္ပ၊ သဿ၊ အကြိမ်တရာဖက်အပ်သော ဝါဂွမ်း၏။ ဖဿော ဝိယ၊ အတွေ့ကဲ့သို့။ ပါဒတလေသု၊ ခြေဖဝါးအပြင်တို့၌။ မဏိကုဏ္ဍလာဝတ္ထဝဏ္ဏာနိ၊ လက်ယာရစ်လည်သော ပတ္တမြားနားတောင်း အဆင်းရှိကုန်သော။ လောမာနိ၊ အမွေးတို့သည်။ ဇာယိံ သု၊ ရောက်ကုန်၏။ သော၊ ထိုသောဏ သတို့သားသည်။ ကဿစိဒေဝ၊ တစုံတယောက်သော သူအားသာလျှင်။ ကုဗ္ဗိတု၊ အမျက်ထွက်၍။ “အာဇာနာဟိ၊ သိလော့။ ဘူမိံ၊ မြေကို။ အက္ကမိသ္မာမိ၊ နှင်းအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ ဝယပတ္တဿ၊ အရွယ်သို့ရောက်သော။ တဿ၊ ထိုသောဏ သတို့သားအား။ တိဏ္ဍံ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဥတုနိ၊ ဥတုတို့အား။ အနုစ္စဝိကေ၊ လျောက်ပတ်ကုန်သော။ တယော ပါသာဒေ၊ ပြာသာဒ်သုံးဆောင်တို့ကို။ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍။ နာဠုကာနိ စ၊ ကချေသည်တို့ကိုလည်း။ ဥပဋ္ဌာပေသုံ၊ ဖြစ်စေကုန်၏။ သော၊ ထိုသောဏ သတို့သားသည်။ မဟာသမ္ပတ္တိံ၊ ကြီးစွာသောစည်းစိမ်ကို။ အနုဘဝန္တော၊ ခံစားလျက်။ ဒေဝေါ မညေ၊ နတ်ကဲ့သို့။ ပဋိဝသတိ၊ နေ၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ သတ္တရိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သဗ္ဗညုတံ၊ သဗ္ဗညု ဘုရားအဖြစ်သို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ ပတ္တိတဝရဓမ္မစက္ကေ၊ ဖြစ်စေအပ်သော မြတ်သောတရားတည်းဟူသော စက်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ကို။ ဥပနိဿယ၊ မှီ၍။ ဝိဟရန္တေ၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်။ ပါဒလောမဒဿနတ္ထံ၊ ခြေ၌အမွေးကိုကြည့်ရှုခြင်းငှာ။ မာဂဓေန၊ မဂဓရာဇ်တိုင်းကို အစိုးရသော။ ရညာ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည်။ ပက္ခောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ အသိတိယာ ဂါမိယသဟဿေဟိ၊ ရှစ်သောင်းသော ရွာ၌နေသောသူတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝိသန္တိကံ၊ အထံတော်သို့။ ပဟိတော၊ စေအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဒေသနာကို။ သုတွာ၊ နာရ၍။ ပဋိလန္တံသဒ္ဓေါ၊ ရအပ်သော သဒ္ဓါတရားရှိသည်ဖြစ်၍။ သတ္တာရိ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရှင်အဖြစ်ကို။ ယာစိ၊ တောင်းပန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသောဏ သတို့သားကို။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ “မာတာပိတူဟိ၊ အမိအဖတို့သည်။ အနုညာတော၊ ခွင့်ပြုအပ်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏လော။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေးတော်မူ၍။ အနုညာတဘာဝံ၊ ခွင့်မပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကို။ သုတွာ၊ ကြားတော်မူ၍။ “သောဏ၊ သောဏ။ တထာဂတာ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ မာတာပိတူဟိ၊ အမိအဖတို့သည်။ အနုညာတံ၊ ခွင့်မပြုအပ်သော။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ န ခေါ၊ ပဗ္ဗာဇေန္တိ၊ ရှင်မပြုကုန်။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိက္ခိပိ၊ ပယ်တော်မူ၏။ သော၊

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၂-ဒုတိယဝဂ္ဂ သောဏကောဠိဝိသတ္ထေရဝတ္ထု ၅၂၅

ထို သောဏ သတို့သားသည်။ “အဂ္ဂါ၊ ဘုန်းဟော်ကြီးသော အရှင်ဘုရား။ သာဓု၊ ကောင်းပါပြီ။” ဣတိ၊ ဤသို့။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝစနံ၊ စကားတော်ကို။ သိရသ၊ ဦးဖြင့်။ သမ္ပုဋ္ဌိစိတ္တာ၊ ဝန်ခံ၍။ မာတာ-ပိတုနံ၊ အမိအဖတို့၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ အနုဇာနာပေ-တု၊ ခွင့်ပြုစေ၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အာဂမ္မ၊ လာလတ်၍။ အညတရဿ၊ အမှတ်မရှိသော။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ပဗ္ဗဇိ၊ ရှင်ပြု၏။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤ မနော-ရထပူရဏီ အမည်ရှိသော အဋ္ဌကထာ၌။ သင်္ခေပေါ၊ အကျဉ်းတည်း။ ဝိတ္တာ-ရတော ပန၊ အကျယ်အားဖြင့်ကား။ အဿ၊ လိုသောဏ သတို့သား၏။ ပဗ္ဗဇော-ဝိဓာနံ၊ ရှင်ပြုခြင်း၏ အစီအရင်သည်။ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌။ [ဝိ၊ ၃၊ ၂၆၇-ရ] အာဂတမေဝ၊ လာသည်သာလျှင်တည်း။

တဿ၊ ထို သောဏသည်။ ပဗ္ဗဇ္ဇေ၊ ရှင်အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ဥပသမ္ပ-ဒဉ္ဇေ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ လတိတု၊ ရ၍။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ် ပြည်၌။ ဝိဟရန္တဿ၊ နေသည်ရှိသော်။ သမ္ပဟုလ၊ များစွာကုန်သော။ ဉာတိသာလောဟိတာ စ၊ ဖဆွေ မိမျိုးဖြစ်သော သူတို့သည်လည်းကောင်း။ သန္တိဋ္ဌသမ္ပတ္တာ စ၊ တကွမြင်ဖူး တကွဆည်းကပ်ဖူးသော အဆွေခင်ပွန်းတို့ သည် လည်းကောင်း။ သက္ကာရသမ္ပာနံ၊ ပူဇော်သကာ မြတ်နိုးတနာကို။ အာဟရန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ (ဋ္ဌ-၁၈၅) ရူပနိပ္ပတ္တိယာ၊ အဆင်းနှင့် ပြီးပြည့် စုံခြင်း၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို။ ကထေန္တိ၊ ပြောဆိုကုန်၏။ အညေပိ၊ တပါး လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဇနာ၊ လူတို့သည်။ ပဿိတုံ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာလတ်ကုန်၏။ ထေရော၊ သောဏမထေရ်သည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ (ကိ* စိန္တေသိ၊ အဘယ်သို့ ကြံသနည်းဟူမကား။) “မမ၊ ငါ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော။ ဇနာ၊ လူတို့သည်။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာ ကုန်၏။ ကမ္မဋ္ဌာနာယ ဝါ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်းငှာ လည်းကောင်း။ ဝိပဿနာယ ဝါ၊ ဝိပဿနာအလို့ငှာလည်းကောင်း။ ကမ္မံ၊ အမှုကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ ကထံ သက္ခိယာမိ၊ အဘယ်သို့တတ်နိုင်အံ့နည်း။ ယံနုန (ယဒိ ပန)၊ အကယ်၍။ အဟံ၊ ငါသည်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံ တော်၌။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဂဟေတု၊ ယူ၍။ သိတဝနသုသာနံ၊ ရင်းတိုက်တော သုသာန်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို။

၁။ ကမ္မဋ္ဌာနေ = (ဆဋ္ဌ) ၂။ ကထာပေတွာ၊ ဟောစေ၍ - (ဆဋ္ဌ)

ကရေယံ၊ ပြုရမူကား။ (သမဓု ဝတ၊ ကောင်းလေစွ။) ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။
 တတြ၊ ထိုရင်းတိုက်တော သုသာန်၌။ သုသာနန္တိ၊ သုသာန်ဟူ၍။ ဇိဂ္ဂန္တိတော၊
 စက်ဆုပ်၍။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော။ ဇနာ၊ လူတို့သည်။ နာဂမိဿန္တိ၊ မလာ
 ကုန်လတ္တံ့။ ဧဝံ သန္တေ၊ ဤသို့မလာကုန်သည်ရှိသော်။ မမ၊ ငါ၏။ ကိစ္စံ၊
 ရဟန်းကိစ္စသည်။ မတ္ထကံ၊ အပြီးအဆုံးသို့။ ပါပုဏိဿတိ၊ ရောက်လတ္တံ့။”
 ဣတိ၊ ဤသို့။ (စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ စိန္တေတွာ၊ ကြံပြီး၍။) သတ္ထု၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။
 သီတဝနံ၊ ရင်းတိုက်တောသို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို။
 ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ အာရတိ၊ အားထုတ်၏။

သော၊ ထိုသောဏ မထေရ်သည်။ “မယံ၊ ငါ၏။ သရီရံ၊ ကိုယ်သည်။
 ပရမသုခမာသံ၊ အလွန်သိမ်မွေ့၏။ သုခေနေဝ၊ ချမ်းသာသဖြင့် သာလျှင်။
 သုခံ၊ ချမ်းသာသို့။ ပါပုဏိတံ၊ ရောက်ခြင်းငှာ။ န ခေါ် ပန သက္ကာ၊ မတတ်
 ကောင်းရာသလျှင် ကတည်း။ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို။ ကိလမေတွာပိ၊ ပင်ပန်းစေ၍
 လည်း။ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို။ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။”
 ဣတိ၊ ဤသို့။ (စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။) တတော၊ ထိုကြံပြီးသော နောက်မှ။ ဌာန-
 စက်မမေဝ၊ ရပ်ခြင်း သွားခြင်းကိုသာလျှင်။ အဓိဋ္ဌာယ၊ ဆောက်တည်၍။
 ပဓာနံ၊ အားထုတ်ခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ တဿ၊ ထိုသောဏ မထေရ်၏။
 သုခမာသာနံ၊ သိမ်မွေ့ကုန်သော။ ပါဒတလာနံ၊ ခြေဖဝါးပြင်တို့၏။ အန္တန္တေ-
 ဟိ၊ ဖဝါးစောင်းစွန်းတို့မှ။ ဖောဋ္ဌာ၊ ဖူးရရူးတို့သည်။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဘိဇ္ဇိ သု-
 ပေါက်ကုန်၏။ စက်မော၊ စကြိုသည်။ ဧကလောဟိတောဝ၊ တခဲနက် သွေးအတိ
 ရှိသည်သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ပါဒေသု၊ ခြေတို့သည်။ အဝဟန္တေသု၊
 မရွက်ဆောင်နိုင်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဧဏ္ဍုကေဟိပိ၊ ပုဆစ်ဒူးတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။
 ဟတ္ထေဟိပိ၊ လက်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝါယမိတွာ၊ လုံ့လပြု၍။ စက်မတိ၊
 စကြိုသွား၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝီရိယံ၊ လုံ့လကို။ ဒဋ္ဌံ၊ မြဲမြံစွာ။ ကရော-
 န္တောပိ၊ ပြုသော်လည်း။ ဩဘာသမတ္တမ္ပိ၊ ဈာန်မဂ်ဖိုလ်၏ အရိပ်အရောင်မျှ
 ကိုလည်း။ နိဗ္ဗတ္တေတံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တော၊ မစွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်၍။
 စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ (ကိံ စိန္တေသိ၊ အဘယ်သို့ကြံသနည်း ဟူမူကား။) “အညော၊
 ငါမှတပါးသော သူသည်။ အာရဒ္ဓဝီရိယော၊ အားထုတ်အပ်သော ဝီရိယ
 ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သစေ ပိ ဘဝေယျ၊ အကယ်၍မူလည်း ဖြစ်ငြားအံ့။ မာဒိ-

၁။ ကထာပေတွာ၊ ဟောစေ၍ - (ဆဋ္ဌ)

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၂-ဒုတိယဝဂ္ဂ သောဏကောဠိဝိသတ္ထေရဝတ္ထု ၅၂၇

သောဝ၊ ငါကဲ့သို့ သဘောရှိသည်သာလျှင်။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အဟံ ခေါ်
ပန၊ ငါသည်ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝါယမန္တောပိ၊ အားထုတ်သော်လည်း။ မဂ္ဂ
ဝါ၊ မဂ်ကိုလည်းကောင်း။ ဖလံ ဝါ၊ ဖိုလ်ကိုလည်းကောင်း။ ဥပ္ပါဒေတုံ၊
ဖြစ်စေခြင်းငှာ။ န သက္ကောမိ၊ မစွမ်းနိုင်။ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်။ အဟံ၊ ငါသည်။
ဥဒ္ဓိတညူ။ အကျဉ်းပြအပ်ခါမျှဖြစ်သော တရားကို သိတတ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။
နေဝ (အမှီ)၊ မဖြစ်။ ဝိပဉ္စိတညူ၊ အကျယ်ဟောအပ်သော တရားကို သိ
တတ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ န (အမှီ)၊ မဖြစ်။ နေယျော၊ ဥဒ္ဓေသ နိဒ္ဓေသ ပဋိ
နိဒ္ဓေသ၏အစွမ်းဖြင့် သစ္စာလေးပါးတရားကို သိစိမ့်သောငှာ ဆောင်အပ်သော
ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ န (အမှီ)၊ မဖြစ်။ မယာ၊ ငါသည်။ ပဒပရမေန၊ ဤဘဝ
သစ္စာလေးပါးတရားကိုမသိမူ၍ ဟောအပ်သော ပုဂ်သောလျှင် အတိုင်းအရှည်
ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ မေ၊ ငါ့အား။ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ရဟန်း
အဖြစ်ဖြင့်။ ကံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဟိနာယ၊ ယုတ်သောလူ၏အဖြစ်
သို့။ အာဝတ္တိတွာ၊ လည်၍။ ဘောဂေ စ၊ စည်းစိမ်တို့ကိုလည်း။ ဘုဉ္ဇိဿာမိ၊
သုံးဆောင်အံ့။ ပုညာနိ စ၊ ကောင်းမှုတို့ကိုလည်း။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။
ဣတိ၊ ဤသို့။ (စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။)

တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုသို့ကြံသောအခါ၌။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
ထေရဿ၊ သောဏမထေရ်၏။ ဝိတက္ကံ၊ အကြံကို။ ဥတွာ၊ သိတော်မူ၍။
သာယန္တသမယေ၊ ညချမ်းသောအခါ၌။ ဘိက္ခုသံဃပရိဝုတော၊ ရဟန်း
အပေါင်းသည် ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍။ တတ္ထ၊ ထိုသောဏမထေရ် နေရာအရပ်
သို့။ ဂန္တော၊ ကြွတော်မူ၍။ လောဟိတေန၊ သွေးဖြင့်။ ဖုဋ္ဌံ၊ နှံ့သော။
စက်မံ၊ စကြံကို။ ဒိဿော၊ မြင်တော်မူ၍။ ထေရံ၊ သောဏ မထေရ်ကို။ ဝိဏော-
ဝါဒေန၊ စောင်းတီးခြင်း ဥပမာရှိသော ဆုံးမခြင်းဖြင့်။ သြဝဒိတွာ၊ ဆုံးမ
၍။ ဝီရိယသမထယောဇနတ္ထာယ၊ ဝီရိယနှင့်သမာဓိကို ယှဉ်စေခြင်းအကျိုးငှာ။
တဿ၊ ထိုသောဏ မထေရ်အား။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ကထေတွာ၊
ဟောတော်မူ၍။ ဂိဇ္ဈကုဋ္ဌမေဝ၊ ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်သို့သာလျှင်။ ဂတော၊ ကြွ
သွားတော်မူ၏။ သောဏတ္ထေရေပိ၊ သောဏ မထေရ်သည်လည်း။ ဒသ-
ဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သမ္ပုခါ၊ မျက်မှောက်တော်မူ။ သြဝါဒံ၊ အဆုံး
အမတော်ကို။ လဘိတွာ၊ ရ၍။ နစိရဿေဝ၊ မကြာမြင့်မီပင်လျှင်။ အရ-
ဟတ္ထေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ အထ၊ ထိုနောက်မှ။
သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ ဇေတဝနေ၊
ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဘိက္ခုသံဃပရိဝုတော၊ ရဟန်းအပေါင်းသည် ခြံရံ

အပ်သည်ဖြစ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူသည် ရှိသော်။ ထေရံ၊ သောဏ မထေရ်ကို။ အာရဒ္ဓဝီရိယာနံ၊ အားထုတ်အပ်သော လုံ့လရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။ ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အပြီးတည်း။

သောဏကုဋိကဏ္ဍတ္ထရဝတ္ထု

၂၀၆။ အဋ္ဌမေ၊အဋ္ဌမ သုတ်၌။ ကလျာဏဝါက္ကရဏာနန္တိ ဧတ္ထ၊ကလျာဏ ဝါက္ကရဏာနံ ဟူသော ဤပါဌ်၌။(ဝစနံ၊ စကားကို။) ဝါက္ကရဏံ၊ ဝါက္ကရဏ ဟူ၍။ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ကလျာဏဝါက္ကရဏံ၊ ကောင်းသောစကားတည်း။ မဓုရဝစနံ၊ ချိုမြိန်သာယာသော စကားတည်း။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဟိ(သစ္စံ)၊ မှန်၏။ အယံ ထေရော၊ ဤသောဏ မထေရ်သည်။ ဒသဗလေန၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဧကဂန္ဓကု-
ဋိယံ၊ တခုသော ဂန္ဓကုဋ်၌။ (ဋ္ဌ-၁၈၆)တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ မဓုရေန၊ သာယာသော။ သရေန၊ အသံဖြင့်။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ ကထေသိ၊ ဟော၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထို သောဏ မထေရ်အား။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာဓုကာရံ၊ ကောင်းချီးကို။ အဒါသိ၊ ပေးတော်မူ၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သော၊ ထို သောဏ မထေရ်သည်။ ကလျာ-
ဏဝါက္ကရဏာနံ၊ ကောင်းသောစကားရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အဂ္ဂေါ နာမ၊ မြတ်သည်မည်သည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ သောဏောတိ၊ သောဏော ဟူသော အမည်သည်။ တဿ၊ ထို မထေရ်၏။ နာမံ၊ အမည်တည်း။ ကောဋိအတ္ထ-
နကံ၊ တကုဋေထိုက်သော။ ကဏ္ဍပိဋန္တံ ပန၊ နားတန်ဆာကိုကား။ ဓာရေ-
တိ၊ ဆောင်တတ်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ကုဋိကဏ္ဍောတိ၊ ကုဋိကဏ္ဍ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ကောဋိကဏ္ဍော၊ တကုဋေထိုက်သော နားတန်ဆာ ရှိ၏။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

တဿ၊ ထိုသောဏမထေရ်၏။ ပဉ္စကမ္မေ၊ ပြဿနာအမှု၌။ အယံ၊ ဤ ဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ အနုပုဗ္ဗိကထာ၊ အစဉ်အားဖြင့်ဖြစ်သော စကားတည်း-
အယမ္ပိ၊ ဤသောဏမထေရ်၏ အလောင်းသည်လည်း။ ပဒုမုတ္တရဗုဒ္ဓကာလေ၊ ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာဘုရား လက်ထက်တော်၌။ ပုရိမနယေနေဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့် သာသျှင်။ မဟာဇနေန၊ လူအပေါင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်း

၁။ ဝါက္ကရဏံဝုစ္စတိ ဝစနကိရိယာ၊ မဓုရဝစနာနန္တိ အတ္ထော= (ဆဋ္ဌ)

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၂-ဒုတိယဝဂ္ဂ သောကကုဋိကဏ္ဍတ္ထေရဝတ္ထု ၅၂၉

သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ပရိသပရိယန္တေ၊ ပရိသတ်အစွန်၌။ ဌတော၊ တည်၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုဏန္တော၊ နာသည့်ရှိသော်။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဧကံ၊ တယောက်သော။ သိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ ကလျာဏဝါက္ကရဏာနံ၊ ကောင်းသောစကားရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။ ဌပေန္တံ၊ တားတော်မူသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ “မယာပိ၊ ငါသည်လည်း။ အနာဂတေ၊ နောင်အခါ၌။ ဧကဿ၊ တဆူသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနေ၊ သာသနာ၌။ ကလျာဏဝါက္ကရဏာနံ၊ ကောင်းသောစကားရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အဂ္ဂေန၊ မြတ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဘဝိတံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတော၊ ကြံ၍။ ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ နိမန္တေတော၊ ပင့်ဖိတ်၍။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသောအလှူကို။ ဒိတော၊ ပေးလှူ၍။ “တန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ယံ သိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းကို။ တုမေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ဣတော၊ ဤနေ့မှ။ သတ္တဒိဝသမတ္တကေ၊ ခုနစ်ရက်အထက်၌။ ကလျာဏဝါက္ကရဏာနံ၊ ကောင်းသောစကားရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။ ဌပယိတ္ထံ၊ တားတော်မူကုန်၏။ အဟမ္ပိ၊ အကျွန်ုပ်သည်လည်း။ ဣမဿ အဓိကာရကမ္မဿ၊ ဤ ကုသိုလ်အဆောက်အဦကံ၏။ ဖလေန၊ အကျိုးဖြင့်။ အနာဂတေ၊ နောင်သောအခါ၌။ ဧကဿ၊ တဆူသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ တထာရူပေါ၊ ထိုသို့သဘောရှိသည်။ ဘဝေယံ၊ ဖြစ်ရပါလိ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပတ္တနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တဿ၊ ထိုအမျိုးသားအား။ အနန္တရာယံ၊ အန္တရာယ်မရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍။ “အနာဂတေ၊ နောင်သောအခါ၌။ ဂေါတမဗုဒ္ဓဿ၊ ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ ကလျာဏဝါက္ကရဏာနံ၊ ကောင်းသောစကားရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက်။ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်သည်။ ဘဝိဿသိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗျာကရိတော၊ ဗျာဒိတ်စကား ကြားတော်မူ၍။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲကြွတော်မူ၏။

သောပိ၊ တို့ အမျိုးသားသည်လည်း။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို။ ကတော၊ ပြု၍။ ကပ္ပသတသဟဿံ၊ ကမ္ဘာတသိန်းပတ်လုံး။ ဒေဝေသု စ၊ နတ်ပြည်တို့၌လည်းကောင်း။ မနုဿေသု စ၊ လူ့ပြည်တို့၌လည်းကောင်း။ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်သည်ရှိသော်။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဥပ္ပတ္တိတော၊ ဖြစ်တော်မူသည်မှ။

ပုရေတရမေဝ၊ ရွေးမဆွကပင်လျှင်။ ဒေဝလောကာ၊ နတ်ပြည်မှ။ စင်္ဂဟာ၊
စုတေ၍။ ကာဠိယာ နာမ၊ ကာဠိ အမည်ရှိသော။ ကုလသရိကာယ၊ အမျိုး
အိမ်၌ဖြစ်သော။ ဥပါသိကာယ၊ ဥပါသိကာမ၏။ ကုဏ္ဍိသ္မိ၊ ဝမ်း၌။ ပဋိ-
သန္နိ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဏှိ၊ ယူ၏။ သာ၊ ထိုကာဠိ ဥပါသိကာမသည်။ ဂဗ္ဘေ၊
ကိုယ်ဝန်သည်။ ပရိပက္ခေ၊ ရင့်သည်ရှိသော်။ ရာဇဂဟနဂရေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်
၌။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကုလနိဝေသနံ၊ မိဘအိမ်သို့။ အာဂတာ၊ လာ၏။

တသို့ သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ အမှောက်၊ ငါတို့၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ သဗ္ဗညုတံ၊ သဗ္ဗညု ဘုရားအဖြစ်သို့။ ပစ္ဆေသာ၊ ရောက်သည်ဖြစ်
၍။ ဣသိပတနေ၊ ဣသိပတန အမည်ရှိသော။ အရညာယတနေ၊ တော
အုပ်၌။ ဓမ္မစက္ကံ၊ ဓမ္မစကြာ တရားကို။ ပဝတ္ထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဓမ္မ-
စက္ကပဝတ္ထနေ၊ ဓမ္မစကြာတရားကို ဟောတော်မူရာ၌။ ဒသသဟဿစက္ကဝါဠ-
ဒေဝတာ၊ တသောင်းသောစကြာဝဠာတိုက်မှ လာကုန်သော နတ်တို့သည်။
သန္နိပတိံသု၊ စည်းဝေးကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုစည်းဝေးသော နတ်အပေါင်း
တို့တွင်။ ဧကော၊ တယောက်သော။ အဋ္ဌဝိသတိယာ၊ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ယောက်
သော။ ယက္ခသေနာပတိနံ၊ နတ်ဘီလူး စစ်သူကြီးတို့၏။ အဗ္ဘန္တရေ၊ အတွင်း
၌ဖြစ်သော။ သာတာဂီရော နာမ၊ သာတာဂီရိ အမည်ရှိသော။ ယက္ခော၊
နတ်ဘီလူးသည်။ ဒသဗုံလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။
သုတာ၊ နာရ၍။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌာယ၊
တည်၍။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ (ကိံ စိန္တေသိ၊ အဘယ်သို့ကြံသနည်းဟူမကား။)
“ဧဝံ၊ ဤသို့။ အယံ မဇ္ဈိမဓမ္မကထာ၊ ဤ သာယာသော တရားစကားကို။
မမ၊ ငါ၏။ သဟာယေန၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော။ ဟေမဝတေန၊ ဟေမဝတ
အမည်ရှိသော နတ်ဘီလူးသည်။ သုတာ ကိံ န ခေါ၊ ကြားနာအပ်ပါ၏
လော။ န သုတာ (ကိံ န ခေါ)၊ မကြားနာအပ်ပါ၏လော။” ဣတိ၊ ဤ
သို့။ (စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။) သော၊ ထို သာတာဂီရိ အမည်ရှိသော နတ်ဘီလူး
သည်။ ဒေဝသံဃဿ၊ နတ်အပေါင်း၏။ အန္တရေ၊ အတွင်း၌။ ဩလော-
ကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ တံ၊ ထို ဟေမဝတ နတ်ဘီလူးကို။ အပသိ-
တာ၊ မမြင်ရ၍။ “အဒ္ဓ၊ မချွတ်။ မမ၊ ငါ၏။ သဟာယော၊ အဆွေ
ခင်ပွန်းဖြစ်သော ဟေမဝတ နတ်ဘီလူးသည်။ တိဏ္ဍံ၊ သုံးပါးကုန်သော။
ရတနာနံ၊ ရတနာဂိုဏ်း။ ဥပ္ပန္နဘာဝံ၊ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကို။ န ဇာနာတိ၊

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၂-ဒုတိယဝဂ္ဂ သောဏကုဋိကဏ္ဍတ္ထေရဝတ္ထု ၅၃၁

မသိ။ ဂစ္ဆာမိ၊ သွားအံ။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝဏ္ဏံ စေဝ၊ ကျေး
ဇူးကိုလည်း။ ကထေဿာမိ၊ ပြောဆိုအံ။ ပဋိဝိဒ္ဓမေဉ္ဇ၊ ထိုးထွင်း၍သိအပ်
သော တရားကိုလည်း။ အာရောစေဿာမိ၊ ကြားအံ။” ဣတိ၊ ဤသို့လုံး
ပိုက်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ရာဇ-
ဂဟမတ္ထကေန၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၏ အထက်ဖြစ်သော ကောင်းကင်ခရီးဖြင့်။
တဿ၊ ထို ဟေမဝတ နတ်ဘီလူး၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ပါယာသိ၊ သွား၏။

☞ (ဋ္ဌ-၁၈၇) ဟေမဝတောပိ၊ ဟေမဝတ နတ်ဘီလူးသည်လည်း။ အကာ-
လပုပ္ဖပုပ္ဖိတံ၊ အခါမဲ့ပွင့်သောပန်းတို့ဖြင့်ပွင့်ခြင်းရှိသော။ တိယောဇနသဟဿံ၊
ယူဇနာသုံးထောင်ရှိသော။ ဟိမဝန္တာ၊ ဟိမဝန္တာတောင်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။
“မမ၊ ငါ၏။ သဟာယေန၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော။ သာတာဂိရေန၊ သာတာ
ဂိရိနတ်ဘီလူးနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဟိမဝန္တာကိဋ္ဌိတံ၊ ဟိမဝန္တာ၌ ကစားခြင်း
ကို။ ကိဋ္ဌိဿာမိ၊ ကစားအံ။” ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။
ပရိသာယ၊ ပရိသတ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ရာဇဂဟမတ္ထကေန၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်
၏ အထက်ဖြစ်သော ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် သာလျှင်။ ပါယာသိ၊ သွား၏။
ဒွိန္ဒမ္ပိ၊ နှစ်ဦးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ တေသံ၊ ထို သာတာဂိရိနတ်ဘီလူး၊ ဟေမ
ဝတ နတ်ဘီလူးတို့၏။ အဂ္ဂဗလကာယာ၊ အဦးဖြစ်သော နတ်စစ်သည်ဗိုလ်ပါ
အပေါင်းတို့သည်။ ကုလသရိကာယ၊ အမျိုးအိမ်၌ ဖြစ်သော။ ကာဠိဥပါ-
သိကာယ၊ ကာဠိဥပါသိကာမ၏။ နိဝေသနမတ္ထကေ၊ အိမ်၏အထက်ဖြစ်သော
ကောင်းကင်ခရီး၌။ သမာဂန္ဓာ၊ ပေါင်းဆုံမိကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ “တုဗ္ဗေ၊
သင်တို့သည်။ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏။ ပရိသာ၊ ပရိသတ်တို့နည်း။ (ဣတိ၊
ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။) မယံ၊ ငါတို့သည်။ သာတာဂိရဿ၊
သာတာဂိရိနတ်ဘီလူး၏။ ပရိသာ၊ ပရိသတ်တို့တည်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊
ဆိုကုန်၏။) တုဗ္ဗေ၊ သင်တို့သည်။ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏။ ပရိသာ၊ ပရိသတ်တို့
နည်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။) မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဟေမ-
ဝတဿ၊ ဟေမဝတနတ်ဘီလူး၏။ ပရိသာ၊ ပရိသတ်တို့တည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။
အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ တေ၊ ထို သာတာဂိရိ နတ်စစ်သူကြီး၊ ဟေမဝတ နတ်
စစ်သူကြီးတို့၏ ဗိုလ်ပါတို့သည်။ ဟဋ္ဌတုဋ္ဌာဝ၊ ရှင်လန်းနှစ်သက်ကုန်သည် ဖြစ်၍
သာလျှင်။ ဂန္ဓာ၊ သွားကုန်၍။ တေသံ သက္ခယေနာပတိနံ၊ ထို နတ်စစ်သူ
ကြီး တို့အား။ အာရောစယံသု၊ ကြားကုန်၏။ တေပိ၊ ထို သာတာဂိရိနတ်ဘီလူး

စစ်သူကြီး၊ ဟေမဝတ နတ်ဘိလူးစစ်သူကြီးတို့ သည်လည်း။ တံခဏညောင်
 ထို့ ခဏ၌ပင်လျှင်။ ဥပါသိကာယ၊ ကာဠိဥပါသိကာမ၏။ နိဝေသာနမတ္ထကေ၊
 အိမ်၏အထက်ဖြစ်သောစောင်းကင်ခရီး၌။ သမာဂစ္ဆိံ သု၊ ပေါင်းဆုံမိကုန်၏။
 သာတာဂိရော၊ သာတာဂိရိ နတ်ဘိလူးစစ်သူကြီးသည်။ ဟေမဝတံ၊ ဟေမဝ
 တ နတ်ဘိလူး စစ်သူကြီးကို။ “သမ္မ၊ အဆွေ။ (တံ၊ သင်သည်။) ကဟံ၊
 အဘယ်အရပ်သို့။ ဂစ္ဆသိ၊ သွားလတ္တံ့နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။
 သမ္မ၊ အဆွေ။ (အဟံ၊ ငါသည်။) တဝ၊ သင်၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ (အာဂစ္ဆာမိ၊
 လာခဲ့၏။) ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။) ကိံ ကာရဏာ၊ အဘယ်
 အကြောင်းကြောင့်။ (အာဂစ္ဆသိ၊ လာခဲ့သနည်း။) ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို
 ၏။) သုပုပ္ဖိတံ၊ ကောင်းစွာပွင့်သော။ ဟိမဝန္တာ၊ ဟိမဝန္တာကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။
 တယာ၊ သင်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ တတ္ထ၊ ထို ဟိမဝန္တာတော၌။ ကိဋ္ဌိဿာမိ၊
 ကစားအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့နုလုံးပိုက်၍။ (အာဂစ္ဆာမိ၊ လာခဲ့၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 အာဟ၊ ဆို၏။) သမ္မ၊ အဆွေ။ တံ ပန၊ သင်သည်ကား။ ကဟံ၊ အဘယ်
 အရပ်သို့။ ဂစ္ဆသိ၊ သွားအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) သမ္မ၊
 အဆွေ။ တဝ၊ သင်၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ (အာဂစ္ဆာမိ၊ လာခဲ့၏။) ဣတိ၊
 ဤသို့။ (ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။) ကိံ ကာရဏာ၊ အဘယ်အကြောင်း
 ကြောင့်။ (အာဂစ္ဆသိ၊ လာခဲ့သနည်း။) ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိ
 သော်။) တံ၊ သင်သည်။ ဟိမဝန္တာယ၊ ဟိမဝန္တာတော၏။ ဧကေန၊ အဘယ်
 ကြောင့်။ ပုပ္ဖိတဘာဝံ၊ ပွင့်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဇာနာသိ၊ သိ၏လော။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ (ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။) သမ္မ၊ အဆွေ။ န ဇာနာမိ၊ မသိ။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) သုဒ္ဓေါဒနမဟာရာဇဿ၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းမြတ်၏။
 ပုတ္တော၊ သားတော်ဖြစ်သော။ သိဒ္ဓတ္ထ ကုမာရော၊ သိဒ္ဓတ်မင်းသားသည်။
 ဒဿသဟဿိလောကဓာတု၊ ဟသောင်းသောလောကဓာတ်ကို။ ကမ္မေတွာ၊ တုန်
 လှုပ်စေ၍။ ပဋိဝိဒ္ဓသဗ္ဗညုတညာဏော၊ ထိုးတွင်း၍ သိတော်မူအပ်သော သဗ္ဗညုတ
 ဉာဏ်ရှိသည် ဖြစ်၍။ ဒဿသဟဿစက္ကဝါဠဒေဝတာနံ၊ တသောင်းသော
 စကြဝဠာတို့ကိုမှ လာကုန်သောနတ်တို့၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ အနုတ္တရံ၊ အတု
 မရှိ မြတ်သော။ ဓမ္မစက္ကံ၊ ဓမ္မစကြာ တရားကို။ ပဝတ္တေသိ၊ ဖြစ်စေတော်မူ၏။
 တဿ၊ ထို ဓမ္မစကြာတရား၏။ ပဝတ္တိတဘာဝံ၊ ဖြစ်စေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကို။
 န ဇာနာသိ၊ မသိသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။) သမ္မ၊
 အဆွေ။ န ဇာနာမိ၊ မသိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) တံ၊ သင်သည်။

၁။ ပုပ္ဖိတံ = (ဆဋ္ဌ) ၂။ ဂစ္ဆသိ = (ဆဋ္ဌ)၊

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၂-ဒုတိယဝဂ္ဂ သာဏကုဋိကဏ္ဍတ္ထေရဝတ္ထု ၅၃၃

တ္ထေကမေဝ၊ ဤမျှသာလျှင်ဖြစ်သော။ ဌာနံ၊ ဟိမဝန္တာတောအရပ်ကို။ ပုပ္ဖိတန္တိ၊ ပွင့်၏ဟူ၍။ အညာသိ၊ သိ၏။ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ သမ္မ၊ အဆွေ။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ တဿ ပရိသဿ၊ ထိုဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်သော ယောက်ျားမြတ်အား။ သက္ကာရတ္ထာယ၊ ပူဇော်သကာ အလို့ငှာ။ သကလဒေသသဟဿစက္ကဝါဠ၊ အလုံးစုံသော တသောင်းသော စကြဝဠာ တိုက်သည်။ ကေမာလာဂုဠ သဒိသံ၊ တခဲနက် ပန်းကုံးနှင့် တူသည်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) မာလာ၊ ပန်းတို့သည်။ တာဝ ပုပ္ဖန္တ၊ ပွင့်သည်ဖြစ်စေ့နှိဦး။ ဘယာ၊ သင့်သည်။ သော သတ္တာ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အက္ခိနိ၊ မျက်စိတို့ကို။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ ဒိဋ္ဌော၊ မြင်အပ်ပါ၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝုတ္ထေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။) သမ္မ၊ အဆွေ။ မေ၊ ငါသည်။ သတ္တာ စ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုလည်း။ အာမ ဒိဋ္ဌော၊ ဩော်-မြင်အပ်ပါ၏။ ဓမ္မော စ၊ တရားတော်ကိုလည်း။ သုတော၊ ကြားနာအပ်၏။ အမတဉ္စ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော အရသာကိုလည်း။ ပီတံ၊ သောက်အပ်၏။ သမ္မ၊ အဆွေ။ အဟံ၊ ငါသည်။ “တေ အမတဓမ္မံ၊ ထို အမြိုက်တရားကို။ တမ္ပိ၊ သင့်ကိုလည်း။ ဇာနာပေဿာမိ၊ သိစေအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ တဝ၊ သင်၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အာဂတော၊ လာခဲ့သည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။) တေသံ၊ ထို သာတာဂီရိ နတ်ဘီလူး စစ်သူကြီး၊ ဟေမဝတ နတ်ဘီလူးစစ်သူကြီးတို့သည်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ ကထေန္တာနိယေဝ၊ ပြောဆိုကုန်စဉ်သာလျှင်၊ ဥပါသိကာ၊ ကာဠိ ဥပါသိကာမသည်။ သိရိယယနတော၊ အသရေရှိသော အိပ်ရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ သန္တိသိန္နာ၊ ကောင်းစွာထိုင်နေလျက်။ တံ ကထာသလ္လာပံ၊ ထိုစကားပြောဟောသောအသံကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ “အယံ သဒ္ဓေါ၊ ဤအသံသည်။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) ဟေဋ္ဌာ၊ ဒောက်၌။ န(ဟောတိ)၊ မဖြစ်။ အမနုဿဘာသိတော၊ နတ်ဘီလူးတို့သည် ဆိုအပ်၏။ မနုဿဘာသိတော၊ လူတို့သည်ဆိုအပ်သည်။ နော၊ မဟုတ်။” ဣတိ၊ ဤသို့။ သဒ္ဓေ၊ အသံ၌။ နိမိတ္တံ၊ အမှတ်ကို။ ဂဏှိ၊ ယူ၏။ (ဣတိ၊ ဤသို့။) သလ္လက္ခေတွာ၊ မှတ်၍။ ဩဟိတသောတာ၊ ထောင်အပ်သော နားရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဂ္ဂဟိတမာနသာ၊ ချီးပင့်အပ်သော စိတ်ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ နိသိဒ္ဓိ၊ ထိုင်နေ၏။ တတော၊ ထို အဟံ တေ အမတဓမ္မံ-အစရှိသောစကားကို ဆိုပြီးသောနောက်မှ။-

၁။ နိသိန္နာ = (ဆဋ္ဌ) ၂။ နိဿယ-မူဟောင်း၌မပါ။

“(သမ္မ၊ အဆွေ။) အဇ္ဇ၊ ယနေ၊ ပန္နရသော၊ ပန္နရသိဖြစ်သော။ ဥပေါသထော၊ ဥပုသ်နေတည်း။ ဒိဗ္ဗာ၊ နတ်၌ဖြစ်သော အရောင် အဆင်းတို့၏ ဖြစ်ရာဖြစ်သော။ ရတ္တိ၊ ညဉ့်သည်။ ဥပဋ္ဌိတာ၊ ထင်၏။ (သမ္မ၊ အဆွေ)။ ဟန္တာ၊ ယခု။ ဂေါတမံ၊ ဂေါတမ အနွယ် ဖြစ်တော် မူသော။ ‘အနောမနာမံ၊ မယုတ်သောဂုဏ်ကြောင့်ရအပ်သော အရဟံ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ-စသော အမည်ရှိသော။ သတ္တဝရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပဿာမ၊ ဖူးမြင်ကုန်အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ သာတာဂိရော၊ သာတာဂိရိ အမည်ရှိသော။ ယက္ခော၊ နတ်ဘီလူး စစ်သူကြီးသည်။ (ဟေမဝတံ၊ ဟေမဝတ အမည်ရှိသော နတ်ဘီလူးစစ်သူကြီးကို။ အာဟ၊ ဆို၏။)

ဣတိ (ဋ္ဌ-၁၈၈) ဧဝံ၊ ဤသို့။ သာတာဂိရေန၊ သာတာဂိရိ နတ်ဘီလူးစစ် သူကြီးသည်။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။—

“(သမ္မ၊ အဆွေ။) ကစ္စိ၊ အသို့နည်း။ တာဒိနေ၊ တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော။ (တေ၊ သင်၏။ သတ္ထု၊ ဆရာဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။) သဗ္ဗဘူတေသု၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့၌။ မနေ၊ စိတ်ကို။ သုပဏိဟိတော၊ ကောင်းစွာထားအပ်ပါ၏လော။ (သမ္မ၊ အဆွေ။) ကစ္စိ၊ အသို့နည်း။ (တေ၊ သင်၏။ သတ္ထု၊ ဆရာ ဖြစ်တော်မူသော။) အဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ ဣဋ္ဌေ စ၊ ဣဋ္ဌာရုံ၌ လည်းကောင်း။ အနိဋ္ဌေ စ၊ အနိဋ္ဌာရုံ၌ လည်းကောင်း။ သကပ္ပာ၊ အကြံအစည်တို့သည်။ ဝသီကတာ၊ မိမိအလိုအတိုင်း ပြုအပ်ပါကုန်၏ လော။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဟေမဝတော၊ ဟေမဝတ အမည်ရှိသော။ ယက္ခော၊ နတ်ဘီလူးစစ်သူကြီးသည်။ (သာတာဂိရိံ၊ သာတာဂိရိ အမည်ရှိသော နတ်ဘီလူးစစ်သူကြီးကို။ အာဟ၊ ဆို၏။)

ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဟေမဝတော၊ ဟေမဝတ မည်သော နတ်ဘီလူးစစ်သူကြီး သည်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ကာယသမာစာရဉ္စ၊ ကိုယ်အကျင့်ကို လည်း ကောင်း။ အာဇီဝဉ္စ၊ အသက်မွေးခြင်းကိုလည်းကောင်း။ မနေသမာစာရဉ္စ၊ စိတ်၏အကျင့်ကိုလည်းကောင်း။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ပုစ္ဆိတံ ပုစ္ဆိတံ၊ မေးတိုင်း မေးတိုင်းသော ပြဿနာကို။ သာတာဂိရော၊ သာတာဂိရိ မည်သော နတ် ဘီလူး စစ်သူကြီးသည်။ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ ဖြေ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား ၏။ သရီရဝဏ္ဏဂုဏဝဏ္ဏကထာနဝသေန၊ ကိုယ်တော်၏ ကျေးဇူး၊ ဂုဏ်တော်၏ ကျေးဇူးကို ပြောဆိုခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ (ယထာရုစိဟာ၊ အလိုအားဖြင့်။) ဟေမဝတသုတ္တန္တေ၊ ဟေမဝတသုတ်သည်။ နိဋ္ဌိတေ၊ ပြီးပြီးသည်ရှိသော်။

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၂-ဒုတိယဝဂ္ဂ သောဏကုဋိကဏ္ဍတ္ထေရဝတ္ထု ၅၃၅

ဟေမဝတော၊ ဟေမဝတ နတ်ဘိလူးစစ်သူကြီးသည်။ သဟာယကဿ၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော သာတာဂိရိ နတ်ဘိလူးစစ်သူကြီး၏။ ဓမ္မဒေသနာ- နုသာရေန၊ တရားဒေသနာကို အစဉ်လျှောက်သဖြင့်။ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်ကို။ ပေသေတွာ၊ စေ၍။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ ကာဠီ၊ ကာဠီမည်သော။ ဥပါသိကာ၊ ဥပါသိကာမသည်။ ပရဿ၊ သူတပါးအား။ ဓမ္မေ၊ တရားကို။ ဒေသီယမာနေ၊ ဟောအပ်သည်ရှိသော်။ တထာဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဒိဋ္ဌပုဗ္ဗာဝ၊ မမြင်ဖူးသည်သာလျှင်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ အနုဿဝပ္ပသာဒံ၊ အဆင့်ကြားသဖြင့် ကြည်ညိုခြင်းကို။ ဥပ္ပာဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ပရဿ၊ သူတပါးအား။ ဝစိုတံ၊ ခူးအပ်သော။ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို။ တုဗ္ဗမာနာ ဝိယ၊ စားရသကဲ့သို့။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ သာ၊ ထိုကာဠီဥပါသိကာမသည်။ သဗ္ဗမာတုဂါမာနံ၊ အလုံးစုံသော မာတုဂါမတို့၏။ အန္တရေ၊ အလယ်၌။ ပဌမကသောတာပန္နာ၊ ရှေးဦးစွာသော သောတာပန်သည်။ (ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။) သဗ္ဗဇေဋ္ဌိကာ၊ အလုံးစုံသော အရိယာဖြစ်သော မာတုဂါမတို့ထက် ကြီးသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုကာဠီဥပါသိကာမအား။ သောတာပတ္တိဘာဝေန၊ သောတာပန်ဖြစ်သည်နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ တမေဝရတ္တိံ၊ ထိုညဉ့်၌ပင်လျှင်။ ဂဗ္ဘဝုဋ္ဌာနံ၊ ကိုယ်ဝန်မှ ထမြောက်ခြင်းသည်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ ပဋိလဒ္ဓဒါရကဿ၊ ရအပ်သော သတို့သားအား။ နာမဂ္ဂဟဏဒိဝသေ၊ အမည်မှည့်အံ့သောနေ၌။ သောဏောတိ နာမံ၊ သောဏဟူသောအမည်ကို။ အကာသိ၊ မှည့်၏။ သာ၊ ထို ကာဠီဥပါသိကာမသည်။ ယထာရုစိယာ၊ အလိုအားဖြင့်။ ကုလဂေဟေ၊ မိဘအိမ်၌။ ဝသိတွာ၊ နေ၍။ ကုလဃရမေဝ၊ ခင်ပွန်းအိမ်သို့သာလျှင်။ အဂမာသိ၊ သွား၏။

တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ မဟာကစ္စာနတ္ထေရော၊ မဟာကစ္စည်း မထေရ်သည်။ တံ နဂရံ၊ ထို ကာလစမ္မာနဂိုရ်ပြည်ကို။ ဥပနိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ ဥပဝတ္ထေ၊ ဥပဝတ္ထ အမည်ရှိသော။ ပဗ္ဗတေ၊ တောင်၌။ ပဋိဝသတိ၊ နေ၏။ ဥပါသိကာ၊ ကာဠီ ဥပါသိကာမသည်။ ထေရံ၊ အရှင်ကစ္စည်း မထေရ်ကို။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ လုပ်ကျွေး၏။ ထေရော၊ အရှင်ကစ္စည်း မထေရ်သည်။ နိဗဒ္ဓံ၊ မပြတ်။ တဿ၊ ထို ကာဠီဥပါသိကာမ၏။ နိဝေသနံ၊ အိမ်သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ကြွ၏။ သောဏဒါရကောပိ၊ သောဏသတို့သားသည်လည်း။ နိဗဒ္ဓံ၊ မပြတ်။

ထေရဿ၊ အရှင်ကစ္စည်း မထေရ်၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဝိစရန္တော၊ လှည့်လည်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဿာသိကော၊ အကျွမ်းဝင်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထို သောဏ သတို့သားသည်။ အပရေန၊ တပါးသော။ သမယေန၊ အခါ၌။ ထေရဿ၊ အရှင်ကစ္စည်း မထေရ်၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ပဗ္ဗဇိ၊ ရှင်ပြု၏။ ထေရော၊ အရှင်ကစ္စည်း မထေရ်သည်။ တံ၊ ထို သောဏ သာမဏေကို။ ဥပသမ္ပာဒေတုကာမော၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်သို့ ရောက်စေခြင်းငှာ အလိုရှိသည် ဖြစ်၍။ တိဏိ ဝဿာနိ၊ သုံးနှစ်တို့ပတ်လုံး။ ဂဏံ၊ ဂိုဏ်းကို။ ပရိယေသိတွာ၊ ရှာ၍။ ဥပသမ္ပာဒေသိ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်သို့ ရောက်စေ၏။ သော၊ ထို သောဏ မထေရ်သည်။ ဥပသမ္ပန္နော၊ ပဉ္စင်းဖြစ်ပြီးသည်ရှိသော်။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ကထာပေတွာ၊ ဟောစေ၍။ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို။ ဝဇေတွာ၊ ပွား၍။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ ထေရဿေဝ၊ အရှင်ကစ္စည်း မထေရ်၏သာလျှင်။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ သုတ္တနိပါတံ၊ သုတ္တနိပါတ်ကို။ ဥဂ္ဂဟိတွာ၊ သင်ယူ၍။ ဝုတ္တဝဿော၊ ဝါကျွတ်သည်ရှိသော်။ ပဝါရေတွာ၊ ပဝါရဏာပြု၍။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပဿိတုကာမော၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ အလိုရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဥပဇ္ဈာယံ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဖြစ်သော အရှင်ကစ္စည်း မထေရ်ကို။ အာပုစ္ဆိ၊ ပန်ကြား၏။ ထေရော၊ အရှင်ကစ္စည်း မထေရ်သည်။ “သောဏ၊ သောဏ။ တယိ၊ သင်သည်။ ဂတေ၊ သွားသည်ရှိသော်။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တံ၊ သင့်ကို။ ဧကဂန္ဓကုဋိယံ၊ တခုတည်းသော ဂန္ဓကုဋိတိုက်၌။ ဝသာပေတွာ၊ နေစေ၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ အဇ္ဈေသိဿသိ၊ တိုက်တွန်းတော်မူလတ္တံ့။ တံ၊ သင်သည်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ကထေဿသိ၊ ဟောရလတ္တံ့။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တဝ၊ သင်၏။ ဓမ္မကထာယ၊ တရားဟောခြင်းဖြင့်။ (တံ၊ သင့်ကို။) ပသိဒိတွာ၊ ကြည်ညို၍။ တုယံ၊ သင့်အား။ ဝရံ၊ ဆုကို။ ဒဿတိ၊ ပေးတော်မူလတ္တံ့။ တံ၊ သင်သည်။ ဝရံ၊ ဆုကို။ ဂဏ္ဍေန္တာ၊ ယူသည်ရှိသော်။ ဣမဉ္စ ဣမဉ္စ၊ ဤမည်သော ဤမည်သော ဆုကိုလည်း။ ဂဏ္ဍာဟံ၊ ယူလော့။ မမ၊ ငါ၏။ ဝစနေန၊ စကားဖြင့်။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို။ ဝန္ဒာဟံ၊ ရှိခိုးလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သော၊ ထို သောဏ မထေရ်သည်။ ဥပဇ္ဈာယေန၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဖြစ်သော အရှင်ကစ္စည်း မထေရ်သည်။ အနုညာတော၊ ခွင့်ပြုအပ်သည်ဖြစ်၍။ မာတု၊ အမိဖြစ်သော။ ဥပါသိကာယ၊ ဥပါသိကာမ၏။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ဂန္ဓေ၊ သွား၍။ အာရောစေသိ၊ ကြား၏။ သာပိ၊ ထို အမိ

≡ ဥပါသိကာမသည်လည်း။ (၄-၁၈၉) “ကတ၊ ချစ်သား။ သာဓု၊ ကောင်းပါပြီ။ တံ၊ သင်သည်။ ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပဿိတု၊ ဖူးမြင်ခြင်း

နိပါတ် ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၂-ဒုတိယဝဂ္ဂ သောဏကုဋိကဏ္ဍတ္ထေရဝတ္ထု ၅၃၇

ဌာ။ ဂစ္ဆန္တော သွားသည်ရှိသော်။ ဣမံ ကမ္မလံ၊ ဤကမ္မလာကို။ အာဟ-
ရိတွာ၊ ဆောင်၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝသနဂန္ဓကုဋိယံ၊ သီတင်းသုံး
တော်မူရာ ဂန္ဓကုဋိ၌။ ဘူမတ္ထရဏံ၊ မြေအခင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ အတ္ထရာဟံ၊
ခင်းလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ ကမ္မလံ၊ ကမ္မလာကို။ အဒါသိ၊ လူ၏။
သောဏတ္ထေရော၊ သောဏ မထေရ်သည်။ တံ၊ ထို ကမ္မလာကို။ အာဒါယ၊
ယူ၍။ သေနာသနံ၊ ကျောင်း အိပ်ရာ နေရာကို။ သံသာမေတွာ၊ သိမ္မီး၍။
အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝသနဌာနံ၊ နေတော်မူရာ
အရပ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဒသဗလံယ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဗုဒ္ဓါလနေ၊
ဘုရားနေရာတော်၌။ နိသိန္နဝေလာယမေဝ၊ နေတော်မူသော အခါ၌သာ
လျှင်။ ဥပသကံမိတွာ၊ ဆည်းကပ်၍။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာ ရှိခိုး၍။ ကေ-
မန္တံ၊ သင့်တင့် လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ သတ္ထု၊
မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေန၊ ထို သောဏ မထေရ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပဋိ-
သန္တာရံ၊ ပြုငှာလောကဝတ်ကို။ ကတွာ၊ ပြုတော်မူ၍။ အာနန္ဒတ္ထေရံ၊ အာ-
နန္ဒာ မထေရ်ကို။ “အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ဣမဿ ဘိက္ခုဿ၊ ဤရဟန်းအား။
သေနာသနံ၊ အိပ်ရာ နေရာကို။ ဇာနာဟိ၊ သိလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊
မိန့်တော်မူ၏။ ထေရော၊ အရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်သည်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား
၏။ အဓိပ္ပာယ်၊ အလိုတော်ကို။ ဥတွာ၊ သိ၍။ အန္တောဂန္ဓကုဋိယံယေဝ၊
ဂန္ဓကုဋိ အတွင်း၌သာလျှင်။ ဘူမတ္ထရဏံ၊ မြေအခင်းကို။ ဥဿာရေန္တော ဝိယ၊
ခင်းဘိသကဲ့သို့။ အတ္ထရိ၊ ခင်း၏။

အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗဟုဒေဝရတ္တိံ၊
များစွာသော ညဉ့်ပတ်လုံးသာလျှင်။ အဇ္ဈောကာသေ၊ လွင်တီးခေါင်၌။
ဝိတိနာမေတွာ၊ လွန်စေ၍။ ဝိဟာရံ၊ ဂန္ဓကုဋိကျောင်းတော်သို့။ ပါဝိသိ၊
ဝင်တော်မူ၏။ အာယသ္မာပိ ခေါ သောဏော၊ အရှင်သောဏ သည်လည်း။
ဗဟုဒေဝရတ္တိံ၊ များစွာသော ညဉ့်ပတ်လုံးသာလျှင်။ အဇ္ဈောကာသေ၊ လွင်
တီးခေါင်၌။ ဝိတိနာမေတွာ၊ လွန်စေ၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတော်သို့။ ပါ-
ဝိသိ၊ ဝင်၏။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပစ္စိမယာမေ၊ ပစ္စိမယံ၌။ သိဟ-
သေယံ၊ ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့သော အိပ်ခြင်းကို။ ကပေတွာ၊ ပြုတော်မူ၍။
ပစ္စုသသမယေ၊ မိုးသောက်ထ အခါ၌။ ဝဋ္ဌာယ၊ ထတော်မူ၍။ နိသိဒ္ဓိတွာ၊
တိုင်တော်မူ၍။ “တ္ထေကေန၊ ဤမျှသော။ ကာလေန၊ ကာလဖြင့်။ သောဏ-
ဿ၊ သောဏမထေရ်၏။ ကာယဒရထော၊ ကိုယ်၏ပူပန်ခြင်းသည်။ ပဋိပ္ပဿ-
ဒ္ဓေါ၊ ငြိမ်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥတွာ၊ သိတော်

မူ၍၊ အာယသ္မန္တံ သောဏံ၊ အရှင်သောဏကို။ “ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တံ၊ သင့်အား။ ဓမ္မော၊ တရားသည်။ ဘာသိတံ၊ ဟောခြင်းငှာ။ ပဋိဘာတု၊ ဉာဏ်အားထင်စေလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အဇ္ဈေသိ၊ တိုက်တွန်းတော်မူ၏။ သောဏတ္ထေရော၊ သောဏ မထေရ်သည်။ မဓုရဿရေန၊ သာယာသောအသံဖြင့်။ ကေဗျဉ္ဇနမ္ပ၊ တလုံးသော အက္ခရာကိုလည်း။ အဝိနာသေန္တော၊ မပျက်စေမူ၍။ အဋ္ဌက ဝဂ္ဂိယာနံ၊ အဋ္ဌကဝဂ်ဖြစ်ကုန်သော။ သုတ္တာနိ၊ ပါဠိတို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟော၏။ ကထာပရိယောသာနေ၊ တရားစကား၏ အဆုံး၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာဓုကာရံ၊ ကောင်းချီးကို။ ဒတာ၊ ပေးတော်မူ၍။ “ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တေ၊ သင်သည်။ ဓမ္မော၊ တရားကို။ သုကထိတော၊ ကောင်းစွာဟောအပ်၏။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ဒေသိတကာလေ စ၊ ဟောတော်မူအပ်သော အခါ၌လည်းကောင်း။ အဇ္ဇ စ၊ ယနေ့၌လည်းကောင်း။ ကေသဒိသာဝ၊ ထပ်တူထပ်မျှသည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ ဒေသနာ၊ ဒေသနာသည်။ (ဟောဟိ၊ ဖြစ်၏။) ကိဉ္စ၊ တစုံတခုသော။ ဥနံ ဝါ၊ အယုတ်သည်လည်းကောင်း။ အဓိကံ ဝါ၊ အလွန်သည်လည်းကောင်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ချီးမွမ်းတော်မူ၍။ ပသန္နဘာဝံ၊ ကြည်ညိုသည်၏အဖြစ်ကို။ ပကာသေသိ၊ ပြတော်မူ၏။ သောဏတ္ထေရေပိ၊ သောဏမထေရ်သည်လည်း။ “အယံ၊ ဤအခါသည်ကား။ သြကာသော၊ လျှောက်ထား တောင်းပန်ခြင်း၏ အခွင့်တည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ သလ္လက္ခေတွာ၊ မှတ်၍။ ဥပဇ္ဈာယဿ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ၏။ ဝစနေန၊ စကားဖြင့်။ ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ဝိနယဓရပဉ္စမေန၊ ဝိနည်းဓိုရ်ပုဂ္ဂိုလ်လျှင် ငါးယောက်မြောက်သော။ ဂဏေန၊ ဂိုဏ်းဖြင့်။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဉ္စင်းခံခြင်းကို။ အာဒိံ ကတွာ၊ အစပြု၍။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ဝရေ၊ ငါးပါးသော ဆုတို့ကို။ ယာစိ၊ တောင်း၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဒါသိ၊ ပေးတော်မူ၏။ ပုန၊ တဖန်။ ထေရော၊ သောဏမထေရ်သည်။ မာတု၊ အမိဖြစ်သော။ ဥပါသိကာယ၊ ဥပါသိကာမ၏။ ဝစနေန၊ စကားဖြင့်။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ “တန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အယံ၊ ဤ ကမ္မလာကို။ ဥပါသိကာယ၊ အမိဥပါသိကာမသည်။ တုမ္မာကံ၊ ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရားတို့၏။ ဝသနဂန္ဓကုဋိယံ၊ နေတော်မူသော ဂန္ဓကုဋိ၌။ ဘူမတ္ထရဏံ၊ မြေအခင်းအလို့ငှာ။ ကမ္မလော၊ ကမ္မလာကို။ ပဟိတော၊ စေအပ်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ ကမ္မလံ၊ ကမ္မလာကို။ ဒတာ၊ လှူ၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္တိတွာ၊

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၂-ဒုတိယဝဂ္ဂ သောဏကုဋိကဏ္ဍတ္ထေရဝတ္ထု ၅၃၉

ရှိခိုး၍။ ပဒက္ခိဏံ၊ အရိအသေပြုသည်ကို။ ကတု၊ ပြု၍။ ပက္ခာမိ၊ မဲလေ၏။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤမနောရတပူရဏံ အမည်ရှိသော အင်္ဂုတ္တရနိကာယအဋ္ဌကထာ၌။ သင်္ခေပေါ၊ အကျဉ်းတည်း။ ဝိတ္ထာရော ပန၊ အကျယ်သည်ကား။ ထေရဿ၊ သောဏမထေရ်၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရှင်ရဟန်းပြုခြင်းကို။ အာဒိ၊ ကတု၊ အစပြု၍။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော စကားသည်။ သုတ္တေ၊ ဥဒါန်းပါဠိတော်၌။ အာဂတမေဝ၊ လာသည်သာလျှင်တည်း။

ဣတိ၊ ဤသို့။ ထေရော၊ သောဏမထေရ်သည်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကာ၊ အလံတော်မှ။ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော။ ဝရေ၊ ဆုတို့ကို။ လဘိတု၊ ရ၍။ ဥပဇ္ဈာယဿ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဖြစ်သော အရှင်ကစည်း မထေရ်၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ တံ ပဝတ္တိံ၊ တို့အကြောင်းကို။ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏။ ပုနဒိဝသေ၊ တဖန်မိုးသောက်သောနေ့၌။ မာတု၊ အမိဖြစ်သော။ ဥပါသိကာယ၊ ဥပါသိကာမ၏။ နိဝေသနဒ္ဓါရံ၊ အိမ်တံခါးသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဘိက္ခာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏။ ဥပါသိကာ၊ ဥပါသိကာမသည်။ “မေ၊ ငါ၏။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ ဒွါရေ၊ တံခါး၌။ ဌိတော ကိရ၊ ရပ်သတတ်။” ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတု၊ ကြား၍။ ဝေဂေန၊ လျင်စွာ။ အဂန္ဓာ၊ လာလတ်၍။ အဘိဝါဒေတု၊ ရိုသေစွာရှိခိုး၍။

≡ ဟတ္ထတော၊ လက်မှ။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ (ဋ္ဌ-၁၉၀) ဂဟေတု၊ ယူ၍။ အန္တော နိဝေသနေ၊ အိမ်၏အတွင်း၌။ နိသိဒါပေတု၊ ထိုင်နေစေ၍။ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို။ အဒါသိ၊ လူ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထို သောဏမထေရ်ကို။ ဘတ္တကိစ္စပရိယောသာနေ၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးခြင်းကိစ္စ၏ အဆုံး၌။ “တာတ၊ ချစ်သား။ တေ၊ သင်ချစ်သားသည်။ ဒသဗလော၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒိဋ္ဌော၊ ဖူးမြင်အပ်၏လော။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ ဥပါသိကေ၊ ဥပါသိကာမ။ (ဒသဗလော၊ မြတ်စွာဘုရားကို။) အာမ (ဒိဋ္ဌော)၊ ဩော်-ဖူးမြင်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။) တေ၊ သင်ချစ်သားသည်။ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဝစနေန၊ စကားဖြင့်။ (ဒသဗလော၊ မြတ်စွာဘုရားကို။) ဝန္တိတော၊ ရှိခိုးပါ၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ လျှောက်၏။) အာမ ဝန္တိတော၊ ဩော်-ရှိခိုးအပ်၏။ မေ၊ ငါသည်။ သောပိစကမ္မလော၊ ထို ဥပါသိကာမ ပေးလှူလိုက်သော ကမ္မလာကိုလည်း။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝသနဋ္ဌာနေ၊ နေတော်မူရာအရပ်၌။ ဘူမတ္ထရဏံ၊ မြေအခင်းကို။ ကတု၊ ပြု၍။ အတ္တတော၊ ခင်းအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။) တာတ၊ ချစ်သား။ တယာ၊ သင်သည်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားအား။

ဓမ္မကထာ၊ တရားစကားကို။ ကထိတာ ကိရိ^၁၊ ဟောအပ်သတတ်။ သတ္ထာရာ စ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ တေ၊ သင်ချစ်သားအား။ သာဓုကာရော၊ ကောင်း
 ချီးကို။ ဒိန္နော (ကိရိ)၊ ပေးအပ်သတတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ လျှောက်
 ၏။) ဥပါသိကေ၊ ဥပါသိကာမ။ တယာ၊ သင်သည်။ ကထံ၊ အဘယ်သို့သော
 အကြောင်းဖြင့်။ ဉာတံ၊ သိအပ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။)
 တာတ၊ ချစ်သား။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ အဓိဝတ္ထာ၊ စောင့်
 သော။ ဒေဝတာ၊ နတ်သည်။ ဒသဗလေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တုယံ၊ အရှင်
 ဘုရားအား။ သာဓုကာရံ၊ ကောင်းချီးကို။ ဒိန္နဒီဝသေ၊ ပေးအပ်သောနေ့၌။
 “သကလဒသသဟဿဧက္ကဝါဠေ၊ အလုံးစုံ တသောင်းသော စကြဝဠာ
 တိုက်၌ နေကုန်သော။ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။ သာဓုကာရံ၊ ကောင်းချီး
 ကို။ အဒိဿ၊ ပေးကုန်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) တာတ၊
 ချစ်သား။ တယာ၊ သင်သည်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့အား။ ကထိတ-
 ဓမ္မကထံ၊ ဟောအပ်သော တရားစကားကို။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့အား။
 ကထိတနိယာမေနော၊ ဟောတော်မူအပ်သော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ မယုမ္ပိ၊
 အကျွန်ုပ်အားလည်း။ ကထေဟိ၊ ဟောလော။ တံ၊ ထိုတရားကို။ ဗုဒ္ဓိဿာမိ၊
 သိရအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ လျှောက်၏။) ထေရော၊ သောဏ မထေရ်
 သည်။ မာတု၊ အမိ၏။ ကထံ၊ စကားကို။ သမ္ပဋ္ဌိစ္စိ၊ ဝန်ခံ၏။ သာ၊ ထို ဥပါ
 သိကာမကြီးသည်။ တဿ၊ ထို သောဏ မထေရ်၏။ အဓိဝါသနံ၊ ဝန်ခံခြင်း
 ကို။ ဝိဒိတာ၊ သိ၍။ ဒွါရေ၊ တံခါး၌။ မဏ္ဍပံ၊ မဏ္ဍပ်ကို။ ကာရေတွာ၊ ပြု
 စေ၍။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ကထိတနိယာမေနော၊ ဟောတော်
 မူအပ်သော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ အတ္ထနော၊ မိမိအား။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကား
 ကို။ ကထာပေသိ၊ ဟောစေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုသည်။ ဧတ္ထ၊
 ဤအရာ၌။ သမုဋ္ဌိတံ၊ ကောင်းစွာဖြစ်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အပရ-
 ဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ အရိယဂဏမဇ္ဈေ၊ အရိယာအပေါင်းတို့၏ အလယ်၌။
 နိသိန္နော၊ ထိုင်နေတော်မူလျက်။ ထေရံ၊ သောဏ မထေရ်ကို။ ကလျာဏ-
 ဝါက္ကရဏာနံ၊ ကောင်းသောစကားရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက်။ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်
 သောအရာ၌။ ဌပေသိ၊ တားတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အပြီးတည်း။

၁။ ဤဝါကျတွင် ဆဋ္ဌမူ၌ ကိ^၁ တာတ တယာ ကိရိ-ဟု “ကိ” ပါသည်။
 ၂။ ကထေတုံ ပစ္စာသိသာမိတိ = (ဆဋ္ဌ)။

သီဝလိတ္ထေရဝတ္ထု

၂၀၇။ နဝမေ၊ နဝမ-သုတ်၌။ လာဘီနံ ယဒိဒံ သီဝလိတံ (ဣမိနာ)၊ လာဘီနံ ယဒိဒံ သီဝလိ ဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်။ တထာဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ လာဘီနံ၊ လာဘ်ရခြင်းရှိကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့တွင်။ သီဝလိတ္ထေရော၊ သီဝလိ မထေရ်သည်။ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏။ ဣတိ (ဣမံ အတ္ထံ)၊ ဤသို့သောအနက်ကို။ ဒဿေတံ၊ ပြ၏။ တဿ၊ ထို သီဝလိ မထေရ်၏။ ပဉ္စကမ္မေ၊ ပြဿနာအမှု၌။ အယံ၊ ဤ ခိုလတ္တံ့သည်ကား။ အနုပုဗ္ဗိကထာ၊ အစဉ်ဖြစ်သော စကားတည်း။ - အယမ္ပိ၊ ဤ သီဝလိ မထေရ်၏ အလောင်းသည်လည်း။ အတီတေ၊ လွန်လေပြီးသော အခါ၌။ ပဒုမုတ္တရဗုဒ္ဓကာလေ၊ ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာဘုရား လက်ထက်တော်၌။ ဝုတ္တနယေနော၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ပရိသပရိယန္တေ၊ ပရိသတ်အစွန့်၌။ ဌိတော၊ တည်လျက်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုဏန္တော၊ နာသည်ရှိသော်။ သတ္တာရံ၊ ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဧကံ၊ တဏှာသက်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ လာဘီနံ၊ လာဘ်ရခြင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက်။ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သော အရာ၌။ ဌပေန္တံ၊ ထားတော်မူသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ “မယာပိ၊ ငါသည်လည်း။ အနာဂတေ၊ နောင်သောအခါ၌။ ဧဝရူပေန၊ ဤသို့သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဘဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ။ ဝန္တတိ၊ သင့်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍။ ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ နိမန္တေတွာ၊ ပင့်ဖိတ်၍။ ပုရိမနယေနော၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ ဗောဓါနံ၊ အလှူကြီးကို။ ဒတွာ၊ ငေးလှူ၍။ “ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အဟမ္ပိ၊ အကျွန်ုပ်သည်လည်း။ ဣမိနာ အဓိကာရကမ္မေန၊ ဤသို့သော အဆောက်အဦးကံဖြင့်။ အညံ၊ တပါးသော။ သမ္ပတ္တိံ၊ လူစည်းစိမ် နတ်စည်းစိမ်ကို။ န ပတ္ထမိ၊ မတောင့်တပါ။ အနာဂတေ ပန၊ နောင်အခါ၌ကား။ ဧကဿ၊ တဆူသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနေ၊ သာသနာ၌။ အဟမ္ပိ၊ အကျွန်ုပ်သည်လည်း။ တုမေဟိ၊ ရှင်တော်ဘုရားတို့သည်။ တေဒဂ္ဂေ၊ တေဒဂ်အရာ၌။ ဌပိတော၊ ထားအပ်သော။ သော ဘိက္ခု၊ ဝိယ၊ ထိုရဟန်းကဲ့သို့။ လာဘီနံ၊ လာဘ်ရခြင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက်။ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်သည်။ ဘဝေယံ၊ ဖြစ်ရပါလိ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပတ္တနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြ၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ (တံ၊ ထိုဆုတောင်းခြင်းကို။) အနန္တရာယံ၊ အန္တရာယ်မရှိသည်

၁။ ဤဝါကျနေရာ၌ ဆဋ္ဌမူတွင် “ဤသော တေဒဂ္ဂေ ဌပိတဘိက္ခု ဝိယ” ဟု ရှိသည်။

အဖြစ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍။ “တေ၊ သင်၏။ အယံ ပတ္ထနာ၊ ဤဆု
 ကောင်းခြင်းသည်။ အနာဂတေ၊ နောင်သောအခါ၌။ ဂေါတမဿ၊ ဂေါ
 တမ အမည်ရှိသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနော၊ သာသနာတော်
 ၌။ သမိဋ္ဌိဿဟိ၊ ပြည့်စုံလတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗျာကရိတွာ၊ ဗျာဒိတ်စကား
 ကြားတော်မူ၍။ ပက္ခာမိ၊ မကြွတော်မူ၏။

သောပိ ကုလပုတ္တော၊ ထိုအမျိုးသားသည်လည်း။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်
 ထက်ဆုံး။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်
 လူ့ပြည်တို့၌။ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်သည်ရှိသော်။ ဝိပဿီဗုဒ္ဓကာလေ၊ ဝိ
 ပဿိ မြတ်စွာဘုရား၏ လက်ထက်တော်၌။ ဗန္ဓုမတိနဂရတော၊ ဗန္ဓုမတိပြည်
 မှ။ အဝိဒ္ဓုရေ၊ မနီးမဝေးသော။ ဧကသ္မိံ ဂါမေ၊ တခုသောရွာ၌။ ပဋိသန္ဓိံ၊
 ပဋိသန္ဓေကို။ ဂက္ကိ၊ ယူ၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ ဗန္ဓုမတိဝါသိ-
 နော၊ ဗန္ဓုမတိပြည်၌ နေကုန်သောသူတို့သည်။ ရညာ၊ မင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။
 သာကဇ္ဈိတွာ သာကဇ္ဈိတွာ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်အားဖြင့် တကွပြောဆို တကွပြော
 ဆို၍။ (ဋ္ဌ-၁၉၁) ဒသဗလဿ၊ ဝိပဿိ မြတ်စွာဘုရားအား။ ဒါနံ၊ အလှူကို။
 ဒေန္တံ၊ လှူကုန်၏။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသည်သာလျှင်
 ဖြစ်ကုန်သော။ တေ၊ ထို ဗန္ဓုမတိပြည်သူတို့သည်။ ဧကတော၊ တကွနက်။
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒေန္တော၊ လှူကုန်သည်ရှိသော်။ “အမှာကံ၊
 ငါတို့၏။ ဒါနမုခေ၊ ဒါန၏အကြောင်းဖြစ်သော အလှူဝတ္ထု၌။ ကိံ နု ခေါ၊
 အဘယ် အလှူဝတ္ထုသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိသနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဩဇော-
 ကေန္တော၊ ဩညကုန်သည်ရှိသော်။) မရဉ္စ၊ ပျားကိုလည်းကောင်း။ ဂုဠဒမိဉ္စ၊
 တင်လဲ နို့ဓမီးကိုလည်းကောင်း။ န အဒ္ဓသံသု၊ မမြင်ကုန်။ တေ၊ ထို ဗန္ဓုမတိ
 ပြည်သူတို့သည်။ “ယတော ကုတောဝိ၊ အမှတ်မရှိသော အရပ်မှ။ ဟရိဿာမ၊
 ဆောင်ကုန်အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ ဇနပဒတော၊ ဇနပုဒ်မှ။ နဂရံ၊
 မြို့သို့။ ပဝိသနမဂ္ဂေ၊ ဝင်ရာဖြစ်သောခရီး၌။ ပုရိသံ၊ အချင်း ယောက်ျားကို။
 ဌပေသု၊ ထားကုန်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ သေ(သော)ကုလပုတ္တော၊ ဤ
 သီဝလိ မသေရုံ၏အလောင်းဖြစ်သော အမျိုးသားသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။
 ဂါမတော၊ ရွာမှ။ ဂုဠဒမိဝါရကံ၊ တင်လဲခဲကဲ့သို့သော နို့ဓမီးအိုးကို။
 ဂဟတွာ၊ ယူ၍။ “ကိဉ္စိဒေဝ၊ တစုံတခုသည်သာလျှင် ဖြစ်သော ဝတ္ထုကို။
 အာဟရိဿာမိ၊ ဆောင်အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ နဂရံ၊ မြို့သို့။
 ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ မုခံ၊ မျက်နှာကို။ ဇောဝိတွာ၊ ဆေး၍။ “ဇောတ-
 ဟတ္ထပါဒေါ၊ ဆေးပြီးသော လက်ခြေရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဝိသိဿာမိ၊ ဝင်
 အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ ဖာသုကဋ္ဌာနံ၊ ချမ်းသာရာအရပ်ကို။ ဩ-

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၂-ဒုတိယဝဂ္ဂ သီဝလိတ္ထေရဝတ္ထု ၅၄၃

လောကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ နဂ်လသီသမတ္ထံ၊ လွန်တိုးဦး အတိုင်း အရှည်ရှိသော။ နိမ္မိက္ခိကံ၊ ပျားကောင်မရှိသော။ ဒဏ္ဍကမဝု၊ ပျားတံခွံစွဲသော ပျားကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ “မေ၊ ငါ့အား။ ဣဒံ၊ ဤပျားသည်။ ပုညေန၊ ကောင်းမှုကံကြောင့်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ နဂရံ၊ မြို့သို့။ ပဝိသတိ၊ ဝင်၏။ နာဂရေဟံ၊ ပြည်သူပြည်သား အပေါင်းတို့သည်။ ဌပိတပုရိသော၊ အစောင့်ထားသော ယောက်ျားသည်။ တံ၊ ထို ပျား နို့ ဓမ္မိခဲအိုးကို ယူ၍လာသောယောက်ျားကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ “တော ပုရိသ၊ အိုယောက်ျား။ ကဿ၊ အဘယ်သူအား။ ဣမံ၊ ဤ ပျား နို့ ဓမ္မိခဲအိုးကို။ အာဟရသိ၊ ဆောင်ခဲ့သနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး ၏။ သာမိ၊ အရှင်။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သောသူအား။ န(အာဟရမိ)၊ မဆောင်ခဲ့။ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ ဝိက္ကိဏိတုံ၊ ရောင်းခြင်းငှာ။ မေ၊ ငါ သည်။ ဣဒံ၊ ဤ ပျား နို့ ဓမ္မိခဲအိုးကို။ အာနိတံ၊ ဆောင်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟာ၊ ဆို၏။) တော ပုရိသ၊ အိုယောက်ျား။ တေန ဟိ၊ ထိုသို့ တပြီးကား။ ဣမံ ကဟာပဏံ၊ ဤ အသပြာကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ တေ မဉ္ဇေ၊ ဤ ပျားကိုလည်းကောင်း။ (တေ)ဂုဠဒဓိဉ္ဇေ၊ ဤ တင်လဲခဲကဲ့သို့သော နို့ ဓမ္မိခဲကိုလည်းကောင်း။ ဒေဟိ၊ ပေးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟာ၊ ဆို၏။)

သော၊ ထို ယောက်ျားသည်။ “ဣဒံ၊ ဤ ပျား နို့ ဓမ္မိခဲသည်။ ဗဟုမူလံ၊ အဖိုးအများထိုက်သည်။ န၊ မဟုတ်။ အယဉ္ဇ၊ ဤသူသည်လည်း။ ဧကပ္ပဟာရေ-
နေဝ၊ တခွန်းတည်းသော စကားဖြင့်ပင်လျှင်။ ဗဟံ၊ များစွာသောအဖိုးကို။ ဒေတိ၊ ပေး၏။ ဝိမံသိတုံ၊ စုံစမ်းခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေ-
သိ၊ ကြံ၏။ တတော၊ ထိုကြံပြီးသောနောက်မှ။ နံ၊ ထိုယောက်ျားကို။ “အဟံ၊ ငါ သည်။ ဧကကဟာပဏေန၊ တသပြာဖြင့်။ န ဒေမိ၊ မပေး။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟာ၊ ဆို၏။ (ဧကကဟာပဏေန၊ တသပြာဖြင့်။) ယဒိ(န ဒေသိ)၊ အကယ်၍ မပေးသည်ဖြစ်အံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ မပေးသည်။ (သတိ၊ ရှိသော်။) ဒွေ၊ နှစ်သပြာတို့ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဒေဟိ၊ ပေးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟာ၊ ဆို၏။) ဒွိဟိပိ၊ နှစ်သပြာတို့ဖြင့်လည်း။ န ဒေမိ၊ မပေး။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟာ၊ ဆို၏။) ဧတေန-
ပါယေန၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ ဝစ္ဆန္တံ ဝစ္ဆန္တံ၊ ပွားစေသည် ပွားစေသည်ဖြစ်၍။ သဟဿံ၊ တထောင်သော အသပြာသို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ သော၊ ထိုယောက်ျား သည်။ “အတိအဋ္ဌိတုံ၊ အလွန်ဆုံးခြင်းငှာ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မသင့်။ တာဝ ဟောတု၊ ထိုသို့မူလည်းဖြစ်စေ။ ဣမဿ၊ ဤသ၏။ ကတ္တဗ္ဗကိစ္စံ၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စကို။ ပုစ္ဆိ-
ဿာမိ၊ မေးအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။) အထ၊ ထိုအခါ၌။

နံ၊ ထိုပျား နို့ ဓမ္မိခဲကို အလိုရှိသောယောက်ျားကို။ “ဣဒံ၊ ဤ ပျား နို့ ဓမ္မိ
ခဲသည်။ ဗဟုအဋ္ဌနကံ၊ အဖိုများစွာထိုက်သည်။ န၊ မဟုတ်။ တူ၊ သင်သည်
လည်း။ ဗဟု၊ များစွာသော အသပြာကို။ ဒေသိ၊ ပေး၏။ ကေန ကမ္မေန၊
အဘယ်အမှုကြောင့်။ ဣဒံ၊ ဤပျား နို့ ဓမ္မိခဲကို။ ဂဏှာသိ၊ ယူလိုသနည်း။”
ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ တော၊ အချင်း။ ဣမ၊ ဤ ဗန္ဓုမတီ ပြည်၌။
နဂရဝါသိနော၊ ပြည်၌နေကုန်သော သူတို့သည်။ ရညာ၊ မင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊
တကွ။ ပဋိဝိရုဇ္ဈိတော၊ ဆန့်ကျင်ဘက်အားဖြင့်ဖြစ်၍။ ဝိပဿိဒသဗလဿ၊ ဝိပဿိ
မြတ်စွာဘုရားအား။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒေန္တာ၊ လှူကုန်သည်ရှိသော်။ ဣဒံ
ဒွယံ၊ ဤ ပျားနို့ ဓမ္မိခဲနှစ်ခုကို။ ဒါနမုခေ၊ ဒါန၏အကြောင်းဖြစ်သော
အလှူဝတ္ထု၌။ အပဿန္တာ၊ မမြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပရိယေသန္တိ၊ ရွာကုန်၏။
ဣဒံ ဒွယံ၊ ဤပျားနို့ ဓမ္မိခဲနှစ်ခုကို။ သစေ န လဘိသန္တိ၊ အကယ်၍ မရကုန်
ငြားအံ့။ နာဂရာနံ၊ ပြည်သူပြည်သားတို့၏။ ပရာဇယော၊ ရုံးခြင်းသည်။
ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သဟဿံ၊ အသပြာတထောင်ကို။
ဒတော၊ ပေး၍။ ဂဏှာမိ၊ ယူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) တေံ၊
ဤပေးလှူခြင်းသည်။ နာဂရာနမေဝ၊ ပြည်သူ ပြည်သား တို့အားသာလျှင်။
ဝဇ္ဇတိ ကံ ပန၊ အပ်သလော။ အညေသံ၊ တပါးသောသူတို့အား။ ဒါတုံ၊
ပေးလှူခြင်းငှာ။ န ဝဇ္ဇတိ (ကံ)၊ မအပ်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊
ဆို၏။) ယဿ ကဿစိ၊ အမှတ်မရှိသောသူအား။ တေံ၊ ဤ ပျား နို့ ဓမ္မိခဲကို။
ဒါတုံ၊ ပေးလှူခြင်းငှာ။ အဝါရိတံ၊ မမြစ်အပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။)
နာဂရာနံ၊ ပြည်သူပြည်သားလူအပေါင်းတို့၏။ ဒါနေ၊ အလှူ၌။ ကေဒိဝသံ၊
တနေ့သ၌။ သဟဿံ၊ တထောင်သော အသပြာကို။ ဒါတာ၊ ပေးလှူတတ်သော။
ကောစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်။ အတ္ထိ ပန၊ ရှိသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။
(အာဟ၊ ဆို၏။) သမ္မ၊ အဆွေ။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။)
ဒိန္နံ၊ နှစ်ခုကုန်သော။ ဣမေသံ၊ ဤ ပျား နို့ ဓမ္မိခဲတို့၏။ သဟဿဋ္ဌနက-
ဘာဝံ ပန၊ အသပြာတထောင်ထိုက်သည်၏ အဖြစ်ကိုကား။ (တံ၊ သင်သည်။)
ဇာနာသိ၊ သိ၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) အာမ ဇာနာမိ၊
ဪ-သိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) တေန ဟိ၊ ထိုသို့တပြားကား။
ဂစ္ဆ၊ သွားလော့။ နာဂရာနံ၊ ပြည်သူပြည်သားတို့အား။ “ကော၊ တယောက်
သော။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ ဣမာနိ ဒွေ၊ ဤနှစ်ပါးသော ပျား
နို့ ဓမ္မိခဲတို့ကို။ မူလေန၊ အဖိုးဖြင့်။ န ဒေတံ၊ မပေး။ (အမေဟိ၊ ငါတို့နှင့်။
သဒ္ဓိံ၊ တကွ။) သဟတ္ထေနော၊ မိမိလက်ဖြင့်ပင်လျှင်။ ဒါတုကာမော၊ ပေးလှူ
ခြင်းငှာအလိုရှိ၏။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ ဒိန္နံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ဣမေသံ၊

ဤ ပျား နို့ ဓမ္မံ ခဲတို့၏။ ကာရဏာ၊ အကြောင်း။ နိရုဿက္ကာ၊ ကြောင့်ကြခြင်းမရှိကုန်သည်။ ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာစိက္ခ၊ ကြားလော့။ တံ ပန၊ သင်သည်ကား။ မေ၊ ငါ၏။ ဣမသ္မိံ ဒါနမုခေ၊ ဤဒါန၏အကြောင်းဖြစ်သော အလှူဝတ္ထု၌။ ဇေဋ္ဌကဘာဝေ၊ အကြီးအမှူး၏အဖြစ်၌။ ကာယသက္ခိ၊ သက်သေသည်။ ဟောဟိ၊ ဖြစ်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) သေ၊ ထို ပျား နို့ ဓမ္မံ ခဲကိုယူသော ယောက်ျားသည်။ ဂါမဝါသိ၊ ရွာ၌နေသူတို့သည်။ ပရိဗ္ဗယတ္ထိ၊ ရိက္ခာအလို့ငှာ။ ဂဟိတမာသကေန၊ တပ်သော ဥစ္စာဖြင့်။ ပဉ္စကဋ္ဌကံ၊ ငါးပါးသော အစပ်မျိုးကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ စုဏ္ဏံ၊ အမှန်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဒဓိတော၊ နို့ ဓမ္မံ မှ။ ကဉ္စိယံ၊ အရည်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ တတ္ထ၊ ထို နို့ ဓမ္မံ ရည်မှ။ မရပဋ္ဌလံ၊ ပျားလတ်ကို။ ပိဇ္ဇေတွာ၊ ညှစ်၍။ ပဉ္စကဋ္ဌကစုဏ္ဏေန၊ ငါးပါးသော အစပ်မှန်နှင့်။ ယောဇေတွာ၊ ယှဉ်၍။ ဧကသ္မိံ၊ တခုသော။ ပဒုမ္မိနိပတ္တေ၊ ပဒုမ္မာကြာရှက်၌။ ပကိပိတွာ၊ ထည့်၍။ တံ၊ ထို ငါးပါးသော အစပ်မှန်နှင့် ရောသော ပျား နို့ ဓမ္မံ ရည်ကို။ သံဝိဒဟိတွာ၊ စီရင်၍။ (ဋ-၁၉၂) အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ အဝိဒ္ဓရေ၊ မနိုးမဝေးသော။ ဌာနေ၊ အရပ်၌။ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေ၏။ မဘာဇနေန၊ လူအပေါင်းသည်။ အာဟရိယမာနဿ၊ ဆောင်အပ်သော။ သက္ကာရဿ၊ ပူဇော်သက၏။ အန္တရေ၊ အလယ်၌။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပတ္တဝါရံ၊ ရောက်သော အလှည့်ကို။ ဩလောကယမာနော၊ ကြည့်သည် ဖြစ်၍။ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို။ ဥတွာ၊ သိ၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ “ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော အရှင်ဘုရား။ အယံ၊ ဤ ငါးပါးသော အစပ်မှန်နှင့် ရောအပ်သော ပျား နို့ ဓမ္မံ ရည်သည်။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဒုဂ္ဂတ ပဏ္ဏာကာရော၊ သူဆင်းရဲတို့၏ လက်ဆောင်တည်း။ ဣမံ၊ ဤ ငါးပါးသော အစပ်မှန်တို့နှင့် ရောအပ်သော ပျား နို့ ဓမ္�ံ ရည်ကို။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အနုကမ္ပံ၊ အစဉ်သနားသည်ကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ဂဏှထ၊ အလှူခံတော်မူပါ ကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ လျှောက်၏။) သတ္တာ၊ ဝိပဿီ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တဿ၊ ထို သိဝလိ မထေရ်၏ အလောင်းဖြစ်သော သူဆင်းရဲအား။ အနုကမ္ပံ၊ အစဉ်သနားသည်

၁။ နိဗ္ဗိတက္ကာ၊ ကြီးစည်ခြင်းမရှိကုန်သည် = (နိဿယ-မူဟောင်း)
 ၂။ ဇေဋ္ဌကဘာဝဿ = (ဆဋ္ဌ)
 ၃။ ဂါမဝရိဗ္ဗယတ္ထိ၊ မိမိရွာမှရိက္ခာအလို့ငှာ = (နိဿယမူဟောင်း)
 ၄။ ဝါဟေတွာ = (ဆဋ္ဌ)

ကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ စတုမဟာရာဇဒတ္တိယေန၊ နတ်မင်းကြီးလေးယောက်သည် ကပ်လှူအပ်သော။ သေလမယေန၊ ပဲနောက်အဆင်းရှိသော ကျောက်ကိုဖြင့်ပြီးသော။ ပတ္တေန၊ သပိတ်တော်ဖြင့်။ တံ၊ ထို ငါးပါးသော အစပ်မှုန့်နှင့်ရောအပ်သော ပျား နို့ဓမ္မရည်ကို။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ ခံယူတော်မူ၍။ ယထာ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ (အဓိဋ္ဌတေ၊ အဓိဋ္ဌာန်တော်မူအပ်သည် ရှိသော်။) အဋ္ဌသဋ္ဌိဘိက္ခုသတသဟဿ၊ ခြောက်သန်းရှစ်သိန်းသော ရဟန်းအား။ ဒိယျမာနံ၊ ပေးလှူအပ်သည်ရှိသော်။ န ခိယတိ၊ မကုန်နိုင်။ ဧဝံ (တထာ)၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ အဓိဋ္ဌာသိ၊ အဓိဋ္ဌာန်တော်မူ၏။ သောပိ ကုလပုတ္တော၊ ထိုအမျိုးသားသည်လည်း။ နိဋ္ဌတဘတ္တကိစ္စံ၊ ပြီးပြီးသော ဆွမ်းတုဉ်းပေးခြင်းရှိသော။ ဘဂဝန္တံ၊ ဝိပဿိ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရှိသေစွာရှိခိုး၍။ ကေမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ ဌိတော၊ တည်လျက်။ “မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒိဋ္ဌော၊ ဖူးမြင်အပ်၏။ ဗန္ဓုမတီနဂရဝါသိကေဟိ၊ ဗန္ဓုမတီပြည်၌ နေကုန်သောသူတို့သည်။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့အား။ သက္ကာရော၊ ပူဇော်သကားကို။ အာဟာရိယမာနော၊ ဆောင်အပ်၏။ အဟမ္ပိ၊ အကျွန်ုပ်သည်လည်း။ ဣမဿ ကမ္မဿ၊ ဤကောင်းမှုကံ၏။ နိဿန္နေန၊ အကျိုးဆက်အားဖြင့်။ နိဗ္ဗတ္တနိဗ္ဗတ္တဘဝေ၊ ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်းသော ဘဝ၌။ လာဘဂ္ဂယသဒ္ဓပတ္တော၊ မြတ်သောလာဘ် မြတ်သောအခြံအရံရှိသည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်သည်။ ဘဝေယံ၊ ဖြစ်ရပါလိ၏။”ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ လျှောက်၏။) သက္ကာ၊ ဝိပဿိ မြတ်စွာဘုရားသည်။ “ကုလပုတ္တ၊ အမျိုးသား။ ဧဝံ ဟောတု၊ ဤသို့ သင်ဆုတောင်းသောအတိုင်း ဖြစ်စေသတည်း။”ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ထော၊ မိန့်တော်မူ၍။ တဿ စ၊ ထို သီဝလိ မထေရ်၏အလောင်းဖြစ်သော အမျိုးသားအားလည်းကောင်း။ နဂရဝါသိနဉ္စ၊ ဗန္ဓုမတီပြည်၌နေကုန်သော သူတို့အားလည်းကောင်း။ ဘတ္တာနုမောဒနံ၊ ဆွမ်းအနုမောဒနာကို။ ကတွာ၊ ပြုတော်မူ၍။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲကြွတော်မူ၏။

သောပိ ကုလပုတ္တော၊ ထိုအမျိုးသားသည်လည်း။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည် လူ့ပြည်တို့၌။ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်သည်ရှိသော်။ ဣမသ္မိ ဗုဒ္ဓုပ္ပာဒေ၊ ဤ ငါတို့မြတ်စွာဘုရား ဖြစ်တော်မူသောအခါ၌။ သုပ္ပဝါသာယ၊ သုပ္ပဝါသာ အမည်ရှိသော။ ရာဇဓိတာယ၊ မင်းသမီး၏။ ကုဏ္ဍိသ္မိ၊ ဝမ်း၌။ ပဋိသန္ဓိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဏ္ဌိ၊ ယူ၏။ ပဋိသန္ဓိဂ္ဂဟဏတော၊ ပဋိသန္ဓေယူသောအခါမှ။

ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ သာယံ စ၊ ညဉ့်လည်းကောင်း။ ပါတဉ္စ၊ နံနက်၌လည်းကောင်း။ ပဏ္ဍာကာရသတာနိ၊ အရာသော လက်ဆောင်တို့သည်။ ပါပုဏန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ သုပ္ပဝါသာ၊ သုပ္ပဝါသာ မင်းသမီးသည်။ သမ္ပတ္တိံ၊ ပြည့်စုံခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထို သုပ္ပဝါသာမင်းသမီးကို။ ပုညဝိမံသနတ္ထံ၊ ဘုန်းကံကို စုံစမ်းအံ့သောငှာ။ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်။ ဗီဇပစ္ဆိံ၊ မျိုးတောင်းကို။ ဖုဿပေန္တိ၊ ထိစေကုန်၏။ ဧကေကဗီဇတော၊ တလုံးတလုံးသော မျိုးစေ့မှ။ သလကသတမ္ပိ၊ နှံတံ တရာသည် လည်းကောင်း။ သလကသဟဿမ္ပိ၊ နှံတံ တထောင်သည်လည်းကောင်း။ နိဂစ္ဆတိ၊ ထွက်၏။ ဧကကရိသဓေတ္တတော၊ တပယ်တည်းသောလယ်မှ။ ပညာသမ္ပိ (သကဋ္ဌာနိ)၊ ငါးဆယ်သော လည်းတို့သည်လည်းကောင်း။ သဠိပိ သကဋ္ဌာနိ၊ ခြောက်ဆယ်သော လည်းတို့သည် လည်းကောင်း။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကောဋ္ဌပူရဏကာလေပိ၊ ကျီကိုပြည့်စေသော အခါ၌လည်း။ ကောဋ္ဌဒ္ဓါရံ၊ ကျီတံခါးကို။ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်။ ဖုဿပေန္တိ၊ ထိစေကုန်၏။ ရာဇမီတာယ၊ သုပ္ပဝါသာ မင်းသမီး၏။ ပုညေန၊ ဘုန်းကံဖြင့်။ ဂဏန္တာနံ၊ ယူကုန်သော သူတို့၏။ ဂဟိတဂဟိတဋ္ဌာနံ၊ ယူရာ ယူရာအရပ်သည်။ ပုန၊ တဖန်။ ပူရတိ၊ ပြည့်၏။ ပရိပုဏ္ဏာဘတ္တကုမ္ဘိတောပိ၊ ပြည့်သောထမင်းအိုးမှလည်း။ “ရာဇမီတာယ၊ သုပ္ပဝါသာ မင်းသမီး၏။ ပုညံ၊ ဘုန်းကံတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတှာ၊ ဆို၍။ ယဿ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သောသူအား။ ဒေန္တာနံ၊ ပေးကုန်သည်ရှိသော်။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ (သာ၊ ထိုသုပ္ပဝါသာ မင်းသမီးသည်။) န ဥဋ္ဌဟတိ၊ မထ။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ ဘတ္တံ၊ ထမင်းသည်။ န ခိယတိ၊ မကုန်နိုင်။ ဒါရကေ၊ သူငယ်သည်။ ကုစ္ဆိဂတေယေဝ၊ ဝမ်း၌ တည်သည်ပင်လျှင်။ သတ္တ ဝဿာနိ၊ ခုနစ်နှစ်တို့သည်။ အတိက္ကမိံသု၊ လွန်ကုန်၏။

ဂဗ္ဗေ၊ ကိုယ်ဝန်သည်။ ပရိပက္ခေ ပန၊ ရင့်သည်ရှိသော်ကား။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ မဟာဒုက္ခံ၊ ကြီးစွာသော ဆင်းရဲကို။ အနုတောသိ၊ ခံရ၏။ သာ၊ ထို သုပ္ပဝါသာ မင်းသမီးသည်။ သာမိကံ၊ လင်ကို။ အာမန္တေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ “ပုရေ မရဏာ၊ မသေမီ။ ဇီဝမာနာဝ၊ အသက်ရှင်စဉ် ပင်လျှင်။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒဿာမိ၊ ပေးလှူအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံး

၁။ သာယပိတံ၊ ညနံနက်။ ပဋ္ဌပဏ္ဍာကာရသတာနိ၊ ငါးရာသောလက်ဆောင်တို့သည် = (နိဿယ-မူဟောင်း)
 ၂။ ဖုဿပေန္တိယာ၊ ထိစေသော = (နိဿယ-မူဟောင်း) ၃။ န ဥက္ကဋ္ဌန္တိ = (ဆဋ္ဌ)

သုပ္ပဝါသာ မင်းသမီး၏။ (ဌ-၁၉၃) ကုစ္ဆိတော၊ ဝမ်းမှ။ မေကရုဏာ၊
မေကရိုဏ်မှ။ ဥဒကံ၊ ရေသည်။ (နိက္ခမတိ) ဝိယ၊ ထွက်သကဲ့သို့။ ဂဗ္ဘော၊
ကိုယ်ဝန်သည်။ နိက္ခမိ၊ ထွက်၏။ ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံ၍။ နိသိန္ဒဇနော၊ ထိုင်
နေသော လူအပေါင်းသည်။ အဿုမုခေါဝ၊ မျက်ရည်တို့ဖြင့်ပြည့်သော မျက်
နှာရှိသည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ ဟသိတုံ၊ ရယ်ရွှင်ခြင်းငှာ။ အာရဒ္ဓေါ၊ အားထုတ်
၏။ ဟဋ္ဌတုဋ္ဌော၊ ရှင်လန်းနှစ်သက်သည်ဖြစ်၍။ မဟာဇနော၊ လူအပေါင်း
သည်။ ရညော၊ မင်းသားအား။ ဗုတ္တသာသနံ၊ သားဖွားသော သတင်းကောင်း
ကို။ အာရောဓစတုံ၊ ကြားခြင်းငှာ။ အဂမာသိ၊ သွား၏။

ရာဇာ၊ မင်းသားသည်။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ နာဂတံ၊ လာခြင်းကို။
ဒိဿာ၊ မြင်၍။ “ဒသဗလဿ”၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ကထိတကထာ၊ မိန့်တော်

၁။ အရှေ့ဘက်ကတော့မုဆိုး (ဆဋ္ဌ)

၂။ တုဋ္ဌိသဒ္ဓသနံ၊ နှစ်သက်သော သတင်းစကားကို = (နိဿယ-မူဟောဝင်း)

၁၈ ရက်စွဲ = (ဆင်)

၄။ ဒုတိယရပ် - (ဆု)

မူအပ်သော စကားသည်။ နိပ္ပန္နာ မညေ၊ ပြီးပြည့်စုံယောင်တကား။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ သော၊ ထို မင်းသားသည်။ အာဂန္တော၊ လာ၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနံ၊ မိန့်တော်မူအပ်သော သတင်းစကားကို။ ရာဇဓိတာယ၊ သုပ္ပဝါသာမင်းသမီးအား။ အာရောစေသိ၊ ကြား၏။ ရာဇဓိတာ၊ သုပ္ပဝါသာ မင်းသမီးသည်။ “တယာ၊ အရှင်မင်းသားသည်။ နိမန္တိတံ၊ ပင့်ဖိတ်အပ်သော။ ဇီဝိတဘတ္တမေဝ၊ အသက်ရှင်အံ့လော မရှင်အံ့လော ဟု ယုံမှားရှိသောအခါ၌ လူအပ်သော ဆွမ်းသည်ပင်လျှင်။ မင်္ဂလာဘတ္တံ၊ မင်္ဂလာ ဆွမ်းသည်။ ဘဝိဿတံ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေဦး။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက် ပတ်လုံး။ ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ နိမန္တေဟိ၊ ပင့်ဖိတ်ချေလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ရာဇာ၊ မင်းသားသည်။ တထာ၊ ထို မင်းသမီးဆို တိုင်း။ အကာသိ၊ ပြု၏။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ ဗုဒ္ဓပ္ပမုခဿ၊ ဘုရား အမှူးရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းအပေါင်းအား။ မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာ သောအလှူကို။ ပဝတ္ထယိံသု၊ ဖြစ်စေကုန်၏။ ဒါရကော၊ သူငယ်သည်။ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ဉာတိနံ၊ ဆွေမျိုးတို့၏။ သန္တတိတ္ထံ၊ ပူပန်သော စိတ်ကို။ နိဗ္ဗာပေန္တော၊ ငြိမ်းစေလျက်။ ဇာတော၊ ဖွားသည်။ (အသိ၊ ဖြစ် ၏။) ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ အဿ၊ ထိုသူငယ်အား။ သီဝလိဒါရကောဘော နာမံ၊ သီဝလိ သတို့သားဟူသော အမည်ကိုသာလျှင်။ အကံသု၊ မှည့်ကုန်၏။ သော၊ ထို သီဝလိ သတို့သားသည်။ သတ္တဝဿာနံ၊ ခုနစ်နှစ်တို့ ပတ်လုံး။ ဂဗ္ဘေ၊ အမိဝမ်းတိုက်၌။ ဝသိတတ္တာ၊ နေရသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဇာတကာလတော၊ ဖွားသောအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ သဗ္ဗကမ္မက္ခမော၊ အလုံး စုံသော အမှုကြီးငယ်ကိုပြုခြင်း၌ ခံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဓမ္မသေနာပတိ၊ ဟုရားစစ်သူကြီးဖြစ်သော။ သာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ သတ္တမေ ဒိဝဿ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။ တေန၊ ထိုသီဝလိ သတို့သား နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက။ ကထာသလ္လာပံ၊ စကားပြောဟောခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ သတ္တာပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ ဓမ္မပဒေ၊ ဓမ္မပဒပါဠိတော်၌။-

“ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဣမံ ပလိပတံ၊ ဤ ရာဂတည်းဟူ သော ညွှန်ကိုလည်းကောင်း။ (ဣမံ) ဒုဂ္ဂံ၊ ဤ ကူးခတ်နိုင်ခဲသော ကိလေသာကိုလည်းကောင်း။ (ဣမံ) သံသာရံ၊ ဤသံသရာဝဋ်ကိုလည်း ကောင်း။ (ဣမံ) မောဟံ၊ ဤ သစ္စာလေးပါးကို မသိတတ်သော မောဟကိုလည်းကောင်း။ အစ္စဂါ၊ (အဓိဂတော)၊ လွန်မြောက်၏။

၁။ ဒုက္ခံ = (နိဿယ-မူဟောင်း) ၂။ အဇ္ဈဂါ = (နိဿယ-မူဟောင်း)

တိဏ္ဍော၊ လေးပါးသော သြဃတို့ကို လွန်မြောက်ပြီးသည် ဖြစ်၍။
ပါရဂုံတော၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ကမ်းတဘက်သို့ရောက်၏။ ဈာယံ၊
အာရမ္မဏပဈာန် လက္ခဏပဈာန်နှင့် ပြည့်စုံ၏။ အနေဇော၊ တဏှာ
လည်းကောင်း၏။ အကထံကထိ၊ သို့လောသို့လော တွေးတောခြင်းလည်း
မရှိ။ အနုပါဒါယ၊ တဏှာ ဒိဋ္ဌိအားဖြင့် တစုံတခုသောအာရုံကို မစွဲ
လမ်းမှု၍။ နိဗ္ဗုတော၊ ကိလေသာတို့မှ ငြိမ်း၏။ တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။
ဗြာဟ္မဏံ၊ အပပြုအပ်ပြီးသော မကောင်းမှုရှိသောသူဟူ၍။ အဟံ၊ ငါ
ဘုရားသည်။ ဗြူမိ၊ ဟောတော်မူ၏။” [ဓမ္မပဒ-၇၂။]

ဣတိ (ဣမံ) ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထို သီဝလိ သတို့သားကို။ ထေရော၊ အရှင်သာရိ
ပုတ္တရာ မထေရ်သည်။ “တယာ၊ သင်သည်။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။
ဒုက္ခရာသိံ၊ ဆင်းရဲအစုကို။ အနုဘဝိတွာ၊ ခံစား၍။ ပဗ္ဗဇိတုံ၊ ရှင်ပြုခြင်းငှာ။
န ဝဇ္ဇတိ ကိံ ပန၊ မသင့်သလော။” ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်ဆို၏။
ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ (သြကာသံ၊ အခွင့်ကို။) လဘမာနော၊ ရသည်ရှိသော်။
ပဗ္ဗဇေယျံ၊ ရှင်ပြုပါအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ လျှောက်၏။) သုပ္ပဝါသာ၊
သုပ္ပဝါသာသည်။ တံ ဒါရကံ၊ ထို သီဝလိ သတို့သားကို။ ထေရေန၊ အရှင်
သာရိပုတ္တရာ မထေရ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္က။ ကထေန္တံ၊ စကားပြောဆိုသည်ကို။
ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ “မေ၊ ငါ၏။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ ဓမ္မသေနာပတိနာ၊ တရား
စစ်သူကြီးဖြစ်သော အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္က။ ကိံ၊ အဘယ်
စကားကို။ ကထေတိ န ခေါ၊ ပြောဆိုလေသနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်
၍။ ထေရံ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သို့။ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်၍။ “ဘန္တေ၊
အရှင်ဘုရား။ မယျံ၊ ဟကာတော်မူ၏။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ တုမေဟိ၊ အရှင်
ဘုရားတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္က။ ကိံ၊ အဘယ်စကားကို။ ကထေတိ၊ ပြောဆို
သနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆံ၊ မေးလျှောက်၏။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ အနု-
ဘူတံ၊ ခံစားအပ်သော။ ဂဗ္ဘဝါသဒုက္ခံ၊ အမိဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေနေရခြင်းကြောင့်
ဖြစ်သော ဆင်းရဲကို။ ကထေတွာ၊ ပြောဆို၍။ တုမေဟိ၊ သင် ဒါယိကာမ
တို့သည်။ အနုညာဟော၊ ခွင့်ပြုအပ်သည်ရှိသော်။ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ရှင်ပြုပါအံ့။
ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ မိန့်ဆို၏။) ဘန္တေ၊
အရှင်ဘုရား။ သာဓု၊ ကောင်းပါပြီ။ နံ၊ ထို သီဝလိ သတို့သားကို။ ပဗ္ဗာဇေထ၊

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၂-ဒုတိယဝဂ္ဂ သီဝလိတ္ထေရဝတ္ထု ၅၅၁

ရှင်ပြုကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ လျှောက်၏။) ထေရော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်။ တံ၊ ထို သီဝလိ သတ္တိသားကို။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ နေတွာ၊ ဆောင်၍။ တစပဉ္စက ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ တစပဉ္စက ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ပဗ္ဗာဇေန္တော၊ ရှင်ပြုသည်ရှိသော်။ “သီဝလိ၊ သီဝလိ။ တုယံ၊ သင်အား။ အညေန၊ တပါးသော။ သြဝါဒေန၊ အဆုံးအမဖြင့်။ ကမ္မံ၊ အမှုသည်။ န အတ္ထိ၊ မရှိ။ တယာ၊ သင်သည်။ သတ္တ ဝဿာနိ၊ ခုနစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ အနုဘူဟဒုက္ခမေဝ၊ ခံစားအပ်သော ဆင်းရဲကိုသာလျှင်။ ပစ္စဝေက္ခာဟိ၊ ဆင်ခြင်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ မိန့်၏။) ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ပဗ္ဗာဇေနမေဝ၊ ရှင်ပြုခြင်းသည်သာလျှင်။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ ဘာရော၊ ဝန်တည်း။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ယံ ပန၊ အကြင်အမှုကိုကား။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏။ တံ၊ ထိုအမှုကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဇာနိဿာမိ၊ သိပါအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ လျှောက်၏။) သော၊ ထို သီဝလိ သတ္တိသားသည်။ ပဌမ ကေသဝဋ္ဋိယာ၊ ရှေးဦးစွာသောဆံထွေးကို။ သြဟာရိတက္ခဏေယေဝ၊ ချသောခဏ၌ပင်လျှင်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ ဒုတိယာယ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်သော။ (ကေသဝဋ္ဋိယာ၊ ဆံထွေးကို။) သြဟာရိတက္ခဏေ၊ ချသောခဏ၌။ သကဒါဂါမိဖလေ၊ သကဒါဂါမိဖိုလ်၌။ (ပတိဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။) တတိယာယ၊ သုံးကြိမ်မြောက်သော။ (ကေသဝဋ္ဋိယာ၊ ဆံထွေးကို။ သြဟာရိတက္ခဏေ၊ ချသောခဏ၌။) အနာဂါမိဖလေ၊ အနာဂါမိဖိုလ်၌။ (ပတိဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။) သဗ္ဗေသံယေဝ၊ အလုံးစုံသည်သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ ကေသာနံ ပန၊ ဆံထွေးကိုကား။ သြရောပနဉ္စ၊ ချခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အရဟတ္တသစ္စိကိရိယာ စ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အပစ္ဆာ အပုရိမာ၊ မရှေးမနှောင်း။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထို သီဝလိသတ္တိသား၏။ ပဗ္ဗဇိတဒိဝသတော၊ ရှင်ပြုသောနေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းအပေါင်းအား။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ ပစ္စယာ၊ ပစ္စည်းတို့သည်။ ယဒိစ္ဆကံ၊ အလိုရှိတိုင်း။ ဥပ္ပဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုသည်။ သမုဋ္ဌိတံ၊ ဖြစ်၏။

☸ (ဋ္ဌ-၁၉၄) အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့။ အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူ၏။ ထေရော၊ သီဝလိ မထေရ်သည်။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုးပြီး၍။ “ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို။ ဝိမ္ဗသိဿာမိ၊ စုံစမ်းပါအံ့။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ပဉ္စ ဘိက္ခုသတာနိ၊ ငါးရာ

သော ရဟန်းတို့ကို။ ဒေထ၊ ပေးတော်မူပါကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ သီလလိ၊ သီဝလိ။ ဂဏှ၊ ယူလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။) သော၊ ထို သီဝလိ မထေရ်သည်။ ပဉ္စသတေ၊ ငါးရာကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ ဂဟေတာ၊ ခေါ်ယူ၍။ ဟိမဝန္တာ-ဘိမုခံ၊ ဟိမဝန္တာသို့ရှေးရှု။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ အဋ္ဌဝိမဂ္ဂံ၊ တောအုပ်ခရီးသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ တဿ၊ ထို သီဝလိ မထေရ်အား။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်သော။ နိဂြောဓေ၊ ပညောင်ပင်၌။ အဓိဝတ္ထာ၊ စောင့်သော။ ဒေဝတာ၊ နတ်သည်။ သတ္တ ဒိဝသာနိ၊ ခုနစ်ရက်တို့ပတ်လုံး၊ ဒါနံ၊ အလှူကို။ အဒါသိ၊ လှူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်။ သော၊ ထို သီဝလိ မထေရ်သည်။—

ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ နိဂြောဓံ၊ ပညောင်ပင်ကို။ ပဿိ၊ မြင်၏။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်။ ပဏ္ဏဝပဗ္ဗတံ၊ ပဏ္ဏဝတောင်ကို။ (ပဿိ၊ မြင်၏။) တတိယံ၊ သုံးကြိမ်မြောက်။ အစိရဝတိယံ၊ အစိရဝတီမြစ်ကို။ (ပဿိ၊ မြင်၏။) စတုတ္ထံ၊ လေး ကြိမ်မြောက်။ ဝရသာဂရံ၊ ဝရ-မည်သော သမုဒ္ဒရာကို။ (ပဿိ၊ မြင်၏။)

ပဉ္စမံ၊ ငါးကြိမ်မြောက်။ ဟိမဝန္တာ၊ ဟိမဝန္တာကို။ (ပဿိ၊ မြင်၏။) သော၊ ထို သီဝလိမထေရ်သည်။ ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ကြိမ်မြောက်သော။ ဆဒ္ဒန္တံ၊ ဆဒ္ဒန်အိုင်သို့။ ဥပါဂမိ၊ ကပ်၏။ သတ္တမံ၊ ခုနစ်ကြိမ်မြောက်။ ဂန္ဓမာဒနံ၊ ဂန္ဓမာဒနတောင်သို့။ (ဥပါဂမိ၊ ကပ်၏။) အထ၊ ထိုနောက်မှ။ အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ကြိမ်မြောက်။ ရေဝတံ၊ ရေဝတမထေရ်၏ တောအရပ်သို့။ ဥပါဂမိ၊ ကပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။—

သဗ္ဗဋ္ဌာနေသု၊ ခပ်သိမ်းသောအရပ်တို့၌။ သတ္တ သတ္တ ဒိဝသာနေဝ၊ ခုနစ်ရက် ခုနစ်ရက်တို့ပတ်လုံးသာလျှင်။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ အဒိသု၊ လှူကုန်၏။ ပန၊ အထူးကိုဆိုဦးအံ့။ ဂန္ဓမာဒနပဗ္ဗတေ၊ ဂန္ဓမာဒန တောင်၌။ နာဂဒတ္တဒေဝ-ရာဇာ နာမ၊ နာဂဒတ္တ-အမည်ရှိသော နတ်မင်းသည်။ သတ္တဒိဝသေသု၊ ခုနစ်ရက်သော နေ့တို့တွင်။ ဧကဒိဝသံ၊ တရက်သောနေ့၌။ ခိရပိဏ္ဍပါတံ၊ နို့ဆွမ်းကို။ အဒါသိ၊ လှူ၏။ ဧကဒိဝသံ၊ တရက်သောနေ့၌။ သပ္ပိပိဏ္ဍပါတံ၊ ထောပတ်ဆွမ်းကို။ အဒါသိ၊ လှူ၏။ ဘိက္ခုသံသော၊ ရဟန်းအပေါင်းသည်။ “အာဝု-သော၊ ငါ့ရှင်”။ ဣမဿ ဒေဝရညော၊ ဤနတ်မင်းအား။ ဒုယှမာနာ၊ နို့ညှစ်

၁။ ဒေဝရာဇ၊ နတ်မင်း။ တုသ္မံ၊ သင်အား။ (နိဿယ-မူဟောင်း)

အပ်ကုန်သော။ ဓေနုယော၊ နွားမတို့သည်။ နေဝ ပညာယန္တိ၊ မလင်ကုန်။
 ဒဓိနိဗ္ဗတနံ၊ နို့ဓမ်းကိုမွေ့ခြင်းသည်။ န (ပညာယတိ)၊ မလင်။ ဒေဝရာဇနတ်မင်း။
 တေ၊ သင်အား။ ကုတော၊ အဘယ်အရပ်မှ။ ဣမံ၊ ဤ နို့ရည် နို့ဓမ်းသည်။
 ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား
 တို့။ တေ၊ ဤ နို့ရည် နို့ဓမ်းဖြစ်ခြင်းသည်။ ကဿပဒသဗလဿ၊ ကဿပ မြတ်
 စွာဘုရား၏။ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌။ ခီရသလာကဘတ္တဒါနဿ၊ နို့
 ဆွမ်း စာရေးတံအလှူ၏သာလျှင်။ ဖလံ၊ အကျိုးတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒေဝ-
 ရာဇာ၊ နတ်မင်းသည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ သတ္တာ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ ခဒိရဝနိယရေဝတဿ၊ ရှားတော၌နေသော ရေဝတ
 မထေရ်၏။ ပစ္စုဂ္ဂမနံ၊ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းကို။ အဠုပ္ပတ္တိံ၊ အဠုပ္ပတ္တိကို။ ကတု၊
 ပြု၍။ ထေရံ၊ သီဝလိ မထေရ်ကို။ အတ္တေနာ၊ ကိုယ်တော်၏။ သာသနေ၊
 သာသနာတော်၌။ လာဘဂ္ဂယသဂ္ဂပတ္တာနံ၊ လာဘ်များသည်၏အဖြစ် အခြံအရံ
 များသည်၏အဖြစ်သို့ရောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ
 ၌။ ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။

ဝက္ကလိတ္ထေရဝတ္ထု

၂၀၈။ ဒသမေ၊ ဒသမ သုတ်၌၊ သဒ္ဓါဓိမုတ္တာနန္တိ (ဣမိနာ)၊ သဒ္ဓါဓိမုတ္တာနံ
 ဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်။ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါခြင်း၌။ အဓိမုတ္တာနံ၊ ညွတ်ကုန်သော။
 ဗလဝသဒ္ဓါနံ၊ အားကြီးသောသဒ္ဓါခြင်း ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့တွင်။
 ဝက္ကလိတ္ထေရော၊ ဝက္ကလိမထေရ်သည်။ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏။ ဣတိ (ဣမံ အတ္တံ)၊
 ဤသို့သောအနက်ကို။ ဒဿေတိ၊ ပြ၏။ ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ အညေသံ၊ တပါး
 သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါသည်။ ဝဇေတဗ္ဗာ၊ ပွားစေအပ်သည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ထေရဿ ပန၊ ဝက္ကလိ မထေရ်၏ကား။ (သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါသည်။)
 ဟာပေတဗ္ဗာ၊ ယုတ်သင့်စေအပ်သည်။ ဧတာ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။
 သော၊ ထို ဝက္ကလိ မထေရ်ကို။ သဒ္ဓါဓိမုတ္တာနံ၊ သဒ္ဓါခြင်း၌ ညွတ်သောပုဂ္ဂိုလ်
 တို့တွင်။ အဂ္ဂေါတိ၊ မြတ်၏ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။ အဿ ပန၊ ထိုဝက္ကလိ
 မထေရ်၏ကား။ ဝက္ကလိတိ နာမံ၊ ဝက္ကလိ ဟူသောဤအမည်သည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။

ထဿ၊ ထို ဝက္ကလိမထေရ်၏။ ပဉ္စကမ္မေ၊ ပြဿနာအမှု၌။ အယံ၊ ဤဆို
 လတ္တံ့သည်ကား။ အနုပုဗ္ဗိကတာ၊ အစဉ်အတိုင်း ဖြစ်သော စကားတည်း။
 -ဟိ (ဝိတ္ထာရေမိ)၊ ထိုစကားကိုခွဲဦးအံ့။ အယမ္ပိ၊ ဤ ဝက္ကလိမထေရ်၏အလောင်း

သည်လည်း : အတီတေ၊ လွန်ပြီးသော။ ပဒုမုတ္တရဗုဒ္ဓကာလေ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်
 စွာ ဘုရားလက်ထက် တော်၌။ ဝုတ္တနယေနော၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာ
 လျှင်။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ပရိသပရိယန္တေ၊ ပရိသတ်
 အစွန်၌။ ဌိတော၊ တည်လျှင်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုဏန္တော၊ နာသည်ရှိသော်။
 သတ္တာရံ၊ ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဧကံ၊ တယောက်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
 ကို။ သဒ္ဓါဓိမုတ္တာနံ၊ သဒ္ဓါခြင်း၌ ညွတ်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်
 သော အရာ၌။ ဌာနန္တံ၊ ထားတော်မူသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ “မယာပိ၊ ငါ
 သည်လည်း။ အနာဂတေ၊ နောင်အခါ၌။ ဝေရူပေန၊ ဤသို့ သဘောရှိသော
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဘဝိတံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ၊ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့လုံး
 ပိုက်၍။ ဝုတ္တနယေနော၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ သတ္တာရံ၊ မြတ်
 စွာဘုရားကို။ နိမန္တော၊ ပင့်ဖိတ်၍။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ မဟာ-
 ဒါနံ၊ မြတ်သောအလှူကို။ ဒတော၊ ပေးလှူ၍။ ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝဇ္ဇိ-
 တော၊ ရှိခိုး၍။ “ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အဟမ္မိ၊ အကျွန်ုပ်သည်လည်း။ ဣမိနာ
 အဓိကာရကမ္မေန၊ ဤ ကုသိုလ်အဆောက်အဦကံကြောင့်။ တုမေဟိ၊ ရှင်တော်
 ဘုရားတို့သည်။ သဒ္ဓါဓိမုတ္တာနံ၊ သဒ္ဓါခြင်း၌ ညွတ်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ ဧတဒဂ္ဂေ၊
 ဧတဒဂ္ဂအရာ၌။ ဌပိတဘိက္ခု ဝိယ၊ ထားအပ်သောရဟန်းကဲ့သို့။ (ဋ-၁၉၅)
 အနာဂတေ၊ နောင်သောအခါ၌။ ဧကဿ၊ တဆူသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်
 စွာဘုရား၏။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ သဒ္ဓါဓိမုတ္တာနံ၊ သဒ္ဓါခြင်း၌ ညွတ်
 သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက်။ အဂ္ဂေ၊ မြတ်သည်။ ဘဝေယံ၊ ဖြစ်ရပါလိမ့်။” ဣတိ၊
 ဤသို့။ ပတ္တနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်။ တဿ၊ ထိုအမျိုးသား၏။ အနန္တရာယံ၊ အန္တရာယ် မရှိသည်၏အဖြစ်ကို။
 ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍။ ဗျာကရိတော၊ ဗျာဒိတ်စကား ကြားတော်မူ၍။ ပက္ခာမိ၊
 ၆ကြွတော်မူ၏။

သောပိ၊ ထိုအမျိုးသားသည်လည်း။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ ကုသလံ၊
 ကုသိုလ်ကို။ ကတော၊ ပြု၍။ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည် လူ့ပြည်တို့၌။
 သံသရန္တော၊ ကျင်လည်သည်ရှိသော်။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ သတ္တု၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏။ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။
 မြာဟမ္မကုလေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌။ ပဋိသန္ဓိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဏှိ၊ ယူ၏။ အဿ၊
 ထို သတို့သားအား။ ဝက္ကလိတိ နာမံ၊ ဝက္ကလိ ဟူသောအမည်ကို။ အကံသု၊
 မှည့်ကုန်၏။ သော၊ ထို ဝက္ကလိ သတို့သားသည်။ ဝုဒ္ဓိပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့
 ရောက်သည်ရှိသော်။ တယော ဝေဒေ၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့ကို။ ဥဂ္ဂဏှိတော၊ သင်
 ယူ၍။ ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဘိက္ခုသံဃပရိဝုတံ၊ ရဟန်းအပေါင်း

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၂-ဒုတိယဝဂ္ဂ ဝက္ကလိတ္ထေရဝတ္ထု ၄၅၅

သည် ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ စရန္တံ၊ လှည့်လည်
တော်မူသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သရီရသမ္ပတ္တိံ၊
ကိုယ်တော်၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ သြလောကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ သရီရ-
သမ္ပတ္တိဒဿနေန၊ ကိုယ်တော်၏ ပြည့်စုံခြင်းကို ကြည့်ရှုခြင်းဖြင့်။ အတိတ္ထော၊
မရောင့်ရဲနိုင်သည်ဖြစ်၍။ ဒသဗလေန၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်။ သဒ္ဓိံ ယေဝ၊ တက
သာလျှင်။ ဝိရစတိ၊ လှည့်လည်၏။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တေန၊ ကြ
တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။
ဂန္တော၊ သွား၍။ သရီရနိပုတ္တိံ၊ ကိုယ်တော်၏ ပြီးပြည့်စုံခြင်းကို။ သြလော-
ကေန္တောဝ၊ ကြည့်ရှုလျက်သာလျှင်။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ဓမ္မသဘာယံ၊
တရားသဘင်၌။ နိသိဒ္ဓိတော၊ ထိုင်နေ၍။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို။ ကထေန္တဿ၊
ဟောတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏။ သမ္မုခဋ္ဌာနေ၊ ရွှေ တူရုအရပ်၌။
ဌိတော၊ တည်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုဏ္ဍာတိ၊ နာ၏။ သော၊ ထို ဝက္ကလိ
သတို့သားသည်။ သဒ္ဓိံ၊ သဒ္ဓါတရားကို။ ပဋိလဘိတော၊ ငု၍။ “အဂါရမဇ္ဈေ၊
အိမ်၏အလယ်၌။ ဝသန္တော၊ နေသည်ရှိသော်။ နိဗ္ဗန္တံ၊ မပြတ်။ ဒသဗလဿ၊
မြတ်စွာဘုရားအား။ ဒဋ္ဌံ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ န လဘိဿာမိ၊ မရအံ့။” ဣတိ၊
ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ ပဗ္ဗဇိ၊ ရှင်အဖြစ်ကို။ ယာစိတော၊ တောင်းပန်၍။ သတ္ထု၊
မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကော၊ အထံ၌။ ပဗ္ဗဇိ၊ ရှင်ပြု၏။

တတော၊ ထိုအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ အာဟာရကရဏဝေလံ၊ အာဟာရကို
သုံးဆောင်ခြင်းကို ပြုခြင်းကို။ ဌပေတော၊ ထား၍။ အဝသေသကာလေ၊
ကြွင်းသောအခါ၌။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ ဌိတော၊ တည်လျက်။ ဒသဗလံ၊
မြတ်စွာဘုရားကို။ ပဿိတံ၊ မြင်ခြင်းငှာ။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏။ တတ္ထ၊
ထိုအရပ်၌။ ဌိတော၊ တည်လျက်။ ယောနိသောမနသိကာရံ၊ အသင့်အားဖြင့်
နှလုံးသွင်းခြင်းကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ သြလော-
ကေန္တောဝ၊ ကြည့်လျက်သာလျှင်။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ သတ္ထော၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်။ တဿ၊ ထို ဝက္ကလိ မထေရ်၏။ ဉာဏပရိပါကံ၊ ဉာဏ်၏ရင့်ခြင်းကို။
အာဂမေန္တော၊ ငုံ့လင့်တော်မူသည်ဖြစ်၍။ ဒိသမ္ပိ၊ ရှည်စွာလည်းဖြစ်သော။
အဒ္ဓါနံ၊ ကာလပတ်လုံး။ တသ္မိံ၊ ထို ဝက္ကလိ မထေရ်သည်။ ရူပဒဿန-
ဝသေနော၊ အဆင်းတော်ကို ဖူးမြင်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝိစရန္တေ၊
လှည့်လည်သည်ရှိသော်။ ကိဉ္စိ၊ တခွန်းသောစကားကို။ အဝတော၊ ဆိုတော်
မမူ၍။ “ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အဿ၊ ထို ဝက္ကလိမထေရ်၏။ ဉာဏံ၊

ညဏ်သည်။ ပရိပါကကံ၊ ရင့်ခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ဧတံ၊ ထို ဝက္ကလိမထေရ်
 ကို။ ဗောဓေတုံ၊ သဒ္ဓါတရားလေးပါးကို သိစေခြင်းငှာ။ သက္ကာ၊ တတ်
 ကောင်း၏။ ”ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥတု၊ သိတော်မူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊
 မိန့်တော်၏။ “ဝက္ကလိ၊ ဝက္ကလိ။ ဝိဇ္ဇေန၊ မြင်အပ်သော။ ဣမိနာ၊ ပုတိကာ-
 ယေန၊ ဤအကောင်ပုပ်ဖြင့်။ ဟေ၊ ဘင့်အား။ ကံ၊ အတယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။
 ဝက္ကလိ၊ ဝက္ကလိ။ ယော၊ ခေါ်။ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား။ ဓမ္မံ၊ ငါဘုရား
 ဟောတော်မူအပ်သော တရားကို။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။
 မံ၊ ငါဘုရားကို။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ ယော၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ မံ၊ ငါ
 ဘုရားကို။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဓမ္မံ၊ ငါဘုရား ဟော
 တော်မူအပ်သော တရားကို။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ ဟိ(သစ္စံ)၊ မှန်၏။ ဝက္ကလိ၊
 ဝက္ကလိ။ ဓမ္မံ၊ ငါဘုရားဟောတော်မူအပ်သော တရားကို။ ပဿန္တော၊ မြင်
 သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ မံ၊ ငါဘုရားကို။
 ပဿန္တော၊ မြင်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဓမ္မံ၊ ငါဘုရား ဟောတော်မူအပ်သော
 တရားကို။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ ”ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။)

သတ္တရိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဩဝဒန္တပိ၊ ဆုံးမတော်မူသော်
 လည်း။ ထေရော၊ ဝက္ကလိ မထေရ်သည်။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊
 ဒဿနံ၊ ဖူးမြင်ခြင်းကို။ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍။ အညတ္တ၊ တပါးသောအရပ်သို့။
 ဂန္တု၊ သွားခြင်းငှာ။ နေဝ သက္ကောတံ၊ မစွမ်းနိုင်။ တတော၊ ထိုသို့ မစွမ်းနိုင်
 သောကြောင့်။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ “အယံ ဘိက္ခု၊ ဤ ဝက္ကလိ ရဟန်း
 သည်။ သံဝေဂံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းကို။ အလဘိဟ္မာ၊ မရမူ၍။ န ဗုဒ္ဓိဿတိ၊ သစ္စာ-
 လေးပါးတရားကို မသိလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးတော်ပိုက်၍။ ဝဿုပနာ-
 ယိကာယ၊ ဝါသို့ကပ်အံ့သောနေ့သည်။ ဥပကဋ္ဌာယ၊ နီးလတ်သည်ရှိသော်။ ရာဇ-
 ဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့။ ဂန္တု၊ ကြွေးကပ်မူ၍။ ဝဿုပနာယိကဒိဝသော၊ ဝါ
 သို့ကပ်သောနေ့၌။ “ပက္ကလိ၊ ဝက္ကလိ။ အပေဟိ၊ ဖဲလော့။ ” ဣတိ၊ ဤသို့။
 ထေရံ၊ ဝက္ကလိ မထေရ်ကို။ ပဏာမေတိ၊ မောင်းမဲတော်မူ၏။ ဗုဒ္ဓါ စ နာမ၊
 ဘုရားတို့မည်သည်ကား။ အာဒေယျဝစနာ၊ နာယူအပ်သော စကားရှိကုန်
 သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ထေရော၊ ဝက္ကလိ မထေရ်
 သည်။ သတ္တာရိ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပဋိပ္ပရိတု၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍။ ဌာတုံ၊
 တည်ခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ တေမာသံ၊ သုံးလ
 ပတ်လုံး။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သမ္မုခေ၊ မျက်မှောက်တော်၌။
 အာဂန္တု၊ လာခြင်းငှာ။ အဝိသဟန္တော၊ မဝံ့သည်ဖြစ်၍။ “ဒါနိ၊ ယခု။ ကံ၊

အဘယ်သို့။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ သတ္တာ၊ တပ်ကောင်းအံ့နည်း။ တထာ-
ဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပဏာမိတော၊ မောင်းမဲအပ်သည်။ အမှီ၊ ဖြစ်၏။
(အဟံ၊ ငါသည်။) သမ္ပုဓိဘာဝံ၊ မျက်မှောက်၏ အဖြစ်ကို။ န လဘာမိ၊ မရ။
မယံ၊ ငါ့အား။ ဇီဝိတေန၊ အသက်ရှင်ခြင်းဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုး ရှိအံ့
နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ ဂိဇ္ဈကုဋ္ဌပဗ္ဗတေ၊ ဂိဇ္ဈကုဋ္ဌတောင်၌။ ပပိ-
တဋ္ဌာနံ၊ ကမ်းပါးပြတ်ရှိရာအရပ်သို့။ အဘိရူဟိ၊ တက်၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ တဿ၊ ထို ဝက္ကလိ မထေရ်၏။ ကိလမနဘာဝံ၊ ပင်ပန်းသည်၏
အဖြစ်ကို။ ဥတု၊ သိတော်မူ၍။ “အယ် ဘိက္ခု၊ ဤ ဝက္ကလိ ရဟန်းသည်။
မမ၊ ငါတုရား၏။ သန္တိကာ၊ အထံတော်မှ။ အဿာသံ၊ သက်သာယာကို။

☞ (ဋ္ဌ-၁၉၆) အလဘန္တော၊ မရသည်ရှိသော်။ မဂ္ဂဗလနံ၊ မဂ်ဖိုလ်တို့၏။
ဥပနိဿယံ၊ အားကြီးသော အကြောင်းသည်။ နာသေယျ၊ ပျက်စီးရာ၏။”
ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးတော်ပိုက်၍။ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်တော်ကို။ ဒဿေတုံ၊ ပြုတော်
မူခြင်းငှာ။ ဩဘာသံ၊ အရောင်ကို။ ဝိဿဝဇ္ဇေသိ၊ လွှတ်တော်မူ၏။ အထ၊ ထို
အခါ၌။ အဿ၊ ထို ဝက္ကလိ မထေရ်အား။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားအား။
ဒိဋ္ဌကာလတော၊ မြင်သောအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ ဧဝ၊ ရွှေ့ဘာလျှင်။ မဟန္တံ၊ ကြီး
စွာသော။ သောကသလ္လံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းတည်းဟူသော ငြောင့်ကို။ ပဟိနံ၊ ပယ်
အပ်၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သုက္ခတဋ္ဌာကေ၊ ခြောက်သော တတက်
ဆည်ကန်၌။ ဩဃံ၊ ရေအယဉ်ကို။ အာဟရန္တော ဝိယ၊ ဆောင်ဘိသကဲ့သို့။
ဝက္ကလိတ္ထေရဿ၊ ဝက္ကလိ မထေရ်အား။ ဗလဝပိတိသောမနဿံ၊ အားကြီး
စွာသော ပီတိ သောမနဿကို။ ဥပ္ပါဒေတုံ၊ ဖြစ်ပေါ်ခြင်းငှာ။ ဓမ္မပဒေ၊ ဓမ္မပဒ-
ပါဠိတော်၌။-

“ပါမောဇ္ဇဗဟုလော ဘိက္ခု၊ ပသန္တော ဗုဒ္ဓသာသနော။
အဓိဂစ္ဆေ ပဒံ သန္တံ၊ သင်္ခါရူပသမံ သုခ” နိဗ္ဗိ။

ပါမောဇ္ဇာ ။ပ။ သုခံ ဟူ၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်
မူ၏။

ဗုဒ္ဓသာသနော၊ ဘုရားသာသနာတော်၌။ ပသန္တော၊ ကြည်ညိုသော။
ပါမောဇ္ဇဗဟုလော၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်း များလေ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
သည်။ သင်္ခါရူပသမံ၊ သင်္ခါရတရားတို့၏ ငြိမ်းရာပြင်သော။ သုခံ၊ ချမ်း
သာသော။ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်သော။ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ အဓိဂစ္ဆေ၊ ရရာ၏။

ဝက္ကလိတ္ထေရဿ စ၊ ဝက္ကလိ မထေရ်အားလည်း။ “ဝက္ကလိ၊ ဝက္ကလိ။ ဟေ၊
လာလှည့်။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဟတ္ထံ၊ လက်တော်ကို။ ပသာဝရသိ၊ ဆန့်တော်

မူ၏။ ထေရော၊ ဝက္ကလိ မထေရ်သည်။ “ဒသဗလော၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ မေ၊
ငါသည်။ ဒိဋ္ဌော၊ ဖူးမြင်အပ်၏။ ဧဟိ၊ လာလှည့်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝုယနဗ္ဗိ၊
ခေါ်တော်မူခြင်းကိုလည်း။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗလဝပီတိ၊
အားကြီးသော၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို။ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ “ကုတော၊
အဘယ်အရပ်မှ။ ဂစ္ဆာမိ၊ သွားရအံ့နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အတ္တနော၊ မိမိ
၏။ ဂမနဘာဝံ၊ သွားရလတ္တံ့သည်၏ အဖြစ်ကို။ အဇာနိတွာဝ၊ မသိမူ၍
သာလျှင်။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သမ္ဗုဓေ၊ မျက်မှောက်တော်၌။
အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ပက္ခန္ဓိတွာ၊ ပျံ၍။ ပဌမပါဒေန၊ ရှေးဦးစွာ
သော ခြေလှမ်းဖြင့်။ ပဗ္ဗတေ၊ ဂိဇ္ဈကုဋ်တော်၌။ ဌိတောယေဝ၊ ရပ်လျက်ပင်
လျှင်။ သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တဂါထံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော
ဂါထာကို။ အာဝဇ္ဇေန္တော၊ ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်။ အာကာသေယေဝ၊ ကောင်း
ကင်၌ ပင်လျှင်။ ပီတိံ၊ ပီတိကို။ ဝိက္ခမ္ဘေတွာ၊ ခွါ၍။ ပဋိသမ္ဘိဒါဟိ၊ ပဋိ-
သမ္ဘိဒါတို့နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတွာ၊ ရောက်
၍။ တတာဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္ဓမာနောဝ၊ ရှိခိုးလျက်သာလျှင်။
ဩတရိ၊ သက်၏။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်။ အရိယဂဏမဇ္ဈေ၊ အရိယာအပေါင်းတို့၏ အလယ်၌။ နိသိန္နော၊ ထိုင်
နေတော်မူလျက်။ ထေရံ၊ ဝက္ကလိ မထေရ်ကို။ သဒ္ဓါမိမုတ္တာနံ၊ သဒ္ဓါခြင်း၌
ညွတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။ ဌပေသိ၊ ထား
တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။

ဒုတိယဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ ဒုတိယဝဂ်အဖွင့်သည်။ (နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။)

နိပါတ်]

၁၄-စောဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၃-တတိယဝဂ္ဂ

(ဋ္ဌ-၁၉၆) ၂၀၉။ တတိယဝဂ္ဂဿ၊ တတိယဝဂ်၏။ ပဌမေ၊ ပထမသုတ်၌။ သိက္ခာကာမာနန္တိ၊ သိက္ခာကာမာနံ-ဟူသည်ကား။ တိယော၊ သုံးပါးကုန်သော။ သိက္ခာ၊ သိက္ခာတို့ကို။ ကာမယမာနာနံ၊ အလိုရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ သမ္ပိယာယိဘ္ဗာ၊ ချစ်မြတ်နိုး၍။ သိက္ခန္တာနံ၊ ဖြည့်ကျင့်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ ဣတိ (အယံ)၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ရာဟုလောတိ (ဣမိနာ)၊ ရာဟုလော-ဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်။ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏။ ပုတ္တံ၊ သားတော်ဖြစ်သော။ ရာဟုလတ္ထေရံ၊ ရာဟုလာ မထေရ်ကို။ ဒဿေတိ၊ ပြ၏။ ကိရ(ဝိတ္တာရေမိ)၊ ထိုစကားကို ချဲ့ဦးအံ့။ ထေရော၊ ရာဟုလာ မထေရ်သည်။ ပဗ္ဗဇိတဒိဝသတော၊ ရှင်ပြုသောနေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ပါတောဝ၊ စောစောကပင်လျှင်။ ဥဋ္ဌဟန္တော၊ ထလျက်။ ဟတ္တပူရံ၊ လက်၌ပြည့်သော။ ဝါလိကံ၊ သဲကို။ ဥက္ခိပိတော၊ မြောက်၍။ “အဟံ၊ ငါသည်။ အဇ္ဇေ၊ ဟနေ။ ဒသဗလဿ စေဝ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ လည်းကောင်း။ အာစရိယုပဇ္ဈာယာနဉ္စ၊ ဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့၏ လည်းကောင်း။ သန္တိကေ၊ အသံ၌။ တွေကံ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဩဝါဒဉ္စေဝ၊ ဆုံးမခြင်းကို လည်းကောင်း။ အနုသာသနိဉ္စ၊ ကံမြစ်ခြင်းကို လည်းကောင်း။ လဘေယျံ၊ ရပါမှုကား။ အဟောဝတ၊ ဩော်...ကောင်းလေစူ။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပတ္ထေတိ၊ တောင့်တ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သိက္ခာကာမာနံ၊ သိက္ခာသုံးပါးကို ဖြည့်ကျင့်ခြင်းငှာ အလိုရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အဂ္ဂေါ နာမ၊ မြတ်သည်မည်သည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။

၂၁၀။ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌။ သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတာနန္တိ၊ သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတာနံဟူသည်ကား။ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါယုံကြည်သဖြင့်။ ပဗ္ဗဇိတာနံ၊ ရဟန်းပြုကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ ရဋ္ဌပါလောတိ၊ ရဋ္ဌပါလော-ဟူသည်ကား။ ရဋ္ဌံ၊ တိုင်းနိုင်ငံကို။ ပါလေတုံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းငှာ။ သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ဘိန္နံ၊ ပျက်သော။ ရဋ္ဌံ၊ တိုင်းနိုင်ငံကို။ သန္တာရေတုံ၊ တည်စေခြင်းငှာ။ သမတ္ထေ၊ စွမ်းနိုင်သော။ ကုလေ၊ အမျိုး၌။ (ဋ္ဌ-၁၉၇) ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ (တသ္မာ) ပိ၊ ထိုကြောင့်လည်း။ ရဋ္ဌပါလောဘိသင်္ခံ၊ ရဋ္ဌပါလ-ဟူသော အရေအတွက်သို့။ ဂတော၊ ရောက်၏။ ဟိ (ဝိတ္တာရေမိ)၊ ထိုစကားကို ချဲ့ဦးအံ့။ သော၊ ထို ရဋ္ဌပါလသတို့သားသည်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မဒေသနံ၊

တရားဟောခြင်းကို။ သုတော၊ ကြားနာရ၍။ ပဋိလဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊ ရအပ်သော သဒ္ဓါတရားရှိသည်ဖြစ်၍။ စုဒ္ဓသဘတ္တစန္တေဒိ၊ တဆယ့်လေးတပ်သော ထမင်းကို ဖြတ်ခြင်းကို။ ကတော၊ ပြု၍။ မာတာပိတရော၊ အမိအဖတို့ကို။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ အနုဇာနာပေတော၊ ခွင့်ပြုစေ၍။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတာနံ၊ သဒ္ဓါယုံကြည်၍ ရဟန်းပြုသောပုဂ္ဂိုလ် တို့တွင်။ အဂ္ဂေါ၊ နာမ၊ မြတ်သည်မည်သည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။

ရာဟုလ-ရဋ္ဌပါလမထေရ်ဝတ္ထု

ဥဘိန္နမ္ပိ၊ နှစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေလံ ပန ထေရနံ၊ ဤရာဟုလာ မထေရ်၊ ရဋ္ဌပါလာထေရ်တို့၏လည်း။ ပဉ္စကမ္မေ၊ ပြဿနာအမှု၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား။ အနုပုဗ္ဗိကသ၊ အစဉ်အားဖြင့်ဖြစ်သော စကားတည်း။ - ကိရ (ဝိတ္တာဇေဓိ)၊ ထိုစကားကိုချဲ့ဦးအံ့။ ဒေဝိ၊ နှစ်ဦးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဧတေ၊ ထို ရာဟုလာမထေရ်၊ ရဋ္ဌပါလမထေရ်၏ အလောင်းတို့သည်။ အတီတေ၊ လွန်လေပြီသောအခါ၌။ ပဒုမုတ္တရဗုဒ္ဓကာလေ၊ ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာဘုရား လက်ထက်တော်၌။ ဟံသဝတီနဂရေ၊ ဟံသဝတီပြည်၌။ ဂဟပတိမဟာသာ- လကုလေ၊ များသောဥစ္စာရှိသော သူကြွယ်မျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တံ သု၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသူကြွယ်နှစ်ဦးတို့၏။ ဒဟရကာလေ၊ ငယ်ရွယ်သော အခါ၌။ နာမံ ဝါ၊ အမည်ကိုလည်းကောင်း။ ဂေါတ္တံ ဝါ၊ အနွယ်ကိုလည်းကောင်း။ န ကာတိယတိ၊ မဆိုအပ်။ ဝယပတ္တာ ပန၊ အရွယ်သို့ရောက်သည် ရှိသော်ကား။ စာရာဝါသေ၊ အိမ်ရာထောင်သော လူ၏ဘောင်၌။ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍။ အတ္တနော အတ္တနော၊ မိမိ မိမိ၏။ ပိတု၊ အဘ၏။ အစ္စယေန၊ သေလွန်သဖြင့်။ ဥဘောပိ၊ နှစ်ဦးသောသူကြွယ်တို့သည်လည်း။ အတ္တနော အတ္တနော၊ မိမိ မိမိ ၏။ ရတနကောဋ္ဌာဂါရကမ္ပိကေ၊ ရတနာဘိုက်ကို စောင့်ခြင်းအမှု၌ ယှဉ်ကုန် သောသူတို့ကို။ ပက္ခောသာပေတော၊ ခေါ်စေ၍။ အပရိမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည် မရှိသေး။ နေံ၊ ဥစ္စာကို။ ဒိသ္မာ၊ ဖြင့်၍။ “တ္ထေကံ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည် ရှိသော။ ဣမံ နေရာသံ၊ ဤ ဥစ္စာစုကို။ အယျကပယျကာဒယော၊ အဘိုး အဘေး အရှေ့သောသူတို့သည်။ အတ္တနော၊ မိမိနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဂဟေတော၊ ယူ၍။ ဂန္တံ၊ လွှားခြင်းငှာ။ နာသက္ခိံ သု၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ အမေဟိ၊ ငါတို့ သည်။ ဝါနိ၊ ယခု။ ယေန ကေနစိ၊ အမှတ်မရှိသော။ ဥပါယေန၊ အကြောင်း

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၃-တတိယဝဂ္ဂ ဗုဒ္ဓပါလတ္ထေရဝတ္ထု ၅၆၁

ဖြင့်။ ဣမံ ဓနံ၊ ဤဥစ္စာကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဂန္တု၊ သွားခြင်းငှာ။
 ဝန္တတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍။ ဥဘောပိ၊ နှစ်ဦးလည်း ဖြစ်ကုန်
 သော။ တေ ဇနာ၊ ထို သူကြွယ်တို့သည်။ စတုသု၊ လေးခုကုန်သော။ ဌာနေသု၊
 တံခါးလေးမျက်နှာ အရပ်တို့၌။ ကပဏဒ္ဓိကာဒိနံ၊ အထီးကျန်သောသူ ဆင်းရဲ
 သောသူ ခရီးသွားသောသူ အစရှိသည်တို့အား။ မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသော
 အလှူကို။ ဒါတု၊ ပေးလှူခြင်းငှာ။ အရိဒ္ဓါ၊ အားထုတ်ကုန်၏။ ဧကော၊ တယောက်
 သော သူကြွယ်သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဒါနဂ္ဂေ၊ အလှူတင်းကပ်၌။ အာ-
 ဂတာဂတဇနံ၊ လာတိုင်းလာတိုင်းသော လူကို။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍။ ယာဂု-
 ခဇ္ဇကာဒိသု၊ ယာဂုခေမ္မယ် အစရှိသည်တို့တွင်။ ယဿ၊ အကြင်ဝတ္ထု၏။ ဓယံ၊
 ကုန်ခြင်းသည်။ ပဋိဘာတိ၊ ထင်၏။ တဿ၊ ထိုသူအား။ တံ၊ ထိုကုန်သော
 ဝတ္ထုကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ တဿ၊ ထိုသူကြွယ်အား။ တေနောကာရဏေန၊
 ထိုအကြောင်းကြောင့်သာလျှင်။ အာဂတပါကောတိ နာမံ၊ အာဂတပါက-
 ဟူသော အမည်သည်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ ဣတရော၊ ဤမှတပါးသော သူကြွယ်
 သည်။ အပုစ္ဆိတွာဝ၊ မမေးမူ၍ သာလျှင်။ ဂဟိတ ဂဟိတဘာဇနံ၊ ယူတိုင်း
 ယူတိုင်းသော ခွက်ကို။ ပူရေတွာ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍ ပြည့်စေ၍။ ဒေတိ၊
 ပေး၏။ တဿပိ၊ ထို သူကြွယ်အားလည်း။ တေနော ကာရဏေန၊ ထိုအကြောင်း
 ကြောင့်သာလျှင်။ အနတ္တပါကောတိ နာမံ၊ အနတ္တပါက-ဟူသောအမည်သည်။
 ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ အပ္ပမာဏပါကော၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော ကျက်ခြင်းရှိ၏။
 ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

ဥဘောပိ၊ နှစ်ဦးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ တေ၊ ထိုသူကြွယ်တို့သည်။ ဧက-
 ဒိဝသံ၊ တနေသ၌။ ပါစောဘဝ၊ စောစောကပင်လျှင်။ ပုခဇောဝနတ္ထံ၊ မျက်နှာ
 သစ်အံ့သောငှာ။ ဗဟိဂါမံ၊ ရွာပသို့။ အဂမံသု၊ သွားကုန်၏။ တသ္မိံ သမယေ။
 ထိုအခါ၌။ ဟိမဝန္တတော၊ ဟိမဝန္တာတောမှ။ ဒေ၊ နှစ်ဦးကုန်သော။ မဟိဒ္ဓိ-
 ကာ၊ ကြီးသောဘန်ခိုးရှိကုန်သော။ တာပသာ၊ ရသေ့တို့သည်။ ဘိက္ခာစာ-
 ရတ္ထာယ၊ ဆွမ်းခံအံ့သောငှာ။ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်။ အာဂန္တော၊
 လာလတ်ကုန်၍။ တေသံ၊ သဟာယကာနံ၊ ထို အဆွေခင်ပွန်းတို့၏။ အဝိဒ္ဓုရေါ၊
 မနီးမဝေးသောအရပ်၌။ ဩတရိယမာနာ၊ သက်ဆင်းကုန်သည် ရှိသော်။
 ဧတေသံ၊ ထိုသူကြွယ်နှစ်ယောက်တို့၏။ ဧကပဿေ၊ တခုသောနိပါး၌။ အဋ္ဌသု၊
 တည်ကုန်၏။ ဥဘောပိ၊ နှစ်ဦးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ တေ ဇနာ၊ ထို သူကြွယ်တို့

၁။ ယံ= (ဆဋ္ဌ) ၂-၂။ ဩတရိတွာ “မာ နော ဧတေ ပဿိသု” တိ- (ဆဋ္ဌ)
 အင်္ဂုတ္တိုရ်-ဌ၊ ၃၆

သည်။ တေသံ၊ ထိုရသေ့တို့၏။ လာဗုဘာဇနာဒိပရိက္ခာရံ၊ ဗုဒ္ဓံ၊ ခွက် အစရှိသော ပရိက္ခရာကို။ သံဝိဓာယ၊ စီရင်၍။ အန္တောဂါမိ၊ ရွာတွင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ ဂတာနံ၊ သွားကုန်သော။ (တေသံ၊ ထိုရသေ့တို့၏။) သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အာဂမ္မ၊ လာလတ်ကုန်၍။ ဝန္တိ၊ သူ၊ ရှိခိုးကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နေ၊ ထို သူကြွယ်နှစ်ဦးတို့ကို။ တာပသာ၊ ရသေ့တို့သည်။ “မဟာပုညာ၊ ကြီးသော ဘုန်းရှိသော ဒါယကာတို့။ ကာယ ဝေလာယ၊ အဘယ်အခါ၌။ အာဂတာ၊ လာကုန်သည်။ အတ္ထ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ တေ၊ ထို သူကြွယ်နှစ်ယောက်တို့သည်။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ အဓနာဝ၊ ယခုအခါ၌ပင်လျှင်။ (အာဂစ္ဆာမ၊ လာပါကုန်၏။)” ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဋ္ဌ-၁၉၈) ဝတော၊ လျှောက်ဆို၍။ တေသံ၊ ထိုရသေ့တို့၏။ ဟတ္ထတော၊ လက်မှ။ လာဗုဘာဇနံ၊ ဗုဒ္ဓံကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အတ္တနော၊ အတ္တနော၊ မိမိ မိမိ၏။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ နေတွာ၊ ဆောင်၍။ ဘတ္တာကိစ္စပရိယောသာနေ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည် အဆုံး၌။ နိဗဒ္ဓံ၊ မပြတ်။ ဘိက္ခာဂဟဏတ္ထံ၊ ဆွမ်းခံအံ့သောငှာ။ ပဋိညံ၊ ဝန်ခံခြင်းကို။ ဂဏှိ၊ သူ၊ ယူကုန်၏။

တေသု၊ ထို နှစ်ယောက်သော ရသေ့တို့တွင်။ ဧကော၊ တယောက်သော။ တာပသော၊ ရသေ့သည်။ သပရိဋ္ဌာဟကာယဓာတုကော၊ ပူအိုက်ခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်သော ရူပကာယသဘောရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုရသေ့သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အာနုဘာဝေန၊ အာနုဘော်ဖြင့်။ မဟာသမုဒ္ဒဉဒကံ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာရေကို။ ဒွေဓာ ကတွာ၊ နှစ်ဖြာပြု၍။ ပထဝိန္ဒရနာဂရာဇဿ၊ ပထဝိန္ဒရ-နဂါးမင်း၏။ ဘဝနံ၊ ဗိမာန်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဒိဝါဝိဟာရံ၊ နေနေခြင်းကို။ နိသိဒ္ဓိ၊ ထိုင်နေ၏။ သော၊ ထိုရသေ့သည်။ ဥတုသပ္ပာယ်၊ ဥတု၏ လျှောက်ပတ်ခြင်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ပစ္စာဂန္ဓာ၊ ပြန်ခဲ့၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဥပဋ္ဌာကဿ၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သောသူကြွယ်၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ဘတ္တာနုမောဒနံ၊ ဆွမ်းအနုမောဒနာကို။ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်။ “ပထဝိန္ဒရနာဂဘဝနံ ဝိယ ဟောတူ”တိ၊ ပထဝိန္ဒရနာဂဘဝနံ ဝိယ ဟောတုဟူ၍။ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ အထ၊ ထိုနောက်မှ။ နံ၊ ထိုရသေ့ကို။ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ဥပဋ္ဌာကော၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သောသူကြွယ်သည်။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တုမေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ အနုမောနံ၊ အနုမောဒနာကို။ ကရောန္တော၊

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၃-တတိယဝဂ္ဂ ရာဟုလ-ရဒ္ဒပပါလတ္ထေရဝတ္ထု ၅၆၃

ပြုကုန်သည်ရှိသော်။ ‘ပထဝိန္ဒရနာဂဘဝနံ ဝိယ ဟောတူ’တိ၊ ပထဝိန္ဒရနာဂ-
ဘဝနံ ဝိယ ဟောတူ-ဟူ၍။ ဝဒထ၊ ဆိုတော်မူကုန်၏။ အထ၊ ထိုပထဝိန္ဒရ-
နာဂဘဝနံ ဝိယ ဟောတူ-ဟူသော စကား၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ မယံ၊
အကျွန်ုပ်တို့သည်။ န ဇာနာမ၊ မသိကုန်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣဒံ(ဣမဿ)၊
ဤ ပထဝိန္ဒရနာဂဘဝနံ ဝိယ ဟောတူ-ဟူသောစကား၏။ ကိံ (ကော-
အဓိပ္ပာယော)၊ အဘယ်သို့သော အဓိပ္ပာယ်ကို။ ဝုတ္တံ(ဝုတ္တော)၊ ဆိုလိုသည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။”ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆံ၊ မေးလျှောက်၏။ ကုဋ္ဌုမ္ပိယ၊
သုကြွယ်။ အာမ၊ ဩော်...ပြဦးအံ့။ အဟံ၊ ငါသည်။ “တုမ္မာကံ၊ သင်တို့၏။
(အယံ)သမ္ပတ္တိ၊ ဤစည်းစိမ်သည်။ ပထဝိန္ဒရနာဂရာဇသမ္ပတ္တိသဒိသာ၊ ပထ-
ဝိန္ဒရ-နဂါးမင်း၏ စည်းစိမ်နှင့်တူသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။”ဣတိ၊
ဤသို့။ ဝဒါမိ၊ ဆို၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) ကုဋ္ဌုမ္ပိကော၊
သုကြွယ်သည်။ တတော၊ ထိုအခါမှ။ ပဠာယ၊ စ၍။ ပထဝိန္ဒရနာဂရာဇ-
ဘဝနေ၊ ပထဝိန္ဒရ-နဂါးမင်း၏ ဘုံဗိမာန်၌။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဌပေသိ၊
ထား၏။

ဣတရော၊ ဤမှတစ်ပါးသော။ တာပသော၊ ရသေ့သည်။ တာဝတိံသ-
ဘဝနံ၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ သုညေ သေရိသက-
ဝိမာနေ၊ နတ်ပရိသတ်မှဆိတ်သော ကုက္ကိုပင်ရောက်သော ဗိမာန်၌။ ဒိဝါ-
ဝိဟာရံ၊ နေ့နေခြင်းကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ သော၊ ထိုရသေ့သည်။ အာ-
ဂစ္ဆန္တော စ၊ လာသည်ရှိသော် လည်းကောင်း။ ဂစ္ဆန္တော စ၊ သွားသည်ရှိ
သော်လည်းကောင်း။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်တို့၏ မင်းဖြစ်သော။ သက္ကဿ၊
သိကြားမင်း၏။ သမ္ပတ္တိံ၊ စည်းစိမ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။
ဥပဋ္ဌာကဿ၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော သုကြွယ်အား။ အနုမောဒနံ၊ အနု-
မောဒနာကို။ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်။ “သက္ကဝိမာနံ ဝိယ ဟောတူ”တိ၊
သက္ကဝိမာနံ ဝိယ ဟောတူ-ဟူ၍။ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊
ထိုရသေ့ကို။ သောပိ ကုဋ္ဌုမ္ပိယော၊ ထိုသုကြွယ်သည်လည်း။ ဣတရော၊ ဤမှ
တစ်ပါးသော။ သဟာယကော၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော သုကြွယ်သည်။ တာပသံ၊
မိမိအိမ်သို့ကပ်လာသော ရသေ့ကို။ (ပုစ္ဆံ)ဝိယ၊ မေးသကဲ့သို့။ တံ တာပသံ၊
ထို မိမိအိမ်သို့ ကပ်လာသော ရသေ့ကို။ ပုစ္ဆံ၊ မေး၏။ သော၊ ထို သုကြွယ်
သည်။ တဿ၊ ထိုရသေ့၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ သက္က-
ဘဝနေ၊ သိကြားမင်း ဘုံဗိမာန်၌။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဌပေသိ၊ ထား၏။
ဥဘောပိ၊ နှစ်ဦးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ တေ၊ ထို သုကြွယ်တို့သည်။ ပတ္တိတ-
ဌာနေသုယေဝ၊ တောင့်တအပ်သော အရပ်တို့၌သာလျှင်။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

၅၆၄ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ၊ [ကောက

ပထဝိန္ဒရဘဝနေ၊ ပထဝိန္ဒရ-နဂါးမင်း၏ ဘုံဗိမာန်၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်
သော သူကြွယ်သည်။ ပထဝိန္ဒရနာဂရာဇာ နာမ၊ ပထဝိန္ဒရ-နဂါးမင်း မည်
သည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထို ပထဝိန္ဒရ-နဂါးမင်းသည်။ နိဗ္ဗတ္တက္ခ-
ဏေါဖြစ်သော ခဏ၌။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အတ္တဘာဝံ၊ နဂါးအဖြစ်တည်း
ဟူသော အတ္တဘောကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ “အမနာပဿ၊ စိတ်နှလုံးကိုမပွားစေ
တတ်သော။ ဌာနဿ၊ အရပ်၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို။ မေ၊ ငါ့အား။ ကုလု-
ပကတာပသော၊ အိမ်သို့ကပ်သော ရသေ့သည်။ ကထေသိ ဝတ၊ ဆိုဘိ၏
တကံ၊ ဇော၊ ဤအရပ်သည်။ ဥရေန၊ ရင်ဖြင့်။ ပရိသက္ကိတ္တာ၊ ရွှေ့လျား
၍။ ဝိစရဏဌာနံ၊ လှည့်လည်ရာ အရပ်တည်း။ သော၊ ထိုရသေ့သည်။ အညံ၊
တပ်းဇော။ ဌာနံ၊ အရပ်ကို။ န ဇာနာတိ နုန၊ မသိယောင်တကား။”
ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိပုဋ္ဌိသာရိ၊ နှလုံးမသာယာရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။
အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထို ပထဝိန္ဒရ-နဂါးမင်းအား။ တံခဏေယေဝ၊
ထိုခဏ၌ပင်လျှင်။ အလင်္ကတပဋိယတ္တာနိ၊ တန်ဆာဆင်ခြင်းနှင့် စပ်ကုန်သော။
နာဂနာဋကနိ၊ နဂါး ကချေသည်တို့သည်။ သဗ္ဗဒိသာသု၊ ခပ်သိမ်းသော
အရပ်တို့၌။ တူရိယာနိ၊ တူရိယာမျိုးငါးပါးတို့ကို။ ပဂ္ဂဏိံသု၊ တီးကုန်၏။

သော၊ ထို ပထဝိန္ဒရ နဂါးမင်းသည်။ တသ္မိံယေဝ ခဏေ၊ ထိုခဏ၌ပင်
လျှင်။ တံ အတ္တဘာဝံ၊ ထို နဂါး၏အဖြစ်တည်းဟူသော အတ္တဘောကို။
ဝိဇဟိတ္တာ၊ စွန့်၍။ မာဏကဝဏ္ဏိ၊ လူလင်၏ အသွင်သည်။ အဟောသိ၊
ဖြစ်၏။ အန္တဗ္ဗိမာသဉ္စ၊ လခွဲပတ်လုံးလည်း။ စတ္တာရော၊ လေးယောက်ကုန်
သော။ မဟာရာဇာနော၊ နတ်မင်းကြီးတို့သည်။ သက္ကဿ၊ သိကြားမင်းအား။
ဥပဌာနံ၊ စားရာသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သောပိ၊
ထို ပထဝိန္ဒရ-နဂါးမင်းသည်လည်း။ ဝိရူပက္ခေန၊ ဝိရူပက္ခ အမည်ရှိသော။
နာဂရညာ၊ နဂါးမင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္က။ သက္ကဿ၊ သိကြားမင်းအား။ ဥပ-
ဌာနံ၊ စားရာသို့။ ဂတော၊ သွား၏။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ ဒုရတောဝ၊
အဝေးမှသာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာသော။ တံ၊ ထိုပထဝိန္ဒရ-နဂါးမင်းကို။
ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ သဉ္စာနိ၊ သိ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုပထဝိန္ဒရ-နဂါးမင်းကို။
သမိပေ၊ အနီး၌။ အာဂန္တော၊ လာလတ်၍။ ဌိတကာလေ၊ တည်သောအခါ၌။
“သဉ္စ၊ အဆွေ။ (တံ၊ သင်သည်။) ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်
သည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆံ၊ မေး၏။ မဟာရာဇာမင်းမြတ်။
မာ ကထေသိ၊ မဆိုလင့်။ ဥရေန၊ ရင်ဖြင့်။ ပရိသက္ကနဋ္ဌာနေ၊ ရွှေ့လျားရာ
အရပ်ဖြစ်သော နဂါးပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ တုဒမှ ပန၊

နိပါတ် ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၃-တတိယဝဂ္ဂ ရာဟုလ-ရဋ္ဌပါလတ္ထေရဝတ္ထု ၅၆၅

အရှင်မင်းမြတ်တို့သည်ကား။ ကုလျာဏမိတ္တံ၊ အဆွေ ခင်ပွန်း ကောင်းကို။
 လဘိတ္ထ၊ ရတော်မူကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) သမ္ပ၊ အဆွေ။ တံ၊
 သင်သည်။ “အဉ္ဇနော၊ အရာမဟုတ်သော နဂါးပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်သည်။
 အမှီ၊ ဖြစ်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ မာ (ဋ္ဌ-၁၉၉) ဝိတက္ကယံ၊ မကြံအောက်မေ့လင့်။
 ပဒုမုတ္တရဒသဗလော၊ ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာဘုရားသည်။ လောကေ၊ လောက၌။
 နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ တံ၊ သင်သည်။ တဿ၊ ထို ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား
 အား။ အဓိကာရကမ္ပံ၊ လွန်ကဲစွာပြုအပ်သောကောင်းမှုကို။ ကုတု၊ ပြု၍။
 ဣမိယေဝ ဌာနံ၊ ဤတဝတိံသာနတ်ပြည်အရပ်ကိုသာလျှင်။ ပတ္တေဟိ၊ တောင့်
 တလော့။ ဥဘော၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။ (မယံ၊ ငါတို့သည်။) သုခံ၊ ချမ်း
 သာစွာ။ ဝသိဿာမ၊ နေကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) သော၊ ထို
 ပထဝိန္ဒရ-နဂါးမင်းသည်။ “ဒေဝ၊ မင်းမြတ်။ ဧဝံ၊ ဤသို့သင်မင်းမြတ်ဆိုတိုင်း။
 ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ပဒုမုတ္တရဒသဗလံ၊ ပဒုမုတ္တရ
 မြတ်စွာဘုရားကို။ နိမန္တေတု၊ ပင့်ဖိတ်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ နာဂဘဝေန၊
 နဂါးပြည်၌။ နာဂပရိသာယ၊ နဂါးပရိသတ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သဗ္ဗေရတ္တိံ၊
 ညဉ့်သုံးယံပတ်လုံး။ သက္ကာရသမ္မာနံ၊ ပူဇော်သကဲ့ မြတ်နိုးတနာကို။ သဇ္ဇေ-
 သိ၊ စီရင်၏။

သတ္တံ၊ ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပုနဒိဝသေ၊ တဖန်မိုးသောက်
 သောနေ၌။ အရုဏေ၊ အရုဏ်သည်။ ဥဋ္ဌိတေ၊ တက်သည်ရှိသော်။ အတ္တနော၊
 ကိုယ်တော်၏။ ဥပဋ္ဌာကံ၊ အလုပ်အကျွေး ဖြစ်သော။ သုမနတ္ထေရံ၊ သုမန
 မထေရ်ကို။ “သုမန၊ သုမန။ အဇ္ဇ၊ ယနေ။ တထာဂတော၊ ငါဘုရားသည်။
 ဒူရံ၊ ဝေးသော။ ဘိက္ခာစာရံ၊ ဆွမ်းခံရာသို့။ ဂမိဿာမိ၊ ကြွသွားတော်မူ
 အံ့။ ပုထုဇ္ဇနဘိက္ခု၊ ပုထုဇဉ်ဖြစ်သော ရဟန်းတို့သည်။ မာ အာဂစ္ဆန္တု၊ မလိုက်စေ
 ကုန်လင့်။ တေပိဋက၊ ပိဋကတ်သုံးပုံကိုတတ်ကုန်သော။ ပဋိသမ္ဘိဒါပုတ္တာ၊ ပဋိ-
 သမ္ဘိဒါဉာဏ်သို့ ရောက်ကုန်သော။ ဆဋ္ဌာဘိညာဝ၊ ခြောက်ပါးသောအဘိညာဉ်
 နှင့် ပြည့်စုံသည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ (ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ အာ-
 ဂစ္ဆန္တု၊ လိုက်စေကုန်လော။)” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်၍ မိန့်တော်
 မူ၏။ ထေရော၊ သုမန မထေရ်သည်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝစနံ၊ စကား
 တော်ကို။ သုတု၊ ကြား၍။ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော ရဟန်းတို့အား။
 အာရောစေသိ၊ ကြား၏။ သတ္ထာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သတ-
 သဟဿ၊ တသိန်း အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။
 အာကာသံ၊ ကောင်းကင်သို့။ ပက္ခန္ဓံ သု၊ ပျံကုန်၏။ ပထဝိန္ဒရော၊ ပထဝိန္ဒရ-နဂါး
 မင်းသည်။ နာဂပရိသာယ၊ နဂါးပရိသတ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်

စွာဘုရားအား။ ပစ္စုပ္ပန်၊ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းငှာ။ အာဂတော၊ လာသည်ရှိသော်။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံ၍။ သမုဒ္ဒမတ္ထကေ၊ သမုဒ္ဒရာထိပ် အပြင်၌။ မဏိဝဏ္ဏာ၊ ပတ္တမြားအဆင်း ရှိကုန်သော။ ဥမိယော၊ လှိုင်းတံပိုးတို့ကို။ မဒ္ဒမာနံ၊ နင်းနယ်သော။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းအပေါင်းကို။ သြလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ အာဒိတော၊ အစမှ။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပရိယောသာနေ၊ အဆုံး၌။ သံဃနဝကံ၊ သံဃာနောဖြစ်သော။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပုတ္တံ၊ သားတော်ဖြစ်သော။ ဥပရေဝတသာမဏေရံ နာမ၊ ဥပရေဝတ-အမည်ရှိသော သာမဏေကို။ သြလောကေန္တော၊ ကြည့်လျက်။ “သေသသာဝကာနံ၊ သာမဏေငယ်မှကြွင်းကုန်သောဘုရားသခင်နှင့် တကွသော သံဃာတော်တို့၏။ ဧဝရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဣဒ္ဓါ နုဘာဝေါ၊ တန်ခိုး အာနုဘော်သည်။ အနုစ္စရိယော၊ မအံ့လောက်သေး။ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ တရုဏဗာလဒါရကဿ၊ အလွန်ငယ်နုသော။ ဣမဿ၊ ဤ သာမဏေငယ်၏။ ဧဝရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဣဒ္ဓါ နုဘာဝေါ၊ တန်ခိုးအာနုဘော်သည်။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ အစ္စရိယော၊ အံ့ဖွယ်ရှိ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ ပီတိပါမောဇ္ဇံ၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို။ ဥပ္ပါဒေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထို ပထဝိန္ဒရ-နဂါးမင်း၏။ ဘဝနေ၊ ဘုံဗိမာန်၌။ ဒသဗလေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ နိသိန္ဓေ၊ ထိုင်နေတော်မူသည်ရှိသော်။ သေသ-ဘိက္ခုဿ၊ ဥပရေဝတ-သာမဏေမှ ကြွင်းကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ ကောဒဋ္ဌိ-တော၊ အစွန်းမှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ နိသိဒန္တေသု၊ ထိုင်နေကုန်သည်ရှိသော်။ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သမ္ပုဓဋ္ဌာနေယေဝ၊ ရွှေတူရူအရပ်၌သာလျှင်။ ဥပရေဝတ-သာမဏေရဿ၊ ဥပရေဝတ-သာမဏေ၏။ အာသနံ၊ နေရာသည်။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ နာဂရာဇော၊ ပထဝိန္ဒရ-နဂါးမင်းသည်။ ယာဂုံ၊ ယာဂုကို။ ဒေန္တောပိ၊ လူသော်လည်းကောင်း။ ခဇ္ဇကံ၊ ခဲဖွယ်ကို။ ဒေန္တောပိ၊ လူသော်လည်းကောင်း။ သကိံ၊ တကြိမ်။ ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ သြလောကေတိ၊ ကြည့်၏။ သကိံ၊ တကြိမ်။ ဥပရေဝတသာမဏေရံ၊ ဥပရေဝတသာမဏေကို။ သြလောကေတိ၊ ကြည့်၏။ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သရီရေ၊ ကိုယ်တော်၌။ ဒုတ္တံ သမဟာပုရိသ-လက္ခဏာနိ၊ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော ယောက်ျားမြတ်၏ လက္ခဏာတော်တို့သည်။ (ပညာယန္တိ) ဝိယ၊ ထင်ကုန်သကဲ့သို့။ တဿ၊ ထို ဥပရေဝတ-သာမဏေ၏။ သရီရေ၊ ကိုယ်၌။ (ဒုတ္တံ သမဟာပုရိသ လက္ခဏာနိ၊ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော

နိပါတ် ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၃-တတိယဝဂ္ဂ ရာဟုလ-ရဋ္ဌပါလတ္ထေရဝတ္ထု ၅၆၇

ယောက်ျားမြတ်၏ လက္ခဏာတို့သည်။) ပညာယန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ [ကိရ-အနက်
မဲ့ကြုံ။] တတော၊ ထိုနောက်မှ။ နာဂရာဇာ၊ ပထဝိန္ဒရ-နဂါးမင်းသည်။
“အယံ သာမဏေရာ၊ ဤသာမဏေသည်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့နှင့်။
သဒိသော၊ တူသည်။ (ဟုတူ၊ ဖြစ်၍။) ပညာယတိ၊ ထင်၏။ ကိံ န ခေါ-
ဟောတိ၊ အဘယ်သို့သော သာမဏေ ဖြစ်လေသနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံ
အောက်မေ့၍။ အဝိဒ္ဓုရေ၊ မနီးမဝေးသော အရပ်၌။ နိသိန္နံ၊ ထိုင်နေသော။
အညတရံ၊ အမှတ်မရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။
အယံ သာမဏေရာ၊ ဤသာမဏေသည်။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်။
ကိံ ဟောတိ၊ အဘယ်သို့ တော်စပ်သောသူ ဖြစ်လေသနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။
ပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ နဂါးမင်းမြတ်။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏။ ပုတ္တော၊ သားတော်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ မိန့်၏။) သော၊
ထို ပထဝိန္ဒရ-နဂါးမင်းသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ (ကိံ စိန္တေသိ၊ အဘယ်သို့
ကြံသနည်းဟူမကား။) “အယံ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်။ မဟာဝတ၊ မြတ်
ပေစွတကား။ ဝေရူပဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ သောဘဂ္ဂပုတ္တဿ၊ တင့်
တယ်ခြင်းသို့ရောက်သော။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပုတ္တဘာဝံ၊
သားတော်၏အဖြစ်ကို။ လဘိ၊ ရ၏။ အဿ၊ ထိုသာမဏေ၏။ သရီရဗ္ဗံ၊
ကိုယ်သည်လည်း။ ဧကဒေသေန၊ တစိတ်တဒေသဖြင့်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရား
တို့၏။ သရီရသဒိသံ၊ ကိုယ်တော်နှင့် တူသည်ဖြစ်၍။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။
မယာပိ၊ ငါသည်လည်း။ အနာဂတေ၊ နောင်သောအခါ၌။ ဝေရူပေန၊ ဤ
သို့သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဘဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။
ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍။ သတ္တဘဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ မဟာဒါနံ၊ များစွာ
သောအလှူကို။ ဒတွာ၊ လှူ၍။ “ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
သည်။ ဣမဿ အဓိကာရကမ္မဿ၊ ဤသို့သော ကုသိုလ်ကံ၏။ အာနုဘာဝေန၊
အာနုဘော်ဖြင့်။ အယံ ဥပရေဝတော ဝိယ၊ ဤဥပရေဝတ သာမဏေကဲ့သို့။
အနာဂတေ၊ နောင်အခါ၌။ ဧကဿ၊ တဆူသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား
၏။ ပုတ္တော၊ သားတော်သည်။ ဘဝေယံ၊ ဖြစ်ရပါလိမ့်။” ဣတိ၊ ဤသို့။
ပတ္တနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ (ဋ္ဌ-၂၀၀) သတ္တဘ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ အနန္တရာယံ၊ အန္တရာယ်မရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ
၍။ “အနာဂတေ၊ နောင်အခါ၌။ ဂေါတမဗုဒ္ဓဿ၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား

၁။ မူဟောသင်း၌မပါ။

၂။ မူဟောသင်း၌ “ဧကံဋ္ဌာနာ စင်စစ်သဖြင့်” ဟု ရှိ၏။

၅၆၈

အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ

ကြောက်

၏။ ပုတ္တော၊ သားတော်သည်။ ဘဝိဿသိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။
ဗျာကရိတံ၊ ဗျာဒိတ်စကား ကြားတော်မူ၍။ ပတ္တာမိ၊ ကြွတော်မူ၏။

ပထဝိန္ဒရေပိ၊ ပထဝိန္ဒရ-နဂါးမင်းသည်လည်း။ ပုန၊ တဖန်။ အဒ္ဓမာသေ၊
လခွဲသည်။ သမ္ပုတ္တေ၊ ရောက်လတ်သည်ရှိသော်။ ဝိရူပက္ခေန၊ ဝိရူပက္ခနဂါးမင်း
နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တက္ခ။ သက္ကဿ၊ သိကြားမင်းအား။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ခစားရာအရပ်
သို့။ ဂတော၊ သွား၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သမိပေ၊ အနီး၌။ ဌိတံ၊ တည်
သော။ နံ၊ ထို ပထဝိန္ဒရ-နဂါးမင်းကို။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ “သမ္ပ၊
အဆွေ။ တေ၊ သင်သည်။ အယံ၊ ဒေဝလောကော၊ ဤဘဝတိံ သာနတ်ပြည်
ဆုကို။ ပတ္တိတော၊ တောင်းအပ်ပြီလော။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။
မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ န ပတ္တိတော၊ မတောင်းအပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊
ဆို၏။) ကိံ၊ ဒေါသိ၊ အဘယ်သို့သော အပြစ်ကို။ အဒ္ဓသ၊ မြင်သနည်း။
ဣတိ၊ ဤသို့။ (ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။) မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ ဒေါသော၊ အပြစ်
သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အဟံ၊ ပန၊ အကျွန်ုပ်သည်ကား။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏။ ပုတ္တံ၊ သားတော်ဖြစ်သော။ ဥပရေဝတသာမဏေရံ၊ ဥပရေဝတ
သာမဏေကို။ ပဿိ၊ မြင်၏။ တဿ၊ ထို ဥပရေဝတ-သာမဏေကို။ မေ၊
အကျွန်ုပ်သည်။ ဒိဋ္ဌကလတော၊ မြင်အပ်သောအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။
အညတ္ထ၊ တပါးသော အရာဌာန၌။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ န နမိ၊ မညွတ်။ သွာဟံ-
(သော-အဟံ)၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်။ “အနာဂတေ၊ နောင်သောအခါ၌။ ကေ-
ဿ၊ တဆူသော။ ပုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝေရူပေ၊ ဤသို့ သဘောရှိ
သော။ ပုတ္တော၊ သားတော်သည်။ စာဝေယံ၊ ဖြစ်ရပါလိမ့်။” ဣတိ၊ ဤသို့။
ပတ္တနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို။ အကံသိ၊ ပြုပြီ။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ တုမ္ပိ၊
သင်သည်လည်း။ ကေ၊ တခုသော။ ပတ္တနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို။ ကရောဟိ၊
ပြုလော့။ တေ မယံ၊ ထို အကျွန်ုပ်တို့သည်။ နိဗ္ဗတ္တဋ္ဌာနေ၊ ဖြစ်လေရာအရပ်၌။
စိနာ၊ ကင်းကုန်သည်။ န ဘဝိဿာမ၊ မဖြစ်ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊
ဆို၏။) သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ တဿ၊ ထို ပထဝိန္ဒရ-နဂါးမင်း၏။
ဝစနံ၊ စကားကို။ သမ္ပုဋ္ဌိန္ဒိတံ၊ ဝန်ခံ၍။ ကေ၊ တဦးသော။ မဟာနုဘဝံ၊
ကြီးသော အာနုဘော်ရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ “အယံ-
ကုလပုတ္တော၊ ဤအမျိုးသားသည်။ ကတရကုလခ၊ အဘယ်အမျိုးမှ။ နိက္ခမိတံ၊
ထွက်၍။ ပဗ္ဗဇိတော န ခေါ၊ ရှင်ရဟန်းပြုလေသနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာ-

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ-၃-တတိယဝဂ္ဂ ရာဟုလ-ရဋ္ဌပါလတ္ထေရဝတ္ထု ၅၆၉

ဝဇ္ဇေန္တော၊ ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်။ “အယံ၊ ဤအမျိုးသားသည်။ ဘိန္နံ၊ ပျက်သော။ ရဋ္ဌံ၊ တိုင်းနိုင်ငံကို။ သန္တာရေတုံ၊ တည်စီမံသောသူ။ သမတ္ထဿ၊ စွမ်းနိုင်သော။ ကုလဿ၊ အမျိုး၏။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဘုတ္တဇ္ဇေဒေါ၊ တဆယ့်လေးရက်သော ထမင်းကိုဖြတ်ခြင်းတို့ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ မာတာပိတရော၊ အမိအဖတို့ကို။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရှင်ရဟန်းအဖြစ်ကို။ အနုဇာနာပေတွာ၊ ခွင့်ပြုစေ၍။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရှင်ရဟန်းပြုအပ်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အညာသိ၊ သိ၏။ ဥတွာ၊ စပန၊ သိပြီး၍သာလျှင်။ အဇာနန္တော ဝိယ၊ မသိသကဲ့သို့။ ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေးလျှောက်၍။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ မဟာသက္ကာရံ၊ များစွာသော ပူဇော်သကားကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ “ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဣမဿ ကလျာဏကမ္မဿ၊ ဤကောင်းမှုကံ၏။ နိဿန္တေန၊ အကျိုးဆက်ကြောင့်။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ အယံ ကုလပုတ္တော ဝိယ၊ ဤအမျိုးသားကဲ့သို့။ အနာဂတေ၊ နောင်အခါ၌။ ဧကဿ၊ တဆူသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတာနံ၊ သဒ္ဓါယုံကြည်၍ ရဟန်းပြုသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်သည်။ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ရပါလိ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပတ္တနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အနန္တရာယံ၊ အန္တရာယ်မရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍။ “မဟာရာဇ၊ နတ်မင်းမြတ်။ တံ၊ သင်သည်။ အနာဂတေ၊ နောင်သောအခါ၌။ ဂေါတမဿ၊ ဂေါတမအမည်ရှိသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတာနံ၊ သဒ္ဓါယုံကြည်၍ ရဟန်းပြုသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်သည်။ ဘဝိဿသိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗျာကရိတွာ၊ ဗျာဒိတ်စကား ကြားတော်မူ၍။ ပုတ္တာမိ၊ မိကြွတော်မူ၏။ သက္ကောပိ၊ သိကြားမင်းသည်လည်း။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဒေဝဗုရုမေဝ၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်သို့သာလျှင်။ ဂတော၊ သွား၏။

သော ဥဘောပိ၊ ထိုနှစ်ဦးကဲ့သို့သော သိကြားနတ်မင်း၊ ပထဝိန္ဒရ-နဂါးမင်းတို့သည်လည်း။ နိဗ္ဗတ္တဌာနတော၊ ဖြစ်ရာဘဝမှ။ စဝိတွာ၊ စုတေ၍။ ဒေဝမန္တဿေသု၊ နတ်ပြည်သို့ပြည်တို့၌။ သံသရန္တာ၊ ကျင်လည်ကုန်သည်ရှိသော်။ အနေကသဟဿေ ကုဗ္ဗေ၊ အထောင်မကများစွာကုန်သော ကပ်တို့ကို။ အတိက္ကမိသု၊ လွန်စေကုန်၏။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ။ ဒွါနဂုတိကပ္ပမတ္ထကေ၊ ကိုးဆယ့်နှစ်ကမ္ဘာထက်၌။ ဖုဿောနာမ၊ ဖုဿအမည်ရှိသော။ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ လောကေ၊ လော

ကဉ္စ။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်တော်မူ၏။ တဿ၊ ထို ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရား၏။ ပိတာ၊ ခမည်းတော်သည်။ မဟိန္ဒော နာမ၊ မဟိန္ဒ-အမည်ရှိသော။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဝေမာတိကာ၊ မိထွေးတော်သားဖြစ်ကုန်သော။ တယော၊ သုံးယောက်ကုန်သော။ ကနိဋ္ဌဘာတရော၊ ညီတော်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ရာဇာ၊ ခမည်းတော် မဟိန္ဒ-မင်းသည်။ ဒိဝသေ ဒိဝသေ၊ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း။ “မယံယေဝ၊ ငါ၏သာလျှင်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားတည်း။ မယံယေဝ၊ ငါ၏သာလျှင်။ ဓမ္မော၊ တရားတည်း။ မယံယေဝ၊ ငါ၏သာလျှင်။ သံဃော၊ သံဃာတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ မမာယန္တော၊ မြတ်နိုးလှသည်ဖြစ်၍။ သယမေဝ၊ မိမိသည်သာလျှင်။ ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ နိဗ္ဗဒ္ဓံ၊ မပြတ်။ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို။ ဘောဇတိ၊ လုပ်ကျွေး၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထို မဟိန္ဒ-မင်း၏။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ပစ္စန္တော၊ တိုင်းနိုင်ငံစွန့်သည်။ ကုပိတော၊ ပုန်ကန်သောင်းကျန်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထို မဟိန္ဒ-မင်းသည်။ ပုတ္တေ၊ သားတော်တို့ကို။ “တာတာ၊ အမောင်တို့။ ပစ္စန္တော၊ တိုင်းနိုင်ငံစွန့်သည်။ ကုပိတော၊ ပုန်ကန်သောင်းကျန်း၏။ တုမေဟိ ဝါ၊ သင်တို့သည်မူလည်း။ ဂန္တဗ္ဗံ၊ သွားအပ်၏။ မယာ ဝါ၊ ငါသည်မူလည်း။ ဂန္တဗ္ဗံ၊ သွားအပ်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ယဒိ ဂစ္ဆာမိ၊ အကယ်၍သွားရအံ့။ တုမေဟိ၊ သင်ချစ်သားတို့သည်။ ဣမိနာ နိယာမေန၊ ဤသို့သောအကြောင်းဖြင့်။ ဒသဗလော၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပရိစရိတဗ္ဗော၊ လုပ်ကျွေးအပ်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်၍ဆို၏။ တယောပိ၊ သုံးယောက်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ တေ၊ ထိုသားတော်တို့သည်။ ဧကပ္ပဟာရေနော၊ တပြိုင်တည်းဖြင့်သာလျှင်။ “တာတာ၊ ခမည်းတော်မင်းမြတ်။ တုမ္မာကံ၊ ခမည်းတော်မင်းမြတ်တို့၏။ ဂမနကိစ္စံ၊ သွားခြင်းကိစ္စသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ (ဋ္ဌ-၂၀၀) မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ စောရေ၊ ခိုးသူတို့ကို။ ဝိဓမ္မိဿာမ၊ ဖျက်ဆီးကုန်အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ လျှောက်ဆိုကုန်၏။ (ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တာ၊ လျှောက်ဆိုကုန်ပြီး၍။) ပိတရံ၊ ခမည်းတော်ကို။ ဝန္တိတ္တာ၊ ရှိခိုးကုန်၍။ ပစ္စန္တံ၊ တိုင်းနိုင်ငံစွန့်သို့။ ဂန္တော၊ သွားကုန်၍။ စောရေ၊ ခိုးသူတို့ကို။ ဝိဓမ္မိတ္တာ၊ ဖျောက်ဖျက်ကုန်၍။ ဝိဇိတသင်္ဂါမာ၊ အောင်အပ်ပြီးသော စစ်ထိုးခြင်း ရှိကုန်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ နိဝတ္တိံသု၊ ပြန်ခဲ့ကုန်၏။ တေ၊ ထိုမင်းသားညီနောင် သုံးယောက်တို့သည်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ ပါဒမူလိကေဟိ၊ ခြေရင်း၌ စေားကုန်သော မှူးမတ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ “တာတာ၊ အမောင်တို့။ အမ္မာကံ၊ ငါတို့အား။ ဂတက္ခဏေယေဝ၊ ရောက်

မရှိ။

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၃-တတိယဝဂ္ဂ ရာဟုလ-ရဋ္ဌပါလတ္ထေရဝတ္ထု ၅၇၁

သောဓဏ၌သာလျှင်။ ပိတာ၊ ခမည်းတော်သည်။ ဝရံ၊ ဆုကို။ ဒဿတိ၊ ပေးလတ္တံ့။ ကတရံ၊ အဘယ်မည်သော။ ဝရံ၊ ဆုကို။ ဂဏှာမ၊ ယူရကုန်အံ့ နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ မန္တယိံသု၊ တိုင်ပင်ကုန်၏။ အယျာ၊ အရှင်မင်းသား တို့။ တုမ္မာကံ၊ အရှင်မင်းသားတို့အား။ ပိတု၊ ခမည်းတော်၏။ အစ္စယေန၊ လွန်သောအခါ၌။ ဒုလ္လဘံ၊ နာမ၊ ရခဲသော စည်းစိမ်မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တုမ္မာကံ၊ အရှင်မင်းသားတို့၏။ ဇေဋ္ဌဘာတိကံ၊ နောင်တော်ကြီးဖြစ်သော။ ဖုဿဗုဒ္ဓံ ပန၊ ဖုဿဘုရားသခင်ကိုကား။ ပဋိဇဂ္ဂနဝရံ၊ လုပ်ကျွေးခြင်းဆုကို။ ဂဏှထ၊ ယူတော်မူကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ လျှောက်ဆိုကုန် ၏။ တေ၊ ထိုမင်းသားညီနောင် သုံးယောက်တို့သည်။ “တုမေဟိ၊ သင်တို့သည်။ ကလျာဏံ၊ ကောင်းသောစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံး ပိုက်၍။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံသော မင်းသားညီနောင် သုံးယောက်တို့သည် လည်း။ ဧကစိတ္တာ၊ တူမျှသော စိတ်ရှိကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ ဂန္ဓာ၊ သွားကုန်၍။ ပိတရံ၊ ခမည်းတော်ကို။ အဒ္ဓသံသု၊ ဖူးမြင်ကုန်၏။ တဒါ၊ ထို အခါ၌။ ပိတာ၊ ခမည်းတော် မဟိန္ဒ-မင်းသည်။ တေသံ၊ ထိုသားတော် သုံးယောက်တို့အား။ ပသိဒ္ဓိတွာ၊ ကြည်ညို၍။ ဝရံ၊ ဆုကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ တေ၊ ထိုသားတော်သုံးယောက်တို့သည်။ “တေမာသံ၊ သုံးလပတ်လုံး။ တထာ- ဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပဋိဇဂ္ဂိယာမ၊ လုပ်ကျွေးပါကုန်အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝရံ၊ ဆုကို။ ယာစိံသု၊ တောင်းကုန်၏။ ရာဇာ၊ ခမည်းတော် မဟိန္ဒ-မင်း သည်။ “အယံ၊ ဤဘုရားသခင်ကို လုပ်ကျွေးခြင်းကို။ ဒါတုံ၊ ပေးခြင်းငှာ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ အညံ၊ တပါးသော။ ဝရံ၊ ဆုကို။ ဂဏှထ၊ ယူကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ တာတ၊ ခမည်းတော်။ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။ အညေန၊ တပါးသော။ ဝရေန၊ ဆုဖြင့်။ ကိစ္စံ၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တုမေ၊ ခမည်းတော် မင်းကြီးတို့သည်။ ဒါတု- ကာမာ၊ ပေးခြင်းငှာအလိုရှိကုန်သည်။ သစေ(ဟောန္တိ)၊ အကယ်၍ဖြစ်ကုန် အံ့။ ဧတံယေဝ ဝရံ၊ ထို ဘုရားသခင်ကို လုပ်ကျွေးခြင်းဟုဆိုအပ်သော ဆု ကိုသာလျှင်။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။ ဒေထ၊ ပေးကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟံသု၊ လျှောက်ဆိုကုန်၏။) ရာဇာ၊ မဟိန္ဒ-မင်းသည်။ တေသု၊ ထိုသား တော်သုံးယောက်တို့သည်။ ပုနပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ကထေန္နေသု၊ လျှောက် ဆိုကုန်သည်ရှိသော်။ အတ္တနံ၊ မိမိသည်။ ပဋိညာတတ္တာ၊ ဆုပေးအံ့ဟု ဝန်ခံ အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ “န ဒါတုံ၊ မပေးခြင်းငှာ။ န သက္ကာ၊ မတတ် ကောင်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ “တာတာ၊ အမောင်တို့။ အဟံ၊ ငါသည်။ တုမ္မာကံ၊ သင်တို့အား။ ဝရံ၊ ဆုကို။ ဒေမိ၊ ပေး၏။ အပိစ ခေါ

ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ ဗုဒ္ဓါ နာမ၊ ဘုရားတို့မည်သည်ကား။ ဒုရာသဒါ၊ သူတပါးတို့ ချဉ်းကပ်ဝံ့ခဲကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သိဟာ ဝိယ၊ ခြင်္သေ့ မင်းတို့ကဲ့သို့။ ကေစရာ၊ ကိုယ်တော်တည်းကျက်စားခြင်းရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပဋိဇ္ဇေန္တော၊ လုပ်ကျွေးကုန်သည်ရှိ သော်။ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့ကုန်သည်။ ဘဝေယျာထ၊ ဖြစ်ကြကုန်လော့။”

ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။)

တေ၊ ထို သားတော်သုံးယောက်တို့သည်။ “တထာဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရား ကို။ ပဋိဇ္ဇေန္တဟိ၊ လုပ်ကျွေးကုန်သော။ အမေဟိ၊ ငါတို့သည်။ အနုစ္ဆဝိကံ၊ လျောက်ပတ်သည်ကို။ ကတော၊ ပြု၍။ ပဋိဇ္ဇေတုံ၊ လုပ်ကျွေးခြင်းငှာ။ ဝန္တတိ၊ သင့်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တယိံ သု၊ ကြံကြကုန်၏။ (စိန္တယိတော၊ ကြံကုန်ပြီး၏။) သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံသော မင်းသားညီနောင်တို့သည်လည်း။ ကေစိတ္တာ၊ တူ သောစိတ်ရှိကုန်သည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်ကုန်၍။ ဒသသီလာနိ၊ ဆယ်ပါးသော သီလတို့ကို။ သမာဒါယ၊ ဆောက်တည်၍။ နိရာမဂန္ဓာ၊ ကိလေသာတည်း ဟူသော စိမ်းညှိသောအနံ့ မရှိကုန်သည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ သတ္ထု၊ ဖုဿ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဒါနဂ္ဂပရိဝဟနကေ၊ အလှူတင်းကုပ်၌ ဝန်ကိုရွက်ဆောင် တတ်ကုန်သော။ တယော ပုရိသေ၊ သုံးယောက်သော ယောက်ျားတို့ကို။ ဌပယိံ သု၊ ထားကုန်၏။ တေသု၊ ထို သုံးယောက်သော ယောက်ျားတို့တွင်။ ဧကော၊ တယောက်သော ယောက်ျားသည်။ ဓနုဓညပ္ပာဒကော၊ ဥစ္စာစပါး တည်းဟူသော အခွန်အတုတ်ကို ဖြစ်စေတတ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဧကော၊ တယောက်သော ယောက်ျားသည်။ မာပကော၊ လူဖွယ်ဝတ္ထုကို နှိုင်းချိန်တတ်သည်။ (အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။) ဧကော၊ တယောက်သော ယောက်ျားသည်။ ဒါနသံဝိဓာယကော၊ လူဖွယ်ဝတ္ထုကို စီရင်တတ်သည်။ (အ-ဟောသိ၊ ဖြစ်၏။) တေသု၊ ထို သုံးယောက်သော ယောက်ျားတို့တွင်။ ဓနုဓညပ္ပာ-ဒကော၊ ဥစ္စာစပါးကိုဖြစ်စေတတ်သော ယောက်ျားသည်။ ပစ္စုပ္ပန္နေ၊ ယခု ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌။ ဗိမ္ဗိသာရော၊ ဗိမ္ဗိသာရ-အမည်ရှိသော။ မဟာရာဇာ၊ မင်းကြီး သည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ မာပကော၊ အလှူဝတ္ထုကို နှိုင်းချိန်တတ်သော ယောက်ျားသည်။ ဝိသာခေါ၊ ဝိသာခ-အမည်ရှိသော။ ဥပါသကော၊ ဥပါ-သကာသည်။ (ဇာတော၊ ဖြစ်၏။) ဒါနသံဝိဓာယကော၊ လူဖွယ်ဝတ္ထုကို စီရင် တတ်သော ယောက်ျားသည်။ ရဋ္ဌပါလတ္ထေရော၊ ရဋ္ဌပါလ-မထေရ်သည်။ (ဇာတော၊ ဖြစ်၏။) ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။) သော၊ ထို ရဋ္ဌ ပါလ-အမည်ရှိသောသူသည်။ တတ္ထ၊ ထိုလူ၏အဖြစ်၌။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်

နိပါတ် ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၃-တတိယဝဂ္ဂ ရာဟုလ-ရဋ္ဌပါလတ္ထေရဝတ္ထု ၅၇၃

ဆုံး။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို။ ကတော၊ ပြု၍။ ဒေဝပုရေ၊ နတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊
ဖြစ်၏။ အယံ ပန ရာဟုလတ္ထေရော နာမ၊ ဤ ရာဟုလာ မထေရ်မည်သည်ကား။
ကဿပဒသဗလဿ၊ ကဿပ မြတ်စွာဘုရား၏။ ကာလေ၊ လက်ထက်
တော်၌။ ကိကိဿ၊ ကိကီ အမည်ရှိသော။ ရညော၊ မင်း၏။ ဇေဋ္ဌပုတ္တော၊
သားတော်ကြီးသည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်၏။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ အဿ၊ ထိုမင်းသား
အား။ ပထဝိန္ဒရကုမာရေတိ နာမံ၊ ပထဝိန္ဒရ-မင်းသားဟူသော အမည်ကို။
အကံသု၊ မှည့်ကုန်၏။ တဿ၊ ထိုပထဝိန္ဒရ-မင်းသားအား။ သတ္တ၊ ခုနစ်
ယောက်ကုန်သော။ ဘဂိနိယော၊ နှမတို့သည်။ အဟေသံ၊ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏။ တာ၊
ထို ခုနစ်ယောက်သော နှမတို့သည်။ ဒသဗလဿ၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရားအား။
သတ္တ၊ ခုနစ်ခုကုန်သော။ ပရိဝေဏာနိ၊ ပရိဝုဏ်တို့ကို။ ကာရေယံ သု၊ ပြုစေ
ကုန်၏။ ပထဝိန္ဒရော၊ ပထဝိန္ဒရ-မင်းသားသည်။ သြပရဇ္ဇံ၊ အိမ်ရှေ့မင်းသားအဖြစ်
ကို။ လဘိ၊ ရ၏။ သော၊ ပထဝိန္ဒရ-မင်းသားသည်။ တာ ဘဂိနိယော၊ ထို
နှမတော်တို့ကို။ “တုမေဟိ၊ သင် နှမတော်တို့သည်။ ကာရိတပရိဝေဏေသု၊
ပြုစေအပ်သော ပရိဝုဏ်တို့၌။ မယံမှိ၊ ငါ့အားလည်း။ ဧကံ၊ တခုသော
အရပ်ကို။ ဒေထ၊ ပေးကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘာတိကာ၊
မောင်တော်။ တုမေ၊ သင် မောင်တော်တို့သည်။ ဥပရာဇဋ္ဌာနေ၊ အိမ်ရှေ့
မင်းအဖြစ်၌။ ဌိတာ၊ တည်ကုန်၏။ တုမေဟိ နာမ၊ သင် မောင်တော်တို့ မည်
သည်ကား။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးအပ်သည်။ (အဿ၊ ဖြစ်ရာ
၏။) တုမေ၊ သင် မောင်တော်တို့သည်။ အညံ၊ တပါးသော။ ပရိဝေဏံ၊
ပရိဝုဏ်ကို။ ကရောထ၊ ပြုကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။)
သော၊ ထို ပထဝိန္ဒရ-မင်းသားသည်။ တာသံ၊ ထို နှမတော်တို့၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။
သုတော၊ ကြား၍။ ပဉ္စဝိဟာရသတာနိ၊ ငါးရာသောကျောင်းတို့ကို။ ကာရေ-
ယံ၊ ပြုစေ၏။ ပဉ္စ ပရိဝေဏသတာနိ၊ ငါးရာသော ပရိဝုဏ်တို့ကို။ ကာရေယံ၊
ပြုစေ၏။ ဣတိပိ၊ ဤသို့လည်း။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ သော၊ ထို ပထဝိန္ဒရ-မင်း
သားသည်။ တတ္ထ၊ ထို လူမင်း၏အဖြစ်၌။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ ကု-
သလံ၊ ကုသိုလ်ကို။ ကတော၊ ပြု၍။ ဒေဝပုရေ၊ နတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။
ဣမသ္မိံ ပန ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤ ငါတို့မြတ်စွာဘုရား ဖြစ်တော်မူသော အခါ၌
ကား။ ပထဝိန္ဒရ ကုမာရော၊ ပထဝိန္ဒရ-မင်းသားသည်။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။
☞ (ဋ္ဌ-၂၀၂) ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဘုရားလောင်း၏။ အဂ္ဂမဟေသိယာ၊ မိဖုရားကြီး၏။
ကုစ္ဆိသ္မိံ၊ ဝမ်း၌။ ပဋိသန္တိ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဏ္ဍိ၊ ယူ၏။ တဿ၊ ထိုရာဟုလာ
မင်းသား၏။ သဟာယကော၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော ရဋ္ဌပါလ မထေရ်သည်။
ကုရုရဋ္ဌေ၊ ကုရုတိုင်း၌။ ထုလ္လကောဌိတနိဂမေ၊ ပြည့်သော ကျီကြွရှိသည်

ဖြစ်၍ ထုလွှာကောဠိတ မည်သော နိဂုံး၌။ ရုဠပါလသေဠိဂေဟေ၊ ရုဠပါလ သဌေးအိမ်၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။

အသ၊ ထိုအခါ၌။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ဒသဗလော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဘိသမ္မောခံ၊ သံစွာလေးပါးတရားကိုထိုးသွင်း၍သိခြင်းသို့။ ပတုဘ၊ ရောက်၍။ ပဝတ္တိဘဝရခမ္မစက္ကော၊ ဖြစ်စေအပ်သော မြတ်သောတရား တည်းဟူသော စက်ရှိသည်ဖြစ်၍။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ ကပိလဝတ္ထု၊ ကပိလဝတ်ပြည် သို့။ အာဂန္တော၊ ကြွတော်မူ၍။ ရာဟုလကုမာရံ၊ ရာဟုလာ မင်းသားကို။ ပဗ္ဗာဇေသိ၊ ရှင်ပြုတော်မူ၏။ တဿ၊ ထို ရာဟုလာမင်းသား၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇာဝိဇာနံ၊ ရှင်ပြုခြင်း၏ အစီအရင်သည်။ ပါဠိယံ၊ ဝိနည်းမဟာဝါ ပါဠိတော်၌။ အာ- ဂတမေဝ၊ လာပြီးသည်သာလျှင်တည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဗ္ဗဇိတဿ၊ ရှင်ပြု သော။ အဿ၊ ထို ရာဟုလာမင်းသားအား။ သတ္ထော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဘိဏှ ဩဝါဒဝသေန၊ မပြတ်ဆုံးမတော်မူသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ရာဟုလော- ဝါဒသုတ္တံ၊ ရာဟုလောဝါဒသုတ်ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ရာဟု- လောပိ၊ ရာဟုလာ သာမဏေသည်လည်း။ ပါဘောဝ၊ စောစောကပင်လျှင်။ ဝုဠာယ၊ ထ၍။ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်။ ဝါလုကံ၊ သဲကို။ ဥက္ခိပိတွာ၊ မြှောက် ၍။ “ဒသဗလဿ စေဝ၊ မြတ်စွာဘုရား၏လည်းကောင်း။ အာစရိယုပဇ္ဈာယာ- နဉ္စ၊ ဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့၏လည်းကောင်း။ သန္တိကာ၊ အထံမှ။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ဧတ္တကံ၊ ဤ လက်ခုပ်ထည်း၌ သဲမျှလောက်သော။ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို။ လဘေယျံ၊ ရလို၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒတိ၊ လျှောက်၏။ ဘိက္ခုသံသမဇ္ဈေ၊ ရဟန်းအပေါင်းအလယ်၌။ “ရာဟုလသာမဏေရော၊ ရာဟုလာသာမဏေသည်။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ဩဝါဒက္ခမော၊ ဆုံးမခြင်းငှာခုံ၏။ ပိတု၊ ခမည်းတော်အား။ အနုစ္ဆဝိကော၊ လျောက်ပတ်သော။ ပုတ္တော၊ သားပေတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ကထာ၊ စကားသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ သတ္ထော၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ စိတ္တာစာရံ၊ စိတ်၏အလိုကို။ ဥ တွာ၊ သိတော်မူ၍။ “မယိ၊ ငါဘုရားသည်။ ဂတေ၊ ကြွသွားတော်မူသည် ရှိသော်။ ကော၊ တခုခုသော။ ဓမ္မဒေသနာ စ၊ တရားဒေသနာတော် သည်လည်း။ ဝစိုဿတိ၊ ပွားလတ္တံ့။ ရာဟုလဿ စ၊ ရာဟုလာ သာမဏေ၏လည်း။ ဂုဏော၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးသည်။ ပါကဇ္ဇော၊ ထင်ရှားသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂန္တော၊ ကြွသွားတော်မူ၍။ ဓမ္မသဘာယံ၊ တရားသဘင်၌။ ဗုဒ္ဓါသနေ၊ ဘုရားတို့၏နေရာ၌။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေတော်မူလျက်။ ဘိက္ခု၊

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၃-တတိယဝဂ္ဂ ရာဟုလ-ရဋ္ဌပလိက္ခေရဝတ္ထု ၅၇၅

ရာဟန်းတို့ကို။ “ဘိက္ခုဝေ၊ ရာဟန်းတို့။ တေရဟံ၊ ယခု ငါဘုရားလာတော်မူသောအခါ၌။ ကာယ၊ အဘယ်မည်သော။ ကထာယ၊ စကားဖြင့်။ သန္တိသိန္နာ၊ အညီအညွတ် ထိုင်နေကုန်သည်။ အတ္ထ နု၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်၍ မိန့်တော်မူ၏။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော အရှင်ဘုရား။ ရာဟုလသာမဏေရဿ၊ ရာဟုလာ သာမဏေ၏။ ဩဝါဒက္ခမဘာဝံ၊ ဆိုဆုံးမခြင်းငှာ ခံသည်၏အဖြစ်ကို။ ကထေမ၊ ဆိုပါကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟံသု၊ လျှောက်ကုန်၏။) သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ဤအရာ၌။ ဌတော၊ တန်ခိုးရပ်တော်မူ၍။ ရာဟုလဿ၊ ရာဟုလာ သာမဏေ၏။ ဂုဏဒီပနတ္ထံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပြခြင်းငှာ။ မိဂဇာတကံ၊ မိဂဇာတ်ကို။ အာဟ-ရိတော၊ ဆောင်တော်မူ၍။—

“ဘောတိ၊ အိုနှုမ။ တိပလ္လတ္ထံ၊ သုံးပါးသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် အိပ်ခြင်းရှိသော။ အနေကမာယံ၊ များသောလှည့်ပတ်ခြင်း ရှိသော။ အဋ္ဌက္ခုရံ၊ ရှစ်ခုသော ခွါရှိသော။ အခုရတ္တာပပယိ၊ ညဉ့်သန်းခေါင်၌ ရေကိုသောက်တတ်သော။ မိဂံ၊ သင့် သားသမင်ကို။ (ယထာ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။) ဧကေန သောတေန၊ အောက်ဖြစ်သော နှာခေါင်းတွင်း တဘက်ဖြင့်။ ဆမာ (ယံ)၊ မြေ၌။ အဿသန္တော၊ အသက်ရှူလျက်။ ဆဟိ ကလာဟိ၊ ခြောက်ပါးသော အစိတ်အဖို့တို့ဖြင့်။ ဘာဂိနေယျော၊ ငါ၏တူဖြစ်သော သမင်သည်။ (လုဒ္ဓကံ၊ မုဆိုးကို။) အတိဘောတိ၊ လွန်မြောက်နိုင်၏။ (တထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ မိဂမာယံ၊ သမင်တို့၏ လှည့်ပတ်ခြင်းမာယာကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဥဂ္ဂဏှာပေသိ၊ သင်စေပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂိနိံ၊ နှမဖြစ်သော သမင်မကို။ အဿာသေသိ၊ သက်သာရာရစေ၏။) (ခု-၅၊ နှာ-၂၊ ဇာတက)

ဣတိ၊ ဤသို့။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူပြီ။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထို ရာဟုလာသာမဏေ၏။ သတ္တဝသိက-သာမဏေရကာလေ၊ ခုနစ်နှစ်ရှိသော သာမဏေဖြစ်သောအခါ၌။ “ရာဟုလော၊ ရာဟုလာသည်။ ဒဟရဘာဝေန၊ ငယ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ကိဋ္ဌနတ္ထာယမိ၊ မြူးထူးကစားခြင်းငှာလည်း။ သမ္ပဇာနမုသာ၊ သိလျက် ချွတ်ယွင်းသောစကားကို။ မာ ဟေဝ ခေါ် ဘာသေယျ၊ မဆိုရာ။” ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ အမ္မလဋ္ဌိယံ၊ အမ္မလဋ္ဌိမည်သော ပြာသာဒ်၌။ ရာဟုလောဝါဒိံ၊ ရာဟုလောဝါဒ

သုတ်ကို။ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ အဋ္ဌာရသဝသိကသာမဏေရကောလေ၊
 တံဆယံရှစ်နှစ်ရှိသော သာမဏေဖြစ်သောကလ၌။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏။ ပစ္ဆတော၊ နောက်တော်မှ။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ ပဝိသန္တဿ၊
 ဝင်တော်မူသော။ သတ္ထု စေဝ၊ မြတ်စွာဘုရား၏လည်းကောင်း။ အတ္တနော
 စ၊ မိမိ၏လည်းကောင်း။ ရူပသမ္ပတ္တိံ၊ အဆင်း၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဒိသ္မာ၊
 မြင်၍။ ဂေဟသိတံ၊ ကာမဂုဏ်တည်းဟူသော အိမ်၌မှီသော။ ဝိတက္ကံ၊
 အကြံကို။ ဝိတက္ကန္တဿ၊ ကြံသော။ (အဿ၊ ထို ရာဟုလ သာမဏေအား။)
 “ယံကိဉ္စ ရာဟုလ ရူပ”န္တိအာဒိနာ၊ ယံကိဉ္စ ရာဟုလ ရူပ-ဤသို့အစရှိသော။
 နဟေန၊ နည်းဖြင့်။ မဟာရာဟုလောဝါဒသုတ္တန္တံ၊ မဟာရာဟုလောဝါဒ သုတ္တန်
 ကို။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သံယုတ္တကေ ပန၊ သံယုတ္တနိကာယ်၌ကား။ ရာဟု-
 လောဝါဒေါပိ၊ ရာဟုလောဝါဒသုတ်သည်လည်းကောင်း။ အင်္ဂုတ္တရေ၊ အင်္ဂုတ္တရ
 နိကာယ်၌။ ရာဟုလောဝါဒေါပိ၊ ရာဟုလောဝါဒ သုတ်သည်လည်းကောင်း။
 ထေရဿ၊ ရာဟုလာမထေရ်၏။ ဝိပဿနာစာရေယေဝ၊ ဝိပဿနာတည်းဟူ
 သော အလေ့အကျင့်သည်သာလျှင်။ (ဟောတံ၊ ဖြစ်၏။) အထ၊ ထိုအခါ၌။
 အဿ၊ ထို ရာဟုလာ မထေရ်၏။ ဉာဏပရိပါကံ၊ ဉာဏ်၏ရင့်ခြင်းကို။ သတ္ထာ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥတု၊ သိတော်မူ၍။ အဝသိကဘိက္ခုကာလေ၊ ရဟန်း
 ဖြစ်၍ ဝါမရသေးသောအခါ၌။ အန္တဝေန၊ သူကုန်းတော၌။ နိသိန္ဓော၊
 ထိုင်နေတော် မူလျက်။ စူဠရာဟုလောဝါဒ၊ စူဠရာဟုလောဝါဒသုတ်ကို။
 ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ ဒေသနာတော်၏
 အဆုံး၌။ ရာဟုလတ္ထေရော၊ ရာဟုလာ မထေရ်သည်။ ကောဋိသတသဟဿ-
 ဒေဝတာဟိ၊ ကုဋေတသိန်းကုန်သော နတ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အရဟတ္တံ၊
 အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ (ဋ္ဌ-၂၀၃) သောတာပန္နသကဒါဂါမိ-
 အနာဂါမိဒေဝတာနံ၊ သောတာပန် သကဒါဂါမိ အနာဂါမိဖြစ်ကုန်သော
 နတ်တို့၏။ ဂဏနာ၊ ရေတွက်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။
 သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ အရိယသံစာ-
 မဇ္ဈေ၊ အရိယာအပေါင်း အလယ်၌။ နိသိန္ဓော၊ ထိုင်နေတော်မူလျက်။
 ထေရံ၊ ရာဟုလာ မထေရ်ကို။ ဣမသ္မိံ သာသနေ၊ ဤ ငါဘုရားသာသနာ
 တော်၌။ သိက္ခာကာမာနံ၊ သိက္ခာသုံးပါးကို အသိရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။
 အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။ ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏။

၈၈

၁။ မ-၂၊ နာ-၈၄။ ၂။ သိ-၂၊ နာ-၃၂၄။
 ၃။ အ-၁၊ နာ-၄၈၃။ ၄။ မ-၃၊ နာ-၃၂၄။

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၃-တတိယဝဂ္ဂ ရာဟုလ-ရဋ္ဌပါလတ္ထေရဝတ္ထု ၅၇၇

ပန၊ ထိုမှတပါး။ သတ္တရိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကုရုရဋ္ဌေ၊ ကုရုတိုင်း၌။ စာရိကာယ၊ ဒေသစာရိကြတော်မူခြင်းငှာ။ နိက္ခမိတော၊ ထွက်တော်မူ၍။ ထုလ္လကောဋ္ဌိတံ၊ ပြည့်သော ကျိကြရှိသည်ဖြစ်၍ ထုလ္လကောဋ္ဌိတ-မည်သော နိဂုံးသို့။ အနုပုတ္တေ၊ ရောက်တော်မူသည်ရှိသော်။ ရဋ္ဌပါလော၊ ရဋ္ဌပါလ အမည်ရှိသော။ ကုသပုတ္တော၊ အမျိုးသားသည်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဒေသနာတော်ကို။ သုတော၊ ကြားနာရ၍။ ပဋိလဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊ ရအပ်သော သဒ္ဓါတရားရှိသည်ဖြစ်၍။ မာတာပိတရော၊ အမိအဖတို့ကို။ အနုဇာနာပေတော၊ ခွင့်ပြုစေ၍။ ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။ ဥပသကံမိတော၊ ချဉ်းကပ်၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ အာဏတ္တိယာ၊ စေခိုင်းခြင်းဖြင့်။ အည-တရဿ၊ အမှတ်မရှိသော။ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ပဗ္ဗဇိ၊ ရှင်ပြု၏။ တဿ၊ ထို ရဋ္ဌပါလ မထေရ်၏။ ပဗ္ဗဇိတဒိဝသတော၊ ရှင်ပြုသော နေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ သေဋ္ဌိ၊ သဌေးဖြစ်သော။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်သည်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ နိဝေသနဒ္ဓါရေန၊ အိမ်တံခါးဖြင့်။ ဂစ္ဆန္တေ၊ သွားသည်တို့ကို။ ဒိသော၊ မြင်၍။ “တုမ္မာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့အား။ ဣမသ္မိံ ဂေဟေ၊ ဤ အကျွန်ုပ်တို့၏အိမ်၌။ ကမ္မံ၊ ပြုဖွယ်အမှုသည်။ ကိ” (အတ္တိ)၊ အဘယ်မှာရှိတော့အံ့နည်း။ ဧကကောဝံ၊ တယောက်သာလျှင်ဖြစ် သော။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ အဟောသံ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထို တယောက် ထည်းသောသားကို။ ဂဏိတော၊ ယူ၍။ ဂတာ၊ သွားကုန်သည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ် ကုန်၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ကိံ ကရိဿတ၊ အဘယ်ပြုကုန်အံ့နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အက္ခောသတိ၊ ဆဲရေး၏။ ပရိဘာသတိ၊ ရေရွတ်၏။ သတ္ထော၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ အဒ္ဓမာသံ၊ လခွဲပတ်လုံး။ ထုလ္လကောဋ္ဌိတေ၊ ပြည့်သော ကျိကြ ရှိသည်ဖြစ်၍ ထုလ္လကောဋ္ဌိတ-မည်သော နိဂုံး၌။ ဝသိတော၊ နေတော်မူ၍။ ပန၊ တဖန်။ သာဝတ္ထိမေဝ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့သာလျှင်။ အဂမာသိ၊ ကြွသွား တော်မူ၏။ တတ္ထု၊ ထို သာဝတ္ထိမြို့၌။ အာယသ္မာ ရဋ္ဌပါလော၊ အရှင်ရဋ္ဌပါလ မထေရ်သည်။ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်။ မနသိကရောန္တော၊ နှလုံး သွင်းသည်ဖြစ်၍။ ကမ္မံ၊ ရဟန်းတို့သည် ကျင့်အပ်သော အမှုကို။ ကတော၊ ပြု၍။ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို။ ဝဇေတော၊ ပွားစေ၍။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ သော၊ ထို ရဋ္ဌပါလ မထေရ်သည်။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာ ဘုရားကို။ အနုဇာနာပေတော၊ ခွင့်ပြုတော်မူစေ၍။ မာတာပိတရော၊ အမိအဖ တို့ကို။ ဒဿနတ္ထံ၊ ရှုခြင်းငှာ။ ထုလ္လကောဋ္ဌိတံ၊ ပြည့်သော ကျိကြရှိသည်ဖြစ်၍

ထုလ္လကောဋ္ဌိတ-နိဂုံးသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ တတ္ထံ၊ ထို ထုလ္လကောဋ္ဌိတ-နိဂုံး၌။ သပဒါနစာရံ၊ အိမ်စဉ်လှည့်လည်ခြင်းကို။ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ စရန္တော၊ လှည့်လည်သည်ရှိသော်။ ပိတု၊ အဘ၏။ နိဝေသနေ၊ အိမ်၌။ အာဘိဒေါသိ-
ကံ၊ သိုးလေပြီးသော။ ပုတိကုမ္မာသံ၊ ပုပ်သောမယောမုန့်ကို။ လဘိတွာ၊ ရ၍။ တံ၊ ထို ပုပ်သောမယောမုန့်ကို။ အမတံ ဝိယ၊ အမြှိုက်အရသာကဲ့သို့။ ပရိ-
ဘုဉ္ဇန္တော၊ သိုးဆောင်သည်ရှိသော်။ ပိတရာ၊ အဘသည်။ နိမန္တိတော၊ ပင်ဖိတ် အပ်သည်ဖြစ်၍။ အဓိဝါသေတွာ၊ ဝန်ခံ၍။ ဒုတိယဒိဝသေ၊ နှစ်ရက်မြောက် သောနေ့၌။ ပိတု၊ အဘ၏။ နိဝေသနေ၊ နေအိမ်၌။ ပိဏ္ဏပါတံ၊ ဆွမ်းကို။ ပရိဘုဉ္ဇိတွာ၊ သိုးဆောင်၍။ အလကံတပဋိယတ္ထေ၊ တန်ဆာဆင်ခြင်းနှင့် စပ် သော။ ဣတ္ထိဇနေ၊ မိန်းမအပေါင်း၌။ အသုတသညံ၊ အသုတသညာကို။ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ဌိတကောဝ၊ ရပ်လျက်သာလျှင်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတွာ၊ ဟော၍။ ဇိယာ၊ ညှို့မ့။ မုတ္တော၊ လွတ်သော။ နာရာစောဝိယ၊ စဉ်းသွားမြားကဲ့သို့။ အာကာသံ၊ ကောင်းကင်သို့။ ဥပ္ပတိတွာ၊ ပျံတက်၍။ ကောရဗျရညော၊ ကောရဗျမင်း၏။ မိဂါဇိနံ၊ မိဂဇိန်ဥယျာဉ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ မင်္ဂလသိလာပဇ္ဇေ၊ မင်္ဂလာရှိသော ကျောက်ဖျာ၌။ နိသိန္ဒော၊ ထိုင် နေလျက်။ ဒဿနတ္ထာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ အာဂတဿ၊ လာသော။ ရညော၊ ကောရဗျမင်းအား။ စတုပါရိဇုညပဋိမဏ္ဍိတံ၊ လေးပါးသော ဆုတ်ယုတ်ယို ယွင်း ပျက်စီးခြင်းတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေ-
တွာ၊ ဟောတော်မူ၍။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို။ စရမာနော၊ လှည့်လည်သည်ရှိသော်။ ပုန၊ တဖန်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံယေဝ၊ အထံတော်သို့သာလျှင်။ အာဂတော၊ လာ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တေ ဝတ္ထု၊ ဤဝတ္ထုသည်။ သမုဋ္ဌိတံ၊ ကောင်းစွာဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ အရိယဂဏ-
မဇ္ဈေ၊ အရိယာအပေါင်း အလယ်၌။ နိသိန္ဒော၊ ထိုင်နေတော်မူလျက်။ ထေရံ၊ အရှင်ရဠပါလ မထေရ်ကို။ ဣမသ္မိံ သာသနေ၊ ဤ ငါဘုရားသာသနာတော် ၌။ သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတာနံ၊ သဒ္ဓါယုံကြည်၍ ရဟန်းပြုကုန်သော။ ကုလပုတ္တနံ၊ အမျိုးသားတို့တွင်။ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။ ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အပြီးတည်း။

၁။ သပဒါနံ- (ဆဋ္ဌ)
၂။ မိဂဇိနံ- (ဆဋ္ဌ)
၂။ ကုမ္မာသံ- (ဆဋ္ဌ)
၄။ မ-၂၊ နာ-၂၅၄။

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၃-တတိယဝဂ္ဂ ကုဏ္ဍဓာနတ္ထေရဝတ္ထု ၁၇၉

ကုဏ္ဍဓာနတ္ထေရဝတ္ထု

၂၁၁။ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌။ ပဌမံ သလင်္ကာံ ဂဏ္ဍန္တာနန္တိ ဣမိနာ၊ ပဌမံ သလင်္ကာံ ဂဏ္ဍန္တာနံ-ဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်။ သဗ္ဗပဌမံ၊ ပပ်သိမ်းသော ရဟန်းတို့၏ ရှေးဦးစွာ။ သလင်္ကာဂါဟကနံ၊ စာရေးတံကို ကောက်ယူကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့တွင်။ ကုဏ္ဍဓာနတ္ထေရော၊ ကုဏ္ဍဓာန မထေရ်သည်။ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏။ ဣတိ (ဣမံ-အတ္ထံ)၊ ဤအနက်ကို။ ဒဿေတိ၊ ပြ၏။ ကိရ (ဝိတ္ထာဓရမိ)၊ ထိုစကားကို ချဲ့ဦးအံ့။ သောထေရော၊ ထို ကုဏ္ဍဓာန မထေရ်သည်။ မဟာသုဘဒ္ဒါယ၊ မဟာသုဘဒ္ဒါမည်သော ဒါယိကာမသည်။ နိမန္တိတဒိဝသေ၊ ပင့်ဖိတ်အပ်သောနေ့၌။ တထာဂတေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥဂ္ဂနဂရံ၊ ဥဂ္ဂမည်သော မြို့သို့။ ဂစ္ဆန္တေ၊ ကြွတော်မူသည်ရှိသော်။ “အဇ္ဇေ၊ ယနေ့။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒုရံ၊ ဝေးသော။ ဘိက္ခဝစာရံ၊ ဆွမ်းခံရှာသို့။ ဂမိဿတိ၊ ကြွတော်မူလတ္တံ့။ ပုထုဇ္ဇေနာ၊ ပုထုဇဉ်ဖြစ်သော ရဟန်းတို့သည်။ သလင်္ကာံ၊ စာရေးတံကို။ မာ ဂဏ္ဍန္တု၊ မကောက်ယူစေကုန်လင့်။ (ဋ-၂၀၄) ပဉ္စသတာ၊ ငါးရာကုန်သော။ ခိဏာသဝါဝ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်သာလျှင်။ (သလင်္ကာံ၊ စာရေးတံကို။) ဂဏ္ဍန္တု၊ ကောက်ယူစေကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ ပဌမ မေဝ၊ ရှေးဦးစွာသာလျှင်။ သီဟနာဒံ၊ ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့ ရဲရင့်သော စကားကို။ နဒိတွာ၊ ဆို၍။ သလင်္ကာံ၊ စာရေးတံကို။ ဂဏ္ဍိ၊ ကောက်ယူ၏။ စူဠသုဘဒ္ဒါယ၊ စူဠသုဘဒ္ဒါသည်။ နိမန္တိတဒိဝသေ၊ ပင့်ဖိတ်သောနေ့၌။ တထာဂတေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာကေတံ၊ သာကေတပြည်သို့။ ဂစ္ဆန္တေပိ၊ ကြွတော်မူသော်လည်း။ ပဉ္စန္ဒ ဘိက္ခုသတနံ၊ ငါးရာသော ရဟန်းတို့၏။ အန္တရေ၊ အလယ်၌။ ပဌမမေဝ၊ ရှေးဦးစွာသာလျှင်။ သလင်္ကာံ၊ စာရေးတံကို။ ဂဏ္ဍိ၊ ကောက်ယူ၏။ (တထာဂတေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။) သုနာပရန္တနုပဒံ၊ သုနာပရန္တ ဇနပုဒ်သို့။ ဂစ္ဆန္တေပိ၊ ကြွတော်မူသော်လည်း။ (ပဌမမေဝ၊ ရှေးဦးစွာသာလျှင်။ သလင်္ကာံ၊ စာရေးတံကို။ ဂဏ္ဍိ၊ ကောက်ယူ၏။) ဣမေဟိ ကာရဏေဟိ၊ ဤသို့သော အကြောင်းတို့ကြောင့်။ ထေရော၊ ကုဏ္ဍဓာန မထေရ်သည်။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ သလင်္ကာံ၊ စာရေးတံကို။ ဂဏ္ဍန္တာနံ၊ ကောက်ယူသောပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အဂ္ဂေါ နာမ၊ မြတ်သည်မည်သည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ ကုဏ္ဍဓာနောတိ နာမံ ပန၊ ကုဏ္ဍဓာနဟူသော အမည်သည်ကား။ အဿ၊ ထိုမထေရ်၏။ နာမံ၊ အမည်တည်း။

တဿ၊ ထို ကုဏ္ဍဓာန မထေရ်၏။ ပဉ္စကမ္မေ၊ ပြဿနာအမှု၌။ အယံ၊ ဤ ဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ အနုပုဗ္ဗိကထာ၊ အစဉ်အားဖြင့်ဖြစ်သော စကားတည်း။ ကံရ(ဝိတ္တာရေမိ)၊ ထိုစကားကို ချဲဦးအံ့။ အယံ၊ ဤ ကုဏ္ဍဓာန မထေရ်၏ အလောင်းသည်။ ပဒုမုတ္တရဗုဒ္ဓကာလေ၊ ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာဘုရားလက်ထက် တော်၌။ ဟံသဝတီနဂရေ၊ ဟံသဝတီပြည်၌။ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ် ၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဝုတ္တနယေနဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်း ဖြင့်သာလျှင်။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုဏန္ဓော၊ နာသည်ရှိသော်။ သတ္တာရံ၊ ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဧကံ၊ တယောက်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ သလာကံ၊ စာ ရေးတံကို။ ဂဏုန္တာနံ၊ ကောက်ယူသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ် သောအရာ၌။ ဌပေန္တံ၊ ထားတော်မူသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ် စွာဘုရားတို့အား။ အခိကာရကမ္မံ၊ ကုသိုလ်အဆောက်အဦ ကံကို။ ကတုာ၊ ပြု၍။ တံ ဌာနန္တရံ၊ ထိုရာထူးကို။ ပတ္ထေတုာ၊ တောင်တ၍။ သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အနန္တရာယံ၊ အန္တရာယ်မရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍။ ဗျာကတော၊ ဗျာဒိတ်စကား ကြားတော်မူလျက်။ ယာဝ- ဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို။ ကတုာ၊ ပြု၍။ ဒေဝေသု စ၊ နတ်ပြည်တို့၌ လည်းကောင်း။ မနုဿေသု စ၊ လူ့ပြည်တို့၌လည်းကောင်း။ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်သည်ရှိသော်။ ကဿပဗုဒ္ဓကာလေ၊ ကဿပမြတ်စွာ ဘုရား လက်ထက်တော်၌။ ဘူမဋ္ဌကဒေဝတာ၊ ဘူမ္မစိုးနတ်သည်။ ဟုတုာ၊ ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ဒီသာယကဗုဒ္ဓါနဉ္စ နာမ၊ ရှည်သောသက်တော်ရှိသော ဘုရားတို့၏သဘော မည်သည်ကား။ အန္တဒ္ဓမာ- သိကော၊ လခွဲတကြိမ်ပြုအပ်သော။ ဥပေါသထော၊ ဥပုသ်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဟိ(သစ္စံ)၊ မှန်၏။ ဝိပဿီ ဒသဗလဿ၊ ဝိပဿီ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဆဗ္ဗဿန္တရေ၊ ဆဗ္ဗဿန္တရေ၊ ခြောက်နှစ်အတွင်း ခြောက်နှစ်အတွင်း၌။ ဥပေါ- သထော၊ ဥပုသ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ကဿပဒသဗလောပန၊ ကဿပ မြတ်စွာဘုရားသည်ကား။ ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌေ၊ ခြောက်လ ခြောက်လမြောက်သော။ မာသေ၊ လ၌။ ပါတိမောက္ခံ၊ ပါတိမောက်ကို။ ဩသာရေသိ၊ ရွတ်တော် မူ၏။ တဿ၊ ထို ကဿပ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပါတိမောက္ခံ၊ ပါတိမောက်ကို။ ဩသာရဏကာလေ၊ ရွတ်တော်မူသောအခါ၌။ ဒိသာဝါသိကာ၊ အရပ် မျက်နှာ၌ နေကုန်သော။ ဒွေ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။ သဟာယကာ၊ အဆွေ

နိပါတ် ၁၄-ဝေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၃-တတိယဝဂ္ဂ ကုဏ္ဍဝေနတ္ထရဝတ္ထု ၅၀၁

ခင်ပွန်းဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခု။ ရဟန်းတို့သည်။ “ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်ကို။ ကရိယာမ၊ ပြုကုန်အံ။” ဣတိ။ ဤသို့လုံးပိုက်၍။ ဂစ္ဆန္တိ။ သွားကုန်၏။ အယံ၊ ဤ ကုဏ္ဍဝေန-မထေရ်၏ အလောင်းဖြစ်သော။ ဘုမ္မဒေဝတာ၊ ဘုမ္မစိုး နတ်သည်။ “ဒိန္နံ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ဣမေသံ ဘိက္ခုနံ၊ ဤရဟန်းတို့၏။ မေတ္တိ၊ အဆွေခင်ပွန်း၏ အဖြစ်သည်။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ ဒဠာ၊ မြဲမြံ ၏။ ကိံ နု ခေါ၊ အသို့နည်း။ ဘေဒကေ၊ ဖျက်ဆီးတတ်သောသူသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဘိဇ္ဇေယျ၊ ပျက်ရာအံ့လော။ န ဘိဇ္ဇေယျ၊ မပျက်ရာအံ့လော။” ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ (စိန္တေတွာ၊ ကြံပြီး၍။) တေသံ၊ ထိုနှစ်ယောက် သောရဟန်းတို့၏။ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို။ ဩလောကယမာနာ၊ ကြည့်လျက်။ တေသံ၊ ထိုနှစ်ယောက်သော ရဟန်းတို့၏။ အဝိဒူရေနေဝ၊ အနီးဖြင့်သာ လျှင်။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကော၊ တယောက်သော။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ ဧကေ၊ တယောက်သော မထေရ်၏။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ် သင်္ကန်းကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ သရိရဝဠုနတ္ထံ၊ ကိုယ်ကို သုတ်သင်အံ့သောငှာ။ ဥဒကဖါသုကဋ္ဌာနံ၊ ချမ်းသာသော ရေရှိသော အရပ်သို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ ဧတဟတ္ထပါဒေါ၊ ဆေးအပ်ပြီးသော လက်ခြေရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဂုမ္မသဘာဂတော၊ ချုံ၏အနီးမှ။ နိက္ခမတိ၊ ထွက်၏။ ဘုမ္မဒေဝတာ၊ ဘုမ္မစိုး နတ်သည်။ တဿ ထေရဿ၊ ထို့မထေရ်၏။ ပစ္ဆတော ပစ္ဆတော၊ နောက် မှ နောက်မှ။ ဥတ္တမရူပါ၊ မြတ်သော အဆင်းရှိသော။ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဧကေသေ၊ ဆံတို့ကို။ ဝိဓုနိတွာ၊ ခါ၍။ သံဝိဓာယ၊ ကေခင်း စွာပြုပြင်၍။ ဗန္ဓန္တိ ဝိယံ၊ ထုံးဖွဲ့သကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ ပိဋိတော၊ နောက် ကျောမှ။ ပံသုံ၊ မြေမှန်ကို။ ပုဉ္ဇမာနာ၊ ဝိယံ၊ သုတ်ဘိသကဲ့သို့ လည်း ကောင်း။ သာဠကံ၊ ထုတ်ကို။ သံဝိဓာယ၊ ကောင်းစွာပြုပြင်၍။ နိဝါသမာနာ- ဝိယံ၊ ဝတ်ဘိသကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ထေရဿ၊ မထေရ် ၏။ ပဒါနုပဒိကာ၊ ခြေရာအစဉ်အတိုင်း လိုက်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဂုမ္မ- တော၊ ချုံမှ။ နိက္ခန္တော၊ ထွက်၏။ ဧကမန္တေ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ ဌိတော၊ တည်သော။ သဟာယကတ္ထေရော၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ် သော မထေရ်သည်။ ဣမံ ကာရဏံ၊ ဤအကြောင်းကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဒေါမနဿဇာတော၊ နှလုံးမသာယာခြင်းရှိသည် ဖြစ်၍။ “ဣမိနာ ဘိက္ခုနာ၊ ဤရဟန်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဒီဃရတ္တာနုဂတော၊ ရှည်မြင့်သောကာလပတ် လုံး အစဉ်လိုက်သော။ မေ၊ ငါ၏။ သိနေဟော၊ ချစ်မြတ်နိုးခြင်းသည်။

ဒါနိ (ဣဒါနိ)၊ ယခုအခါ၌။ နဋ္ဌော၊ ပျက်ပြီ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဧဝံဝိဇ္ဇာ-
 ဘာဝံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော အဖြစ်ကို။ သစေ ဇာနေယျံ၊ အကယ်၍ သိဌားအံ့။
 ဧတ္ထကံ၊ ဤမျှလောက်သော။ အဒ္ဓါနံ၊ ကာလပတ်လုံး။ ဣမိနာ၊ ဤရဟန်း
 နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဝိဿာသံ၊ အကျမ်းဝင်ခြင်းကို။ န ကရေယျံ၊ မပြုရာ။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတော၊ ကြံ၍။ အာဂစ္ဆန္တိယေဝ၊ လာသည်သာလျှင်
 ဖြစ်သော။ အဿ၊ ထိုမထေရ်အား။ “အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ဝုယျံ၊ သင်၏။
 ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ ဟန္တ၊ ယူလော။ တာဒိသေန၊ ထိုသင်ကဲ့သို့
 သဘောရှိသော။ ပါပေန၊ ယုတ်မာသော။ သဟာယေန၊ အဆွေခင်ပွန်းနှင့်။
 သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဧကမဂ္ဂံ၊ တကြောင်းတည်းသောခရီးသို့။ န ဂစ္ဆာမိ၊ မသွား
 အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ တံ ကထံ၊ ထိုစကားကို။ သုတော၊
 ကြား၍။ (ဋ-၂၀၅) တဿ လဇ္ဈိဘိက္ခုနော၊ ထို လဇ္ဈိရဟန်း၏။ ဟဒယံ၊
 နှလုံးသည်။ တိဓိဏသတ္တိံ၊ ထက်လှစွာသော လုံ့မကို။ ဂဟေတော၊ ယူ၍။
 ဝိဒ္ဓိံ ဝိယ၊ ထိုးဘိသကဲ့သို့။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဟတော၊ ထိုနောက်မှ။ နံ၊
 ထို စောဒနာတတ်သော ရဟန်းကို။ “အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ကိံ နာမ၊
 အဘယ်ကြောင့်။ တေ၊ ဤစကားကို။ ဝဒသိ၊ ဆိုဘိသနည်း။ အဟံ၊ ငါ
 သည်။ ဧတ္ထကံ၊ ဤမျှလောက်သော။ ကာလံ၊ ကာလပတ်လုံး။ ဒုက္ကဋ္ဌပတ္တမ္ပိ၊
 ဒုက္ကဋ္ဌမျှလည်းဖြစ်သော။ အာပတ္တိံ၊ အာပတ်ကို။ န ဇာနာမိ၊ မသိ။ တံ ပန၊
 သင်သည်ကား။ မံ၊ ငါ့ကို။ အဇ္ဇေ၊ ယနေ့။ ‘ပါပေါ’တိ၊ ယုတ်မာသော ရဟန်း
 ဟူ၍။ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ တေ၊ သင်သည်။ ကိံ၊ အဘယ်အမှုကို။ ဒိဋ္ဌိ၊ မြင်အပ်
 သနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ အညေန၊ တပါးသောသူသည်။
 ဒိဋ္ဌေန၊ မြင်အပ်သော အမှုဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ တံ၊ သင်
 သည်။ ဧဝံဝိဇ္ဇေန၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ အလင်္ကတပဋိယတ္ထေန၊ ဟန်ဆာ
 ဆင်ခြင်းနှင့်စပ်သော။ မာတုဂါမေန၊ မာတုဂါမနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဧက-
 ဌာနေ၊ တခုသော ချုံအရပ်၌။ ဟုတောဝ၊ ဖြစ်၍သာလျှင်။ နိက္ခန္ဓော ကိံ၊
 ထွက်သည်ဟုတ်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။
 တေ၊ ဤသို့ ထွက်ခြင်းသည်။ မယျံ၊ ငါ့အား။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အဟံ၊ ငါသည်။
 ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ မာတုဂါမံ၊ မာတုဂါမကို။ န ပဿာမိ၊ မြင်။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) ဟဿ၊ ထို စောဒနာအပ်သောရဟန်းသည်။
 ယာဝတတိယံ၊ သုံးကြိမ်မြောက်အောင်။ ကထေန္တသာပိ၊ ပြောဆိုပါသော်
 လည်း။ ဣတရော၊ ဤမှ တပါးသော။ ဧကရော၊ စောဒနာတတ်သော မထေရ်
 သည်။ ကထံ၊ စကားကို။ အသဒ္ဓဟိတော၊ မယုံကြည်မူ၍။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။
 ဒိဋ္ဌကာရဏံယေဝ၊ မြင်အပ်ပြီးသော အကြောင်းကိုသာလျှင်။ အတ္တံ၊ အဟုတ်

၁၀

နိပါတ် ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၃-တတိယဝဂ္ဂ ကုဏ္ဍမာနတ္ထေရဝတ္ထု ၂၀၃

အမ္မုန်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယု၍။ တေန၊ ထိုစောဒနာအပ်သော ရဟန်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဧကမဂ္ဂေန၊ တကြောင်းတည်းသော ခရီးဖြင့်။ အဂန္နာ၊ မသွားမူ၍။ အညေန၊ တပါးသော။ မဂ္ဂေန၊ ခရီးဖြင့်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့။ ဂတော၊ သွား၏။ ဣတရောပိ၊ ဤမှတပါးလည်းဖြစ်သော။ ဘိက္ခု၊ စောဒနာအပ်သော ရဟန်းသည်။ အညေန၊ တပါးသော။ မဂ္ဂေန၊ ခရီးဖြင့်။ သတ္ထု၊ ကဿပ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံယေဝ၊ အထံတော်သို့ သာလျှင်။ ဂတော၊ သွား၏။

တတော၊ ထိုနောက်မှ။ ဘိက္ခုသံသုဿ၊ ရဟန်းအပေါင်း၏။ ဥပေါသထာဂါရံ၊ ဥပုသ်အိမ်သို့။ ပဝိသနဝေလာယ၊ ဝင်သောအခါ၌။ သော ဘိက္ခု၊ ထို ရဟန်းသည်။ တံ ဘိက္ခု၊ ထိုစောဒနာအပ်သော ရဟန်းကို။ ဥပေါသထဂ္ဂေ၊ ဥပုသ်အိမ်၌။ သဉ္ဇာနိတွာ၊ သိ၍။ “ဣမသ္မိံ ဥပေါသထဂ္ဂေ၊ ဤဥပုသ်အိမ်၌။ ဝေရူပေါ နာမ၊ ဤသို့ သဘောရှိသည် မည်သော။ ပါပဘိက္ခု၊ ယုတ်မာသော ရဟန်းသည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ တေန၊ ထိုယုတ်မာသော ရဟန်း နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်ကို။ န ကရိဿာမိ၊ မပြုအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ ဗဟံ၊ အပ၌။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ ဘုမ္မဒေဝတာ၊ ဘုမ္မစိုးနတ်သည်။ “ဘာရိယံ၊ ဝန်လေးသော။ ကမ္ပံ၊ မကောင်းမှုကံကို။ မယာ၊ ငါသည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍။ မဟလ္လက ဥပါသက ဝဏ္ဏေန၊ ကြီးရင့်သော သူအိုအသွင်ဖြင့်။ တဿ၊ ထို စောဒနာတတ်သော ရဟန်း ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္နာ၊ သွား၍။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အယျော၊ အရှင် သည်။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ဤအရပ်၌။ ဌိတော၊ တည် သည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ ဥပါသက၊ ဒါယကာ။ ဣမံ ဥပေါသထဂ္ဂံ၊ ဤဥပုသ်အိမ်သို့။ ဧကော၊ တယောက်သော။ ပါပဘိက္ခု၊ ယုတ်မာသောရဟန်းသည်။ ပဝိဌော၊ ဝင်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ တေန၊ ထိုယုတ်မာသောရဟန်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်ကို။ န ကရောမိ၊ မပြုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ ဗဟံ၊ အပ၌။ ဌိတော၊ တည်သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မာဂဏ္ဍထ၊ ယူတော်မမူကုန်လင့်။ သေ (သော) ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်။ ပရိသုဒ္ဓသီလော၊ စင်ကြယ်သောသီလရှိ၏။ တုမ္ပေဟိ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ခိဋ္ဌမာတုဂါမော နာမ၊ မြင်အပ်သောမာတုဂါမ မည်သည်ကား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်ပေတည်း။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တုမ္ပာကံ၊ အရှင် ဘုရားတို့အား။ “ဣမေသံ ထေရာနံ၊ ဤ မထေရ်နှစ်ပါးတို့၏။ မေတ္တိ၊

အဆွေခင်ပွန်း၏ အဖြစ်သည်။ ဒဠာ နှု ခေါ်၊ မြဲမြံသလော။ နောဒဠာ (နှု ခေါ်)၊ မမြဲမြံသလော။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိမံသနတ္ထာယ၊ စုံစမ်းခြင်းအကျိုးငှာ။ လဇ္ဇိ-
 အလဇ္ဇိဘာဝံ၊ လဇ္ဇိအဖြစ်၊ အလဇ္ဇိအဖြစ်ကို။ ဩလောကေန္တေန၊ ကြည့်လိုသဖြင့်။
 တံ ကမ္မံ၊ ထို အမှုကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ လျှောက်၏။)
 သပ္ပုရိသ၊ သူတော်ကောင်း။ တံ ပန၊ သင်သည်ကား။ ကော၊ အဘယ်သနည်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။
 ကော၊ တယောက်သော။ ဘုမ္မဒေဝတာ၊ ဘုမ္မစိုးနတ်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ဒေဝပုတ္တော၊ နတ်သားသည်။ ကထေန္တောဝ၊ ပြောဆိုလျက်သာလျှင်။ ဒိဗ္ဗာ-
 နုဘာဝေန၊ နတ်၏အာနုဘော်ဖြင့်။ ဌတော၊ တည်၍။ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ ပါ-
 ဒေသု၊ ခြေတို့၌။ ပတိတော၊ ဝပ်၍။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်
 အား။ ခမထ၊ သည်းခံကုန်လော။ ဧတံ ဒေါသံ၊ ထို အပြစ်ကို။ ထေရော၊
 မထေရ်သည်။ န ဇာနာတိ၊ မသိ။ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်ကို။ ကရေထ၊ ပြုကုန်
 လော။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ယာစိတော၊ တောင်းပန်၍။ ဥပေါ-
 သထဂ္ဂံ၊ ဥပုသ်အိမ်သို့။ ပဝေသေသိ၊ သွင်း၏။ သော ထေရော၊ တို့ စောဒနာ
 တတ်သော မထေရ်သည်။ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်ကို။ တာဝ၊ ရွေးဦးစွာ။ ကေဠာ-
 နေ၊ တခုသော အရပ်၌။ အကာသိ၊ ပြု၏။ မိတ္တသန္တဝဝသေန၊ အဆွေခင်ပွန်း
 ဖွဲ့ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်။ ပုန၊ တဖန်။ တေန၊ ထိုစောဒနာအပ်သော ရဟန်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊
 တကွ။ ကေဠာနေ၊ တခုသော အရပ်၌။ န အဟောသိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 (ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။) ဣမဿ ထေရဿ၊ ဤ စောဒနာတတ်သော မထေရ်၏။
 ကမ္မံ၊ ကံကို။ န ကလိယတိ၊ မဆိုအပ်။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ စုဒ္ဓိတကတ္ထေ-
 ရော၊ စောဒနာအပ်သော မထေရ်သည်။ အပရာပရံ၊ အဝင့်ဆင့်။ ဝိပဿနာ-
 ယ၊ ဝိပဿနာ၌။ ကမ္မံ၊ စိ.ဖြန်းခြင်းအမှုကို။ ကရေန္တော၊ ပြုသည်ဖြစ်၍။
 အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။

ဘုမ္မဒေဝတာ၊ ဘုမ္မစိုးနတ်သည်။ တဿ ကဗ္ဗဿ၊ ထိုမကောင်းမှု ကံ၏။
 နိဿန္တေန၊ အကျိုးဝက်အာ.ဖြင့်။ ဧကံ ဗုဒ္ဓန္တရံ၊ နှင်ဆူသော ဘုရားရှင်တို့၏
 တခုသော အကြားပတ်လုံး။ အပါယတော၊ အပါယ်မှ။ န မုစ္ဆိတ္တံ၊ မလွတ်။
 ကာလေန ကာလံ၊ ရံခါ ရံခါ။ မနုဿတ္တံ၊ လူ၏အဖြစ်သို့။ သစေပန အာ-
 ဂစ္ဆတိ၊ အကယ်၍လာသည်ဖြစ်အံ့။ အညေန၊ တပါးသော။ ယေန ကေ-
 နစိ၊ တစုံတယောက်သော သူသည်။ ကတော၊ ပြုအပ်သော အပြစ်သည်။
 တဿေဝ၊ ထို ကွဲပြားခြင်းကိုပြုသော ဘုမ္မစိုးနတ်ဖြစ်ဖူးသော သူ၏သာလျှင်။
 ဥပရိ၊ အထက်၌။ ပတတိ၊ ကျ၏။ သော၊ ထို ရဟန်းနှစ်ယောက်တို့၏ ကွဲပြား

နိပါတ် ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၃-တတိယဝဂ္ဂ ကုဏ္ဍဓာနတ္ထေရဝတ္ထု ၅၀၅

ခြင်းကို ပြုသော တုမ္မစိုးနတ်ဖြစ်ဖူးသောသူသည်။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ (ဋ္ဌ-၂၀၆) တဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ ဓာနမာဏဝေါတိ၊ ဓာန-လုလင် ဟူ၍။ တဿ၊ ထိုသတို့သားအား။ နာမံ၊ အမည်ကို။ အကံသု၊ မှည့်ကုန်၏။ သော၊ ထို ဓာန-လုလင်သည်။ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့ ရောက်သည်ရှိသော်။ တယော ဝေဒေ၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့ကို။ ဥဂ္ဂဏိတော၊ သင်၍။ မဟလ္လကကာလေ၊ ကြီးရင့်သောအခါ၌။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဒေသနာတော်ကို။ သုတော၊ ကြားနာ၍။ ပဋိလဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊ ရအပ်သော သဒ္ဓါတရားရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြု၏။ တဿ၊ ထို ဓာန-မထေရ်၏။ ဥပသမ္ပန္နဒိဝသတော၊ ပဉ္စင်းခံသောနေ့မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ကော၊ တယောက်သော။ အလင်္ကတပုဋိယတ္တာ၊ တန်ဆာဆင်ခြင်းနှင့်စပ်သော။ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမသည်။ တသ္မိံ၊ ထို ဓာန-မထေရ်သည်။ ဂါမံ၊ ရွာသို့။ ပဝိသန္တေ၊ ဝင်သည်ရှိသော်။ သဒ္ဓိယေဝ၊ တကွသာလျှင်။ ဂါမံ၊ ရွာသို့။ ပဝိသတိ၊ ဝင်၏။ (တသ္မိံ၊ ထိုဓာန-မထေရ်သည်။) နိက္ခမန္တေ၊ ထွက်သည်ရှိသော်။ (သဒ္ဓိယေဝ၊ တကွသာလျှင်။) နိက္ခမတိ၊ ထွက်၏။ (တသ္မိံ၊ ထို ဓာန-မထေရ်သည်။) ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ပဝိသန္တေပိ၊ ဝင်သော်လည်း။ (သဒ္ဓိယေဝ၊ တကွသာလျှင်။) ပဝိသတိ၊ ဝင်၏။ (တသ္မိံ၊ ထို ဓာန-မထေရ်သည်။) တိဋ္ဌန္တေပိ၊ ရပ်သော်လည်း။ (သဒ္ဓိယေဝ၊ တကွသာလျှင်။) တိဋ္ဌတိ၊ ရပ်၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ နိစ္စာနုဗန္ဓာ၊ အမြဲအစဉ် လိုက်သည်ဖြစ်၍။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။ ထေရော၊ ဓာန-မထေရ်သည်။ တံ၊ ထို မိန်းမကို။ န ပဿတိ၊ မမြင်။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ တဿ၊ ထို ဓာန-မထေရ်၏။ ပရိမဿ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော။ ကမ္မဿ၊ မကောင်းမှုကံ၏။ နိဿန္တေန၊ အကျိုး ဆက်အားဖြင့်။ သာ၊ ထိုမိန်းမသည်။ အညေသံ၊ တပါးသောသူတို့အား။ ဥပဋ္ဌာသိ၊ ထင်၏။

ဂါမေ၊ ရွာ၌။ ယာဂုဘိက္ခံ၊ ယာဂုဆွမ်းကို။ ဒဒမာနာ၊ ပေးလှူကုန်သော။ ဣတ္ထိယော၊ မိန်းမတို့သည်။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အယံ ဧကော ယာဂု-ဥဋ္ဌုက္ခော၊ ဤယာဂု တဟင်းချိုသည်။ တုမ္မာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့အား။ (ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။) ဧကော (ယာဂုဥဋ္ဌုက္ခော)၊ ဤ ယာဂု တဟင်းချိုသည်။ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏။ သဟာယိကာယ၊ အဆွေခင်ပွန်းမ ဖြစ်သော။ ဣမိဿ၊ ဤ မိန်းမအား။ (ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။)” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပရိဟာသံ၊ ပြက်ရယ်မှုကို။ ကရေန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ထေရဿ၊ ဓာန-မထေရ်အား။ မဟတိ၊ ကြီးစွာသော။ ဝိဟေသံ၊ ပင်ပန်းခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂတိမ္ပိ၊ သွင်း(ရောက်)သော်လည်း။ သာမဏေရာ စေဝ၊ သာမဏေတို့သည်

လည်းကောင်း။ ဒဟရဘိက္ခု ၈၊ ပဉ္စင်းငယ်တို့သည် လည်းကောင်း။ ပရိဝါ-
 ရေတော၊ ခြံရံ၍။ “ဓာနော၊ ဓာန-အမည်ရှိသော။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။
 ကောဏ္ဍော၊ သီလမရှိသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပရိဟာသံ၊
 ပြက်ရယ်မှုကို။ ကဇောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အထ၊ ထို ဓာန-
 မထေရ်အား။ တေနေဝ ကာရဏေန၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်သာလျှင်။ ကုဏ္ဍ-
 ဓာနတ္ထေရောတိ နာမံ၊ ကုဏ္ဍဓာန-မထေရ်ဟူသော အမည်သည်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်
 ၏။ သော၊ ထို ကုဏ္ဍဓာန-မထေရ်သည်။ ဥဋ္ဌာယ သမုဋ္ဌာယ၊ ထ၍ ထ၍။
 တေဟိ၊ ထိုသာမဏေ ပဉ္စင်းငယ်တို့သည်။ ကရိယမာနံ၊ ပြုအပ်သော။ ကေဋ္ဌံ၊
 ပြက်ရယ်မှုကို။ သဟိတံ၊ သည်းခံခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်
 သည်ဖြစ်၍။ ဥမ္မာဒံ၊ ရူးသည်၏အဖြစ်ကို။ ဂဟေတော၊ ယူ၍။ “တုဗ္ဗေ၊ သင်တို့
 သည်။ ကောဏ္ဍော၊ သီလမရှိကုန်။ တုမ္မာကံ၊ သင်တို့၏။ ဥပဇ္ဈာယာ၊ ဥပဇ္ဈာယ်
 တို့သည်။ ကောဏ္ဍော၊ သီလမရှိကုန်။ တုမ္မာကံ၊ သင်တို့၏။ အာစရိယာ၊
 ဆရာတို့သည်။ ကောဏ္ဍော၊ သီလမရှိကုန်။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒတိ၊ ဆို၏။
 အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထို ကုဏ္ဍဓာန-မထေရ်ကို။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားအား။
 ကုဏ္ဍဓာနော၊ ကုဏ္ဍဓာန-သည်။ ဒဟရသာမဏေရေဟိ၊ သာမဏေငယ်တို့နှင့်။
 သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဖရသဝါစံ၊ ကြမ်းကြုတ်သော စကားကို။ ဝဒတိ၊
 ဆို၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာရောစေသံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်။ တံ၊ ထို ကုဏ္ဍဓာန-မထေရ်ကို။ ပက္ခောသာပေတော၊ ခေါ်စေ၍။
 “ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ သစ္စံ၊ မှန်ပေသလော။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတော၊ မေးတော်
 မူ၍။ “ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော အရှင်ဘုရား။ သစ္စံ၊ မှန်ပေ၏။” ဣတိ၊
 ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ လျှောက်သည်ရှိသော်။ “ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဝေ၊ ဤသို့။
 ဝဒေသိ၊ ဆိုဘိသနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊
 မြတ်စွာဘုရား။ နိဗဒ္ဓံ၊ မပြတ်။ ဝိဟေသံ၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းကို။ အသဟန္တော၊
 သည်းမခံနိုင်သည်ဖြစ်၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ ကထေမိ၊ ဆိုမိပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 (အာဟ၊ လျှောက်၏။) “တံ၊ သင်သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌။ ကတကမ္မံ၊
 ပြုအပ်သော မကောင်းမှုကံသည်။ ယာဝဇ္ဇဒ္ဓိဝသ၊ ယနေထက်တိုင်အောင်။
 ဇီရာပေတံ၊ ကျေစေခြင်းငှာ။ န သက္ကောသိ၊ မစွမ်းနိုင်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။
 ပုန၊ တဖန်။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ ဖရသံ၊ ကြမ်းကြုတ်သော
 စကားကို။ မာ ဝဒ၊ မဆိုလင့်။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတော၊ မိန့်တော်မူ၍။
 (ဓမ္မပဒေ၊ ဓမ္မပဒပါဠိတော်၌)။

(ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။) ကိဉ္စိ၊ တစုံတယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။

ဖရသံ၊ ကြမ်းကြုတ်သော စကားကို။ မာ အဝေါစ၊ မဆိုလင့်။ (တယာ၊

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၃-တတိယဝဂ္ဂ ကုဏ္ဍဓာနတ္ထေရဝတ္ထု ၄၀၇

သင်သည်။) ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ကုန်သော သူတို့သည်။ တံ၊ သင့်ကို။ ပဋိ-
ဝဒေယျ၊ တဖန် ဆို တုံ့ဆိုကုန်ရာ၏။ ဟိ(သစ္စံ)၊ မှန်၏။ သာရမ္မ-
ကထာ၊ ချုတ်ချယ်သောစကားသည်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ၏။ (ကာယ-
ဒဏ္ဍာဒိဟိ၊ ကာယဒွါရ၌ဖြစ်သော ကာယကံတည်းဟူသော ဒဏ်အစရှိ
သည်တို့ဖြင့်။ တယိ၊ သင်သည်။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ ပဟရန္တေ၊
ပုတ်ခတ်သည်ရှိသော်။ တာဒိသ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော။) ပဋိ-
ဒဏ္ဍာ၊ တဖန်ပုတ်ခတ်ကြောင်းဖြစ်သော ကာယကံစသော ကံတို့သည်။
တံ၊ သင့်သို့။ ဖုဒေယျ၊ ရောက်ကုန်ရာ၏။

(ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တံ၊ သင်သည်။) ဥပဟတော၊ အနားရစ်ကို
ဖျက်ဆီးအပ်သော။ ကံသော ယထာ၊ ကြေးခွက်ကဲ့သို့။ အတ္တာနံ၊
မိမိကိုယ်ကို။ သစေ နေရေသိ၊ အကယ်၍ တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသည်ကို ပြ
နိုင်သည်ဖြစ်အံ့။ (ဧဝံ သတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။) သေ(သေသော-
တံ)၊ ထိုသင်သည်။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်သည်မည်
သည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ (ဧဝံ သတိ၊ ဤသို့ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်သည်
ရှိသော်။) တေ၊ သင်အား။ သာရမ္မော၊ ချုတ်ချယ်သော
စကားသည်။ န ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိလတ္တံ့သည်သာတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။
အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ တဿ ထေရဿ၊ ထို ကုဏ္ဍဓာန မထေရ်၏။ မာတု-
ဂါမေန၊ မာတုဂါမနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ ဣမဉ္ဇ ဝိစရဏဘာဝံ၊ ဤသို့ လှည့်
လည်သည်၏ အဖြစ်ကိုလည်း။ ကောသလရညောပိ၊ ကောသလမင်းအားလည်း။
ကထယိံ သု၊ ပြောဆိုကုန်၏။ ရာဇာ၊ ကောသလမင်းသည်။ “ဘဏေ၊ အချင်း
တို့။ ဂစ္ဆထ၊ သွားကုန်လော့။ ဝိမံသထ၊ စူးစမ်းချေကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။
ပေသေတော၊ စေလွှတ်၍။ သယမ္ပိ၊ မိမိသည်လည်း။ မဟန္တေနော၊ များစွာ
သာလျှင်ဖြစ်သော။ ပရိဝါရေန၊ အခြံအရံနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ ထေရဿ၊
ကုဏ္ဍဓာန မထေရ်၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ကေ-
မန္တေ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်ရှုလျက်။
အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ တသ္မိံ ခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ ထေရော၊ ကုဏ္ဍဓာန မထေရ်
သည်။ သူစိကမ္ပံ၊ အပ် အမှုကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။ နိသိန္တော၊ ထိုင်နေ
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သာပိ ဣတ္ထိ၊ ထိုမိန်းမသည်လည်း။ အဿ၊ ထို

၅၀၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ ကြောက်

ကုဏ္ဏဓာန မထေရ်၏။ အဝိဒ္ဓဇရ၊ မနီးမဝေးသော။ ဌာနေ၊ အရပ်၌။ ဌိတာဝိယ၊ တည်သကဲ့သို့။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။

☞ (ဋ္ဌ-၂၀၇) ရာဇာ၊ ကောသလမင်းသည်။ တံ၊ ထိုမိန်းမကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ “ဣဒံ ကာရဏံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍။ တဿ၊ ထိုမိန်းမ၏။ ဌိတဌာနံ၊ တည်ရာအရပ်သို့။ အဂမာသိ၊ သွား၏။ သာ၊ ထိုမိန်းမသည်။ တသ္မိံ၊ ထိုကောသလမင်းသည်။ အာဂစ္ဆန္တေ၊ လာသည်ရှိသော်။ ထေရဿ၊ ကုဏ္ဏဓာန မထေရ်၏။ ဝသနပဏ္ဏသာလံ၊ နေရာဖြစ်သော သစ်ရွက်မိုးသောကျောင်းသို့။ ပဝိဋ္ဌာ ဝိယ၊ ဝင်သကဲ့သို့။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ရာဇာပိ၊ ကောသလမင်းသည်လည်း။ တာယ၊ ထိုမိန်းမနှင့်။ သဒ္ဓိံ ယေဝ၊ တကွသာလျှင်။ ပဏ္ဏသာလံ၊ သစ်ရွက်မိုးသောကျောင်းသို့။ ပဝိသိတော၊ ဝင်၍။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသောအရပ်၌။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ အဒိသ္မာ၊ မမြင်မူ၍။ “အယံ၊ ဤမိန်းမသည်။ မာတုဂါမော၊ မာတုဂါမစစ်သည်။ န၊ မဟုတ်။ ထေရဿ၊ ကုဏ္ဏဓာန မထေရ်၏။ ဧကော၊ တခုသော။ ကမ္မဝိပါကော၊ အကုသိုလ်ကံ၏ အကျိုးတည်း။” ဣတိ သည်၊ ဤသို့သောအမှတ်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ထေရဿ၊ ကုဏ္ဏဓာန မထေရ်၏။ သမိပေန၊ အနီးဖြင့်။ ဂစ္ဆန္တောပိ၊ သွားသော်လည်း။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ အဝန္တိတော၊ ရှိမခိုးမူ၍။ တဿ ကာရဏဿ၊ ထိုအကြောင်း၏။ အတူတဘာဝံ၊ မဟုတ်မမှန်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဥတော၊ သိ၍။ အာဂမ္မံ၊ လာလတ်၍။ ထေရံ၊ ကုဏ္ဏဓာန မထေရ်ကို။ ဝန္တိတော၊ ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ နိသိန္တော၊ ထိုင်နေလျက်။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကစ္စံ၊ အသို့နည်း။ ပိဏ္ဏကေန၊ ဆွမ်းဖြင့်။ န ကိလမထ၊ မပင်ပန်းပါကုန်၏လော။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆံ၊ မေးလျှောက်၏။ ထေရော၊ ကုဏ္ဏဓာန မထေရ်သည်။ “မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်မြတ် လျောက်ပတ်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အယျဿ၊ အရှင်၏။ (ကတံ၊ ပြုအပ်သော မကောင်းမှုကံကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။) ကထံ ဇာနာမိ၊ အဘယ်သို့သိအံ့နည်း။ ဝေရူပေန၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဥပက္ကိလေသေန၊ ညစ်ညူးကြောင်းဖြစ်သော မာတုဂါမနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ စရန္တာနံ၊ လှည့်လည်ကုန်သော။ တမ္ပာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့အား။ ဧက နာမ၊ အဘယ်မည်သောသူတို့သည်။ ပသိဒိဿန္တိ၊ ကြည့်ညှိကုန်လတ္တံ့နည်း။ ဣတော၊ ဤနေ့မှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ ဝေ၊ အရှင်ဘုရားတို့အား။ ကတ္တစိ၊ တစုံတခုသောအရပ်သို့။ ဂမနကိစ္စံ၊ သွားခြင်းကိစ္စသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ စတူဟိ၊ လေးပါးကုန်သော။ ပစ္စယေဟိ၊ ပစ္စည်းတို့ဖြင့်။ ဥပဌဟိဿာမိ၊ လုပ်ကျွေး

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၃-တတိယဝဂ္ဂ ကုဏ္ဍဓာနတ္ထေရဝတ္ထု ၅၀၉

အံ့။ တုမေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်။ မနသိ-
ကာရေ၊ နှလုံးသွင်းခြင်း၌။ မာ ပမဇ္ဇထ၊ မမေ့မလျော့ကုန်လင့်။” ဣတိ၊
ဤသို့။ နိဗဒ္ဓံ၊ မပြတ်။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ ပဋ္ဌပေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ထေရော၊
ကုဏ္ဍဓာန မထေရ်သည်။ ရာဇာနံ၊ ကောသလမင်းကို။ ဥပတ္တမ္ဘကံ၊ အထောက်
အပံ့ကို။ လဘိတွာ၊ ရ၍။ ဘောဇနသပ္ပါယေန၊ လျှောက်ပတ်သော ဘောဇဉ်
ဖြင့်။ ကေဂ္ဂစိတ္တော၊ တည်ကြည်သောစိတ်ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဝိပဿနံ၊
ဝိပဿနာကို။ ဝဇေတွာ၊ ပွား၍။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊
ရောက်၏။ တတော၊ ထို အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်သည်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။
သာ ဣတ္ထိ၊ ထိုမိန်းမသည်။ အန္တရဓာယိ၊ ကွယ်ပျောက်၏။

မဟာသုဘဒ္ဒါ၊ အနာထပိဏ်သဌေး၏ သမီးဖြစ်သော မဟာသုဘဒ္ဒါသည်။
ဥဂ္ဂနဂရေ၊ ဥဂ္ဂမြို့၌။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကုလေ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအမျိုး၌။ ဝသမာနာ၊ နေ
လျက်။ “သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ အနုကမ္မတု၊ အစဉ်သနား
တော်မူစေသတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်ကို။
အဓိဋ္ဌာယ၊ ဆောက်တည်၍။ နိရာမဂန္ဓာ၊ ကံလေသာတည်းဟူသော စိမ်းညှိ
သောအနံ့မရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဥပရိပါသာဒတလေ၊ အထက်ပြာသာဒ်
အပြင်၌။ ဌိတာ၊ တည်လျက်။ “ဣမံနိ ပုပ္ဖဂါနိ၊ ဤ မြတ်လေးပန်းတို့သည်။
အန္တရေ၊ အကြား၌။ အဋ္ဌတွာ၊ မတည်မူ၍။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။
မတ္ထကေ၊ အထက်၌။ ဝိတာနံ၊ ပန်းဗိတာန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ တိဋ္ဌန္တု၊ တည်စေ
ကုန်သတည်း။ ဒသဗလော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမာယ သညာယ၊ ဤပန်း
ဗိတာန်ဟူသောအမှတ်ဖြင့်။ သေ၊ နက်ဖြန်။ ပဉ္စဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ၊ ငါးရာ
သော ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မယံ၊ ငါ၏။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ ဂဏှတု၊
ခံယူစေသတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ သစ္စကိရိယံ၊ သစ္စာပြုခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။
အဋ္ဌသုမနပုပ္ဖမုဋ္ဌိယော၊ ရှစ်ဆုပ်သော မြတ်လေးပန်းတို့ကို။ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ လွတ်
လိုက်၏။ ပုပ္ဖဂါနိ၊ ပန်းတို့သည်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဓမ္မဒေသနာ ဝေလာယ၊
တရားဟောတော်မူသော အခါ၌။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ မတ္ထကေ၊
ထိပ်တော်ထက်၌။ ဝိတာနံ၊ ဗိတာန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ အဋ္ဌသု၊ တည်ကုန်၏။
သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တံ သုမနပုပ္ဖဝိတာနံ၊ ထိုမြတ်လေးပန်း ဗိတာန်ကို။
ဒိဿာ၊ မြင်တော်မူ၍။ စိတ္တေနော၊ စိတ်တော်ဖြင့်သာလျှင်။ သုဘဒ္ဒါယ၊ အနာ
ထပိဏ်သဌေး၏ သမီးဖြစ်သော သုဘဒ္ဒါ၏။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ အဓိဝါသေတွာ၊
ဝန်ခံတော်မူ၍။ ပုနဒိဝသေ၊ တဖန်မိုးသောက်သောနေ့၌။ အရုဏေ၊ အရုဏ်
သည်။ ဥဋ္ဌိတေ၊ တက်လတ်သော်။ အာနန္တတ္ထေရံ၊ အာနန္ဒာ မထေရ်ကို။

“အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ မယံ၊ ငါဘုရားတို့သည်။ အဇ္ဈ၊ ယနေ့။ ဒုရံ၊ ဝေးသော။
ဘိက္ခဝစာရံ၊ ဆွမ်းခံ ရွာသို့။ ဂမိဿာမ၊ ကြွတော် မူကုန်အံ့။ ပုထုဇ္ဇနာနံ၊
ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ အဒတွာ၊ မပေးမူ၍။ အရိယာနံယေဝ၊ အရိယာ
ပုဂ္ဂိုလ်တို့အားသာလျှင်။ သလာကံ၊ စာရေးတံကို။ ဒေဟိ၊ ပေးလော့။”
ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ထေရော၊ အာနန္ဒာမထေရ်သည်။
ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ “အာဝုသော။ ငါ့ရှင်တို့။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ အဇ္ဈ၊ ယနေ့။ ဒုရံ၊ ဝေးသော။ ဘိက္ခဝစာရံ၊ ဆွမ်းခံရွာသို့။ ဂမိ-
ဿတိ၊ ကြွတော်မူလတ္တံ့။ ပုထုဇ္ဇနာ၊ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ မာ ဂဏ္ဍန္တု၊
မယူစေကုန်လင့်။ အရိယာဝ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်သာလျှင်။ သလာကံ၊
စာရေးတံကို။ ဂဏ္ဍန္တု၊ ယူစေကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာရောစေသိ၊
ကြား၏။ ကုဏ္ဍဓာနတ္ထေရော၊ ကုဏ္ဍဓာန မထေရ်သည်။ “ဝုသော။ ငါ့ရှင်၊
သလာကံ၊ စာရေးတံကို။ အာဟရ၊ ဆောင်ခွဲလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။
အာဟ၊ ဆို၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝတွာ၊ ဆိုပြီး၍။) ပဌမံယေဝ၊ ရှေးဦးစွာ
သာလျှင်။ ဟတ္ထံ၊ လက်ကို။ ပသာရေသိ၊ ဆန့်၏။ အာနန္ဒော၊ အနန္ဒာ
မထေရ်သည်။ “သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တာဒိသာနံ၊ ထိုသို့သဘော
ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ သလာကံ၊ စာရေးတံကို။ န
ဂါဟာပေသိ၊ မယူစေ။ အရိယာနံယေဝ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့အားသာလျှင်။
ဒါပေသိ၊ ပေးစေ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိတက္ကံ၊ အကြံကို။ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်
စေ၍။ ဂန္တော၊ သွား၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ အာရောစေသိ၊
ကြားလျှောက်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာ ဘုရား သည်။ “အာဟရာပေန္တဿ၊
ဆောင်စေသောရဟန်းအား။ သလာကံ၊ စာရေးတံကို။ ဒေဟိ၊ ပေးလော့။”
ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

ထေရော၊ အရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်သည်။ “ကုဏ္ဍဓာနဿ၊ ကုဏ္ဍဓာန
မထေရ်အား။ သလာကံ၊ စာရေးတံကို။ ဒါတုံ၊ ပေးခြင်းငှာ။ (၄-၂၀၈)
န ယုတ္တာ၊ မသင့်သည်။ သစေ အဿ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့။ အထ၊
ထိုအခါ၌။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ (နံ၊ ထိုကုဏ္ဍဓာန မထေရ်ကို။)
ပဉ္စိဗာဟေယု၊ ဖြစ်ရာ၏။ ကေ၊ တခုသော။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းသည်။
ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ (စိန္တေတွာ၊ ကြံပြီး၍။)
“ကုဏ္ဍဓာနဿ၊ ကုဏ္ဍဓာန မထေရ်အား။ သလာကံ၊ စာရေးတံကို။ ဒဿာမိ၊

၁။ န ဒါပေသိ = (ဆင့်)

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၃-တတိယဝဂ္ဂ ၀ သေ ၀တ္ထု ၅၉၁

ပေးအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍။ အာဂမနံ၊ လာခြင်းကို။ အဘိနိဟရိ၊ ရှေးရှုဆောင်၏။ ကုဏ္ဍဓာနတ္ထေရော၊ ကုဏ္ဍဓာန မထေရ်သည်။ တဿ၊ ထို အာနန္ဒာ မထေရ်၏။ ပုရေအနာဂမနာဝံ၊ မလာမိသာလျှင်။ အဘိညာပါဒကံ၊ အဘိညာဉ်၏ အခြေဖြစ်သော။ စတုတ္ထဇ္ဈာနံ၊ စတုတ္ထဈာန်ကို။ သမာပဇ္ဇိတော၊ ဝင် စား၍။ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုးဖြင့်။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ဌတော၊ တည်၍။ “အာဝုသော အာနန္ဒ၊ ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ။ အာဟရ၊ ဆောင်ခဲ့လော့။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဇာနာဘိ၊ သိတော်မူ၏။ မာဒိသံ၊ ငါ့ကဲ့ သို့သဘောရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ သလကံ၊ စာရေး တံကို။ ဂဏ္ဍန္တံ၊ ကောက်ယူသည်ကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ န ဗာဓတိ၊ မြစ်တော်မမူ။” ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဟတ္ထံ၊ လက်ကို။ ပသာရေတော၊ ဆန့်၍။ သလကံ၊ စာရေးတံကို။ ဂဏ္ဍိ၊ ယူ၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တံ အဠုပ္ပတ္တိံ၊ ထို အဠုပ္ပတ္တိကို။ ကတော၊ ပြု၍။ ထေရံ၊ ကုဏ္ဍဓာန မထေရ်ကို။ ဣမသ္မိံ သာသနော၊ ဤသာသနာတော်၌။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ သလကံ၊ စာရေးတံကို။ ဂဏ္ဍန္တနံ၊ ယူကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အဂ္ဂဌာနေ၊ မြတ်သော အရာ၌။ ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။

ဝဂီသတ္ထေရဝတ္ထု

၂၁၂။ စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထသုတ်၌။ ပဋိဘာနဝန္တာနန္တိ (ဣမိနာ)၊ ပဋိဘာန ဝန္တာနံဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်။ သမ္ပန္နပဋိဘာနာနံ၊ ပြည့်စုံသောဂါထာကို ဖွဲ့ဆို ခြင်း၌ ထင်မသာဉာဏ်ပဋိဘာနရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ ဝဂီသတ္ထေရော၊ ဝဂီသမထေရ်သည်။ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏။ ဣတိ (ဣမံ-အတ္ထံ)၊ ဤသို့သော အနက်ကို။ ဒဿေတိ၊ ပြ၏။ ကိရ (ဝိတ္တာရေမိ)၊ ထိုစကားခွဲဦးအံ့။ အယံ ထေရော၊ ဤဝဂီသမထေရ်သည်။ ဒဿဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိတံ၊ အထံတော်သို့။ ဥပသကံမန္တော၊ ကပ်သည်ရှိသော်။ ကေုပထတော၊ မျက်စိ မြင်ကောင်းသော အရပ်မှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ စန္ဒေန၊ လန့်၍။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဥပမေတော၊ နှိုင်းယှဉ်၍။ သူရိယေန၊ နေ့နှင့်။ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်နှင့်။ မဟာသမုဒ္ဒေန၊ မဟာသမုဒ္ဒရာနှင့်။ ဟတ္ထိနာဂေန၊ ဆင်ပြောင်နှင့်။ မိဂရညာ၊ သားတို့၏ မင်းဖြစ်သော။ သိဟေန၊ ခြင်္သေ့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဥပမေတောပိ၊ နှိုင်းယှဉ်၍လည်း။ အနေကေဟိ၊ များစွာကုန်သော။ ပဒသတေဟိ၊ ပုဒ်အရာ

တို့ဖြင့် လည်းကောင်း။ ပဒသဟဿေဟိ၊ ပုဒ်အထောင်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို။ ဝဒန္တောယေဝ၊ ဆိုလျက်သာ လျှင်။ ဥပသင်္ကမတိ၊ ကပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ပဋိဘာနဝန္တာနံ၊ ဂါထာ ကိုဖွဲ့ခြင်း၌ ထင်သောဉာဏ် ပဋိဘာနရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အဂ္ဂေါ နာမ၊ မြတ်သည်မည်သည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။

တဿ၊ ထို ဝဂီသ မထေရ်၏၊ ပဉ္စကမ္မေ၊ ပြဿနာအမှု၌။ အယံ၊ ဤ ဆို လတ္တံ့သည်ကား။ အနုပုဗ္ဗိကထာ၊ အစဉ်အားဖြင့်ဖြစ်သော စကားတည်း။ -ကိရ (ဝိတ္ထာဓရမိ)၊ ထို စကားကို ချဲ့ဦးအံ့။ အယမ္ပိ၊ ဤ ဝဂီသမထေရ်၏အလောင်း သည်လည်း။ ပဒုမုတ္တရဗုဒ္ဓကာလေ၊ ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာဘုရားလက်ထက်တော်၌။ ဟံသဝတီ နဂဓရ၊ ဟံသဝတီပြည်၌။ မဟာဘောဂကုလေ၊ များသောဥစ္စာ ရှိသောအမျိုး၌။ ပဋိသန္ဓိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဏိတောယု၍၊ ပုရိမနယေနေဝ၊ ရှေး နည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုဏန္ဓော၊ နာသည်ရှိသော်။ သတ္တာရံ၊ ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဧကံ၊ တယောက်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ ပဋိဘာနဝန္တာနံ၊ ဂါထာ ဖွဲ့ဆိုခြင်း၌ ထင်သောဉာဏ် ပဋိဘာနရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက်။ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ ၌။ ဌပေန္တံ၊ ထားတော်မူသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ အဓိကာရကမ္ပံ၊ ကုသိုလ်အဆောက်အဦ ကံကို။ ကတော၊ ပြု၍။ “အဟမ္ပိ၊ အကျွန်ုပ်သည်လည်း။ အနာဂတေ၊ နောင်သောအခါ၌။ ပဋိဘာနဝန္တာနံ၊ ဂါထာကိုဖွဲ့ခြင်း၌ ထင်သောဉာဏ် ပဋိဘာနရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက်။ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်သည်။ ဘဝေယံ၊ ဖြစ်ရပါလိမ့်။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပတ္တနံ၊ ဆုတောင်းခြင်း ကို။ ကတော၊ ပြု၍။ သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗျာကတော၊ ဗျာဒိတ် စကားကြားတော်မူသည် ဖြစ်၍။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို။ ကတော၊ ပြု၍။ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည် လူ့ပြည်တို့၌။ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်သည်ရှိသော်။ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤ ငါတို့မြတ် စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ ပုဏ္ဏားပျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိံ၊ ဖြစ်၏။ အဿ၊ ထိုသတို့သားအား။ ဝဂီသမာဏဝေဂိ- တိ၊ ဝဂီသ-လုလင်ဟူ၍။ နာမံ၊ အမည်ကို။ အကံသု၊ မှည့်ကုန်၏။ သော၊ ထို ဝဂီသ လုလင်သည်။ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့ ရောက်သည် ရှိသော်။ တယော ဝေဒေ၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့ကို။ ဥဂ္ဂဏန္တော၊ သင်သည်ရှိသော်။ အာစရိ- ယံ၊ ဆရာကို။ အာရာဓေတွာ၊ နှစ်သက်စေ၍။ ဆဝသီသမန္တံ နာမ၊ သူသေ ဦးခေါင်းဖြစ်သော ဆဝသီသ-မန္တာန်မည်သော အတတ်ကို။ သိက္ခိတော၊ သင်၍။

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၃-တတိယဝဂ္ဂ ဝဂီသတ္ထေရဝတ္ထု ၅၉၃

ဆဝသိသံ၊ သူသေဦးခေါင်းကို။ နခေန၊ လက်သည်းဖြင့်။ အာကောဋေတွာ၊ ခေါက်၍။ “အယံ သတ္တော၊ ဤသတ္တဝါသည်။ အသုကယောနိယံ နာမ၊ ဤမည်သောအမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။

ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်။ “အယံ၊ ဤ ဝဂီသ ပုဏ္ဏားသည်။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ဇီဝိကမဂ္ဂေါ၊ အသက်မွေးကြောင်းဖြစ်သော သူပေတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥတွာ၊ သိ၍။ ဝဂီသမာဏဝံ၊ ဝဂီသ ပုဏ္ဏားလူလင်ကို။ ပဋိစ္ဆန္ဓယာနေ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သော ယာဉ်၌။ နိသီဒါပေတွာ၊ ထိုင်နေစေ၍။ ဂါမနိဂမရာဇဓာနိယော၊ ရွာ နိဂုံး မင်းနေပြည်တို့ကို။ စရန္တော၊ လှည့်လည်ကုန်လျက်။ နဂရဒ္ဓါရေ ဝါ၊ မြို့တံခါး၌ လည်းကောင်း။ နိဂမဒ္ဓါရေ ဝါ၊ နိဂုံးတံခါး၌ လည်းကောင်း။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ မဟာဇနဿ၊ လူများ၏။ ရာသိဘူတဘာဝံ၊ အစုဖြစ်၍ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဥတွာ၊ သိ၍။ “ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဝဂီသံ၊ ဝဂီသ ပုဏ္ဏားလူလင်ကို။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ခနံ ဝါ၊ ဥစ္စာကိုမူ လည်း။ လဘတိ၊ ရ၏။ ယသံ ဝါ၊ အခြံအရံကိုမူလည်း။ လဘတိ၊ ရ၏။ သဂ္ဂံ ဝါ၊ နတ်ပြည်သို့လည်း။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့၏။ ကထံ၊ စကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ဗဟူ ဇနာ၊ များစွာသောလူတို့သည်။ လဉ္စ၊ လက်ဆောင်ကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ပဿိတုကာမာ၊ ကြည့်ရှုခြင်းငှာ အလိုရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ (၄-၂၀၉)ရာဇရာဇမဟာမတ္တာ၊ မင်း မင်း၏အမတ်ကြီးတို့သည်။ တေသံ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ “အာစရိယဿ၊ ဆရာ၏။ ဇာနနဝိသေသော၊ သိခြင်း ဟုဆိုအပ်သော အတတ်အထူးသည်။ ကော၊ အဘယ်နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆန္တိ၊ မေးကုန်၏။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ န ဇာနာထ၊ မသိကုန်။ သကလဇမ္ပဒီပေ၊ အလုံးစုံသော ဇမ္ပုဒိပ်ကျွန်း၌။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ အာစရိယသဒိသော၊ ဆရာနှင့်တူသော။ အညော၊ တပါးသော။ ပဏ္ဍိတော နာမ၊ ပညာရှိမည်သည်။ နတ္ထံ၊ မရှိ။ တိဝဿမတ္ထကေ၊ သုံးနှစ်၏အထက်၌။ မတကာနံ၊ သေကုန်သော သူတို့၏။ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ အာဟာရာပေတွာ၊ ဆောင်စေ၍။ နခေန၊ လက်သည်းဖြင့်။ အာကောဋေတွာ၊ ခေါက်၍။ “အယံ သတ္တော၊ ဤသတ္တဝါသည်။ အသုကယောနိယံ၊ ဤမည်သောအရပ်၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဝဂီသောပိ၊ ဝဂီသ ပုဏ္ဏားလူလင်သည်လည်း။ မဟာဇနဿ၊ လူအပေါင်းအား။ ကခိန္စေဒနတ္ထံ၊ ယုံမှားခြင်းကိုဖျောက်ခြင်းငှာ။ တေ၊ ထို သေလွန်သောသူတို့ကို။ တေဇေန၊ မိမိအတတ်၏တန်ခိုးဖြင့်။ အာဝါ-

ဟေတွာ၊ ရှေးရှုဆောင်၍။ အတ္တနော အတ္တနော၊ မိမိ မိမိတို့၏။ ဂတိံ၊ လားရာ ဂတိကို။ ကထာပေသိ၊ ဆိုစေ၏။ တံ၊ တုံအတတ်ကို။ နိဿယ၊ မှီ၍။ ဗဟာဇနဿ၊ လူအပေါင်း၏။ ဟတ္ထတော၊ လက်မှ။ သတမ္ပိ၊ အရာသော ဥစ္စာကိုလည်း ကောင်း။ သဟဿမ္ပိ၊ အထောင်သောဥစ္စာကိုလည်းကောင်း။ လဘဟိ၊ ရ၏။

ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်။ ဝင်္ဂီသမာဏဝံ၊ ဝင်္ဂီသပုဏ္ဏားလုလင်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ယထာဂ္ဂုဓိံ၊ အလိုရှိတိုင်း။ ဝိစရိတွာ၊ လှည့်လည်၍။ ပုန၊ တဖန်။ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့။ အဂမံသု၊ သွားကုန်၏။ ဝင်္ဂီသော၊ ဝင်္ဂီသပုဏ္ဏားလုလင်သည်။ ဇေတဝနမဟာဝိဟာရဿ၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၏။ အဝိဒ္ဓုရဋ္ဌာနေ၊ အနီးဖြစ်သောအရပ်၌။ ဌိတော၊ ရပ်လျက်။ “သမဏော ဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ မယာ၊ ငါသည်။ ဣမေသံယေဝ၊ ဤပုဏ္ဏားတို့၏သာလျှင်။ ဝစနံ၊ စကားကို။ ကရောန္တေန၊ လိုက်နာခြင်းကို ပြုသဖြင့်။ စရိတုံ၊ လှည့်လည်ခြင်းငှာ။ န ခေါ ပန ဝဋ္ဋတိ၊ မသင့် သည်သာလျှင်တည်း။ ပဏ္ဍိတာနမ္ပိ၊ ပညာရှိတို့၏လည်း။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တူ၊ သွားခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ (စိန္တေတွာ၊ ကြံပြီး၍။) သော၊ ထို ဝင်္ဂီသ ပုဏ္ဏားလုလင်သည်။ ဗြာဟ္မဏေ၊ ပုဏ္ဏားတို့ကို။ “တုမေ၊ သင်တို့သည်။ ဂစ္ဆထ၊ သွားကုန်လော့။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဗဟုကေဟိ၊ များစွာကုန်သောလူတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဂန္တူ၊ သွား၍။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ရဟန်းဂေါတမကို။ န ပဿိဿာမိ၊ မဖူးမြင်အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ တေ၊ ထို ပုဏ္ဏားတို့သည်။ “ဝင်္ဂီသ၊ ဆရာဝင်္ဂီသ။ တေ၊ သင်သည်။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ရဟန်းဂေါတမကို။ ပဿိတုံ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ မာ ရုစ္စိ၊ မနှစ်သက်လင့်။ ဟိ(သစ္စံ)၊ မှန်၏။ ယော၊ အကြင်ရဟန်းဂေါတမသည်။ ယံ၊ အကြင်သူကို။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ တံ၊ ထိုသူကို။ သော၊ ထိုရဟန်းဂေါတမသည်။ မာယာယ၊ လှည့်ပတ်ကြောင်းဖြစ်သော မာယာဖြင့်။ အာဝဇ္ဇေတိ၊ လှည့်ပတ်နိုင်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ ဝင်္ဂီသော၊ ဝင်္ဂီသ ပုဏ္ဏားလုလင်သည်။ တေသံ၊ ထို ပုဏ္ဏားတို့၏။ ကတံ၊ စကားကို။ အနာဒိယိတွာ၊ မနာယူမူ၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တူ၊ သွား၍။ မဇ္ဇုပဋိသန္တာရံ၊ ချီသာသော စကားစပ်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေ၏။

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၃-တတိယဝဂ္ဂ ဝဂီသတ္ထေရဝတ္ထု ၅၉၅

အထ၊ ထိုအခါ၌ နံ၊ ထို ဝဂီသ ပုဏ္ဏားလုလင်ကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ “ဝဂီသ၊ ဝဂီသ။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို။
ဇာနာသိ၊ သိ၏လော။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဘော ဂေါတမ၊
အို-အရှင်ဂေါတမ။ အာမ(ဇာနာမိ)၊ ဩဌာ-သိပါ၏။ ဆဝသိသမန္တံ နာမ၊
သုဿဦးခေါင်းကို သိကြောင်း ဖြစ်သော ဆဝသိသမန္တံ အမည်ရှိသော။
ဧကံ၊ တခုသောအတတ်ကို။ ဇာနာမိ၊ သိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ လျှောက်
၏။) သော မန္တော၊ ထို မန္တန်အတတ်သည်။ ကိ၊ အဘယ်သို့။ ကရောတိ၊
ပြုသည်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။) တိဝဿမတ္ထကေ၊
သုံးနှစ်အထက်၌။ မတာနမ္ပိ၊ သေကုန်သောသူတို့၏လည်း။ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို။
တံ မန္တံ၊ ထိုမန္တန်ကို။ ဧပ္ပိတု၊ စုပ်၍။ နဓေန၊ လက်သည်းဖြင့်။ အာကော-
ဋ္ဌေတွာ၊ ခေါက်၍။ နိဗ္ဗတ္တဌာနံ၊ ဖြစ်ရာအရပ်ကို။ ဇာနာမိ၊ သိ၏။ ဣတိ၊
ဤသို့။ (အာဟ၊ လျှောက်၏။) သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တဿ၊ ထို ဝဂီသ
ပုဏ္ဏားလုလင်အား။ ဧကံ၊ တခုသော။ နိရယေ၊ ငရဲ၌။ ဥပ္ပန္နဿ၊ ဖြစ်သော
သူ၏။ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ဒဿေသိ၊ ပြတော်မူ၏။ ဧကံ၊ တခုသော။
မနုဿေသု၊ လူတို့၌။ ဥပ္ပန္နဿ၊ ဖြစ်သောသူ၏။ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ (ဒဿေသိ၊
ပြတော်မူ၏။) ဧကံ၊ တခုသော။ ဒေဝေသု၊ နတ်ပြည်တို့၌။ (ဥပ္ပန္နဿ၊ ဖြစ်သော
သူ၏။ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ဒဿေသိ၊ ပြတော်မူ၏။) ဧကံ၊ တခုသော။ ပရိနိဗ္ဗု-
တဿ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံယူသော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏။ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ဒဿေသိ၊
ပြတော်မူ၏။ သော၊ ထို ဝဂီသ ပုဏ္ဏားသည်။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော။ သိသံ၊
ဦးခေါင်းကို။ အာကောဋ္ဌေတွာ၊ ခေါက်၍။ “ဘော ဂေါတမ၊ အို-အရှင်ဂေါ-
တမ၊ အယံ သတ္ထော၊ ဤသတ္တဝါသည်။ နိရယံ၊ ငရဲသို့။ ဂတော၊ သွား၏။ ဣတိ၊
ဤသို့။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ ဝဂီသ၊ ဝဂီသ။ သာဓု သာဓု၊ ကောင်းစွာကောင်းစွာ။
တယာ၊ သင်သည်။ သုဒိဋ္ဌံ၊ ကောင်းစွာမြင်အပ်၏။ အယံ သတ္ထော၊ ဤသတ္တဝါ
သည်။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂတော၊ သွားသည်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး
တော်မူ၏။ ဘော ဂေါတမ၊ အို-အရှင်ဂေါတမ၊ မနုဿလောကံ၊ လူ့ပြည်သို့။
(ဂတော၊ သွား၏။) ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ လျှောက်၏။) အယံ သတ္ထော၊
ဤသတ္တဝါသည်။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂတော၊ သွားသည်။ ဣတိ၊
ဤသို့။ (ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။) ဘော ဂေါတမ၊ အို-အရှင်ဂေါတမ။ ဒေဝ-
လောကံ၊ နတ်ပြည်သို့။ (ဂတော၊ သွား၏။) ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ လျှောက်
၏။) တိဏ္ဏမ္ပိ၊ သုံးယောက်သော သူတို့၏လည်း။ ဂတဌာနံ၊ သွားရာအရပ်ကို။
ကထေသိ၊ ဆို၏။ ပရိနိဗ္ဗုတဿ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံယူသော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏။
သိသံ ပန၊ ဦးခေါင်းကိုကား။ နဓေန၊ လက်သည်းဖြင့်။ အာကောဋ္ဌေန္တော၊

ခေါက်သည့်ရှိသော်။ အန္တိ(၈)၊ အဆုံးကိုလည်း။ နေဝ ပဿတိ၊ မမြင်။ ကောဋိ -
 (၈)၊ အစကိုလည်း။ န ပဿတိ၊ မမြင်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထို ဝဂီသ
 လုလင်ကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ “ဝဂီသ၊ ဝဂီသ။ တံ၊ သင်သည်။
 ဇာနိတံ၊ သိခြင်းငှာ။ န သက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်သလော။” ဣတိ၊ ဤသို့။
 ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ “ဘော ဂေါတမ၊ အို-အရှင်ဂေါတမ။ ပဿထ၊ ရှုတော်
 မူကုန်လော့။ ဥပပရိက္ခာမိ တာဝ၊ စူးစမ်းဦးအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုနပုနံ၊
 အဖန်တလဲလဲ။ ပရိဝတ္ထေတိ၊ ပြန်လှန်၏။ ဗာဟိရကမန္တေန၊ သာသနာတော်
 မှု အပဖြစ်သော အတတ်ဖြင့်။ ခိဏာသဝဿ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဂတိံ၊ လား
 ရာကို။ ကထံ၊ အဘယ်သို့။ ဇာနိသတိ၊ သိလတ္တံ့နည်း။ အထ၊ ထိုအခါ၌။
 အထ၊ ထို ဝဂီသပုဏ္ဏား၏။ မတ္တကတော၊ ထိပ်ထက်မှ။ သေဒေါ၊ ချွေးသည်။
 မုစ္ဆိ၊ ထွက်၏။ သော ထို ဝဂီသ ပုဏ္ဏားလုလင်သည်။ လဇ္ဇိတော၊ ရှက်၍။
 တုဏှိဘူတော၊ ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်၍။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊
 ထို ဝဂီသ ပုဏ္ဏားလုလင်ကို။ (ဋ္ဌ-၂၁၀) သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
 “ဝဂီသ၊ ဝဂီသ။ (တံ၊ သင်သည်။) ကိလမသိ၊ ပင်ပန်းသလော။” ဣတိ၊
 ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘော ဂေါတမ၊ အို-အရှင်ဂေါတမ။ အာမ
 (ကိလမာမိ)၊ ဪ-ပင်ပန်း၏။ ဣမဿ သတ္တဿ၊ ဤသတ္တဝါ၏။ ဂတ-
 ဋ္ဌာနံ၊ လားရာအရပ်ကို။ ဇာနိတံ၊ သိခြင်းငှာ။ (အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။) န
 သက္ကောမိ၊ မစွမ်းနိုင်။ တုမော၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ သစေ ဇာနာထ၊ အကယ်
 ၍ သိတော်မူကုန်ငြားအံ့။ ကထေထ၊ ဆိုတော်မူကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 (အာဟ၊ လျှောက်၏။) “ဝဂီသ၊ ဝဂီသ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ တေမ္ပိ၊ ထို
 ဦးခေါင်းကိုလည်း။ ဇာနာမိ၊ သိတော်မူ၏။ ဣတော၊ ဤ အတတ်ထက်။
 ဥတ္တရိတရမ္ပိ၊ အထူးသဖြင့်လွန်သော အရာကိုလည်း။ (ဇာနာမိ၊ သိတော်မူ
 ၍။)” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတော၊ မိန့်တော်မူ၍။ ဓမ္မပဒေါ၊ ဓမ္မပဒပါဠိတော်၌။
 “ယော၊ အကြင်သူသည်။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ စုတိဉ္စ၊ စုတိကို
 လည်းကောင်း။ ဥပပတ္တိဉ္စ၊ ပဋိသန္ဓေကို လည်းကောင်း။ သဗ္ဗသော၊
 ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာဖြင့်။ ဝေဒိ၊ သိနိုင်၏။ အသတ္တံ၊ ကပ်ငြိခြင်း
 မရှိတသော။ သုဂတံ၊ မြတ်သောအကျင့်ဖြင့် ကောင်းသော နိဗ္ဗာန်
 အရပ်သို့ ကြွသွားတော်မူတတ်သော။ ဗုဒ္ဓံ၊ သစ္စာလေးပါး တရားကို
 သိတတ်သော။ တံ၊ ထိုသူကို။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ပြာဟ္မဏံ၊ အပ
 ပြုအပ်ပြီးသော မကောင်းမှုရှိသောသူဟူ၍။ ပြုမိ၊ ဟောတော်မူ၏။
 ယဿ၊ အကြင်သူ၏။ ဂတိံ၊ ဂတိကို။ ဒေဝါ ဂန္ဓဗ္ဗ မာနုသာ၊
 နတ် ဂန္ဓဗ္ဗနတ် လူတို့သည်။ န ဇာနန္တိ၊ မသိကုန်။ ခိဏာသဝံ၊ ကုန်

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၃-တတိယဝဂ္ဂ ဝဂီသတ္ထေရဝတ္ထု ၅၉၇

ပြီးသော အာသဝေါရှိသော။ အရဟန္တံ၊ တထောင့်ငါးရာ ကိလေ
သာတို့မှ ဝေးတတ်သော။ တံ၊ ထိုသူကို။ အဟံ၊ ငါတုရားသည်။
ဗြာဟ္မဏံ၊ အပပြုအပ်ပြီးသော မကောင်းမှုရှိသောသူဟူ၍။ ဗြူမိ၊
ဟောတော်မူ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမာ ဒွေဝါယာ၊ ဤနှစ်ဝါယာ
တို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

တတော၊ ထိုနောက်မှ။ ဝဂီသော၊ ဝဂီသသည်။ “ဘော ဂေါတမ၊
အို-အရှင်ဂေါတမ။ ဝိဇ္ဇာယ၊ အတတ်ဖြင့်။ ဝိဇ္ဇံ၊ အတတ်ကို။ ဒေန္တဿ၊ ပေး
သောသူအား။ ပရိဟာနိ နာမ၊ ယုတ်ခြင်းမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အဟံ၊
အကျွန်ုပ်သည်။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ဇာနနကံ၊ သိသော။ မန္တံ၊ အတတ်ကို။
တုမ္မာကံ၊ အရှင်တုရားတို့အား။ ဒဿာမိ၊ ပေးပါအံ့။ တုမေ၊ အရှင်တုရားတို့
သည်။ ဧတံ မန္တံ၊ ဤ ဦးခေါင်း၏ အရှင်ဖြစ်သောသူ၏ ဖြစ်ရာအရပ်ကိုသိ
ကြောင်းဖြစ်သော ဤအတတ်ကို။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဒေထ၊ ပေးတော်
မူပါကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ ဝဂီသ၊ ဝဂီသ။ မယံ၊
ငါတုရားတို့သည်။ မန္တေန၊ အတတ်ဖြင့်။ မန္တံ၊ အတတ်ကို။ န ဒေမ၊ မပေး
ကုန်။ ဝေမေဝ၊ ဤသို့သာလျှင်။ ဒေမ၊ ပေးကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊
မိန့်တော်မူ၏။) “ဘော ဂေါတမ၊ အို-အရှင်ဂေါတမ။ သာဓု (အာယာ-
စာမိ)၊ တောင်းပန်ပါ၏။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ မန္တံ၊ အတတ်ကို။ ဒေထ၊
ပေးကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၍။ အပစိတံ၊ ရှိသေခြင်းကို။ ဒဿေတွာ၊
ပြု၍။ ဟတ္ထကုစပကံ၊ လက်နှစ်ဘက်ကို ရုံးစုခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ နိသိဒ္ဓိ၊
ထိုင်နေ၏။ ဝဂီသ၊ ဝဂီသ။ တုမ္မာကံ၊ သင်တို့၏။ သမယေ၊ အယံ၌။
မဟဉ္စမန္တံ ဝါ၊ အဖိုးများစွာထိုက်သော (မန္တန်) အတတ်ကိုလည်းကောင်း။
ကိဉ္စ ဝါ၊ တစုံတခုသော အတတ်ကို လည်းကောင်း။ ဂဏန္တာနံ၊ သင်ယူကုန်
သောသူတို့၏။ ပရိဝါသော နာမ၊ ပစ္စည်းဥစ္စာကိုပေးခြင်း ဆရာအမှုကိုပြုခြင်း
စသည်ဖြင့် ယုံခြင်းမရှိသော မည်သည်။ န ဟောတိ ကံ၊ မဖြစ်သလော။ ဣတိ၊
ဤသို့။ (အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။) ဘော ဂေါတမ၊ အို-အရှင်ဂေါတမ။
(ပရိဝါသော၊ ပစ္စည်းဥစ္စာကိုပေးခြင်း ဆရာအမှုကိုပြုခြင်းစသည်ဖြင့် ယုံခြင်း
မရှိသောမည်သည်။) ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ လျှောက်
၏။) အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ မန္တော ပန၊ (မန္တာန်) အတတ်သည်ကား။ နိပ္ပရိ-
ဝါသော၊ ပစ္စည်းဥစ္စာကို ပေးခြင်း ဆရာအမှုကို ပြုခြင်းစသည်ဖြင့် ယုံခြင်းမရှိ။

ဣတိသည်၊ ဤသို့သောအမှတ်ကို။ ကရောဟိ၊ ပြုလော့။ ဣတိ ဤသို့။ (အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။) ဗြာဟ္မဏာ နာမ၊ ပုဏ္ဏားတို့ မည်သည်ကား။ မန္တေဟိ၊ (မန္တာန်) အတတ်တို့ဖြင့်။ အတိတ္တာ၊ မရောင့်ရဲနိုင်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သော၊ ထို ဝဂီသ ပုဏ္ဏားလုလင်သည်။ ဘဂဝန္တိ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ “ဘော ဂေါတမ၊ အို-အရှင်ဂေါတမ။ တုမေဟိ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ကထိတနိယာမံ၊ မိန့်ဆိုတိုင်းသောအမှုကို။ ကရိယာမိ၊ ပြုပါအံ့။” ဣတိ ဤသို့။ (အာဟ၊ လျှောက်၏။) “ဝဂီသ၊ ဝဂီသ။ မယံ၊ ငါဘုရားတို့သည်။ ဣမံ မန္တံ၊ ဤအတတ်ကို။ ဒေန္တာ၊ ပေးကုန်သည်ရှိသော်။ အမေဟိ၊ ငါတို့နှင့်။ သမာနလိဂီဿ၊ တူသောအသွင်ရှိသောသူအား။ ဒေမ၊ ပေးကုန်အံ့။” ဣတိ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဝဂီသော၊ ဝဂီသပုဏ္ဏားလုလင်သည်။ “ယံကိဉ္စ၊ အမှတ်မရှိ တစုံတခုကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ မယာ၊ ငါသည်။ ဣမံ မန္တံ၊ ဤအတတ်ကို။ ဂဏိတွာ၊ သင်ယူ၍။ ဂန္တု၊ သွားခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။” ဣတိ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ ဗြာဟ္မဏေ၊ အခြံအရံဖြစ်သော ပုဏ္ဏားတို့ကို။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ မယံ၊ ငါသည်။ ပဗ္ဗဇန္တေ၊ ရဟန်းပြုသည်ရှိသော်။ မာစိန္တယိတ္ထံ၊ မကြံအောက်မေ့ကုန်လင့်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမံ မန္တံ၊ ဤအတတ်ကို။ ဂဏိတွာ၊ သင်၍။ သကလဗေဗ္ဗဒိပေ၊ အလုံးစုံသော ဗေဗ္ဗဒိပကျန်း၌။ ဇေဋ္ဌကော၊ အကြီးအမှူးသည်။ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်အံ့။ ဧဝံ သန္တေ၊ ဤသို့ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ တုမ္မာကမ္ပိ၊ သင်တို့အားလည်း။ သာတ္ထကံ၊ အကျိုးရှိသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။” ဣတိ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။ ဣတိ ဤသို့။ ဝတွာန၊ ဆိုပြီး၍။) မန္တတ္ထာယ၊ အတတ်အလို့ငှာ။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိ-ကော၊ အထံတော်၌။ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြု၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ “မန္တပရိဝါရံ၊ အတတ်၏ အခြံအရံကို။ ဘာဝ၊ ကရောဟိ၊ ပြုဦးလော့။” ဣတိ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ ဒုတ္တိံ သာကာရံ၊ ဒုတ္တိံ သာကာရ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ အာစိက္ခံ၊ ကြားတော်မူ၏။ ပညဝါ၊ ပညာရှိသော။ သတ္တော၊ သတ္တဝါသည်။ ဒုတ္တိံ သာကာရံ၊ ဒုတ္တိံ သာကာရ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ သဇ္ဈာယန္တောဝ၊ သရဇ္ဈာယ်သည်ဖြစ်၍ သာလျှင်။ တတ္ထံ၊ ထိုဒုတ္တိံ သာကာရ ကမ္မဋ္ဌာန်း၌။ ခယဝယံ၊ ကုန်ခြင်း ပျက်ခြင်းကို။ ပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို။ ဝဇ္ဇေတွာ၊ ပွားစေ၍။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။

၁။ ကရောသိ=(ဆဋ္ဌ) [နိဿယမူဟောင်းတွင်-ဣတိ(တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ အညံ၊ တပါးသောအမှုကို။ ကရောဟိ၊ ပြုလော့-ဟူ၍၏။]
 ၂။ ဘဒ္ဒကံ=(ဆဋ္ဌ) ၃။ မန္တပရိဝါသံ=(ဆဋ္ဌ) ၄။ တာဝဝသာဟိ=(ဆဋ္ဌ)

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၃-တတိယဝဂ္ဂ ဝဂီသတ္ထေရဝတ္ထု ၅၉၉

တသ္မိံ၊ ထိုဝဂီသ မထေရ်သည်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တေ၊
ရောက်သည် ရှိသော်။ ဗြာဟ္မဏာ၊ အခြံအရံဖြစ်သော ပုဏ္ဏားတို့သည်။
“ဝဂီသဿ၊ ဝဂီသပုဏ္ဏား၏။ ပဝတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းကား။ ကိံ န ခေါ၊ အသို့
နည်း။ နံ၊ ထို ဝဂီသ မထေရ်ကို။ ဖဿိဿာမ၊ ကြည့်ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လုံး
ပိုက်၍။ တဿ၊ ထို ဝဂီသ မထေရ်၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။
“ဘော ဝဂီသ၊ အို-ဆရာ ဝဂီသ။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ
၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို။ (တယာ၊ သင်သည်။) သိက္ခိတံ ကိံ၊
သင်အပ်ပြီလော။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိံ သု၊ မေးကုန်၏။ (မယာ၊ ငါသည်။) အာမ
သိက္ခိတံ၊ ဪ-သင်အပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။)
တေန (ဋ္ဌ-၂၁၁) ဟိ၊ ထိုသို့တပြားကား။ ဧဟိ၊ လာလှည့်။ ဂမိဿာမ၊ သွားကုန်
အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟံ သု၊ ဆိုကုန်၏။) တုမေ၊ သင်တို့သည်။ ဂစ္ဆထ၊ သွား
ကုန်လော့။ တုမေဟိ၊ သင်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဂန္တဗ္ဗကိစ္စံ၊ သွားခြင်းကိစ္စသည်။
မယံ၊ ငါအား။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) ပဌမမေဝ၊ ရှေး
မဆွကပင်လျှင်။ အမေဟိ၊ ငါတို့သည်။ တုယံ၊ သင်အား။ “သမဏော ဂေါ-
တမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ပဿိတံ၊ မြင်ခြင်းငှာ။
အာဂတေ၊ လာကုန်သောသူတို့ကို။ မာယာယ၊ လှည့်ပတ်ကြောင်း ဖြစ်သော
အတတ်ဖြင့်။ အာဂဇ္ဇေတိ၊ လှည့်ပတ်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ကထိတံ၊ ဆိုအပ်၏။
တုမ္ပိ၊ သင်သည်လည်း။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ရဟန်း
ဂေါတမ၏။ ဝသံ၊ အလိုသို့။ အာပန္နော၊ ရောက်၏။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ တဝ၊
သင်၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ကိံ ကရိဿာမ၊ အဘယ် ပြုကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊
ဤသို့ဆို၍။ အာဂတမဂ္ဂေနေဝ၊ လာမြဲတိုင်းသော ခရီးဖြင့်သာလျှင်။ ပက္ကမိံ-
သု၊ သွားကုန်၏။ ဝဂီသတ္ထေရောပိ၊ ဝဂီသ မထေရ်သည်လည်း။ ယံ ယံ ဝေလံ၊
အကြင်အကြင် အခါ၌။ ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပဿိတံ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။
ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ (တံ တံ ဝေလံ၊ ထို ထိုအခါ၌။) ဧကံ၊ တခုသော။ ထုတိံ၊
ချီးမွမ်းခြင်းကို။ ကရောန္တောဝ၊ ပြုလျက်သာလျှင်။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ တေန၊
ထိုကြောင့်။ တံ၊ ထို ဝဂီသ မထေရ်ကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သံဃ-
မဇ္ဈေ၊ သံဃာအလယ်၌။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေတော်မူလျက်။ ပဋိဘာနဝန္တာနံ၊
ဂါယာကိုဗွဲ့ဆိုခြင်း၌ထင်သောဉာဏ် ပဋိဘာနရှိကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အဂ္ဂ-
ဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။ ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်
အပြီးတည်း။

ဥပသေနဝင်္ဂန္တုပုတ္တတ္ထေရဝတ္ထု

၂၁၃။ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမ-သုတ်၌။ သမန္တပါသာဒိကာနန္တိ၊ သမန္တပါသာ-
ဒိကာနံ-ဟူသည်ကား။ သဗ္ဗပါသာဒိကာနံ၊ ခပ်သိမ်းသော အပြားအားဖြင့်
ကြည်ညိုဖွယ်ကိုဖြစ်စေတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ ဥပသေနောတိ၊ ဥပသေ-
နော-ဟူသည်ကား။ တဿ ထေရဿ၊ ထိုမထေရ်၏။ နာမံ၊ အမည်တည်း။
သော၊ ပန၊ ထို ဥပသေန မထေရ်သည်ကား။ ဝင်္ဂန္တုဗြာဟ္မဏဿ နာမံ၊ ဝင်္ဂန္တု
မည်သော ပုဏ္ဏား၏။ ပုတ္တော၊ သားတည်း။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဝင်္ဂန္တု-
ပုတ္တောတိ၊ ဝင်္ဂန္တုပုတ္တော-ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အယံ ပန ထေရော၊ ဤ
ဥပသေန မထေရ်သည်ကား။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ အတ္တနာဝံ၊ မိမိသည်
သာလျှင်။ ပါသာဒိကော၊ ကြည်ညိုဖွယ်ကို ဖြစ်စေတတ်သည်။ န၊ မဟုတ်
သေး။ အဿ၊ ထို ဥပသေန မထေရ်၏။ ပရိသာပိ၊ ပရိသတ်သည်လည်း။
ပါသာဒိကာ၊ ကြည်ညိုဖွယ်ကို ဖြစ်စေတတ်သည်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) ဣတိ၊
ဤသို့။ ပရိသံ၊ ပရိသတ်ကို။ နိဿယ၊ မှီ၍။ လဒ္ဓနာမ ဝသေန၊ ရအပ်
သောအမည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ သမန္တပါသာဒိကာနံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ကြည်ညို
ဖွယ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အဂ္ဂေါ နာမ၊ မြတ်သည်မည်သည်။
ဇာတော၊ ဖြစ်၏။

အဿ၊ ထို ဥပသေန မထေရ်၏။ ပဉ္စကမ္မေ၊ ပြဿနာအမှု၌။ အယံ ပန၊
ဤ ဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ အနုပုဗ္ဗိကထာ၊ အစဉ်အားဖြင့်ဖြစ်သော စကား
တည်း။-ဟိ (ဝိတ္ထာရေမိ)၊ ထိုစကားကိုချဲ့ဦးအံ့။ အယမ္ပိ၊ ဤ ဥပသေန
မထေရ်၏ အလောင်းသည်လည်း။ ပဒုမုတ္တရံဗုဒ္ဓကလေ၊ ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာ
ဘုရား လက်ထက်တော်၌။ ဟံသဝတီနဂရေ၊ ဟံသဝတီပြည်၌။ ကုလဂေ-
ဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌။ နိဗ္ဗုတ္တော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဝယံ၊ အရွယ်သို့။ အာဂမ္မ၊
ရောက်၍။ ပရိမနယေဝနဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား
၏။ သန္တိကံ၊ အထံဟောသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုဏမာ-
နော၊ နာသည်ရှိသော်။ သတ္ထာရံ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားကို။ ကေ၊ တယောက်
သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ သမန္တပါသာဒိကာနံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ကြည်ညို
ဖွယ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။
ဌပေန္တံ၊ ထားတော်မူသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားအား။
အဓိကာရကမ္ပံ၊ ကုသိုလ်အဆောက်အဦ ကိုကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ တံ ဌာနန္တရံ၊

၁။ ဆဂ္ဂမုဉ်-နာမ-သဒ္ဓါမပါ၊ ပန-သဒ္ဓါသာပါသည်။

နိပါတ် ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၃-တတိယဝဂ္ဂ ဥပသေနဝဂ္ဂန္တပုတ္တတ္ထေရဝတ္ထု ၆၀၁

ထို အရာအထူးကို။ ပတ္တေတွာ၊ တောင့်တ၍။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည် လူ့ပြည် တို့၌။ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်သည်ရှိသော်။ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤ ငါတို့ မြတ်စွာဘုရား ဖြစ်တော်မူသောအခါ၌။ နာလကဗြာဟ္မဏဂါမေ၊ နာလက မည်သော ပုဏ္ဏားရွာ၌။ သာရိဗြာဟ္မဏိယာ၊ သာရိပုဏ္ဏေးမ၏။ ကုစ္ဆိသ္မိံ၊ ဝမ်း၌။ ပဋိသန္ဓိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဏှိ၊ ယူ၏။ အဿ၊ ထို သတို့သားအား။ ဥပသေနဒါရကောတိ နာမံ၊ ဥပသေန သတို့သားဟူသော အမည်ကို။ အကံသု၊ မှည့်ကုန်၏။

သော၊ ထို ဥပသေန သတို့သားသည်။ ဝယပုတ္တော၊ အရွယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်။ တယော ဝေဒေ၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့ကို။ ဥဂ္ဂဏှိတွာ၊ သင်ယူ၍။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အသံတော်၌။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုတွာ၊ ကြားနာ၍။ ပဋိလဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊ ရအပ်သော သဒ္ဓါတရားရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြု၏။ သော၊ ထို ဥပသေန မထေရ်သည်။ ဥပသမ္ပဒါယ၊ ပဉ္စင်းမြှင့်ပြီး၍။ ဧကဝသိကော၊ တဝါရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ “အရိယဂဗ္ဘံ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ တိုက်ကို။ ဝဇေမိ၊ ပွားစေအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ ဧကံ၊ တယောက်သော။ ကုလပုတ္တံ၊ အမျိုးသားကို။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ပဗ္ဗာဇေတွာ၊ ရှင်ပြု၍။ ဥပသမ္ပါဒေသိ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်သို့ ရောက်စေ၏။ သော၊ ထို ဥပသေန မထေရ်သည်။ ပဝါရေတွာ၊ ပဝါရဏာပြုပြီး၍။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကဿ၊ အတူနေဖြစ်သော သူ၏။ ဧကဝသိက ကာလေ၊ တဝါရှိသောအခါ၌။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ဒုဝဿော၊ နှစ်ဝါရှိသည်ဖြစ်၍။ “ဒသဗလော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ပဿိတွာ၊ မြင်၍။ တုသိဿတိ၊ နှစ်သက်တော်မူလတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကံ၊ အတူနေတပည့်ကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်ယူ၍။ ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပဿိတုံ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ အာဂတော၊ လာ၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တေ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ နိသိန္နံ၊ ထိုင်နေသော။ တံ၊ ထို ဥပသေန မထေရ်ကို။ “ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တံ၊ သင်သည်။ ကတိဝဿော၊ အဘယ်မျှဝါရှိသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးတော်မူသော အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဒုဝဿော၊ နှစ်ဝါရှိပါပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ လျှောက်၏။) အယံ ပန ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်ကား။ ကတိဝဿော၊ အဘယ်မျှဝါရှိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။) ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော အရှင်ဘုရား။ ဧကဝဿော၊ တဝါရှိပါပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊

လျှောက်၏။) အယံ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်။ တေ၊ သင်အား။ ကိံ ဟောတိ၊ အဘယ်သို့တော်စပ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။) ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော အရှင်ဘုရား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကော၊ အတူနေတပည့်ပါတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ လျှောက်၏။) အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထို ဥပသေန မထေရ်ကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။

☞ (ဋ္ဌ-၂၁၂) “မောဃပုရိသ၊ မဂ်ဖိုလ်မှ အချည်းနှီးဖြစ်သောယောက်ျား။ တံ၊ သင်သည်။ အဘိလဟံ၊ ခေါ၊ အလွန်လျင်စွာလျင်။ ဗာဟုလ္လာယ၊ ပရိသတ် များခြင်းငှာ။ အာဝတ္ထော၊ လည်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တာ၊ မိန့်တော်မူ ပြီး၍။ အနေကပရိယာယေန၊ များစွာသောအကြောင်းဖြင့်။ ဝိဂရဟံ၊ ကဲ့ရဲ့ တော်မူ၏။ ထေရော၊ ဥပသေန မထေရ်သည်။ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကာ၊ အဘိတော်မှ။ ဂရဟံ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို။ လဘိတွာ၊ ရ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ “ပုဏ္ဏစန္ဒသဿိရိကေန၊ လပြည့်ဝန်း ကဲ့သို့ အသရေတော်ရှိသော။ ဣမိနာဝ မုခေန၊ ဤကဲ့ရဲ့သော ခံတွင်းတော် ဖြင့်သာလျှင်။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပရိသမေဝ၊ ပရိသတ်ကိုသာလျှင်။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ သာဓုကာရံ၊ ကောင်းချီးကို။ ဒါပေဿာမိ၊ ပေးစေအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ တံဒိပသေယေဝ၊ ထို ကဲ့ရဲ့တော်မူသော နေ၌ပင် လျှင်။ ဧကံ ဌာနံ၊ တခုသော အရပ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာ၌။ ကမ္မံ၊ စီးဖြန်းခြင်းအမှုကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ န စိရသေဝ၊ မမြင့်မီ ပင်လျှင်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။

တတော၊ ထို အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ပြီးသည်မှ။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ထေရော၊ ဥပသေန မထေရ်သည်။ မဟာကုလတော၊ မြတ်သောအမျိုးမှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) ပထဝိသုဋ္ဌ-ဓမ္မကထိကောဝ၊ ဖြေ၍ကျော်စော၍တက်သော တရားဟောခြင်းရှိသည်လည်း။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တဿ၊ ထို ဥပသေန မထေရ်၏။ ဓမ္မကယာယ၊ တရားဟောခြင်း၌။ ပသိဒ္ဓိတွာ စေဝ၊ ကြည်ညို၍လည်း ကောင်း။ မိတ္တာမစ္စညဘိကုလေဟံ၊ အဆွေခင်ပွန်း အဆွေအမျိုးတို့၏အိမ်မှ။ နိက္ခမိတွာ စ၊ ထွက်၍လည်ကောင်း။ ဗဟု၊ များစွာကုန်သော၊ ကုလဒါရကော၊ အမျိုး သားငယ်တို့သည်။ ထေရဿ၊ ဥပသေန မထေရ်၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ရှင်ပြုကုန်၏။ “အဟံ၊ ငါသည်။ အာရညကော၊ တောကျောင်း၌ နေ၏။ တုမေပိ၊ သင်တို့သည်လည်း။ အာရညကော၊ တောကျောင်း၌နေကုန် သည်။ ဘဝိတံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ။ သက္ကောန္တာ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်သည်ရှိသော်။ ပဗ္ဗဇထ၊

နိပါတ် ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၃-တတိယဝဂ္ဂ ဥပသေနဝဂ်န္တပုတ္တတ္ထေရဝတ္ထု ၆၀၃

ရှင်ပြုကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ တေရသ ဓုတင်္ဂါနိ၊ တဆယံသုံးပါးကုန်
သေန ဓုတင်္ဂတိကိ။ အာမိက္ခိတော၊ ကြား၍။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။
သက္ခိဿာမ၊ စွမ်းနိုင်ပါကုန်အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တေ၊ ဆိုကုန်သောသူ
တိကိ။ ပဗ္ဗာဇေတိ၊ ရှင်ပြု၏။ ဟေ၊ ထို သာမဏေငယ်တို့သည်။ အတ္တနော၊
မိမိ၏။ ဗလေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ တံ တံ ဓုတင်္ဂံ၊ ထို ထို ဓုတင်္ဂတိ။ အဓိဋ္ဌဟန္တိ၊
ဆောက်တည်ကုန်၏။ ထေရော၊ ဥပသေန မထေရ်သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။
ဒသဝဿကာလေ၊ ဆယ်ဝါရှိသော အခါ၌။ ဝိနယံ၊ ဝိနည်းကို။ ပဂုဏံ၊
လေ့လာသည်ကို။ ကတော၊ ပြု၍။ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသော သာမဏေတို့ကို
သာလျှင်။ ဥပသမ္ပာဒေသိ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်သို့ ရောက်စေ၏။ အဿ၊ ထို ဥပသေန
မထေရ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဥပသမ္ပန္နာ၊ ပဉ္စင်းဖြစ်ကုန်သော။ ပဉ္စသတမတ္တာ၊
ငါးရာအစိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ စ၊ ရဟန်းတို့သည်လည်း။ ပရိဝါရာ၊
အခြံအရံတို့သည်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနမဟာ-
ဝိဟာရေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝသန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ “ဣစ္ဆာ-
မဟံ ဘိက္ခဝေ အဒ္ဓမာသံ ပဋိသလ္လိယိတု”န္တိ၊ ဣစ္ဆာမဟံ ဘိက္ခဝေ အဒ္ဓမာသံ
ပဋိသလ္လိယိတု-ဟူ၍။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းအပေါင်းအား။ အာရောစေတော၊
ကြား၍။ ဧကဝိဟာရိ၊ ကိုယ်တော်တပါးတည်း နေခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုသံဃောပိ၊ ရဟန်းအပေါင်းသည်လည်း။ “ယော၊ အကြင်
ရဟန်းသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။
ဥပသင်္ကမတိ၊ ကပ်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ပါစိတ္တိယံ၊ ပါစိတ်အာပတ်ကို။
ဒေသာပေတဗ္ဗော၊ ကြားစေအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကတိကံ၊ အချိန်းအချက်ကို။
အကာသိ၊ ပြု၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဥပသေနတ္ထေရော၊ ဥပသေန မထေရ်
သည်။ “ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပဿိဿာမိ၊ ဖူးမြင်အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။
နှလုံးပိုက်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။
ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။
ဥပသင်္ကမိတော၊ ဆည်းကပ်၍။ အတိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊
သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေ၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ ကတံသမုဋ္ဌာပနိတ္ထံ၊ စကားဖြစ်စေခြင်းငှာ။ အညတရံ၊ အမှတ်
မရှိသော။ ထေရဿ၊ ဥပသေန မထေရ်၏။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကံ၊ အတူနေတပည့်ကို။
“ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဧတံ၊ သိင်သည်။ ပိသကူလာနိ၊ ပိသကူ သင်္ကန်းတို့ကို။
မနာပါနိ၊ နှစ်သက် အပ်ပါကုန်၏လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊

မိန့်တော်မူ၏။ “ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပံသုကူလာနိ၊ ပံသုကူ သင်္ကန်းတို့ကို။ န ခေါ် မနာပါနိ၊ မနှစ်သက်အပ်ပါကုန်။”
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတော၊ လျှောက်ထားပြီး၍။ ဥပဇ္ဈာယေ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ၌။
 ဂါရဝေန၊ ရိုသေသဖြင့်။ ပံသုကူလိကတာဝံ၊ ပံသုကူသင်္ကန်းကို ဆောင်သည်၏
 အဖြစ်ကို။ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ဤအရာ၌။
 သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ “ဥပသေန၊ ဥပသေန။ သာဓု သာဓု၊ ကောင်းစွ
 ကောင်းစွ။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ထေရဿ၊ ဥပသေန မထေရ်အား။ သာဓုကာရံ၊
 ကောင်းချီးကို။ ဒတော၊ ပေးတော်မူ၍။ အနေကပရိယာယေန၊ များစွာသော
 အကြောင်းဖြင့်။ ဂုဏကထံ၊ ကျေးဇူးစကားကို။ ကထေသိ၊ မြှောက်တော်မူ၏။
 အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤ မနောရထပူရဏံ အမည်ရှိသော
 အင်္ဂုတ္တရနိကာယ် အဋ္ဌကထာ၌။ သခေပေါ၊ အကျဉ်းတည်း။ ဝိတ္တာရတော
 ပန၊ အကျယ်အားဖြင့်ကား။ ဣဒံ ဝတ္ထု၊ ဤဝတ္ထုသည်။ ပါဠိယံ၊ ဝိနည်းပါဠိ
 တော်၌။ အာဂတမေဝ၊ လာသည်သာလျှင်တည်း။ အထ၊ ထိုအခါ၌။
 သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အပရတာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ အရိယဂဏ-
 မဇ္ဈေ၊ အရိယာအပေါင်းအလယ်၌။ နိဿိန္နော၊ ထိုင်နေတော်မူလျက်။ ဣမသ္မိံ
 သာသနေ၊ ဤ ငါဘုရားသာသနာတော်၌။ ထေရံ၊ ဥပသေန မထေရ်ကို။
 သမန္တပါသဒိကာနံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ကြည်ညိုဖွယ်ကို၊ ဖြစ်စေတတ်သော
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။ ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏။
 ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။

အဗ္ဗတ္တေရဝတ္ထု

☞ (ဋ-၂၁၃) ၂၁၄။ ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌။ သေနာသနပညာပကာနန္တိ၊
 သေနာသနပညာပကာနံ-ဟူသည်ကား။ သေနာသနံ၊ ကျောင်း အိပ်ရာ နေရာ
 ကို။ ပညာပေန္တနံ၊ ခင်းကုန်သော ရဟန်းတို့တွင်။ ကိရ(ဝိတ္တာရေမိ)၊ ထို
 စကားကို ချဲ့ပြီးအံ့။ ထေရဿ၊ ဒဗ္ဗ မထေရ်၏။ သေနာသနပညာပနကာလေ၊
 ကျောင်း အိပ်ရာနေရာကို ခင်းသောအခါ၌။ အဋ္ဌာရသသု၊ တဆယ့်ရှစ်ရပ်ကုန်
 သော။ မဟာဝိဟာရေသု၊ ကျောင်းကြီးတို့၌။ အသမ္ပဋ္ဌံ၊ မပြေမပြစ်သော။
 ပရိဝေဏံ ဝါ၊ ပရိဝုဏ်သည်လည်းကောင်း။ အပ္ပဋ္ဌိဇဂ္ဂိတံ၊ မသုတ်သင်အပ်သော။
 သေနာသနံ ဝါ၊ ကျောင်းသည်လည်းကောင်း။ အသောမိတံ၊ မသုတ်သင်

အပ်သော။ မဉ္ဇူပိဋံ ဝါ၊ ညောင်စောင်း အင်းပျဉ်သည်လည်းကောင်း။ အနု-
ပဋိတံ၊ မတည်ထားအပ်သော။ ပါနိယပရိဘောဇနိယံ ဝါ၊ သောက်ရေ သုံး
ဆောင်ရေသည် လည်းကောင်း။ နာဟောသိ၊ မဖြစ်။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။
သေနာသနပညာပကာနံ၊ ကျောင်း အိပ်ရာနေရာကိုခင်းကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့
တွင်။ အဂ္ဂေါ၊ နာမ၊ မြတ်သည်မည်သည်။ ဇာလော၊ ဖြစ်၏။ ဒဗ္ဗောတိ၊
ဒဗ္ဗောဟူသောအမည်သည်။ အဿ(ထေရဿ)၊ ထိုမထေရ်၏။ နာမံ၊ အမည်
တည်း။ မလ္လရာဇကုလေ ပန၊ မလ္လာမင်းမျိုး၌ကား။ ဥပ္ပန္နတ္တာ၊ ဖြစ်သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်။ မလ္လပုတ္တော နာမ၊ မလ္လာမင်းသားမည်သည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။

တဿ၊ ထို ဒဗ္ဗမထေရ်၏။ ပဉ္စကမ္မေ၊ ပြဿနာအမှု၌။ အယံ၊ ဤ ဆိုလတ္တံ့
သည်ကား။ အနုပဋိကထာ၊ အစဉ်အားဖြင့်ဖြစ်သောစကားတည်း။ -ဟိ(ဝိတ္တာ-
ရေမိ)၊ ထိုစကားကို ချဲ့ဦးအံ့။ အယံ၊ ဤဒဗ္ဗမထေရ်၏ အလောင်းသည်။
ပဒုမတ္ထရဗုံဒ္ဓကာလေ၊ ပဒုမတ္ထရ မြတ်စွာဘုရား လက်ထက်တော်၌။ ဟံသဝတီ-
နဂရေ၊ ဟံသဝတီပြည်၌။ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌။ နိဗ္ဗတ္တိတော၊ ဖြစ်၍။
ဝယပုတ္တော၊ အရွယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်။ ဝုတ္တနယေနဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော
နည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုဏန္တော၊ နာသည်ရှိသော်။ သတ္တာရံ၊
ပဒုမတ္ထရ မြတ်စွာဘုရားကို။ ကေံ၊ တယောက်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။
သေနာသနပညာပကာနံ၊ ကျောင်း အိပ်ရာနေရာကို ခင်းကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့
တွင်။ အဂ္ဂဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။ ဌပေန္တံ၊ တားတော်မူသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊
မြင်၍။ အဓိကာရကမ္မံ၊ ကုသိုလ် အဆောက်အဦကို။ ကတော၊ ပြု၍။ တံ
ဌာနန္တရံ၊ ထို အရာအထူးကို။ ပတ္ထေတော၊ တောင့်တ၍။ သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ ဗျာကတော၊ ဗျာဒိတ်စကား ကြားတော်မူသည်ရှိသော်။ ယာဝံ-
ဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို။ ကတော၊ ပြု၍။ ဒေဝမနု-
ဿေသု၊ နတ်ပြည် လူ့ပြည်တို့၌။ သံသရိတော၊ ကျင်လည်၍။ ကဿပဒသဗလ-
ဿ၊ ကဿပ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနဿ၊ သာသနာတော်၏။ သြသက္ကန-
ကာလေ၊ ဆုတ်ယုတ်သောအခါ၌။ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြု၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။
တေန၊ ထိုဒဗ္ဗ မထေရ်၏ အလောင်းဖြစ်သော ရဟန်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။
အပရေ၊ တပါးကုန်သော။ ဆ ဇနာ၊ ခြောက်ယောက်သော သူတို့သည်။
(ဟောန္တံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။) ဣတိ၊ ဤသို့။ သတ္တံ၊ ခုနှစ်ယောက်ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊
ရဟန်းတို့သည်။ ကေစိတ္တာ၊ တူမျှသော စိတ်ရှိကုန်သည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်ကုန်၍။
သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ အဂါရဝံ၊ မရှိသေခြင်းကို။ ကရာေန္တေ၊
ပြုကုန်သော။ အညေ၊ တပါးကုန်သော ရဟန်းတို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။

“ဣဓ၊ ဤအရပ်၌။ ကိံ ကရောမ၊ အဘယ်မူကုန်အံ့နည်း။ ကေမန္တေ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို။ ကတော၊ ပြု၍။ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏။ အန္တံ၊ အဆုံးကို။ ကရိဿာမ၊ ပြုကုန်အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ တိုင်ပင်ညီညွတ်၍။ နိဿေဏိံ၊ လေ့ကားကို။ ဗန္ဓိတော၊ ဖွဲ့၍။ ဥစ္စပဗ္ဗတသိခရံ၊ မြင့်သောတောင်ထိပ်သို့။ အဘိရဟိတော၊ တက်၍။ “အတ္တနော၊ မိမိ၏။ စိတ္တဗလံ၊ စိတ်၏အစွမ်းကို။ ဇာနန္တော၊ သိကုန်သောသူတို့သည်။ နိဿေဏိံ၊ လေ့ကားကို။ ပါတေန္တု၊ ချစေကုန်သတည်း။ ဇီဝိတေ၊ အသက်၌။ သာလယာ၊ ငဲ့ခြင်းရှိကုန်သော သူတို့သည်။ သြတရန္တု၊ သက်စေကုန်သတည်း။ ပစ္ဆိမံ၊ နုတ်သော။ နောကံ၊ ဌာတဖန် ပူပန်ခြင်းရှိကုန်သည်။ မာ အဟုဝတ္ထု၊ မဖြစ်စေကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတော၊ ဆို၍။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသော ခုနစ်ယောက်သော ရဟန်းတို့သည်။ ကေစိတ္တာ၊ တူသောစိတ်ရှိကုန်သည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်ကုန်၍။ နိဿေဏိံ၊ လေ့ကားကို။ ပါတေတော၊ ချစေ၍။ “အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့ကုန်သည်။ ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ သြဝဒိတော၊ ဆုံးမ၍။ စိတ္တရူပိယေသု၊ စိတ်နှစ်သက်အပ်ကုန်သော။ ဌာနေသု၊ အရပ်တို့၌။ နိသိဒိတော၊ ထိုင်နေ၍။ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို။ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှာ။ အာရဘိံသု၊ အားထုတ်ကုန်၏။

တတြ၊ ထိုခုနစ်ယောက်သော ရဟန်းတို့တွင်။ ကော၊ တယောက်သော။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ ပဉ္စမေ ဒိဝသေ၊ ငါးရက်မြောက်သောနေ့၌။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတော၊ ရောက်၍။ “မမ၊ ငါအား။ ကိစ္စံ၊ ရဟန်း၊ ကိစ္စသည်။ နိပ္ပန္နံ၊ ပြီးပြီ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမသ္မိံ၊ ဌာနေ၊ ဤအရပ်၌။ ကိံ ကရိဿာမ၊ အသို့ပြုအံ့နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၍။ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုးဖြင့်။ ဥတ္တရကုရုတော၊ မြောက်ကျွန်းမှ။ ပိဏ္ဏပါတံ၊ ဆွမ်းကို။ အာဟရိတော၊ ဆောင်၍။ “အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဣမံ ပိဏ္ဏပါတံ၊ ဤဆွမ်းကို။ ပရိဘုဉ္ဇထ၊ သုံးဆောင်ကြကုန်လော့။ ဘိက္ခာစာရကိစ္စံ၊ ဆွမ်းခံသွားခြင်း ကိစ္စသည်။ မမ၊ ငါအား။ အာယတ္တံ၊ စပ်သည်။ ဟောထ၊ ဖြစ်စေ။ တုဗ္ဗေ၊ သင်တို့သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကမ္မံ၊ ရဟန်းတို့သည် ပြုကျင့်အပ်သောအမှုကို။ ကရေထ၊ ပြုကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ နိဿေဏိံ၊ လေ့ကားကို။ ပါတေန္တော၊ ချကုန်သည်ရှိသော်။ “ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဓမ္မံ၊ နိဗ္ဗာန်တရားကို။ သစ္စိကရေတိ၊ မျက်မှောက်ပြု၏။ သော၊ ထို ရှေးဦးစွာ နိဗ္ဗာန်ကိုမျက်မှောက်ပြုသော ရဟန်းသည်။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ အာဟရတု၊ ဆောင်စေသတည်း။ တေန၊ ထို ရှေး

ဦးစွာ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုသော ရဟန်းသည်။ အာဘတံ၊ ဆောင်အပ်သော ဆွမ်းကို။ သေသာ၊ ကြွင်းကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ ပရိဘုဉ္ဇိတော၊ သုံးဆောင်၍။ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို။ ကရိယန္တိ၊ ပြုကုန်လတ္တံ့။”

(ဣတိ) ဧဝံ၊ ဤသို့။ အဝေ၊ စုံမျှာ ကိံ န ခေ၊ ဆိုကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ (ဝစနံ၊ ဆိုသောစကားသည်။) နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) တုမေ၊ သင်တို့သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပုဗ္ဗဟေတုနာ၊ ရှေး၌ပြုအပ်သော ကုသိုလ်ပါရမီတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ (ဝိသေသံ၊ တရားအထူးကို။) လသိတ္ထံ၊ ရကုန်၏။ မယမ္ပိ၊ ငါတို့သည်လည်း။ သက္ကောန္တော၊ တတ်နိုင်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဝဇ္ဇဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏။ အန္တံ၊ အဆုံးကို။ ကရိယာမ၊ ပြုကုန်အံ့။ (ဋ-၂၁၄) တုမေ၊ သင်တို့သည်။ ဂစ္ဆထ၊ သွားကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) ထေရော၊ ရဟန္တာဖြစ်သော မထေရ်သည်။ တေသံ၊ ထိုခြောက်ယောက်သော ရဟန်းတို့အား။ သညာပေတုံ၊ သိစေခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်၍။ ဖာသုကဋ္ဌာနေ၊ ချမ်းသာရာအရပ်၌။ ပိဏ္ဏပိတံ၊ ဆွမ်းကို။ ပရိဘုဉ္ဇိတော၊ သုံးဆောင်၍။ ဂတော၊ သွားလေ၏။ အပရော၊ တယောက်သော။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ သတ္တမေ ဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သော နေ့၌။ အနာဂါမိ-ဖလံ၊ အနာဂါမိဖိုလ်သို့။ ပတု၊ ရောက်၍။ တတော၊ ထိုရဟန်းအဖြစ်မှ။ စုတော၊ စုတေသည်ရှိသော်။ သုဒ္ဓါဝါသဗြဟ္မလောကေ၊ သုဒ္ဓါဝါသ ဗြဟ္မာပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်လေ၏။

ဣတရေပိ၊ ဤမှတပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ထေရာ၊ ငါးယောက်သော မထေရ်တို့သည်။ တတော၊ ထိုရဟန်းအဖြစ်မှ။ စုတော၊ စုတေကုန်သည်ရှိသော်။ ဧကံ ဗုဒ္ဓန္တရံ၊ နှစ်ဆူသောဘုရားရှင်တို့၏ တခုသော အကြား ကာလပတ်လုံး။ ဒေဝမနုဿေသု၊ လူ့ပြည် နတ်ပြည်တို့၌။ သံသရိတော၊ ကျင်လည်ကုန်ပြီး၍။ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤ ဘုရားပွင့်တော်မူသော အခါ၌။ တေသုတေသု ကုလေသု၊ ထိုထိုအမျိုးတို့၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧကော၊ တယောက်သောမထေရ်သည်။ ဂန္ဓာရရဋ္ဌေ၊ ဂန္ဓာရတိုင်း၌။ တက္ကသီလ နဂရေ၊ တက္ကသိုလ်မြို့၌။ ရာဇဂေဟေ၊ မင်းအိမ်၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်လေ၏။ ဧကော၊ တယောက်သော ရဟန်းသည်။ ပဗ္ဗတေယျရဋ္ဌေ၊ ပဗ္ဗတေယျ တိုင်း၌။ ပရိဗ္ဗာဇိကာယ၊ ပရိဗိုဇ်မ၏။ ကုစ္ဆိမ္ပိ၊ ဝမ်း၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်လေ၏။ ဧကော၊ တယောက်သော ရဟန်းသည်။ ဗာဟိယရဋ္ဌေ၊ ဗာဟိယ တိုင်း၌။ ကုဋ္ဌုမ္ပိကဂေဟေ၊ သူကြွယ်အိမ်၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်လေ၏။ ဧကော၊ တယောက်သော ရဟန်း

သည်။ ရာဇဂေဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ ကုဋုမ္ပိကဂေဟေ၊ သူကြွယ်အိမ်၌။
 နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်လေ၏။ အယံ ပန ဒဗ္ဗတ္ထေရော၊ ဤအရှင်ဒဗ္ဗ မထေရ်သည်ကား။
 မလ္လရဋ္ဌေ၊ မလ္လာတိုင်း၌။ အနုပိယနဂရေ၊ အနုပိယမြို့၌။ ကေဿ၊ တယောက်
 သော။ မလ္လရညော၊ မလ္လာမင်း၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ပဋိသန္နိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို။
 ဂဏှိ၊ ယူ၏။ တဿ၊ ထို ဒဗ္ဗမထေရ်၏။ မာတာ၊ အမိသည်။ ဥပဝိဇ္ဈကာလေ၊
 သားဖွားခါနီးသောအခါ၌။ ကာလံ၊ သေခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ မတသရီရံ၊
 သေသောအကောင်ကို။ သုသာနံ၊ သုသာန်သို့။ နေတွာ၊ ဆောင်၍။ ဒါရုစိတကံ၊
 ထင်းပုံသို့။ အာရောပေတွာ၊ တင်၍။ အဂ္ဂိံ၊ မီးကို။ အဒိဿ၊ ပေးကုန်၏။
 တဿာ၊ ထိုမင်းသမီးအား။ အဂ္ဂိဝေဂသန္တတ္တံ၊ မီး၏အဟုန်သည် ပူလောင်အပ်
 သော။ ဥဒရပဋ္ဌလံ၊ ဝမ်းလွှာသည်။ ဒေဓာ၊ နှစ်ဖြာ။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။
 ဒါရကော။ သူငယ်သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပုညဗလေန၊ ကုသိုလ်ကံ၏
 အစွမ်းကြောင့်။ ဥပ္ပတိတွာ၊ ခုံ၍။ ကေသ္မိံ၊ တခုသော။ ဒဗ္ဗတ္ထဓမ္မေ၊ သမန်းမြက်
 အခင်း၌။ ဝါ၊ စမြင်းတိုင်ထိပ်၌။ နိပတိံ၊ ကျ၏။ တံ ဒါရကံ၊ ထိုသူငယ်ကို။
 ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အယျကာယ၊ အဘွားမအား။ အဒိဿ၊ ပေးကုန်၏။ သာ၊
 ထိုအဘွားမသည်။ တဿ၊ ထိုသူငယ်အား။ နာမံ၊ အမည်ကို။ ဂဏန္တိ၊ ယူသည်
 ရှိသော်။ ဒဗ္ဗတ္ထဓမ္မေ၊ သမန်းမြက်အခင်း၌။ ဝါ၊ စမြင်းတိုင်ထိပ်၌။ နိပတိတွာ၊
 ကျ၍။ လဒ္ဓဇီဝိတတ္တာ၊ ရအပ်သော အသက်ရှင်ခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။
 အဿ၊ ထိုသတို့သားအား။ ဒဗ္ဗောတိ နာမံ၊ ဒဗ္ဗဟူသောအမည်ကို။ အကာသိ၊
 မှည့်၏။

တဿ၊ ထို ဒဗ္ဗအမည်ရှိသော သတို့သား၏။ သတ္တဝသိကကာလေ၊ ခုနစ်နှစ်
 ရှိသောအခါ၌။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခုသံဃပရိဝါရော၊ ရဟန်း
 အပေါင်း ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍။ မလ္လရဋ္ဌေ၊ မလ္လာတိုင်း၌။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကံ။
 စရမာနော၊ လှည့်လည်တော်မူသည်ရှိသော်။ အနုပိယနိဂမံ၊ အနုပိယနိဂုံးသို့။
 ပတွာ၊ ရောက်တော်မူ၍။ အနုပိယဓမ္မဝနေ၊ အနုပိယအမည်ရှိသော သရက်ဥယျာဉ်
 တော၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ ဒဗ္ဗကုမာရော၊ ဒဗ္ဗမင်းသားသည်။ သတ္တာရံ၊
 မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒိဿ၊ မြင်၍။ ဒဿနေနေဝ၊ မြင်ခြင်းဖြင့်သာလျှင်။ ပသိဒ္ဓိတွာ၊
 ကြည်ညို၍။ ပဗ္ဗဇိတုကာမော၊ ရဟန်းပြုခြင်းငှာ အလိုရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။
 “အဟံ၊ ငါသည်။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌။
 ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ရဟန်းပြုအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အယျိကံ၊ အဘွားမကို။ အာပုစ္ဆိ၊
 ပန်ကြား၏။ သာ၊ ထိုအဘွားမသည်။ “တာတာ၊ ချစ်သား။ သာဓု၊ ကောင်း
 ပါပြီ။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒဗ္ဗကုမာရံ၊ ဒဗ္ဗမင်းသားကို။ အဒါယ၊ ယူ၍။ သတ္တု၊
 မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ “ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ

ဘုရား။ ဣမံ ကုမာရံ၊ ဤဒဗ္ဗမင်းသားကို။ ပဗ္ဗာဇေထ၊ ရှင်ရဟန်း ပြုတော်မူ
 ကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
 အညတရဿ၊ တယောက်သော။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား။ “ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။
 ဣမံ ဒါရကံ၊ ဤသူငယ်ကို။ ပဗ္ဗာဇေဟိ၊ ရှင်ပြုလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ သညံ၊
 အမှတ်ကို။ အဒါသိ၊ ပေးတော်မူ၏။ သော ထေရော၊ ထိုမထေရ်သည်။ သတ္ထု၊
 မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတော၊ ကြား၍။ ဒဗ္ဗကုမာရံ၊ ဒဗ္ဗမင်း
 သားကို။ ပဗ္ဗာဇေန္တော၊ ရှင်ပြုသည်ရှိသော်။ တစပဉ္စကံ၊ တစပဉ္စက အမည်ရှိ
 သော။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ အာစိက္ခံ၊ ကြား၏။ ပုဗ္ဗဟေတုသမ္ပန္နော၊
 ရှေးဘဝ၌ ပြုအပ်သော ကုသိုလ်ပါရမီတည်းဟူသော အကြောင်းနှင့် ပြည့်
 စုံသော။ ကတာဘိနိဟာရော၊ ပြုအပ်သော ဆုတောင်းခြင်းရှိသော။ သတ္တော၊
 သတ္တဝါသည်။ ပဌမကေသဝဋ္ဋိယာ၊ ရှေးဦးစွာသော ဆံလျင်ကို။ ဩရောပိ-
 ယမာနာယ၊ ချအပ်သည်ရှိသော်။ သောတာပတ္တိ ဖလေ၊ သောတာပတ္တိ
 ဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ ဒုတိယကေသဝဋ္ဋိယာ၊ နှစ်ခုမြောက်သော ဆံ
 လျင်ကို။ ဩရောပိယမာနာယ၊ ချအပ်သည်ရှိသော်။ သကဒါဂါမိဖလေ၊
 သကဒါဂါမိဖိုလ်၌။ (ပတိဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။) တတိယာယ၊ သုံးခုမြောက်သော။
 (ကေသဝဋ္ဋိယာ၊ ဆံလျင်ကို။ ဩရောပိယမာနာယ၊ ချအပ်သည်ရှိသော်။) အနာ-
 ဂါမိဖလေ၊ အနာဂါမိဖိုလ်၌။ (ပတိဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။) သဗ္ဗကေသာနံ ပန၊ အလုံး
 စုံသော ဆံလျင်တို့ကိုကား။ ဩရောပနဉ္စ၊ ချခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အရဟတ္တ-
 ဖလသစ္စိကိရိယာ စ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုခြင်း သည်လည်းကောင်း။
 အပစ္ဆာအပုရေ၊ မရှေးမနှောင်း။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

၆၀၉

သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မလ္လရဋ္ဌေ၊ မလ္လာတိုင်း၌။ ယထာဘိရန္တံ၊ မွေ့လျော်
 တော်မူသမျှကာလပတ်လုံး။ ဝိဟရိတော၊ နေတော်မူပြီး၍။ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်
 ပြည်သို့။ ဂန္ဓာ၊ ကြွတော်မူ၍။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌။
 ဝါသံ၊ နေခြင်းကို။ ကပ္ပေသိ၊ ပြုတော်မူ၏။ တတြ၊ ထိုရာဇဂြိုဟ်ပြည် ဝေဠုဝန်
 ကျောင်းတော်၌။ မလ္လပုတ္တော၊ မလ္လာမင်း၏ သားဖြစ်သော။ အာယသ္မာ ဒဗ္ဗော၊
 အရှင်ဒဗ္ဗသည်။ ရဟောဂတော၊ ဆိပ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ကပ်လျက်။ အတ္တနော၊ မိမိ
 ၏။ (၄-၂၁၅) ကိစ္ဆနိပ္ပတ္တိံ၊ ရဟန်းကိစ္စ၏ပြီးခြင်းကို။ ဩလောကေတော၊ ကြည့်
 ၍။ သံဃဿ၊ သံဃာ၏။ ဝေယျာဝစ္စကရဏေ၊ အမှုကြီးငယ်ကို ပြုခြင်း၌။
 ကာယံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ယောဇေတုကာမော၊ ယှဉ်စေလိုသည်ဖြစ်၍။ စိန္တေသိ၊
 ကြံ၏။ (ကိံ စိန္တေသိ၊ အဘယ်သို့ကြံသနည်း။) “အဟံ၊ ငါသည်။ သံဃဿ၊ သံဃာ
 အား။ သေနာသနဉ္စ၊ အိပ်ရာနေရာကိုလည်း။ ယံနုန (ယဒိ ပန) ပညာပေယျံ၊

အကယ်၍ခင်းရမှုကား။ (သာဓု ဝတ၊ ကောင်းလေစွ။) ဘတ္တာနိ ၈။ ဆွမ်းတို့ကို
လည်း။ ယံနုနု (ယဒိ ပန) ဥဒ္ဓိသေယျံ။ အကယ်၍ ညွှန်းရမှုကား။ သာဓု ဝတ၊
ကောင်းလေစွ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။) သော၊ ထိုအရှင်ဒဗ္ဗသည်။ သတ္ထု၊
မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အသံတော်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။
ပရိပိတက္ကံ၊ အပြံကို။ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ တဿ၊ ထို အရှင်ဒဗ္ဗအား။ သာဓုကာရံ၊ ကောင်းချီးကို။ ဒေတာ၊
ပေးတော်မူ၍။ သေနာသနပညာပကတ္တဉ္စ၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကို ခင်းတတ်
သောရဟန်း၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ဘတ္ထုဒ္ဓေသကတ္တဉ္စ၊ ဆွမ်းညွှန်းသော
ရဟန်း၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ သမ္ပုဋ္ဌိစ္စံ၊ ဝန်ခံ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။
နံ၊ ထို အရှင်ဒဗ္ဗကို။ “အယံ ဒဗ္ဗော၊ ဤ ဒဗ္ဗသည်။ ဒဟရောဝ၊ ငယ်သည်
သာလျှင်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ မဟန္တဋ္ဌာနေ၊ ကြီးမြတ်သော အရာ၌။
ဌိတော၊ တည်ပေ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးတော်ပိုက်၍။ သတ္ထဝသိကကာလေ
ယေဝ၊ ခုနစ်နှစ်အရွယ်ရှိသော အခါ၌သာလျှင်။ ဥပသမ္ပာဒေသိ၊ မြင့်မြတ်
သော ပညာအဖြစ်သို့ ရောက်စေ၏။ ထေရော၊ အရှင်ဒဗ္ဗ မထေရ်သည်။
ဥပသမ္ပန္နကာလတောယေဝ၊ မြင့်မြတ်သောပညာအဖြစ်သို့ ရောက်သောအခါမှ
သာလျှင်။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ကို။ ဥပနိဿယ၊ မှီ၍။
ဝိဟရန္တံနံ၊ နေကုန်သော။ သဗ္ဗဘိက္ခုနံ၊ အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့အား။
သေနာသနာနိ ၈၊ ကျောင်း အိပ်ရာ နေရာတို့ကိုလည်း။ ပညာပေတိ၊ ခင်း၏။
ဘိက္ခုဉ္စ၊ ဆွမ်းကိုလည်း။ သမ္ပုဋ္ဌိစ္စံတွာ၊ ဝန်ခံ၍။ ဥဒ္ဓိသတိ၊ ညွှန်း၏။ တဿ၊
ထို အရှင်ဒဗ္ဗအား။ သေနာသနပညာပကဘာဝေါ၊ ကျောင်း အိပ်ရာ
နေရာကို ခင်းသောအဖြစ်သည်။ သဗ္ဗဒိသာသု၊ အလုံးစုံသော အရပ်မျက်နှာ
တို့၌။ ပါကဋ္ဌော၊ ထင်ရှားသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ “မလ္လပုတ္တော၊ မလ္လာ
မင်း၏ သားဖြစ်သော။ ဒဗ္ဗော၊ ဒဗ္ဗသည်။ သဘာဂါနံ သဘာဂါနံ၊
သဘောတူဖြစ်ကုန် လဘောဘူ ဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား။
ကေဋ္ဌာနေ၊ တခုသောနေရာ၌။ သေနာသနာနိ၊ ကျောင်း အိပ်ရာ နေရာတို့ကို။
ပညာပေတိ ကိရ၊ ခင်းသဘတ်။ ဒူရေမိ၊ ဝေးသောအရပ်၌လည်း။ သေနာ-
သနံ၊ ကျောင်း အိပ်ရာ နေရာကို။ ပညာပေတိ ယေဝ၊ ခင်းသည်သာလျှင်
တည်း။ (ယေ ၈၊ အကြင် ရဟန်းတို့သည်လည်း။) ဂန္တု၊ သွားခြင်းငှာ။
အသက္ကောန္တော၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုမသွား

၁။ သဘာဂသဘာဂါနံ = (ဆဋ္ဌ) ၂။ ဂန္တု၊ သွားခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တော၊
မစွမ်းနိုင်ကုန်သော ရဟန်းတို့ကို။ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုးဖြင့်။ နေတိ၊ ဆောင်၏။ = (ဆဋ္ဌမုဒ္ဓိ
ပါဌ အပိုင်းယောဇနာခြင်းတည်း။)

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၃-တတိယဝဂ္ဂ ဒဗ္ဗတ္ထေရဝတ္ထု ၆၁၁

နိုင်ကုန်သောရဟန်းတို့သို့။ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုးဖြင့်။ နေတိ (ကိရ)၊ ဆောင်သတတ်။”
ဣတိ၊ ဤသို့။ (ပါကဋ္ဌော၊ ထင်ရှားသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။)

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထို အရှင်ဒဗ္ဗမထေရ်ကို။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။
ကာလေပိ၊ အခါဟုတ်သည်၌လည်းကောင်း။ ဝိကာလေပိ၊ နေလှသောအခါ၌
လည်းကောင်း။ “အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ ဇီဝကမ္မံဝနေ၊
ဇီဝက၏ သရက်ဥယျာဉ်တော၌။ သေနာသနံ၊ အိပ်ရာနေရာကို။ ပညာပေဟိ၊
ခင်းလော။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ မဒ္ဒကုစ္ဆိသ္မိ၊ မဒ္ဒကုစ္ဆိ အမည်ရှိသော။
မိဂဒါယေ၊ မိဂဒါဝုန်တော၌။ (သေနာသနံ၊ အိပ်ရာနေရာကို။ ပညာပေဟိ၊
ခင်းလော။)” ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။) ဧဝံ၊ ဤသို့။ သေနာ-
သနံ၊ အိပ်ရာနေရာကို။ ဥဒ္ဓိသာပေတွာ၊ ညှိန်းစေ၍။ တဿ၊ ထို အရှင်ဒဗ္ဗ-
မထေရ်၏။ ဣဒ္ဓိ၊ တန်ခိုးကို။ ပဿန္တာ၊ ရှုကုန်လျက်။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။
သောပိ၊ ထို အရှင်ဒဗ္ဗ မထေရ်သည်လည်း။ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုးဖြင့်။ မနော-
မယေ၊ အဘိညာဉ်စိတ်ဖြင့် ပြီးကုန်သော။ ကာယေ၊ ရူပကာယတို့ကို။ အဘိ-
သင်္ခရိတွာ၊ ဖန်ဆင်း၍။ ဧကေကဿ၊ တပါးတပါးသော။ ထေရဿ၊ မထေရ်
အား။ ဧကေကံ၊ တပါးတပါးသော။ အတ္တနာ၊ မိမိနှင့်။ သဒိသံ၊ တူသော။
ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ နိမ္မိနိတွာ၊ ဖန်ဆင်း၍။ အင်္ဂုလိယာ၊ လက်ချောင်းသည်။
ဇလမာနာယ၊ တောက်သည်ရှိသော်။ ပုရတော ပုရတော၊ ရွှေမှ ရွှေမှ။ ဂန္တာ၊
သွား၍။ “အယံ၊ ဤသည်ကား။ မဇ္ဈော၊ ညောင်စောင်းတည်း။ ဣဒံ၊ ဤ
သည်ကား။ ပိဋံ၊ အင်းပျဉ်တည်း။” ဣတိအာဒိနိ၊ ဤသို့ အစရှိသည်တို့ကို။
ဝတွာ၊ ဆို၍။ သေနာသနံ၊ အိပ်ရာနေရာကို။ ပညာပေတွာ၊ ခင်း၍။ ပုန၊
တဖန်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝသနဋ္ဌာနမေဝ၊ နေရာအရပ်သို့သာလျှင်။ အာ-
ဂစ္ဆတိ၊ လာ၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ဧတ္ထံ၊ ဤ မနောရထ ပူရဏံ အမည်
ရှိသော အင်္ဂုတ္တရနိကာယ် အဋ္ဌကထာ၌။ သခေပေါ၊ အကျဉ်းတည်း။ ဝိတ္တာ-
ရတော ပန၊ အကျယ်အားဖြင့်ကား။ ဣဒံ ဝတ္ထု၊ ဤဝတ္ထုသည်။ ပါဠိယံ၊
ဝိနည်းပါဠိတော်၌။ အာဂတမေဝ၊ လာသည်သာလျှင်တည်း။ သတ္တာ၊ မြတ်
စွာဘုရားသည်။ ဣဒမေဝ ကာရဏံ၊ ဤအကြောင်းကိုသာလျှင်။ အဋ္ဌပုတ္တံ၊
အကြောင်း၏ဖြစ်ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြုတော်မူ၍။ အပရတာဂေ၊ နောက်အဖို့
၌။ အရိယဂဏမဇ္ဈေ၊ အရိယာအပေါင်း၏ အလယ်၌။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေ
သော်မူလျက်။ ထေရံ၊ အရှင်ဒဗ္ဗမထေရ်ကို။ သေနာသနပညာပကာနံ၊ အိပ်ရာ

နေရာကို ခင်းတတ်သော ရဟန်းတို့တွင်။ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။
ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။

ပိလိန္ဒဝစ္ဆတ္ထေရဝတ္ထု

၂၁၅။ သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌။ ဒေဝတာနံ ပိယမနာပါနန္တိ (ဣမိနာ)၊
ဒေဝတာနံ ပိယမနာပါနံ—ဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်။ ဒေဝတာနံ၊ နတ်တို့သည်။
ပိယာနုဉ္စေ၊ ချစ်အပ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ မနာပါနဉ္စ၊ နှလုံးကို
ပွားစေတတ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ (ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့တွင်။) ပိလိန္ဒ-
ဝစ္ဆတ္ထေရော၊ ပိလိန္ဒဝစ္ဆ မထေရ်သည်။ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏။ ဣတိ(ဣမံ အတ္ထံ)၊
ဤသို့သော အနက်ကို။ ဒဿေတိ၊ ပြ၏။ ကိရ(ဝိတ္တာရေမိ)၊ ချဲ့ဦးအံ့။ သော၊
ထို ပိလိန္ဒဝစ္ဆ မထေရ်သည်။ ဗုဒ္ဓေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အနုပ္ပန္နေ၊ မပွင့်မီ။
စက္ကဝတ္ထိ ရာဇာ၊ စကြဝတေးမင်းသည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ မဟာဇနံ၊ လူများ
အပေါင်းကို။ ပဉ္စသု၊ ငါးပါးကုန်သော။ သီလေသု၊ သီလတို့၌။ ပတိဋ္ဌာပေ-
တော၊ တည်စေ၍။ သဂ္ဂပရာယနံ၊ နတ်ပြည်လျှင် လဲလျောင်းရာ ရှိသည်ကို။
အကာသိ၊ ပြ၏။ ယေဘုယျေန၊ များသောအားဖြင့်။ ဆသု၊ ခြောက်ထပ်
ကုန်သော။ ကာမသဂ္ဂေသု၊ ကာမာဝစရ နတ်ပြည်တို့၌။ နိဗ္ဗတ္တဒေဝတာ၊ ဖြစ်
သော နတ်တို့သည်။ တဿေဝ၊ ထို စကြဝတေးမင်း၏သာလျှင်။ ဩဝါဒံ၊
အဆုံးအမကို။ လဘိတော၊ ရ၍။ နိဗ္ဗတ္တနိဗ္ဗတ္တဋ္ဌာနေ၊ ဖြစ်လေရာ ဖြစ်လေရာ
အရပ်၌။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သမ္ပတ္တိံ၊ စည်းစိမ်ကို။ ဩလောကေတော၊ ကြည့်
၍။ “ကံ၊ အဘယ်သူကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဣမံ သဂ္ဂသမ္ပတ္တိံ၊ ဤနတ်၌ဖြစ်
သော စည်းစိမ်ကို။ (မယံ၊ ငါတို့သည်။) လဘိမှာ နု ခေါ်၊ ရကုန်သနည်း။”
ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဋ-၂၁၆) အာဝဇ္ဇမာနာ၊ ဆင်ခြင်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဣမံ ထေရံ၊
ဤ မထေရ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ “ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ အဓ္မေ-
ဟိ၊ ငါတို့သည်။ သမ္ပတ္တိံ၊ နတ်ပြည်၌ဖြစ်သော စည်းစိမ်ကို။ လဒ္ဓါ၊ ရအပ်၏။”
ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍။ သာယံ ပါတံ၊ ည၌ နံနက်။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။
နမဿန္တိ၊ ရှိခိုးကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သော၊ ထို ပိလိန္ဒဝစ္ဆအမည်ရှိ
သော မထေရ်သည်။ ဒေဝတာနံ၊ နတ်တို့သည်။ ပိယမနာပါနံ၊ ချစ်အပ်
နှလုံးကိုပွားစေတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အဂ္ဂေါ နာမ၊ မြတ်သည်မည်သည်။
ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ ပိလိန္ဒောတိ ပန၊ ပိလိန္ဒဟူသော အမည်သည်ကား။ အဿ
(ထေရဿ)၊ ထို မထေရ်၏။ နာမံ၊ အမည်တည်း။ ဝစ္ဆောတိ၊ ဝစ္ဆော ဟူ
သည်ကား။ ဂေါတ္တိံ၊ အနွယ်တည်း။ တဒုဘယံ၊ ထို အမည်အနွယ် နှစ်ပါးစုံ

၁။ ပိလိန္ဒောတိ ပနဿ ဂေါတ္တိံ၊ ဝစ္ဆောတိ နာမံ = (ဆန့်)

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၃-တတိယဝဂ္ဂ ပိလိန္ဒဝစ္ဆတ္ထရဝတ္ထု ၆၁၃

ကို။ သံသန္ဓေတော၊ ရောဇ္ဇော၍။ ပိလိန္ဒဝစ္ဆောတိ၊ ပိလိန္ဒဝစ္ဆ-ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

တဿ၊ ထို ပိလိန္ဒဝစ္ဆ မထေရ်၏။ ပဉ္စကမ္မေ၊ ပြဿနာအမှု၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ အနုပုဗ္ဗိကထာ၊ အစဉ်အတိုင်းဖြစ်သောစကားတည်း။ -ကိရ (ဝိတ္တာရေမိ)၊ ချဲ့ဦးအံ့။ အယံ၊ ဤ ပိလိန္ဒဝစ္ဆ မထေရ်၏ အလောင်းဖြစ်သောသူသည်။ ပဒုမုတ္တရဗဒ္ဒကာလေ၊ ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာဘုရား လက်ထက်တော်၌။ ဟံသဝတီနဂရေ၊ ဟံသဝတီပြည်၌။ မဟာဘောဂကုလေ၊ များသောစည်းစိမ်ရှိသော အမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏။ ပုရိမနယေနေဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဒေသနာတော်ကို။ သုဏန္ဓော၊ နာသည်ရှိသော်။ သတ္ထာရံ၊ ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဧကံ၊ တယောက်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ ဒေဝတာနံ၊ နတ်တို့၏။ ပိယမနာပဋ္ဌာနေ၊ ချစ်အပ် နှလုံးကိုပွားစေတတ်သော အရာ၌။ ဌပေန္တံ၊ ထားတော်မူသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ တံ ဌာနန္တရံ၊ ထို အရာအထူးကို။ ပတ္ထေတော၊ တောင့်တ၍။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို။ ကတော၊ ပြု၍။ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည် လူ့ပြည်တို့၌။ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်သည်ရှိသော်။ ဣမသ္မိ ဗုဒ္ဓုပ္ပာဒေ၊ ဤဘုရား လက်ထက်တော်၌။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ ပြာဟ္မဏကုလေ၊ ပုဏ္ဏားအမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ အဿ၊ ထိုသတို့သားအား။ ပိလိန္ဒဝစ္ဆောတိ နာမံ၊ ပိလိန္ဒဝစ္ဆဟူသော အမည်ကို။ အကံသု၊ မှည့်ကုန်၏။ သော၊ ထို ပိလိန္ဒဝစ္ဆ သတို့သားသည်။ အပရေန၊ တပါးသော။ သမယေန၊ အခါ၌။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဒေသနာတော်ကို။ သုတော၊ ကြားနာရ၍။ ပဋိလဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊ ရအပ်သော သဒ္ဓါတရားရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရှင်ပြု၍။ ဥပသမ္ပန္နော၊ ပဉ္စင်းခံသည်ရှိသော်။ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို။ ဝဇေတော၊ ပွားစေ၍။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်လေ၏။

သော၊ ထို ပိလိန္ဒဝစ္ဆ မထေရ်သည်။ ဂိဟိဟိပိ၊ လူတို့နှင့်လည်းကောင်း။ ဘိက္ခုဟိပိ၊ ရဟန်းတို့နှင့် လည်းကောင်း။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကထေန္တော၊ ပြောဆိုသည်ရှိသော်။ “ဝသလ၊ သူယုတ်။ ဧဟိ၊ လာလျှော့။ ဝသလ၊ သူယုတ်။ ဂစ္ဆ၊ သွားလော့။ ဝသလ၊ သူယုတ်။ အာဟရ၊ ဆောင်ခဲ့လော့။ ဝသလ၊ သူယုတ်။ ဂဏှ၊ ယူလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝသလ ဝါဒေနေဝ၊ သူယုတ်ဟူသော ခေါ်ဝေါ်ခြင်းဖြင့်သာလျှင်။ သမုဒါစရတိ၊ ပြောဆို၏။ တံ ကထံ၊

ထိုစကားကို။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်၍။ တထာဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။
 “ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အရိယာ နာမ၊ အရိယာတို့မည်သည်ကား။
 ဖရုသဝစနာ၊ ရုန့်ရင်းကြမ်းတမ်းသော စကားရှိကုန်သည်။ န ဟောန္တိ၊
 မပြစ်ကုန်သလော။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိံသု၊ မေးလျှောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့။ အရိယာနံ၊ အရိယာတို့အား။ ပရဝမ္ဘနဝသေန၊ သူတပါးကို ကဲ့ရဲ့
 ရှုတ်ချသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဖရုသဝါစာ နာမ၊ ရုန့်ရင်းကြမ်းတမ်း
 သော စကားမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အပိစ ခေါ် ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။
 ဘာန္တရေ၊ ဘဝဟပါး၌။ အာစိဏ္ဏဝသေန၊ အလေ့အကျင့်၏အစွမ်းဖြင့်။ (ဖရုသ-
 ဝါစာ၊ ရုန့်ရင်းကြမ်းတမ်းသော စကားသည်။) ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ပိလိန္ဒဝစ္ဆတ္ထေရော၊ ပိလိန္ဒဝစ္ဆ
 မထေရ်သည်။ ဥဋ္ဌာယ သမုဋ္ဌာယ၊ ထ၍ ထ၍။ ဂိဟိဟိပိ၊ လူတို့နှင့်လည်း
 ကောင်း။ ဘိက္ခုဟိပိ၊ ရဟန်းတို့နှင့်လည်းကောင်း။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကထေန္တော၊
 ဆိုသည်ရှိသော်။ “ဝသလ ဝသလာ”တိ၊ သူယုတ် သူယုတ်ဟူ၍။ ကထေတိ၊
 ဆို၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဧတ္ထ၊ ဤသို့ပြောဆိုခြင်း၌။ ကာရဏံ၊ အကြောင်း
 ကား။ ကိံ၊ အဘယ်ပါနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိံသု၊ မေးလျှောက်ကုန်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မယံ၊ ငါဘုရား၏။ ပုတ္တဿ၊ သားအား။ ဧတံ၊
 ဤသို့ သူယုတ်ဟုဆိုခြင်းသည်။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုအခါ၌သာလျှင်။ အာစိဏ္ဏံ၊
 အလေ့အကျင့်သည်။ န ဟောတိ၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်။ အတိတေ၊ လွန်လေပြီး
 သော အခါ၌။ ယေ (ဧသော) ပန၊ ဤ ပိလိန္ဒဝစ္ဆမထေရ်သည်ကား။ ပဉ္စ
 ဇာတိသဘာနံ၊ ဘဝငါးရာတို့ပတ်လုံး။ ဝသလ ဝေဒိ ပြာဟ္မဏကုလေ၊ သူယုတ်
 ဟုဆိုလေ့ရှိသော ပုဏ္ဏားအမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိံ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယေ (ဧသော)၊
 ဤ ပိလိန္ဒဝစ္ဆ မထေရ်သည်။ ဘဝါစိဏ္ဏေနော၊ ဘဝ၌ လေ့ကျက်ခြင်းဖြင့်
 သာလျှင်။ ကထေသိ၊ ဆို၏။ ဖရုသဝသေန၊ ရုန့်ရင်းကြမ်းတမ်းသည်၏အစွမ်း
 ဖြင့်။ န (ကထေဟိ)၊ ဆိုသည်မဟုတ်။ ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ အရိယာနံ၊ အရိ
 ယာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ဝေါဟာရော၊ ပြောဆိုသော စကားသည်။ ဖရုသော၊
 ရုန့်ရင်းကြမ်းတမ်းသည်။ သမာနောပိ၊ ဖြစ်ငြားသော်လည်း။ စေတနာယ၊
 စေတနာ၏။ အဖရုသဘာဝေန၊ မရုန့်ရင်း မကြမ်းတမ်းသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ပရိ-
 သုဒ္ဓေါဝ၊ စင်ကြယ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤပိလိန္ဒဝစ္ဆ
 မထေရ်၌။ အပ္ပမတ္တကမ္ပိ၊ အနည်းငယ်မျှလည်းဖြစ်သော။ ပါပံ၊ ကောင်းမှု
 ကို။ န ဥပသဗ္ဗတိ၊ မရအပ်။ ”ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တာ၊ ဆို၍။ ဓမ္မပဒေ၊ ဓမ္မပဒ
 ၌။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ (ကိံ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆို

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၃-တတိယဝဂ္ဂ ပိလိန္ဒဝစ္ဆတ္ထရာဝတ္ထု ၆၁၅

သနည်း။) အကက္ကသံ ဝိညာပနိံ၊ ဂိရံ သစ္စမုဒီရယေ။ ယာယ နာဘိသဇေ ကဉ္စိ၊
တမဟံ ပြုမိ ဗြာဟ္မဏန္တိ။-အကက္ကသံ ဝိညာပနိံ၊ ဂိရံ သစ္စမုဒီရယေ။ ယာယ
နာဘိသဇေ ကဉ္စိ၊ တမဟံ ပြုမိ ဗြာဟ္မဏံ-ဟူ၍။ အာဟ၊ ဆို၏။

“ယာယ(ဂိရိယာ)၊ အကြင်စကားဖြင့်။ ကဉ္စိ၊ တစုံတယောက်သော
သူကို။ နာဘိသဇေ-နာဘိသဇေယျ၊ ကောဓအားဖြင့် မကပ်ငြိစေရာ။
အကက္ကသံ၊ ကြမ်းကြုတ်ခြင်းမရှိသော။ ဝိညာပနိံ၊ အနက်ကို သိစေ
တတ်သော။ သစ္စ၊ မှန်သော။ ဂိရံ၊ စကားကို။ ဥဒီရယေ-ဥဒီရယေယျ၊
မြွက်ဆိုရာ၏။ တံ၊ ထိုသူကို။ ဗြာဟ္မဏံ၊ အပပြုအပ်ပြီးသော မကောင်း
မှုရှိသောသူဟူ၍။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ပြုမိ၊ ဟောတော်မူ၏။”

အထ၊ ထိုအခါမှ။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ထေရော၊ အရှင်ပိလိန္ဒဝစ္ဆ
မထေရ်သည်။ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ ပဝိ-
သန္တော၊ ဝင်သည်ရှိသော်။ ဧကံ၊ တယောက်သော။ ပုရိသံ၊ ယောက်ျား
ကို။ ပိပ္ပလိနံ၊ ပိတ်ချင်းသီးတို့ဖြင့်။ ဘာဇနံ၊ ခွက်ကို။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။
အာဒါယ၊ ယူ၍။ အန္တောနဂရံ၊ မြို့တွင်းသို့။ ပဝိသန္တံ၊ ဝင်သည်ကို။ ဒိသ္မာ၊
မြင်၍။ “ဝသလ၊ သူယုတ်။ တေ၊ သင်၏။ ဘာဇနေ၊ ခွက်၌။ ကံ၊ အဘယ်
ဝတ္ထုနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သော၊ ထို ယောက်ျားသည်။
“အယံ သမဏော၊ ဤရဟန်းသည်။ မဟာသနိပါတောဝံ၊ ကြီးစွာသော
မိုးကြိုး၏ကျခြင်းကဲ့သို့။ ဖရုသကထံ၊ ကြမ်းတမ်းသောစကားကို။ ကထေသိ၊
ဆို၏။ ဣမဿ၊ ဤရဟန်းအား။ အနုစ္ဆဝိကမေဝ၊ လျှောက်ပတ်သောစကား
ကိုသာလျှင်။ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊
ကြံ၏။ (စိန္တေတွာ၊ ကြံပြီး၍။) “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဘာ-
ဇနေ၊ ခွက်၌။ (၄-၂၁၇) မူသိကဝစ္စံ၊ ကြွက်ချေးတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊
ဆို၏။ ဝသလ၊ သူယုတ်။ ဧဝံ၊ ဤသို့သင်ဆိုသော အတိုင်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။
ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) တဿ ထေရဿ၊ ထိုမထေရ်၏။ ဒဿနံ၊
မြင်ခြင်းကို။ ဝိဇဟန္တဿ၊ စွန့်သောယောက်ျား၏။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော ပိတ်
ချင်းသီးသည်။ မူသိကဝစ္စမေဝ၊ ကြွက်ချေးသည်သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်
၏။ သော၊ ထို ပိတ်ချင်းသီးရှင် ယောက်ျားသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ “ဣမာ-
ပိပ္ပလိယော၊ ဤ ပိတ်ချင်းသီးတို့သည်။ မူသိက ဝစ္စသဒိသာ၊ ကြွက်ချေးနှင့်

၁။ မယာ၊ ငါနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မါတောဝ၊ စောစောကပင်လျှင်။ (ရှေးဦးစွာ
ပင်လျှင်။) = (ဆဋ္ဌ)

တူသော သဘောရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပညာယန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ သဘာဝေါ နု ခေါ၊ ကြွက်ချေးသဘောရှိသည်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော။) နော(သဘာဝေါ နု ခေါ)၊ ကြွက်ချေးသဘော မရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိမံသန္တော၊ စူးစမ်းလိုသည်ဖြစ်၍။ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်။ ဥပ္ပိဋ္ဌေသိ၊ ကြိတ်၏။ အယ၊ ထိုအခါ၌။ အယ၊ ထိုပိတ်ချင်းသီးရှင်ယောက်ျားအား။ (ပိပ္ပလိနံ၊ ပိတ်ချင်း သီးတို့၏။) ဥန္တု၊ ရဝစ္စဘာဝံ၊ ကြွက်ချေး၏အဖြစ်ကို။ ဥတု၊ သိ၍။ ဗလဝ- ဒေါမနဿံ၊ အားကြီးစွာသော နှလုံးမသာယာခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုပိတ်ချင်းသီးရှင် ယောက်ျားသည်။ “ဣမာယေဝ၊ ဤခွက်၌ တည့် သော ပိတ်ချင်းသီးတို့သည်သာလျှင်။ ဝေရူပါ၊ ဤသို့ ကြွက်ချေး သဘော ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ နု ခေါ၊ ဖြစ်ကုန်သလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ သကဋ္ဌေပိ၊ လှည်း၌လည်း။ ပိပ္ပလိယော၊ ပိတ်ချင်းသီးတို့သည်။ (ဝေရူပါ၊ ဤ သို့ ကြွက်ချေး သဘောရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ နု ခေါ၊ ဖြစ်ကုန်သလော။)” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ သဗ္ဗာပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ပိပ္ပလိယော၊ ပိတ်ချင်းသီးတို့သည်။ တာဒိသာဝ၊ ထို ကြွက်ချေးသဘောရှိသည် တို့ကိုသာလျှင်။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဟဒယံ၊ နှလုံးကို။ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်။ သန္ဓာရေတွာ၊ ကောင်းစွာတည်စေ ၍။ “ဣဒံ၊ ဤအမှုသည်။ အညဿ၊ တပါးသောသူ၏။ ကမ္မံ၊ အမှုသည်။ န၊ မဟုတ်။ ဧတံ၊ ဤအမှုသည်။ မယာ၊ ငါသည်။ ပါတောဝ၊ စောစောကလျှင်။ ဒိဋ္ဌာတိက္ခယ၊ မြင်အပ်သောရဟန်း၏။ ကမ္မံ၊ အမှုတည်း။ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်။ ကေ၊ တခုသော။ ဥပါယံ၊ အကြောင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ဂတဋ္ဌာနံ၊ သွားရာအရပ်ကို။ အနု ဝိစိနိတွာ၊ စုံစမ်းမေးမြန်း၍။ ဧတံ ကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဇာနိဿာမိ၊ သိရအံ။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံး ပိုက်၍။ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ ဂတမဂ္ဂံ၊ သွားရာလမ်းခရီးကို။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍။ ပါယာသိ၊ သွား၏။

အယ၊ ထိုအခါ၌။ ကော၊ တယောက်သော။ ပုရိသော၊ ယောက်ျား သည်။ အတိပိယ၊ အလွန်လျှင်။ စဏှိကတံ၊ ကြမ်းတမ်းသော သွားခြင်းဖြင့်။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားသော။ တံ၊ ထိုယောက်ျားကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ “ဘော ပုရိသ၊ အိုယောက်ျား။ အတိပိယ၊ အလွန်လျှင်။ စဏှိကတောဝ၊ ကြမ်းတမ်းသော သွားခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ ဂစ္ဆသိ၊ သွား၏။ ကေန၊ ကမ္ပေန၊ အဘယ် အမှုကြောင့်။ ဂစ္ဆသိ၊ သွားသနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆံ၊ မေး၏။ သော၊ ထိုပိတ်ချင်းသီးရှင်ဖြစ်သော ယောက်ျားသည်။ တဿ၊ ထို ခရီးလမ်းအကြား

နိပါတ် ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၃-တတိယဝဂ္ဂ ဗာဟိယဒါရုစီရိယတ္ထေရဝတ္ထု ၆၁၇

ဦးတော့သော ယောက်ျားအား။ တံ ပဝတ္ထိံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရော-
စေသိ၊ ပြောကြား၏။ သော၊ ဟို လမ်းခရီးအကြားဦးတော့သော ယောက်ျား
သည်။ တဿ၊ ထိုပိတ်ချင်းသီးရှင် ယောက်ျား၏။ ကထံ၊ စကားကို။ သုတူ၊
ကြား၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ (ကံ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။)
“ဘော၊ အိုအချင်း။ မာ စိန္တယိ၊ မကြံအောက်မေ့လင့်။ မယှံ၊ ငါ၏။
အယျော၊ အရှင်ဖြစ်သော။ ပိလိန္ဒဝစ္ဆော၊ ပိလိန္ဒဝစ္ဆ မထေရ်သည်။ ဘဝိ-
ဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ တံ၊ သင်သည်။ တေဒေဝ ဘာဇနံ၊ ထိုခွက်ကိုပင်လျှင်။
ပူရေတူ၊ ပြည့်စေ၍။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ထေရဿ၊ မထေရ်
၏။ ပူရတော၊ ရှေ့၌။ တိဠ၊ ရပ်လော့။ ‘ဝသလ၊ သူယုတ်။ ဧဝံ၊ ဤ
ဝတ္ထုသည်။ ကံ နာမ၊ အဘယ်ဝတ္ထုနည်း။’ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တကာလေ စ၊
ဆိုအပ်သောအခါ၌လည်း။ ‘ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ပိပ္ပလိယော၊ ပိတ်ချင်းသီး
တို့တည်း။’ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒ၊ ဆိုလော့။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ ‘ဝသလ၊
သူယုတ်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ သင်ဆိုသောအတိုင်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။’ ဣတိ၊
ဤသို့။ ဝက္ခတိ၊ ဆိုလတ္တံ့။ ပုန၊ တဖန်။ သဗ္ဗာပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်
သော။ ပိပ္ပလိယော၊ ပိတ်ချင်းသီးတို့သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။”
ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) သော၊ ထို ပိတ်ချင်းသီးရှင် ဖြစ်သော
ယောက်ျားသည်။ တထာ၊ ထို လမ်းခရီးအကြားဦး တော့ကြုံသော ယောက်ျား
ဆိုတိုင်း။ အကာသိ၊ ပြု၏။ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ပိပ္ပလိယော၊ ပိတ်
ချင်းသီးတို့သည်။ ပဋိပါကတိကာ၊ တဖန် ပြုကတော့သဘောရှိကုန်သည်။ အဟေ-
သံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ ဧကံ၊ တခုသော။ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထု
တည်း။ အပရဘာဂေ ပန၊ နောက်အဖို့၌ကား။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
ဒေဝတာနံ၊ နတ်တို့၏။ ပိယမနာပကာရဏမေဝ၊ ချစ်အပ် နှလုံးကို ပွားစေ
တတ်သည်၏ အဖြစ်တည်းဟူသော အကြောင်းကိုသာလျှင်။ ဝတ္ထု၊ အကြောင်း
ကို။ ကတူ၊ ပြုတော်မူ၍။ ထေရံ၊ အရှင်ပိလိန္ဒဝစ္ဆ မထေရ်ကို။ ဒေဝတာနံ၊
နတ်တို့၏။ ပိယမနာပါနံ၊ ချစ်အပ် နှလုံးကို ပွားစေတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့
တွင်။ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။ ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤ
သည်လျှင်အပြီးတည်း။

ဗာဟိယဒါရုစီရိယတ္ထေရဝတ္ထု

၂၁၆။ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌။ ခိပ္ပါဘိညာနန္တိ (ဣမိနာ)၊ ခိပ္ပါဘိညာနံ-
ဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်။ ခိပ္ပံ၊ လျင်စွာ။ အဓိဂတဘိညာနံ၊ ရအပ်သော အဘိ-

၁။ ဣဒမတ္ထကံ = (ဆဌ)

ညာဉ်ရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ ဒါရုစီရိယတ္ထေရော၊ ဒါရုစီရိယ-အမည်ရှိသော
 မထေရ်သည်။ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏။ ဣတိ (ဣမံ-အတ္ထံ)၊ ဤသို့သောအနက်ကို။
 ဒဿေတိ၊ ပြ၏။ ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ အယံ ထေရော၊ ဤ ဒါရုစီရိယ-အမည်
 ရှိသော မထေရ်သည်။ သံခိတ္တံဓမ္မဒေသနာပရိယောသာနေ၊ အကျဉ်းအား
 ဖြင့် ဟောတော်မူအပ်သော တရားဒေသနာတော်၏ အဆုံး၌။ အရဟတ္တံ၊
 အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်လေ၏။ မဂ္ဂဖလာနံ၊ မဂ်ဖိုလ်တို့၏။ ပရိ-
 ကမ္မကိစ္စံ၊ ရှေးအဖို့၌ စိ ဖြန်းခြင်းကိစ္စသည်။ နာဟောသိ၊ မဖြစ်။ တသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်။ ခိပ္ပာဘိညာနံ၊ လျင်ငသာ အဘိညာဉ်ရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။
 အဂ္ဂေါ နာမ၊ မြတ်သည်မည်သည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ ဗာဟိယရဋ္ဌေ ပန၊
 ဗာဟိယတိုင်း၌ကား။ ဇာတတ္တာ၊ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဗာဟိယောတိ၊
 ဗာဟိယဟူ၍။ အဿ၊ ထို သတို့သားအား။ နာမံ၊ အမည်ကို။ အကံသု၊ မှည့်
 ကုန်၏။ သော၊ ထို ဗာဟိယ-အမည်ရှိသော သတို့သားသည်။ အပရဘာဂေ၊
 နောက်အဖို့၌။ ဒါရုစီရံ၊ ပျဉ်ချပ်ကိုစီ၍ပြုအပ်သော သင်္ကန်းကို။ နိဝါသေသိ၊
 ဝတ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဒါရုစီရိယော နာမ၊ ဒါရုစီရိယ-ဟူသော
 အမည်သည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။

☞ (ဋ္ဌ-၂၁၈) တဿ၊ ထို ဒါရုစီရိယ-အမည်ရှိသော မထေရ်၏။ ပဉ္စကမ္မေ၊
 ပြဿနာအမှု၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ အနုပုဗ္ဗိကထာ၊ အစဉ်ဖြစ်သော
 စကားတည်း။ -ဟိ (ဝိတ္တာရေမိ)၊ ချဉ်းအံ့။ အယမ္ပိ၊ ဤ ဒါရုစီရိယအမည်ရှိ
 သော မထေရ်၏ အလောင်းဖြစ်သောသူသည်လည်း။ ပဒုမုတ္တရဗုဒ္ဓကာလေ၊
 ပဒုမုတ္တရ ဘုရားလက်ထက်တော်၌။ ဟံသဝတီနဂရေ၊ ဟံသဝတီပြည်၌။
 ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌။ နိဗ္ဗုတ္တော၊ ဖြစ်၏။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။
 ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဒေသနာတော်ကို။ သုဏန္တော၊ နာသည်ရှိသော်။ သတ္တာရံ၊
 မြတ်စွာဘုရားကို။ ဧကံ၊ တယောက်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ ခိပ္ပာဘိညာနံ၊
 လျင်သော အဘိညာဉ်ရှိကုန်သော သူတို့တွင်။ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။
 ဌပေန္တံ၊ ထားတော်မူသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အဓိကာရကမ္ပံ၊ လွန်စွာပြုအပ်
 သော အမှုကို။ ကတု၊ ပြု၍။ တံ ဌာနန္တရံ၊ ထိုရာထူးကို။ ပတ္ထေတု၊ တောင်
 တ၍။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို။ ကတု၊ ပြု၍။
 ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည် လူ့ပြည်တို့၌။ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်သည်ရှိသော်။
 ကဿပဒသဗလဿ၊ ကဿပ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနဿ၊ သာသနာတော်

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၃-တတိယဝဂ္ဂ ဗာဟိယဒါရုစီရိယတ္ထေရဝတ္ထု ၆၁၉

၏။ သြသက္ကနကာလေ၊ သက်သောအခါ၌။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ဝုတ္တေဟိ၊ ဆိုအပ်ကုန်သော။ ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို။ ကတော၊ ပြု၍။ ပရိပုဏ္ဏသီလော၊ ပြည့်စုံသောသီလရှိသည်ဖြစ်၍။ ဇီဝိတက္ခယံ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့။ ပတော၊ ရောက်၍။ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။

သော၊ ထို ဒါရုစီရိယအမည်ရှိသော ရဟန်းသည်။ ဧကံ ဗုဒ္ဓန္တရံ၊ နှစ်ဆူသောဘုရားရှင်တို့၏ တခုသော အကြားကာလပတ်လုံး။ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌။ ဝသိတော၊ နေ၍။ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓပွာဒေ၊ ဤ ဘုရားရှင် လက်ထက်တော်၌။ ဗာဟိယရဋ္ဌေ၊ ဗာဟိယတိုင်း၌။ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏။ ဝယံ၊ အရွယ်ကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ ဃရာဝါသံ၊ အိမ်ရာထောင်သော လူ၏ဘောင်၌။ ဝသန္တော၊ နေလျက်။ “ဝေါဟာရံ၊ ကုန်သွယ်ခြင်းကို။ ကရိဿာမိ”တိ၊ ပြုအံ့ဟူ၍။ သုဝဏ္ဏဘူမိဂမနိယံ၊ သထုံပြည်သို့သွားသော။ နာဝံ၊ လှေကို။ အဘိရဟံ၊ စီး၏။ နာဝါ၊ လှေသည်။ ဣစ္ဆိတံ၊ အလိုရှိအပ်သော။ ပဒေသံ၊ အရပ်သို့။ အပတာဝ၊ မရောက်မူ၍သာလျှင်။ သမုဒ္ဒမဇ္ဈေ၊ သမုဒ္ဒရာအလယ်၌။ ဘိန္နာ၊ ပျက်လေ၏။ မဟာဇနော၊ လူများအပေါင်းသည်။ မစ္ဆကစ္ဆပဘက္ခော၊ ငါး လိပ်တို့၏ အစာသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အယံ ပန၊ ဤ ဗာဟိယ အမည်ရှိသောသူသည်ကား။ ဧကံ၊ တခုသော။ ဒါရုက္ခဏံ၊ သစ်တုံးကို။ ဂဟေတော၊ ယူ၍။ သတ္တမေ ဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။ သုပ္ပါရကပဋ္ဌနေ၊ သုပ္ပါရကအမည်ရှိသော ဆိပ်၌။ ဥတ္တိဏ္ဏော၊ တက်သည်ဖြစ်၍။ မနုဿဝါသံ၊ လူတို့၏နေရာသို့။ ပတော၊ ရောက်၍။ “အစေလကနိယာမေန၊ အဝတ်မဝတ်သောအမှတ်ဖြင့်။ မနုဿေ၊ လူတို့သို့။ ဥပသင်္ကမိတုံ၊ ကပ်ခြင်းငှာ။ အယုတ္တံ၊ မသင့်။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ အဝိဒ္ဓရေ၊ မနိုးမဝေးသော။ ဌနေ၊ အရပ်၌။ ဧကံ၊ တခုသော။ မဟာတဋ္ဌာကာ၊ တဘက်သည် ကန်ကြီးမှ။ သေဝါလံ၊ မှော်ကို။ ဂဟေတော၊ ယူ၍။ သရီရံ၊ ကိုယ်ကို။ ဝေဋ္ဌေတော၊ ရစ်၍။ ဧကသ္မိံ၊ တခုသော။ ဌာနေ၊ အရပ်၌။ ပတိတံ၊ ကျသော။ ဧကံ၊ တခုသော။ ကပါလံ၊ အိုးကင်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဘိက္ခာယ၊ ထမင်း အလို့ငှာ။ ပါဝိသိ၊ ဝင်၏။

မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ တံ၊ ထို ဗာဟိယ-အမည်ရှိသော သူကို။ ဒိသော၊ မြင်ကုန်၍။ “လောကေ၊ လောက၌။ အရဟန္တာ နာမ၊ ရဟန္တာတို့ မည်သည်။ သစေ အတ္ထိ (သန္တိ)၊ အကယ်၍ရှိကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ ဧဝံဝိဇေဟိ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အယျော၊ အရှင်သည်။ ဥက္ကဋ္ဌတာဝေန၊

မြတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝတ္ထံ၊ အဝတ်ပုဆိုးကို။ နဂဏှာတိ ကိံ န ခေါ၊
မခံယူသလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ ဒိယမာနံ၊ ပေးအပ်သည်ရှိသော်။
ဂဏှေယျ န ခေါ၊ ခံယူရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံကုန်၏။
(ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတွာ၊ ကြံပြီး၍။) ဝိမံသန္တာ၊ စူးစမ်းလိုက်သည်ဖြစ်၍။
နာနာ ဒိသာဟိ၊ အထူးထူးသော အရပ်မျက်နှာတို့မှ။ ဝတ္ထာနိ၊ အဝတ်ပုဆိုး
တို့ကို။ အာဟရိံ သု၊ ဆောင်ကုန်၏။ သော၊ ထိုဗာဟိယ-အမည်ရှိသောသူသည်။
“အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမိနာ နိယာမေန၊ ဤသို့ သောအမှတ်ဖြင့်။ သစေ
န အာဂမိဿံ၊ အကယ်၍ မလာသည်ဖြစ်အံ့။ မေ၊ ငါ့အား။ ဧတေ၊ ထိုသူတို့
သည်။ န ပသိဒေယျံ၊ မကြည်ညိုကုန်ရာ။ ယံကိဉ္စ၊ အမှတ်မရှိသော အမှုကို။
ကတွာ၊ ပြု၍။ ဣမေ၊ ဤသူတို့ကို။ ဝဉ္စေတွာ၊ လှည့်ပတ်၍။ ဇီဝိကုပါယံ၊ အသက်မွေး
ခြင်း၏ အကြောင်းကို။ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။
စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ (ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတွာ၊ ကြံပြီး၍။) ဝတ္ထာနိ၊ အဝတ်တို့ကို။ န
ပဋိဂ္ဂဟိ၊ မခံယူ။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ဘိယျောသော၊ မတွာယ၊ အတိုင်းထက်
အလွန်။ ပသန္တာ၊ ကြည်ညိုကုန်သည်ဖြစ်၍။ မဟာသက္ကာရံ၊ များစွာသောပူဇော်
သကားကို။ ကရိံ သု၊ ပြုကုန်၏။ သောပိ၊ ထိုဗာဟိယ-အမည်ရှိသောသူသည်လည်း။
ဘတ္တကိစ္စံ၊ ထမင်းစားခြင်း ကိစ္စကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ အဝိဒုရဋ္ဌာနေ၊ မနီးမဝေး
သော အရပ်၌။ ဒေဝကုလံ၊ နတ်ကွန်းသို့။ ဂတော၊ သွားလေ၏။ မဟာ-
ဇနော၊ လူများသည်။ တေန၊ ထို ဗာဟိယ-အမည်ရှိသော သူနှင့်။ သဒ္ဓိံ
ယေဝ၊ တကွသာလျှင်။ ဂန္တာ၊ သွား၍။ ဒေဝကုလံ၊ နတ်ကွန်းကို။ ပဋိ-
ဇဂ္ဂိတွာ၊ သုတ်သင်၍။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ သော၊ ထို ဗာဟိယ-အမည်ရှိသော
သူသည်။ “ဣမေ၊ ဤသူတို့သည်။ မယံ၊ ငါ့အား။ သေဝါလ နိဝါသနမတ္ထေ၊
မှော်တည်းဟူသော အဝတ်ကို ဝတ်ခြင်းမျှ၌။ ပသိဒိတွာ၊ ကြည်ညို၍။ ဧဝံ-
ဝိမံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ သက္ကာရံ၊ ပူဇော်သကားကို။ ကရေန္တိ၊ ပြုကုန်၏။
ဧတေသံ၊ ထိုသူတို့ထက်။ မယာ၊ ငါသည်။ ဥက္ကဋ္ဌေနေဝ၊ မြတ်သည်သာလျှင်။
ဘဝိတံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။
(စိန္တေတွာ၊ ကြံပြီး၍။) သလ္လဟုကာနိ၊ ပေါ့ကုန်သော။ ရုက္ခဖလကာနိ၊
သစ်ပျဉ်တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ တစ္ဆေတွာ၊ ရွှေချော၍။ ဝါကေသု၊ လျော်
တို့၌။ အာဝုဏိတွာ၊ သိ၍။ စိရံ၊ သင်္ကန်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ နိဝါသေတွာ၊
ဝတ်၍။ ပါရူပိတွာ၊ ရုံ၍။ ဇီဝိကံ၊ အသက်ကို။ ကပ္ပေန္တော၊ မွေးလျက်။
ဝသိ၊ နေ၏။

၁။ သေဝါလေ နိဝေသနမတ္ထေ-(ဆဋ္ဌ)

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၃-တတိယဝဂ္ဂ ဗာဟိယဒါရုစီရိယတ္ထေရဝတ္ထု ၆၂၁

☞ (ဋ္ဌ-၂၁၉) အထ၊ ထိုအခါ၌။ ကဿပ ဗုဒ္ဓကလေး၊ ကဿပဘုရား လက်ထက်တော်၌။ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို။ ကရောဇ္ဇေသု၊ ပြုကုန်သော။ သတ္တသု ဇနေသု၊ ခုနစ်ယောက်သော ရဟန်းတို့တွင်။ ဧကော၊ တယောက် သော။ ယောသော ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ သုဒ္ဓါဝါသဗြဟ္မာလောကေ၊ သုဒ္ဓါဝါသဗြဟ္မာပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထို သုဒ္ဓါဝါသဗြဟ္မာပြည် ၌ ဖြစ်သောသူသည်။ နိဗ္ဗတ္တသမနန္တရမေဝ၊ ဖြစ်သည်၏ အခြားမဲ့သလျှင်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဗြဟ္မသမ္ပတ္တိံ၊ ဗြဟ္မာပြည်၌ဖြစ်သော စည်းစိမ်ကို။ ဩ- လောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ အာဂတဋ္ဌာနံ၊ လာရာအရပ်ကို။ အာဝဇ္ဇေန္တော၊ ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်။ သတ္တန္တံ ဇနာနံ၊ ခုနစ်ယောက်သော ရဟန်းတို့၏။ ပဗ္ဗတံ၊ တောထိပ်သို့။ အာရယျ၊ တက်၍။ သမဏဓမ္မကရဏဋ္ဌာနံ၊ ရဟန်း တရားကို ပြုရာအရပ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ သေသာနံ၊ ကြွင်းကုန်သော။ ဆန္တံ၊ ခြောက်ယောက်သော ရဟန်းတို့၏။ နိဗ္ဗတ္တဋ္ဌာနံ၊ ဖြစ်ရာအရပ်ကို။ အာဝဇ္ဇေ- တွာ၊ ဆင်ခြင်၍။ ဧကဿ၊ တယောက်သော ရဟန်း၏။ ပရိနိဗ္ဗုတဘာဝံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် စံယူသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဣတရေသံ၊ ဤမှတပါးကုန်သော။ ပဉ္စန္ဒံ၊ ငါးယောက်သော ရဟန်းတို့၏။ ကာမာဝစရဒေဝလောကေ၊ ကာမာဝစရ နတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တဘာဝံ၊ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဥတွာ၊ သိ၍။ ကာလာ- နူကာလံ၊ ရံခါရံခါ။ တေ ပဉ္စ ဇနေ၊ ထို ငါးယောက်သော ရဟန်းတို့ကို။ အာဝဇ္ဇေတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ ဣမသ္မိံ ပန ကာလေ၊ ဤ ဗာဟိယ-အမည်ရှိသော သူ၏ ပျဉ်ချပ်စီသောသင်္ကန်းကိုဝတ်၍ လှည့်လည်သောအခါ၌။ “ကထံ နှံ- ခေါ၊ အသိနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဝဇ္ဇေန္တော၊ ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်။ ဒါရုစီရိယံ၊ ပျဉ်ချပ်စီသော အဝတ်ကိုဝတ်သော ဗာဟိယ-အမည်ရှိသောသူကို။ သုပ္ပါရကပဇ္ဇနံ၊ သုပ္ပါရက-အမည်ရှိသော ဆိပ်ကို။ ဥပနိဿာယ၊ မှီ၍။ ကုဟန- ကမ္မေန၊ မိမိကိုယ်ကို အံ့ဖွယ်သရဲကို ဖြစ်စေသောအမှုဖြင့်။ ဇီဝိကံ၊ အသက် ကို။ ကပ္ပေန္တံ၊ မွေးသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ “အယံ ဗာလော၊ ဤ ငမိုက်သည်။ ဝတ၊ စင်စစ်။ နဋ္ဌော၊ ပျက်စီး၏။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်း တရားကို။ ကရောဇ္ဇေသု၊ ပြုသည်ရှိသော်။ အတိဉ္ဇက္ကဋ္ဌဘာဝေန၊ အလွန်မြတ် သည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ အရဟတာပိ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း။ အာဘတံ၊ ဆောင်အပ်သော။ ပိဏ္ဏပပါတံ၊ ဆွမ်းကို။ အပရိဘုဉ္ဇိတွာ၊ မသုံးဆောင်မှု၍။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဥဒရတ္ထာယ၊ ဝမ်းဟူသော အကျိုးငှာ။ အနရဟာဝ၊ ရဟန္တာမဟုတ်ပဲလျက်လျှင်။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်ကို။ ပဋိဇာနိတွာ၊ ဝန်

ခံ၍။ လောကံ၊ လူအပေါင်းကို။ ဝဉ္ဇေန္တော၊ လှည့်ပတ်လျက်။ ဝိစရတိ၊ လှည့်လည်၏။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ နိဗ္ဗတ္တဘာဝဉ္စ၊ ပွင့်တော်မူသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်း။ န ဇာနာတိ၊ မသိ။ ဂစ္ဆာမိ၊ သွားအံ့။ နံ၊ ထို ပျဉ်ချပ်စီသော သင်္ကန်းကိုဝတ်သော ဗာဟိယ-အမည်ရှိသော သူကို။ သံဝေဇေတော၊ ထိတ်လန့်စေ၍။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ နိဗ္ဗတ္တဘာဝံ၊ ပွင့်တော်မူသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဇာနာပေမိ၊ သိစေအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍။ တံခဏံယေဝ၊ ထိုခဏ၌သာလျှင်။ ဗြဟ္မလောကတော၊ ဗြဟ္မာပြည်မှ။ သုပ္ပါရကပဋ္ဌနေ၊ သုပ္ပါရက-သင်္ဘောဆိပ်၌။ ရတ္တိဘာဂသမနန္တရေ၊ ညဉ့်အဖို့၏ အခြားမဲ့ဖြစ်သော အခါ၌။ ဒါရုစီရိယဿ၊ ပျဉ်ချပ်စီသော သင်္ကန်းကိုဝတ်သော ဗာဟိယ-အမည်ရှိသောသူ၏။ သမ္ပုဓေ၊ မျက်မှောက်၌။ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှား ဖြစ်၏။

သော၊ ထို ပျဉ်ချပ်စီသောသင်္ကန်းကိုဝတ်သော ဗာဟိယ-အမည်ရှိသောသူသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝသနဋ္ဌာနေ၊ နေရာအရပ်၌။ ဩဘာသံ၊ အရောင်အလင်းကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဗဟိ၊ အပသို့။ နိက္ခမိတော၊ ထွက်၍။ ဌိတော၊ တည်လျက်။ မဟာဗြဟ္မံ၊ ဗြဟ္မာကြီးကို။ ဩလောကေတော၊ ကြည့်၍။ အဉ္ဇလိံ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဂ္ဂယျ၊ ချီ၍။ “တုမေ၊ အရှင်တို့သည်။ ကေ၊ အဘယ်သူတို့နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ တုယံ၊ သင်၏။ ပေါရာဏကသဟာယော၊ ရှေး၌ အဆွေခင်ပွန်း ဖြစ်သောသူတည်း။ အနာဂါမိဖလံ၊ အနာဂါမိဖိုလ်သို့။ ပတော၊ ရောက်၍။ ဗြဟ္မလောကေ၊ ဗြဟ္မာပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏။ အမှာကံ ပန၊ ငါတို့တွင်ကား။ သဗ္ဗဇေဋ္ဌကော၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့ထက် အကြီးဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတော၊ ရောက်၍။ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံ၏။ တုမေ ပဉ္စ ဇနာ၊ သင်တို့ ငါးယောက်သော သူတို့သည်။ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သွာဟံ (သော အဟံ)၊ ထိုငါသည်။ တံ၊ သင့်ကို။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ဤအရပ်၌။ ကုဟနကမ္မန၊ မိမိကိုယ်ကို အံ့ဖွယ်သရဲကို ဖြစ်စေသော အမှုဖြင့်။ ဇီဝန္တံ၊ အသက်မွေးသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဒမေဘံ၊ ဆုံးမခြင်းငှာ။ အာဂတော၊ လာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတော၊ ဆို၍။ ဣဒံ ကာရဏံ၊ ဤအကြောင်းကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ “ဗာဟိယ၊ ဗာဟိယ-အမည်ရှိသောသူ။ တံ၊ သင်သည်။ အရဟာ၊ ရဟန္တာသည်။ န ခေါ (အသိ)၊ မဖြစ်သည်သာတည်း။ အရဟတ္တမဂ္ဂံ၊ အရဟတ္တမဂ်သို့။ သခာပန္နောပိ၊ ရောက်သည်လည်း။ န (ခေါ-အသိ)၊ မဖြစ်သည်သာတည်း။ ယာယ (ပဋိပဒါယ)၊ အကြင်အကျင့်ဖြင့်။ တံ၊ သင်သည်။ အရဟာ ဝါ၊ ရဟန္တာသည်လည်းကောင်း။ အရဟတ္တမဂ္ဂံ၊ အရဟတ္တမဂ်သို့။

နိမိတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၃-တတိယဝဂ္ဂ ဗာဟိယဒါရုစီရိယတ္ထေရဝတ္ထု ၆၂၃

သမာပန္နော ဝါ၊ ရောက်သောသူသည် လည်းကောင်း။ အထာ၊ ဖြစ်ရာ၏။
သာပိ ပဋိပဒါ၊ ထိုအကျင့်သည်လည်း။ တေ၊ သင်အား။ နတ္ထိ၊ မရှိ။” ဣတိ၊
ဤသို့။ (ဣဒံ ကာရဏံ၊ ဤအကြောင်းကို။ အာဟ၊ ဆို၏။) အထာ၊ ထို
အခါ၌။ အထာ၊ ထိုပျဉ်ချပ်စီသော သင်္ကန်းကိုဝတ်သော ဗာဟိယ-အမည်ရှိ
သောသူအား။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဥပ္ပန္နတာဝဉ္စ၊ ပွင့်တော်မူသည်၏
အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ ဝသနတာဝဉ္စ၊
နေတော်မူသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ အာစိက္ခိတော၊ ကြား၍။ “သတ္ထု၊
မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့။ ဂစ္ဆာယိ၊ သွားလော့။” ဣတိ၊
ဤသို့။ တံ၊ ထိုပျဉ်ချပ်စီသော သင်္ကန်းကို ဝတ်သော ဗာဟိယ-အမည်ရှိသော
သူကို။ ဥဇျောဇေတွာ၊ လွှတ်လိုက်၍။ ဗြဟ္မလောကမေဝ၊ ဗြဟ္မာပြည်သို့
သာလျှင်။ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။

ဒါရုစီရိယော၊ ပျဉ်ချပ်စီသော သင်္ကန်းကိုဝတ်သော ဗာဟိယ-အမည်ရှိသော
သူသည်။ မဟာဗြဟ္မနာ၊ သုဒ္ဓါဝါသဗြဟ္မာကြီးသည်။ သံဝေဓိတော၊ ထိတ်
လန့်စေအပ်သည်ဖြစ်၍။ “မောက္ခမဂ္ဂံ၊ နိဗ္ဗာန်ခရီးကို။ ဂဝေသိဿာမိ၊ ရွာအံ။”
ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ ဝိသယောဇနသံတံ၊ ယူနောတရဒန္တစာယံရှိသော။
မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို။ ကေရတ္တိဝါသေန၊ တညဉ့်နေခြင်းဖြင့်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။
ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ ပဝိဋ္ဌံ၊ ဝင်တော်မူသော။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရား
ကို။ အန္တရသရေ၊ ရွာတွင်း၌။ သမ္မာပုဏိတွာ၊ မိ၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။
ပါဒေသု၊ ခြေတော်တို့၌။ နိပတိတွာ၊ ဝပ်၍။ “ဘန္တေ၊ ငြိမ်းစွာဘုရား။ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတု၊ ဟော
တော်မူပါလော့။ သုဂတော၊ ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော
မြတ်စွာဘုရားသည်။ (မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။) ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတု၊
ဟောတော်မူပါလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ယာဝတတိယံ၊ သုံးကြိမ်မြောက်
အောင်။ ယာစိ၊ တောင်းပန်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ “တ္ထောဝတာ၊
ဤမျှသော အတိုင်းအရှည်ရှိသော ကာလဖြင့်။ ဗာဟိယဿ၊ ပျဉ်ချပ်စီသော
သင်္ကန်းကိုဝတ်သော ဗာဟိယ-အမည်ရှိသောသူ၏။ ပညာပရိပါကံ၊ ပညာ
၏ရင့်ခြင်းသို့။ ဂတံ၊ ရောက်ပြီ။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥတွာ၊ သိတော်မူ၍။
“ဗာဟိယ၊ ဗာဟိယ-အမည်ရှိသောသူ။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဣဟ၊ ဤ
သာသနာတော်၌။ ဒိဋ္ဌေ၊ မြင်အပ်သောအာရုံ၌။ ဒိဋ္ဌမတ္တံ၊ မြင်ကာမျှသည်။
ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဝေ၊ ဤသို့။ တေ၊ သင်သည်။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်
၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမိနာ ဩဝါဒေန၊ ဤသို့သော ဆုံးမခြင်းဖြင့်။

☞(၄-၂၂၀)သြဝဒိ၊ ဆုံးမတော်ပူ၏။ သောပိ၊ ထို ပျဉ်ချပ်စီသော သင်္ကန်းကို ဝတ်သော ဗာဟိယ-အမည်ရှိသော သူသည်လည်း။ ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ ဒေသနာတော်၏ အဆုံး၌။ အန္တရဝိထိယံ၊ ခရီးလမ်းအကြား၌။ ဌိတောဝ၊ ရပ်လျက်သာလျှင်။ ဒေသနာနုသာရေန၊ ဒေသနာတော်ကို အစဉ်လျှောက် သဖြင့်။ ဉာဏံ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်ကို။ ပေသေတော၊ စေလွှတ်၏။ ပဋိသမ္ဘိဒါဟံ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါတို့နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ အရဟတ္တ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။

သော၊ ထို ပျဉ်ချပ်စီသော သင်္ကန်းကိုဝတ်သော ဗာဟိယ-အမည်ရှိသော သူသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကိစ္စံ၊ ရဟန်းကိစ္စကို။ မတ္ထကံ၊ အပြီးအဆုံးသို့။ ပတော၊ ရောက်စေ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရှင်အဖြစ်ကို။ ယာစိတော၊ တောင်းပန်၍။ အပရိပုဏ္ဏံ၊ မပြည့်စုံသော။ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ် သင်္ကန်းကို။ ပရိယေသန္တော၊ ရှာသည်ရှိသော်။ သင်္ကာရဌာနတော၊ တံမြက် ချေးစုရာအရပ်မှ။ စောဠဇဏ္ဍံ၊ ပုဆိုးပိုင်းကို။ သံကဇူတိ၊ ရုံးစု၏။ အထ၊ ထို အခါ၌။ နံ၊ ထို ပျဉ်ချပ်စီသော သင်္ကန်းကို ဝတ်သော ဗာဟိယ-အမည်ရှိသော သူကို။ ပုဗ္ဗဝေရိကော၊ ရှေး၌ ရန်သူ ဖြစ်ဖူးသော။ အမနုဿော၊ ဘီလူးသည်။ ကေဿာယ၊ တကောင်သော။ တရုဏဝစ္ဆာယ၊ သားငယ်ရှိသော။ ဂါဝိယာ၊ နွားမ၏။ သရီရေ၊ ကိုယ်၌။ အဓိမုစ္ဆိတော၊ စွဲမှီ၍။ ဇီဝိတက္ခယံ၊ အသက်၏ ကုန်ခြင်းသို့။ ပါပေသိ၊ ရောက်စေ၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိတော၊ သာဝတ္ထိပြည်မှ။ နိက္ခမန္တော၊ ထွက်တော်မူသည်ရှိသော်။ အန္တရဝိထိယံ၊ ခရီးလမ်း၏အကြား၌။ ဗာဟိယံ၊ ဗာဟိယကို။ သင်္ကာရဌာနေ၊ တံမြက်ချေးစုရာအရပ်၌။ ပတိတံ၊ ကျသည်ကို။ ဒိသော၊ မြင်၍။ “ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဒါရုစီရိယဿ၊ ပျဉ်ချပ်စီသောသင်္ကန်းကိုဝတ်သော။ ဗာဟိယဿ၊ ဗာဟိယ - အမည်ရှိသောသူ၏။ သရီရံ၊ အလောင်းကို။ ဂဏှထ၊ ယူကုန် လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝတော၊ မိန့်တော်မူပြီး၍။) နိဟရာပေတော၊ ထုတ်စေ၍။ သရီရကိစ္စံ၊ အလောင်းကိုဖုတ်ကြည်းသော ကိစ္စကို။ ကာရေတော၊ ပြုစေ၍။ စတု မဟာပထေ၊ ခရီးလေးခုအဆုံး၌။ စေတိယံ၊ စေတီကို။ ကာရာပေသိ၊ ပြုစေတော်မူ၏။ တတော၊ ထိုအခါမှ။ သံဃာမဇ္ဈေ၊ သံဃာ အလယ်၌။ ကထာ၊ စကားသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ (ကိံ ဥဒပါဒိ၊ အဘယ်သို့ ထင်ရှားဖြစ်သနည်း။) “တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။

၁။ မတ္ထကံပုတ္တံ ဥတော = (ဆဋ္ဌ) ၂။ အပရိပုဏ္ဏံပတ္တစိဝရတာယ = (ဆဋ္ဌ)
၃။ စောဠက္ခဏာနိ - (ဆဋ္ဌ)

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၃-တတိယဝဂ္ဂ ဗာဟိယဒါရုစိရိယတ္ထေရဝတ္ထု ၆၂၅

ဘိက္ခုသံသေန၊ ရဟန်းအပေါင်းကို။ ဗာဟိယဿ၊ ဗာဟိယ၏။ သရီရဇ္ဈာပနကိစ္စံ၊ အလောင်းကို ဖုတ်ကြည်းသောက်စွကို။ ကာရေသိ၊ ပြုစေ၏။ ဘေတုယော၊ ဓာတ်တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ စေတိယံ၊ စေတိတော်ကို။ ကာရေသိ၊ ပြုစေ၏။ တေန၊ ထို ဗာဟိယ-အမည်ရှိသော သူသည်။ ကထရမဂ္ဂေါ၊ အဘယ် မည်သော မဂ်ကို။ သစ္စိကတော န ခေါ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်သနည်း။ သော၊ ထို ဗာဟိယ-အမည်ရှိသော သူသည်။ သာမဏေရော န ခေါ၊ သာမဏေလော။ ဘိက္ခု န ခေါ၊ ရဟန်းလော။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (ကထာ၊ စကားသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။) ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဥပ္ပါဒယိတွာ၊ ဖြစ်စေပြီး၍။) စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဥပ္ပါဒယိသု၊ ဖြစ်စေကုန်၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တံ၊ ထိုစကားကို။ အဋ္ဌပ္ပတ္တိံ၊ အကြောင်း၏ဖြစ်ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြုတော်မူ၍။ “ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဗာဟိယော၊ ဗာဟိယသည်။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူ၍။) ဥပုရိ-ဓမ္မဒေသနံ၊ အထက်ဖြစ်သော တရားဒေသနာတော်ကို။ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍။ တဿ၊ ထိုဗာဟိယ-အမည် ရှိသော သူ၏။ ပရိနိဗ္ဗုတဘာဝံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် စံယူသည်၏အဖြစ်ကို။ ပကာသေသိ၊ ပြတော်မူ၏။ ပုန၊ တဖန်၊ သံဃမဇ္ဈေ၊ သံဃာအလယ်၌။ ကထာ၊ စကားသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ (ကိံ ဥဒပါဒိ၊ အဘယ်သို့ထင်ရှားဖြစ်သနည်း။) “သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗာဟိ-ယဿ၊ ဗာဟိယ-အမည်ရှိသောသူအား။ ဗဟု ခမ္မော၊ များစွာသောတရားကို။ န စ ဒေသိတော၊ ဟောအပ်သည်လည်းမဟုတ်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒတိ စ၊ ဆိုလည်းဆို၏။ တေ၊ ဤကောင်းသည်။ ကိံ နာမ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသော စကားနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (ကထာ၊ စကားသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။) သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ “ဓမ္မော၊ တရားသည်။ သန္ဓေံ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဗဟူဟိ၊ များစွာသောတရားတို့ဖြင့်။ အကာရဏံ၊ အကြောင်းမဟုတ်။ သော စ၊ ဤတရားသည်လည်း။ ဝိသပိတကဿ၊ အဆိပ်ကိုသောက်သောမြား၏။ အဂဒေါ ဝိယ၊ အဆိပ်ကဲ့သို့တည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူ၍။ ဓမ္မပဒေ၊ ဓမ္မပဒေ။ “သဟဿမပိ စေ ဂါထာ။ ပ။ ဥပသမ္ပတိ” ဟိ၊-ဥပသမ္ပတိ-ဟူသော။ ဂါထံ၊ ဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

“ဂါထာ၊ ဂါထာ တို့သည်။ သဟဿံ အပိ၊ တထောင်ဖြစ်သော်လည်း။ အနတ္ထပဒသံဟိတာ၊ အကျိုးမဲ့ကိုဖြစ်စေတတ်သော

၁။ မဇ္ဈိမဗဟူတိ (ဆဋ္ဌ)

ပုဒ်နှင့်စပ်ကုန်သည်။ စေ (ဟောနန္တိ)၊ အကယ်၍ဖြစ်ကုန်အံ့။ (ပါပိကာ၊
ယုတ်မာကုန်၏။) ယံ (ဂါထာပဒံ)၊ အကြင်ဂါထာပုဒ်ကို။ သုတု၊
ကြားနာရ၍။ ဥပသမ္မတိ၊ ကိလေသာတို့မှုဋ်ဦး၏။ ဧကံ၊ တခုသော။
(တံ) ဂါထာပဒံ၊ ထို ဂါထာပုဒ်သည်။ သေယျော၊ မြတ်၏။

ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ ဟောတော်မူသည်၏ အဆုံး၌။ စတုရသိတိ
ပါဏသဟဿာနိ၊ ရှစ်သောင်း လေးထောင်ကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်။
အမတပါနံ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောအဖျော်ကို။ ပိဝိ သု၊ သောက်ကုန်ပြီ။
ဗာဟိယတ္ထေရဿ၊ ဗာဟိယ-အမည်ရှိသော မထေရ်၏။ ဣဒဉ္စ ပန ဝတ္ထု၊
ဤဝတ္ထုသည်လည်း။ သုတ္ထေ၊ ပါဠိတော်၌။ အာဂတတ္တာ၊ လာသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိတ္တာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ န ကထိတံ၊ မဆိုအပ်။
အပရဘာဂေ ပန၊ နောက်အဖို့၌ကား။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သံဃ-
မဇ္ဈေ၊ သံဃာအလယ်၌။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေတော်မူလျက်။ ဗာဟိယတ္ထေရံ၊
ဗာဟိယ မထေရ်ကို။ ခိပ္ပါတိညာနံ၊ လျင်သောအဘိညာဉ်ရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်
တို့တွင်။ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။ ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏။ ဣတိ၊
ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။

ကုမာရကဿပတ္ထေရဝတ္ထု

၂၁၇။ နဝမေ၊နဝမ-သုတ်၌။ စိတ္တကထိကာနန္တိ၊စိတ္တကထိကာနံ-ဟူသည်
ကား။ ဝိစိတ္တံ၊ ဆန်းကြယ်သည်ကို။ ကတု၊ ပြု၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။
ကထေန္တောနံ၊ ဟောကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ ကိရ (ဝိတ္တာရေမိ)၊ ထိုစကား
ကိုချဲ့ဦးအံ့။ ထေရော၊ ကုမာရကဿပ မထေရ်သည်။ ဧကဿပိ၊ တယောက်
သောသူအား လည်းကောင်း။ ဒိန္နမ္ပိ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော သူတို့အားလည်း
ကောင်း။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ကထေန္တော၊ ဟောသည်ရှိသော်။ ဗဟူဟိ၊ များ
စွာကုန်သော။ ဥပမာဟိ စ၊ ဥပမာတို့ဖြင့် လည်းကောင်း။ ကာရုဏေဟိ စ၊
အကြောင်းတို့ဖြင့် လည်းကောင်း။ မဏ္ဍယိတု၊ တန်ဆာဆင်၍။ ဗောဓေန္တော၊
သိစေလျက်။ ကထေသိ၊ ဟော၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ စိတ္တကထိကာနံ၊
ဆန်းကြယ်သော တရားစကားကို ဟောတတ်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အဂ္ဂေါ-
နာမ၊ မြတ်သည်မည်သည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၃-တတိယဝဂ္ဂ ကုမာရကဿပဗျေဒ္ဓိဝတ္ထု ၆၂၇

(၄-၂၂၁) တဿ၊ ထို ကုမာရကဿပမထေရ်၏။ ပဉ္စကမ္မေ၊ ပြဿနာအမှု၌။
 အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ အနုပုဗ္ဗိကတော၊ အစဉ်အတိုင်းဖြစ်သောစကား
 တည်း။ -ဟိ (ဝိတ္ထာရေမိ)၊ ထိုစကားကို အကျယ်ချဲ့ဦးအံ့။ အယမ္ပိ၊ ဤကုမာရ
 ကဿပမထေရ်၏အလောင်းဖြစ်သော သူသည်လည်း။ ပဒုမုတ္တရဗုဒ္ဓကာလေ၊
 ပဒုမုတ္တရဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌။ ဟံသဝတီနဂရေ၊ ဟံသဝတီပြည်၌။
 ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌။ ပဋိသန္ဓိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဏှိတု၊ ယူ၍။ ဝယပ္ပတ္တော၊
 အရွယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်။ ဒသဗလဿ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား၏။ မွေကထံ၊
 တရားစကားကို။ သုဏန္ဓော၊ နာရသည်ဖြစ်၍။ သတ္တာရံ၊ ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာ
 ဘုရားကို။ ဧကံ၊ တယောက်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ စိတ္တကထိကာနံ၊
 ဆန်းကြယ်သော တရားစကားကို ဟောတတ်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အဂ္ဂ-
 ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။ ဌပေန္တံ၊ ထားတော်မူသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။
 အဓိကာရကမ္ပံ၊ ဆုတောင်းခြင်းအမှုကို။ ကတု၊ ပြု၍။ တံ ဌာနန္တရံ၊ ထို
 အရာအထူးကို။ ပတ္တေတု၊ တောင့်တ၍။ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည် လူ့
 ပြည်တို့၌။ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်ရသည်ရှိသော်။ ကဿပဗုဒ္ဓသာသနော-
 သက္ကနကာလေ၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော် လျှောက်ကျသော
 အခါ၌။ သတ္တန္တံ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ အဗ္ဘန္တရော၊
 အတွင်း၌ဝင်သည်။ ဟုတု၊ ဖြစ်၍။ ပဗ္ဗတမတ္တကေ၊ တောင်ထိပ်၌။ သမဏ-
 ဓမ္ပံ၊ ရဟန်းတရားကို။ ကတု၊ ပြု၍။ အပရိဟိနသီလော၊ မယုတ်သောသီလ
 ရှိသည်ဖြစ်၍။ တတော၊ ထိုဘဝမှ။ စုတော၊ ရွှေ့လျောသည်ရှိသော်။ ဒေဝ-
 လောကေ၊ နတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တိတု၊ ဖြစ်၍။ ဧကံ၊ တခုသော။ ဗုဒ္ဓန္တရံ၊ ဘုရား
 နှစ်ဆူတို့၏ အကြားပတ်လုံး။ သမ္ပတ္တိံ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို။ အနုဘဝမာ-
 နော၊ ခံစားသည်ဖြစ်၍။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။
 ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ ဧကံဿာ၊
 တယောက်သော။ ကုလဒါရိကာယ၊ အမျိုးသမီး၏။ ကုစ္ဆိမ္ပိ၊ ဝမ်း၌။ ဥပ္ပန္နော၊
 ဖြစ်၏။ သာ စ၊ ထို အမျိုးသမီးသည်လည်း။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ မာတာပိ-
 တရော၊ အမိအဖတို့ကို။ ယာစိတု၊ တောင်းပန်၍။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရှင်ရဟန်းအဖြစ်
 ကို။ အလဘမာနာ၊ မရသည်ဖြစ်၍။ ကုလသရံ၊ လင့်အိမ်သို့။ ဂတော၊ ရောက်
 ၍။ ဂဗ္ဘံ၊ ကိုယ်ဝန်ကို။ ဂဏှိ၊ ယူ၏။ တမ္ပိ၊ ထိုကိုယ်ဝန် ယူခြင်းကိုလည်း။
 အဇာနန္တိ၊ မသိသည်ဖြစ်၍။ သာမိကံ၊ လင်ကို။ အာရာဓေတု၊ နှစ်သက်
 စေ၍။ တေန၊ ထို လင်သည်။ အနုညာတာ၊ ခွင့်ပြုအပ်သည်ရှိသော်။ ဘိက္ခု-
 နိသု၊ ရဟန်းမိန်းမတို့၌။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြု၏။ တဿာ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမ၏။
 ဂဗ္ဘနိမိတ္တံ၊ ကိုယ်ဝန်ရှိသော အရိပ်အရောင်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဘိက္ခုနိယော၊

ရဟန်းမိန်းမတို့သည်။ ဒေဝဒတ္တံ၊ ဒေဝဒတ်ကို။ ပုစ္ဆံ သု၊ မေးကုန်၏။ သော၊
 ထို ဒေဝဒတ်သည်။ “အဿမဏိ၊ ရဟန်းမိန်းမ မဟုတ်ပြီ။” ဣတိ၊ ဤသို့။
 အာဟ၊ ဆို၏။ ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပုစ္ဆံ သု၊ မေးကုန်၏။ သတ္ထာ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥပါလိတ္ထေရံ၊ ဥပါလိမထေရ်ကို။ ပဋိစ္စာပေသိ၊ အပ်
 နှင်းတော်မူ၏။ ထေရော၊ ဥပါလိ မထေရ်သည်။ သာဝတ္ထိနဂရဝါသီနိ၊
 သာဝတ္ထိပြည်၌နေလေ့ရှိကုန်သော။ ကုလသနိ စ၊ ဒါယကာလှူကိုလည်းကောင်း။
 ဝိသာခံ၊ ဝိသာခါ အမည်ရှိသော။ ဥပါသိကဉ္စ၊ ဥပါသိကာမကိုလည်းကောင်း။
 ပက္ခောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ သောဓေန္တော၊ သုတ်သင်စည်ရှိသော်။
 “ဂဗ္ဘော၊ ကိုယ်ဝန်ကို။ ပုဏှေ၊ လဒ္ဓေါ၊ ရဟန်းမပြုမီ ရှေးအဖို့၌ ရအပ်၏။
 ပဗ္ဗတ္တာ၊ ရဟန်း၏ အဖြစ်သည်။ အရောဂါ၊ အနာမရှိ။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊
 ဆို၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ “အဓိကပုဏ်၊ အဓိကရုဏ်းကို။ သု-
 ဝိနိစ္ဆိတံ၊ ကောင်းစွာဆုံးဖြတ်အပ်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ထေရဿ၊ အရှင်ဥပါလိ
 မထေရ်အား။ သာဓုကာရံ၊ ကောင်းချီးကို။ အဒါသိ၊ ပေးတော်မူ၏။

သာ ဘိက္ခုနီ၊ ထို ရဟန်းမိန်းမသည်။ သုဝဏ္ဏဗိမ္ဗသဒိသံ၊ ရွှေရုပ်နှင့်
 တူသော။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ ဝိဇာယိ၊ ဖွား၏။ တံ၊ ထိုသားကို။ ဂဟေတွာ၊
 ယူ၍။ ပသေနဒိကောသလော၊ ပသေနဒိကောသလ-အမည်ရှိသော။ ရာဇာ၊
 မင်းသည်။ ပေါသာပေသိ၊ မွေးစေ၏။ ကဿပေါတိ စ၊ ကဿပဟူ၍လည်း။
 အဿ၊ ထို သတို့သားအား။ နာမံ၊ အမည်ကို။ ကတွာ၊ မှည့်၍။ အပရဘာ-
 ဂေါ၊ နောက်အဖို့၌။ အလင်္ကရိတွာ၊ တန်ဆာဆင်၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား
 ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ နေတွာ၊ ဆောင်၍။ ပဗ္ဗာဇေသိ၊ ရှင်ပြုစေ၏။ ပန၊
 ကဿပ မည်ခြင်း၏ အကြောင်းမှတစ်ပါး ကုမာရမည်ခြင်း၏ အကြောင်းကို
 ဆိုဦးအံ့။ ကုမာရကာလေ၊ ငယ်ရွယ်သော အခါ၌။ ပဗ္ဗဒိတတ္တာ စ၊ ရှင်ပြု
 အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။ သဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်။ “ကဿပံ၊ ကဿပကို။ ပက္ခောသထ၊ ခေါ်ကုန်လော့။ ဣဒံ ဗလံ ဝါ၊
 ဤ အသီးကိုလည်းကောင်း။ (ဣဒံ)ခါဒနီယံ ဝါ၊ ဤ ခဲဖွယ်ကိုလည်းကောင်း။
 ကဿပဿ၊ ကဿပအား။ ဒေထ၊ ပေးကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ မိန့်
 တော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ “ကတရဿ ကဿပဿ၊
 အဘယ်မည်သော ကဿပအား။ (ဒေမ၊ ပေးကုန်အံ့နည်း။) ဣတိ၊ ဤသို့။
 (အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။) ကုမာရကဿပဿ၊ ကုမာရကဿပအား။ (ဒေထ၊
 ပေးကုန်လော့။)” ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဂဟိတနာဓတ္တာ စ၊ ယူတော်မူအပ်
 သော အမည်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ တတော၊ ထိုအခါမှ။

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၃-တတိယဝဂ္ဂ ကုမာရကဿပတ္ထေရဝတ္ထု ၆၂၉

ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဝုဒ္ဓကာလေပိ၊ ကြီးသောအခါ၌လည်း။ ကုမာရကဿပေါတေဝ၊ ကုမာရကဿပဟူ၍သာလျှင်။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အပိစ (အပုရော)၊ တပါးသော၊ (နယော၊ နည်းကို။ မယာ၊ ငါသည်။ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုဦးအံ့။) ရညော၊ ပသေ့နဒီကောသလမင်း၏။ ပေါသာဝနိကပုတ္တတ္တာပိ၊ မွေးမြူအပ်သော ကိတ္တိမသားဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ ကုမာရကဿပေါတိ၊ ကုမာရကဿပဟူ၍။ တံ၊ ထိုသတ္တိသားကို။ သဉ္ဇာနိံသု၊ သိကုန်၏။

သော၊ ထို ကုမာရကဿပသည်။ ပဗ္ဗဇိတကာလတော၊ ရဟန်းပြုသော အခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဝိပဿနာယ စေဝ၊ ဝိပဿနာ၌လည်း။ ကမ္မံ၊ စီးဖြန်းခြင်းအမှုကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ဗုဒ္ဓံဝစနဉ္စ၊ မြတ်စွာဘုရား စကားတော်ကိုလည်း။ ဂဏှာတိ၊ သင်ယူ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ တေန၊ ထို ကုမာရကဿပနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပဗ္ဗတမတ္ထကေ၊ တောင်ထိပ်၌၊ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို။ ကတှာ၊ ပြု၍။ အနာဂါမိဖလံ၊ အနာဂါမိဖိုလ်သို့။ ပတှာ၊ ရောက်၍။ သုဒ္ဓါဝါသေ၊ သုဒ္ဓါဝါသဘုံ၌။ နိဗ္ဗုတ္တော၊ ဖြစ်သော။ သော မဟာဗြဟ္မာ၊ ထိုဗြဟ္မာကြီးသည်။ တသ္မိံ သယော၊ ထိုအခါ၌။ အာဝဇ္ဇေန္တော၊ စူးစမ်း ဆင်ခြင်သည် ရှိသော်။ ကုမာရကဿပံ၊ ကုမာရကဿပကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ “မေ၊ ငါ၏။ သဟာယကော၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော ကုမာရကဿပသည်။ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာ၌။ ကိလမတိ၊ ပင်ပန်း၏။ (ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍။) ဂန္တော၊ သွား၍။ တဿ၊ ထို ကုမာရကဿပအား။ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာ၌။ နယမုခံ၊ နည်းအမြွက်ကို။ ဒဿေတှာ၊ ပြု၍။ မဂ္ဂဖလပတ္တိယာ၊ မဂ်ဖိုလ်သို့ ရောက်ခြင်းငှာ၊ ဥပါယံ၊ အကြောင်းကို။ ကရိဏာမိ၊ ပြုအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍။ ဗြဟ္မလောကေ၊ ဗြဟ္မာပြည်၌။ ဌိတောဝ၊ တည်လျက်သာလျှင်။ ပဉ္စဒသ (၄-၂၂၂) ပဉ္စေ၊ တဆယ့်ငါးပါးသောပြဿနာတို့ကို။ အဘိသင်္ခရိတှာ၊ စီရင်၍။ ရတ္တိဘာဂသမနန္တရေ၊ ညဉ့်အဖို့၏ အခြားမဲ့၌။ ကုမာရကဿပတ္ထေရဿ၊ ကုမာရကဿပမထေရ်၏။ ဝသနဋ္ဌာနေ၊ နေရာအရပ်ဖြစ်သော။ အန္ဓဝနေ၊ သူကန်းတော၌။ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ထေရော၊ ကုမာရကဿပ မထေရ်သည်။ အာလောကံ၊ အရောင်အလင်းကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ “တ္ထေ၊ ဤအရပ်၌။ ကော၊ အဘယ်သို့နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) “အဟံ၊ ငါသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ တယာ၊ သင်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို။ ကတှာ၊ ပြု၍။ အနာဂါမိဖလံ၊ အနာဂါမိဖိုလ်သို့။ ပတှာ၊ ရောက်၍။ သုဒ္ဓါဝါသေ၊ သုဒ္ဓါဝါသဘုံ၌။ နိဗ္ဗုတ္တဗြဟ္မာ၊ ဖြစ်သောဗြဟ္မာတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ကေန ကမ္မေန၊ အဘယ်အမှုကြောင့်။ အာဂတော၊

၆၂၉

လာကုန်သည်။ အတ္တ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) မဟာဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာကြီးသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အာဂတကာရဏံ၊ လာခြင်း၏ အကြောင်းကို။ ဒီပေတံ၊ ပြခြင်းငှာ။ တေ ပဉ္စေ၊ ထို တဆယ့်ငါးပါးသော ပြဿနာတို့ကို။ အာစိက္ခိတော၊ ကြား၍။ “တံ၊ သင်သည်။ ဣမေ ပဉ္စေ၊ ဤ တဆယ့်ငါးပါးသော ပြဿနာတို့ကို။ ဥဂ္ဂဟိတော၊ သင်၍။ အရုဏေ၊ အရုဏ်သည်။ ဥဋ္ဌတေ၊ တက်သည်ရှိသော်။ တထာဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။ ဥပသကံမိတော၊ ကပ်၍။ ပုစ္ဆ၊ မေးလျှောက်လော့။ ဟိ(သစ္စံ)၊ မှန်၏။ တထာဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဌပေတော၊ ထား၍။ အညော၊ တပါးသော။ ဣမေ ပဉ္စေ၊ ဤပြဿနာတို့ကို။ ကထေတံ၊ ပြောဆိုခြင်းငှာ။ သမတ္ထော နာမ၊ စွမ်းနိုင်သောမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတော၊ ဆို၍။ ဗြဟ္မလောကမေဝ၊ ဗြဟ္မာပြည်သို့သာလျှင်။ ဂတော၊ သွားလေ၏။

ထေရောပိ၊ ကုမာရကဿပ မထေရ်သည်လည်း။ ပုနဒိဝသေ။ တဖန် မိုးသောက်သောနေ့၌။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။ ဥပသကံမိတော၊ ကပ်၍။ ဝန္တိတော၊ ရှိခိုး၍။ မဟာ ဗြဟ္မနာ၊ သုဒ္ဓါဝါသ ဗြဟ္မာကြီးသည်။ ကထိတနိယာမေနေဝ၊ လျှောက်ဆိုအပ်သော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ ပဉ္စေ၊ ပြဿနာတို့ကို။ ပုစ္ဆ၊ မေးလျှောက်၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကုမာရကဿပတ္ထေရဿ၊ ကုမာရကဿပမထေရ်အား။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပေတော၊ ရောက်စေ၍။ ပဉ္စေ၊ ပြဿနာတို့ကို။ ကထေသိ၊ ပြောတော်မူ၏။ ထေရော၊ ကုမာရကဿပမထေရ်သည်။ သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကထိတနိယာမေနေဝ၊ ပြောဆိုတော်မူအပ်သောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဥဂ္ဂဟိတော၊ သင်ယူ၍။ အန္ဓဝနံ၊ သူကန်းတောသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဝိပဿနာဂမ္ဘံ၊ ဝိပဿနာ တည်းဟူသောတိုက်ကို။ ဂါဟာပေတော၊ ယူစေ၍။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်လေ၏။ တတော၊ ထိုအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော။ ပရိသာနံ၊ ပရိသတ်တို့အား။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ ကထေန္တော၊ ဟောတော်မူသည်ရှိသော်။ ဗဟုကာဟိ၊ များစွာကုန်သော။ ဥပမာဟိ စ၊ ဥပမာတို့နှင့် လည်းကောင်း။ ကာရဏေဟိ စ၊ အကြောင်းတို့နှင့် လည်းကောင်း။ မဏ္ဍေတော၊ တန်ဆာဆင်၍။ စိတ္တကထမေဝ၊ ဆန်းကြယ်သော တရားစကားကိုသာလျှင်။ ကထေတိ၊ ဟော၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထို ကုမာရ ကဿပမထေရ်ကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပါယာသိရညော၊ ပါယာသိမင်းအား။ ပဉ္စဒသဟိ၊ တဆယ့်ငါးပါးကုန်သော။ ပဉ္စေဟိ၊ ပြဿနာတို့ဖြင့်။ ပဋိမဏ္ဍေတော၊ တန်ဆာဆင်၍။ သုတ္တန္တေ၊ ပါယာသိသုတ်ကို။ ဒေသိတေ၊ ဟော

နိပါတ်] ၁၄-ဇေတဝုဒ္ဓိ ၃-တတိယဝဂ္ဂ မဟာကောဠိတထွေရဝတ္ထု ၆၃၁

တော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ တံ သုတ္တန္တံ၊ ထို ပါယာသိသုတ်ကို။ အဋ္ဌပုတ္တိံ၊ အကြောင်း၏ဖြစ်ခြင်းကို။ ကတော၊ ပြုတော်မူ၍။ ဣမသ္မိံ သာသနော၊ ဤ သာသနာတော်၌။ စိတ္တကလိကာနံ၊ ဆန်းကြယ်သောတရားစကားကို ဟော တတ်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။ ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။

မဟာကောဠိတထွေရဝတ္ထု

၂၁၀။ ဒသမေ၊ ဒသမ-သုတ်၌။ ပဋိသမ္ဘိဒါပတ္တာနန္တိ (ဣမိနာ)၊ ပဋိသမ္ဘိဒါပတ္တာနံ-ဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်။ စတသော၊ လေးပါးကုန်သော။ ပဋိသမ္ဘိဒါ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို။ ပတော၊ ရောက်၍။ ဌိတာနံ၊ တည်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ မဟာကောဠိတထွေရော၊ အရှင်မဟာကောဠိတ-မထေရ်သည်။ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏။ ဣတိ (ဣမံ-အတ္ထံ)၊ ဤသို့သောအနက်ကို။ ဒသေတိ၊ ပြ၏။ ဟိ (ဝိတ္ထာရေမိ)၊ ချဲ့ဦးအံ့။ အယံ ထေရော၊ ဤ မဟာကောဠိတ မထေရ်သည်။ အတ္တနေ၊ မိမိ၏။ ပဋိသမ္ဘိဒါသု၊ ပဋိသမ္ဘိဒါတို့၌။ စိန္တဝသိဘာဝေန၊ လေ့လာသော ဝသိဘော်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အဘိညာတေ၊ ထင်ရှား ကုန်သော။ မဟာသာဝကေ၊ မဟာသာဝကကြီးတို့သို့။ ဥပသင်္ကမိတော၊ ကပ်၍။ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆန္တောပိ၊ မေးသော်လည်းကောင်း။ ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။ ဥပသင်္ကမိတော၊ ကပ်၍။ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆန္တောပိ၊ မေး သော်လည်းကောင်း။ ပဋိသမ္ဘိဒါသုယေဝ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါတို့၌သာလျှင်။ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမိနာ စိန္တဝသိဘာဝေန၊ ဤ လေ့လာအပ်ပြီးသော ဝသိဘော်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပဋိသမ္ဘိဒါပတ္တာနံ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါသို့ရောက်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အဂ္ဂေါ နာမ၊ မြတ်သည်မည် သည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။

တဿ၊ ထို မဟာကောဠိတ မထေရ်၏။ ပဉ္စကမ္မေ၊ ပြဿနာအမှု၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ အနုပုဗ္ဗိကတာ၊ အစဉ်အတိုင်းဖြစ်သော တရားစကား တည်း။—ဟိ (ဝိတ္ထာရေမိ)၊ ချဲ့ဦးအံ့။ အယမ္မိ၊ ဤ မဟာကောဠိတ မထေရ်၏ အလောင်းဖြစ်သော သူသည်လည်း။ ပဒုမုတ္တရဗုဒ္ဓကာလေ၊ ပဒုမုတ္တရဘုရားရှင် လက်ထက်တော်၌။ ဟံသဝတီနဂရေ၊ ဟံသဝတီပြည်၌။ မဟာဘောဂ- ကုလေ၊ များသောဥစ္စာရှိသောအမျိုး၌။ နိဗ္ဗုတ္တော၊ ဖြစ်၏။ အပရေန၊ တပါးသော။ သမယေန၊ အခါ၌။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မကထံ၊ တရား စကားကို။ သုဏန္တော၊ နာသည်ဖြစ်၍။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဧကံ၊

တယောဝံကံသေဝံ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ ပဋိသမ္ဘိဒါပတ္တာနံ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါသို့
ရောက်ကုန်သော ရဟန်းတို့တွင်။ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။ ဌပေန္တံ၊
ထားတော်မူသည်ကို။ ဒိဿံ၊ မြင်၍။ အဓိကာရကမ္ပ၊ ဆုတောင်းခြင်းအမှု
ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဝံ ဌာနန္တရံ၊ ထို အရာအထူးကို။ ပတ္တေသိ၊ တောင့်တ
၏။ သော၊ ထို မဟာကောဋ္ဌိတ အလောင်းသည်။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်
ဆုံး။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည် လူ့ပြည်
တို့၌။ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်သည်ရှိသော်။ ဣမသ္မိ ဗုဒ္ဓုပ္ပာဒေ၊ ဤ ငါ
တို့ဘုရားရှင် လက်ထက်တော်၌။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ (ဋ-၂၂၃)
ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်၏။ ကောဋ္ဌိတမာဏဝေါတိ၊
ကောဋ္ဌိတ လုလင်ဟူ၍။ အထ၊ ထိုသတို့သားအား။ နာမံ၊ အမည်ကို။ အကံသု၊
မည်ကုန်၏။ သော၊ ထိုကောဋ္ဌိတ လုလင်သည်။ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့
ရောက်သည်ရှိသော်။ တယော ဝေဒေ၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့ကို။ ဥဂ္ဂဏိတွာ၊ သင်ယူ
၍။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မကထံ၊ တရား
စကားကို။ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍။ ပဋိလဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊ ရအပ်သော သဒ္ဓါတရား
ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဗ္ဗဇီ၊ ရှင်ရဟန်းပြု၏။ သော၊ ထို မဟာကောဋ္ဌိတ လုလင်
သည်။ ဥပသမ္ပန္နကာလတော၊ ပဉ္စင်းခံသောအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဝိပဿနာ-
ယ၊ ဝိပဿနာ၌။ ကမ္ပံ၊ စီးဖြန်းခြင်းအမှုကို။ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်။
ပဋိသမ္ဘိဒါဟံ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါတို့နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်
သို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ နိစ္စကာလံ၊ အခါမပြတ်။ ပဋိသမ္ဘိဒါသု၊ ပဋိ-
သမ္ဘိဒါတို့၌။ စိဏ္ဍဝသံ၊ လေ့ကျက်အပ်သော ဝသီတော်ရှိသည်။ ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍။ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆန္တော၊ မေးသည်ရှိသော်။ ပဋိသမ္ဘိဒါ-
သုယေဝ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါတို့၌သာလျှင်။ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏။ အထ၊ ထိုအခါ
၌။ နံ၊ ထိုမဟာကောဋ္ဌိတ မထေရ်ကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အပရ-
ဘာဂေ၊ နောက်အပို၌။ မဟာဝေဒလ္လသုတ္တံ၊ မဟာဝေဒလ္လ သုတ်ကို။
အဋ္ဌုပ္ပတ္တိံ၊ အကြောင်း၏ဖြစ်ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ပဋိသမ္ဘိဒါပတ္တာနံ၊
ပဋိသမ္ဘိဒါသို့ရောက်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။
ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။

တတိယဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ တတိယဝဂ်အဖွင့်သည်။
(နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။)

၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၄-စတုတ္ထဝဂ္ဂ

အာနန္ဒတ္ထေရဝတ္ထု

၂၁၉-၂၂၃။ စတုတ္ထဿ၊ စတုတ္ထဝဂ်၏။ ပဌမေ၊ မထမ-သုတ်၌။ ဗဟုဿုတာနန္ဒိအာဒိသု၊ ဗဟုဿုတာနံ-ဤသို့ အစရှိသည်တို့၌။ အညေဟိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဗဟုဿုတာ စ၊ များသော အကြားအမြင်ရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သတိမန္တာ စ၊ မြတ်စွာဘုရားစကားတော်ကို ဆောင်ယူတတ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဂတိမန္တာ စ၊ မြတ်စွာဘုရားစကားတော်ကို သိတတ်သော ပညာရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဓိတိမန္တာ စ၊ မြတ်စွာဘုရား စကားတော်ကို သင်ခြင်း သရဇ္ဈာယံခြင်းဖြစ်သော လုံ့လ၊ မြတ်စွာဘုရားအား လုပ်ကျွေးခြင်း၌ဖြစ်သော လုံ့လရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဥပဋ္ဌာကာ စ၊ မြတ်စွာဘုရားအား လုပ်ကျွေးတတ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ထေရာ၊ မထေရ်တို့သည်။ အတ္ထိ (သန္တိ)၊ ရှိကုန်၏။ ပန (တထာပိ)၊ ထိုသို့ ရှိကုန်သော်လည်း။ အယံ အာယသ္မာ၊ ဤ အရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်သည်။ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ မြတ်စွာဘုရား စကားတော်ကို။ ဥဂ္ဂဏှန္တော၊ သင်ယူသည်ရှိသော်။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ ဘဏ္ဍာဂါရိက-ပရိယတ္တိယံ၊ ဘဏ္ဍာစိုးကဲ့သို့ဖြစ်သော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏ သင်ခြင်း၌။ ဌတော၊ တည်၍။ ဂဏှိ၊ သင်ယူ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဗဟုဿုတာနံ၊ များသော အကြားအမြင်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အဂ္ဂေါ နာမ၊ မြတ်သည်မည်သည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။

စ၊ ဗဟုဿုတမည်ခြင်း၏ အကြောင်းမှတစ်ပါး သတိမန္တာ မည်ခြင်း၏ အကြောင်းကို ဆိုဦးအံ့။ ဣမသောဝ ထေရဿ၊ ဤ အရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်အားသာလျှင်။ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ မြတ်စွာဘုရား စကားတော်ကို။ ဂဟေတွာ၊ သင်ယူ၍။ ဓာရဏကသတိ၊ ဆောင်တတ်သော သတိသည်။ အညေဟိ၊ တပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ထေရေဟိ၊ မထေရ်တို့ထက်။ ဗလဝတရာ၊ အထူးသဖြင့်အားကြီးသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သတိမန္တာနံ၊ မြတ်စွာဘုရားစကားတော်ကို ဆောင်ယူတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အဂ္ဂေါ နာမ၊ မြတ်သည်မည်သည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။

အယမေဝ ဓာယသ္မာ၊ ဤ အရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်သည်သာလျှင်။ ကေ-ပဒေ၊ တခုသော ဣရိယာပုထ်၌။ ဌတော၊ တည်၍။ သဋ္ဌိ ပဒသဟဿာနိ၊ ခြောက်သောင်းသော ပုဒ်တို့ကို။ ဂဏှန္တော၊ သင်ယူသည်ရှိသော်။ သတ္ထာရာ၊

မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကထိတနိယာမေနော၊ ဟောတော်မူအပ်သော နည်း
 ဖြင့်သာလျှင်။ သဗ္ဗပဒါနံ၊ အလုံးစုံသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ သဉ္ဇာနာတိ၊ သိနိုင်၏။
 တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဂတိမန္တာနံ၊ မြတ်စွာဘုရားစကားတော်ကို သိတတ်သော
 ပညာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အဂ္ဂေါ နာမ၊ မြတ်သည်မည်သည်။ ဇာတော၊
 ဖြစ်၏။

စ၊ ဂတိမန္တမည်ခြင်း၏ အကြောင်းမှတစ်ပါး ဓိတိမန္တမည်ခြင်း၏အကြောင်း
 ကို ဆိုဦးအံ့။ တဿေဝ အာယသ္မတော၊ ထို အရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်၏ သာ
 လျှင်။ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ မြတ်စွာဘုရား စကားတော်ကို။ ဥဂ္ဂဏနဝီရိယဉ္စ၊ သင်ယူ
 ခြင်း၌ဖြစ်သော လုံ့လသည်လည်းကောင်း။ သဇ္ဈာယနဝီရိယဉ္စ၊ သရဇ္ဈာယ်
 ခြင်း၌ဖြစ်သော လုံ့လသည် လည်းကောင်း။ ဓာရဏဝီရိယဉ္စ၊ ဆောင်ခြင်း၌
 ဖြစ်သော လုံ့လသည်လည်းကောင်း။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ဥပဋ္ဌာန-
 ဝီရိယဉ္စ၊ လုပ်ကျွေးခြင်း၌ဖြစ်သော လုံ့လသည် လည်းကောင်း။ အညေဟိ၊
 တစ်ပါးသော ရဟန်းတို့နှင့်။ အသဒိသံ၊ မတူသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။
 တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဓိတိမန္တာနံ၊ မြတ်စွာဘုရား စကားတော်ကို သင်ခြင်း
 သရဇ္ဈာယ်ခြင်း ဆောင်းခြင်း၌ဖြစ်သော လုံ့လ၊ မြတ်စွာဘုရားအား လုပ်
 ကျွေးခြင်း၌ဖြစ်သော လုံ့လရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အဂ္ဂေါ နာမ၊ မြတ်သည်
 မည်သည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။

စ၊ ဓိတိမန္တမည်ခြင်း၏အကြောင်းမှတစ်ပါး ဥပဋ္ဌာကမည်ခြင်း၏အကြောင်း
 ကို ဆိုဦးအံ့။ တထာဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဥပဋ္ဌဟန္တာ၊ လုပ်ကျွေးသည်
 ရှိသော်။ ဧဝ (ဧသော)၊ ဤ အရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်သည်။ အညေသံ၊
 တစ်ပါးကုန်သော။ ဥပဋ္ဌာကတိက္ခန္ဓာ၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော ရဟန်းတို့၏။
 ဥပဋ္ဌာနာကာရေန၊ လုပ်ကျွေးသော အခြင်းအရာဖြင့်။ န ဥပဋ္ဌာဟိ၊ မလုပ်
 ကျွေး။ အညေဟိ၊ ကတိကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ တထာဂတံ၊ မြတ်
 စွာဘုရားကို။ ဥပဋ္ဌဟန္တာ၊ လုပ်ကျွေးကုန်သည်ရှိသော်။ စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ။
 န ဥပဋ္ဌဟိ သု၊ မလုပ်ကျွေးကုန်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားရှင်တို့၏။ မနံ၊ နှလုံးတော်ကို။
 ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ န စ ဥပဋ္ဌဟိ သု၊ မလုပ်ကျွေးကုန်။ အယံ ပန ထေရော၊
 ဤ အရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်သည်ကား။ ဥပဋ္ဌာကဋ္ဌာနံ၊ အလုပ်အကျွေးအရာကို။
 လဒ္ဓုဒ္ဓိဝသတော၊ ရအပ်သောနေမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ အာရဒ္ဓဝီရိယော၊ အားထုတ်
 အပ်သောလုံ့လရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။

၁။ ဆဋ္ဌမုဉ် “ဟိ” ကို နိပါတ်အဖြစ်ထားသည်။

မနံ၊ နှလုံးတော်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဥပဋ္ဌဟိ၊ လုပ်ကျွေး၏။ တဿ၊ ထို
ကြောင့်။ ဥပဋ္ဌာကာနံ၊ မြတ်စွာဘုရားအားလုပ်ကျွေးတတ်သော ရဟန်းတို့တွင်။
အဂ္ဂေါ နာမ၊ မြတ်သည်မည်သည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။

☞ (၄-၂၂၄) တဿ၊ ထို အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်၏။ ပဉ္စ ကမ္မေ၊ ပြဿနာ
အမှု၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ အနုပုဗ္ဗိကထာ၊ အစဉ်အတိုင်းဖြစ်သော
စကားတည်း။— ကိရ(ဝိတ္တာရေမိ)၊ ချဲ့ဦးအံ့။ ဣတော၊ ဤကမ္ဘာမှ။ သတသ-
ဟဿမတ္ထကေ၊ ကမ္ဘာတသိန်း၏ အထက်ဖြစ်သော။ ကပ္ပေ၊ ကမ္ဘာ၌။ ပဒု-
မုတ္တရော နာမ၊ ပဒုမုတ္တရ အမည်တော်ရှိသော။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
လောကေ၊ လောက၌။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ပွင့်တော်မူ၏။ တဿ၊ ထို ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာ
ဘုရား၏။ ဟံသဝတီ နာမ၊ ဟံသဝတီအမည်ရှိသော။ နဂရံ၊ မြို့သည်။ အဟောသိ၊
ဖြစ်၏။ နန္ဒော နာမ၊ နန္ဒအမည်ရှိသော။ ရာဇော၊ မင်းသည်။ ပိတာ၊ အဖသည်။
အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သုမေဓော နာမ၊ သုမေဓာအမည်ရှိသော။ ဒေဝီ၊ မိဖုရားသည်။
မာတာ၊ မယ်တော်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်း
သည်။ ဥတ္တရကုမာရော နာမ၊ ဥတ္တရမင်းသားအမည်ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။
သော၊ ထိုဥတ္တရအမည်ရှိသော ဘုရားလောင်းသည်။ ပုတ္တဿ၊ ဥတ္တရအမည်ရှိသော
သားတော်၏။ ဇာတဒိဝသေ၊ ဖွားသောနေ့၌။ မဟာဘိနိက္ခမနံ၊ မြတ်သော
တောထွက်တော်မူခြင်းကို။ နိက္ခမ္မံ၊ ထွက်တော်မူ၍။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍။
ပဓာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ အနုယုတ္တော၊ အားထုတ်သည်ရှိသော်။ အနုက္ကမေန၊
အစဉ်သဖြင့်။ သဗ္ဗညုတံ၊ ဘုရားအဖြစ်သို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ “အနေကဇာတိ-
သံသာရ”န္တံ၊ အနေကဇာတိသံသာရ-ဟူ၍။ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းကို။ ဥဒါနေတွာ၊
မြှတ်ဆိုတော်မူ၍။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ကို။ ဗောဓိပလ္လင်္ဂေ၊ ဗောဓိပလ္လင်၌။
ဝီတိနာမေတွာ၊ လွန်စေ၍။ “ပထဝီယံ၊ မြေ၌။ ဌပေဿာမိ၊ ထားအံ့။” ဣတိ၊
ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ ပါဒံ၊ ခြေကို။ အဘိနိဟရိ၊ ရွေးရှုဆောင်၏။ အထ၊ ထို
အခါ၌။ ပထဝီ၊ မြေကို။ ဘိနိစ္ဆိတွာ၊ ဖောက်ခွဲ၍။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်ဖြစ်သော
ကောဏ္ဍညမထေရ်၏ အဋ္ဌပုတ္တိကို ဆိုရာဖြစ်သောစကား၌။ ဝုတ္တပ္ပမာဏံ၊ ဆိုအပ်
ပြီးသော အတိုင်း အရှည်ရှိသော။ ပဒုမံ၊ ပဒုမ္မာကြာသည်။ ဥဋ္ဌာသိ၊ ပေါ်
ပေါက်၏။ တံ၊ ထိုပဒုမ္မာကြာ၏ ပေါ်ပေါက်ခြင်းကို။ ဥပါဒါယ၊ အကြောင်း
ပြု၍။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပဒုမုတ္တရောတေဝ၊ ပဒုမုတ္တရဟူ၍ သာ
လျှင်။ ပညာယိတ္ထံ၊ ထင်ရှား၏။ တဿ၊ ထို ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား၏။ ဒေဝ-
လောစ၊ ဒေဝလ-လည်းကောင်း။ သုဇာတော စ၊ သုဇာတ လည်းကောင်း။

၁။ ဤနိဿယမူဟောင်းတွင် အာနန္ဒောနာမ-ဟု အာနန္ဒာအမည်နှင့်ချည်းရှိ၏။

ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ အဂ္ဂသာဝကော၊ အဂ္ဂသာဝကတို့သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အမိတာ ၈၊ အမိတာလည်းကောင်း။ အသမာ ၈၊ အသမာလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ အဂ္ဂသာဝိကော၊ အဂ္ဂသာဝိကတို့သည်။ (အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။) သုမနော နာမ၊ သုမန အမည်ရှိသော။ ဥပဋ္ဌာကော၊ အလုပ်အကျွေးသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ပဒုမုတ္တရော နာမ၊ ပဒုမုတ္တရအမည်တော်ရှိသော။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပိတု သင်္ဂဟံ၊ အဘအား သင်္ဂဟ်ချီးမြှောက်ခြင်းကို။ ကုရုမာနော၊ ပြုလျက်။ တိက္ခသတသဟဿပရိဝါရော၊ ရဟန်းတသိန်းခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဟံသဝတိယာ၊ ဟံသဝတီ အမည်ရှိသော။ ရာဇဓာနိယာ၊ မင်းနေပြည်၌။ ဝသတိ၊ နေတော်မူ၏။

အဿ၊ ထို ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာဘုရား၏။ ကနိဋ္ဌဟာတာ ပန၊ ညီတော်သည်ကား။ သုမနကုမာရော နာမ၊ သုမနမည်သော မင်းသားသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထို သုမနမင်းသားအား။ ရာဇာ၊ ခမည်းတော် နန္ဒမင်းသည်။ ဟံသဝတီတော၊ ဟံသဝတီပြည်မှ။ ဝိသယောဇနသတော၊ ယူဇနာတရာနှစ်ဆယ်ရှိသောအရပ်၌။ တောဂဂါမံ၊ စားကျေးမြို့ရွာကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ သော၊ ထို သုမနမည်သော မင်းသားသည်။ ကဒါစိ ကဒါစိ၊ ရံခါ ရံခါ။ အာဂန္တော၊ လာ၍။ ပိတရဉ္စ၊ အဘကို လည်းကောင်း။ သတ္ထာရဉ္စ၊ မြတ်စွာဘုရားကို လည်းကောင်း။ ပဿတိ၊ ဖူးမြင်၏။ အံထ၊ ထို အခါ၌။ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ပစ္စန္ဓော၊ တိုင်းကားနိုင်ငံ အစွန်သည်။ ကုပိတော၊ ပျက်သည်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) သုမနော၊ သုမနမည်သော မင်းသားသည်။ ရညော၊ ခမည်းတော်နန္ဒမင်းကြီးအား။ ပေသေသိ၊ စေ၏။ ရာဇာ၊ ခမည်းတော် နန္ဒမင်းကြီးသည်။ “တံ၊ သင့်ကို။ မယာ၊ ငါသည်။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဌပိတော၊ ထားအပ်သနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိပေသေသိ၊ တဖန်စေ၏။ သော၊ ထို သုမနမည်သော မင်းသားသည်။ စောရေ၊ ခိုးသူတို့ကို။ ဝုပသမေတော၊ ငြိမ်းစေ၍။ “ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ ဇနပဒေါ၊ ဇနပုဒ်သည်။ ဥပသန္တော၊ ငြိမ်းပါပြီ။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ရညော၊ ခမည်းတော် နန္ဒ မင်းကြီးအား။ ပေသေသိ၊ စေ၏။ ရာဇာ၊ ခမည်းတော် နန္ဒမင်းကြီးသည်။ တုဋ္ဌော၊ နှစ်သက်သည်ဖြစ်၍။ “သိဃံ၊ လျင်စွာ။ မမ၊ ငါ၏။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ အာဂစ္ဆတု၊ လာစေသတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ တဿ၊ ထိုသုမန မင်းသားအား။ သဟဿမတ္တာ၊ တထောင် အတိုင်း

အရှည်ရှိကုန်သော။ အမဇ္ဈာ၊ အမတ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သော၊
 ထို သုမနမည်သော မင်းသားသည်။ တေဟိ၊ ထိုအမတ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တက။
 အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ “မယံ၊ ငါ၏။ ပိတု၊ ခမည်းတော် မင်းကြီး
 သည်။ တုဋ္ဌော၊ နှစ်သက်သည်ဖြစ်၍။ မေ၊ ငါ့အား။ ဝရံ၊ ဆုကို။ သစေ-
 ဒေတိ၊ အကယ်၍ပေးအံ့။ ကိ၊ အကယ်ဆုကို။ ဂဏှာမိ၊ ယူရအံ့နည်း။”
 ဣတိ၊ ဤသို့။ မန္တေသိ၊ တိုင်ပင်၏။ အသ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထို သုမနမည်သော
 မင်းသားကို။ ဧကဇ္ဈေ၊ အချို့ကုန်သော အမတ်တို့သည်။ “ဟတ္ထိ၊ ဆင်ကို။
 ဂဏှာထ၊ ယူကုန်လော့။ အသံ၊ မြင်းကို။ ဂဏှာထ၊ ယူကုန်လော့။ ဇနပဒံ၊
 ဇနပုဒ်ကို။ ဂဏှာထ၊ ယူကုန်လော့။ သတ္တရတနာနိ၊ ရတနာ ခုနစ်ပါးတို့ကို။
 ဂဏှာထ၊ ယူကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ အပရေ၊
 တပါးသော အမတ်တို့သည်။ “တုဗ္ဗေ၊ အရှင်မင်းသားတို့သည်။ ပထဝိဿ-
 ရဿ၊ ရေမြေကိုအစိုးရသော မင်း၏။ ပုတ္တု၊ သားတော်တို့တည်း။ တုမ္ဘာကံ၊
 အရှင်မင်းသားတို့အား။ ခနံ၊ ဥဇ္ဇာသည်။ ဒုလ္လဘံ၊ ရဲခဲသည်။ န၊ မဟုတ်။
 လဒ္ဓမ္မိ၊ ရအပ်သော်လည်း။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ တေ၊ ဤဥဇ္ဇာကို။ ဟာ-
 ယ၊ စွန့်၍။ ဂမနိယံ၊ သွားအပ်၏။ ဧကံ၊ တခုသော။ ပုညဗေဝ၊ ကောင်းမှု
 ကိုသာလျှင်။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဂမနိယံ၊ သွားအပ်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။
 ဒေဝေ၊ အရှင်မင်းကြီးသည်။ ဝရံ၊ ဆုကို။ ဒေမာနော၊ ပေးအပ်သည်ရှိသော်။
 တေမာသံ၊ သုံးလပတ်လုံး။ ပဒုမုတ္တရတဂဝန္တံ၊ ပဒုမုတ္တရ အမည်တော်ရှိသော
 မြတ်စွာဘုရားကို။ ဥပဋ္ဌာနဝရံ၊ လုပ်ကျွေးအံ့သော ဆုကို။ ဂဏှာထ၊ ယူကုန်
 လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။

သော၊ ထို သုမနမင်းသားသည်။ “တုဗ္ဗေ၊ သင်တို့သည်။ မယံ၊ ငါ၏။
 ကလျာဏမိတ္တာ၊ အဆွေခင်ပွန်းကောင်းတို့တည်း။ မေ၊ ငါ့အား။ တေံ စိတ္တံ၊
 ထို မြတ်စွာဘုရားအား လုပ်ကျွေးအံ့ဟူသော ဆုကိုယူအံ့ဟူသော စိတ်သည်။
 န အတ္ထိ၊ မရှိ။ တုဗ္ဗေဟိ ပန၊ သင်တို့သည်ကား။ (တေံ စိတ္တံ၊ ထို မြတ်စွာ
 ဘုရားအား လုပ်ကျွေးအံ့ဟူသောဆုကို ယူအံ့ဟူသောစိတ်ကို။) ဥပ္ပါဒိတံ၊ ဖြစ်
 စေအပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ သင်တို့ဆိုတိုင်း။ ကရိယာပိ၊ ပြုအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။
 (ဝတု၊ ဆို၍။) ဂန္တု၊ သွား၍။ ပိတရံ၊ ခမည်းတော် နန္ဒမင်းကြီးကို။ ဝန္တိ-
 တု၊ ရှိခိုး၍။ ပိတရာ၊ ခမည်းတော် နန္ဒမင်းကြီးသည်။ အာလိဂေတု၊
 လည်ဖက်၍။ မတ္တကေ၊ ထိပ်ထက်၌။ ဝုဗ္ဗေတု၊ နှစ်သုံး။ “ပုတ္တ၊ ချစ်သား။

တေ၊ သင့်အား။ ဝရံ၊ ဆုကို။ ဒေမိ၊ ပေးအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ “မဟာရာဇ၊ ခမည်းတော်မင်းမြတ်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ တေမာသံ၊ သုံးလပတ်လုံး။ စတုဟိပစ္စယေဟိ၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့ဖြင့်။ ဥပဋ္ဌဟန္တော၊ လုပ်ကျွေးလျက်။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ အဝဉ္ဇံ၊ အချည်းအနှီးမဟုတ်သည်ကို။ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ ဣစ္ဆာမိ၊ အလိုရှိပါ၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဣမံဝရံ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားအား လုပ်ကျွေးအံ့ဟူသော ဆုကို။ ဒေဟိ၊ ပေးလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ တာတ၊ ချစ်သား။ (တေ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားအား လုပ်ကျွေးအံ့ဟူသော ဆုကို။ ဒါတံ၊ ပေးခြင်းငှာ။) န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ အညံ၊ တပါးသော။ ဝရံ၊ ဆုကို။ ဝဒေဟိ၊ ဆိုလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) ဒေဝ၊ ခမည်းတော်မင်းကြီး။ ခတ္တိယာနံ၊ မင်းတို့၏။ (ဋ္ဌ-၂၂၅) ဒွေ ကထာ နာမ၊ နှစ်ခွန်း နှစ်ခုသော စကားမည်ကုန်သည်။ နတ္ထိ (န သန္တိ)၊ မရှိကုန်။ တေဒေဝ ဝရံ၊ ထို မြတ်စွာဘုရားအား လုပ်ကျွေးအံ့သော ဆုကိုသာလျှင်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဒေဟိ၊ ပေးပါလော့။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အညေန၊ တပါးသောဆုဖြင့်။ န အတ္ထော၊ အလိုမရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) တာတ၊ ချစ်သား။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ စိတ္တံ နာမ၊ စိတ်မည်သည်ကား။ ဒုဇ္ဇာနံ၊ သိနိုင်ခဲ၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သစေ န ဣစ္ဆိယတိ၊ အကယ်၍ အလိုမရှိသည်ဖြစ်အံ့။ မယာ၊ ငါသည်။ ဂိန္နေပိ၊ ပေးအပ်ပါသော်လည်း။ ကိ” ဘဝိယတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်လတ္တံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) “ဒေဝ၊ ခမည်းတော်မင်းကြီး။ သာဓု၊ ကောင်းပါပြီ။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်တော်ကို။ ဇာနိဿာမိ၊ သိပါအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝတွာ၊ ဆို၍။) ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတော်သို့။ ဂတော၊ သွား၏။

တေန စ သမယေန၊ ထိုအခါ၌လည်း။ ဘတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကို။ နိဋ္ဌာပေတွာ၊ ပြီးစေ၍။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဂန္ဓကုဋ္ဌိံ၊ ဂန္ဓကုဋ္ဌိသို့။ ပဝိဋ္ဌော၊ ဝင်တော်မူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုသုမန မင်းသားသည်။ မဏ္ဍလမာဠေ၊ စည်းဝေးရာ တန်ဆောင်းဝန်း၌။ သန္နိပတိတာနံ၊ စည်းဝေးကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ တေ၊ ထို ရဟန်းတို့သည်။ တံ၊ ထို

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၄-စတုတ္ထဝဂ္ဂ အာနန္ဒတ္ထေရဝတ္ထု ၆၃၉

သုမန မင်းသားကို။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ “ရာဇပုတ္တ၊ မင်းသား။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ (တံ၊ သင်မင်းသားသည်။) အာဂတော၊ လာသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။) ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ (အာဂစ္ဆာမိ၊ လာပါ၏။) မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒဿေထ၊ ပြပါကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟံသု၊ ဆို၏။) ရာဇပုတ္တ၊ မင်းသား။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဣစ္ဆတိစ္ဆိတက္ခဏေ၊ အလိဂ္ဂိတိုင်း အလိဂ္ဂိတိုင်းသော ခဏ၌။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒဠု၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ န လဘာမ၊ မရပါကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။) ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကော ပန၊ အဘယ်မထေရ်သည် မူကား။ (ဣစ္ဆတိစ္ဆိတက္ခဏေ၊ အလိဂ္ဂိတိုင်း အလိဂ္ဂိတိုင်းသော ခဏ၌။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒဠု၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။) လဘတိ၊ ရသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟံ၊ လျှောက်၏။) ရာဇပုတ္တ၊ မင်းသား။ သုမနတ္ထေရေနာမ၊ သုမန မည်သော မထေရ်သည်။ (ဣစ္ဆတိစ္ဆိတက္ခဏေ၊ အလိဂ္ဂိတိုင်း အလိဂ္ဂိတိုင်းသော ခဏ၌။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒဠု၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ ဘလတိ၊ ရ၏။) ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။) “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ သော ထေရော၊ ထို သုမန မထေရ်သည်။ ကုဟိ၊ အဘယ်မှာနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝတွာ၊ လျှောက်၍။) ထေရဿ၊ သုမန မထေရ်၏။ နိသိန္နဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်ကို။ ပုစ္ဆိတု၊ မေး၍။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဝန္တိတု၊ ရှိခိုး၍။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပဿိတုံ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ ဣစ္ဆာမိ၊ အလိဂ္ဂိပါ၏။ မေ၊ တပည့်တော်အား။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒဿေထ၊ ပြကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟံ၊ လျှောက်၏။) ထေရော၊ သုမန မထေရ်သည်။ ရာဇကုမာရဿ၊ သုမနမင်းသားသည်။ ပဿန္တဿေဝ၊ မြင်စဉ်ပင်လျှင်။ အာပေါကသိဏဇ္ဈာနံ၊ အာပေါကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော စတုတ္ထဈာန်ကို။ သမာပဇ္ဇိတု၊ ဝင်စား၍။ မဟာပထဝီ၊ မြေကြီးကို။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ အဓိဋ္ဌာယ၊ ခံဋ္ဌာန်၍။ ပထဝီယံ၊ မြေ၌။ နိမုဇ္ဇိတု၊ ငုပ်၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဂန္ဓကုဋိယံယေဝ၊ ဂန္ဓကုဋိ၌သလျှင်။ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထို သုမန မထေရ်ကို။ ဘဂဝါ၊ ပဒုမ္မတ္ထရ မြတ်စွာဘုရားသည်။ “သုမန၊ သုမန။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ (တံ၊ သင်သည်။) အာဂတော၊ လာသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ရာဇပုတ္တော၊ သုမန မင်းသားသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ အာဂတော၊

လာပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ လျှောက်၏။) တေန ဟိ၊ ထိုသို့တပြား
 ကား။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ အာသနံ၊ နေရာကို။ ပညာပေဟိ၊ ခင်းလော့။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ (အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။) ပုန၊ တဖန်။ ထေရော၊ သုမန-မထေရ်သည်။
 ရာဇကုမာရဿ၊ သုမနမင်းသားသည်။ ပဿန္တဿေဝ၊ မြင်စဉ်ပင်လျှင်။ ဗုဒ္ဓါ-
 သနံ၊ ဘုရားတို့၏ နေရာကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အန္တောဂန္ဓကုဋ္ဌိယံ၊ ဂန္ဓကုဋ္ဌိ၏
 အတွင်း၌။ နိမုဇ္ဈိတွာ၊ ငုပ်၍။ ဗဟိ ပရိဝေဏေ၊ ပရိဝုဏ်မှ အပ၌။ ပါတု-
 တဝိတွာ၊ လင်စွာဖြစ်၍။ ပရိဝေဏေ၊ ပရိဝုဏ်၌။ အာသနံ၊ နေရာကို။ ပညာ-
 ပေသိ၊ ခင်း၏။ ရာဇကုမာရော၊ သုမန မင်းသားသည်။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးကုန်
 သော။ ဣမာနိ အစ္ဆဂိယာကာရာနိ၊ ဤ အံ့ဖွယ်သရဲ တည်းဟူသော အခြင်းအရာ
 တို့ကို။ ခိသ္မာ၊ မြင်၍။ “အယံ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်။ မဟန္တော တဝ၊
 ကြီးမြတ်ပေစွတကား။” ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။

ဘဂဝါပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ ဂန္ဓကုဋ္ဌိတော၊ ဂန္ဓကုဋ္ဌိတိုက်
 တော်မှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်တော်မူ၍။ ပညတ္တေ၊ ခင်းထားအပ်သော။
 အာသနေ၊ နေရာတော်၌။ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေတော်မူ၏။ ရာဇပုတ္တော၊ သုမန
 မင်းသားသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ပဋိသန္ဓာရံ၊
 အစေ့အစပ်ကို။ အဓာသိ၊ ပြုတော်မူ၏။ “ရာဇပုတ္တ၊ မင်းသား။ ကဒါ၊
 အဘယ်အခါ၌။ တံ၊ သင်သည်။ အာဂတော၊ လာသည်။ အသိ၊ ဖြစ်
 သနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူအပ်သည် ရှိသော်။ “ဘန္တေ၊
 မြတ်စွာဘုရား။ တုမေသု၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ ဂန္ဓကုဋ္ဌိံ၊ ဂန္ဓကုဋ္ဌိတိုက်တော်
 သို့။ ပဝိဇ္ဇေသု၊ ဝင်တော်မူသည်ရှိသော်။ ဘိက္ခု၊ ပန၊ ရဟန်းတို့သည်ကား။
 ‘ပယံ၊ ငါတို့သည်။ ဣစ္ဆိတိစ္ဆိတက္ခဏေ၊ အလိဂ္ဂိုတိုင်း အလိဂ္ဂိုတိုင်းသော
 ခဏ၌။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒဠှံ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ န လတာမ၊ မရကုန်။’
 ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝတွာ၊ ခေါ်၍။) မံ၊ တပ်ည့်တော်ကို။ ထေရဿ၊ သုမန
 မထေရ်၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ပါဟေသု၊ စေတုန်၏။ ထေရော ပန၊
 သုမန မထေရ်သည်မူကား။ ဧကဝစနေနေဝ၊ တခွန်းတည်းသော စကား
 ဖြင့်သာလျှင်။ ဒဿတိ၊ ပြ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ထေရော၊ သုမန
 မထေရ်သည်။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။
 ဝလ္လဝသ၊ မရည၊ အကျွမ်းဝင်ယောင်တကား။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊
 လျှောက်၏။) ကုဝကုမာရ၊ မင်းသား။ သေ (သေသော) ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်း
 သည်။ ဖယံ၊ ငါတို့လူ၏။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ အာမ ဝလ္လဘော၊
 ဪ-အကျွမ်းဝင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။) ဘန္တေ၊

မြတ်စွာဘုရား။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားရှင်တို့၏။ သာသနော၊ သာသနာတော်၌။ ကိံ၊ အဘယ်အမှုကို။ ကတော၊ ပြု၍။ ဝလ္လဘာ၊ အကျမ်းဝင်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ လျှောက်၏။) ကုမာရ၊ မင်းသား။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒတော၊ ပေး၍။ သီလံ၊ သီလကို။ သမာဒိယိတော၊ ဆောက်တည်၍။ ဥပေါသထကမ္ပံ၊ ဥပုသ်သုံးခြင်းအမှုကို။ ကတော၊ ပြု၍။ (ဝလ္လဘာ၊ အကျမ်းဝင်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။) ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။) ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ထေရော ဝိယ၊ သုမန မထေရ်ကဲ့သို့။ ဗုဒ္ဓသာသနော၊ မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌။ ဝလ္လဘော၊ အကျမ်းဝင်သည်။ ဟောတု ကာမော၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ အလိုရှိပါ၏။ သေ၊ နတ်ဖြန်ခါ၌။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်း ကို။ အဓိဝါသေထ၊ သာယာပါကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ လျှောက်၏။) ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ (ဋ-၂၂၆) တုဏှိဘာဝေန၊ ဆိတ်ဆိတ် နေတော်မူသဖြင့်။ အဓိဝါသေတိ၊ သာယာတော်မူ၏။ ရာဇကုမာရော၊ မင်းသားသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ သဗ္ဗရတ္တိံ၊ ညဉ့်သုံးယံပတ်လုံး။ မဟာသက္ကာရံ၊ ကြီးစွာသော ပူဇော်သကားကို။ သဇ္ဇေတော၊ စီရင်၍။ သတ္တဒီဝသာနိ၊ ခုနစ်ရက်တို့ပတ်လုံး။ ခန္ဓာဝါရဘတ္တံ၊ နာမ၊ သစ်တပ်မြို့၌ လူအပ်သော ဆွမ်းမည်သည်ကို။ အဒါသိ၊ ပေးလှူ၏။

သတ္တမေ ဒီဝသေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သော နေ့၌။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္တိတော၊ ရှိခိုး၍။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ မယာ၊ တပည့်တော်သည်။ ပိတု၊ ခမည်းတော် အာနန္ဒမင်းကြီး၏။ သန္တိကာ၊ အထံမှ။ တေမာသံ၊ သုံးလပတ်လုံး။ အန္တောဝသံ၊ ဝါတွင်း၌။ တုမ္ဘာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့အား။ ပဋိဇ္ဇေဂ္ဂနဝရော၊ လုပ်ကျွေးအံ့သော ဆုကို။ လဒ္ဓေါ၊ ရအပ်၏။ တေမာသံ၊ သုံးလပတ်လုံး။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဝသာဝါသံ၊ ဝါဆို၍နေခြင်းကို။ အဓိဝါသေထ၊ သာယာပါကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ လျှောက်၏။) ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ “တတ္ထ၊ ထို သုမန မင်းသားနေရာသို့။ ဂတန၊ သွားသဖြင့်။ အတ္ထော၊ အကျိုးသည်။ အတ္ထိ နံ ခေါ၊ ရှိပါမည်လော။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဩလောကေတော၊ ကြည့်တော်မူ၍။ (အတ္ထော၊ အကျိုးသည်။) “အတ္ထိ၊ ရှိ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒိသော၊ မြင်တော်မူ၍။ “ရာဇကုမာရ၊ မင်းသား။ တထာဂတာ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ သုညာဂါရေ ခေါ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်၌ သာလျှင်။ အဘိရမန္တိ၊ မွေ့လျော်ကုန်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကုမာရော၊ သုမန မင်းသားသည်။ “ဘဂဝါ၊

မြတ်စွာဘုရား။ အညာတံ၊ သိပါပြီ။ သုဂတံ၊ ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်
မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရား။ အညာတံ၊ သိပါပြီ။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတော၊
လျှောက်၍။ “ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပုရိမတရံ၊
ရှေးဦးစွာ။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းကို။ ကာရေမိ၊ ပြုစေပါအံ့။
မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပေသိတေ၊ စေလွှတ်အပ်သည်ရှိသော်။ ဘိက္ခုသတ-
သဟဿေန၊ ရဟန်းတသိန်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္က။ အာဂစ္ဆေယျ၊ ကြွလာတော်မူပါ
ကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပဋိညာ၊ ဝန်ခံခြင်းကို။
ဂါဟာပေတော၊ ယူစေ၍။ ပိတု၊ ခမည်းတော် အာနန္ဒ-မင်းကြီး၏။ သန္တိကံ၊
အထံသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ “ဒေဝ၊ ခမည်းတော်မင်းကြီး။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။
ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပဋိညာ၊ ဝန်ခံခြင်းကို။ ဒိန္နာ၊ ပေးအပ်ပြီ။
မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပဟိတေ၊ စေအပ်သည်ရှိသော်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားကို။ ပေသေယျာယ၊ စေလွှတ်တော် မူကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။
ဝတော၊ ဆို၍။ ပိတရံ၊ ခမည်းတော်အာနန္ဒမင်းကြီးကို။ ဝန္တိတော၊ ရှိခိုး၍။
နိက္ခမိတော၊ ထွက်၍။ ယောဇနေ၊ ယောဇနေ၊ တယူဇနာ၊ တယူဇနသော
အုပ်၌။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းကို။ ကာရေန္တော၊ ဆောက်လုပ်စေလျက်။ [ဝိသသတိ၊
တနာနှစ်ဆယ်သောကျောင်းကို။ ကာရေတော၊ ဆောက်လုပ်၍။] ဝိသယော-
ဇနသတံ၊ ယူဇနာ တရာနှစ်ဆယ်ရှိသော။ အဗ္ဗါနံ၊ ခရီးသို့။ ဂတော၊
သွားလေ၏။ ဂန္ဓာ စ၊ သွားပြီး၍လည်း။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ နဂရေ၊
မြို့၌။ ဝိဟာရဌာနံ၊ ကျောင်းရာကို။ ဝိစိနန္တော၊ စူးစမ်းသည် ရှိသော်။
သောဘနနာမဿ၊ သောဘန-အမည်ရှိသော။ ကုဋုမ္ပိကဿ၊ သူကြွယ်၏။
ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်ကို။ ဒိသော၊ မြင်၍။ သတသဟဿေန၊ တသိန်းသောဥစ္စာ
ဖြင့်။ ကိဏိတော၊ ဝယ်၍။ သတသဟဿံ၊ တသိန်းသောဥစ္စာကို။ ဝိသဇ္ဇေတော၊
စွန့်၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းကို။ ကာရေသိ၊ ပြုစေ၏။ တတ္ထံ၊ ထို သောဘန-
အမည်ရှိသောသူကြွယ်၏ ဥယျာဉ်ရာ၌။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။
ဂန္ဓကုဋ္ဌံ၊ ဂန္ဓကုဋ္ဌကိုလည်းကောင်း။ သေသဘိက္ခုနံ၊ ကြွင်းသောရဟန်းတို့၏။
ရတ္တိဋ္ဌာနဒိဝါဋ္ဌာနတ္ထာယံ၊ ညဉ့်သန့်ရာ နေသန့်ရာအလို့ငှာ။ ကုဋ္ဌိလေဏမဏ္ဍပေ
စ၊ ကုဋ္ဌိ၊ လိုဏ်၊ မဏ္ဍပ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ကာရေတော၊ ပြုစေ၍။ ပါကာရပရိ-
က္ခေပဉ္စ၊ တံတိုင်း အရံကိုလည်းကောင်း။ နိဒ္ဒါရကောဋ္ဌကဉ္စ၊ တံခါးမုခ်ကို
လည်းကောင်း။ နိဋ္ဌာပေတော၊ ပြီးစေ၍။ ပိတု၊ ခမည်းတော် အာနန္ဒမင်းကြီး၏။
သန္တိကံ၊ အထံသို့။ “မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ကိစ္စံ၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စသည်။ နိဋ္ဌိတံ၊

နိပါတ်] ၁၄-ကောသလဝဂ္ဂ ၄-စတုတ္ထဝဂ္ဂ အာနန္ဒတ္ထေရဝတ္ထု ၆၇၃

ပြီးပါပြီ။ သတ္ထာချံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပဟိဏထ၊ ပင့်တော်မူကုန်လော့။”
ဣတိ၊ ဤသို့။ ပေသေသိ၊ စေလိုက်၏။

ရာဇာ၊ ခမည်းတော်-အာနန္ဒမင်းကြီးသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။
ဘောဇေတွာ၊ ဆွမ်းကျွေး၍။ “ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ သုမနဿ၊ သုမနမင်း
သား၏။ ကိစ္စံ၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စသည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပါပြီ။ တုမ္မာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။
ဂမနံ၊ ကြွတော်မူခြင်းကို။ ပစ္စာသီသတိ၊ တောင်တ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊
လျှောက်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခုသတသဟဿ၊ ဝိရုတေး၊
ရဟန်းတသိန်း ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍။ ယောဇနေ၊ ယောဇနေ၊ တယူဇနာ၊ တယူ
ဇနာသော အရပ်၌။ ဝိဟာရေသု၊ ကျောင်းတို့၌။ ဝသမာနေဝံ၊ နေလျက်။
အဂမာသိ၊ သွား၏။ ကုမာရော၊ သုမန မင်းသားသည်။ “သတ္ထာ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ အာဂစ္ဆတိ၊ ကြွလာတော်မူ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတွာ၊ ကြား
၍။ ယောဇနံ၊ တယူဇနာရှိသော အရပ်သို့။ ပစ္စုဂ္ဂန္ဓာ၊ ရှေးဦး ကြံဆို၍။
ဂန္ဓမာလာဒီတိ၊ နံသာ၊ ပန်းစသည်တို့ဖြင့်။ ပူဇယမာနေဝ၊ ပူဇော်လျက်။
ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ပဝေသေတွာ၊ သွင်း၍။

“မဟာမုနိ၊ မြတ်စွာဘုရား။ မေ၊ တပည့်တော်သည်။ သတသဟ-
ဿေန၊ တသိန်းသော ဥစ္စာဖြင့်။ ကိတံ၊ ဝယ်အပ်သော။ သတသ-
ဟဿေန၊ တသိန်းသော ဥစ္စာဖြင့်။ မာဠိတံ၊ ပြီးစေအပ်သော။
သောဘနံ နာမ၊ သောဘန အမည်ရှိသော။ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်ကို။
ပဋိဂ္ဂဟ၊ ခံတော်မူပါလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။

ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းကို။ နိယျာဒေသိ၊ ဆောင်နှင်းအပ်လှူ၏။ သော၊ ထို
သုမနမင်းသားသည်။ ဝဿုပနာယိကဒီဝသေ၊ ဝါဆိုအံ့သော နေ၌။ ဝါနံ၊
အလှူကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ အတ္တနေဝ၊ မိမိ၏။ ပုတ္တဒါရေ စ၊ သားယေားတို့
ကိုလည်းကောင်း။ အမစ္စေ စ၊ အမတ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ပက္ခောသပေ-
တွာ၊ ခေါ်စေ၍။ “သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ သန္တိကံ၊
အထံသို့။ ဒုရတောဝ၊ ဝေးသော အရပ်မှ သာလျှင်။ အာဂတော၊ ကြွလာ
တော်မူ၏။ ဗုဒ္ဓါ စ နာမ၊ ဘုရားတို့မည်သည်ကား။ ဓမ္မဂရုကာ၊ တရားကို
အလေးပြုကုန်၏။ (၄-၂၂၇) အာမိသဂရုကာ၊ သင်္ကန်းစသောအာမိသကို
အလေးပြုကုန်သည်။ န(ဟောန္တိ)၊ မဖြစ်ကုန်။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အဟံ၊
ငါသည်။ ဣမံ၊ တေမာသံ၊ ဤ ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး။ ဒေ သာဠကေ၊

နှစ်ထည်သော ပုဆိုးတို့ကို။ နီဝါသေတွာ၊ ဝတ်၍။ ဒသ သီလာနိ၊ ဆယ်ပါး သီလတို့ကို။ သမာဒိယိတွာ၊ ဆောက်တည်၍။ ဣဓေဝ၊ ဤကျောင်းတော်၌ သာလျှင်။ ဝဿိဿာမိ၊ နေအံ့။ တုဗ္ဗေ၊ သင်တို့သည်။ ခိဏာသဝသတသဟဿာ၊ ရဟန္တာ တသိန်းအား။ ဣမိနာဝ နိဟာရေန၊ ဤသို့သော နည်း ဖြင့်သာလျှင်။ တေမာသံ၊ ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒဒေယျာထ၊ ပေးကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။)

သော၊ ထို သုမန-မင်းသားသည်။ သုမနတ္ထေရဿ၊ သုမနမထေရ်၏။ ဝသနဌာနဘာဂေ၊ နေရာအရပ်၏ အနီးဖြစ်သော။ ဌာနေ ယေဝ၊ အရပ်၌ သာလျှင်။ ဝသန္တော၊ နေလျက်။ ထေရော၊ သုမန မထေရ်သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ယံ ဝတ္ထံ၊ အကြင်ဝတ်ကို။ ကရေတိ၊ ပြု၏။ တံ သဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသော ဝတ်ကို။ ဒိဿွ၊ မြင်၍။ “သေ(သော)ထေရော၊ ဤ သုမန မထေရ်သည်။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ဤအလုပ်အကျွေး အရာ၌။ ကေန္တဝလ္လဘော။ စင်စစ် အကျွမ်းဝင်၏။ ဧတဿေဝ၊ ဤ သုမန မထေရ်၏သာလျှင်။ ဌာနန္တရံ၊ အာရှအထူးကို။ မေ၊ ငါ့အား။ ပဒတ္တတံ၊ တောင့်တခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့် ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ ပဝါရဏာယ၊ ပဝါရဏာနေသည်။ ဥပကဌာယ၊ နီးသတ်သည်ရှိသော်။ ဝါမံ၊ ရွာသို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ မဟာဒါနံ၊ အလှူကြီးကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ သတ္တမေ ဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သော နေ့၌။ ဘိက္ခုသတသဟဿာ၊ ရဟန်းတသိန်း၏။ ပါဒမူလေ၊ ခြေရင်း၌။ တိစိဝရံ၊ သင်္ကန်းသုံးထည်ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝဇ္ဇိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ “ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ ခန္ဓာ-ဝါရတော၊ သစ်တပ်မြို့မှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ ယဒေတံ(ယံ-တေံ) ပုညံ၊ အကြင် ကောင်းမှုကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ တံ (တေံ-ပုညံ)၊ ထိုကောင်းမှုကို။ သဂ္ဂ-သမ္ပတ္တိံ၊ သိကြားမင်း၏ စည်းစိမ်ကို။ (ပတ္တယန္တေန၊ တောင့်တသဖြင့်။) နေဝ ကဘံ၊ မပြုအပ်။ မာရဗြဟ္မသမ္ပတ္တိံ၊ မာရ်နတ် ဗြဟ္မာတို့၏ စည်းစိမ်ကို။ ပတ္တ-ယန္တေန၊ တောင့်တသဖြင့်။ န ကတံ၊ မပြုအပ်။ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဥပဌာကဘာဝံ၊ အလုပ်အကျွေး၏ အဖြစ်တို့။ ပတ္ထေန္တေန၊ တောင့်တသဖြင့်။ ကတံ၊ ပြုပါ၏။ တဿွာ၊ ထိုကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အဟမ္ပိ၊ အကျွန်ုပ်သည်လည်း။ အနာဂတေ၊ နောင် သော အခါ၌။ သုမနတ္ထေရေ ဝိယ၊ သုမန မထေရ်ကဲ့သို့။ ကေဿ၊ တဆူသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဥပဌာကော၊ အလုပ်အကျွေးသည်။

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၄-စတုတ္ထဝဂ္ဂ အာနန္ဒတ္ထေရဝတ္ထု ၆၄၅

ဟောမိ၊ ဖြစ်ရပါလိ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝတွာ၊ လျှောက်၍။) ပဉ္စပတိဋ္ဌိတေန၊ ငါးပါးသော တည်ခြင်းဖြင့်။ ပတိဋ္ဌဟိတွာ၊ တည်၍။ ဝန္တိ၊ ရှိခိုး၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တဿ၊ ထို သုမနမင်းသား၏။ အနန္တရာယံ၊ အန္တရာယ် ၏ မရှိခြင်းကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍။ ဗျာကရိတွာ၊ ဗျာဒိတ်စကား ကြား တော်မူ၍။ ပက္ခာမိ၊ ဖဲကြွတော်မူ၏။ ကုမာရော၊ သုမန မင်းသားသည်။ တံ (ဗျာကရဏံ)၊ ထို ဗျာဒိတ်စကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ “ဗုဒ္ဓံ၊ စ နာမ၊ ဘုရားတို့မည်သည်ကား။ အဒ္ဓေဇ္ဈကထာ၊ နှစ်ပါးသော အပြားဖြင့်ဖြစ်သော စကား မရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍။ ဒုတိယ ဒီဝသေ၊ နှစ်ရက်မြောက်သော နေ့၌။ ဂေါတမဗုဒ္ဓဿ၊ ဂေါတမ မြတ်စွာ ဘုရား၏။ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ပိဋ္ဌိတော ပိဋ္ဌိ- တော၊ နောက်မှ နောက်မှ။ ဂစ္ဆန္တော ဝိယ၊ လိုက်ရသကဲ့သို့။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

သော၊ ထို သုမန မင်းသားသည်။ တသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ထို ပဗ္ဗုဒ္ဓတ္ထေရ မြတ် စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌။ ဝဿသတသဟဿံ၊ အနှစ်တသိန်း ကာလ ပတ်လုံး။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒတွာ၊ လှူ၍။ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍။ ကဿပဗုဒ္ဓကာလေ၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရား လက်ထက်တော်၌။ ပိဏ္ဏာ- ယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ စရတော၊ သွားသော။ ထေရဿ၊ မထေရ်အား။ ပတ္တဂ္ဂ- ဟဏတ္ထံ၊ သပိတ်ကိုခံယူခြင်းအကျိုးငှာ။ ဥတ္တရိသာဠကံ၊ အပေါ်ရုံပုဆိုးကို။ ဒတွာ၊ လှူ၍။ ပုဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ ပုန၊ တဖန်။ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍။ တတော၊ ထိုနတ်ပြည်မှ။ စုတော၊ စုတေသည် ရှိသော်။ ဗာရာဏသိရာဇာ၊ ဗာရာဏသီမင်းသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဥပရိ- ပါသာဒဝရဂတော၊ မြတ်သော ပြာသာဒ်ထက်သို့ ကပ်လျက်။ ဂန္ဓမာဒန- တော၊ ဂန္ဓမာဒနတောင်မှ။ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့်။ အာဂစ္ဆန္တေ၊ ကြွလာကုန်သော။ အဠ၊ ရှစ်ဆူကုန်သော။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ နိမန္တာပေတွာ၊ ပင့်စေ၍။ ဘောဇေတွာ၊ ဆွမ်းကျွေး၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ မဂ်လဉ္ဈယျာနေ၊ မဂ်လာရှိသော ဥယျာဉ်၌။ တေသံ၊ ထို ရှစ်ဆူသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့အား။ အဠ၊ ရှစ်ဆောင်ကုန်သော။ ပဏ္ဏသာ- လာယော၊ သစ်ရွက်မိုးသော ကျောင်းတို့ကို။ ကာရေတွာ၊ ပြုလုပ်စေ၍။ တေသံ၊ ထို ရှစ်ဆူသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့အား။ နိသီဒနတ္တာယ၊ ထိုင်နေစရာ အလို့ငှာ။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ နိဝေသနေ၊ နန်းတော်၌။ အဠ၊ ရှစ်ဆူကုန် သော။ သဗ္ဗရတနမယာနိ၊ အလုံးစုံသော ရတနာတို့ဖြင့် ပြီးကုန်သော။ ပိဌာနိ စေဝ၊ အင်းပျဉ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ မဏိအာဓာရကေ စ၊ ပတ္တမြားသပိတ်

ခြေတို့ကို လည်းကောင်း။ ပဋိယာဒေတွာ၊ စီရင်စေ၍။ ဒသဝဿသဟဿာနိ၊ အနှစ်တသောင်းတို့ပတ်လုံး။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ လုပ်ကျွေးခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ တောနိ၊ ဤအရာတို့သည်။ ပါကဋ္ဌဋ္ဌာနာနိ၊ ထင်ရှားသော အရာတို့တည်း။

ပန၊ ထိုမှတပါး။ ကပ္ပသတသဟဿံ၊ ကမ္ဘာတသိန်းကာလပတ်လုံး။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒဒမာနောဝ၊ ပေးလှူသည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ အမ္မာကံ၊ ငါတို့၏။ ဗောဓိသတ္တေန၊ ဘုရားလောင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ တုသိတာပုရေ၊ တုသိတာ နတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍။ တတော၊ ထို တုသိတာနတ်ပြည်မှ။ စုတော၊ စုတေသည်ရှိသော်။ အမိတောဒနသက္ကဿ၊ အမိတောဒန-အမည်ရှိသော သာ ကိဝင်မင်း၏။ ဂေဟေ၊ နန်းတော်၌။ နိဗ္ဗတ္တိံ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထို သတို့သားအား။ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ဉာတကေ၊ အဆွေအမျိုးတို့ကို။ အာနန္ဒိတေ၊ နှစ်သက်သည်တို့ကို။ ပမုဒိတေ၊ ဝမ်းမြောက်သည်တို့ကို။ ကရောဇ္ဈော၊ ပြုလျက်။ ဗေတော၊ ဖွား၏။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထို့ကြောင့်။ အာနန္ဒောတော နာမံ၊ အာနန္ဒာဟူသော အမည်ကို သာလျှင်။ အကံသု၊ မှည့်ကုန်၏။ သော၊ ထို အာနန္ဒာမည်သော သတို့သား သည်။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ ကတာဘိနိက္ခမနေ၊ ပြုအပ်သော တော ထွက်ခြင်းကို။ (ကတွာ၊ ပြု၍။) သမ္မာသမ္မောမိံ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်သို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ ပဌမဂမနေ၊ ရှေးဦးစွာသော သွားခြင်းဖြင့်။ ကပိလဝတ္ထု၊ ကပိလဝတ် ပြည်တော်သို့။ အာဂန္တော၊ ကြွလာတော်မူ၍။ (ဋ္ဌ-၂၂၀) ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တတော၊ ထို ကပိလဝတ်ပြည် တော်မှ။ နိက္ခန္တေ၊ ထွက်တော်မူသည် ရှိသော်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား ၏။ ပရိဝါရတ္ထံ၊ အခြံအရံအလို့ငှာ။ ရာဇကုမာရေသု၊ မင်းသားတို့သည်။ ပဗ္ဗေဇန္တေသု၊ ရဟန်းပြုကုန်သည်ရှိသော်။ ဘဒ္ဒိယာဒိဟိ၊ ဘဒ္ဒိယ-အစရှိသော မင်းသားတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ ဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌။ ပဗ္ဗေတွာ၊ ရှင်ရဟန်းပြု၍။ နစိရဿေဝ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်။ မန္တာဏိပုတ္တဿ၊ မန္တာဏိပုတ္တဏ္ဏးမ၏ သားဖြစ်သော။ အာယသ္မတော ပုတ္တဿ၊ အရှင်ပုတ္တ မထေရ်၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာ ပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်၏။

တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ထို အရှင်အာနန္ဒာမထေရ် ရဟန်းပြု၍ သော တာပတ္တိဖိုလ်ဝယ် တည်သောအခါ၌။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပဌမ- ဗောဓိယံ၊ ပထမဗောဓိ၌။ ဝိသတိဝဿာနိ၊ အနှစ် နှစ်ဆယ်တို့ပတ်လုံး။ အနိ-

ဗဒ္ဓာ၊ မမြဲကုန်သော။ ဥပဋ္ဌာကာ၊ အလုပ်အကျွေးတို့သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်
 ကုန်၏။ ကေဒါ၊ တရံတခါ၌။ နာဂသမာလော၊ နာဂသမာလ မထေရ်သည်။
 ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဝိစရိ၊ လှည့်လည်၏။
 ကေဒါ၊ တရံတခါ၌။ နာဂတော၊ နာဂီတ မထေရ်သည်။ (ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်
 သင်္ကန်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဝိစရိ၊ လှည့်လည်၏။) ကေဒါ၊ တရံတခါ၌။
 ဥပဝါနော၊ ဥပဝါန မထေရ်သည်။ (ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ ဂဟေတွာ၊
 ယူ၍။ ဝိစရိ၊ လှည့်လည်၏။) ကေဒါ၊ တရံတခါ၌။ သုနက္ခတ္တော၊ သု-
 နက္ခတ္တ မထေရ်သည်။ (ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။
 ဝိစရိ၊ လှည့်လည်၏။) ကေဒါ၊ တရံတခါ၌။ စုန္ဒော၊ စုန္ဒ အမည်ရှိသော။ သမ-
 ဏုဒ္ဓေသော၊ သာမဏေသည်။ (ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ ဂဟေတွာ၊
 ယူ၍။ ဝိစရိ၊ လှည့်လည်၏။) ကေဒါ၊ တရံတခါ၌။ သာဂတော၊ သာဂတ
 မထေရ်သည်။ (ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဝိစရိ၊ လှည့်
 လည်၏။) ကေဒါ၊ တရံတခါ၌။ ရာဇော၊ ရာဇ မထေရ်သည်။ (ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်
 သင်္ကန်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဝိစရိ၊ လှည့်လည်၏။) ကေဒါ၊ တရံတခါ၌။
 မေဃိယော၊ မေဃိယ မထေရ်သည်။ (ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ ဂဟေ-
 တွာ၊ ယူ၍။ ဝိစရိ၊ လှည့်လည်၏။) တတ္ထ၊ ထို ရှစ်ယောက်သော မထေရ်
 တို့တွင်။ ကေဒါ၊ တရံတခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ နာဂသမာ-
 လတ္ထေရေန၊ နာဂသမာလ မထေရ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္က။ အဒ္ဓါနမဂ္ဂံ၊ အဓွန့်ရှည်
 သောခရီးသို့။ ပဋိပန္နော၊ ကြံတော်မူသည်ဖြစ်၍။ ဒွေဓာပထံ၊ နှစ်ကြောင်း
 သောခရီးသို့။ ပတ္တော၊ ရောက်တော်မူ၏။ ထေရော၊ နာဂသမာလ မထေရ်
 သည်။ မဂ္ဂါ၊ ခရီးမှ။ ဩက္ကမ္မ၊ ဖဲ၍။ “ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အဟံ၊ တပည့်
 တော်သည်။ ဣမိနာ မဂ္ဂေန၊ ဤခရီးဖြင့်။ ဂစ္ဆာမိ၊ သွားပါအံ့။” ဣတိ၊ သို့၍။
 အာဟ၊ လျှောက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထို နာဂသမာလ မထေရ်ကို။
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ “ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဧဟိ၊ လာလှည့်။ ဣမိနာ မဂ္ဂေန၊
 ဤခရီးဖြင့်။ ဂစ္ဆာမိ၊ သွားကုန်အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။
 သော၊ ထို နာဂသမာလ မထေရ်သည်။ “ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဟန္ဒ၊ ယခု။
 တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ ဂဏှထ၊ ယူတော်မူ
 ကုန်လော့။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဣမိနာ မဂ္ဂေန၊ ဤခရီးဖြင့်။ ဂစ္ဆာမိ၊ သွားပါ
 အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ လျှောက်၍။ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ ဘူ-
 မိယံ၊ မြေ၌။ ဌပေတုံ၊ ထားခြင်းငှာ။ အာရဒ္ဓေါ၊ အားထုတ်၏။ အထ၊ ထို
 အခါ၌။ နံ၊ ထို နာဂသမာလ မထေရ်ကို။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
 “ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ အာဟာရံ၊ ဆောင်ခဲ့လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ မိန့်

တော်မူ၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဂတော၊ ကြွသွားတော်
 မူ၏။ ဣတရေန၊ ဤ မြတ်စွာဘုရားကြွတော်မူသော ခရီးမှတစ်ပါးသော။ မဂ္ဂေန၊
 ခရီးဖြင့်။ ဂစ္ဆတော၊ သွားသော။ တဿပိ ဘိက္ခုနော၊ ထို နာဂသမာလ
 အမည်ရှိသော မထေရ်၏လည်း။ စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်။ ပတ္တစီဝရဉ္စေ၊
 သပိတ်သင်္ကန်းတို့ကိုလည်း။ ဟရိံသု၊ ဆောင်ကုန်၏။ သီသဉ္စ၊ ဦးခေါင်းကို
 လည်း။ ဘိန္ဒုံသု၊ ခွဲကုန်၏။ သော၊ ထို နာဂသမာလ မထေရ်သည်။ “ဣဒါနိ၊
 ယခုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မေ၊ ငါ၏။ ပဋိသရဏံ၊ လဲ
 လျောင်းရာသည်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) အညော၊ တပါးသောသူသည်။ (မေ၊
 ငါ၏။ ပဋိသရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာသည်။) န(ဟောတိ)၊ မဖြစ်။” ဣတိ၊ ဤသို့။
 စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ ဂလန္တေန၊ ယိုစီးသော။ လောဟိတေန၊ သွေးဖြင့်။ ဘဂဝ-
 တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့။ အာဂမိ၊ လာ၏။ “ဘိက္ခု၊
 ရဟန်း။ ဣဒံ၊ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိံ၊ အသို့နည်း။” ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်း။
 ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ တံ ပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရော-
 စေသိ၊ ကြားလျှောက်၏။ အထ၊ ထို အခါ၌။ နံ၊ ထို နာဂသမာလ မထေရ်ကို။
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ မာ စိန္တယိ၊ မအောက်မေ့လင့်။
 ဧတဿ၊ ထို ခိုးသူ လုယက်ရိုက်နှက်အံ့သည်၏။ ကာရဏာယေဝ၊ အကြောင်း
 ကြောင့်သာလျှင်။ တံ၊ သင့်ကို။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ နိဝါရယိမှားဖြစ်ကုန်၏။”
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူ၍။ သမဿာသေသိ၊ သက်သာရာရစေ၏။

ဧကဒါ ပန၊ တစ်ခုတစ်ခုကား။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မေဃိယဇ္ဇေ-
 ရေန၊ မေဃိယ-မထေရ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တတွာ။ ပါစိနဝံသေ၊ ပါစိနဝံသ-အမည်
 ရှိသော အရပ်၌။ မိဂဒါယေ၊ မိဂဒါဝုန်တော၌။ ဇန္တုဂါမံ၊ ဇန္တုအမည်ရှိ
 သော ရွာသို့။ အဂမာသိ၊ ကြွသွားတော်မူ၏။ တတြာပိ၊ ထို ဇန္တုအမည်ရှိ
 သော ရွာသို့ ကြွတော်မူသောအခါ၌လည်း။ မေဃိယော၊ မေဃိယအမည်ရှိ
 သော မထေရ်သည်။ ဇန္တုဂါမေ၊ ဇန္တုရွာ၌။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ စရိတွာ၊
 လှည့်လည်၍။ နဒီတိရေ၊ ကိမိဒါမည်သော-မြစ်နား၌။ ပါသာဒိကံ၊ ကြည်လင်
 ဖွယ်ရှိသော။ အဗ္ဗဝနံ၊ သရက်ဥယျာဉ်တောကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ “ဘဂဝါ၊ မြတ်
 စွာ ဘုရား။ တံမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ ဂဏှထံ၊
 ယူတော်မူကုန်လော့။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တသ္မိံ အဗ္ဗဝနေ၊ ထို သရက်
 ဥယျာဉ်တော၌။ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို။ ကရောမိ၊ ပြုပါအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။
 ဝတွာ၊ လျှောက်၍။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တိက္ခတ္ထု၊ သုံးကြိမ်။
 နိဝါရယမာနောပိ၊ တားမြစ်အပ်သော်လည်း။ (တံ၊ ထိုသရက်ဥယျာဉ်တောသို့။)

ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ အကုသလဝိတက္ကေဟိ၊ အကုသိုလ်ဝိတက်တို့သည်။ အန္ဓာ-
သတ္တော၊ အဖန်တလဲလဲ လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ ပစ္စာဂန္ဓာ၊ တဖန်ပြန်
ခဲ့၍။ တံ ပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏။ တမ္ပိ၊
ထို မေဃိယ မထေရ်ကိုလည်း။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ “တေ၊ သင့်အား။
ဣမမေဝ ကာရဏံ၊ ဤ အကုသလဝိတက် လွှမ်းမိုး နှိပ်စက်ခြင်း တည်းဟူ-
သော အကြောင်းကိုသာလျှင်။ သလ္လက္ခေတွာ၊ မှတ်၍။ (မယံ၊ ငါတို့သည်။)
နိဝါရယိမ္မာ၊ တားမြစ်ကုန်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတု၊ မိန့်တော်မူ၍။ အနုပဗ္ဗေန၊
အစဉ်သဖြင့်။ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့။ အဂမာသိ၊ ကြွသွားတော်မူ၏။
တတ္ထ၊ ထို သာဝတ္ထိပြည်၌။ ဂန္ဓကုဋ္ဌိပရိဝေဏေ၊ ဂန္ဓကုဋ္ဌိ ပရိဝုဏ်၌။ ပညတ္တ-
ဝရဗုဒ္ဓါသနေ၊ ခင်းထားအပ်သော မြတ်သောဘုရားနေရာတော်၌။ ဘိက္ခု-
သံဃပရိဝုတော၊ ရဟန်းအပေါင်း ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍။ နိသိန္ဓော၊ ထိုင်နေ
တော်မူလျက်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ (ကိံ
အာမန္တေသိ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း။) “ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဒါနိ၊
ယခုအခါ၌။ (အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။) မဟလ္လကော၊ ကြီးသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်ပြီ။
‘ဧကေစ္စ၊ အချို့ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဣမိနာ မဂ္ဂေန၊ ဤခရီး
ဖြင့်။ ဂစ္ဆာမ၊ သွားကုန်အံ့။’ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။
အညေန၊ တပါးသောခရီးဖြင့်။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ ဧကေစ္စ၊ အချို့ကုန်
သော။ (ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။) မယံ၊ ငါဘုရား၏။ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သက်န်း
ကို။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ နိက္ခိပန္တိ၊ ချထားကုန်၏။ မယံ၊ ငါဘုရားအား။ နိဗ္ဗဇ္ဇု-
ပဋ္ဌာကံ၊ မြဲသော အလုပ်အကျွေး ဖြစ်သော။ ဧကံ၊ တယောက်သော။

☞ (၄-၂၂၉) ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ ဇာနာထ၊ သိကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။
အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ဓမ္မသံဝေဂေါ၊ တရား
သဖြင့်ဖြစ်သော ထိတ်လန့်ခြင်းသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ အထ၊ ထို
အခါ၌။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ အရှင်ရိပုတ္တရာသည်။ အာသနာ၊ နေရာမှ။
ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ “ဘန္တေ၊
မြတ်စွာဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တုမေ ယေဝ၊ အရှင်ဘုရားတို့ကိုသာ
လျှင်။ ပတ္တယမာနော၊ တောင့်တသည်ဖြစ်၍။ သတသဟဿကပ္ပါဓိကံ၊ ကမ္ဘာ
တသိန်းအလွန်ရှိသော။ အသင်္ချေယံ၊ အသင်္ချေကာလပတ်လုံး။ ပါရမိယော၊
ပါရမီတို့ကို။ ပူရယံ၊ ဖြည့်ပြီ။ မာဒိသော၊ အကျွန်ုပ်ကဲ့သို့ သဘောရှိသော။
မဟာပညော၊ ကြီးသောပညာရှိသော ရဟန်းသည်။ ဥပဋ္ဌာကော နာမ၊ အလုပ်
အကျွေးမည်သည်။ ဝဇ္ဇတိ နန၊ သင့်သည့်မဟုတ်လော့။ အဟံ၊ တပည့်တော်
သည်။ ဥပဋ္ဌဟိဿာမိ၊ လုပ်ကျွေးပါအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ လျှောက်၏။

တံ၊ ထို သာရိပုတ္တရာကို။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ “သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ အလံ၊ မသင့်။ ယဿံ ဒိသာယံ၊ အကြင်အရပ်မျက်နှာ၌။ တံ၊ သင်သည်။ ဝိဟရသိ၊ နေ၏။ ဘော ဒိသာ၊ ဤအရပ်မျက်နှာသည်။ အသုညာဝ၊ မဆိတ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဟိ (ဘစုံ)၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ တဝ၊ သင်၏။ ဩဝါဒေါ၊ အဆုံးအမသည်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားရှင်တို့၏။ ဩဝါဒသဒိသော၊ အဆုံးအမနှင့် တူသည်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) တယာ၊ သင်သည်။ ဥပဋ္ဌာကကိစ္စံ၊ လုပ်ကျွေးခြင်းကိစ္စသည်။ မေ၊ ငါဘုရားအား။ န အတ္ထိ၊ မရှိ။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတု၊ မိန့်တော်မူ၍။ ပဋိက္ခိပိ၊ ပယ်တော်မူ၏။ ဧတေနော ဥပါယေန၊ ဤသို့သော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနံ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန် မထေရ်ကို။ အာဒိ၊ ကတု၊ အစပြု၍။ အသီတိမဟာသာဝကော၊ ရှစ်ကျိပ်သော မဟာသာဝကတို့သည်။ ဥဋ္ဌဟိ၊ ထု၊ ထကုန်၏။ တေ သဗ္ဗေ၊ ထို အလုံးစုံသော အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန် အစရှိသော ရှစ်ကျိပ်သော မဟာသာဝကတို့ကို။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပဋိက္ခိပိ၊ ပယ်တော်မူ၏။

အာနန္ဒတ္ထေရာ ပန၊ အရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်သည်ကား။ တုက္ကိယေဝ၊ ဆိတ်ဆိတ်သာလျှင်။ (ဟုတု၊ ဖြစ်၍။) နိသိဒိ၊ ထိုင်နေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထို အရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်ကို။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ “အာဝုသော၊ အာနန္ဒ၊ ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ။ ဘိက္ခုသံသော၊ ရဟန်းအပေါင်းသည်။ ဥပဋ္ဌာကဋ္ဌာနံ၊ အလုပ်အကျွေးအရာကို။ ယာစတိ၊ တောင်းပန်၏။ တုမ္ပိ၊ သင်သည်လည်း။ ယာစာဟိ၊ တောင်းပန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ယာစိတု၊ တောင်းပန်၍။ လဒ္ဓဋ္ဌာနံ နာမ၊ ရအပ်သော အရာမည်သည်။ ကိဒိသံ၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ န ပဿတိ ကံ၊ မမြင်သလော။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သစေ ရောစိဿတိ၊ အကယ်၍ နှစ်သက်တော်မူသည်ဖြစ်အံ့။ “အာနန္ဒော၊ အာနန္ဒာသည်။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ ဥပဋ္ဌဟတု၊ လုပ်ကျွေးလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝက္ခတိ၊ မိန့်တော်မူလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ “ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အာနန္ဒော၊ အာနန္ဒာကို။ အညေဟိ၊ တပါးသောသူတို့သည်။ န ဥဿာဟေတဗ္ဗော၊ မတိုက်တုန်းအပ်။ သယမေဝ၊ မိမိအလိုလိုသာလျှင်။ ဇာနိတု၊ သိ၍။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ ဥပဋ္ဌဟိဿတိ၊ လုပ်ကျွေးလတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတော၊ ထိုအခါမှ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ “အာဝုသော၊ အာနန္ဒ၊ ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ။ ဥဋ္ဌဟိ၊

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၄-စတုတ္ထဝဂ္ဂ အာနန္ဒတ္ထေရဝတ္ထု ၆၅၁

ထလော့။ အာဝုသော အာနန္ဒ၊ ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ။ ဥဋ္ဌေဟိ၊ ထလော့။ ဒသံ-
ဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဥပဋ္ဌာကဋ္ဌာနံ၊ အလုပ်အကျွေးအရာကို။ ယာစာဟိ၊
တောင်းလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ ယေရော၊ အရှင်
အာနန္ဒာ မထေရ်သည်။ ဥဋ္ဌဟိတွာ၊ ထ၍။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။
ပဋိက္ခေပ၊ စ၊ ပယ်အပ်သော ဆုတို့ကိုလည်းကောင်း။ စတသော၊ လေးပါး
ကုန်သော။ အာယာစနာ၊ စ၊ တောင့်တခြင်းတို့ကို လည်းကောင်း။ ဣတိ၊
ဤသို့။ အဋ္ဌဝရော၊ ရှစ်ပါးသောဆုတို့ကို။ ယာစိ၊ တောင်း၏။

စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ ပဋိက္ခေပါ နာမ၊ ပယ်အပ်သော ဆု
တို့မည်သည်ကား။-“ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
အတ္တနာ၊ ကိုယ်တော်သည်။ လဒ္ဓိ၊ ရအပ်သော။ ပဏီတံ၊ မှန်မြတ်သော။
စီဝရံ၊ သင်္ကန်းကို။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ သဓေ န ဒဿတံ၊ အကယ်၍ မပေး
ပါသည်ဖြစ်အံ့။ (ပဏီတံ၊ မှန်မြတ်သော။) ပိဏ္ဍပါတံ၊ ဆွမ်းကို။ (သဓေ) န
ဒဿတံ၊ အကယ်၍ မပေးပါသည်ဖြစ်အံ့။ ဧကဂန္ဓကုဋ္ဌိယံ၊ တခုသောဂန္ဓကုဋ္ဌိ
၌။ ဝယိတုံ၊ နေခြင်းငှာ။ (သဓေ) န ဒဿတံ၊ အကယ်၍ မပေးပါသည်ဖြစ်အံ့။
နိမန္တနံ၊ ပင့်ဖိတ်ရာအရပ်သို့။ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်၍။ (သဓေ) န ဂမိဿတံ၊
အကယ်၍ ကြွသွားတော်မမူသည်ဖြစ်အံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ အဟံ၊
တပည့်တော်သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဥပဋ္ဌဟိဿာမိ၊ လုပ်ကျွေးပါ
အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ လျှောက်၍။ “အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ဧတ္ထ၊ ဤ
မှန်မြတ်သောသင်္ကန်းကို ပေးခြင်းစသည်၌။ ကံ ပန၊ အဘယ်သို့သဘောရှိ
သော။ အာဒီနဝံ၊ အပြစ်ကို။ ပဿသိ၊ မြင်သနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊
မိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ “ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အဟံ၊ တပည့်တော်
သည်။ ဣမာနိ ဝတ္ထုနိ၊ ဤမှန်မြတ်သောသင်္ကန်း စသောဝတ္ထုတို့ကို။ သဓေ
လဘိဿာမိ၊ အကယ်၍ရအံ့။ ဝတ္တာရော၊ ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင် ဆိုကြကုန်သည်။
ဘဝိဿန္တိ၊ ပြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ‘အာနန္ဒော၊ အာနန္ဒာသည်။ ဒသဗလေန၊ မြတ်
စွာဘုရားသည်။ လဒ္ဓိ၊ ရအပ်သော။ ပဏီတံ၊ မှန်မြတ်သော။ စီဝရံ၊ သင်္ကန်း
ကို။ ပရိဘုဉ္ဇတိ၊ သုံးဆောင်ရ၏။ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ဆွမ်းကို။ ပရိဘုဉ္ဇတိ၊ သုံးဆောင်
ရ၏။ ဧကဂန္ဓကုဋ္ဌိယံ၊ တခုသော ဂန္ဓကုဋ္ဌိ၌။ ဝသတိ၊ နေရ၏။ ဧကတော၊
တကွနက်။ နိမန္တနံ၊ ပင့်ဖိတ်ရာသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ လိုက်ရ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။
လဘတံ၊ လဘကို။ လဘန္တော၊ ရသည်ဖြစ်၍။ တထာဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရား

ကို။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ လုပ်ကျွေး၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဥပဋ္ဌဟတော၊ လုပ်ကျွေးသော သူအား။ ဘာရော၊ ဝန်လေးခြင်းသည်။ ကော(အတ္တိ)၊ အဘယ်မှာ ရှိအံ့ နည်း။ 'ဣတိ၊ ဤသို့။' (ဝတ္တာရော၊ ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင် ဆိုကြကုန်သောသူတို့သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ မြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ဣမံ အာဒိနဝံ၊ ဤအပြစ်ကို။ ပဿာမိ၊ မြင်ပါ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။) အာဟ၊ လျှောက်၏။ (ဣမေ၊ ဤသည်တို့ကား။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ ပဋိက္ခေပါ၊ ပယ်အပ်သော ဆုမည်ကုန်၏။) စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ ဣမေ ပဋိက္ခေပေ၊ ဤပယ်အပ်သောဆုတို့ ကို။ ယာစိ၊ တောင်း၏။

စတသော၊ လေးပါးကုန်သော။ အာယာစနာ နာမ၊ တောင့်တအပ်သော ဆုတို့မည်သည်ကား။ - “ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မယာ၊ တပည့်တော်သည်။ ဂဟိတနိမန္တနံ၊ ခံယူအပ်သော ပင့်ဖိတ်ရာ အရပ်သို့။ သစေ ဂမိဿတိ၊ အကယ်၍ ကြွတော်မူသည်ဖြစ်အံ့။ အဟံ၊ တပည့် တော်သည်။ တိရောရဋ္ဌာ၊ တိုင်းတပါးမှ။ တိရောဇနပဒါ၊ ဇနပုဒ်တပါးမှ။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒဋ္ဌံ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ အာဂတံ၊ လာသော။ ပရိသံ၊ ပရိသတ်ကို။ အာဂတက္ခဏေယေဝ၊ လာသောခဏ၌သာလျှင်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒသေတံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ သစေ လစ္ဆာမိ၊ အကယ်၍ ရသည်ဖြစ်အံ့။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ကခါ၊ ယုံမှား ခြင်းသည်။ ဥပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မိယေဝ ခဏေ၊ ထို ယုံမှားခြင်းဖြစ်သော ခဏ၌သာလျှင်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။ ဥပသကံမိတံ၊ ကပ်ခြင်းငှာ။ (သစေ) လစ္ဆာမိ၊ အကယ်၍ရသည်ဖြစ်အံ့။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ပရမ္ပူခေ၊ မျက်ကွယ်၌။ ယံ ဓမ္မံ၊ အကြင် တရားကို။ ဒေသေတိ၊ ဟော၏။ တံ (ဓမ္မံ)၊ ထို တရားတော်ကို။ အာဂန္တု၊ ကြွလာတော်မူ၍။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်အား။ (သစေ) ကထေဿတိ၊ အကယ်၍ ဟောတော်မူသည်ဖြစ်အံ့။ (ဋ္ဌ-၂၃၀) ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဥပဋ္ဌဟိဿာမိ၊ လုပ်ကျွေးပါအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တာ၊ လျှောက်၍။ “ဧတ္ထေ၊ ဤ သင်ခံယူသော ပင့်ဖိတ်ရာအရပ် သို့ ငါဘုရား၏ ကြွသွားတော်မူခြင်း စသည်၌။ ကံ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသော။ အာနိသံသံ၊ အကျိုးဆက်ကို။ ပဿသိ ပန၊ မြင်သနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ “ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဣမေ၊ ဤ လောက၌။ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော။ ကုလပုတ္တာ၊ အမျိုးကောင်း သားတို့သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို။

၆၅၂

အသုဘန္တာ၊ မရကုန်သည်ဖြစ်၍။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ ‘ဘန္တေအာနန္ဒ၊ အရှင်အာနန္ဒာ။ သေ၊ နက်ပြန်။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏။ သရေ၊ အိမ်၌။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ ဂဏေယျာထ၊ ခံတော်မူကုန်လော့။’

ဣတိ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝက္ခန္တိံ၊ ဆိုကုန်လတ္တံ့။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တတ္ထ၊ ထိုအကျွန်ုပ်ခံယူအပ်သော ပင့်ဖိတ်ရာအရပ်သို့။ သစေ န ဂမိဿတိ၊ အကယ်၍ ကြံတော်မမူအံ့။ ဣစ္ဆတိစ္ဆိတကွဏေယဝ၊ အလိုရှိတိုင်း အလိုရှိတိုင်းသောခဏ၌သာလျှင်။ ပရိသံ၊ ပရိသတ်ကို။ ဒဿေတုံ၊ ပြခြင်းငှာ။ (သစေ န လစ္ဆာမိ၊ အကယ်၍ မရသည်ဖြစ်အံ့။) ကင်္ခဉ္စ၊ ယုံမှားခြင်းကိုလည်း။ ဝိနောဒေတုံ၊ ဖျောက်ခြင်းငှာ။ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို။ (သစေ) န လစ္ဆာမိ၊ အကယ်၍မရသည်ဖြစ်အံ့။ ‘အာနန္ဒော၊ အာနန္ဒာသည်။ ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ကံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ လုပ်ကျွေးသနည်း။ အဿ၊ ထိုအာနန္ဒာမခေထရ်အား။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဧတ္တကမ္ပိ၊ ဤမျှလည်းဖြစ်သော။ အနုဂ္ဂဟံ၊ ချီးမြှောက်ခြင်းကို။ န ကရေတိ၊ ပြုတော်မမူ။’ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ထာရော၊ ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင် ဆိုကြကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ဘဂဝတော စ၊ မြတ်စွာဘုရား၏လည်း။ ပ၊ မှုခါ၊ မျက်ကွယ်၌။ ‘အာဝုသော၊ အာနန္ဒ၊ ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ။ အယံ ဂါထာ၊ ဤဂါထာကို။ ဣဒံ သုတ္တံ၊ ဤသုတ်ကို။ ဣဒံ ဇာတကံ၊ ဤဇာတ်ကို။ ကတ္ထ၊ အဘယ်အရပ်၌။ (ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။) ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သနည်း။’ ဣတိ၊ ဤသို့။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ ပုစ္ဆိဿန္တိ၊ မေးကုန်လတ္တံ့။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တံ၊ ထိုပြဿနာကို။ သစေ န သမ္ပာဒယိဿာမိ၊ အကယ်၍ မဖြေဆိုနိုင်သည်ဖြစ်အံ့။ ‘အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ဧတ္တကမ္ပိ၊ ဤမျှကိုလည်း။ (တံ၊ သင်သည်။) န ဇနာသိ၊ မသိ။ ကသွာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ တံ၊ သင်သည်။ ဆာယာ ဝိယ၊ အရိပ်ကဲ့သို့။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဝိဇဟန္တော၊ မစွန့်မူ၍။ ဒီသရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ညဉ့် နေ့ပတ်လုံး။ ဝိစရသိ၊ လှည့်လည်တိသနည်း။’ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ထာရော၊ ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ဆိုကြကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပရမုခါ၊ မျက်ကွယ်၌။ ဒေသိဘဿ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မဿပိ၊ တရားတော်ကိုလည်း။ ပုန ကထနံ၊ တဖန်ဟောခြင်းကို။ ဣစ္ဆာမိ၊ အလိုရှိ၏။ (ဣမံ အာနိသံသံ၊ ဤအကျိုးဆက်ကို။ ပဿာမိ၊ မြင်ပါ၏။) ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ (ဣမာ၊ ဤသည်တို့ကား။ စတသော၊ လေးပါးကုန်သော။ အာယာစနာ နာမ၊ တောင့်တအပ်သော ဆုတို့မည်ကုန်၏။) စတ-

သော၊ လေးပါးကုန်သော။ ဣမာ အာယာစနာ၊ ဤ တောင့်တအပ်သောဆု
တို့ကို။ ယာစိ၊ တောင်းပန်၏။ ဘဂဝါပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ အဿ၊
ထို အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်အား။ အဒါသိ၊ ပေးတော်မူ၏။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော။ ဣမေ ဝရေ၊ ဤ တောင့်တအပ်
သော ဆုတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ နိဗ္ဗဒ္ဓုပဋ္ဌာကော၊ အမြဲအလုပ်အကျွေး
သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တဿေဝ ဌာနန္တရဿ၊ ထို မြတ်စွာဘုရားအား
လုပ်ကျွေးခြင်းဟုဆိုအပ်သော အရာအထူး၏သာလျှင်။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှာ။
ကပ္ပသတသဟဿံ၊ ကမ္ဘာတသိန်း ကာလပတ်လုံး။ ပုရိတာနံ၊ ဖြည့်အပ်ကုန်
သော။ ပါရမီနံ၊ ပါရမီတို့၏။ ဖလံ၊ အကျိုးသည်။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။
သော၊ ထို အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ ဥပဋ္ဌာကဋ္ဌာနံ၊ အလုပ်အကျွေးအရာ
ကို။ လဒ္ဓဒိဝသတော၊ ရသောနေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားအား။ ဒုဝိဇေန ဥဒကေန၊ ရေအေး ရေပူဟု ဆိုအပ်သော နှစ်ပါးသော
ရေဖြင့်။ တိဝိဇေန ဒန္တကဋ္ဌေန၊ အတို့အရှည် အလတ်ဟု ဆိုအပ်သော သုံး
ပွဲချောင်းသော ဒန်ပူဖြင့်။ ဟတ္ထပါဒပရိကမ္မေန၊ လက်ခြေကို ဆုပ်နယ်ခြင်းဖြင့်။
ဌိပရိကမ္မေန၊ ကျောက်ကုန်းကို ဆုပ်နယ်ခြင်းဖြင့်။ ဂန္ဓကုဋ္ဌိပရိဝေဏသမ္မဇ္ဇ-
နေန၊ ဂန္ဓကုဋ္ဌိပရိဝုဏ်ကို တံမြက်လည်းခြင်းဖြင့်။ ဣတိ ဝေမာဒီဟိ၊ ဤသို့အစ-
ရှိကုန်သော။ ကိစ္စေဟိ၊ ကိစ္စတို့ဖြင့်။ ဥပဋ္ဌဟန္တော၊ လုပ်ကျွေးလျက်။ “ဣမာ-
ယ နာမ ဝေလာယ၊ ဤမည်သောအခါ၌။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားအား။
ဣမံ နာမ၊ ဤမည်သော ဝတ္ထုကို။ လဒ္ဓံ၊ ရခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။
ဣဒံ နာမ၊ ဤမည်သော အမှုကို။ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။”
ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒိဝသဘာဂံ၊ နေအဖို့ကာလပတ်လုံး။ သန္တိကာဝစရော၊ အနီး
၌ ကျက်စားခြင်းရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ရတ္တိဘာဂသမနန္တရေ၊ ညဉ့်အဖို့၏
အကြား၌။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ ဒဏ္ဍာဒိပိကံ၊ ဆီမီးတိုင်ကို။ ဂဟေတွာ၊
ကိုင်၍။ ကေရတ္တိံ၊ တညဉ့်ပတ်လုံး။ ဂန္ဓကုဋ္ဌိပရိဝေဏံ၊ ဂန္ဓကုဋ္ဌိပရိဝုဏ်ကို။
နဝ ဝါရေ၊ ကိုးကြိမ်တို့ပတ်လုံး။ အနုပရိယာယတိ၊ လှည့်လည်၏။ ဟိ (သစ္စံ)၊
မှန်၏။ အဿ၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်အား။ “မေ ငါ့အား။ ထိနမိဒ္ဓံ၊
ထိနမိဒ္ဓသည်။ သစေ ဩက္ကမေယျ၊ အကယ်၍ သက်ငြားအံ့။ ဒသဗလေ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပက္ခောသန္တေ၊ ခေါ်တော်မူသည်ရှိသော်။ ပဋိဝစနံ၊
စကားတို့ကို။ ဒါတံ၊ ပေးခြင်းငှာ။ န သက္ကုဏေယျ၊ မစွမ်းနိုင်ရာ။” ဣတိ
ဧဝံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ-၄-စတုတ္ထဝဂ္ဂ ဥရုဝေလကဿပတ္ထေရဝတ္ထု ၆၅၅

သဗ္ဗရတ္တိံ၊ အလုံးစုံသော် ညဉ့်ပတ်လုံး။ ဒဏ္ဍဒိပိတံ၊ ဆီမီးတိုင်ကို။ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်။ န မုဉ္ဇတိ၊ မလွတ်။ ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ ဧတ္တိ၊ ဤအရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိကို ဆိုရာ၌။ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုတည်း။ အပရိဘာဂေ ပန၊ နောက်အဖို့၌ကား။ သတ္တဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ အနေကပရိယာယေန၊ များစွာသော အကြောင်းဖြင့်။ ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိကဿ၊ တရားဘဏ္ဍာစိုးဖြစ်သော။ အာနန္ဒတ္ထေရဿ၊ အာနန္ဒာမထေရ်၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို။ ကထေတော၊ ပြောဆို၍။ ထေရံ၊ အာနန္ဒာ မထေရ်ကို။ ဣမသ္မိံ သာသနေ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဗဟုဿုတာနဉ္စ၊ များသောအကြားအမြင် ရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ သတိမန္တာနဉ္စ၊ မြတ်စွာဘုရား စံကားတော်ကို ဆောင်ယူတတ်သော သတိ ရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဂတိမန္တာနဉ္စ၊ မြတ်စွာဘုရားကောင်းတော်ကို သိတတ်သောပညာ ရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဓိတိမန္တာနဉ္စ၊ မြတ်စွာဘုရား စကားတော်ကို သင်ယူ သရဇ္ဈာယ်ခြင်း ဆောင်ခြင်း၌ ဖြစ်သော လုံ့လ၊ မြတ်စွာဘုရားအား လုပ်ကျွေးခြင်း၌ လုံ့လရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဥပဋ္ဌာကာနဉ္စ၊ မြတ်စွာဘုရားအား လုပ်ကျွေးတတ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့တွင်။ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။ ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အပြီးတည်း။

ဥရုဝေလကဿပတ္ထေရဝတ္ထု

၂၂၄။ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌။ မဟာပရိသာနန္တိ၊ မဟာပရိသာနဟူသည်ကား။ မဟာပရိဝါရာနံ၊ များသောအခြံအရံရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ ဥရုဝေလကဿပေါ၊ ဥရုဝေလကဿပသည်။ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏။ ဣတိ (ဣမံအတ္ထံ)၊ ဤသို့သော အနက်ကို။ ဒဿေတိ၊ ပြတော်မူ၏။ ဟိ (ဝိတ္ထာရေမံ)၊ ချဉ်းအံ့။ အညေသံ၊ တပါးကုန်သော။ ထေရာနံ၊ မထေရ်တို့၏။ ကဉ္စိကာလံ၊ အချို့သောအခါ၌။ မဟာပရိဝါရာ၊ များသောအခြံအရံရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ (ဌ-၂၃၁) ကဉ္စိ ကာလံ၊ အချို့သောအခါ၌။ အပ္ပါနည်းကုန်သော။ (ပရိဝါရာ၊ အခြံအရံတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။) ဣမဿ ပန၊ ထေရဿ၊ ဤ ဥရုဝေလကဿပ မထေရ်အားကား။ ဒွိဟိ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။ အာတိကေဟိ၊ ညီနောင်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဧကံ

၁။ ဧတ္တကံ- (ဆဋ္ဌ) ၂။ ပရိဝါရာ မဟာ ဟောတိ= (ဆဋ္ဌ)
၃။ အပ္ပေါ= (ဆဋ္ဌ)

သမဏသဟဿံ၊ ရဟန်းတထောင်သည်။ နိဗဒ္ဓပရိဝါရောဝ၊ မြဲသော အခြံအရံ ရှိသည်သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တေသု၊ ထိုညီနောင်သုံးယောက်တို့တွင်။ ဧကေနသ္မိံ၊ တယောက် တယောက်သော်လည်း။ ဧကေနံ၊ တယောက် တယောက်သောသူကို။ ပဗ္ဗာဇေန္တေ၊ ရဟန်းပြုသည်ရှိသော်။ ဒေ သမဏသဟဿာနိ၊ ရဟန်းနှစ်ထောင်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဒေ ဒေ၊ နှစ်ယောက် နှစ်ယောက်သောသူတို့ကို။ ပဗ္ဗာဇေန္တေ၊ ရဟန်းပြုသည်ရှိသော်။ တိဏိ သဟဿာနိ၊ သုံးထောင်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သော၊ ထိုဥရုဝေလကဿပ မထေရ်သည်။ မဟာပရိဝါရာနံ၊ များသောအခြံအရံရှိသော ရဟန်းတို့တွင်။ အဂ္ဂေါ နာမ၊ မြတ်သည်မည်သည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ အဿ ပန၊ ထိုမထေရ်၏ကား။ ကဿပေါတိ၊ ကဿပဟူသည်ကား။ ဂေါတ္ထံ၊ အနွယ်တည်း။ ဥရုဝေလာယံ၊ ဥရုဝေလ-တော၌။ ပဗ္ဗဒိတတ္တာ၊ ရဟန်းပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ “ဥရုဝေလကဿပေါ”တိ၊ ဥရုဝေလကဿပဟူ၍။ ပညာယိတ္ထ၊ ထင်ရှား၏။

ကဿ၊ ထိုဥရုဝေလကဿပ မထေရ်၏။ ပဉ္စကမ္မေ၊ ပြဿနာအမှု၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ အနုပုဗ္ဗိကထာ၊ အစဉ်အတိုင်းဖြစ်သောစကားတည်း။ ဟိ(ဝိတ္ထာရေမိ)၊ ချဲ့ဦးအံ့။ အယမ္ပိ၊ ဤ ဥရုဝေလကဿပမထေရ်၏အလောင်းဖြစ်သော သူသည်လည်း။ ပဒုမုတ္တရ ဗုဒ္ဓကလေ၊ ပဒုမုတ္တရဘုရား ပွင့်တော်မူသော အခါ၌။ ဟံသဝတီနဂရေ၊ ဟံသဝတီမြို့၌။ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌။ ပဋိသန္ဓိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ သုဏန္တော၊ နာလျက်။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဧကံ၊ တယောက်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ မဟာပရိသာနံ၊ များသောအခြံအရံရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။ ဌပေန္တံ၊ ထားတော်မူသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ “မယာပိ၊ ငါသည်လည်း။ အနာဂတေ၊ နောင်သောအခါ၌။ ဝေရူပေန၊ ဤသို့ သဘောရှိသော ရဟန်းသည်။ ဘဝိတု၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ ဗုဒ္ဓပုဗ္ဗဿ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းအပေါင်းအား။ မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသော အလှူကို။ ဒတွာ၊ ပေးလှူပြီး၍။ တိစိဝရေန၊ သုံးထည်သောသင်္ကန်းဖြင့်။ အတ္ထာဒေတွာ၊ ဖုံးလွှမ်း၍။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ မဟာပရိသာနံ၊ များသောအခြံအရံ ရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက်။ အဂ္ဂဘာဝတ္ထံ၊ မြတ်သည်၏ အဖြစ်အကျိုးငှာ။ ပတ္တနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၄-စတုတ္ထဝဂ္ဂ ဥရုဝေလကဿပတ္ထေရဝတ္ထု ၆၅၇

သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အနန္တရာယံ၊ အန္တရာယ်မရှိသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ “အနာဂတေ၊ နောင်သောအခါ၌။ ဂေါတမဗုဒ္ဓဿ၊ ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနော၊ သာသနာတော်၌။ မဟာပရိသာနံ၊ များသော အခြံအရံရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက်။ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်သည်။ ဘဝိဿသီတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ သတည်း” ဟု။ ဗျာကရိတော၊ ဗျာဒိတ်ကောင်း ကြားတော်မူ၍။ ပက္ခာမိ၊ မဲကြတော်မူ၏။

သောပိ ကုလပုတ္တော၊ ထိုအမျိုးသားသည်လည်း။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက် ထက်ဆုံး။ ကလျာဏကမ္ပံ၊ ကောင်းသောအမှုကို။ ကတော၊ ပြုပြီး၍။ ဒေဝ- မနုဿေသု၊ နတ်ပြည် လူ့ပြည်တို့၌။ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်ရသည်ရှိသော်။ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ။ ဒွေနဝုတိကပ္ပမတ္ထကေ၊ ကိုးဆယ့်နှစ် ကမ္ဘာ ထက်၌။ ဖုဿဗုဒ္ဓဿ၊ ဖုဿ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝေမာတိက ကနိဋ္ဌဘာ- တာ၊ မိသွေးတော်သားဖြစ်သော ညီတော်သည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗုတ္တော၊ ဖြစ်၏။ ပိတာ၊ ခမည်းတော်သည်။ မဟိန္ဒရာဇော နာမ၊ မဟိန္ဒမင်းမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဿ ပန၊ ထိုသတို့သားအားကား။ အပရေ၊ တပါး ကုန်သော။ ဒွေ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ကနိဋ္ဌဘာတရော၊ ညီတော်တို့သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တယော၊ သုံးယောက်ကုန်သော။ တေ ဘာတရော၊ ထိုညီနောင်တို့သည်။ ဝိသုံ ဝိသုံ၊ အသီး အသီး။ ဌာနန္တရံ၊ အရာအထူးကို။ လဘိသု၊ ရကုန်၏။ တေ၊ ထိုညီနောင် သုံးယောက်တို့သည်။ ဟေဌာ၊ အောက်၌။ ဝုတ္တနယေနော၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ ကုပိတံ၊ ပျက်သော။ ပစ္စန္နံ၊ ပစ္စန္နရစ်နေပုဒ်ကို။ ဝူပသမေတော၊ ငြိမ်းစေ၍။ ပိတု၊ ခမည်းတော်မင်းကြီး၏။ သန္တိကာ၊ အထံမှ။ ဝရံ၊ ဆုကို။ လဘိတော၊ ရ၍။ “တေမာသံ၊ ဝါတွင်းသုံးလ ပတ်လုံး။ ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပဋိဇဂ္ဂိဿာမ၊ စောင့်ရှောက်ကုန်အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝရံ၊ ဆုကို။ ဝဏှိသု၊ ယူကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နေသံ၊ ထိုညီနောင် သုံးယောက် တို့အား။ တေ၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ (ကိံ အဟောသိ၊ အဘယ် သို့ ဖြစ်သနည်း ဟူမူကား။) “ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပဋိဇဂ္ဂန္တေဟိ၊ စောင့်ရှောက်ကုန်သော။ အမေဟိ၊ ငါတို့သည်။ အနုစ္ဆဝိကံ၊ လျှောက်ပတ်သော အမှုကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ ဧကံ၊ တယောက်သော။ အမစ္စံ၊ အမတ်ကို။ ဥပ္ပုဒိကံဌာနေ၊ အခွန်အတုပ်ကို ဖြစ်စေသောအရာ၌။ ဌပေတော၊ ထား၍။ ဧကံ၊ တယောက်သော။ (အမစ္စံ၊

အမတ်ကို။) အာယဝဇုဇာနနကံ^၁၊ ဖြစ်ပွားသော အခွန်အတုပ်ကိုသိသော အရာ
 ဌာန၌ထားခြင်းကို။ ကတော၊ ပြု၍။ ကေ၊ တယောက်သော။ (အမစုံ၊ အမတ်
 ကို။) ဗုဒ္ဓပုဗ္ဗေ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းအပေါင်းအား။
 ပရိဝေသကဌာနေ၊ အလုပ်အကျွေးအရာ၌။ ဌပေတော၊ ထား၍။ အတ္တနာ၊
 မိမိသည်။ ဒသသီလနိ၊ ဆယ်ပါးသော သီလတို့ကို။ သမာဒါယ၊ ဆောက်
 တည်၍။ တေမာသံ၊ ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး။ သိက္ခာပဒါနိ၊ သိက္ခာပုဒ်တို့ကို။
 ရက္ခိယု၊ စောင့်ကုန်၏။ တယော၊ သုံးယောက်ကုန်သော။ တေ အမစွာ၊ ထို
 အမတ်တို့သည်။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်ဖြစ်သော ရဋ္ဌပါလ၊ မထေရ်၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိကို
 ဆိုရာဖြစ်သောစကား၌။ ဝုတ္တနယေနဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။
 ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့မြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌။ ဗိမ္ဗိသာရ-
 ဝိသာခရဋ္ဌပါလာ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်း၊ ဝိသာခဒါယကာ၊ ရဋ္ဌပါလသတို့သားတို့
 သည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ တေ ရာဇကုမာရာ၊ ထိုမင်းသားတို့သည်။ ဒသ-
 ဗလေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တဝသေ၊ ဝါကျွတ်ပြီးသည်ရှိသော်။ သဟတ္ထာ၊
 မိမိလက်ဖြင့်။ ဗုဒ္ဓပုဗ္ဗေ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းအပေါင်းကို။
 ပစ္စယပူဇာယ၊ ပစ္စည်းပူဇော်ခြင်းဖြင့်။ ပူဇေတွာ၊ ပူဇော်ပြီး၍။ ယာဝဇီဝံ၊
 အသက်သက်ဆုံး။ ကလျာဏကမ္ပိ၊ ကောင်းသောအမှုကို။ ကတော၊ ပြုပြီး၍။
 အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ နိဗ္ဗုတ္တိတော၊ ဖြစ်
 တော်မူသည်မှ။ ပုရေတရမေဝံ၊ ရှေးမဆွကပင်လျှင်။ ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ ပုဏ္ဏား
 အမျိုး၌။ နိဗ္ဗုတ္တိတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ (ဋ္ဌ-၂၃၂) ဂေါတ္ထဝ-
 သေန၊ အနွယ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ တယောပိ၊ သုံးယောက်လည်းဖြစ်ကုန်သော။
 ဇနာ၊ လူတို့သည်။ ကဿပါ ဧဝ စ နာမ၊ ကဿပဟူသော အမည်ရှိကုန်
 သည်သာလျှင်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ ထို ညီနောင် သုံးယောက်တို့
 သည်။ ဝယပ္ပတ္တာ၊ အရွယ်သို့ရောက်ကုန်သည်ရှိသော်။ တယော ဝေဒေ၊ ဗေဒင်
 သုံးပုံတို့ကို။ ဥဂ္ဂဏိယု၊ သင်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထို ညီနောင်သုံးယောက်တို့
 တွင်။ ဇေဋ္ဌဘာတိကဿ၊ နောင်တော်ကြီးအား။ ပဉ္စ မာဏဝကသတာနိ၊
 ငါးရာသော လုလင်တို့သည်။ ပရိဝါရော၊ ခြံရံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။
 မဇ္ဈိမဿ၊ အလတ်ဖြစ်သော ညီတော်အား။ တိဏိ (မာဏဝကသတာနိ)၊
 သုံးရာသော လုလင်တို့သည်။ (ပရိဝါရော၊ ခြံရံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။)

၁။ အာယဝဇုဇာနနကံ = (ဆဋ္ဌ)
 ၂။ ဆဋ္ဌေန္တံ စ မပါ။

နိပါတ်] ၁၄-ဘေဒဂူဝဂ္ဂ ၄-စတုတ္ထဝဂ္ဂ ဥရုဝေလကဿပတ္ထေရဝတ္ထု ၆၅၉

ကဏိဋ္ဌဿ၊ ညီငယ်အား။ ခွေ (မာဏဝကသတာနိ)၊ နှစ်ရာသောလုလင်တို့သည်။
(ပရိဝါရော၊ ခြံရံသည်။ အဟောသိ။ ဖြစ်၏။) တေ၊ ထိုညီနောင်သုံးယောက်
တို့သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဂန္ဓေ၊ ဗေဒင်သုံးပုံဟူသော ကျမ်းဂန်၌။ သာရံ၊
အနှစ်ကို။ ဩလောကေန္တာ၊ ကြည့်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကမေဝ၊ မျက်
မှောက်၌ဖြစ်သော အကျိုးကိုသာလျှင်။ ပဿိသု၊ မြင်ကုန်၏။ သမ္ပရာယိကံ၊
တမလွန်ဘဝ၌ဖြစ်သော အကျိုးကို။ န(ပဿိသု)၊ မမြင်ကုန်။ အထ၊ ထိုအခါ
၌။ နေသံ၊ ထို ညီနောင်သုံးယောက်တို့တွင်။ ဇေဋ္ဌဘာတာ၊ နောင်တော်ကြီး
သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပရိဝါရေန၊ အခြံအရံနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဥရုဝေ-
လံ၊ ဥရုဝေလ တောအရပ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဣသိပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရသေ့ရဟန်း
အဖြစ်သို့။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ကပ်၍။ ဥရုဝေလကဿပေါ၊ နာမ၊ ဥရုဝေလကဿပ-
ဟူသော အမည်ရှိသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ မဟာဂင်္ဂါနဒီဝကေ၊ ကြီးစွာ
သော ဂင်္ဂါမြစ်ကွေ့၌။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသော ညီအလတ်သည်။ နဒီ-
ကဿပေါ နာမ၊ နဒီကဿပ-ဟူသော အမည်ရှိသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။
ဂယာသီသေ၊ ဂယာသီသအရပ်၌။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသော ညီအငယ်
သည်။ ဂယာကဿပေါ နာမ၊ ဂယာကဿပ ဟူသော အမည်ရှိသည်။
ဇာတော၊ ဖြစ်၏။

ဝေ၊ ဤသို့။ တေသု၊ ထိုညီနောင် သုံးယောက် တို့သည်။ ဣသိပဗ္ဗဇ္ဇံ၊
ရသေ့ရဟန်း၏ အဖြစ်သို့။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ကပ်ကုန်၍။ တတ္ထ၊ ထို ဥရုဝေလ
တော၊ ကြီးစွာသော ဂင်္ဂါမြစ်ကွေ့၊ ဂယာသီသ မည်သော အရပ်တို့၌။
ဝသန္တေသု၊ နေကုန်သည်ရှိသော်။ ဗဟုနံ၊ များစွာကုန်သော။ ဒီဝသာနံ၊
နေတို့၏။ အစ္စယေန၊ လွန်သောအခါ၌။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ဗောဓိသတ္တော၊
ဘုရားလောင်းသည်။ မဟာဘိနိက္ခမနံ၊ မြတ်သော တောထွက်ခြင်းကို။ နိက္ခမိ-
တော၊ ထွက်၍။ ပဋိဝိဒ္ဓသဗ္ဗညုတညာဏော၊ ထိုးထွင်း၍သိအပ်သော သဗ္ဗညုတ
ညာဏ် ရှိသည်ဖြစ်၍။ အနုက္ကမေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ ဓမ္မစက္ကံ၊ ဓမ္မစကြာတရား
ကို။ ပဝုတ္တေတော၊ ဖြစ်စေ၍။ ပဉ္စဝဂ္ဂိယေ၊ ပဉ္စဝဂ္ဂိ အမည်ရှိကုန်သော။
ထေရေ၊ မထေရ်တို့ကို။ အရဟတ္ထေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌာပေတော၊ တည်စေ
၍။ ယသဒါရကပ္ပမုခေ၊ ယသ-သတို့သား အမှူးရှိကုန်သော။ ပဉ္စပညာသ-
သဟာယကေပိ၊ ငါးကျိပ်ငါးယောက်သော အဆွေခင်ပွန်းတို့ကိုလည်း။ ဝိနေ-
တော၊ ဆုံးမတော်မူ၍။ သဋ္ဌိ၊ အရဟန္တေ၊ ခြောက်ကျိပ်သော ရဟန္တာတို့ကို။
“ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရီကို။
စရထ၊ လှည့်လည်ကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗဟုဇနဟိတာယ၊ များစွာသော

သုတို့၏ အစီးအပွားအကျိုးငှာ။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကြွခြင်းကို။ ပေသေတွာ၊ စေလွှတ်၍။ ဘဒ္ဒဝဂ္ဂိယေ၊ သုံးကျိပ်သော ဘဒ္ဒဝဂ္ဂိမင်းသားတို့ကို။ ဝိနေတွာ၊ ဆုံးမတော်မူ၍။ ဥရုဝေလကဿပဿ၊ ဥရုဝေလကဿပ၏။ ဟေတု၊ မဂ်ဖိုလ် ရအံ့သော အကြောင်းကို။ ဒိဿ၊ မြင်တော်မူ၍။ “မယိ၊ ငါတုရားသည်။ ဂတေ၊ ကြွသွားတော် မူသည်ရှိသော်။ တယော၊ သုံးယောက်ကုန်သော။ ဘာတိကာ၊ ညီနောင်တို့သည်။ သပရိဝါရာ၊ အခြံအရံတို့နှင့်တကွ။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိဿန္တိ၊ ရောက်ကုန်လတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥတွာ၊ သိတော်မူ၍။ ဧကေကော၊ ကိုယ်တော်တပါးတည်း။ အဒုတိယော၊ အဖော် မရှိသည်ဖြစ်၍။ ဥရုဝေလကဿပဿ၊ ဥရုဝေလကဿပ၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာ အရပ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ ကြွတော်မူ၍။ ဝသနတ္ထာယ၊ နေရာအလို့ငှာ။ အကျာ- ဂါရံ၊ မီးပူဇော်ရာ တင်းကုပ်ကို။ ယာစိတွာ၊ တောင်း၍။ တတ္ထ၊ ထို မီး ပူဇော်ရာ တင်းကုပ်၌။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ နာဂဒမနံ၊ နဂါးမင်းအား ဆုံး မခြင်းကို။ အာဒိကံတွာ၊ အစပြု၍။ အချုချသဟဿေဟိ၊ အခွံနှင့်တကွ လေးထောင်ကုန်သော။ ပါဠိဟာရိယေဟိ၊ တန်ခိုး ပြာဠိဟာတို့ဖြင့်။ ဥရု- ဝေလကဿပံ၊ ဥရုဝေလကဿပကို။ သပရိဝါရံ၊ အခြံအရံနှင့်တကွ။ ဝိနေ- တွာ၊ ဆုံးမတော်မူ၍။ ပဗ္ဗာဇေသိ၊ ရှင်ရဟန်းပြုစေ၏။ တဿ၊ ထို ဥရုဝေလ ကဿပ၏။ ပဗ္ဗဇိတဘာဝံ၊ ရှင်ရဟန်း၏ အဖြစ်ကို။ ဥတွာ၊ သိတော်မူ၍။ ဣတရေပိ၊ ဤမှ တပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဧဒံ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ဘာတရော၊ ညီနောင်တို့သည်။ သပရိဝါရာ၊ အခြံအရံတို့နှင့်တကွ။ အာဂန္ဓာ၊ လာကုန်၏။ ပဗ္ဗဇိသံ၊ ရှင်ရဟန်းပြုကုန်၏။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံသော ညီနောင် သုံးယောက်တို့သည်လည်း။ ဣဒ္ဓိမယပတ္တစိဝရေရာ၊ တန်ခိုးဖြင့်ပြီးသော သပိတ် သင်္ကန်းကို ဆောင်ကုန်သော။ ဧဟိဘိက္ခု၊ ဧဟိဘိက္ခု ရဟန်းတို့သည်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တံ သမဏသဟံသံ၊ ထို ရဟန်းတထောင် ကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ ဂယာသိသံ၊ ဆင်ဦးကင်းနှင့်တူသော ကျောက်ဖျာ ရှိသော ဂယာမည်သော အရပ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ ကြွသွား၍။ ပိဋ္ဌိပါသာဏေ၊ ကျောက် ဖျာ၌။ နိသိန္ဓော၊ ထိုင်နေတော်မူလျက်။ “ဣမေသံ၊ ဤ အခြံအရံနှင့်တကွသော တထောင်သော ရဟန်းတို့အား။ ကထံရူပါ၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိသော။ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဟောခြင်းသည်။ သပ္ပာယာ နု ခေါ်၊ လျှောက်ပတ်

၁။ ဂတံ၊ တည်သော။- (နိဿယ-မူဟောင်း)
 ၂။ ဧတေသံ၊ ထို....- (နိဿယ-မူဟောင်း)

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၄-စတုတ္ထဝဂ္ဂ ဥရုဝေလပဿကတ္ထေရဝတ္ထု ၆၆၁

သနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်တော်မူသည် ရှိသော်။
 “ဣမေ၊ ဤ အခြံအရံနှင့်တကွသော ညီနောင်သုံးယောက်တို့သည်။ အဂ္ဂိ၊
 မီးကို။ ပရိစရန္တာ၊ လုပ်ကျွေးကုန်လျက်။ ဝိစရိ၊ သု၊ လှည့်လည်ကုန်၏။ ဣမေ-
 သံ၊ ဤ အခြံအရံနှင့်တကွသော ညီနောင်သုံးယောက်တို့အား။ တယော
 ဘဝေ၊ သုံးပါးသော တဝတို့ကို။ အာဒိတ္တာဂါရသဒိသေ၊ ရဲရဲတောက်သော
 အိမ်နှင့်တူသည်တို့ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဒေသေတုံ၊ ပြခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။”
 ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍။ အာဒိတ္တပရိယာယသုတ္တံ၊ အာဒိတ္တပရိယာယ-သုတ်
 ကို။ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ တရားဟောပြီး
 သည် အဆုံး၌။ သဗ္ဗေဝ၊ အခြံအရံနှင့်တကွ အလုံးစုံသော ညီနောင်သုံး
 ယောက်တို့သည်သာလျှင်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်
 ၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေဟိ၊ ထိုအခြံအရံနှင့် တကွဖြစ်သော
 ညီနောင်သုံးယောက်တို့သည်။ ပရိဝုတော၊ ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍။ အနုပုဗ္ဗေန၊
 အစဉ်သဖြင့်။ ဗိမ္ဗိသာရရညော၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးအား။ ဒိန္နပဋိညံ၊ ပေးအပ်
 သော ဝန်ခံခြင်းကို။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ ရာဇဂဟနဂရေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ လဠိ-
 ဝနုယျာနံ၊ ထန်းတောဥယျာဉ်သို့။ အဂမာသိ၊ ကြွသွားတော်မူ၏။ ရာဇာ၊
 ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည်။ ဒသဗလဿ၊ အားဆယ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော
 မြတ်စွာဘုရား၏။ အာဂတဘာဝံ၊ ကြွလာသည်၏အဖြစ်ကို။ သုတွာ၊ ကြား
 ၍။ ဒွါဒသနဟုတေဟိ၊ တသိန်းနှစ်သောင်း ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိ-
 ကေဟိ၊ ပုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။
 ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်၍။ ဝဇ္ဇိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်
 သောအရပ်၌။ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေ၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံး
 စုံသော။ တံ ပရိသံ၊ ထိုပရိသတ်ကို။ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ မဟာဇနံ၊
 လူများအပေါင်းကို။ ဥရုဝေလကဿပဿ၊ ဥရုဝေလ ကဿပအား။ နိပစ္စ-
 ကာရံ၊ ရှိသေသောအခြင်းအရာကို။ ကရောန္တံ၊ ပြုသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်
 မူ၍။ “ဣမေ၊ ဤလူအပေါင်းတို့သည်။ မယံ ဝါ၊ ငါ၏ လည်းကောင်း။
 ကဿပဿ (၄-၂၃၃) ဝါ၊ ကဿပ၏လည်းကောင်း။ မဟန္တတာဝံ၊ ကြီးမြတ်
 သည်၏ အဖြစ်ကို။ န ဇာနန္တံ၊ မသိကုန်။ သဝိတက္ကာ စ နာမ၊ ဒေသနာတော်
 မှတပါးသောအနက်အလူးကို ကြံခြင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့မည်သည်ကား။ ဒေ-
 သနံ၊ ဒေသနာတော်ကို။ သမ္ပုဋ္ဌိစိတံ၊ ခံယူခြင်းငှာ။ န သက္ကောန္တံ၊ မတတ်နိုင်
 ကုန်။” ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ “ကဿပ၊ ကဿပ။ တုမ္မာကံ၊ သင်တို့

၉

၏။ ဥပဋ္ဌာကာနံ၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော ဒါယကာ ဒါယိကာမတို့၏။
 ဝိတက္ကံ၊ အကြံကို။ ဆိန္ဒု၊ ဖြတ်လော့။ ”ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ ထေရဿ၊ ဥရုဝေလ-
 ကဿပ မထေရ်အား။ သညံ၊ အမှတ်ကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ ထေရော၊ ဥရု-
 ဝေလကဿပ မထေရ်သည်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝစနံ၊ စကားတော်
 ကို။ သမ္ပုဋ္ဌိစ္စိတော၊ ဝန်ခံ၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ သတ္ထာရံ၊
 မြတ်စွာဘုရားကို။ ပဉ္စပတိဋ္ဌိတေန၊ ငါးပါးသော တည်ခြင်းဖြင့်။ ဝန္တိတော၊
 ရှိခိုး၍။ တာလပ္ပမာဏံ၊ ထန်းတပြန် အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ အာကာသံ၊
 ကောင်းကင်သို့။ ဥပ္ပတိတော၊ ပျံတက်၍။ ဣဒ္ဓိဝိကဗ္ဗနံ၊ တန်ခိုးဖန်ဆင်းခြင်းကို။
 ဒေသေတော၊ ပြ၍။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မေ၊
 အကျွန်ုပ်၏။ သတ္ထော၊ ဆရာပါတည်း။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သာဝကော၊
 တပည့်သည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ သတ္ထော၊ ဆရာပါတည်း။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။
 သာဝကော၊ တပည့်သည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ ”ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတော၊ ဆို၍။
 ဩရုယှ၊ သက်၍။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို။
 ဝန္တိ၊ ရှိခိုး၏။ ဧတေနုပါယေန၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ သတ္တမေ ဝါရေ၊ ခုနစ်
 ခုမြောက်သော အကြိမ်၌။ သတ္တတာလပ္ပမာဏံ၊ ထန်းခုနစ်ပြန် အတိုင်းအရှည်
 ရှိသော။ အာကာသံ၊ ကောင်းကင်သို့။ အပ္ပဂ္ဂန္တော၊ ပျံတက်၍။ ပုန၊ တဖန်။
 အာဂန္တော၊ လာ၍။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို။
 ဝန္တိတော၊ ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ နိသိဒ္ဓိ၊
 ထိုင်နေ၏။

တသ္မိံ ကာလေ၊ ထိုခါ၌။ မဟာဇနော၊ လူများအပေါင်းသည်။ “အဟံ၊
 ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်။ လောကေ၊ လောက၌။ မဟာသမဏော၊ ကြီးမြတ်သော
 ရဟန်းတည်း။ ”ဣတိ၊ ဤသို့။ သတ္ထရံ၊ မြတ်စွာဘုရား၌။ နိဗ္ဗိတက္ကော၊ ကြံစည်
 ခြင်းမရှိသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သတ္ထော၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်။ အဿ၊ ထိုဥရုဝေလကပဿ မထေရ်အား။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေ-
 သိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ တရားဟောပြီးသည်၏အဆုံး
 ၌။ ရာဇာ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည်။ ကောဒသနဟုတေဟိ၊ တသိန်းတသောင်း
 ကုန်သော။ ပြာဟ္မဏဂဟပတိကေဟိ၊ ပုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့နှင့်။ သမ္ပိံ၊ တကွ။
 သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်၏။ ကေနဟုတံ၊
 တသောင်းသောသူသည်။ ဥပါသကတ္တံ၊ ဥပါသကာ၏အဖြစ်ကို။ ပဋိဝေဒေ-
 သိ၊ သိစေ၏။ ဥရုဝေလကဿပဿ၊ ဥရုဝေလကဿပ၏။ ပရိဝါရာ၊ အခြံ
 အရံဖြစ်ကုန်သော။ သဟဿမတ္တာ၊ တထောင်အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ တေပိ

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၄-စတုတ္ထဝဂ္ဂ ကာဠုဒါယိတ္ထေရဝတ္ထု ၆၆၃

ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်လည်း။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝသေန၊ အလိုအား
 ဖြင့်။ “အမှကံ၊ ငါတို့အား။ ပဗ္ဗဇိတကိစ္စံ၊ ရဟန်းကိစ္စသည်။ မတ္တကံ၊
 အပြီးသို့။ ပတ္တံ၊ ရောက်ပြီ။ ဗဟိ၊ အပသို့။ ဂန္တာ၊ သွား၍။ ကံ၊ ကရိယာမ၊
 အတယ်သို့ ပြုရကုန်အံ့နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသံ၊ ကြံကုန်၏။ (စိန္တေတွာ၊
 ကြံပြီး၍။) ဥရုဝေလကဿပတ္ထေရံယေဝ၊ ဥရုဝေလကဿပမထေရ်ကိုသာလျှင်။
 ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံ၍။ ဝိစရိသု၊ လှည့်လည်ကုန်၏။ တေသု၊ ထိုတထောင်
 သော ရဟန်းတို့တွင်။ ဧကေကသ္မိ၊ တယောက် တယောက်သော ရဟန်းသည်။
 ဧကေကံ၊ တယောက်တယောက်သော။ နိဿိတကံ၊ တပည့်ကို။ ဂဏုန္တေ၊
 ယူသည်ရှိသော်။ ဒွေ သဟဿာနိ၊ နှစ်ထောင်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဒွေ ဒွေ၊ နှစ်ယောက်နှစ်ယောက်သော တပည့်တို့ကို။
 ဂဏုန္တေ၊ ယူသည်ရှိသော်။ တိဏိသဟဿာနိ၊ သုံးထောင်ကုန်သော ရဟန်းတို့
 သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တတော၊ ထိုအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ယတ္ထကာ၊
 အကြင်မျှလောက်ကုန်သော အခြံအရံတို့သည်။ တေသံ၊ ထို တထောင်ကုန်
 သော ရဟန်းတို့၏။ နိဿိတကာ၊ တပည့်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
 တတ္တကေ၊ ထိုမျှလောက်သော အခြံအရံတို့ကို။ ကထေတုံ၊ စကားဆိုခြင်းငှာ။
 ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ ဣဒံ၊ ဤသည်လျှင်။ ဧတ္ထ၊ ဤအရှင်ဥရုဝေလကဿပ
 မထေရ်၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိကို ဆိုရာဖြစ်သောစကား၌။ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုတည်း။ အပရ-
 ဘာဂေ ပန၊ တပါးသောအခါ၌ကား။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတ-
 ဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ ထေရံ၊
 ဥရုဝေလကဿပမထေရ်ကို။ မဟာပရိသာနံ၊ များသောအခြံအရံရှိသောပုဂ္ဂိုလ်
 တို့တွင်။ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။ ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤ
 သည်လျှင် အပြီးတည်း။

ကာဠုဒါယိတ္ထေရဝတ္ထု

၂၂၅။ တတိယေ၊ တတိယ-သုတ်၌။ ကုလပုသာဒကာနန္တိ၊ ကုလပုသာ
 ဒကာနံ-ဟူသည်ကား။ ကုလံ၊ ဆွေတော်မျိုးတော်ကို။ ပသာဒေန္တာနံ၊ ကြည်
 ညိုစေတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ အယံ ထေရော၊ ဤ
 ကာဠုဒါယိ မထေရ်သည်။ အဒိဋ္ဌဗုဒ္ဓဒဿနံယေဝ၊ မမြင်အပ်သောဘုရားကို
 ဖူးမြင်ခြင်းရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ သုဒ္ဓေါဒနမဟာရာဇဿ၊ ခမည်းတော်
 သုဒ္ဓေါဒနမင်းမြတ်၏။ နိဝေသနံ၊ နန်းတော်ကို။ ပသာဒေသိ၊ ကြည်ညိုစေ

တတ်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ကုလပ္ပသာဒကနံ၊ ဆွေတော်မျိုးတော်ကို ကြည်ညိုစေတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အင်္ဂေါ နာမ၊ မြတ်သောသူမည်သည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။

တဿ၊ ထို ကာဠုဒါယီမထေရ်၏။ ပဉ္စကမ္မေ၊ ပြဿနာအမှု၌။ အယံ၊ ဤ ဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ အနုပုဗ္ဗိကထာ၊ အစဉ်ဖြစ်သောစကားတည်း။-ဟိ(ဝိတ္ထာ-ရေမိ)၊ ချဲ့ဦးအံ့။ အယမ္ပိ၊ ဤ ကာဠုဒါယီမထေရ်၏ အလောင်းဖြစ်သော သူသည်လည်း။ ပဒုမုတ္တရဗုဒ္ဓကလေ၊ ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူ သောအခါ၌။ ဟံသဝတီနဂရေ၊ ဟံသဝတီမြို့၌။ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဟောတော် မူခြင်းကို။ သုဏန္တော၊ ကြားနာရသည်ဖြစ်၍။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ကေ၊ တယောက်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ ကုလပ္ပသာဒကနံ၊ ဆွေတော် မျိုးတော်ကို ကြည်ညိုစေတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သော အရာ၌။ ဌပေန္တံ၊ ထားတော်မူသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အဓိကာရကမ္ပ၊ ဆု တောင်းခြင်းအမှုကို။ ကတော၊ ပြု၍။ တံ ဌာနန္တရံ၊ ထိုအရာအထူးကို။ ပတ္ထေ သိ၊ တောင့်တ၏။ သော၊ ထို အမျိုးသားသည်။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ဇက်ဆုံး။ ကုသလံ၊ ကောင်းမှုကို။ ကတော၊ ပြု၍။ (၄-၂၃၄) ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ် ပြည်လူပြည်တို့၌။ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်ရသည်ရှိသော်။ အမှာကံ၊ ငါတို့ ၏။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဘုရားလောင်း၏။ မာတုကုစ္ဆိယံ၊ မယ်တော်ဝမ်း၌။ ပဋိသန္ဓိဂဟဏဒိဝသေ၊ ပဋိသန္ဓေယူသော နေ၌။ ကပိလဝတ္ထုသ္မိယေဝ၊ ကပိလ ဝတ်နေပြည်တော်၌သာလျှင်။ အမစ္စဂေဟေ၊ အမတ်အိမ်၌။ ပဋိသန္ဓိံ၊ ပဋိ သန္ဓေကို။ ဂဏ္ဍိ၊ ယူ၏။ ဇာတဒိဝသေ၊ ဖွားသောနေ၌။ ဗောဓိသတ္တေန၊ ဘုရားလောင်းနှင့်။ သဒ္ဓိယေဝ၊ တကွသာလျှင်။ ဇာတော၊ ဖွား၏။ တံ ဒိဝသေယေဝ၊ ထိုဖွားသော နေ၌ပင်လျှင်။ တံ၊ ထိုသတို့သားကို။ ဒုကူလ စုဗ္ဗိဋ္ဌကေ၊ ဘွဲ့ဖြူပုဆိုးအခံ၌။ နိပဇ္ဇာပေတွာ၊ အိပ်စေ၍။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဘုရားလောင်းအား။ ဥပဋ္ဌာနတ္ထာယ၊ စေားစိမ့်သောငှာ။ နယိသု၊ ဆောင် ကုန်၏။ ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ ဗောဓိသတ္တေန၊ ဘုရားလောင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဗောဓိရုက္ခော၊ ဗောဓိပင်လည်းကောင်း။ ရာဟုလမာတာ၊ ရာဟုလာမယ် တော်ဖြစ်သော ယသော်ဓရာမိဖုရားလည်းကောင်း။ စတဿော၊ လေးလုံးကုန် သော။ နိဓိကုမ္ပိယော၊ ရွှေအိုးတို့ လည်းကောင်း။ အာရောဟဏိယဟတ္ထိ၊

၁။ ဆဋ္ဌ-မူ၌ ဇာတောတိ-ဟု ဣတိ-ပါသည်။ ၂။ တံဒိဝသံယေဝ-(ဆဋ္ဌ)၊ ၃။ ဒုကူလစုဗ္ဗိဋ္ဌကေ-(ဆဋ္ဌ)

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၄-စတုတ္ထဝဂ္ဂ ကာဠုဒါယိတ္ထေရဝတ္ထု ၆၆၅

စီးတော်ဆင် လည်းကောင်း။ ကဏ္ဍကော၊ ကဏ္ဍကမြင်း လည်းကောင်း။ ဆန္ဒော၊ ဆန္ဒအမတ်လည်းကောင်း။ ကာဠုဒါယိ၊ ကာဠုဒါယိလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမေ သတ္တ၊ ဤခုနစ်ပါးတို့သည်။ ဧကဒိဝသေ၊ တနေ့တည်း၌။ ဇာတတ္တာ၊ ဖွားသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သဟဇာတာ နာမ၊ တကွဖွားဖက်တို့ မည်ကုန်သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုသတို့သားအား။ နာမဂ္ဂဟဏဒိဝသေ၊ အမည်မှည့်အံ့သောနေ့၌။ သကလ-နဂရဿ၊ အလုံးစုံသောမြို့၏။ ဥဒဂ္ဂစိတ္တဒိဝသေ၊ ပီတိဖြင့်တက်ကြွသော စိတ်ရှိသောနေ့၌။ ဇာတော၊ ဖွား၏။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ ဥဒါယိ-တွေဝ နာမ၊ ဥဒါယိ ဟူသောအမည်ကိုသာလျှင်။ အကံသု၊ မှည့်ကုန်၏။ ယောကံ၊ အတန်ငယ်။ ကာဠုခာတုကတ္တာ ပန၊ မည်းသော သဘောရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ကား။ ကာဠုဒါယိ နာမ၊ ကာဠုဒါယိ အမည်ရှိသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထို ကာဠုဒါယိ သတို့သားသည်။ ဗောဓိသတ္တေန၊ ဘုရားလောင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကုမာရကိဋ္ဌံ၊ သတို့သား၏ ကစားခြင်းကို။ ကိဋ္ဌန္တော၊ ကစားလျက်။ ဝုဒ္ဓိံ၊ ကြီးပွားခြင်းသို့။ အဂမာသိ၊ ရောက်၏။

(သော၊ ထို ကာဠုဒါယိ အမည်ရှိသော သတို့သားသည်။) အပရ-ဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ မဟာ-ဘိနိက္ခမနံ၊ မြတ်သောတောသွက်ခြင်းကို။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ အနုက္ကမေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ သဗ္ဗညုတံ၊ သဗ္ဗညုတ ရွှေဉာဏ်တော်သို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ ပဝတ္ထိတဝရဓမ္မစက္ကော၊ ဖြစ်စေအပ်သော မြတ်သော တရားတည်းဟူသော စက်ရှိသည်ဖြစ်၍။ လောကာနုဂ္ဂဟံ၊ လူအပေါင်းအား ချီးမြှောက်ခြင်းကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ကို။ ဥပနိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုသို့နေတော်မူသော အခါ၌။ သုဒ္ဓေါဒနမဟာရာဇာ၊ ခမည်းတော် သုဒ္ဓေါဒနမင်းမြတ်သည်။ “သိဒ္ဓတ္ထကုမာ-ရော၊ သိဒ္ဓတ်မင်းသားသည်။ အဘိသမ္ဗောဓိံ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို ထိုးထွင်း၍သိခြင်းသို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ကို။ ဥပ-နိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန် ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ပုရိသသဟဿပရိဝါရံ၊ ယောက်ျားတထောင်အခြံအရံရှိသော။ ဧကံ၊ တယောက်သော။ အမတ္တံ၊ အမတ်ကို။ “မေ၊ ငါ၏။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ ဣမေ ဤကပိလဝတ်နေပြည်တော်သို့။ အာနေဟိ၊ ပင့်ဆောင်ချေလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပေသေသိ၊ စေလွှတ်တော်မူ၏။ သော၊ ထိုအမတ်သည်။ သဠိယောဇနိမဂ္ဂံ၊ ယုံ့ဇနာခြောက်ဆယ်ရှိသော

ခရီးသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ စတုပရိသမဇ္ဈေ၊ လေးပါးသော ပရိသတ်အလယ်၌။ နိသီဒိတု၊ ထိုင်နေတော်မူ၍။ ဓမ္မဒေသနာဝေလဿ၊ တရားဟောသောအခါ၌။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်၏။ သော၊ ထိုအမတ်သည်။ “ရညာ၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းမြတ်သည်။ ပဟိတသာသနံ၊ စေလွှတ်အပ်သော သတင်းစကားသည်။ တာဝ တိဋ္ဌတု၊ တည်စေဦး။” ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍။ ပရိသပရိယန္တေ၊ အရိသတ်၏ အစွန့်၌။ ဌိတော၊ တည်လျက်။ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဒေသနာ တော်ကို။ သုတု၊ ကြား၍။ ယထာဌိတောဝ၊ တည်မြဲတိုင်းသာလျှင်။ ပရိသသဟဿေဟံ၊ ယောက်ျားတထောင်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နေသံ၊ ထိုသူတို့အား။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ “ဘိက္ခဝေါရဟန်းတို့။ ထေ၊ လာလျည့်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဟတ္တံ၊ လက်ကို။ ပဿာရေသိ၊ ဆန့်တော်မူ၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောသူတို့သည်။ တံခဏံယေဝ၊ ထို ဟေိဘိက္ခုခေါ်တော်မူသောခဏ၌ပင်လျှင်။ ဣဒ္ဓိမယပတ္တစိဝရဓရာ၊ တန်ခိုးဖြင့်ပြီးသော သပိတ်သင်္ကန်းကို ဆောင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သဌိဝသိကတ္ထေရာ ဝိယ၊ အဝါခြောက်ဆယ်ရပြီးသော မထေရ်ကြီးတို့ကဲ့သို့။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တကာလတော၊ ရောက်သောအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ ပန၊ စ၍ကား။ အရိယာ နာမ၊ အရိယာတို့မည်ကုန်သည်။ မဇ္ဈတ္တာဝ၊ လျစ်လျူရှုကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ ရညာ၊ ခံမည်းတော်သုဒ္ဓေါဒနမင်းမြတ်သည်။ ပဟိတသာသနံ၊ စေလွှတ်အပ်သော သတင်းစကားကို။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ နကထေသိ၊ မလျှောက်ဆို။ ရာဇာ၊ ခမည်းတော် သုဒ္ဓေါဒန မင်းမြတ်သည်။ “ဂတော၊ သွားလေသောအမတ်သည်။ နေဝ အာဂစ္ဆတိ၊ မပြန်လာ။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ န သုယုတိ၊ မကြား။” ဣတိ၊ ဤသို့ လုံးပိုက်၍။ “တာတ၊ အမောင်။ ဟေိ၊ လာလျည့်။ တံ၊ သင်သည်။ ဂစ္ဆ၊ သွားလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ တေနေဝ နိယာမေန၊ ထို ရှေး၌ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ အညံ၊ တပါးသော။ အမ္ဘေ၊ အမတ်ကို။ ပေသေသိ၊ စေလွှတ်တော်မူပြန်၏။ သောပိ၊ ထို အမတ်သည်လည်း။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ပရိမနယေနေဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်။ ပရိသဿ၊ တထောင်သောပရိသတ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတု၊ ရောက်၍။ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်။ နာဟိ၊ ကိုးယောက်ကုန်သော။ အမစ္စေဟိ၊ အမတ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ နဝ ပရိသသဟဿာနိ၊ ကိုးထောင်သော ယောက်ျားတို့ကို။ ပေသေသိ၊ စေလွှတ်တော်မူ၏။ သဗ္ဗေ၊

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၄-စတုတ္ထဝဂ္ဂ ကာဠုဒါယိတ္ထေရဝတ္ထု ၆၆၇

အလုံးစုံသော ကိုးထောင်သောယောကျ်ားတို့သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကိစ္စံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်ခြင်းတည်းဟူသောကိစ္စကို။ နိဋ္ဌာပေတွာ၊ ပြီးစေ၍။ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

အဿ၊ ထိုအခါ၌။ ရာဇာ၊ ခမည်းတော် သုမဒ္ဒါဒနမင်းမြတ်သည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၍။ “တ္ထေကာ၊ ဤမျှလောက်ကုန်သော။ နော၊ လူတို့သည်။ မယံ၊ ငါ၌။ သိနေဟာဘာဝေန၊ ချစ်ခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဒသ-
မလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဣဓ၊ ဤ ကံပိလဝတ်နေပြည်တော်သို့။ အာဂမ-
နတ္ထာယ၊ ကြွလာတော်မူစိမ့်သောငှာ။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော စကားတို့။ န
ကထယိံသု၊ မလျှောက်ဆိုကုန်။ အညေ၊ ဥဒါယိအမတ်မှ တပါးသောသူတို့
သည်။ ဂန္ဓာပိ၊ သွား၍လည်း။ ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ (ဋ-၂၃၅)
အာနေတံ၊ ပင့်ဆောင်ခြင်းငှာ။ န သက္ခိယန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်လတ္တံ့။ မယံ၊ ငါ
၏။ ပုတ္တော၊ သားဖြစ်သော။ ဥဒါယိ ပန၊ ဥဒါယိအမတ်သည်ကား။ ဒသ-
မလေန၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကေဝဿော၊ တူသောနှစ်ရှိ၏။
သဟပံသုကိဋ္ဌိကော၊ တကွ မြေမှုန့်ကစားဖက်ဖြစ်၏။ အဿ၊ ထိုကာဠုဒါယိ
အမတ်၏။ မယံ စ၊ ငါ၌လည်း။ သိနေဟော၊ ချစ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။”
ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍။ ကာဠုဒါယိ၊ ကာဠုဒါယိအမတ်ကို။ ပက္ခောသ-
သာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ “တာတာ၊ ချစ်သား။ ပုရိသသဟဿပရိဝါရော၊
ယောကျ်ားတထောင် အခြံအရံရှိသည်ဖြစ်၍။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဒသဗလံ၊
မြတ်စွာဘုရားကို။ အာနေဟိ၊ ပင့်ဆောင်ခြေလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို
၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဂတပုရိသာ ဝိယ၊ သွားကုန်သော
ယောကျ်ားတို့ကဲ့သို့။ ပဗ္ဗဇိတံ၊ ရဟန်းပြုခြင်းငှာ၊ လာဘန္တော၊ ရသည်ရှိသော်။ အာ-
နေဿာမိ၊ ပင့်ဆောင်ပါအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။) ယံကိဉ္စိ၊
တစုံတခုသော အမှုအရာကို။ ကက္ခာ၊ ပြု၍။ မမ၊ ငါ၏။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ ဒဿဟိ၊
ပြုလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ “ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ သာဓု၊ ကောင်းပါ
ပြီ။” ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ဆို၍။ ရညော၊ ခမည်းတော် သုမဒ္ဒါဒနမင်း
မြတ်၏။ သာသနံ၊ သဘင်းစကားကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်
ပြည်သို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မဒေသနာ-
ဝေလာယ၊ တရားဟောသောအခါ၌။ ပရိသပရိယန္တေ၊ ပရိသတ်၏အစွန့်၌။
ဌိတော၊ တည်လျက်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ သပရိဝါရော၊
အခြံအရံနှင့်တကွ။ အရဟတ္တဖလံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ ဟိ-

၁။ ကောယော၊ တူသောအရွယ်ရှိ၏ = (ဆဋ္ဌ)၊ ၂။ ဂန္ဓာ = (ဆဋ္ဌ)

ဘိက္ခုဘာဝေ။ ဟေိဘိက္ခု အဖြစ်၌။ ပတိဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ တတော၊ ထိုး
 နောက်မှ။ “သေ-ဇေသော၊ ဤအခါသည်ကား။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား
 ၏။ ကုလနဂရံ၊ ဆွေတော်မျိုးတော်တို့၏ နေရာဖြစ်သော ကပိလဝတ် နေပြည်
 တော်သို့။ ဂန္တု၊ သွားခြင်းငှာ။ နံ တာဝ ကာလော၊ အခါမဟုတ်သေး။
 ဝသန္တကာလသမယေ၊ မိုးကာလအခါ၌။ ဝနသဏ္ဍေသု၊ တောအုပ်တို့သည်။
 သုပ္ပုတေသု၊ ကောင်းစွာ ပွင့်ကုန်သည်ရှိသော်။ ပထဝိယာ၊ မြေသည်။ ဟရိ-
 တတိဏသဉ္စန္ဒာယ၊ စိမ်းညိုသောမြက်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းသည်ရှိသော်။ သေ-ဇေသော၊
 ဤအခါသည်။ (ကုလနဂရံ၊ ဆွေတော်မျိုးတော်တို့၏ နေရာဖြစ်သော ကပိလ-
 ဝတ် နေပြည်တော်သို့။ ဂန္တု၊ သွားအံ့သောငှာ။) ကာလော၊ အခါသည်။
 ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ (စိန္တေတွာ၊ ကြံပြီး
 ၍။ ကုလနဂရံ၊ ဆွေတော်မျိုးတော်တို့၏ နေရာဖြစ်သော ကပိလဝတ်နေပြည်
 တော်သို့။ ဂန္တု၊ သွားခြင်းငှာ။) ကာလံ၊ အခါကို။ ပဋိမာနေန္တော၊ ငုံ့လင့်
 လျက်။ တဿ ကာလဿ၊ ထိုမိုးကာလ၏။ အာဂတဘာဝံ၊ ရောက်သည်၏
 အဖြစ်ကို။ ဉတု၊ သိ၍။—

နာတိသိတံ ။ပ။ မဟာမုနိတိ၊ နာတိသိတံ ။ပ။ ဟောမုနိ-ဟူ၍။ ဣတိ၊
 ဤသို့အစရှိကုန်သော။ သဋ္ဌမိတ္တာဟိ၊ ခြောက်ဆယ်မျှ အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။
 ဂါထာဟိ၊ ဂါထာတို့ဖြင့်။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ကုလနဂရံ၊
 ဆွေတော် မျိုးတော်တို့၏ နေရာဖြစ်သော ကပိလဝတ်နေပြည်တော်သို့။
 ဂမနတ္ထာယ၊ သွားအံ့သောအကျိုးငှာ။ ဂမနဝဏ္ဏံ၊ သွားခြင်း၏ ကျေးဇူးကို။
 ဝဏ္ဏေသိ၊ ချီးမွမ်း၏။

“နာတိသိတံ၊ အေးလည်း မအေးလွန်း။ နာတိဉာဏံ၊ ပူလည်း
 မပူလွန်း။ နာတိဒုဗ္ဘိက္ခဘာတကံ၊ ငတ်မွတ်ဆာလောင်ခြင်းလည်း
 မရှိလွန်း။ ဘူမိ၊ မြေသည်။ သဒ္ဓလာ ဟရိတာ၊ စိမ်းစိုသော မြက်နှင့်
 ပြည့်စုံ၏။ မဟာမုနိ၊ မြတ်စွာဘုရား။ သေ-ဇေသော၊ ဤအခါသည်။
 ကာလော၊ အခါတည်း။” သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ “ဥဒါယီ၊
 ဥဒါယီသည်။ ဂမနဝဏ္ဏံ၊ သွားခြင်း၏ ကျေးဇူးကို။ ကထေတိ၊ ဆို၏။
 သေ-ဇေသော၊ ဤအခါသည်။ ကပိလဝတ္ထုနဂရံ၊ ကပိလဝတ် နေပြည်
 တော်သို့။ ဂန္တု၊ သွားခြင်းငှာ။ ကာလော၊ အခါတန်ပြီ။” ဣတိ၊
 ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ ဝိသတိသဟဿဘိက္ခုပရိဝါရော၊ ရဟန်းနှစ်သောင်း
 အခြံအရံရှိသည်ဖြစ်၍။ အတုရိတဂမနေန၊ မလျင်သော သွားခြင်းဖြင့်။
 စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို။ နိက္ခမိ၊ ထွက်တော်မူ၏။

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၄-စတုတ္ထဝဂ္ဂကောသုဒ္ဓါဒါယိတ္ထေရဝတ္ထု ၆၆၉

ဥဒါယိတ္ထေရော၊ ဥဒါယိ မထေရ်သည်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ နိက္ခန္တိ-
ဘာဝံ၊ ထွက်တော်မူသည်၏အဖြစ်ကို။ ဥတု၊ သိ၍။ “ပိတု၊ ခမည်းတော်
ဖြစ်သော။ မဟာရာဇဿ၊ သုဒ္ဓေါဒန မင်းမြတ်အား။ သညံ၊ အမှတ်ကို။ ဒါတုံ၊
ပေးခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ ဝေဟာသံ၊ ကောင်း
ကင်သို့။ အဗ္ဘုဂ္ဂန္တု၊ ပျံတက်၍။ ရညော၊ ခမည်းတော်သုဒ္ဓေါဒနမင်းမြတ်၏။
နိဝေသနေ၊ နန်းတော်၌။ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ သုဒ္ဓေါဒနမဟာ
ရာဇာ၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းမြတ်သည်။ ထေရံ၊ ကာဠုဒါယိမထေရ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။
တုဠစိတ္တော၊ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ မဟာရာဟေ၊ မြတ်သောသူတို့
အားထိုက်သော။ ပလ္လင်္ဂေ၊ ပလ္လင်၌။ နိသိဒါပေတု၊ ထိုင်နေစေ၍။ အတ္တနော၊
မိမိအား။ ပဋိယာဒိတဿ၊ စီရင်အပ်သော။ နာနဂ္ဂရသဘောဇနဿ၊ အထူး
ထူးသော မြတ်သောအရသာရှိသော ဘောဇဉ်ဖြင့်။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ပူရေ-
တု၊ ပြည့်စေ၍။ အဒါသိ၊ လှူ၏။ ထေရော၊ ကာဠုဒါယိ မထေရ်သည်။
ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဂမနာကပ္ပံ၊ သွားအံ့သော အခြင်းအရာကို။ ဒုဿေတိ၊ ပြ၏။
တာတ၊ ချစ်သား။ နိသိဒိတုဝ၊ ထိုင်၍သာလျှင်။ ဘုဉ္ဇ၊ စားလော့။ ဣတိ၊
ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။
သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့။ ဂန္တု၊ သွား၍။ ဘုဉ္ဇိဿာမိ၊ စားအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။
(အာဟ၊ ဆို၏။) တာတ၊ ချစ်သား။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကဟံ၊
ပန၊ အာယံမှာနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။
ဝိသတိသဟယာဘိက္ခုပရိဝါရော၊ ရဟန်းနှစ်သောင်း အခြံအရံရှိသည်ဖြစ်၍။
တုမှာကံ၊ အရှင်မင်းကြီးတို့ကို။ ဒဿနတ္ထာယ၊ ကြည့်ရှုခြင်းငှာ။ စာရိကံ၊
ဒေသစာရီသွားခြင်းကို။ နိက္ခန္တော၊ ထွက်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝုတ္တေ၊
ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။) တုဗ္ဗေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ဣမံ ပိဏ္ဏပိတံ၊ ဤ
ဆွမ်းကို။ ပရိဘုဉ္ဇိတု၊ သုံးဆောင်၍။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ မမ၊
အကျွန်ုပ်၏။ ပုတ္တော၊ သားတော်ဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမံ နဂရံ၊ ဤ
ကပိလဝတ်ပြည်တော်သို့။ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊
အဿ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သား မြတ်စွာဘုရားအား။ ဣတောဝ၊ ဤနန်းတော်မှ
သာလျှင်။ ပိဏ္ဏပိတံ၊ ဆွမ်းကို။ ဟရထ၊ ဆောင်ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။
(အာဟ၊ ဆို၏။) ထေရော၊ ကာဠုဒါယိ မထေရ်သည်။ ဘတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်း
စားခြင်းကိစ္စကို။ ကတု၊ ပြု၍။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာရာဘုအား။ အာဟရိ-
တဗ္ဗံ၊ ဆောင်အပ်သော။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။ ဂဟေတု၊ ယူ၍။ ဓမ္မကထံ၊
တရားစကားကို။ ကထေတု၊ ဟော၍။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။
အဒဿနေနေဝ၊ မမြင်ပဲသာလျှင်။ သကလရာဇနိဝေသနံ၊ အလုံးစုံသော မင်း

၏နန်းတော်ကို။ သဒ္ဓါပဋိလာဘံ၊ သဒ္ဓါတရားကို ရခြင်းကို။ လဘာပေတွာ၊ ရစေ၍။ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံသောသူတို့သည်။ ပဿန္တာနုညေဝ၊ မြင်ကုန်စဉ် ပင်လျှင်။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ (၄-၂၃၆) အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ဝိဿဇ္ဇေတွာ၊ လွတ်လိုက်၍။ သယမ္ပိ၊ မိမိသည်လည်း။ ဝေဟာသံ၊ ကောင်းကင်သို့။ အဗ္ဘဂ္ဂန္တာ၊ ပျံတက်၍။ ပိဏ္ဏပါတံ၊ ဆွမ်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ ဌပေသံ၊ ထား၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တံ ပိဏ္ဏပါတံ၊ ထိုဆွမ်းကို။ ပရိဘုဉ္ဇေ၊ သုံးဆောင်၏။ ယေရော၊ ကာဠုဒါယိ မထေရ်သည်။ သဋ္ဌိယောဇနပရမမဂ္ဂံ၊ ယူဇနာခြောက်ဆယ် အတိုင်းအရှည်ရှိသော ခရီးသို့။ ဂစ္ဆန္တဿ၊ ကြွသွားတော်မူသော။ သတ္ထုနော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ဒိဝသေ ဒိဝသေ၊ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း။ ရာဇဂေဟတော၊ မင်း၍နန်းတော်မှ။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်၍။ အဒါယိ၊ လှူ၏။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝတ္ထု၊ အကြောင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ အတ၊ ထိုအခါမှ။ အဿ၊ ထိုကာဠုဒါယိမထေရ်အား။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ “မယံ၊ ငါ၏။ ပိတု၊ ခမည်းတော်ဖြစ်သော။ မဟာရာဇဿ၊ သုဒ္ဓေါဒန မင်းမြတ်၏။ သကလနိဝေသနံ၊ အလုံးစုံသော နန်းတော်ကို။ ပသာဒေသိ၊ ကြည်စေတတ်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးတော်ပိုက်၍။ ယေရံ၊ ကာဠုဒါယိ မထေရ်ကို။ ကုလပ္ပသာဒကနံ၊ ဆွေတော်မျိုးတော်ကို ကြည်ညိုစေတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သော အရာ၌။ ဌပေသံ၊ ထားတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အပြီးတည်း။

ဗာကုလတ္ထေရဝတ္ထု

၂၂၆။ စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထသုတ်၌။ အပ္ပါဗာဓာနန္တိ၊ အပ္ပါဗာဓာနံ-ဟူသည်ကား။ နိရာဗာဓာနံ၊ အနာကင်းသောပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ ဗာကုလောထိ၊ ဗာကုလော-ဟူသည်ကား။ ဒီသု၊ နှစ်ဦးကုန်သော။ ကုလေသု၊ အမျိုးတို့၌။ ဝစိုတတ္တာ၊ ကြီးပွားသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဧဝံ လဒ္ဓနာမေ၊ ဤသို့ ဗာကုလ-ဟု ရအပ်သော အမည်ရှိသော။ ယေရော၊ မထေရ်တည်း။

တဿ၊ ထို ဗာကုလ-မထေရ်၏။ ပဉ္စကမ္မေ၊ ပြဿနာအမှု၌။ အယံ၊ ဤ ဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ အနုပဋိကထာ၊ အစဉ်ဖြင့်သော စကားတည်း။ -ကိရ (ဝိတ္တာရေမိ)၊ ထိုစကားကို ချဲ့ဦးအံ့။ အယံ၊ ဤ ဗာကုလ-မထေရ်၏အလောင်း

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၄-စတုတ္ထဝဂ္ဂ ဗာကုလတ္ထေရဝတ္ထု ၆၇၁

ဖြစ်သော အမျိုးသားသည်။ အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသော။ ဣတော၊ ဤ
ဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ။ ကပ္ပသတသဟဿာဓိကေ၊ ကမ္ဘာတသိန်း အလွန်ရှိသော။
အသင်္ချေယျမတ္တကေ၊ အသင်္ချေထက်၌။ အနောမဒဿိဒသဗလဿ၊ အနောမ-
ဒဿိ မြတ်စွာဘုရား၏။ နိဗ္ဗတ္တိတော၊ ဖြစ်တော်မူသည်မှ။ ပုရေတရမေဝ၊
ရှေးဦးကသာလျှင်။ ပြာဟ္မဏကုလေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌။ ပဋိသန္နိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို။
ဂဏိတော၊ ယူ၍။ ဝယံ၊ အရွယ်ကို။ အာဂမ္မ၊ ရောက်၍။ ဥဂ္ဂဟိတဝေဒေါ၊
သင်ယူအပ်ပြီးသော ဗေဒင်အတတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝေဒတ္တယေ၊ ဗေဒင်သုံးပုံ၌။
သင်္ဂ၊ သံသရာအကျိုးတည်းဟူသော အနှစ်ကို။ အပဿန္တော၊ မမြင်သည်
ဖြစ်၍။ “သမ္ပရာယိကတ္ထံ၊ တမလွန်၌ဖြစ်သော အကျိုးကို။ ဂဝေသိဿာမိ၊
ရှာမိုးအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ ပဗ္ဗတပါဒေ၊ တောင်ခြေရင်း၌။
ဣသိပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်သို့။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ကပ်၍။ ပဉ္စအဘိညာ-အဋ္ဌ
သမာပတ္တိလာဘိ၊ ငါးပါးသောအဘိညာဉ်၊ ရှစ်ပါးသောသမာပတ်ကို ရခြင်း
ရှိသည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ ဓျာနကိဋ္ဌိတာယ၊ ဓျာနတည်းဟူသော ကစားခြင်း
ဖြင့်။ ဝိတိနာမေသိ၊ လွန်ဝေ၍။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ အနောမဒဿိ၊
အနောမဒဿိ အမည်ရှိသော။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ သဗ္ဗညု-
တံ၊ သဗ္ဗညုအဖြစ်သို့။ ပတော၊ ရောက်၍။ အရိယဂဏပရိဝုတော၊ အရိယာ
ပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်း ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို။ စရတိ၊ လှည့်
လည်၏။ တာပသော၊ ဗာကုလ-မထေရ်၏ အလောင်းဖြစ်သော ရသေ့သည်။
“တိဏိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ရတနာနိ၊ ရတနာတို့သည်။ ဥပ္ပန္နာနိ၊ ဖြစ်ကုန်
၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (ကထံ၊ စကားကို။) သုတော၊ ကြား၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အသံသို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုတော၊
ကြားနာရ၍။ ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ ဟောတော်မူသည်၏ အဆုံး၌။ သရ-
ဏေသု၊ သရဏဂုံတို့၌။ ပဘိဋ္ဌိတော၊ တည်၏။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဌာနံ
ပန၊ ရသေ့အရာကိုကား။ ဝိဇဟိတံ၊ စွန့်ခြင်းငှာ။ နာသက္ခိ၊ မစွမ်းနိုင်။ သော၊
ထိုဗာကုလ-မထေရ်၏ အလောင်းဖြစ်သော ရသေ့သည်။ ကာလေန ကာလံ၊
ရံခါ၊ ရံခါ။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ဒဿနာယ စေဝ၊ ဖူးမြင်ခြင်း
ငှာလည်း။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ ဓမ္မဉ္စ၊ တရားတော်ကိုလည်း။ သုဏာတိ၊
နာ၏။

အထ၊ ထိုနောင်မှ။ ဧကသ္မိံ သမယေ၊ တပါးသောအခါ၌။ တထာ-
ဂတဿ၊ အနောမဒဿိ မြတ်စွာဘုရားအား။ ဥဒရဝါတော၊ ဝမ်း၌ဖြစ်သော
လေနာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏။ တာပသော၊ ဗာကုလ-မထေရ်၏အလောင်း
ဖြစ်သော ရသေ့သည်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ဒဿနတ္ထာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။

အာဂတော၊ လာသည်ရှိသော်။ “သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဂိလာနော၊ နာ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကော အာဗာဓော၊ အဘယ်အနာသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိသနည်း။)” ဣတိ၊ ဤသို့။ (ပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်၏။) “ဥဒရဝါတော၊ ဝမ်း၌ဖြစ်သော လေနာသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။)” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ “အယံ၊ ဤအခါသည်။ မယံ၊ ငါ့အား။ ပုညံ၊ ဆေးတည်းဟူသော ကောင်းမှုကို။ ကာတံ၊ ပြုခြားငှာ။ ကာလော၊ လျောက်ပတ်သော အခါတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ ပဗ္ဗတပါဒံ၊ တောင်ခြေရင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ နာနာ ဝိဓာနိ၊ အထူးထူးကုန်သော။ ဘေသဇ္ဇာနိ၊ ဆေးတို့ကို။ သမောဓာနေတှား ပေါင်းစု၍။ “ဣဒံ၊ ဘေသဇ္ဇံ၊ ဤဆေးကို။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ဥပနေထ၊ ကပ်ကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဥပဋ္ဌာကတ္ထေရဿ၊ အလုပ် အကျွေးဖြစ်သော မထေရ်အား။ အဒါသိ၊ လူ၏။ ဘေသဇ္ဇဿ၊ ဆေးကို။ ဥပယောဂေန၊ သုံးဆောင်သောအားဖြင့် အားထုတ်သည်နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ ဥဒရဝါတော၊ ဝမ်း၌ဖြစ်သော လေနာသည်။ ပဋိပုဿမ္ဘိ၊ ငြိမ်း၏။ သော၊ ထိုဗာကုလမထေရ်၏အလောင်းဖြစ်သောရသေ့သည်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာ ဘုရား၏။ ဖာသုကကာလေ၊ ရောဂါမရှိသဖြင့် ချမ်းသာသောအခါ၌။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ လျောက်ဆို၏။ (ကိံ အာဟ၊ အဘယ်သို့ လျောက်ဆိုသနည်း။) “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ယဒိဒံ (ယံ-ဣဒံ-ယေန) ဘေသဇ္ဇေန၊ အကြင်ဆေးဖြင့်။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာ ဘုရား၏။ ဖာသုကံ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ တဿ (ဘေသဇ္ဇဿ)၊ ထိုဆေး၏။ နိဿန္တေန၊ အကျိုးဆက်အားဖြင့်။ နိဗ္ဗတ္တ- နိဗ္ဗတ္တဘဝေ၊ ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်းသောဘဝ၌။ ဂဒ္ဒုဟဏမတ္တမ္ပိ၊ နွားနို့တညစ်မျှ

ကောလပတ်လုံးလည်း။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ (ဋ္ဌ-၂၃၇) သရီရေ၊ ကိုယ်၌။ ဗျာဓိ နာမ၊ အနာမည်သည်။ မာ ဟောတု၊ မဖြစ်စေသတည်း။” ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ အဿ၊ ထိုဗာကုလ-မထေရ်၏အလောင်း ဖြစ်သော ရသေ့၏။ တသ္မိံ၊ အတ္တဘာဝေ၊ ထိုရသေ့၏အဖြစ်တည်းဟူသော အတ္တဘော၌။ ကလျာဏကမ္ပံ၊ ကောင်းမှုကံတည်း။

သော၊ ထိုဗာကုလ-မထေရ်၏လောင်း ဖြစ်သော ရသေ့သည်။ တတော၊ ထိုရသေ့အဖြစ်မှ။ စုတော၊ စုတေခဲ့သည်ရှိသော်။ ဗြဟ္မလောကေ၊ ဗြဟ္မာ့ ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တိတှာ၊ ဖြစ်၍။ ဧကံ အသင်္ချေယျံ၊ တခုသော အသင်္ချေပတ်လုံး။ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည် လူ့ပြည်တို့၌။ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်သည်ရှိသော်။

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၄-စုတုတ္ထဝဂ္ဂ ကုဗာလတ္ထေရဝတ္ထု ၆၇၃

ပဒုမ္မတ္ထရဗ္ဗဒ္ဓကာလေ၊ ပဒုမ္မတ္ထရမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌။ ဟံသဝတိနဂရေ၊ ဟံသဝတီပြည်၌။ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌။ ပဋိသန္ဓိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဟေတွံ၊ ယူ၍။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဧကံ၊ တယောက်သော။ သိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ အပ္ပါဗာဓာနံ၊ အနာကင်းသောရဟန်းတို့ထက်။ အဂ္ဂဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။ ဌပေန္တံ၊ ထားတော်မူသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အဓိကာရကမ္ပံ၊ ဆုတောင်းခြင်းအမှုကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ တံ ဌာနန္တရံ၊ ထိုအရာအထူးကို။ ပတ္တေသိ၊ တောင့်တ၍။ သော၊ ထိုဗာကုလ-အလောင်းသည်။ ယာဝတုယုကံ၊ အသက်အတိုင်း။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည် လူ့ပြည်တို့၌။ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်သည်ရှိသော်။ ဝိပဿီဒေဝဗလဿ၊ ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား၏။ နိဗ္ဗတ္တိတော၊ ပွင့်တော်မူသောအခါမှ။ ပုရေတရမေဝ၊ ရှေးဦးကသာလျှင်။ ဗန္ဓုမတိနဂရေ၊ ဗန္ဓုမတီပြည်၌။ ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်သည်ဖြစ်၍။ ပုရိမနယေနေဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဣသိပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်သို့။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ကပ်၍။ ဈာနလင်္ဘာ၊ ဈာန်ရသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ပဗ္ဗတပါဒေ၊ တောင်ခြေရင်း၌။ ဝိသတိ၊ နေ၏။

ဝိပဿီ၊ ဝိပဿီအမည်ရှိသော။ ဗောဓိသတ္တောပိ၊ ဘုရားလောင်းသည်လည်း။ သဗ္ဗညုတံ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်သို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ အဌသဋ္ဌိဘိက္ခုသတသဟဿပရိဝါရော၊ ခြောက်သိန်းရှစ်သိန်းသော ရဟန်း အခြံအရံရှိသည် ဖြစ်၍။ ဗန္ဓုမတိနဂရံ၊ ဗန္ဓုမတီပြည်ကို။ ဥပနိဿယ၊ ဆွမ်းခံအမှုပြု၍။ ပိတံ၊ ခမည်းတော်ဖြစ်သော။ မဟာရာဇဿ၊ ဗန္ဓုမ-အမည်ရှိသောမင်း မြတ်အား။ သင်္ဂဟံ၊ ချီးမြှောက်ခြင်းကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။ ခေမေ၊ ခေမ-အမည်ရှိသော။ မိဂဒါယေ၊ သားတို့အား ဘေးမှပေးရာဖြစ်သော တော၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ အထ၊ ထိုသို့နေတော်မူသော အခါ၌။ အယံ တာပသော၊ ဤဗာကုလ-အလောင်းဖြစ်သော ရသေ့သည်။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ လောကေ၊ လောက၌။ နိဗ္ဗတ္တတာဝံ၊ ပွင့်တော်မူ သည်၏အဖြစ်ကို။ ဥတွာ၊ သိ၍။ အာဂန္တာလာ၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍။ သရဏေသု၊ သရဏကိုတို့၌။ ပတိဌာသိ၊ တည်၏။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ဇဟိတုံ၊ စွန့်ခြင်းငှာ။ နာသက္ခိ၊ မစွမ်းနိုင်။ ကာလေန ကာလံ ပန၊ ရံခါရံခါ၌ကား။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ဥပဌာနံ၊ စားရာသို့။ အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏။

၆၇၄ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ ကောက

အထံ၊ ဆိုနောင်မှ။ ကေသိံ သမယေ၊ တပိးသောအခါ၌။ သတ္တာရဉ္စေဝ၊
 ဝိပဿိ မြတ်စွာဘုရားကို လည်းကောင်း။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ အဂ္ဂသာ-
 ဝကေ စ၊ အဂ္ဂသာဝကတို့ကို လည်းကောင်း။ ဌပေတော၊ ထား၍။ ဟိမဝတိ၊
 ဟိမဝန္တာတောင်၌။ ပုပ္ဖိတာနံ၊ ပွင့်ကုန်သော။ ဝိသရုက္ခာနံ၊ အဆိပ်ပင်တို့၏။
 ဝါတသမ္ပယေန၊ လေတည်းဟူသော အတွေ့ဖြင့်။ သေသဘိက္ခုနံ၊ ကြွင်း
 ကုန်သော ရဟန်းတို့၏။ မတ္ထကရောဂေါ နာမ၊ ဦးခေါင်းနာမည်သည်။
 ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ တာပသော၊ ရသေ့သည်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား
 အား။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ခစားခြင်းငှာ။ အာဂတော၊ လာသည်ရှိသော်။ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းတို့ကို။ သသိသံ၊ ဦးခေါင်းနှင့်တကွ။ ပါရပိတော၊ ရံ၍။ နိပဇ္ဇေ၊ လျောင်း
 သည်တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်း
 အပေါင်းအား။ ကိံ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသော။ အဖာသုကံ၊ မချမ်းသာ
 ခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိသနည်း။)” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆံ၊ မေးလျှောက်၏။
 အာဝုသော၊ ဒကာရသေ့။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ဝိသပုပ္ဖ ရောဂေါ၊
 အဆိပ်ပွင့်ကြောင့်ဖြစ်သော ရောဂါသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) ဣတိ၊ ဤသို့။
 (အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။) တာပသော၊ ဗာကုလ-အလောင်းဖြစ်သော ရသေ့
 သည်။ “အယံ၊ ဤအခါသည်။ မယံ၊ ငါ့အား။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်း
 အပေါင်းအား။ ကာသဝေယျာဝတိကကမ္မံ၊ ကိုယ်ဖြင့်အားထုတ်၍ပြုအပ်သော
 အမှုကို။ ကတော၊ ပြု၍။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို။ နိဗ္ဗတ္တေတံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှာ။
 ကာလော၊ လျောက်ပတ်သောအခါတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံ
 ၏။ (စိန္တေတွာ၊ ကြံပြီး၍။) အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အာနုဘာဝေန၊ တန်ခိုးအခန့်
 ဘော်ဖြင့်။ နာနာဝိဓာနိ၊ အထူးထူး အပြားပြားရှိကုန်သော။ ဘေသဇ္ဇာနိ၊
 ဆေးတို့ကို။ သံကစိုတွာ၊ ရိုးစု၍။ ယောဇေတွာ၊ စပ်ယှဉ်၍။ အဒါသိ၊ လူ
 ၏။ သဗ္ဗဘိက္ခုနံ၊ အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့အား။ ရောဂေါ၊ အနာသည်။
 တံခဏံယေဝ၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်။ ဝုပသန္တော၊ ငြိမ်း၏။

သော၊ ထို ဗာကုလအလောင်းဖြစ်သော ရသေ့သည်။ ယာဝတာ-
 ယုကံ၊ အသက်သက်ဆုံး။ ဌတွာ၊ တည်၍။ ဗြဟ္မလောကေ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်၌။
 နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍။ ကေနဝုတိကပေ၊ ကိုးဆယ့်တန်ခွာတို့ပတ်လုံး။ ဒေဝ-
 မနုဿေသု၊ နတ်ပြည် လူ့ပြည်တို့၌။ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်သည်ရှိသော်။
 ကဿပ ဗုဒ္ဓကာလ၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသော အခါ၌။ ဗာ-
 ရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌။ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၄-စတုတ္ထဝဂ္ဂ ဗာကုလတ္ထေရဝတ္ထု ၆၇၅

၍။ ဘရာဝါသံ၊ အိမ်ရာထောင်သော လူတို့၏ဘောင်၌ နေခြင်းကို။ ဝသန္တော၊
နေသည်ရှိသော်။ “မယံ၊ ငါ၏။ ဝသနဂေဟံ၊ နေရာအိမ်သည်။ ဒဗ္ဗလံ၊
အားနည်း၏။ ပစ္စန္တံ၊ တောစွန်တောနားသို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ ဒဗ္ဗသမ္ဘာရံ၊
သစ်၊ ဝါးစသော အိမ်၏အဆောက်အဦကို။ အာဟရိတော၊ ဆောင်၍။ ဂေဟံ၊
အိမ်ကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍။ ဝခုကိဟိ၊ လက်
သမားစသည်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ အန္တရာ-
မဂ္ဂေ၊ ခရီးလမ်းအကြား၌။ ဧကံ၊ တခုသော။ ဇိဏ္ဏံ၊ ဆွေးမြည်ဟောင်း
နွမ်းသော။ မဟာဝိဟာရံ၊ ကျောင်းကြီးကို။ ဒိသော၊ မြင်၍။ “မယံ၊ ငါ၏။
ဂေဟကမ္ပံ၊ အိမ်၏အမှုသည်။ တိဋ္ဌတု တာဝ၊ တည်စေဦး။ တံ၊ ထိုအိမ်၏
အမှုသည်။ မယာ၊ ငါနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ န ဂမိဿတံ၊ တမလွန်ဘဝသို့
မလိုက်လတ္တံ့။ ယံကိဉ္စ၊ အမှတ်မရှိသော အမှုကို။ ကတော ပန၊ ပြုပြီး၍ကား။
သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဂမနကမ္မမေဝ၊ တမလွန်ဘဝသို့ လိုက်အံ့သော အမှုကိုသာ
လျှင်။ ပုရေတရံ၊ ရွေးမဆွက။ (ဋ-၂၃၈) ကာတု၊ ပြုခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊
သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍။ တေဟေဝ ဝခုကိဟိ၊ ထိုလက်သမားတို့ကို
သာလျှင်။ ဒဗ္ဗသမ္ဘာရံ၊ သစ်၊ ဝါးစသော အဆောက်အဦကို။ ဂါဟာပေတော၊
ယူစေ၍။ တသ္မိံ ဝိဟာရေ၊ ထိုဆွေးမြည်ပျက်စီးသော ကျောင်းဟောင်း၌။
ဥပေါသထာဂါရံ၊ ဥပုသ်အိမ်ကို။ ကာရေသိ၊ ပြုစေ၏။ ဘောဇနသာလံ၊
ဆွမ်းစားဇရပ်ကို။ (ကာရေသိ၊ ပြုစေ၏။) အဂ္ဂိသာလံ၊ မီးတင်းကုပ်ကို။
ဒိဃစက်မံ၊ ရှည်သောစင်္ကြံကို။ ဇန္တုဃရံ၊ ဇရုံးအိမ်ကို။ ကပ္ပိယကုဋ္ဌိံ၊ ကပ္ပိယ
ကုဋ္ဌိကို။ ဝစ္စကုဋ္ဌိံ၊ ကျင်ကြီးအိမ်ကို။ အာရောဂျသာလံ၊ သူနာတို့၏ အနာ
ကင်းသည်၏အဖြစ်ငှာ ပြုအပ်သောကျောင်းကို။ ကာရေသိ၊ ပြုစေ၏။ ယံ-
ကိဉ္စ၊ အကြင် အမှတ်မရှိသော်။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းအပေါင်း၏။ ဥပ-
ဘောဂပရိဘောဂံ ဘေသဋ္ဌံ နာမ၊ ခံစားအပ် သုံးဆောင်အပ်သော ဆေးမည်
သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ) သဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသော ဆေးကို။ ပဋိယာဒေတော၊
စီရင်စေ၍။ ဌပေသိ၊ ထား၏။
သော၊ ထိုဗာကုလ-မထေရ်၏အလောင်းဖြစ်သော အမျိုးသားသည်။ ယာဝ-
ဇီဝံ၊ အသက်ရှည်သမျှ ကာလပတ်လုံး။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို။ ကတော၊ ပြု၍။
ဧကံ ပုစ္ဆန္တရံ၊ နှစ်ဆူသော ဘုရားရှင်တို့၏ တခုသောအကြားပတ်လုံး။
ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည် လူ့ပြည်တို့၌။ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်သည်
ရှိသော်။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ဒသဗလဿ၊ ဆယ်ပါးသော အားတော်နှင့်
ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏။ နိဗ္ဗတ္တိတော၊ ပွင့်တော်မူသည်မှ။
ပုရေတရမေဝ၊ ရွေးမဆွကပင်လျှင်။ ကောသမ္ပိယံ၊ ကောသမ္ပိပြည်၌။ သေဋ္ဌိ-

၆၇၆ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ [ကောက

ဂေဟေ၊ သဌေးအိမ်၌။ ပဋိသန္ဓိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဏှိ၊ ယူလေ၏။ တဿ၊
ထို ဗာကုလ-မထေရ်၏ အလောင်းတော်ဖြစ်သော သတ္တိသား၏။ ပဋိသန္ဓိ-
ဂူဟဏဒိဝသတော၊ ပဋိသန္ဓေယူသောနေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ တံ သေဌိကုလံ၊
ထို သဌေးအမျိုးသည်။ လာဘဂူယသဂ္ဂပတ္တံ၊ မြတ်သောလာဘ် မြတ်သော
အခြံအရံရှိသည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထို
အခါ၌။ အဿ၊ ထိုဗာကုလ-မထေရ်၏ အလောင်းဖြစ်သော သတ္တိသား၏။
မာတာ၊ မယ်တော်သည်။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ ဝိဇာယိတွာ၊ ဖွား၍။ “အယံ
ဒါရ်ကော၊ ဤသုဇယံသည်။ ပုညဝါ၊ ဘုန်းရှိ၏။ ကတာဓိကာရော၊ ပြုအပ်
ပြီးသော လွန်ကဲသောကောင်းမှုထူးရှိ၏။ ယတ္တကံ၊ အကြင်မျှလောက်သော။
ကာလံ၊ အခါပတ်လုံး။ အရောဂေါ၊ အနာမရှိသည်။ ဒီဃာယုကော၊ ရှည်
သော အသက်ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ တတ္တကံ၊ ထိုမျှ
လောက်သော။ (ကာလံ၊ အခါပတ်လုံး။) အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ သမ္ပတ္တိဒါယ-
ကော၊ စည်းစိမ်ကို ပေးတတ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ (ဣတိ၊ ဤသို့။)
စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ (စိန္တေတွာ၊ ကြံပြီး၍။) ဇာတဒိဝသေယေဝ၊ ဖွားသောနေ့၌
ပင်လျှင်။ မဟာယမုနာယ၊ မဟာယမုနာမည်သော မြစ်၌။ နှာတဒါရ်ကော၊
ရေချိုးရသော သုဇယံတို့သည်။ နိရောဂါ၊ အနာမရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍။ (ဓာတိယော၊ နို့ထိန်းတို့ကို။) နံ၊
ထိုသုဇယံကို။ နှာပနတ္တာယ၊ ရေချိုးစိမ့်သောငှာ။ ပေသေသိ၊ စေ၏။ “ပဉ္စမေ-
ဒိဝသေ၊ ငါးရက်မြောက်သော နေ့၌။ သသိသံ၊ ဦးခေါင်းနှင့်တကွ။ နံ၊
ထိုသုဇယံကို။ နှာပေတွာ၊ ရေချိုး၍။ နိဒီကိဋ္ဌနတ္တာယ၊ မြစ်ကမ်းစိမ့်သော
ငှာ။ ပေသေသိ၊ စေ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ မဇ္ဈိမတာဏကာ၊ မဇ္ဈိမနိကာယ
တတ်သော ဆရာတို့သည်။ (ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။) တတ္ထ၊ ထို ယမုနာမြစ်၌။
ဓာတိယော၊ နို့ထိန်းတို့သည်။ ဒါရ်ကံ၊ သုဇယံကို။ နိမုဇ္ဇေနမုဇ္ဇေနဝသေန၊ ငုပ်
ခြင်း၊ ပေါ်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ ကိဋ္ဌာပေန္တိယော၊ ကစားကုန်သည်ရှိသော်။
ကော၊ တကောင်သော။ မစ္ဆော၊ ငါးသည်။ တံ ဒါရ်ကံ၊ ထိုသုဇယံကို။
ဒိဿ၊ မြင်၍။ “အယံ၊ ဤသည်ကား။ မေ၊ ငါ၏။ ဘက္ခော၊ အစာတည်း။”
ဣတိ၊ ဤသို့။ မညမာနော၊ အမှတ်ထင်သည်ဖြစ်၍။ မုခံ၊ ခံတွင်းကို။ ဝိဝရိ-
တွာ၊ ဖွင့်၍။ ဥပဂတော၊ အနီးအပါးသို့ လာသည်ရှိသော်။ ဓာတိယော၊
နို့ထိန်းတို့သည်။ ဒါရ်ကံ၊ သုဇယံကို။ ဆဉ္ဇေတွာ၊ စွန့်၍။ ပလာတာ၊ ပြေးကုန်

၁။ သိသံ=(ဆဋ္ဌ) ၂။ ဓာတိယာ=(ဆဋ္ဌ) ၃။ ကိဋ္ဌာပေန္တိယာ=(ဆဋ္ဌ)
၄။ ဆဋ္ဌ-မူ၌ ‘တံ’ မပါ။ ၅။ ဓာတိ=(ဆဋ္ဌ)

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၄-စတုတ္ထဝဂ္ဂ ဗာကုလတ္ထေရဝတ္ထု ၆၇၇

622

၏။ မစ္ဆော၊ ငါးသည်။ တံ၊ ထိုသူငယ်ကို။ ဂိလိ၊ မျို၏။ ပုညဝါ၊ ဘုန်း
ရှိသော။ သတ္တော၊ သတ္တဝါသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့။ န ပါပုဏ်၊ မရောက်။
သယနဂဗ္ဘံ၊ အိပ်ရာတိုက်ခန်းသို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ နိပန္နော ဝိယ၊ အိပ်ရ
သကဲ့သို့။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ မစ္ဆော၊ ငါးသည်။ ဒါရကဿ၊ သူငယ်၏။
တေဇေန၊ ကောင်းမှုတည်းဟူသော အာနုဘောကြောင့်။ တတ္ထကပါလံ၊
ပူသောအိုးကင်းကို။ ဂိလိတွာ၊ မျို၍။ ဥယျမာနော ဝိယ၊ ပူလောင်သကဲ့သို့။
(ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။) ဝေဂေန၊ လျင်စွာ။ တံ သယောဇနံ၊ ယူဇနာသုံးဆယ်သော
အရပ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဗာရာဏသိနဂရဝါသိနော၊ ဗာရာဏသီပြည်၌နေ
သော။ မစ္ဆဗန္ဓဿ၊ တံငါ၏။ ဇာလံ၊ ကွန်သို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်၏။ ဇာလေန၊ ကွန်ဖြင့်။
ဗန္ဓာ၊ ဖွဲ့မိကုန်သော။ မဟာမစ္ဆာ နာမ၊ ငါးကြီးတို့မည်သည်ကား။ မာရိ-
ယမာနာဝ၊ တုတ်၊ နှင်တံစသည်တို့ဖြင့် ပုတ်ခတ်၍ သတ်အပ်ကုန်သော်သာ
လျှင်။ မရန္တိ၊ သေကုန်၏။ အယံ ပန၊ ဤငါးကြီးသည်ကား။ ဒါရကဿ၊
သူငယ်၏။ တေဇေန၊ တန်ခိုးကြောင့်။ ဇာလတော၊ ကွန်မှ။ နိဟဋ္ဌမတ္တောဝ၊
ထုတ်အပ်ကာမျှ ဖြစ်၍သာလျှင်။ မတော၊ သေ၏။ မစ္ဆဗန္ဓာ စ၊ တံငါတို့သည်
လည်း။ မဟာမစ္ဆံ၊ ငါးကြီးကို။ လဘိတွာ၊ ရ၍။ ဇာလေတွာ၊ ခွဲဖျက်၍။
ဝိက္ကိဏန္တိ၊ ရောင်းကုန်၏။ တံ ပန၊ ထိုငါးကြီးကိုကား။ ဒါရကဿ၊ သူငယ်
၏။ အာနုဘာဝေန၊ တန်ခိုးအာနုဘောကြောင့်။ အဇာလေတွာ၊ မခွဲမဖျက်မူ၍။
သကလမေဝ၊ ပြည့်စုံသော မျက်စိနားစသော အင်္ဂါကြီးငယ် အစိတ်ရှိသော
ငါးကိုသာလျှင်။ ကာဇေန၊ ထမ်းပိုးဖြင့်။ ဟရိတွာ၊ ဆောင်၍။ “သဟဿေန၊
တထောင်သော အသပြာဖြင့်။ ဒေမ၊ ပေးကုန်အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တာ၊
ဆိုကုန်လျက်။ နဂရေ၊ ဗာရာဏသီမြို့လုံး၌။ ဝိစရိသု၊ လှည့်လည်ကုန်၏။
ကောစိ၊ တစ်တယောက်သောသူသည်။ (တံ၊ ထိုငါးကို။) န ဂဏှာတိ၊ မယူ။

တသို့ ပန နဂရေ၊ ထို ဗာရာဏသီပြည်၌ကား။ အပုတ္တကံ၊ သားမရှိ
သော။ အသိတိကောဋ္ဌိဝိဘဝံ၊ ကုဋေရှစ်ဆယ်သော စည်းစိမ်ဥစ္စာရှိသော။
သေဋ္ဌိကုလံ၊ သဌေးအိမ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တဿ၊ ထို သဌေးအိမ်၏။
ဒွါရမူလံ၊ တံခါးရင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ “ကိံ၊ အဘယ်မျှလောက်
သော အသပြာကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဒေထ၊ ပေးကုန်အံ့နည်း။” ဣတိ၊
ဤသို့။ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ “ကဟာပဏံ၊ တသပြာသော ဥစ္စာ
ကို။ (ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဒေမ၊ ပေးကုန်အံ့။)” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်

၁။ တတ္ထဇာလံ = (ဆဋ္ဌ)

3. $\log_2 - [\log_2]$

အင်္ဂါဂါထာ-၁၊ ၄၃ (ခ)

၏။ တေဟိ၊ ထိုသဌေးအိမ်၌ နေသောလူတို့သည်။ ကဟာပဏံ၊ တသပြာသော ဥစ္စာကို။ ဒတာ၊ ပေး၍။ ဂဟိတော၊ ယူအပ်၏။ သေဠိဘရိယာပိ၊ သဌေး မယားသည်လည်း။ အညေသု ဒိဝသေသု၊ တပါးသော နေတို့၌။ မစ္ဆေ၊ ငါတို့ကို။ န ကေဠာယတိ၊ မမက်မော။ တံဒိဝသံ ပန၊ ထိုနေ၌ကား။ မစ္ဆေ၊ ငါးကို။ ဖလကော၊ ပျဉ်၌။ ဌပေတာ၊ ထား၍။ သယမေဝ၊ ကိုယ်တိုင်ပင်လျှင်။ ဖာလေသိ၊ ခွဲ၏။ မစ္ဆေ နာမ၊ ငါးမည်သည်ကိုကား။ ကုစ္ဆိတော၊ ဝမ်းမှ။ ဖာလေန္တိ၊ ခွဲကုန်၏။ သာ ပန၊ ထိုသဌေးမယားသည်ကား။ (ဒါရကဿ၊ သူငယ်

၏။ တေဇေန၊ တန်ခိုးကြောင့်။) ပိဋ္ဌိတော၊ ကျောက်ကုန်းမှ။ (ဌ-၂၃၉) ဖာ-
 လေန္တိ၊ ခွဲသည်ရှိသော်။ မစ္ဆေကုစ္ဆိယံ၊ ငါးဝမ်း၌။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ၊ ရွှေအဆင်းနှင့်
 တူသော အဆင်းရှိသော။ ဒါရကံ၊ သူငယ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ “မေ၊ ငါသည်။
 မစ္ဆေကုစ္ဆိယံ၊ ငါး၏ဝမ်း၌။ ပုတ္တော၊ သားကို။ လဒ္ဓေါ၊ ရအပ်၏။” ဣတိ၊
 ဤသို့။ နာဒံ၊ အသံကို။ နဒိတာ၊ မြတ်ဆို၍။ ဒါရကံ၊ သူငယ်ကို။ အာဒါယ၊
 ယူ၍။ သာမိကဿ၊ လင်ဖြစ်သောသဌေး၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အဂမာသိ၊
 သွား၏။ သေဠိ၊ သဌေးသည်။ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌သာလျှင်။ ဘေရိ၊
 သားရခြင်းကို သိစေကြောင်းဖြစ်သောစည်ကို။ စရာပေတာ၊ လည်စေ၍။ ဒါ-
 ရကံ၊ သူငယ်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ရညော၊ ဗာရာဏသီမင်း၏။ သန္တိကံ၊ အထံ
 သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ “ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ မစ္ဆေ-
 ကုစ္ဆိယံ၊ ငါးဝမ်း၌။ ဒါရကော၊ သူငယ်ကို။ လဒ္ဓေါ၊ ရအပ်၏။ ကံ၊ ကရောဓ၊
 အဘယ်သို့ ပြုရကုန်အံ့နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏။ သေ
 (သော)၊ ဤသူငယ်သည်။ ပုညဝါ၊ ဘုန်းရှိ၏။ မစ္ဆေကုစ္ဆိယံ၊ ငါးဝမ်း၌။
 အရောဂေါ၊ အနာကင်းသည်ဖြစ်၍။ ဝသိ၊ နေ၏။ နံ၊ ထိုသူငယ်ကို။ ပေါ-
 သေဟိ၊ မွေးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။)

ဣတရံ၊ ဗာရာဏသီသဌေးမျိုးမှ တပါးသော။ ကုလံ၊ ကောသမ္ပိသဌေး
 မျိုးသည်။ “ဗာရာဏသီယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌။ ကံ၊ တယောက်သော။
 သေဠိကုလံ၊ သဌေးမျိုးသည်။ မစ္ဆေကုစ္ဆိယံ၊ ငါးဝမ်း၌။ ဒါရကံ၊ သူငယ်ကို။
 လဘိ ကိရ၊ ရသတတ်။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အသောသိ ခေါ်-အသောသိ ဝေ၊
 ကြားသည်သာလျှင်တည်း။ တေ၊ ထို အမိအဖရင်း ဖြစ်သော ကောသမ္ပိ
 သဌေးတို့သည်။ တတ္ထ၊ ထိုဗာရာဏသီသဌေးအိမ်သို့။ အဂမံသု၊ သွားကုန်၏။
 အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုသူငယ်၏။ မာတာ၊ အမိရင်းဖြစ်သောသဌေး

၁။ ဤဝါကျ၌ ဆဋ္ဌမုတွင် “ယော မစ္ဆေကုစ္ဆိယံ—”ဟု ယော-ပါသည်။

မသည်။ ဒါရကံ၊ သူငယ်ကို။ အလကံရိတော၊ တန်ဆာဆင်၍။ ကိဋ္ဌာပိယမာနံ၊ ကစားစေသည်ကို။ ဒိသော၊ မြင်၍။ “အယံ ဒါရကော၊ ဤသူငယ်သည်။ မနာပေါ ဝတ၊ နှစ်သက်ဖွယ်ရှိပေစွတကား။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ပကတိံ၊ မိမိသားအဖြစ်တည်းဟူသော ကြပတေ့သောသဘောကို။ အာစိက္ခံ၊ ပြောကြား၏။ ဣတရာ၊ ဤမှတပါးသော ဗာရာဏသီသဌေးမသည်။ “မယံ၊ ငါ၏။ ပုတ္တော၊ သားတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်၌။ တေ၊ သင်သည်။ လဒ္ဓေါ၊ ရအပ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ပုစ္ဆိတော၊ ကောသမ္ပိသဌေးမက မေးအပ်သည် ရှိသော်။) မစ္ဆကုစ္ဆိယံ၊ ငါးဝမ်း၌။ (လဒ္ဓေါ၊ ရအပ်၏။) ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) တုယံ၊ သင်၏။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ န၊ မဟုတ်။ မယံ၊ ငါ၏။ ပုတ္တော၊ သားတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ပုတ္တော၊ ကောသမ္ပိသဌေးမက ဆိုသည်ရှိသော်။) ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်၌။ တေ၊ သင်သည်။ လဒ္ဓေါ၊ ရအပ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဗာရာဏသီသဌေးမက ဆို၏။) မယာ၊ ငါသည်။ ဒသ မာသေ၊ ဆယ်လတို့ပတ်လုံး။ ကုစ္ဆိယာ၊ ဝမ်းဖြင့်။ ဓာရိတော၊ ဆောင်အပ်၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ။ နဒိယာ၊ ယမုနာမြစ်၌။ ကိဋ္ဌာပိယမာနံ၊ ကစားစေသော။ နံ၊ ထိုသားငယ်ကို။ မစ္ဆော၊ ငါးသည်။ ဂိလိံ၊ မျို၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ကောသမ္ပိသဌေးမက ဆို၏။) တုယံ၊ သင်၏။ ပုတ္တော၊ သားကို။ အညေန၊ တပါးသော။ မစ္ဆေန၊ ငါးသည်။ ဂိလိတော၊ မျိုအပ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ အယံ ပန၊ ဤသူငယ်ကိုကား။ မယာ၊ ငါသည်။ မစ္ဆကုစ္ဆိယံ၊ ငါး၏ဝမ်း၌။ လဒ္ဓေါ၊ ရအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဗာရာဏသီသဌေးမက ဆို၏။) ဥဘောပိ၊ သဌေးမနှစ်ဦးတို့သည်လည်း။ ရာဇကုလံ၊ မင်းအိမ်သို့။ အဂမံသု၊ သွားကုန်၏။ ရာဇာ၊ ဗာရာဏသီမင်းသည်။ “အယံ၊ ဤသဌေးမသည်။ ဒသမာသေ၊ ဆယ်လတို့ပတ်လုံး။ ကုစ္ဆိယာ၊ ဝမ်းဖြင့်။ ဓာရိတတ္တာ၊ ဆောင်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အမာတာ၊ အမိမဟုတ်သည်ကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ မစ္ဆံ၊ ငါးကို။ ဂဏ္ဍန္တာပိ၊ ယူသော သူတို့သည်လည်း။ ပိဟကယကနာဒီဟိ၊ အဖျဉ်း၊ အသည်း အစရှိသည်တို့ကို။ ဗဟိကတွာ၊ အပပြု၍။ ဂဏ္ဍန္တာ နာမ၊ ယူသောသူတို့ မည်ကုန်သည်။ နတ္ထိ(န သန္တိ)၊ မရှိကုန်။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ မစ္ဆကုစ္ဆိယံ၊ ငါး၏ဝမ်း၌။ လဒ္ဓတ္တာ၊ ရအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အယမ္ပိ၊ ဤ ဗာရာဏသီသဌေးမသည်လည်း။ အမာတာ၊ အမိမဟုတ်သည်ကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ဒါရကော၊ သူငယ်သည်။ ဥဘိန္ဒုမ္ပိ၊ နှစ်ဦးလည်းဖြစ်ကုန်သော။

ကုလသနံ၊ သဌေးမ္ပိတို့၏။ ပါယာဒေါ၊ အမွေခံသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) တတော၊ ထိုအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဒေဝိ၊ ကုလသနံ၊ နှစ်ဦးသောအမ္ပိတို့သည်လည်း။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ လာဘဂ္ဂယသဂ္ဂပတ္တာနိ၊ လာဘ်၊ အခြံအရံများကုန်သည်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တဿ၊ ထိုသတို့သားအား။ ဒွိဟိ၊ ကုလေဟိ၊ နှစ်ဦးသောသဌေးမ္ပိတို့မှ။ ဝဗ္ဗိတတ္တာ၊ ကြီးပွားသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဗာကုလကုမာရောတိ၊ နာမံ၊ ဗာကုလ-သတို့သားဟူသောအမည်ကို။ ကရိံသု၊ မှည့်ကုန်၏။

ဝိညုတံ၊ သိ၊ ကြား လိမ္မာသည်၏ အဖြစ်သို့။ ပတ္တဿ၊ ရောက်သော။ တဿ၊ ထိုဗာကုလ-သတို့သားအား။ ဒွိသုပံ၊ နှစ်ပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ နဂရေသု၊ မြို့တို့၌။ တယော၊ တယော၊ သုံးဆောင် သုံးဆောင်ကုန်သော။ ပါယာဒေါ၊ ပြာသာဒ်တို့ကို။ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍။ နာဋကာနိ၊ ကချေသည်ကိုကို။ ပစ္စုပဋ္ဌပေသံ၊ ရှေးရှုတည်စေကုန်၏။ ကေသ္မိံ၊ တခုသော။ နဂရေ၊ မြို့၌။ စတ္တာရော၊ မာသေ၊ လေးလတို့ပတ်လုံး။ ဝသတိ၊ နေ၏။ [ကောကသ္မိံ၊ တခုတခုသော။ နဂရေ၊ မြို့၌။ စတ္တာရော၊ စတ္တာရော၊ မာသေ၊ လေးလလေးလတို့ပတ်လုံး။ ဝသတိ၊ နေ၏။-ဆဋ္ဌမုရိပါဠိအတိုင်း ယောဇနာခြင်း=စာတည်း။] ကေသ္မိံ၊ တခုသော။ နဂရေ၊ မြို့၌။ စတ္တာရော၊ မာသေ၊ လေးလတို့ပတ်လုံး။ ဝတ္တဿ၊ နေပြီးသော ဗာကုလ-သတို့သားအား။ သဗ္ဗာဋ္ဌ-နာဝါသု၊ လေ့၊ ဖောင်တို့၌။ မဏ္ဍပံ၊ မဏ္ဍပ်ကို။ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍။ တတ္ထ၊ ထို လေ့၊ ဖောင်၌။ နံ၊ ထို ဗာကုလ-သတို့သားကို။ နာဋကေဟိ၊ ကချေသည်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အာရောပေန္တိ၊ တင်ကုန်၏။ သော၊ ထို ဗာကုလသတို့သားသည်။ နံ သမ္ပတ္တိံ၊ ထိုစည်းစိမ်ကို။ အနုဘဝမာနော၊ ခံစားလျက်။ စတုဟိ၊ မာသေဟိ၊ လေးလတို့ဖြင့်။ ဣတရံ၊ စံနေခဲ့သော မြို့မှတပါးသော။ နဂရံ၊ မြို့သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ တံနဂရဝါသိံ၊ ထို မိမိရှေးရှုသွားအပ်သောမြို့၌ နေကုန်သော။ နာဋကာ၊ ကချေသည်တို့သည်။ “ဒွိဟိ၊ မာသေဟိ၊ နှစ်လတို့ဖြင့်။ ဥပစုမဂ္ဂံ၊ ထက်ဝက်သော ခရီးသို့။ အာဂတော၊ ရောက်သည်။ တဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပစ္စုဂ္ဂန္ဓာ၊ ခရီးဦးကြိုဆို၍။ တံ၊ ထို ဗာကုလ-သတို့သားကို။ ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံ၍။ ဒွိဟိ၊ မာသေဟိ၊ နှစ်လတို့ဖြင့်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ နဂရံ၊ မြို့သို့။ နေန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ ဣတရာ၊ ဤရှေးရှုသွားအပ်သောမြို့မှ တပါးသောမြို့၌ နေကုန်သော။ နာဋကာ၊ ကချေသည်တို့

၁။ ဆဋ္ဌမုရိ “နံ” ပေါ။ ၂။ တံနဂရဝါသိနိ = (ဆဋ္ဌ)
 ၃။ နာဋကာနိ = (ဆဋ္ဌ)၊ ၄+၄။ ဣတရာနိ နာဋကာနိ = (ဆဋ္ဌ)

သည်။ နိဝတ္တိတော၊ ပြန်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ နဂရမေဝ၊ မြို့သို့သာလျှင်။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထို ရွေးရုံရောက်သောမြို့၌။ စတ္တာရော၊ မာသေ၊ လေးလတို့ ပတ်လုံး။ ဝသိဘ္ဘာ၊ နေ၍။ တေနေဝ နိယာမေန၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာ လျှင်။ ပုန၊ တဖန်။ ဣဘရံ၊ ဤစံနေဆဲဖြစ်သောမြို့မှ တပါးသော။ နဂရံ၊ မြို့သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်။ သမ္ပတ္တိံ၊ စည်းစိမ်ကို။ အနုဘဝန္တဿ၊ ခံစားသော။ အဿ၊ ထိုဗာကုလ-သတို့သားအား။ အသိတိ ဝဿာနိ၊ အနှစ် ရှစ်ဆယ်တို့သည်။ ပရိပုဏ္ဏာနိ၊ ပြည့်ကုန်၏။

☞(၄-၂၄၀)တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ သဗ္ဗညုတံ၊ သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်တော်သို့။ ပတုဘ၊ ရောက်၍။ ပဝတ္တိတဝရဓမ္မစက္ကော၊ ဖြစ်စေအပ်သော တရားတည်းဟူသော စက်ရှိသည် ဖြစ်၍။ အနုက္ကမေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို။ စရမာနော၊ လှည့်လည်သည်ရှိသော်။ ကောသမ္ဘိ၊ ကောသမ္ဘိပြည်သို့။ ပါပုဏ္ဏိ၊ ရောက် ၏။ ဗာရာဏသိံ၊ ဗာရာဏသိပြည်သို့။ (ပါပုဏ္ဏိ၊ ရောက်၏။) ဣတိ၊ ဤသို့။ မဇ္ဈိမဘာဏကာ၊ မဇ္ဈိမဘာဏကဆရာတို့သည်။ (ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။) ဗာကု- လော၊ ဗာကုလ-အမည်ရှိသော။ သေဌိပိ ခေါ်၊ သဌေးသည်လည်း။ “ဒသ- ဗလော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဂတော၊ ကြွလာတော်မူ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတုဘ၊ ကြား၍။ ဗဟံ၊ များစွာသော။ ဂန္ဓမာလံ၊ ပန်း၊ နံသာကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား ၍။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ သုတုဘ၊ ကြားနာရ၍။ ပဋိလဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊ ရအပ်သော သဒ္ဓါခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဗ္ဗဇိ၊ ရှင်ရဟန်းပြု၏။ သော၊ ထို ဗာကုလမည်သောရဟန်းသည်။ သတ္တာဟမေဝ၊ ခုနစ်ရက်သာလျှင်။ ပုထုဇ္ဇ- နော၊ ပုထုဇဉ်သည်။ ဟုတုဘ၊ ဖြစ်၍။ အဋ္ဌမေ၊ ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။ အာရုဏေ၊ အရုဏ်တက်သောအခါ၌။ ပဋိသမ္ဘိဒါဟိ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါတို့နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏ္ဏိ၊ ရောက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုဗာကုလ-မည်သောရဟန်း၏။ ဒိသု နဂရေသု၊ နှစ်မြို့ တို့၌။ ဂိဟိကာလေ၊ လူဖြစ်သောအခါ၌။ ပရိစာရိကမာတုဂါမာ၊ အလုပ် အကျွေးဖြစ်သော မာတုဂါမတို့သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကုလသရာ၊ အမျိုးအိမ်မှ။ အာဂန္ဓာ၊ လာ၍။ တတ္ထ၊ ထိုဗာကုလ-မထေရ်နေရာ ကျောင်း၌။ ဝသမာနာ၊ နေကုန်လျက်။ စိဝရာနိ၊ သင်္ကန်းတို့ကို။ ကတုဘ၊ ပြု၍။ ပဟိ-

ဏီ သု၊ စေကုန်၏။ ထေရော၊ ဗာကုလ-မထေရ်သည်။ ဧကံ အဒ္ဓမာသံ၊ တခုသော လခွဲပတ်လုံး။ ကောသမ္ပိဝါသိကေဟိ၊ ကောသမ္ပိပြည်၌ နေသောသူတို့သည်။ ပဟိတံ၊ ပို့စေအပ်သော။ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို။ ပရိဘုဉ္ဇတိ၊ သုံးဆောင်၏။ ဧကံ အဒ္ဓမာသံ၊ တခုသော လခွဲပတ်လုံး။ ဗာရာဏသီဝါသိကေဟိ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌ နေကုန်သောသူတို့သည်။ (ပဟိတံ၊ ပို့စေအပ်သော။ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို။ ပရိဘုဉ္ဇတိ၊ သုံးဆောင်၏။) ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧတေန ဝနိယာမေန၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဒီသုပိ၊ နှစ်ပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ နဂရေသု၊ မြို့တို့၌။ ယံ ယံ၊ အကြင် အကြင်သင်္ကန်းသည်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်၏။ တံ တံ၊ ထို ထို မြတ်သောသင်္ကန်းကို။ ထေရဿေဝ၊ မထေရ်အားသာလျှင်။ အာဟရိယန္တိ၊ ဆောင်အပ်ကုန်၏။ အသိတိ ဝဿာနိ၊ အနှစ်ရှစ်ဆယ်တို့ပတ်လုံး။ အဂါရမဇ္ဈေ၊ အိမ်ရာ ထောင်သော လူတို့ဘောင်၌။ ဝသန္တဿ၊ နေသော။ ထေရဿ၊ ဗာကုလ - မထေရ်အား။ ဒီဟဂုံလေဟိ၊ လက်နှစ်ချောင်းတို့ဖြင့်။ ဂန္ဓပိဏ္ဍံ၊ နံ့သာဆိုင်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဥပသိသ်နမတ္တမိ၊ နမ်းကာမျှလည်းဖြစ်သော။ ကာလံ၊ ကာလ၌။ ကောစိ၊ တစုံတခုသော။ အာဗာဓော နာမ၊ အနာမည်သည်။ န အဟောသိ၊ မဖြစ်။ အသိတိမေ၊ ရှစ်ဆယ်မြောက်ဖြစ်သော။ ဝဿေ၊ နှစ်၌။ သုခေနေဝ၊ ချမ်းသာသဖြင့်သာလျှင်။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရှင်ရဟန်းအဖြစ်သို့။ ဥပဂတော၊ ကပ်၏။ ပဗ္ဗဇိတဿာပိ၊ ရဟန်းဖြစ်ပြီးသည်လည်း ဖြစ်သော။ အဿ၊ ထိုဗာကုလ မထေရ်အား။ အပ္ပမတ္တကောပိ၊ အနည်းငယ်မျှလည်း ဖြစ်သော။ အာဗာဓော ဝါ၊ အနာသည်လည်းကောင်း။ စတုဟိ ပစ္စယေဟိ၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့ဖြင့်။ ဝေကလ္လံ ဝါ၊ ချိုတဲ့ခြင်းသည် လည်းကောင်း။ နာဟောသိ၊ မဖြစ်။ သော၊ ထို ဗာကုလ မထေရ်သည်။ ပစ္ဆိမေ၊ အဆုံးဖြစ်သော။ ကာလေ၊ ကာလ၌။ ပရိနိဗ္ဗာနသမယေပိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခါနီးသော အခါ၌လည်း။ ပုရာဏဂိဟိသဟာယကဿ၊ ရှေး လူလက်ထက်က အဆွေခင်ပွန်းဟောင်းဖြစ်သော။ အစေလကဿပဿ၊ အဝတ်မဝတ်သော ကဿပအား။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကာယိကစေတသိကသုခဒီပနဝသေနေဝ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သောချမ်းသာ၊ စိတ်၌ဖြစ်သော ချမ်းသာကို ပြခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့် သာလျှင်။ သကလံ၊ အလုံးစုံသော။ ဗာကုလသုတ္တံ၊ ဗာကုလ-သုတ်ကို။ ကထေတွာ၊ ဟောပြီး၍။ အနုပါဒိသေသာယ၊ ဝိပါက်နာမက္ခန္ဓာ ကမ္မဇရုပ်အကြွင်းမရှိသော။ နိဗ္ဗာနဓာတုယာ၊ နိဗ္ဗာနဓာတ်ဖြင့်။ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏။ ဝေ၊ ဤသို့။ အဋ္ဌပုတ္တံ၊

နိပါတ်] ၁၄-ဇောဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၄-စတုတ္ထဝဂ္ဂ သောဘိတတ္ထေရဝတ္ထု ၆၈၃

အကြောင်း၏ဖြစ်ခြင်းသည်။ သမုဋ္ဌိတာ၊ ဖြစ်၏။ သတ္တာ ပန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်ကား။ ထေရဿ၊ အရှင်ဗာကုလ-မထေရ်၏။ ဓရမာနကာလေ ယေဝ၊ ထင်ရှားသောအခါ၌ပင်လျှင်။ ထေရေ၊ မထေရ်တို့ကို။ ယထာ ပဋိပါဋိယာ၊ အစဉ်အားလျော်သဖြင့်။ ဌာနန္တရေ၊ အရာအထူး၌။ ဌပေန္တော၊ တားတော်မူသည်ရှိသော်။ ဗာကုလတ္ထေရံ၊ ဗာကုလ-မထေရ်ကို။ ဣမသ္မိံ သာသနော၊ ဤသာသနာတော်၌။ အပ္ပါဗာဓာနံ၊ အနာကင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အဂ္ဂဌာနေ၊ မြတ်သော အရာ၌။ ဌပေသိ၊ တားတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။

သောဘိတတ္ထေရဝတ္ထု

၂၂၇။ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမ-သုတ်၌။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ အနုဿရန္တာနန္တိ (ဣမိနာ)၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ အနုဿရန္တာနံ-ဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်။ ပုဗ္ဗေ နိဝုတ္တကန္ဓသန္တာနံ၊ ရှေး၌နေဖူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို။ အနုဿရဏသမတ္တာနံ၊ အောက်မေ့ခြင်း၌ စွမ်းနိုင်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ သောဘိတတ္ထေရော၊ သောဘိတ-မထေရ်သည်။ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏။ ဣတိ (ဣမံ အတ္ထံ)၊ ဤသို့သောအနက်ကို။ ဒဿေတိ၊ ပြ၏။ ကိရ (ဝိတ္ထာရေမိ)၊ ထိုစကားကို ချဲ့ဦးအံ့။ သော၊ ထိုသောဘိတမထေရ်၏ အလောင်းဖြစ်သောသူသည်။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရှေး၌နေဖူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို။ အနုပဋိပါဋိယာ၊ အစဉ်လျှောက်သဖြင့်။ အနုဿရမာနော၊ အောက်မေ့သည်ရှိသော်။ ပဉ္စ ကပ္ပသတာနိ၊ ကမ္ဘာငါးရာတို့ကို။ အသညိဘဝေ၊ အသညသတ်တံ၌။ အစိတ္တကပဋိသန္တိံ၊ စိတ်မရှိသော ပဋိသန္ဓေကို။ နယတော၊ နည်းယူသောအားဖြင့်။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ပဒံ၊ ခြေရာကို။ ဒဿေန္တော ဝိယ၊ ပြဘိသကဲ့သို့။ အဂ္ဂဟေသိ၊ ယူ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရှေး၌နေဖူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို။ အနုဿရန္တာနံ၊ အောက်မေ့ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အဂ္ဂေါ နာမ၊ မြတ်သည်မည်သည်။ ဇောတော၊ ဖြစ်၏။

တဿ၊ ထိုမထေရ်၏။ ပဉ္စကမ္မေ၊ ပြဿနာအမှု၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ အနုပဋိကထာ၊ အစဉ်အတိုင်းဖြစ်သော စကားတည်း။ -ကိရ (ဝိတ္ထာရေမိ)၊ ထိုစကားကို အကျယ်ချဲ့ဦးအံ့။ အယမ္ပိ၊ ဤ သောဘိတ-မထေရ်၏ အလောင်းဖြစ်သော အမျိုးသားသည်လည်း။ ပဒုမုတ္တရဗုဒ္ဓကာလေ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌။ ဟံသဝတီနဂရေ၊ ဟံသဝတီပြည်၌။ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌။ ပဋိသန္တိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဏိတု၊ ယူ၍။ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဟောတော်မူသည်ကို။ သုဏန္တော၊ နာသည်ရှိသော်။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာ

ဘုရားကို။ ကေံ၊ တယောက်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ ပုဗ္ဗေနိဝါသညဏ္ဍာ-
 လာဘီနံ၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသညဏ္ဍာကို ရကုန်သော။ (ဋ္ဌ-၂၄၁) ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့
 ထက်။ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။ ဌပေန္တံ၊ ထားတော်မူသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊
 မြင်၍။ အဓိကာရကမ္မံ၊ ဆုတောင်းခြင်းအမှုကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ တံဌာနန္တရံ၊
 ထိုအရာအထူးကို။ ပတ္တေသိ၊ တောင်တ၏။ သော၊ ထိုသောဘိတ-မထေရ်၏၊
 အလောင်းဖြစ်သောအမျိုးသားသည်။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ ကုသလ-
 ကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကံကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည် လူ့ပြည်
 တို့၌။ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်ရသည်ရှိသော်။ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့
 မြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ ဗြာဟ္မဏ-
 ကုလေ၊ ပုဏ္ဏားအမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏။ သောဘိတောတံ၊ သောဘိတ
 ဟူ၍။ အဿ၊ ထိုအမျိုးသား၏။ နာမံ၊ အမည်ကို။ အကံသု၊ မှည့်ကုန်၏။

သော၊ ထိုအမျိုးသားသည်။ အပရေန၊ တပါးသော။ သမယေန၊ အခါ၌။
 သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဟောတော်မူခြင်းကို။ သုတွာ၊
 ကြားနာရ၍။ ပဋိလဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊ ရအပ်ပြီးသော သဒ္ဓါတရားရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဗ္ဗဇိ-
 တွာ၊ ရှင်ရဟန်းပြု၍။ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို။ ဝဇေတွာ၊ ပွား၍။ အရဟတ္တံ၊ အရ-
 ဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ ပုဗ္ဗေနိဝါသညဏ္ဍာ၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသညဏ္ဍာ၌။ စိဏ္ဏ-
 ဝသီ၊ လေ့လာအပ်ပြီးသော ဝသီတော်ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊
 ထိုသောဘိတ-မထေရ်သည်။ အနုပဋိပါဠိယာ၊ အစဉ်အားဖြင့်။ အတ္တနော၊
 မိမိ၏။ နိဗ္ဗတ္တဋ္ဌာနံ၊ ဖြစ်သောနေရာကို။ အနုဿရန္တော၊ အောက်မေ့သည်ရှိ-
 သော်။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ အသညိဘဝေ၊ အသည်သက်ဘုံ၌။ အစိတ္တ-
 ကပဋိသန္ဓိ၊ စိတ်မရှိသော ပဋိသန္ဓေသည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ တာဝ၊ ထိုမျှ
 လောက်။ ပဋိသန္ဓိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ အဒ္ဓသ၊ မြင်၍။ တတော၊ ထိုပဋိသန္ဓေမှ။
 ပရံ၊ နောက်၌။ အနန္တရေ၊ အခြားမဲ့၌။ ပဉ္စကပ္ပသတာနိ၊ ကမ္ဘာငါး
 ရာတို့ပတ်လုံး။ ပဝတ္တိံ၊ စိတ်စေတသိက်တို့၏ ဖြစ်ခြင်းကို။ အဒိသ္မာဝ၊
 မမြင်၍ သာလျှင်။ အဝသာနေ၊ အဆုံး၌။ စုတိံ၊ စုတိကို။ ဒိသ္မာ၊
 မြင်၍။ “တေ၊ ဤ ပဋိသန္ဓေ၊ စုတိကိုမြင်၍ ပဝတ္တိ၌ စိတ်၊ စေတသိက်တို့၏
 ဖြစ်ခြင်းကိုမမြင်ခြင်းသည်။ ကိံ နာမ၊ အဘယ်သို့နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။
 အာဝဇ္ဇမာနော၊ ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်။ နယဝသေန၊ နည်းယူခြင်း၏ အစွမ်း
 အားဖြင့်။ “အသည်ဘဝေ၊ အသည်သက်ဘုံ၌။ ဘဝိယတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။”

နိပါတ် ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၄-စတုတ္ထဝဂ္ဂ ဥပါလိတ္ထေရဝတ္ထု ၆၈၅

ဣတိ၊ ဤသို့။ နိဠ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့။ အဂမာသိ၊ ရောက်၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမံ ကာရဏံ၊ ဤအကြောင်းကို။ အဋ္ဌပုတ္တိံ၊ အကြောင်း၏ ဖြစ်ခြင်းကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရှေး၌နေဖူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို။ အနုဿရန္တာနံ၊ အောက်မေ့သောပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အဂ္ဂဌာနေ၊ မြတ်သောနေရာ၌။ ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အပြီးတည်း။

ဥပါလိတ္ထေရဝတ္ထု

၂၂၀။ ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌။ ဝိနယဓရေနံ ယဒိဒံ ဥပါလိတံ (ဣမိနာ)၊ ဝိနယဓရေနံ ယဒိဒံ ဥပါလိ-ဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်။ ဝိနယဓရေနံ၊ ဝိနည်းကို ဆောင်ကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့တွင်။ ဥပါလိတ္ထေရော၊ ဥပါလိမထေရ်သည်။ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏။ ဣတိ(ဣမံ-အတ္ထံ)၊ ဤသို့သော အနက်ကို။ ဒသေတိ၊ ပြု၏။ ကိရ(ဝိတ္တာရေမိ)၊ ထိုစကားကို အကျယ်ချဲ့ဦးအံ့။ ထေရော၊ ဥပါလိမထေရ်သည်။ တထာဂတဿေဝ၊ မြတ်စွာဘုရား၏သာလျှင်။ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို။ ဝဇေတွာ၊ ပူးစေ၍။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ တထာဂတဿေဝ၊ မြတ်စွာဘုရား၏သာလျှင်။ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌။ ဝိနယပိဋကံ၊ ဝိနည်းပိဋကတ်ကို။ ဥဂ္ဂုဏိတွာ၊ သင်၍။ ဘာရုကစ္ဆကဝတ္ထု၊ ဘာရုကစ္ဆက ဝတ္ထုကိုလည်းကောင်း။ အဇ္ဈကဝတ္ထု၊ အဇ္ဈက ဝတ္ထုကိုလည်းကောင်း။ ကမာရုကဿပဝတ္ထု၊ ကမာရုကဿပ ဝတ္ထုကိုလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တိဏိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဣမာနိ ဝတ္ထုနိ၊ ဤဝတ္ထုတို့ကို။ သဗ္ဗညုတညာဏေန၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သံသန္ဓေတွာ၊ နှီးနှော၍။ ကထေသိ၊ ဖြေဆို၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဝိနယဓရေနံ၊ ဝိနည်းကို ဆောင်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အဂ္ဂေါ နာမ၊ မြတ်သည်မည်သည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။

တဿ၊ ထိုဥပါလိ မထေရ်၏။ ပဉ္စကမ္မေ၊ ပြဿနာအမှု၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ အနုပုဗ္ဗိကထာ၊ အစဉ်အတိုင်းဖြစ်သော စကားတည်း။ -ကိရ (ဝိတ္တာရေမိ)၊ ထိုစကားကို ချဲ့ဦးအံ့။ သေ (ဧသော)၊ ဤ ဥပါလိမထေရ်၏ အလောင်းဖြစ်သော သူသည်။ ပဒုမုတ္တရဗဒ္ဒကာလေ၊ ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသော အခါ၌။ ဟံသဝတိယံ၊ ဟံသဝတီပြည်၌။ ကုလသရေ၊ အမျိုးအိမ်၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏။ တေဒိဝယံ၊ တနေ့သ၌။ သတ္ထု၊

(၄-၂၄၂) သော၊ ထို ဥပါလိ အမည်ရှိသောသူသည်။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရှင်ပြု
 ရှိ။ ဥပသမ္ပန္နော၊ မြင့်မြတ်သောပဉ္စင်းအဖြစ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်။ သတ္ထာရံ၊
 မြတ်စွာဘုရားတို့ကို။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ကထာပေတော၊ ဟောစေ၍။
 “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယံ၊ တပည့်တော်အား။ အရညဝါသံ၊ တောကျောင်း
 ၌ နေခြင်းကို။ အနုဇာနာထ၊ ခွင့်ပြုတော်မူပါကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။
 အာဟ၊ လျှောက်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ အရညေ၊ တော၌။ ဝသန္တဿ၊
 နေသော။ တံ၊ သင်အား။ ကေမေဝ၊ တရသံသလျှင်ဖြစ်သော။ ဓုရံ၊ ဝန်

သည်။ ဝနိဿတိ၊ ပွားလတ္တံ့။ အမှောက် ပန၊ ငါတို့၏ကား။ သန္တိကံ၊ အထံ
 ဌ်။ ဝသန္တဿ၊ နေသော။ (တဝ၊ သင်အား။) ဝိပဿနာဓရုဉ္စ၊ ဝိပဿနာဓရ
 သည်လည်းကောင်း။ ဂန္ထဓရုဉ္စ၊ ဂန္ထဓရသည်လည်းကောင်း။ ပရိပူရေဿတိ၊
 ပြည့်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။) ထေရော၊ မထေရ်
 သည်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝစနံ၊ စကားတော်ကို။ သမ္ပုဋ္ဌိစ္ဆိတော၊
 ကောင်းစွာဝန်ခံ၍။ ဝိပဿနာယံ၊ ဝိပဿနာ၌။ ကမ္မံ၊ စီးဖြန်းခြင်း အမှုကို။
 ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်။ နစိရဿေဝ၊ မကြာမြင့်မီပင်လျှင်။ အရဟတ္တံ၊
 အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ အထ၊ ထိုသို့ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်
 သောအခါ၌။ နံ၊ ထိုဥပါလိ မထေရ်ကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သယ-
 မေဝ၊ ကိုယ်တော်တိုင်ပင်လျှင်။ သကလံ၊ အလုံးစုံသော။ ဝိနယပိဋကံ၊ ဝိနည်း
 ပိဋကတ်ကို။ ဥဂ္ဂဏှာမေသိ၊ သင်စေ၏။ သော၊ ထိုဥပါလိ မထေရ်သည်။
 အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ဝတ္တာနိ၊ ဆိုအပ်ကုန်
 သော။ တိဏိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဝတ္ထုနိ၊ ဝတ္ထုတို့ကို။ ဝိနိစ္ဆိနိ၊ ဆုံးဖြတ်၏။
 သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကေကေသ္မိံ၊ တခုတခုသော။ ဝိနိစ္ဆိတေ၊ ဆုံးဖြတ်
 ခြင်း၌။ သာဓုကာရံ၊ ကောင်းချီးကို။ ဒတ္တာ၊ ပေးတော်မူ၍။ တယောပိ၊
 သုံးပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဝိနိစ္ဆယေ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းတို့ကို။ အဋ္ဌပုတ္တံ၊
 အကြောင်း၏ဖြစ်ခြင်းကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ဝိနယရောနံ၊
 ဝိနည်းကိုဆောင်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။
 ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အပြီးတည်း။

နန္ဒကဏ္ဍေရဝတ္ထု

၂၂၉။ သတ္တမေ၊ သတ္တမ သုတ်၌။ ဘိက္ခုနောဝါဒကောနံ ယဒိဒံ နန္ဒကောတိ
 (ဧတ္ထ)၊ ဘိက္ခုနောဝါဒကောနံ ယဒိဒံ နန္ဒကော-ဟူသော ဤအရာ၌။ ဟိ (ဝိတ္ထာ-
 ရေမိ)၊ ထိုစကားကိုချဲ့ဦးအံ့။ အယံ၊ ထေရော၊ ဤမထေရ်သည်။ ဓမ္မကထံ၊
 တရားစကားကို။ ကဇေန္တော၊ ဟောတော်မူသည်ရှိသော်။ ကေသမောဓာ-
 နေ၊ တကြိမ်သောအခင်းအဝေး၌။ ပဉ္စဘိက္ခုနီသတိာနိ၊ ငါးရာသောရဟန်း
 မိန်းမတို့ကို။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပေသိ၊ ရောက်စေ၏။ တသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်။ ဘိက္ခုနောဝါဒကောနံ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့ကို ဆုံးမတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်
 တို့တွင်။ အဂ္ဂေါ နာမ၊ မြတ်သည်မည်သည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။

တဿ၊ ထိုမထေရ်၏။ ပဉ္စ ကမ္မေ၊ ပြဿနာအမှု၌။ အယံ၊ ဤ ဆိုလတ္တံ့ သည်
 ကား။ အနုပုဗ္ဗိကထာ၊ အစဉ်အတိုင်းဖြစ်သော စကားတည်း။ -ဟိ (ဝိတ္ထာရေမိ)၊
 ထို စကားကိုချဲ့ဦးအံ့။ အယံ၊ ဤ နန္ဒက-မထေရ်၏ အလောင်းဖြစ်သောသူသည်။
 ပဒမတ္တရံ၊ ပဒမတ္တရံ၊ ပဒမတ္တရံမြတ်စွာဘုရား ပွင့်သောအခါ၌။ ဟံသဝတီ-

နဂရေ၊ ဟံသတေ၊ မြို့၌။ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဒေသနာကို။ သုဏန္တော၊ နာသည့်ရှိသော်။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဧကံ၊ တယောက်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ ဘိက္ခုနောဝါဒကာနံ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့ကို ဆုံးမတတ်သော ရဟန်းတို့၏။ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။ ဌပေန္တံ၊ ထားတော်မူသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အဓိကာရကမ္ပံ၊ ဆုတောင်းခြင်းအမှုကို။ ကတော၊ ပြု၍။ တံ ဌာနန္တရံ၊ ထိုအရာအထူးကို။ ပစ္စေသိ၊ တောင့်တ၏။ သေဝံ၊ ထိုအမျိုးသားသည်။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို။ ကတော၊ ပြု၍။ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည် လူ့ပြည်တို့၌။ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်ရသည်ရှိသော်။ ဣမသ္မိဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤ ငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားပွင့်သောအခါ၌။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌။ ပဋိသန္တံ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဟေတော၊ ယူ၍။ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့ ရောက်သည်ရှိသော်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဒေသနာတော်ကို။ သုတော၊ ကြားနာရ၍။ ပဋိလဒ္ဓသဒ္ဓေ၊ ရအပ်ပြီးသောသဒ္ဓါတရားရှိသည်ဖြစ်၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အသံတော်၌။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရှင်ရဟန်းပြု၍။ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို။ ဝဇ္ဇေတွာ၊ ပွား၍။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ ပုဗ္ဗေနိဝါသညဏေ စ၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသဉာဏ်၌လည်း။ ဝိဇ္ဇိဏ္ဏဝသိ၊ လေ့လာသော ဝသိတော်ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိသော၊ ထိုနန္ဒက-မထေရ်သည်။ စတုသု၊ လေးပါး ကုန်သော။ ပရိသာသု၊ ပရိသတ်တို့သည်။ သမ္ပတ္တာသု၊ ရောက်လာကုန်သည်ရှိသော်။ “သဗ္ဗေသံယေဝ၊ အလုံးစုံသော ပရိသတ်တို့၏ သာလျှင်။ မနံ၊ စိတ်ကို။ ဂဟေတော၊ ယူ၍။ ကထေတံ၊ ဟောခြင်းငှာ။ သက္ကောတံ၊ စွမ်းနိုင်၏။” ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ ဓမ္မကထိကနန္ဒကော နာမ၊ တရားဟောတတ်သော နန္ဒက-ဟူသောအမည်သည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ တယာဂတောပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ ရောဟဏီနဒီတီရေ၊ ရောဟဏီမြစ်နား၌။ စုဗ္ဗဒ္ဓကကလဟေ၊ ခေါင်းခုကြောင့် ငြင်းခုရာ၌။ နိက္ခမိတော၊ ထွက်၍။ ပဗ္ဗဇိတာနံ၊ ရှင်ရဟန်းပြုကုန်သော။ ပဉ္စန္ဒံ၊ သင်္ကယကုမာရသတာနံ၊ ငါးရာသော သာကီဝင်မင်းသား ရဟန်းတို့အား။ အနဘိရတိယာ၊ မမွေ့လျော်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပန္နာယ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ တေ ဘိက္ခု၊ ထို ငါးရာသော ရဟန်းတို့ကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ ကုဏာလဒဟံ၊ ကုဏာလအမည်ရှိသော အိုင်သို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ ကုဏာလဇာတကကယာယ၊ ကုဏာလဇာတ်ကိုဟောသဖြင့်။ နေသံ၊ ထိုငါးရာကုန်သော သာကီဝင်မင်းသား ရဟန်းတို့၏။ သံဝိဂ္ဂဘာဝံ၊ သံဝေဂဉာဏ် ရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဥတော၊ သိတော်မူ၍။

စတုသစ္စကထံ၊ သစ္စာလေးပါး တရားကောင်းကို။ ကထေတွာ၊ ဟော၍။
 သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ဗတိဋ္ဌာပေသိ၊ တည်စေ၏။ အပရ-
 ဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ မဟာသမယသုတ္တံ၊ မဟာသမယသုတ်ကို။ ကထေတွာ၊
 ဟောတော်မူ၍။ အဂ္ဂဗလံ၊ မြတ်သောဖိုလ်ဟုဆိုအပ်သော။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တ
 ဖိုလ်သို့။ ပါပေသိ၊ ရောက်စေ၏။ တေသံ ထေရာနံ၊ ထိုမထေရ်တို့၏။ ပုရာဏ-
 ဒုတိယိကာ၊ မယားဟောင်းတို့သည်။ “ဒါနိ၊ ယခု။ အမေ၊ ငါတို့သည်။
 ဣမ၊ ဤလူ၏ဘောင်၌။ ကိံ ကရိယာမ၊ အဘယ်မှုကုန်အံ့နည်း။” ဣတိ၊
 ဤသို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ သဗ္ဗာဝ၊ အလုံးစုံသော မိန်းမတို့သည်ပင်လျှင်။
 (၄-၂၄၃) ကေစိတ္တာ၊ တူသောစိတ် ရှိကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။
 မဟာပဇာပတိံ၊ မဟာပဇာပတိ အမည်ရှိသော မထေရ်မသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊
 ကပ်၍။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရှင်အဖြစ်ကို။ ယာစိံသု၊ တောင်းကုန်၏။ တာပိ ပဉ္စသတာ၊
 ထိုငါးရာသော သာကီဝင်မင်းသမီးတို့သည်လည်း။ ထေရိယာ၊ မဟာပဇာပတိ
 အမည်ရှိသော မထေရ်မ၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇဉ္စ၊ ရှင်အဖြစ်ကို
 လည်းကောင်း။ ဥပသမ္ပဒဉ္စ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို လည်းကောင်း။ လာစိံသု၊
 ရကုန်၏။ အတိတာနန္တရာယ၊ အခြားမဲ့ လွန်လေပြီးသော။ ဇာတိယာ ပန၊
 ဘဝ၌ကား။ သဗ္ဗာဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ တာ၊ ထိုငါးရာသော
 ရဟန်းမိန်းမတို့သည်။ ရာဇပုတ္တဘာဂေ၊ မင်းသား၏ အဖြစ်၌။ ဌိတဿ၊
 တည်သော။ နန္ဒကတ္ထေရဿ၊ နန္ဒက-မထေရ်၏။ ပါဒပရိစာရိကာ၊ ခြေရင်း၌
 အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော မိန်းမတို့သည်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

တေန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ “ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းယောကျ်ားတို့သည်။ ဘိက္ခုနိယော၊ ရဟန်းမိန်းမတို့ကို။ ဩဝဒန္တ၊
 ဆုံးမကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ထေရော၊ နန္ဒက-
 မထေရ်သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝါရေ၊ အလှည့်သည်။ သမ္ပတ္တေ၊ ရောက်သည်
 ရှိသော်။ တာသံ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမတို့၏။ ပုရိမဘဝေ၊ ရှေးဘဝ၌။ အတ္တနော၊
 မိမိ၏။ ပါဒပရိစာရိကဘာဝံ၊ ခြေရင်းအလုပ်အကျွေး၏ အဖြစ်ကို။ ဥတွာ၊
 သိ၍။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ “ဣမဿ ဘိက္ခုနိသံသဿ၊ ဤရဟန်းမိန်းမအပေါင်း၏။
 မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ နိသိန္နံ၊ ထိုင်နေလျက်။ ဥပမာယော စ၊ ဥပမာတို့ကို
 လည်းကောင်း။ ကာရဏာနိ စ၊ အကြောင်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ အာဟရိတွာ၊
 ဆောင်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ကထယမာနံ၊ ဟောသော။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဒိသ္မာ၊
 မြင်၍။ အညော၊ တပါးသော။ ပုဗ္ဗေနိဝါသညဏလာဘိ၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသညဏ်
 ရသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဣမံ ကာရဏံ၊ ဤရှေးဘဝ၌ ဖြစ်ဖူးသော

အကြောင်းကို။ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ ‘အာယသ္မာ နန္ဒကော၊ အရှင် နန္ဒကသည်။ ယာဝဇ္ဇဒီဝသာ၊ ယနေ့ထက်တိုင်အောင်။ ဩရောဓေ၊ မောင်းမ အပေါင်းတို့ကို။ န ဝိဿဇ္ဇေတိ၊ မစွန့်နိုင်။ အယံ အာယသ္မာ၊ ဤ အရှင်နန္ဒက သည်။ ဩရောဓပရိဝုတော၊ မောင်းမအပေါင်းသည် ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍။ သောဘတိ၊ တင့်တယ်၏။’ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ ဆိုသင့်သည်ကို။ မညေယျ၊ အောက်မေ့ရာ၏။” ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ သယံ၊ မိမိသည်။ အဂန္တော၊ မသွားမူ၍။ အညံ၊ တပါးသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ ပေသေသိ၊ စေလိုက်၏။ ပဉ္စ သတာ၊ ငါးရာအတိုင်း အရှည်ရှိကုန်သော။ တာ ပန ဘိက္ခုနိယော၊ ထိုရဟန်း မိန်းမတို့သည်ကား။ ထေရဿေဝ၊ အရှင်နန္ဒက- မထေရ်၏သာလျှင်။ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို။ ပစ္စာသီသန္တိ၊ တောင့်တကုန်၏။ ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ဤသို့သော အကြောင်းကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ “အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝါရေ၊ အလှည့်သည်။ သမ္ပတ္တေ၊ ရောက်သည်ရှိသော်။ အညံ၊ တပါးသောရဟန်းကို။ အပေသေတွာ၊ မစေ မူ၍။ သယမေဝ၊ မိမိကိုယ်တိုင်ပင်လျှင်။ ဂန္တော၊ သွား၍။ ဘိက္ခုနိသံဃံ၊ ရဟန်းမိန်းမအပေါင်းကို။ ဩဝါဒါဟိ၊ ဆုံးမလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ထေရံ၊ အရှင်နန္ဒက-မထေရ်ကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ သော၊ ထိုနန္ဒက-မထေရ် သည်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ကထံ၊ စကားတော်ကို။ ပဋိဗာဟိတုံ၊ တား မြစ်ခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တော၊ မစွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝါရေ၊ အလှည့်သည်။ သမ္ပတ္တေ၊ ရောက်သည်ရှိသော်။ စာတုဒ္ဓသေ၊ တဆယ့် လေးရက်မြောက်သောနေ့၌။ ဘိက္ခုနိသံဃဿ၊ ရဟန်းမိန်းမအပေါင်းအား။ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ သဗ္ဗာဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ် ကုန်သော။ တာ ဘိက္ခုနိယော၊ ထိုရဟန်းမိန်းမတို့သည်။ သဋ္ဌာယတနပဋိ- မဏ္ဍိတာယ၊ ခြောက်ပါးသော အာယတနတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော။ ဓမ္မဒေသနာယ၊ တရားဒေသနာဖြင့်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် ၌။ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ တည်စေ၏။

တာ ဘိက္ခုနိယော၊ ထိုရဟန်းမိန်းမတို့သည်။ ထေရဿ၊ နန္ဒက-မထေရ် ၏။ ဓမ္မဒေသနာယ၊ တရားဟောခြင်းဖြင့်။ အတ္တမနာ၊ နှစ်လိုသောစိတ်ရှိကုန် သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပဋိဝိဒ္ဓဂုဏံ၊ ထိုးထွင်း၍ သိအပ်သော ဂုဏ်ကို။ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ “ကသ္မိံ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တေ၊ ဟောသည်ရှိ

နိပါတ်]

၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၄-စတုတ္ထဝဂ္ဂ နန္ဒထွေရဝတ္ထု

၆၇၉

သော်။ ဣမာ ဘိက္ခုနီယော၊ ဤ ရဟန်းမိန်းမတို့သည်။ ဥပရိမဂ္ဂဗလာနိ၊ အထက်မဂ်၊ အထက်ဖိုလ်တို့သို့။ ပါပုဏေယျံ န ခေါ၊ ရောက်ကုန်ရာအံ့နည်း။”

ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဝဇ္ဇေန္တော၊ ဆင်ခြင်တော်မူသည်ရှိသော်။ ပုန၊ တဖန်။ “နန္ဒကဿ၊ နန္ဒက-မထေရ်၏။ တံယေဝ ဓမ္မဒေသနံ၊ ထို တရားဟောခြင်းကို သာလျှင်။ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍။ ပဉ္စသတပိ၊ ငါးရာလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တော၊ ထိုရဟန်းမိန်းမတို့သည်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိဿန္တိ၊ ရောက်ကုန်လတ္တံ့။”

ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍။ ပုနဒိဝသေပိ၊ တဖန်မိုးသောက်သောနေ့၌လည်း။ ထေရဿေဝ၊ နန္ဒက-မထေရ်၏သာလျှင်။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဓမ္မဿဝနတ္ထာယ၊ တရားနာခြင်းအကျိုးငှာ။ ပေသေသိ၊ စေ၏။ တာ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမတို့သည်။ ပုနဒိဝသေ၊ တဖန်မိုးသောက်သောနေ့၌။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍။ သဗ္ဗာဝ၊ အလုံးစုံသော ရဟန်းမိန်းမတို့သည်သာလျှင်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်၏။ တံဒိဝသံ၊ ထိုနေ့၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တာသံ ဘိက္ခုနီနံ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမတို့၏။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အာဂတကာလေ၊ ရောက်လာသောအခါ၌။ ဓမ္မဒေသနာယ၊ တရားဟောခြင်း၏။ သဖလဘာဝံ၊ အကျိုးရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဥတွာ၊ သိ၍။ “ဟိယျော၊ ယမန်နေက။ နန္ဒကဿ၊ နန္ဒက-မထေရ်၏။ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဟောခြင်းသည်။ စာတုဒ္ဓသိယံ၊ တဆယ့်လေးရက်မြောက်သောနေ့၌။ စန္ဒသဒိသိ၊ လ-နှင့်တူသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ပန္နရသိယံ၊ တဆယ့်ငါးရက်မြောက်သောနေ့၌။ စန္ဒသဒိသိ၊ လနှင့်တူသည်။ (အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။)”

ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူ၍။ ထေရဿ၊ နန္ဒက-မထေရ်အား။ သာဓုကာရံ၊ ကောင်းချီးကို။ ဒတွာ၊ ပေးတော်မူ၍။ တဒေဝ စ ကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကိုပင်လျှင်။ အဋ္ဌပုတ္တိံ၊ အကြောင်း၏ ဖြစ်ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြုတော်မူ၍။ ထေရံ၊ နန္ဒက-မထေရ်ကို။ ဘိက္ခုနောဝါဒကာနံ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့ကို ဆုံးမတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။ ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။

နန္ဒထွေရဝတ္ထု

☞ (ဋ္ဌ-၂၄၄) ၂၃၀။ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမ-သုတ်၌။ ဣန္ဒြိယေသု ဂုတ္တဒ္ဓါရာနန္တိ (ဣမိနာ)၊ ဣန္ဒြိယေသု ဂုတ္တဒ္ဓါရာနံ-ဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်။ ဆဿ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ ဣန္ဒြိယေသု၊ စက္ခု-စသောဣန္ဒြေတို့၌။ ပိဟိတဒ္ဓါရာနံ၊ ပိတ်အပ်သောတံခါး

ရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ နန္ဒတ္ထေရော၊ နန္ဒ-မထေရ်သည်။ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏။
ဣတိ(ဣမံ-အတ္တံ)၊ ဤသို့သော အနက်ကို။ ဒဿေသိ၊ ပြတော်မူ၏။ ဟိ(သစ္စံ)၊
ထိုစကားသည် မှန်၏။ သတ္ထုသာဝကော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်တို့သည်။
အဂ္ဂတ္တဒ္ဓါရာ နာမ၊ မလုံသော စက္ခု-စသော တံခါးရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့မည်ကုန်
သည်။ ကိဉ္ဇာပိ နတ္ထိ (န သန္တိ)၊ အကယ်၍ကား မရှိကုန်၏ရှင်။ ပန(တထာပိ)၊
ထိုသို့ပင် မရှိကုန်သော်လည်း။ နန္ဒတ္ထေရော၊ နန္ဒ-မထေရ်သည်။ ဒသသု၊ ဆယ်
ပါးကုန်သော။ ဒိသာသု၊ အရပ်တို့တွင်။ ယံ ယံ ဒိသံ၊ အကြင် အကြင် အရပ်
ကို။ ဩလောကေတုကာမော၊ ကြည့်ခြင်းငှာအလိုရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
တံ တံ (ဒိသံ)၊ ထို ထို အရပ်ကို။ စတုသမ္ပဗညဝသေန၊ လေးပါးသော သမ္ပဗည
၏ အစွမ်းဖြင့်။ အပရိစ္ဆန္နိတော၊ မပိုင်းခြားမူ၍။ န ဩလောကေတိ၊ မကြည့်။
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဣန္ဒြိယေသု၊ စက္ခု-စသော ဣန္ဒြိယတို့၌။ ဂုတ္တဒ္ဓါရာနံ၊ လုံ
သောတံခါးရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အဂ္ဂေါ နာမ၊ မြတ်သည် မည်သည်။
ဘောစော၊ ဖြစ်၏။

တဿ၊ ထိုနန္ဒ-မထေရ်၏။ ပဉ္စကမ္မေ၊ ပြဿနာအမှု၌။ အယံ၊ ဤ
ဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ အနုပုဗ္ဗိကထာ၊ အစဉ် အတိုင်းဖြစ်သော စကား
တည်း။-ဟိ(ဝိတ္ထာရေမိ)၊ ထိုစကားကို ချဲ့ဦးအံ့။ အယမ္ပိ၊ ဤ နန္ဒ-မထေရ်၏
အလောင်းဖြစ်သော အမျိုးသားသည်လည်း။ ပဒုမုတ္တရဗုဒ္ဓကာလေ၊ ပဒု
မုတ္တရမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌။ ဟံသဝတီနဂရေ၊ ဟံသဝတီမြို့၌။
ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌။ ပဋိသန္တိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။
ဝယပုတ္တော၊ အရွယ်သို့ရောက်လတ်သော်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိ-
ကေ၊ အထံ၌။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုဏန္တော၊ နာသည်ရှိသော်။ သတ္တာရံ၊
ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားကို။ ဧကံ၊ တယောက်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို ဣန္ဒြိ-
ယေသု၊ စက္ခု-စသည်တို့၌။ ဂုတ္တဒ္ဓါရာနံ၊ လုံသောတံခါးရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်
တို့တွင်။ အဂ္ဂဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။ ဌပေန္တံ၊ တားတော်မူသည်ကို။
ဒိသာ၊ မြင်၍။ အဓိကာရကမ္ပံ၊ လွန်ကဲသောအမှုကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ တံ
ဌာနန္တရံ၊ ထိုအရာအထူးကို။ ပတ္ထေသိ၊ တောင့်တ၏။ သော၊ ထိုနန္ဒ-မထေရ်
၏အလောင်းသည်။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို။
ကတွာ၊ ပြု၍။ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည် လူ့ပြည်တို့၌။ သံသရန္တော၊ ကျင်
လည်ရသည်ရှိသော်။ ကပိလဝတ္ထုပုဗ္ဗရံ၊ ကပိလဝတ်ပြည်၌။ မဟာပဇာပတိ-
ဂေါတမိယာ၊ မဟာပဇာပတိဂေါတမီ၏။ ကုစ္ဆိမ္ပိ၊ ဝမ်း၌။ ပဋိသန္တိံ၊ ပဋိ

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၄-တေတ္ထဝဂ္ဂ နန္ဒတ္ထေရဝတ္ထု ၆၈၅

သန္ဓေကို။ ဂဏှိ၊ ယူ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အထ၊ ထိုသတို့သားအား။ နာမဂ္ဂဟဏဒိဝသေ၊ အမည်မှည့်သောနေ့၌။ ဉာတိသံဃံ၊ ဆွေမျိုးအပေါင်းကို။ နန္ဒယန္တော-တောသေန္တော၊ နှစ်သက်စေလျက်။ ဇာတော၊ ဖွား၏။ ဣတိ(တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ နန္ဒကုမာရေတေဝ နာမံ၊ နန္ဒကုမာရ-ဟူသော အမည်ကိုသာလျှင်။ အကံသု၊ မှည့်ကုန်၏။

မဟာသတ္တောပိ၊ ဘုရားလောင်းသည်။ သဗ္ဗညုတံ၊ အလုံးစုံသောတရားကို သိတော်မူသည်၏အဖြစ်သို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ ပဝတ္တိတဝရဓမ္မစက္ကော၊ ဖြစ်စေအပ်သော မြတ်သော တရားတည်းဟူသော စက်ရှိသည်ဖြစ်၍။ လောကာ-နုဂ္ဂဟံ၊ လူအပေါင်းအား ချီးမြှောက်ခြင်းကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။ ရာဇဂဟတော၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှ။ ကပိလဝတ္ထုပုရံ၊ ကပိလဝတ်ပြည်သို့။ ဂန္ဓာ၊ ကြွတော်မူ၍။ ပဌမဒဿနေနေဝ၊ ရှေးဦးစွာသော မြင်ခြင်းမြင်ပင်လျှင်။ ပိတရံ၊ ခမည်းတော် သုဒ္ဓေါဒနမင်းမြတ်ကို။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ တည်စေ၏။ ပုနဒိဝသေ၊ တဖန်မိုးသောက်သောနေ့၌။ ပိတု၊ ခမည်းတော် သုဒ္ဓေါဒနမင်းမြတ်၏။ နိဝေသနံ၊ နန်းတော်သို့။ ဂန္ဓာ၊ ကြွတော်မူ၍။ ရာဟုလမာတာယ၊ ရာဟုလမယ်တော်အား။ သြဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ သေသဇနဿပိ၊ ကြွင်းသော လူအပေါင်း အားလည်း။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ပုနဒိဝသေ၊ တဖန် မိုးသောက်သော နေ့၌။ နန္ဒကုမာရဿ၊ နန္ဒ-မင်းသားအား။ အဘိသေက ဂေဟပဝေသန အာဝါဟမဂ်လေသု၊ အဘိသိက်သွန်းခြင်း မဂ်လာ အိမ်သို့ဝင်ခြင်း မဂ်လာ၊ ထိမ်းမြားခြင်းမဂ်လာတို့သည်။ ဝတ္ထုမာနေသု၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်။ တဿ၊ ထိုခမည်းတော် သုဒ္ဓေါဒနမင်းမြတ်၏။ နိဝေသနံ၊ နန်းတော်သို့။ ဂန္ဓာ၊ ကြွတော်မူ၍။ ကုမာရံ၊ နန္ဒမင်းသားကို။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဂါဟာပေတွာ၊ ယူစေ၍။ ပဗ္ဗာဇေတု၊ ရွှင်ပြုစေခြင်းငှာ။ ဝိဟာရာဘိမုခေါ၊ ကျောင်းသို့ရှေးရှု။ ပါယာသိ၊ ကြွတော်မူ၏။ နန္ဒကုမာရံ၊ နန္ဒ-မင်းသားကို။ (ဇနပဒကလျာဏီယာ၊ ဇနပုဒ်၌ ကောင်းခြင်းငှါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ဇနပဒကလျာဏီသည်။ ဝုတ္တဝစနံ၊ ဆိုအပ်သောကောင်းသည်။ ပိဋ္ဌေသိ-ယထာ၊ နှိပ်စက်အပ်သကဲ့သို့။) တထာ၊ ထိုအတူ။ အဘိသေကမဂ်လံ၊ အဘိသိက်သွန်းခြင်း မဂ်လာသည်။ န ပိဋ္ဌေသိ၊ မနှိပ်စက်။ ပန၊ ဇနပဒကလျာဏီ နှိပ်စက်သောအခြင်းအရာကို ဆိုဦးအံ့။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဂမနကာလေ၊ သွားသောအခါ၌။ ဇနပဒကလျာဏီ၊ ဇနပဒကလျာဏီသည်။ ဥပရိပါသာဒဝရဂတာ၊ မြတ်သောပြာသာဒသို့ ကပ်

လျက်။ သိဟပဉ္စရံ၊ ခြင်္သေ့၊ ခံသော လေသာနန်းတံခါးကို။ ဥဿာဋေတော၊ ဖွင့်
 ရှိ။ “အယျပုတ္တက၊ အရှင်သား။ တုဝဋ္ဋိခေါ၊ လျင်စွာသာလျှင်။ အာဂစ္ဆေ-
 ယျာသိ၊ ပြန်ခဲ့လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ယံ ဝါစံ၊ အကြင်စကားကို။ နိစ္ဆာ-
 ရေသိ၊ မြက်၏။ တံ (ဝါစံ)၊ ထိုစကားကို။ သုတော၊ ကြား၍။ ဂေဟသိတ-
 ဆန္ဒရာဂဝသေန၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတည်းဟူသော အိမ်၌မှီသော ပြင်းစွာ
 တပ်တတ်သော ရာဂ၏အစွမ်းဖြင့်။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။
 သေ-ဇေသော၊ ဤနန္ဒမင်းသားသည်။ သတ္တရိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌။ ဂါရဝေန၊
 ရှိသေခြင်းဖြင့်။ ယထာရုစိယာ၊ အလို့ရှိတိုင်း။ နိမိတ္တံ၊ အာရုံကို။ ဂဟေတုံ၊
 ယူခြင်းငှာ။ နာသက္ခိ၊ မစွမ်းနိုင်။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ အဿ၊ ထို နန္ဒမင်း
 သားအား။ စိတ္တသန္တာပေါ၊ စိတ်၏ပူပန်ခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။
 အထ၊ ထိုအခါ၌။ “ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ဤစောင်းတန်းဦးအရပ်၌။ နိဝတ္တေဿတိ၊
 နှစ်စေသတ္တံ။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ဤစောင်းတန်းရင်းအရပ်၌။ နိဝတ္တေဿတိ၊ နှစ်
 စေသတ္တံ။” ဣတိ (အာဒိနာ)၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်။ စိန္တေန္တမေဝ၊ ကြံသည်
 သာလျှင်ဖြစ်သော။ နံ၊ ထိုနန္ဒမင်းသားကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
 ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတော်သို့။ နေတော၊ ဆောင်ခဲ့၍။ ပဗ္ဗာဇေသိ၊ ရှင်ပြု
 ၏။ ပဗ္ဗဇိတောပိ၊ ရှင်ပြုသော်လည်း။ ပဋိဗာဟိတုံ၊ တားမြစ်ခြင်းငှာ။
 အသက္ကောန္တော၊ မစွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်၍။ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။
 အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ပဗ္ဗဇိတဒိဝသတော၊ ရှင်ပြုပြီးသောနေ့မှ။ ပဌာ-
 ယ ပန၊ စ၍ကား။ ဇနပဒကလျာဏိယာ၊ ဇနပဒကလျာဏိသည်။ ဝုတ္တ-
 ဝစနမေဝ၊ ဆိုအပ်သောစကားကိုသာလျှင်။ သရတိ၊ အောက်မေ့၏။ အထ၊
 ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုနန္ဒ-မထေရ်အား။ သာ၊ ထိုဇနပဒကလျာဏိသည်။
 အာဂန္တော၊ လာ၍။ (ဌ-၂၄၅)အဝိဒ္ဓုရေ၊ မနီးမစဝးသောအရပ်၌။ ဌိတာ
 ဝိယ၊ တည်သကဲ့သို့။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုနန္ဒ-မထေရ်သည်။
 အနဘိရုတိယာ၊ မမွေ့လျော်ခြင်းသည်။ ပိဋ္ဌိတော၊ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍။
 ထောက်၊ အနည်းငယ်။ ဌာနံ၊ အရပ်တပါးသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ ဂုမ္မံ ဝါ၊
 ချုံကိုလည်းကောင်း။ ဂစ္ဆံ ဝါ၊ ချုံငယ်ကိုလည်းကောင်း။ အတိက္ကမန္တသေဝ၊
 လွန်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ တဿ၊ ထိုနန္ဒမထေရ်အား။ ဒသဗလော၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်။ ပုရတော၊ ရွှေမှ။ ဌိတကောဝိယ၊ တည်သကဲ့သို့။ အဟောသိ၊
 ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုနန္ဒ-မထေရ်သည်။ အဂ္ဂိမှိ၊ မီး၌။ ပက္ခိတ္တံ၊ ထည့်အပ်သော။
 ကုဏ္ဍုဋ္ဌပတ္တံ ဝိယ၊ ကြက်တောင်ကဲ့သို့။ ပဋိနိဝတ္တေတော၊ တဖန်နှစ်၍။ အတ္တနော၊
 မိမိ၏။ ဝသနဌာနမေဝ၊ နေရာအရပ်သို့သာလျှင်။ ပဝိသတိ၊ ဝင်၏။

သတ္တဝါ မြတ်စွာဘုရားသည်။ “နန္ဒော၊ နန္ဒ-မထေရ်သည်။ အတိဿ၊ အလွန်လျှင်။ ပမတ္တော၊ ဆန္ဒရာဂဖြင့် ယစ်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အနဘိရတံ၊ မမွေ့လျော်ခြင်းကို။ ဝူပသမေတံ၊ ငြိမ်းစေခြင်းငှာ။ န သက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်။ တေဿ၊ ထိုနန္ဒ-မထေရ်၏။ စိတ္တနိဗ္ဗာပနံ၊ စိတ်ကိုငြိမ်းစေခြင်းကို။ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ ဝန္တတိ၊ သင့်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံတော်မူ၏။ တတော၊ ထိုသို့ကြံပြီးသည်မှ။ နံ၊ ထိုနန္ဒ-မထေရ်ကို။ “နန္ဒ၊ နန္ဒ။ ဟေ၊ လာလှည့်။ ဒေဝစာရိကံ၊ နတ်ပြည်သို့ ဒေသစာရီသွားခြင်းကို။ ဂစ္ဆိယာမ၊ သွားကုန်အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော အရှင်ဘုရား။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ အဟံ၊ တပည့်တော် နန္ဒသည်။ ဣဒ္ဓိမန္တေဟံ၊ တန်ခိုးရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဂန္တဗ္ဗဌာနံ၊ သွားအပ်သော နတ်ရွာအရပ်သို့။ ဂမိယာမိ၊ သွားနိုင်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ လျှောက်၏။) တံ၊ သင်သည်။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ ဂမနစိတ္တံ၊ သွားလိုသောစိတ်ကို။ ဥပ္ပုဒေဟံ၊ ဖြစ်စေလော့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ ပဿိယတိ၊ မြင်ရလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။) သော၊ ထိုနန္ဒ-မထေရ်သည်။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ အာနုဘာဝေန၊ အစွမ်းအာနုဘော်ဖြင့်။ တထာဂတေနော၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်သာလျှင်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္က။ ဒေဝစာရိကံ၊ နတ်ပြည် ဒေသစာရီသွားခြင်းကို။ ဂန္တော၊ သွား၍။ ဒေဝရညော၊ နတ်တို့၏မင်းဖြစ်သော။ သက္ကဿ၊ သိကြားမင်း၏။ နိဝေသနံ၊ နေရာဖြစ်သော ဝေဇယန္တာနန်းပြာသာဒ်ကို။ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ ပဉ္စ အစ္စရသတာနိ၊ ငါးရာသော နတ်သမီးတို့ကို။ အဒ္ဓသ၊ မြင်၏။ သတ္တဝါ မြတ်စွာဘုရားသည်။ နန္ဒတ္ထေရံ၊ နန္ဒ-မထေရ်ကို။ သုဘနိမိတ္တဝသေန၊ ရာဂ၏အကြောင်းဖြစ်သော သုဘနိမိတ်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ တာ၊ ထိုနတ်သမီးတို့ကို။ ဩလောကေန္တံ၊ ကြည့်သည်ကို။ ဒိသ္မော၊ မြင်၍။ “နန္ဒ၊ နန္ဒ။ ဣမာ အစ္စရာ၊ ဤနတ်သမီးတို့သည်။ မနာပါ န ခေါ၊ နှလုံးကို ပွားစေတတ်ကုန်သလော။ အထ၊ ထိုသို့မဟုတ်။ ဇနပဒကလျာဏိ၊ ဇနပဒကလျာဏိသည်။ (မနာပါ န ခေါ၊ နှလုံးကို ပွားစေတတ်သလော။)” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဇနပဒကလျာဏိ၊ ဇနပဒကလျာဏိသည်။ ဣမာ အစ္စရာ၊ ဤနတ်သမီးတို့ကို။ ဥပနိဓာယ၊ ထောက်၍။ ကဏ္ဏနာသစ္စိန္နကာ၊ နား နှာခေါင်းပြတ်သော။ မက္ကဋ္ဌိ ဝိယ၊ မျောက်မကဲ့သို့။ ခါယတိ၊ ထင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ လျှောက်၏။) နန္ဒ၊ နန္ဒ။ ဝေရူပါ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော။ အစ္စရာ၊ နတ်သမီးတို့သည်။ သဏေဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို။ ကရောန္တာနံ၊ ပြုကုန်သောသူတို့အား။ ဒုလ္လဘာ၊ ရခဲကုန်သည်။

န၊ မဟုတ်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။) ဘန္တေ၊ အရှင်
 ဘုရား။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ မေ၊ တပည့်
 တော် နန္ဒအား။ (အစ္ဆရာနံ၊ နတ်သမီးတို့ကို။ ပဋိလာဘတ္ထာယ၊ ရခြင်းအကျိုး
 ဌာ။) ပါဠိဘောဂေါ၊ ဝန်ခံသည်။ သစေ ဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ အဟံ၊
 တပည့်တော် နန္ဒသည်။ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုပါအံ့။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ လျှောက်၏။) နန္ဒ၊ နန္ဒ။ တံ၊ သင်သည်။ ဝိဿတ္ထော၊
 လွတ်လွတ်။ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို။ ကရောဟိ၊ ပြုလော့။ တေ၊ သင်
 အား။ အပ္ပဋ္ဌိသန္ဓိကာ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းမရှိသော။ ကာလကိရိယာ၊ သေခြင်း
 ကိုပြုခြင်းသည်။ သစေ န ဘဝိဿတိ၊ အကယ်၍မဖြစ်အံ့။ အဟံ၊ ငါသည်။
 တောသံ၊ ထိုနတ်သမီးတို့ကို။ ပဋိလာဘတ္ထာယ၊ ရခြင်းအကျိုးဌာ။ ပါဠိဘော-
 ဂေါ၊ ဝန်ခံသည်။ (အမိ၊ ဖြစ်၏။) ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။)
 ဣတိ၊ ဤသို့။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ယထာရူစိယာ၊ အလိုတော်
 အတိုင်း။ ဒေဝစာရိကံ၊ နတ်ပြည်သို့ ဒေသစာရိသွားခြင်းကို။ စရိတွာ၊ လှည့်
 လည်၍။ ဇေတဝနမေဝ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့သာလျှင်။ ပစ္စာဂစ္ဆိ၊
 ပြန်ခဲ့၏။

တတော၊ ထိုဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ပြန်သော အခါမှ။ ပဌာယ၊ စ၍။
 နန္ဒတ္ထေရော၊ နန္ဒ-မထေရ်သည်။ အစ္ဆရာနံ၊ နတ်သမီးတို့၏။ ဟေတု၊ အကြောင်း
 ကြောင့်။ ရတ္တိံ ဒိဝံ၊ ညဉ့်နေ့ပတ်လုံး။ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို။ ကရောတိ၊
 ပြု၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ “တုမေ၊ သင်တို့
 သည်။ နန္ဒဿ၊ နန္ဒ၏။ ဝသနဌာနေ၊ နေရာအရပ်၌။ ကော၊ တပါးသော။
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပါဠိဘောဂံ၊ ဝန်ခံသူကို။
 ကတွာ၊ ပြု၍။ အစ္ဆရာနံ၊ နတ်သမီးတို့၏။ ဟေတု၊ အကြောင်းကြောင့်။ သမဏ-
 ဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို။ ကရောတိ ကိရ၊ ပြုသတတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တတ္ထ တတ္ထ၊
 ထိုထိုအရပ်၌။ ကထေန္တာ၊ ပြောဆိုကုန်လျက်။ စရထ၊ လှည့်လည်ကုန်လော့။”
 ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဏာပေသိ၊ စေတော်မူ၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ သတ္ထ၊
 မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝစနံ၊ စကားတော်ကို။ သမ္ပုဋ္ဌိစ္စိတွာ၊ ဝန်ခံ၍။ “အာယသ္မာ
 နန္ဒော၊ အရှင်နန္ဒသည်။ ဘတကော ကိရ၊ သူရင်းခစား ဖြစ်သတတ်။ အာ-
 ယသ္မာနန္ဒော၊ အရှင်နန္ဒသည်။ ဥပက္ကိတကော ကိရ၊ မြတ်သောအကျင့်ဖြင့် နတ်
 သမီးတို့ကို ဝယ်သောသူ ဖြစ်သတတ်။ အစ္ဆရာနံ၊ နတ်သမီးတို့၏။ ဟေတု၊
 အကြောင်းကြောင့်။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ စရတိ၊ ကျင့်၏။

၁။ သစေ တေ သပ္ပဋ္ဌိသန္ဓိကာ ကာလကိရိယာ ဘဝိဿတိ = (ဆဋ္ဌ-ပါဠိဝါကျ)

ဘာဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဿ၊ ထို နန္ဒ-မထေရ်အား။ ကုက္ကုဋ္ဌပါဒိ-
 ကာနံ၊ ခိုခြေ အဆင်းကဲ့သို့သော နိသောအဆင်းရှိကုန်သော။ ပဉ္စန္ဒ အစ္ဆရာ-
 သတာနံ၊ ငါးရာသော နတ်သမီးတို့ကို။ ပဋိလာဘာယ၊ ရခြင်းငှာ။ ပါဠိဘော-
 ဂေါ၊ ဝန်ခံသူသည်။ ဟောတိ ကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ထေ-
 ရဿ၊ နန္ဒ-မထေရ်၏။ သဝန္တပစာရေ၊ ကြားကောင်းသောအရပ်၌။ ဌတာ၊
 တည်၍။ ကထေန္တော၊ ပြောဆိုကုန်လျက်။ ဝိစရန္တိ၊ လှည့်လည်ကုန်၏။ နန္ဒ-
 တ္ထေရော၊ နန္ဒမထေရ်သည်။ တံကထံ၊ ထိုစကားကို။ သုတာ၊ ကြား၍။
 “ဣမေဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းတို့သည်။ အညံ၊ တပါးသောသူကို။ န ကထေန္တိ၊
 မဆိုကုန်။ မံ၊ ငါ့ကို။ အာရဗ္ဘ၊ စောင်း၍။ ကထေန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ မမ၊ ငါ
 ၏။ ကမ္မံ၊ အမူအရာသည်။ အယုတ္တံ၊ မသင့်။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိသင်္ခါနံ၊ ဆင်
 ခြင်ခြင်းကို။ ဥပ္ပါဒေတာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို။ ဝဇေတာ၊
 ပွား၍။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။
 အဿ၊ ထိုနန္ဒမထေရ်၏။ အရဟတ္တ ပတ္တက္ခဏေယေဝ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်
 သော ခဏ၌သာလျှင်။ (ဋ္ဌ-၂၄၆) အညတရာ၊ တယောက်သော။ ဒေဝတာ၊
 နတ်သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ တေမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။
 အာရောစေသိ၊ ပြောကြား၏။ သယမ္ပိ၊ ကိုယ်တော်တိုင်လည်း။ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ အညာသိယေဝ၊ သိတော်မူသလျှင်ကတည်း။ ပုနဒိဝသေ၊
 တဖန်မိုးသောက်သောနေ့၌။ နန္ဒတ္ထေရော၊ နန္ဒ-မထေရ်သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားကို။ ဥပသကံမိတာ၊ ချဉ်းကပ်၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ လျှောက်၏။
 (ကိံ အာဟ၊ အဘယ်သို့လျှောက်သနည်း။) “ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ကုက္ကုဋ္ဌပါဒိနံ၊ ခိုခြေအဆင်းကဲ့
 သို့ နိသောအဆင်းရှိကုန်သော။ ပဉ္စန္ဒ အစ္ဆရာသတာနံ၊ ငါးရာသော နတ်သမီး
 တို့ကို။ ပဋိလာဘာယ၊ ရခြင်းငှာ။ ယံ ပါဠိဘောဂေါ၊ အကြင်ဝန်ခံသူသည်။
 (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ဘဂ-
 ဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ တေသ္မာ ပဋိသဝါ၊ ထိုဝန်ခံခြင်းမှ။ မုဉ္ဇာမိ၊ လွှတ်ပံ
 ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ လျှောက်၏။) ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုသည်။
 သမုဋ္ဌိတံ၊ ဖြစ်၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့
 ၌။ ဧဘဝနဝိဟာရေ၊ ဧတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူသည်
 ရှိသော်။ ထေရံ၊ နန္ဒ-မထေရ်ကို။ ဣန္ဒြိယေသု၊ စက္ခု-စသောဣန္ဒြေတို့၌။ ဂုတ္တ-

ဒွါရာနံ၊ လုံသောတံခါးရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။ ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အပြီးတည်း။

မဟာကပ္ပိနတ္ထေရဝတ္ထု

၂၃၁။ နဝမေ၊ နဝမ-သုတ်၌။ ဘိက္ခု၊ သြဝါဒကနန္တိ(ဣမိနာ)၊ ဘိက္ခု၊ သြဝါဒကနန္တိ-ဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့ကို။ သြဝန္တနံ၊ ဆုံးမသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ မဟာကပ္ပိနတ္ထေရော၊ မဟာကပ္ပိန-မထေရ်သည်။ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏။ ဣတိ(ဣမံ-အတ္ထံ)၊ ဤသို့သောအနက်ကို။ ဒဿေတိ၊ ပြတော်မူ၏။ ကိရ(ဝိတ္တာရေမိ)၊ ထိုစကားကိုချဲ့ဦးအံ့။ အယံ ထေရော၊ ဤမဟာကပ္ပိနမထေရ်သည်။ ဧကသမောဓာနသ္မိံ ယေဝ၊ တကြိမ်သော အစည်းအဝေး၌ ပင်လျှင်။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ ကထေန္တော၊ ဟောတော်မူလျက်။ ဘိက္ခု သဟဿံ၊ ရဟန်းတထောင်ကို။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပေသိ၊ ရောက်စေ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဘိက္ခုသြဝါဒကနန္တံ၊ ရဟန်းတို့ကို ဆုံးမသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အဂ္ဂေါ နာမ၊ မြတ်သည်မည်သည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။

တဿ၊ ထို မဟာကပ္ပိနမထေရ်၏။ ပဉ္စကမ္မေ၊ ပြဿနာအမှု၌။ အယံ၊ ဤ ဆိုလတ္တံ့ သည်ကား။ အနုပုဗ္ဗိကထာ၊ အစဉ်အတိုင်း ဖြစ်သော စကားတည်း။ -ဟိ(ဝိတ္တာရေမိ)၊ ထိုစကားကိုချဲ့ဦးအံ့။ အယမ္ပိ၊ ဤမဟာကပ္ပိန-မထေရ်၏အလောင်းဖြစ်သော အမျိုးသားသည်လည်း။ ပဒုမ္မတ္ထရေဗ္ဗဒ္ဓကဘလေ၊ ပဒုမ္မတ္ထရမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌။ ဟံသဝတိယံ၊ ဟံသဝတီပြည်၌။ ကုလသံရေ၊ အမျိုးအိမ်၌။ နိဗ္ဗုတ္တိတော၊ ဖြစ်၍။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ သုဏန္တော၊ နာသည်ရှိသော်။ သတ္တာရံ၊ ပဒုမ္မတ္ထရမြတ်စွာဘုရားကို။ ဧကံ၊ တယောက်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ ဘိက္ခုသြဝါဒကနန္တံ၊ ရဟန်းယောက်ျားတို့ကို ဆုံးမစေသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။ ဌပေန္တံ၊ ထားတော်မူသည်ကို။ ဒိဿော၊ မြင်၍။ အဓိကာရကမ္ပံ၊ ကုသိုလ် အဆောက်အဦကို။ ကတော၊ ပြု၍။ တံ ဌာနန္တရံ၊ ထိုအရာအထူးကို။ ပတ္ထေသိ၊ တောင့်တ၏။ သော၊ ထိုမဟာကပ္ပိန-မထေရ်၏အလောင်းဖြစ်သော အမျိုးသားသည်။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို။ ကတော၊ ပြု၍။ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူပြည်တို့၌။ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်ရသည်ရှိသော်။ ကဿပသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓကဘလေ၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရား လက်ထက်တော်၌။ ဗုဒ္ဓဇာသိယံ၊ ဗုဒ္ဓရာ

နိပါတ်] ၁၄-ဇာတိဝဂ္ဂ ၄-စတုတ္ထဝဂ္ဂ မဟာကပ္ပိနတ္ထေရဝတ္ထု ၆၉၁

ဏသိပြည်၌။ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌။ ပဋိသန္ဓိ*၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဟေ-
 တွာ၊ ယူ၍။ ပုရိသသဟဿဂဏဇေဋ္ဌကော၊ တထောင်သော ယောက်ျား
 အပေါင်း၏ အကြီးအမှူးသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဂဗ္ဘသဟဿပဋိပဏ္ဍိတံ၊
 တထောင်သောတိုက်တို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော။ မဟာပရိဝေဏံ၊ ကြီးစွာ
 သော ပရိဝေဏ်ကို။ ကာရေသိ၊ ပြုစေ၏။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်
 သော။ တေ ဇနာ၊ ထိုတထောင်သော လူတို့သည်။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်
 ဆုံး။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ကပ္ပိန ဥပါသကံ၊ ကပ္ပိန-အမည်
 ရှိသော ဥပါသကာကို။ ဇေဋ္ဌကံ၊ အကြီးအမှူးကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ သပုတ္တ-
 ဒါရာ၊ သားမယားနှင့်တကွ။ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်၏။
 ဧကံ ဗုဒ္ဓန္တရံ၊ နှစ်ဆူသောဘုရားရှင်တို့၏ တခုသောအကြားကာလပတ်လုံး။
 ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည် လူ့ပြည်တို့၌။ သံသရီ*သု၊ ကျင်လည်ကုန်၏။

အထ၊ ထိုသို့ကျင်လည်ရာ၌။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား
 ၏။ နိဗ္ဗတ္တိတော၊ ပွင့်တော်မူသည်မှ။ ပုရေတရမေဝ၊ ရှေးမဆွကပင်လျှင်။
 အယံ ကပ္ပိနော၊ ဤကပ္ပိန-အမည်ရှိသော မင်းသည်။ ပစ္စန္ဓဒေသေ၊ ပစ္စန္ဓရစ်
 အရပ်၌။ ကုက္ကုဋ္ဌဝတီနဂရေ၊ ကုက္ကုဋ္ဌဝတီအမည်ရှိသောမြို့၌။ ရာဇဂေဟေ၊
 မင်းအိမ်၌။ ပဋိသန္ဓိ*၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဏံ၊ ယူ၏။ သေသပုရိသာ၊ ကြွင်းသော
 ယောက်ျားတို့သည်။ တသ္မိယေဝ နဂရေ၊ ထိုကုက္ကုဋ္ဌဝတီအမည်ရှိသော မြို့၌
 ပင်လျှင်။ အမစ္စကုလေသု၊ အမတ်မျိုးတို့၌။ နိဗ္ဗတ္တိသု၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေသု၊
 ထိုကပ္ပိန-မင်း အမျိုးရှိသောယောက်ျားတို့တွင်။ ကပ္ပိနကုမာရော၊ ကပ္ပိန-မင်း
 သားသည်။ ပိတု၊ ခမည်းတော်မင်းကြီး၏။ အစ္စယေန၊ လွန်သဖြင့်။ ဆတ္တံ၊
 ထီးဖြူကို။ ဥဿာပေတွာ၊ စိုက်ထောင်၍။ မဟာကပ္ပိနရာဇာ နာမ၊ မဟာကပ္ပိန-
 အမည်ရှိသော မင်းသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌။ ကလျာဏ-
 ကမ္မကရဏကာလေ၊ ကောင်းမှုကိုပြုသောအခါ၌။ တဿ၊ ထိုမဟာကပ္ပိန-မင်း
 ၏။ ဃာရသာမိနိ၊ အိမ်ရှင်မဖြစ်သော။ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမသည်။ သမာနဇာတိကေ၊
 တူသောအမျိုးရှိသော။ ရာဇကုလေ၊ မင်းမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍။ မဟာ-
 ကပ္ပိနရညော၊ မဟာကပ္ပိနမင်း၏။ အဂ္ဂမဟေသိ၊ အထွတ်အမြတ်ဖြစ်သော
 မိဖုရားသည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။ အနောဇာပုပ္ဖသဒိသဝဏ္ဏတာယ၊ လိပ်ဆူးရေ
 ပန်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အဿာ ပန၊ ထိုသတို့သမီး
 ၏ကား။ အနောဇာဒေဝီတွေဝ နာမံ၊ အနောဇာဒေဝီဟူသော အမည်သည်

သလျှင်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာကပ္ပိနရာဇာပိ၊ မဟာကပ္ပိန-မင်းသည်လည်း။ သုတဝိတ္တကော၊ တရားစကားကိုကြားနာခြင်း၌ နှစ်သက်မြတ်နိုးတတ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုမဟာကပ္ပိန-မင်းသည်။ ပါတောဝ၊ စောစောကပင်လျှင်။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ စတုဟိ(ဋ္ဌ-၂၄၇)ဒွါရေဟိ၊ တံခါးလေးမျက်နှာတို့မှ။ သိဃဒူတေ၊ လျင်မြန်သော တမန်တို့ကို။ “ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ ဗဟုဿုတေ၊ များသောအကြားအမြင်ရှိကုန်သော။ သုတဓရေ၊ အကြားအမြင်ကို ဆောင်ကုန်သော။ ပုဂ္ဂလေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ပဿထ၊ မြင်ကုန်၏။ တတော၊ ထိုမြင်ရာအရပ်မှ။ နိဝတ္တိတွာ၊ ပြန်နစ်၍။ မယံ၊ ငါ့အား။ အာရောစေထ၊ ပြောကြားကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပေသေသိ၊ စေလိုက်၏။

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ထိုမဟာကပ္ပိနမင်း မင်းပြုသောအခါ၌။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ လောကေ၊ လောက၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်တော်မူ၍။ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်ကို။ ဥပနိဿာယ၊ ဆွမ်းခံအမှီပြု၍။ ပဋိဝသတိ၊ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။ တသ္မိံ၊ ကာလေ၊ ထိုအခါ၌။ သာဝတ္ထိနဂရဝါသိနော၊ သာဝတ္ထိပြည်၌နေကုန်သော။ ဝါဏိဇာ၊ ကုန်သည်တို့သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ ဥဋ္ဌာနကဘဏ္ဍံ၊ ဖြစ်ပွားသော ဘဏ္ဍာကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ တံ နဂရံ၊ ထို ကုက္ကုဒ္ဒဝတီမြို့သို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ ဘဏ္ဍံ၊ ရောင်းအပ်သော ဘဏ္ဍာကို။ ပဋိသာမေတွာ၊ သိမီး၍။ “ရာဇာနံ၊ မဟာကပ္ပိန-မင်းကြီးကို။ ပဿိဿာမ၊ ဖူးမြင်ကုန်အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍။ ပဏ္ဍာကာရံ၊ လက်ဆောင်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ရာဇကုလဒ္ဓါရံ၊ မင်း၏တံခါးသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ “ရာဇာ၊ မဟာကပ္ပိန-မင်းသည်။ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်သို့။ ဂတော၊ သွား၏။” ဣတိ (ဣဒံ-ဝစနံ)၊ ဤစကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဒွါရေ၊ တံခါး၌။ ဌိတော၊ တည်ကုန်လျက်။ ပဋိဟာရကဿ၊ တံခါးစောင့်အား။ အာရောစေယိံသု၊ ပြောကြားကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ (ပဋိဟာရကော၊ တံခါးစောင့်သည်။) ရညော၊ မဟာကပ္ပိန-မင်းကြီးအား။ နိဝေဒိ၊ သိစေ၏။ တေ၊ ထိုသာဝတ္ထိပြည်မှ လာကုန်သော ကုန်သည်တို့ကို။ ရာဇာ၊ မဟာကပ္ပိန-မင်းသည်။ ပက္ခောသပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ နိယျာတိတပဏ္ဍာကာရေန၊ ဆက်သအပ်သော လက်ဆောင်ပဏ္ဍာဖြင့်။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုးကုန်၍။ ဌိတေ၊ တည်ကုန်သော ကုန်သည်တို့ကို။ “တာတာ၊ အမောင်တို့။ ကုတော၊ အဘယ်အရပ်မှ။ အာဂစ္ဆထ၊ လာကုန်သနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ သာဝတ္ထိတော၊ သာဝတ္ထိပြည်မှ။ (အာဂစ္ဆာမ၊ လာပါကုန်၏။) ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝုတ္တေ၊ လျှောက်တင်အပ်သည်ရှိသော်။) ကစ္ဆိ၊ အသိနည်း။ ဝေါ၊ သင်တို့၏။ ရဋ္ဌံ၊ တိုင်းနိုင်ငံ

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၄-စတုတ္ထဝဂ္ဂ မဟာကပ္ပိနတ္ထေရဝတ္ထု ၆၈၉

သည်။ သုဘိက္ခံ၊ ဝပြောပါ၏လော။ ရာဇော၊ မင်းသည်။ ဓမ္မိကော၊ တရား
စောင့်ပါ၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။) ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။
အာမ၊ အကျွန်ုပ်တို့တိုင်းနိုင်ငံ ဝပြောပါ၏၊ မင်းလည်း တရားစောင့်ပါ၏။
ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟံသု၊ လျှောက်တင်ကုန်၏။) တုမ္မာကံ၊ သင်တို့၏။
ဒေသေ၊ အရပ်၌။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ သာသနံ၊ ကောင်းမြတ်သော သတင်း
စကားသည်။ အတ္ထိ၊ ပန၊ ရှိပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။)
ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ (သာသနံ၊ ကောင်းမြတ်သော သတင်းစကားသည်။)
အတ္ထိ၊ ရှိပါ၏။ ပန၊ ထိုသို့ရှိသော်လည်း။ ဥစ္ဆိဋ္ဌမုခေဟိ၊ စားဖတ်ရှိသော
ခံတွင်းတို့ဖြင့်။ ကထေတုံ၊ လျှောက်ဆိုခြင်းငှာ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။
ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝုတ္တေ၊ လျှောက်တင်အပ်သည်ရှိသော်။) ရာဇော၊ မဟာကပ္ပိန-
မင်းကြီးသည်။ သုဝဏ္ဏဘိက္ခာရေန၊ ရွှေကရားဖြင့်။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ ဒါပေသိ၊
ပေးစေ၏။ တေ၊ ထိုသာဝတ္ထိပြည်မှလာကုန်သော ကုန်သည်တို့သည်။ မုခံ၊
ခံတွင်းကို။ ဝိက္ခာလေတော၊ ဆေး၍။ ဒသဗလာဘိမုခါ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့
ရှေးရှုကုန်သည်ဖြစ်၍။ အဉ္ဇလိံ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဂ္ဂဟေတော၊ ချီ၍။ “ဒေဝ၊
အရှင်မင်းကြီး။ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏။ ဒေသေ၊ တိုင်းနိုင်ငံ၌။ ဗုဒ္ဓရတနံ
နာမ၊ ဘုရားရတနာမည်သည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊
လျှောက်တင်ကုန်၏။ ရုညော၊ မဟာကပ္ပိန-မင်းအား။ “ဗုဒ္ဓေါ” တိဝစနေ၊
ဗုဒ္ဓေါဟူသော စကားကို။ သုတမတ္ထေယေဝ၊ ကြားကာမျှဖြစ်သော်သာလျှင်။
သကလသရီရံ၊ အလုံးစုံသောကိုယ်ကို။ ဖရမာနာ၊ နှံ့သော။ ပီတိ၊ ပီတိသည်။
ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏။ တတော၊ ထိုနောက်မှ။ “တာတာ၊ အမောင်တို့။ ဗုဒ္ဓေါတိ၊
ဗုဒ္ဓေါဟူ၍။ ဝဒထ၊ ဆိုကုန်သလော။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆို၏။ ဒေဝ၊
အရှင်မင်းကြီး။ ဗုဒ္ဓေါတိ၊ ဗုဒ္ဓေါဟူ၍။ ဝဒါမ၊ ဆိုပါကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
(အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။) ဝေ၊ ဤသို့။ တိက္ခတ္ထု၊ သုံးကြိမ်။ ဝဒါပေတော၊
ဆိုစေ၍။ “ဗုဒ္ဓေါတိပဒံ၊ ဗုဒ္ဓေါဟူသော ပုဒ်သည်။ အပရိမာဏံ၊ အတိုင်း
အရှည်မရှိ။ အဿ၊ ထို ဗုဒ္ဓေါဟူသောပုဒ်၏။ ပရိမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်ကို။
ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။
တသ္မိယေဝ၊ ပဒေ၊ ထိုဗုဒ္ဓေါဟူသော ပုဒ်၌ပင်လျှင်။ ပသန္နေ၊ ကြည်ညိုသော
စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သတသဟဿံ၊ တသိန်းသောဥစ္စာကို။ ဒတော၊ ပေး၍။
“အပရံ၊ တပိုးသော။ သာသနံ၊ ကောင်းမြတ်သော သတင်းစကားသည်။
(အတ္ထိ) ကိံ၊ ရှိပါသေးသလော။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဒေဝ၊
အရှင်မင်းကြီး။ ဓမ္မရတနံ နာမ၊ တရားရတနာ မည်သည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်၏။
ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝုတ္တေ၊ လျှောက်တင်အပ်သည်ရှိသော်။) တမ္ပိ၊ ထိုဒေဝ ဓမ္မ-

ရတနံ နာမ ဥပ္ပန္နံ-ဟူသောစကားကိုလည်း။ သုတော၊ ကြား၍။ တထေဝ၊
 ထိုရှေးအတူသာလျှင်။ တိက္ခတ္တံ၊ သုံးကြိမ်။ ပဋိညံ၊ ဝန်ခံခြင်းကို။ ဂဟေ-
 တော၊ ယူ၍။ အပရမ္ပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော။ သတသဟဿံ၊ တသိန်းသော
 အသပြာကို။ ဒတော၊ ပေး၍။ ပုန၊ တဖန်။ “အညံ၊ တပါးသော။ သာသနံ၊
 ကောင်းမြတ်သော သတင်းစကားသည်။ (အတ္ထိ) ကိံ၊ ရှိသေးသလော။”
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ သံဃရတနံ၊ သံဃာ
 ရတနာသည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝုတ္တေ၊ လျှောက်တင်အပ်သည်ရှိ
 သော်။) တမ္ပိ၊ ထို သံဃရတနံ ဒေဝ ဥပ္ပန္နံ-ဟူသော စကားကိုလည်း။ သုတော၊
 ကြား၍။ တထေဝ၊ ထိုရှေးနည်းအတူပင်လျှင်။ ပဋိညံ၊ ဝန်ခံခြင်းကို။ ဂဟေ-
 တော၊ ယူ၍။ အပရမ္ပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော။ သတသဟဿံ၊ တသိန်းသော
 ဥစ္စာကို။ ဒတော၊ ပေး၍။ ဒိန္နဘာဝံ၊ ပေးအပ်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ပဏ္ဏေ၊
 ကမ္ပည်းစာ၌။ လိခိတော၊ ရေး၍။ “တာတာ၊ အမောင်တို့။ ဒေဝိယာ၊ အနော
 ဇာ မိဖုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂစ္ဆထ၊ သွားကုန်ကြလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။
 ပေသေသိ၊ စေလိုက်၏။ တေသု၊ ထို သာဝတ္ထိပြည်မှလာကုန်သော ကုန်သည်တို့
 သည်။ ဂတေသု၊ သွားကုန်သည်ရှိသော်။ အမစ္စေ၊ အမတ်တို့ကို။ “တာတာ၊
 အမတ်တို့။ ဗုဒ္ဓေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ လောကေ၊ လောက၌။ ဥပ္ပန္နော၊ ထင်
 ရှားဖြစ်၏။ တုမ္ပေ၊ သင်တို့သည်။ ကိံ၊ အဘယ်သို့။ ကရိယထ၊ ပြုကုန်လတ္တံ့
 နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ တုမ္ပေ၊ အရှင်မင်းကြီး
 တို့သည်။ ကိံ၊ အဘယ်သို့။ ကတ္တုကာမာ၊ ပြုခြင်းငှာ အလိုရှိကုန်သည်။
 (အတ္ထ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။) ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။) အတံ၊
 ငါသည်။ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ရှင်ရဟန်းပြုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) မယမ္ပိ၊
 အကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း။ ပဗ္ဗဇိဿာမ၊ ရှင်ရဟန်းပြုပါကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 (ဝတော၊ ဆို၍။) တေ သဗ္ဗေပိ၊ ထိုအလုံးစုံသော မဟာကပ္ပိန-မင်း အမှူးရှိသော
 တထောင်သော အမတ်တို့ သည်လည်း။ ဃရံ ဝါ၊ အိမ်ကိုလည်းကောင်း။
 ကုဋ္ဌုမ္ပံ ဝါ၊ ဥစ္စာကို လည်းကောင်း။ အနုပလောကေတော၊ မင်္ဂကွက်မူ၍။
 ယေ အသေ၊ အကြင်မြင်းတို့ကို။ အာရုယ၊ တက်၍။ ဂတ၊ ထွက်သွား
 ကုန်၏။ တေဟေဝ၊ ထိုမြင်းတို့ဖြင့်သာလျှင်။ နိက္ခမိံသု၊ ထွက်ကုန်၏။

(၄-၂၄၈) ဝါဏီဇော၊ ကုန်သည်တို့သည်။ အနောဇာဒေဝိယာ၊ အနော
 ဇာမိဖုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ ပဏ္ဏံ၊ ကမ္ပည်းစာကို။
 ဒသေသိ၊ ပြုကုန်၏။ သာ၊ ထိုမိဖုရားသည်။ တံ၊ ထိုကမ္ပည်းကို။ ဝါစေတော၊
 ဖတ်၍။ “တာတာ၊ အမောင်တို့၊ ရညာ၊ မင်းကြီးသည်။ တုမ္ပာကံ၊ သင်တို့အား။

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၄-စတုတ္ထဝဂ္ဂ မဟာကပ္ပိနတ္ထေရဝတ္ထု ၆၉၁

ဗဟု၊ များစွာကုန်သော။ ကဟာပဏာ၊ အသပြာတို့ကို။ ဒိန္နာ၊ ပေးအပ်
ကုန်၏။ တုမေဟိ၊ သင်တို့သည်။ ကိံ၊ အဘယ်အမှုကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်
သနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဒေဝိ၊ အရှင်မိဖုရား။ သာသနံ၊
ကောင်းမြတ်သော သဘင်းစကားကို။ အာနိတံ၊ ဆောင်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
(အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။) တာတာ၊ အမောင်တို့။ အမေပိ၊ ငါတို့ကိုလည်း။
သုဏာပေတုံ၊ ကြားစေခြင်းငှာ။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။
(ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။) ဒေဝိ၊ အရှင်မိဖုရား။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏။ ပန
(တထာပိ)၊ ထိုသို့တတ်ကောင်းသော်လည်း။ ဥစ္ဆိဋ္ဌမုခေဟိ၊ မစင်ကြယ်သော
ခံတွင်းတို့ဖြင့်။ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှာ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ဝုတ္တေ၊ ကုန်သည်တို့ကလျှောက်တင်အပ်သည်ရှိသော်။ သာ၊ ထို အနာဇာမိဖုရား
သည်။ သုဝဏ္ဏဘိကာရေန၊ ရွှေကရားဖြင့်။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ ဒါပေသိ၊ ပေးစေ၏။
တေ၊ ထိုကုန်သည်တို့သည်။ မုခံ၊ ခံတွင်းကို။ ဝိက္ခာလေတွာ၊ ဆေး၍။ ရညော၊
မဟာကပ္ပိန-မင်းအား။ အာရောစိတနိယာမေနော၊ ကြားအပ်သောအမှတ်ဖြင့်
သာလျှင်။ အာရောစေသုံ၊ ကြားကုန်၏။ သာပိ၊ ထိုမိဖုရားသည်လည်း။
တံ၊ ထိုကုန်သည်တို့လျှောက်တင်အပ်သော စကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။
ဥပ္ပန္နပါမောဇ္ဇာ၊ ဖြစ်သောဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍။ တေနေဝ နယေန၊
ထိုမဟာကပ္ပိန-မင်းသည် ပြုအပ်သောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဧကေကသ္မိံ၊ တခု
တခုသော။ ပဒေ၊ ပုဒ်၌။ တိက္ခတ္ထု၊ သုံးကြိမ်။ ပဋိညံ၊ ဝန်ခံခြင်းကို။
ဂါဟာပေတွာ၊ ယူစေ၍။ ပဒဂဏနာယ၊ ပုဒ်အရေအတွက်ဖြင့်။ တိဏိ
တိဏိ(သဘသဟဿာနိ)၊ သုံးသိန်း သုံးသိန်းသောဥစ္စာတို့ကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။
နဝသတသဟဿာနိ၊ ကိုးသိန်းသော ဥစ္စာတို့ကို။ အဒါသိ၊ ပေးလေ၏။
ဝါဏိဇာ၊ ကုန်သည်တို့သည်။ သဗ္ဗာနိပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။
ဒ္ဓါဒသသတသဟဿာနိ၊ တသန်းနှစ်သိန်းသော ဥစ္စာတို့ကို။ လဘိသု၊ ရကုန်
၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နေ၊ ထိုကုန်သည်တို့ကို။ “တာတာ၊ အမောင်တို့။
ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ ကဟံ၊ အဘယ်မှာနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊
မေး၏။ ဒေဝိ၊ မိဖုရား။ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ရှင်ရဟန်းပြုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။
နိက္ခန္ဓော၊ ထွက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝုတ္တေ၊ ကုန်သည်တို့ကလျှောက်တင်အပ်
သည်ရှိသော်။) “တေန ဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ တာတာ၊ အမောင်တို့။
တုမေ၊ သင်တို့သည်။ ဂစ္ဆထ၊ သွားကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥယျော-

၁။ ပိယသာသနံ = (ဆဋ္ဌ) ၂။ ဂဟေတွာ = (ဆဋ္ဌ)
၃။ ပဋိသ္ဗာဂဏနာယ = (ဆဋ္ဌ) ၄။ ကတွာ = (ဆဋ္ဌ)

ဇေတု၊ တိုက်တုန်း၍။ ရည၊ မဟာကပ္ပိန-မင်းကြီးနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တက္က-
 ဂတာနံ၊ သွားကုန်သော။ အမစ္စာနံ၊ အမတ်တို့၏။ မာတုဂါမေ၊ မာတုဂါမတို့ကို။
 ပက္ခောသာပေတု၊ ခေါ်စေ၍။ “အဗ္ဗ၊ အမိတို့။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။
 အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သာမိကာနံ၊ လင်တို့၏။ ဂတဋ္ဌာနံ၊ သွားရာအရပ်ကို။
 ဇာနာထ၊ သိကုန်၏လော။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ အယျေ၊ အရှင်မ။
 ဇာနာမ၊ သိပါကုန်၏။ ရည၊ မဟာကပ္ပိန-မင်းကြီးနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တက္က။ ဥယျာန-
 ကိဋ္ဌံ၊ ဥယျာဉ်ကစားရာသို့။ ဂတာ၊ သွားကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟံသု၊
 ဆိုကုန်၏။) အဗ္ဗ၊ အမိတို့။ (ဥယျာနကိဋ္ဌံ၊ ဥယျာဉ်ကစားရာသို့။) အာမဂတာ၊
 သွားကုန်သည်မှန်၏။ ပန၊ ထိုသို့ပင် မှန်ကုန်သော်လည်း။ တတ္ထ၊ ထိုဥယျာဉ်သို့။
 ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ “ဗုဒ္ဓေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏။ ဓမ္မော၊
 တရားတော်မြတ်သည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏။ သံဃော၊ သံဃာသည်။ ဥပ္ပန္နော၊
 ဖြစ်၏။” ဣတိ (ဣဒံ-ဝစနံ)၊ ဤသို့သောစကားကို။ သုတု၊ ကြား၍။
 “ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ပဗ္ဗဇိဿာမ၊ ရှင်ရဟန်း
 ပြုကုန်အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဂတာ၊ သွားကုန်၏။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။
 ကိ၊ အဘယ်သို့။ ကရိဿထ၊ ပြုကုန်လတ္တံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟံ
 ဆို၏။) အယျေ၊ အရှင်မ။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ ကိ၊ အဘယ်ကို။
 ကတ္ထုကာမာ၊ ပြုခြင်းငှာအလိုရှိကုန်သည်။ (အတ္ထ) ပန၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။) အဟံ၊ ငါသည်။ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊
 ရှင်ရဟန်းပြုပါအံ့။ [တေဟိ၊ ထိုအရှင်မင်းကြီးတို့သည်။ ဝန္တမနံ၊ အန်ပြီး
 သောအန်ဖတ်ကို။ ဇိဝုဂ္ဂေ၊ လျာများ၌။ န ဌပေယျံ၊ မထားလို။—(ဤဝါကျ-
 နိဿယမူဟောင်းတွင်မပါ။—အယ်ဒီတာ။)] ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟံ၊ ဆို၏။)
 (“အယျေ၊ အရှင်မ။ တံ၊ အရှင်မသည်။) ယဒိ (ပဗ္ဗဇိဿတိ)၊ အကယ်၍
 ရှင်ရဟန်းပြုလတ္တံ့သည်ဖြစ်အံ့။ ဧဝံ (သတိ)၊ ဤသို့ ရှင်ရဟန်းပြုသည်ရှိသော်။
 မယမ္ပိ၊ ကျွန်မတို့သည်လည်း။ ပဗ္ဗဇိဿာမ၊ ရှင်ရဟန်းပြုကုန်အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။
 (ဝတု၊ ဆို၍။) သဗ္ဗာပိ၊ အလုံးစုံသော မိန်းမတို့သည်လည်း။ ရထေ၊ ရထား
 တို့ကို။ ယောဇာပေတု၊ ကစေ၍။ နိက္ခမိသု၊ ထွက်ကုန်၏။

ရာဇာပိ၊ မဟာကပ္ပိန-မင်းသည်လည်း။ အမစ္စသဟဿေဟိ၊ အမတ်တထောင်
 တို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တက္က။ ဂင်္ဂါတီရံ၊ ဂင်္ဂါမြစ်နားသို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ တသ္မိံ
 သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ ဂင်္ဂါ၊ ဂင်္ဂါသည်။ ပူရာ၊ ရေဖြင့်ပြည့်သည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုဂင်္ဂါမြစ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ “အယ်၊ ဤဂင်္ဂါ

နိပါတ်၊ ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၄-စတုတ္ထဝဂ္ဂ မဟာကပ္ပိနတ္ထေရဝတ္ထု ၂၀၅

သည်။ ဝူရာ၊ ရေဖြင့်ပြည့်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စက္ခုမစ္ဆာကိဏ္ဍာ၊ ကြမ်းသော
ငါးတို့ဖြင့် ပြမ်း၏။ အမေဟိ စ၊ ငါတို့နှင့်လည်း။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အဿာဝ၊ မြင်း
တို့သည်သာလျှင်။ အာဂတာ၊ လာကုန်၏။ [အမေဟိ စ၊ ငါတို့နှင့်လည်း။ သဒ္ဓိံ၊
တကွ။ အာဂတာ၊ လာကုန်သော။ ဒါသ၊ ဝါ၊ ကျွန်တို့သည်လည်းကောင်း။
မနုဿာ ဝါ၊ လူတို့သည်လည်းကောင်း။ နတ္ထိ (န သန္တိ)၊ မရှိကုန်။ - (ဆဋ္ဌမုရိဝါကျ
အတိုင်းထည့်သွင်းယောဇနာလိုက်ပါသည်။ - အယ်ဒီတာ။)] ယေ (မနုဿာ)၊
အကြင်လူတို့သည်။ နာဝံ ဝါ၊ လေ့ကိုလည်းကောင်း။ ဥဠုမ္ပံ ဝါ၊ ဖောင်ကို
လည်းကောင်း။ ကတွာ၊ ပြုကုန်၍။ နော-အမှောက်၊ ငါတို့အား။ ဒေယျေ၊ ပေး
ကုန်ရာ၏။ (တေ မနုဿာ၊ ထိုလူတို့သည်။ နတ္ထိ-န သန္တိ၊ မရှိကုန်။) တေဿ
သတ္တု၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ ဂုဏာ နာမ၊ ဂုဏ်တော်တို့မည်သည်ကား။ ဟေဋ္ဌာ၊
အောက်၌။ (ယာဝ) အဝီစိတော၊ အဝီစိတိုင်အောင်။ ဥပရိ၊ အထက်၌။
ယာဝ ဘဝဂ္ဂါ၊ ဘဝဂ်တိုင်အောင်။ ပတ္တဋ္ဌာ၊ ပျံ့နှံ့ကုန်၏။ သေ (သေဝေ)
သတ္တာ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မဖောက်မပြန် ကိုယ်တော်
တိုင် အလုံးစုံသောတရားတို့ကို သိတော်မူသည်။ သစေ (အဿ)၊ အကယ်၍
ဖြစ်ငြားအံ့။ ဣမေသံ အဿာနံ၊ ဤမြင်းတို့၏။ ခုရပိဋ္ဌာပိ၊ ခွါမိုးတို့သည်
လည်း။ မာ တေမေန္တု၊ မစွတ်စေကုန်သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ သဇ္ဇေပြု၍။
ဥဒကပိဋ္ဌေ၊ ရေအပြင်၌။ အဿေ၊ မြင်းတို့ကို။ ပက္ခန္ဓာပေသံ၊ ပြေးစေကုန်၏။
ကေဿ အဿဏာပိ၊ တကောင်သော မြင်း၏လည်း။ ခုရပိဋ္ဌတ္ထေ၊ ခွါမိုးမျှ
သည်။ န တေမိ၊ မစွတ်။ ရာဇာ၊ မဟာကပ္ပိနမင်းသည်။ မဂ္ဂေန၊ ပကတိသော
ခရီးဖြင့်။ ဂစ္ဆန္တော ဝိယ၊ သွားရသကဲ့သို့။ ပရတိရံ၊ တဘက်ကမ်းသို့။ ပတွာ၊
ရောက်၍။ ပရတော၊ နောက်၌။ အညံ၊ တပါးသော။ မဟာနဒိံ၊ ကြီးစွာ
သောမြစ်သို့။ ပါပုဏိံ သု၊ ရောက်ကုန်၏။ “ဒုတိယာ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်သော
မြစ်သည်။ ကိံ နာမ၊ အဘယ်မည်သောမြစ်နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။
ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ နိလဝါဟိနီ နာမ၊ နိလဝါဟိနီ အမည်ရှိ၏။ (ဣတိ၊
ဤသို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။) ဂမ္ဘီရတောပိ၊ အစောက်
အားဖြင့် လည်းကောင်း။ ပုထုလတောပိ၊ အနံအားဖြင့်လည်းကောင်း။ အစု-
ယောဇနမတ္တာ၊ ယုဇနာခွဲ အတိုင်းအရှည်ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟံ သု၊ ဆို
ကုန်၏။) တတ္ထ၊ ထို နိလဝါဟိနီမြစ်၌။ အညာ၊ တပါးသော။ သစ္စကိရိယာ၊
သစ္စာပြုခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တာယ ဝေ (ဋ္ဌ-၂၄၉) သစ္စကိရိယာယ၊
ထို ဘုရားနှင့်စပ်သော သစ္စာပြုခြင်းဖြင့်သာလျှင်။ အစုယောဇနဝိတ္တာရံ၊

၁။ ဥဒကပိဋ္ဌေန = (ဆဋ္ဌ) ၂။ ရာဇမဂ္ဂေန ဂစ္ဆန္တော ဝိယ = (ဆဋ္ဌ)
အင်္ဂုတ္တိုရ်-ဋ္ဌ၊ ၄၅ (က)

ယူဇနာခွဲ အနံရှိသော။ တမ္ပိ နဒိံ၊ ထို နီလဝါဟိနီ မည်သောမြစ်ကိုလည်း။ အဘိက္ကမိံ သု၊ လွန်ကုန်၏။ အထ၊ ထိုသို့လွန်ပြီးသည်မှ နောက်ကာလ၌။ တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သော။ စန္ဒဘာဂ နာမ၊ စန္ဒဘာဂ-အမည်ရှိသော။ မဟာနဒိံ၊ မြစ်ကြီးသို့။ ပတု၊ ရောက်ကုန်၍။ တမ္ပိ၊ ထို စန္ဒဘာဂ-အမည် ရှိသော မြစ်ကြီးကိုလည်း။ တာယ ဝေ သစ္စကိရိယာယ၊ ထိုဘုရားနှင့် စပ်သော သစ္စာပြုခြင်းဖြင့်သာလျှင်။ အဘိက္ကမိံ သု၊ လွန်ကုန်၏။

သတ္တာပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ တံဒိဝသံ၊ ထိုနေ့၌။ ပစ္စုသသမ-
ယေ၊ မိုးသောက်ထအခါ၌။ မဟာကရုဏာသမာပတ္တိတော၊ မဟာကရုဏာ
သမာပတ်မှ။ ဝုဠာယ၊ တတော်မူ၍။ လောကံ၊ လောကကို။ သြလော-
ကေန္တော၊ ကြည့်တော်မူသည်ရှိသော်။ “အဇ္ဇေ၊ ယနေ့။ မဟာကပ္ပိနော၊ မဟာ
ကပ္ပိန-မင်းသည်။ တိယောဇနသတိကံ၊ ယူဇနာသုံးရာရှိသော။ ရဇ္ဇံ၊ တိုင်းပြည်
ကို။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။ အမစ္စသဟဿပရိဝါရော၊ အမတ်တထောင် အခြံအရံရှိ
သည်ဖြစ်၍။ မမ၊ ငါဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ပဗ္ဗဇိတံ၊ ရှင်ရဟန်းပြု
ခြင်းငှာ။ အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍။
“မယာ၊ ငါသည်။ တေသံ၊ ထိုမဟာကပ္ပိန-မင်း အမှူးရှိသော တထောင်သော
အမတ်တို့အား။ ပစ္စုဂ္ဂမနံ၊ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းကို။ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ ယုတ္တံ၊ သင့်
၏။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးတော်ပိုက်၍။ ပါတောဝ၊ စောစောကပ်လျှင်။ သရီရ-
ပဋိဇဂ္ဂနံ၊ ကိုယ်တော်ကို သုတ်သင်ခြင်းကို။ ကတု၊ ပြုတော်မူ၍။ ဘိက္ခု-
သံသပရိဝါရော၊ ရဟန်းအပေါင်း အခြံအရံရှိသည်ဖြစ်၍။ သာဝတ္ထိယံ၊
သာဝတ္ထိပြည်၌။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ ဓရိတု၊ လှည့်လည်တော်မူပြီး၍။
ပစ္စာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်မှနောက်၌။ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တော၊ ဆွမ်းခံရွာ
မှ ဖဲပြီးသည်ရှိသော်။ သယုမေဝ၊ ကိုယ်တော်တိုင်ပင်လျှင်။ ပတ္တစိဝရံ၊
သပိတ်သင်္ကန်းကို။ ဂဟေတု၊ ယူတော်မူ၍။ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်
ခရီးဖြင့်။ ဥပ္ပတိတု၊ ပျံတက်၍။ စန္ဒဘာဂါယ၊ စန္ဒဘာဂ-အမည်ရှိသော မြစ်
၏။ တီရေ၊ ကမ်းနား၌။ တေသံ၊ ထိုမဟာကပ္ပိန-မင်း အမှူးရှိသော တထောင်
သော အမတ်တို့၏။ ဥတ္တရုဏတိတ္ထအဘိမုခဋ္ဌာနေ၊ တက်သောဆိပ်၏ ရှေး
တူရုဖြစ်သောအရပ်၌။ မဟာနိဂြောဓေက္ခော၊ ပညောင်ပင်ကြီးသည်။ အတ္တံ၊
ရှိ၏။ တတ္ထံ၊ ထို ပညောင်ပင်ကြီး၌။ ပလ္လကေန၊ ထက်ဝယ်ဖြင့်။
နိသိဒ္ဓိတု၊ ထိုင်နေတော်မူ၍။ ပရိမုခံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသို့ရှေးရှု။ သတိံ၊ သတိကို။
ဥပဋ္ဌာပေတု၊ ဖြစ်စေတော်မူ၍။ ဆဗ္ဗဏ္ဍဗုဒ္ဓရသ္မိယော၊ ခြောက်သွယ်သော
ဘုရားရောင်ခြည်တော်တို့ကို။ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ လွှတ်တော်မူ၏။ တေ၊ ထိုမင်း

အမ္မုရိသောအမတ်တို့သည်။ တေန၊ တိတ္ထေန၊ ထိမြတ်စွာဘုရား ထိုင်နေ
ဘော်မူသောဆိပ်ဖြင့်။ ဥတ္တရန္တာ၊ မြစ်မှတက်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဣတောစိတော
စ၊ ထိုမှဤမှလည်း။ ဓာဝန္တိယော၊ ပြေးကုန်သော။ ဗုဒ္ဓိရသ္မိယော၊ ဘုရား
ရောင်ခြည်တော်တို့ကို။ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား
၏။ ပုဏ္ဏစန္ဒသဿိရိကံ၊ ပြည့်သောလက်သို့ တင့်တယ်ခြင်း အသရေရှိသော။ မုခံ၊
မျက်နှာတော်ကို။ ဒိဿ၊ မြင်၍။ “ယံ သတ္ထာရံ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားကို။
ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်ညွှန်း၍။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရှင်ရဟန်းပြုကုန်၏။
ဧသော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်။ သော (သတ္ထာ)၊ ထိုငါတို့ရည်
ညွှန်း၍ ရဟန်းပြုအပ်သော ဘုရားပင်တည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒဿနေနေဝ၊
မြင်ခြင်းဖြင့်ပင်လျှင်။ နိဋ္ဌံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့။ ဝန္တာ၊ ရောက်၍။ ဒိဋ္ဌဋ္ဌာနတော၊
မြင်သောအရပ်မှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ ဩနမိတွာ၊ ညွတ်၍။ ဝန္တမာနာ၊ ရှိခိုးကုန်
လျက်။ အာဂမ္မ၊ လာ၍။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္တိသု၊ ရှိခိုးကုန်၏။
ရာဇော၊ မဟာကပ္ပိန-မင်းသည်။ (သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။) ဂေါပ္ပကေသု၊
ဖမျက်တို့၌။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး
၍။ အမစ္စသဟဿေန၊ အမတ်တထောင်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္က။ ကေမန္တံ၊ သင့်
တင့်လျောက်ပတ်သော နေရာ၌။ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေ၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
တေသံ၊ ထိုမင်းအမ္မုရိသော အမတ်တို့အား။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။
ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ ဒေသနာတော်အဆုံး၌။
သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသော မင်းအမ္မုရိသောအမတ်တို့သည်သလျှင်။ အရဟတ္ထေ၊
အရဟတ္ထဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရှင်ရဟန်း
၏ အဖြစ်ကို။ ယာစိသု၊ တောင်းကုန်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ “ပုဗ္ဗေ၊
ရှေးဘဝ၌။ ဣမေ၊ ဤသူတို့သည်။ စိဝရဒါနဿ၊ သင်္ကန်းဟူသောအလှူ၏။
ဒိန္နတ္တာ၊ ပေးလှူအပ်ဖူးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပတ္တစိဝရာနိ၊
သပိတ်သင်္ကန်းတို့ကို။ ဂဟေတွာဝ၊ ယူ၍သာလျှင်။ အာဂတာ၊ လာကုန်၏။”
ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးတော်ပိုက်၍။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်း
ရှိသော။ ဟတ္ထံ၊ လက်တော်ကို။ ပသု၊ ရေတွာ၊ ဆန့်တန်းတော်မူ၍။ “ဧဝံ ဘိက္ခု-
ဝေါ၊ သူကွာတော ဓမ္မော၊ စရထ၊ ဗြဟ္မစရိယံ သမ္မာဒုက္ခဿ အန္တကိရိယာယာ”
တိ၊ ဧဝံ ဘိက္ခုဝေါ၊ သူကွာတော ဓမ္မော၊ စရထ၊ ဗြဟ္မစရိယံ သမ္မာ ဒုက္ခဿ
အန္တကိရိယာယ-ဟူ၍။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ [ဘိက္ခုဝေါ၊ ရဟန်းတို့။ ဧဝံ၊
လာကြကုန်လော့။ ဓမ္မော၊ တရားတော်ကို။ သူကွာတော၊ ကောင်းစွာဟော
တော်မူအပ်၏။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏။ အန္တကိရိယာယ၊
အဆုံးကိုပြုခြင်းငှာ။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကိုးစရထ၊ ကျင့်ကုန်လော့။]

သာဝ၊ ထို ဟေိဘိက္ခု ခေါ်တော်မူခြင်းသည်ပင်လျှင်။ တေသံ အာယသ္မန္တာနံ၊
ထို မဟာကပ္ပိန-မင်း အမှူးရှိသောတထောင်သော အရှင်တို့၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ စ၊ ရှင်
၏ အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ ဥပသမ္ပဒါ စ၊ ပဉ္စင်း၏ အဖြစ်သည် လည်း
ကောင်း။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဝဿသဋ္ဌိကတ္ထေရာ ဝိယ၊ ဝါခြောက်ဆယ်
ရပြီးသော မထေရ်ကြီးတို့ကဲ့သို့။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပရိဝါရယိံ သု၊
ခြံရံကုန်၏။

အနောဘ၊ အနောဇာ-အမည်ရှိသော။ ဒေဝီပိ၊ မိဖုရားသည်လည်း။
ရုဗသဟဿပရိဝါရာ၊ ရထားတထောင် အခြံအရံရှိသည်ဖြစ်၍။ ဂင်္ဂါတီရံ၊
ဂင်္ဂါမြစ်ကမ်းသို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ ရညော၊ မဟာကပ္ပိန-မင်း၏။
ဥတ္တရဏတ္ထာယ၊ ကူးစရာအလို့ငှာ။ အာဘတံ၊ ဆောင်အပ်သော။ နာဝံ ဝါ၊
လေးကိုလည်းကောင်း။ ဥဠုမ္ပံ ဝါ၊ ဖောင်ကိုလည်းကောင်း။ အဒိသ္မာ၊
မမြင်မူ၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဗျတ္တတာယ၊ လိမ္မာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။
“ရာဇာ၊ မဟာကပ္ပိန-မင်းသည်။ သစ္စကိရိယံ၊ သစ္စာပြုခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။
ဂတော၊ သွားသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။
ပန၊ စင်စင်သော်ကား။ သော သတ္တာ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ကေဝလံ၊
သက်သက်။ တေသံ ယေဝ၊ ထိုမဟာကပ္ပိန-မင်းနှင့် တကွ တထောင်သော
အမတ်တို့၏သာလျှင်။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှာ။ န နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်တော်မူသည်
မဟုတ်။ သော သတ္တာ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မဖောက်
မပြန် ကိုယ်တော်တိုင် ခပ်သိမ်းသောတရားတို့ကိုသိတော်မူသည်။ သစေ(အဿ)၊
အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့။ (ဝေံသတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။) အမှောက်၊ ဝါတို့၏။
ရထာ၊ ရထားတို့သည်။ ဥဒကေ၊ ရေ၌။ မာ နိမုစ္ဆိံ သု၊ မနစ်စေကုန်သတည်း။”
[ဤကော်မာအတွင်းရှိ စကားရပ်များကိုယောဇနာထားခြင်းသည် ဆဋ္ဌ-မူအရ
နှင့် ကွဲလွဲနေသည်။] ဣတိ၊ ဤသို့ သစ္စာပြု၍။ ဥဒကပိဋ္ဌေန၊ ရေအပြင်ဖြင့်။
ရထေ၊ ရထားတို့ကို။ ပက္ခန္ဓာပေသိ၊ ပြေးစေ၏။ နေမိစက္ကမတ္တမ္ပိ၊ လည်းဘီးစက်
အကွပ်မျှ သည်လည်း။ န တေမိ၊ မစုတ်။ ဒုတိယ နဒိမ္ပိ၊ နှစ်ခုမြောက်သော နီလ-
ဝါဟီနီ မြစ်ကိုလည်းကောင်း။ တတိယ နဒိမ္ပိ၊ သုံးခုမြောက်သော စန္ဒဘာဂမြစ်
ကိုလည်းကောင်း။ တေနေဝ သစ္စကာရေန၊ ထိုဘုရားနှင့် စပ်သော သစ္စာပြု
ခြင်းဖြင့်ပင်လျှင်။ ဥတ္တရိ၊ ကူး၏။ ဥတ္တရမာနာ ဓေ စ၊ မြစ်မှ တက်ပြီးသည်
ဖြစ်၍လည်း။ နိဂြောဓရက္ခမူလေ၊ ပညောင်ပင်ရင်း၌။ (ဋ-၂၅၀) သတ္တာရံ၊

၁။

၁။ အတ္ထာယ-(ဆဋ္ဌ) ၂။ မာ နိမုစ္ဆိံ သု-(ဆဋ္ဌ)
၃။ နေမိစက္ကမတ္တမ္ပိ=(ဆဋ္ဌ)

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၄-စတုတ္ထဝဂ္ဂ မဟာကပ္ပိနတ္ထေရဝတ္ထု ၇၀၉

မြတ်စွာဘုရားကို။ အဒ္ဓသ၊ မြင်ပြီ။ သတ္တာပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။
 “အတ္တနော၊ မိမိတို့၏။ သာမိကေ၊ လင်တို့ကို။ ပဿန္တိနံ၊ မြင်ကုန်သော။
 ဣမာသံ၊ ဤအနောဇာမိဖုရား အမှူးရှိသော ဒါယိကာမတို့အား။ ဆန္ဒ-
 ရာဂေါ၊ ဆန္ဒရာဂသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိတော၊ ဖြစ်၍။ မဂ္ဂဖလာနံ၊ မဂ်ဖိုလ်တို့၏။
 အန္တရာယံ၊ အန္တရာယ်ကို။ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သောတုဉ္စ၊
 နာခြင်းငှာလည်း။ န သက္ခိယန္တိ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်လတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ယထာ၊
 အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ (ဧရိယမာနေ၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်။)
 အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ န ပဿန္တိ၊ မမြင်ကုန်။ တထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်း
 အရာအားဖြင့်။ အကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏။ သဗ္ဗာပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။
 တံ၊ ထိုအနောဇာမိဖုရားအမှူးရှိသော ဒါယိကာမတို့သည်။ တိတ္ထတော၊
 ဆိပ်မှ။ ဥတ္တရိတော၊ တက်ကုန်၍။ ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္တိတော၊ ရှိခိုး
 ကုန်၍။ နိသီဒိသု၊ ထိုင်နေကုန်၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တာသံ၊
 ထိုတထောင်သော ဒါယိကာမတို့အား။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ ကထေသိ၊
 ဟောတော်မူ၏။ ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ တရားဟောပြီးသည်၏ အဆုံး၌။
 သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံသော ဒါယိကာမတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာ
 ပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်ကုန်၍။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ ပဿိသု၊
 မြင်ကုန်၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ “ဥပ္ပလဝဏ္ဏာ၊ ဥပ္ပလဝဏ် ထေရီမ
 သည်။ အာဂစ္ဆတု၊ လာစေသတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံတော်
 မူ၏။ ထေရီ၊ ဥပ္ပလဝဏ် ထေရီမသည်။ အာဂန္တော၊ လာ၍။ သဗ္ဗာ၊ အလုံး
 စုံသော အနောဇာမိဖုရားအမှူးရှိသော ဒါယိကာမတို့ကို။ ပဗ္ဗာဇေတော၊ ရှင်ပြု
 စေ၍။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ တိက္ခုနုပဿယံ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့၏ကျောင်းသို့။
 ဂတာ၊ သွား၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တိက္ခုသဟဿံ၊ ရဟန်း
 တထောင်ကို။ ဂဟေတော၊ ယူတော်မူ၍။ အာကခိသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်။
 ဇေတုဝနံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့။ အဂမာသိ၊ ကြံတော်မူ၏။

အထ(ပစ္ဆာ)၊ ထိုမှနောက်၌။ အယံ မဟာကပ္ပိနတ္ထေရော၊ ဤမဟာကပ္ပိန
 မထေရ်သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ မတ္တကပ္ပတ္တံ၊ အပြီးအဆုံးသို့ရောက်သော။
 ကိစ္စံ၊ ရဟန်းကိစ္စကို။ ဥတော၊ သိ၍။ အပ္ပေါဿကော၊ သူတပါးတို့အား
 တရားဟောခြင်းငှာ အားထုတ်ခြင်းမရှိသည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ ဖလသမာ-
 ပတ္တိသုခေန၊ ဖလသမာပတ်ချမ်းသာဖြင့်။ ဝီတိနာမေန္တော၊ လွန်လေ့ပြန်။
 အရညဂတောပိ၊ တောသို့ကပ်သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ ရုက္ခလုဂတောပိ၊
 သစ်ပင်ရင်းသို့ ကပ်သည်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း။ သုညာဂါရဂတောပိ၊ ဆိတ်

ငြိမ်ရာအရပ်သို့ ကပ်သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း ။ “အဟော သုခံ အဟော သုခန္တိ၊
 ဪဠာ-ချမ်းသာစွာ၊ ဪဠာ-ချမ်းသာစွာဟူ၍။” အဘိဏ္ဍ၊ မပြတ်။ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံ
 ကံ။ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ “ကပ္ပိနတ္ထေရော၊ ကပ္ပိန
 မထေရ်သည်။ ရဇ္ဇသုခံ၊ မင်း၏ချမ်းသာကို။ အနုဿရန္တော၊ အဖန်တလဲလဲ
 အောက်မေ့သည်ဖြစ်၍။ ဥဒါနံ၊ အဟောသုခံ၊ အဟောသုခံ-ဟူသော ဥဒါနံ
 စကားကို။ ဥဒါနေတိ၊ ကျူးရင့်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ကထံ၊ စကားကို။
 ဥပ္ပါဒေသုံ၊ ဖြစ်စေ့ကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားအား။ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ ဘိဂဝေါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်။ “မမ၊ ငါဘုရား၏။ ပုတ္တော၊ သားတော်ဖြစ်သော မဟာကပ္ပိန-မထေရ်
 သည်။ မဂ္ဂသုခံ၊ မဂ်ချမ်းသာကို။ ဖလသုခံ၊ ဖိုလ်ချမ်းသာကို။ အာရဗ္ဗ၊
 အကြောင်းပြု၍။ ဥဒါနံ၊ အဟောသုခံ၊ အဟောသုခံ-ဟူသော ဥဒါနံစကား
 ကို။ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တာ၊ မိန့်တော်မူ၍။ ဓမ္မ၊
 ပဒေ၊ ဓမ္မပဒံ။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ (ကို
 အာဟ၊ အဘယ်သို့ ဟောတော်မူသနည်း။)

“ဓမ္မပီတိ သုခံ သေတိ၊ ဝိပ္ပသန္နေန စေတသာ။

အရိယပ္ပဝေဒိတေ ဓမ္မေ၊ သဒါ ရမတိ ပဏ္ဍိတော” တိ။-

ဓမ္မပီတိ သုခံ သေတိ။ပ။ ပဏ္ဍိတော-ဟူ၍။ (အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။)

[ဓမ္မပီတိ၊ တရားဟူသော အမြှိုက်အရသာကို သောက်တတ်သော။
 ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝိပ္ပသန္နေန၊ အထူးသဖြင့်
 ကြည်ညိုစွာသော။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ သေတိ၊
 အိပ်ရ၏။ အရိယပ္ပဝေဒိတေ၊ ဘုရားအစရှိသော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့
 သည် ဟောအပ်သော။ ဓမ္မေ၊ သုံးဆယ့်ခုနစ်ပါးသော ဗောဓိပက္ခိယ
 တရား၌။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ရမတိ၊ မွေ့လျော်ရ၏။]

အထ၊ ထိုမှနောက်၌။ ကေဒိဝသံ၊ တနေသ၌။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
 တဿ၊ ထိုမဟာကပ္ပိန-မထေရ်၏။ အန္တေဝါသိကဘိက္ခုသဟဿံ၊ တပည့်ဖြစ်
 သော ရဟန်းတထောင်ကို။ အာမန္တေတွာ၊ ခေါ်တော်မူ၍။ “ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့။ ကစို၊ အသိနည်း။ ဝေါ၊ သင်တို့၏။ အာစရိယော၊ ဆရာသည်။ ဓမ္မ၊
 တရားကို။ ဒေသေတိ၊ ဟောသလော။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။
 ဘဂဝေါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ (ဓမ္မ၊ တရားကို။) န ဒေသေတိ၊ မဟော။ အပ္ပေါဿ-
 ကော၊ တရားဟောခြင်း၌ အားထုတ်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍။ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရံ၊

မုက်မောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌ ချမ်းသာစွာနေခြင်းကို။ အနုယုတ္တော၊ အားထုတ်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သော သူအား။ သြဝါဒမတ္တမ္ပိ၊ အဆုံးအမမျှကိုလည်း။ န ဒေတိ၊ မပေး။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အဝေါစ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။) သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တံ၊ ထိုမဟာကပ္ပိန-မထေရ်ကို။ ပက္ခောသပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ “ကပ္ပိန၊ ချစ်သားကပ္ပိန။ တံ၊ သင်သည်။ အန္တေဝါသိကာနံ၊ အနီးနေတပည့်တို့အား။ သြဝါဒမတ္တမ္ပိ၊ အဆုံးအမမျှကိုလည်း။ န ဒေသိ၊ မပေး။ (ဣတိ၊ ဤသို့ တပည့်တို့ကလျှောက်သောအတိုင်း။) သစ္စံ ကိရ၊ မှန်ပေသလော။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ မေးတော်မူ၏။) ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ သစ္စံ၊ ကြားတိုင်းမသွေ မှန်ပါပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အဝေါစ၊ လျှောက်၏။) ဗြာဟ္မဏ၊ ပယ်အပ်ပြီးသောမကောင်းမှုရှိသောကပ္ပိန။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မာကရိ၊ မပြုလင့်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ အန္တေဝါသိကာနံ၊ အနီးနေတပည့်တို့အား။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေဟိ၊ ဟောလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။) “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သာဓု၊ ကောင်းပါပြီ။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ထေရော၊ မဟာကပ္ပိန-မထေရ်သည်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ကထံ၊ စကားတော်ကို။ သီရဝရေန၊ မြတ်သောဦးခေါင်းဖြင့်။ သမ္ပုဋ္ဌိန္ဒိတံ၊ ဝန်ခံ၍။ ကေသမောဓာနေယေဝ၊ တကြိမ်သော အစည်းအဝေး၌ပင်လျှင်။ သမဏသဟဿဿ၊ ရဟန်းတထောင်အား။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတွာ၊ ဟော၍။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသော တထောင်သောတပည့်တို့ကို။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပေသိ၊ ရောက်စေ၏။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သံဃမဇ္ဈေ၊ သံဃအလယ်၌။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေတော်မူလျက်။ ပဋိပါဋိယာ၊ အစဉ်အတိုင်း။ ထေရေ၊ မထေရ်တို့ကို။ ဌာနန္တရေသု၊ အရာအထူးတို့၌။ ဌပေန္တော၊ ထားတော်မူသည်ရှိသော်။ မဟာကပ္ပိနတ္ထေရံ၊ မဟာကပ္ပိန-မထေရ်ကို။ သိက္ခုသြဝါဒကာနံ၊ ရဟန်းယောက်ျားတို့ကို ဆုံးမတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အဂ္ဂဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။ ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အပြီးတည်း။

သာဂတတ္ထေရဝတ္ထု

(၄-၂၅၁) ၂၃၂။ ဒသမေ၊ ဒသမ-သုတ်၌။ တေဇောဓာတုကုသလာနန္တိ (ဣမိနာ)၊ တေဇောဓာတုကုသလာနံ-ဟူသောဤပါဠိဖြင့်။ တေဇောဓာတု၊ တေဇောဓာတ်ကို။ သမာပဇ္ဇိတံ၊ ဝင်စားခြင်းငှာ။ ကုသလာနံ၊ လိမ္မာကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ သာဂတတ္ထေရော၊ သာဂတ-မထေရ်သည်။ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏။ ဣတိ (ဣမံ-အတ္ထံ)၊ ဤသို့သောအနက်ကို။ ဒသေတိ၊ ပြ၏။ ဟိ (ဝိတ္ထာရေမိ)၊

ထိုစကားကိုခွဲဦးအံ့။ အယံ ဝေရော၊ ဤသင်္ဂတ-မထေရ်သည်။ တေဇော-
ဓာတုသမာပတ္တိယာ၊ တေဇောကသိုဏ်းလျှင် အခရံရှိသော သမာပတ်ဖြင့်။
အမ္မတိတ္တနာဂဿ၊ သရက်ဆိပ်ဥနေသော နဂါး၏။ တေဇောတန်ခိုးကို။ တေ-
ဇသာ၊ မိမိတန်ခိုးဖြင့်။ ပရိယာဒိယိတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ကုန်စေ၍။ တံ နာဂံ၊
ထိုနဂါးကို။ နိဗ္ဗိသေဝနံ၊ မာန်တည်းဟူသော အဆိပ်မရှိသည်ကို။ အကာသိ၊
ပြု၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တေဇောဓာတုကုသလာနံ၊ တေဇောကသိုဏ်း၌
လိမ္မာကုန်သော မုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အဂ္ဂေါ နာမ၊ မြတ်သည်မည်သည်။ ဇေတော၊
ဖြစ်၏။

တဿ၊ ထိုသင်္ဂတမထေရ်၏။ ပဉ္စကမ္မေ၊ ပြဿနာအမှု၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့
သည်ကား။ အနုပုဗ္ဗိကထာ၊ အစဉ်ဖြစ်သော စကားတည်း။ ဟိ (ဝိတ္ထာရေမံ)၊
ထိုစကားကိုခွဲဦးအံ့။ အယမ္ပိ၊ ဤသင်္ဂတ-မထေရ်၏ အလောင်းသည်လည်း။
ပဒမုတ္တရဗုဒ္ဓကလေ၊ ပဒမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌။ ဟံသ-
ဝတိယံ၊ ဟံသဝတီပြည်၌။ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌။ ပဋိသန္တံ၊ ပဋိသန္ဓေ
ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အပရတာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား
၏။ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဒေသနာတော်ကို။ သုဏန္တော၊ ကြားနာရသည် ရှိသော်။
သတ္တာရံ၊ ပဒမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားကို။ ဧကံ၊ တယောဇာန်သော။ သိက္ခုရဟန်း
ကို။ တေဇောဓာတုကုသလာနံ၊ တေဇောကသိုဏ်း၌ လိမ္မာကုန်သော မုဂ္ဂိုလ်
တို့တွင်။ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။ ဌပေန္တံ၊ ထားတော်မူသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊
မြင်၍။ အဓိကာရကမ္မံ၊ ကုသိုလ်အဆောက်အဦ ကံကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ တံ
ဌာနန္တရံ၊ ထိုအရာအထူးကို။ ပတ္တေသိ၊ တောင့်တ၏။ သော၊ ထို သင်္ဂတ-
မထေရ်၏ အလောင်းသည်။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ ကုသလံ၊ ကောင်း
မှုကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည် လူ့ပြည်တို့၌။ သံသရန္တော၊
ကျင်လည်ရသည် ရှိသော်။ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား
ပွင့်တော်မူသောအခါ၌။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ ဗြာဟ္မဏကုလေ၊
ပုဏ္ဏားမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ သင်္ဂတမာဏဂေါတိ၊ သင်္ဂတ-လုလင်ဟူ၍။
အဿ၊ ထိုသတို့သားအား။ နာမံ၊ အမည်ကို။ အကံသု၊ မှည့်ကုန်၏။ သော၊
ထိုသင်္ဂတ လုလင်သည်။ အပရတာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏။ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဒေသနာတော်ကို။ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍။
ပဋိလဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊ ရအပ်သောသဒ္ဓါခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရှင်ရဟန်းပြု
၍။ အဋ္ဌသမာပတ္တိယော၊ ရှစ်ပါးသော သမာပတ်တို့ကို။ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ဖြစ်
စေ၍။ တတ္ထ၊ ထိုရှစ်ပါးသော သမာပတ်၌။ ဝသီတာဝံ၊ လေ့လာသည်၏
အဖြစ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။

နိပါတ်

၁၄-တေဒဂ္ဂစဂ္ဂ-၄-ပဌမစဂ္ဂ သာဂတတ္ထေရဝတ္ထု

၇၁၃

အထ၊ ထိုနောက်မှ။ ကေဒိဝသံ၊ တနေသ၌။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
 စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကံ။ စရမာနော၊ လှည့်လည်တော်မူသည်ရှိသော်။ ကော၊
 သမ္ပိနဂရသမိပံ၊ ကောသမ္ပိပြည်၏ အနီးသို့။ အဂ္ဂမာသိ၊ ရောက်တော်မူ၏။
 တေန စ သမယေန၊ ထို အခါ၌လည်း။ နဒီတိတ္ထေ၊ မြစ်ဆိပ်၌။ ပေါရိဏက-
 နာဝိကဿ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော လှေသူကြီး၏။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော။
 အာဂန္တုကဝမိကာ၊ ညွှတ်သည့်ခရီးသွားဖြစ်ကုန်သော။ ဓေရိဇနော၊ ရန်သူတို့
 သည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ တံ၊ ထိုလှေသူကြီးကို။ ပေါထေတော၊ ပုတ်ခတ်၍။
 မာရယံ၊ သေစေကုန်၏။ သော၊ ထိုလှေသူကြီးသည်။ ဝိရုဒ္ဓေန၊ ဆန့်ကျင်
 သော။ စိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်။ ပတ္တနံ၊ တောင်တခြင်းကို။ ပဌပေတော၊ ဖြစ်စေ၍။
 တသ္မိယေဝ တိတ္ထေ၊ ထို သရက်ဆိပ်၌ပင်လျှင်။ မဟာနုဘာဝေါ၊ ကြီးသော
 အာနုဘော်ရှိသော။ နာဂရာဇော၊ နဂါးမင်းသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ သော၊
 ထိုနဂါးမင်းသည်။ ဝိရုဒ္ဓစိတ္တတ္တာ၊ ဆန့်ကျင်သော စိတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်။ အကာလေယေဝ၊ မိုးကာလမဟုတ်သော အခါ၌ပင်လျှင်။ (ဝဿံ၊
 မိုးကို။) ဝဿာပေတိ၊ ရွာစေ၏။ ကာလေ ပန၊ မိုးကာလ၌ကား။ (ဝဿံ၊ မိုး
 ကို။) န ဝဿာပေတိ၊ မရွာစေ၍။ သဿာနိ၊ ကောက်ပင်တို့သည်။ သမ္မာ၊
 ကောင်းစွာ။ န သမ္ပဇန္တိ၊ မပြည့်စုံကုန်။ သကလရဋ္ဌဝါသိနော စ၊ အလုံးစုံ
 သော တိုင်း၌ နေသောသူတို့သည်လည်း။ တဿ၊ ထိုအခါမဟုတ်သည်၌
 မိုးရွာခြင်း၊ အခါဟုတ်သည်၌ မိုးမရွာခြင်းတည်းဟူသောရန်ကို။ ဝုပသမတ္ထံ၊ ငြိမ်း
 စေခြင်းငှာ။ အနုသဝစ္ဆရံ၊ နှစ်တိုင်းနှစ်တိုင်း။ ဗလိကမ္ပံ၊ ဗလိနတ်စာ ပေးခြင်း
 အမှုကို။ ကရောန္တာ၊ ပြုကုန်လျက်။ အဿ၊ ထိုနဂါးမင်း၏။ ဝသနတ္ထာယံ၊
 နေရာအလို့ငှာ။ ဧကံ၊ တခုသော။ ဂေတံ၊ အိမ်ကို။ အကံသု၊ ပြုကုန်၏။
 သတ္တာပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ တေနော တိတ္ထေန၊ ထိုနဂါးမင်းနေရာ
 ဆိပ်ဖြင့်သာလျှင်။ ဥတ္တရိတော၊ ကူးတော်မူ၍။ ဘိက္ခုသံသံပရိဝုတော၊ ရဟန်း
 အပေါင်းသည် ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍။ “တသ္မိယေဝ ပဒေသေ၊ ထိုအရပ်၌ပင်
 လျှင်။ ရတ္တိံ၊ ည၌။ ဝသိဿာမိ၊ နေတော်မူအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်တော်
 မူ၍။ အဂ္ဂမာသိ၊ ကြွတော်မူ၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ အယံ ထေရော၊ ဤသာဂတ-မထေရ်သည်။ “တ္ထေ၊
 ဤဆိပ်၌။ စဇ္ဈော၊ ကြမ်းတမ်းစွာသော။ နာဂရာဇော၊ နဂါးမင်းသည်။
 (အတ္ထိ)ကိရ၊ ရှိသတတ်။” ဣတိ (ဣဒံ-ဝစနံ)၊ ဤသို့သော စကားကို။ သုတ္တာ၊

၁။ နိဿယ-မဟောင်း၌မပါ။ ၂။ ကရောန္တိ-(ဆဋ္ဌ) ၃။ ဆဋ္ဌ-မူ၌ စ-ပါသည်။

ကြား၍။ “ဣမံ နဂရာဇာနံ၊ ဤနဂါးမင်းကို။ ဒမေတွာ၊ ဆုံးမ၍။ နိဗ္ဗိသေဝနံ၊
 မာန်တည်းဟူသော အဆိပ်မရှိသည်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား
 ၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်ကို။ ပဋိယာဒေတုံ၊ စီရင်ခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်
 ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍။ နာဂရာဇဿ၊ နဂါးမင်း၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊
 နေရာအရပ်သို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ ပလ္လက္ခံ၊ ထက်ဝယ်ကို။ အာဘုဇိတွာ၊
 ခွေ၍။ နိသိဒ္ဓိ၊ ထိုင်နေ၏။ နာဂေါ၊ နဂါးသည်။ ကုဇ္ဈိတွာ၊ အမျက်ထွက်၍။
 “အယံ မုဏ္ဍကော၊ ဤဦးပြည်းသည်။ ကော နာမ၊ အဘယ်အမည်ရှိသောသူ
 နည်း။ မယံ၊ ငါ၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။
 နိသိဒ္ဓော၊ ထိုင်နေ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဓမ္မာယိ၊ အခိုးလွှတ်၏။ ထေရော၊
 သာဂတ-မထေရ်သည်။ ဥတ္တရိတရံ၊ နဂါးမင်းလွှတ်အပ်သောအခိုးထက်လွန်
 ကဲစွာ။ ဓမ္မာယိ၊ အခိုးလွှတ်၏။ နာဂေါ၊ နဂါးသည်။ ပဇ္ဇလိ၊ အလျှံလွှတ်၏။
 ထေရေပိ၊ သာဂတ-မထေရ်သည်လည်း။ ဥတ္တရိတရံ၊ နဂါးလွှတ်သောအလျှံ
 ထက် လွန်ကဲစွာ။ ပဇ္ဇလိတွာ၊ အလျှံလွှတ်၍။ တဿ၊ ထိုနဂါးမင်း၏။
 တေဇံ၊ တန်ခိုးကို။ ပရိယာဒိယိ၊ ကုန်စေ၏။ သော၊ ထိုနဂါးမင်းသည်။

(၄-၂၅၂) “အယံ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်။ မဟန္တော ဝတ၊ ကြီးမြတ်ပေစွ
 တကား။” ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍။ ထေရဿ၊ သာဂတ-မထေရ်၏။ ပါဒ-
 မူလေ၊ ခြေရင်း၌။ နိပတိတွာ၊ ဝပ်၍။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တုမ္ဘကံ၊ အရှင်
 ဘုရားတို့အား။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆာမိ၊ ရောက်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။
 အာဟ၊ ဆို၏။ မယံ၊ ငါ့အား။ သရဏဂံမနကိစ္စံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့ရောက်
 သော ကိစ္စသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ သရဏံ
 (သရဏံ ဣတိ)၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂစ္ဆ၊ ဆည်းကပ်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 (အာဟ၊ ဆို၏။) သော၊ ထိုနဂါးမင်းသည်။ “သာဓု၊ ကောင်းပါပြီ။” ဣတိ၊
 ဤသို့။ သရဏံ ဂတော၊ ဆည်းကပ်ခြင်းသို့ရောက်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။
 တတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ခြင်းသို့ ရောက်သောအခါ
 မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတယောက်သောသူကို။ န ဝိဟေဌေတိ၊ မညှဉ်း
 ဆဲ။ ဒေဝမ္ပိ၊ မိုးကိုလည်း။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဝဿာပေတိ၊ ရွာစေ၏။
 သဿာနိ၊ ကောက်တို့သည်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ သမ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ပြည့်စုံကုန်၏။

ကောသမ္ပိဝါသိနော၊ ကောသမ္ပိပြည်၌ နေကုန်သောသူတို့သည်။ “အယျေန၊
 သာဂတေန၊ အရှင်သာဂတသည်။ အမ္ပတိတ္ထနာဂေါ၊ သရက်ဆိပ်၌နေသော
 နဂါးမင်းကို။ ဒမိတော ကိရ၊ ဆုံးမအပ်သတတ်။” ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတွာ၊

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၄-စတုတ္ထဝဂ္ဂ သာဂတတ္ထေရဝတ္ထု ၇၁၅

ကြားကုန်၍။ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ အာဂမနံ၊ ကြွတော်မူလာခြင်းကို။ ဥဒိက္ခမာနာ၊ မျှော်လင့်ကုန်လျက်။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ မဟာသက္ကာရံ၊ များစွာသော ပူဇော်သကားကို။ သဇ္ဇယိံသု၊ စီရင်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုကောသမ္မိပြည်၌နေကုန်သော သူတို့သည်။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ မဟာသက္ကာရံ၊ များစွာသော ပူဇော်သကားကို။ ကတွာ၊ ပြုကုန်ပြီး၍။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာနံ၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့၏။ ဝစနေ၊ စကားဖြင့်။ သဗ္ဗဂေဟေသု၊ အလုံးစုံသောအိမ်တို့၌။ ကာပေါတိကံ၊ ခိုခြေအဆင်းရှိသော။ ပသန္နံ၊ ကြည်စွာသောသေကို။ ပဋိယာဒေတွာ၊ စီရင်၍။ ပုနဒိဝသေ၊ တဖန်မိုးသောက်သောနေ့၌။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ စရန္တဿ၊ သွားသော။ သာဂတတ္ထေရဿ၊ သာဂတ-မထေရ်အား။ ဂေဟေ ဂေဟေ၊ အိမ်တိုင်း အိမ်တိုင်း၌။ ထောက် ထောက်၊ အနည်းငယ် အနည်းငယ်သော သေကို။ အဒိသု၊ လူကုန်၏။ ထေရော၊ သာဂတ-မထေရ်သည်။ သိက္ခာပဒေ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို။ အပညတ္တေ၊ ပညတ်တော်မမူမီ။ မနုဿေဟိ၊ လူတို့သည်။ ယာစိယမာနေဝံ၊ တောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍။ ဂေဟေ ဂေဟေ၊ အိမ်တိုင်း အိမ်တိုင်း၌။ (ဋ-၂၅၃) ထောက်ထောက်၊ အနည်းငယ် အနည်းငယ်သော သေကို။ ပိဝိတွာ၊ သောက်၍။ အဝိဒ္ဓရံ၊ မနီးမဝေးသော အရပ်သို့။ ဂန္ဓာဝ၊ သွား၍သာလျှင်။ အနာဟာရိကဘာဝေန၊ အာဟာရ-မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သတိံ၊ သတိကို။ ဝိဿဇ္ဇေတွာ၊ စွန့်လွှတ်၍။ သင်္ကာရဋ္ဌာနေ၊ တမြက်ချေးစွန့်ရာအရပ်၌။ ပတိံ၊ လည်း၏။

သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကတဘတ္တကိစ္စော၊ ပြုအပ်ပြီးသော ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စရှိသည်ဖြစ်၍။ နိက္ခမန္တော၊ ထွက်တော်မူသည်ရှိသော်။ တံ၊ ထိုသာဂတ-မထေရ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍။ ဂါဟံပေတွာ၊ ယူခဲ့စေ၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ ကြွတော်မူ၍။ ဝိဂရဟိတွာ၊ ကဲ့ရဲ့တော်မူ၍။ သိက္ခာပဒံ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို။ ပညာပေသိ၊ ပညတ်တော်မူ၏။ သော၊ ထိုသာဂတ-မထေရ်သည်။ ပုနဒိဝသေ၊ တဖန်မိုးသောက်သောနေ့၌။ သတိံ၊ သတိကို။ လဘိတွာ၊ ရ၍။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ကတကာရဏံ၊ ပြုမိသောအကြောင်းကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ အစွယံ၊ အပြစ်ကို။ ဒဿေတွာ၊ ပြု၍။ ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ခမာပေတွာ၊ သည်းခံစေ၍။ ဥပ္ပန္နသံဝေဂေါ၊ ဖြစ်သော ထိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို။ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထု

သည်။ ဝိနယော၊ ဝိနည်း၌။ သမုဋ္ဌိတံ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုဝတ္ထုကို။ တတ္ထံ၊ ထိုဝိနည်းပါဠိတော်၌။ အာဂတနယေနော၊ လာသောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝိတ္တာရတော၊ အကျယ်အားဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ အပရဘာဂေ၊ ပန၊ နောက်အဖို့၌ကား။ သတ္ထံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝိဇေန၊ ဇေတဝန်အမည်ရှိသော။ မဟာဝိဟာရေ၊ ကျောင်းကြီး၌။ နိသိဒ္ဓိတော၊ ထိုင်နေတော်မူ၍။ ပဋိပါဠိယာ၊ အစဉ်အတိုင်း။ ထေရေ၊ မထေရ်တို့ကို။ ဌာနန္တရေသု၊ အရာအထူးတို့၌။ ဌပေဇ္ဇော၊ ထားတော်မူသည်ရှိသော်။ သာဂတတ္ထေရံ၊ သာဂတ-မထေရ်ကို။ တေဇောဓာတုကုသလာနံ၊ တေဇောကသိုဏ်း၌ လိမ္မာကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အဂ္ဂဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။ ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။

ရာဇတ္ထေရဝတ္ထု

၂၃၃။ ကောဒသမေ၊ ကောဒသမ-သတ်၌။ ပဋိဘာနေယျကာနန္တိ (ဣမိနာ)၊ ပဋိဘာနေယျကာနံ-ဟူသော ဤပါဠိဖြင့်။ သတ္ထံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မဒေသနာပဋိဘာနဿ၊ တရားဒေသနာတော်၊ ထင်ခြင်း၏။ ပစ္စယဘူတာနံ၊ အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော။ ပဋိဘာနကတိက္ခန္တံ၊ ထင်သော တရားဒေသနာရှိကုန်သောရဟန်းတို့တွင်။ ရာဇတ္ထေရော၊ ရာဇ-မထေရ်သည်။ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏။ ဣတိ (ဣမိ-အတ္ထံ)၊ ဤသို့သော အနက်ကို။ ဒဿေတိ၊ ပြ၏။ ဟိ (ဝိတ္တာရေမိ)၊ ထိုစကားကိုချဲ့ဦးအံ့။ ထေရဿ၊ ရာဇ-မထေရ်၏။ ဒိဋ္ဌိသမုဒါစာရဉ္စ၊ အယူပညာ၏ဖြစ်ခြင်းကို လည်းကောင်း။ ဩကပ္ပနိယသဒ္ဓဉ္စ၊ သက်ဝင်ယုံကြည်တတ်သော သဒ္ဓါတရားကိုလည်းကောင်း။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ နဝနဝါ၊ အသစ်အသစ်ဖြစ်သော။ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဟောခြင်းသည်။ ပဋိဘာတိ၊ ထင်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ထေရော၊ ရာဇ-မထေရ်သည်။ ပဋိဘာနေယျကာနံ၊ ထင်သောတရားဒေသနာ ရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အဂ္ဂေါ နာမ၊ မြတ်သည်မည်သည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။

တဿ၊ ထိုရာဇ-မထေရ်၏။ ပဉ္စကမ္မေ၊ ပြဿနာအမှု၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ အနုပုဗ္ဗိကတာ၊ အစဉ်ဖြစ်သော စကားတည်း။ -ဟိ (ဝိတ္တာရေမိ)၊ ထိုစကားကိုချဲ့ဦးအံ့။ အယမ္ပိ၊ ဤရာဇ-မထေရ်၏ အလောင်းဖြစ်သော အမျိုးသားသည်လည်း။ ပဒုမုတ္တရဗုဒ္ဓကာလေ၊ ပဒုမုတ္တရဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌။ ဟံသဝတိယံ၊ ဟံသဝတိပြည်၌။ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌။ နိဗ္ဗတ္တိတော၊ ဖြစ်၍။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ သတ္ထံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မဒေသနံ၊

တရားဒေသနာတော်ကို။ သုဏန္ဒော၊ ကြားနာစဉ်၊ သတ္တာရုံ၊ ပဒုမုတ္တရဘုရား
 ကို။ ကေ၊ တယောဉ်သော။ သိက္ခ၊ ရဟန်းကို။ ပဋိဘာနေယျကာနံ၊
 တရားဒေသနာကိုသင်ကုန်သော ရဟန်းတို့တွင်။ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ
 ဌ်။ ဌပေန္တံ၊ ထားတော်မူသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အဓိကာရကမ္မံ၊ ကုသိုလ်
 အဆောက်အဦ ကံကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ တံ ဌာနန္တရံ၊ ထိုအရာအထူးကို။
 ပတ္တေသိ၊ တောင့်တ၏။ သော၊ ထိုရာဇ-မထေရ်၏ အလောင်းသည်။ ယာဝ-
 ဇီဝံ၊ အသက်သက်ဆုံး။ တထာဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပရိစရိတွာ၊ လုပ်
 ကျွေး၍။ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည် လူ့ပြည်တို့၌။ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်
 ရသည်ရှိသော်။ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓပ္ပါဒေါ၊ ဤဂေါတမမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသော
 အခါ၌။ ရာဇဂဟနဂရေ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌။ ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌။ ပဋိ-
 သန္တံ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဏှိ၊ ယူ၏။ ရာဇမာဏဝေါတိ၊ ရာဇလူလင်ဟူ၍။ အဿ၊
 ထိုသတို့သားအား။ နာမံ၊ အမည်ကို။ အကံသု၊ မှည့်ကုန်၏။

သော၊ ထိုရာဇ-လူလင်ပုဏ္ဏားသည်။ မဟလ္လကကာလေ၊ ကြီးရင့်သော
 အခါ၌။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပုတ္တဒါရေန၊ သားမယားသည်။ အဗဟုမာနော၊
 များစွာ မြတ်နိုးတနာ မပြုအပ်သည်ဖြစ်၍။ “ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရှင်ရဟန်းပြု၍။
 ကာလံ၊ ကာလကို။ ဝိတိနာမေသာမိ၊ လွန်စေအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံး
 ပိုက်၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ထေရေ၊ မထေရ်တို့ကို။
 ပဗ္ဗဇိ၊ ရှင်ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ယာစိ၊ တောင်း၏။ “ဇိဏ္ဏော၊ အိုမင်းသော။
 မဟလ္လကဗြာဟ္မဏော၊ ကြီးရင့်သော ပုဏ္ဏားတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။
 ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော မထေရ်သည်။ ပဗ္ဗာဇေတံ၊ ရှင်ရဟန်းပြု
 ခြင်းငှာ။ နုဣစ္ဆံ၊ အလိုမရှိ။ အထ၊ ထိုနောက်မှ။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။
 ဗြာဟ္မဏော၊ ရာဇ-ပုဏ္ဏားသည်။ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံ
 တော်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ပဋိသန္တာရံ၊ ပြုငှာလောကဝတ် အစေ့အစပ်ကို။
 ကတွာ၊ လျှောက်သည်ကိုပြု၍။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။
 နိသိဒ္ဓိ၊ ထိုင်နေ၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တဿ၊ ထိုရာဇပုဏ္ဏား၏။
 ဥပနိဿယသမ္ပတ္တိံ၊ မဂ်ဖိုလ်ရအံ့သော အကြောင်း၏ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဒိသ္မာ၊
 မြင်တော်မူ၍။ ကထံ၊ တရားစကားကို။ သမုဋ္ဌာပေတုကာမော၊ ဖြစ်စေခြင်းငှာ
 အလိုရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍။ “ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ပုတ္တဒါရာ၊ သားမယား
 တို့သည်။ တံ၊ သင့်ကို။ ပဋိဇဂ္ဂန္တိ ကံ၊ လုပ်ကျွေးကုန်၏လော။” ဣတိ၊ ဤသို့။

(ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။) ဘော ဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။ ပဋိဇဂ္ဂနံ၊ လုပ်ကျွေးခြင်းသည်။ ကုတော (အတ္တိ)၊ အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း။ (ဋ္ဌ-၂၅၄) မဟလ္လကောတိ၊ အသက်ကြီးဟူ၍။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ ဗဟိ၊ အပသို့။ နိဟရိသု၊ နှင်ထုတ်ကုန်၏။ (ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်သည်ရှိသော်။) ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ တေ၊ သင်အား။ ပဗ္ဗဇိတုံ၊ ရှင်ရဟန်းပြုခြင်းငှာ။ န ဝဋ္ဋတိ ကိံ ပန၊ မသင့်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။) ဘော ဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။ ကော၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ ပဗ္ဗာဇေယတိ၊ ရှင်ရဟန်းပြုလတ္တံ့နည်း။ မဟလ္လကဘာဝေန၊ အသက်ကြီးရင့်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ ကော၊ တစုံတယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ (ပဗ္ဗဇိတုံ၊ ရှင်ရဟန်းပြုခြင်းငှာ။) န ဣစ္ဆတိ၊ အလိုမရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အဝေါစ၊ လျှောက်၏။) သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာရိပုတ္တတ္ထေရဿ၊ သာရိပုတ္တရာမထေရ်အား။ သညံ၊ ရဟန်းပြုအံ့သောငှာ အမှတ်ကို။ အဒါသိ၊ ပေးတော်မူ၏။ ထေရော၊ သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်။ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သိရသာ၊ ဦးဖြင့်။ သမ္ပုဋ္ဌိစ္ဆိတံ၊ ဝန်ခံ၍။ ရာဓဗြာဟ္မဏံ၊ ရာဓ-ပုဏ္ဏားကို။ ပဗ္ဗာဇေတံ၊ ရှင်ရဟန်းပြုစေ၍။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ (ကိံ စိန္တေသိ၊ အဘယ်သို့ကြံသနည်း။) “သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမံ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဤရာဓ-ပုဏ္ဏားကို။ သာဒရေန၊ ရိုသေခြင်းနှင့်တကွ။ ပဗ္ဗဇာပေသိ၊ ရှင်ရဟန်းပြုစေ၏။ ဇေတံ၊ ထိုရာဓ-ပုဏ္ဏားကို။ အနာဒရေန၊ ရိုသေခြင်းမရှိသဖြင့်။ ပရိဟရိတံ၊ ရှက်ဆောင်ခြင်းငှာ။ န ခေါ ဝဋ္ဋတိ၊ မသင့်သည်သတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ (စိန္တေတံ၊ ကြံပြီး၍။) ရာဓတ္ထေရံ၊ ရာဓ-မထေရ်ကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ ဂါမကာဝါသံ၊ ရွာငယ်ကျောင်းသို့။ အဂမာသိ၊ သွား၏။ တတြ၊ ထိုရွာငယ်ကျောင်း၌။ အဓနာ၊ ယခုအခါ၌။ ပဗ္ဗဇိတတ္တာ၊ ရဟန်းပြုသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ကိစ္ဆလာဘိဿ၊ ငြိုငြင်သောလားဘိရှိသော။ အဿ၊ ထိုရာဓမထေရ်အား။ ထေရော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်။ အတ္တနော၊ မိမိအား။ ပတ္တံ၊ ရောက်လာသော။ အာဝါသံ၊ ကျောင်းကို။ ဒေတံ၊ ပေး၏။ အတ္တနော၊ မိမိအား။ ပတ္တံ၊ ရောက်လာသော။ ပဏိတံ၊ မှန်မြတ်သော။ ပိဏ္ဏပါတမ္ပိ၊ ဆွမ်းကိုလည်း။ တဿေဝ၊ ထိုရာဓ-မထေရ်အားသာလျှင်။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ သယံ၊ မိမိသည်။ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ စရတိ၊ လှည့်လည်၏။ ရာဓတ္ထေရော၊ ရာဓ-မထေရ်သည်။ သေနာသနသပ္ပါယဉ္ဇ၊ ကျောင်း၏ လျှောက်ပတ်ခြင်းကို လည်းကောင်း။ ဘောဇနသပ္ပါယဉ္ဇ၊ ဘောဇန၏လျှောက်ပတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ လဘိတွာ၊ ရ၍။ သာရိပုတ္တတ္ထေရဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊

ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ယု၍။ နစိရသေဝ၊ မကြာမြင့်မီပင်လျှင်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုရာဇ-မထေရ်ကို။ ထေရော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်။ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်၍။ ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပဿိတံ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ အာဂတော၊ လာ၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇာနန္ဒောဝ၊ သိတော်မူလျက်ပင်လျှင်။ “သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ တေ၊ သင့်အား။ ယော နိဿိတကော၊ အကြင်တပည့်ကို။ ဒိန္နော၊ ပေးတော်မူအပ်၏။ တဿ၊ ထိုတပည့်အား။ ကိဒိသံ၊ အသို့နည်း။ န ဥက္ကဏ္ဍတိ၊ သာသနာတော်၌ မဆန့်ကျင်သလော။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ သာသနော၊ သာသနာတော်၌။ အဘိရမိတဘိက္ခုနာမ၊ အလွန်မွေ့လျော်သော ရဟန်းမည်သည်ကား။ ဧဝရူပေါ၊ ဤ ရာဇမထေရ်ကဲ့သို့ သဘောရှိသည်။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မတော သာရိပုတ္တဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏။ “အာယသ္မာ သာရိပုတ္တတ္ထေရော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်။ ကတညူ၊ ပြုပေးဖူးသော ကျေးဇူးကို သိတတ်၏။ ကတဝေဒိ၊ ပြုပေးဖူးသောကျေးဇူးကို ထင်စွာပြု၍သိတတ်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ သံဃမဇ္ဈေ၊ သံဃာအလယ်၌။ ကထာ၊ စကားသည်။ ဥဒပုဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုကောင်းကို။ သုတွာ၊ ကြားတော်မူ၍။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ “ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သာရိပုတ္တဿ၊ သာရိပုတ္တရာ၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုပစ္စံမတဝ၌။ ကတညူကတဝေဒိတာ၊ ပြုပေးဖူးသောကျေးဇူးကို သိသည်၏အဖြစ်၊ ထင်စွာပြု၍ သိတတ်သည်၏ အဖြစ်သည်။ န အတ္ထရိယံ၊ အံ့ဖွယ်မရှိသေး။ သော၊ ထိုသာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်။ အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌။ အဟေတုကပဋိသန္ဓိယံ၊ အဟိတ်ပဋိသန္ဓေ၌။ နိဗ္ဗတ္တောပိ၊ ဖြစ်သော်လည်း။ ကတညူကတဝေဒိယေဝ၊ ပြုပေးဖူးသောကျေးဇူးကို သိတတ်၊ ထင်စွာပြု၍ သိတတ်သည်သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား။ (သော၊ ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်။) ကတရသ္မိံ ကာလေ၊ အဘယ်အခါ၌။ (ကတညူကတဝေဒိယေဝ၊ ပြုပေးဖူးသော ကျေးဇူးကို သိတတ်၊ ထင်စွာပြု၍ သိတတ်သည်သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပါသနည်း။) ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟံသု၊ လျှောက်ကုန်၏။)

တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌။ ပဗ္ဗတံပါဒမ္ပိ၊
 တောင်ခြေရင်း၌။ ပဉ္စသတမတ္တာ၊ ငါးရာအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ ဝစုကံ-
 ပုရိသံ၊ လက်သမားယောက်ျားတို့သည်။ မဟာအရည်၊ ကြီးစွာသောတော-
 သို့။ ပဝိသိတာ၊ ဗင်ကုန်၍။ ဒဗ္ဗသမ္ဘာရေ၊ သစ်စသော အဆောက်အဦတို့ကို။
 ဆိန္ဒိတော၊ ဖြတ်၍။ မဟာဥဠုမ္ပ၊ ကြီးစွာသောဖောင်ကို။ ဗန္ဓိတော၊ ဖွဲ့၍။
 နဒိယံ၊ မြစ်၌။ ဩတံရေန္တိ၊ အောက်သို့သက်ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။
 ဧကော၊ တခုသော။ ဟတ္ထိနာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်။ ဧကသ္မိံ၊ တခုသော။
 ဝိသမဋ္ဌာနေ၊ မညီညွတ်သောအရပ်၌။ သောဏ္ဍာယံ၊ နှာမောင်းဖြင့်။ သံခံ၊
 သစ်ခက်ကို။ ဂဏ္ဍန္တော၊ ယူသည်ရှိသော်။ သာခါဘဂံဓေဂံ၊ ချိုးအပ်သော-
 သစ်ခက်၏ အဟုန်ကို။ သန္ဓာရေတုံ၊ ကောင်းစွာ တည်စီမံသောငှာ။
 အသက္ကောန္တော၊ မစွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်၍။ တိခိဏခါဏုကေ၊ ထက်စွာသောသစ်-
 ငုတ်၌။ ပါဒေန၊ ခြေဖြင့်။ အဝတ္တာသိ၊ နင်းမိ၏။ ပါဒေါ၊ ခြေသည်။ ဝိဒ္ဓေါ၊
 ထိုးမိအပ်သည်။ (အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။) ဒုက္ခဝေဒနာ၊ ဆင်းရဲခြင်းကို ခံစားရ-
 ကုန်သည်။ ဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သော၊ ထိုဆင်ပြောင်သည်။ ဂမနံ၊ သွား-
 ခြင်းအမှုအရာကို။ အဘိနိဟရိတုံ၊ ရှေးရှုဆောင်ခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တော၊
 မစွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်။ နိပဇ္ဇိ၊ အပ်၏။ သော၊ ထို-
 ဆင်ပြောင်သည်။ ကတိပါဟစ္စယေန၊ နှစ်ရက်သုံးရက်လွန်သဖြင့်။ တေ ဝစုကံ၊
 ထိုလက်သမားတို့ကို။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သမိပေန၊ အနီးဖြစ်သောအရပ်ဖြင့်။
 ဂစ္ဆန္တေ၊ သွားကုန်သည်တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ “ဣမေ၊ ဤလက်သမားတို့-
 ကို။ နိဿယ၊ မှီ၍။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ လဘိဿာမိ၊
 ရအံ။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ တေသံ၊ ထိုလက်သမားတို့၏။ အနုပဒိ၊
 ခြေရာစဉ်အတိုင်း။ အဂမာသိ၊ လိုက်၏။ တေ၊ ထိုလက်သမားတို့သည်။
 နိဝတ္ထိတော၊ ပြန်နစ်စေ၍။ ဟတ္ထိံ၊ ဆင်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်ကုန်၍။ ဘိတာ၊
 ကြောက်လန့်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပလာယန္တိ၊ ပြေးကုန်၏။ သော၊ ထိုဆင်ပြောင်-
 သည်။ တေသံ၊ ထိုလက်သမားတို့၏။ ပလာယနဘာဝံ၊ ပြေးသည်၏အဖြစ်ကို။
 ဥတော၊ သိ၍။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏။ ပုန၊ တဖန်။ ဌိတကံလေ၊ ရပ်သော-
 အခါ၌။ အနုဗန္ဓိ၊ အစဉ်လိုက်၏။

ဝစုကံ ဇေဋ္ဌကော၊ လက်သမားကြီးသည်။ “အယံ ဟတ္ထိံ၊ ဤဆင်သည်။
 အမေသု၊ ငါတို့သည်။ တိဋ္ဌန္တေသု၊ ရပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ အနုဗန္ဓတိ၊ အစဉ်-
 လိုက်၏။ အမေသု၊ ငါတို့သည်။ ပလာယန္တေသု၊ ပြေးကုန်သည်ရှိသော်။”

၁။ တိဋ္ဌန္တေ၊ ရပ်ကုန်သော။ အမေသု၊ ငါတို့သို့ - (နိဿယ-မူဟောင်း)

တိဋ္ဌတိ၊ ရပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုအစဉ်လိုက်ခြင်း၊ ရပ်ခြင်း၌။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ရှိသည်ဖြစ်လတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ (စိန္တေတွာ၊ ကြံပြီး၍။) သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသော လက်သမားတို့သည်။

တံ တံ ရုက္ခံ၊ ထိုထိုသစ်ပင်သို့။ (ဋ္ဌ-၂၅၅) အာရယျ၊ တက်၍။ တဿ၊ ထိုဆင်ပြောင်၏။ အာဂမနံ၊ လာခြင်းကို။ ပဋိမာနေန္တော၊ မျှော်လင့်ကုန်လျက်။ နိသိဒ္ဓိံသု၊ ထိုင်နေကုန်၏။ သော၊ ထိုဆင်ပြောင်သည်။ တေသံ၊ ထိုလက်သမားတို့၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အာဂန္တော၊ လာ၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပါဒံ၊ ခြေကို။ ဒဿေန္တော၊ ပြလျက်။ ပဋိဝတ္တိတွာ၊ နောက်သို့ဆုတ်၍။ နိပဇ္ဇိ၊ အိပ်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဝဇ္ဇကီနံ၊ လက်သမားတို့အား။ “ဘော၊ အချင်းတို့။ သေ(ဇေသော)၊ ဤဆင်ပြောင်သည်။ ဂိလာနဘာဝေန၊ နာသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏။ အညေန၊ တပါးသော။ ကာရဏေန၊ အကြောင်းဖြင့်။ န (အာဂစ္ဆတိ)၊ မလာ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သညာ၊ အမှတ်သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ (ဣတိ၊ ဤသို့။ သညံ၊ အမှတ်ကို။ ဥပ္ပာဒေတွာ၊ ဖြစ်၍။) တဿ၊ ထိုဆင်ပြောင်၏။ သန္တိကံ၊ အနီးသို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ ပါဒေ၊ ခြေ၌။ ပဝိဋ္ဌခါဏကံ၊ စူးသောသစ်ငုတ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ “သေ(ဇေသော)၊ ဤဆင်ပြောင်သည်။ ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ဤသစ်ငုတ်စူးဝင်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ အာဂတော၊ လာ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ တိခိဏဝါသိယာ၊ ထက်စွာသောပဲခုပ်ဖြင့်။ ခါဏကောဋိယံ၊ သစ်ငုတ်စွန်း၌။ ဩခိံ၊ အရေးကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ဒဋ္ဌာယ၊ မြဲစွာသော။ ရဇ္ဇေယာ၊ ကြိုးဖြင့်။ ဗန္တိတွာ၊ ဖွဲ့၍။ ကစ္ဆိတွာ၊ ငင်၍။ နိဟရိံသု၊ ထုတ်ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုဆင်ပြောင်၏။ ဝဏမုခံ၊ အမာဝကို။ ပိဋ္ဌေတွာ၊ ညစ်၍။ ပုဗ္ဗလောဟိတံ၊ သွေးပြည်ကို။ နိဟရိတွာ၊ ထုတ်၍။ ကသာဝေါဒကေန၊ ဖန်ရည်ဖြင့်။ ဓေဝိတွာ၊ ဆေး၍။ အတ္တနော၊ မိမိတို့သည်။ ဇာနနဘေသဇ္ဇံ၊ သိသောဆေးကို။ မက္ခေတွာ၊ လိမ်းကျံ၍။ နစိရဿေဝ၊ မကြာမြင့်မီပင်လျှင်။ ဖာသုကံ၊ ချမ်းသာခြင်းကို။ အကံသု၊ ပြုကုန်၏။

ဟတ္ထိနာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်။ ဂိလာနာ၊ အနာမှ။ ဝုဋ္ဌိတော၊ ထပြီးသော်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ (ကိံ စိန္တေသိ၊ အဘယ်သို့ကြံသနည်းဟူမကား။) “ဣမေ ဤလက်သမားတို့သည်။ မယံ၊ ငါ့အား။ ဗဟုပကာရာ၊ များသောကျေးဇူးရှိကုန်၏။ ဣမေ ဤလက်သမားတို့ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ မယာ၊ ငါသည်။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်၏။ မယာ၊ ငါသည်။ ဣဇေသံ၊ ဤလက်

သမားတို့အား။ ကတညနာ၊ ပြုပေးဖူးသောကျေးဇူးကို သိတတ်သည်။ ကတ-
 ဝေဒိနာ၊ ပြုပေးဖူးသောကျေးဇူးကို ထင်စွာပြု၍ သိတတ်သည်။ ဘဝိတုံ၊
 ဖြစ်ခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ စိန္တေတွာ၊
 ကြံပြီး၍။) အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝသနဌာနံ၊ နေရာအရပ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား
 ၍။ သေတံ၊ ကိုယ်လုံးဖြူသော။ ဂန္ဓဟတ္ထိပေါတကံ၊ ဂန္ဓအမျိုး၌ဖြစ်သော
 ဆင်ငယ်ကို။ အာနေသိ၊ ရွေးရှုဆောင်၏။ ဝခုကိနော၊ လက်သမားတို့သည်။
 ဟတ္ထိပေါတကံ၊ ဆင်ငယ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်ကုန်၍။ “အမှာကံ၊ ငါတို့၏။
 ဟတ္ထိ၊ ဆင်ပြောင်သည်။ ပုတ္တမ္ပိ၊ သားကိုလည်း။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အာ-
 ဂတော၊ လာ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ တုဠစိတ္တာ၊
 နှစ်သက်သောစိတ်ရှိကုန်သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဟတ္ထိနာဂေါ၊ ဆင်
 ပြောင်သည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ (ကိံ စိန္တေသိ၊ အဘယ်သို့ကြံသနည်းဟူမူကား။)
 “မယံ၊ ငါသည်။ တိဋ္ဌန္တေ၊ ရပ်သည်ရှိသော်။ ‘ကိံ’ နှု ခေါ်၊ အဘယ်ကြောင့်
 လျှင်။ အယံ၊ ဤဆင်ပြောင်သည်။ အာဂတော၊ လာသနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။
 မမ၊ ငါ၏။ အာဂတကာရဏံ၊ လာခြင်းအကြောင်းကို။ (ဝခုကိနော၊ လက်
 သမားတို့သည်။) န ဇာနိဿန္တိ၊ မသိကုန်လတ္တံ့။” (ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတွာ၊
 ကြံပြီး၍။) ဌိတဌာနတော၊ တည်ရာအရပ်မှ။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲ့သွား၏။ ဟတ္ထိပေါ-
 တကော၊ ဆင်ငယ်သည်။ ပိတု၊ အဖ၏။ ပစ္ဆတော ပစ္ဆတော၊ နောက်သို့
 နောက်သို့။ အနုပါယာသိ၊ အစဉ်လိုက်၏။ ဟတ္ထိနာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်။
 တဿ၊ ထိုဆင်ငယ်၏။ အာဂတဘာဝံ၊ လိုက်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဥတွာ၊ သိ
 ၍။ နိဝတ္တနတ္ထာယ၊ နှစ်စိမ့်သောငှာ။ သဒ္ဒသည်၊ အသံဟူသော အမှတ်ကို။
 အဒါသိ၊ ပေး၏။ သော၊ ထိုဆင်ငယ်သည်။ ပိတု၊ အဖ၏။ ကထံ၊ စကားကို။
 သုတွာ၊ ကြား၍။ နိဝတ္တိတွာ၊ ပြန်နှစ်၍။ ဝခုကိနံ၊ လက်သမားတို့၏။
 သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂတော၊ သွား၏။ ဝခုကိနော၊ လက်သမားတို့သည်။
 “သော၊ ဤဆင်ပြောင်သည်။ ဣမံ ဟတ္ထိပေါတကံ၊ ဤဆင်ငယ်ကို။ အမှာ-
 ကံ၊ ငါတို့အား။ ဒါကံ၊ ပေးခြင်းငှာ။ အာဂတော၊ လာသည်။ ဘဝိဿတိ၊
 ဖြစ်လတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥတွာ၊ သိ၍။ “အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ သန္တိကော၊
 အထံ၌။ တယာ၊ သင်သည်။ ကတ္တဗ္ဗကိစ္စံ၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။
 ပိတု၊ အဖ၏။ သန္တိကံယေဝ၊ အသံသို့သာလျှင်။ ဂစ္ဆ၊ သွားလေလော့။”
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဟိဏိံသု၊ စေလွှတ်ကုန်၏။ ဟတ္ထိနာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်
 သည်။ ယာဝတတိယံ၊ သုံးကြိမ်မြောက်အောင်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သန္တိကံ၊

အထံသို့။ အာဂတမ္ပိ၊ လာသော်လည်း။ ပုန၊ တဖန်။ ဝဗ္ဗကီနိယေဝ၊ လက်သမားတို့၏သာလျှင်။ သမိပံ၊ အနီးဖြစ်သောအရပ်သို့။ ပေသေသိ၊ စေလွှတ်၏။ တတော၊ ထို သုံးကြိမ်မြောက်သောအခါမှ။ ငဠာယ၊ စ၍။ ဝဗ္ဗကီနော၊ လက်သမားတို့သည်။ ဟတ္ထိပေါတကံ၊ ဆင်ငယ်ကို။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ပဋိဇဂ္ဂန္တိ၊ ကျေးမွေးကုန်၏။ ဘောဇနကာလေ၊ ထမင်းစားသောအခါ၌။ ဧကေကံ၊ တခုတခုသော။ ဘတ္တပိဏ္ဍံ၊ ထမင်းဆုပ်ကို။ ဒေန္တိ၊ ပေးကုန်၏။ ဘတ္တံ၊ ထမင်းသည်။ တဿ၊ ထိုဆင်ငယ်အား။ ယာဝဒတ္ထံ၊ အလိုရှိတိုင်းပြည့်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထို ဆင်ငယ်သည်။ ဝဗ္ဗကီဟိ၊ လက်သမားတို့သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဂဟဏကောဋ္ဌိကံ၊ ယူအပ်သောအဖို့ရှိသော။ ဒဗ္ဗသမ္ဘာရံ၊ သစ်၊ ဝါးစသော အဆောက်အဦကို။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်၍။ အဂ္ဂဏဋ္ဌာနေ၊ ညီညွတ်သောအပြင်ရှိရာ အရပ်၌။ ရာသိံ၊ အစုကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ဧတေန ဝနိယာမေန၊ ဤအမှတ်ဖြင့်ပင်လျှင်။ အညမ္ပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော။ ဥပကာရကမ္ပိ၊ ကျေးဇူးကိုပြုသောအမှုကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။

သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမံ ကာရဏံ၊ ဤအကြောင်းကို။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်၍။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌လည်း။ သာရိပုတ္တဿ၊ သာရိပုတ္တရာမထေရ်၏။ ကတညူကတဝေဒိဘာဝံ၊ ပြုပေးဖူးသော သူ့ ကျေးဇူးကို သိတတ်သည်၏အဖြစ်၊ ထင်စွာပြု၍ သိတတ်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဒီပေတိ၊ ပြတော်မူ၏။ ဟိ (သစ္စံ)၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ သာရိပုတ္တတ္ထေရော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ မဟာဟတ္ထိ၊ ဆင်ပြောင်ကြီးသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အဠုပ္ပတ္တိယံ၊ အကြောင်း၏ဖြစ်ခြင်း၌။ အာဂတော၊ လာသော။ ဩသဠဝီရိယော၊ စွန့်လွှတ်အပ်သော လုံ့လရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဟတ္ထိပေါတကော၊ ဆင်ငယ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သံယုတ္တနိကာယံ၊ သံယုတ္တနိကာယ်သို့။ ပတွာ ပန၊ ရောက်၍ကား။ သကလံ၊ အလုံးစုံသော။ ရာဇသံယုတ္တဉ္စ၊ ရာဇသံယုတ်ပါဠိသည် လည်းကောင်း။ ဓမ္မပဒေ၊ ဓမ္မပဒ၌။—

- ☞ (ဋ-၂၅၆) “နိဓိနံ ပဝတ္တာရံ၊ ယံ ပဿေ ဝဇ္ဇဒဿိနံ။
 နိဂ္ဂယှဝါဒိံ မေဓာဝိံ၊ တာဒိသံ ငဏ္ဍိတံ ဘဇေ။
 တာဒိသံ ဘဇမာနဿ၊ သေယျော ဟောတိ န ပါဝိယော”တိ။^၁

၁။ သန္တိကေ = (ဆဋ္ဌ)၊ ၂။ အန္တောဂဟနေ ကောဋ္ဌိတံ = (ဆဋ္ဌ)၊ ၃။ ၃-၁၊ ၂၄။

နိဓိနံ ပဝတ္ထာရံ။ ပ။ သေယျော ဟောတိ န ပါပိယော-ဟူသော။ ဂါထာစ၊ ဂါထာသည်လည်းကောင်း။ ထေရဿ၊ ရာဇ-မထေရ်အား။ (ဒေသိတာ၊ ဟောအပ်သော။) ဓမ္မဒေသနာ နာမ၊ တရားဒေသနာမည်၏။

(ဒုဂ္ဂတမနုဿော၊ ဆင်းရဲသော ယောက်ျားသည်။) နိဓိနံ၊ မြေ၌မြုပ်၍ထားအပ်သော ရွှေအိုးငွေအိုးတို့ကို။ ပဝတ္ထာရံ၊ ပြောကြားပေတတ်သောသူကို။ (ဘဇေတိ) ဣဝ၊ ဆည်းကပ်သကဲ့သို့။ ဝဇ္ဇဒဿိနံ၊ အပြစ်ကို ရှုလေ့ရှိသော။ နိဂ္ဂယျဝါဒိ၊ နှိပ်စက်၍ဆိုလေ့ရှိသော။ မေဓာဝိ၊ တရားကြောင့်ဖြစ်သော ပညာရှိသော။ ယံ (ပဏ္ဍိတံ)၊ အကြင်ပညာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ပဿ၊ မြင်ငြားအံ့။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို။ (ကောပံ၊ အမျက်ကို။ အကတော၊ မပြုမူ၍။) ဘဇေ(ဘဇေယျ)၊ ဆည်းကပ်ရာ၏။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ (ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။) ဘဇမာနဿ၊ ဆည်းကပ်သောရဟန်းအား။ သေယျော၊ မြတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပါပိယော၊ ယုတ်မာသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။

အပရဘာဂေ ပန၊ နောက်အဖို့၌ကား။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပဋိ-ပါဠိယာ၊ အစဉ်အတိုင်း။ ထေရေ၊ မထေရ်တို့ကို။ ဌာနန္တရေသု၊ အရာအထူးတို့၌။ ဌပေန္တော၊ ထားတော်မူသည်ရှိသော်။ ရာဇတ္ထေရံ၊ ရာဇ-မထေရ်ကို။ ပဋိဘာနေယျကနံ၊ မြတ်စွာဘုရား ဒေသနာတော်ကို ထင်ခြင်းရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အဂ္ဂဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။ ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။

မောသရာဇတ္ထေရဝတ္ထု

၂၃၄။ ဒွါဒသမေ၊ ဒွါဒသမ-သုတ်၌။ လူခစီဝရဓရာနန္တိ (လူမိနာ)၊ လူခစီဝရဓရာနံ-ဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်။ လူခစီဝရံ၊ ကြမ်းသောသင်္ကန်းကို။ ဓရန္တာနံ၊ ဆောင်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ မောသရာဇာ၊ မောသရာဇ-အမည်ရှိသော မထေရ်သည်။ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏။ ဣတိ (လူမံ-အတ္ထံ)၊ ဤသို့သော အနက်ကို။ ဒဿေတိ၊ ပြ၏။ ဟိ (ဝိတ္ထာရေမိ)၊ ထိုစကားကို ချဲ့ဦးအံ့။ အယံ ထေရော၊ ဤမောသရာဇ-မထေရ်သည်။ ဝတ္ထလူခံ၊ အဝတ်ပုဆိုး၏ ရုန့်ကြမ်းခြင်း လည်းကောင်း။ သုတ္တလူခံ၊ ချုပ်သောချည်၏ ရုန့်ကြမ်းခြင်းလည်းကောင်း။ ရဇန-

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၄-စတုတ္ထဝဂ္ဂ မောဃရာဇတ္ထေရဝတ္ထု ၃၂၅

လူခံ၊ ဆိုးခြင်း၏ ရုန့်ကြမ်းခြင်းလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တိဝိဓေနပိ၊ သုံးပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ လူခေန၊ ရုန့်ကြမ်းခြင်းနှင့်။ သမန္တာဂတံ၊ ပြည့်စုံသော။ ပံသုကူလံ၊ ပံသကူသင်္ကန်းကို။ ဓာရေသိ၊ ဆောင်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ လူခစိဝရဓရာနံ၊ ရုန့်ကြမ်းသောသင်္ကန်းကို ဆောင်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အဂ္ဂေါ နာမ၊ မြတ်သည်မည်သည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။

တဿ၊ ထိုမောဃရာဇ-မထေရ်၏။ ပဉ္စကမ္မေ၊ ပြဿနာအမှု၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ အနုပုဗ္ဗိကဿ၊ အစဉ်ဖြစ်သော စကားတည်း။ - ဟိ (ဝိတ္တာရေမိ)၊ ထိုစကားကို ချဲ့ဦးအံ့။ အယမ္ပိ၊ ဤမောဃရာဇ-မထေရ်၏ အလောင်းသည်လည်း။ ပဒုမုတ္တရဗုဒ္ဓကာလေ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောခါ၌။ ဟံသဝတိယံ၊ ဟံသဝတီပြည်၌။ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌။ ပဋိသန္ဓိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ [နိဗ္ဗတ္တိ၊ တတော = (ဆဋ္ဌ)] အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ သုဏန္ဓော၊ ကြားနာရသည်ရှိသော်။ သတ္တာရံ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားကို။ ဧကံ၊ တယောက်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ လူခစိဝရဓရာနံ၊ ရုန့်ကြမ်းသောသင်္ကန်းကို ဆောင်ကုန်သော ရဟန်းတို့တွင်။ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။ ဌပေန္တံ၊ ထားတော်မူသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အဓိကာရကမ္ပံ၊ ကုသိုလ် အဆောက်အဦကံကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ တံ၊ ဌာနန္တရံ၊ ထို အရာအထူးကို။ ပတ္ထေသိ၊ တောင့်တ၏။ သော၊ ထို မောဃရာဇ-မထေရ်၏ အလောင်းသည်။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ ကုသလံ၊ ကောင်းမှုကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည် လူ့ပြည်တို့၌။ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်ရသည် ရှိသော်။ ကဿပဒသဗလဿ၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏။ နိဗ္ဗတ္တိတော၊ ဖြစ်တော်မူသည်မှ။ ပုရေတရမေဝ၊ ရှေးမဆွကသာလျှင်။ ကဋ္ဌဝါဟနနဂရေ၊ ကဋ္ဌဝါဟန မြို့၌။ အမစ္စဂေဟေ၊ အမတ်အိမ်၌။ ပဋိသန္ဓိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂုဏိ၊ ယူ၏။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ ဝယပုတ္တော၊ အရွယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်။ ကဋ္ဌဝါဟနရာဇာနံ၊ ကဋ္ဌဝါဟန-မင်းကို။ ဥပဋ္ဌဟန္တော၊ စေားသည်ဖြစ်၍။ အမစ္စဋ္ဌာနံ၊ အမတ်အရာကို။ လဘိ၊ ရ၏။

တသ္မိံ ကာလေ၊ ထိုအခါ၌။ - ကဿပဒသဗလော၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရားသည်။ လောကေ၊ လောက၌။ ဥပ္ပဗ္ဗိ၊ ပွင့်တော်မူ၏။ ကဋ္ဌဝါဟနရာဇာ၊ ကဋ္ဌဝါဟန-မင်းသည်။ “ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ လောကေ၊ လောက၌။ ဥပ္ပန္နော ကိရ၊ ပွင့်တော်မူသတတ်။” ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတွာ၊ ကြား၍။ တံ၊ ထိုမောဃရာဇ-မထေရ်၏အလောင်းဖြစ်သော အမတ်ကို။ ပက္ခောသာပေတွာ၊

၇၂၆. အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ. [ကောက

ခေါ်ရေ၍။ အာဟ၊ ဆို၏။ (ကိံအာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။) “တတ၊ အမောင်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ လောကေ၊ လောက၌။ ဥပ္ပန္နော ကိရ၊ ပွင့်တော်မူသတတ်။ ဣမံ ပစ္စန္နနဂရံ၊ ဤပစ္စန္နရစ်မြို့၌။ ဧကပ္ပဟာရေ- နေဝ၊ တပြိုင်တည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဥဘောဟိ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။ အမေဟိ၊ ငါတို့သည်။ တုတ္ထံ၊ အချည်းနှီးကို။ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ န သက္ကာ၊ မတတ် ကောင်း။ တံ၊ သင်သည်။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ မဇ္ဈိမဒေသံ၊ မဇ္ဈိမဒေသသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဥပ္ပန္နဘာဝံ၊ ပွင့်တော်မူသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ ဒသဗလံ၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရားကို။ (ဂဟေတွာ၊ ပင့်ဆောင်၍။) ဣမံ နဂရံ၊ ဤငါတို့နေရာမြို့သို့။ အာနေဟိ၊ ပင့်ဆောင်ခဲ့ လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပရိသသဟဿေန၊ ယောက်ျားတထောင်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္က။ ပေသေသိ၊ စေလွှတ်၏။ သော၊ ထိုမောဃရာဇ-မထေရ်၏အလောင်း ဖြစ်သော အခတ်သည်။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်အားဖြင့်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား ၏။ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဓမ္မကထ၊ တရားစကားကို။ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍။ ပဋိလဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊ ရအပ်သော ယုံကြည်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍ တတ္ထေဝ၊ ထိုကဿပ မြတ်စွာဘုရား အထံတော်၌ပင်လျှင်။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရှင်ရဟန်း ပြု၍။ ဝိသတိ ဝဿသဟဿာနိ၊ အနှစ်နှစ်သောင်းတို့ပတ်လုံး။ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို။ အကာသိ၊ ကျင့်သည်ကိုပြု၏။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ် ကုန်သော။ တေန၊ ထိုမောဃရာဇ-မထေရ်၏အလောင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္က။ ဂတပုရိသာ ပန၊ သွားသောယောက်ျားတို့သည်ကား။ နိဝတ္တိတွာ၊ ပြန်နစ်၍။ ပုန၊ တဖန်။ ရညော၊ ကဋ္ဌဝါဟန-မင်း၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အာဂတာ၊ လာကုန်၏။

အယံ ထေရော၊ ဤမောဃရာဇ-မထေရ်၏ အလောင်းဖြစ်သော မထေရ် သည်။ ပရိပုဏ္ဏသီလော၊ ပြည့်စုံသော သီလရှိသည်ဖြစ်၍။ ကာလံ ကတွာ၊ သေခြင်းကိုပြု၍။ ဧကံ ဗုဒ္ဓန္တရံ၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရားနှင့် ဂေါတမမြတ်စွာ ဘုရား နှစ်ဆူတို့၏ တခုသောအကြားပတ်လုံး။ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လုံး ပြည်တို့၌။ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်ရသည်ရှိသော်။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ နိဗ္ဗတ္တိတော၊ ပွင့်တော်မူသည်မှ။ ပုရေတရ-
မေဝ၊ ရှေးမဆွကပင်လျှင်။ (ဋ-၂၅၇) သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ ဗြာဟ္မဏ- ကုလေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌။ ပဋိသန္တိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဏိ၊ ယူ၏။ မောဃ- ရာဇမာဏဝေ၊ ထို မောဃရာဇလူလင်ဟူ၍။ အဿံ၊ ထိုသတို့သားအား။ နာမံ၊ အမည်ကို။ အကံသု၊ မှည့်ကုန်၏။ ကဋ္ဌဝါဟနရာဇပိ၊ ကဋ္ဌဝါဟန-မင်း သည်လည်း။ ကဿပဿ၊ ကဿပအမည်တော်ရှိသော။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ

၂၅

ဘုရား၏။ အဓိကာရကမ္မံ၊ လွန်ကဲသော ကုသိုလ်အဆောက်အဦကံကို။ ကံတွာ၊ ပြု၍။ ဧကံ ဗုဒ္ဓန္တရံ၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရားနှင့် ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား နှစ်ဆူတို့၏ တခုသောအကြားပတ်လုံး။ သပရိဝါရော၊ အခြံအရံနှင့်တကွ။ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည် လူ့ပြည်တို့၌။ သံသရိတွာ၊ ကျင်လည်ပြီး၍။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ နိဗ္ဗတ္တိတော၊ ပြစ်တော်မူသည်မှ။ ပို၍တရံမေဝ၊ ရှေးမဆွကပင်လျှင်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ ပုရောဟိတဂေဟေ၊ ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏား၏အိမ်၌။ ပဋိသန္ဓိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဏှိယူ၏။ ဗာဝရိမာဏဂေါတိ၊ ဗာဝရိလုလင်ဟူ၍။ အဿ၊ ထိုသတို့သားအား။ နာမံ၊ အမည်ကို။ အကံသု၊ မှည့်ကုန်၏။ သော၊ ထိုဗာဝရိ လုလင်သည်။ အပရေန၊ တပါးသော။ သမယေန၊ အခါ၌။ တယော ဝေဒေ၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့ကို။ ဥဂ္ဂဏှိတွာ၊ သင်၍။ သောဠသန္ဓံ၊ မာဏဝကသဟဿာနံ၊ တသောင်း ခြောက်ထောင်သော တပည့်လုလင်တို့အား။ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို။ ဝါစေန္တော၊ ပို့ချလျက်။ စရတိ၊ လှည့်လည်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုဗာဝရိ လုလင်အား။ ပသေနဒိကောသလရညော၊ ပသေနဒိကောသလမင်း၏။ ကာလေ၊ လက်ထက်၌။ ပိတု၊ အဖ၏။ အစ္စယေန၊ လွန်သောအခါ၌။ ပုရောဟိတဌာနံ၊ ပုရောဟိတ်အရာကို။ အဒိသု၊ ပေးကုန်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ အယမ္မိ မောဃရာဇမာဏဂေါ၊ ဤမောဃရာဇလုလင်သည်လည်း။ ဗာဝရိ-
 ဗြာဟ္မဏဿ၊ ဗာဝရိပုဏ္ဏား၏။ သန္တိတေ၊ အထံ၌။ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို။ ဂဏှာတိ၊ သင်ယူ၏။

အထ၊ ထိုနောင်မှ။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ဗာဝရိဗြာဟ္မဏော၊ ဗာဝရိပုဏ္ဏားသည်။ ရဟောဂတော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ကပ်လျက်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သိပ္ပေ၊ အတတ်၌။ သာရံ၊ အနှစ်ကို။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်လတ်သော်။ သမ္ပရာယိကံ၊ တမလွန်ဘဝ၌ဖြစ်သော။ သာရံ၊ အနှစ်ကို။ အဒိသု၊ မမြင်၍။ “ဧကံ၊ တခုသော။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရသေ့ရဟန်း၏အဖြစ်ကို။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရှင်ရဟန်းပြု၍။ သမ္ပရာယိကံ၊ တမလွန်ဘဝ၌ဖြစ်သော။ (သာရံ၊ အနှစ်ကို။) ဂဝေသေဿာမိ၊ ရွာမှီးတော့အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍။ ကောသလရာဇာနံ၊ ကောသလမင်းသို့။ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်၍။ အတ္တနော၊ မိမိအား။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရှင်ရဟန်း၏အဖြစ်ကို။ အနုဇာနာပေသိ၊ ခွင့်ပြုစေ၏။ သော၊ ထိုဗာဝရိ ပုဏ္ဏားသည်။ တေန၊ ထို ကောသလမင်းသည်။ အနုညာတော၊ ခွင့်ပြုအပ်သည်ဖြစ်၍။ သောဠသဟိ၊ မာဏဝကသဟဿေဟိ၊ တသောင်း ခြောက်ထောင်သော တပည့်လုလင်တို့

၁။ ဇာတကာလေ၊ စွားသောအခါ၌ = (နိဿယ-မူဟောင်း)

သည်။ ပရိဝုဇ္ဇော၊ ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍။ ပဗ္ဗဇတ္ထာယ၊ ရှင်ရဟန်းပြုခြင်းငှာ။ နိက္ခမိ၊ ဆွက်၏။ ကောသလရာဇာပိ၊ ကောသလအမည်ရှိသော မင်းသည်လည်း။ တေန၊ ထိုဗာဝရီ ပုဏ္ဏားလူလင်နှင့်။ သဒ္ဓိယေဝ၊ တကွသာလျှင်။ ဧကံ၊ တယောက်သော။ အမတ္တံ၊ အမတ်ကို။ ကဟာပဏသဟဿံ၊ အသပြာတ်ထောင်ကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ “ယသ္မိံ၊ ဌာနေ၊ အကြင်အရပ်၌။ အာစရိယော၊ ဆရာသည်။ ပဗ္ဗဇတိ၊ ရသေ့ရဟန်းပြု၏။ တတြ၊ ထို ရသေ့ရဟန်းပြုရာအရပ်၌။ အဿ၊ ထို ဆရာအား။ ဝသနဌာနံ၊ နေရာအရပ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဒေထ၊ ပေးကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပေသေသိ၊ စေ၏။ ဗာဝရီဗြာဟ္မဏော၊ ဗာဝရီပုဏ္ဏားသည်။ ဖာသုကဌာနံ၊ ချမ်းသာရာအရပ်ကို။ ဩလောကေ တုကာမော၊ ကြည့်ခြင်းငှာအလို့ရှိသည်ဖြစ်၍။ မဇ္ဈိမဒေသတော၊ မဇ္ဈိမဒေသမှ။ ပဋိက္ကမ္မ၊ ဖဲခွဲ၍။ အဿကရညော စ၊ အဿက-မင်း၏လည်းကောင်း။ မုဠကရညော စ၊ မုဠက-မင်း၏ လည်းကောင်း။ သီမန္တရေ၊ အပိုင်းအခြား၏ အတွင်း၌။ ဂေါဓာဝရိတီရေ၊ ဂေါဓာဝရိမြစ်နား၌။ အတ္တနော၊ မိမိအား။ ဝသနဌာနံ၊ နေရာအရပ်ကို။ ကာရေသိ၊ ပြုစေ၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကော၊ တယောက်သော။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ ဇဋ္ဌိလာနံ၊ ရသေ့တို့ကို။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ ဂတော၊ သွားသည်ရှိသော်။ တေသံ၊ ထိုရသေ့တို့၏။ သန္တကေ၊ ဥစ္စာဖြစ်သော။ ဘူမိဌာနေ၊ မြေအရပ်၌။ တေဟိ၊ ထိုရသေ့တို့သည်။ အနုညာတော၊ ခွင့်ပြုအပ်သည်ဖြစ်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝသနဌာနံ၊ နေရာအရပ်ကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ တေန၊ ထို ယောက်ျားသည်။ (ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ ဝသနဌာနံ၊ နေရာအရပ်ကို။) ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အပ်ရံ၊ တပါးသော။ ကုလသတံ၊ အမျိုးတရာသည်။ ဂေဟသတံ၊ အိမ်တရာကို။ ကာရေသိ၊ ပြုစေ၏။ တေ သဗ္ဗေပိ၊ ထို အလုံးစုံသော သူတို့သည်လည်း။ သန္တိပတိတွာ၊ စည်းဝေးကုန်၍။ “မယံ၊ ငါတို့သည်။ အယျာနံ၊ အရှင်တို့၏။ သန္တကေ၊ ဥစ္စာဖြစ်သော။ ဘူမိတာဂေ၊ မြေအပို၌။ ဝသန္တာ၊ နေကုန်သည်ရှိသော်။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ ဝသိတုံ၊ နေခြင်းငှာ။ သက္ကောမ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်၏။ သုခဝါသံ-သုခဝါသဿ၊ ချမ်းသာစွာ နေရခြင်း၏။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကြောင့်။ တေ၊ အရှင်ဘုရားအား။ ဒဿာမ၊ ပေးကုန်အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဧကေနော၊ တယောက် တယောက်သောသူသည်။ ဧကေနံ၊ တခုတခုသော။ (ဋ္ဌ-၂၅၀) ကဟာပဏံ၊ အသပြာကို။ ဗာဝရိ-

၁။ ဩလောကန္တော = (ဆဌ)
 ၂။ ဤ“...”အတွင်းရှိဝါကျ-ဆဌမှပါဠိဝါကျနှင့်မတူ။

ပြောဟူဏဿ၊ ဗာဝရီ အမည်ရှိသော ပုဏ္ဏားရသေ့၏။ ဝသနဌာနေ၊ နေရာအရပ်၌။ ဌပေသိ၊ ထား၏။ သဗ္ဗေဟိပိ၊ အလုံးစုံသောသတိသည်လည်း။ အာဘတကဟာပဏာ၊ ဆောင်အပ်သော အသပြာတို့သည်။ သတသဟဿမတ္တာ၊ တသိန်းအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဗာဝရီပြောဟူဏော၊ ဗာဝရီ အမည်ရှိသော ပုဏ္ဏားရသေ့သည်။ “ကိမတ္ထံ၊ အဘယ် အကျိုးငှာ။ တေ၊ ဤသို့တို့သည်။ အာဂတာ၊ လာကုန်သနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သုခဝါသဒါနတ္တာယ၊ ချမ်းသာစွာ နေခြင်းကို ပေးခြင်းအကျိုးငှာ။ (အာဂတာ၊ လာကုန်၏။) ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။) အဟံ၊ ငါသည်။ ဟိရညသုဝဏ္ဏေန၊ ငွေရွှေဖြင့်။ အတ္ထိကော၊ အလိုရှိသည်။ သစေ အသံ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့။ (ဝေ သတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။) အဟံ၊ ငါသည်။ မဟန္တံ၊ များစွာသော။ နေရာသိ၊ ဥစ္စာစုကို။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။ န ပဗ္ဗဇေယျံ၊ ရသေ့ရဟန်းမပြုရာ။ တုမ္မာကံ၊ သင်တို့၏။ ကဟာပဏေ၊ အသပြာတို့ကို။ ဂဏှိတု၊ ယူ၍။ ဂစ္ဆိယ၊ သွားကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၍။) အမေဟိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ အယျဿ၊ အရှင်ဘုရားအား။ ပရိစ္စတ္တတ္တာ၊ စွန့်အပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပုန၊ တဖန်။ န ဂဏှာမ၊ မယူကုန်။ (ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။) ပန၊ စင်စစ် သောကား။ အနုသံဝစ္ဆရံ၊ နှစ်တိုင်းနှစ်တိုင်း။ တေနေဝ နိယာမေန၊ ဤသို့သော အမှတ်ဖြင့်သာလျှင်။ အာဟရိဿာမ၊ ဆောင်ပါကုန်အံ့။ ဣမေ၊ ဤအသပြာတို့ကို။ ဂဟေတု၊ ယူ၍။ အယျော၊ အရှင်ဘုရားသည်။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒေတု၊ ပေးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။) ပြောဟူဏော၊ ဗာဝရီ အမည်ရှိသော ပုဏ္ဏား ရသေ့သည်။ အဓိဝါသေတု၊ ဝန်ခံ၍။ ကပဏဒ္ဓိကဝနိဗ္ဗကယာစကာနံ၊ အထီးကျန်သောသူ၊ ဆင်းရဲသောသူ၊ ခရီးသွားသောသူ၊ ဒါနကျေးဇူးကို ချီးမွမ်း၍ အကောင်းအမြတ်ကို တောင်းတတ်သောသူ၊ တခဲတဆုပ် တလုတ်မျှကို တောင်းတတ်သော ဘုန်းတောင်းယာစကာတို့အား။ ဒါနမုခေ၊ အလှူဝ၌။ နိယျာတေသိ၊ ဆောင်နှင်း၏။ တဿ၊ ထိုဗာဝရီအမည်ရှိသော ပုဏ္ဏားရသေ့၏။ အပရာပရံ၊ အဆင့်ဆင့်။ ဒါယကတာဝေါ၊ ပေးတတ်သည်၏အဖြစ်သည်။ သကလဇမ္ဗုဒ္ဓိပေ၊ အလုံးစုံသော ဇမ္ဗုဒ္ဓိပျံ့နှံ့၍။ ပညာယိတ္ထံ၊ ထင်ရှား၏။

တတော၊ ထိုသို့ထင်ရှားခြင်းကြောင့်။ ကာလိဂ်ရဋ္ဌေ၊ ကာလိဂ်ရာဇ်တိုင်း၌။ ဒုန္နိဝိဋ္ဌေ နာမ၊ ဒုန္နိဝိဋ္ဌ-အမည်ရှိသော။ ဂါမေ၊ ရွာ၌။ ဇူကေပြောဟူဏဿ၊

ဇူကောပုဏ္ဏား၏။ ဝံသေ၊ အနုယံ၌။ ဇာတ်ပြာဟူဏဿ၊ ဖြစ်သော ပုဏ္ဏား၏။
 ပြာဟူဏံ၊ ပုဏ္ဏားမသည်။ ဥဋ္ဌာယ သမုဋ္ဌာယ၊ တက်၍တက်၍။ ပြာဟူဏံ၊
 ပုဏ္ဏားကို။ “ဗာဝရိ၊ ဗာဝရိအမည်ရှိသော ပုဏ္ဏားရသေ့သည်။ ဒါနံ၊ အလှူကို။
 ဒေဟိ ကိရ၊ ပေးသတတ်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ တတော၊ ထိုဗာဝရိအမည်ရှိ
 သော ပုဏ္ဏားရသေ့အထံမှ။ ဟိရညသုဝဏ္ဏံ၊ ငွေရွှေကို။ အာဟရိ၊ ဆောင်ချေ
 လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ စောဒေဟိ၊ တိုက်တွန်း၏။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။
 တာယ၊ ထိုပုဏ္ဏားမငယ်သည်။ စောဒိယမာနော၊ တိုက်တွန်းအပ်သည်ဖြစ်၍။
 သန္ဓာရေတုံ၊ တည်တံ့ခြင်းငှာ၊ အသက္ကောန္တော၊ မစမ်းနိုင်သည်ဖြစ်၍။ ဗာ-
 ဝရိဿ၊ ဗာဝရိအမည်ရှိသော ပုဏ္ဏားရသေ့၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂစ္ဆမာ-
 နော၊ သွားသည်ရှိသော်။ ဗာဝရိပိ၊ ဗာဝရိအမည်ရှိသော ပုဏ္ဏားရသေ့သည်
 လည်း။ ဟိယောျာ၊ ယမန်နေက။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒတုာ၊ ပေး၍။ ပဏ္ဏာသင်္ခလံ၊
 သစ်ရွက်မိုးသော ကျောင်းသို့။ ပဝိသိတုာ၊ ဝင်၍။ နိပဇ္ဇိတုာ၊ ဝပ်၍။ ဒါနံ၊
 အလှူကို။ အနုဿရမာနော၊ အဖန်တလဲလဲအောက်မေ့သည်ဖြစ်၍။ ဂတော၊
 သွား၏။ ဂန္ဓာ စ၊ သွားပြီး၍လည်း။ “ပြာဟူဏ၊ ပုဏ္ဏား။ မေ၊ ငါ့အား။
 ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒေဟိ၊ ပေးလော့။ ပြာဟူဏ၊ ပုဏ္ဏား။ မေ၊ ငါ့အား။ ဒါနံ၊
 အလှူကို။ ဒေဟိ၊ ပေးလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ပြာဟူဏ၊
 ပုဏ္ဏား။ တံ၊ သင်သည်။ အကာလေ၊ အခါမဟုတ်သည်၌။ အာဂတော၊
 လာသည်။ (အဆို၊ ဖြစ်၏။) သမ္ပတ္တယာစကာနံ၊ ရောက်လာသော ဘုန်း
 တောင်း ယာစကာတို့အား။ မေ၊ ငါသည်။ ဒိန္နံ၊ ပေးလှူအပ်ပြီ။ ဣဒါနိ၊
 ယခုအခါ၌။ ကဟာပဏံ၊ အသပြာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊
 ဆို၏။) ပြာဟူဏ၊ ပုဏ္ဏား။ မယံ၊ ငါ့အား။ ဗဟုဟိ၊ များစွာကုန်သော။ ကဟာ-
 ပဏေဟိ၊ အသပြာတို့ဖြင့်။ န အတ္ထော၊ အလိုမရှိ။ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှအတိုင်း
 အရည်ရှိသော။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒဒန္တဿ၊ ပေးသော။ တဝ၊ သင်အား။ ကဟာ-
 ပဏေဟိ၊ အသပြာတို့နှင့်။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ ဘဝိတံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ။ န သက္ကာ၊
 မတတ်ကောင်း။ မယံ၊ ငါ့အား။ ပဉ္စ ကဟာပဏသတာနိ၊ ငါးရာသော အသပြာ
 တို့ကို။ ဒေဟိ၊ ပေးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) ပြာဟူဏ၊ ပုဏ္ဏား။
 ပဉ္စပိ သတာနိ၊ ငါးရာသော အသပြာတို့သည်လည်း။ နတ္ထိ (န သန္တိ)၊ မရှိကုန်။
 ပုန၊ တဖန်။ ဒါနကာလေ၊ ပေးလှူသောအခါသည်။ သမ္ပတ္တေ၊ ရောက်လတ်
 သော်။ လတိဿသိ၊ ရလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) အဟံ၊ ငါသည်။

၁။ သက္ကာတုံ-(ဆဋ္ဌ) ၂။ ဗာဝရိပိ-(အဋ္ဌ) ၃။ ဆဋ္ဌ-မုဋ္ဌမပါ။
 ၄။ နိဿယ-မူဟောင်း၌မပါ။ ၅။ အနုဿရမာနော-(ဆဋ္ဌ)

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၄-စတုတ္ထဝဂ္ဂ မောသရာဇတ္ထေရဝတ္ထု ၇၃၁

တဝ၊ သင်၏။ ဒါနကလံ၊ ပေးလှသောအခါကို။ ကိံ၊ ပန အာဂမိယာမိ၊ အဘယ်မှာ ငုံ့နိုင်ပါအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဗာဝရိဗြာဟ္မဏဿ၊ ဗာဝရိ အမည်ရှိသော ပုဏ္ဏားရသော၏။ ပုဏ္ဏသာလာဒ္ဒါရေ၊ သစ်ရွက်မိုးသော ကျောင်း ၏တံခါး၌။ ဝါလုကံ၊ သဲကို။ ထပံ၊ စေတီကို။ ကတော၊ ပြု၍။ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်သောအရပ်မှ။ ရတ္တဝဏ္ဏာနိ၊ နီသော အဆင်းရှိကုန်သော။ ပုပ္ဖါနိ၊ ပန်းတို့ကို။ ဝိကိရိတော၊ ကြံ၍။ မန္တံ၊ မန္တန်ကို။ ဇပေန္တော ဝိယ၊ ရွက် သကဲ့သို့။ ဩဠေ၊ နှုတ်ခမ်းတို့ကို။ စာလေတော၊ စာလေတော၊ လှုပ်၍ လှုပ်၍။ “(တေ၊ သင်၏။) မုဒ္ဒါ၊ ထိပ်သည်။ သတ္တဓာ၊ ခုနစ်စိတ်။ ဖလတု၊ ကွဲစေ သတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒတိ၊ ဆို၏။

ဗာဝရိဗြာဟ္မဏော၊ ဗာဝရိ ပုဏ္ဏားသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ (ကိံ စိန္တေသိ၊ အဘယ်သို့ကြံသနည်း။) “မဟာတပေါ၊ များစွာသောလူတို့ကို ပူပန်စေတတ် သော။ တပံစာရံ၊ ပူပန်စေတတ်သော အကျင့်ကို။ ဂဏိတော၊ ယူ၍။ အယံ စရဏဗြာဟ္မဏော၊ ဤလူညီလည်သော ပုဏ္ဏားသည်။ မယံ၊ ငါ့အား။ သတ္တ- ဒိဝသမုတ္တကေ၊ ခုနစ်ရွက်၏အထက်၌။ မုဒ္ဒါ၊ ထိပ်သည်။ သတ္တဓာ၊ ခုနစ်စိတ်။ ဖလတု၊ ကွဲစေသတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ မယုဉ္စ၊ ငါ့အား လည်း။ ဣမဿ၊ ဤပုဏ္ဏားအား။ ဒါတဗ္ဗာနိ၊ ပေးအပ်ကုန်သော။ ပဉ္စ ကဟာပဏသတံ၊ ငါးရာသော အသံပြောတို့သည်။ နတ္ထိ(န သန္တိ)၊ မရှိကုန်။ ကေသေန၊ စင်စစ်သဖြင့်။ မံ၊ ငါ့ကို။ သေ(ဧသော)၊ ဤပုဏ္ဏားသည်။ သာတေဿတိ၊ သတ်လတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။) ဧဝံ၊ ဤသို့။ တသ္မိံ၊ ထိုဗာဝရိအမည်ရှိသော ပုဏ္ဏားရသောသည်။ သောကသလ္လသမပ္ပိတေ၊ စိုးရိမ်ခြင်းတည်းဟူသောငြောင့်သည် စူးဝင်အပ်သည်ဖြစ်၍။ နိပဇ္ဇေ၊ လျောင်း သည်ရှိသော်။ ရတ္တိဘာဂသမနန္တရေ၊ ညဉ့်အဖို့၏အခြားမဲ့၌။ အနန္တရတ္တဘာဝေ၊ အခြားမဲ့သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌။ ဗာဝရိဿ၊ ဗာဝရိအမည်ရှိသော ပုဏ္ဏား ရသော၏။ မာတာ၊ အမိသည်။ ဒေဝတာ၊ နတ်သမီးသည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ သာ၊ ထို နတ်သမီးသည်။ ပုတ္တဿ၊ သား၏။ သောကသလ္လသမပ္ပိ- တဘာဝံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းတည်းဟူသောငြောင့်သည် စူးဝင်အပ်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အာဂန္တော၊ လာ၍။ (ဋ-၂၅၉) “တာတ၊ အမောင်။ သေ (ဧသော)၊ ဤပုဏ္ဏားသည်။ မုဒ္ဒံ ဝါ၊ ထိပ်ကိုလည်းကောင်း။ မုဒ္ဒဖာလနံ ဝါ၊ ထိပ်၏ကွဲခြင်းကိုလည်းကောင်း။ န ဇာနာတိ၊ မသိ။ တုမ္ပိ၊ သင်သည်လည်း။

၁။ ဒါနကလေ-(ဆဋ္ဌ)၊ ၂။ အယံ စရဏဗြာဟ္မဏကော-(ဆဋ္ဌ)

လောကေ၊ လောကဉ္စ။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားရှင်တို့၏။ ဥပ္ပန္နဘာဝံ၊ ပွင့်တော်
 မူသည့်၏ အဖြစ်ကို။ န ဇာနည်သိ။ မသိ ။တေ၊ သင့်အား။ သံသယော၊
 ဖုံမှားခြင်းသည်။ သစေ အတ္တိ၊ အကယ်၍ ရှိအံ့။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ ပုစ္ဆ၊ မေးလျှောက်လော့။
 သော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ တေ၊ သင့်အား။ ဧတံ ကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်း
 ကို။ ကထေဿတိ၊ ဖြေဆိုတော်မူလတ္တံ့။ ” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံ၊ ဆို၏။ ပြာဟ္မ-
 ဏော၊ ဗာဝရီအမည်ရှိသော ပုဏ္ဏားရသေ့သည်။ ဒေဝတာယ၊ နတ်သမီး၏။
 ကထံ၊ စကားကို။ သုတကာလတော၊ ကြားသောအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။
 အဿာသံ၊ သက်သာရာကို။ လဘိတွာ၊ ရ၍။ ပုနဒိဝသေ၊ တဖန်မိုး
 သောက်သောနေ့၌။ အရုဏေ၊ အရုဏ်သည်။ ဥဋ္ဌိတေ၊ တက်သည်ရှိသော်။
 သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ အန္တေဝါသိကေ၊ တပည့်တို့ကို။
 ပက္ခောသိတွာ၊ ခေါ်၍။ “တတော၊ အမောင်တို့။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။
 လောကေ၊ လောကဉ္စ။ ဥပ္ပန္နော ကိရ၊ ပွင့်တော်မူသတတ်။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။
 သိသံ၊ လျင်စွာ။ ဂန္တော၊ သွား၍။ ‘ဗုဒ္ဓေါ ဝါ၊ ဘုရားဟုတ်သလော။ နော ဝါ၊
 (ဗုဒ္ဓေါ)၊ ဘုရားမဟုတ်သလော။’ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ အာဂန္တော၊
 ပြန်လာ၍။ မယံ၊ ငါ့အား။ အာရောစေတ၊ ကြားကုန်လော့။ အဟံ၊ ငါသည်။
 သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့။ ဂမိဿာမိ၊ သွားအံ့။ အပိစ-
 ခေါ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ မယံ၊ ငါ၏။ မဟလ္လကဘာဝေန၊ ကြီးရင့်သည်၏။
 အဖြစ်ကြောင့်။ ဇီဝိတန္တရာယော၊ အသက်၏အန္တရာယ်ကို။ ဒုဇ္ဇာနော၊ သိနိုင်
 ခဲ့၏။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ တဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့။
 ဂန္တော၊ သွား၍။ ဣမိနာ စ ဣမိနာ စ နိယာမေန၊ ဤသို့သောအမှတ် ဤသို့သော
 အမှတ်ဖြင့်။ ပဉ္စေ၊ ပြဿနာတို့ကို။ ပုစ္ဆထ၊ မေးကုန်လော့။ ” ဣတိ၊ ဤသို့။
 မုဒ္ဒဗာလနပဉ္စ နာမ၊ ဦးထိပ်ကွဲခြင်းနှင့်စပ်သော ပြဿနာမည်သည်ကို။ အဘိ-
 သင်္ခရိတွာ၊ ပြုပြင်စီရင်၍။ အဒါသိ၊ ပေး၏။

တတော၊ ထိုအခါမှ။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ “သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ဣမေ၊
 မာဏဝါ၊ ဤလူလင်တို့သည်။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိကုန်၏။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍။ အတ္တနော၊
 မိမိ၏။ ကိစ္စေ၊ ရဟန်းကိစ္စသည်။ မတ္ထကံ၊ အပြီးသို့။ ပတ္တေ၊ ရောက်သည်
 ရှိသော်။ ပုန၊ တဖန်။ မယံ၊ ငါ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အာဂစ္ဆေယျံ ဝါ၊
 လာမူလည်း လာကုန်ရာ၏။ နော ဝါ (အာဂစ္ဆေယျံ)၊ မလာမူလည်း
 မလာကုန်ရာ။ ” ဣတိ၊ ဤသို့။ (စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။) အထ၊ ထိုသို့ကြံပြီးသော
 နောက်မှ။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဘာဂိနေယျဿ၊ တူဖြစ်သော။ အဇိတမာဏဝဿ၊

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၄-စတုတ္ထဝဂ္ဂ မောသရာဇတ္ထေရဝတ္ထု ၇၃၃

နာမ၊ အဇိတ-အမည်ရှိသော လူလင်အား။ သညံ၊ အမှတ်ကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ “တံ ပန၊ သင်မူကား။ ကေန္တေနော၊ စင်စစ်သဖြင့်သာလျှင်။ မမ၊ ငါ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အာဂန္တု၊ ပြန်လာခြင်းငှာ။ အရဟသိ၊ ထိုက်၏။ တယာ၊ သင်သည်။ ပဋိလဒ္ဓဂုဏံ၊ ရအပ်သောဂုဏ်ကို။ အာဂန္တု၊ ပြန်လာ၍။ မယံ၊ ငါ့အား။ ကထေယျာသိ၊ ပြောလေလော။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (သညံ၊ အမှတ်ကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။) အထ၊ ထိုအခါ၌။ တေ သောဠသသဟဿဇဋ္ဌိလာ၊ ထိုတသောင်းခြောက်ထောင်သော ရသေ့တို့သည်။ အဇိတ-မာဏဝံ၊ အဇိတ-မည်သော လူလင်ကို။ ဇေဋ္ဌကံ၊ အကြီးအကဲကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ သောဠသဟိ ဇေဋ္ဌန္တေဝါသိကေဟိ၊ တကျိပ်ခြောက်ယောက်သော တပည့်ကြီးတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ “သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆိယာမ၊ မေးကုန်အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို။ စဒ္ဓန္တု၊ သွားကုန်သည်ရှိသော်။ ဂတဂတဋ္ဌာနေ၊ ရောက်ရာရောက်ရာအရပ်၌။ “အယျာ၊ အရှင်တို့သည်။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂစ္ဆထံ၊ သွားကုန်အံ့နည်း။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂစ္ဆထံ၊ သွားကုန်အံ့နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတာ၊ မေးကုန်သည်ဖြစ်၍။ “ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆိတံ၊ မေးခြင်းငှာ။ ဂစ္ဆာမ၊ သွားကုန်အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝတွာ၊ ဆို၍။) ကောဋိတော၊ အစွန်းမှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ ပရိသံ၊ ပရိသတ်ကို။ သံကဗုန္တု၊ ရုံးစုကုန်လျက်။ အနေကယောဇနသတံ၊ ယူဇနာတရာမကသော။ မဂ္ဂံ၊ ခရီးသို့။ ဂတာ၊ သွားကုန်၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ “တေသံ၊ ထိုဗာဝရီအမည်ရှိသော ပုဏ္ဏားရသေ့၏ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော သူတို့၏။ အာဂမနဒိဝသေ၊ လာသောနေ၌။ အညတ္ထံ၊ တပါးသောအရပ်၌။ ဩကာသော၊ တည်ရာအရပ်သည်။ န တဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့။ ဣဒံ၊ ဤအရပ်သည်။ ဣမိဿာ ပရိသာယ၊ ဤပရိသတ်အား။ အနုစ္ဆဝိကဋ္ဌာနံ၊ လျှောက်ပတ်သောအရပ်တည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်တော်မူ၍။ ဂန္တု၊ ကြွတော်မူ၍။ ပါသာဏ စေတိယေ၊ ပါသာဏစေတီ အမည်ရှိသော။ ပိဋ္ဌိပါသာဏေ၊ ကျောက်ဖျာကြီး၌။ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေတော်မူ၏။ သော အဇိတမာဏဝေါပိ၊ ထိုအဇိတ-အမည်ရှိသော လူလင်သည်လည်း။ သပရိသော၊ ပရိသတ်နှင့်တကွ။ တံ ပိဋ္ဌိပါသာဏံ၊ ထိုကျောက်ဖျာကြီးသို့။ အာရုယ၊ တက်၍။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သရီရသမ္ပတ္တိံ၊ ကိုယ်တော်၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ “အယံ ပုရိသော၊ ဤယောက်ျားသည်။ လောကေ၊ လောက၌။ ဝိဝဋ္ဌစ္စဒေါ၊

ဖွင့်လှစ်အပ်ပြီးသော ရာဂ-စသော ခုနစ်ပါးသော အမိုးရှိသော။ ဗုဒ္ဓေါ-
ဘုရားသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ အတ္တနော၊
မိမိ၏။ အာစရိယေန၊ ဆရာသည်။ ပဟိတေ၊ စေအပ်ကုန်သော။ ပဉ္စေ၊
ပြဿနာတို့ကို။ မနုဿ၊ စိတ်ဖြင့်။ ပုစ္ဆန္တော၊ မေးလိုသည်ဖြစ်၍သာလျှင်။
ဂတော၊ သွား၏။

တံဒိဝသံ၊ ထိုနေ့၌။ တသ္မိံ ဌာနေ၊ ထိုအရပ်၌။ သမ္ပတ္တပရိသာ၊ ရောက်လာ-
သော ပရိသတ်သည်။ ဒွါဒသယောဇနိကာ၊ တဆယ့်နှစ်ယူဇနာ အတိုင်းအရှည်-
ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သောဠသန္တံ၊ တကျိပ်ခြောက်ယောက်ကုန်သော။
တေသံ အန္တေဝါသိကာနံ၊ ထိုတပည့်တို့၏။ အန္တရေ၊ အတွင်း၌။ မောဃ-
ရာဇမာဏဝေါ၊ မောဃရာဇ-အမည်ရှိသော လုလင်သည်။ “အဟံ၊ ငါသည်။
သဗ္ဗေဟိ၊ အလုံးစုံသော သူတို့ထက်။ ပဏ္ဍိတတရော၊ အထူးသဖြင့် ပညာရှိ-
၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ မာနတ္ထဒွေ၊ မာန်ခက်ထန်၏။ တဿ၊ ထို မောဃရာဇ-
အမည်ရှိသော လုလင်၏။ “အယံ အဇိတမာဏဝေါ၊ ဤ အဇိတ-အမည်ရှိ-
သော လုလင်သည်။ သံဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သူတို့ထက်။ ဇေဋ္ဌကော၊
ကြီး၏။ တေဿ၊ ထို အဇိတ-အမည်ရှိသော လုလင်၏။ ပဌမတရံ၊ ရှေးဦးစွာ။
မမ၊ ငါ့အား။ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆိတုံ၊ မေးခြင်းငှာ။ န (၄-၂၆၀) ယုတ္တံ၊
မသင့်။” ဣတိ၊ ဤသို့။ တေ၊ ဤသို့သော အကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။
တဿ၊ ထို အဇိတ-အမည်ရှိသော လုလင်အား။ လဇ္ဇာပယန္တော၊ ရှက်စေ-
လျက်။ ပဌမတရံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို။ အပုစ္ဆိတုာ၊ မမေးမူ၍။
တေန၊ ထို အဇိတ-အမည်ရှိသော လုလင်သည်။ ပုစ္ဆိတေ၊ မေးအပ်ပြီးသည်-
ရှိသော်။ ဒုတိယော၊ နှစ်ယောက်မြောက်သော သူသည်။ ဟုတုာ၊ ဖြစ်၍။
သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ သတ္တာ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်။ “မောဃရာဇမာဏဝေါ၊ မောဃရာဇ အမည်ရှိသော-
လုလင်သည်။ မာနတ္ထဒွေ၊ မာန်ခက်ထန်၏။ အဿ၊ ထို မောဃရာဇ-အမည်-
ရှိသော လုလင်၏။ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်သည်။ ပရိပါကံ၊ ရင့်ခြင်းသို့။ န တာဝ-
ဂစ္ဆတိ၊ မရောက်သေး။ အဿ၊ ထို မောဃရာဇ-အမည်ရှိသော လုလင်၏။
မာနံ၊ မာန်ကို။ နိဝါရိတုံ၊ မြစ်ခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။
စိန္တေတုာ၊ ကြံပြီး၍။ “မောဃရာဇ၊ မောဃရာဇ။ တံ၊ သင်သည်။ တိဋ္ဌာ၊
ရပ်ဦးလော့။ အညေ၊ တပါးသောသူတို့သည်။ ပဉ္စေ၊ ပြဿနာတို့ကို။ တာဝ-
ပုစ္ဆန္တံ၊ မေးစေကုန်ဦး။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သော၊ ထို မောဃ-
ရာဇ-အမည်ရှိသော လုလင်သည်။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကာ၊
အထံမှ။ အပသာဒံ၊ မောင်းမဲ့ခြင်းကို။ လဘိတုာ၊ ရ၍။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၄-စတုတ္ထဝဂ္ဂ မောဃရာဇတ္ထေရဝတ္ထု ၇၃၅

“အဟံ၊ ငါသည်။ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ကာလံ၊ အခါပတ်လုံး။ မယာ၊ ငါထက်။ ပဏ္ဍိတတရော နာမ၊ အထူးသဖြင့် ပညာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ ဝိစရာမိ၊ လှည့်လည်၏။ ဗုဒ္ဓါ စ နာမ၊ ဘုရားတို့မည်သည်ကား။ အဇာနိတွာ၊ မသိမူ၍။ နကထေန္တိ၊ မဆိုကုန်။ သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မမ၊ ငါ၏။ ပုစ္ဆာယ၊ အမေး၌။ ဒေါသော၊ အပြစ်ကို။ ဒိဋ္ဌော၊ မြင်အပ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ သော၊ ထို မောဃရာဇ-အမည်ရှိသော လူလင်သည်။ အဋ္ဌဟိ ဇနေဟိ၊ ရှစ်ယောက်သော သူတို့သည်။ ပဋိပါဠိယာ၊ အစဉ်အတိုင်း။ ပဉ္စေ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆိတေ၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်။ အဓိဝါသေတုံ၊ သည်းခံခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ နဝမော၊ ကိုးယောက်မြောက်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ပုန၊ တဖန်။ ဥဋ္ဌာသိ၊ ထ၏။ ပုနပိ၊ တဖန်လည်း။ နံ၊ ထို မောဃရာဇ-အမည်ရှိသော လူလင်ကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အပသာဒေတိ၊ မောင်းမဲ၏။

သော၊ ထို မောဃရာဇ-အမည်ရှိသော လူလင်သည်။ ပုနပိ၊ တဖန်လည်း။ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ “ဒါနိ၊ ယခု။ သံဃနဝကော၊ သံဃာနောသည်။ ဘဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ။ န သက္ခိဿာမိ၊ မစွမ်းနိုင်အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ ပဉ္စဒသမော၊ တဆယ့်ငါးယောက်မြောက်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဉာဏဿ၊ ဉာဏ်၏။ ပရိပါကဘာဝံ၊ ရင့်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဥတွာ၊ သိတော်မူ၍။ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို။ ကထေသိ၊ ဖြေတော်မူ၏။ သော၊ ထို မောဃရာဇ-အမည်ရှိသော လူလင်သည်။ ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပရိဝါရေန၊ အခြံအရံဖြစ်သော။ ဇဋ္ဌိလသဟဿေန၊ ရသေ့တထောင်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်လေ၏။ ဣမိနာဝ နိယာမေန၊ ဤသို့သော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ သေသာနိ၊ တထောင်သောရသေ့မှ ကြွင်းကုန်သော။ ပန္နရသ ဇဋ္ဌိလသဟဿာနိပိ၊ တသောင်းငါးထောင်သော ရသေ့တို့သည်လည်း။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ သဗ္ဗေမိ၊ အလုံးစုံသော တသောင်းခြောက်ထောင်သော ရသေ့တို့သည်လည်း။ ဣဒ္ဓိမယ-ပတ္တစိဝရဓရာ၊ တန်ခိုးဖြင့်ပြီးသော သပိတ်သင်္ကန်းကို ဆောင်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဧဟိဘိက္ခုဝ၊ ဧဟိဘိက္ခု-ရဟန်းတို့သည် သာလျှင်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သေသဇနာပန၊ အခြံအရံ ရသေ့တထောင်နှင့်တကွ မောဃ

ရာဇ-ရသေ့မှ ကြွင်းသော တသောင်းငါးထောင်သော ရသေ့တို့ကိုကား။
 (သောတာပန္နာဒိဘာဝေန၊ သောတာပန် အစရှိသည်တို့၏ အဖြစ်ဖြင့်။
 ဝိဘဇိတော၊ ခွဲဝေ၍။) န ကထိယန္တိ၊ မဆိုအပ်ကုန်။ အယံ မောဃရာဇ-
 ဧတ္ထရော၊ ဤ မောဃရာဇ-မထေရ်သည်။ တတော၊ ထိုအခါမှ။ ပဌာယ၊ စ၍။
 တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ လူခေဟိ၊ ရုန့်ကြမ်းခြင်းတို့နှင့်။ သမန္တာဂတံ၊ ပြည့်စုံ
 သော။ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို။ ဓာရေတိ၊ ဆောင်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပါရာယနေ၊
 ပါရာယန-ဝဂ်၌။ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုသည်။ သမုဋ္ဌိတံ၊ ဖြစ်၏။ သတ္တာ ပန၊ မြတ်
 စွာ ဘုရားသည်ကား။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်
 ကျောင်းတော်၌။ နိသိန္ဓော၊ ထိုင်နေတော်မူလျက်။ ထေရေ၊ မထေရ်တို့ကို။
 ပဋိပါဠိယာ၊ အစဉ်အတိုင်း။ ဌာနန္တရေသု၊ အရာအထူးတို့၌။ ဌပေန္တော၊
 ထားတော်မူသည် ရှိသော်။ မောဃရာဇဧတ္ထရံ၊ မောဃရာဇ-မထေရ်ကို။
 ဣမသ္မိံ သာသနေ၊ ဤသာသနာတော်၌။ လူခစိဝရဓရာနံ၊ ရုန့်ကြမ်းသော
 သင်္ကန်းကိုဆောင်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့။ အဂ္ဂဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။ ဌပေန္တော၊
 ထားတော်မူလိုသည် ဖြစ်၍။ “တေဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝကာနံ ဘိက္ခုနံ လူခ-
 စိဝရဓရာနံ ယဒိဒံ မောဃရာဇာ”တိ၊ တေဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝကာနံ
 ဘိက္ခုနံ လူခစိဝရဓရာနံ ယဒိဒံ မောဃရာဇာ-ဟူ၍။ အာဟ၊ ဟောတော်
 မူ၏။

စတုတ္ထဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ စတုတ္ထဝဂ်အဖွင့်သည်။ (နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။)

ကေစတ္တာလိသသုတ္တမတ္တာယ၊ လေးဆယ့်ငါးသုတ်

အတိုင်းအရှည် ရှိသော။ ထေရပါဠိယာ၊

ထေရပါဠိ၌။ ဝဏ္ဏနာ၊ အဖွင့်သည်။

နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

ပထမတွဲ ပြီးပြီ။